

ಶ್ರೀ.

ಶ್ರೀಮತ್ಸುಹಿಷೂರ ಪುರವರಾಜೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ
ನಡೆಯರವರಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಸೌಗಂಧಿಕಪರಿಣಯ

ವೆಂಬ ನವೀನಕಥೆಯು

ಆರ್ಯಮತಗ್ರಂಥ ಪ್ರವರ್ಧನೀಸಭಾ ಮ್ಯಾಸೇಜರ್
ಗುಂಡ್ಲುಪಂಡಿತರು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥಾಚಾರ್ಯರಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1909

Printed by

A. R. Venkatesa Setty, at

Sreemuth Kanyaka Parameswari Press.

MYSORE.

COPYRIGHT SECURED

Price Rs. 4½]

[ಕ್ರೈಯ 8 || ರೂಪಾಯಿ,

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿರೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

			ರೂ—ಆ—ಪೈ
ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಯ.	...	...	೪—೪—೦
ಕಾಣಿಕೆಯಿಡೆ.	...	...	೨—೦—೦
ಸಹಸ್ರಾಯುಚರಿತ್ರೆ.	...	...	೨—೦—೦

ಜುಲೈ ೧೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ೧ ಪ್ರತಿ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುವೆವು.

ಅವೆತ್ತಿಸುವವರು ಈಕೆಳಗಿನವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆದುತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಗುಂಡ್ಲುಪಂಡಿತರು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಚಾರ್ಯ.

ಮ್ಯಾನೇಜರ್,

ಆರ್ಯಮತಗ್ರಂಥಪ್ರವರ್ಧನಾಸಭಾ ಮೈಸೂರು. ಕೋಟೆ,

ಡೋರ್ ನಂ|| ೫೧೩.

ವಿಜ್ಞಾನವನಾ.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ
ಜಬ್ಬಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ರವರಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ,
ರಸಿಕ ಜನಾನಂದಕರ ಮಾಗಿಯೂ ರಚಿಸಿದ “ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಿಣಿಯ ”
ವೆಂಬ ಸವಿಸಂಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಚುರಮಾಡಲು ಶ್ರೀಮ
ಸ್ಮಾರಾಚಾರ್ಯಯವರಾದ ರೀಜಂಟರು ವರ್ಣೀವಿಲಾಸ ಮಹಾಸನ್ನಿಧಾನ
ದಿಂದ ಯಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿರಾಯರಿಗೆ ಆಪ್ಪಣೆ ಆದದನ್ನು ಸದರಿಯ
ವರಿಂದ ಲಿಖಿತಮೂಲಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಆಸ್ತಿಕ ಮಹಾಶಯರು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟುನಿಂದ ಇರತಕ್ಕ
ನ್ಯೂನಾತಿರಕ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ವಿಷಯಾನುವಾದದಿಂದ ಮನಸ್ಸಂತೋಷ
ಪಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು,

 ಗುಂಡ್ಲುಪಂಡಿತರು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ,

ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಆರ್ಯಮತಗ್ರಂಥ ಪ್ರವರ್ಧಿನೀಭೂ, ಮೈಸೂರು ಕೋಟೆ,

ಡೋರ್ ಸಂ|| ೫೦೩.

ವಿಷಯಸೂಚಿಕೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ.

೧. ಇವ್ಯದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕ ರತ್ನ ಪುರಿವರ್ಣನೆ, ಸುಚರಿ
ತ್ರಸ್ಮಾರಾಚಾರ್ಯನ ಗುಣವರ್ಣನೆ.
೨. ವಾಸುದೇವಾಗಮನ, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನೊನುಂತ್ರೋಪದೇಶ.
೩. ದೇವೀಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ರಾಯನಿಗೆ ಮಾಕಂದಫಲಪ್ರವಾಸ,
೪. ಗುಣವತೆಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣ, ದೌಹ್ಯದಲಕ್ಷಣ, ಸುಗಂಧರಾಜಕು
ಮಾರೋದಯ,

೧. ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅನ್ನಪ್ರಾಶನಾದಿ ಚತುಷ್ಟಪ್ತಿ ವಿವಿಧ ಪರಿಹಾರ, ಸಮಾವರ್ತನ
೨. ಸುಹರಿತ್ರರಾಯನಿಗೆ ದೇವಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಅನತಾರಸಮಿತ್ತವಂ ಸೂಚಿಸುವ ಇತಿಹಾಸಕಥೆಯನ್ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.
೩. ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ದೇವೀಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪುರಸ್ಕರಮಾದ ವಿರಾಡ್ರೋಪವರ್ಣನ, ಶ್ರೀನಗರವರ್ಣನ, ಅನ್ನೋಪವರ್ಣ, ಒಡ್ಡೆಪ್ರದಾನ
೪. ಸುಗಂಧರಾಜನಿಗೆ ಯುವರಾಜ್ಯಭಿಷೇಕ, ಚೈತ್ರಜಾತ್ರಾ.
೫. ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಅನತಾರಸರೂಪಣ, ದೇವಲೋಕದಿಂದ ನೆಜ್ಜೆಯುಧಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ವತನವಾದದ್ದು, ಲೀಲಾಕುಕಾಗಮನ.
೧೦. ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ವಿರಹವರ್ಣನ, ದೇಶದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರ ಪತ್ರಕಾಪ್ರೇಷಣ, ಕಳಂಗೆಪುರಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಆಗಮನ.
೧೧. ಕಳಂಗೆನಗರಿಗೆ ನಕಲ ಭೂಮಾಲಿಂಗಮೆಣೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರ, ಸ್ವಯಂವರ ನಭಾನುಂಟವಪ್ರವೇಶ.
೧೨. ಸ್ವಯಂವರ ನುಂಟವಕ್ಕೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಆಗಮನ, ವಣನಿರೂಪಣ, ಸುಗಂಧರಾಜನಿಂದ ವಜ್ರಪಣೋದ್ಧಾರದಿಂದವರಾಕ್ರಮವರ್ಣನ.
೧೩. ಹರಾವತ ಗಜಾವತರಣ, ಉಗ್ರಬಾಹುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನುಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದ್ದು.
೧೪. ಗಜಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರೂಪಣ, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಗಜವಣ ಸಾಧನಾರ್ಥವಾಗಿ ತರಳ ಸೌಗಂಧಿಕಾಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು.
೧೫. ಉಗ್ರಬಾಹುವೆಂಬ ಸಂಹರಿಸಿ ಗಜವಣನೆಂಬ ತಂದೆದ್ದು.
೧೬. ಉಪ್ಪೈತ್ತವ್ರಸನೆಂಬ ಅಶ್ವರತ್ನಾವತರಣ ಅಶ್ವಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರೂಪಣ.
೧೭. ಸುಗಂಧರಾಜನು ಅಶ್ವಪಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಳಾಪ್ಯತಮೋದಲ್ಲಿನಜ, ಪುರಿಯುಂನಾಧಿಸಿ ಕುಸುಮಲತಾದೇವಿಯುಂ ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹವಂ ಗೈದುಕು ಕೆಯಿಂದ ಅಶ್ವದವೃತ್ತಾಂತನಂ ತಿಳಿದದ್ದು.

೧೪. ಜಂಝುವನಾರುತನಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಕುಸುಮಲತಾವೇವಿಯೊಡಗೂಡಿ ಅಶ್ವವನಂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ತಂದಿತ್ತ ಕಥೆ.
೧೫. ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷಾಲಕ್ಷಣನಂ ವಿವರಿಸಿರುವನವು.
೧೬. ಪುರುಷಾನುಗುಣವರ್ಣನ, ಶಿವತತ್ತ್ವಶ್ರವಣ, ವಿಜ್ಞಾತರುದ್ರಾಕ್ಷಬಿಲ್ವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರ ಮೂಹೂರ್ತೈವಂ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.
೧೭. ಪಾರ್ಥಿವಾದಿಲಿಂಗಪೂಜಾಕ್ರಮವು, ಶೈವವ್ರತಂಗಳು, ದುರ್ಧರ್ವ ಸಂಬ ರಾಕ್ಷಸಸಂಹಾರ ಪಾತಾಳಲೋಕಗಮನ, ಮಾಲಿನೀಗಂಧರ್ವವಿವಾಹ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ವನಂಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತ ಕಥೆ.
೧೮. ಪಾರಿಜಾತವತರಣ, ವನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ರಮ, ದೋಹದಲಕ್ಷಣ, ವಾಪೀಕೂಪತಟಾಕನಿರ್ಮಾಣಕ್ರಮಗಳು.
೧೯. ಸುಗಂಧರಾಜನು ಭೇದೋಪಾಯದಿಂದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನುಸಂಹರಿಸಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ಕಂಡವೃತ್ತಾಂತಗಳು.
೨೦. ವಸಂತಯುತವರ್ಣನ, ಗಂಧರ್ವಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಮುಂದರಮಾಲಾ ಸುಭೋಗ್ಯಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನಂಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತದ್ವಿಸಹಾ.
೨೧. ಪದ್ಮಿನ್ಯಾಭಿ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣ, ಜಲಕ್ರೋಧಾವರ್ಣನ, ಬೃಂದಾರ ಕಾಯೋಗ್ನಿನೀ ದರ್ಶನಸಹಾ.
೨೨. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರನಿರೂಪಣ, ವಾಮುದೇವಯುಧದರ್ಶನ.
೨೩. ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಪ್ರವೇಶ, ಜಯಂತಾದಿಸಮಾಗಮ, ರಂಭಾದಿಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳವನಂ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತದ್ವಿ.
೨೪. ಕೌಪುಧನಾನ್ವಗಮನ, ಶಕುನಶಾಸ್ತ್ರಗೋಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಾದಿಕಥಾ.
೨೫. ಅಘಾನ್ಮರವರಾಜಯ, ಕಾಮುಧೇನುವನಂಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತದ್ವಿ.
೨೬. ವೈದೇನುಯಾನಾವತರಣ, ವಿಮ್ಬಚಿತ್ತರಿಂಪ ವಿಮ್ಬಮೂಹಾತ್ಮ್ಯ ಶ್ರವಣ, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಲಕ್ಷಣ, ಅರ್ಚಾರಾದಿಸಾಗಪ್ರಶಂಸೆಸಹಾ.
೨೭. ಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನುಜೈಸಿ ವೈದೇನುಯಾನವನಂ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತದ್ವಿ.
೨೮. ಶುಕಮುಖದಿಂದ ಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ಲಕ್ಷಣವಂಕೇಳ ಸೌಗಂಧಿಕ ದೇವಿಯಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಲಿಕಾಧಾಣ ರಾಜಾಧಿರಾಜರಿಗೆ ಲಗ್ನವತ್ರಿಕಾಪ್ರೇಷಣಸಹಾ.

೨೩. ಕಳಿಂಗ ಚಗರಕ್ಕೆ ಸುಹರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಜನಾಗಮನ, ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸುಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತಾದೇವಿಯರ ವಿವಾಹ, ರತ್ನ ಪುರವ್ರವೇಶ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕ ನುಚೋತ್ಸವಸಹಾ ವರ್ಣಿಸಿರುವರು.
೨೪. ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಹಾರಂಧ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತರೆಂಬ ಕುಮಾರೋದಯ ಜಾತಕರೂಪಿ ವಿವಾಹವರ್ಯಂತನಿರೂಪಿಸುವರು.
೨೫. ರಾಜಧರ್ಮ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಕ್ಷಮೇಧ ಯಾಗವೆನ್ನೂಡಿದ್ದು, ಬಿಳಕ ಸುಚರಿತ್ರನು ವಾಸಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಮುದೇವತೆಬೋಧನವು ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದ್ದು.
೨೬. ಲೀಲಾಶುಖ ಮುಖಸಚನದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸ್ವಗ್ಧರೂಪ ಜ್ಞಾನೇಬಂದವ್ವು, ಜಯಂತ ಸುರಾಚಾರ್ಯಗಮನ, ಮಹರಂದನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ, ಪುಷ್ಪದಂತನಿಗೆ ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ, ಮಹರಂದನಿಗೆ ದೇವೀನುರ ವರಲಬ್ಧವಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟು ಸತೀಸಮೇತನಾಗಿ ಮಿತ್ರನೊಡಗೂಡಿ ವಸಂತವನ ಪ್ರವೇಶವೂಡಿ ವಾಮುದೇವ ಬುಷಿದರ್ಶನಾನಂತರ ದೇವಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸಮುದ್ರಮುಧನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಸಾಮೀಪ್ಯವೆಂದೊಂದಿ ಸಮುದ್ರಮುಡನಾನಂತರ ನಿಜವಸ್ತುಲಾಭವೆನ್ನೈದಿ ದೈತ್ಯಪರಾಜಯವೆನ್ನೂಡಿ ಅಮರಾವತೀಪುರ ಪ್ರವೇಶವೆಂಗೈದು ದೇವತಾಸಮೂಹದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಇಂದ್ರಪದವಿಯೋಳ್ ಕುಳಿತು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತೆ ಲಿದ್ದನೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ವರ್ಣಿಸಿಯಿರುವರು.

ಸುಗಂಧರಾಜನಕಥಾ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯ.

ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂವಿಷ್ಟಂಶಶಿವರ್ಣಂಚತುರ್ಭುಜಂ || ಪ್ರಸನ್ನ
ವದನಂಧ್ಯಮಿತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಶಾಂತಯೆ || ೧ || ಯಾಕುಂದೇಂದುತು
ಮಾರಹಾರಧವಳಾ ಯಾಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರಾವೃತಾ | ಯಾವೀಣಾವರ
ದಂಡಮಂಡಿತಕರಾ ಯಾಶ್ವೇತವದ್ಮಾಸನಾ || ಯಾಬ್ರಹ್ಮಚ್ಯುತ
ಶಂಕರಪ್ರಭೃತಿಭಿದ್ವೈಸ್ಸದಾಪ್ರಾಜಿತಾ | ಸಾವೂಂಪಾತು ಸರೆ
ಸ್ವತೀಭಗವತೀನಿಶ್ಯೇಷಜಾತ್ಯಾವಹಾ || ೨ || ಜಯತ್ವಂದೇವಿಚಾ
ಮುಂಡೇ ಜಯಭೂತಾಪಹಾರಿಣಿ || ಜಯಸರ್ವಗತೇದೇವಿ ಭದ್ರ
ಕಾಳಿನಮೋಸ್ತುತೆ || ೩ ||

ಕಲಿಯುಗದಾದಿಂಶ್ಚ ಜನಿಸಿ ನಂದನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಗರ್ವದಿಂ |
ಬಲಿದ ನಿಶುಂಭಸುಂಭರನು ಭಂಜಿಸಿ ಯಾದವವಂಶಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ||
ಬಲಯಿಸುಮಂದದಿಂದೆ ಮಹಿಶೂರ ಮಹಾಬಲಶೈಲಕೃಂಗದೊಳ್ |
ನೆಲಸಿದ ಲೋಕಮಾತೆ ಪರದೇವತೆ ಪಾಲಿಸುಗೆಮ್ಮಭೀಷ್ಮಮಂ || ೧ ||

ಶ್ರೀಮದ್ಜ್ಞಾನಬಲೈಶ್ವರ್ಯವೀರ್ಯತೇಜಸ್ಸೌಶೀಲ್ಯನಾತ್ಮೈಶ್ಯ
ಮಾರ್ದವಾರ್ಜವ ಸೌಹಾರ್ದ್ರ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯ
ತಾರುಣ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯಚಾತುರ್ಯಾರ್ಥದಾರ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯ
ಭೈರ್ಯಶೌರ್ಯವಿರಾಕ್ರಮಾಪ್ಯಂತಾಪರಿಚ್ಛೇದ್ಯನಿತ್ಯನಿರವಧ್ಯ ನಿರತಿ
ಶಯ ನಿರವಧಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಪರಿಪೂರ್ಣಯಾದ, ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರಕಾರಣಕರ್ತ್ರಿಯಾದ, ದೇವಕಂಟಕರಾಗಿ ತವೋಬ

ಒಬ್ಬ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್‌ಗಳ ಪರಾಜಯವೆಂಬುದಾದ ಮುಂಚೆ ನಿಶುಂಭ ಚಿಂತೆ
 ನ ಮೂಲಕ ಕೆಲವೊಬ್ಬ ರಾಜಾಸ್ತ್ರವೈದ್ಯರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾದ ಮಹಿಷಾ
 ಸುರನು ಪಾವನಂ ಮೆಟ್ಟಿ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಮುಡಿಸಿ ಅತನ ಪರಿವಾರವಂ ಸ
 ಕರಾರುಭಾಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಯೇಷವೆಂಬುದಿ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರಾದ್ರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ
 ಇವರಿಗಂ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆವರಿಗಳೆಂಬಂ ಕೊಟ್ಟು ಭೂಲೋ
 ಕಕ್ಕೆ ಸತ್ತಿಹೋಗಲು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶ್ವರವು ರಾಧೀಶ್ವರಾದ ರಾಜಕುಟೆಯ
 ರ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತಂಗೆ ಕುಲದೇವತೆಯಾಗಿ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶ್ವರ
 ಸ್ವರೂಪಿಗಳೊಳಗುವ ಮಹಾಲಾಚಲವಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಕಲಕಾಮಿ
 ರಾರ್ಥಂಗಳು ಕೊಟ್ಟು, ಕರ್ತಾಟಕರಾಜರಾದ ಯದುವಂಶಭೂಪಾಲರಿಗೆ
 ಸಂತಾನವರಂ ಪೂಜಿಸ್ತಕ್ಕಿಯಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಣವಂ ಮಾಡುವ
 ಅಪ್ಪಿತ್ತಿಯಾದ, ವರಂ ಪೂಜಿಸ್ತಕ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರಾದ್ರೇ
 ಶ್ವರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪರ್ಮೇಶ್ವರ ಲೀಲೆಯಿಂದಾನೆಂದಂ ಪರಿವ
 ರ್ತಿಸಿ, ಜಗದ್ವಿಜಯವಂ ಮಾಡುಗ್ರೀವ ಮಾರ್ಗಸರು ಮೊದಲುಗೊಂ
 ಮು ವೇದವಿಜಯವ ಸಮಸ್ತನಾಮ ತ್ರಿಶತಿ ಸತ್ತಶತ್ಯಾದ್ಯುಪಾಖ್ಯಾ
 ನಗಳಾದ ಸುಸ್ತುತಳಾಗಿ, ಆಯವಧುಜೆಯಾಗಿ, ಅನೇಕ ರುಂಡಮಾ
 ರಾಧಾರಿಪಿಯಾಗಿ, ಅನೇಕ ಏವ್ಯಾಯುಧಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಕಂಕು
 ದೂಗರುಕನೂರ್ಯಾದಿ ಸುಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತಳಾಗಿ ಸರ್ವಮಂ
 ಗಳಿಯಾದ ರೂಪದಾದನೆಯಾದ, ಎನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಚಾ
 ಮುಂದೇವರೀಮಂಬು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡದೇವಿಯ ಚರಣಕಮಲಂಗಳಂ ಭ
 ಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಯದೊಳಿಟ್ಟು ಸುಖಾಂಗವೆರಗಿ ಈ ನವೀನಕೃತಿಯು
 ರೋಚನೀಯವಾಗಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಮಾಡ
 ದು, ಅಬಲಕ ಕಪಿಲಾಕಾಂಡಿನೀಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾತ್ರಿವೇಣೀಸಂಗಮದೊ
 ಳು ಗೆದ್ದುಪರಮಪ್ರದೊಳ್ ರೂಪುಗೊಂಡು ಪರಶುರಾಮಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂ
 ಜಿತವಾಗಿ, ಪೂಜಿಸಿಮೋಚನವೆಂಬುದಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟವಂ

ಕೊಡುತ್ತ

ಮಾಡದೇವಿಯ ಚರಣಕಮಲಂಗಳಂ ಭ

ಪೂಜಿಸಿಮೋಚನವೆಂಬುದಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟವಂ

ಮಾಡದೇವಿಯ ಚರಣಕಮಲಂಗಳಂ ಭ

ಪೂಜಿಸಿಮೋಚನವೆಂಬುದಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟವಂ

ಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹಬೇಕೆಂದು ನಮಸ್ಕಾರವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ, ಸಕಲದೇವತೆಗಳನಭಿವಂದಿಸಿ, ಪುಂಡ್ರಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಕರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನಮಿಸಿ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವ್ಯಾಸ ಕಾಳಿದಾಸ ದಂಡಿ ಭವಭೂತಿ ಕುಸುಮಯೂರ ಭಾರವಿ ಭೋಜರಾಜ ಮೊದಲಾದ ಸುಕವಿಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ, ರಸಾಲಂಕಾರತೂನ್ಯವಾಗಿ ಶಬ್ದಭಾಸಗಳಾದ ಮನಬಂದಂತೆ ಕಾವ್ಯಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಗರ್ವದಿಂ ತಿರುಗುವ ಕುಕವಿಗಳಂ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯ ಪರಮಾರೂಢದಿಂ ಹಿರಿಯರ ಅಕ್ಷೀರವಾದದಿಂದೆನೆಗೆ ತಿಳಿದಪ್ಪು ವೇಳುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಿಯವೆಂಬೀನವೀನಕೃತಿಯಂ ನಿರ್ಮಲೈರರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ನೋಡಿ, ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ರೀತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಂವಿಧಾನನಿಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಕಡಮೆಯಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಡಂಬಡುವುದು.

ಈ ಕೃತಿಯಂ ಓದುವ ಕೇಳುವ ಸಕಲ ಜನಂಗಳೂ ಆಸೆಯೆಯಂ ಮಾಡದೆ ಮನ್ನಿಸಿಲೆಂದು ಲಲಿತವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನುವೇನು:—

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀವಿಜಯಾಘೃದಯ ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ವರ್ಷಂಗಳು ೧೭೨೭ನೆ ಸಂವತ್ಸರಮಾನವಾದ ವಿಕ್ರಮಸಂವತ್ಸರದ ಅಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ೧೦ ಗುರುವಾರದಲ್ಲು ಅಶ್ವೀಯಸಗೋತ್ರದ ಅಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರದ ಋಷ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರವರ್ತನಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶ್ವರಪುರಾಣಾಧಿಕರ ರಾಜಾಧಿರಾಜಮಹಾರಾಜ ಚಾಮರಾಜಬಡೆಯರವರ ಧರ್ಮವತ್ಸಿ ಕುಪನಂ ಜಮಾಂಬಾಗರ್ಭಸುಧಾಂಬುಧಿರಾಕಾಸುಧಾಕರಾಯಮಾನರಾದ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾ ವರಪ್ರಸಾದೋದ್ಭವರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂದಲಮಂಡನಾಯಮಾನ ನಿಖಿಲದೇಶಾವತಂಸ ಕರ್ಣಾಟಕದನವದಸಂಪದ ಧಿವ್ಯಾನುಭೂತ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶ್ವರ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನಮಧ್ಯ ದೇವೀಪ್ಪ ಮಾನಾವಿಕಲಕಲಾನಿಧಿಕುಲಕ್ರಪಾಕತ ರಾಜಕ್ಷಿತಿವಾಲಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ರಾಜಾಧಿರಾಜಮಹಾರಾಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿಮಂಡಲಾನುಭೂತ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಸರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರಾಧಪ್ರತಾಪಪ್ರತಿಮಾವೀರನರವತಿಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಂಡ ಚಂದ್ರಚಂದೋದ್ಭಂ

ಚತುರ್ದಶಭುವನಗಳೊಳುತ್ತಮವಾದ ಚಕ್ರವಾಳವರ್ವತದಿಂದ
ಪರಿವೇಷ್ಟಿತವಾದ ವಂಶಾಶತ್ಕೋಟಿಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲವಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸುರಾ ಸರ್ವ ದಧಿ ಹೀರ ಜಲಾರ್ಣವಗಳ
ಳೆಂಬ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳಿಂದಾವೃತಗಳಾದ ಜಂಬೂ ವೃಕ್ಷ ಶಾಲ್ಮಲಿ ಕು
ಶ ಕ್ರೋಚ ಶಾಕ ಪುಷ್ಕರಗಳೆಂಬ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ
ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಲಯವಾದ, ಮೇರುವರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೋಳ್
ಅಂದ್ರದ್ವೀಪ, ಕಶೇರು, ತಾಮ್ರ, ಗಭಸ್ತಿ, ನಾಗ, ಸೌಮ್ಯ ಗಂಧರ್ವ,
ಊರಣ, ಭಾರತಗಳೆಂಬ ನವಬಂದಿಗಳ ಅಂತರ್ವರ್ತಿಯಾದ ಭರತಖಂಡ
ದೋಳ್ ಅಂಗ ವಂಗ ಕುಂಗ ಕಾಪ್ಪೀರ ಕಾಂಭೋಜ ಕಾಮರೂಪ ಸೌ
ವೀರ ಸೌರಾಸ್ಟ್ರ ಬಂಗಾಳ ದಾಂಚಾಲ ನೇಪಾಳ ಮಲಯಾಳ ಕೇರಳ
ಚೋಳ ಸಿಂಹಲ ಕೋಸಲ ಕುಂತಲ ಜ್ವಾಲಾ ಸಾಲವ ಮಗಧ ಮಾಗಧ
ಮಾಳವ ಮತ್ಸ್ಯ ವತ್ಸ ಮದ್ರ ಮೈಥಿ ಸಿಂಧು ಸ್ಮಂಧವ ಅಂಧ್ರ ಗಾಂ
ಧಾರ ಲಾಟ ವರಾಹ ದ್ರವಿಡ ದ್ರಮಿಡ ಪಾಂಡ್ಯ ಪುಂಡ್ರ ಪಾರಸೀಕ ಬಾ
ಹ್ಲೀಕ ಬರ್ಬರ ವಿದರ್ಭ ಕೇಕಯ ಕುರುಕೇತ ದರ್ಶಣ ಹೂಣ ಟಿಂ
ಕಣ ಕೊಂಕಣ ಯವನ ಶೂರಸೇನ ಘೋರವರ ವಿದೇಹ ಚೇದಿ ಭೋಜ
ಅಮತ್ಯಾದಿದೇಶಗಳೊಳಧಿಕವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶವೆಂಬ ಕಮಲಕ್ಕುಕ
ರ್ಣಿಕಾಯಾಮಾನವಾದ ರತ್ನ ಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಮಹಾನಗರವಿರುವುದು.

ಆ ಪುರವು ಚಂದ್ರಮಂಡಲವಂ ತುಡುಕುವ ಸುವರ್ಣವ್ರಾಕಾರಂಗಳೊಳ್ ತುಂಬುವ ಅತಿವಿಶಾಲಗಳಾದ ರಾಜವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನೋಡಿದರೂ ಮಣಿಮಯಗಳಾದ ಹತ್ತೆತ್ತುನೆಲೆಗಳುಳ್ಳ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಚಿನ್ನದ ಮೊಳೆಗಳುಬಡಿದ ವಜ್ರದಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದ ನೆಲಕಟ್ಟುಗಳೊಳ್ ನಿಲಿಸಿದ ಪಚ್ಚಿಯ ಸಾಲುಗಳಮೇಲಿರುವ ವದ್ವರಾಗದ ತೊಲೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿನಲಾಕೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆಗಳಮುಸುಕಂ ಪೊತ್ತಿಹೆ ಚಿತ್ತರದಗವಾಹಗಗಳಿಂದುವಶೋಭಿತವಾದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾಮಯಗಳಾದ ಚಂದ್ರಶಿಲಾಸಹಸ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಮೇರುಶಿಖರಗಳಂತೆವ ರತ್ನಕಲಶಸಹಸ್ರಗಳಿಂದ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಂ ನೋಂಕಿಸುವ ಗೋಪುರವ ರಂಪರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮೈಡೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿತಂಗಳಾದ ಕಲ್ಯಾಣದೀಪ್ರಾವಾಹನಭೋಗಮಂಟಪಾದಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸತ್ಯಲೋಕದಂತಿರುವ ದೇವಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ, ಮುತ್ತಮಲ್ಲಿ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ನಿರ್ಮಲೋದಕದ ತರಂಗಂಗಳೊಳ್ ತೂಗಾಡುವ ಹಂಸಗಳ ಪಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪದಿಂದಿರುವ ತುಂತುರದನಿಗಳು ನೆನೆದು ಝುಂಮನೆಳುತ್ತಿರುವ ಪುರಿಮಂಜೆಗಳ ಝುಂಕಾರದಿಂ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆಗಳು ಕಟ್ಟಿರುವ ಮೆಟ್ಟುಕೆಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿರುವ ಪೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ ಬೆರೆದ ಸುರಗಿ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ ವಗಡೆ ವನ್ನೀರು ಪಾರಿಜಾತಮೊದಲಾದ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಂದಮಾತುತಂದದಲಿದ ಪೂಗಳ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಪರವಶರಾದ ಜಾರಜಾರಿಣಿಯರ ರತಿಚಮತ್ಕಾರ ಸಲ್ಲಾವಗಳಂ ಪರಿಹಾಸಂಗಳೈವಂತೆ ನೆರಿಯಾಗಿ ನುಡಿಸ ಕುಕ ಪಿಕ ಮಯೂರಾದಿಗಳಗಾಹಾರಯೋಗ್ಯವಾದ ರಸಭರಿತ ಪಕ್ಷಿಫಲಗಳ ಭಾರದಿಂ ಬಗ್ಗಿರುವ ಸರಸ ವನಸ ಮಾಕಂದ ವೃಂದ ಕದಳೀ ಖರ್ಜೂರಾದಿತರುಗಳೊಪ್ಪುವ ಶೃಂಗಾರವನಗಳಿಂದಲೂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖಕಮಲದ ರತ್ನಶಿಲಕದಂತೆ, ಸಕಲವಾದ ಸೌಧಗಳೆಂಬ ಕು ಅಂಜಲಂಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಿರೆವ ಮೇರುವಂತೆ, ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ರತ್ನದ ಪದಕದಂತೆ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿಯೂ, ಒಂ ಹೊಂದುಪಿರಿದಾದ ರತ್ನಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತರತರವಾಗಿ ಕೊರೆದು ಬಿಡಿಸಿರುವ

ಸ್ತಂಭವಾತಾಯನ ಶೋರಣದ್ವಾರ ಕವಾಟಗಳುಳ್ಳ ಮಜ್ಜನೆ ಭೋಜನ ಶಯನಾದಿಗಳಗುಚಿತವಾದ ನೂರಾರುಹಜಾರಗಳು, ಕುಂಕುಮಕ್ಕೂರಿಗಳಂ ತೊಡೆದು ವನ್ನೀರಿಸಿ ಸಾರಿಸಿ ಪಚ್ಚೈಕಪೂರದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ನಿಕ್ಕಿ ಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಮರುಗ ವಿರುವಂತಿಗೆ ಜಾಜಿಗಳ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟುಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಗುಧದಮರಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕ್ರಿಡಾಗೃಹಗಳಂ ಪರಿಮಳಿತಮಾಗಿ ಕುಬೇರಭವನದಂತೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ರಾಜಭವನದಿಂದಲೂ, ಧಾನ್ಯರಾಶಿಗಳಂತೆ ಸುರಿದಿರುವ ಮುತ್ತು ಸಚ್ಚೈ ಪುಷ್ಪಮೈತೂರ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಗೋವೇಧಿಕ ಪುಷ್ಪರಾಗ ನೀಲ ಪವಳಂಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಸುವರ್ಣರಜತಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗಳಿಂದಲೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠನಪಾಠ ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳಿಂದಲೂ, ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಕೆ ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ಪರಿಭೆ ಪಟ್ಟಸ ಶೂಲ ಮುಧ್ಗರ ಮುಷುಣಿ ತೋಮರ ಭಂಡಿಮಾಲ ಗದೆ ಈಟಿ ಕುಂತಮುಂತಾದ ಸಲಾಯುಧಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರಿಗೆ ಸರಿಯಂದೆನಿಸಿದ ಹೃತ್ತಿಯ ಕುಮಾರರಿಂದಲೂ, ಕುಬೇರನಷ್ಟಾದರೂ ಕ್ರಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳುವ ಘನವರ್ತಕಜನಗಳಿಂದಲೂ, ಉಪರಭೂಮಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿದರೂ ಕಾಶ್ಮೀರಖಂಡದಂತೆ ಸಕಲಸಸ್ಯಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸುವ ಶೂದ್ರಜನಗಳಿಂದಲೂ, ನಿಜವರ್ಣಾನುಕೂಲಮಾದ ಧೃಷ್ಟದೊಳ್ಳುರತರಾದ ಗೋವತ್ಸಕಾಧ್ಯಾಪ್ತಾದಶವರ್ಣಜನಗಳಿಂದಲೂ ನಿಖಿಡಿತಮಾಗಿ ದುಷ್ಪ್ರವೇಶಮಾದ ಮದ್ದಿನ ವನೆಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾದೇಶದರ ಸುಗಳಿಂದ ಬಂದ ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಾದ ಗಜಾಶ್ವಪಕ್ಷಿಗಳಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾವ ಶಾಲಾಕತಂಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಖ್ಯಯುಧ್ಧವಿಶಾರದರಾದ ಜರಾಸಂಧ ಕೀಚಕಾದಿಗಳಂ ಜರಿವ ಮಲ್ಲರಿಂದೊಪ್ಪುವ ಗರುಡಿಯ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆ ಮರುಗ ಜಾಜಿ ಚುಪಕ ಸುಗಂಧ ಪಾಟಲಿ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಾಗ ದವನ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತಹ್ಮವಯವಸೌಂದರ್ಯವಂ ವಿಬರಿಗೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಮಾರುವ ಮಾಲಾಕಾರರ ಬಾಳಿಯರಿಂ ಮನೋಹರಮಾದ ಪುಷ್ಪವಾಟಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ಚಂದ್ರಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಾದ ಮುಖಗಳಂ ತಾವರೆಯ ದಳಗಳ ಬೆಡಗಂ ಬೆಳಗಿಸುವ

ಸಮಾತ್ರಯಗಳೆಂಬ ಆರುಗುಣಂಗಳಾದಲೂ ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ
 ಉಪಾಸನಶಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮೂರುಶಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಕಲ್ಪವೃ
 ಷ್ಣ ಕಾಮಧೇನು ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೂ ಕೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳಂಕೊಡುವ ಬೆ
 ದಾರ್ಯಂಗಳೊಂದು, ಪರರು ಮಾಡಿದ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದ ಉಪಕಾರವನೆಂದಿ
 ಗೂ ಮರೆಯದೆ ಅವರಿಗೆ ಎಂಥ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದಿಂದ ಸಂತೋಷವಂ
 ಮಾಡಿಸುವನೆಂದು ಯೋಚನೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಶಾಸ್ತ್ರದ್ವಿ
 ರಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಸ್ಸರಾದ ಹಿತರಾದ ಜ್ಞಾನವಯೋವೈದ್ಯರಾದಬ್ರಾಹ್ಮ
 ಣೋತ್ತಮರಿಂದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಣಾ
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು, ಅದೇವರಿಯಾಗಿ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತತ್ಸಮಾನರಾದ
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವ
 ತಾಭಾವನೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣವೆಯಂಮಾಡುತಲಿರುವನು. ಮತ್ತೆ ಪರಿಶುದ್ಧಂ
 ಗಳಾದ ಮಾತಾಪಿತೃವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದವನಾದಕಾರಣ ಪರಮನೆ
 ತ್ಯಸೆಂಪನ್ನನಾಗಿ, ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖವಾದರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದಂತೆ
 ಮಧುರವಾಗಿ ಭಾವಗರ್ಭಿತಂಗಳಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿಜಕಾಂತೆಯರೊ
 ಡನೆ ಶೃಂಗಾರರಸವು ಆವಿರ್ಭವಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ವೀ
 ರರಸವು ಜನಿಸುವಂತೆಯುಂ, ನಿಜಕುಲದೇವತಾಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕರುಣಾ
 ರಸವು ಶೋಷಕತೆಯುಂ, ವಿಚಿತ್ರನಗರ ಗೋಪುರ ತಟಾಕನಿಮಾಗ್ನಿ
 ನಿರೂಪಣದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯರಸವು ಪುಟ್ಟುವಂತೆಯುಂ, ವಿಶೇ
 ಷೋತ್ಸವಂಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಮಾನದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಭಾವುಕಸ್ಯಾಲಕ
 ರೊಡನೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಾಸ್ಯರಸವು ತೋರ್ಪಂತೆಯುಂ, ಪರರಾಯರ
 ನಿಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಭಯಾನಕರಸವು ನೆಡುವಂತೆಯುಂ, ಲೋಕವಿರುದ್ಧಗ
 ಳಾದ ದುರಾಚಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಜನುಗಳಿಗೆ ಭೀಭತ್ಸರಸವು ಉಕ್ಕುವಂತೆ
 ಯುಂ, ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಸಮಯದೊಳ್ಪುರಾಣಕಥಾಸಲ್ಲಾಪಗ
 ಳಿಂದ ವಿದ್ವಜ್ಞಾನಂಗಳೊಡನೆ ಶ್ವಾಂತಿರಸವು ಅಂಕುರಿಸುವಂತೆಯುಂ, ಕಾ
 ಲದೇಶಂಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ನವರಸಾವಿರ್ಭಾವದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರವೆಂಮಾ
 ಡುವ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತರಾದ ಹಿತರಾದ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರಾದ ಮ
 ಹಾನುಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಬರುಭಲದಾಭಿಕಾರಣಂಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನು

ಅರೋಚಿಸುತ್ತ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕಾಲವಿಳಂಬವೆಂಬುದಾದರೆ ಉದ್ಯೋಗಿಸುವರು. ತನುವ್ಯಸನ ಸವ್ಯಸನ ಪಾಸವ್ಯಸನ ಪರಸ್ಪ್ರೀವ್ಯಸನ ವ್ಯಗ್ರವ್ಯಸನ ದ್ವ್ಯಸನ ಕಾಪ್ಯವ್ಯಸನಗಳೆಂಬ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅನಕ್ತರಾದವರ ಸಮಾಚಾರವೆಂಬುದೆ, ಧರ್ಮಕನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಕೃತಲನಾಸಹಾರಣ ಪರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂಬ ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತ, ರಹಸ್ಯವಾದ ಸ್ವಕೀಯವೃತ್ತಾಂತಗಳು ಅಚ್ಚಾಪಿಸುತ್ತ, ನ್ಯಾಯವ್ಯವಹಾರದೊಳ್ ಚತುರ್ವರ್ಣವೆಂಬಂತೆ ದಂಡನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಿಯಾಗಿ, ದೀನ ಅನಾಥ ಬಾಲ ಕುಬ್ಜ ಬಧಿರ ಅಂಧರಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸುತ್ತಿರುವ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಜೋರರು ದುರಾಚಾರರು ನೀತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲಾಗಿ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಣದ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಜಾಹಿತವೇ ತನುಗೆ ಹಿತವೆಂದು ಪ್ರಜಾವ್ಯಸನವೇ ತಮ್ಮ ವ್ಯಸನವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಹದಂವವು ತೆಗೆಯುವ ಮಧುಕರವಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಕೋಶಾಗಾರಗಳುಂ ತುಂಬುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ಸ್ವತ್ತೆನಿಸಿದ ಅಮಾತ್ಯ ಸುಹೃತ್ತುಗಳು ಜಾಕ್ಮನ ದೇಶ ದೇಗುಂಗಳು ಚತುರಂಗಬಲವೆಂಬ ರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳಂ ದಿನದಿಂದಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತ, ಸಾನು ದಾನ ಭೇದ ದಂಡಗಳೆಂಬ ಚತುರಪಾಯಂಗಳು ಉಚಿತವಾದ ದೇಶಕಾಲಗಳನರಿತು ಶತ್ರುರಾಜರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ, ಧರ್ಮಸಚಿವನಾದ ಪುರೋಹಿತನಿಂ, ಕರ್ಮಸೂಚಿನಾದ ಮಹಾಮಾತ್ಯನಿಂ, ನರ್ಮಸಚಿವನಾದ ಮಿತ್ರನಿಂದಲೂ, ತ್ರಿಲೋಚನನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತ, ನಿಜಾಜ್ಞಾನಿವಾರ್ತವಂ ಮಾಡುವ ಕರಣಿ ಕರ ಕಾರತವ್ಯವರಿತು ರತ್ನಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಸತ್ಯವ್ರತನಾಗಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದಕಾರಣ ಪರದಾರಪರಾಬ್ಜುಖನಾಗಿ, ಪೇಳುವ ಮಾತುಗಳಂ ಶಿಲಾಕರದಂತೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಸಕಲ ದೇಶಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಸಕಲ ವೇದಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದ ರಾಜಹಿತರಾದ ಗೋಧಚಾರರಿಂದ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಗಳ ಸಮಾಚಾರವಂ ತರಿಸುತ್ತ, ಹಿತಾಹಿತಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ಹಿತಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಂ ಅಹಿತಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರಮಂತ್ರವಂ ಮಂ

ತ್ರಿಗಲೋಡನೆ ಪಂಚಾಲೋಜಿಸುತ್ತ, ನಾನಾದೇಶದ ಅರಸುಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕವ್ಯಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ವಸಂತಾದಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ಬೋಜಿಮ ರಾಜಸೂಯ ಅಶ್ವವೇಧ ಮೊದಲಾದ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ, ಜನರ ಮನೋರಥವಿದ್ದಂತೆ ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳುಂ ಕಾ ವೆಲುಂಘದಂತೆ ಮರ್ಘಿಸುತ್ತ, ಲೋಕರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿರುತ್ತಿರುವ ಅದಿನಾರಾಯಣನಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ನಯನಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಪದನಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸರಸ್ವತಿಯು ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾಳಯಂ ಧರಿಸಿ, ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಂಗಳಂ ಪರದೇವತೆಗೆ ವಿಹಾರಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಹಾವಾಶದೊಳ್ ಜನಿಸಿದವಳಾದುದರಿಂ ಸರ್ವಜನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ವಿವೇಕವಂ ಮಿತಭಾಷಣವಂ ಶುಭಶೀಲವಂ ವಿನಯವಂ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಮಂ ಏಕರೂಪಮಾಗಿ ವಹಿಸಿ, ಸರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ದಮಯಂತಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ರೂಪದಿಂ ಗುಣಂಗಳಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳಿಂದಲು ಪತಿಗೆ ಸಮಾವಳಿನಿಸಿ, ಪರಪುರುಷರನ್ನು ಪುತ್ರರಂತೆ ಭಾವಿಸುತ, ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯುಂ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಪರತತ್ವಭಾವನೆಯಂ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಮಾಧುರ್ಯಭಾವನಂ ಸೇವಕಸಮೂಹಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಂ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆಯಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಕೊಂಡು, ಪತಿಯೊಡನೆ ಸರಸಸ್ಥಾನ ಪಸಮಯುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮನೋಹರಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸುತ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪತಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಬಯಸುತ, ಪತಿಗುಣಚರಿತ್ರವೇ ಮಂತ್ರಜಪಮಾಗಿ ಪತಿಯ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಂ ತಿಳಿಯುವುದೇ ವಿದ್ಯಾವಿವೇಕವಾಗಿ ಪತಿಶುಕ್ರವೈಯೇ ಸಕಲದೇವತಾಪೂಜೆಯಾಗಿ, ಪತಿವ್ರತ್ಯವೇ ಸಕಲವ್ರತಂಗಳಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಡೆಯುತ, ಚಂದ್ರಮತಿ ಸುಲಕ್ಷಣೆ ದೇವಯಾನೆ ಶಕುಂತಲ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜಪತ್ನಿಯರ ಪಚ್ಚಿಯೊಳ್ ಗಣನೀಯಳಾಗಿ ಗುಣವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವಟ್ಟದ ರಾಣಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಸಕಲ ವ್ರತ ದಾನ ಧರ್ಮಂಗಳಂ ವಿರಚಿಸುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತನಾಗಿ ಗುರುಭಾರ್ಗವ ಚಾಣಿಕ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ರಾಜಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಣೀತಮಾದ ರಾಜನೀತಿಗಳಂ ಬೋಧಿಸುವ

ಶಾಸ್ತ್ರದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಗುರುಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದು, ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಬುದಿರುವ ವಿನಯ ವಿವೇಕ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತ, ರಾಜಹಿತಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿ, ತನ್ನ ರಾಯನಿಗೆ ವಿಜಯವಂ ಪರರಾಯರಿಗೆ ಪರಾಜಯವಂ ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರವಂ ರಾಯನ ಚಿತ್ತವಂ ತಿಳಿದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತ, ಉಪಾಯಚತುಷ್ಟಯವೇ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಮತಿಯಾಗಿ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದರ್ಥಾಜನವನ್ನು ಆರ್ಥದಿಂದ ಧರ್ಮವಂಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪಡೆದು ಕಾಪ್ಪ, ದುರ್ಗಬಲಾದಿಗಳಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತನಾದಾಚಾರನಂವನ್ನತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತನಾದಕಾರಣ ಸ್ವಕಾರ್ಯಮಂ ಚಿಂತಿಸದೆ ನಿರ್ದ್ರಾಸ್ಯವ್ರಮಾದಂಗಳಿಂದ ರಹಿತನಾದ ರಾಜಹಿತವೇ ಸ್ವಕಾರ್ಯವೆಂದಿರುತ್ತಿರುವ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಮಹಾವ್ರಧಾನಿಯಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಿಂದ ವಿದಿತವಿಚಾರನಾದ ಮಹೇಂದ್ರನಂತೆ ಕಾರ್ಯಗಳೊಳ್ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಂ, ಋಗ್ವೇದ ಯಜುರ್ವೇದ ಸಾಮವೇದ ಆಥರ್ವಣವೇದಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ತಿಳಿದು ನ್ಯಾಯ ವೀಮಾಂಸ ಪುರಾಣ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರಾಗಿ, ವಹಿವಾಲನಿಗೆ ಶಾಂತಿಕ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಮೊದಲಾದ ಶುಭಕರ್ಮಗಳಂ ಕಾಲಕಾಲವರಿತು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೈಯುತ್ತ ರಾಜಮಂಶವರಂಪರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಧರ್ಮಮತಿಯೆನಿಸಿದ ವೇದವಿಶ್ರುತನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಧರ್ಮಗಳಂ ತಿಳಿಯುತ್ತಲಂ, ನಾನಾಧ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ಜೀವಪಕ್ಷಿಗಳಂ ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಂ, ಅತಿಕೋಮಲಾಂಗಿಯರಾಗಿ ಮೊಗದ ನೋಗನಿನಿ ಪಲ್ವರಸೆಯಿಂ ಕರ್ಣಾಂತಲೋಚನಗಳ್ ಕಚಕುಚಭಾರಗಳಿಂದಲಂ ಕಳಾಶಾಸ್ತ್ರಲಕ್ಷಣಮಂ ಕಟಾಕ್ಷವಿಲಾಸದಿಂದ ತೋರಿಸುವ ಗೌಳ ಮಲಯಾಳ ಘೋರ್ವರಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳನ್ನ ಪರಿಮಿತದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನಾವೆಗಳಿಂದ ತರಿಸಿ, ನರವಾಲಕಂಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತ ರಾಜಹಿತವದಾರ್ಥಗಳಂ ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವೆನೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳ ರತ್ನನಿಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಮಹಾವರ್ತಕನಿಂದ ಸಂತೋಷ

ಭರಿತನಾಗುವೆಂ, ರತ್ನ ಭೃತ್ಯಾಂಗಳೊಳಂತರಂಗನಾಗಿ ವಟ್ಟಣ ನಗರ
ಪುರ ಗ್ರಾಮ ಬಿಡುಬಿಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ
ಚಾರಮುಖವಿಂ ಮಗು ಕಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸುತ ಚೋರರಂಬವರಂ ಕನ
ಸಿನೊಳ್ಳುಗುವಂತೆ ಪುನಃಕಳಿ ಗಾಕಾಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಯಮಂ ಸಾಧು
ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಜಗದ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿಯುತ ವರಾಜಗೋಪ್ಯ
ಪಂತ್ರಂಗಳಂ ನಾನಾಭೇದೋಪಾಯವಿಶೇಷಗಳೆಂದೆನು ವ.ಹೀವಾಲಂ
ಗಂತರಂಗದೊಳ್ ಬನ್ನವಿಸುತ ಭೂವಾಲನ ಹೃದಯವೇ ರೂಪುಗೊಡಂ
ತೆ ವಿನಯದಿಂ ನಿವರ್ಣಧರ್ಮದೊಳ್ ನಡೆಯುತ ರಾಜಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏ
ಕಾಗ್ರಹಿತ್ತನಾದ ಕಾಲಚಕ್ರನೆಂಬ ತಳವಾರನಿಂದ ಸಕಲಜನರ ಮರ್ಮ
ಕರ್ಮಗಳಂ ತಿಳಿಯುತ್ತಂ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಾಕ್ರಾಂತರನ್ನಿಧಿ
ರಿಸುವೆಂ, ಉದ್ಧತರವಂಕಾರಂಗಳಂ ಮುಟ್ಟುಮಾಡುತಂ, ಮಹೇಂದ್ರನಂ
ತೆ ಭೋಗಮಂ ಪೈತ್ಯಾನರನಂತೆ ಶತ್ರುವರ್ಗಂಗಳೊಳ್ ಕೋಪವಂ ಧಂ
ಪಧರನೆಂತೆ ಧರ್ಮಮಾರವಂ ಸಿಯ್ಯತಿಯಂತೆ ಸೇನಾಸಹಾಯಮಂ ವ
ರುನುಂತೆ ಗಾಂಧೀಯವಂ ಗಂಧವಾಜನಂತೆ ಶೀಘ್ರಕಾರ್ಯಸಿರ್ವಾ
ರಮಂ ಕುಬ್ಜರನಂತೆ ನವಸಿಧಿಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ಈಶ್ವರನಂತೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ
ಮಂ ತಾಳಿ ಬಿಕ್ಕಲಿಲಾಂಶಗಳಿಂದ ಭೂಮಂಡಲ ರಕ್ಷಣದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಂಡು
ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿ ಧರಣೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ ಸುಖದಿಂದಿರು
ತಿರ್ವನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಇವು ಕುಂದಲಿಶಯುಬಂಧವರಶಾಸ್ತ್ರಂತರಿಕಭವಾಬುಂಡಲ
ಪ್ರಮುಖ ಸಿಬ್ಬಲ ಸುರವರ ಕಾರಿಭವಕುಂಡಲ ಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚಂಡ ಮುಂ
ದ ವಿಬುಧನ ನಿಧಾನ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾಂಡ ಪೆ
ರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಕಲಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡ
ಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸಕ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ
ಸರಸಕವಿತಾ ನಿವೃತ್ತಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧೌರೇಯ ಘಟಕಾ ಶತಗ್ರಂಥ
ಜಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಭುರುಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಕವಿತ್ರ ಆಶ್ರಯ
ಸಗೋತ್ರ ಅಪ್ಪಲಾಯನಸೂತ್ರ ನುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜಮಹಾರಾಜಪು
ತ್ರ ಸರಸತಿಬರುವ ಮಹೀಶೂರಪುರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ಬಡೆಯ
ರವರಿಂ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸಂಗಂಧಿಕಾಪರಣ

ಯಮೇವ ನವೀನಕೃತಿಸೋಶ್ ನಗರ ನರವಾಲವರ್ಣನಮೇವ ವ್ಯಥ
ಮಾಶ್ವಾಸನಿರೂಪಣಂ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

||ಶ್ರೀಕಾಮುಂಹಿಕಾಂಬಾಬ್ಜನಮಃ|| ಇಂತು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಲಿರು
ವ ಸುಚರಿತ್ರಮಪಾರಾಮರ್ಶನು ಒಂದೊಂದು ಶ್ರಾಭಾತಸಮುದೋಶ್ ವಂದಿ
ಬೃಂದ ಜಯಜಯಾರಾವಂಗಳಿಂದ ನಿಂದೆಯು ತಿಳಿದು, ರಾಮಸಹಜದ್ವಂದ್ಯ
ಮಕರ ಮತ್ಸ್ಯ ಶುಖ ಚಕ್ರಾದಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣವಾದ ರೇಖೆಗಳೊಮ್ಮೆ
ವ ಕರವಪ್ತಂಗಳಂ ನೋಡಿ, ನಿಜಕೂದೇವತೆಯು ಬರೆದಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ
ಚಿತ್ರವಟವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರು
ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಯುಗ್ಮದ ದರ್ಶನುಗೈದು, ವಿಮಲದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಿಜಮುಖ
ವಂಕದವಂ ನೋಡಿ, ಫಲಪ್ರಸನ್ನಮೊದಲಾದ ಶುಭವಸ್ತುಗಳ ನೋಡೋಕಿ
ನಿ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಮಂದಯಾನೆಯರೂ ತಂದಿರುವ ಮುಣಿಕಲಕಗಳಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿದ ವನ್ನೀರಿಂದ ಮುಖಮುಟ್ಟು ನುಂಗೈದು, ಗೊಡ್ಡವಾರರಿಂದ ಸಂಲಾಭ
ಕಾರರಡಸ್ತೃವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಮಹಾಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲಮೆ
ಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾಸಿಮಿತವಾದ ಮಜ್ಜನಗೃಹವು
ಪೊಕ್ಕು ಪರಿಮಿತಜನದಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ, ಕಸ್ತೂರಿ ಕಪೂರಂಗಳಂ
ದ ಪರಿಮಳಸುವ ನಿರ್ಮಲೋದಕವಂ ಸುವರ್ಣಕಲಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ಕೆಲವು
ಲದೋಳ್ ಚಾಮರಂಗಳಂ ಬೀಸುವಂತೆ ಎರೆಯುವ ಪಲ್ಲದಪಾಣಿಯರ ಮು
ಣಿಕಂಕಣಝಂಕಾರಮಂ ಕರ್ಣಾನಂದಕರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ, ಮಜ್ಜನವಂ
ಮಾಡಿ, ಧೌತವಾದ ದುಕೂಲವಂ ಧರಿಸಿ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮೋಶ್ ಕಳಂಕ
ವೆನೆವಂತೆ ಮುಖಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿತೀಲಕವನ್ನಿಟ್ಟು, ಸಿತ್ಯಕರ್ಮವಂ
ಸಾಂಗವಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ರಾಗಯುಕ್ತವಾದ ವಧೂರವಾದ ಪುರಾಣವಂ ಕೇ
ಳುತ್ತ, ಕುಲದೇವತೆಯು ಮೋಡಶೋಭಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಜ್ಞಿಸಿ,
ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಜನಗಳೊಡನೆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನೆದ್ದು, ಭಜ್ಯ
ಭೋಜ್ಯ ಚೋಪ್ಯ ಲೇಹ್ಯ ಪಾನೀಯಗಳೆಂಬ ಪಂಚವಿಧಂಗಳಾದ ಮ

ಧುರಾಹಾರಂಗೆೊಂಡು, ಘನಮಘನಮಿಸುನ ಗಂಧದಿಂ ಗಮಗಮಿಸುವ ಪು
 ನ್ನವಮಾಲೆಗಳಂ ಭಳಭಳಸುವ ರತ್ನ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ಮಿರಮಿರನೆ ವಿಂಚು
 ವ ಪೀತಾಂಬರಗಳಾದಲಂಕೃತನಾಗಿ, ರನ್ನದ ಹಾವುಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ, ಮಾ
 ಣಿಕ್ಯಮಯವಾದ ಅಸ್ಥಾನವಂಚವವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭವಪೀಠದೊಳ್ ಕು
 ಳ್ಳುಪ್ಪ, ಬುದುಕಡೆಯೊಳ್ ವಿಚಿತ್ರ, ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಚಿ
 ತ್ರರದಿಂ ಬರೆದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಕೈಕಟ್ಟು ಕುಳತಿರುವ
 ಸಾಮಂತಭೂಪಾಲವಂಡಲದಿಂ ಸಾಂದ್ರವಾದ ಸಕಲದೇಶಗಳ ಲೆಕ್ಕವ
 ನೊಕ್ಕುಣಿಸುವ ಕರಣಿಕರಿಂ, ಚಿನ್ನದ ರನ್ನದ ಚಿತ್ರಗಳಂ ಪಿಡಿದು ದೇಶಾಧಿ
 ಕಾರಿಗಳವರು ಇವರು ನೇನಾಪತಿಗಳು ಇವರು ಕವ್ವವನೊಪ್ಪಿಸುವ ವಂ
 ಡಲೇಶ್ವರರು ಇವರು ಚಿತ್ರವಸ್ತುಗಳಂ ತಂದಿರುವ ಘನವರ್ತಕರು ಪರಾಂ
 ಬರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕೆಂಪು ಬಿನ್ನೈಸುವ ಅವಸರದ ಗುರುಕಾರರ ಕೋ
 ಲಾಪಲದಿಂ, ಪುರೋಭಾಗದೊಳ್ ವಿಣಾ:ವೇಣು ಮೃದಂಗವಾದ್ಯಂಗಳಂ
 ಮೇಳವಿಸಿ, ನರ್ತನವು ಮಾತುತ ಜೌವನದ ಜಗ್ಗು ನಿಗ್ಗುಗಳಂ ತೋ
 ರ್ವ ವೇಶಿಯರ ಸಂಗೀತರವದಿಂ ಕುಲಕ್ರವಾಗತಮಾದ ಬಿರುದವದ್ಯಗಳ
 ನ್ನುಗ್ಗಡಿಸಿ ಜಯಜಯ ಮಹಾರಾಜ ಪರರಾಯರಗಂಡ ವಿಜಯಾಭವ
 ಎಂದು ಭಟರುಗಳೊಬ್ಬಗೂಡಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕೈವಾರವಂ ಮಾಡುವ ಮಹಾ
 ಧ್ವನಿಗಳುದಲುಂ, ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಮಿರೆಂದು ಮೊರೆಯುವ
 ಪಣವ ನಿನ್ನೊಳ ಡಿಂಡಿಮ ಕಾರ್ತಳ ಭೇರೀಭಾಂಕಾರಾದಿಗಳುಂ ಮುಖರಿತ
 ಮಾಗಿ, ಸುಧರ್ಮಸಭೆಯಂತೆ ಇರುವ ಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಮಹೀಮದ್ದೇಂ
 ದ್ರನೆನಿಸುತ್ತ ಒಡೊಡಲಗಂ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನ
 ದಿಂದ ವನಪಾಲಕರು ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ ವಿಚಿತ್ರಫಲಪ್ರದ್ವಂಗಳಂ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ದೌವಾರಿಕರಂ ಕುರಿತು
 “ಎಲೈ ರಾಜದೂತರುಗಳರಾ ! ಕೇಳಿ, ನಾವು ಅರಸಿಗೆ ಕ್ರೀಡಾಯೋಗ್ಯ
 ವಾದ ವಸಂತಕವನವೆಂಬ ಉದ್ಯಾನವನ ಪಾಲಿಸುವ ವನಪಾಲಕರು, ಈಗ
 ರಾಯನಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವಂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಿದೆಯಾಗಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಮ
 ಹಾರಾಜನಿಗೆ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವುಂ ಬಿನ್ನವಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಪೇಳಿದ
 ವನಪಾಲಕರ ಮಾತೆಂ ಕೇಳಿ, ರಾಜಭಟರು ಓಲಗತಾಲೆಯ ಮುಂಭಾಗ

ದೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಗುರುಕಾರನಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ತಿಳುಹಿಸಲಾ ಗುರು ಕಾರನು ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು, “ಸ್ವಾಮಿ! ವಸಂತೋತ್ಸಾಹವಂ ಪಾಲಿಸುವ ವನಪಾಲಕರು ಪಾದದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ಕಾದಿರುವರು” ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಪನಂಗೈಯ್ಯಲಾ ಮಹೀಪಾಲನು— ಅಷ್ಟಾವಧಾನದಿಂದಿರುವನಾದಕಾರಣ ಈ ಗುರುಕಾರನ ಮುಖವಂ ನೋಡಿ ಹುಬ್ಬಿನಿಂ ಸನ್ನೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ಗುರುಕಾರನು “ಬುದ್ಧೀ” ಎಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ರಾಜಮಂದಿರದ್ವಾರದಲ್ಲಿರುವ ವನಪಾಲಕರಂ ರಾಯನಭಿಮುಖಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವರಾಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾ ತಂಕೇಳದೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಹಾರಾಜನು ವನಪಾಲಕರಂ ಕರುಣಾಕಟಾ ಹ್ತದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ, ವನಪಾಲಕರು ಕವ್ವವಾಗಿ ತಂದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನವ ಲೋಕಿಸಿ, ಪದ್ಮತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಫಲಗಳು ಪುಷ್ಪಗಳು ಏಕಕಾಲದ ಲಾಗಿರುವುವು. ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ವನಪಾಲಕರಂ ಕಡೆಗಂಣುಗೆಳೆದ ನೋಡುತ್ತ ಎಲೈ ವನಪಾಲಕರುಗಳರಾ ! “ಇದೇನುನಿಮಿತ್ತದಿಂದೀ ಸಕಲಜಾತಿಯ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳೂ ಒಂದೇಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಂ ತೋಷವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿವೆ” ಎಂದು ರಾಯನು ಕೇಳಲು. ಈ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನೇ ಬಿನ್ನೈಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆವು. ವಿಚಿತ್ರ ಕುಸುಮಫಲಂಗಳಂ ವರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದು ವನಪಾಲಕರು ಬಿನ್ನೈಸಿದರು. ಆ ರಾಯನು ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನದೆಂತೆನೆ— ಮಾರ್ಕಂದ ಕುರವಕ ಅಶೋಕ ಚಂಪಕ ಪಾಟಲಾದಿ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಅಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಸನವಾಗುವಂತೆ ಜಾನ್ಮ್ರವಂ ತಿಳಿದು ದೋಹಳಂಗಳನೇನಾದರೂ ರಚಿಸಿರುವರೆಂಬೆನೆ? ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ ತೃಣವೂ ಚಲಿಸದೆ ಇರುವಾಗ ಇಂತಿರಲಾರದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿಲಾಸವತಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಪುಷ್ಪಾ ಚಯಕ್ಕೋಸುಗ ಏನಾದರೂ ವಸಂತವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿರಲಾ ಪಲ್ಲವಾಧರಿಯರ ವಚನಂಗಳಿಂದ ಆಲಿಂಗನದಿಂದ ಪಾದತಾಡನದಿಂದ ಮುಖಮಾರುತದಿಂದ ಪುಷ್ಪನುವ ಫಲಿಸುವ ತರುಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಗುಣವತಿಯು ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ಸಕಲ ಕಲಾವಿಲಾಸವೂ ನನ್ನ ಹರ್ವಾರ್ಥಮಾದಕಾರಣ ನಾನರಿಯದೆಂತೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವೆಗಳ

ಗೂ ದುಸ್ಸುವೇತನವಾದ ವನದಲ್ಲಿ ಈ ಸರಿಯಾದ ಲೋಚನೆಯೂ ಸಂಭವಿಸದು. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೂ ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವೇವೆಂಬುದರಿಂದಲೇ, ವನಪಾಲಕರು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾಗಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಕೊಡಲು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕರಗಲು ಮಾಡಿದಂತೆಂದು - ಎಲೈ ಭೋಗದೇವರೇಂದ್ರನೇ! ಈಗ, ನಿನಗೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ವನದ ವಸಂತವನಕ್ಕೆ ಓರ್ವ ಮಹಾರಾಜನು ಕೊಡಲು. ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಸ್ವಲ್ಪವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ದಾತ್ರ ವನವು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ನಿನಗೆ ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಿವಲಯ ಈ ಮಹಾರಾಜನು ತೋರಿಸುವ ನೋಡಿ ಉಪಪದ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಹಾರಾಜನು ವನದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾತ್ಮ ಮಹಾದೇವರುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲಾದ ಲತೆಗಳಿಂದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾಯವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಚಂದ್ರನೋಪರದ ಸಮಾಪದವು ಸಂತೋಷಭರಿತವಾಗಿ ಅದರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳಿಕವಾಗಿರುವ ಸಮಾಪದವು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಸುಕಲ ಸ್ತಂಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಿತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ಮರಕತಕಾಂತಿಯಾದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯ ರೂಪವು ಕಂಡು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಸಮಾಪದವು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಂತೆ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಮುಹೂರ್ತ ಧ್ಯಾನವು ಮಾಡಿದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ದರ್ಶನಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಇದೊಂದು ನೂತನವು ಇನ್ನೊಂದರೂ ವಿಶೇಷವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ವಾಸವೇಡಿದೆ. ಎಂದು ವನಪಾಲಕರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿನ್ನಹವಾಗಿಯೇ ದೂರದರ್ಶಿಯಾದ ಮಹಾರಾಜನು ವನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನು ಮೊಗಮು ನೋಡಲು, ಆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನು ರಾಯನ ಸ್ವರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು, "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ! ಈ ವಿಚಿತ್ರಫಲ ಪೂರ್ವಗಳೂ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಸಂತೋಷಭರಿತವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿಗಳು ಈ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಂತ್ರೀತನವು ಮಾಡುವಂತೆ ನಿನ್ನಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ವಿಚಿತ್ರವು ಮಹಾರಾಜನು ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿಯ

ವರು ಇದಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಭಾವನೆಯು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಮಹಾಸಂ
ತೋಷಕಾರಣವಾಗುವುದು" ಎಂದು ಬೇಳುವ ರಾಜಹಿತಾರ್ಥಿಯಾದ ಸು
ಬುದ್ಧಿಯು ಮಾತೆಂ ಕೇಳಿ ಎಲೈ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಂ ನೋ
ಡಿ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆನು. ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಸಿದೇನೆ. ಈಗ ರತ್ನಪುರವು ಅಲಂಕೃತವಾಗಲಿ, ರತ್ನಗಜ ತುರಗ ವಡಾ
ತಿಗಳು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಲಿ, ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳು ರತ್ನಭೂಷಣವಾದನುಗ
ಳುದ ಅಲಂಕೃತಗಳಾಗಲಿ, ವೇದನಂಸನ್ನರಾದ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರು ಜಲ
ಪೂರ್ಣಸುವರ್ಣಕುಂಭಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಅನೇಕಳಿಂದ ಕೂಡಿ ತೆರಳಲಿ,
ಇದಲ್ಲದೆ ನರ್ತನಪಾರಿಹಾಸಕರು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಸರಿವಾರಂಗಳು ದಿ
ವ್ಯದುಕೂಲಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾವ್ರಕಾಶಂಗಳ್ಯು
ಲಿ, ಉತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ರತ್ನಕಲಶದಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ರಥವು ರಾ
ಜಮಂದಿರದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರಲಿ, ನಾವು ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮ
ಹಾಪುರುಷನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ವಸಂತವನಂ ಕುರಿತು ಹೊರಡುತ್ತಲಿ
ದೇವೆಂದು ರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಜತ್ತೋಲಗದಿಂದಿದ್ದು ನಿ
ಜಾಂತಃಪುರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಲಾಗಿ, ಈಗ ರಾಯನು ಅಂತಃಪುರವಂ
ಕುರಿತು ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಸ
ರ್ವಾಲಂಕಾರಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ರತ್ನಕಲಶದಲ್ಲಿ ಪನ್ನೀರಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯಂ ಖಡಿದು ಅಂತಃಪುರದ ಒಳಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ
ಖೀಜನರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅವ್ವರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯೋ ಎಂಬಂತೆ ನಿಂತಿರಲಾಗಿ, ಕಾಂತಾಮನೋಹರನಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾ
ಯನು ತನ್ನ ನೇತ್ರಚಕೋರಂಗಳಿಂದ ತನ್ನ ರಾಣಿಯ ಮುಖಕಾಂತಿಯ
ಪಾನಂಗೆಯ್ಯುವಂತೆ ಹರ್ಷಭಾವಸಿಂ ನೋಡುತ್ತ ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಲು, ರತ್ನಪುರಾಧೀಶನಿಗೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯನ್ನತ್ತಿ ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಪಾ
ದವದ್ರಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಶೇಷತೀರ್ಥವಂ ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮ ಮಾಡಿ ರಾಯಂಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ರತ್ನವ
ರ್ಯಂಕದ ದಂಸತೊಲಿಕಾತ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನು ಕರಸರೋಜಂ
ಗಳಂ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜರ ಕೆಲದೊಳ್ ತಲೆನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ

ರಾಣಿಯ ಕರವಂ ನಿಜಕರದಿಂ ಪಡಿದು ತನ್ನಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಣಿಯ ಗಲ್ಲವಂ ಪಡಿದು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲವಂ ಚರ್ವಿಸುತ್ತ ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿರುವ ರಾಯನ ಮುಖಮಂಡಲವಂ ನೋಡಿ ಈಗ ಭೂಕಾಂತನಂತರಂಗವು ಬಹು ಹರ್ಷಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಮಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಭೂವಾಲನಂ ಕುರಿತು ಅತಿಮಧುರವಾಗಿ ಭಾವಗರ್ಭಿತವಾದ ನುಡಿಯಿಂದ ಎಲೈ ಧರಾಧೀಶನೆ ನಿನ್ನ ಮುಖ ವಿಕಾಸವಧಿಕವಾಗಿದೆ ಇದರ ಕಾರಣವಂ ನನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಾವೂತಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂ ಗುಣವತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ, "ಎಲಾ ಶೋಭನಾಂಗಿಯೇ! ಸಂತಾನಾರ್ಥಮಾವ ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂತನವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿದನಾದಕಾರಣ ಸಕಲ ವ್ಯಸನವರಿಹಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮಾರ್ವರ ಐಷ್ವರ್ಯವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಫಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂಬೆಯಾ— "ನಮ್ಮ ವಸಂತವನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನು ಬಂದಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಆತನ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರೆ ನಮಗೆ ಸತ್ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆತನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಡ್ಕತುಗಳಲ್ಲಿಆಗುವ ಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಆಗಿವೆ." ಎಂದು ನುಡಿದು ವನಪಾಲಕರು ತುಂಬೊಪ್ಪಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರಫಲಕುಸುಮಗಳಂ ನೋಡನಂಗಳಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡಲಾ ಫಲಕುಸುಮಗಳಂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು, ರಾಯನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವುಂಟೇ ಎಂದು ಸಂತೋಷಭರಿತೆಯಾಗಿ ಅಂಕುರಿಸುವ ಲಜ್ಜಾವಿಶೇಷದಿಂದಕ್ಕುವ ಮುಖವಿಲಾಸದಿಂ ತನ್ನ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವು ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಹರ್ಷವಿಶೇಷದಿಂದಿರುವ ರಾಣಿಯರೊಡನೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಿಂತೆಂದನು.— "ಎಲೆ ರಾಣಿಯೇ! ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ನಮ್ಮ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯಾಣವಂ ತೆರಳಿರುವನು. ನೀನು ಮಿಂದು ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಪದ್ಮನೋವೇತವಾಗಿ ಪಾಕವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭೋಜನಕಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನದೀಪಸ್ತಂಭಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಾದೀವಂಗಳ

ಳನ್ನಿಬ್ಬ ಸುವರ್ಣಪೀಠವಂ ಮಡಗಿ ರತ್ನ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಘೋಷದಕವಂ
ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಅಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧಿಯಾಗಿರು”
ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಭೂಷಿತನಾಗಿ ಶು
ಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಸಕಲ
ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ವಸಂತವನವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿ, ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಶುಭ
ಸೂಚಕಂಗಳಾದ ಶಕುನಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಒಂದು, ಉಪವನದ ಬಾಗಿಲ
ಲ್ಲಿ ಉದಯಪರ್ವತದಿಂದಿಳಿದುಬರುವ ಸೂರ್ಯನೋ ಎಂಬಂತೆ ರಥದಿಂ
ದಿಳಿದು ಸಕಲ ಪರಿವಾರವಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತರೊಡಗೂ
ಡಿ ಪಾಠಚಾರದಿಂದಲಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರಸರೋವರದ ಸಮೀಪವನ್ನೆದಿ
ವನದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಸರ್ವಾಂಗನಾಗಿ ಪದ್ಮಾಸನಾಸೀನನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲ
ನಾಗಿ ನಾಸಾಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯಂ ವಹಿಸಿ ಚಿನ್ಮುದ್ರೆಯಂ ತಾಳಿ ಅವರದೂ
ರ್ವಾಸನಂತಿರುವ ಮಹರ್ಷಿಯ ದರ್ಶನಂಗೈದು, ಭಕ್ತಿವಿಕ್ರಿಯಪರವಶ
ನಾಗಿ ಈ ದಿವಸವೇ ಶುಭದಿವಸವು ಈ ದೇಶವೇ ಕಾಶಿ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಞೇ
ತೃವು ಈ ಮಹರ್ಷಿಯ ಪರಶಿವನೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮಂ
ಗೈದು ನಾನಾಸ್ತುತಿಗಳಾದ ಸ್ತುತಿಚಲಾಗ ಮಹರ್ಷಿಯು ಭೂತಭವಿಷ್ಯ
ವೃತ್ತಮಾನಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ತಿಳಿವವನಾದಕಾರಣ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕರುಣಾದೃ
ಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ ವೇದೋಕ್ತಮಂತ್ರ
ವಿಶೇಷದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಕುಳ್ಳಿರಬಹುದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಕೃ
ತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಕು
ಳ್ಳಿದುರ್ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನದೆಂತೆನೆ—
ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ! ನಿಮ್ಮ ಭಾವಮು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠವಾ
ಸುದೇವ ಗೌತಮ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಭರದ್ವಾಜರು ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ
ತಾವು ಯಾರೋ ಎಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಂಗೆಯ್ದ ನನ್ನ ಮನದ ಸಂ
ದೇಹವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾ
ಪನಂಗೆಯ್ಯಲು, ಆಗಲಾ ಋಷೀಶ್ವರನು, ಅರ್ಧನಿಮಿಶ್ರಿತನೇತ್ರನಾಗಿ
ನಿಜಗುರುಪಾಪಾರವಿಂದವಂ ನೆನೆದು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಮಹೀ
ಪತಿಯೆ ! ನೀನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವಂ ಪೇಳೆನು ಕೇಳೈ:— ಕು

ಲವರ್ವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಪುಣ್ಯವಾದ ಹಿಮವಂತನೆಂಬ ಪರ್ವತವಿರುತ್ತಿ
ಹುದು. ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯಾದ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಪಾದ
ಪಲ್ಲವನಂಚಾರದಿಂದ ಪರಮಪಾವನಂಗಳಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳಂ
ಸ್ತರಣವಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಪರಿಹಾರಂಗೈವ ಗಂಗಾನದಿಯ ತರಂಗಂಗಳ ಸಂಗ
ದಿಂ ಶೀತಳಂಗಳಾಗಿಯೂ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಿಗೆ ನಿಯಾಮಕರಾದ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ತಪೋಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಪ್ರದೇಶಂಗಳಿರುತ್ತಿರುಂ
ವು. ಅಂತಿರ್ದ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರೂಪದಿಸ್ವವಾರ್ಗದಿಂ ತಪವಂ
ಕೈಕೊಂಡಿರುವೆನು. ನನ್ನಂ ವಾಮದೇವನೆಂದು ಬುಕ್ಕಿಗಳಾಡುವರು. ಈ
ಗ ನಾನು ಗುರುವರ್ಯನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಕ್ಷೇ
ತ್ರಗಳ ದರ್ಶನಂಗೈವೆನೆಂದುದ್ಯೋಗಿಸಿ, ನೈಮಿಶಾರಣ್ಯ ಕಾಶಿ ಅವಂತಿ
ಗಯಾ ಪ್ರಯಾಗ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವೆ ಆದಿಯಾದ ಜ್ಞೇತ್ರಂಗಳ ದರ್ಶನಂಗೆ
ಯ್ಯುತ್ತ ಅಳಿಕನಂದ ಸರಯು ಯಮುನೆ ಫಲ್ಗುನಿ ಶೋಣ ನರ್ಮದೆ
ಮೊದಲೊಂಡ ನದೀನದಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಬರುತ್ತ,
ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನಿಗೆ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಆದ್ಯಂತಂಗಳಂ
ದ ಅದಿನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಶಯನಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಂತರೀವಂಗಳಂದೊಬ್ಬ
ಪುರಹರನ ವಿಹಾರಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾರ್ಶ್ವಭಾಗಗಳಂದೊಡಗೂಡಿ, ಪರ
ಮಪಾವನೆಯೆನಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದೇವಗಂಗೆಯ ಸ
ವಿಾಸವನ್ನೈದಿ ಕಾವೇರಿಸೌಭಾಗ್ಯವಂ ತಿಳುವಂತೆನೆವ ನಾರಿಕೇಳ
ಕ್ರಮುಕತರುಗಳಂ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಅಸ್ತ್ರಶಾಲೆಗಳೆಂಬಂತೆ ಎಡೆಗೊ
ಡದೆ ಬೆಳೆದ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಪನಂಗಳು, ಸತ್ಪುರುಷರಂತೆ ಫಲಾತಿಶಯದಿಂ ಬ
ಗ್ಗಿದ ಬಾಳೆಗಳುಂ ತೋಗುವ ಶಾಲಿವನಂಗಳುಂ, ಕುಸುಮಿತಫಲಿತಂಗಳಾದ
ಉದ್ಯಾನಸಹಸ್ರಂಗಳುಂ, ರಮಣೀಯವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಗಂಧದ ವನಂಗಳ
ಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸ ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ
ಯೂ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಿಲಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲುಂ, ಇದಲ್ಲದೆ
ಚೆಂಡ ಮುಂಡ ಮಹಿಷಾದಿರಾಕ್ಷಸರಂ ಬಂಡನದೊಳ್ ಖಂಡನಂಗೈದು
ಲೋಕರಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯ ಪಾದವಿ
ನ್ಯಾಸಗಳು ಸಕಲಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಂರಕ್ಷೆ

ತೆವಾಗಿದ್ದು ಈ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವು ಹಿಮವಂತೆದಂತೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿತು. ಈ ವರ್ಷದರಾಜನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದೇವಿಯದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನೆಂದು ಬಂದನು. ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಶರೀರರಕ್ಷಣೆ ದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ನಮ್ಮಂಥ ಮುಖಗಳ ಕುಳಲಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದೇನುಕಾರ್ಯ? ನೀವು ರಾಜವಂಶಸಂಭವರು. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಭೂಮಿಯು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವಿಚಾರವು ಮುಖಗಳಿಗೆ ಪರಮಾವಶ್ಯಕವು” ಎಂದು ನುಡಿದು ಮುದೂರ್ತಪಾತ್ರಧ್ಯಾನವು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ, “ಈ ರಾಯನು ಮಹಾಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯು. ಈತನ ಸದ್ವರ್ತನೆಯಿಂದಲೂ, ಈಶಾನುಗ್ರಹಬಲದಿಂದಲೂ ರಾಯನಿಗೆ ಸುಪುತ್ರನಾಗುವನು. ಆ ಪುತ್ರನು ಧೈರ್ಯಪರಾಕ್ರಮಗಳು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಸಕಲ ಸಾಧನವೆನಿಸುವ ಪರಿಯಂತಿರುವ ಶಕ್ತನಾಗಿ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯವು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕುಮಾರನಿಂದ ಅನೇಕ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುವವು,” ಎಂದು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ರಾಯನು ನೋಡಿ ಬಂದಾನೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು, - ಎಲೈ ರಾಜೋತ್ತಮನೆ ! ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಜೈವವೆ ? ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾವರಿವಾರಂಗಳಿಗೆ ಸುಖವೆ ? ನೀನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನುತ್ತಲಿದ್ದೀಯಾ ? ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದೇ ? ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದಪರಿವಾರವು ನಿನಗೆ ಹಿತವಾಗಿರುವುದೇ ?” ಎಂದು ರಾಯನ ಕುಳಲವು ಕೇಳಲು, “ಎಲೈ ತಪೋನಿಧಿಯೆ ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ನಿನ್ನ ವರಮಾನುಗ್ರಹವು ಈಪರಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವುದೊಂದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಾನಂತರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಲಿದೆ” ಎಂದು ನುಡಿದಿದ್ದು ಕರಗಲು ಮುಗಿದು ಭಕ್ತವಿನಯಗಳಿಂದ “ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನೀವು ನನ್ನ ಗೃಹವು ಪಾವನವು ಮಾಡಲೋ ಸುಗ ಭಜಯುಗೈದು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಚನವು ಕೊಟ್ಟು ರತ್ನ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಮನಬಂದಂತೆ

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೋಸುಗ ತೆರಳಬಹುದು” ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯೊಂದಿಗೆ
 ಲಾಂಛನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ತಪಸ್ವಿಯು “ಎಲೈ ರಾಯನೇ! ನಾವು ವಾನಪ್ರ
 ಸ್ಥರು ಕೆಂಪಮೂಲಫಲಾಹಾರಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ
 ಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಧರ್ಮವು. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಪ್ರವೇಶವೆಂಬ ಮಾತು
 ವ್ಯಾಜಿತವಾದುದೇ?” ಎಂದು ಆ ತಪೋರಾಶಿಯು ಪೇಳಲಾಗಿ, ಆ ಮಾ
 ತು ಕೇಳಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದನು— “ಎಲೈ ವಿಜ್ಞಾಪನಸಂಪನ್ನರೇ!
 ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಉಚಿತವೇ ಸರಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ ನೀವು ವ
 ನಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಶಾಲೆಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಜರುಗಳು ಬಂದಲ್ಲಿ ಅವರಂ ನೀವು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಉಪಚಾರವೆಂಬ ಮಾತು
 ದುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುಖಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಸಮೀಪಗಳಂಕು
 ರಿತು ಬಂದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನಾಳುವ ರಾಯರು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಅರ್ಘ್ಯವಾ
 ದ್ಯಾಚಮನಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಯುಗಧರ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ
 ಭಿಕ್ಷುವೆಂಬ ಮಾತಿನಿ ಆ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಿಂದ ಅಮೋಘಾಶೀರ್ವಚನಗಳಂ
 ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಧರ್ಮ ಬೇಡಿದ ವರಗಳೆಂಬ ಕೊ
 ಟ್ಪು ಆ ರಾಜರಂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಅವರ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ
 ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರಗಳೆಂಬ ಅರಿವಿಡ್ವಾರಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಾಜಧ
 ರ್ಮನೀತಿನಿರ್ಮಲಗಳಂ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ಮಾತುವುದು ಮುಖಗಳಿಗೆ ಧ
 ರ್ಮವಾಗಿರುವುದು. ಜನಕಮಹಾರಾಯ ಮೊದಲಾದ ರಾಯರ ಮಂದಿರಗ
 ಳಿಗೆ ಗೌತಮಾದಿವರಮುಖಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಿ ಸಕಲೋಪಚಾರಂ
 ಪಡೆದು ಆ ಜನಕಾದಿರಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸಕಲ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವೆಂಬ
 ಮಾತಿನಿರಾದಕಾರಣ, ಸೇವಕನನೇಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ
 ಚಿತ್ತೈಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
 ದ ರಾಯನ ವರಮುಖಕ್ಕೆ ಯನ್ನೋಡಿ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನು ಅತ್ಯಂತ
 ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಎಲೈ ರಾಯನೇ ನಿನ್ನ ಮನಶ್ಚಿದ್ಧಿಗೆ ನಾವು ಮೆ
 ಚ್ಚಿದವು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬರುವೆವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೀ
 ಯಲು, ಆ ಮಹಾರಾಯನು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಸಕಲ ಪರಿಜನದೊಡನೆ
 ಈ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಂದಿರವಂ ಕುರಿ

ತು ಎಯ್ದಿದನು. ಆ ರಾಯನು ಬಳಿಕ ಆ ಮಹಾರ್ಜಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಾಣಿಮಯವಾದ ಪೀಠವಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ತನ್ನ ನಿಜಸತೀಸಮೇತ ನಾಗಿ ಪೋಡಣೋಪಚಾರಪೂಜೆಯಂಗೆಯ್ದು, ಭೋಜನತಾಲಿಗೆ ಆ ಮ ಹಾಪುರುಷನು ತನ್ನ ಕರವನ್ನಿತ್ತು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು, ಸುವರ್ಣಪಾತ್ರಂ ಗಳಲ್ಲಿ ರಾಸಯೋಗ್ಯವದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಬಡಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಆಪೋಷನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಭುಂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿನಲಾವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲೈ ಅರನೆ! ನಿ ನ್ನ ಪುತ್ರರಂ ಕರೆತರಿಸೆಂದು ವೇಳಲಾಗಿ, ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ರಾಯನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಆ ಜಲಂಗಳಿಂದಾತನ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆಯುವನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾದಂಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ದೈನ್ಯಸ್ವರಪಿಂ ದ ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ಹೊರಳುತ್ತಿರುವ ರಾಯನಂ ರಾಯನ ಪತ್ನಿಯಂ ಆಮ ಹಾಪುರುಷನು ನೋಡಿ, ಎಲೈ ರಾಜೋತ್ತಮನೆ! ನೀನು ಉದ್ಭಾವನನ ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನ ಜ್ಞೇ ಮವಂ ಕೇಳಿದುದೇಇದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಿನಗೆ ಫಲಿಸುವಂತೆ ಉಪಾಯವಂ ವೇ ಳುವೆನು. ನೀನು ಈ ವ್ಯಸನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯವಂಕೊಂಡು ಸಂ ತೋಷದಿಂದಿರೆಂದು ಅಭಯವನಿತ್ತು ಸಂತೋಷವಡಿಸಿ, ತಾವು ಭಿಕ್ಷೆ ಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಬಳಿಕ ಕೆಲವುಕಾಲ ಆ ರಾಯನ ಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಂದಾನೊಂದು ಶುಭದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೋಗಸಹಿತವಾದ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಪ್ರದಮಾದ ಲಗ್ನವಂಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಆದಿನ ರಾಯನಂ ಕರೆದು, ಎಲೈ ರಾಯನೆ! ಅಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೋಗಸಹಿತಮಾದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ತ ನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ರಾಯನು ಪರಮಸಂತೋಷಯುಕ್ತನಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನೊದಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಮದೇವನು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು— “ ಎಲೈ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಕ ನೆ! ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಫಲಿಸುವುದು. ಅದೇನೆಂಬೆಯೋ? ಈಗ ಆದಿಶಕ್ತಿಯಾದ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದೆಂದು ಮ ಹಾಮಂತ್ರವಂ ವೇಳುವೆನು. ಆ ಮಂತ್ರವಂ ನೀನು ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ರಹಸ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತದೇಕನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಜುಸಿದೊಡೆ ಆ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಅನುಗ್ರಹವುಂಟಾಗಿ ಆ ದೇವಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಸಂತಾನವು ಕೊಡುವುವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸಂತಾನವಾದನಂತರ ಆ ಪುತ್ರನ ವಿಲಾಸವು ನೋಡುತ ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿರುವೆ.” ಎಂದು ವೇಳೆಲಾಗಿ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮುಂತೋಪದೇಶವುಂ ಪಡೆದು, ಅಬಳಕ ರಾಯನು ಆ ತಪಸ್ವಿಯುಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞನೆ! ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಇಹದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡುವೆನು; ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವ ಉಪಾಯವುಂ ವೇಳೆಬೇಕೆನಲು, ಈ ನುಡಿಗೆ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು— ಎಲೈ ರಾಯನೆ! ನೀನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪುತ್ರನೆ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ, ಆ ಪುತ್ರನು ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದಬಳಿಕ ಅವನಿಗೆ ವಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವುಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ನನಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಹಿಮವೆತ್ಸರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನು ತನ್ನಾಶ್ರಮವು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದನು. ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ.....ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜಬಡೆಯರಿಂ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಯುಂಟೆಂಬ ನವೀನ ಕೃತಿಯೊಳ್ ವಾಮುದೇವಾಗಮನ ಮಹಾನುಂತ್ರಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಆ ಮಹಾಪುರುಷನು ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಮೇರೆಗೆ ಶುಭನಕ್ಷತ್ರ ಶುಭದಿನ ಶುಭವಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯೊಡಗುಣವತಿಯೊಡನೆ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ ಆದವನೀಯ ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಮಾಗಿ ಬೆವಾನನವಂ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಮೌನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೃತೊಂಡು ಜಗಜ್ಜನನಿಯೊಡ ವರಮೇಶ್ವರಿಯಂ ಕುರಿತು ನ್ಯಾಸಕ್ರಮದಿಂ ಪಂಚೋಪಚಾರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಮಂತ್ರಪುನಶ್ಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ಮಹಾಪುರುಷನ ಉಪದೇಶಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈತನ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು ಸಿಂಗವನ್ನೇರಿ ಮಗಳಂತಾಗಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತಳಾಗಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟು ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಾಯುಧಗಳಂ ಧರಿಸಿ ರುಡಮಾಲಾಧಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಿಯಾಗಿ ಸಕಲಪುರಾಣಂಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಳಾಗಿ ರಕ್ತಬೀಜಜಂಡ ಮುಂಡ ಶುಭ ನಿಶಂಭ ವ ಹಿರಣ್ಯ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಪದಾನವರ ದುರ್ದೇಹಂಕಾರವಂ ಮುರಿದು ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನಿತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಲೋಕಮಾತೆಯೊಡ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ರೂಪವಂ ತಾಳ್ದು ಆದಿಶಕ್ತಿಯೊಡ ಮಹಾದೇವಿಯು ಈ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಉಗ್ರತಪಸ್ಸಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಈತನ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವಂತೋಪಲಾ ರಾಯನು ಸ್ವಸ್ಥವಂ ಕಂಡು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವನಂತೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯಂ ಕಂಡು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದ್ದು ಸತೀಸಮೀತನಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗಳೈದು ಸಾಕ್ಷಾಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಅನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗದ್ದದಸ್ವರದಿಂದ ದೇವಿಯಂಕುರಿತು ಅನೇಕವಿಧಪುರಾಣೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವಂಗಳೈಯುವ ಭಕ್ತಿವರವಶನಾಗಿ ವಿಶಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿರುವ ರಾಯನಂ ದೇವಿಯು ಕರುಣಾದ್ರವ್ಯವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, “ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ! ನೀನು ಸ್ತುತಿಸಿದ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಿಂದ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾದೆನು. ಈ ಪರಿಶುದ್ಧಗಳಾದ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳನ್ನು ಸಕಲ ಯುಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನಂಗಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಠಿಸುವರೊ ಅವರಿಗೆ ದಾರಪುತ್ರಾ

ದಿನಕಲಭೋಗಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಪರಮಜ್ಞಾನವಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಂ ದಯೆಮಾಡುವೆನು. ಇದಂತಿರಲಿ; ಈಗ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ದೇವಕೊ” ಎಂದು ಅವ್ವನೆಯಂ ಕೊಡಲಾ ಸುಚರಿತ್ರಗಾಯನು ಮತ್ತೊಂದು ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ, “ಎಲಾ ಲೋಕಮಾತೆಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯೆ! ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲೆರುವ ವರಿಯಂ ನೀನರಿಯೆಯಾ? ಈ ಸಕಲ ಜನಂಗಳ ಹೃದಯಕಮಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿರೂಪವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸರ್ವಂ ತಿಳಿದು ನಟಿಸುವ ಕವಟನಾಭಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಣಿಯಾದ ಕಾವೇಶ್ವರನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ನಿನ್ನಂ ಕುರಿತು ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯಾದ ನಾನು ಅಭೀಷ್ಟವಂ ಬಿನ್ನೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆ? ಆದರೂ ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವಂ ಲಾಲಿಸು, ಅದೇನೆಂದರೆ,— ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವಂ ನಾನು ಯಾವಾಗ ಭಾವನೆಯಂ ಗೈವೆನೋ ಆಗ ನನಗೆ ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುವಂತೆ ಕರುಣಿಸುವುದು. ಇದೇ ಎನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಎಂದು ರಾಮನು ಬಿನ್ನಹವಂ ಮಾಡಲು, ಆ ದೇವಿಯು ಆನಂದಭರಿತಳಾಗಿ “ಎಲೈ ರಾಮನೇ! ನಿನ್ನ ಮನೋರಥಂಗಳಂ ಬಲ್ಲೆನು. ಅದೇಮೇರೆ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿವಂಶಪರಂವರೆಗೆ ಕುಲದೇವತೆಯಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಈಗ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದೊಳೆ ಪೌತ್ರನಂ ಕಾಣುವ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತರಸಭರಿತವಾದ ಇಮಾಮ್ಲಾವಿನ ಹಣ್ಣಂ ಕೊಡುವೆನು. ಈ ದಿವ್ಯಫಲಾಸ್ವಾದನೆಯಿಂದ ಬಲಸಾಹಸಂಗಳು ಕೂಡಿ ದೇವಾಂಶನಾದ ಪುತ್ರನಾದಯಿಸುವನು” ಎಂದು ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದಾರಸಾಫಲವಂ ಕೊಟ್ಟು “ಎಲೈ ಗಾಯನೇ ನಿನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶದಿಂದ ಸರ್ವದಾವಾಸವಂಗೈಯುತ್ತಿರುವೆನು, ನೀನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆಯೋ ಆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವಂ ಪೂರೈಸುವೆನು” ಎಂದು ರಾಯನಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮಿಂಚುವು ರೆಯಾದಂತೆ ಆಂತರ್ಧಾನವಂಗೈದಳು. ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ದೇವಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾದ ಸಮಯವೇ ಶುಭಕಾಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಕೊಡಲೋಸುಗಂ ಆ ಫಲವಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಪೂರವಸ್ಪರವಾಗಿ ಹಸ್ತಂಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿಸಿ

ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯೊಡನೆ ಸಲಾಸ್ಯಾದನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರೂ ಬಿಚ್ಚುವಿಹಾರಗಳಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿದಿರರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಈ ವೈಭವಂ ನೋಡಿ ಈಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೆ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ದೇವಾಂಶಸ್ತರುಷನೊಬ್ಬ ನುಡಯಿಸುವನು. ಅನೇಕ ಕಾಲಗಳಿಂದ ಅದಿದಂವತಿಗಳ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿದುದು ಸಫಲವಾದುದು ಎಂದು ಸಂತೋಷವೃತ್ತಾಂತಂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಿತ್ರನಾದ ದಿನಕರಂಗೆ ಹೇಳಿ ಸುಗುಣಸಂಪನ್ನೆಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಗರ್ಭಧಾರಣಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಮಹೋತ್ಸವಗಳಂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನಂ ಕಳುಹಿಸುವನೆಂದು ತೆರಳುವನೆಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರನು ವಶ್ವಿವಾದ್ರಿಯ ಶೃಂಗವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದನು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ.....ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜಮಹಾರಾಜ ಒಡೆಯರವರಿಂ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯನೆಂಬ ನವೀನ ಕೃತಿಯೊಳ್ ದೇವೀಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಫಲಪ್ರದಾನವೃತ್ತಿಪಾವಕವಾದ ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು “ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಈ ಮಾರನಾಗುವನು. ಆ ಕುಮಾರನು ಮಹಾಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಾವವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ನನ್ನಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವನು” ಎಂದು ಭೀತನಾಗಿ “ಈಗ ಜನಿಸುವ ಕುಮಾರನು ಗುಣವತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಆತನ ಜ್ಞೇಮವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲನಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನು ಜನಿಸಿದ ನಂತರ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಟಾಕ್ಷವಂ ಮಾಡುವನಾದ್ದರಿಂದ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ರತ್ನಸ್ತರದ ಸಮೀಪವನ್ನೈದುವೆನು” ಎಂದು ಬರುವಂತೆ ಉದಯಗಿರಿಯ ಅಗ್ರಭಾಗವಂ ಸೇರಲಾ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಜಗದೀಶ್ವರನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ರಾಜಕೀಯಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಗೋವು ಮೊದಲಾದ ಶುಭವಸ್ತುಗಳ ದರ್ಶನವಂ ಕೊಂಡು, ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಜ್ಜನೆಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಬಳಿಕ, ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಅಸ್ವಪ್ರಧಾನರೊಡನೆ ಒಂದುಕಾಲದೊಳ್

ಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಹಿತವಾದ ವಿಚಾರದಿಂ, ಬಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೆ ಕುದುರೆಗೆ
 ಳಂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುವ ಮಾನವರ ಸಹನಿಗಾರರ ಸಾಹಸವಿರೋ
 ರನಿಂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದ್ವೀಪವಾತರಂಗಳಿಂದ ವರ್ತಕರು ತಂದ ಜೀವರ
 ತ್ನಗಳ ವರೀಕ್ಷೆಗಳಂ, ಬಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ನವರಸಭರಿತವಾದ ಕಾ
 ವ್ಯನಾಟಕಾದಿನಿರ್ವಾಣಂಗಳಂ, ಮತ್ತೊಂದುಸಮಯದೊಳ್ ಮಾಣಿಕ್ಯ
 ಮಯವಾದ ವೀಣೆಯಂ ತನ್ನ ಪಾಣಿಯಿಂದ ತಾನೆ ಗಾನ ಮೂರ್ಛನಾಕ್ರ
 ಮಗಳೊಡನೆ ನಡಿಯಿಸುವದರಿಂ, ಬಂದು ವೇಳೆಯೊಳ್ ಚಲಿಸುವ ಗುರಿ
 ಯಂ ಶಬ್ದದಿಂ ತಿಳಿಯುವ ಗುರಿಯಂ ಭೇದಿಸುವ ಬಾಣವಿದ್ಯೆಯ ನಿರೀಕ್ಷ
 ಣದಿಂ, ಮತ್ತೊಂದು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದೇಶದಿಂ ಬಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ
 ಶಬ್ದನ್ಯಾಯ ವಿವಾಹಾಂಸೂದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗಶ್ರವಣದಿಂ, ಬಮ್ಮಿ ಚಾಣಿ
 ಕ್ಯ ಕಾಮಂದಕಾದಿ ನಿರೀಕ್ಷಾಸ್ತ್ರನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾನಾದೇ
 ಶದರಸುಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಂನೋಡಿ ಅವರವರ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳನೂ
 ಹಿಸುವುದರಿಂ, ಬಂದು ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಚಲಿಸುವ ಪುರ್ಬುಗಳು ನಗೆ
 ದೋರುವ ಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳು ಜಾರುವ ನೆರಗಿಂ ಕಂಡು ಕಾಣಲಿರಿಸದ ಪೆ
 ಮೊಲೆಗಳು ತೋರುವ ವಿರಹತಾಪದಿಂ ತುರುಬಿನಿಂದಿರುದಿರುವ ಕುಸು
 ಮಂಗಳಂ ಚಿದ್ರಿದ ಕುರುಳ್ಳುಂ ಬೆಮರಿದ ನೊಸಲಿನಿಂ ಬೆದರಿದಂತಿರ್ಪ
 ಓರೆನೋಟದಿಂ ನೋಳ್ವರ ಮನಂಗಳಂ ಕರಗಿಸುತೆ ಕಾಮನಕಠಾರಿಗಳಂ
 ತಿರುವ ವೇಶ್ಯಾಜಾತೀಯರಾದ ಮಿಹಾರಿಯರ ರಸಾಭಿನಯವಂ ನೋಡು
 ತ್ತಂ, ನಿಜಾಂತಃಪುರವನ್ನೆದಿ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕಳೆಯೆಂಬ ಕಾಂ
 ತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಅಂತಃಪುರದ ಉಪ
 ವನದಲ್ಲಿ ಕನಕಲತೆಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ ಮೊದ
 ಲಾದ ವನವಿಹಾರಂಗಳಿಯುತ್ತ, ಕಮಲಕುಮುದಂಗಳಂ ಮನೋಹರ
 ವಾಗಿ ಸ್ಫುಟಕಶಿಲಾನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಕಮಲಿನಿಯೆಂಬ ಕಾಂ
 ತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತ, ಮಣಿಮಯವಾದ ಶಯ್ಯಾಗೃಹ
 ದಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಂಜರಿಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಉಪರತಿ ಸಮರತಿಗಳಂ
 ಮನದ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ಬೆಳೆಯಿಸುತ್ತಂ, ಇಂತಿರ್ಪ ವಿಲಾಸದಿಂ ತನ್ನ ಪ
 ಟ್ವದರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ ಛಾಯಾನುವರ್ತಿಯರಾದ ತನ್ನ ಪಾಣಿ

ಕಾಂತೆಯರೊಡುಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಂದನೊಂದು ದಿನ ಈ ಮಹಾರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಖೀಜನಂಗಳೊಳ್ ಮುಖ್ಯಳಾದ ರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದಳಾದ ಇಂಗಿತ ಜ್ಞಳಾದ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆಂಬ ಪಾಣಿಪತಿಯು ತನ್ನ ಬದತಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯಂ ನೋಡಿ ಬಿಳಿದಾವರೆಯಂತೆ ಬಿಳ್ವೆರುವ ಮೊಗಮಂ ನುಪ್ಪಿರುವ ಕಪೋಲಗಳಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಡೆಯುವ ನಡೆಯಂ ನೋಲುವ ಮೈಬಳ್ಳಿಯಂ ಬರಿಯ ಬಳಲಿಕಗಳಂ ಅಲ್ಲದೊಳ್ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಅಟದೊಳ್ ಬೇಸರಮಂ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಏನಿದು ಜಿತ್ರಿಮಾಗಿರುವುದು? ಬಸಿರಿನ ಎಳಬಯಕೆಗಳೋ? ಎಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದಂ ತಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಸಖಿಗಳ ಪಜಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಹುಕಾಲವಂ ಕಂಡ ಜರಲೆಯಾದ ಮಂದಾಕಿನಿಯಂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವ ಎಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಸಮೀಪವ ನೈದಿ, ಎಲೈ ತಾಯೆ ಮಂದಾಕಿನಿ! ನಾನು ಮಂಜುವಾಣಿಯು, ನಿನ್ನಡಿಗದಗುವೆನೆಂದು ನುಡಿದ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ನುಡಿಯಂ ಲಾಲಿಸಿ, ಮಂದಾಕಿನಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಮೈದಡವಿ, ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಮಹಾರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮಂದಾಕಿನಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದಾ ನೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು— ಎಲೆ ವೃದ್ಧಳಾದ ಮಂದಾಕಿನಿಯೆ! ನೀನು ಈ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬಹುದಿನದಿಂದಿರುವಳಾಗಿ ಈ ರಾಜ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಆಯಾಸವಂ ವಿಲಾಸವಂ ತಿಳಿದವಳಾದಕಾರಣ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಸತತೆಯಂ ಕುಡೆನು. ಅದಂ ನಿನೊಡನೆ ಪೇಳಿ ತಿಳಿಯುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನು; ಅದೇನೆಂದರೆ:— ಮಹಾರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ನೂತನಗುಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿರುವಳು. ಸಖಿಯರೊಡನಾದರೂ ಸವಿಯಾಗಿ ನುಡಿವಲ್ಲಿ ಸಾವಕಾಶವಂ ಮಾಡುವಳು. ಅರಗಣಿಗಳಿಗೆ ನುಡಿಯಂ ಕಲಿಸುತ್ತ ಅಲಸಿಗೆಯಂ ಕೊಂಬಳು. ಪಾಣಿಯಿಂದ ವೀಣೆಯಂ ನುಡಿಸುತ್ತ ಈ ಭಾರವಂ ಪೊರಲಾರಿಸೆನ್ನವಳು. ಕ್ರೀಡಾಹಂಸಗಳಿಗೆ ನಡೆಯಂ ಕಲಿಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕಾರು ಅಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಡುವಳು. ಇದೇನು ಬಳಲಿಕೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆಯು

ಈ ಕೇಳಲಾವಾತೆಂ ಕೇಳ ಕೇಳದಂತೆ ಮುಳಸಿನ ನೋಟದಿಂ ಮೊಗಮಂ
 ತಿರುಗಿಸುವಳು. ಈ ವಿಚಿತ್ರಮಂ ನೋಡಿ ಸಿನ್ನೊಡನೆ ಪೇಳನೀಪೇಳದ
 ಮಾತಂ ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆನೆನ್ನುವ ಮಂಜುವಾಣಿಯ
 ಮಾತಂ ಮನದೊಳ್ ತಂದು ಮಂಜಾಕಿನಿಯು ಬಡವಂಗೆ ಭಾಗ್ಯಬಂದಂತೆ
 ಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆಂದು ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಕರವಂ ಪಿಡಿಸು ಗೂವತಿಯ
 ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಹಾಲಿನ ನೊರೆಯಂತೆ ಹಸನಾದ ಹಾಸಿಗೆಯೊಳ್
 ಕುಳಿತಿರುವ ಮಂಜುವಾಣಿಯಂ ಕಂದು ಕೈಮುಗಿಯಲಾ ರಾಣಿಯು ಮಧು
 ರನುಡಿಯಿಂ ಮಂಜಾಕಿನಿಯೆ ! ಚಂದವೆ ? ಎಂದು ನಸುನಗುತೆ ಕುಳ
 ಲವಂ ಕೇಳಲು, ಆ ಮಂಜಾಕಿನಿಯು ರಾಣಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ನುಂದ
 ರಾಂಗಿಯೆ ಂದಿನದಿನದಿಂ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ಚಂದವೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಣಿಯ
 ನಸುಬಿಟ್ಟಿರಿದ ಮೊಗಮು ತಿಳಿಯಾದ ನೋಟಮಂ ಬೆಳರ್ತು ಕಳೆಕಳ
 ಸುವ ಕಪೋಲಂಗಳಂ ಬಿಡಿದಿರುವ ಬಳಲಿಕೆ ಮೊದಲಾದುದಂ ಕಂಡು ಎ
 ಳೆಬಯಕೆಯ ಭಾವಂ ತಿಳಿದು ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ ! ಶರ್ವಾಣಿಯು ಕು
 ಮಾರನಂ ಪಡೆದಂತೆ ರಾಣಿಯು ಕುಮಾರನಂ ಪಡೆಯುವ ಸೂಚನೆಗಳ್ಳು
 ತೋರುತಲಿವೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಗಳಂ ಹಿರಿಯರ ಮುಖದಿಂ
 ದ ಕೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಕೆಲವಂಕಂಡೂಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾವಾತಿಗೆ
 ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮಂಜಾಕಿನಿಯಂ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳ ಪರಿಯಂ ಅರಸಿ
 ಕೇಳುವಳಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿವೆ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ಪೇಳೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ
 ಕೆಮಂದಾಕಿನಿಯು ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ನೋಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶಾಸ್ತ್ರ
 ಮು ನೆನೆನೆಂದು ರಾಣಿಯು ಕೇಳುವಂತೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿ ಲಕ್ಷಣಮಂ ಪೇ
 ಳುವೆನೆಂದು, ಎಲೈ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ ಕೇಳು— ಋತುಸ್ನಾತೆಯಾದ ತರು
 ಣಿಗೆ ಹದಿನಾರುದಿನಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ರತಿಯುಗೈವ ಸುಖಸ
 ಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ತರುಣಿಯ ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿ ಶೋ
 ಣಿತವು ಪುರುಷನ ಶುಕ್ಲದಿಂ ಕೂಡಿ ತಡೆಯುವುದು. ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತಂಗಳೆ
 ಳೇ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂಗಳು. ಶುಕ್ಲಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಪುರುಷನುದಯಿ
 ಸುವನು. ಶೋಣಿತಾಧಿಕ್ಯವಾದೊಡೆ ಕನ್ಯೆಜನಿಸುವಳು. ಎರಡೂಸಮವಾ
 ಗಲು ನಸುಸಕನು ಋತುಸ್ನಾತನು. ಬೆಸದಿನಂಗಳೆಲ್ಲಿನಂತೆ ಗರ್ಭದಿಂಸ್ತೀ

ಪ್ರಜೆಯಹುದು. ಸಮದಿನಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಗರ್ಭದಿಂ ಪ್ರಸಂಜೆಯಾಹು
ದು. ದದಿವಾರನೆ ನು ದಿನಸದಲ್ಲಿ ನಿ ತ ಗರ್ಭದಿಂಪುಟ್ಟದವನು ಚಕ್ರವ
ರ್ತಿಯಾಗುವನು. ಇಂತು ಕಾಲಭೇದದಿಂದ ಪ್ರಜಾ ವದಮಾಗುವುದಂ
ತಿರಲಿ. ನಾರಿಯು ಬುತುಸ್ಸಾನ ಮಾಡಿದೊಡನ ಯಾರಂ ನೋಡಿದೊ
ಡವರುಪೋಲ್ವ ಆಕಾರಮ ತಾಳವ ಶಿರುಗಳುದಯಿ ವರೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಂ
ವುದರಿಂ ಸ್ನಾನವಂಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಪತಿಯ ಮೊಗಮನ್ನೆನೋಡದಂ
ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾರಕ್ರಮದಿಂದ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಯಂ ಪೇಳ
ನು ಕೇಳು-ತುಕ್ಕ ಶೋಣಿತಂಗಳು ಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ಸ್ವಾಭಮಮಾ
ಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಾತಯದೊಳ್ ಬುದ್ಬದಮಾಗಿ ಕಲಲಭಾವವನ್ನೈದಿ
ನೀಭೂತಮಾಗುವುದು. ಎರಡನೇತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಂಡರೂಪಮಾಗುವುದು.
ಮೂರನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕರಪಾದಂಗಳು ಶಿರವು ಮೊದಲಾದವಯವಂ
ಗಳೇರ್ಪಡುವುವು. ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಪ್ರವೇಶದಿಂ ಗರ್ಭವು
ಜಲಿಸುವುದು. ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಆವಾನ ವ್ಯಾನ ಉದಾ
ಸ ಸಮಾನಗಳುಬ ಐದು ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮನೋಬು
ದ್ಧಿ ಚಿತ್ತಾಹಂಕಾರಗಳಂ ತಳೆದು ಮಾಂಸ ಶೋಣಿತಂಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುವು
ದು. ಆರನೇತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿ ನಖ ಕೇಶಗಳುಂಟಾಗುವುವು. ಏಳನೇ ತಿಂ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವರ್ಣಂಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣಂಗವಾಗುವುದು. ಎಂಟನೇತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ತ್ವಕ್ಕು ತೇಜಸ್ಸುಗಳೂ ಕೂಡುವು
ವು. ಒಂಭತ್ತನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂ ಪೀಡಿತವಾಗಿ ಚಿಂತೆ
ಯಿಂದಿರುತಿರುವುದು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಉದಯ
ವನೈದುವುದು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಈ ಗರ್ಭದ ವಿಚಾರವು ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ರುವುದು. ಇಂತು ಗರ್ಭವಂ ಧರಿಸಿದ ತರಾಣಿಯರು ಆಮ್ಲ ತಿಕ್ತ ಕ
ಟು ಕಷಾಯಾದಿ ರಸಂಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೇವಿಸದೆ ಮಧುರಾಹಾರಂ
ಗಳನ್ನೇ ನೇವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂ ಶಿಶುಗಳು ರೋಗರಹಿತರಾಗಿ
ರುವರೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ರಾಣಿಯ ಗಲ್ಲವಂ ಖಡಿದೆತ್ತಿ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ
ಮೈದಡವಿ, ಸುಪುತ್ರವತಿಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿ, ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಮಂ
ಜುಪಾಣಿಯ ಕರವಂಪಿಡಿದು, ಎಲೈ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ ಈಗ ರಾಣಿಗೆ ಗ

ಭೇದಾರಣೆಯಾಗಿ ಮೂರು ಮಾಸಗಳಾಗುತ್ತಲಿವೆ, ಈ ಪರಮಸಂತೋಷವೃತ್ತಾಂತಮೂ ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿ ದಿನದಿನಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸತ ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗಗಳಂ ಮುಡಿಸಿ, ಐವನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರನ್ನದ ಬಳಿಯ ತೊಡಿಸಿ, ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಯಕೆ ಭೋದನಮಾಡಿಸಿ ಎಂಬನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯನೊಡಗೂಡಿ ಪುನವನ ಸೀಮಂತಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸುವುದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಕಿವಿಯೊಳ್ ರದನ್ಯವಾಗಿ ವೇಳದಳು— ಎಲೆ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭದೊಳ್ ನವಸೂತಗಳು ಪೂರ್ಣವಾದ ತರುವಾಯ ಮತವರ್ಧನಿಯೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯನ್ನೇ ಕರೆತರಿಸಿ ರಾಣಿಯಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವಾಡಿಸು, ಎಂದು ನುಡಿದು ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾಗಿ ರಾಣಿಯು ದಯಪಾಲಿಸಿದುಡುಗೆರೆಯಂ ಕೊಂಡು ನಿಜನಿವಾಸವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಲು, ಆಬಳಿಕ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಗುಣವತಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದ ಫಲಂಗಳಂ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಾಲಾಕಾರದಿದಲಾಕೃತಳಾಗಿ ಮಿಂಚಿ ನುತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳ್ಳಂಗಳಂತಿರುವ ಮುಸುಕಂ ಪೊದ್ದು ಕಾಲಸರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಫಲೆನುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತಾನು ಬರುವುದಂ ಮೊದಲೇರಾಯಂಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಬೇಗದಿಂಬಂವು, ಮಣಿಮಂಜರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹೀವಾಲನ ಮುದೆ ನಿಂತು ನಸುನಗುತ ಕುಣಿಯುವ ಮುತ್ತಿನ ಸರಂಗಳಂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಕುಚಂಗಳು ಝುಂರೆನ್ನುವ ಕರಕಂಕಣಂಗಳು ಸೊಲ್ಲುವ ನಡುವಿನಿ ಸೊಕ್ಕುಮೋರುವ ನೋಟದಿಂ ಕೂಡಿ, ರಾಯಂಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಂಗೈದು ಫಲಂಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಂದಿರಲಾ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ನೋಡಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದನು:— ಎಲೆ ಅತಿಕುತಲೆಯಾದ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ ಎನ್ನ ವಟ್ಟದರನಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಕ್ಷೇವದಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಳೆ ? ಎಂದು ವೇಳದ ರಾಯನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು.— ಎಲೈರಾಜಾಧಿರಾಜನೆ ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಚಂದ್ರನಂ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಧರಿಸಿ ಬಿಲ್ವೇರುವ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಂತೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನಂ ಧರಿಸಿ, ಎಳೆಬಯಕೆ

ಗೊಂಡು ಇರುವಳೋ ಎಂದು ಮುಂದಾಕಿನಿಯಂ ಕರೆತಂದು ತೋರಲಾ
ಮುಂದಾಕಿನಿಯು ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಹಿಸಿ ಈಗ ರಾಣಿಗೆ ಗರ್ಭ
ಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಮೂರುತಿಗಳಾಗಿರುವು. ಇದಂ ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿ
ಸೆಂದು ಪೇಳಲಾಗಿ ಈ ಸಂತೋಷ ವೃತ್ತಾಂತಂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸು
ವೆನೆಂದು ಬಂದೆನು ಇನ್ನು ದಿನವಿನದ ಉತ್ಸವಂಗಳಂ ಜೇಳಿಸಬೇ
ಕೆಂದು ನಗೆಯ ಬೇಳಕೋ ಇದೆಂಬಂತೆ ಪಲ್ವರಸೆ ನಸುದೋರೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕರ್ಣಾಸ್ತುತಮಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಮೈಯೆಲ್ಲ ಪುಳಕಂಕಂಡು
ರಾಯನು ತನ್ನ ಕೊರಳೊಳಿದ ನವರತ್ನ ಹಾರವಂ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಕಂ
ಠದೊಳೆ ಕಟ್ಟುವ ನೆವದಿಂದ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಕುಚಕಲಶಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆ
ಯಂ ತಿಳಿದು ಕರಗಳಂ ಸೋಂಕಿಸಲಾಗ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮನಗರಗಿ
ಕಿರುಬೆಮರಂ ತಾಳ್ದ ಮೊಗದಿಂ ತಶವಾಗಿ ಲಜ್ಜೆಯೊಳ್ಳುಳುಗಿ ಮುಣಿಮಂ
ಜರಿಯ ಪೂಮಂಚದ ತೆರೆಯಮರೆಯೊಳ್ಳುಲ್ಲಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ಮುಣಿಮಂ
ಜರಿಯು ಮಹಿಪತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ರಸಿಕಶಿರೋಮುಣಿ
ಯಾದ ರಾಯನೆ ಈಗ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ
ವೇನು? ನೀನು ಮಾಡುತ ಸರಸಕರಲಾಘವವೇನು? ನಿನಗೆ ಭೋಗಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಚತುರ್ಮುಖನು ಬಂದು ಸ್ತ್ರೀಲೋಕಸನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದೊಡೆ
ಸಂತೋಷವಾಗಿರ್ಪುದು. ಎಂದು ಉಚಿತಮಾಗಿ ಮೃದುವಾದ ನುಡಿಯಿಂದ
ಪರಿಹಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಮಂಚವಿಂದಿಳಿದು ಮಂಜುವಾಣಿಯಂ ಕರೆದು ಕೈವಿ
ಡಿದು ತನ್ನ ಭೋಜನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ನಿಜಸಖೀಜನಂಗಳಂ ನೋಡಿ
ಪನ್ನೆಯಂಗೈಯಲು, ಆ ಸಖೀಜನರು ರಾಣಿಯ ಇಂಗಿತವನರಿತು ಮಂಜು
ವಾಣಿಯಂ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಮಧುರಾಹಾರಂಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಕಪ್ಪೂರ
ವಿಳೆಯವನಿತ್ತು ಮುಣಿಮಂಜರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರತರಲಾಗ ಮುಣಿಮಂಜ
ರಿಯು ಎಲೆ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ನಮಗೆ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಗುಣವತಿಯ ಗರ್ಭ
ಧಾರಣಾವೃತ್ತಾಂತಂ ನಿನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆನಂದಭಿತಳಾ
ದೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ತನ್ನ ಕೊರಳೊಳಿದ ರತ್ನದ ಪದಕವಂ ಕಂಠದೊಳೆ
ಕಟ್ಟಿ, ದುಕ್ಕಾಲಾದಿಗಳನುಡುಗರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೈವಿಡಿದು ರಾಯನೆ
ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು, ಎಲೆ ಮಂಜುವಾಣಿಯ, ಗುಣವತಿಯು ರಾಯಂಗೆ

ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದು ಏನನಾದರೂ ಪೇಳಿದ್ದರೆ ಅದಂ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಯನ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ ಬಂದಾ ನೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ನೆವದಿಂದ ಹೊರಗಣ ಚಿತ್ರಣಾಲೆಯ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ತನ್ನ ಸವತಿಯರಾದ ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂ ಕನಕಲತೆಯಂ ಕಮಲಿನಿಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಗರ್ಭಧಾರಣ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಿ, ಈ ನಾಲ್ವರು ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಂಜುರಿಯು, ಚಂದ್ರಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ತಂಗಿಯರು ಮೂವರೊಡನೆ ಬಂದಾನೊಂದುಮಾತ ನಾಡುತದ್ದಳು. ಎಲೆ ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತೆಯರಾದ ತಂಗಿಗಳಿರಾ ! ನೀವು ಸಕಲ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂಜುವಾಣಿಯೊಡನೆ ನಮಗೆ ಹಿರಿಯಳಾದ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಮೊಗ್ಗಗಳಂ ಮುಡಿಸುವ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೋಸುಗ ರಾಣಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಬಸಗೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಸನ್ನಾಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಮೇ ಈ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ನೋಡಲೋಸುಗ ಗುಣವತಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಯಣು ಬಿಜಯಂಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ರಾಯನ ಪದಪಲ್ಲವಂಗಳಿಗೆರಗಿ, ಅಪ್ಪಣೆಯಂಗೆಯೊಂಡು ಮಂಜುವಾಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಣಾವೇಣು ಮೃದಂಗ ಮೊದಲಾದ ಶುಭವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಸಮೀತರಾಗಿ, ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಸಖೀಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಣವತಿಯ ಮಂದಿರವಂ ಸೇರಿ, ರಾಣಿಯು ತಾನು ಮಲಗುವ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ರನ್ನದ ಚೌಕಿಯೊಳ್ ಕುಳಿತು, ದಮಯಂತೀದೊಹ್ಲದವೆಂಬ ಕಾವ್ಯ ವನೋದುತ್ತಿರುವಾಗ ಚಂದ್ರಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಣಿಯ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ ರಾಣಿಯುಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆರಗಲು, ರಾಣಿಯು, ತಂಗಿಯರು ಮೂವರಂ ಕರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿಂಸಿ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳಿ ಮಣಿಮಂಜುರಿಯು ಸುಖದಿಂದಿರುವಳೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ರಾಯನ ಗುಣಂಗಳಂ ಬಂಟಿಸುತಲಿರುವಲ್ಲಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂ ಕುರಿತು ಅರಸಿಯೆ ರಾಣಿಗೆ ಬಸಗೆಯಂ ಬೆಳೆಯಿಸುವ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಚಂದ್ರಕಲೆ

ಮೊದಲಾದವರು ರಾಣಿಯಂ ರತ್ನ ಪೀಠದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿನಿ, ಅಷ್ಟಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ವೃದ್ಧಿಯರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುಮಾಸಿನಿಯರಿಂದ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿಸಿ, ನಂತರತ್ತದ ಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿ ಶೋಭನಮಂಗಳಂಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತ, ಮಲ್ಲಿಗೆತ್ಯಲನಂ ಮರಕತದ ಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಕಳೆಯು ರಾಣಿಗೆ ತೈಲವನೊತ್ತಿದಳು. ಕಮಲಿನಿಯು ತುರುಬಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳಂ ತೆಗೆದು ಕುರುಳುಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿದಳು. ಕನಕಲತೆಯು ರಾಣಿಯು ತನುಲತೆಗೆ ಕುಂಕುಮಕೇಸರದಿಂ ಬೆರೆದ ಅರಿಸಿ ನವಂ ಸಂಪಗೆಯ ತೈಲದಿಂ ಕಲಸಿ ಪೂಸಿದಳು ಮಂಜುಷಾಣಿಯು ಮಣಿ ಮಯವಾದ ಸಂಬಳಿಗೆಯಂ ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ರಾಣಿಗೆ ಕಪ್ಪುರವೀಳೆಯನೊ ಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಕೆಲ ಸಖೀಜನಂಗಳು ಮಜ್ಜನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳೊಳ್ ಜಲವಂ ತುಂಬಿ, ಕೆಲವರು ಕಸ್ತೂರಿ ಕರ್ಪೂರಂಗಳಂ ದಲಂ, ಕೆಲವರು ಮರುಗ ದವನ ಪಚ್ಚೆ ತೆನೆಗಳಂದಲಂ, ಕೆಲವರು ಲಾಮಂ ಜ ಮುಡಿವಾಳ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂದಲಂ, ವಾಸನೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕುಚಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕವನಿಟ್ಟು ನಾನಾಬಗೆಯಾದ ಹೂವಿನ ಬೀಜಸಣಿಗೆಗಳಂ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಅಗರು ಕಚೋರ ಶ್ರೀಗಂಧ ಸಾಮ್ರಾಣಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಧೂಪ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ವಿಮಲಾಂಗಿಯರು ತಿಳಿಬಿಳಿದಾದ ಚೀಣಾಂಬರಂಗಳಂ ಸರಿಗೆಗಳಂ ಪಿಡಿದರು. ಕೆಲರು ಮಂದಯಾನೆಯರೊಂ ದೊಂದು ರತ್ನ ಜಾತಿಯಿಂ ಮಾಡಿದ ವಾಣವಾರದ ಒಡವೆಗಳಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ದರು. ಕೆಲರು ಮಧುರಾಧರೆಯರು ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರನೋಪೇ ತಂಗಳಾದ ಪರಿಪರಿ ಸವಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ, ಮಧುರಾನ್ನಂಗಳಂ, ವೈಂ ಜನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನದ ತಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ರನ್ನದಬಟ್ಟಲುಗಳಂ ನೂರಾರನಿ ರಿಸಿ, ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಬಡಿಸುವ ಸನ್ನಾಹದೊಳಿರುತ್ತಿದರು. ಕೆಲರು ಪಲ್ಲ ವಪಾಣಿಯರು ಬಾಗಿಲೊಳಗಿರುವ ಗುರಿಕಾರರಂ ಕರೆದು ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದ ಲಾದ ಮಂತ್ರಿಕಾಂತೆಯರಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಎಂದು ರಾಣಿಯು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವಳೆನುತೆ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂ ನುಡಿದರು.

ಇಂತು ತಮ ತಮ ಕಾರ್ಯಂಗಳೊಳಿರುವ ಸಖೀ ಸಹಸ್ರಂಗಳ

ಕೋಲಾಹಲಗಳಿಂದ ಚಂದ್ರೋದಯದಲ್ಲಿ ಭೋರನ್ನುವ ತರಂಗಗಳಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುವ ಸುಧಾಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಂತಃಪ್ರರವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಾರುಮನೆ ಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯಂ ಚಂದ್ರಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಹಸ್ತಲಾಘವದಿಂ ಮಜ್ಜನಶಾಲೆಯನ್ನೈದಿಸಿ, ಪನ್ನೀರು ಗಳಂ ದೆರೆಯುವ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಕರಕಂಕಣ ಪಬ್ಬಜಾಲದಿಂ ಕೇಳು ವರ ಕಿವಿಗಳಿಗಿಂಪಾಗಿ ಮಜ್ಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಅತಿ ಮೃದುವಾದ ತಿಳಿಬಿಳು ಪಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಮೈಬೆರಗುಗಳಂ ತೊಡೆದು, ಹಾಲುಮುಡ್ಡಿ, ಸಾಮ್ರಾ ಣಿ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ವಾಸನೆಯಂಕೊಳಿಸಿ ಮುತ್ತಿನಾ ರತಿಯಂಪಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಮಯವಾದ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಚೇಷಾಂಬರಾದಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನುಡಿಸಿ, ಮುತ್ತಿನ ರವಿಕಯಂ ತೊಡಿಸಿ, ಆಯಾಯ ವಾರದ ಆಭರಣಂಗಳಂ ತಂದು ರಾಣಿಯ ಉಚ್ಚಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮೊಲ್ಲೆ, ಸಂಪಗೆ, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಪಾರಿಜಾತ, ಸುಗಂಧರಾಜ, ದವನ, ಮರುಗ ಮೊದಲಾದ ಪೂವೊಗ್ಗಗಳಂ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿಸಿ, ರತ್ನದ ತಿಲಕಸಂ ಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟು, ಅಂಜನ ಮೊದ ಲಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯಗಳಂಪಲಂಕರಿಸಿ, ಹಸೆಯಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಸೆಯನಿಕ್ಕಿ, ರತ್ನದ ಪೀಠದೊಳ್ ನಾರೀಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ರಾಣಿಯಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ನಾರಿಯರು ಶುಭಪ್ರದಮಾದ ಶೋಭಾನೆ, ಧವಳಾರ ಮಂಗಳಂ ಗಳಂ ಪಾಡುತ್ತ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಸತೀಶಿರೋಮುಣಿ ಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಆದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಬಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಮಣಿಮಂಜರಿಯ ಹಸ್ತಲಾಘವದಿಂ ಜಗ್ಗುತ, ನಸುನಗುತ, ಓರೆನೋಟದಿಂ ನೋಡುತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಯನು ಚಿತ್ರ ಶಾಲೆಯನ್ನೈದಲು, ಆ ಗುಣವತಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಬೆದರಿದ ಮರಿ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಎದ್ದು ರಾಯನ ಪಾದಸರೋಜಂಗಳಿಗೆರಗಲು, ರಾಯ ನಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಕರಗಳಂ ಪಿಡಿ ದೆತ್ತಿ, ಮಣಿಮಂಜರಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದನು. ಎಲಾ ಪ್ರಾಣ ವಲ್ಲಭೆಯಾದ ಮಣಿಮಂಜರಿಯ ಕೇಳು, ರಾಣಿಯಂ ಹಸೆಯೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉತ್ಸವ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ರಾಜಮಂಡಲಿಯು ಅರಸಿಯರಿಗೂ,

ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಯರೆ ಕಾಂತೆಯರಿಗೂ, ಉಚಿತವಾದ ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ, ಈ ಶಕುಂತಲೆಯಲ್ಲಿ, ಸುಕಪಿಕ ಮಯೂರಾದಿಗಳ ನೆಸಲೋಕಿಸುತ ನಾನು ಜಾಲಂದರದೊಳ್ ರಾಣಿಯ ಬಸಗೆಯಂ ನೋಡುತ್ತಲಿರುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ಮಣಿಮಂಜರಿ ಮೊದಲಾದ ಎರಂ ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಶತುಂಕಶಾಲೆಯನ್ನೈದಿ, ಎತ್ತರವಾದ ಚಿತ್ತರದ ಚೌಕಿಯೊಳ್ಳುಳ್ಳುದುರ್ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮಣಿಮಂಜರಿ ವೇದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ರಾಣಿಯಂ ಬಳಸಿ ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ಕೈಲಾಗಮಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಹನೆಯ ಜಗುಲಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು, ಸಕಲ ವೀಣಾವೇಣು ಮೃದಂಗ ಕಾಹಳ್ಯ ಥಕ್ಕಾದಿ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಮೊಳಗೆ ಸಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಸುವರ್ಣ ಕಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ರಾಣಿಯಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಹಿರಿಯ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಂದ ಚಿನ್ನದಿಂ ರನ್ನದಿಂ ರಚಿಸಿದ ಐದು ಪೂಮೊಗ್ಗಿಗಳಂ ಮೊಲ್ಲೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸುರಗಿ, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಸಂಪಗೆಯೆಂಬ ಐದುಬಗೆ ಮೊಗ್ಗಿಗಳಂ ಮುಡಿಸಿ, ನೆವರತ್ನದ ಸೇಸೆಯ ನಿಕ್ಕಿ ಮಹಾರಾಜನರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ, ನೀನು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ, ರೂಪವಂತನಾದ ಸುಪುತ್ರನಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದಿರೆಂದು ಹರತಿ ಪಾಡುತ, ಸುವರ್ಣದಿಂ ಮಾಡಿದ ಪಂಚಫಲಂಗಳಿಂ ಕೂಡಿ, ನಾಳೆ ಕೇರ, ಕದಳೀ, ದಾಡಿಮ, ಮಾಕಂದ, ಖರ್ಜೂರಗಳಂಬ ಐದು ಫಲಂಗಳಂ ಸುವಾಸಿನಿಯರೆ ಕೈಮುಟ್ಟಿಸಿ, ರಾಣಿಯ ಮಡಿಲುತುಂಬಿ, ರಕ್ಷಾರ್ಥರಾಗಿ ಚಿತ್ರದಾರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿ, ಬಂಧುವರ್ಗ ಮೊದಲಾದ ಸುವಾಸಿನಿಯರಂ, ಅರಿಶಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಗಂಧಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ, ಅವರವರಿಗುಚಿತವಾದ, ಭೂಷಣಾಂಬರ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಿಂದುವಚರಿಸಿ, ಬಸಗೆಯಂ ಬೆಳಸಿ, ರಾಣಿಯಂ ಮಣಿಮಂಜರಿ ಚಂದ್ರಕಳೆ ಈರ್ವರೂ ಕೈಪಿಡಿದು ಕೈಲಾಗಮಂ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಿದೇವಿಯಾದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯ ಮಣಿಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಪ್ರಣಾಮಮೆಗೈಸಿ, ಮಹಾರಾಯನಿರುವ ಶಕುಂತಲೆಗೆ ಕರೆತಂದು, ರಾಯನಭಿಮುಖಕ್ಕೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಪತಿಯು ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ ನಾಚಿಗೆಗೊಳುತ್ತ, ಮಣಿಮಂಜರಿಯ ಮೇಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ರಾಯನ ಪಾದಕಮಲಂಗಳಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಮುಖಕಮಲಂ ಸೋಂಕುವಂತೆ ಎರಗಲು, ರಾಯನು ಚಿತ್ತರದ ಚೌಕಿಯಿಂದಿದ್ದು ಗುಣವತಿಯಂ ಕರಗೊಂದತ್ತಿ, ರಾಣಿಯ ಕರಕಮಲವಂ ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂ ಪಿಡಿದು ನಿಷ್ಕಾಂತೆಯರೊಡನೆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸುವ ಸೇವಾಜನಂಗಳು ಸುವರ್ಣಕಲಶಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಲೋದಕವಂ ತಂದು ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಪಾದಗಳಂ ತೊಳೆದು, ಮೃದುವಾದ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ತೊಡೆಯಲಾಸನೆಯದೊಳ್ ಮಣಿಪೀಠಂಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪು ರಾಯನುಂ, ರಾಣಿಯರುಂ ನಾನಾಬಗೆಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ಸವಿಯುತ, ನಡನಡುವೆ ಕಾಂತೆಯರೊಡನೆ ಸರಸವಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತ ಭೋಜನವಂಗೈದು, ರಾಣಿಯ ಕ್ರೀಡಾಶಾಲೆಯಂ ಕುರಿತು ಕಾಂತೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ ಮಣಿಮಂಜರಿಯ, ಚಂದ್ರಕಲೆ, ಕಮಲಿನಿ, ಕನಕಲತೆಯರು ರಾಯನಿಗಿತವಂ ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಾ! ಈ ಶುಭದಿನದಲ್ಲಿ ಗುಣವತಿಯ ಮಂದಿರದೊಳ್ ಪವಳ ಸುವದುಚಿತವೆಂದು ಪೇಳಿ, ಅದಿದಂಪತಿಗಳಂತಿರುವ ರಾಣೀರಾಯರ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ನಿಜಾಂತಃಪುರಂಗಳಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ರಾಯನು ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪಂಗಳಿಂದಲು, ಪರಿಹಾಸಂಗಳಿಂದಲು, ಶೃಂಗಾರವಿಹಾರಂಗಳಿಂದ ಲಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ವೀಣಾ ಗಾನವಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನೇಚ್ಚರಂಗೊಂಡು ನಿद्रಾಮಂದಿರದಿಂದಿದ್ದು ಗುಣವತಿಯ ಮಂಜುನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಂಗೈದು, ಔಪಾಸನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಆಸ್ಥಾನಸುಖಪಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂ ಗೈವ ಪರಿಯಂ ತಿಳಿದ ಗುಣವತಿಯು, ತಾನು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕಂಡ ಕನಸಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ತತ್ವಜ್ಞನಾದ ರಾಯನೊಡನೆ ಪೇಳಲಿಚ್ಛಿಸಿ, ಎಲೈ ಮಹಾರಾಯನೆ ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಾನು ಬಂದು ಕನಸಂ ಕಂಡೆನು. ಸ್ವಾಮಿಯು ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದೊಳ್ತಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವಾಗಿ ಫಲವಂ ಅವ್ವಣಿಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನು ಕನಸಂ ಕೇಳುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಎಲಾ ರಾಣಿಯೆ, ಕನಸಂ ಪೇಳೆಂದು ತಾನು ಪರ್ಯಂಕದೊಳ್ ಕುಳಿತು ರಾಣಿಯಂ ತನ್ನಂಕದೊಳ್

ಕುಳ್ಳುರಿಸಿ ಕನಸಿನ ಪರಿಯಂ ಕೇಳಲು, ಆ ರಾಣಿಯು ಎಲೈ ರಾಯನೇ, ಬೆಳಗಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದಾದ ಚತುರ್ದಂತಮಾದ ಮದಗಜದಂ, ಕುಣಿಯುವ ರತ್ನಹಾರಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಶುಭ್ರವಾದ ಕುದುರೆಯಂ, ಪೂರ್ಣನಾದ ಚಂದ್ರನಂ, ಫಲಿತವಾದ ವೃಕ್ಷವಂ, ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲವಂ, ಉನ್ನತವಾಗ ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟವಂ, ಉಕ್ಕುವ ಪಾಲ್ಗಡಲಂ, ಕೈಯೊಳ್ ಗಿಳಿಯಂ ಪಿಡಿದು ನಿಂತಿರುವೊರ್ತರುಣಿಯಂ, ಕಂಡೆನೆಂದು ವೇಳಿದ ಕನಸಂ ಕೇಳಿ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಮಾಲೋಚನೆಯಂಗೈದು ರಾಯನು, ಎಲಾ ಕಾಂತಯೆ, ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯುಂಟೇ, ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗಲ್ಲವಂ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ನೀವೇಳಿದ ಕನಸಿಗೆ ಫಲವಂ ಪೇಳುವೆನು, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂ ಕೇಳು. ಗುಣವತಿಯೆ, ಚತುರ್ದಂತಮಾದ ಮದಗಜದಿಂದ ಭೂಮಿಯನೆಲ್ಲವಂ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಪಾಲಿಸುವವಾಗಿ, ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಸಕಲದೇಶಂಗಳಂ ಜಯಿಸುವವಾಗಿ, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಲೋಕಾನಂದವಂ ಮಾಡುವವಾಗಿ, ಫಲಿಸಿದ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಕೇಳಿದ ಅಭೀಷ್ಟಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ದಾನಗುಣ ಉಳ್ಳವವಾಗಿ, ಸೂರ್ಯನಿಂ ಬಹುಪರಾಕ್ರಮವಂತನಾಗಿ ಹೊಂಬೆಟ್ಟದಿಂ, ಶಾಶ್ವತ್ಪ್ರಿಯಂ ಧೈರ್ಯಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂ, ಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿ, ಲೀಲಾಶುಕವಂ ಪಿಡಿದ ತರುಣಿಯಿಂ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಪಾದಭಕ್ತನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಕುಮಾರನುದಯಿಸುವನೆಂದು ಕನಸಿನ ಫಲಂಗಳಂ ವೇಳಿ, ಮಿತಿ ಮೀರಿದಾನಂದದಿಂದ ದೇವಿದೇವಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗಿನ ವಿಶೇಷೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸುವದೆಂದು ಮಂಜುನಾಣಿಯಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ರಾಣಿಯಂ ತಕ್ಕೈಸಿ, ಗುಣವತಿಯ ಮಂದಿರದಿಂ ತೆರಳಿ ಬರುತ, ಚಂದ್ರೋದಯವಂ ಬಯಸುವ ಚಕ್ರೋರಂಗಳಂತಿರುವ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡಿತವಾದ ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಚಿತ್ಪ್ರಸನ್ನ, ರಾಜ್ಯವಿಚಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ದಿನಕ್ರಮದೊಳ್ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಗುಣವತಿಯ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬರುವಲ್ಲಿ, ಮಹಾರಾಯನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಆಶೋಚಿಸಿ, ಪಾಂಡ್ಯದೇಶವನಾಳುವ ತಮ ಮಾವನಾದ ಮಲಯಧ್ವಜನೆಂಬ ಪೆಸರುಳ್ಳ ಗುಣವತಿಯ ತಂದೆಗೆ ಚಾರಮುಖದಿಂ

ಕಾಣಿಯ ಗರ್ಭಧಾರಣ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪತ್ರಿಕಾಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿಯಿಸಲಾ
ಮಲಯಧ್ವಜರಾಯನು ಪರಮಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ, ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಂಸಿ
ಯಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು, ಮಾಲ್ಯವತಿಯು
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮಗಳಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪತಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಲು, ಆಗ
ಮಲಯಧ್ವಜನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಮಂದಾರಧ್ವಜನಂ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯಿಂ
ದೊಡಗೂಡಿ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನಿಗೆ, ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ,
ಮಿಕ್ಕ ರಾಜಕಾಂತೆಯಿಗೆ ಸಹಾ ನನರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ, ಚೇನಜೇನಾಂ
ಬರಾವಿ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ, ಅಸ್ತರ್ವಂಗಳಾದ, ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಾದ, ನಾನಾವಿಧ
ವಸ್ತುಗಳಂ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸನ್ನಹಿಸಿಗೊಟ್ಟು, ಮಾಲ್ಯವತಿಯಂ ಮಂದಾ
ರಧ್ವಜನಂ ಸಹಾ ರತ್ನಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು, ತಾಯಿಯಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿ
ಯನೊಡಗೊಂಡು ರತ್ನಪುರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಬರುವ ಮಂದಾರಧ್ವಜನು
ನಗರಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಚಾರಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ ಸುಚರಿತ್ರ
ಮಹಾರಾಯನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ
ಸಾಮಾಜಿಕರಂ ಕುರಿತು ಚತುರಂಗಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಂದಾರಧ್ವ
ಜನನಿದಿರುಗೊಂಡು ಕರಕೊಂಡು ಬರುವದೆಂದಾಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನು. ಸುಬುದ್ಧಿ
ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಮಹಾರಾಜನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಚತುರಂ
ಗಸೇನೆಯಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಹೊರಟು ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಂದಾರಧ್ವ
ಜನಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾ ರಾಜಕುಮಾರನು, ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೈವಿಡಿದು
ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು,
ರತ್ನಪುರದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಸೇನಾನಿವೇಶನವಂಗೈದು, ತನ್ನ ಮಾ
ತೃವಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿಯಂ ಕರದೊಯ್ದು ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಗುಣ
ವತಿಯಂ ಕಂಡು ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾಸವು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಮಲಯಧ್ವಜನು ಕಾಣಿ
ಯಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಬಳಿಯಂ ತೊಡಿಸುವ ಮಹೋ
ತ್ಸವವಂ ಮಾಡಿಸುವೆನು. ಈ ಪ್ರಸ್ತುತವಂ ತನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ ಸುಚರಿ
ತ್ರಮಹಾರಾಯಂಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಚತುರೆಯಾದ ಮಂಜುಷಾ
ಣಿಯಂ ಕರೆದು ಎಲೆ ಬಾಲೆಯೆ, ಈಗ ಗುಣವತಿಗೆ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಗೂಡಿ ದುಗುಡದಿಂ ಮಾಹಿಷ್ಠತಿಯವೊಕ್ಕು ರಾಯನಿಗೆ ಮೊಗದೋರ
ಲಾಗದತ್ಯಂತ ಕ್ಲೇಶದಿಂ ತರಹರಿಸಲಾರದೆ ಮಂತ್ರಿಯಮನೆಗೆಬಂದು,
ಮಾಡುವ ಒಸಗೆಯುಂ ತೌರುಮನೆಯವರು ಮಾಡುವದುಚಿತವೆಂದು
ನೀನು ರಾಯನ ಸಮಯವರಿತು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನವಂ ಕಾಲಜ್ಞಾ
ರಿಂದ ತಿಳಿದು ಭೂಪಾಲನವ್ವಣೆಯು ಕೊಂಡುಬರಬೇಕೆಂದು ಕುರುಳಂ
ತಿದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮಾಲ್ಯವತಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ಗೌರವವಂ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಬೇಗನೆ ಸರಸ್ವತೀವಿಲಾಸದ ಹಜಾರದೊಳ್
ಜಿನ್ನದ ಮುಚ್ಚದೊಳ್ ಕುಳಿತು ರಸಿಕರಾದ ಕಲಾನಿಧಿ, ವಿದ್ಯಾನಾಥ,
ಭಾರತೀಮಣಿದಾರ, ಶಾರದಾಶರೀರರೆಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನವ
ರಸಮುಜರಿ ಯೆಂಬ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಕರಣವಂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ರಾಯ
ನ ಸಮಯವನ್ನರಿತು ಸರಸ್ವತೀವಿಲಾಸವನ್ನೈದುತ್ತಿರುವ ಮಂಜುವಾ
ಣಿಯು ಕಂಡು, ಕಲಾನಿಧಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು
ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲು, ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮೇಘಮಂಡಲದಿಂ ಬರುವ
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಂದು ರಾಯನ ಪಾದವದ್ದಂಗಳಂ, ತನ್ನ ಮುಂಗುರುಳು
ಗಳೆಂಬ ದುಂಬಿಗಳಂ ಕೂಡಿಸಿ ಘರೈನುತದ್ದು ನಿಂತಿರಲು, ರಾಯನು ಅವಳ
ಜಡೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಮತ್ತೇನುಕಾರ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಲಾ ಮಂಜು
ವಾಣಿಯು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಎಲೈ ನೃಪತಿತಿಲಕನೆ, ಮಲಯಧ್ವಜನ
ರಸಿಯಾದ ಮಾಲ್ಯವತೀದೇವಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯೊಡನೆ ಬಿನ್ನೈಸಬೇಕೆಂ
ದೊಂದುಮಾತೆಂ ಪೇಳಿರುವಳು. ಅದೆಂತೆನೆ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್
ಗುಣವತೀದೇವಿಗೆ ಬಳೆಯಂತೊಡಿಸುವ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ತೌರುಮನೆಯವರು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿರಿಯರು ವೇಳುವರು. ಅದರಿಂ ರಾಯಂಗೆ
ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನವಂ ತಿಳಿದು ಅವ್ವಣೆಯು ಕೊಂಡುಬಾರೆಂದು ನ
ನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಎಂದ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ನುಡಿಗೆ ಮನದೊಳ್
ಸಂತೋಷವಂಗೊಂಡು ಮರೆಯೊಳಿರುವ ವಿದ್ವಾಂಸರಂ ಕರೆದು ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಂ ನೋಡಿಸಿ ನಾಳೆ ಶುಭದಿನವಾಗಿರುವದು. ಈ ಮಹೋತ್ಸವಂ
ಬೆಳೆಯಿಸಲಿ; ಎಂದು ನುಡಿದು ರಹಸ್ಯಮಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತಂವೇಳಿ ಕಳು

ಹಿಸಲಾಗ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ರಾಣಿಯಂತೆಪ್ರರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಲ್ಯವತಿ
ಯೊಡನೆ ಭೂಪಾಲನಂತರಂಗವೃತ್ತಿಯು ತಿಳುಹಿಸಿ ನಾಳೆ ಶುಭವಿನಸ
ವೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಾಲ್ಯವತಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಡೆಯದೆ ಎದ್ದು,
ಮಗನಾದ ಮಂದಾರಧ್ವಜನು ಕರೆಸಿ ಎಲೈ ಸುಕುಮಾರನೆ, ನಿನ್ನ ಸ
ಹೋದರಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ ಒಸಗೆಯಂ ಬೆಳೆಯಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿನ್ನ
ಭಾವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದೆನು. ಆವಕಾರಣ ನಮ್ಮದೇಶದಿಂದ ತಂದಿ
ರುವ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವಂ ಬೇಗ ತರಿಸೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಂದಾರಧ್ವ
ಜನು ಕರಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ
ಮಾಲ್ಯವತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥವಂ ಪೇಳಿ, ನೀನು ಶುಭವಾದ್ಯಂಗಳಿಂದ
ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರನ್ನೂ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕರೆದುಬರುವದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾ
ಡಲಾ ಮಂತ್ರಿಯು ತಮ್ಮ ಕಟಕದಿಂದ ಹತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಗಜಗಳಂ
ದ, ಕೆಳಗಲಿಂದ ಒಂಟಿಗಳಿಂದ, ಹೊರೆಯಾಳುಗಳಿಂದ, ಅವರಿಮಿತಧ
ನವಂ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳಂ, ವಿಚಿತ್ರದುಕೂಲಂಗಳಂ, ದ್ವೀಪಾಂತರಂ
ಗಳಿಂದತರಿಸಿದ ಕೌತುಕವದಾರ್ಥಂಗಳಂ, ವರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ,
ಫಲಂಗಳೊಡಲಾದ ಶುಭವಸ್ತುಗಳಂ, ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ತರಿಸಿ,
ಮಂತ್ರೀಪ್ರರೋಹಿತರು ಶುಭವಾದ್ಯಂಗಳಿಂದ, ರಾಜಬಂಧುವರ್ಗಗಳ
ಳಂ ಕರೆದು ಮಂದಾರಧ್ವಜಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಬಳಿಕ ಅಂತಃಪ್ರರ
ದೊಳ್ ಮಾಲ್ಯವತಿಯುಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನ ಕಾಂತೆಯಲ್ಲೆ
ರಂ ಕರೆತಂದು ಗುಣವತಿಗೆಮುಗಳಿಸ್ಸಾನವಂನಡಿಸಿ, ನೂತನಂಗಳಾ
ದ ಆಭರಣಗಳಂ ಅಭಿಲಾಷೆ ಯಿದ್ದಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಪಚ್ಚಿಯ ಮ
ಣಿಗಳಂ ಬಿಗಿದ ಗಿಳಿಯಸಾಲಿನ ಸರಿಗೆಯಿಂದಲಂಕೃತಮಾದ ಉಲಾ
ರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಬಳಿಯಮಲಾರವಂ ಪ್ರಾಪಿಸಿ, ವೃದ್ಧಿಯರಾದ
ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಬಳೆಗಳೊಡೊಡಿಸಿ, ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ ಶುಭಲ
ಗ್ನದೊಳ್ ನವಗ್ರಹಮಂಡಲಂಗಳಂತಿಂ ರುವ ನವರತ್ನ ಬಳೆಗಳೊಡೊಡ
ಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಜನರಂತಣಿಯಿಸಿ, ಮೈಯನೋ
ಯದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹುವ್ವಿನಂತಿರುವ ಮಗನಂವೆಡೆ ಎಂದು ಮುಡಿಯೊಳ್

ಮಂಗಳಾಕ್ಷತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಮಾನಿಯರು ಮಂಗಳಧವಳಾರವಂಪಾತುತ
ಮಾಣಿಕದಾರತಿಯುಂಜಿಳಗಿ, ಮಹೋತ್ಸವವಂಜಿಳೆಯಿಸಿ ಮಾಲ್ಯವತಿ
ಮಣಿಮುಂಬರಿಮೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗುಣವತಿಗಿಂತಧಿಕವಾಗಿ,
ತಮ್ಮದೇಶದಿಂದ ತಂದ ರತ್ನ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಿಂದವುಚ್ಚರಿಸಿ, ಮಹಾರಾಜ
ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಂತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂದಾರ
ಧ್ವಜನು ನರೇಂದ್ರನ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆಪೋಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ರ
ಣಾಮವಂಗೈಯಲು, ನರೇಂದ್ರನು ಆಗ ತೋಗಮಂಜಿಸಿದಿಳಿದು ಮಂ
ದಾರಧ್ವಜನ ಕರವಂಜಿದಿದು ರಾಣಿಯಮಂಜಿರಕ್ಕೆಬಂದು ಮಾಲ್ಯವತಿಗೆ ನ
ಮಸ್ಕಾರವಂಮಾಡಿ ಬರುವ ನರವತಿಗೆ ರಾಣಿಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯ
ರೆಲ್ಲರು ವಂದಿಸಲು; ಭೂಪಾಲನು ವರಮಹರ್ಷದಿಂದ ತನ್ನ ರಾಣಿಯರೊ
ಡನೆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಾರಾಹರಗಳಿಂದ ಮಂದಾರಧ್ವಜ
ನಂ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಹಾಸ್ಯಮಂಮಾಡುತ್ತ ಭೋಜನಗೈದು, ಬಳಿಕ
ಮಂದಾರಧ್ವಜನು ನಿನ್ನ ಕಟಕಮಂಕುರಿತು ತೆರಳೆಂದು ಅವ್ಯಕ್ತೆಯನ್ನಿ
ತ್ತು, ಚಂದ್ರಕಳೆಯ ಕೈಬಿಡಿದು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯುಂಜಿದಿ, ಆರಾತ್ರಿಯೊ
ಳಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಅಂತರಿವ್ರದಲ್ಲಿ ವಿನಕ್ರಮದಿಂದ
ದೇಳನೆಯ ತಿಂಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುಭದಿನದೋಳ್ ಗುಣ
ವತಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂಮಾಡಿಸಿ, ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯರೆಲ್ಲರು
ಕೂಡಿ ಆರತಿ ಅಕ್ಷತೆಯಂಮಾಡಿ, ಅಂತರಿವ್ರದ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಗುಣವತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು, ದ್ರಾಕ್ಷಚಿವ್ರದಕೆಳಗಣ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ
ಜಗುಲಿಯಮೇಲೆ ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಕೂತು, ಸುತ್ತಲಿರುವ ಪಾರಿಜಾತಾದಿ
ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಪುಷ್ಪಗಳವಾಸನೆಯನಾಘ್ರಣಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ
ವಳದ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ವನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಕೈಗಳಂತೊಳೆದು,
ಚಂದ್ರರೇಖೆಯ ಸುತ್ತವರಿವ ತಾರೆಗಳಂತೆ ಗುಣವತಿಯಂಬಳನಿದ ಬಳ
ಗೆವೆಲ್ಲರಿಗೂ ರತ್ನದ ತಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಲುಗಳಂ ನೂಗಾರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಣಿಮಾ
ಡಿದ ವಜ್ರದತಟ್ಟೆಯೊಳ್ ವಧ್ಯವನ್ನಂ, ಪೈಡೂರ್ಯದ ಪಾತ್ರೆಗಳೊಳ
ಗೆ ಮುದ್ದುನ್ನಂ, ಗೋಮೇಧಿಕದ ಬಟ್ಟೆ ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪುತಾನ್ನಂ

ವೃಷ್ಟ್ಯರಾಗದ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶರ್ಕರಾನ್ನವಂ, ವದ್ಮರಾಗದ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಸರಾನ್ನವಂ, ಪಚ್ಚೆಯಪಾತ್ರಗಳೊಳ್ ಚಿತ್ರಮಾದ ನಾನಾ ಶಾಕಂಗಳಂ ಬಡಿಸಿ, ನೀಲಮಣಿಮಯ ಕಲಶಂಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿನೀರಂ ತುಂಬಿ ರಿಸಿರುವದಂಕಂಡು, ಇವು ಬಡಿಸಿರುವವು, ಇವು ಬಡಿಸಿರುವವಲ್ಲ, ಎಂದು ಕುರುಹುಕಾಣದೆ ಭ್ರಮಿಸುವ ಬಾಲೆಯರಂ, ಲೀಲೆಯಿಂದ ವರಿಹಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲರಂ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ನಾನಾಬಗೆಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಲೇಹ್ಯ, ಚೋಷ್ಯ, ಪಾನೀಯಂಗಳೆಂಬ ಪಂಚ ವಿಧಂಗಳಾದ ವತ್ಸವ ದಾರ್ಥಂಗಳಂ, ಸಂಬಾರಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಉವ್ವುವೂರಿ ಇದಿರಾಗಿ ಜೋಲುವ ಹುಳಮಾವು, ನಿಂಬೆ, ಹೇರಳೆ, ನೆಲ್ಲಿ, ದುಣಸೆ, ಅಮುಟೆ, ಅರೆಮಾದಳ ಅಳಲೆ, ಅಗಸೆ, ಹಾಗಲ, ತೊಂಡೆ, ನೊಂಡೆ, ಕನ್ನೂರಿಬಿಲ್ವ, ಕರೆಮೆಣಸು ಕಾಯಿಮೆಣಸು, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಮೆಕ್ಕೆ, ಗಣಕೆ ಮೊದಲಾದ ಘ ಮಘಮಿಸು ತ್ತು, ಚಿತ್ರವರ್ಣದಿಂದೊವ್ವುವ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳಂ, ಕೈಗಳಂಗಡಗಳಂ ದ ಬಡಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸವಿಯುತ್ತ ಆಯಾಯ ಗಿಡಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವರಿಕರ ವಂತುಂಬಿ ಪಾಕವಂಮಾಡಿದ ಬದನೆ, ವಡವಲ, ಮಣಿಹಾಗಲ, ಸವಿಗುಂಬಳ, ನೆಲದವರೆ, ಸೌತೆ, ಗೋವರ್ಧನ, ಬೆಂಡೆ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯಂಜನಂಗಳಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಆರದಂತೆಮೆಲ್ಲುತ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ಸೀಮಾವು, ನೇರಳೆ, ಬಾಳೆ, ಕಿರುಕಿತ್ತಳೆ, ಬೇಲ, ಹಲಸು, ದಾಳಂಬ, ಸೇಬು, ಶೀಬೆ, ಅಂಜೂರ, ವನ್ನೇರಳೆ, ಕೆಕ್ಕರಿಕೆ, ಮಿಣಿಕೆ, ಚಕ್ಕೊತ್ತ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಖರ್ಜೂರ ಮುಂತಾದ ಮಧುರಫಲಂಗಳಂ ಸಾವಕಾಶದಿಂದೆಮೆಲ್ಲುತ ಎಳನೀರು ತಿಳಿನೀರು ಇಕ್ಷುರಸ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಗೋಕ್ಷೀರ ಮಕರಂದ ಶರ್ಕರಾ ದಿಪಾನಕಂಗಳಂ ಇಂತಲ್ಲದೆ ಮಧುರ ಫಲಂಗಳಿಂದತೆಗೆದು ರಸಂಗಳಂ ಪಾನ ವಾಗ್ಮಿಯ್ಯತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕನಕಮಯಂಗಳಾದ ಕಾರಂಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಂತೊಳೆದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಟಪಂಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಹುವ್ರಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಿರುವ ಬಿ ಸಲುಕೂಡಿದ ನೆರಳಲ್ಲಿಕುಳಿತು ಎಳದಾದ ಕಡಲೆ ಲಡಗಣಿ ಹೆಸರು ಕುಸು ಮೆ ಮೊದಲಾದ ಹುರುಕಲಂ ರುಚಿನೋಡುತ ನಾನಾಜಾತಿ ತರುಗಳಂಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ ಮೆಲ್ಲನೆತಿರುಗುತ ಕವ್ವುರವೀಳ್ಳಿಯುವಂಸವಿಯು

ತೆ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಂ ತುರುಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲುಗಳಂ ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ ಹಾರಾಡುವ ಪಾರಾವತಂಗಳಂ ನಡೆಯುವ ಗಿಣಿಗಳಂ ನೆಗೆದಾಡುವ ಮರಿದುಲ್ಲೆಗಳಂ ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ್ತ ಬರುವಾಗ ಎಳೆವನಳದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ ಉಯ್ಯೋಲೆಗಳೊಳ್ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ತೊಗಾಡುತ್ತ ಕಿರುರವಗಳಿಂದ ರಾಗಾಲಾಪನಂಗಳೆಯುತ್ತ ಸಂಜೆಯಾಗಿಬರುವದಂಕಂಡು ಮಂದಿರಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋಗುವಾ ಎಂದು ಮಣಿಮುಂದರಿ ಚಂದ್ರಕಳೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಿಜಾಂತರಿಪುರವಂ ಸೇರಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ದಿನಕ್ರಮದೊಳ್ ಎಂಟನೆಯ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು. ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ಮಾಲ್ಯವತಿಯು ಕೀಪ್ರದಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತವಾಗಬೇಕು, ಕಾಲಾವತಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕರ್ಮಲೋಪವು ಬರುವದೆಂದು ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮಹೀಪಾಲನಬಳಿಗೆ ಪ್ರೋಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪವಂ ಕುರಿತು ಬಂಧು ರಾಯನೇ ನಿನ್ನಧಾಂಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾದ ರಾಣಿಗೆ ಎಂಟುತಿಂಗಳು ತುಂಬುತಲಿದೆ. ತ್ವರೆಯಿಂದ ಸೀಮಂತವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ನೇತ್ರಾನಂದವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಯಾಸ್ತ್ರವಂ ಕೂಲಂಕಷಮಾಗಿ ತಿಳಿದ ಗಣಿತಜ್ಞರು ಕೆಯಿಸಿ, ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಶುಭದಿನವಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆದಿನದಲ್ಲಿ ಸತಿಯೊಡನೆ ರಾಜವದ್ಧತಿಗಳಿರುವಂತೆ ಯಣ್ಣೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾಗಿ ಮದ್ದನಂಗೈದು ವಿಚಿತ್ರದುಕೂಲಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಕಿರೀಟ ಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ಅರಸಿಯೊಡನೆ ಅಸ್ವಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ ಪುರಸ್ಸರಮಾಗಿ ದರಸಿ ಮಾಡುವ ಮುತ್ತೈದೆಯರುಗಳಿಂದಲೂ, ಚಾನುರಂಗಳಂಬೀಸುವ, ಕೈವಾರಮು ಪೇಳುವ ಸಖೀಜನಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅನೇಕವರಿಯಾದ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯಮಾದ ರಂಗಮಂಟಪದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ್ಳಿ ಬಂದು ರಾಣಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನಾದ ರತ್ನ ಪೀಠದೊಳ್ಳಿಳಿತು, ವೇದಮಂತ್ರಗಳಂ ಪುರೋಹಿತ ಪುರಸ್ಸರಮಾಗಿ ಪುಂಸು

ವನ ಸೀಮಂತಂಗಳು ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ವೈಣಿಕೇಶ್ವರೋಮ
 ಣಿಗಳಿಂದ ವೀಣಾಗಾನವು ಕೇಳುತ್ತ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದವರಂ
 ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಥಿಜನಂಗಳಿಗೆ ಅವರವರ
 ಪ್ರಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಧನಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಚ್ಛ
 ನವಂ ಗೃಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರವನ್ನಿವಿ ಬಂಧುಜನಂಗಳೊಡಗೂಡಿ
 ಶೋಭನಂಗೈದು, ಹಾಗೆಯೇ ಶಯನಾಗಾರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಗುಣವತಿ
 ಯೊಡನೆ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಎಲಾ ಗುಣವತಿಯೇ ನೀನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ
 ಗುಣವಂ, ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಸವಂ, ಸ್ತನಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮೋಗುಣವಂ,
 ಧರಿಸಿರುವವರಿಂದ ನಿನಗೆ ಗುಣವತಿಯಂಬೋ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ
 ರುವದು ಜಗತ್ತಿನ ಬಡತನಹೋದಂತೆ ನಡುವಿನ ಬಡತನಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ
 ರಿಗೂ ಆನಂದಾತಿಶಯವಾಂತೆ ಮಧ್ಯಭಾಗವು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನಿತ್ತಿತ್ತು.
 ಶತ್ರುಗಳ ಧೈರ್ಯವು ನಮ್ಮಿರ್ದರಿಗೆ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ಯಸನವು ಭೂ
 ಮಿಗೆ ಬರುವತಿಗಳಿಂದಾದ ಚಿಂತೆಯು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋದುದೆಂಬಂತೆ
 ತ್ರಿವಳಿಗಳು ಮಾಯನಾದವು. ಎಂಬ ವಚನಗಳಿಂದ ಗುಣವತಿಯಂ ಸಂ
 ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ಕನಕಲತೆಯ ಕೈಯ್ಯಂಪಿಡಿದು ಉಪವನವಂ ಪ್ರ
 ವೇಶಿಸಿ, ನಾನಾವಿಧ ಶೃಂಗಾರವಿಹಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ವಿನೋದಿಸಿಂಪಿ
 ರುತಿದ್ದನು. ಬಳಿಕ ಹತ್ತನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದುನಿ ನಾತ್ರಿ
 ಎರಡನೆಯ ರ್ಭಾವ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತಿರಲು, ರಾಣಿಗೆ ಗರ್ಭವೇದನೆ
 ಕಾಣಲು, ರಾಯನಾವರ್ತಮಾನವಂ ಕೇಳಿ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿ
 ಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಈಗ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವಸಮಯವಾದುದರಿಂದ
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಹೊರಗೆ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ
 ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸಿ ಇರುವದೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆ ಸು
 ಬುದ್ಧಿಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಬಂದು ಕಾವಲುಕಟ್ಟುಗಳ ಜನಗಳು
 ಮಂತ್ರಗಾರರು ವೈದ್ಯರು, ಹೆರಿಗೆಕತ್ತಿ, ಮಂತ್ರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಲಂಗಳ
 ಳು, ತಾಯಿತಿಗಳು, ಸಿದ್ಧಿಕಾಲದೊಳ್ ಮಾಡಿದ ಮುಡಿಬಳೆ, ವಿಭೂತಿ,
 ಮಣಿಗಳು, ಚಿತ್ತ, ನೌಲುಗರಿ, ಅಂಕೋಲೆಕಡ್ಡಿ, ಬೇವಿನಕೊರಡು,

ಗರಿಕೆ, ಮೊಂಡೆಗಳ್ಳು, ಬೇವಿನಸೊಪ್ಪು, ಮೂಲಿಕೆಗಳು, ಆ ರಣಪೂತ ಕೂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಂ, ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯಾದ ವಂಶವರ್ಧಿನೀಯಂಬವಳ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುಮತಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಇಂತಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗೆ ಬೀಜಧಾನ್ಯಂಗಳಂ, ಅಲಂಕೃತಮಾದ ಗೋ ಸಮೂಹಮಂ, ಫಲವೃಕ್ಷಂಗಳಂ, ಧನಕನಕ ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಂ ಸಜ್ಜಮಾಡಿ ಭಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ತರೆಯುಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಗಳಮೇಲೆ ಭರಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರವಿಶೇಷಂಗಳಂ ಸಿದ್ಧವಡಿಸಿ, ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಗಣಿತಜ್ಞರೊಡಗೊಂಡು ಅಂತರಿಪ್ರರದ ಪ್ರರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ರಾಯಂಗೆ ಸಕಲವಂ ಸನ್ನಹಿಸಿ ಇದೇನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗಳೈಯ್ಯುತೆ ಲಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಅಂತರಿಪ್ರರದಲ್ಲಿ ಜಪೋದಯ ಶೀರ್ಷೋದ ಯಂಗಳಾಗಿ ಪಾರ್ಥಿವಸಂವತ್ಸರದ ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ದಶಮಾ ಮಂಗಳವಾರ ರಾತ್ರಿ ಹದಿನೆಂಟನೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದಿಂ ಕೂಡಿದ ಸಿಂಹಲಗ್ನದೊಳ್ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಪ್ರತ್ಯ ರತ್ನವು ಜನಿಸಲು, ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯು ಫಲಿತವಾಗಿ ಪೃಷ್ಠಿತಂಗಳಾದ ವನಂಗಳಿಂದ, ಸಸ್ಯಂಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿದುರ್ದದು. ಗಗನಮಂಡಲವು ಪ್ರಸನ್ನವಾದುದು. ದಿಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವು. ಮಂದಮಾರುತವು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸಿತು. ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಋಷಿಗಳು ಆ ಶೀರ್ವಾದವಂ ಗೈದರು. ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದವು. ಗುಹರ್ಯರು ಗಾನವಂಗೈದರು. ಅವಸರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ನಾಟ್ಯವನಾಡಿದರು ಕಿಂವುರುಷ ಮೊದಲಾದವರು ಪ್ರಪ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಂಕರೆಯುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯು ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸುಗಂಧ ರಾಜನೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವದೆಂದು ಮೂರುಬಾರಿ ನುಡಿಯಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಈ ಕುಮಾರನ ಉದಯದಿಂದ ಅಪೂರ್ವಮಾದ ಸುಗಂಧವು ಒಂದುಯೋಜನ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಅದಂ ಕಂಡು ಸೂರ್ಯರು ಸುಗಂಧರಾಜನೆಂಬ ನಾಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾದುದೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಈ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳಿ ಒಸಗೆಯಂ ತಂದವ

ಗ್ಗೇ ಬೇಕಾದ ಭೂಷಣಾದಿಗಳನಿತ್ತು ಜಾತಕನಬಲಾಬಲವಂ ನೋಡುತೆ
ವೇದವಿಶ್ರುತ ಮೊದಲಾದವರಂ ನೋಡಿ, ಜಾತಕನಯೋಗವಂ ನೋಡಿ
ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಡಲಾಗ ವೇದವಿಶ್ರುತನು ಜಾತಕವತ್ರವಂ
ಕೈಯಲ್ಲಿಪಿಡಿದು ಗ್ರಹಗಳ ನಿರ್ಣಯವಂವೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿ, ಎಲೈ ರಾ
ಯನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲಾಲಿಸು, ನಿನ್ನಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನಪುತ್ರನ
ರಾಶಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಲಗ್ನವಾಗಿದೆ. ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ತೃತೀಯಮಾದ ಪರಾಕ್ರ
ಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿರುವನು. ಆರನೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚನಾದ
ಅಗ್ರಾರಕನೊಡನೆ ಚಂದ್ರನಿರುವನು. ಎರಡನೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾರಾವು
ತ್ರನಿರುವನು. ಲಗ್ನಕೇಂದ್ರದೊಳಗೆ ದೇವಮಂತ್ರಿಯಿರುವನು. ಚತು
ರ್ಥಕೇಂದ್ರವಾದ ವಾದನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನಿರುವನು. ಲಾಭಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ರವಿಪುತ್ರನಿರುವನು. ಶತ್ರುಸ್ಥಾನವಾದಷಷ್ಠದಲ್ಲಿ ರಾಯ ಇರುವನು.
ದ್ವಾದಶದಲ್ಲಿ ಕೇತು ಇರುವನು. ಈ ಪರಿಯಾದ ಗ್ರಹಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೊ
ಡಿದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಪ್ರಸಾದದಿಂಪುಟ್ಟಿದ ಆಯುಷ್ಯಂತ
ನಾದ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂತೆ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂಪುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ
ದೃಢವ್ರತದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ, ಆದಿಶಕ್ತಿಯು ಇಂಥಾಕುಮಾರನಂ ದಯಪಾ
ಲಿಸಿ ನಿನ್ನವಂಶವಂ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವಳು. ನೀನು ಶೀಘ್ರದಿಂ ಮಜ್ಜನಂ
ಗೈದು ಜಾತಕರ್ಮವೆಂಮಾಡಿ ಪುತ್ರಾರ್ಥನವುಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯದಾನ
ಮೊದಲಾದ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಉದ್ಯೋಗಿಸೆಂದು ವೇಳಲು,
ಆಗ ರಾಯನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂಕರೆದು ಕೊತ್ತಲಂಗಳಲ್ಲಿ
ಫಿರಂಗಿಮೊದಲಾದ ಯಾತ್ರಶಬ್ದಂಗಳಾಗಲಿ. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯಂ
ಬೀರಲಿ. ಪರಿಪರಿವಾದ್ಯಂಗಳಾಗಲಿ. ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಂಕೊಟ್ಟು ಮ
ಜ್ಜನಂಗೈದು ಪುರೋಹಿತನೊಡಗೂಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಮಾಗ ಜಾತಕ
ಮಾರ್ಗದಿಗಳಂ ಅನೇಕದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಗೋವುಗಳಂ
ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಂವನ್ನರಾದ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ
ರಿಗೆ ದಾನವಂಕೊಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದ ಬಾಧುವರ್ಗಂ
ಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುತ್ರಾರ್ಥನವಕೊಂಡು ಶಿಶುವಿಗೆ ಮಧುಪ್ರಾಶನವಂ

ಮಾಡಿಸಿ ಪಡ್ರಸೋಪೇತಮಾದ ಶಾಲ್ಯನ್ನಮಂ ಭೋಜನಗೈದು ಸುಖಸತ್ಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದು ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಹತ್ತುದಿನವನ್ನ ತುಂಬಿ ಪ್ರಣ್ಯಾಹ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳು ಮಜ್ಜನವಂ ಗೈದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಮಾಗಿ ಸ್ವಸ್ತಿ ಪ್ರಣ್ಯಾಹವಂಗೈದು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದು ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು, ರಾಯನು ಅನೇಕ ವಿಧವಜ್ಜನರಿಂ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪತ್ನಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಮಂಗಳ ಕರವಾದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಹನೆಯ ಜಗುಲಿಯಂ ಕುರಿರುಬುದು, ನೊಕ್ಕಡ್ಡದಲ್ಲಿ ವರರ ಇಂಗಿತವಂ ತಿಳಿಯುವ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರಿಂ ಶೋಭಿಸುವ, ಭೇರಿಕಾಹಳನಿಸ್ಸಾಣವೀಣಾ ವೇಣು ಮೃದಂಗ ಮೊದಲಾದ ಮಂಗಳಕರಮಾದ ಅನೇಕ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೂಡಿ ನೂತನಯೌವನ ಮದಗರ್ವದಿಂದೊಪ್ಪು ತನ್ಮೃತ್ಯು ವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬಿಲ್ವಸಲಂಗಳಂತಿರ್ವ ಚಲಿಸುವ ಪಯೋ ಧರಾಗಳಂ, ಜಾರಿದ ಕುರುಳುಗಳಂ, ಮೋಹಮೆಂಬ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಫುಳುಗುತ್ತಿರುವ ವಿಹರಮನಸ್ಸುಗಳೆನುವ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳು ಕಟಾಕ್ಷ ಮೆಂಬ ಬಲೆಗಳು ಬೀಸಿ ಸಭಾರಂಜನೆಯು ಗೈಯುವ ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯ ರಾದ ವಾರನಾರಿಯಿಂದಲು, ಶೋಭಿತಮಾದ ಸಭಾಮಂಟಪ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇದೀವ್ಯನಾನಾದ ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಹನೆಯೋಳ್ ಪತ್ನಿ ಯೊಡನೆ ವದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯ ಅಂಕದೋಳ್ ಕುಮಾರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪ್ರಣ್ಯಾಹ, ನಾಂದೀ ಮಾತೃ ಕಾಪ್ರೋಜೆ ಮೊದಲಾದುದಂ ಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಶುಭಮುದೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರತ್ನದ ತಟ್ಟೆಯೋಳ್ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತ್ರೆಯಂ ಹಾಸಿ, ವಜ್ರದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಮಾಸ ನಾಫು, ನಕ್ಷತ್ರನಾಮ, ನಿಜನಾಮ ಮೊದಲಾಗಿ ಬರೆದು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರೋಜಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಸುಗಂಧರಾಜನೆಂದು ನಾಮಕರಣವಂ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ದಾನಧರ್ಮಗಳಂ ರಚಿಸಿ, ಬಂಧುಜನಂಗಳಿಗೂ, ಆಶ್ರಿತಜನಂಗಳಿಗೂ, ಅನೇಕ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳನಿತ್ತು, ಫಲದಾನ ಮೊದಲಾದುದ್ದೆಲ್ಲವಂ ಆ ಗ್ರಾಮಾಡಿಸಿ, ಮಂಗಳಧವಳಾರವಂ ಘಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುವಾಸಿನೀಯ

ರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಚನಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸಭೆಯಿಂದ ತೆರಳಿ, ಶಿಶುವಿಗೆ ಆ ರತಿ ಕಾವಲುಕಟ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ರಕ್ಷೆಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಇಷ್ಟಬಂಧುಜನುಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪದ್ರಸೋಪೇತಮಾದ ಶಾಲ್ಯನ್ನು ಭೋಜನಂಗೈದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೋಳು ಕುಮಾರನಿಗೆ ತೊಟ್ಟ ಲನಿಕೈವ ಉತ್ಸವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಲ್ಯವತಿ ಮೊದಲಾದ ಬಂಧುವೃಂದ ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಕೆನ್ನಡಿಯ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಸರವಣಿಯಂ ಕಟ್ಟಿದ ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿಗಳಂ ಕಡೆದು ಮಾಡಿದ ತೊಟ್ಟಲಂ ಕಟ್ಟಿ ಗಂಧಮಾಲ್ಯ ಧಾವಡೀ ವಫಲಂಗಳಂ ಪ್ರಾಜಿಸಿ ಆ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಡನಿಟ್ಟು ತೂಗಿವಾಡಿ ಅನಂತರ ಮುತ್ತೈದೆಯರ ಆಶೀರ್ವಚನ ವ್ರರಸ್ಸರಮಾಗಿ ಮಾಲ್ಯವತಿಯು ತನ್ನ ಕರಕಮಲಂಗಳಿಂದ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯಂತಿರುವ ಬಾಲಕನಂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ ವಜ್ರಶರೀರನಾಗಿ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕರನಾಗಿ ಯಶೋವಂತನಾಗಿರೆಂದು ಹರಸಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಗಳಾಷ್ಟಕದಾರ್ಪಣಂ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ವೀಣಾವೇಣು ವೃದ್ಧಂಗಳಿರೇನಿ ನಾದಂಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, “ಜೋ ರಾಜಕುಲಚಂದ್ರಗುಣನಿಸ್ತಂ ದ್ರ ಜೋ ಭೂಮಿದೇವೇಂದ್ರ ಜೋ ದಯಾಸಾಂದ್ರ” ಎಂದು ರಾಗಗಳಿಂದ ವಾಡುವ ಸುವಾಸಿನಿಯರು ಸಕಲಜನಮನೋಹರರ್ಪಕರಮಾಗಿ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ತೂಗಿ ಪಂಚರತ್ನದಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ನವರತ್ನದ ನೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯಂ ಕುಮಾರನೊಡಗೂಡಿ ಮುತ್ತಿನ ಹನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ರಾಣಿಯ ಜನನಿಯಾದ ಮಾಲ್ಯವತಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಕಿವಿಯಂ ಚುಚ್ಚಿ ನವರತ್ನದಾರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿನಗರದೇಶಂಗಳೊಳಿರುವ ಬಾಲಸಮೂಹಂಗಳಿಗೆ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಗಳನಿತ್ತು ಸಕಲ ಜನಂಗಳಂ ಉಚಿತವಸ್ತ್ರಗಳಂದುವಚರಿಸಿ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಒಂದೊಂದುದಿನ ಒಂದೊಂದುವರಿಯಾದ ಬಾಲಲೀಲೆಯೊ ನೋಡುತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಗದ್ಯ|| ಇದು ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಖಂಡವರಶು ವೃಂಡರೀಕ ಚವಾಖಂಡಲವ್ರಮುಖನಿಖಲಸುರವರವರಿಭವ

ವರಿಣತವ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡಮುಂಡ ಖಂಡನವ್ರಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ
ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡವರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ
ವೀಕ್ಷಣವ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿವತ್ಸ್ಯ ಸತ್ಯವ್ರತಾವ ಸಕಲ
ಭೂಸಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷಚತುರ್ವಿಧಸರಸ ಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ
ನಿರ್ಮಾಣಧೌರೇಯಘಟಕಾತಗ್ರಾಢ ದಿನದಿನವ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಧು
ರುಧರತ್ರಿಭುವನ ವವಿತಾತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾತ್ಮಲಾಯನ ಸೂತ್ರಚರಿ
ತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ವ್ರ ತ್ರನರವತಿ ಬಿರುದಮಹೀಶೂರ ವ್ರ
ರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿಂ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರಮಾ
ಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಿಣಯವೆಂಬ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳ್
ಗುಣವತಿಯ ಗರ್ಭಧಾರಣ ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರಜನನವರ್ಣನವೆಂಬ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ ಮುಂಗಳಮಹಾ.

ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯೈನಮಃ || ಶ್ರೀರಸ್ತು || ಅನಂತರದಲ್ಲಿ
ರಾಜದಂವತಿಗಳು ಶಿಶುವಿನಿಂದೊಡಗೂಡಿರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕುಮಾರನು
ತಾಯಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂ ನಗುತೆ ಶತ್ರುರಾಯ
ರುಗಳ ಶಿರಸ್ಸುಗಳಂ ಮೆಟ್ಟುವವರಿಯು ತೋರುವಂತೆ ಮೃದುವಾದ
ವಾದಂಗಳಿಂದ ತೊಟ್ಟಲನ್ನೊಡೆಯುತ, ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಎನಗೆ ಕರಗತಮಾಯಿತೆಂದು ತೋರ್ವಂತೆ ಚಿಗುರಿಸಂ
ತಿರುವ ಕೈಯ್ಯಂ ಪಿಡಿಯುತ ಒಂದು ಕರದಿಂದ ಕಾಲಬೆರಳಂ ಬಾಯೊ
ಳ್ಳುಟ್ಟು ಎಳೆದುಬಿಯಂತೆ ಕೊಗುತ, ಮಾನಸಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ
ರಾಜಹಂಸದ ಮರಿಯಂತಿರ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಆರನೇತಿಂಗಳು ಪ್ರಾ
ವೃವಾಗುತ್ತಿರಲು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಮಾದ ಅನ್ನಪ್ರಾಶನವಂ ಮಾಡಲೋ
ಸುಗ ದಧಿ, ಮಧು, ಫಲಿತ ಶರ್ಕರಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿರುವ ಶಾಲ್ಯ
ನ್ನಂ, ಕುಂದಣದ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹಿತಳಾಗಿ ಬಂಧುವರ್ಗದೋಳ್
ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾಗಿ ಕುಮಾರರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲಿಯಾದ ರಾಯನತಂಗಿ
ಯಾದ ಸುಭದ್ರೆಯಿಂದ ತರಿಶಿ ಮುತ ಪ್ರರಸ್ಸರವಾಗಿ ತ್ರಿರಾವರ್ತಿ
ಯಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಾದಿಗಳಂ ನಿರಾಜಿಯ ತರೆಯ ಮರೆಯೋಳ್ ಪ್ರಾಶನಂ

ಮಾಡಿಸಿ ಶಿಶುಸಹಿತರಾದ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಶಿರ್ವಾದವಂ
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಂಧುಜನಗಳೊಡನೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನವಂಗೈದು
 ಏಳಕ ಸರ್ವರೊಡನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು. ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾ
 ಲಕನು ಸಕಲವಾದ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪುವನಾಗಿ ಬಾಳೇಸುಳ
 ಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುವ ಅವಯವಗಳಿಂದ ನೋಡುವವರಿಗೆ ನೇತ್ರಾನಂದಕ
 ರನಾಗಿ. ದೇಶವಿಜಯಾರ್ಥಮಾಗಿ ತೆರಳುವ ಭಾವವಂ ತಿಳಿಯಿಸುವಂತೆ
 ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ಅಂಬೆಗಾಲಂ ಹಾಕುತ್ತ, ಹೊಸ್ತಲಂ ದಾಟಿದ್ದಂ
 ಕಂಡು ಗುಣವತಿಯು ಸುವಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದು, ನನೆಗಡಲೆ, ಚಿಗುಳೆ,
 ತಂಬಿಟ್ಟು, ಉಂಡಲಿಗೆ, ನಾನಾಫಲಂಗಳು, ಶರ್ಕರೆ, ಹುರಿಗಡಲೆ, ಕೊಬರಿ
 ಮೊದಲಾದ ವದಾರ್ಥಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರಿಸಿ, ಹೊಸ್ತಲಂ ದೀವಧೂ
 ವಂಗಳಂ ಪ್ರಜಿಸಿ ಬಾಲಕರೆಲ್ಲರಿಗೂಕೊಟ್ಟು, ಆರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿಸಿ ಸಂ
 ತೋಷದಿಂದಿರುವ ದಿನಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುಮಾರನು ಅಂಬೆಗಾಲನಿಕ್ಕುತ
 ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ ಮಣಿಮಯಮಾದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೂಪವಂ
 ಕಂಡು ಕೈಯಿಂದ ಪಿಡಿಯುತ ಮಣಿರಾಶಿಗಳಂ ಚಲ್ಲಾಡುತ ಹಂಸದಂತೆ
 ನಡೆಯುತ ಗಿಣಿಯಂತೆ ನುಡಿಯುತ, ವಚ್ಚೆಕಪ್ಪುರದ ರುಗವಲ್ಲಿಗಳಂ
 ಸೂರಾಡುತ, ಕುಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ; ಎತ್ತಿಕೊಂಡವರ ಮು
 ತ್ತಿನಹಾರಗಳಂ ಕೀಳುತ, ಈರೀತಿಯಾಗಿ ವರಿವರಿಯಾದ ಬಾಲಲೀ
 ಲೆಗಳನಾಡುತ, ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೈದುವ ಕುಮಾರಂಗೆ ನಾಳೆ ಶುಭವಾದ
 ಶುಕ್ರವಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ಷವರ್ಧಂತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ದೈವಜ್ಞರು ರಾಯಂಗೆ
 ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈಯಲು, ಅದೇವರಿಯಾಗಿ ಸಕಲವದಾರ್ಥಗಳಂ ತರಿಸಿ,
 ಆಶಕ್ತಿಯಾದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಎಣ್ಣೆಅರಶಿನವಂ
 ಮಂತ್ರಿಸು ತರಿಸಿ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಂಬರ
 ಮಣಿಯುತಿರುವದರಿಂ ನೂತನಾಂಬರವಂ ಹೊದಿಸಿ, ಸುಗಂಧರಾಜ
 ನೆಂದು ಹೆಸರಿರುವದರಿಂ, ಸುಗಂಧವಂ ಪೂಸಿ, ಪುಷ್ಪಬಾಣನಂತಿರುವ
 ದರಿಂ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಪರರಾಯರ ದರ್ಶನಂ ಅಣಗಿಸು
 ವನಾದ್ದರಿಂ ದರ್ಶನವಂ ತೋರಿಸಿ ರತ್ನಪುರಾಧೀಶನಾದ್ದರಿಂ ರತ್ನಪೀ

ಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿಕರಮಾಗಿ ಚಿರಂಜೀವಿ ವ್ರೇಜೆಯಂ
ಮಾಡಿಸಿ, ಪ್ರತಿಮಾದಾನ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ
ಮಹೀಸುರರಂ ವ್ರೇಜಿಸಿ, ಮುತ್ತಿನ ಪ್ಲಕ್ಕೆಯೋಳ್ ಕುಮಾರನಂ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಸಕಲವಾದ ಚಿತ್ತೆ ಬಿರುದು ಶುಭವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿ
ಣವಾಗಿ ಕುಲದೇವತೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು ಬಹುವಿಧೋಪಹಾರಂ
ಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಕುಮಾರನ ದಸ್ತಕಮಲಂಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಪ
ಣೆಯಂ ಗೈಸಿ, ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾ
ಮಮ ಮಾಡಿಸಿ ದೇವಿಯರ ಪ್ರತ್ಯನಾದ ಕುಮಾರನಂ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆ
ತಂದು ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯದರ್ಶನ ಭೇನುದರ್ಶನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಸಂಭ್ರಮ
ದಿಂದ ಸಕಲ ಬಂಧುಜನಸಹಿತನಾಗಿ ವೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿ
ರಾತ್ರಿ ಹನೆಯೋಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆರತಿಯಂ ಬೆಳಗಿಸಿ, ಚಂದ್ರದರ್ಶನ
ವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸುತ್ತೋಷದಿಂದಿರುತಿರಲು, ರಾಜವಂಶಿಗಳೇರ್ವರು ವೃ
ತ್ತನ ಚಮತ್ಕಾರನುಡಿಯಂ, ಆಟದ ಕುಶಲತೆಯಂ ನೋಡುತ ಮೂರ
ನೇನರ್ಪದೋಳ್ ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯವಾದ ಚೌಲವ್ರಸ್ತವಂ ಮಾಡಲು ನಿ
ಶ್ಚೈಸಿ, ದೇಶದೇಶದೊಳಿರುವ ಬಂಧುನ್ಮುಖಾಲರಂ ಕರಸಿ ಪುರಮೆಲ್ಲವಂ
ಜವ್ವರನೇಲುಕಟ್ಟು ಮುಂತಾಗಿ ವವಳದ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ,
ಸಕಲಸಂಭಾರಗಳು ಸನ್ನದ್ಧಗಳಾಗಿರಲೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ,
ಪ್ರತ್ಯನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಿತವೃದ್ಧರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೊಡಲು,
ಸುವಾಸಿನಿಯರೊಡಲು ಅಂತರಂಗ ಸೇವಕರೊಡಲು ಸಹಿತರಾಗಿ ಮುತ್ತಿ
ನ ಹೆಜಾರದೋಳ್ ಎಣ್ಣೆಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾಗಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂ
ಮಾಡಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯಂಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತರಾಗಿ, ಕು
ಮಾರಂಗೆ ಸರ್ವಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ನಡೆಮುಡಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಜವಿ
ಭವದಿಂದ ಬಂದು ಹನೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವ್ರೇಣ್ಯಾದ ನಾಂದೀಸಭಾ
ನುಜ್ಞೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯಮಾಗಿ ಶುಭವ್ರದಂಗಳಾದ ಮಂತ್ರಂ
ಗಳಿಂದ ಚೌಲವ್ರಸ್ತವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಬಂಧುಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಮ
ಸ್ತೆಜನಂಗಳಂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ, ಧನಕನಕ ವಸ್ತು

ವಾಹನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದ ಸುತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯಸಹಿತರಾಗಿ ವೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನು ಗೃಧ್ರ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂದಿರುವಾಗ ಕುಮಾರನು ಮುಂದೆ ದಿಗ್ವಿಜಯದೋಳ್ ಮಾಳ್ಪ ಕಾರ್ಯಂಗಳೆಂಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೂಜಿಸುವಂತೆ ಅರಿಗಳ ಶಿರಸ್ಸುಗಳು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಈತಾಡುವೆನೆಂದು ತೋರ್ಪಂತೆ ಮುತ್ತಿಗಳೆಂಬಿಗಿದ ಚಂಡುಗಳಾಟದಿಂ ಶತ್ರುಗಳಸಮೂಹಂಗಳನ್ನೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವೆನೆಂಬಂತೆ, ಕುರವಿಂದ ರತ್ನಗಳೆಂ ಕಡೆದು ಮಾಡಿದ ಬುಗುರಿಗಳ ವಿಹಾರಂಗಳು, ಮಹಿಷರಾಯರನ್ನೀ ಪರಿಯಿಂದ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಂ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಪರಿಯಿಂದ ವಜ್ರ ಮಣಿಗಳು ಕೊರೆದು ಮಾಡಿದ ಗೋಲಿ ಗಜ್ಜುಗಗಳಾಟದಿಂ, ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರೂಪದಿಂದೊಪ್ಪುವ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆನಂದವಂ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಂ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಂಗೈಯುತ ಬಾಲಚಂದ್ರನುತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೇದಿ ಬರುವದಂನೋಡಿ ಐದನೇವರ್ಷದೋಳ್ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿಸುವುದುಚಿತಮೆಂದು ರಾಯನು ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಜ್ಯೋತಿಷಜ್ಞರಿಂದ ಕುಭಮುಕ್ತಾರ್ತವಂ ನಿಶ್ಚೇಷಿಸಿ, ಆ ಕುಭದಿವಸದಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳೇರ್ವರೂ ಕುಮಾರನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂಗೈದು ದಿವ್ಯಾಂಬರ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾಗಿ, ಅವರಿ ಮಿತಾಭರಣಗಳಿಂದಲು, ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಲು ಕುಮಾರನಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕನ್ನೂರಿ ತಿಲಕವಂ ಫಣಿಯೊಳಟ್ಟು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಬಾಲಕನ ಮೊಗಮುನ್ನೋಡುತ ಅನಂದಭರಿತರಾಗಿ ರತ್ನಮಯವಾದ ಹಸೆಯಮಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿದು ತಮ್ಮಂತದೋಳ್ ಕುಮಾರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪದ್ಮರಾಗದ ತಟ್ಟಿಯೋಳ್ ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಂಹಾಸಿ, ವಜ್ರದ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಕಳೆಂಗಳದೇಶದಿಂ ಬಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೆಂಬ ಸಕಲಕಲಾಕೋವಿದನಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಂದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಯೈನಮಾಡಿ ಎಂದು ಭರಿಸಿ ಬಾಲಕನ ಹಸ್ತದಿಂ ಪ್ರಾಜಿಯಂಗೈಸಿ, ಬರೆದಿರುವ ಅಕ್ಷರಂಗಳೆಂಬ ರಸಿ, ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀ ಚಂದನದಿಂದ ಕುಮಾರನ ಪಣೆಯೋಳ್ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳೆಂ ಪಣೆಗೊತ್ತಿಸಿ, ರತ್ನದಾರ

ತಿಯು ಬೆಳಗಿಸಿ ಶುಭಮಂಗಳಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ವರಿವರಿಯಾದ ವಾದ್ಯ
ಗಳು ಮೊಳಗುತಿರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಶೀರ್ವಚನಗಳಂ ಕೈಗೊಳಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ
ಸಾಗರನೆಂಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ಭೂಷಣಾಂಬರಾದಿಗಳಂ ಸಂತೋಷವ
ಡಿಸಿ ಎಲೈ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೆ, ಈ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸಮರ್ಮಕವಾಗಿ ಚತು
ಷ್ಟುಪ್ಪವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಲಿಸು ನಿನಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವಂ ಕೊಡಿಸುವೆನೆಂದು
ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯ
ವರು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ದಯವಾಲಿಸಿದ ವರಿಯಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ
ಪೋಡತವರ್ಷಂಗಳು ತುಂಬುವದರೊಳಗಾಗಿ ಸಮರ್ಮಕವಾಗಿ ಸಕಲ
ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಲಿಸಿ, ಉಪನಯನವಾದನಂತರ ವೇದವೇದಾಂಗ ಧನುರ್ವೇ
ದಗಳಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಕಲಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ ಸಮಿ
ಪಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ವರೀಕ್ಷೆಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಪಾತ್ರನಾಗುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು ಕುಮಾರಂಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿ
ಸುವದಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವಂ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂ
ತುಮಲ್ಲದೆ ಏಕಸ್ತಂತ್ರೋದ್ವಿರಧ್ಯಾಯಾ ಎಂಬ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಮಾರ
ನೊಡನೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿ ಕುಮಾರಂಗೆ
ಅನವರತಹಿತವಂ ಬಯಸುವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ ರೂಪವಂ
ತನಾದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಂ ಜೊತೆಮಾಡಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಅಶ್ವಗಜಾರೋಹಣ
ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವು ಎನಗೆ ಬರುವವರಿಂ ಆ ವಿದ್ಯೆ
ಗಳಂ ನಾನೇ ಕಲಿಸುತಲಿಥೇನೆ ಇದೆಲ್ಲವಂ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡುವದೆಂದು
ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯಲು, ರಾಯನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸರಸ್ವತೀನಿಲಾಸ
ವೆಂಬ ಹಜಾರದೋಳ್ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಕುಮಾರ
ನಾದ ಸುಮತಿಯೆಂಬ ಬಾಲಕನಂ ಜೊತೆಮಾಡೆವೆಂದು, ಆಸಕ್ತಾದುರೆಗಳಾ
ರೋಹಣಂಗಳಂ, ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯಂ, ನೀನೇ ಕಲಿಸುವುದೆಂದು ವಿದ್ಯಾ
ಸಾಗರನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ನೀತಿಮತನೆಂಬ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತ
ನಾದ ಗುರಿಕಾರನು ನಿಯಮಿಸಿ, ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿಯು ನಡೆದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ಧಾರಣಾಕೌಶಲಂಗಳಂ, ಕುಮಾರನ ಕುಶಲತೆಯಂ ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿಯೂ

ಎನ್ನೊಡನೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವದು, ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮಯ ದೊರಕದಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬ್ಬಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆತನೇಳಿದಂತೆ ನಡಿಯತ, ಕುಮಾರಂಗೆ ಬೇಸರ ಬರದಂತೆ ಕ್ರೀಡಾಯೋಗ್ಯಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವಡಿಸುತೆ ಲಲಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುವಂತೆ ನೀನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಲಿರುವುದೆಂದು ಆಪ್ಲಾಪಿಸಲು, ನೀತಿವಂತನೆಂಬ ಗುರಿಕಾರನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಂ ಗೈದು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೊಡಗೂಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಮಂತ್ರಿವೃತ್ತನಾದ ಸುಮತಿಯು ಜೊತೆಮಾಡಿ, ಸರಸ್ವತೀಲಿಪಾಸದೋಳರ ದಿನಕ್ರಮದಿಂದ ಲಿಖಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಕುಮಾರನ ಬುದ್ಧಿಚಾತುರ್ಯಗ್ರಹಣಧಾರಣವಟು ರ್ವೆಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಬಹು ಸಂತೋಷವಡುತೆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕಲಿತುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪೇಳುತೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಪೇಳಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನಾಡದೆ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಗ್ರಹಿಸುತೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪ್ರತಿದಿನವು ರಾಯನು ನೀತಿವಂತನೆಂಬ ಗುರಿಕಾರನ ಮುಖವಚನದಿಂದ ಕೇಳುತೆ ಸಮಯವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ನೋಡುತೆ ವರಮನಂತೋಷದಿಂದಿರುತೆ ಸುಬ್ಬನೊಡಲಾದ ಅಷ್ಟಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲು ವೀರನೇನ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಾದಲು, ಸಾ ಘಂತಮಹೀನಾಲ ಮಂಡಲದಿಂದಲು ಪರಿಶೋಭಿತಮಾದ ಆಸ್ಥಾನಮುಖವದೋಳರ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯವಿಚಾರವಂ ಗೈಯುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕ್ರೂರಂಗಳಾದ ವನವ್ಯಗಂಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪೈರುಗಳಂ ಪೆಗರೋಳರ ಪೊತ್ತು ರಾಜಮಂದಿರದ ಪ್ರರೋಭಾಗದೋಳರ ನಿಂತು ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಎಂ ದು ಪೇಳಿದ ವ್ರಜಾಸಮೂಹವಂ ಕಂಡು ಸಮುಖದ ಗುರಿಕಾರನು ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೆಯಿರುವ ರಾಯನ ಸಮುಖದೋಳರ ಕೈಮುಗಿದುನಿಂತು ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜಕಂಠೀರವನೆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪೈರುಗಳ ಪೊರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸತಕ್ಕ ಬಿನ್ನವವುಂಟೆಂದು ಕಾದುಡಧಾರೆ.

ವರಾಂಬರಿಸಜೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆ ಗುರಿಕಾರನ ಮಾತೆಂ ಕೇಳಿ
ರಾಯನಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲು, ಆ ಸು
ಬುದ್ಧಿಯು ರಾಯನಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಸಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು, ಎಲೈ ಪ್ರಜಾ
ಸಂರಕ್ಷಕನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ, ಈ ಗುರಿಕಾರ ಬಿನ್ನೈಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತ
ವಂ ಕೇಳಲು ಎನ್ನಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿದ ಅರ್ಥವಂ ಬಿನ್ನೈಸುತಲಿಥೇನೆ,
ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ಪೈರು ಕೆಡುವದಕ್ಕೆ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಶತ್ರು
ಬಾಧೆ ಈ ಮೂರುವಿಧವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟು. ನೀನು ಧರ್ಮದಿಂದ
ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಗಳಂ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಅ
ತಿವೃಷ್ಟಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಂಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಆಗ
ಲಾರವು. ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲವರಾಕ್ರಮಗಳಾದ ಶತ್ರುಗಳು ತಿರಸ್ಕೃತ
ರಾಗಿ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಭಾಧೆಯನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಾದರೂ
ಉಹಿಸಿಕೊಡದು. ಈಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪೈರುಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂ
ದಿರುವ ಪರಿಯಂ ನೋಡಿದರೆ ಬಹುವಿನಸದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೃಗ
ಯಾವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾರಿಯಂ ಬಳೆಯಿಸಲಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ದುಷ್ಕ
ಮೃಗಂಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಪೈರುಗಳಂ ನಷ್ಟವಂ ಮಾಡಿರುವದಾಗಿ ಎನಗೆ
ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿದಅರ್ಥವಂ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿರುವನು. ಈಗ
ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯ
ವಾಗುವುದೆಂದು ನುಡಿದ ಅಮಾತ್ಯವಚನಮಂ ರಾಯನು ಲಾಲಿಸಿ, ಎಲೈ
ಮಂತ್ರಿಯೇ ನೀನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಅರ್ಥವೇ ನಮ್ಮಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪ
ಕಮಾಗಿ ತೋರುವದರಿಂದ ಇದೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ
ಗುರಿಕಾರನ ಮುಖವಂ ನೋಡಲು. ರಾಯನಿಂಗಿತವಂ ತಿಳಿದ ಗುರಿಕಾ
ರನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಪೈರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳೊಳ್ ಮು
ಖ್ಯರಾದವರಂ ಪೈರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಕರೆತರಲು, ಅವರು ಮಹಾ
ರಾಜನನ್ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ತರೆಮೇಲಿರುವ ಪೈರುಗಳ ಹೊರೆಗಳು ಮುಂ
ದಿಟ್ಟು, ದಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈದು; ಎಲೈ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನೆ ನಾವು ಬೆಳೆದ
ಭತ್ತ, ರಾಗಿ, ಹೋಳೆ ಮೊದಲಾದ ಪೈರುಗಳಂ, ಅಡಕೆ, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ,

ಕಬ್ಬು ಮೊದಲಾದ ತೋಟಗಳಂ, ಮದ್ದಾನೆಗಳಂ ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ್ತಲಿವೆ. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಉಳುವ ಎತ್ತುಕೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
 ರುವ ಕರೆಯುವ ಚಾಸು ಎಮ್ಮೆಗಳಂ, ಹುಂಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಡು ಕುರಿ
 ಹಿಂಡುಗಳಂ, ಕರಬ ತೋಳಂಗಳು ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತಲಿರುವವು. ಮತ್ತೊ
 ಪೈರುಮಾರುಗಳ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರುವನಾಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳು
 ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿ ಜನಂಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಗುತ್ತಲಿವೆ.
 ಮತ್ತೊ ಕರಡಿಗಳು ಮೊಲಗಳ ಅಟ್ಟಣೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೇನುತುಪ್ಪವಂ
 ಕುಡಿದು ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲಿಗೆ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಂ ನಾನಾವಿಧದಿಂದ
 ಕಾಡುತ್ತಲಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಸೌದೆಗಳಂ ತರುವದಕ್ಕೆ ಹೋದವ
 ರಂ ಗುಹಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹಗಳು ಕಾಣದಂತೆ ಕೊಂದು ಕೆಡಹು
 ನವು. ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಕಾಡುಕೋಣಗಳ ಕಾ
 ಡುಹಂದಿಗಳ ಕೋಟಲೆಗಳಂ ಒಯಿಂದ ಪೇಳಲಾರೆವು. ಈ ಉಪದ್ರ
 ವಂಗಳಂ ಪರಿದರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪೈರುವಚ್ಚಿಗಳಂ ಕೈನೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ
 ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೂರೆಯೆಟ್ಟು ಕೈಯು ಹೋದ ಪೈರುಗಳಂ ತೋ
 ರಿದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮಾತಂ ಲಾಲಿಸಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದನು. ನಾಳೆಯೇ ಮೃಗ
 ಯಾವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ಸಕಲ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಂಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ
 ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಿಡಿಸುತ್ತಲಿಧೇನೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು.
 ನಷ್ಟವಾದ ಪೈರುಗಳನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಉಚಿತವಾದ ದ್ರವ್ಯವನಿತ್ತು
 ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ, ಸುಬುದ್ಧಿಮೋಗಮಂ ನಸುನಗುತ್ತ
 ನೋಡಿ ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ವರರ ಇಂಗಿತವಂ ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿಯು
 ವನಾದಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿರುವದೆಂ
 ದು ಶ್ಲಾಘನೆಯು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಹಾರಮಂ ಮಂ
 ತ್ರಿಯ ಕೊರಳೋಳ್ ಕಟ್ಟಿ, ಎಲೈ ಸುಬುದ್ಧಿಯೇ, ಮೃಗಯಾವಿಹಾ
 ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾರಿಯಂ ಪ್ರೋಗಿಬರುತ್ತಲಿಧೇನೆ. ನೀನುಧರ್ಮದಿಂದ
 ರಾಜ್ಯವಿಚಾರಣೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟದ
 ಭಸ್ಮವಾದ ಗುಣವತಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತ, ಅರಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಟ್ಟಂತೆ

ನತೆಯುತ, ಆಯುಷ್ಕೃಂತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಯೋಗಕ್ಷೇ
ಮನಂ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ, ನತೆದ ವಿಚಾರವಂ ಪತ್ರಿಕಾಮುಖದಿಂ
ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿಸು. ಜಾಗ್ರತೆಯುಂವಿರುವುದು, ಬಹುಕಾಲದಿಂದಾವತ್ತೆವ
ತ್ರಿಯಾದ ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವ್ವಣೆಯುಂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೇನಿಧೆ. ಎ
ದು ಅಪ್ಪಣ್ಣಾಪಿಸಿದ್ದಂ ಕೇಳಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದುರಾಯ
ನಾಪ್ಪಣ್ಣೆಯಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ದಂಡಪ್ರಣಾಮನಂ ಗೈದು ಕೈಕೆಟ್ಟ ಪಾ
ಶ್ವದೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಕೆಲದೋಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸೇನಾವತಿಯ
ನೋಡಿ ಎಲೈ ಮುಖ್ಯಸೇನಾವತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನೇ ನಾಳೇದಿವನ
ಬೇಟೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಿದೇನೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನಂ
ಳಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ಚತುರಂಗಬಲಸಮೇತನಾಗಿ ರಾಜದ್ವಾರದಬಳಿಯ
ಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತವಾದ ರಥನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ನೀನೂಕೂಡಾ ಸನ್ನದ್ಧ
ನಾಗಿ ಕಾವಿರೆಂದು, ಸೇನಾವತಿಯನ್ನಯಮಿಸಿ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲ ಅನಶ್ವ
ಕೆಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ಸರವೇರಿಸಿ ಅಲ್ಲೆಂದೆದ್ದು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಂತಃಪುರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆ
ಗ ರಾಣಿ ಗುಣವತಿಯು ಮಂಡುವಾಣಿಯ ವಚನದಿಂದ ರಾಯನು ಬರು
ವುದಂ ತಿಳಿದು, ಅವಳ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ರಾಯನ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಸಾ
ಷ್ಟ್ಯಂಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈದು, ವನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು
ಹಸ್ತಲಾಗನಂ ಕೊಟ್ಟು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೈತೆಂದು, ಕುರ್ವರೂ ಮೃಷ್ಟಾ
ನ್ನಭೋಜನಂ ಗೈಯಲು, ರಾಯನು ರಾಣಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಶಯ್ಯಾ
ಗ್ರಹನಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಣಿಮಂಚದೋಳ್ ರಾಣಿಯೊಪ್ಪಿಸುವ ಕರ್ಪುರು
ವೀಳ್ಳದ ಮಡುವುಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಂ ಕೂರಿತು
ಎಲೈ ಪ್ರಿಯಳೇ ರಾಜ್ಯದೋಳ್ ಹೆಚ್ಚಿದ ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಬಾಧೆಗ
ಳಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಮೊರೆಯಿಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುರಕ್ಷಣಗೋಸುಗ ನಾ
ಳೆ ಉದಯದೋಳ್ ಬೇಟೆಗೆ ಪ್ರೋಗಿಬರುವೆನೆಂದು ಪೇಳಲಾಮಾತಂ
ಕೇಳಿ, ಸುತೀಶಿರೋಮುಖಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ರಾಯನಡದಾವರೆಗಳಿಗೆ
ರಗಿ, ಎಳ್ಳು ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೆ ಬೇಟೆಯನಾಡುವವರಿಯುಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು

ಇಚ್ಛಿಸುವ ಎನಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುವಂತವೃತ್ತಿಯುಂ ಕೂಡಬೇಕೆಂಬ
 ರಾಣಿಯವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ, ರಾಯನು ಎಲೈ ಮೋಹನಾಂಗಿಯಾದ ಎ
 ನ್ನರಸಿಯೇ ಕ್ರೂರಂಗಳಾದ ಮೃಗಂಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಘೋರಾರಣ್ಯ
 ವಂ ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದುಚಿತವಲ್ಲ
 ಇದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ರಾಜ್ಯವಿಚಾರವಂ ಅರಿಕೆಮಾಡಿ
 ದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಹಿತನಾಗಿ ಬದಲುಅವೃತ್ತಿಯುಂ ಕೊಡುತೆ, ರಾಜ್ಯವಂ ಸುರಕ್ಷೆ
 ಸುತೆ, ಮಣಿಮಂಜರಿ, ಚಂದ್ರಕಲೆ ಮುಂತಾದ ಕಾಂತೆಯರು ಎಂದಿನಂತೆ
 ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಕಾಣತೆ, ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಸಲಹು
 ತೆ, ಸಿದ್ಧರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ರಾಜನುಂಧಿರದಲ್ಲಿರುತೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ
 ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಸ್ವಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ ವತ್ರಿಕಾಮುಖದಿಂದ ಎನಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿ
 ಮನಸ್ಸಂತೋಷವಂಗೈಯುತ್ತಲಿರುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಎನ್ನೊಡನೆ ನೀನು
 ಬಂದೆಯಾದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಯಾರಭರವನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋ
 ಗುವೆನುಮೆ ಪೇಳಿ ರಾಣಿಯಂ ಸುತವಿಡಲು, ರಾಣಿ ಗುಣವತಿಯುರಾಯ
 ನಮಾತಂ ಮಹಾವ್ರಸಾದಮೆಂದು ಒಡಂಬಟ್ಟು, ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆ
 ನಿನ್ನವೃತ್ತೇಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವುದು ನನಗೆ ವರಮಧುರವೇನು. ನಿನ್ನ
 ಮುದ್ರಾಂಕಿತಂಗಳಾದ ವತ್ರಿಕಗಳಂ ಅನವರತದಲ್ಲಿಯು ಕಳುಹಿಸುತೆ
 ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಧುರವಾಗಿ ನುಡಿದ ರಾ
 ಣಿಯ ಮೃದುಮಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ, ರಾಯನು ವರಮಸಂತೋಷಭರಿತ
 ನಾಗಿ ರಾಣಿಯಂ ತಕ್ಕೈತ್ತಿಸಿ ಶೃಂಗಾರವಿಹಾರಂಗಳಿಂದಾಶ್ರಯೋಳ್
 ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ನೇನಾವತಿಯಾದ ವೀರನೇನನು ಮಹೀ
 ಷಾಲಕನಾಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ವನದೊಳಗೆ ಮಾಳ್ವ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಂಗಳ
 ಬೇಟೆಗನುಕೂಲಮಾದ ಹೆಬ್ಬರೆ, ಕಿರುಬರೆ, ಬಿರಸು, ಬಾಣ, ಬೋನು,
 ಸಿಡಿ, ಭಂಡಿ, ನೆಲಗೂಡು, ಮದ್ದು, ಗುಂಡು, ನೂಲೇಣಿ, ಮಣಿದಗ್ಗು,
 ಹೊರಜೆ, ಸರಪಳಿ, ಸಂಕೋಲೆ, ಮಚ್ಚು, ಕೊಡಲಿ, ಕವಗೋಲು
 ಮೊದಲಾದವಂ, ಮೃಗಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಯಮ ಬೇಟೆಯಾಯಿಗಳ್ ಉ
 ರುಳುಗಳಂ ಕೂಡಿದ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸಾಕಿದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ

ವೃಗವಗಂಗಳಿಗೆ ವೃತ್ಯುರೂಪಂಗಳಾಗಿ, ಚಿತ್ರವರ್ಣಂಗಳಾದ ಮೈ
ಬಣಗಳಿಂದೆನವ ತಿವಾಗಿಗಳ ಸಮೂಹಂಗಳಂ, ಗಗನವಂತುಡುಕಿ ಗಿಡಗ
ಳಂಪೊಕ್ಕು ವಕ್ಷಗಳ ಗೂಡುಗುಂವುಗಳ ಗೂರಾಡುವ ಗಿಡಗ, ಲಗುಡ,
ಬಿದ್ದುಗಳಂ ದನಗಳೊಡನೆ ಜೊತೆಮಾಡಿ ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ಕಾವಿಚ್ಛ
ಲ್ಲಣಂಗಳಂತೊಟ್ಟು ದಟ್ಟಗಳಂಧರಿಸಿ ಓರೆರುಮ್ಮಾಲುಗಳಕಟ್ಟಿ ಎಕ್ಕೇ
ಕೊನೆ ಲಕ್ಕೀತನೆ ಕೆಕ್ಕೇಕುಡಿಗಳಂ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಗ್ಗುಗಳಂಮುಡಿದು ಪಣೆಗ
ಳಲ್ಲಿ ಪಿರಿದಾಗಿ ನಾಮಗಳಸಿಟ್ಟು, ಕಣ್ವಳಸಿವಿಭೂತಿಗಳಂವ್ರಸಿ, ಕೈ
ಗಳೋಳ್ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ಬಾಕು ಭರ್ಜಿ ಭಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಕವಣೆ ಮುಂ
ತಾದ ಆಯುಧಂಗಳುಂಪೊತ್ತು, ಕುಣವಕೆಂವೊಸೆಗಳ ದುರಿಮಾಡಿ ಕೆಂ
ಗಣ್ಣುಗಳ ತಿರುಗಿಸುತ ದುಬ್ಬುಗಳ ದಾರಿಸುತ ಭಂಗಿಗಳಮದದಿಂದ
ಭಯವಿಲ್ಲದೆನಿಂತು ತಬ್ಬಿಬುಬ್ಬಮಾತುಗಳಂನುಡಿಯುತ ಚೊಬ್ಬಿರಿದು
ನೋಡುತಲಿರುವ ಬೇಡರಬೇಟೆಗಾರರಂ ಕೆಲವರು ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಭಾಲೆ
ಗಳಂ ಬಲಗೈಗಳಂಪಿಡಿದು ಮತ್ತೊಂದು ದಸ್ತಗಳಂ ಕಬ್ಬಿಣದಸರಪಣಿ
ಗಳಂಕಟ್ಟಿ ರವ ಪರಿವರಿಯಾದ ಬೇಟುಯಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಾಲಸಾ
ಲಾಗಿಂತು ನಲಿಯುತಲಿರುವ ಓರ್ಕಾರರ ತಂಡಂಗಳಂ, ಚಿಕ್ಕಳದ ಕು
ಲ್ಲಾವಿಗಳನಿಟ್ಟು ಚಪ್ಪಿಗಳತೊಟ್ಟು ನಡುವಿನೋಳ್ಕೊಡಗತ್ತಿಗಳಕ
ಟ್ಟಿ ಕೋವಿಗಳಪಿಡಿದು ಓಡುವ ಮೃಗಗಳಂ ಗುರಿನೋಡಿ ಹೊಡೆಯು
ವ ಈಡುಗಾರರಂ ಸನ್ನಹಿಸಿ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಸೊಪ್ಪುಗಳ ಉಡುಗೆಯನ್ನು
ಟ್ಟು ಕರಿಯಕಂಬಳಗಳಂಪೊದ್ದು ವೃಗಂಗಳ ನೆರೆಯು ಗೊತ್ತುಮಾ
ಡುವ ಕಾಡು ಕುಂಬರಂ ಮುಂದೆಕಳುಹಿಸಿ, ಸಲಗಮೊದಲಾದ ಗಜಂಗಳ
ಳು ಜಗುಳ ಬೀಳುಮಂತೆ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆವ್ವುಗಳು
ತೋಡುವುದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೆವ್ವುಗಾರರಂಕಳುಹಿ, ಅಡವಿಯೊಳ
ಳುಕೊಡಿರುವ ಕಡನೆ ಕರಡಿ ಮುಂತಾದ ಮೃಗಂಗಳಂಪೋಗದಂತೆ ತಡೆ
ದು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಒತ್ತಾಗಿಕಾಯುವುದೆಂದು ಮುತ್ತಿಗೆಯವರಂಗೊ
ತ್ತಾಗಿಕಳುಹಿ, ರಫಗಜತುರಗಮೊದಲಾದ ಸೈನ್ಯ ಬರುವವಾರಿಯಲ್ಲಿ
ವಳ್ಳತಿಟ್ಟುಗಳಂ ಸರಿಮಾಡಿ, ರಾಯನು ಇಳಿಜಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ

ಹಾಲ್ಮೊಸರು ಬೇಣಿ ಎಲೆ ಕಾಯಿಸಹಿತಮಾಗಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಮು
 ಸ್ತೈದೇಗಳಂ ಕಾಲಾಳುಗಳಂದ ಸನ್ನಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗ ಏನು
 ಬೇಕಾದರೂಕೊಡುವಂತೆ ಆಯಾಯದನಂಗಳಂಸಿದ್ಧವಿಟ್ಟು ಕಾದುಕೊಂ
 ರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಮೂತ್ಯನುತ್ತುರಂಗಳಂ ಬರೆಯಿ
 ಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ವಸಂಗಳೋಳ ಬಿತ್ತಾರಂಗಳಂವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದ್ರಢವಾ
 ದ ಗುಡಾರಂಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಂಭಾರಂಗಳಂಕಳುಹಿ, ಸಂಗತಬರುವ
 ಸೈನ್ಯವಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ, ತಾನು ಸ್ನಾನಭೋಜನಾದಿಗಳಂಗೈದು,
 ಮೃಗಯಾವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಗಳಾದ ಆಯುಧಾಭರಣಂಗಳಂಧರಿಸಿ,
 ಆಸ್ಥಾನವಂಕುರಿತು ಬರುತ ರಾಜಭವನದ ಮುಂಭಾಗಮೋಳ್ವಂತಿರುವ
 ನವರತ್ನಮಯವಾದ ಮೇಘಂಗಳಂಕೊಡಿರುವಮೇರುವಿನಾತಿರುವ ರಾಜ
 ರಥದ ಸವಿ ಎವದೋಳ್ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವಂನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಭಯ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ
 ಗಾಂಭೀರ್ಯಮನ್ಯಾದೆಗಳಂವ ಅರಮನೆಯಂವೊಕ್ಕು, ಮಹಾರಾಜನು
 ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈಯುವ ಚಿನ್ನದ ಚಿಕ್ಕದಪಾರದೋಳ್ವಂತು, ಬಾಗಿಲ
 ವಿಚಾರಮಂಗೈಯುವ ಸ್ತ್ರೀಜನಂಗಳ ಮುಖದಿಂ ತಾನು ಬಂದಿರುವ ಅ
 ವಶ್ಯಕಾರ್ಯವಂ ರಾಯಂಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೈಯಲು, ರಾಯನದಂಕೇ
 ಳ ಉದಯವರ್ವತದಿಂದ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ರತ್ನವರ್ಣಂಕದಿಂ
 ದೆದ್ದು ದರ್ಶನ ಮೊದಲಾದ ಶುಭವಸ್ತುಗಳದರ್ಶನಂಗೈದು, ಸ್ನಾನಾ
 ಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮಧುರವಾದ ಪತ್ರಸಾನ್ನವಂ ಸತಿಸುತಸಹಿವ
 ವಾಗಿ ಸವಿದು, ರಾಣಿಯೊಪ್ಪಿಸುವ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯವಾಕೈಕೊಳುತ,
 ಎಲೈ ಅರಸಿಯೆ ನನವಿಹಾರಂಗಳಂವಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವ ವರ್ಣಂವು
 ರಾಜಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಸಕಲವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ, ಹಿತರಾದ
 ಪಾಚಕದನರೊಡಗೂಡಿಸಿ, ಪ್ರತಿನಿವು ಕಳುಹಿಸುತ ಬರುವುದೆಂದು ರಾ
 ಣಿಗೆ ಅವ್ವಣೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಮಣಿಮುಜರಿ ಚಂದ್ರಕಳೆಮೊದಲಾದ ಕಾಂ
 ತೆಯರಂಕರೆದು ಕೈಪಿಡಿದು ನೀವೆಲ್ಲರು ವಟ್ಟದರಸಿಯ ಛಾಯಾನುಸಾರ
 ವಾಗಿರುತ ಬಾಲಕನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಸಕಲವಿಧದಿಂದ ಸಾ
 ಕುತ್ಪಲಿರುವುದೆಂದು ಅಮೃತ ಸದೃಶವಾದ ತನ್ನ ವಚನರಚನೆಯಿಂದ

ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿಗೆ ಹೈವಾಲಿಂಗನವಿಸೌಖ್ಯಗೊಳಿಸಿ, ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಅಂಕದೋಳ್ಪುಳ್ಳುರಿಸಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಶಿರಸ್ಸನ್ನಾಘ್ರಣಿಸಿ, ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ಹೊರಟು ಗುಚಿತವಾದ ಸೇನಾಜನರಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಶಕುಂತಲಾರ್ಬುಮಂ ನವನಿಧಿಗಳಂ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ತಾಳುವನವರತ್ನಮಯ ಕಿರೀಟವಂ ಧರಿಸಿ ರೂಪವಂತಾಳ ಬಂದಿರುವ ಭುಜಪ್ರತಾಪವೋ ಎಂಬಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ವದ್ನರಾಗಮಣಿಗಳಂ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಭುಜಕೀರ್ತಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಗಗನವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿಗೂಡಿರುವ ವನವಂವೊಕ್ಕು, ಅಂಧಕಾರವಂ ಪರಿದರಿಸಲೋಸುಗ ಬರುತಲಿರುವ ದಿನಕರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ರತ್ನಮಯಕವಚವಂ ತೊಟ್ಟು, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆವ ನಡುಕಟ್ಟಿನಿಕೂಡಿ ಬಿಗಿವಬಿಗಿಯಾದ ಮುತ್ತಿನಚ್ಚುಣವಿಂದಳೆವಟ್ಟು, ಪಾದದೋಳ್ ರತ್ನವೆಂಜ್ಯಮಂ ತಾಳ್ದು, ಬೆನ್ನಿನೋಳ್ಪಲದ ಖೇಡ್ಯವಂ, ಪಚ್ಚೆಯ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಂ, ವೆಗಲೋಳ್ಪದ್ರವನುಸ್ಸಂ ಕರದೋಳ್ ಥಳಥಳಿಸಿ ಬಳುಕಿಹೊಳೆಯುವಚಂದ್ರಹಾಸವಂ ಧರಿಸಿ, ನಡುಕಟ್ಟಿನೋಳ್ಕುಶಾರಿಯಂ ಸಿಕ್ಕಿ, ವಣಯೋಳ್ ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕಸನಿಟ್ಟು ಉಕ್ಕುವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂ, ವೀರವೈಯಾರದಿಂ, ಅನವರತ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿರುತೆ ಇಂಗಿತವಂ ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯದೋಳ್ಕುಶಲರಾದ ಸೇನಾಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿಬರುತ, ಕೈಕಟ್ಟಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸೇನಾಪತಿಯಂನೋಡಿ, ನಸುನಗುತವನಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ಸಕಲಸನ್ನಾಹವನ್ನೋಡುತ ಇಕ್ಕಲದೋಳ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಪರಾಕು ಜತ್ತನಪಾದಾವಧಾನನೆಂದು ಅವಸರದವರು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ವಂದಿನಾಗಧರ, ಕೈವಾರದಮಧುಗಾಲಾಪಗಳನ್ನಾಶಿಸುತ, ದುಂದುಭಿಕಾಶೋ ಷಕ್ತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯವಿಶೇಷಂಗಳೆಂಪುಂಕಾರಶಬ್ದಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಥರಥರವಾಗಿ ಕೆರಗಳಂ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು ಫೀಯಂದು ಮದಿಸುವ ಭಟರ ಪ್ರಣಾಮಂಗಳಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ, ನರ್ಮಸಚಿವನಾದ ಚಿತ್ರನರ್ಮನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮುಂದೆನಿಂತಿರುವ ಮಣಿರಥವನ್ನೇರಿ, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋದಯದೋಳ್ ಮೇರೆಯು ವಿಾರಿಬರುವ

ಸಮುದ್ರನುತಿರುವ, ಸುತ್ತಲು ಬತ್ತಿಬರುವ ಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸೇನಾಪತಿಯು ವಿವರಿಸುವ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಭಟರನ್ನೊಡುತ ರಾಜಬೀದಿ ಯೋಳ್ ತರಳಬರುತ್ತಿರಲು, ಶಕುನಾರ್ಥಮಾಗಿ ಪುರಜನರು ಪಿಡಿದಿರುವ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಂ, ಪುರದಲಂಕಾರಗಳಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಸಕಲಸೇನಾಜನದ ಕೋಲಾಹಲವಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಮಾರ್ಗದೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾನಕಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಂಗಳಿ ತಿಳಿರುಗಳ ಚಪ್ಪರಂಗಳಂ ತಂಪಾಗಿರುವ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ, ಉರುಗಳ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಥರಥರಮಾಗಿ ಚಿಗುರುವ ಗರುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ತೋರಣ ಬಾಳೇಕಂಬಗಳಂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಪುರಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿಗಳ್ಳು, ಅಗ್ರಹಾರಿಕರು, ವರ್ತಕರು, ಪ್ರಜಗಳು ಮುಂತಾದ ದೇಶದಜನರ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುವೀಳ್ಳು ಪುಷ್ಪಫಲ ಮೊದಲಾದ ಕವ್ವಕ್ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ಕೂಡಿಸುತ್ತ, ಗಜತುರಗರಥ ಮೊದಲಾದ ಚತುರಂಗಸೇನಾಸಮ್ಮರ್ಧದಿಂದಿದ್ದಿರುವ ಧೂಳಿಗಳು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ತುಂಬಿ ತೋರಾಡಿ ಸಮುದ್ರಂಗಳಂ ನೆಲವಂಮಾಡಿ, ಗಗನಮು ಅಪರ್ಮ, ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯಂ ಮಂದವಂ ಮಾಡಿ ಸೇನಾವ್ರೋಭಾಗದೋಳ್ ತಾನೇ ನಡೆದುಬರುವ ಚಿತ್ರಧ್ವಜಗಳಂಜಿರತ ತೋರಿ ಸೇನಾಜನಂಗಳಂಗೋಪಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಲು ವೇಗದಂ ಬಂದು ಬಿಡಾರವಾದ ಗುಡಾರವಸ್ಥದಿ, ವನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜನಗಳಂವಸ್ತುಗಳಂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಪಯುಕ್ತಮಾದ ಜನ, ವೃಗ, ವಕ್ಷು, ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನಾದ ಸೇನಾಪತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿಬರುತ್ತ ಎಲೈ ವೀರಸೇನನೇ ನಾನು ವೃಗಯಾವಿಹಾರಾರ್ಥಮಾಗಿ ವನವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದರಿಂದ ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ ವಾದ್ಯಶಬ್ದಗಳಂ ಕೇಳಿ ಮೃಗಂಗಳು ಚದುರಿಪೋದಾವು. ಅದರಿಂದ ಗಜಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಪುಣಾತ್ಮಾರಂಗೈವ ಘಂಟೆಗಳಂ ತೆಗೆದು ಕುದುರೆಗಳು ಕೂಗದಂತೆ ಎದೆ ಕಟ್ಟುಗಳಂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿದು, ಸೈನಿಕರು ವರಸ್ಪರಮಾಗಿ ಕೂಗುವೆ, ಸನ್ನೆಗಳಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ತಿಳಿದು, ಭೇರಿಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡದೆ ಬರುವುದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದೇಮೇರೆಗೆ ನಿತ್ಯಂ

ಮಾಗಿ ಬರುವ ಭಟರಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಮಾವು, ಮಾದಳ, ವಗಡೆ, ಪಾರಿ
ಜಾತ, ನೆಲ್ಲಿ, ಕಿರುನೆಲ್ಲಿ, ಹೊನ್ನೆ, ಸುರಹೊನ್ನೆ ಬನ್ನಿ, ಬಗನಿ, ಗೋಣಿ,
ಸಾಮ್ರಾಣಿ, ಲಕ್ಕಿ, ಬಿಕ್ಕೆ, ಕೆಕ್ಕೆ, ಶೇಬು, ಶೀಬಿ, ಬಾಗಿ, ಬಸುರಿ, ನಿಂ
ಬೆ, ದಾಳಿಂಬ. ಬೇಲ, ಜಾಲ, ಅತ್ತಿ, ಮತ್ತಿ, ಹುಣಸೆ, ಅಗಸೆ, ಅರಸಿ,
ಅಳಲೆ, ಹೆರಳೆ, ಬಿರಡೆ, ಬೇವು, ಹಾಲೆ, ತಾಳೆ, ವಾಲೆ, ಬಾಳೆ, ಹೆ
ದ್ದೀರಣ, ತ್ಯಾರಣ, ಗೊರವಿ, ಗೊರಟ, ಯತ್ತಗ, ಮುತ್ತಗ, ತಗಚೆ,
ಯಗಚೆ, ಚಂದನ, ಚಕ್ಕೋಲೆ, ಚಳ್ಳೆ, ಚುಡ್ಡಲು, ಗೇರು, ದೇವದಾರು
ಖರ್ಜೂರ, ತಾರೆ, ಹೊಂಗೆ, ತೆಂಗು, ಲವಂಗ, ಸಂಪಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಗಗನ
ಮ ತುಡುಕುವ ವೃಕ್ಷಗಳೋಳೆ ಹಬ್ಬಿ ವಿಹಾರುಗಳಂ ಕೊಡುವವಿಲಾ
ಸಿನಿಯರಿಗುವದೇಶವು ಕೊಡುವಂತೆ ತೋರುತಲಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ,
ಜಾಜಿ, ನೊಡಲಾದ ಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ, ರಾಯನ
ಫಯದಿಂ ವನವಂನೇರಿದ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಂತೆ, ಸುರಿವ ಮಕರಂದಧಾರೆಗ
ಳಿಂದ ನನೆಯುತಲಿರುವ ಭೂಮಿಗಳೋಳೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅರಿಸಿನ, ಶುಂ
ಠಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದ ಕಿರುಗಿಡಗಳಂ ಶೋಭಿತಮಾಗಿ, ಕಡವೆ, ಕಾಡು
ಕೋಣ, ಪುಲಿ, ಕೆರಡಿ, ಸಿಂಹ, ಶಾರ್ದೂಲ, ಖಡ್ಗ, ಚಮರಿ, ಕನ್ನೂರಿ
ವೃಗ ಮೊದಲಾದ ವೃಗಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತಮಾದ ವನವಂ ಪ್ರವೇಶಿ
ನುತೆ ಹಸುರಾದ ಎಳೆಗರಿಕೆಗಳಂ ತಿಂದು ಮೆಲಕುಮಾಡುತ ಪ್ರೋಗಿರುವ
ಹುಲ್ಲಿಗಳ ಬಾಯಿಗಳಂ ಸುರಿದಿರುವ ನೊರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ
ಯೋಳೆ ಕಾಡುಕೋಣಗಳೆರಡು ಜಗಳವಾಡಿ ನೋತೋಡುವ ರಭಸ
ದಿಂ ವರ್ಷಾದೋಳೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವೃಕ್ಷವಂ ತಿವಿದು ಕೆಡಹಿ ಮುಂದೋಡು
ವಕೋಣಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದಲೂ, ಹುಲಿಗಳು ಹಿಡಿದು ಕೆಡಹಿ ಕೊಂಡೊ
ಯ್ದು ಕಡವೆಗಳ ಕಂಠದಿಂ ಸಾಲಾಗಿ ಸುರಿದಿರುವ ರಕ್ತಗಳಿಂದಲೂ,
ಹಿಡಿದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿರುವ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದಲೂ, ವರಾಹಗಳು,
ನಲವಂ ಮುಸುಡಿಗಳಿಂದ ತಿವಿದುಗದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಡ್ಡೆಗಣಸುಗಳಂ ತಿನ್ನು
ತಲಿದು ಬೆದರಿಪೋಗುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿರುವ ಭದ್ರಮುನೈಮೊದಲಾದ
ಗಣಸುಗಳ ತುಂಡುಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಆಯಾಯ ಋತುಗಳಿಂದ

ಇವು ಹುಲ್ಲೆಗಳಮಾರ್ಗಗಳು, ಇವು ಕಾಡುಕ್ಕೋಣಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಇವು ಹುಲಿಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳು, ಇವು ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳಿರುವವಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಿರುವ ಭಟ್ಟರ ಮಾತುಗಳೆಂ ಕೇಳುತ್ತ ಒಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಮದೋದಕದ ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗವುಟ್ಟ ದ ಜೊಕೆಮರಿಗಳು ತೇಲಿಬರುವದಂ, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ಮದ್ದಾನೆಗಳುಮಾಡಿರುವ ದುರ್ದಡತೆಗಳೆಂ, ರಾಯಂಗ ಪೇಳಲೋಸುಗ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಿಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವ, ಆನೆಗಳು ಮು ರಿದ-ಕೆಡದ, ಬಾಗೆ, ಬಸುರಿ, ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳಂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳೊಡನೆ ಕಾದಿ ಪಾಯವಡೆದು ನಡೆಯಲಾರದೆ ವರ್ಷತಂಗಳಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಾಡುಕ್ಕೋಣಗಳೆಂ, ಸ್ವಾರಿಬರುವ ರಾಯನಂ ನೋಡರೋಸುಗ ಸಂಹಗಳು ಸೀಳಿಬಿಸುಟಿರುವ ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಕೊಂ ಭಸ್ಥಳಗಳಾದಮುತ್ತುಗಳಂತೆಂದು ಗುಲಗಂಜಿಗಳೊಡಗೂಡಿಸಿ ಅಲಂಕಾರುಗಳಂಗೆಯ್ದು, ನಾರುಸೀರೆಗಳನುಟ್ಟು, ವರ್ಷತಂಗಳನೇರುತ; ಹುಲ್ಲೆಗಳಂತೆಬೆದರಿನೋಡುತ್ತಿರುವ ಶಬರಯುವತಿಯರಂನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ್ತ ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ, ಚಮರೀವೃಗಂಗಳಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಗಳಾಗಿ ಕೆನ್ನೂರೀವೃಗುಗಳಿಗೆ ಕೆಂಟಕರಾಗಿ, ಗಜಂಗಳಿಗೆ ಘಾತುಕರಾಗಿ ಕೆರಡಿಗಳಿಗಕಾಲಯಮರಾಗಿ, ಸಾರಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಕಟವಂಮಾಡುವವರಾಗಿ ಹುಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕಾಳರಾತ್ರಿಗಳಂತೆ ಭಯಂಕರರಾದ ಬೇಟೆಗಾರರಂ ನೋಡಿ, ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಂ ಬೀಸಿ, ಚಮರೀವೃಗಂಗಳೆಂ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂ ಪಿಡಿದು, ಕೆರಡಿಗಳೆಂ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಕಾಡ್ಕೋಣಗಳೆಂ ಕಡಿಯುತ್ತ, ಖಡ್ಗ ಮೃಗಂಗಳೆಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತ, ಕಿರಬಗಳನ್ನಿರಿಯುತ್ತ. ವರಾಹಂಗಳಂ ವೇಧಿಸುತ್ತ, ತೋಳಗಳೆಂ ಸೀಳುತ್ತ, ಕೆನ್ನೂರೀವೃಗಂಗಳೆಂ ವಿಷ್ಣುರಪಾಗಿ ಪಿಡಿದು ಬೋನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ, ಸಿವಂಗಳಿಗೆ ಸನ್ನೆಯಂಗೆಯ್ದು, ನಾಯಿಗಳನ್ನಿಗ್ಗಿಸುತ್ತ, ಗಿಡುಗಳೆಂ ಬಿಡುತ್ತ, ಮೃಗವಕ್ಷಿಗಳ ಜೀವಿಯಾಡುವುದೆಂದು ಆಯಾಯ ಜನಗಳಿಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ತಾನು ತೀಕ್ಷ್ಣಮಾದ ಖಡ್ಗವಂ ಕಠಿಣವಾದ ಖೇಡ್ಯವಂಗೆಂಡು ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ,

ಇದಿರಾಗಿ ಬರುವ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳಂ ಖಂಡಿಸಿ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರದೇಶದೊಳೆ
 ಣ್ಣಂತು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಬೇಟೆಗಾರರು ತಂಡತಂಡಮಾಗಿ ಬಂದುಕಡೆ
 ಯೋಳ್ ಸಿಂವನಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಾರಂಗಗಳಂ ಪಿಡಿಯಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂ
 ದೆಡೆಯೋಳ್ ನಾಯಿಗಳಿಂದ, ಮೊಲ, ತೋಳ, ನರಿ ಮುಂತಾದ ಹುಪ್ಪ
 ಮೃಗಗಳಂ ಮರಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಘಡಿಘಡಿಸಿಬರುವ
 ಕಾಡುಹಂದಿಗಳನ್ನಿರಿದು ಕೆಡಹುತ್ತ, ಕೆಲವರು ವಾಸನೆಯಂ ತಿಳಿದು ಸೊ
 ಮ್ಪಗಳಂ ಮೈಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮರದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಜೇ
 ಡರಮರೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಕೆಸೂರಿವೃಗಗಳಂ ಕೈಗಳಿಂದ ಪಿಡಿದು
 ಬೋನುಗಳೋಳ್ಳೊಡುತ್ತ, ಕೆಲವರು ನೀಗೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಳ್ಳುಗಿ
 ಡಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿಬರುವಾಗ ಬಾಲಗಳು ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ತಡೆಯಲು ಬಿಡಿಸ
 ಲಾರದೆ ನಿಂತಿರುವ ಚಮರೀವೃಗಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿರುವವಂ
 ಕಂಡು, ಮತ್ತು ಬೇಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಲಗಿರುವ ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ,
 ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದವರೊಡನೆ ಕಾದಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಲಿರುವ ಕೆಲವರಂ ನೋಡಿ ತಾನತಿ
 ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಬಂದು ದುಲಿಯಂ ಹೊಡೆದು ಅವರುಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ, ನೀ
 ನು ಭೂಭಾರವಂ ವಹಿಸಿ ನಮ್ಮಶ್ರಮವಂ ಪರಿಹರಿಸಿದೆ. ಈ ವನಂಗಳ
 ಳ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹಗಳು ಸಂದರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮತದೋಳ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮ
 ದ್ದಾನೆಗಳಂ ಸಲಹೆಂದು ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲೋನುಗ ಕವ್ವಗಳೆಂಬ
 ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ, ಮಾತಳವಿಂಬರುವ ದಿಗ್ಗಜಗಳಂತಿರುವ ಕವ್ವಗಳೋ
 ಳ್ ಬಿದ್ದು ನೊಂಡಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಮದ್ದಾನೆಗಳು ನೋಡಿ,
 ಆ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಮೊದಲಾದುದಂ ಕೊಡಿಸಿ, ಸಿಂಹಗಳನ್ನರಸುತ್ತ
 ಪರಸ್ಪರಗಳ ಸಮೀಪವನ್ನೆತ್ತಿ, ಸಿಂಹನಾದವಂ ಮಾಡಲಾರಾಯನ ಸಿಂಹ
 ನಾದವಂ ಕೇಳಿ ಗುಹಾಂತರಗಳಲ್ಲಡಗಿದ್ದು, ಅತಿಕೋಪವಿಂದೆದ್ದು ಬೊ
 ಬ್ಬಿರಿದು ಬಾಲಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಗುತ, ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಬಗೆ
 ಯುತ್ತ, ರೋಮಗಳನೊದರುತ್ತ, ಇದಿರಾಗಿಬರುವ ಸಿಂಹಗಳಂ ನೋಡಿ.
 ಶರೀರಲಾಘವವಿದಲೂ, ಕೈಗಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಅವುಗಳೊ
 ಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಬಹುದೂರದೋಳ್ ನಿಂತುನೋಡುತ್ತಿರು

ವ ಸೇನಾಜನುಗೆ ಅಚ್ಚುರಿಯುಂ ತೋರುತೆ, ಅಂಧಕಾರವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
 ಬರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಸಿಂಹಗಳು ಸುಂದರಿಸಿ ಬರುವ ರಾಯನನ್ನೋಡಿ
 ಸೇನಾಜನರು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ತನ್ನವ್ವ
 ಣೆಯಿಂದ ಆ ಸಿಂಹಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡುಬರುವ ಸೇನಾವತಿನರ್ಮಸಚಿವ
 ನಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದೋಳ್ ಬಿಡಾರವನ್ನೈದಿ, ಉದಯದೋ
 ಳ್ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಈವರಿಯಾಗಿ ಬಹುವಿವಸ ವೃಗಯಾವಿಹಾರದಿಂ
 ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತ, ಸಕಲದ್ವಷ್ಟ್ಯವೃಗಂಗಳಂ ಪಡಿಯುತ್ತ, ಅರಣ್ಯ
 ದೋಳ್ ವೃಗುಗಳಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದಾಚೊಂದುದಿನ ಸೇನಾವತಿ
 ನರ್ಮಸಚಿವಸಮ್ಮೇತನಾಗಿ ಗುಡಾರದೋಳ್ ವಿಸೋದದಿಂದಿರುತ್ತಿರು
 ವಾಗ, ನರ್ಮಸಚಿವನಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ರಾಯನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಯ
 ನೇ ನೀನು ಬೇಟೆಯನ್ನಾಡುತ್ತ, ಶಶವೆಂಬುದು ಚೂದ್ರನಲ್ಲಿಯು ಸಾರಂ
 ಗವೆಂಬುದು ಶಿವನ ಹಸ್ತದೋಳ್. ಸಿಂಹವೆಂಬುದು ರಾಶಿಗಳೋಳ್.
 ಕಾರ್ದೂಲಂಗಳು ವೃತ್ತಂಗಳೋಳ್. ವರಾಹವೆಂಬುದು ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ದಶಾವತಾರದೋಳ್. ಮಹಿಷವೆಂಬುದು ಯಮನ ವಾಹನಸ್ಥಾನದೋ
 ಳ್. ಕರಡಿವೆಂಬುದು ರಾಮಾಯಣದೋಳ್. ಶಲ್ಯವೆಂಬುದು ಭಾರತ
 ದೋಳ್. ಮದಗಜಗಳೆಂಬುದು ದಿಕ್ಕುಗಳ ತುದಿಗಳೋಳ್. ಖಡ್ಗ
 ವೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಹಸ್ತದೋಳ್. ನಿಂತುದಲ್ಲದೆ ವನಂಗಳೊಳಲ್ಲವೆಂದು
 ನುಡಿದ ಸರಸನುಡಿಗಳು ಕೇಳಿ, ಸಂತೋಷವಡುತ್ತ ನರ್ಮಸಚಿವಂಗೆ ಬೀ
 ಕಾದ ಬಹುಮಾನವಂ ಮಾಡಿ, ವೀರಸೇನಂಗೆ ಉಚಿತಮಾದ ಉಡುಗರೆ
 ಯನಿತ್ತು, ಮಿಕ್ಕಾದ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಧನಕನಕವಸ್ತು
 ವಾಹನ ಮೊದಲಾದುದರಿಂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ಕೊಳ, ತಟಾಕಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತ, ರಾಣಿಯು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ವದಾರ್ಥಂಗಳ
 ಳಂ ಪ್ರತಿದಿನವು ಭೋಜನಂಗೆಯ್ದು, ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ರತ್ನ
 ವ್ರದೋಳ್ ರಾಯನು ಬರುವುದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಟ್ಟದರಸಿ
 ಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಮಂಜುವಾಣಿಯಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಮಂಜುವಾಣಿಯೆ
 ರಾಯಂಗೆ ನನ್ನೆಲ್ಲರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮವಂ ತಪ್ಪಿಸುವಳಾಗಿ ರೂಪವತಿ

ಯಾದ ಅತಿ ಕುಶಲಿಯಾದ, ಓರ್ವಕಾಂತೆಯು ದೊರಕಿರುವಂತೆ ಎನಗೆ ತೋರುತಲಿಧೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಗಾಯನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಮರೆತಿರುವನು. ಈಗ ನೀನು ಸಮಸ್ತವದಾರ್ಥಗಳಂ ಶೀಘ್ರಮಾಗಿ ಜನಗಳಿಂದ ತಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡುವೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ರಾಯನಿರುವರೀತಿಯನ್ನೋಡಿ ಚಿತ್ತವಂತಿಳಿದು ಪ್ರರವಂ ಕುರಿತು ಶೀಘ್ರದಿಂ ಬರುವಂತೆ ಯತ್ನವು ಮಾಡಿ ರಾಯನಸಂಗಡಲೇ ಬರುವುದು. ನೀನು ನಮಗೂ ಸಖಿಯಾಗಿ ರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರಳಾಗಿರುವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವಂ ನಿವಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಧೇನೆಂದು ನುಡಿದು ನವರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲು ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಮಹಾವ್ರಸಾದವೆಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಿ ಅವ್ವಣಿಯಂಗೊಂಡು, ರಾಣಿಯಹಸ್ತದಿಂ ಮಾಡಿರುವ ವದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಜನರಿಂದತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂದಳವನ್ನೇ ರಿರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆಬರುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಮಂಜುವಾಣಿ ಬಂದುದಂಕೇಳಿ ವರಮಸಂತೋಷಮಂಗೊಂಡು ಮಂಜುವಾಣಿಯಿರುವಗುಡಾರವು ಪ್ರಗಲು, ನಿಜವದಂಗಳಿಗೆರಗಿದ ಮಂಜುವಾಣಿಯಕರವಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಆಲಿಂಗನಂಗೊಂಡು ಭಾರಿಭಾರಿಗುಗಲ್ಲವು ಪಿಡಿದು ಚುಂಬಿಸುತ್ತ, ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವಂ, ರಾಣಿ ಗುಣವತಿಯ ಕುಶಲವಂ, ಮಣಿಮಂಜರಿ, ಚಂದ್ರಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂತೆಯರಕ್ಷೇಮವಂ ಕೇಳುತ್ತಲಿರುವ ರಾಯನೊಡನೆ ಅನವರತಕುಶಲವಂ ಪೇಳುತ್ತ, ವನವಿಹಾರದಿಂದ ಹೃದಯವು ಕಂಪಿಸುವಾಗಿ ಕಾಂತೆಯರ ಮರದಿವರ್ತಮಗವಾದ ಸೇವಕಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿಳಿದು ಅತ್ಯರ್ಯತೋರುತಲಿಧೆ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸೊಬಗನ್ನೋಡಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರತನ್ನವರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮನಬಾರದೇ ಇರುವದರಿಂ, ಪಟ್ಟದರಸಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂತೆಯರು ನಿಮ್ಮಾಗ ಮನವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರುವರು, ರಾಣಿಕಳು ಹಿದವದಾರ್ಥಗಳು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುವುವೋ ? ಅಥವಾ ನವದಾರ್ಥಗಳೇ ರುಚಿಸಿರುವುವೋ ? ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ನಿಶ್ಚಯತೋರದೆ, ಎಲ್ಲವದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸಿ, ಪಟ್ಟದರಸಿಯು ತಾನೇಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಯನ್ನಂ ಕಳುಹಿದಳೆಂದು, ವ್ಯಾಜಾಂತರಗಳಾಗಿ ಪೇಳುವ ಮಂ

ಜುವಾಣಿಯ ಚಮತ್ಕಾರನುಡಿಯಂಕೇಳಿ, ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ದೀ
 ರಾತ್ರಿಯೊಳಿಲ್ಲಿದು ಉದಯದೊಳ್ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕುರಿತು ಬರುವೆನೆಂ
 ದೊಂದು ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗುತ್ತರವನ್ನಿತ್ತು, ರಾಣಿ
 ಯು ಕಳುಹಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಂ ಭುಂಜಿಸಿ, ಮುತ್ತುಗಳುಬಿಗಿದ ಬಳ
 ಗುಡಾರದೊಳಿರುವರತ್ನ ವರ್ಯಂಕೆಡಲ್ಲಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯಂತ್ಯಂಗಾರವಿಹಾ
 ರಗಳಿಂದಸಂತೋಷವಡಿಸುತ, ಸಕಲಾಂತರಿವ್ರರವೃತ್ತಾಂತವಂಕೇಳುತ್ತ
 ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈದು, ನೋರ್ಯೋದಯವಾಗಲು ಸೇ
 ನಾವತಿಯುಂಕರೆದು, ಎಳ್ಳಿನೀರಸೀನನೆ, ರತ್ನಪುರವಂ ಕುರಿತು ಈದಿ
 ನವೇವ್ರಯಾಣವಂಗೈವೆನು, ಸಕಲಸೈನ್ಯವು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ
 ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೊಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಸೇ
 ನಾವತಿಯು ಅದೇಮೇರಿಗೆ ಸಕಲವು ಸನ್ನಹಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಕಾದಿರು
 ತ್ತಿರಲು ರಾಯನು ಸ್ನಾನಭೋಜನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ನರ್ಮಸಚಿವನೊಡನೆ
 ರಥವನೇರಿ ತೆರಳಬರುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿಕೆಡು, ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಮಂಜುವಾಣಿಯೊಡನೆ
 ಸುಖದಿಂದಿರುತ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಪಟ್ಟದರಸಿಯೊಡ
 ಗುಣವತಿಯು ರಾಯನುಬರುವುದಂಕೇಳಿ, ಮುಕ್ತಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರೆ
 ಯಿಸಿ ಎಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿಯ ರಾಯನು ಮೃಗಯಾವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂ
 ಡು ಪುರವಂ ಕುರಿತು ಬರುವುದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲವು ಅಲಂಕೃತವಾ
 ಗಲಿ. ನೀನು ಸಕಲ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕರು ವರ್ತಕರು
 ವೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಜನಂಗಳಿಂದ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂ
 ಡು ಮೋಗಿ ಇದಿಗೊಂಡು ಸಂಗಡಲೆ ಬರುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ
 ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ತಾನು ಸಕಲ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ
 ಸಾಮಾಜಿಕರು ವರ್ತಕರು ವೊದಲಾದ ಜನಂಗಳೊಡಗೊಂಡು ಕೈ
 ಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಇದಿಗೊಂಡುಬಂದು ಕಂಡು ಸಂಪಾ
 ಗವೆರಗಿದ ಮಂತ್ರಿಯಂ ರಾಯನು ಕೈಪಿಡಿದು ರಥದೊಳಿಕ್ಕುಳ್ಳಿರಿ
 ಸಿ, ಸಕಲವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳುತ್ತ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ಪುರವ್ರವೇ
 ಶವಂ ಮಾಡಿ, ರಾಜಬೀದಿಯೊಳ್ ಬರುತ ಕೆಲಬಲದೊಳ್ ಸುವಾ

ಸಿನಿಯರು ನಿಂತು ಪಡಿಸಿರುವ ಆರತಿಗಳ ತಟ್ಟೆಗಳು ನವರತ್ನಗಳಂತೆ
ಬುತ, ಪರಿಪರಿ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಮೊಳಗುತಿರಲು ರಾಜಮಂದಿರದ ಆಸ್ಥಾನ
ನದೋಳ್ಳಂತು ಸೇನಾಪತಿ ಮೊದಲಾದ ದನಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು,
ಅಂತಃಪುರವಶೈವು ರಾಯಂಗೆ ಮೈದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ರಾಜ
ಕಾಂತಯರಾದ ಮಣಿಮಂಜರಿ ಚಂದ್ರಕಳೆ ಕನಕುತ ಕಮಲಿನಿ ಈ ನಾ
ಲ್ವರು ತುಗಿಯರಿದೊಡಗೂಡಿ, ವಜ್ರಕಲಶಗಳೋಳ್ ತುಂಬಿ ತಂದಿ
ರುವ ವನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು, ನವರತ್ನಮಯಂಗಳಾದ
ಆರತಿಗಳಂ ಬೆಳಗಿ ಸ್ನಾತಂಗೆವರೆಗಿ ನಿಂತಿರಲು ರಾಯನು ಸಂತೋಷ
ಪಿಂಪ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕುಶಲವಾ ಕೇಳಿ, ಮೈದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು
ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರವಶೈವಿ ರತ್ನವರ್ಯಂಕದೋಳ್ಳುಳತು
ಕುಮಾರನಾದ ಸುಗುಂಧರಾಜನು ತಬ್ಬಿ ಮುದ್ದಾಡಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ
ಅುಕದೋಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನು ವನವಿಹಾರವನೂಡಿ ತಂದಿರುವ ಅಪ್ಪೊ
ರ್ದವಳಾದ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯುಗರುಗಳಂ, ಸಿಂಹ, ಚಮರೀವೃಗಂಗಳ ಮೃ
ದುಚರ್ಮಗಳು, ಕರಾರಿಯ ಕೊನೆಗಳಂ, ಜರಿವ ಕಾಡುಹಂದಿಗಳ ಕೋ
ರೆಗಳಂ, ಮುದ್ದಾನೆಗಳ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಅಣಿಮುತ್ತುಗಳಂ, ಕಾಡುಕೋ
ಣಗಳ ಕೊಂಬುಗಳಂ, ಗವಯಗಳಶೃಂಗಗಳಂ, ಕೌಸ್ತುಭದಂತೆ ಕಾಂ
ತಿಗಳೆನಿವ ನಾಗಫಣಾರತ್ನಗಳಂ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಜಾತೀಯಂಗಳಾದ
ಫಲವಿಶೇಷಂಗಳಂ, ಚಮತ್ಕಾರಕರಂಗಳಾದ ಮೂಲಿಕೆಮುಡಿಗಳಂ, ಕ
ಸ್ತೂರಿಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವೂಗಿ ಫುಮಿಫು ಮಿಸುವ ವೃಗನಾಭಿಗಳಂ, ವನ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದರಿಸುವ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಂ, ಸಮು
ದ್ರದೋಳ್ ಬೆಳೆಗಳಂ ಬೀಸಿ ಪಿಡಿತಂದಿರುವ ಜಲಮನುಷ್ಯರಂ, ಸಿಂಹ
ಶಿಶುಗಳಂ, ಆವೆಯಮರಿಗಳಂ, ಗಿಣಿ ನವಿಲು ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಮರಿಗಳಂ,
ರಥಂಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಸಮನಾಗಿರುವ ಮಲೆಯ
ಹೋದಿ ಕಡವೆಗಳೊಪ್ಪದಾ ತರಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಾಹಕನ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ
ಮೈದರಸಿಯ ಸಮಕ್ಷಮದೋಳ್ ಕುಮಾರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುಮಾರನ
ವಿಹಾರಂಗಳನ್ನೋಡಿ ನಲಿಯುತ, ಅತನ ಬೆಳವಳಿಗೆಯಿ ಕೂಡಿದ ವ

ಚ್ಛಿಸ್ಸಿಸಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮೇಧಾವಿಶೇಷವಂ ಚಮತ್ಕಾರಕುಶಲತೆಯಂ
ತನ್ನ ಮನವೋಳ್ ಚನ್ನಾಗಿ ವರಿಭಾವಿಸಿ, ಆಯುಷ್ಯಂತನಾದ ನಿಜ
ಕುಮಾರಂಗೆ ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಸ್ತಿಯಾಗ ಬೇಕೆಂದು ವಾ
ತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಹರಸುತ, ಈತನು ಜ್ಞತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಾದರೂತ್ಲಾಘ್ವಂ
ಗಳಾದ, ಅಚಾರಗುಣನಡತೆ ವಿವೇಕ ವಿಶೇಷಗಳೆನೋಡಿ ಏಳನೇವರು
ಪದಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಸತ್ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನ
ವಾದ ಉಪನಯನವ್ರಸ್ತವಂ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು, ತನ್ನ
ಧರ್ಮವತ್ತಿಯಾದ ಗುಣವತಿಸಹಿತನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಬಳಿಕ ಕುಲಕ್ರಮಾ
ಗತರಾಗಿ ಆರ್ಷಪೌರುಷವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಸ್ಕಂಧತ್ರಯವಂಕ್ಷೋಲಂಕೆ
ಪವಾಗಿತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಂ, ಪ್ರರೋಹಿತನಾದ ವೇದವಿಕ್ರು
ತನಂಕರೆಯಿಸಿ, ಅಶೀತಿದೋಷಂಗಳಾದ ರಹಿತಮಾಗಿ, ಬದುಬಲಯುತ
ಮಾಗಿರುವ ಒಂದು ಶುಭಲಗ್ನವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸುಬುದ್ಧಿಮೊದಲಾದ ಮಂ
ತ್ರವರ್ಗಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಶುಭಸ್ಯಶೀಘ್ರಂ ಎಂಬ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಪು
ತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಉಪನಯನಮಾಡೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯ
ವಂ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತಂಗಳಾದ ಸಕಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂ
ಸನ್ನಹಿಸುವುದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಾರ್ಥ
ಮಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಿರಲು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಬುದ್ಧಿಮೊದಲಾದ ಸಾ
ಮಾಜಕರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರವರದೋಳ್ ರಾಜಬೀದಿ ದೇವಾಲಯ
ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತವ್ರದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುಷ್ಪನಿರಾಜಗಳಿಂದ ಚ
ಪ್ಪರ ಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ನವರತ್ನಗಳ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದಲು
ನಾನಾಬಗೆಯಾದ ಲತೆಗಳಿಂದಲು ಅಲಂಕಾರವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ದೇಹಾಂತರಂ
ಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಂಧುರಾಯರುಗಳ ಸಮೂಹವಂ ತರತರಮಾಗಿ ಕರೆತ
ರಿಸಿ ಅವರವರ ಮರ್ಯಾದಾನುಸಾರದಿ ಬಿಡದಿಬಿಡಾರಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಇಂ
ತುಮಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತಜನಂಗಳಂ ಕರೆತರಿಸಿ,
ಶಾಸ್ತ್ರೋಪಯುಕ್ತಮಾದ ಸಕಲಸಂಭಾರವಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ, ಮಹಾ
ರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಕಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳು

ಸನ್ನದ್ಧಮಾಗಿರುವುದು ಶುಭವಾದ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ದೇವತಾಪ್ರ
ಸ್ತವಂಜಳಿಯಿಸಿ ಮುತ್ತಿನಹನೆಗೆ ಕುಮಾರಸಹಿತರಾಗಿರಾಜವಂಜತಿಗೆ
ಳೇರ್ವರೂ ದಯೆಮಾಡಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನವಂತ್ರಗುಮಾಡಿಸಿ, ನಮಗಳಿಗೆ ನಾ
ತ್ರಾನಂದವಂಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾನಾತುಕಳ ರಾಯನು
ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂ ಭೇರೀಮೃದಂಗ ಷಕ್ವಾಕಾಹಳ ರಘುರಘು
ರ ವೀಣಾ ವೇಣು ತಾಳ ಶ್ರುತಿ ಮೌರಿ ತುತ್ತೂರಿ ನಗಾರಿ ದವಣ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಸಾದ್ಯ ಮೊದಲಾದವ್ರಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ನಭಸ್ಥಲವು
ಭೋಂಕೆರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕುಮಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಎಣ್ಣೆಯರಸಿನಮಲ ಕೊ
ಡಿ, ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ
ಭೂಷಿತನಾಗಿ, ಕುಮಾರಂಗೆ ನವರತ್ನಾಭರಣಂಗಳೆಂ ತೊಡಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮ
ಕಂಕಣವಂ ಕೆಟ್ಟ, ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಯೈಭವದಿಂದ ವೃತ್ರನಂ ಕೈಪಿಡಿ
ದ್ದು, ಶುಭಸೂಚಕಗಳಾದ ಶಕುನ ಮನೋಜಯಗಳಿಂದೊಪ್ಪೂಡಿ,
ಛತ್ರ ಚಾಮರ ವ್ಯಜನ ಸೂರ್ಯಪಾನ ಉಮಾಗರಿ ಕಾಳಂಜಿ ವೀಳ್ವ
ದರ್ಪಣ ವನ್ನೀರು ಪಾನೀಯಂಗಳೆಂ ತುಂಬಿದ ಕೊಚ್ಚಾಯಿಗಳೆಂ ಪಿಡಿದಿರು
ವ ಸೇವಕದನಂಗಳೆಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸುಮಾ
ಸಿನಿಯರು ಬಂಧುಜನರ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಿರಾಜಿಯ ನಡೆಮುಡಿಯಮೇಲೆ
ಸಮಸ್ತ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳೆಂ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಣಗುಣವತಿ
ಯೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳನಿಡುತ ಕುಮಾರನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪರಮ
ಸಂತೋಷದಿಂ ಬರುತ ಸೌಂದರ್ಯವಿಲಾಸವೆಂಬ ಮಣಿಮಯವಾದ ಉ
ಬ್ಬಚವ್ವರದ ತೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಇಂಪ್ರಸಭೆಯಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಮುತ್ತಿ
ನ ಹನೆಯೊಳ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿಬಿಂದು ನಿಂದು ಸುಭಾಷ್ಮಜೆ ನಾಂದಿ
ಗ್ರಹಯಜ್ಞಂಗಳೆಂ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮಂಗಳಾಪ ಕೊಂ
ಕೊಡಿ, ಉಪನಯನ ಮುಹೂರ್ತವಂ ಪೇಳಿ, ಫಲವಂಕೊಡುವ ಶುಭಸ
ಮಯದೊಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದಾರಣ
ಪುರಸ್ಕರಮಾಗಿ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಂ ದ್ವಿಜವರಗುರುವು
ರೋಹಿತ ಸಮೇತನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸರ್ವರಿಗೂ ನವರತ್ನಹಾರ ಸಿಂಹಕೆಟ್ಟ

ಕೆ ಕುಂಡಲ ದುಕೂಲ ವಸ್ತ್ರ ಪೀತಾಂಬರ ಮೊದಲಾದುದಂ ಫಲವೀಳ್ವ
ಸಹಿತವಾಗಿಕ್ರಮದಿಂಕೊಡಿಸಿ, ಆರತಿ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಸಂಭ್ರ
ಮದಿಂ ಉಪನಯನ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಸಾಗರಾಂಗತಮಾದ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ದನಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಮಾರಾಧನೆ
ಯುಮಾಡಿಸಿ, ತಾನು ಸಮಸ್ತ ಬಂಧು ಪ್ರೇತಮಿತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತ
ನಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳ ಸಾರೋಗಣೆಯಂ ಗೈದು
ಸುಖದಿಂದಿರುತ, ಬಂದಾನೊಂದು ಶುಭವಿಸದೋಳ್ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ
ನಂಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಂ ಕರೆತರಿಸಿ ವ್ರತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆಧನು
ವೇದ ಮೊದಲಾದ ವೇದಂಗಳಂ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದ ವೇದಾಂಗಗ
ಳಂ ವಿದಾನ ಪ್ರೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನವಂ ಗೈಯಿಸಿ ಜಿತವಾಗಿ ಪೇಳ
ಸಿ ನೂವು ಕರೆದು ಕೀಳಿದಾಗ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವರೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡಿಸಿ ನೀ
ನು ಸಪ್ತಾಂಗವಂ ಪವೆಯುವದೆಂದು ಗುರಿಕಾರನ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ
ಕಟ್ಟು ಆನಂದದಿಂದಿರುತ, ಮನ್ಮಥನ ಸಮಾನನಾದ ಕುಮಾರನ ಮೂಲಪಿ
ನಿಂದಲೂ, ಸುವರ್ಣಲತಗಳಂತಿರುವ ಕಾಂತಯರ ಭೋಗಂಗಳಿಂದಲೂ,
ಸುರನ ಭರಿತಮಾವ ರಾಗರಚನೆಯಿಂದಲೂ, ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ಪಾಪಂಗಳಂ
ಪರಿಹರಿಸಿ ಅಪಾರ್ಥವಂಕೊಡುವ, ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರರಾಣಮೊದಲಾದ
ಸತ್ಕಥಾಶ್ರವಣಂವಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳಂ ನಿಮಿಷದಂತೆಮಾಡುವ
ರಸಿಕನರ ಚಾತು ಚಮತ್ಕಾರ ಮತನರಚನಾ ವಿನೋದ ಸರಸಸಲ್ಲಾ
ಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಚತುಸ್ಪಷ್ಟಿ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ದೇಶ
ವಿದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಜ್ಞಾನಗಳ ಪ್ರಸಂಗಸಂಗತಿಗಳಿಂದಲೂ, ದೇಶಕೋ
ಶಂಗಳೋಳ್ ನಡೆವ ರಾಜಕಾರ್ಯಂಗಳ ವಿಚಾರಂಗಳಿಂದಲೂ ಸದಾಸಂ
ತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಿರಲು. ಬಂದಾನೊಂದುದಿನ ಚತು
ಸ್ಪಷ್ಟಿ ಕಲಾ ವಿಕೀರ್ಣಂಗಳಂ ತಿಳಿದ ದೇಶದೇಶಾಂತರಂಗಳಂ ಬಂದಿರು
ವ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ಮಂಡಿತವಾಗಿ ಸಭಾಸಪ್ತಾಂಗದಿಂಕೊಡಿ ಬೃಹ
ಸ್ಪತಿಮಂಡವಾದ ದೇವಪ್ರೂಜ್ಯರಿಂ ನಿಬಿಡಿತಮಾದಂ ಪ್ರಸಭೆಯಂತಿರಸ್ತ
ರಸುಪ ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಸಕಲ ಸೊಮಾಜರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಧ

ರರಿಂದ ವರಿವೃತ್ತನಾದ ಕುಬೇರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಯನನ
 ವಿಶವವಂ ಕುರಿತು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಬುದ್ಧಿ, ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ ನಿ
 ನ್ನು ಅವ್ವಣಿಯಮೇರೆಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಸಕಲವೇದವೇದಾಂ
 ಗಂಗಳು ಮೊದಲಾದ ಚತುಷ್ಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಾಂಗ
 ವಾಗಿಕಳಿಸಿಇದೇನೆ, ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಕುಮಾರನ
 ವಿದ್ಯಾವರೀಕ್ಷೆಯು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಏವಸವೇ ಶುಭವಿಸವಾ
 ಗಿರುವುದೆಂದು ವಿಚ್ಛಾಪನೆಯಾಗುವಂತರ ರಾಯನು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ
 ಸಮೀಪದೋಳ್ಳುತ್ತಿರಿಸಿ ದವಿವೃದ್ಧವರಾಪ್ತಂಗಳಂತುಂಬಿ ಸಕಲಕಲಾ
 ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಜೋಪಕಕಲಾಸಂಪನ್ನನಾದ ಶರತ್ಕಾಲದ ವ್ರೂಣಚಂದ್ರ
 ನಂತೆವಿರಾಜಿಸುವ ತನುಜನು ಕರೆದಿಸಲು ಆ ಸಕಲಕಲಾ ಕೌಶಲನಾದ
 ಕುಮಾರನು ನೀತಿಮುತನೊಬ್ಬ ಗುರಿಕಾರನೊಡಗೂಡಿ ಬುದ್ಧಿ, ರಾಯನಾ
 ಸ್ಥಾನವಂ ಪ್ರೋಕ್ಷು ಭಯಭಕ್ತಿ ವಿನಯಗಳಿಂದ ತರಿವಾಗಿ ಕೈಗಟ್ಟಿತೆ
 ನುಬಾಗಿ ಬರುವವಂ ಸಭಾಜನಂಗಳೆಲ್ಲರು ಕಂಡು ರಭಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಮ
 ಯಾದೆಯಿಂದ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ರಾ
 ಯಂಗೆ ಪಾಷ್ಠಾಂಗಪ್ರವಾಣವಂ ಗೈದು ಅಶೀರ್ವಾದವಂ ಕೈಕೊಂಡು
 ರಾಯನಾಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲದೋಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು
 ಎದ್ದು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚತುಷ್ಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಕುಶ
 ಲರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಂದೊಂದು ವಿ
 ದ್ಯೆಯಂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂನಾಡುವಂತೆ ಅವ್ವಣಿಯಂ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ರಾಯನು ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿವಿದ್ವಾಂಸರಸಮೂಹವಂನೋ
 ಡಿ, ಎಲೈ ವಿಬುಧ ಶಿರೋಮುಖಗಳಿರಾ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ
 ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವುದೋ ಆಯಾ
 ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಯಾಯ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ
 ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು, ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ರಾಯನ ಅವ್ವಣ
 ಮೇರಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದರು. ಅದೆಂತೆಂದರೆ ಸಕಲವೇದ ವೇದಾಂಗ
 ಇತಿಹಾಸ ಆಗಮ ನೀತಿಕಾಂಕ್ಷಾ ಕಾವ್ಯ ಅಲಂಕಾರ ನಾಟಕ ಗಾನಕವಿ

ತೃಪ್ತ, ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ ದ್ಯೂತಸ್ತೈವ್ರಣ್ಯ ದೇಶಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಲಿಖಿತರ್ಮ
ವಾಚಕಸಮಸ್ತಾವಧಾನಂಗಳು ಸ್ವರಶಾಸ್ತ್ರ ಶಕುನಸಾಮುದ್ರಿಕ ರತ್ನ
ಪರಿಕ್ಷಾಸ್ವರ್ಮಪರಿಕ್ಷಾ, ಅಶ್ವಲಕ್ಷಣ ಗದಶಾಸ್ತ್ರ ಮಲ್ಲವಿದ್ಯಾ ಪಾಕಕ
ರ್ಮ ದಶದೋಹಳಗಂಧವಾದಧಾತುವಾದಖನಿವಾದ ರಸವಾದ ಅಗ್ನಿಸ್ತಂ
ಭ, ಜಲಸ್ತಂಭ ಖಡ್ಗಸ್ತಂಭ ವಾಯುಸ್ತಂಭ ವಶ್ಯಆಕರ್ಷಣ ಮೋಹನ
ವಿದ್ಯೇಜಣ ಉಚ್ಚಾಟನ ಮಾರಣ ಕಾಲಮಂಚನ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಪಾಶುಪಾಲ್ಯ
ಕೃಷಿ ಜನವಕರ್ಮ ಲಾವಯುದ್ಧ ಕೌಶಲ್ಯ ಮೃಗಯಾ ರತಿಕೌಶಲ್ಯ
ದ್ಯೂತಕರಣೀಅದೃಶ್ಯಕರಣೀಚಿತ್ರ, ಲೋದಪಾವಾಣ ಮೃದ್ಧಾರುವೇ
ಣು ಚರ್ಮಾಂಬರ ಕ್ರಿಯಾದಿ ಚೋರಕರ್ಮ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಔಷಧಸಿ
ದ್ಧಿ ಸ್ವರವಂಚನ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂಚನ ಅಂಜನ ಜಲವ್ಯವನ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ, ಘ
ಟಕಾ ಸಿದ್ಧಿ ಪಾದುಕಾಸಿದ್ಧಿ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ, ಇಂತೆಂಬ
ಚತುಷ್ಪದ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುಖ್ಯಾಶಯವನ್ನೇ ಪಡಿದು
ಕೇಳಲು, ಆ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಆಯಾಯವಿದ್ಯೆಗಳ
ಸೂಕ್ಷ್ಮನುರ್ಮಗಳಂ ತಿಳಿದು ವಿವರಿಸಲು, ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಕು
ಮಾರನ ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನೋಡಿ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಂ ಪಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು
ಘಟಮಾದ ಇಂದ್ರಜಾಲವಂತಿಳಿದ ಪ್ರರುಷನು ಅನೇಕಂಗಳಾದ ಘೋ
ರಸರ್ಪಗಳನ್ನು ವಿವಿಧಸಿಂಹಂಗಳನ್ನು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲು ರಾಜ
ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿವಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗರುಡಶರಭಂಗಳಂಕಲ್ಪಿ
ಸಿ ಆ ಹುಣ್ಣಿಮೋಳೆ ಆ ಸರ್ಪ ಸಿಂಹಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಲು, ಮತ್ತೋ
ರ್ವವಶ್ಯವಂ ತಿಳಿದ ಪ್ರರುಷನು ಉಗ್ರವಾದ ವ್ಯಾಘ್ರವಂ ವಶ್ಯವಾಗಿ
ಹಿಡಿಯಲು, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಆ ವ್ಯಾಘ್ರದಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಿಸಿ
ಕಡಿಯಿಸಲು, ಅಂಜನಗಾರನು ಅಂಜನದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ತಾನು ಕಾಣ
ದಂತೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು, ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ಪ್ರತ್ಯಂ
ಜನದಿಂದ ಆತನಂ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದುದಂ ಕಂಡು, ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ವರ
ಮಹಂಸನು ಲೋಹಗಳಂ ಸುವರ್ಣಾದಿಗಳಾಗಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು, ಮ
ಹಾ ರಾಜಕುಮಾರನು ಪ್ರತಿವಾದದಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವಂ ತಿರುಗಿ ಲೋಹಂ

ಳಾಗಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜಿತರಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವಂ
ಗೈಯಲು, ಆಗ ಆ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ
ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಆಲಿಂಗನವಂಮಾಡಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ದರಸಿ ಸಕಲ
ಸುಭಾಷನರಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಉ
ಪಾಧ್ಯಾಯನೆ ನಿನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕಮಾಗಿರುವು
ದೆಂದು ವೇಳಿ, ಸಪ್ತಾಂಗವಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ಕುಮಾರನ
ಹಿತನಾಗಿ ಅಂತಃಪುರಮಂ ಪ್ರೋಕ್ಷು ವಟ್ಟ ರಾಣಿಸಹಿತರಾದ ನಿಜ
ಶಾಂತೆಯರೊಡನೆ ಕುಮಾರನ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ ವೇಳಿ, ವಿದ್ಯಾಸಂ
ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಬಳಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ರತಸಮಾವರ್ತನೆಯಂ ಸೂತ್ರಾ
ನುಸಾರಮಾಗಿ ಪ್ರರೋಹಿತವೊದಲಾದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಳಿ
ಯಿಸಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತೊಂದುದಿನದೋಳ್ ರಾಯನುತನ್ನಪುತ್ರಂ
ಗೆ ವಿವಾಹಾರ್ಥಮಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಎಲೈ ಸುಬು
ದ್ಧಿಯೆ ನಮ್ಮ ಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಂಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕನ್ಯಾ
ರತ್ನವಂ ಕುಲೀನರಾದ ಅರಸುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವನಾಗು ಶೀಘ್ರದಿಂ
ವಿವಾಹವಂಮಾಡಿ ನಾವು ಸತಿವತಿಗಳೀವರು ಸೇತ್ರಾನಂದವಂ ಅನು
ಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿರುವೆವೆಂದು ವೇಳಲು, ಮಂತ್ರಿಯು ಮಹಾ
ವ್ರಸಾದವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜಕು
ಮಾರನು ಎದ್ದು ತಂದೆಯ ಅಡಿಪಾವರೆಗಳಿಗೆರಗಿ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ, ನಾನು
ಸಾಧಾರಣಜನರಂತೆ ಈಗರೇವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುವವನ
ಲ್ಲ ನನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಸಕಲದೇಶಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಭೂವಾಲರಂ ಜಯಿಸಿ
ಕಪ್ಪೆಗಳಂ ಗ್ರಹಿಸಿದನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವ್ವಣಿಯಾದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ
ನೆ, ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಈಗ ಅವ್ವಣಿಯಂ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು,
ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದಕುಮಾರನುನೋಡಿ ಮನಮೋಳ್ ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ
ವಚನವಂ ವೇದವಾಕ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವ ವಿವೇಕಶಾಲಿಯಾದ
ಕುಮಾರಂಗೆ ಈ ವರಿಯೋಚನತೋರಿದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದಂ
ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲಿರುವರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಮಂತ್ರಿಯಾ

ದ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇನಿನ್ನು ಕುಮಾರನು ದೇವಿಯ ವ
 ರಪ್ರತ್ನನಲ್ಲವೆ, ಮತ್ತು ಅನಿರಕಿಯಾದ ದೇವಿಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
 ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ವರಿಯು ನನಗು ಆ ದೇವಿಯು ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ
 ದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಗೈದು, ಆ ಜಗದ್ವ್ಯನನಿಯು
 ಕರುಣಿಸಿದ ಉಪನಿಷದ್ರೂಪಗಳಾದ ವಚನಗಳೆಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ
 ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾರ್ಯವಂ ನಡೆಯಿಸುವದು ಉಚಿತವೆಂ
 ದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಅನಾತ್ಮನ ವಚನವಂ ಕೇಳಿ ವಿಹಿತವೆಂದರಿತು
 ಕುಮಾರನಂ ಕರೆದು ನಾಳೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ
 ಅವ್ವಡೆಯಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಯುವ
 ರಾಜಭವನವಂ ಕುರಿತು ಕಳುಹಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಕೃ
 ತೋವಯುಕ್ತವಾದ ವಚನ ಸಂವರ್ಧ್ಯವಂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತ ಆತನಿಗೆ
 ಸಮಾಂಗವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ, ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಈ
 ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಗುಣವತಿಯೊಡನೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ
 ಸಂಬಲ್ಲಿಗೆಗದ್ಯ || ಕುಂಡಲಿಕೆಯುಂಟ ವರಶು ವೃಂಡರೀಕಭವಾಖಂ
 ಡಲಪ್ರಮುಖನಿಖಿಸುರವರ ವರಿಭವವರಿಣತಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚೂಡಮುಂ
 ಡ ಖಂಡನವಿವ್ರಣಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ವರಿ
 ಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಬಾಹುವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡ
 ಲಾಧಿವತ್ಸ ಸತ್ಯವ್ರತಾವ ಸಕಲಭಾವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಷ ಚಕು
 ರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾ ನಿನ್ಸರಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೆಯ ಘಟಕಾ ಶತ
 ಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ರೇ
 ಯಸಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ
 ಪ್ರತ್ನನರವತಿ ಬಿರುವ ಮಹೀಶೂರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾ
 ಜಪಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕ ಜನಾನಂದಕರವಾದ ವಿರಚಿತವಾಗಿ ಸೌಗಂಧಿ
 ಕಾವರಿಣಯವೆಂಬ ನವೀನ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂದರಾಜಕುಮಾರುಗೆ ಅ
 ನ್ನ ಪ್ರಾಶನವೊದಲಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವರೀಕ್ಷಾ ಕಥನಮುಂತಾದುದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿ
 ರುವುದನೇ ಆಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಕು ಭ ಮ ಸ್ತು.

ಅ ರ ನೇ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪ್ರಾ ರಂ ಭ.

ನುಚರಿತ,ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ದೇವಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿಸುಗಂಧರಾ
ಜಕುಮಾರನ ಪ್ರೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು.

— ಶ್ರೀ ಚಾಂಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯೈನಮಃ —

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನು ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ತನ್ನ
ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಾದ ಅನಿಶಕ್ತಿಯಾದ ವರದೇವತೆಯಂಥಾ ನಿನ್ನಲಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಅನಿಶಕ್ತಿಯು ಸಕಲಜನರುಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವಳಾದಕಾರಣತನ್ನ
ನಿಜಬಕ್ತನಾದ ಈರಾಯನ ದೃಢಭಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ ಮೊದಲು ತಾನುವರನಂ
ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು, ಆಗ ರಾಯನು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈದು ವೇದಮಂತ್ರಯುಕ್ತನಾದ ಸ್ತುತಿಗ
ಳಿಂದ ದೇವಿಯಂ ಸ್ತುತಿಸಲು, ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಾದ ಅನಿಶಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತ
ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ರಾಯನ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಆನಂದಭರಿತಳಾಗಿ, ಎಲೈ
ಕುಮಾರನೇ ನನ್ನಂ ನೀನು ನನದ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಸಲು, ರಾಯನು ಆ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ ಎಲೈ ಲೋಕಮಾತೆಯಾದ ಜಗದೀ
ಶ್ವರಿಯೆ ಸಕಲಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ
ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವವರಿಯಂ ಅರಿಯದಂತ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ
ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು ನನ್ನ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಲಿಲ್ಲೇನೆ. ನಿನ್ನ ವರಪ್ರಸಾ
ದೋದ್ಭವನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲೋಸುಗ
ನಾನು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಲು, ಆ ಕುಮಾರನು ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಆಯೊ
ಯ ದೇಶಗಳ ರೀತಿಗಳನ್ನು ವೇಷ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಅನಂತ
ಮಾದ ಕೌತುಕಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಇದಲ್ಲದೆ ಮಲತಿರುವ ರಾಯ
ರುಗಳಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಗಳಂ ಮಾಡಿ ಜಯಶೀಲನಾಗಬೇಕೆಂದು ದಡವಂ

ಮಾಡುತಲಿಧಾನೆ ಆಮದರಿಂದ ಬಹುಕಾಲವಿಂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಗನಗೆ ನಿನ್ನ
ವರದಿಂವು ಟ್ಟಿದ ಬಬ್ಬ ಮಗನು ಬಿಟ್ಟು ದುವತಿಗಳಾದ ನಾವೀರ್ವರೂ
ಇರಲಾರೆವು, ಇದಲ್ಲದೆ ಆತನು ಬಾಲಕನು ಅಕೇಕ ಸತ್ವಸಾಹಸಗಳು
ಳ್ಳ ರಾಯರುಗಳು ಇರುವರು. ಅವರುಗಳಂ ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಾಲ
ಕನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಸಾಲದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಯಪಡುತಲಿಧೇನೆ, ಈ ಭಯವಂ
ವರಿಹರಿಸಿ ಕುಮಾರನಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಧೀನವೆಂದು ಶ್ರೀ
ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗದ್ಗದ ಸ್ವರದಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಆ
ಜಗದ್ವಂದ್ಯಳಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ
ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಒಂದಾನೊಂದು ಮೃದುವಾದ ನುಡಿಯಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿ
ಸಿದಳು, ಎಲೈ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಯೇ ನೀನು ಏನುಕಾರಣ ಚಿಂತಿಸುತಲಿ
ದ್ದೀಯೆ! ಆ ಕುಮಾರನು ಬಹುಪ್ರಣ್ಯಾಕಾಲಿಯು ಆಯುಷ್ಯಂತನು
ಮಹಾಪ್ರಭಾವ ಉಳ್ಳವನು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲು ಅಶಕ್ಯಂಗಳಾದ ಬಹುಶಾ
ಯಂಗಳು ಆತನಿಂದ ಅಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆತನು ಈ ಹಠವಂಹಿಡಿ
ವಿರುವುದು ಆತನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ, ಆತನಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಂ ಮಾಡಿರುವ
ಳು ನಾನೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಛಲವಂತೊಟ್ಟು ಈಗಲೇ
ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತಲಿದ್ದಾನೆ, ಆತನಿಗೆ ಸಕಲ ದಿಗ್ವಿಜ
ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಕುಕುಣಳಾಗಿ ನಾನಿರುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ
ಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ನೀನು ಅಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೋಗನಹಿತ
ಮಾದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ನೊಡಲು ನಿನ್ನ ವನಕ್ಕೆ
ಬಂದಿದ್ದ ತಪಸ್ವಿಯೊಂದುವದೇಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನನಾಕ್ಷರೀ ಮಹಾನುಂತ್ರ
ವಂ ಕುಮಾರಂಗೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡು, ಆತನು ಅಕ್ಷರಲಕ್ಷವೈರಶ್ವರ
ಣೆಯಂಮಾಡಲು, ಆಗ ನಾನು ಆತನಿಗೆ ವ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರಂಗಳ ಪ್ರಯೋಗೋಪ ಸಂಹಾರ ರೀತಿಗಳಂ ಉಪದೇಶಿಸುವೆನು.
ಆತನು ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲವಂ ಜಯಿಸಿ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡಗೂಡಿ
ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಚತುರಂಗಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುತಲಿಧಾನೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿ
ಸಲು, ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ರಾಯನು ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ವ್ರತನಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಗೈದನು. ಎಲೈ ಜಗನ್ಮಾತೆಯ, ನಿನ್ನಮಾಯೆಯನ್ನರಿತವರಾರು. ಈ ಕುಮಾರನು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಶಕ್ಯಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವೆ. ಈ ಕುಮಾರನು ಇಷ್ಟ ಪ್ರಭಾವತಾ ಲಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನು? ಅದಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಜಗನ್ನೀಶ್ವರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂ ನಿರೂಪಿಸುವ ಪರಿಯಂತಂದರೆ, ಎಲೈ ರಾಜೋತ್ತಮನೇ, ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನ ಪ್ರಭಾವಾತಿಶಯವಂ ಸಾವದಾನವಾಗಿ ಕೇಳುವನಾಗು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಮರಾವತೀ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ತಜೀದೇವಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು, ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನದೊಳಗೆ ವನವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಿಂ ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರಿಂ ಅಷ್ಟವಸುಗಳಂ ಸಪ್ತ ಮರುತ್ತುಗಳಂ ಕೂಡಿ ಮೂವತ್ತುಮೂರುಕೋಟಿ ದೇವಸೇನಾ ಸಮೇತನಾಗಿ, ದಿವ್ಯವಾಹನಾರೂಢರಾದ ಸ್ವಸಮಾನ ವೈಭವವುಳ್ಳ ವಿಕ್ರಾಂತಕರಿಂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಐರಾತವೆಂಬ ಚತುರ್ದಂತಗಳುಳ್ಳ ಆಸೆಯನೇರಿ, ದುಂದುಭಿ, ವೀಣಾ, ವೇಣು, ವೃದಂಗ, ವಣವ, ಭೇರೀ, ಭಾಂಕಾರಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹವಂ ತುಂಬಿಸುತ್ತ, ಪ್ರಸ್ಥಾವಚಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನಂದನವನವಂ ಕುರಿತು ಹೊರಟು, ದೇವವಾರಾಂಗನಾಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ರಂಭಾ, ಉರ್ದಶೀ, ತಿಲೋತ್ತಮಾ, ಫೃತಾಜೀ, ಮೇನಕಾ ಮೊದಲಾದ ವೇಶ್ಯಾಜನರುಗಳ ರಸಾಭಿನಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಪದ್ವೆ, ಬಿಷಭ, ಗಾಂಧಾರ, ಮಧ್ಯಮ, ಪಂಚಮ, ದೈವತ, ಸಿಂಹಾದಗಳೆಂಬ ಸಪ್ತಸ್ವರಂಗಳೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಆರೋಹಣಾವರೋಹಣ ಕ್ರಮದಿಂದ ಜನಿಸುವ ಮೂರ್ಛನಾತಾನ ಜಾತಿಗಳುಳ್ಳ ಸಂಗೀತರವದಿಂ ಮಿಳಿತಮಾದ ನಾಟ್ಯವನ್ನುವಲೋಕಿಸುತ್ತ, ವಿಶ್ವಾವಸುಮೊದಲಾದ ಗಂಧರ್ವರ ಗಾನವಂ, ಕಿವಿಗಿಂವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ, ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಸ್ಥಾವಚಯವಂ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಮಿತಸಂತೋಷದಿಂದ ಶಚಿಯೊಡನೆ ಸಹಿತನಾಗಿ ಐರಾವತವನೇರಿ, ಅಮರಾವತಿಯಂ ಕುರಿತು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಶಚೀದೇವಿಯಂ

ಕುರಿತು ಇಂದ್ರನಿರುತ್ತದನು, ಎರೈ ಪ್ರಿಯಳೇ, ದೇವಲೋಕದ ವೈಭವವು ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು, ಭೂಲೋಕಭೋಗವು ಪುತ್ರಪೌತ್ರ ಸಂಪತ್ತಾಸ್ವಿಷ್ಟವು ಎಂತಿಪ್ಪದೋ ಅದನ್ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನ ಮನವು ಆಸಕ್ತವಾಗಿಧೆ ಎಂದು ನುಡಿದ ದೇವೇಂದ್ರನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಶಚೀದೇವಿಯು, ಎರೈ ಪ್ರಿಯಸೇ ಒಂದೊಂದುಲೋಕದ ಭೋಗಂಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪರಿಯಾಗಿರುವವು. ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭೂಲೋಕವು ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿ, ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತಿನಿಂ ಅತಿಶಯವಾದ ಸುಖವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನವಿದ್ದಂತೆ ಎನ್ನಮನವೂ ಬಯಸುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಆನಂದಭರಿತನಾದ ಇಂದ್ರನು ಬರುವ ಸಮಯದೋಳ್, ದೂರವಾಸನೆಂಬ ಮಹಾಮುನಿಯು ಮಾರ್ಗಗೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಹೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು, ಸಂತೋಷದಿಂ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಸವರ್ಪಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಲಬ್ಧವಾಗಿ ಬಂದ, ಹಸ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸುರ್ವಕಮಲ ಮಾಲೆಯಂ ಆಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಡಲು, ಆಗಲಾ ಇಂದ್ರನು ತಾನು ದೇವರಾಜನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂ, ಮಹಾಮುನಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸದೆ, ಅದಂ ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳ್ ಧರಿಸದೆ ಮಧಾಂಧನಾಗಿ, ಆ ಮಾಲೆಯಂ ತನ್ನ ಮದಗಡದ ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಇರಿಸಲು, ಆ ಮದಗಡವು ಸ್ವಭಾವಮದದಿಂ, ಆ ಕಮಲಮಾಲೆಯಂ ತನ್ನ ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ ತಗೆದು ದಂತಗಳಮೇಲೆ ಬಡಿದು ಪಾಡಗಳಿಂದ ಹೊಸಗಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ಅತಿ ಕೋಪಿಷ್ಠನಾದ ದೂರವಾಸಮುನಿಯು ಶಚೀಸಮೀಪನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಶಾಪವಂ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿ ಯೆಂತೆಂದರೆ, ಎರೈ ಶಚೀವತಿಯಾದ ಕಕ್ರಸೆ, ಕೇಳು, ನೀನು ಪತ್ತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮದಾಂಧನಾಗಿ ನನ್ನಂ ದೂರವಾಸನೆಂದರಿಯದೆ, ಈ ಪೂಮಾಲೆಯಂ ಈಶ್ವರವರಲಬ್ಧವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳ್ ಧರಿಸಿದ, ನೀನು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಆನೆಯ ಶಿರಸ್ಸಿನೊಳಿಟ್ಟು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂ ಮಂಡಬುಧ್ಧಿಯಾದ ನೀನೇರಿದ ಆನೆಯು ತನ್ನ

ಸ್ವಭಾವಗುಣವು ತೋರಿಡುಸಾದ್ದರಿಂದ, ಇದು ನಿನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ
 ಕಾರಣವಲ್ಲ, ನೀವು ಸತಿವತಿಗಳೇರ್ವರೂ ಆರೋಚಿಸಿ ಸಂತೆ ಭೋಜಿ
 ಕೆದ್ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟು ವರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವಲ್ಲವು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಅವಹರಿ
 ಸಲ್ಪಡಲಿ, ನಿನ್ನ ಐರಾವತ ಮೊದಲಾದ ಇವು ವಸ್ತುಗಳು ಭೋಜಿ
 ಕೆದ್ದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮಂಗಳಾದ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವು ಮಾಡಲೆಂದು
 ಶಾವನು ಕೊಟ್ಟ ದೂರವಾಸಮುನಿಯು ಕಂಡು ಪಾಕಶಾಸನನು ವಶ್ಯ
 ತ್ವಾವಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಆತನಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಅತಿ ಭೀತಿಯಿಂದ ಕಂಪಿಸು
 ತ ಕಣ್ಣೀರುಗಳಿಂದ ಆ ಮುನಿಯ ಪಾದಗಳಂ ತೊಳೆಯುವನಂತೆ ತನ್ನ
 ಮುಖವಂಕೆದವು ಆ ಮುನಿಯ ಪಾದಗಳಿಗರ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನಿಟ್ಟು ಸುರು
 ಗಳೆಂಬ ಧೂಪವು ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಧೂಪಿಸುವನಂತೆ, ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ
 ಬಿಗಿದ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ಕಾಂತಿಗಳೆಂಬ ನೀರಾಜನವು ಗೈಯುವವನಂತೆ,
 ಆಮುನಿಯ ಪಾದಕಮಲದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಹಂಬಲಿಸುತ
 ಲಿರುವದಂ ಕಂಡು, ದೂರವಾಸ ಮುನಿಯು ಎಲೈ ಶಚೀವತಿಯೇ ಈ ಬು
 ದ್ಧಿಯು ಮೊದಲೇನುಕಾರಣ ನಿಮಗಳಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ, ನಾವು ಕೊಟ್ಟ
 ಶಾವನು ತಪ್ಪಲರಿಯದೆಂದು ಪೇಳಲು, ದೇವರಾಜನು ಎಲೈ ಮುನಿ
 ವರೈ, ನಮ್ಮಗಳಿಂದ ಅವರಾದವುಂಟಾಯಿತು ಅದಂ ಪ್ರಮಿಸಿ ಕೈಪಿ
 ಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಅತಿವಿನಯ ವೈರಸ್ಸರಮಾಗಿ
 ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂ ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಗೈಯಲು, ಆಗ ದಯಾರ್ಥ ಹೃದಯ
 ನಾದ ದೂರವಾಸಮುನಿಯು ಎಲೈ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಸೇ ಕೇಳು, ನೀನುಮಾಡಿ
 ದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು, ಈಗ ಶಾವನಿಮೋಚನಕ್ಕೆ ಕಾಲವು
 ಪೇಳ್ವೆನು ಕೇಳು, ನೀವು ದಂಪತಿಗಳೇರ್ವರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರೋಚಿಸಿ
 ದರ್ಭಕ್ಕೆ ಈ ಶಾವನೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ನೀನು ಭೋಜಿ ಕೆದ್ದಲ್ಲಿ
 ಕರ್ನಾಟ ದೇಶದೇಳು ರತ್ನಪುರಿಯೆಂಬ ವಟ್ಟಣವುಂಟು, ಆ ವಟ್ಟ
 ಣವನ್ನಾಳುವ ಸೂತಕಿತ್ರನೆಂಬ ರಾಯನು ಮಹಾ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನು. ಆತ
 ನ ವಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಸೌಗಂಧರಾಜನು
 ಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಭೂವಿಾಂದ್ರನಾಗಿ ಮಂಯುತಲಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಮಹ

ದಿಯಾದ ಶಚಿದೇವಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಳಿಂಗದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟುವಳು. ಕೆಲವುದಿನದ ಮೇಲೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಿಣಯಾರ್ಥಮಾಗಿ ಆ ಕಳಿಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲಿ ಧ್ವೀಯೆ, ಆ ಸ್ವಯಂವರಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪೂರಾಗಿ ಎಂಟು ಪಣವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಳು, ಆಗ ನೀನು ಅವಳ ಮನೋರಥ ಪೂರಣವಂ ಮಾಡಲೋ ಸುಗ ನಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳು ಅಸೇಕ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ವಡೆದು ಪಣವಂ ಗೆದ್ದು, ಅನಂತರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಿಾರ್ಜರ ದೇಶಿಯಿಂದ ಮಕರಂದಕೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಪುಟ್ಟುವನು, ಆ ಪುತ್ರಸೌಖ್ಯವಂ ಅನುಭವಿಸಿ ಭೂಲೋಕ ಭೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಕುಡು ಆನಂದವಟ್ಟು, ಕೆಲವುಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಂಗೆ ವಟುವು ಭಿಷೇಕ ಮ ಮಾಡಿದಬಳಿಕ ನಿಮಗಳ ಶಾಪವರಿಹಾರವಾಗಿ ದಿವ್ಯಶರೀರವುಂಟಾಗಿ ವತ್ತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ವಾಹನಾಶಿ ಸಸುಸ್ತ ವಸ್ತುಸಮೇತನಾಗಿ ಅನುರಾಧಿವತ್ಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲಿಧ್ವೀಯೆ! ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ವಾತಿಕೆ ಇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ನಾನು ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವಂ ತಾಳಿ ಆ ರಾಯನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವಿಂ ಪುಟ್ಟುವೆನೊ ? ಸರ್ವಾಂಶಗಳಿಂದ ಪುಟ್ಟುವೆನೊ ? ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವಂ ತಾಳಿದಬಳಿಕ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ರಮವಂ ತಿರುಗಿ ನಮ್ಮಿಾರ್ಜರಿಗು ದೇವತಾಮಯಶರೀರ ಉಂಟಾಗುವ ವರಿಯಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮಿಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ದಂಡವ್ರಣಾಮಂಗೈದು ಪೂರ್ಣಿಸಲು, ಆ ಪೂರ್ವಾಸ ಮಹಾಮುನಿಯು, ಕೇಳೈ ದೇವೋತ್ತಮನೆ ನನ್ನ ಶಾಪದ ದಶೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಾರ್ಜರ ದಿವ್ಯಶರೀರವು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನನ್ನಂಕರೂಪನಾದ ಓರ್ವ ಮುಖಿಯು ಕೆಲವುಕಾಲದಮೇಲೆ ಆ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ರಾಯಂಗೆ ದೇವೀಮಂತ್ರವಂ ಉಪದೇಶಿಸುವನು ಆ ಮಂತ್ರ ಪುರಶ್ಚರಣಾ ವ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವಿ

ಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ವರಪ್ರದಾನಮಾಡುವಳು, ಆ ವರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನೀನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಆ ರಾಯಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯನಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇರೆ ಆ ರಾಯನ ದೇಶದಿಂದ ನಿನಗೆ ದೇವೀಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಾಗಿ, ನೀನು ಆಮಂತ್ರವು ರಕ್ಷಣಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ವ್ರತೈಷ್ಠಳಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಸಕಲೇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಿತ್ತು, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹವಂ ಗೈಸಿ, ಅವೇವಿಯು ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ನಿಮ್ಮಾರ್ಯರಿಗು ದಿವ್ಯದೇಹವುಂಟಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ವಿದನಿಯಂ ವಶೆಯುವರಾಗುವಿರಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ತನ್ನಾಶ್ರಮವಂ ಕುರಿತು ತರಳಲು, ಬಳಿಕ ದೇವೇಂದ್ರನು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅನುರಾವತಿಯೊಳುತ್ತಿರಲು, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಪುಲಹ, ಕ್ರತುನೊಡಲಾದವರಿಂದ ಉಪ್ಪವಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಬಹುವರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಬಲಿ, ಬಾಣ, ಶಂಬರ, ವಜ್ರನಾಭ, ನಮುಚಿ ಮೊದಲಾದ ದಾನವೇಂದ್ರರು ಅನುರಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಗೂಢರಾಗಿ ಕಾದಿರುವ ತಮ್ಮ ಕಡೇದಾನವ ದೂತರ ಮುಖದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಮಹಾಮುನಿಯಿಂದ ಬಂದ ತಮಿಗನುಕೂಲಮಾದಶಾಪಸಮಾಚಾರವಂತಿಳಿದು, ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರು ಒಂದಾಗಿ, ಕುಲಗುರುಗಳಾದಕುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಗೃಹವಂಪೊಕ್ಕು ಸಂಪ್ಲಾಂಗಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಂತಿರಲು, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಆ ದೃಶ್ಯಸಮೂಹವಂನೋಡಿ ನಗುತೆ ಬಂದಕಾರ್ಯವಂ ಪೇಳಿ ಎನಲು, ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಗೈಯುವದೇನು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಾದಂತೆ ನಾವು ನಡೆಯುವೆವೆಂದುನುಡಿಯಲು, ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಮುಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವಂತಿಳಿದು, ನೀವು ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ಕಾಣದಂತೆ ಪೋಗಿ ಅನುರಾವತಿಯಂ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದೆಂದು ಅನ್ವಣೆಯಂ ಕೊಡಲು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾಂತರದಿಂದ ಕರೆದಿಸಿ ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳಗೆ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿರುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಸಂವಿಗೊಂಟಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತೆ ಸಮಯ ನಿರೀಕ್ಷಣವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ

ನನುಗೆ ದೂರ್ವಾಸಮಹರ್ಷಿಯ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯಸಮಯದೊರಕಿತೆಂದು ಸಂತೋಷವತುತ, ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷ ತಪಸ್ಸುಗಳೆವಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಸಾರ್ಥಕಗಳಾದವು ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಬಾಲ್ಯ ಮೊದಲಾಗೊಂಡು ಮಾಡಿರುವ ಯುದ್ಧಸಾಧನಂಗಳೆಂ ತೋರುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ ಉಂಟಾಯಿತೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು. ಬಹುದಿನದಿಂದ ನಮ್ಮಂಮಲಿನವೆವಾಡಿ ಮಾನವಂ ಕಳೆದು ದೈತ್ಯರೆನ್ನುವವಂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣವೆ ಇರುವ ದೇವತೆಗಳೆಂ ಕೈಶರೆಗಳೆಂ ಪಿಡಿದು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಭಂಗವಂ ಮಾಡಿಸಿದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಳಲು ತೀರದೆ ನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಹಿರಿಯರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಈವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಮಹಾವ್ರರುಷನಾದ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಪಾಪಿಸ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಹೊಂದುವುದು, ಇನ್ನೇನು ಯೋಚನೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಈಗಲೇ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಳಲ್ಲಾ, ಕೆಲವು ದಿನಸ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದು ಈಗ ನನುಗೆ ವಶವಾಗುವಳು, ಇದಕ್ಕೆ ದೂರ್ವಾಸನೇನು ಅವನ ಶಾಪವೇನು ನಮ್ಮವ್ರಣ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎಲೈ ಶಶುಗಳಿರಾ ಕೇಳಿ ವ್ರವದೋಳು ನಾವು ದೇವತೆಗಳ ಆಯುಧಂಗಳ ಹದಗಳೆಂ ಬಲ್ಲವು. ಅವರೊಡನೆ ಶನಸುವದು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ, ಧೋರಣೆಯಂ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಅಹುದಂದು ದೈವವೇ ಮುನಿದಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರವರ ಆಯುಧ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಂಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಗಳಾಗುವವು. ಅದೊತನೆ, ಇಂದ್ರಮೊದಲಾದ ಸುರರಿಗೂ ದೂರ್ವಾಸ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳಿಗೂ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಇಂಥಾ ವಿರೋಧ ಬಂದಿದರ್ವಂ ನೀವು ಕುಡು ಕೇಳಿರುವಿರಾ! ಈಗಲಾ ದೂರ್ವಾಸ ಋಷಿಯೇಬಂದು ಇಂದ್ರಂಗೆ ಶಾಪವಂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಈಗ ವಿವಾದವು ಮಾಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲ, ಮೊದಲು ದೇವತೆಗಳೆಂ ಜಯಿಸಿ ಅನುರಾವತಿಯನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಪುರಂದರನ ಸೆರೆಯಂ

ಪಿಡಿದು ಕಾರ್ಯಮುಖದಿಂದ ತೋರಿಸಬೇಕೆಲ್ಲದೆ ಮನುಬಂದಂತೆ ನುಡಿದರೆ ಫಲವೇನು ತ್ವರೆಯಿರುವ ತೆರಳರೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಕೆಲವರು ಚಿಂತಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡಿಬರುವದೋ ಬಾರದೋ ಎಂದು ಜೋಯಿಸರ ಶಕನ ಸಾಲಾವಳಿಗಳಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಕೇಳುವರು, ಕೆಲವರು ನಾನ್ಮಯೋಚಿಸಿದ ಕೆಲಸವು ಕೂಡಿಬಂದರೆ ಮನೆದೇವರಿಗೆ ಮಹೋತ್ಸವವೆಂ ಮಾಡಿಸುವೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಬರು, ಇಂತೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಆಶೋಚನೆಯಂ ಗೃಹ ಸುಕು ಸನಾಹದಿಂ ನೇನೆಯಂ ಬೇರೆಬೇರೆ ನಿಂಗಡಿಸಿ, ಕುರಿತುಹೋಗುವಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಪ್ತರಾದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಧ್ವಜಗಳ ನೆತ್ತಿಪಡಿಯದಂತೆಯುಂ, ಗಡಂಗಳಿಗೆ ಘಂಟೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿದಂತೆಯುಂ, ಕುಡುರೆಗಳಿಗೆ ಎದೆಕಟ್ಟುಗಳಂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿಯುವಂತೆಯುಂ, ಭಟರು ಭೋರೆಂದು ಕೂಗದಂತೆಯುಂ ಕೈಮಾಡಿ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿ ದೊಡ್ಡವರಿಗಡ್ಡಬಿದ್ದು ಅನುಜ್ಞೆಯಂ ಗೊಡು, ಮುಖ್ಯನೇನಾವತಿಯ ಬೆರಳು ಸನ್ನೆ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಉರಾಉರಿಯಿಂದ ಪ್ರೊರಟು, ಬೆಟ್ಟಗಳಂ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಮಿಾಟುತೆ, ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆಗಳಂ ಹೀರಿ ತೋರಿ, ಮಿತಿಮೀಗಿದುಸುರಿನಿಂದ ವಾಯುವಂ ಹಾರಿಸುವರೋ! ಕೋಪದಿಂದಗ್ನಿಯಂ ದಹಿಸುವರೋ! ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೆಂಬ ದೀಪಂಗಳಂ ಉಪೆಂದು ಉಡುವರೋ! ಯಮನು ಸಂಹರಿಸುವರೋ! ಮರುಣನು ಬಿಗಿವರೋ! ಕುಜೇರನಂ ಹಿಡಿಯುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ಬರುತೆ ಅನುರಾವತಿಯ ಮುಖಾಗದೋಳ್ನಂದು, ಏಕಕಾಲದೋಳ್ ಭೇರಿ, ಮಟ, ರಘು ರಘುರ, ಕಾಹಳೇ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯವಿಶೇಷಧ್ವನಿಗಳಂ, ಜನಂಗಳೆ ಘೋಷಂಗಳಂ ಕುಡುರೆಗಳ ಕೂಗಾಟದಿಂ ರಥಂಗಳ ರಭಸಂಗಳಂ ಪಾನವರ ಸಿಂಧನಾದಂಗಳಂ ಯುಗಮುಗಿಯುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಕಾಲಮೇಘಂಗಳು ಘಡಿಘಡಿ ಸಿ ಗರ್ಜಿಸುವವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಟಾಹವು ಒಡೆದು ಹೋದುದೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಧ್ವನಿಗೈಯಲು, ಈ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಅನುರಾವತಿಯು ಅಲ್ಲಾಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸಮೂಹವು ಕುಳಿತವರು ಕುಳಿತಂತೆ, ನಿಂತವರು ನಿಂತೆ, ಸಿಡಿಲುಬಡಿದವರೆಂತೆ,

ಅರುಹತಪ್ಪಿ ವೈವರತೆ, ಕಲ್ಲುಗಳ ಕಂಭಗಳಂತೆ, ಬಂಡು ಘಳಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದು, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆ ಎಚ್ಚರಂಗೊಂಡು. ಇಂದೇನು ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಬಂದೂತಿಯದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಚಾರರಂ ಕೆಳಗಲು, ಅವರು ಕೋಟೆಗಳನ್ನೇರಿ ದಾನವರು ದಂಡಿತ್ತಿಬಂದು ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಯಗೊಂಡು ಕಾಲಾನುಕಾಲ ಕೆಂಪವೆತ್ತಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಓಡಿ ಓಡಿ ಅಡಗಡಿಗೆ ಎಡವುತ್ತ ಬರುವವರಂಕಂಡು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು. ಭಯದಿಂದ ದಾ ಎನ್ನುವರು ಕುಲಂಬರು ದಾನ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲಂಬರು ನವಾ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಅನ್ಯರು ಅವರ ಘಾಬರಿಯನ್ನೋಡಿ ದೂರ್ವಾಸನ ಕಾವಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮಂದಿರಗಳಂ ವೃಗುತಲಿರುವರು, ಆ ಚಾರರು ಇಂದ್ರಂಗೆ ಈ ಸಮಾಚಾರವಂ ಹೇಳುವಾ ಎಂದು ಬಾಗಿಲೋಳ್ಳಾದಿರುಲು, ವೈಜಯಂತಮಲ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೋಳ್ ಶಚಿಯೊಡನೆ ಸುಖಶಯನವಂ ಗೈದಿರುವ ವೃಂದರನ್ನು ಇದೇನು ತೊಂದರೆಬಂತೆಂದು ಹಾರಿಬಿದ್ದು ಎಚ್ಚರಂಗೊಂಡು ಕುಳಿತು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರವಾಲೋಚಿಸಿ, ತಿಳಿವಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟುಬರುತ್ತಿರುಲು. ಶಚಿಯು ಸೆರಗುಪಿಡಿದು ಸಮುದೋಳ ಸಾಹಸವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಲ್ಲವೆಂದೆನುತ ಬೇಡವೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕಂಡದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಂಮಾಡಿ ಬಿರಬಿರನ್ನೋಡುತ್ತ, ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳದೆ ಕೋಪವಂ ತಾಳ ತರಳ ಬರುತ್ತ, ಬಾಗಿಲೋಳ್ಳಾದಿರುವ ಚಾರರು ಹೇಳುವ ಸಮಾಚಾರವಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳದೆ, ಬಟ್ಟು ಗೂಡುವರನ್ನೋಡಿ ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟ ರೋಳ್ ಅರಧದಾರಿಗೆ ತಂದ ತನ್ನಾಯುಧಾಭರಣಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುದೂರವೋಗುತ ಮಾತಲಿಯು ತರುವರಥವನ್ನೇರಿ ವೋಗುತಿರುವ ವರ್ತಮಾನವು ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ, ಇಂದ್ರನೊಬ್ಬನೆ ದಾನವರೊಡನೆ ಕಾಳಗವಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ವೋದನಂತ ನಾವು ಇದ್ದು ಫಲವೇನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ರೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸೇನೆಯಂ ಗೊಂಡು ಗುಂಪುಕೊಡಿ, ಅಸ್ತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವತಾತ್ಮಕವಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಬಿಟ್ಟ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳು ದಾನವರ ದೇಹಂಗಳಂ ಭೇದಿಸುವವಲ್ಲದೆ

ನಮ್ಮಂ ಬಾಧಿಸಲಾರವು. ಇವಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅನ್ಯತ ಪಾನವಂ ಮಾಡಿ
 ರುವರಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಭಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊ ಯಮನೇನು ನಮ್ಮವನ
 ಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಪಾಯವಡೆದರೆ ವಾಸಿನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿನೀ ದೇವತೆಗ
 ಳ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಾಯಾರಿ ಬಸವಳದು ಬಲ ತಪ್ಪಿ
 ದರೆ ಬಹು ಶೀತಳವಾದ ಉದಕವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಕಟವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
 ಲೋಸುಗ ವರುಣನೇ ನಿಂತಿರುವನು ಅಥವಾ ಮೂರ್ಛೆಯಂ ಹೊಂ
 ದಿದರೆ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹಿತವಾದ ಶೀತದಿಂ ಕೊಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀ
 ಸುತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ವಾಯುವು ಕಾದಿರುವನು. ಇಂತ
 ಲ್ಲದೆ ಕಾಳಗದೋಳು ಕೈದುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕೈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಂ ತೋ
 ರಿಸಿದರೆ, ಬೇಕಾದ ಬಹುಮತಿಯಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಕುಬೇರನು ಕಾ
 ದಿರುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಾದ, ಯುದ್ಧಶ್ರಮ
 ಶಾಂತಿಕರಂಗಳಾದ, ಆಪ್ಯಾಯನಸಂಪಾದಕಂಗಳಾದ, ಉಪಚಾರಂಗಳಂ
 ಮಾಡುವರು ಇರಲು, ನಾವುಗಳಂ ಬೆದರಲೇಕೆ, ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಇರಬ
 ಹುದು. ದೈತ್ಯ, ದಾನವ, ರಾಕ್ಷಸರ, ಜೀವಗಳಂ ಯಮನಿಗೆ ದಾನವು
 ಮಾಡುವಾ ಎನುತ ತಡೆನಾಡದೆ ಸಕಲ ಸಸ್ನಾಹದಿಂ ಬಂದು ಪುರಗೋ
 ಪುರದ್ವಾರದೋಳು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂ ಪ್ರೋಗುತಲಿರುವ ಪುರಂದ
 ರನ ಪುರೋಭಾಗದೋಳು, ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು, ಬಾರಿಬಾರಿಗು
 ಕೇಳಲು ಅಶಕ್ಯಂಗಳಾದ ಸಾವಿರಾರು ಶವಧುಗಳಂ ಮಾಡುತಲಿರುವ ದಿ
 ಕ್ಪಾಲಕರುಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನು
 ಅವರಂವಿಾರಿ ಪ್ರೋಗಲಾರದೆ, ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳು ಅಪ್ಪಿನೀ ದೇವ
 ತೆಗಳಂ, ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳು ಅಗ್ನಿ ವಾಯುಗಳಂ, ಮುಂ
 ಭಾಗದೋಳು ದಂಡಧರನಂ, ಪಶ್ಚಿಮದೋಳು ಪಾಶಹಸ್ತನಂ, ಉತ್ತ
 ರದೋಳು ಕುಬೇರನಂ ಬರುವುದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ದಾನವ ನೇನೆ
 ಯಂ ಕುರಿತು ಪ್ರೋಗುತ್ತಿರಲು, ಇತ್ತಲಾ ಅಮರಾವತಿ ಪುರದ ಬೀದಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಒಂದು ಕಡೆಯೋಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತು, ಕೆಲಂ
 ಬರು ದೈತ್ಯರು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಒತ್ತಿಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆಯು ಗೃಹ

ರಂತೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಾಚಾರವೆಂದು ಕೇಳುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಪ್ರರ
ದೋಳ್ ಪ್ರೋಕ್ತು ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳಿರುವ ಅಂಗಡೀ ಬೀದಿಗಳೆಂ ಸೂ
ರೆಗೊಂಬರಂತೆ ಎಂಥಾವರೋ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲಂಬರು ಮೋನದಿಂ ಬಂ
ದು ಪ್ರರುಷರನ್ನೋಡಿ ರೋಪವಂ ತಾಳಿ ಪಾಸಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಬರು
ವರಂತೆ. ಇನ್ನು ಮೇರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿರಬಾರದೆನ್ನುವರು ಕೆಲಂಬರು. ನಮ್ಮ
ದೇವೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ದಾನವರೆಂದರೇನು, ಅವರ ಬಲವೆಷ್ಟು, ನಿಟ್ಟು
ಮಾಡಿದರೆ ಸುಟ್ಟು ಪ್ರೋಗುವರಲ್ಲದೆ ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸು
ವದಕ್ಕೆ ಅವರು ಯೋಗ್ಯರೆ. ನೀವು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಾಲಭಾವೆಗ
ಳಂ ಆಡಬೇಡಿ ಎಂಬುವರು ಕೆಲಂಬರು. ನೀವು ಕಂಡು ಕೇಳಿದವರೇ ಆ
ಲ್ಲ ಆ ದಾನವರು ದೂರಾಸಮುನಿಯ ರಾಪವಂ ತಿಳಿದು ತಮಗೆ ಜಯ
ವಾಗುವವೆಂದು ಬಂದಿರುವರಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ
ವೆಂಬುವರು ಕೆಲಂಬರು. ಅಷ್ಟರೋಳ್ ಒಬ್ಬನು ಓಡಿಬರುತ್ತಾ ನಿಂ
ತಿರುವರು ಕಂಡು ದೇವೇಂದ್ರನಂ ಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದಂದು ನುಡಿಯಲು,
ಎಲ್ಲರೂ ನಮಗೇನುಗತಿ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರೋಗುವ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಸ
ಮಯೋಳ್, ನ ತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತಲಿರಬಹುದು
ಜಯಾಜಯಗಳಂ ಒಬ್ಬರೂ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಆಗು
ವದೆಂದು ಪೇಳಿ ಪ್ರೋಗುತ್ತಲಿರುವರು ಕೆಲಂಬರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಂ
ಥಾ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಇಂಥಾ ದೆನೆ ಬರಬಹುದಂತೆ, ನಾವೆಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ
ಯೆಷ್ಟು ' ಕಡೆಗೆ ನಾವೇನಾವರೇನು? ಬಹು ಜನಂಗಳು ಪಾಲಿಸುವ
ಪಾಕಣಿಸನನು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು ಕೈಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸುಖದಿಂ ಸು
ರಕ್ಷಿತನಾಗಿರಬೇಕಾದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಾದವರಿದ್ದೇನು ಫಲ ವೆನ್ನುವರು ಕೆಲ
ವರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್, ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದಾನವರು ನುಗ್ಗಿ
ವನೇನೋ ಅಸಾಧುತವಂ ಮಾಡುವರಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇರುವ ಒಡವೆಗ
ಳಂಕೊಂಡು ಕಾಮನ ಕಡಾರಿಯಂತಿರುವ ಕಾಂತೆಯರ ಗುರುತು ಪರರಿಗೆ
ತೋರದಂತೆ ಪ್ರರುಷವೇಷಗಳಂ ಹಾಕಿ ಪಲಶೆಯು ಪ್ರೋಗುವಾವೆಂದು
ನಿನ್ನಹಿಸುವರು ಕೆಲವರು. ಕೇವಲ ಕರ್ಮದೇವತೆಗಳು ಪಾಲಾರಿಯಾ

ಗಿ ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳಂ ಇತುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಗೆಯುಗಳಂ ತೆಗೆಯುವಾ ಎಂ
ದರೆ ಭೂಮಿಯಂ ಕಾಣೆವು, ಭಾವಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಮಿನಿಯರು
ಪ್ರೋಗುವವರು ಕಳುಹಿ ಬರುವವರು ಕರೆದು ಬೇರೆ ಇರುವರು ಇವರಂ
ನಂಬಬಾರದು. ಇಲ್ಲಿಗೂಬಾಧೆ ಬರಬಹುದೇಂದೂ, ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಬೇರೆ
ಸರಂಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವರು. ಕಾನುಕರಾದ ಕೆಲವು ಕೆಮ್ಮದೇವತೆಗಳು
ಕಾಮಿನಿಯರಂ ಕಂಡು ಕಳವಳಂಗೊಂಪು, ಪ್ರಂಡರಾದ ದಾನವರುಬರು
ವವರಿಗೆ ಇವರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಾದಿಗಳು ಎಷ್ಟಾ ಯಿತೂ ಅಷ್ಟೇ ಹೊ
ರ್ತು ಆಮೇಲೆ ಅವರು ನಮ್ಮಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಲಿರುವರು ಏನುತ ದಾನ
ವರ ಭಯದಿಂದ ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಕಾಂತೆಯರಂ ಬಲನಂತದಿಂದ ಕಾ
ಮವಿಹಾರಂಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುತ್ತಲಿರುವರು. ಕೆಲವರು ತಾವನ
ರು ದಾನವರೇನು ಮಾಡುವರೋ ನೋಡುವ, ಅಥವಾ ಕಾಡಿದರೆ ಕಾವ
ಗಳ ಕೊಡುವ. ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದರೆ ಓಡುವ ಎನ್ನುವರು. ಕೆಲವರು
ಶೃಂಗೇದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು, ಜಯಂತ ಮೊದಲಾದ ಜನ
ಗಳು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಭಯವೇ
ನು ಅವರಿಗಾದಂತೆ ನಮಗೂ ಆಗುವದು, ನಾವೆಂದಿಗೂ ಈ ವೆಚ್ಚ ಏನಂ ಬಿ
ಟ್ಟು ಪ್ರೋದನರಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವೆನ್ನುವರು. ಈ
ವರಿಯಾಗಿ, ಪ್ರರಜನರು ನಿಜನಂ ತಿಳಿಯದೆ ನಾನಾವರಿಯಾಗಿ ಬರೀ
ಪಾಬರಿ ಪಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಅತ್ತಲಾ ದೇವಸಮೂಹವು ಶತ್ರುಗಳ
ನೇನೆಯಂ ಪ್ರೋಕ್ಷು ಇಕ್ಕಲದೋಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದವರ ನೋಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ್ತ, ವ
ದಾತಿಗಳಂ ಪಾಡುವಡಿಸಿ, ಗಜುಗಳಂ ಘಾಯವಡಿಸಿ, ಕುದುರೆಗಳ ಕೊ
ರಳುಗಳಂ ಕುಯಿದು, ರಥಗಳಂ ರೇಣುಗಳಂತೆಮಾಡಿ, ಮಹಾ ರಥಿಕರ
ಮನೋರಥವಂ ಮಾಯಿಸಿ, ಶೂರರಂ ತಾರುಮಾರಾಗಿ ತರಿದು, ಮೇಲೆ
ತಪ್ಪು ಯುಚ್ಚಿಬರುವ ಸಮುದ್ರಪ್ರೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಾರಿ ಬರುತ್ತಲಿರುವ
ದೇವನೇನೆಯನ್ನೋಡಿ, ದಾನನ ವತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭೇದಿಸಲಕರ್ಯಂಗಳಾದ
ಕೆವಡೆಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ಅಹ್ವಯಗಳಾದ ಬತ್ತಳಕೆಗಳಂ ಬೆನ್ನುಗಳೋಳ್
ಬಿಗಿದು, ಬಹು ಕೆಣಂಗಳಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ

ಈಗಲೇ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ತಿಂದು ತೇಗುವ ಎಂದು ಬಂದುಮುಂದೆ
 ದೆನಿಂದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತೆಗೆಯದ ಮಹಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ,
 ಅಣೆಗಳಂ ಹೇನುಗಳಂತೆ ಹೆಡೆಸಗುತೆ. ಕುದುರೆಗಳಂ ಗುಂಗುರುಗಳಂತೆ
 ಸವಟುತ್ತ, ರಥಗಳಂ ತರಲಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸುತ್ತ, ಕಾಲಾಳುಗಳಂ ಕಡಿ
 ಯುತ್ತ, ಝಳಪಿಸುವ ಕತ್ತಿಗಳ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆವ ಕಾಂತಿಗಳೇ
 ಮಿಂಚುಗಳಾಗಿ, ಹಿಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ರತ್ನವಿಂ ಬಿಗಿನಿರುವ ಬಿಲ್ಲುಗ
 ಳೇ ಇಂದ್ರಧನುವಾಗಿ, ಸಿಂಹನಾದಗಳೇ ಗುಡುಗುಗಳಾಗಿ, ಬಾಣಂಗಳೆಂ
 ಬ ವಃಳೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತ, ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹಂಗಳಂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ, ಬ
 ರುವ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘಂಗಳಂತಿರುವ, ತಮ್ಮ ಸೇನಾಮಧ್ಯದೊಳ್
 ಸಿಕ್ಕಿ ಶಕ್ತಿಪ್ರೋಗಿ, ಉರಿಯಡಗಿ, ಸೆಖೆತಪ್ಪಿ, ಶೀತಗೊಂಡು ಗಡಗಡನೆ
 ನಡುಗುವ, ಪಿಡಿದವರನ್ನೋಡಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ, ಓಡಲಾರದೆ ಎಡವುತ್ತ
 ನಡೆಯುವ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಂ ಕಂಡು, ದಾನವರ ದರ್ಪವಂ ಅಡಗಿಸುವೆ
 ನೆಂದು ಕಾಲದಂಡವಂ ಪಿಡಿದು ಮೆರೆಯುವ, ಉರವಣಿಸಿ ಬರುವ ಯಮನ
 ಕೈಯೊಳಿರುವ ಆ ಕಾಲದಂಡದಿಂದಲೇ ಅವನಂ ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತ, ಪರಿವರಿ
 ಯಾಗಿ ಶರಸುಧಾನವಂ ಮಾಡಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುವ ದಾನವರನ್ನೋಡಿ,
 ಮಂದಗತಿಯು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮಹಾ ವೇಗವಂತಾಳಿ, ಮೇ
 ಲಿರುವ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವಂ ತುಂಬುವಂತೆ ಧೂಳುಗಳಂ ಚಲ್ಲಿ, ಕಾಳಿಗಕ್ಕೆ
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಿಡುವ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಂ
 ಗಳಂ ಹಿಂತಿರಿಸುವ ಸುತ್ತುವ ಸುಳಿಗಳೋಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ರಥಗಜ ತು
 ರಗ ಮೊದಲಾಗಿ ಕೆಲವು ದಾನವರಂ ಗಗನದೊಳ್ ತೆಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತಿರು
 ಗಿಸಿ, ಸಮುದ್ರಂಗಳೋಳ್ ಕೆಲವರಂ, ದ್ವೀಪಾಂತರಂಗಳೋಳ್ ಕೆಲ
 ವರಂ, ಪರ್ವತಾಗ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಂ ಕೆಡಹಿ, ನಿಂತವರನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಸುತ್ತಿ,
 ನಡೆಯುವವರಂತೆಡೆದು ಕೆಡಹಿ, ಬಿದ್ದವರ ಸದ್ದನ್ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅಸುರರ ಉಸು
 ರನ್ನಡಗಿಸಿ, ದೈತ್ಯರಂ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಭೃತ್ಯರಂಮಾಡಿ, ದಾನವರ ಮಾನ
 ವಂ ಕಳೆದು ದೀನರಂಮಾಡಿ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ತಪ್ಪಣವೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಗೈದು,
 ದನುಜರು ಧಡಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಲಿರುವ ಮಾರುತನು ಮಾಡುವ ಅನಾಹುತ

ವಂ ಕಂಡು, ಬೆವ್ವುಗೊಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ಸು
ಮ್ನನೆ ನಿಂತು, ಅರೆಪಾಯವಡೆದ ಸರ್ವಂಗಳಂತೆ, ಈದ ಹುಲಿಗಳಂತೆ,
ಮೊರೆಯುತ, ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿ ನಂತೆ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ರೋ
ಷವಂತಾಳಿ, ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಡದಂತಾಗಿ, ಕೋವನೇ ಬ
ಹುರೂವುಗೊಂಡು ಬರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ, ಔತುಗಳಂ ಕೆ
ಡಿಯುತ, ನೂರುತನು ಎತ್ತಲೂ ಪ್ರೇಗದಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಸರ್ವಾ
ಸ್ತ್ರವೇ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ನಾಯುವಂ ಅ
ವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರಂಗೈಸಿ, ಘೌಳಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆಪಾಡಿ
ವರುಣನಂ ಓಡಿಸಿ ನಿರ್ಘೃತಿಯಂ ಸಜಾತೀಯನಾದ್ದರಿಂ ಜೀವನಂ ಬಿ
ಟ್ಟು, ಕುಬೇರನ ಖಡ್ಗವಂ ಕಿತ್ತು, ನಿಧಿಗಳಂ ಸೂರೆಗೊಳುತ ವ್ರ
ಳಯಕಾಲದ ದಾವಾಗ್ನಿಗಳಂತೆ ಸುಡುತ ಬರುತಿರಲು, ಆಗ ದೇವತೆಗಳೆ
ಲ್ಲರೂ ದನುಜರಮುಂದೆ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಇಂದ್ರನಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೆ
ಡರಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಗುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರರಂದರನು ಇದೆಲ್ಲವಂ
ನೋಡಿ ಮೂಗಿನೋಳ್ ಬೆರಳುಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಕಾಲವೇ ವಿವರೀತವಾ
ಯಿತನುತ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಆಗಲೀ ನೋಡುವ ಎಂದು ಆಯುಧಂಗಳಂ
ಪಿಡಿದು ಇನಿರಾಗಿ ಬರುವ ದಾನವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುತ ನಮುಚಿ
ಯಂ ನಾಚಿಸಿ, ಬಲಿಯಂ ಬಗ್ಗಿಸಿ- ಬಾಣನಂ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ,
ಶಂಖರನ ಆಡಂಬರವಂ ಮುರಿದು, ಜಂಭನ ದಂಭವಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಮಾಲಿಯಂ
ಮೂರ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಸಿಂಹಮುಖನಂ ಸಂದರಿಸಿ, ಮಯನಂ ಮಾಯಿಸಿ,
ವಿರೋಚನನಂ ವಿಮುಖನಂಗೈದು, ಸಾಗರದೊಳುರಿವ ಬಡಬಾನುನಂತೆ
ಕಾಳಗದೋಳ್ ದಾನವರಂ ಹುರಿಯುತಿರಲು, ಆಗ ದಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಇಂ
ದ್ರನ ವರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅದುದಹುದು, ಅಚ್ಯುತನಿಗೆ ಅಣ್ಣನಾಗ
ಬಹುದೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ ದಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿಬಂದು ಇಂದ್ರ
ನಂ ಕುರಿತು ಪೊದಲಿನಂತೆ ಅಲ್ಲಾ, ಈಗ ನಿನ್ನ ಕೆಂದನುನೋಡಿ, ಕಾಂ
ತೆಯಂ ಕಂಡು, ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಕೂಗುತ, ರಥ
ಗಳಂಧುಮುಕೆ ತುಡುಕಿಬಂದು, ಹೆದೆಯಂ ಹರಿದು ಧನುಸಂ ಮುರಿದು ವ

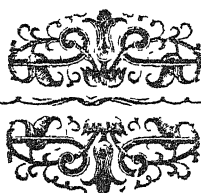
ರಾಜತನುಮಾಡಲು, ಆಗ ಇಂದ್ರನು ದೂರವ್ಯಾಸನ ಶಾವನಂ ನೆನೆದು ಇದು ಕಾಲಮಹತ್ವದ್ದೆ ಇನರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂದು ರಣಭೂಮಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಮಾಯೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ಕಾಣದಂತೆ ಅನುರಾವತಿಗೆ ಪ್ರೋಗಿ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯೋಳರ ಬಂದೂತಿಳಿಯದೆ ಶಚಿದೇವಗೂಡಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅಷ್ಟರೋಳರ ಮುಂದಾಗುವ ವಿಚಾರವಂ ತಿಳಿದು ಶಚಿದೇವಿಯೊಡನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ, ಅನುರಾವತಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಗಲಾರದೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಅನುರರ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಅನುರರವಾಲಾಯಿತೇ, ಯಾಗಫಲವು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿತು, ತವಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಯು ತಾಸಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತೋ, ವ್ಯೂರ್ವದವುಣ್ಯವು ಯಾವ ಅರಣ್ಯವಂ ಪ್ರೋಕ್ತಿತೋ, ಧರ್ಮವು ಯಾವದಾರಿಯ ಹೊಂದಿತೋ, ದಾನವ ಮಹಿಮೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದುದೋ, ವ್ಯೂರ್ವಜಾಫಲವು ಎಲ್ಲಿಹೋಯಿತೋ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಯೋಚನೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋದುದೋ, ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಎಲ್ಲಿ ಲಯವಾಯಿತೋ! ದೇವತೆಗಳ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣವಾದಳೋ, ಒಬ್ಬ ರುಷಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಇಂತಾಗಬಹುದೇ ಎಂದು ತನ್ನೋಳೊತ್ತನೇ ಅಳಲಿಬಳಲಿ ತೊಳಲುತ್ತ ಕಳವಳಿಸಿ ಮುಖಕಂದಿ ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಕಳೆತಪ್ಪಿ ಉತ್ಸಾಹವಡಗಿ ಸತ್ವ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಕೆಲವು ದೂರ ಪ್ರೋಗಿ, ತಿರಿಗಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪ್ರೋಗಲಾರದೆ, ಮರಳಬರುತ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಲುವೆಯಂತೆ ಜಲವಂ ಸುರಿಯಿಸುತ್ತ, ಪ್ರೋದಲ್ಲದೆ ತೀರದೆಂದು ತಿಳಿದು ತೆರಳ ಬರುತ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಯಂ, ಶಚಿದೇವಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆಯಂಸಹಾ ಮಾಡಿ, ವೃತ್ರನಾದ ಜಯಂತನಂ ಕುರಿತು ನೀನು ರೂಪವಂ ಮರೆವಾಚಿ ನಳಕೊಬರನಂ ಕೂಡಿ ಅಳಕಾಪುರದೋಳರ ಕಾಲವಂಕಳ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ, ಮಾತಲಿಯಂ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಬೆಂಬಿಡಿದುಬರುವ ದೇವತೆಗಳಂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿರೆನುತ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಕೋವಗೊಳುತ, ಹುಬ್ಬುಗಳಂ ಗಂಟುಹಾಕುತ, ಮನದೋಳರ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಂ ನೆನೆದು, ವರಾತ್ಪರಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ

ನು ಧ್ಯಾನಿಸದೆ, ಕಮುಸುಂಭವನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ಕೆಡುವಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇವರೂಞ್ಜಲ, ನಂಟರೂಞ್ಜಲ, ಎಂಪು ನುಡಿಯುತ ಬರುತ ತನ್ನ ನಾಹ ನನಾದ ಐರಾವತವನೋಡಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ನೀನು ವ್ಯಕ್ತವಿವವನ್ನಾ ಶ್ರಯಿಸೆಂದು ನುಡಿದು, ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸು ನೋಡಿ ಮನಮರುಗಿ ಮೈದ ಡವಿ ಜಂಬೂವಿವವಂ ಪವೆವೆಂದು ನುಡಿದು, ಪಾರಿಜಾತವಂ ಕೆಂಡು ಪ್ರ ದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ದಂಬಲಿಸುತ ಶಾಕವಿವವನ್ನೆದೊಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಕಾಮಧೇನುವಂ ಕಂಡು ಕೆಂಬನಿದುಂಬಿ ನೀನು ಕುಶವಿವವಕ್ಕೆ ಇಳಿ ಎಂಪು ಕೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ರಂಭಾದಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಮನಕರಗಿ ಎಂತಾದರೂ ರೂಪವಂ ಮರೆವಾಚಿ ಕ್ರೋಚವಿವವಂ ಹೊಂದುವವೆಂದು ನುಡಿದು, ಮನೋನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರೋಮಾಯನವಂ ಕೆಂಡು ಕಟಕಟಾ ಎಂಪು ವ್ಯಸನವಸುತ ನೀನು ಪ್ರಕ್ಷುರವಿವವದೋಳ್ ವಾಸಗೊಡಿ ರುವದೆಂದು ಕೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ನೋಡಿ ಹಾ ಎಂಪು ಚಿಂತೆ ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬೃ ಹಸ್ಪತಿಯಂಕೆಂಡು ಎಲೈ ಆಚಾರ್ಯ ನಿನನ್ನಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ತಪ್ಪಿಯೋಗು ವ ನನಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಗೊಡವೆಯೇನು, ಈ ವಸ್ತುವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಂ ದು ಪೇಳಿ ಕೈಯೋಳ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಮಹರ್ಷಿಯ ಶಾಪವ ದೆಸೆಯಿಂದ ವದ್ರವಂ ಎತ್ತುವವಕ್ಕೆ ಬಲಸಾಲದೆ ಅದಾ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಬಿಸು ಟು, ನಾರದನಿಂದ ಬಂದ ಲೀಲಾಶುಕವಂ ರಾಕ್ಷಸರಭಯದಿಂ ಮರೆತು ಬೆ ರಗಾಗಿ ಬೆಂಬಿಡಿದು ಓಡಿಬರುವ ಶಚಿದೇವಿಯಾಡಗೂಡಿ, ದೇವೇಂ ದ್ರನು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಾತುರನಾಗಿ ನನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಾನವಾದ ಶ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಕುರಿತು ಮೊರೆಯಿಡುವ ದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಳಾಗಿ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೆ ನಿನಗೆ ದೂರವಸಮಹಾಮುನಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪ ವು ತಪ್ಪದು. ಅದೇವರಿಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹವು ಫಲಿಸಿತು. ಚಿಂತೆಗೊ ಳಬೇಡ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಸಕಲಸಾಧ ನಂಗಳಂ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವಂ ಪೂರೈಸುವೆನು ಮತ್ತೊ ನಿನಗೆ ವೃತ್ರಲಾಭಾನಂತರದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ, ನಿಮ್ಮಾ

ರ್ವರ ಮನುಷ್ಯಶರೀರವೇ ಎಂದನಂತೆ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮಯ ಶರೀರವಾ
 ಗುಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವ್ವಣಿಯು ಕೊಡುವೆನೆಂ
 ದು ಅಭಯವನಿತ್ತು, ನೀನು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲ್ವವೃಕ್ಷವ
 ನಮಾಟಯೋಳ್ ಮಾಕೆಂದವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಫಲಗಳ ಮಧ್ಯ
 ದೊಳೊಂದು ಮಾವಿನಫಲದ ರೂಪವಂ ತಾಳುವುದೆಂದು ಕೆಟ್ಟ ಮಾಡಿ
 ಆಬಳಕೆ ಶಚೀದೇವಿಯುಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಇಂದ್ರಾಣಿಯೇ ನೀನು ನಮ್ಮ
 ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಅವೃತಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ವೃಕ್ಷರೂಪವಂತಾಳಿ ಇರುವುದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆನು. ಅದೇವರಿ
 ಯಾಗಿ ಆ ಕೆರವರೂ ಇರುತ್ತಿರಲು, ನಾನು ಇಂದ್ರಾಣದಿಂಕೊಡಿದ ಫ
 ಲವನ್ನೇ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ನಿನ್ನ
 ಉದರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿರುವನು. ಆ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾ ವೃಕ್ಷದವೆನೆಯಿಂದ ಶಚೀದೇವಿಯು ಕಳಿಂಗದೇಶಾಧಿಪ
 ತಿಗೆ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾವಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿರುವಳು. ಇ
 ವರೀರ್ವರಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಲಿಥೆ, ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನ ದೇವೆಯಿಂದ
 ಆನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಯ ಪರಿಪಾಲನ ರೂಪಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ
 ಳಾಗುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ರಹಸ್ಯಗಳಾದ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಗಳಂ ನೆರವೇ
 ರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯವವಂಗೈಸಿರುವೆನು. ಅದಕಾರಣ ನೀನು ಏಕೆಚಿತ್ತ
 ದಿಂದ ಋಷಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಉಪದಿಷ್ಟ ಮಾದ ಮಂತ್ರವಂ ನಿನ್ನ ಕುಮಾ
 ರಂಗೆ ಶುಭಮುದೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವೆನುತಾಡು. ಆ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾ
 ವದಿಂದ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಕಲಸಾಧನಂಗಳಂ ಉಂಟು
 ಮಾಡುತ್ತಲಿಥೇನೆ. ಬಳಿಕ ಅವನೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರನಾದ
 ಸುಮತಿಯುಂ ಬೊತೆಗೊಳಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವ್ವಣಿಯನ್ನಿತ್ತು
 ಕಳುಹುವನಾಗು ಎಂದು ಅವ್ವಣಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಅಂತರ್ಧಾನವನ್ನೆದಲು,
 ಅನಂತರ ರಾಯನು ಆತಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ದೇವಿಯ ವಾಕ್ಯವಂ ನೆನೆದು
 ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟ
 ದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತಿಯೊಡನೆ ವೇಳಿ, ನಾವೀರ್ವರು ಧನ್ಯರು ನಮ್ಮ

ಪ್ರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯುಂಟೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಸತಿವತಿಗಳೇ
ರೈರೂ ಆ ರಾತ್ರಿಯೋಳು ಸುಖನಿರೂಪಿತರ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ,

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿತಯ ಖಂಡವರಶುಪ್ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ಪ್ರ
ಮುಖನಿಖಲ ಸುರವರವರಿಭವವರಿಣತಪ್ರಚುಡ ಬಾಚುಡಮುಂಡಖಂಡ
ನನಿಪ್ಪುಣಕೋಡಂಡ ಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡವರಿಮುಂಡಿತ
ಚಾಮುಂಡಿಕಾಕಟಾಕ್ಷನೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯನ
ತ್ಯಪ್ರತಾವ ಸಕಲಭಾವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸ
ಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧೌರೇಯ ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ವಿನದಿನ
ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನ ವವಿತಾತ್ರೇಯಸ ಗೋತ್ರಾತ್ಮ
ಲಾಯನಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪ್ರತ್ರ ಸರವತಿ
ಬಿರುವ ಮಹೀಶೂರ ಪ್ರರವಗಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಡಯರವ
ರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಯ
ವೆಂಬ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳು ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಶ್ರೀದೇವಿ
ಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಪ್ರಾರ್ಪಣೀದಾಸಕಡನವಂ ನಿರೂಪಿ
ಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನವನ್ಮೃಪಿದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಆಗಸೆ ಆಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ
ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ.

ಖಳ'ನೇ ಆಶ್ವಾಸ' ಪ್ರಾರಂಭ'.

ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯೈ ನಮಃ.

|| ಶ್ರೀರಸ್ತು ||

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನು, ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬ್ಬ
ದ್ವಿಯಂ ಕರೆತರಿಸಿ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಅವ್ವಣೆಯು ಕೊಟ್ಟ ಪುತ್ರನ ಪ್ರಾ
ಪ್ತವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಲು, ಆಗ ಸುಬ್ಬದ್ವಿಯು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ
ದೇವತಾಜ್ಞಾನಸಾರಮಾಗಿ ಶುಭವಿಸದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರೋಪದೇ
ಶವಂ, ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ರಾ
ಯನು ಆ ಮಾತನುಗೀಕರಿಸಿ, ಒಂದು ಶುಭವಿನವಂ ನೋಡಲೋಸುಗ
ಕಲಪರೋಹಿತನಾದ ವೇದವಿಶ್ವತನಂ ಕರೆಯಿಸಲು, ಆಹ್ವಣದಲ್ಲಿಯೇ
ಆ ವೇದವಿಶ್ವತನು ಬಂದು, ರಾಯಂಗೆ ವೇದೋಕ್ತಾಶೀರ್ವಚನವಂ
ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು, ರಾಯನು ಅವನಂ ಕುರಿತು ಶ್ರೀ
ಆದಿಕೃಷ್ಣ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೇಳಿ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ದೇವ
ತಾವ್ರತಾದ ಉಪಾಸನ ಶುಭಲಕ್ಷ್ಯವಂ ಪೇಳಬೇಕೆನಲು, ವೇದವಿಶ್ವ
ತನು ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಶುಭಲಕ್ಷ್ಯವಂ ಪೇ
ಳಲು, ಆಗಲಾರಾಯನು ದೂತರ ಮುಖವಂ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಎಲೈ ದೂತರು
ಗಳಿರಾ ನೀವು ನನ್ನ ಅವ್ವಣೆಯಿಂದ ಆಯುಷ್ಕಾಂತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜ
ಕುಮಾರನ ಭವನವಂ ಶೀಘ್ರದಿಂದವೊಕ್ಕು ಅವನಂ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಕರೆ
ದುಕೊಂಡುಬನ್ನೀ ಎಂದು ಅವ್ವಣೆಯು ಕೊಡಲು, ಆ ಚಾರರು ಮಹಾ
ವ್ರತಾದವೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಯನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಚಿ
ಕ್ಕ ಅರವನೆಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ದ್ವಾರಪಾಲಕಂ ಕುರಿತು
ಎಲೈ ದ್ವಾರಪಾಲಕರುಗಳಿರಾ, ನಾವು ಮಹಾವ್ರಭುವಿನ ಅವ್ವಣೆಯಿಂದ

ಬಂಜುಇಥೇವೆ, ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿರೆಂದು ಜೇಳಲಾ ವ್ಯಾರವಾ
 ಲಕರು ಬಂದು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯೆ ಮಹಾವ್ರಭುವಿನಿ ಅವ್ವಣೆಯಿಂದ ರಾಜಮೂತರು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯ
 ಳ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸತಕ್ಕ ಬಿನ್ನಹವುಂಟೆಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇರುವೆಂದು ಬಿನ್ನ
 ವಿಸಲು, ಆಮಾತಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಕುಮಾರನು ಎಲೈ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು
 ಗಳಿರಾ, ನೀವು ಶೀಘ್ರದಿಂ ಆ ದೂತರಂ ಕರೆತರುವದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿ
 ಸಲು, ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಆ ದೂತರಂ ವೇಗದಿಂ ಕರೆತರಲು, ಆ ದೂತ
 ರು ಕುಮಾರಂಗೆ ವ್ರಣಾಮವು ನಾಡಿ, ಎಲೈ ರಾಜಕುಲತೀಲಕನೆ. ಮ
 ಹಾರಾಯನು ನಿಮ್ಮಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮಂ ಕಳುಹಿ
 ಸಿರುವನಾದ್ದರಿಂ ಮಹಾರಾಜನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಂ ಕುರಿತು ದಯನಾಡಿಸ
 ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರನು
 ಮಣಿಮಯವಾದ ತೂಗುಮುಚ್ಚದಿಂದಿಳಿದು ಮಿತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯೊಡನೆ
 ಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ಅಲಂಕೃತ
 ಮಾಗಿ ಸಜ್ಜುವಾಡಿದ ಮಣಿಮಯ ರಥವನ್ನೇರಿ ರಾಜಾಂತರಿವುರದ
 ಬಾಗಿಲೋಳ್ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ರಾಯನ ಸಮ್ಮು
 ಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವ್ರಣಾಮವಮಾಡಿ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂ
 ತಿರಲು, ರಾಯನು ಆ ಕುಮಾರನು ಅಂಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿರವನಾ
 ಘ್ರಣಿಸಿ, ಆ ಕುಮಾರನು ಕುರಿತು ಬಂದಾಸೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿ
 ರ್ದನು. ಎಲೈ ಪ್ರತನೇ ನೀನು ಸಕಲರಾದ್ಯಗಳ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಂ,
 ರೀತಿಗಳಂ, ಭಾಷೆಗಳಂ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಕೌತುಕಗಳಂ, ಸಾಮಂತರಾಯ
 ರುಗಳ ನಡತೆಗಳಂತಿಳಿದು ಮುಕ್ತರಾಜಮಂಡಲಿಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಮಾ
 ಡಿ, ಅವರುಗಳಂ ಗೆಲ್ಲದೋಸುಗ ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈ
 ಸಿದ ನುಡಿಯಂ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನೀನು ಜಾ
 ಲಕನು ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗೋಪಸಂಹಾರರೀತಿಗಳ ಉಪವಿಷ್ಣುಂ
 ಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನಾಳುವ ವಿರೋತ್ತಮರಾದ
 ಅನೇಕರಾಯರುಗಳು ಇರುವರು, ಅವರುಗಳಂ ಕೆಲವರಂ ಸಾಮದಿಂ, ಕೆ

ಲವರು ದಾನದಿಂ, ಕೆಲವರು ಭೇದದಿಂ, ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದಂಡದಿಂ ಸ್ವಾಧೀನಗೊಳಿಸುವ, ಕೌಶಲ್ಯದವರಿಯು ನಿನಗೆ ಅನುಭವಸಾಲದು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸತಿವತಿಗಳೇರ್ವರಿಗೆ ಬರುವ ಕಾಲಾನಂತರ ದೋಳ್ ದೇವೀ ಪ್ರಸಾದ ವೃಂಟಾಗಿ ನೀನೊಬ್ಬ ಪ್ರಾತ್ರನು ಜನಿಸಿದೆ, ನಿನ್ನಂಜಿಟ್ಟು ನಾವು ಎಂತು ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಕುಲಕ್ರಮಾಗತನಾದ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂ ಯುವರಾಜನಂಮಾಡಿ, ಬೊಕ್ಕಸ, ಭಂಡಾರ, ಚತುರಂಗಬಲಸಮೇತರಾದ ವೀರಸೇನ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾವತಿಗಳಂ, ಸುಬುದ್ಧಿಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಪ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಂ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಮೊಳಿಸಿ, ನೀನು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ಮಾಡುವ ಯುವರಾಜ್ಯದವರಿಯು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ, ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥಮಾಗಿ ತೆರಳುವೆನೆಂಬುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವಾದಕಾರಣ, ನೀನು ನಮ್ಮೀರ್ವರಮಾತೆಂ ಕೇಳಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕರಾಯವಟ್ಟ ದೋಳ್ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯತಂತ್ರವಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಉಪಾಯಚತುಷ್ಟಯ ಮರ್ಮಗಳಂ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಾಮಂತರಾಯರುಗಳ ನಡತೆಗಳಂ ತಿಳಿದು, ಅನ್ಯದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಬಲಂಗಳಂ, ಯುಕ್ತಿಸಾಹಸಂಗಳಂ ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರ ಪ್ರತೀಕಾರವಂ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಸ್ವರಾಜ್ಯರಂಜಕನಾಗಿದ್ದು, ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಸ್ವಸೇನಾನ ಮೇತನಾಗಿ ಸಕಲ ರಾಜಮಂಡಲಿಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ಆಸೇಕ ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವಂ ಕುರಿತು ಬರುವುದುಚಿತವೆಂದು ಮೇಳಲು, ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ರಾಯನವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ, ಅಂಕದಿಂದಿದ್ದು ತಂದೆಯ ಅತಿವಾವರೆಗಳಿಗೆರಗಿ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ, ಈಗ ನೀನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ತೋರುತಲಿದೆ. ಸಿಂಹದಮರಿಗೆ ಮದ್ದಾನೆಯ ಭಯ ತೋರಿದಂತೆ ಅತಿ ವರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ದೇವಿಯಪ್ರಸಾದವು ಪಡೆದಿರುವ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನನಗೆ ವರರಾಯರೆಂಬ ಪಶುಗಳ ಬಾಧೆಯು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೂ ಸಂಭವಿಸಲಾರದು, ಬಾಲನೆಂಬ ಪ್ರೇಮಾತಿ

ಶಯದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂಕೊಟ್ಟಂತೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ನೀವು ನಿರೂಪಿಸಿದವರಿಯಾಗಿ ಯುವರಾಜವದದಲ್ಲಿ ನಿಂತಬಳಿಕ ದೇಶಭಾವಾ ರೀತಿಗಳು ಯಾವವರಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಅದು ಕಾರಣ ಬಹುಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ವಿಕಲ್ಪಗಳಂ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಉಹಿಸದೆ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂದ ನನಗೆ ಸಕಲ ಗಾಯರುಗಳ ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಆ ಶೀರ್ವಾದವಂತೂ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂಕೊಡಬೇಕೆನಲು, ರಾಯ ನು ಕುಮಾರನ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಂ ತಿಳಿದು ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ ನೀನು ಬಿ ನ್ನವಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗಲೀ, ಸಕಲರಾಯರಂ ಗೆದ್ದು ಸುಖದಿಂದ ಬರುವವ ನಾಗು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವುಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದು, ಎಲೈ ಪ್ರತನೇ ನೀನು ಪ್ರಖ್ಯವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತ್ರಿಯಾದ ಆದಿಶ ಕ್ತಿಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಂ ನಿನಗೆಮಾಡುವೆನು. ಅದಂ ಶುಚಿಭೂತ ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಏಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಅಕ್ಷರಲಕ್ಷಪುರಶ್ಚರಣೆಯುಗೈ ಯಲು, ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ವರಮೇಶ್ವರಿಯು, ನಿನ್ನಭಕ್ತಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗುವಳು, ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾದವರಗಳಂ ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳಂಪಡೆದು, ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆ ಯುವುದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಕುಮಾರಂಗೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳಗೆ ಮಜ್ಜಾ ನಂಗೈಸಿ ವಿವಾಂಬರವನುಡಿಸಿ, ಸುವರ್ಣಪೀಠದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ನಿಜಪುರೋಹಿತನಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವಂಗೈಸಿ, ತಾನು ಶುಚಿಭೂತ ನಾಗಿ ತನ್ನ ಬಲಭಾಗದಾಕೆಮೋಳೆ ಬಾಲಕನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾ ರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಗುರುವಾದವಾಮದೇವಮಹರ್ಷಿಯವನವನಾದ ಪಾ ದಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನ್ಯಾಸಕಮದಿಂದ ನಮಾಹ್ನ ರೀ ಮಹಾಮಂತೋಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ, ಪುರಶ್ಚರಣಾಕ್ರಮ, ಜಪ ಹೋಮ ತರ್ಪಣಾದಿಗಳ ವಿಧಾನಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಪೇಳಿ, ಈ ಮ ಹಾಮಾತ್ರವು ಗೋವ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಪೇಳಲು, ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರನು ಆ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ, ರಾಯನಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಮೋಡಶೋ ಪಜಾರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ನವರತ್ನಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಗೋತ್ರಾಭಿ

ವಾವೆಯುಮಾಡಿ ಪಾವತಿರ್ಥವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ
ನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು. ರಾಯನು ಆಯುಷ್ಕಾಂತನಾಗಿ ಯಶೋವಂತ
ನಾಗೆಂದು ಧರಿಸಿ, ಅವ್ಯಣಿಯಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲು. ಆ ಸುಗಂಧರಾ
ಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಜನನಿಯಾದ ಗುಣನತೀದೇವಿಯ ಪಾವವದ್ವಿಗಳ
ಗೃಹವಂದಿಸಿ, ರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕ್ರಮವಾಗಿಬಿ
ನ್ನಿಸಲು ಗುಣನತೀದೇವಿಯು ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ ರಾಯನು ಆಜ್ಞಾಪಿ
ಸಿದಅರ್ಥವಂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸದೆ ನಡೆಯುವದು ವಿಹಿತವೆಂದು ಪೇಳಿ, ಅನೇ
ಕವ್ರಕಾರಮಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ಅವ್ಯಣಿಯಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ
ಸಲು. ಆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಂ
ದಾಕೊಂಡು ಏನ ಶುಭಮುಪಾರ್ತದಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಉಪನವಂ ಕುರಿತು
ಪೋಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಲಂಗಳಾದ, ಮನೋದರಂಗಳಾದ, ಕೆನ್ನಡಿಗ
ಳಂತಿರುವ ಸ್ನೇಹಕರಣಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ಗಂಗಾದಿ
ಸಕಲ ಪ್ರಾಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳಂ ನೆರೆದು ಸ್ನಾನವಂ ಗೈದು, ಶುಭವಾದ
ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು. ಅಹ್ನಿಕಗಳನ್ನರವೇರಿತೆ, ವನಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿ
ಪುರಸುಂದರಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೋ
ಡಶೋಪಚಾರ ಪ್ರಾಜಯಂ ಗೈದು, ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯಂ
ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ, ವನದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಬಬ್ಬರೂ ಬಾರದಂತೆ ಕ
ಟ್ಟುಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೋಳು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿರೂ
ಪಿಸಿ, ತಿರಿಗಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಾಚಮನವಂ ಗೈದು, ದೇವಸ್ಥಾ
ನದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಡುಬವೃಕ್ಷಚ್ಛಾಯೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಕು
ಶಾಸನಾನೀನನಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ರಾಯನ ಅಪಿಡಾವರೆಗಳಂ ಮನ
ದೋಳು ನೆರೆದು ದೇವಿಯು ಪ್ರಾರ್ಜಿಸಿ, ಭೂಶುದ್ಧಿ, ಭೂತಶುದ್ಧಿಪೂರ್ವ
ಕವಾಗಿ, ರೇಚಕ, ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕವಿಧಾನದಿಂ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಂ
ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಠ ಸಿದ್ಧರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವಂ ಗೈದು ಬದ್ಧಾ
ಸನ ಸಿದ್ಧಾಸನ, ವೀರಾಸನ, ವಪ್ರಾಸನ, ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನ, ವ್ಯಾಸಾಸನ,
ಸುಖಾಸನ, ಸರ್ವತೋ ಭದ್ರಾಸನ, ಗೋಮುಖಾಸನ, ಗರುಡಾಸನ,

ಮಯೂರಾಸನ, ಮತ್ಸ್ಯಾಸನ, ಕೂರ್ಮಾಸನ, ಮಂಡೂಕಾಸನ, ಕುಕ್ಕುಟಾಸನ ಸರ್ಪಾಸನ ಶೂಲಾಸನ, ಕವಾಳಾಸನ, ಕ್ರೌಂಚಾಸನ, ಅರ್ಧಾಸನ, ಏಕಪಾದಾಸನ, ಕಾಷ್ಠಾಸನ, ಮೊದಲಾದ ಚತುರಂಗತಿ ಅಸನಂಗ ಲೋಳೆಮುಖ್ಯವಾದ, ಪ್ರವ್ರಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಮಾದ, ಬದ್ಧವದ್ವಾಸನದಿಯು ಕ್ರೂರಾಗಿ, ಮಾತೃಕಾನ್ಯಾಸ, ಮಂತ್ರನ್ಯಾಸಂಗಳೆಂ ಮಾಡಿ, ಶಾಂಭವೀ, ಖೇಚರೀ, ಪುಷ್ಪಾಬೀಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಾದ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರತಸ್ತಮಾದ ಶಾಂಭವೀಮುದ್ರೆಯಂಧರಿಸಿ, ಅಂತರ್ಜ್ಯೋದದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಯಮನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಚಂಚಲಚಿತ್ತನಾಗದೆ, ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನವಂ ಗೈದು ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ವಾದಕಮುದೋಳ ಎರಕಮಾಗಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ತನುಂ ಸೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಅನಶನವ್ರತನಾಗಿ ಮಹಾಮಂತ್ರನಂ ಜಪಿಸುತ್ತಿರಲು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯಾಕ್ರಮವು ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲಮೋಳೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾದೇವಗದೀಶ್ವರಿಯು, ಈತನ ದೃಢತವಸ್ಸಂ ಮೆಚ್ಚಿ ವ್ರತವನ್ನಳಗುವದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವ್ರಾಕೃತದಿವ್ಯಗಂಧ ಯುಕ್ತಮಾದ ವಾಯುವು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು ಜಗತ್ತಿನ ಸುಗಂಧವೆಲ್ಲವು, ಆ ದಿವ್ಯ ಗಂಧದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ್ದರಿಂ ವ್ರವಂಚವೆಲ್ಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದವ್ರಭಾಮಂಡಲಮೋಳೆ ನೂರ್ಯಾದಿ ಸಕಲವ್ರಭಾಸಮುದಾಯವು ಮಿಂಚುಹುಳುವಿನುತಾಗಲು ದೇವದೂದಭಿ ವಾದ್ಯರವಗಳಿಂದ ಭೂವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತಿರಲು, ಅಮಕಾರಣ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಹಿರ್ನುಖನಾಗಿ ಅತ್ಯಾತ್ಮರೈದಿಂ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯು ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವಂ ಲಜ್ಜೆಗೊಳಿಸುವ ಕೌಸುಂಭವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಮುತ್ತುಗಳಂ ಬಿಗಿದಿರುವ ಕಂಚುಕಮಂಡೂಟ್ಟು ನವಾಕ್ಷರಂಗಳೇ ನವರತ್ನರೂಪವಂತಾಳ ನಿಬಿಡೀಕೃತಂಗಳಾಗಲು ಅವ್ರಾಕೃತಮಾದ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದಿವ್ಯ

ಕಿರೀಟವು ಧರಿಸಿ ಲೋಕತ್ರಯದೊಳಗಾಗುವ ಧರ್ಮಧರ್ಮಗಳಂ
 ಬಿನ್ನವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಂತೆ ಮೆರೆಯುವ ರತ್ನತಾ
 ಟಂಕೆಯುಗ್ಗುವಂ ಕರ್ಣಂಗಳೋಳ್‌ಧರಿಸಿ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮಧ್ಯದೋ
 ಳ್ ವಿರಾಜಿಸುವ ಮಂಗಳನಂತೆ ಥಳಥಳವ ವದ್ದರಾಗತೀಲಕಮಂ ವಣೆ
 ಯೋಳ್ ಅಲಂಕರಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಕಳೆಯಂಪೊತ್ತ ಶುಕ್ರನಂತಿ
 ರುವ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯಂ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೋಳ್ ಧರಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರ
 ಮಂಡಲದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಂಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಥರಥರ
 ಮಾದ ರತ್ನವದಕಂಗಳಂ ಕಂಠದೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ ಮು
 ತ್ತುಗಳಂ ಸುತ್ತಲೂ ಬಿಗಿದಿರುವ ವಜ್ರಮಯಂಗಳಾದ ಬಾಹುವೈರಿ
 ಗಳಂ, ರತ್ನದವಂಕಿ, ನಾಗಮುರಿಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಕೆಟ್ಟ
 ಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯಾಭದಣವಿಂ ಶೋಭಿತಳಾಗಿ, ದುಷ್ಟ ದಾನವರು
 ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದು ಕೆಟ್ಟ ರುವ ವೀರಕಂಕಣ
 ದಂತೆ ಮೆರೆಯುವ ಹಸ್ತಕಡಗಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ವದ್ದರಾಗ ಕಂಕಣಗ
 ಳಂ ಹಸ್ತಗಳೋಳ್ ಧರಿಸಿ ಅನೇಕರೂಪವಂ ತಾಳದ ಆದ್ರ್ಯನಕ್ಷತ್ರ
 ದಂತಿರುವ ವನಳಗಳ ಕೈಕೈಗಳಂ ಹಸ್ತಗಳ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್
 ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲಮೇಘ ಮಧ್ಯದೋಳ್‌ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನಂತನೇವ ವಜ್ರದ
 ಗೆಜ್ಜೆ ಘಟೆಗಳಿಂದ ಅಲಂ ಕೃತಮಾದ ರತ್ನದ ವಡ್ವಾಣಮಂ ನಡುವಿ
 ನೋಳ್ ಅಲಂಕರಿಸಿ ನವರತ್ನಲಚಿತಂಗಳಾದ ಮುತ್ತಿನ ಶಿಖರಂಗಳಂ
 ದಲು ವಜ್ಜೆಯ ಲೋಲಕಂಗಳಿಂದಲು ಒಪ್ಪಿರುವ ಕಾಲನರ, ಗೆಜ್ಜೆ
 ಪಾಡಗ, ಗಗ್ಗರಂಗಳಂ ಪಾದಂಗಳೋಳ್ ಧರಿಸಿ ಝಣಝಣತ್ಕರಿಸುವ
 ವಜ್ರಗಳಂ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸುವರ್ಣದಲುಂಗುರಗಳಂ ಪಾದಾಂಗುಳಿಗಳಿಗೆ
 ಳವಡಿಸಿ ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ಶ್ಯಾಮವರ್ಣಳಾಗಿ ಅನೇಕ ರಂಧ್ರಮಾಲಾ
 ಧಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯಸೋಮಾಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ತೌರುಷನೆಯಾದ ನೇತ್ರ
 ತ್ರಯವೈಶ್ಯವಳಾಗಿ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಖಡ್ಗ, ಮುಸಲ, ಮುದ್ದರ, ಮುಸುಂ
 ಡೀ, ಭಂಡಿವಾಳ, ಪಾಶಾಂಕುಶ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ತೋಮರ, ಪ
 ರಿಘ, ಪಾಸ, ಪಟ್ಟಸ, ವರಪು, ಕುಂತ, ಬಾಣ, ಚಾವ, ಖೇಟ, ಶಕ್ತಿ,

ವದ್ರ, ಭುರಿಕಾ, ಫೆಂಟಾ, ದರ್ವಣ, ರುದ್ರವೀಣಾ ಡಮರುಗ, ಧ್ವಜ
ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕಾಯುಧಂಗಳಂಧರಿಸಿ, ಅಯುತಭುಜೆಯಾಗಿ, ಸರ್ವ
ಮಂಗಳೆಯಾಗಿ ಕುಂಕುಮಾಗರು ಕಸ್ಮೂರಿಗಳಿಂದ ಅನುಲಿಪ್ತಳಾಗಿ,
ಮೊಲ್ಲೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ ಸುರಗಿ. ಸುರಶೊನ್ನೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ಪುನ್ನಾಗ,
ಪಾರಿಜಾತ, ಸುಗಂಧರಾಜ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಮುಡಿಯೋಳ್
ಮುಡಿದು ಸರ್ವವಯವ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತೂ, ಚಂದ್ರಕಿರಂಗಳೇ
ಕೇಸರಂಗಳಾಗಿ, ಕಾಮುಗಿಲಿನ ಮಿಂಚುಗಳೇ ನಖಜಾಲಂಗಳಾಗಿ, ನಕ್ಷ
ತ್ರವಂಗಿಗಳೇ ಆಭರಣಂಗಳಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವಳಾಗಿ, ಏಕಕಾ
ಲದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಗುರು ಶುಕ್ರೇರ್ವರ ಚಂದನಂ ತೋರುವ ನೇತ್ರ
ಯುಗ್ಮದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗುಗಳಂ ನಗೆಗೊಳಿಸುವಳಾಗಿ,
ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಿಂದ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಂ ಉದರದಲ್ಲಿ ರಿಸುವಳಾಗಿ,
ವಿರಾಟ್ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿ, ಪರಶಕ್ತಿಯಂ ವಹಿಸಿ ರುವವರಿಂದ
ಲೋ ಎಂಬಹಾಗೆ ಬತವಾಗಿ ಬೋಗ್ಗಿರುವ ನತುವಿನಿಂದೊಪ್ಪುವಳಾಗಿ,
ಅತ್ಯಂತ ಶುಭ್ರಗುಣಾಕರಮಾದ ಕೈಲಾಸ ವರ್ವತವೇ ವಾಹನರೂಪ
ವಂ ತಾಳಬಂದುದೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ಸಿಂಹವನ್ನೇರಿ, ಕರುಣಾರಸವೇ
ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಂತೆ ಇರುತ್ತಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂ
ಪಿಣಿಯಾದ ಆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗನೋಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತ
ನಾಗಿ ಗರುಡಾರೂಢನಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು, ವಾಮಭಾಗದೋಳ್
ಪಾರ್ವತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ವೈಷ್ಣವಾರೂಢನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಮುಂ
ಭಾಗದೋಳ್ ಸರಸ್ವತೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹಂಸಾರೂಢನಾದ ಚತುರ್ಮು
ಖನು ಬರುತಿರಲು, ಮತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ, ಮಾಹೇಶ್ವರೀ, ವೈಷ್ಣವಿ,
ವಾರಾಹಿ, ಇಂದ್ರಾಣಿ, ಚುಂಡಿಕಾ ಎಂಬ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಗಳು, ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತರಾಗಿ ವಾಹನಾರೂಢರಾದ ಶೈಲಪುತ್ರೀ, ಬ್ರ
ಹ್ಮಚಾರಿಣೀ, ಸ್ತುಂದಮಾತಾ, ಕೊಶ್ಮಾಂಡ, ಕಾತ್ಯಾಯನಿ, ರಾತ್ರಿದಾ
ರ್ಗಾ, ಗೌರೀದುರ್ಗಾ, ಸಿದ್ಧಿದಾಯಿನೀ, ದುರ್ಗಾ, ಎಂಬ ನವದುರ್ಗಿಯರು
ಗಳು, ಗಾಯತ್ರಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ, ನರ್ಮದಾ,

ಸಿಂಧು, ಕಾವೇರೀ, ಸರಸ್ವತೀ, ಗೋದಾವರೀ, ಮೊದಲಾದ ಸರಿದ್ವೀ
 ವತೆಗಳೊಕೊಡಾ, ಛತ್ರ, ಚಾಮರ, ಸೂರ್ಯಪಾನ, ವೈಜನ, ಧ್ವಜ,
 ವತಾಕ, ಯೇಟ್ಟುವಡೆ, ಕಳಶ, ಕನ್ನಡಿ, ವೀಳ್ಯದಸಂಚಿ, ಸುಬಳಗಿ, ವನ್ನೀ
 ರು ಕುಚಾಯಿಗಳು, ಮುಖವಸ್ತ್ರಗಳು, ಕಾಳಂಜಿ ಮೊದಲಾದರಾಜೋ
 ವಚಾರದ್ರವ್ಯಂಗಳು ಪಿಡಿದು ಸುತ್ತುವರಿದು ಬರುತ್ತಿರಲು, ವೀರಭದ್ರ
 ಶಂಭು, ಗಿರೀಶ, ಭೈರವ, ಪಿಶಾಕಿ, ಸ್ಥಾನು, ಭರ್ಗ, ಸದಾಶಿವ, ಕಾಮದ
 ಹನ, ಶಿವ, ಹರರೆಂಬ ನಿಕಾದಶ ರುದ್ರರುಗಳು ಸುತ್ತಿವದ್ಯಂಗಳಿಂದ ಪೊ
 ಗಳುತ್ತ ಬರುತಿರಲು, ಧಾತಾ, ಅರ್ಯಮಾ, ಮಿತ್ರ, ಅರುಣ, ಇಂದ್ರ,
 ವಿವಸ್ವತ್, ತ್ವಷ್ಟು, ವಿಷ್ಣು, ಅಶುಮಾನ್, ಭಗವಾನ್, ವರ್ಷ
 ನ್ಯರೆಂಬ ದ್ವಾವತಾದಿತ್ಯರು ಕೈವಾರಿಸಿ ಸುತ್ತಿಗಳಂಪೊಗಳುತ್ತಿರಲು,
 ಧ್ರುವ, ಅಧ್ವರ, ಸೋಮ, ಆವ, ಅನಿಲ, ಅನಲ, ಪ್ರತ್ಯೂಷ, ವ, ಭಾ
 ಸಯೆಂಬ ಅಷ್ಟ ವನುಗಳು ಅವಹ, ವಿನಹ, ಉದ್ವಹ, ಸಂವಹ, ನಿವಹ
 ಅನುವಹ, ವ್ಯಾವಹರೆಂಬ ಸಪ್ತ ಮರುತ್ತುಗಳು, ಸ್ವಾಯಂಭುವ,
 ಸ್ವಾರೋಚಿಷ, ಉತ್ತಮ, ತಾಮಸ. ರೈವತ, ಚಾಕ್ಷುಸ, ವೈವಸ್ವತ,
 ದಕ್ಷಸಾವರ್ಣಿ, ಬ್ರಹ್ಮಸಾವರ್ಣಿ, ರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ, ಇಂದ್ರಸಾವರ್ಣಿ,
 ಸೂರ್ಯಸಾವರ್ಣಿ, ವೇದಸಾವರ್ಣಿ, ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣಿಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ಧಶ
 ಮನುಗಳು ಮೊದಲಾದವರು ಕೊಡ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ವ್ರಭಾವನಂ ಹೊಗ
 ಳುತ, ವೃಷ್ಣಾಂಜಲಿಗಳನರಚುತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅಗ್ನಿ, ಯಮ,
 ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನರೆಂಬ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಸೂ
 ರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಂಗಾರಕ, ಬುಧ, ಗುರು, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ ರಾಹು, ಕೇತು
 ಗಳೆಂಬ ನವಗ್ರಹಗಳೊ ಕೊಡಾ ಧೂವಶಲಾಕೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಉಭಯಪಾ
 ಶ್ವಗಳೊಳ್ ಧೂಪಿಸುತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಕಶ್ಯಪ, ಅತ್ರಿ, ಭರದ್ವಾಜ,
 ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗೌತಮ, ವಸಿಷ್ಠ, ವಾಮದೇವ, ಜಾಬಾಲಿ, ಭೃಗುಮರೀ
 ಚಿ, ಲಂಗಿರಸ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಪುಲಹ, ಕ್ರತು, ಜಮದಗ್ನಿ, ಅಗಸ್ತ್ಯ
 ದೂರ್ವಾಸ, ವ್ಯಾಸ, ಪರಾಶರ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಮಂಡಲವು ಹಿಂಭಾಗ
 ಗದೋಳ್ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವಂ ಪೇಳುತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಸನಕ, ಸನಾ

ದನ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಸನತ್ಕುಜಾತರೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವಾನಸ ಪುತ್ರರು
 ಸಕಲೇಷ್ಟವ್ರದನಾದ ದೇವಿಯ ಪಾದಯುಗ್ಮವಂ ದ್ವಾಸನುತ ವ್ರ
 ರೋಭಾಗದೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಋಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮೂರ್ಧನಗಳೆಂಬ
 ನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ವೇದಪಾಠವಂ ಗೈಯುತ ಬರುತಿ
 ರಲು, ವಿನಾಯಕ, ಸ್ವಾಮಿ, ವೀರಭದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ನಂದಿ,
 ಭೃಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖಗಣಗಳೊಡನೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬರುತಿರಲು,
 ಅಸಿತಾಂಗ, ರುರು, ಚಂಡ: ಕ್ರೋಧ, ಉನ್ಮತ್ತ, ಭೀಷಣ, ಕಪಾಲ,
 ಸುಂದಾರರೆಂಬ ಅಷ್ಟಭೈರವರು ನವರತ್ನದ ಹಿಡಿಗಳಂವ ಲಂಕೃರೆಂಗಳಾದ
 ಮಿಂಚುಗಳೊಡನೆ ಮೊಳೆಯುತಲಿರುವ ಚಿತ್ತದ ಛಡಿಗಳಂ ಪಾಣಿಗಳೊಳ
 ಪಿಡಿದು ಮಾರ್ಗವು ಬಿಡಿಸುತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ವ.ತ್ತೂ ದಿವ್ಯ
 ಯೋಗಿನೀ, ಮಹಾಯೋಗಿನೀ, ಸಿದ್ಧಯೋಗಿನೀ, ಮಾಹೇಶ್ವರೀ, ಶಾ
 ಕಿನೀ, ಡಾಕಿನೀ, ಕಾಳರಾತ್ರಿ, ನಿಶಾಚರೀ, ಕಂಕಾಳೀ, ರೌದ್ರೀ,
 ವೇತಾಳೀ, ಹುಂಕಾರೀ, ಭುವನೇಶ್ವರೀ, ಉರ್ಧ್ವಕೇಶೀ, ವಿರೂಪಾ
 ಕ್ಷೀ, ಶುಷ್ಕಾಂಗೀ, ನರಭಾಷಿನೀ, ಘೃತ್ಪಾನಿನೀ, ವೀರಭದ್ರೀ, ಧೂ
 ಮಾಕ್ಷೀ, ಕಲದಪ್ರಿಯಾ, ರಕ್ತಾಕ್ಷೀ, ರಾಕ್ಷಸೀ, ಘೋರಾ, ವಿಶ್ವರೂ
 ಪಾ, ಭಯಂಕರೀ, ಕಾಮಾಕ್ಷೀ, ಭೀಷಣಾ, ಉಗ್ರಾ, ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾ
 ವೀರಕೌಮಾರಿಕಾ, ಮುಂಡಧಾರಿನೀ, ಭೈರವೀ, ಹಸ್ತಿನೀ, ಕ್ರೋಧಾ
 ದುರ್ಮುಖೀ, ಖಟ್ಟಾಂಗಿನೀ, ದೀರ್ಘಲಂಘೀಷ್ಮೀ, ಮಾಲತೀ,
 ತಂತ್ರಯೋಗಿನೀ, ಅಸಿನೀ, ಅಸ್ತ್ರೀ, ಚಾಪಿನೀ, ಶುಭ್ರಕ್ರಿಯಾ
 ದೂತೀ, ಕರಾಳಿನೀ, ಶಂಖಿನೀ, ವಸ್ತ್ರೀ, ಹೀರಾ, ಅಸಂಘಾ, ಪ್ರಹ
 ರಿನೀ, ಕಾರ್ಮುಕೀ, ಶೋಲುಕಾ, ಕಾಕದೃಷ್ಟಿ, ಅಧೋಮುಖೀ,
 ಧೂರ್ಜಟೀ, ಮಾಲಿನೀ, ಕಪಾಲಿನೀ, ವಿಸ್ವಭಂದಿನೀ, ಪಿತಾಚನೀ, ಚ
 ಕ್ರೀ, ಬಾಣಿನೀ, ಗ್ರಹಕಂಕಾಳೀ, ಕಂಟಕೀ, ತಾಟಕೀಯರೆಂಬ ಚ
 ತುಷ್ಟಿ ಯೋಗಿನಿಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರಗಳೊಡ
 ನೆ ಅನೇಕ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಸಾಲುವರಿದು ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವ
 ಗಳೋಳ್ ನಡೆಯುತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ತುಂಬುರು, ನಾರದ ಮೊದಲಾದ

ದೇವಮುಖಗಳು, ದೇವಗಾಯಕರಾದ ಹಾಹಾ, ಹೂಡೂ, ಚಿತ್ರನೇನ,
 ವಿಶ್ವಾವಸು ಮೊದಲಾದ ಗಂಧರ್ವರೊಡನೆ ಕಿವಿಗಳಿಗಿಂಪಾಗಿ ಗಾನವಂಗೈ
 ಯುತಿರಲು ಯಜ್ಞ, ಸಿದ್ಧ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಗರುಡ ಕಿನ್ನರ, ಕಿಂವುರುಷ
 ನಾಗ ಮೊದಲಾದವರುಗಳು ವೃಷ್ಣಫಲತಾಂಬೂಲ ಮೊದಲಾದ ಕೈಗಾ
 ಣಿಕೆಗಳಂ ಪಿಡಿದುಬರುತ್ತಿರಲು ರಂಭಾ ಉರ್ವಶೀ, ಮೇನಕಾ, ಪೃತಾ
 ಚೀ ತಿಶೋತ್ತಮಾ, ಹರಿಣೀ ಮೊದಲಾದ ಅವನರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮು
 ದಾಯಂಗಳು ಸೇರುವರಿದು ವೃರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದೊಡನೆ ಮ
 ನೋಹರವಾಗಿ ನರ್ತನವಂಗೈಯುತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಮಿಕ್ಕ ದೇವತಾ
 ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಮುತ್ತಿನ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳ ವೃಷ್ಣ
 ವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ದೇವಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ
 ವೀಣಾವೇಣು ಮೃದಂಗ ಕಾರಳ ಭೇರಿ ಡಿಂಡಿಮ ನಿಸ್ಸಾಣ ಡಕ್ಕಾ, ವ
 ಣವಾ ಜರ್ಘರ ರಘುರೀ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವರಿಯಾದ ವಾದ್ಯಗಳಂ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹ ಭೇದಿಸುವಂತೆ ಧ್ವನಿಗೊಳಿಸುತ ಬರುತಿರಲು ಮ
 ತ್ತೂ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಧೈರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ದಾನ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ವಿದ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಮೀ,
 ಶೌರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಕೀರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸಿದ್ಧಿಲಕ್ಷ್ಮೀಯರೆಂ
 ಬ ಅಷ್ಟಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರು ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಗಾಧಮೊದಲಾದ
 ಆಷ್ಟಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂಪಿಡಿದು ಭಕ್ತ ಜನಂಗಳಿಗೆ ಶುಭಸೂಚನೆ
 ಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಸಾವಧಾನದಿಂ ವೃರೋಭಾಗದೊಳೆ ಬರುತ್ತಿರ
 ಲು ಈ ವರಿಯಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳಾದ ಅನೇಕ ದೇವಸಮೂಹಂಗಳಂ
 ಸೇವ್ಯವಾನಳಾಗಿ ಸೌಮ್ಯಸ್ವರೂಪದಿಂ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ಸುಗಂಧರಾ
 ಜಕುಮಾರನ ವೃರೋಭಾಗದೊಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದುನಿಲ್ಲಲು, ಆ
 ಸಮಯದೊಳೆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಇಂತಿರುವ ಚಿದಾನಂದಸ್ವ
 ರೂಪಿಯಾದ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯಾದ ಜಗಜ್ಜನನಿಯಂಕಂಡು ಭಯಭ
 ಕ್ತಿವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈದು ಬದ್ಧಾಂಜ
 ಲಿಪುಟನಾಗಿ ನಿಂತು ಗದಗದಸ್ವರದಿಂದ ಶುತಿರೂಪಂಗಳಾದ ಸ್ತೋತ್ರಂ
 ಗಳಂಗೈದು, ಮೂನಸಪೂಜೆಯುಂಗೈದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿರಲು ಕರು

ಣಾಶಾಲಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಕಂಡು
 ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ ನೀನುಮಾಡಿದ ತವಸ್ಸುನಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಲೂ
 ಮಾನಸಪ್ರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲೂ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನಳಾದೆನು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ
 ವರಗಳಂ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಸುಗಂಧ
 ರಾಜನು ಆ ನುಡಿಯಂಕೇಳಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಎಲೈ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೇ,
 ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ನಿನ್ನ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೋ
 ಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು ಮತ್ತೂ ನಿನ್ನ ವಿರಾಡ್ರೂಪ ಲೀಲಾರೂಪಗಳ ದರ್ಶ
 ನಂಗೈಯಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು ಲೋಕಮಾತೆಯು ಸುಗಂಧರಾಜನಮಾತಂ ಕೇಳಿ,
 ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಎರಡುರೂಪಗಳಂ ತೋರಲು ಕುಮಾ
 ರನುದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೂಪಗಳಂ ಕಂಡವರಿಯೆಂತೆಂದರೆ ಪಾತಾಳ
 ವೇಪಾದಂಗಳಾಗಿ ತಳಾತಳಲೋಕಂಗಳೇ ಹರಡುಗಳಾಗಿ ರಸಾತಲ ಮ
 ಹಾತಲಂಗಳೇ ಜಂಭೆಗಳಾಗಿಸುತ್ತಳವೇ ಮೋಣಕಾಲುಗಳಾಗಿತಳ ವಿತಳ
 ಲೋಕಂಗಳೇ ತೊಡೆಗಳಾಗಿ ಭೂಲೋಕವೇ ನಿತಂಬಂಗಳಾಗಿ ಭುವ
 ಲೋಕವೇ ಕಟಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಸುವರ್ಣಲೋಕವೇ ಉದರವಾಗಿ ಮ
 ಹೋಲೋಕವೇ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವಾಗಿ ಜನೋಲೋಕವೇ ಭುಜಗಳಾಗಿ ತ
 ಪೋಲೋಕವೇ ಕಂಠವಾಗಿ ಸತ್ಯಲೋಕವೇ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿ ದಿಕ್ಕುಗಳೇ
 ಕರ್ಣಗಳಾಗಿ ವಾಯುವೇ ತ್ವಷ್ಟಾ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೇ ನೇತ್ರಂಗಳಾಗಿ
 ವರುಣನೇ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಿನೀ ದೇವತೆಗಳೇ ನಾಸಿಕೆಗಳಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯೆ
 ಮುಖವಾಗಿ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮ ನೊದಲಾಗಿ ದೇವ ದಾನವ ಮನುಷ್ಯ
 ತಿರ್ಯಕ್ ಸ್ಥಾವರಗಳೆಂಬ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚಾತ್ಮಕವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ತಂಡಂಗಳಂ ಅಮೂಲಾಗ್ರವು ಫಲನಿಬಿಡವಾದ ಉದುಂಬರ ವೃಕ್ಷದಂತೆ
 ಅವಯವ ರೋಮಕೂಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸಕಲ ಜಗತ್ಪ್ರಪ್ತಿ
 ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರಕಾರಿಣಿಯಾದ ವರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಜಗಜ್ಜನ
 ನಿಯಾದ ನಿರ್ವಾಹ ಕರುಣಾಶಾಲಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯು
 ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ವಿರಾಡ್ರೂಪದರ್ಶನಂ ಗೃಹದ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರ

ಯುಧಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ
ಶೋಭಿತನಾಗಿ ಶುಕ್ಲ ಶ್ರೀ ಶುಚಿ ಶ್ರೀರುಗಳೆಂಬ ಈರ್ವರು ವತ್ತೀರುಗ
ಳಂದೊಡಗೂಡಿ ತ್ರಿಕೋಣ ಪಂಚಕೋಣ ಅಷ್ಟದಳ ಮೋಡತದಳ
ದಶದಳ ಯುಗ್ಮಚತುರಶ್ರವೆಂಬ ಚಕ್ರಾಸನದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಜೈಷ್ಠ
ಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿವದಾದಿಯಾಗಿ ಆಸಾಧಬಹುಳ ಅನಾವಾಸ್ಯವರ್ಯಂತವು
ಅರವತ್ತು ತಿಥಿ ದೇವತೆಗಳೊಡಲೂ ಮತ್ತೂ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಗಳೊಡಲು
ಕೂಡಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಸರೋಜಧಾನ್ಯನವಂ ಗೈಯುತ್ತ
ಕಾದಿರುವನು. [೩]

ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಸೀಸದಿಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾ
ಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳ್
ಹರಿಚಂದನವನಿರುವದು ಆ ವನದೋಳ್ ವರ್ಷಮುತ್ತುವು ಹೊಂಬಂ
ಣದಂತೆ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮೇಘವಾದನನಾಗಿ ಅಬ್ಜಹಾಸಯುಕ್ತ
ನಾಗಿ ಹಸ್ತದೋಳ್ ರತ್ನಧನುವಂ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ
ಪುಷ್ಪಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ತ್ರಿಕೋಣ ಪಂಚಕೋಣ ಅಷ್ಟದಳ ಮೋಡತ
ದಳ ದಶದಳ ಯುಗ್ಮಚತುರಶ್ರವಾದ ಚಕ್ರಾಸನದೋಳ್ ನಭ ಶ್ರೀ
ನಭಸ್ಯ ಶ್ರೀ ಸರಸಾ ಸಸ್ಯಮಾಲಿನೀ ಅಂಬಾ ಅಮಲಾ ನಿರಕ್ತಿ ಭೂ
ಯಂತೀ ಮೇಘಯಂತೀ ವರ್ಷಯಂತೀ ರುಣಿಕಾ ವಾರಿದಾರಾ ಎಂಬ
ಹನ್ನೆರಡುಜನ ವತ್ತೀರುಗಳೊಡ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಶ್ರಾವಣಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿವ
ದಾದಿ ಭಾದ್ರವದ ಬಹುಳ ಅನಾವಾಸ್ಯಾ ಪರಿಯಂತವೂ ಅರುವತ್ತು
ತಿಥಿದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತೂ ನಿಜಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಪರಮೇ
ಶ್ವರಿಯ ಪಾದಪದ್ಮವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಕಾದಿರುವನು. [೪]

ಐದನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಹಿತ್ತಾಳೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರ
ವಾಗಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ
ಮಧ್ಯಭಾಗದೋಳ್ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಗಳ ತೋವು ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿ
ಶರದೃತುವು ಪುಷ್ಪಾಯುಧನಾಗಿ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಪೂ
ಮಾಲೆಯಂ ಧರಿಸಿ ತಿ ಕೋಣ ಪಂಚಕೋಣ ಅಷ್ಟದಳ ಮೋಡತದಳ

ದಶದಳ ಯುಗ್ಮಚತುರಶ್ರಮಾಗಿ ಇರುವ ಚಕ್ರಾಸನದೋಳ್ ಇಷ್ಟ ಶ್ರೀ ಉರ್ಜ ಶ್ರೀರೆಂಬ ಈರ್ವರು ವತ್ಸೀಯರಿಂ ಸಮೇತನಾಗಿ ಆತ್ಮ ಯುಜ ಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿವದಾದಿ ಕಾರ್ತಿಕಬಹುಳಅನಾವಾಸ್ಯಾ ವರ್ಯಂ ತರವು ಅರವತ್ತು ತಿಥಿದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತು ನಿಜವರಿವಾರ ಸಹಿತನಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಕಮಲವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವನು.

ಆರನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ವಂಚಕೋಪದಿಂದಿನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರ ಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋ ಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಾಲುವನಂಗಳಿರುವವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಮಂತ ಋತುವು ದುಕೂಲವಂಧರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಾಗರುಗಂಧದಿಂ ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ವ್ರೂ ಮಾಲೆಯಂಧರಿಸಿ, ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ವ್ರೂಪ್ಪಾಯುಧವಂಧರಿಸಿ ತ್ರಿಕೋಣ ವಂಚಕೋಣ ಅಷ್ಟದಳ ಮೋಡತದಳ ದಶದಳ ಯುಗ್ಮ ಚತುರಶ್ರಮಾದ ಚಕ್ರಾಸನದೋಳ್ ಸಹ ಶ್ರೀ ಸಹಸ್ಯ ಶ್ರೀರೆಂಬ ಈರ್ವರು ವತ್ಸೀಯರೊಡನೆ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶುಕ್ಲ ಪ್ರತಿವದಾದಿ ಪೌ ಷಬಹುಳ ಅನಾವಾಸ್ಯಾ ವರಿಯಂತವು ಅರವತ್ತು ತಿಥಿದೇವತೆಗಳೊ ಡಗೂಡಿ ಸವರಿವಾರನಾಗಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಾತೆಯ ಪಾದಸರೋರುಹಂ ಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವನು. [೬]

ಏಳನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ರಜತದಿಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿ ರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಕದಂಬವೃಕ್ಷಗಳ ತೋವುಇರುವದು ಅಲ್ಲಿ ಶಿಶಿರಋತುವು ವ್ರೂಪ್ಪವ ಸ್ತೂಧಾರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂ ಲಿಪ್ತನಾಗಿ, ವ್ರೂಮಾಲೆಯಂ ಧರಿಸಿ ವ್ರೂ ಪ್ಪಾಯುಧನಾಗಿ ವ್ರೂಪ್ಪಾಭರಣಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ ತ್ರಿಕೋಣ ವಂಚಕೋ ಣ ಅಷ್ಟದಳ ಮೋಡತದಳ ದಶದಳ ಯುಗ್ಮಚತುರಶ್ರಮಾದ ಚಕ್ರಾ ಸನದೋಳ್ ತವ ಶ್ರೀ ತವಸ್ಯ ಶ್ರೀರೆಂಬ ಈರ್ವರು ವತ್ಸೀಯರಿಂದೊ ಡಗೂಡಿ ವ್ರೂಪ್ಪಚ್ಚತ್ರವಂ ಧರಿಸಿ ಮಾಘಶುಕ್ಲಪ್ರತಿವದಾದಿ ಪಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಅನಾವಾಸ್ಯಾ ವರ್ಯಂತವು ಅರವತ್ತು ತಿಥಿದೇವತೆಗಳೊಡ ಗೂಡಿ ನಿಜವರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಜಗದಂಬಾವಾದವದ್ವಮ ಧ್ಯಾನಿಸು

ತೆ ಕಾಡು ಇರುವನು. ಮತ್ತೊ ಅಲ್ಲಿ ಮೃತ್ತಿಣೀಯಂಬ ಲಘು ಶ್ಯಾ ಮಳಾ ಗೃಹಂಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಇರುವವು. [೭]

ಎಂಟನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಸುವರ್ಣದಿಂನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾ ಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ತೋವು ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗಣ ಕೋಟಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ್ರಿಯ ಪಾದ ಪಂಕೇರುಹವಂಧ್ಯಾನಿಸೂತಕಾದಿರುವರು. [೮]

ಒಂಭತ್ತನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಪುಷ್ಕರಾಗರತ್ನಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾ ಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು, ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರ ಕ್ಕು ಮಧ್ಯದೋಳ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ತೋವು ಇರುವದು. ಅಲ್ಲಿಚಾರ ಣಗಣಕೋಟಗಳು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಾಂಭೋರುಹ ಪ್ರಭಾವನಂ ಅನೇಕಪರಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತ ಕಾದಿರುವರು. [೯]

ದತ್ತನೇಪ್ರಾಕಾರವು ಪದ್ಮರಾಗರತ್ನಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತು ರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋ ಳ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಮಗ್ಗಿಗಳಿರುವವು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಭೈರವನೊದಲಾ ದ ಅಷ್ಟಭೈರವರುಗಳು ಸಿದ್ಧಯೋಗಿನಿ ಮೊದಲಾದ ಚತುಷ್ಟುಪ್ತಿ ಕೋಟಯೋಗಿನಿಗಣಂಗಳು ಚಿತ್ರರಥ ವಿಶ್ವಾಸಸುಮೊದಲಾದಗಂಧರ್ವ ಗಣಕೋಟಗಳು ಕೊಡೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಂಧರಿಸಿ ನಿಜಪರಿ ವಾರಸಮೇತರಾಗಿ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಗಾನಾನುಸಾರವಾಗಿ ನರ್ತ ನವಂಮಾಡುತ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾದಿರುವರು. [೧೦]

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಗೋಮೇಧಿಕ ರತ್ನಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತ ವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾ ರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳ ವಜ್ರ ಎಂಬ ನದಿ ಇರುವದು ಆನದಿಯ ಉಭ ಯತೀರಗಳಲ್ಲಿಯು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ತೋವು ಇರುವದು ಅಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷ ವಿದ್ಯಾಧರ ಗರುಡಗಣಕೋಟಗಳು ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಪಾದ ಪದ್ಮಂಗಳು ಧ್ಯಾನಿಸೂತ ಕಾದಿರುವರು, [೧೧]

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ವಜ್ರಮಣಿಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚ

ತುರಶ್ರಮಾಗಿ ಇರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯಭಾಗದೋಳ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಉಪವನುಗಳಿರುವವು ಅಲ್ಲಿ ಶೇಷ, ಕಾರ್ಕೋಟಕ, ಮಹಾವದ್ವ, ವಾಸುಕಿ, ಶಂಖಪಾಲ, ತಕ್ಷಕ, ವದ್ವ, ಗುಳಿಕ, ಶಂಖ, ಕುಂಡ, ಮಹಾದಾತನೋದಲಾದ ನಾಗಾಧಿಪತಿಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸ್ತಿಂಭವೃತ್ತಾದಿ ಪರಿವಾರಸಮೇತರಾಗಿ ವತ್ಸೂ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿನೋದಲಾದ ಧರ್ಮಸಿರತರಾದ ದೈತ್ಯಗಣಕೋಟಿಗಳು ಕೂಡಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದವಂ ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವರು. [೧೦]

ಹದಿಮೂರನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ವೈಷ್ಣವ್ಯ ರತ್ನಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಸಮೂಹವು ಇರುವದು. ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಲಲಿತೋಪಾಸನೆಯುಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾರೋ ಕೈಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನವಾದ ಅಲ್ಲಿ ವೃತ್ತ ಕಳತ್ರಾದಿ ಸಹಿತರಾಗಿ ಪರವೇವ ತೆಯ ಪಾದನಳನವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವರು. [೧೧]

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಗಳುಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ತಾಮ್ರವರ್ಣ, ಮಹಾವರ್ಣ, ಸುವಾಮುಕ್ತಾಯಂಬ ನದಿಗಳು ಇರುವವು ಈ ನದಿಗಳ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳಿರುವವು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನದಿಗಳು ಪ್ರವಹಿಸುವವು ಅಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕಸ್ಥ ದೇವತೆಗಳು, ದಿಕ್ಷಾಲಕರು, ಶತರುದ್ರರೂಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರಸಮೇತ ರಾಗಿ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಪಾದಪಲ್ಲವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವರು. [೧೨]

ಹದಿನೈದನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಮುತ್ತುಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಸುರ್ವತಾಳೇವನಗಳಿರುವವು ಅಲ್ಲಿ ದಂಡಿನೀ ದೇವತಾಗೃಹಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ಇರುವವು ಮತ್ತೂ ಅಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಮಣಿರೂ

ವನಾದ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರದ ಆವರಣದ ಅಂತಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವೇವತಗಳ ಮಂತ್ರಗಳಿರುವವೋ ಅಷ್ಟು ಇರುವವು ಮತ್ತು ದಂಡಿನೀಗೃಹದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ರಾತ ಭೈರವೀ, ಸ್ವಪ್ನೇಶೀ, ತಿರಸ್ಕರೀಣೀ, ಕಿರೀಟಿನೀ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳ ಗೃಹಗಳಿರುವವು ಇವರು ಪರದೇವತೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾಗಿ ಆ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಪಾದಕಮಲವಂ ದ್ಯಾನಿಸುತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿರುವರು. [೧೫]

ಹದಿನಾರನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಪಚ್ಚಿಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಟಿಯು ಇರುವದು ಅಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನು ಮರೀಚ್ಯಾವಿ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಚತುರ್ದಶ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳೊಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಮತ್ತು ಉಪವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿದೇವತಾಸಹಸ್ರದಿಂದಲೂ ಚತುಷ್ಟುಕಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ನಿಜಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯ ಪಾದಾಂಭೋರುಹವಂಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾಡಿರುವನು. [೧೬]

ಹದಿನೇಳನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಪವಳಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆ ದೋಳ ಸುವರ್ಣ ತುಲಸೀವನಗಳಿರುವವು. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಶಂಖ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿ ನಿಜಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಸಂಕರ್ಷಣ, ವಾಸುದೇವ, ವ್ರದ್ಯಮ್ಮ, ಅನಿರುದ್ಧರೆಂಬ ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನರಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ಪರಶುರಾಮ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ, ಕಲ್ಕಿಯೆಂಬ ದಶಾವತಾರರೂಪಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಶವ, ನಾರಾಯಣ, ಮಾಧವ, ಗೋವಿಂದ, ವಿಷ್ಣು ಮಧುಸೂದನ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ, ವಾಮನ, ಶ್ರೀಧರ, ಹೃಷೀಕೇಶ, ಪದ್ಮನಾಭ, ದಾನೋದರ ಸಂಕರ್ಷಣ, ವಾಸುದೇವ, ವ್ರದ್ಯಮ್ಮ, ಅನಿರುದ್ಧ, ವೈರೂಪಾಕ್ಷೇತಮ, ಅಧೋಕ್ಷಜ, ನಾರಸಿಂಹ, ಅಚ್ಯುತ, ಜನಾರ್ದನ, ಉಪೇಂದ್ರ, ಹರಿ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಮೂರ್ತಿರೂ

ಪಂಗಳೆಂದಲೂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಅದಿಶಕ್ತಿಯ ಪಾದವಂಕಜವಂ ಧ್ಯಾನಿಸು
ತ ಕಾವಿರುವನು. [೧೭]

ಹವಿಸೆಂಟನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಮಾಣಿಕೈಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾಗಿ
ರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳುಸು
ವರ್ಣಬಿಲ್ವವನುಗಳಿರುವವು ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರರತ್ನ ಸ್ತಂಭಂಗಳಿ
ಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಮಾಣಿಕೈಮಂಟವಿರುವವು ಅಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರ
ನು ಉಮಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯು ಧರಿಸಿ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮ
ವಂ ಪೊದ್ದು ಗಂಧಾರನಾಗಿ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂತ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ ನಾಗಾಭ
ರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳಂಧರಿಸಿ ರುಂಡಮಾಲಾಧಾರಿಯಾಗಿ
ತ್ರಿಶೂಲವೃಗವಾಣಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತು ಸದ್ಯೋಜಾತವಾಮದೇವಲಭೋ
ರ, ತತ್ಪುರುಷ, ಈಶಾನರೆಂಬ ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳು ಭವ, ಶರ್ಮ ಈಶಾನ,
ವಶುವತಿ, ಉಗ್ರ, ರುದ್ರ, ಭೀಮ, ಮಹಾದೇವರೆಂಬ ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಗಳು
ಆನಂದತಾಂಡವ, ಉಮಾತಾಂಡವ, ಗೌರೀತಾಂಡವ, ಕಾಳಿಕಾತಾಂಡವ,
ತ್ರಿವರತಾಂಡವ, ಸಂಹಾರತಾಂಡವ, ಸಂಧ್ಯಾತಾಂಡವರೆಂಬ ಸತ್ತತಾಂಡ
ವರುಗಳು ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ, ವೃಷಭಾರೂಡ ನಟ, ಕ
ಲ್ಯಾಣ, ಭಿಕ್ಷಾಟನ, ಕಾಸುಹನ, ಕಾಲಹರ, ತ್ರಿವರಾರಿ, ಜಲಂಧರ
ಬ್ರಹ್ಮಶಿರಶ್ವೇದ, ವೀರಭದ್ರ, ಹರಿಹರ, ಅರ್ಧನಾರಿ, ಕಿರಾತ, ಕಂಕಾಳ
ಚಂಡೇಶ, ವಿಸ್ವಹರ, ಚಕ್ರದಾನ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರವ್ರಸನ್ನ, ಸೋಮಾಸ್ತಂ
ದ, ಏಕವಾದ, ಸುಖಾಸೀನ, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ, ಲಿಂಗೋದ್ಭವ, ಶರಭ,
ಗಜಾಸುರಸಂಹಾರ, ಅಘೋರರುಗಳೆಂಬ ಇವ್ವತ್ತೆಂಟು ಮೂರ್ತಿಗಳು
ಬಾಲಗಣವತಿ, ತರುಣಗಣವತಿ, ಭಕ್ತಗಣವತಿ, ವೀರಗಣವತಿ, ಶಕ್ತಿ
ಗಣವತಿ, ದ್ವಿಜಗಣವತಿ, ಸಿದ್ಧಗಣವತಿ, ಉಚ್ಚೈಶ್ವರಗಣವತಿ, ವಿಘ್ನ
ಗಣವತಿ, ವಿಜಯಗಣವತಿ, ನೃತ್ಯಗಣವತಿ, ಉರ್ಧ್ವಗಣವತಿ, ಎಕಾ
ಕ್ಷರಗಣವತಿ, ವರಗಣವತಿ, ತ್ರ್ಯಕ್ಷಗಣವತಿ, ಕ್ಷಪ್ರವ್ರಸಾದಗಣವತಿ,
ಹರಿದ್ರಾಗಣವತಿ, ಏಕದಂತಗಣವತಿ, ಸೃಷ್ಟಿಗಣವತಿ, ಉದ್ದಂಡಗಣ
ವತಿ, ಯುಗವಿಮೋಚನಗಣವತಿ, ದುಂಡಿಗಣವತಿ, ದ್ವಿಮುಖಗಣವತಿ,

ತ್ರಿಮುಖಗಣವತಿ, ಸಿಂಹಗಣವತಿ, ಯೋಗಗಣವತಿ, ದುರ್ಗಾಗಣವತಿ, ಸಂಕಟಹರಗಣವತಿ, ಕ್ಷಿಪ್ರಗಣವತಿ, ಹೇರಂಬಗಣವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣವತಿ, ಮುಖಗಣವತಿಗಳೆಂಬ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದ್ಗಣವತಿಗಳು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಸ್ತುಂದಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಅಗ್ನಿಜಾತಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಸೌರಭೇಯಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಗಾಂಗೇಯಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಶರವಣೋದ್ಭವಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಕಾರ್ತಿಕೇಯಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕುಮಾರಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಷಣ್ಮುಖಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ತಾರಕಾರಿಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೇನಾನೀಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಗುಹಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ದೇಶಿಕಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕೌಂಚಭೇದನಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಶಿಖಿವಾಹನಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ವೇಲಾಯುಧಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರೆಂಬ ಸಪ್ತದಶಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರುಗಳು ವೀರಭದ್ರ, ಕಾಲಭೈರವ, ನಾದಿ, ಭೃಂಗಿ, ಮಹಾಕಾಳ, ಶತರುದ್ರರು ಮುಂತಾದ ವ್ರತಮುಖಾಧಿಪರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಿಕ್ಕನಿಜವರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ನಿರಂತರದಲ್ಲೂ ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಣಿಯು ಪಾದಾರವಿಂದವಂಧ್ಯಾ ನಿಸುತ ತವಾಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾದಿರುವರು, ಮತ್ತೂ ಈಪ್ರಾಕಾರದ ಲ್ಲಿಯೆ ಮುನ್ವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಾಭಿನಾನಾದೇವತೆಗಳ ಮನೆಗಳು ಇರುವವು

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ನಾನಾರತ್ನಗಳಿಂದನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೊಮ್ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಕೆಲವು ಪ್ರಜ್ಞವನವಾಟಿಯಿರುವದು ಈ ವಾಟಿಯಮ್ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಅವ್ಯುತವಾಪೀಯೆಂಬಸರೋವರವಿರುವದು ಅದರಲ್ಲಿರುವನಹ ಸ್ತ್ರನಾವಿಗಳೊಳ್ ಪರಿವಾರಕೋಟಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ನಾನೆಗಳಕಧೀಶ್ವರಿಯಾದ ತಾರಾಯೆಂಬ ದೇವತೆಯು ಶ್ಯಾಮಳವರ್ಣಳಾಗಿ ನವಯೌವನಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯಯುತಳಾಗಿನಾನಾಭರಣಂಗಳಂಧರಿಸಿವೀಣಾ ವೇಣು ವೃದಂಗಾಡಿ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗೈಯುತ ಹುಟ್ಟುಗಳಂ ಅಂಡೆಗಳಂಪಿಡಿದು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ ಜಗಧೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದವದ್ವವಂ ದ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾದಿರುವಳು. [೧೯]

ಇವ್ವತ್ತನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಮನೋಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿ

ರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣವೂ ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳು ಆ
ವೃತ್ತಮಯವಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನವಾಟ ಇರುವದು. ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ನವರತ್ನ ಖಚಿತ ಸೋಪಾನಗಳುಳ್ಳ ಆನಂದವಾಪಿಕಾಯಂಬ ಸರೋವರ
ವ್ರಸುನಣ್ಣಚ್ಚಾಯೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿರುವದು ಅಲ್ಲಿ
ಅನೇಕಶಕ್ತಿ ಕೋಟಿ ಸೇನಾಸಮೇತಳಾಗಿ ರೂಪಯೌವನಕಾಲಿಯಾಗಿ
ಕೆಂಪಾದಕೆಪೋಲಗಳುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಮಮೋನ್ಮತ್ತೆಯಾಗಿ ಪಾರಿಜಾತವೃ
ಕ್ಷವನಮುಡಿದು ಕೆಂಪು ವರ್ಣಳಾಗಿ ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕೂ ಮದನುಕೊ
ಡುವಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಧಾಮಾಲಿನೀ ಅಮೃತೇಶ್ವರಿಯಂಬ ಪ್ರತಿನಾಮ
ಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತಳಾಗಿರುವ ವಾರುಣೀಯಂಬ ದೇವಿಯು ನಾವೆಗಳೋಳು
ಕುಳಿತು ಮಧ್ಯಪಾತ್ರ ವಕ್ರವಾಂಸ ರತ್ನ ಪಾತ್ರೆಗಳಂಪಿಡಿದು ಜಗಧೀ
ಶ್ವರಿಯ ಪಾದವಲ್ಲವನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತಕಾದಿರುವಳು, [೮೦]

ಇಷ್ಟೆತ್ತು ಒಂದನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಬುದ್ಧಿಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾ
ಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋಳು ಕ
ಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ವನವಾಟಗಳಿರುವವು ಇದರಮಧ್ಯದೋಳು ನವರತ್ನ ಸೋ
ಪಾನಗಳಂಕೂಡಿ ಅತಿವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಆಳವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವಿಮರ್ಶವಾಪಿ
ಎಂಬ ಸರೋವರವಿರುವದು ಅದರೋಳು ಸರ್ವಾವಯವಸುಂದರಿಯಾಗಿ
ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳಂ ಧರಿಸಿ ತಮಾಲಶ್ಯಾಮಲ ಮಾರುವಳ್ಳವಳಾಗಿ
ಕಪ್ಪಾದ ಕಂಚುಕವಂ ಕಟ್ಟ ನೌಕಾಧೀಶ್ವರಿಯಾದ ಕುರುಕುಳ್ಳಾ ಎ
ಂಬ ದೇವಿಯು ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀವರಿವಾರದಿಂ ಪರಿವೃತಳಾಗಿ ರತ್ನನಿರ್ಮಿ
ತಮಾದ ಹುಟ್ಟುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಾವೆಗಳನ್ನೇರಿ ವಿಹಾರವಂ ಗೈಯುತ್ತ
ಜಗಧೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದವಂಕಡವು ಮನದೋಳು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಕಾ
ದಿರುವಳು. [೮೧]

ಇಷ್ಟೆತ್ತೆರಡನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಅಹಂಕಾರಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರ
ವಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೋ
ಳು ಕುರುವಿಂದರತ್ನಮಯವಾದ ಭೂಮಿಯು ಎಳೆಬಿಸುಲಿನಿಂ ಕೂಡಿರು
ವದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಂಡಭೈರವನು ಹನ್ನೆರಡುರೂಪದಿಂ ಮಹಾವ್ರಕಾ

ತಾ ಚಕ್ಷುಸ್ಕೃತೀ ಛಾಯಾ ಎಂಬ ಮೂವರು ಶಕ್ತಿಯರಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಸ್ತೀರುಗಳಿಂದಲೂ ನಿಜವರಿವಾರದಿಂದಲೂ ವರಿವೃತ್ತನಾಗಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಖಡ್ಗಖೇಟಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕಾದಿರುವನು.[೧೦]

ಇವ್ವತ್ತಮೂರನೆಯ ಪ್ರಾಕಾರವು ಸೂರ್ಯಬಿಂಬಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳು ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಯ ಭೂಮಿ ಇರುವದು ಅಲ್ಲಿ ಅಮೃತಕಳಾಪೂರಿತನಾದ ಸೋಮನಾಥನು ಇವ್ವತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂಬ ವತ್ತೀಯರೊಡಗೂಡಿ ಅನೇಕಾಭರಣಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಾಂಬುಜವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಕಾದಿರುವನು [೧೧]

ಇವ್ವತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾಗಿರುವದು ಈ ಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಣಪ್ರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳು ಶೃಂಗಾರವರಿಫವೆಂಬ ಅಗಳು ಅವರಿಮಿತವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವದು ಅಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನು ರತಿಸಮೇತನಾಗಿ ಇಕ್ಷುಚಾವನಂ ವೃಕ್ಷಪುಷ್ಪಾಣುಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಅನೇಕರತ್ನಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ದಿವ್ಯದುಕ್ಕೊಲವನ್ನುಟ್ಟು ಕೆನ್ನೂರಿಗಂಧಲೇಪನಂಗೈದು ಶೃಂಗಾರದೇವತಾವರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ವಾರಿಪಾತವು ಸ್ವನಂಧರಿಸಿ ರತ್ನಮಯವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹಡಗುಗಳನ್ನೇರಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವಂಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕಾದಿರುವನು.[೧೨]

ಇವ್ವತ್ತೊಂದನೇ ಪ್ರಾಕಾರವು ಶೃಂಗಾರಮಯವಾಗಿ ಚತುರಶ್ರವಾಗಿರುವದು ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂದಣ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯದೋಳು ರತ್ನಮಯವಾದ ಭೂಮಿ ಇರುವದು. ಅದರಸುತ್ತಲೂ ಮಹಾವದ್ಮಾಟವೀಯಂಬ ವದ್ಮವನವು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಆರಯೋಜನ ಬಿಟ್ಟು ಸುತ್ತವರಿದಿರುವದು ಈ ವದ್ಮಾಟವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಗೃಹಕ್ಕೆ ವೈರವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಘ್ಯಪಾತ್ರರೂಪವಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಯು ಇರುವನು ಈ ಪಾತ್ರಧಾರಾರೂಪರಾಗಿರುವ ಧೂಮ್ರಾಚಾರಿ ಉಷ್ಮಾಜ್ವಾಲಿನಿ ಜ್ವಲನೀ ವಿಷ್ಣುಲಿಂಗಿನೀ ಸುಶ್ರೀರಿಸುರೂಪಾ ಕಪಿ

ಲಾ ಹವ್ಯವಹಾ ಕವ್ಯವಹಾ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿಯ ದಶಕಲೆಗಳು ಅರ್ಧಲೋಚನವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವವು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಾತ್ರೆಯರೂಪವಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು ಇರುವನು. ಆ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ತಪಿನೀ, ತಾಪಿನೀ, ಧೂಮ್ರಾ, ಮರೀಚಿ, ಜ್ವಾಲಿನೀ, ರುಚಿಃ ಸುಷುಮ್ನಾ ಭೋಗದಾ ವಿಶ್ವಾ ಬೋಧಿನೀ ಧಾರಿಣೀ ಹವ್ಯವಾ ಎಂಬ ಈ ಸೂರ್ಯನ ದ್ವಾದಶಕಲೆಗಳು ಇರುವುವು. ಸೂರ್ಯರೂಪನಾದ ಈ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಧರಿಸರೂಪವಾದ ಚಂದ್ರಕಲಾಮಯವಾದ ಅಮೃತವಿರುವುದು. ಆ ಅಮೃತದಿಂತುಂಬಿದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತಾ ಮಾನದಾ ಪೂಷಾ ಪುಷ್ಪಿ ತುಷ್ಪಿ ರತಿಃ ಧೃತಿಃ ಶಶಿನೀ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಕಾಂತಿಃ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ ರೇಃ ಪ್ರೀತಿಃ ಅಂಗನಾ ಪೂರ್ಣಾ ಪೂರ್ಣೀಕೃತಾ ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಚಂದ್ರಕಲೆಗಳು ಯೌವನಶಾಲಿನೀಯರಾಗಿ ಸ್ನೇಹಾವೇಶವನ್ನೇರಿ ಅಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಃ ಬುದ್ಧಿಃ ಸ್ಮೃತಿಃ ಮೇಧಾಕಾಂತಿಃ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಧೃತಿಃ ದ್ಯುತಿಃ ಸ್ಥಿತಿಃ ಸಿದ್ಧಿಃ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹತ್ತು ಕಲೆಗಳು, ಏನ್ನೂಚರಾ ವಾಲೀಶಾಂತಿಃ ಐಶ್ವರೀಶತೀ ಕಾನಿಕಾ ಪರದಾ ಹ್ಲಾಸಿನೀ ಪ್ರೀತಿಃ ದೀರ್ಘಾವಂಬ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಕಲೆಗಳು; ಮತ್ತು ಲೋಕ್ಷಾ ರೌದ್ರೀಭಯಾ ನಿದ್ರಾ ತಂದ್ರೀ ಹೃತ್ ಕ್ರೋಧಿನೀ ಕ್ರಿಯಾ ಉತ್ಕಾರೀ ಮೃತ್ಯುಃ ಎಂಬ ರುದ್ರನ ಹತ್ತು ಕಲೆಗಳುಕೂಡ ಇರುವುದು. ಇನ್ನೂ ಪೀತಾ ಶ್ವೇತಾ ಅರುಣಾ ಅಸಿತಾ ಎಂಬ ಈಶ್ವರನ ನಾಲ್ಕುಕಲೆಗಳೂ, ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಂತಿಃ ಶುದ್ಧಿಃ ದೀಪಿಕಾ ರೇಚಕಾ ಮೋಚಿಕಾ ಪರಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಮೃತಾ ಜ್ಞಾನಾಮೃತಾ ವ್ಯಾಧಿನೀ ವ್ಯಾಪಿನೀ ಪ್ರೋಮರೂಪಾ ಕಲಾ ಎಂಬ ಸದಾಶಿವನ ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳೂ, ಮತ್ತು ವಂಚಬ್ರಹ್ಮನ ಕಲೆಗಳೂಕೂಡ ಸಣ್ಣ ನಾವೆಗಳನ್ನೇರಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಸೂರ್ಯಮಯವಾದ ಅರ್ಘ್ಯಪಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ವರದೇವತಾಸ್ವರೂಪಿನಿಯ ಪಾದಪಂಕಜಮಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಲಿರುವರು. ಈ ವಿದ್ಯವಾಟದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಯಾಗಿ ಒಂದೊಂದುಪಾತ್ರೆಗಳಿರುವವು. ಆ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ

ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕಲಾದೇವತೆಗಳು ನಾವೆಗಳನ್ನೇರಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹದ ಆಗ್ನೇಯದಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಕುಂಡವು ಒಂದು ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರ ವದು. ಆ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನು ರಕ್ತವರ್ಣನಾಗಿ ಅಮೃತಧಾರಾಶತದಿಂದ ಆರ್ಚಿತನಾಗಿರುವನು.

ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ನೈಋತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತುನೆಲೆಗುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ದಶಯೋಜನಉನ್ನತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸರ್ವರತ್ನೋದಪಶೋಭಿತವಾಗಿ ವಜ್ರಭುಂಟಾಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಸುವರ್ಣಧ್ವಜಪತಾಕಾಸಹಸ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಅನೇಕರತ್ನಕಲಶಗಳಿಂದಲೂ, ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ವಿಚಿತ್ರಚಾಮರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಮುಗ್ಧಜುಸ್ಸುವಾಥವರ್ಣಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳೇ ಭಂಡಿಗಳಾಗಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾ ವೇದೇಕ್ಷಂಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ಅಶ್ವಂಗಳಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹದ್ವೇದವತೆಗಳೇ ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಚಕ್ರರಾಜವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮೆರೆಯುವ ಒಂದು ರಥವು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಇದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ರತ್ನಕಲಶಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ, ಸುವರ್ಣವಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಉಪರಥವಿರುವದು. ಆ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ವಾಯುಋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಣೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಲಘುತಃ ಮಳಾದೇವಿಗೆ ಆರೋಹಣಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೇಯ ಚಕ್ರವೆಂಬ ರಥವಿರುವದು.

ಆ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಈಶಾನ್ಯಭಾಗದೊಳ್ ದಂಡಿನೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವಾರಾಹೀದೇವಿಗೆ ಆರೋಹಣಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಿರಿಚಕ್ರವೆಂಬ ರಥವಿರುವದು. ಅದುಮುಲ್ಲವೆ ಚಿದಗ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರೀಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಭಯುಂಕರನ ಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಸಾವಿತ್ರೀಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತೀಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ತುರ್ಯಗಾಯತ್ರೀಗೃಹವು ಚಕ್ಷುಷ್ಮತೀಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರಾಜನಾದ ಚಿತ್ರರಥನ ಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ವಜ್ಞುದ್ರಾಧಿವೇದತಾಗೃಹಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ತಾರಾಂಬಿಕಾಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ನಾಮತ್ರಯವಾಚ್ಯನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಗೃಹ ಮೊದಲಾದ ಗೃಹಗಳು ಆಗ್ನೇಯದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನಿಖು

ಮುತಿ ದಿಕ್ಕಿನವರಿವಿಗೂ ಸಾಲಾಗಿ ಇರುವವು. ಮತ್ತೂ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ನಿಬಿಃಮುತಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರು. ಮಹಾನಿಷ್ಕೃವಿನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮಹಾಗಣಪತಿಗೃಹವು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮಂಚಾಕ್ಷರಿವತಿಯಾದ ಶಿವನ ವನೆಯ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವೃತ್ಯುಂಜಯನ ಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಧಾರಣಾಸಂಸ್ವತೀಮನೆಯು ಅದರ ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ ಅಕಾರಾದಿಕ್ಷಕಾರಾಂವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿದೇವತಾಪ್ರಹಳಿರುವವು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸುಪದೇಶಿಗೃಹವು ಇರುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ ಕಾಲಸಂಕರ್ಷಣಿಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಶೇಖನಾಥನ ಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಲಘುಶ್ಯಾಮಲಾಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಾಗ್ವೇದಿನಿಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಶ್ರೀನಕುಲಾಂಬಾಗೃಹವು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಬಾಗೃಹವು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗೃಹಗಳು. ನಿಬಿಃಮುತಿಭಾಗದಿಂದ ವಾಯುವ್ಯಭಾಗದವರಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿರುವವು. ಇನ್ನೂ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಾಯುವ್ಯಭಾಗದೊಳಿರುವ ಶ್ರೀಮಾಂಸಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಉನ್ನತ್ತಭೈರವಿಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನವಾರಾಹಿಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಣೀಮನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಪರಾಂಬದೇವತಾಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ವಂಚವಿರಾವರಾಂಬದೇವತಾಗೃಹವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿದೇವಿಯ ಮಂದಿರವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಕಾಂಡೀಪೀನದನವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವವಾಗಿ ಕುಡಾಮ್ಮಾಯದೇವತಾಗೃಹಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗೃಹಗಳು ವಾಯುವ್ಯದಿಗ್ಭಾಗದಿಂದ ಈಶಾನ್ಯದಿಗ್ಭಾಗದವರಿಗೂ ಸಾಲಾಗಿ ಇರುವವು.

ಮತ್ತೂ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್ ಮಂತ್ರಿನಾಥನ ಮನೆಯು ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಮಹೇಶ್ವರರ ಮನೆಗಳು ಈಶಾನ್ಯದಿಗ್ಭಾಗದಿಂದ ಆಗ್ನೇಯದಿಗ್ಭಾಗದವರಿಗೂ ಸಾಲಾಗಿರುವವು.

ಈ ರೀತಿಯವೆಗಳಾದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ವದ್ವನಾಟಕವಾದ ಯುಕ್ತಮಾದನಾಲ್ಕು ಯೋಜನಉನ್ನತವಾದ ಒಂಬತ್ತೇಜನಧವ್ಯವುಳ್ಳಮಧ್ಯದೊಳಿರುವ ಯೋಜನನಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಓಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಮೂಗೋಪುರದ್ವಾ

ರಕವಾಟಗಳಂ ಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪೇಕ್ಷೇಕ್ಷೀತಿಯಾಗಿ ಲೋಹ ನವರ ತ್ನಾದಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಂಗಳಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವ ರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನವಾವರಣಂಗಳಿಂದೂಡಗೂಡಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಅದಿಕಕ್ಕೆಗೆ ಒವ್ವಾಸ್ಥಾನವಾದ ಆ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೈ ಹದ ಮೇಲಭಾಗದೊಳ್ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗೋವುರಗಳಿರುವವು. ಆ ಗೋವುರಗಳು ನವರತ್ನಮಯಕಲ ಶಕೋರಂಬಗಳಿಂದಲೂ ಸುರ್ವಣಮಯ ಘಂಟಾಸಮೂಹಂಗಳಿಂದಲೂ ಅ ಲಂಕೃತಗಳಾಗಿ, ಜೀವರತ್ನಂಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ನೇಶ ಸದಸ್ರಸಂಖ್ಯಾಕಂಗಳಾದ ಬೊಂಬೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಹುಪ್ರಕಾರಂಗಳಾದ ಸುರ್ವಣಲೋವೆಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಂಗಳಾಗಿರುವವು.

ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆಡಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಪುಗಳಲ್ಲಿಯು ಪಚ್ಚೈಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತಂಗಳಾದ ನಿಲುಗಳಿಂದಲು ಕೆಂಪುಮಣಿಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನವ ರಂಗದ ಕೊರಡುಗಳಿಂದಲು ಇಂದ್ರನಿಲಮಣಿಗಳಂ ಕಡದುಮಾಡಿರುವ ಗು ಬ್ಬಿಗಳಿಂದಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವ ವಜ್ರದಕವಾಟಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಹಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸರವಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಪುಷ್ಕರಾಗದ ಬೀಗಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲಗಳ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ ಮಗ್ಗುಜಾಸ್ವಾ ಮಾಥವರ್ಣಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವೇದಂಗಳು ನದೀರೂಪಂ ತಾಳ ಜಗದೀ ಶ್ವರಿಯುಮಜ್ಜನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಮಾನಂಗಳಾಗಿ ಅಮೃತಮಯಂಗಳಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಮತ್ತೊ ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆಡವು ಚಕ್ರಾವರಣಗಳೆಂಬ ಒಂಭ ತ್ತು ಅಂತಸ್ತುಗಳಂ ಕೂಡಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂಪುರಾತ್ಮಕವಾದ ಚತುರಶ್ರವಾದ ಧರಣೀನಂದನತ್ರಯ ಮಾದ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಹನಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪ್ರಥಮಾವರಣರೂ ಪವಾದ ಮೊದಲ ಅಂತಸ್ತಿನ ಮೊದಲುಫಲಕದೊಳ್ ಅಣಿಮಾ ಮಹಿ ಮಾ ಗರಿಮಾ ಲಭಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಾಕ್ರಾಮ್ಯ ಈಶತ್ವ ವಶಿತ್ವ ಭುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಕಾಮಸಿದ್ಧಿ ರಸಸಿದ್ಧಿ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿ ಬಲಸಿದ್ಧಿ ಖಡ್ಗಸಿದ್ಧಿ ಪಾದುಕಾಸಿದ್ಧಿ ಅಂಜನಸಿದ್ಧಿ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ ಲೋಹಸಿದ್ಧಿ ಕಾಯಸಿದ್ಧಿ ಮಂ

ತ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪರಿವಾರಸಮೇತರಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ ಕಾಡಿರುವರು. ಎರಡನೇ ಫಲಕದೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಮಾಹೇಶ್ವರೀ ಕೌಮಾರೀ ವೈಷ್ಣವೀ ವಾರಾಹೀ ಇಂದ್ರಾಣೀ ಚಂಡಿಕಾ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರೆಂಬ ಮಾತೃಕಾದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದಿಂ ಸಮೇತರಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ ಕಾಡಿರುವರು. ಮೂರನೇ ಫಲಕದೊಳ್ ಸರ್ವಸಂಕ್ಷೋಭಿಣೀ ಸರ್ವವಿದ್ರಾವಿಣೀ ಸರ್ವಾರ್ಕರ್ಷಿಣೀ ಸರ್ವವಶಂಕರೀ ಸರ್ವೋನ್ಮಾದಿನೀ ಸರ್ವಮಂಜುಂಕುಶೀ ಸರ್ವಖೇಚರೀ ಸರ್ವಬೀಜಾ ಸರ್ವಯೋನಿ ಸರ್ವತ್ರಿಖಂಡಾ ಎಂಬ ದಶಮುದ್ರಾದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರಸಮೇತರಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ಳಾಡಿರುವರು. ಈ ಭೂಪುರಾತ್ಮಕವಾದ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಹನಚಕ್ರದ ಮೂರು ಫಲಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಟ ಯೋಗಿನೀಯರೆಂಬ ನಾಮಗಳು. ತ್ರಿಪುರೇ ಎಂಬ ಪ್ರಧಾನದೇವತೆಯು ಸರ್ವಸಂಕ್ಷೋಭಿಣೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಈ ಫಲಕತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಥಮಾವರಣ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮೋಹನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಇದರ ಉಪರಿಭಾಗದೊಳ್ ದ್ವಿತೀಯಾವರಣವಾದ ಸರ್ವಾಶಾವರಿಪೂರಕವೆಂಬ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವೃತ್ತತ್ರಯವೆಂಬ ಮೂರು ರೇಖೆಗಳು ನೋಪಾನದಂತಿರುವುವು. ರೇಖಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೇರಿ ಧೆ. ನವವರ್ಷದ ಚಕ್ರಾವರಣಲ್ಲಿ ನೇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಚಕ್ರಸ್ಥಾನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವೃತ್ತತ್ರಯವು ನೇರಿಧೆ. ಪೂರೋಕ್ತದ್ವಿತೀಯಾವರಣವಾದ ಪೋಡಶದಳಾತ್ಮಕವಾದ ಸರ್ವಾಶಾವರಿಪೂರಕವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಎರಡನೇ ಅಂತಸ್ತಿನೊಳ್ ಕಾವಾಕರ್ಷಿಣೀ ಬುಧ್ಯಾಕರ್ಷಿಣೀ ಅಹಂಕಾರಾಕರ್ಷಿಣೀ ಸರ್ವಾಕರ್ಷಿಣೀ ಸ್ವಾರ್ಕರ್ಷಿಣೀ ರೂಪಾಕರ್ಷಿಣೀ ರಸಾಕರ್ಷಿಣೀ ಗಂಧಾಕರ್ಷಿಣೀ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಿಣೀ ಧೈರ್ಯಾಕರ್ಷಿಣೀ ಸ್ಮೃತ್ಯಾಕರ್ಷಿಣೀ ನಾಮಾಕರ್ಷಿಣೀ ಬೀಜಾಕರ್ಷಿಣೀ ಆತ್ಮಾಕರ್ಷಿಣೀ ಅಮೃತಾಕರ್ಷಿಣೀ ಶರೀರಾಕರ್ಷಿಣೀ ಎಂಬ ಈ ಹದಿನಾರು ಮಂದಿಯು ಗುಪ್ತಯೋಗಿನಿಯರೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ದೇವತೆಗಳು ಅಕಾಲಾದಿ ಪೋಡಶಸ್ವರರೂಪಂಗಳಾದ ಪೋಡಶದಳಗಳಲ್ಲಿ

ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸಾಯುಧರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದೊಡ
ಗೂಡಿ ಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ ಕಾದಿರುವರು. ಈ ಎರಡನೇ
ಆವರಣಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ತ್ರಿಪುರೇಶಿ ಎಂಬ ದೇವತೆಯು ಸರ್ವ
ವಿದ್ರಾವಿಣೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಇದರ ಮೇಲುಭಾಗದೊಳ್ ಅಪ್ಪದಳಾತ್ರಕವಾದ ಸರ್ವಸಂಕ್ಷೋ
ಭಣಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ತೈಲಯಾವರಣರೂಪವಾದ ಮೂರನೇ ಅಂ
ತಸ್ತಿನೊಳ್ ಅನುಗತುಸುಮಾ ಅನಂಗಮೇಖಲಾ ಅನಂಗಮಧನಾ ಅನಂಗ
ಮದನಾತುರಾ ಅನಂಗರೇಖಾ ಅನಂಗವೇಗಾ ಅನಂಗಾಂಕುಶಾ ಅನಂಗಮಾ
ಲಿನೀ ಎಂಬ ಎಂಬುಮಂದಿ ಗುಪ್ತಯೋಗಿನೀಯರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳು ಸಾ
ಲಂಕಾರರಾಗಿ ಸಾಯುಧರಾಗಿ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆ
ಯೊಳ್ ಕಾದಿರುವರು. ಈ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ತ್ರಿಪು
ರಸುಂದರಿಯು ಸರ್ವಾರ್ಕರ್ಷಿಣೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿ
ಹರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಇದರ ಮೇಲುಭಾಗದೊಳ್ ಚತುರ್ದಶೋಣಯುಕ್ತವಾದ ಸರ್ವ
ಸೌಖ್ಯದಾಯಕಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಚತುರ್ಥಾವರಣರೂಪವಾದ ನಾ
ಲ್ಕನೇ ಅಂತಸ್ತಿನೊಳ್ ಸರ್ವಸಂಕ್ಷೋಭಿಣೀ ಸರ್ವವಿದ್ರಾವಿಣೀ ಸರ್ವಾರ್ಕ
ರ್ಷಿಣೀ, ಸರ್ವಾಹ್ಲಾದಿನೀ, ಸರ್ವಸಂಮೋಹಿನೀ, ಸರ್ವಸ್ತಂಭಿನೀ, ಸರ್ವ
ಜ್ಯಂಭಿಣೀ, ಸರ್ವವಶಂಕರಿಣೀ, ಸರ್ವರಂಜಿನೀ ಸರ್ವೋನ್ನಾದಿನೀ ಸರ್ವಾರ್ಥ
ಸಾಧಿಕಾ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಪ್ರಪೂರ್ಣೀ ಸರ ಮಂತ್ರಮಯಿಾ ಸರ್ವದ್ವಂದ್ವಾಹ
ಯಕರೀಎಂಬಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸುಪ್ರದಾಯಯೋಗಿನೀಯರೆಂಬ ದೇವತೆ
ಗಳು ಸಾಯುಧರಾಗಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಜಗ
ದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ ಕಾದಿರುವರು. ಈ ಆವರಣಾಭಿಮಾನದೇವತೆ
ಯಾದ ತ್ರಿಪುರವಾಸಿನಿಯು ಸರ್ವವಶಂಕರಿಣೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡ
ಗೂಡಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಇದರ ಮೇಲುಭಾಗದೊಳ್ ಬಹಿರ್ದಶಾರವೆಂಬ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ
ಚಕ್ರವೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪಂಚಮಾವರಣರೂಪವಾದ ಐದನೇ ಅಂತಸ್ತಿ
ನೊಳ್ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾ, ಸರ್ವಸಂಪತ್ಪ್ರದಾ, ಸರ್ವಪಯಂಕರಿಣೀ, ಸೆ

ರವ್ಯಮಂಗಳಕಾರಿಣೀ, ಸರವ್ಯಕಾಮಪ್ರದಾ, ಸರವ್ಯದುಃಖವಿನಾಶಿನೀ, ಸರವ್ಯ ಮೃತ್ಯುವ್ರತನುನೀ, ಸರವ್ಯವಿಘ್ನನಿವಾರಿಣೀ ಸರವ್ಯಾಂಗಸುಂದರೀ ಸರವ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯದಾಯಿನೀ ಎಂಬ ಈ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಕುಲೋತ್ತೀರ್ಣಯೋಗಿನೀವೇತಗಳು ಸಾಯುಧರಾಗಿ ಸಾಲಂಕಾರರಾಗಿ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೋಳ್ ಕಾಡಿರುವರು. ಈ ಆವರಣಾಭಿಮಾನಿದೇವತೆಯಾದ ತ್ರಿಪುರ ಶ್ರೀ ಎಂಬ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಸರ್ವೋನ್ನಾದಿನೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಚರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಇದರ ವೇಲುಭಾಗದೋಳ್ ಅಂಶದ್ವಾರವೆಂಬ ಸರಸ್ವರಕ್ಷಾಕಗಚ್ಚ ಕ್ರಮೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪಷ್ಪಾಪರಣರೂಪವಾದ ಆರನೇಅಂತಸ್ತಿನೋಳ್ ಸರಪಾಸ್ತ ಸ್ವತಃ ಸರಸ್ವತೀಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾಯಿನೀ ಸರಸ್ವಜ್ಞಾನಮಯಾ ಸರಸ್ವವ್ಯಾಧಿನಾಶಿನೀ ಸರಸ್ವಾಧಾರಸ್ವರೂಪಾ ಸರಸ್ವವಾಪಹರಾ ಸರಸ್ವಾನಂದಮಯಾ ಸರಸ್ವರಕ್ಷಾಸ್ವರೂಪಿಣೀ ಸರ್ವೇಪ್ಪಿತಪ್ರದಾ ಎಂಬ ಈ ಹತ್ತುಮಂದಿ ನಿಗರ್ಭಯೋಗಿನೀರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಯುಧರಾಗಿ ಸಾಲಂಕಾರರಾಗಿ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥೆಯ ಸೇವೆಯೋಳ್ ಕಾಡಿರುವರು. ಈ ಆವರಣಾಭಿಮಾನಿದೇವತೆಯಾದ ತ್ರಿಪುರಮಾಲಿನೀ ಎಂಬ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಸರಸ್ವಹಾಂಕುಶಾ ಎಂಬುದು ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.

ಇದರ ವೇಲುಭಾಗದೋಳ್ ಅಷ್ಟಕೋಣಯುಕ್ತವಾದ ಸರಸ್ವರೋಗಹರಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಸಪ್ತಮಾವರಣರೂಪವಾದ ಏಳನೇಯ ಅಂತಸ್ತಿನೋಳ್ ಅವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ವಶಿನಿಯು ಕವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಕಾಮೋಶಿಯು ಚವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಮೋದಿನಿಯು ಟವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ವಿನಯಿಯು ತವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಅರುಣೆಯು ಪವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಜಯಿನಿಯು ಯವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಸರ್ವೇಶಿಯು ಶವರ್ಗಸಹಿತವಾದ ಕೌಲಿನಿಯು ಈ ಎಂಟುಮಂದಿ ರಹಸ್ಯಯೋಗಿನೀರೆಯರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಲಂಕಾರರಾಗಿ ಸಾಯುಧರಾಗಿ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಸೇವೆಯೋಳ್ ಕಾಡಿರುವರು. ಈ ಆವರಣದೇವತೆಯಾದ ತ್ರಿಪುರಸಿದ್ಧೀ ಎಂಬ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಸರ್ವಾಪೇಚರೀ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿ ಕಾಡಿರುವಳು.

ಈ ಆವರಣಕ್ಕು ಮೇಲಣ ಸರಸ್ವದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕವೆಂಬ ಎಂಬನೇ ಆವರಣಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಇಷ್ಟತ್ತು ವೊಳ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನಾನಾರತ್ನ ಮಯಂಗಳಾದ ಜಗಲಿಗಳು ಇರುವವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಣಿನೀ ಚಾಪಿನೀ ಪಾಶಿನೀ ಅಂಕುಶಿನೀ ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರದೇವತೆಗಳು ಅಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು ಬಿಡಿಸುವ ಬಾಣಗಳುಂಟು ಇಕ್ಷುಚಾಪವುಂಟು ಪಾಶವುಂಟು ಅಂಕುಶವುಂಟು ಈಪರಿಯಾಗಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಬಾಣ ಚಾಪ ಪಾಶ ಅಂಕುಶ ಸಹಿತಂಗಳಾಗಿ ಭಂಡಾಸುರನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯದಾನವರ ರಕ್ತಪಾನಂಗಳಂ ತೃಪ್ತಿಯಂಹೊಂದಿ ಇರುವವು. ಇದುವಲ್ಲದೆ ಅಸಂಖ್ಯಾಕಂಗಳಾದ ವಜ್ರ ಶಕ್ತಿ ಶತಘ್ನೀ ಭೃಶುಂಡೀ ಮುಸಲ ಪಚ್ಚಸ ಮುದ್ದರೆ ಭಿಂಡಿವಾಲ ವೊದಲಾದ ಶತಸಹಸ್ರಾಯುಧಂಗಳು ಮೇಲೆಹೇಳಿರುವ ಮುಖ್ಯಾಯುಧಂಗಳನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಇದರ ಮೇಲುಭಾಗದೊಳ್ ಕೋಣತ್ರಯಯುಕ್ತವಾಗಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಅಷ್ಟಮಾವರಣರೂಪವಾದ ಎಂಟನೇ ಅಂತಸ್ತಿನೋಳ್ ತ್ರಿಖಂಡದೇವತೆಗಳಾದ ಕಾಮೇಶೀ ವಜ್ರೇಶೀ ಭಗಮಾಲಿನೀಎಂಬ ಈ ಮೂರುಮಂದಿ ಅತೀರಹಸ್ಯವೋಗಿನಿಯರು ಸಾಯುಧ ಸಾಲಂಕಾರ ಸಪರಿವಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಕಮಲವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಕಾದಿರುವರು. ಈ ಆವರಣಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ತ್ರಿಪುರಾಂಬಾ ಎಂಬ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಸರಸ್ವಬೀಜಾ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿರುವಳು.

ಈ ಆವರಣಕ್ಕು ಸರ್ವಾನಂದಮಯವೆಂಬ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಆವರಣಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ನಾಥಾಂತವಿರುವದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಮಂತ್ರಗುರುಗಳು ಯುಗನಾಥರಾದ ಮಿತ್ರೇಶ ಒಡ್ಡಿಶ ಪಟ್ಟೀಶ ಚರ್ಯಾನಾಥರು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಪಾದುಕಾರೂಪನಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾಘ್ರ ಪಾನಾಘ್ರ ಸಿದ್ಧಾಘ್ರ ಲೋಪಾಮುದ್ರಾ ಅಗಸ್ತ್ಯಕಾಲಶಾಪನ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯ ಮುಕ್ತಕೇಶೀಶ್ವರ ದೀವಕಲಾನಾಥ ವಿಷ್ಣುದೇವ ಪ್ರಭಾಕರದೇವ ತೇಜೋದೇವ ಮನೋಜದೇವ ಕಲ್ಯಾಣದೇವ ರತ್ನದೇವ ವಾಸುದೇವ ಶ್ರೀರಾಮಾನಂದರೆಂಬ ಮಂತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರವರ್ತಕರು ಸಪ್ತ

ಕೋಟಿಮಹಾಮಂತ್ರಾತ್ಮಕವತಾದನ್ನಾಯ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಜಗದ್ವನನಿಯ ಬಾಧಕಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಭಜಿಸುತಲಿರುವರು. ಇದರ ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಂತರದೊಳ್ ನಿತ್ಯಕ್ಕಿನ್ನೆಯರೆಂಬ ಕಾಮೇಶೀ ಭಗವಾಳಾ ನಿತ್ಯಕ್ಕಿನ್ನಾ ಭೇರುಂಡಾ ವಹ್ನಿವಾಸಿನೀ ಮಹಾವಜ್ರೇಶ್ವರೀ ಶಿವಪೂರೀ ತ್ವರಿತಾ ಕುಲಕುಂಡರೀ ನಿತ್ಯಾ ನೀಲಪತಾಕಾ ವಿಜಯಾ ಸರ್ವಮುಗಳಾ ಹೃದಯವಾಲಿನೀ ಚಿತ್ರಾ ಎಂಬ ಹದಿನೈದುಮಂದಿ ದೇವತೆಗಳು ಪರಿವಾರಾಲ ಕಾರಾಬುಧವಹಿತರಾಗಿರುವರು. ಮಹಾತ್ರಿಪುರ ಸುಂದರೀ ಎಂಬ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯು ಸರ್ವಯೋನಿಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಲಿರುವಳು. ಇವರ ಮೇಲಭಾಗದೊಳ್ ಬಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂಚವನ್ನು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಅಂಗರಕ್ಷಣತತ್ಪರರಾದ ಅತ್ಯಂತ ಅಂತರಂಗರಾದ ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಾಣಸಂಪನ್ನರಾದ ಹೃದಯದೇವೀ ಶಿರೋದೇವೀ ಶಿಖರದೇವೀ ಕವಚದೇವೀ ನೇತ್ರದೇವೀ ಅಸ್ತ್ರದೇವೀ ವಿಲಂಬಿ ಪಡೆಗಳದೇವತೆಗಳು ಹಸ್ತಗಳೊಳ್ ಖಡ್ಗಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಜಾಗರೂಕಾಗಿ ಕಾಡಿರುವರು. ಸರ್ವಾನಂದಮಯಚಕ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ನವಮಾಪರಜನಾಡ ತ್ರಿಖಂಡಮುದ್ರೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮಂಡಲಾಕೃತಿಯಾದ ಬಿಂದುಮಯಪೀಠವಿರುವದು. ಈ ಪೀಠವು ಶ್ರೀಪೀಠವೆಂದು ಮಹಾಪೀಠವೆಂದು ವಿದ್ಯಾಪೀಠವೆಂದು ಪಂಚಾಶಸ್ವೀಠವೆಂದು ಆನಂದಪೀಠವೆಂದು ಸೌರಾನಂದಮಯಚಕ್ರವೆಂದು ಶ್ರೀಲಲಿತಾದೇವಿಯ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ತೂಗುಮಂಚವಿರುವದು. ಅದೊಂದಿರುವದೆಂದರೆ. ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಗಳಾದ ತೇಜೋರೂಪಗಳಾದ ದಿವ್ಯಸುಗಂಧಸೌಕುಮಾರ್ಯಯುಕ್ತಗಳಾದ ವಿಚಿತ್ರಶಕ್ತಿರೂಪಗಳಾದ ನಾನಾಜೀವರತ್ನಗಳಿಂದಲಂಕೃತಗಳಾದ ಆನಂದಕರಗಳಾದ ನಾಲ್ಕುಪಾದಗಳಿರುವವು. ಆ ಪಾದಗಳೊಳ್ ಅಗ್ನೀಯದಿಕ್ಕಿನಪಾದದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನು ಕಂಪುಪಲ್ಲದಿಂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತನಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧಗಳಂಧರಿಸಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯೊಳ್ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಿರುವನು. ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಪಾದದೊಳ್ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃ

ತನಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧಧರನಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಿರುವನು. ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಪಾದದೋಳ್ ರುದ್ರನು ಶುದ್ಧ ಸ್ವಟಕವರ್ಣನಾಗಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಗಳುದಲಂಕೃತನಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧಧರನಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಿರುವನು. ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಪಾದದೋಳ್ ಈಶ್ವರನು ಪೀತವರ್ಣನಾಗಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧಧರನಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದಿರುವನು. ಇಂತಿರ್ವ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳ ಮೇಲು ಭಾಗದೋಳ್ ಸದಾಶಿವನು ದಾಡಿಮಕುಸುಮಸಂಕಾಶನಾಗಿ ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲ ಅಂಗದ ಕಪಟ ಹಾರ ನೂಪುರ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯಯುಕ್ತನಾಗಿ ಪರೈಂಕಫಲಕರೂಪವಂ ತಾಳುವನು. ಇಂತಿರ್ವ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂಜುಷ್ಠಿ ಮನೋಬುದ್ಧಿಚಿತ್ತಾಹಂಕಾರಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಡಿಗಳಿರುವವು. ಆ ಕೊಂಡಿಗಳೆಂಬ ನಿಬದ್ಧಂಗಳಾದ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮವೇಶ್ವರಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ಸರಪಳಿಗಳಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಸ್ಥಿತದ ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮಧ್ಯಗೋಪುರದ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಸಹಸ್ರದಳಯುಕ್ತವಾದ ಕಮಲದ ವೇದಾಂತಯುಕ್ತಾಶ್ರಯಿ ಸಿ ಇರುವವು. ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಈಶ್ವರರೆಂಬ ಈ ಮಂಜದ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಂಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಸಾಲೋಕ್ಷ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾವಿರಾಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯರೂಪಂಗಳಾದ ನಾಲ್ಕು ವಿಧ ಮುಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಕಂಭಗಳು ತ್ರಿವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪವಾದ ವಿತಾನವಂ ಧರಿಸಿರುವವು. ಇಂತಿರ್ವ ವಿತಾನವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ಪರೈಂಕಪಾದಪರ್ಯಂತವು ವರ್ಣಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ ಮಾಯೆಯೇ ತೆರೆಯಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪವಾದ ಈ ವಿತಾನವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೋಡತಾಪ್ತರೀಮಹಾಮಂತ್ರದ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ವಿಚಿತ್ರಗಂಧಗಳಾದ ಹದಿನಾರು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಗಳಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಇಂತಿರ್ವ ಮಂಜದ ಸದಾಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಫಲಕದ ಉಪರಿಭಾಗದೋಳ್ ಶುದ್ಧಸತ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತ್ವದಲ್ಲಿ ಆನಂದಾನುಭವಮಯವಾದ ಅಡ್ಡವರಗು

ಇರುವುದು. ಇಂತಿರ್ಪ ಮಹಾವರ್ಯಂಕಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ
 ಪೃಥಿವೀ ಅವು ತೇಜಸ್ಸು ವಾಯು ಆಕಾಶಗಳುಂಟು ಪಂಚಭೂತಗಳು
 ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧಗಳುಂಟು ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು ತ್ವಕ್ಕಾ ಚ
 ಹ್ವಾಸ್ಸು ಶ್ರೋತ್ರ ಜಿಹ್ವಾ ಘ್ರಾಣಗಳುಂಟು ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು
 ವಾಕ್ಯ ಪಾಣಿ ಪಾದ ವಾಯು ಉಸಸ್ಯಗಳುಂಟು ಪಂಚಮೇಂದ್ರಿಯಗ
 ಳು ಅಹಂಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ನಿರುತಿ ಕಾಲ
 ರಾಗ ಕಲಾ ಮಾಯಾ ವಿಷ್ಣು ಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾ ಈಶ್ವರ ಸದಾಶಿವ ಶಕ್ತಿ ಈ
 ಮುಂವ್ಯತ್ತಾರುಮಂದಿ ತತ್ತ್ವಭಿಮಾನಿನಿವೇಶತೆಗಳೇ ದಿವ್ಯನೋಪಾಂಗಳಾ
 ಗಿ ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನೇವೆಯಿಲ್ಲ ಎರ
 ಮತಾತ್ಮೆಯಾದಿಂವಿರುವರು. ಇಂತು ಜಗನ್ನೋಹನಾಕಾರಮಾದ ಪ
 ಯಂಕದಲ್ಲಿರುವ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಮಧ್ಯಭಾಗದೋಳ್ ಕಾಮೇಶ್ವ
 ರನಿಂದ ಸುಪ್ರಾರ್ಥಿತಗಳಾದ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗು ಆದಿಕಾರಣೆಯಾದ
 ಪರಶಕ್ತಿಯಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಸುರಸುಂಸ
 ರೀ ಮಹಾಮಾಯಾ ಯೋಗಿನಿವ್ರಾ ಸ್ವಮಂಗಳಾ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರೀ
 ಇವು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ನಾಮಂಗಳುವ ಸ್ತುತಿಪಲ್ಲವುಗಳಾದ ಶ್ರೀಜಗ
 ದೀಶ್ವರಿಯಾದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಾದ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹರೂಪವಂಶಾಳರೂಪ
 ಶ್ರೀಆದಿಶಕ್ತಿಯು ಸಕಲಭಾವನಸಂಪ್ರದೇಶೈಷೈಮಂ ವಹಿಸಿ ಚತುರ್ವಿಧ
 ಪುರ.ಪ್ರಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ನಾಲ್ಕುಕರಗಳೋಳ್ ಒಂದು ಕರದಲ್ಲಿ ಸಕ
 ಲದೈತ್ಯಸಂಹಾರಕರಮಾದ ಜಗನ್ನೋಹನಕರಮಾದ ಪಾಶವಂ ಮತ್ತೊಂ
 ದುಕರದಲ್ಲಿ ಸಕಲಭಕ್ತಜನಂಗಳ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಂ ಪಾವನಂ ಪರಿಹರಿಸುವ
 ಮಹಾಂಕುಶವಂ ಮತ್ತೊಂದು ಹಸ್ತದೋಳ್ ಅನೇಕಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರಿ
 ಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣವಾದ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಕೋದಂಡವಂ ಮತ್ತೊಂದುಕರ
 ದೋಳ್ ಶೃಂಗಾರರಸಕ್ಕೆ ಜೀವನರೂಪಂಗಳಾದ ಅರವಿಂದ ಅಶೋಕ
 ಮಾಕಂದ ನವಮಲ್ಲಿಕಾ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳುಂಟು ಐದು ಸ್ಪಷ್ಟಬಾಣಂಗಳಂ
 ಧರಿಸಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಓಷಧಿವತಿಯಾದ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾದ ಸಕಲ ಜಗದಾ
 ನಂದಕರಮಾದ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚಂದ್ರಾಪಮಾದ ಸ್ವ
 ಯಂವ್ರಕಾಶಮಾದ ಕಿರೀಟವಂ ಧರಿಸಿ ಅಷ್ಟಮಿಾಚಂದ್ರಪರಿಮಾಣದಿಂ

ದ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶಮಾದ ಘಾಲದೇಶದೊಳ್ ಗಾಯ
 ತ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಸರಸ್ವತೀರೂಪಸುಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಕೆಂಪಾದ ಘುಮುಘು
 ಮಿಸುತಲಿರುವ ದಿವ್ಯಕುಂಕುಮವಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮುಖಚಂದ್ರಮಂಡಲನೆ
 ಮೀಸಕ್ಕೆ ಬಂಪು ನಮ್ಮಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಡಿರುವ ಅಂಧಕಾರದ
 ಮರಿಗಳೋ ಎಂಬಿತಿರುವ ಸುಳಿಗುರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಕೃತರತ್ನಮಯಂ
 ಗಳಾದ ಹೆರೆ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಬಿಟ್ಟು ಮುಂಗುರುಳುಬಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಅಲಂ
 ಕೃತಳಾಗಿ ಚಲನವಾತ್ರಾದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತಂಡಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾಡು
 ವ ಭ್ರಾವಲ್ಲಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕಸೂರಿಯ ಬಿಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ವದನಸೌಂ
 ದರ್ಯದ ಪ್ರವಾಹದೊಳ್ ಪೂಳೆಯುವ ವೀನಗಳಂತಿರುವ ಸಕಲೈಶ್ವ
 ರ್ಯವ್ರದಂಗಳಾದ ವೀಕ್ಷಣಿಗಳಳ್ಳ ನೇತ್ರಂಗಳುವ ಶೋಭಿತಳಾಗಿ ನೂ
 ತನಚಂಪಕಕುಸುಮದಂತಿರುವ ನಾಸಾಪುಟದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಮಯವಾದ
 ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಿತಳಾಗಿ ಕದಂಬಕುಸುಮಗುಚ್ಛಗಳಂ
 ಕರ್ಣಪೂರಂಗಳಾಗಿ ಧರಿಸಿ ನೂರ್ಯಚಂದ್ರಮಂಡಲಂಗಳು ಏಕದೇಶ
 ದೊಳ್ ಸಮಾನಕಾಂತಿಯಿಂದಿರುವಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ
 ಲೋಕಪ್ರಕಾಶಕಳಾಗಿ ವದ್ಮರಾಗಮಣಿಮಯಕನ್ನಡಿಗಳಂತೆ ಥಳಥಳಿಸು
 ವ ದಿವ್ಯಹರಿದ್ರಾನುಲೇವನದಿಂದ ರಮಣೀಯಂಗಳಾದ ಕಪೋಲಂಗಳಿಂದಲು,
 ಶುದ್ಧವಿದ್ಯೆಯ ಅಂಕುರಂಗಳಂತಿರುವ ದಂತಗಳ ಕಾಂತಿ ಎಂಬ ಮಂದ
 ಹಾಸದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಸಕಲ ವೇದ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಾದಿಗಳಂ ಮೊದಲು ದೇ
 ವಮುಖಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶವಂಗೈದು ವಾಗ್ದೇವತೆಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ದಿ
 ವ್ಯವದನಕಮಲದಿಂದವಪ್ಪುವ ಬಾಲಾ ಭುವನೇಶ್ವರೀಯಲೆಂಬ ದೇವತೆಗಳು
 ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕೇವಲ ಸುಖರೂಪವಾದ ತಾಂಬೂಲವಾಸನೆಯಿಂದ ಸಕಲ
 ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ
 ವಸ್ತು ಇರುವದೆಂದು ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲದ ಗಲ್ಲದಿಂದ ಉಪಶೋಭಿತ
 ಳಾಗಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರವೃಕ್ಷ ಕಂಠದಿಂದ ವಿ
 ರಾಜಿತಳಾಗಿಯು, ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಅನರ್ಘ್ಯಂಗಳಾದ ಅತಿಪ್ರಕಾಶಂಗಳಾದ
 ವಿಜ್ಞಾನಮಯಂಗಳಾದ ವಿವಿಧದಿವ್ಯರತ್ನಮಯಂಗಳಾದ ಅಂಗದ ಮು
 ಕ್ತಾಹಾರ ಕಂಕಣ ಅಂಗುಳೀಯುಕ ಕಾಂಚೀದಾಮ ನೂಪುರ ಮೊದಲಾದ

ಅಪರಿಮಿತೆಗಳಾದ, ಅಭರಣವಿಶೇಷವೆಂಬವುಗಳಾದ ಅಲಂಕೃತಳಾಗಿ, ಜಪಾಕು ಸುಮಾರ್ಣವಗಳಾದ ಪರಮಶೇಖೋರೂಪಂಗಳಾದ ನಿರ್ಗುನಾನುಸಾರಿ ರೈದಿಂದ ಯುಕ್ತಗಳಾದ ಸಕಲಾವಯವಗಳುಂಟಾಗಿ, ದಿವ್ಯಕಸೂರಿ ಕುಂಕುಮಾಗರುಗಂಧಮಂಧರಿಸಿ, ಯೋಗವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಂಗಳಾದ ಕೌ ಸುಂಭವಸ್ತ್ರ ಕಂಠಕುಲುತ್ತರೀಯಂಗಳಂವುಮದ್ದು, ಚಂಪಕ ಅಶೋಕ ಪುನ್ನಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜ ಪಾರಿಜಾತವೃಕ್ಷವಾಲೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಸರ್ಪ ಮಂಗಳಾದೇವಿ ಎಂಬ ನಾಮವನಾರ್ಥಕವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಸಕಲ ಭುವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತ ಪರಮಾರಂಧಮಿ ಪರ್ಯಂಕತಲ್ಪದೊಳ್ ಕೂಳು ತು ಜಗತ್ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದೊಂದು ಪಾದವಂ ಮಡಿಸಿ ತಲ್ಪದೊಳಿರಿಸಿ ಯೋಗಿ ಧ್ಯೇಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಚರಣವಂ ಪಾದಪೀಠವಾದ ಸತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯ ಶಿರೋಭಾಗದೊಳ್ ವಿಲಾಸದಿಂದಿರಿಸಿ, ಮರಿ ಮರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗು ನೆಲೆಯುತಿಳಿದು ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡುವವಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯಳಾಗಿ ಸಕಲ ವೇದವಾಕ್ಯಂಗಳಿಗೂ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಂ ಗೈಯುವವಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರಳಾಗಿ ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಂಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಕುಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಭಕ್ತಜನಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವದವಿಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿ ಅವಾಚ್ಯನಸಗೋಚರಳಾದಾಗ್ಯೂ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀನಗರದ ಮಹಾಚಕ್ರದೊಳ್ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹ ವಂತಾಳರಲು.

ಇಂತು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯಾದ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯ ಈ ಲೀಲಾವಿ ಗ್ರಹದ ದರ್ಶನವಂಪ್ರಾಪ್ತವು ಪುಳಕಾಂಕಿತಶರೀರನಾಗಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂದ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ತೋತ್ರವಂಗೈಯಲು ದೊರೆಯಿಸಿ ನವಾವರಣಮಹಾಚಕ್ರಪೀಠದ್ವಾರಂ ಶ್ರೀದೇವೀಪರಿವಾರಂಗಳ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಂಗಳಂ ವಿಶದಮಾಗಿ ನೋಡಿ ಪರವಶನಾಗಿರಲು. ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಭಯಭಕ್ತಿಮಿತ್ರವಾದ ಮ ನೋಭಾವವಂ ತಿಳಿದು ಈ ಕುಮಾರನು ಭೀತನಾಗಿರುವನೆಂದು ಪರಮ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಮೊದಲು ತನ್ನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂ ಮರೆಮಾಡಿ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಮನೋಹರವಾದ ಸೌಮ್ಯವಾದ ರೂಪ

ದೆ ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಎಚ್ಚರಿತು ಇರುವನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ವಿರಾಡ್ಭಾವವಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರದೊಳಿರುವ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹರೂಪವಂಕೊಡಾ ನೆನೆಯುತ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಮರಳಮರಳದಂಟವ್ರಣಾಮಂಗಳೈಯುತ ಅನೇಕಂಗಳಾದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಮಾಡುತಿದರ್ಶನದಂತೆನೆ.

ಎಲೈ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಂಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನೇಕ ವೇದ ವೇದಾಂತಗಳು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಕೊನೆಯಂಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತಿರಲು ಮಂದಮತಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಏನೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಮಾಡುವೆನು. ಈ ಪ್ರಪಂಚಸೃಷ್ಟಿಯ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಸಕಲ ತತ್ವಗಳಾಗಿ ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲದೆ ಅನಂತಾನಂತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಏಕರೂಪಳಾಗಿ ಅಖಂಡಾನಂದಮಯಳಾಗಿ ಇರುತಲಿದು ಒಂದಾನೊಂದುಕಾಲದೋಳ್ ಜೀವಕೋಟಿಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ಫಲಿಸಿದಂತೆ ನೀನು ಜಗನ್ನಿರ್ಮಾಣಲೀಲಾನುಕೂಲವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವಂತಾಳ ಸಕಲೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣಗಳಾದ ಪಮಸ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ನಾಮರೂಪವಿಭಾಗವಂರಚಿಸಿ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಜಲಾವರಣವಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಮಯಂಗಳಾದ ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಬುದ್ಬದಗಳಂ ಸೃಜಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಕರ್ತೃಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರರನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಮಾನಸೋದ್ಭವ ಜರಾಯುಜ ಅಂಡಜ ಸ್ವೇದಜ ಉದ್ಭಿಜ್ಜರೂಪಂಗಳಾದ ಸವಪ್ರಜೇಶ ದೇವ ಅಸುರ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷ ಯಕ್ಷ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಉರಗ ಮನುಷ್ಯ ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ ತರು ಗುಲ್ಮಾದಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿ, ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ವಿಷ್ಣುವಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಕರ್ಮಭೋಗಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜಂತುಗಳಂ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಲಯವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ರುದ್ರನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು,

ಸಕಲ ವದಾರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವೇಶವುಮಾಡಿ ನಿರ್ಲೇಪ
ಳಾಗಿ ಆಯಾಯ ವ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತಂಗಳಿಂದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ
ಪ್ರೇರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ ಪರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವ
ರವರುಮಾಡುವ ಯಜ್ಞ ದಾನ ತಪೋಧ್ಯಾನಂಗಳನ್ನು ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ನೋಡುತ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣಂಗಳಾದ ಸ್ವರ್ಗಪವರ್ಗಂಗಳಂ ಕೊಡುತ
ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಲೀಲೆಯಂ ಕೈಗೊಂಡು ವಿರಾಡ್ರೂಪದಿಂದಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪಿಯೇ ನಿನ್ನ ಧಿವಾಪರೆಗಳಿಗೆ ಭಾರಿಭಾರಿಗು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ
ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಗೈಯುವೆನು. ಮತ್ತೂ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿ ತಮೋಗುಣ
ಪೂರ್ಣರಾದ ಧ್ವಂಸಕರಾದ ಜಗತ್ತುಗಳಂ ಬಾಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ
ತಪೋಬಲದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದ ಗರ್ವಾಂಧರಾದ ಭಂಡಾ
ನುರ ಮಹಿಷ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭ ಚಂಢ ಮುಂಡ ರಕ್ತಬೀಜ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಮ
ಧು ಕೈಟಭ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯವರ್ಗಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗೆ ಲಲಿ
ತಾ ಶ್ಯಾಮಳಾ ಭದ್ರಕಾಳೀ ದುರ್ಗಾ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ ಮಾತಂಗೀ ಮ
ಹಾಮಾಯಾ ಕಾಳರಾತ್ರಿ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರೀ ಚಂಪೀ ಚಾಮುಂಡೀ ಎಂಬ
ಮೂರ್ತಿಭೇದಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಸಹಸ್ರಧುಜೆಯಾಗಿ ಸರ್ವಾಯುಧಂಗಳಂ ಧರಿ
ಸಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸವರಿವಾರರಾಗಿ ಸಂದರಿಸಿ ಲೋಕಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದ ಪೂ
ಜಿತಳಾದ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದ ಮಹಾವ್ರಭಾವಲುಳ್ಳ ಜಗದೀಶ್ವರಿ
ಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಯೇ ನಿನ್ನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಮರಳ ಮರಳ ನಮ
ಸ್ಕರಿಸುವೆನು. ಮತ್ತೂ ಬತುರ್ಮುಖನಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿರೂಪದಿಂ ವಿಷ್ಣುವಿನ
ಲ್ಲಿ ಕರುಣಾರೂಪದಿಂ ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧರೂಪದಿಂ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ವ್ರಭಾ
ರೂಪದಿಂ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿರೂಪದಿಂ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ವಾಲಾರೂಪದಿಂ ದೇ
ವರ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾರೂಪದಿಂ ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರಣಾರೂಪದಿಂ ಉಪಾ
ಸಕರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರೂಪದಿಂ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾರೂಪದಿಂ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ವ
ಮಾರೂಪದಿಂ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಧೃತಿರೂಪದಿಂ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜಾರೂಪ
ದಿಂ ಸರ್ವಜೀವರಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯರೂಪದಿಂ ವೃಥಿವ್ಯಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣ
ರೂಪದಿಂ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿರೂಪದಿಂ ಯಜ್ಞಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಹಾರೂ
ಪದಿಂ ವೇದಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವರೂಪದಿಂ ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರಭಾವರೂ

ಪದಿಂ ಸಕಲ ಭುವನಂಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂಪದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಸಕಲ ಭುವನವಂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ನೀನು ಸಕಲ ಭುವನಂಗಳಲ್ಲಿರುತೆ ಸರ್ವಶರೀರಣಿ ಸರ್ವವರಿಪ್ರಾಣಾರ್ಥವನೆನಿಸಿದ ನಿನ್ನಂ ಕೆಲವರು ಪರಾಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಬ್ಯಾಧಿಸುವರು. ಕೆಲವರು ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಪ್ರಾಪಿಸುವರು. ಕೆಲವರು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಆರಾಧನೆಮುಗೈಯ್ಯುವರು. ಈ ವರಿಯಾಗಿ ಸರ್ವೋಪಾಸಕ ಜನಂಗಳಿಗೂ ಸರ್ವದೇವತೆಯೆವಳಾಗಿ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಠಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರಿಯೇ ನಿನ್ನ ಪಾದಪಂಚಜಗಳಿಗೆ ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಿತಿವಿರಾತಿ ಆನಂದದೊಳ್ ಮುಗುಗಿ ಆತ್ಮರನ್ನರವನಾಗಿ ಮರಳ ಮರಳ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈಯುತೆಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಂ ಭಕ್ತಿಪಾರವಶ್ಯವೆನೋಡಿ ಅವನ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟಳಾದೆನು. ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವವಂ ಅರಿತೆನು ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೈಗೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವಾದ ನಿಜಾಯುಧವಂ ಕೊಡುವನೆಂದು ಪೇಳಿ ದೀಪದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪವಂ ಉಂಟುಮಾಡುಮತೆ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಖಡ್ಗದಿಂ ಚಂದ್ರಾಯುಧವೆಂಬ ಖಡ್ಗವಿಶೇಷವಂ ತೆಗೆದು ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ ಈ ಆಯುಧವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಲಗರ್ವಿತರಾದೆ ಚೂಡ ಮುಂದೆ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭ ಮಹಿಷ ರಕ್ತಬೀಜಾದಿ ದಾನವರಂ ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂ ಸಂದರಿಸಿ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿರುವದು. ಇದಂ ನಿನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹರಸಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕರಕಮಲಗಳಿಂದ ಆ ಕುಮಾರನನ್ನೆತ್ತಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯವಾದ ಅಂಕದೊಳ್ ಕುಳ್ಳುಗಿಸಿ ಶಿರಸ್ಸನ್ನಾಘ್ರಣಿಸಿ ಅವ್ಯತಹಸ್ತದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಮೈದಡವಿದಮಾತ್ರದಿಂದ ಲೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮದಗಜಗಳ ಬಲವು ಧೈರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಂಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ವಜ್ರಶರೀರನಾಗಿ ನೂತನವಾದ ತೇಜೋವಿಶೇಷದಿಂದ ಬಪ್ಪುತ್ತಿರಲು. ಆಗ ಸಕಲ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಂತ್ರಂಗಳ ಉಪದೇಶವೆನೂಡಿ ಈ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಂಗಳಾದ ಅಸ್ತ್ರದೇವತೆಗಳು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಇರಲೀ ಎಂದು ಅವ್ಯತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ, ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ, ಹಿಂದ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ, ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರ, ಯಾಮ್ಯಾಸ್ತ್ರ

ಸ್ತು ವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತು ಕಾಶ್ಯೇರಾಸ್ತು ರೌದ್ರಾಸ್ತು ಗಂಧರ್ವಾಸ್ತು
 ಸ್ತು ವೇದ ಹನುಸ್ತು ಪರ್ವತಾಸ್ತು ವಜ್ರಾಸ್ತು ಗಾರುಡಾಸ್ತು
 ಸರ್ವಾಸ್ತು ಅಮರಾಸ್ತು ಸೌರಾಸ್ತು ಮೇಘವಾಸ್ತು ಐಷಿಕಾಸ್ತು
 ಅಶ್ವಿನಾಸ್ತು ರಷ್ಮಿರಾಸ್ತು ಜ್ಯೋಭಕಾಸ್ತು ದೇವತಾಕಾಲಚಕ್ರ
 ವಿಪಣ್ಣಿಕಕ್ರ ವೂದಲಾದ ಅಧಿಪೇವತೆಗಳು ನಿಜರೂಪಗಳಿಂದ ಸೂಲಸೂ
 ಅಣಿಗ ವಿಸರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸುಗಂ
 ಧರಾಜನೇ ! ಶ್ರೀ ಜೀವಿಯ ಆಜ್ಞೆ ಬಲದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಗಿ ಸಾಧೀ
 ನರಾಗಿ ಇರುವೆವು, ಈಗ ನಮಗೆ ಹೇನು ಆಜ್ಞೆ ಬಿಸುತ್ತಿ ಯೇ ಎಂದು
 ಕೇಳುವ ಅಸ್ತು ಧೀವತೆಗಳಂ ಕುರಿತು ಸುಗಂಧರಾಜನು ನಾನು ನೆನ
 ದ ಗ ಬರುವೆನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಮತ್ತೂ ಶ್ರೀ ಅಧಿಕೃತಿಯ
 ಛಾಯಾ ಗಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಯಕ್ಷ
 ನೇ ನೀನು ಸುಗಂಧರಾಜನ ಆಜ್ಞೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಈತನು ನಿಯಮಿಸಿದಕೂ
 ಯಂವು ಮಾಡುತ್ತಾಯಿರು ಎಂದು ನುಡಿದು ಸುಗಂಧರಾಜನ ಸ್ವಾಧೀನ
 ವು ಮಾಡಿ, ಅವು ಮಾಡಿಸಿದಿಗಳಂ ದಮೆವಾಡಿ, ಮತ್ತೂ ಎಲೈ ಕುನಾ
 ರನೇ ನಿನ್ನ ವಿತ್ರನಾದ ನುಮತಿಗೆ ಅಸ್ತಂಗಳ ಪ್ರಯೋಗೋಪನಂ
 ಹಾರಮಂತ್ರಗಳಂ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಉಪವೇಶನವಾಡಿ
 ಈಶ್ವರೂ ಮಿತ್ರಭಾವದಿಂದ ಇರುತ ಎಲ್ಲಾ ದಿಗ್ವಿಜಯವಂ ಮಾಡಿ ಪರ
 ಮಸೌಮಾರ್ಯಜನಂ ಅನುಭವಿಸು ಎಂದು ಅವುಣೆಯಂಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೂ
 ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಾದ ಬಂದು ಮಾತಂಪೇಳುವೆನು ಸಾವ
 ಧಾನದಿಂ ಕೇಳು ನಾಗು ಬೂತೋಕ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಹಾತ್ಮರು ಮನೋ
 ವಾಕ್ಯಾಕಾಯಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಇರಾರು ಅವರ
 ವಿಸ್ಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಪರಾಧನಂ ಮಾಡಿದೆಯಾದರೆ ಈಗ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರ
 ಹದಿಂದ ಲಬ್ಧಿಂಗಳಾದ ಈವಕಲ ಸಂಧನಗಳು ನಿನಗೆ ಬಂದಾನೊಂದು
 ಕಾರ್ಯನವಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನ್ಯವ ನೈಮವವು. ನನ್ನ ಉಪಾಸಕ
 ರು ಬಹು ಮಹಾತ್ಮ್ಯಕಾಲಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಂ ತ್ಯಜೀಕರಿಸಿರುವರು
 ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಧನಗಳಿಗೆ ಮಾಲಿನ್ಯ ಬಂದದ್ದೇ ಅದರೆ ಆ ಮಹಾಪು

ರೂಪರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವದೆಂದು ಅವು ನೆನಪುಂಟು
 ಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದವು, ಮಾತನು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು
 ಸಂಪೂರ್ಣಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪೂರ್ಣಮನೋರಥನಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಆ
 ನಂದದಿಂದ ಎದ್ದು ಪದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕರಣಂ ಮಾಡಿ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯು
 ನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ, ಶ್ರೀಮಾತಕ್ಕಿಯು ಸಕಲದೇವತಾ
 ಸಮೂಹದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರವನು ದೊಂಬು.

ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜನು ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಪ
 ಯುಕ್ತವೆಂದು ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು ಪ್ರಸಾದವುಂ ಪುಣ್ಯ
 ವನಂಕೂಡಾ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಅಜ್ಞಾನಮೋಹನಾಗಿ ತನ್ನಗೃಹ
 ಧೀನದಲಿ ರುವ ಭಾಯಾಗುವುನೆಂಬ ಯಕ್ಷಸಂಕರನು ಎತ್ತಿ ಯಕ್ಷನೇ
 ನಾನು ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆನೋ ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರು
 ವದೆಂದು ಅವುನೆಯಂಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವ
 ರಿಯು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಂ ಗಿ ಇದೇ ಸುಮೂರ್ತುವೆಂದುಸಕಲಾ
 ನ್ನು ಸಂತ್ರಸ್ತರೂ ಸುಮತಿಗೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ, ಅವನು ಕುರಿತು
 ಯಶೈ ಮಿತ್ರನೇ ಉದಾಸನದಲ್ಲಿ ವರಮಾತೃಲ್ಯುಳ್ಳುಳ್ಳು ಶ್ರೀದೇವಿಯು
 ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಬಂದು ರಹಸ್ಯವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಿರೂಪಿಸುವೆನು ಕೇಳು ತನ್ನ
 ಪಾದಾರವಿಂದವು ಉಪಾಸನೆಯಂಮಾಡುವ ಮಹಾ ಪುರುಷರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವ
 ರಾಧ ಲೇಖನವನ್ನಾದರೂ ಅಕರಿಸಿನೆಯಾದರೆ ಈ ಸರ್ವಸಾಧನಂಗಳು ಮಾಲಿ
 ನ್ಯನನ್ವೈದುವವು, ಆ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರಸಾದಬಲದಿಂ
 ದಲೇ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧನವಿರಲಾರ
 ದು ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದಾಗರೂಕನಾಗಿರೂ ಎಂದುವೇಳು
 ಅವನೊಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪು, ಮಾರನೇದಿನ
 ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾಸಿಗಳಂ ಮಾತನು ಹಾರಾಜಾಂತರ ಪುನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ
 ಗುಣವತಿಯ ಕಯ್ಯಾಗೃಹದೊಳಗೆ ನವರತ್ನನಯಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ
 ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು ಹಾಗೇ
 ಗುಣವತೀದೇವಿಯ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವ ಕು

ವಾರನ ಸೂತನಕೋರಾತಿಶಯವಂ ವಂದಿಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟಸೂರ್ಯ
 ಪಸೂತವಾನನಾದ ದಿವ್ಯಖಡ್ಗವಂ ಸಹಾನೋತಿ, ಮತ್ತೂ ವಜ್ರಾಯುಧ
 ವಂ ಧರಿದದೇವೇಂದ್ರಸಂತಿರುವ ಕುಮಾರನಂ ಕರದಿಂದಪಿಡಿದು ಅಂಕ
 ದೇಳಿ ಉಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪಿರಬ್ಬನ್ನೂಭ್ರಾಣಿಸಿ, ಎಲೈ ಮಗನೇ
 ಈಗ ಶೀಘೋವಿಲೇಪವೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಡಗವು ನೂತನವಾಗಿ
 ಕಾಣುವದು, ಇದೇನೆಂದು ಪೇಳಿದ ಮಹಾಂಜನಂ ಕುರಿತು ಸುಗಂಧ
 ರಾಜನಂತೆಂದು. ಎಲೈ ಮಹಾ ರಾಜನೇ ಸ್ವಾಸಿಯವರು ಉಪದೇಶವಂ
 ಮಾಡಿದ ವ್ಯಹಾಸಂತ್ರ ಪ್ರಭಾವಬಲದಿಂದ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಣಿಯಾದ ಜಗದೀಶ್ವ
 ರಿಯು ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡಿ, ಸಕಲ ಅನ್ತರಂಗ
 ಳಂ ಅಪ್ಪಮಹಾದ್ಧಿಗಳಂ ಈ ದಿವ್ಯಬಿಗ್ಗು ಕೂಡಾ ದಯೆಯಿಂದ ಅನು
 ಗ್ರಹಿಸಿದಳೆಂದು ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಬಿಂತ್ಯೆಗಳು
 ಆಮಾತಂಕೇಳಿ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ಸುಜಾಂತ್ರಮುರಯ
 ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವ್ವುತಿ ಶೀರರಬ್ಬವನಾಗಿ ಮಡದಿಯಾದ ಗುಣ
 ವತಿಯುನೋಡಿ ಎಲೈ ಸುಜಾಂತ್ರವತಿ ನೀನು ಭನ್ಯಳು ಸ್ವಲ್ಪದರ
 ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನಿಂದ ಸಮ್ಮ ವಸೋದಧವೆಲ್ಲವೂ ಶತ
 ಗುಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತೆಂದು ಪೇಳಲೂ ಅಮಾತಂಕೇಳಿ ಗುಣವತಿಯು ಎಲೈ
 ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ ಈ ಸುಲಸಂತೋಷವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪಣ್ಯಪ್ರಭಾವವೇ ಜೊ
 ತೆ ಸಂತೋಷಂದು ಇಲ್ಲಿವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯುಂಗೆಯ್ದು, ಸಂತೋಷದಿಂದಿ
 ರುವ ಸಮಯದೋಳಿ ಕುಮಾರನು ತಂದೆಯ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳ
 ಅಭಿಷಂಧಿಸಿ, ಸಕಲದೇಶವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಿಗಿಗೆ ವೀರಕಂಕಣವಂ ಕಟ್ಟ
 ಅಶ್ವವಾಗದವಂಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬೀಕೆಂದು ಬಿಂತ್ಯೆ
 ಸಿದ ಕುಮಾರನ ಮಡಿಯಂ ಕೇಳಿ, ಸುಜಾಂತ್ರಮುರಯನು ಎಲೈ ಕುಮಾರ
 ನೇ ನಾಳೇ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ವೀರಕಂಕಣವಂಕಟ್ಟ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ
 ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹುವೆನೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಅಮೃತಸದೃ
 ಶವಾದ ಅನ್ನವಂಭಂಜನಿ ಈದಿನವಿಲೇ ಇರುವದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಬಳಿಕ
 ಗುರುದ್ಧಿಯಂ ಕರಗಿ ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿನಿ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಜಗ

ದೀಪ್ಯರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಪಾತುಪತಾ
ಸ್ತಮೋದಲಾದ ಅಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಂತ್ರಗಳ
ನುಪದೇಶವೂ ಮಾಡಿ, ಆಯುಧಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂದಯೆಪಾಲಿ
ಸಿ. ಛಾಯಾಗುಪ್ತನೊಬ್ಬ ಯಕ್ಷ ಸಂ ಸ್ವಾಧೀನಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಮೊದಲಾದ
ವೃತ್ತಾಂತವೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೇಳೆಲ್ಲ, ಆ ಸುಖಬದ್ಧಿಯು ಎಲೈ ರಾಯನೇ
ನೀನು ಅವ್ಯಕ್ತೆಯಂಕೊಟ್ಟ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಸು
ಮತಿಯು ವೇಳಿದನು. ದೇವಾಂಶಪುರುಷನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಸೇವಾ
ಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ಮಗನು ಸಕಲಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಗಳಂ ಪಡೆದನು, ನನ್ನ ಮಗ
ಪರಂಪರೆಯೇ ಧನ್ಯವಾದುದು. ಈ ಸಕಲವೂ ನಿಮ್ಮ ತಪಃ ಪ್ರಭಾವವೆಂ
ದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲೂ. ಮತ್ತೊರಾಯನು ಸುಖಬದ್ಧಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂ
ತ್ರಿಯೇ ನಾಳೆ ಅಭಿಷಿಕ್ತವೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ವೀರ
ಕಂಕಣವಂಕಟ್ಟಿ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಂಮಾಡಿ, ಮತ್ತೂ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರ
ನಾದ ಸುಮತಿಗೆ ಆತನ ನವಿವಾಸಮೋಳ್ ಮಂತ್ರಿ ಕ್ರಮವಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ಸಕ
ಲದೇಶವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ,
ಕುಮಾರನಿಗೆ ಯೌವರಾಜಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಕಲ ಮಂಗಳ
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸಿ ದೇಶವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಕುಮಾರನ ಸಂ
ಗಡತೆರಳಲೋಸುಗ ಚತುರಂಗಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಸೇನಾವತಿಯಾದ
ವೀರಸೇನನಂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೇಮಿಸೂ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ
ಅವನಂಕಳುಹಿ ತಾನು ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಪ್ರಭಾವವಂ ವರ್ಣಿ
ಸುತ್ತಲೆ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಸುಖವಿಂಸಿರುತ್ತಿದನು.

ಇಂತು ಸಕಲ ಅಪ್ಪಮೇಧಾದಿಫಲಪ್ರದವಾದ ಆಯುಷ್ಕರವಾದ
ಕೀರ್ತಿಪ್ರದವಾದ ವರಮುಪವಿತ್ರವಾದ ಸಕಲ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ್ಯವಾದ
ಮಂತ್ರವಿದ್ಯಾಸಾರಭೂತವಾದ ಶ್ರೀದೇವೀ ಪ್ರಭಾವವಂ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ
ಈ ಅಧ್ಯಾಯವಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾರು ಪಠಿಸುವರೋ ಅವರು ಚತು
ರ್ವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಪಡೆಯುವರು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾರು ಬಂದು
ಪೂಜೆಯಮಾಡುವರೋ ಅವರ ಮುಂದಿರದೋಳ್ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ರೀ

ಮುಖಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಚರಣಂ ಚಿಕಾಂವಯೈನಮಃ

ಯೋಗದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರಂಭ

ಅನುತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ
ಮಾಡಿದನು. ಈ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಬರುವನೋಯಂಬಂತೆ ನೂರಾರು
ನು ಉದಯಿಸಲು, ಸುಕುರಿತರಾಯನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪರಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತ
ಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ
ಉಪಯುಕ್ತಗಳಾದ ಸಮಸ್ತ ಸ್ವಾಮ್ಯದೊಳಗಿನ ಹಿಂಸೆಗಳೊಳಗೆ
ಅಂತರಿಕ್ಷದವಾಗಿಯೂ ಬಂದು ಮುಜುಪಾಣಿಯು ಮುಖದಿಂದ
ರಾಯನಿಗೆ ತಾನು ಬಂದಿರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಿನ್ನೈಸಲು, ರಾಯ
ನು ಮುಖದಿಂದ ಎದ್ದು ಮುಖದೊಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ
ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಸಾವ್ಯವನು ಗೊತ್ತುವ ಗೈದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಪರಿಯಂತೆಂದರೆ,
ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ! ಸನ್ನಿಹಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ
ಚಿಕ್ಕರಾಯಪಟ್ಟವನಕ್ಕೆ ಸಕಲವಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದುಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಸೆ
ಪುರೋಹಿತ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಿದ್ವಜ್ಞಾನಗಳೂ ಸಾಮಾಜಿಕರಂಜನ
ದಯಾರುವಂಶನಿಯಮಿಸಿದದ್ದೇನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲವನಂತೆ. ಈ ರಾಯನು
ಸ್ನಾನಾಭಿಷೇಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಅತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ
ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅಪರಿಮಿತಗಳಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳ
ರೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಫಣಿಯೊಳಗೆ ಕಸ್ಮಾಂತಿಲಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿ
ನನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಕುಳಿಸಿ ಅರತಿಯಂಜಿಸಿ ಸವರದ ದಾಸಿಯನ್ನಿಡಿಸಿ
ಸಮಸ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಸಾಮಂತ
ರಾಜಮಂಡಲಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕರಿಂದಲೂ ಮತ್ತೂ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾ
ವಿಾರದರಾದ ವಿದ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳುವರ ಕಿವಿಗಿಂದಾಗಿ ಕೊರಳು
ಜೆರಳುಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಾಲುಗಳಂತೆಳದು ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದಲೂ ಘನನಯನ
ಶೀಲ ರಾಗಗಳ ವರ್ಣವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ಅರಿತು ರಂಜನೆಯಾಗಿ ವೀಣಾ

ವಾದನೆಯಂ ಗೈಯುವ ವೈಣಿಕ ಶಿರೋಮುಖಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸುತ್ತಂ
ವಾರೆನೋಟದ ವೈಯಾರಿಗಳಿಂದ ವಿಟರಂ ಒಲಿಸಿ ವಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ
ಬಡವೆಗಳಂಗೊಂಡು ಮತ್ತೂ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತಿರುವ ಕುಚಗಳಿಂದ
ತಂಮದ್ಯದಯಕಾಶಿನ್ಯವಂ ಮುಂಗುರುಳುಗಳಿಂದ ಕೌಟಲ್ಯವಂ ಸೇತ್ತಂ
ಗಳಿಂದ ಚಾಂಚಲ್ಯವಂಕೂಡಾ ಅಭಿನಯವಂಗೈಯುತ್ತಿರುವ ವಾರನಾಯ
ರಿದಲೂ. ರಮಣೀಯಗಳಾದ ಬಿರುದುಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳಂಪೇಳಿ ಕೈವಾರಿ
ಸುವವಂದಿನಾಗಧರಿದಲೂವಡಗೂಡಿ ಕುಸಾರನಕ್ಕೆಪಿಡಿದು ಕರತಂದು
ಅನೇಕ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿತನಾದ ನವರತ್ನಮಯವಾದ ಆ
ಸ್ಥಾನಮಂಟಪದೋಳು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಮಯವಾದ ಸಿಂ
ಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಬಲಭಾಗದೋಳು ಸಿದ್ಧ ವಿಟ್ಟಿರುವ ಮಣಿಮಯಪೀಠದಲ್ಲಿ
ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಮಯವಾದ ಕಿರೀ
ಟವನ್ನಿಟ್ಟು ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಂ ಗೈದು ಚಕ್ರರಾಜ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆಯೋ
ಗ್ಯವಾದ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಮಸ್ತ ಶತ್ರುರಾಜರಂ ಜಯಿಸಿ
ದಿಗ್ವಿಜಯವಂ ಪಡೆಯಂದು ಹರಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರದೋಳು ವೀರಕಂಕಣವಂಕಟ್ಟಿ
ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮಗನಾದ ಸುಮತಿಗೆ ಯೌವರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿತನವಂ ನಿಯ
ಮಿಸಿ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನಂ ಕರದು ಎಲೈ ವೀರಸೇನನೇ ಈ
ಶುಭದಿನದೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರನು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತರ
ಳುವದರಿಂದ ಈತನ ಛಾಯಾನುಗುಣ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಸಂಗಡಲೇ
ಇರುವದೆಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ ಕುಮಾರನೊಡಗೂಡಿ ಗಜಾರೋಹಣವಂಗೈ
ದು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಸುಬುದ್ಧಿ, ವೀರಸೇನರೀರ್ದ ರೂ ಹಿಂಭಾಗದೋ
ಳು ಕುಳಿತು ಚಾಮರವಂ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು ಮಹಾರಾಜ ವೈಭವದಿಂಬರುತ
ಪಟ್ಟದರಸಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯರ ಸಮೂಹವು ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ
ಪಟ್ಟಣದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟಕವಂ ಕುರಿತು ಬರಲೀಯಂದು
ನಿರೂಪಿಸಿ ಪುರದ ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ವ ದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದು ಕಟ
ಕವಂಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಉಪಪರತ್ನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನಾದ ಹಿಮವತ್ಪುರತದಂತೆ
ಶುಭ್ರವಾದ ಉನ್ನತನಾದ ಸೈನಿಕಗುಡಾರದ ಮಧ್ಯದೋಳುಪೊಳೆವಬಿ

ತಾರವನ್ನೊದ್ದಿ ಪತ್ತಿಪುತಾ ದಿ ಆಪ್ತವುಧಾಜನನವೇ. ತನಾಗಿ ಮಧುಗವನ
 ಮೃತ್ಯುಸ್ವನೋಜನುಗೈದು ಮುತ್ತಿನ ಒಳಗಿಂದ ಮೂಕ್ಷಮುಕ್ತ ರಸ್ತೆ
 ಸ್ತಂಭದಿಂ ಪರಾಜಿತನಾದ ಪೀತಾಂಬರಮಯನಾದ ಗವಾರದಮುಂಭ ಗದ
 ಹಪ್ಪರಮೋಳ್ ಸುಗ್ರದರಾಸಕುಮಾರ ಸುಬುದ್ಧಿ ನೀರನೇನರಿಂ ಪಡ
 ಗೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿ ಕುಳತು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂಕುರಿತು
 ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ರಾಜಶಿರಾಪಾಣಿ
 ಳು ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ ರಾಜನೀತಿಯಂವಿವರಿಸುವುದೆಂದ, ನಿರೂಪ
 ಸಲು, ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತಿರಸುವಂನಿಕ್ಕೊ
 ಮುಗಿದು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಕುಳತು ಎಲೈ
 ಮಹಾರಾಜಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯೇ ಶತುರಾಯರ ಅನುಸೂಚಿಗಳುಳ್ಳ ಮ
 ಹಾರಾಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಗೋಪನೆಯಂ ಮಾಡುವನಾಗಿ ಒಲಕ್ಕು-
 ಗತರಾದ ಸಾಮ ದಾನ ಭೇದ ದಂಡಗಳೆಂಬ ಉಪಾಯಚತ್ವಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ
 ಕುಶಲರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲು, ವರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ತ
 ವಿದ್ವಂತೆ ನಡೆಯುವರ ದ ಜಯಾಸಜಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಂತಿಳಿದು ವ್ಯೂಹರ
 ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಂದಲು, ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಮಾ
 ಗಿ ವೇಷಾಂತರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ರೂಪುಗಳಂ ಬದಲಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳೋಳ್
 ಪ್ರವೇಶವಂಗೆಯ್ದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನರಾಗದೆ ತಾವು ಉದ್ಯೋಗಿಸಿರುವ
 ಕಾರ್ಯವಂ ಸಾಧಿಸುವ ಮಿತ್ರರಾದ ಚಾರರಿಂದಲು, ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಾರ್ಥ
 ಮಾಗಿ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ, ದೇಹಮೊದಲಾದ ಸಕಲವು ತ್ಯಜವಾಗಿ
 ಎಣಿಸುವ ವೀರರಿಂದಲು, ಒಡುಕಾಬದಿಂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಧನದಿಂದಲೇ ಜೀವಿ
 ಸುತ ಐಕಮತ್ಯದಿಂವಿರುವ ಒಂಧುವರ್ಗಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಯುದ್ಧವಿ
 ಶಾರದರಾದ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ರಣಭೂಮಿಯಂಪೊಕ್ಕು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ಇರು
 ವ ಪದಾತಿಮೊದಲಾದವೈಸ್ಯದಿಂ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಕಟಕವಂರಚಿಸಿ ಮಂಡ
 ಲೋಧನೆಯಂಗೆಯ್ದು ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶತ್ರುರಾಯರ ರಹಸ್ಯವೃ
 ತ್ತಾಂತಂಗಳಂ ಮತ್ತೂ ಅರಸ- ಸಾಧನಸಪತ್ನುಗಳಂ ಪ್ರಜಾರಂಜ
 ನಾದಿಗುಣಗಳಂ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯು ವಿಚಿತ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ ಪಡದಿರುವ

ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮರ್ಥರಾದವುಂತ್ರಿ ಸೇನಾ
ವತಿಗಳಂ ಸಾಮ ದಾನ ಭೇದಗಳಿಂದ ಸ್ವಸಕ್ಷರಾಗಿರುವಂತೆಯು ನೋಡು
ವವರಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಂತೆಯು ನಟಿಸುವವರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ
ಸೈನ್ಯವು ಘಾತವಂಪೊಂದದಂತೆ ಕೃತ್ರಿಮಯುದ್ಧದಿಂದ ಕೆಲವುಶತ್ರುಗಳ
ನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ದಂಡೋವಾಯದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಪ್ರಬಲರಾಯರುಗಳಂ
ಭೇದದಿಂದ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ದಂಡಭೇದಗಳಿಗೆ ಅಶಕ್ಯರಾದವರಂ ಸೌವೋವಾಯ
ದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸುತ್ತ ಈ ಮೂರು ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿ
ರುವ ಪ್ರಬಲಶತ್ರುರಾಯರುಗಳಂ ಪ್ರಮಾದಕರಂಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ
ದಾನದಿಂದ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ತಮಿಗಿತವೇ ಘಾತವಂಪೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ಸೈನಿಕದಂಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಧನವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳಿಂದಲೂ ಉಪ
ಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ ದೇಶಂಗಳಂ ಸ್ವಾಧೀನಗೊಳಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಪರರಾಯರು ಮಾಡುವ ಕೃತ್ರಿಮಸಂವಿಧಾನಂಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನ
ವಾಗದೆ ಭೈರ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತೀಕಾರಂಗಳಂ ಪರಿ ಪರಿ
ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಉಹಿಸುತ್ತ ನಿಜನಾಮರೂಪಂಗಳಂ ವೇಷಭಾಷಾಭೇದ
ಗಳಂ ವೇಷಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಮರೆಮಾಡಿ ಅಸುಚಿತಗಳಾದ ಸೇವೆಗಳಿಗಾದ
ರೂ ವಡಂಬಟ್ಟು ಶ್ರಮವಂನಡಿಸುತ್ತ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯವಂ ತೋರ್ಪಡಿ
ಸುತ್ತ ಚರಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಪಟಸಂಧಾನವಂ ಪರರು ಅರಿಯ
ದಂತೆ ಅವರೋಳ್ ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯರಿಗಾದರೂ ತಂದೆಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಮಂ
ತ್ರನುಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಿರೋಧವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತ ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇ
ನಾದಿಸಾಧನಾಂತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸುಖದಿಂದ ಅವರಂ ಸ್ವಾಧೀನರಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ನಿಜಕಾರ್ಯವಂ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೂ ದೇಶಕಾಲಂಗಳಂ
ತಿಳಿದು ಜಯಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹ ಯಾನ ಆಸನ ದ್ವೈಧೀಭಾವ
ಸಮಾಶ್ರಯಂಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಆತ್ಮಸೇನಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಂಟಕರಂ ಶೋ
ಧಿಸುತ್ತ ಪರರಾಜ ಸೇನಾಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟಕರಂ ನಾನಾಮುಖದಿಂದ ಕವ್ವಿ
ಸುತ್ತ ಸ್ವಾಧೀನಂಗಳಾದ ರಾಜ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಂಕೊ
ಟ್ಟು ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂ

ತೋಷನಕ್ಕುಂಟುವೂಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳಹಿತಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಂತರ ಅತ್ಯಂತ
 ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಸವಾಪ್ಪದಿ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ
 ಇರುವನೆಂದು ಸುಕ್ರ ಬೃದ್ಧಸ್ತುತಿ ಭಾರುಚಿ ವಿಠಲಾಕ್ಷ ಪರಾಕರ ಯಾಜ್ಞ
 ವಲ್ಕ್ಯ ಚಾಣಕ್ಯ ಕಾಮಂದಕ ವೊದಲಾದವರು ವೇಳಿರುವ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ
 ವು ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥರೂಪಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು, ಇವೆಲ್ಲವಂ ಬಹುಪ್ರ
 ಜ್ಞಾತಾಲಿಗಳಾದ ರಾಜಕುಲಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ ತಾವು ಚತುಷ್ಪಟ್ಟವಿದ್ಯಾಸಾ
 ರಂಗತನಾದ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ ಅತ್ಯಂತವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ
 ಮನಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೆಂಬ ಗುರುವಿನಮುಖದಿಂದ ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತಿಳಿ
 ದಿರುವಾಗ ನಾನು ವೀಕ್ಷಿಸುವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವದೇನು, ಮತ್ತು ಚಕ್ರವ
 ರ್ತಿಗಳ ಮದ್ರಾವಂತದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಚ.ಮುಂಡಾದೇವಿಯ
 ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಕರತಲಾಮೂಲಕದಂತೆ ತಿಳಿ
 ದಿರುವ ನಿಮಿಗೆ ಯಾವಕಾರ್ಯವು ಮಾಡಲಶಕ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿ
 ಸಲು, ಯಾವನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬು
 ದ್ಧಿಯ ಬುದ್ಧಿರೀತಿಗಳನ್ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಸಕಲನೀತಿಗಳ
 ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡುವ ನೀವು ಹಿಂಬಲವಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ನನಿಗೆ ಅಶಕ್ಯ
 ಕಾರ್ಯ ಯಾವದಿರುವದೆಂದು ನುಡಿದು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಹು
 ಮಾನದಿಂದ ಆದರಿಸುವನೆಯದೋಳು ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಕ್ಕಾ
 ದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಾವತಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಜನಂಗಳು ಅತ್ಯಂ
 ತ ಸಂತೋಷದಿಂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾ
 ರನು ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುನಾತ್ರವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳು, ಮತ್ತಂ ಸುಜರಿತ ಮಹಾರಾಯ
 ನು ಮಗನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಎಲೈ ಆಯು
 ಪ್ಪಂತನಾದ ಕುಮಾರನೇ ಈ ವೀರಸೇನಾದಿಗಳು ಕುಲಕ್ರಮದಿಂದ ನಮ್ಮ
 ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವರು, ಮತ್ತೂ ರಾಜಹಿತರು ಸಕಲ ಸೇನಾಶಾಸ್ತ್ರಪಾ
 ರಂಗತರು, ಅತ್ಯಂತ ಶೂರರು, ಇವರಂ ಸನ್ಮಾನದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಉಚಿತ
 ಕಾರ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಯಾವದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ

ನಡೆಯಿಸುವದು ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಆ ಸಭಾಸ್ಥಾನದಿಂದ ಎದ್ದು ವೀರನೇನಸಂಕರದು ಕೈಪಿಡಿದು ಗುಣವತಿ ಮೊಗಲಾದವರಿರುವ ಅಂತಃಪುರದ ಗಡಾರಂ ಕುರಿತು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಪ್ಪಡುತ್ತ ಎಲ್ಲ ವೀರನೇನನೆ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ರಾಜತಂತ್ರಗಳಲ್ಲವಂ ಬಲ್ಲವನಾದರೂ ವಯಸ್ಸಿನೋಳ್ ಯಾಲನು ಮತ್ತೂ ಒಂದೂ ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಸಮಯದೋಳ್ ನಿನ್ನಂಕುರಿತು ಕೋಪದಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಆತನು ನನ್ನಂತೆ ತಿಳಿದು ಸಹಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕೋಪಿಸಿದಿರುವಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಯೋಗ್ಯಗಳಾದ ವಚನಗಳಂಪೇಳಿ ಕೋಪಮಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಗಳಂ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವದು, ಮಿಗಿಲಾದ ಸೇನಾಸಂರಕ್ಷಣವೊಪ್ಪದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿಸಗೆ ನೂತನವಾಗಿ ಹೊಳೆತಕ್ಕ ಅಂಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನದ ಕಡಗವಂ ಬಿರುದಾಗಿ ಕೊಬ್ಬು ಕಳುಹಿಸಿ ನಿಜಾಂತಃಪುರದ ಗುಡಾರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯರೊಡನೆ ಇವ್ವಾಲಾಪಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಇರುವ ಸಮಯದೋಳ್, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಗುಣವತಿ ಮೊಗಲಾದ ಮಾತೃಜನಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡುವವಕೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುಗ ಮಾತೃಜನಂಗಳಿರುವ ಗುಡಾರವಂಪ್ರೊಕ್ಕು ತಾರಕಾಸುರನ ಸಂಪಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತರಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೌರೀಶಂಕರರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬರುವ ಕುಮಾರನಂತೆ ಬಂದು ತಂದೆಗಳ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ನಿಂತಿರಲು, ಗುಣವತಿಯು ಗುಣವಂತನಾದ ಕುಮಾರನಂಕುರಿತು ಎಷ್ಟಿ ಮಗುವೇ ನೀನು ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾಲದೇಶಂಗಳೆನ್ನರಿತು ಸಕಲವಾದ ಉಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮ ಅಪ ರಂಜಿಯಮಿಸು, ದೇಶಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪೂರ್ವವದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಜನಗಳಂಕೂಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಸಮಾಪವಂ ಸೇರಿಸಲಾಗದು, ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ನಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು, ಮತ್ತೂ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯರುಗಳು ಬಹು ಸೇನಾ

ಸಮೇತರಾಗಿ ಕಪಟಕೃತ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದ ಜನಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಇ
ರಾವರು ಅನರುಗಳಂ ಜಮಿಸುವ ಕಾಲದೋಳ್ ನೀನು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಂಗತಿಗಳಂ ಊಹಿಸಿ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು.
ಮತ್ತು ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯವು ಅಂತರವೆಂದು ಬಾಹ್ಯವೆಂದು ಎರಡುಪ್ರ
ಕಾರವಾಗಿರುವುದು ಅನಾತ್ಯ ವೊದಲಾದ ಆರು ಅಂಗಗಳು ಬಾಹ್ಯರಾಜ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವವು ನಿಜಪರೀರವೇ ಅಂತರರಾಜ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು, ಅಂ
ತಿರುವ ಪರೀರವಂ ಸರ್ವವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ
ಬಾಹ್ಯರಾಜ್ಯವು ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವದರಿಂದ ಆತ್ಮಪರೀರ
ರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ವೇಳೆ ಶಿರವನ್ನಾಪೂಣಿಸಿ ಕರ
ಕಮಲದಿಂದ ಮೈದಡವಿ ವಜ್ರಪರೀರನಾಗಿ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಮಂತನಾಗಿ ಮಾಂ
ಧಾತರಾಯನಂತೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಭೂಮುಂಡಲವಂ
ಜಯಿಸಿ ಶೀಘ್ರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರುವದೆಂದು ವೃತ್ತಾಸುರನವಧಾ
ರ್ಥವಾಗಿ ತೆರಳುವ ದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ ಅದಿತಿವೇವಿಯು ಆಶೀರ್ವಾದವಂ
ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಂಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಮಣಿನುಂಜರಿ ವೊದಲಾದ
ಸಕಲ ಸಪತ್ನೀಮಾತೃಜನಂಗಳ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಅವರು
ಹೇಳುವ ಹಿತೋಪದೇಶವಂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಆಶೀ
ರ್ವಾದಂಗಳಂತಾಳ್ದು ಹಾಗೆ ಪವಿತ್ರಪರಿತ್ರನಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಚರ
ಣಂಗಳಿಗೆ ಗೋತ್ರಾಭಿವಾದನೆಯಂ ಮಾಡಲು ರಾಯನು ಪುತ್ರನಂಕುರಿತು
ಎತ್ತೆ ಕುಮಾರನೇ ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರಾಯರುಗಳು ಪೂರ್ವದ
ಲ್ಲಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವಾಶತ್ರುರಾಜರುಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಧರಣಿ
ಯಂ ಮೌಲಿಸುತ ಕೀರ್ತಿವ್ರತಾವಂಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯಂಗಳಲ್ಲೇ
ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ ಚಕ್ರವರ್ತಿವದವಿಯಂ ಪಡದರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಹು
ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದುದೀಯೆ, ಮತ್ತೂ ನಿನ್ನಂಯವರಾಜ್ಯವಿಚಾರದಲ್ಲಿ
ಇರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ನಾನು ಜೈತ್ರಯಾತ್ರಗ ತೆರಳುವದು ಉಚಿತವಾ
ದರೂ ನಿನಿಗೆ ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ಸ್ವಭಾವಂಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇಂತಲ್ಲದೆ
ನೀನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಕ

ಕುಹಿಸುವನು ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪರಮಾಯು ರಂಗದ್ವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಯುದು ಹರಸಿ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವಂ ಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ದಿರಿಪಮಹಾರಾಯನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ರಘುಮಹಾರಾಯನಂ ನಿಯಮಿಸಿದಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕುಮಾರನಂ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ತಾನು ಗುಣವತಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಬಂದೇರಥವೋಳ್ ಕುಳಿತು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಪ್ರಭಾವಸಂವರ್ಣಿಸುತ್ತ ರಥದ ಕನ್ನಡಿಯಗವಾಕ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನ ಸೇನಾಕಟಕವಂ ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಕಾಣಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ವುಂಟಾಗುವಂತೆ ರಾಯಪುರ ಸ್ವರವಾಗಿ ಮಾತುಗಳಂಪೇಳುತ್ತ ಗಜಾಶ್ವ ರಥಗಳನೇರಿ ಬರುವ ಸನ್ನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಗರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು.

ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಕಾದಿರುವ ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತೆರಳುವದಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯ ಪರ್ವತ ನದೀ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಮುಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಶೋಧಿಸಲೋಸುಗ ಶಿಲ್ಪಕಾರ ಮೊದಲಾದವರಂ ಕರೆಕಳುಹಿಸುಮಂ ಸೇಮಿಸಲಾಸುಮತಿಯು ರಾಯನು ನಿರೂಪಿಸಿದವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸೂತ್ರನೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಕಾರನಂ ಕರಸಿ ಎಲೈ ಶಿಲ್ಪಿಯೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯವರ್ಗಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿಪೋಗಿ ಸೇನಾಮಾರ್ಗದ ಶೋಧನೆಯಂ ಮಾಡುವಂತೆ ರಾಯನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಇರುವನೆಂದು ಕಟ್ಟುನಾಡಿ, ಬಳಿಕ ರುಗಂಧರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ಎಲೈ ಮಹಾರಾಯನೆ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸೇನಾಮಾರ್ಗವಂ ಶೋಧಿಸಲೋಸುಗ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸೂತ್ರನೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಕಟ್ಟು ನಾಡಿರುವೆನು, ಮತ್ತೂ ಸನ್ನದ್ಧವಾದ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸೇನಾವತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನು ಗುಡಾರದ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಪರೀಕ್ಷಾರಂಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವನು, ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಉನ್ನತವಾದ ಗಜಾರೋಹಣವಂ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿಂ ನೈಸಲು, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಆಮಾತಂಕೇಳಿ ಮನ್ನಿಸಿ ರತ್ನಗಳುಕೆತ್ತಿ

ವ ಚೆನ್ನದ ಸುಣ್ಣ ಘಂಟೆಸುಲುಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದಿರುವ ನಿರಾಜೆಯ ಮೇಲು
 ಹೊದಿದ್ದ ಕೆಯಂ ಪೊದ್ದಿ ಸಿ ಸಿಂಧೂರದಿಂದ ಗಂಧಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಂಕಿಲ
 ದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಗಳಾದುದು ಬಂದ್ರಂ ದಲದಂತ ಚಕ್ರಚಕ್ರಿ
 ಸುವ ಪದ್ಮವಬೇಡ್ಯದಿ ಮುಖಪನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಮಣಿಮಯಂಗಳಾದ ಆಣ
 ಸುಗಳಂ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಿಸಿ ಬಿರುದು ಯಾರಲಿ ಜತೆಸರಪಣಿ ಮಣಿ
 ಹಾರ ಘಂಟೆಸರ ಗಿಣಿತಳ ಸಿಂಧಾದಿವುಗರು ಚಾರಿ ತೂಗುಮುಮ್ಮಿನ
 ಕುಚ್ಚುಗಳು ಅಂಟಿಗೆ ಕಾಲುಸರ ಗಗ್ಗರ ವೆ ಎಲುವ ಭೂವಣಂಗಳನ್ನ
 ಳವೂಸಿ ಭಾವಭೇದಂಗಳಂ ಪೊಗಸುತ್ತಿರುವ ಮಾವತರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಿಡಿ
 ದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ವದ್ರದಂತವೆಂಬ ಮುದ್ದು ವ ಮುದ್ದಿದ ಮುದ್ದುನೆಯನ್ನೇ
 ರಿ ಪ್ರಕಾಸಿಸುತ್ತ ಚತುರ ಗುಲವು ನಿಂತಿರುವ ಪರೀಕ್ಷಾರಂಗ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಚೆನ್ನದ ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮೆಟ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲ, ಏಣಿಯಿಂದ
 ಆನೆಯನ್ನಿಳಿದು ಸುಸುತಿಯ ಕರಲಾಘವದಿ ಏಳು ಅಂತಸ್ತಿನ ನಾಲ್ಕು
 ಮುಖವ ಚತುರಂತದ ಹಜಾರವನ್ನೇರಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ನಾಲ್ಕು ಸ
 ಮುದ್ರಂಗಳೇ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವಂತ ತೋರುವ ಚತುರಂಗ ಬಲವನೋ
 ಡುತ ದಹಾರದ ಮೇಲುಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ರುವ ರತ್ನದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
 ಉದಯಪರ್ವತದ ಉಪರಿಭಾಗದೊಳಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿ
 ರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯೋಳ್ ಪಟಹ ನಿಗ್ಗುಣ ಮುರಜ ಡಮರು
 ಡಿಂಡಿಮ ಕಾಹಳೀ ಭೇರೀ ಭಾಂಜರಂಗಳ ದಲೂ ಶತಘ್ನಿ ಮೊದಲಾದ
 ಯಂತ್ರವಿಶೇಷಂಗಳ ಮಹಾಶಬ್ದಂಗಳಿಂದಲೂ ಅಪರಿಮಿತಂಗಳಾದ ಮಣಿ
 ಘಂಟೆಗಳ ಘೂಣಾತ್ಮಕಂಗಳಿಂದಲೂಡಗೂಡಿದ ಮತ್ತ ಗಜಬೃಂದಂಗಳ ಫೀ
 ಳ್ತಕಂಗಳಿಂದಲೂ, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ ತೆರೆ
 ಗಳಂತಿರುವ ಕಾಮರೆಗಳ ಹೇಸಾರವಂಗಳಿಂದಲೂ, ವೀರವಾಣೋನ್ಮತ್ತ
 ರಾದ ಭಟವರ್ಗಂಗಳ ಸಿಂಧನಾದಂಗಳಿಂದಲೂ ವಂದಿ ಮೂಗಧರ ಜಯಬಿ
 ರುವ ಪದ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ ಬ್ರಂಹಾಂಡಕಟಾಹವೆಲ್ಲವು ಕಬ್ಬಮೆಯವಾಗಿರು
 ತ್ತಿರಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ವೀರಸೇನ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಲ್ಲ
 ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಿರುವ ಚಂದ್ರಕಾಸಂಗಳಂ ಬರೆಗಳಿಂದ ತೆಗದು

ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ತಲೆವಾಗಿ ದಂಡಪ್ರಣಾಮವು ಗೈಯುತ್ತಲಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ ಮುಖ್ಯಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನು ಭೂಮಿಯ, ಸೋಂಕಿ ಸೋಂಕವಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನೆದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂದು ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಉಕ್ತಿಸಿನ ಜರಿಸರಪಣಿಯ ಕನಕವು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನೇರಿ ಕೋಪವೇರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಶತ್ರುಭೂಮಾಲರಂ ಗೋಪಾಲರಂತೆ ಮಾಡುವಾಗ ಜಯೋಧರ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ ನಿಂತಿರುವ ಗಜಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಶತ್ರುಂಜಯನೆಂಬ ಮಹಾಶೂರನು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡುವನು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು, ಈ ದಿಕ್ಪಾಲಿ ಸುವರ್ಣಪತಾಕೆಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ರಥವಂತಿರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುತಲಿರುವ ಪರ್ವತಗಳೇ ಸಾಲುಗೂಡು ಚಲಿಸುವಂತಿರುವ ರಥಗಳನ್ನೇರಿ ಸಾಮಿಯ ಮನೋರಥವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ಮಹಾರಥಿಕರ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ ಸಕಲ ರಥಿಕಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಶರಭವರ್ಮನು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಿ ನಿಂತಿರುವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಈ ಕಡೆಯೊಳ್ ಯುದ್ಧಸನ್ನದಂಗಳಾದ ಅರಣ್ಯದೊಳಿಹದ್ದಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಫುಳಿಯಂ ತಲೆಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆಯುವ ಬಂದೊಂದು ಬಣವೊಳ್ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಜಾತ್ಯಾಶಂಗಳನ್ನೇರಿ ಮಲತರಾಯರ ಕಲಿತನಸಂಕಬಳಿಸುವ ಶೌರ್ಯನಿ ಮೆರೆಯುವ ರಾವುತರೆ ಮರೋಭಾಗದೊಳ್ ನಿಂತಿರುವ ಅತಸೇನಾಪತಿಯಾದ ರಾಡ್ರಾಶನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈಯುವನು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು, ಈ ಭಾಗದೊಳ್ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಆಯುಧಗಳ ಸಾಧನೆಗಳೊಳ್ ಸಾಹಸವಂತರಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೆ ಬೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಶತ್ರುಗಳಂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಮಾಡಿ ಕೊಬ್ಬು ಮುರಿಯುವ ಕೋವದಿಂ ಭಯಂಕರಮಾದರೂಪವಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳ್ಳಂತ ವದಾತಿ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಭದ್ರಶೂರನು ಖಡ್ಗಹಸ್ತನಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಇವರು ಬೇರ್ಬೇರೆ ಸೇನಾಪತಿಗಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು. ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ವೀರಸೇನನಂ ಹಜಾರದ

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಅವನು ಕುರಿತು ಬಂದೊಂದು ಜಾತಿಯ
ಬಲವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರಲೀ ಎಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲು ವೀರ
ಸೇನನು ರಾಜಾಜ್ಞಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಬಂದೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಸೌ
ವಿರ ಆನೆಗಳಂ ಸುಲುಸುಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಗಜಸೇನೆಯ ಗಣತಿಯಂ
ಪೇಳುವ ಭಟರುಗಳು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸಿಂಹವರಾಕ್ರಮನೇ
ಇವು ಸಿಂಹಗಳದ್ದೀವೆವಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಸಕಲಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುಷ್ಪಿಯಂತಾ
ಳ್ಳು ಯುದ್ಧರಂಗದೋಳ್ ಕೋಪವಂಧರಿಸಿ ಸರ್ವದಾ ಮದಭಾರೆಗಳ್
ವರ್ಷಿಸುತ್ತ ದರಿಗಳಿಂದ ಜಲಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುವ ಗಿರಿಗಳಂತಿರುವ ಕರಿಗಳ್
ಇವು ಮಲಯಸಹ್ಯ ಸರಸ್ವತೆಗಳೋಳ್ ಜನಿಸಿ ವಜ್ರದವನಿಕೆಗಳಂತಿರುವ
ದಂತಗಳಿಂದ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮುಖಕಾಂತಿಯಂ ಕಂದಿಸುವ ಶತ್ರುಗಳನೇನೆ
ಯಂ ಚಿಂತಾಕುಲವನಮಾಡಿ ಸಂತಾಪವಂ ಪಡೆಸುವದಂತಾವಳಿಗಳು ಇವು
ಅಪ್ಪದಿಗ್ಗಜಗಳ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ವೈರಿಗಳ ತಲೆಮೆಟ್ಟಿದಾಗ ಕಟ್ಟಿ
ರುವ ಬಿರುದಂಗಳಂತೊಟ್ಟು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆವಡಹುಟ್ಟಿಸಂತಿರುವ ಪಟ್ಟ
ದಾನೆಗಳೂ ಯಂದ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಕುದು
ರೆರಾವುತರಾಗ ಸು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಇವು ಸಿಂಧುದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಸಿಂ
ಧುಗಳನಾದರೂ ದಾಂಟುವಸ್ತ್ರಂಧವಂಗಳು, ಇವು ಆರಟ ದೇಶದೋಳ್
ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟವಂಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆ
ಳು ಇವು ಕುಬೇರನೇರುವ ಕುದರೆಗಳೆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಕುರುಚಾದ ಕಿ
ವಿಗಳು ಕುಲುಕುವ ಚೌರಿಗಳಂತಿರುವ ಬಾಲಂಗಳಿಂ ನಿಡುವಾದಹಿಂಭಾಗ
ದಿಂ ಅಗಲಗಳಾದ ಯತ್ತರಗಳಾದ ಕೊರಳುಗಳಿಂ ಶುಭಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳಿಂ
ಭೂಮಿಯೋಳ್ ನಿಂತುನಿಲ್ಲದ ಕಾಲುಗಳಿಂ ಕುರವಿಂದಮಣಿಗಳ ಬಂಣ
ದಿಂ ವಪುತ್ತು ರಾವುತರಚಿತ್ತಮಂ ತಿಳಿಯುತ್ತ ಚಿತ್ತರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಕೂ
ಡದ ಬಿತ್ತರಲುಳ್ಳ ಉತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳು ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷಂಗಳು, ಇವುಮ
ರಾಟದೇಶದ ಘಾಟಕಂಗಳು, ಅವುಕಳಿಂಗ ದೇಶದ ತುರಂಗಗಳು, ಇವು
ಕಾಂಭೋಜದೇಶದ ತೇಜಿಗಳು, ಇವುಕುರುದೇಶದೋಳ್ ಪುಟ್ಟದ ಕುದು
ರೆಗಳೂಯಂದು ಅಶ್ವಗಳಿರೀತಿಯಂ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದು

ಕಡೆಯೋಳ್ ರಥಗಳರೀತಿಗಳಂ ಪೇಳುವ ಸಾರಥಿಗಳು ಸುಗಂಧರಾಜನಂ
ಕುರಿತು ಎಲ್ಲೆ ರಾಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಇವುಚೆನ್ನದ ಕಂಭಗಳತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾ
ಡುವ ನಿರಾಜಿಯ ಪತಾಕೆಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ಫಳಫಳಿಸುವ ಮಿಂಚು
ಗಳನೊಳಕೊಂಡ ಕಾಲಮೇಘದಂತನದು ಉಕ್ಕುವ ರೌದ್ರರಸಮಂ
ತೋರಿಸುವ ಉಕ್ಕಿನ ರಥಂಗಳು, ಇವು ಪರಸೇನೆಗಳೋಳ್ ಕಪಟದಿಂ
ಮಾಡುವ ಕಾಯಂಗಳಂ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗಳಂತೆ
ಕಾಂತಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಕಂಚಿನ ರಥಂಗಳು, ಇವು ಮಣಿಮಯಮಾದ ಮೇ
ರುವೇ ಬದುರೂಪುಗೊಂಡಂತಿರುವ ಗಜರಥಂಗಳು, ಇವು ಕಟ್ಟಿದ ಸಾವಿ
ರಾರು ಕುದುರೆಗಳಂ ಭೂಮಿಯನ್ನೊದರಿಸುತ್ತ ರಿಪುಗಳು ಬದರುವಂತೆ
ಮಾಡುತ್ತ ನಡಮುಬಂದು ನಿಂದಿರುವ ಮಂದರಗಿರಿಯಂದದಿ ಇರುವ ಸುವ
ರ್ಣಸ್ತಂಧನಂಗಳು, ಇವು ಪಂಚಲೋಹಂಗಳಂ ಕೂಡಿ ಯರಕವಂವಾ
ಡಿರುವ ಗಾಡಿಗಳು, ಇವು ಸೇನಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಣಿಕುಂಡಲಂಗಳಂತೆನವ ನಾ
ನಾಮಂಡಲೇಶ್ವರರು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಭಂಡಿಗಳ ತಂಡತಂಡಗಳೆಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರಲೂ. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ಪದಾತಿಗಳ ಪಂಗ್ತಿವಿಡಿದು
ಪೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಭಟರುಗಳು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಎಲ್ಲೆ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನೆ
ಇವರು ರಿಪುಗಳ ಕೋಟೆಗಳಂ ನೋಟದಿಂದಲೇ ಮೀಟುವನೊನೆಗಾರ
ತನದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ನಾಟದೇಶದ ವೀರಭಟರುಗಳು, ಇವರು ಮಲತಿರುವ
ವಾಳೆಗಾರರ ವಟ್ಟಣಂಗಳುಂ ವಾಳುಮಾಡುವ ಕೇಳಿಯಂಕಲಿತಚೋಳದೇಶ
ದಾಳುಗಳು, ಇವರು ತತ್ತರಗಳ ಮತ್ತಗದಂಗಳನ್ನಾದರೂ ತುತ್ತ ಮೂ
ಲಾಗಿ ಕತ್ತರಿಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ನೋಡುವರ ಚಿತ್ತಗಳ ತತ್ತರಗೊಳ್ಳು
ವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಡೋನ್ನತ್ತರಾದ ಉತ್ತರದೇಶದ ಪತ್ತಿಗಂಗಳು,
ಇವರು ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ಪದಾತಿಗಳು, ಇವರು ಕೇರಳ ದೇಶದ ಕಿಂಕರರು
ಇವರು ಅಂಧ್ರದೇಶದ ವೀರಭಟರು, ಇವರು ಕಳಿಂಗದೇಶದ ಕಾಲ್ಬಲಗಳೆಂ
ದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಭೀರವಾದ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಮತ್ತೂ ಆನೆ
ಗಳ ಔನ್ನತ್ಯಮಂ ಕುದುರೆಗಳ ಕುಣಿದಾಟಮಂ ಭಟರುಗಳ ಬಾಹುಬಲ
ಮಂ ಆಯುಧಂಗಳ ಕಾಂತಿಗಳಂ ಗೊತ್ತುಗಾರರ ಗುಣಂಗಳಂ ಕೂಡಾ

ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಸೇನಾಮಂಡಲಪತಿ
ಯಾದ ವೀರಸೇನನು ಕರದು ಸೈನಿಕರ ವಿದ್ಯೆಯು ವ್ಯಾಧಕಾಶಬ್ಧವು
ನೋಡಜೀಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು. ವೀರಸೇನನು ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ
ನುಗಂಧರಾಜನೆ ನೀನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಷರಿಯಾಗಿ ಸೈನಿಕರ ವ್ಯಾಧರಚನೆ
ಯುಂ ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಚತುರಂಗದ ಹಜಾರದಿಂದೆದು
ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಚತುರಂಗ ಬಲದ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಕರದು ವ್ಯಾ
ಧರೀತಿಯುಂ ರಚಿಸುವಂತೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವದೆಂದು ಕಟ್ಟುವಾಡಲು,
ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಚತುರಂಗ ಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗಳಂ ಕುರಿತು
ವ್ಯಾಧವಂ ರಚಿಸುವ ಸಂಕೇತಧ್ವನಿಗಳಂ ಮಾಡಲು, ಆಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೇಳಿ
ದ ಸೇನಾಧನರುಗಳು ಭೂಮಂಡಲವು ಕೊಡಹಿವಂತೆ ಚಲಿಸುವ ಗಜ
ಗಳಂ ಚದುರುವ ಕುದುರೆಗಳಂ ಕಡಲುವ ರಥಗಳಂ ವೃಡ್ಧಾಡುವ ಕಾಲ
ಲಂಗಳಂ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತ, ಬಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಮುಂ
ಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಶಕಟಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ
ಯೋಳ್ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಮೋಳ್ ಜೊತೆ
ಗೂಡಿದ ನಾಗಗಳಂತೆ ಕೂಡುತ್ತಾ ಮರಳಿ ಪೀರಬೇರಾಗಿ ಸಾಧ್ವೀರಿ ಬಂ
ದೊಂದು ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಬಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗುತ್ತಾ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಸಖೀ ಸಹಸ್ರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕೋಲಾಟಗಳಂ ಆಡುವಳೋ ಎಂಬಂತೆ
ಕದಲಿ ಬರುವ ಕೋಟಿಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೂ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಚ
ತುರಂಗದ ಹಜಾರವಂ ಸುತ್ತುವರಿದು ಆ ಹಜಾರವನ್ನೇ ಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾ
ಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕುದುರೆಗಳಂ ಕೇಸರಂಗಳಾಗಿಯು ಅ
ದಂ ಬಳಸಿದ ಮದಧಾರೆಗಳೆಂಬ ಮುಕರಂದಮಂ ವರ್ಷಿಸುವ ಹತ್ತಾರು ದೇ
ಶಂಗಳ ಮತ್ತಂಗಜಂಗಳೇ ಬಳವಳಗಳಾಗಿಯು, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಎ
ಣಿಸಕೂಡದ ಮಣಿ ಘಂಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಂಬರವಂ ಚುಂಬಿಸುವ ಪತಾಕೆ
ಗಳಿಂದಲೂ ಬಪ್ಪುವ ರಥಂಗಳೇ ಹೊರವಳುಗಳಾಗಿಯು, ಇಂತಿರುವ ಐದ್ದ
ದಿಸಳುಗಳ ಅಂತರದೋಳ್ ಕುಂತ ವರಶುಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪರಾಗಸಂತತಿಗ
ಳಂತೆ ನಿಂತಿರಲು. ಮತ್ತೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಅರಳದಕೆಂದಾ

ವರೆಯಾತ ವಿರಚಿತಿ ಇರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಮಧ್ಯದ ಹಜಾರದೋಳಿ ಇರುವ ಸು
 ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಿವಾರಾಯಾನ ನಾಭೀ ಪದ್ಮದೋಳಿ ಕುಳಿತಿರುವ
 ಜಗತ್ಕರ್ತನಾದ ಚತುರ್ಮುಖನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಸಮುದೋಳಿ
 ಸೈನಿಕರು ಪದ್ಮವ್ಯಾಪ್ತ ಅರ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯಾಪ್ತ ನಾಗವ್ಯಾಪ್ತ ಮೊದಲಾದ ಅ
 ನೇಕ ವ್ಯಾಪ್ತಗಳಂ ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಆಶ ಯುಕ್ತರಮಾಗಿ
 ವಿರಚಿಸುತ್ತಿರಲು. ಆ ಸಮುದೋಳಿ ಆಯಾಯ ವ್ಯಾಪ್ತಗಳಿಗೆ ಅನು
 ಕೂಲಮಾಗಿ ಗುಣೀರಮಾಗಿ ಮೋಳಗುವ ಭೇರೀ ಪಟದ ನಿಸ್ಸಾಣ ಮೊದ
 ಲಾದ ಪಾತ್ಯಗಳ ಧಣಪೂರ್ವಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಫಿರಂಗಿ ತುವಾಕಿ ಮೊ
 ದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಾದ ಯಂತ್ರಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿಗಳು ತಡೆಯದೆ ಬ
 ಡಿಯುವ ಸಾವಿರಾರು ಶಿಡಿಬದ್ಧನಿಗಳಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನಡಗಿಸಿ ಕು
 ಲವರ್ವತಂಗಳನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಗುಹಾಂತರಗಳೋಳಿ ಪ್ರಾಧ್ವನಿಗಳನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡಿ ಐರಾವತ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಪದಿಗ್ಗಜಗಳ ಕಿವಿಗಳಂ ಕಿವಡುಮಾಡಿ
 ಭೋರೊಂದು ಮೊದೆಯುತ್ತಿರಲು, ಆ ಮಹಾಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ರತ್ನಪುರದ
 ಲ್ಲಿರುವ ಜನರುಗಳು ಕಟಕದೋಳಿ ಚತುರಂಗಬಲದ ಸಾಧನೆಯ ಪರಿಕ್ಷೆ
 ಯಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಉನ್ನತಂಗಳಾದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಂದಿರಂಗಳ
 ಚಂದ್ರಶಾಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಬಿಸುಲುಮಚ್ಚುಗಳನ್ನೇರಿ ಎತ್ತರವಾದ
 ಚಿತ್ತರದ ಲಾಲುಕುಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರದಿಂ ಹತ್ತತ್ತರದೋಳಿ ಕುಳಿತು
 ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ರಸ್ತದ ಕೊಳವಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು
 ಕ್ರಿರನೋಟದಿಂ ನೋಡುತ್ತ ಅದೋ ಅನೆಗಳ ತಂಡಗಳಂ ಕಂಡವೆನ್ನುವ
 ರು, ಕೆಲವರು ರಥಗಳಂ ನೋಡಿದವು ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು ಕುದುರೆಗಳಂ
 ಎದುರಾಗಿ ಕಂಡವೆನ್ನುವರು, ಕೆಲವರು ನಮಿಗೆ ಕಾಲ್ಬಲಂಗಳು ಕಾಣಲಾ
 ಯಿತನ್ನುವರು ಕೆಲವರು ಇಂತಿರಲು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬಿತ್ತರಿಯರಾದ ನಾ
 ರನಾರಿಯರನ್ನೂರಾರುಮಂದಿ ಮಂದಪಾಸೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದೂರನೋ
 ಟದ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕುಂದಣದ ಕೊಳವಿಗಳಂ ಕರಗಳಿಂದ ಪಿಡಿದು
 ಹತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಫಿರಂಗಿಗಳ ರವದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚತುರಂಗಬಲದ ವ್ಯಾಪ್ತ
 ರಚನೆಯನ್ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ರಾಜೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು

ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನು ಆ ಸುಂದರಾಂಗನು ನೋಡಿ ಅನಂದವಂ ಹೊಂದುವಾ ಎಂದು ಸುಂದಗಮನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಡ್ಯೋಡಿ ಬಂದು ಹಿಂದುಮುಂದಾದ ವಡವೆವಸ್ತ್ರಗಳಂ ನೋಡದೆ ಉನ್ನತಂಗಳಾದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಂದಿರಂಗಳ ಬಿಸ್ತುಚುಗಳನ್ನೇರಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಿರಿನೋಟದಿಂ ನೋಡುತ್ತ ಸೇನೆಯಂ ನೋಟದರೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಫಲನೇನೆಂದು ಬ್ಯಾಸರಂಗೋಳುತ ನೋಟವಂ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲದೆ ತಡಮು ತಡಮು ನೋಡುತ್ತ ಕ್ರಮದಿಂ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಿರುವ ಚತುರಂಗದ ಹಜಾರವನ್ನೋಡಿ ರೆಪ್ಪೆಹಾಕಿದರೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವದೆಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಯನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು. ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ಮಹಾರಾಜಾಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಣಿಗುಣವತೀ ಮಣಿಮಂಜುರೀ ಚಂದ್ರಕಲಾ ಕನಕಲತಾ ಕಮಲಿನೀ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಮಂಜುವಾಣಿ ಮೊದಲಾದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಖಿಯರಿದೊಡಗೂಡಿ ಮಂದಹಾಸದಿಂ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಕನ್ನಡಿಗಳಂ ದಳವಟ್ಟು ಕುಂದಣದ ಕೊಳವಿಗಳಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ಪಿಡಿದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಉಪರಿ ಭಾಗವಂ ನೈದಿ ಚತುರಂಗ ಹಜಾರದ ತುದಿ ಅಂತಸ್ತಿನೋಳ್ ಸಾಮಾಜಿಕರೊಡಗೂಡಿ ಕುಳಿತು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೊಳಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಪರಿಯಾದ ಬಲವಂ ನಾಲ್ಕು ಮುಖದವನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಶಿರದೋಳ್ ಕಿರೀಟವಂ ಕಿವಿಗಳೋಳ್ ವಜ್ರಕುಂಡಲಗಳಂ ಕೊರಳೋಳ್ ತಾರೆಗಳಂತಿರುವ ಹಾರಂಗಳಂ ನಕಲ ಚತುಸ್ಸಂಹಾರಕಾಲಸರ್ಪಂಗಳಂತಿರುವ ಭುಜಗಳೋಳ್ ಪದ್ಮರಾಗಮಣಿಖಚಿತಂಗಳಾದ ಅಂಗದಂಗಳಂ ಕರಕಮಲದೋಳ್ ವೀರಕಂಕಣವಂ ಅಂಗುಳಿಯೋಳ್ ಯುವರಾಜಮುದ್ರೆಯಂ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೋಹರಮಾದ ವಜ್ರದ ಉಂಗುರವಂ ಧರಿಸಿ ಕಳೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಳಕಳಿಸುವ ಕರ್ನಾಟಮಂಡಲೇಶ್ವರನಾದ ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಮೊರುದೂರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಆಯುಷ್ಯಂತನಾಗಿರೆಂದು ಹರಸುತ ಸಂತೋಷವಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು.

ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ಕೆಲವರು ಸುದತಿಯರು ಸುಗಂಧರಾಜಕು

ಮಾರನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೋಡಿ ಸೂರಗಿ ಪುಳುಕಂಗೊಂಡು ಮೈಬೆಮರಿ
 ಕೈಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಯು ಜಾರಿ ಬೀಳುವದಂ ಕಾಣದೆ ಕಪೋಲಂಗಳೋಳ್
 ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಮನಿಗೆ ಕಾಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸುಗಂಧರಾಜನೋಳ್
 ಮನವನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಮೀರಿದ ವಿರಹಭಾರದಿಂ ಕಂ
 ಗೆಟ್ಟರಲು, ಬಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಕೆಲವರು ನೀಮಂತಿನಿಯರು ಆ ರಾಜಕು
 ಮಾರನನ್ನೋಡಿ ಇವನು ಚಂದ್ರನೋ ಅರವಿಂದತನೋ ಪುರಂದರನೋ
 ಎಂದು ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಇಂತಿರುವನಂತಪುರದ ಕಾಂತೆಯಾಗುವಳಂತಿ
 ರುವಳೋ ಅವಳ ಪುಣ್ಯವೆಂತುಬೋ ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ
 ರಲು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಕೆಲವರು ಎಳೆ ಸೂಳೆಯರು ಗಾನ್ಧಾರಿನ
 ಯಗಳಿಂದ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನಂತರಂಗವಂ ರಂಗುಗೊಳಿಸಿ ಅನಂಗಯು
 ದ್ಧರಂಗದೋಳ್ ತನುವಂ ಜರಿಸಿ ಸರಸವನ್ನಾಡಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಪರಿ ಪರಿ ರತ್ತಿ
 ಗಳಂ ಬೆಳ್ಳೆನಿಸದ ಬಾಲೆಯರ ಬಾಳು ಬಾಳಲ ವೆನುತ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು
 ಪೇಳುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ವಯಸ್ಸುಮೀರಿದ ನಾರಿಯರುಗು
 ಣವತಿಯ ಪುಣ್ಯವೆನ್ನುವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನಗಳು ಸುತ್ತ ಕೋಟಿ
 ಕೊತ್ತಲಗಳನ್ನೇರಿ ಕಾಮುಗಿಲಂತೆ ತೋರುವವೇ ಗಜಂಗಳು, ನಾವೆಗ
 ಳಂತೆ ಪತಾಕೆಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತಲಿಪ್ಪುದೇ ರಥಗಳು, ತರಂಗಗಳಂತೆ ಬರು
 ವವೆ ತುರಂಗಗಳು, ನೋರೆಗಳಂತೆ ಅಂಚಿನೋಳ್ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು
 ಕಾಣುವವೇ ಕಾಲ ಲಂಗಳು ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಸೇನಾಪ
 ಮುದ್ರವನ್ನೋಡಿ ಬಟ್ಟು ಬಟ್ಟಾಗಿ ವಿವರವಂ ತಿಳಿಯದೆ ನೋಡುತ ತ
 ಮ್ಬ್ರತವೊಳಗೆ ತಾವು ತಾವೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿರಲೂ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು
 ನೋಟಗಾರರು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಿರುವ ಚತುರಂಗದ ದರ್ಜಾರವಂ
 ಅದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಲರಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವದ್ದಾಡಿ
 ವ್ಯೂಹಭೇದಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಬರುವಾ ಎಂದು ರಥಗಳನ್ನೇರಿ ಓಡುವಂತೆ
 ಕುದುರೆಗಳಂ ಕೋರಡೆಯ ಮೊನೆಯಿಂದ ನೋಂಕಿಸುತ ವೇಗದಿಂ ಬಂ
 ದು ಮೂರದೋಳ್ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ ಇದು ಪದ್ಮವ್ಯಾ
 ಹವು, ಇದು ಗರುಡವ್ಯಾಹವು, ಇದು ಅರ್ಧಾಚಂದ್ರವ್ಯಾಹವು, ಇದು ಚಕ್ರ

ವ್ಯೂಹವು ಎಂದು ಬರೋರರಿಗೆ ಬರೋರರು ವೇಳುತ ಭೇರಿಸಿಸ್ಸಾಣ
 ಪಟವಾಳಿ ಪರಿ ಪರಿ ವಾದ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದಲೂ ಭರಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರ
 ದ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡಾಗಲು ನೋಟದಿ ಕೈಸನ್ನೆಗಳಿಂದ ಮಾ
 ತನಾಡುತ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸುಗಂಧರಾಜನ ಗುಣಂ ಕೊಂಡಾಡುತಲಿರ
 ಲು. ಆ ಸುಮಯದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಚತುರಂಗಬಲದ ಸಾಧನೆಯಂ
 ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಪತ್ನಿ ಸೇನಾಮುಖ ಗುಲ್ಲ
 ಗಣ ವಾಹಿನೀ ಪ್ರತನಾ ಪಮುಖ ಅನೀಕಿನೀ ದಶಾನೀಕಿನೀ ಅಕ್ಷೋ ರಹಿನೀ
 ಎಂಬ ಪತ್ತು ಬಗೆಯಾದ ಸೇನೆಗಳ ಗೊತ್ತುಗಾರರಗೂ ಮತ್ತಿರುವ ಸೈ
 ನಿಕರಿಗೈಲಿಗೂ ಪರಿ ಪರಿಯಾದ ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ಚಿತ್ರದುಕೂಲಂ
 ಗಳಂ ಕೋಟೈಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಯುಳ್ಳ ಧನಮ ಕಾಲಮೇಘುದಂತೆ ವರ್ಷ
 ಸಿ ಆಬಳಿಕ ವೀರಸೇನ ಶತ್ರುಜಯ ಶರಭವರ್ಮ ರೌದ್ರಾಶ್ವ ಭದ್ರಶೂರ
 ರುಗಳಂ ಮಧುರನಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಆಸುಮಯ
 ದೋಳ್ ಚತುರಂಗಬಲದ ಓಡ್ಯಾಟದಿಂದಿದ್ದ ಭೂಪರಾಗವೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗದು
 ತೆ ನಭೋಮಂಡಲದೋಳ್ ಸಂಜೆಗೆಂಪಾಗಿ ತೋರಲಾಗ ನಾನಾವಿಧ
 ಭೇರಿಭಾಂಕಾರಗಳು ಗಜಗಳ ಬೃಂಹಿತಂಗಳು ರಥಗಳ ರವಂಗಳು ಹಯ
 ಗಳ ಹೇರಿತುಂಗಳು ವೀರಭಟರುಗಳ ಸಿಂಹನಾದಂಗಳು ಕೂಡಾ ಮೊಳಗೆ
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಚತುರಂಗದ ಹಜಾರ
 ದಿಂದಿಳಿದು ವಜ್ರದಂತವೆಂಬ ಆನೆಯ ನೇರಿ ವಾಸವಸಂತೆ ತೋರಿ ವೈ
 ಯಾರವಂ ಮೀರಿ ಗುಡಾರವಂ ಶೇರಿ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರಂ ಬೇಗ ಬರು
 ವದೆಂದು ಕಟು ಮಾಡಿ ಪನ್ನೀರಿನಿಂ ಪಾವಂಗಳಂ ತೊಳದು ಪೀತಾಂಬರ
 ವನ್ನುಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯೋವಾಸನೆಯಂಗೈದು ರಾಜಮಂಡಲಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಭೋಜನವಂಗೈದು ಕುಂಡಣದಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ನಿರಾಜಿಯವಳ ಗುಡಾರ
 ಕೈ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರಂ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ರಾ
 ಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲಿರುವ ದೇಶವ ಅರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರಂ ಮಿತ್ರಮಿತ್ರರಂ
 ಮಿತ್ರಶತ್ರುಗಳೆಂ ಶತ್ರುಗಳೆಂ ಶತ್ರುಶತ್ರುಗಳೆಂ ಶತ್ರುಮಿತ್ರರೆಂಬ
 ಆರುಮಂದಿಯಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಹಿಂಭಾಗದೊಳಿರುವ ರಾಯರಂ ಕೆಲಬಲ

ದೊಳಿರುವ ಅರಸುಗಳೆಂ ಮುಂಭಾಗದೊಳಿರುವ ಭೂಪಾಲರು ಯಾರ್ಯಾ
ರೆಂದು ದೂರಾಪೋಷನೆಯಿಂದ ವಿಚಾರವಾಗ್ಯೆಂದು ಅವರೋಳ್ ಕೆಲವರು
ಮಧ್ಯಮರು ಕೆಲವರು ಉದಾಸಿನರೆಂದು ಅವರವರ ಗುಣವೋಪಂಗಳಂ
ತಿಳಿದು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯಾದ ರಾಜಮಂಡಲದ ಪರಿಶೋಧನೆಯಾಗ್ಯೆಂದು
ಪರರಾಜ್ಯಂಗಳೋಳ್ ಸಪ್ತಾಂಗಗಳ ಬಲಾಬಲಂಗಳ, ವಿಚಾರಿಸಲೋಸು
ಗ ಚಾರರಂ ಕಳುವಬೇಕೆಂದು ಕಾಲಚಕ್ರನ ಮಗನಾದ ಚಾರದರ್ಪಣಂ
ಕರಸಿ ಸುಮತಿಯ ಮೊಗವನ್ನೋಡಲು, ಗುರುಭಾಗವರ ಸಮಾನನಾದ
ಸುಮತಿಯು ಬೇಡುಗಾರರ ಗೊತ್ತುಗಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಚಾರದ
ರ್ಪಣನೆ ಸುಗಂಧರಾಜಭೂಪಾಲನು ನೇನು ಸಮೇತನಾಗಿ ನಾನು ದೀಪಂ
ಳಂ ಜೈನಲೋಸುಗ ತರಳಿರುವನು; ಆದ್ದರಿಂ ನೀನು ಪರಿಪರಿಯಾದ ವೇ
ಷಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಚತುರರಾದ ಚಾರರಂ ದೇಶ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ಅಲ್ಲಿರುವ
ಪರರಾಯರ ಬಲಾಬಲಂಗಳಂ ಸಪ್ತಾಂಗಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿದು ಭಾರಿಭಾರಿ
ಗೂ ಸಮಾಚಾರವಂ ತರಿಸುವವಲ್ಲದೆ ದೇಶಾಂತರಂಗಳಿಂದ ಬಂದ ದೇಯ
ಗಾರರು ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೋಳ್ ಶರಣಿ ಅಪ್ಪ ರಂತ ತೋರಿ ಯಾಚಕರೆಂದು
ಪರಿಚಾರಕರೆಂದು ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಗಣಿತಜ್ಞರೆಂದು ವಿರಕ್ತರೆಂದು ವೇ
ಷಧಾರಿಗಳೆಂದು ಕಣಿಯಂ ಪೇಳುವರೆಂದು ಗಾರಜ್ಞರೆಂದು ಮುದೇಂದ್ರಜಾ
ಲದವರೆಂದು ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ಯೋಗೀಶ್ವರರೆಂದು ಪರಿಪರಿಯಾದ ವೇಷ
ಭಾಷೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಯಕ್ಷಿಣೀ ಆದ್ಯಶೃಂಗರಣೀ ಅಂಜನ ಕಟ್ಟು ಕಾವು ಕರ
ಲಾಘವ ಮೂಲಿಕೆ ಬದನಿಕೆ ಮಂಕುಬೂದಿ ಮುದ್ದುಗುಳಿಗೆ ಭಂಗಿ ನಸ್ಯ
ವಶ್ಯ ಮಂತ್ರ ಯಂತ್ರಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇವರಂ ಮತ್ತೊ
ಪಗಡೆ ಚತುರಂಗದಾಟಗಳಂ ಅಭಿನಯವಂ ನಾಟ್ಯವಂ ಕೂಡಾ ತಿಳಿದ ರೂ
ಪವತಿಯರಾದ ವಿಷಕನ್ಯೆಯರಂ, ಮತ್ತೊ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಲಂಚ ನೊಡ
ಲಾದವುಗಳಿಂದ ವಂಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಪರರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸರ ರಲ್ಲಿ
ಯೂ ಶೇರಿ ಓಲೋರೈ ರಿಗೆ ಕಲಹವಂ ವೈರವಂ ಭಯವಂ ನಿಂದೆಯಂ ಅ
ಪವಾದವಂ ಪ್ರೆಟ್ಟನುತ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸಾಲ ಜೂಜು ಮೊದಲಾದ ತಂಟೆ
ಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಟ ಅಂಟದಂತೆ ತಿರಗುತ ಘಾಳಗಂಟು

ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂಟರಂತೆ ತೋರುವ ತುಂಟರಂ ಕೂಡ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿತ
 ರುವ ಭಂಟರಂ ಬೇಡುವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಮೈಯಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಸೇನೆಯೋ
 ಳ್ ಕಂಟಕಶೋಭನೆಯುಂಗೆಯುವದೆಂದು ಬೇಳೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಂ
 ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು. ಆಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಸೇನಾಪತಿಯಂನೋಡಿ
 ಎಲೈ ವೀರಸೇನನೇ ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಳಿರುವ ಜನಂಗಳಿಗೆ ಪರಸೇನಾ ಜ
 ನರೋಡನೆ ನಂಟುತನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೊಣವಂ ಸಹವಾಸವಂ ಪರಿಚ
 ಯವಂ ಸ್ನೇಹವಂ ಮಾತುಗಳು ಆಶೀರ್ವಚನೆಯಂ ಕೂಡಾ ಪರೋಕ್ಷವಾ
 ಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಆಪ್ತರಂ ಅನಾಪ್ತರಂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಸೇನಾಮಂಡಲ
 ದ ಶೋಭನೆಯುಂಗೆಯುವದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತನಾದ ನೀತಿ
 ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರ್ಗತನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ಸೂತನವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದೇನಿ
 ಧೆ ಎಂದು ನುಡಿದು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶುಭಸಮಯದೊಳೆ ಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ
 ಪ್ರಯಾಣವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂ ಕೇರಳ ತುಳುವ ಕೊಂಕಣ ಮಾರ್ಗ
 ದಿಂ ತೆರಳುವದೆಂದು ಸೇನಾಜನಂಗಳಿಗೆ ಶಾಸನವಂಪೇಳಿ ನೀವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ
 ರುವದೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತು ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರಂ ಕಳುಹಿ ಪರವೋ
 ತ್ಸಾಹವಿಂ ವರೈಂಕದೋಳ್ ವವಡಿಸಿ ಸುಖನಿವ್ರೆಯಂಗೆಯುತ್ತಿರಲೂ.
 ಆಗ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರೀರ್ದರು ಧಾನ್ಯಗುಪ್ತನೆಂಬ ಉಗ್ರಾಣದ ಅಧಿ
 ಕಾರಿಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ನಾಳೆ ನಾಲ್ಕುಗಳಿಗೆ ವಳಗಾಗಿ ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ಸೇನೆ
 ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಯಾ
 ಣವಂ ಮಾಡುವನು ಮಾರ್ಗಂಗಳೊಳೆ ಬಿಡದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಮುಸ್ತ್ರೈ
 ದುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಇರುವದೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಧಾನ್ಯಗುಪ್ತನು
 ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಎಲೈ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಅ
 ನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸನ್ನಹಿಸಿ ಸಕಲ ಧಾನ್ಯಂಗಳ
 ಳು ಪರಿಪರಿಯಾದ ರಸವರ್ಗಂಗಳು ಸಂಬಾರದ ಸರಕುಗಳು ವಾಸನಾ
 ದ್ರವ್ಯಂಗಳು ಫಲಂಗಳು ಪುಷ್ಪಜಾತಿಗಳು ದ್ವೀಪಾಂತರದ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ
 ಳು ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂ ವಿಂಗಡವಾಗಿ ಮುಂಗಡೆಯೋಳ್
 ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಸೌನಿದಾರು ಅಂಗಡಿಗಳ ಸೌಲಂಗಳಂ ದಾರಿ ದಾರಿಗಳ
 ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವೆನು, ಇದಲ್ಲದೆ ಸೇನೆಗಳು ಇಳಿಯುವ ಸ್ಥಳ

ಗಳಲ್ಲಿ ಪನ್ನಿರಡು ಗಾನ್ವದ ನೆಲವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಸವರಿತೆ ಉನ್ನತಂಗಲಾ
 ದ ಕಂಭಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಪತಾಕೆಗಳಂ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ
 ಬಂದೊಂದು ಪಗಡೆಹಾರಿ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಚತುರಂಗದ ವ್ಯಾಜಿಗಳಂ
 ರಚಿಸಿ ಅದರೋಳ್ ಎಡೆಬಿಡದಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮುಂಗಡೆಯೋಳ್
 ಮುತ್ತು ಪಚ್ಚೆಗಳ ಕೆತ್ತನೆಯಿಂ ಬಿತ್ತರನಾದ ಬಡವೆಗಳ ಮೊತ್ತಗಳಂ,
 ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಗಳಾದ ಚೀನಾಂಬರಂಗಳ ಅಂಗಡಿ
 ಗಳ ತಂಡ ತುಂಡುಗಳಂ, ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ನೂರಾರು ಬಗೆಯಾ
 ದ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳಂ ಧಾನ್ಯಗಳಂತೆ ರಾಶಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಾನ ಬಳ್ಳ
 ಕೊಳಗ ಖಂಡುಗವೆಂದು ಅಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಭರತಖಂಡದೊಳಿರುವ ಯವ
 ನ ನೇವಾಳಾದಿ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತರ ಧನಗಳ ಹುಂಡವಾಣಿಯಂ
 ಮೊಂಡಾಗಿ ನಡೆಯಿಸುವ ಅಖಂಡೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಗುಜರಾತಿಯರು
 ಕಾಯಿತರು ಗೋಸಾವಿಯರು ಲಾಡಿಯರು ಮತ್ತೊಂದು ಬೀದಿಯೋಳ್
 ಕನ್ನೂರಿ ಕರ್ಪೂರ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಎಲಾ ಲವಂಗ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾರುವ ಮಾರುವಾಡಿಯವರು ಮಾಪಿಳ್ಳೆಯವರು
 ಕೊಂಕಣಿಯವರು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಪರಿಪರಿ ಪೈರುಗಳೆಂ ತಂದು
 ತುಂಬಿ ಬ್ಯಾರವಂ ಮಾಡುವ ಬೇರಿಯರು ಬಣಜೆಗರು ನಗರ್ತರು ಕೋ
 ಮಟಗರು ಕಂಚುಗಾರರು ಗಾಣಿಗರು ಕವಾಡಿಗರು ಹುವಾಡಿಗರು ಬಚ್ಚ
 ಣಿಕೆಲಸದವರು ಚಿಪ್ಪಿಗರು ಲಬ್ಬೆಯರು ರಂಗಾರೆಯವರು ಪಿಂಜಾರರು
 ಪಂಸಾರೆಯವರು ಸಾಣೆಯಂಹಿಡಿಯುವವರು ಮ್ಯಾದರು ಕುರುಬರು ಮು
 ಚ್ಚಿ ಗರು ಮೊದಲಾದ ನಾನಾಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಬೇರ್ಬೇರೆ ಬೀದಿಗಳಂ ಡಾಂ
 ಚಿಕಡ್ಡಿ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಹಣ ವರ್ಯಂತಮಾಗಿ ಅಂಗಡಿಗಳೋಳ್
 ತುಂಬಿರುವೆನು, ಈಪರಿಯಾಗಿ ಮುಂದ ಮುಂದಣ ಬಿಡದಿ ಬಿಡದಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಯೂ ಸಾಮಗ್ರಿಯು ಸನ್ನಹಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ಎತ್ತುಗ
 ಳ ಮೇಲೆ ಹೇರುಗಳಂ ಎತ್ತಿ ಪೈರುಗಳಂಕಂದು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಸುಕಾಶಿ
 ಯರು ಕೊರಚರು ನಾಯಿಮಾರರು ಮೊದಲಾದ ಬಿಡಿಸರ್ತಕರಂ ನಿಮಿ
 ಸಿರುವೆನು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ರಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಅಕ್ಷೋರಹಿಣೀಪತಿಗೆ

ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸೇನಾಪ
ತಿಯು ಅಕ್ಕೊಲಹಿಣೀಪತಿಗಳೋಳ್ ವಿಚಕ್ಷಣನಾದ ಸುಲಕ್ಷಣನಂ ಕರದು
ಎಲೈ ಸುಲಕ್ಷಣನೇ ನೀನು ಅರಮನೆಯ ಉಗ್ರಾಣವೊಡನೆ ಉಗ್ರಾದ
ಸೈನಿಕರೊಡಗೂಡಿ ದೇಶವೇಶಂಗಳಿಂದ ಬರುವ ಪೈರುಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಬಾರ
ದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊ ಮೇಲೆಬೀಳುವ ತುಂಟಪಾಳೆಯಗಾರರಂ ನಿಗ್ರ
ಹಿಸುತ್ತ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂ ದಿರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮತ್ತೊರ್ವನಂ ಕರದು
ಎಲೈ ನೀನು ಧನಕನಕಗಳಿಂದಲೂ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ನಿಬಿಡಿ
ತಮಾದ ಬೊಕ್ಕಸವಂತೆಗನಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಧನಗುಪ್ತನೊಡನೆ ಶೌರ್ಯದಿಂ
ಸೊಕ್ಕುವ ಮಹಾರಥಿಕರೊಡಗೂಡಿ ಸೇನಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ಬರುವದೆಂದು
ಪೇಳಿ, ಮತ್ತೊ ಚರುರಂಗಪತಿಗಳನ್ನಿರಂ ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ವಾವನಂ
ಗಳನೇರಿ ಮಹಾರಾಜನ ಸಮೀಪದೊಳ್ ಎಚ್ಚರದಿಂ ಬರುವದೆಂದು ನು
ಡಿದು, ಕೊಟ್ಟೆಗಳಂತಿರುವ ಮದ್ದಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಆನೆಗಳಂ ಕ
ಟ್ಟಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಭೂದಿಗಳೊಡನೆ ಕೆಂಡದ ಹೆಸರೆತ್ತದಂತೆ
ಬರುವದೆಂದು ಕೆಲವರಂ ಕಟ್ಟುವಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗೂಡಿದ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವು ತೆರ
ಳುವದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮೂರನೆ ರ್ನುವದೊಳ್ ಭೇರಿಯಂ ಮೊಳಗಿಸು
ವುದೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಾಡುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಪ್ರಜಾ
ಸೂತ್ರನೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಕಾರನು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿರುವ
ನಿಮ್ಮೋನ್ನತಂಗಳಾದ ನಾನಾವ್ರದೇಶಂಗಳನ್ನರಿತು ಸೂತ್ರಕರ್ತಕುಶಲರಾ
ದ ಶಿಲ್ಪಕಾರರಿಂಕೂಡಿ ವರ್ವತಂಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗದು ಮಡಗುವ ಆಯು
ಧಂಗಳಂ ಧರಿಸಿದ ಬಡ್ಡರು ಯಂತ್ರಕಾರರು ಕಲ್ಲುಕುಟಕರು ಕಬ್ಬಿಣಕೆ
ಲಸದವರು ಬಡಗಿಯರು ಕಾಮಾಟಿಯರು ಗಾರೆಕೆಲಸದವರು ಮರಗಳಂ
ಕಡಿಯುವವರು ಭಾವಿಯಂತೆಗೆಯುವವರು ಮ್ಯಾದರು ಇವರಮೇಲುವಿಚಾ
ರಣೆಯಂ ಮಾಡುವ ಗೊತ್ತುಗಾರರಿದೊಡಗೂಡಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ನಿಂತು
ನೋಡಿ ಫಿರಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರಗಳು ನೀನದ ಗುಂಡುಗಳು ಕರೀ
ಮದ್ದು ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಣಿಗಳು ಕೊಡಲಿ ಗುದ್ದಲಿ ಹಾರೆ
ಬಾಚಿ ಕುಡುಗೋಲು ಉಳಿ ಕೊಡತಿ ಚಮ್ಮಟೆಗೆ ಗರಗನ ಕಬ್ಬಿಣದ

ಹಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಸೂ
ತ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಅಳಿದು ನಡುವೆ ಇರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ
ಶಳಿದು ಕಳ್ಳಿಗಳಂಕತ್ತರಿಸಿ ಮುಳ್ಳುಗಳಂಮುರಿದು ಕಲ್ಲುಗಳಂಅ
ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಸಿ ಪಿರಿದಾದ ಮರಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಇಕ್ಕೆಲದೋಳ್ ಮಾರು
ಮಾರಿಗೆ ಒಂದೊಂದುಗಿಡವಂ ನಮನಾಗಿ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗಿಡ
ಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಯಿರುವ ಎಡೆಯೋಳ್ ಸೂತನಮಾಗಿ ಪುಷ್ಪಿತಂಗಳಾಗಿಯು
ಫಲಿತಂಗಳಾಗಿಯು ಯಿರುವ ಮರಗಳಂ ಹೂಳಿಸಿ ಅಡ್ಡವಾದ ಭಂಡೆಗಳಂ
ಗಂಡಶೈಲಂಗಳಂ ಫಿರಂಗಿ ಸುರಂಗ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸುಟ್ಟು
ಕೆಡಹಿ ಪುಡಿಮಾಡಿ ಭಂಡಿಗಳಿಂದತೆಗೆಯಿಸಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಂಕಡಿದು ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ
ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಕೆಲವು ಅನದ್ಯಂಗಳಾದ ಸ್ಥಳಂಗಳಂ
ಆಯುಧಂಗಳಿಂದ ರಮಣೀಯಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ದೂರದೂ
ರದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುತಂಗಳೆ ಸಮೀಪದೊಳಿರುವ ನದಿಗಳಂ ಮಾರ್ಗಂಗಳಿ
ಗೆ ತಿದ್ದಿದಂತು ನಿಲ್ಲುವ ಎಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಂಗಳಂತಿರುವ ತಟಾಕಂ
ಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮತ್ತೂ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಲೆಗಳಿ
ಳಿಂದ ಮುಟ್ಟದಿಂ ಕಾರಂಜಿಗಳಂ ತಂದು ಕೆಲವು ಭಾಗಂಗಳೋಳ್ ದೇ
ವಘಾತಗಳಂತೆ ಭಾವಿಗಳಂ ತೆಗದು ಮತ್ತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮೊ
ದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಮನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಲಾಮಂಚ ಮುಡಿವಾಳದ ಚಾಪೆ
ತಡಿಕೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯೋಳ್ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಜಗತಿಗ
ಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲೂ ಹೊಂಬಂಣ
ದಿಂದಿರುವ ಹಂಣುಗಳಿಂದಲೂ ಒಪ್ಪಿರುವ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಗುಜ್ಜು ಮರ
ಗಳಂ ಸದ್ವುಮಾಡಿ ಸೇನಾನಿವೇಶನಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಣಬಂಣದ ಪತಾಕೆಗ
ಳಿಂದ ಗಗನವಂ ಸೋಂಕುಮಂತೆ ನಿರಾಜಿ ನೊದಲಾದ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತು
ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಚಿನ್ನ ಜಿಳ್ಳಿ ಸರವಣಿಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿದ ಸಾ
ವಿರಾರು ತೋರಣಸ್ತಂಭಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿಶಿ ಕಣುವೆಗಳಂ ಕರತಲದಂತೆ ಮಾಡಿ
ಸಿ ಕೆಲವು ಮಹಾನದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸೇತುವೆಗಳಂ ಕಲ್ಲು ಸೇ
ತುವೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗಾರೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೂ

ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದನೋದಕ ವನ್ನೀರು ಗಂಧ ತೈಲಗಳಂ
ಬಂಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತರಿಸಿ ಜಾಲಂದರದ ಬಿಂದಿಗೆಗಳೋಳ್ ತುಂಬಿ
ಚಾಲ್ಲಿ ಧೂಳಿಯನ್ನಡಗಿಸಿ ಅಗರು ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಧೂಪದಿಂ ವಾಸನೆಯಂ ಕ
ಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಂಗಳಾದ ಪರಂತಗಳ ಮೇಲುಭಾಗಗಳೋಳ್
ಬದೊಂದು ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಗಳಂ ಗುರುತು ತೋರುವಂತ ನಾಟೆ, ಕೋಟೆ
ಕಾಮಾಟ ಮೊದಲಾದ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹೀಪಾ
ಲಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಪಿರಲು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಚಾರರು ಸು
ಮತಿ ವೀರಸೇನರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆ ಈರ್ವರೂ ಅವರಂ ಕರತರುವಂ
ತೆ ಪೇಳಿದ ಪರಿಯಾಗಿ ಆ ಚಾರರು ಅತಿವೇಗದಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ತೂತ್ರನಂ
ಕರಡೊಯ್ದು ಪೋಗಿ ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈಯಲು. ಆಗ
ಸುಮತಿಯು ಶಿಲ್ಪಕಾರನನ್ನೊಡಿದ ದಾರಿಯು ಅಲಂಕಾರಮಾದುದೇ ಎಂ
ದು ಕೇಳಲಾ ಶಿಲ್ಪಕಾರನು ಮಹಾರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಗುವದಲ್ಲದೆ
ನನ್ನಿಂದೇನಾಗುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮರಳಿ ಕೈಮುಗಿದು ಅವ್ವಣಿಯಾ
ದರೆ ಕೊಪ್ಪಲು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಾಗುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುಲಾ, ಆ ಮಾತಂ
ಕೇಳಿ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರು ಅವಂಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಗಟ್ಟಿ ಬಳೆ ಮುಂ
ತಾದ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಅಪರಂಜಿ ಆಂಚಿಸಿ ಮಿಂಚುವ ದುವ್ವಟ್ಟಿ ಮೊ
ದಲಾದ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತಮುವನ ಪರಿವಾರದವರಿಗೂ ಉಚಿ
ತಮಾಗಿ ಧನವಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪಟ
ಮಂದಿರವಂ ನೈದಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಸುಖನಿದ್ರೆಯೆಂಗೈಯುತ್ತಿರಲಾ.
ಬಳಿಕ ಮೂರನೇ ಝಾವದೋಳ್ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಾಟ್ಯಾರಂಭವಂ ಸೂ
ಚಿಸುವ ಮೃದಂಗದಂತೆ ಸೇನಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಂಗೊಡತೋಸುಗ ಬಿ
ರುದುಗಳ ಪೊಗಳುವ ಕೈವಾರವೋ ಎಂಬಂತೆ ವಾದ್ಯತಾಲೆಯ ಮುಂ
ಭಾಗದೋಳ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಭೋರಂದು ಭೇರಿಯು ಮೊಳಗೆ ಗುಡಾ
ರಂಗಳ ಬಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಮಲಗಿರುವ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದಂ
ತೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಬೇಗದಿಂದಿದ್ದು ಕೆಲವರು ಹಸಿಬಿಸಿಯಾದ ಅಡಿಗೆಯಂ
ಮಾಡುವರು, ಕೆಲವರು ಅನೆಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಂ ಕೊಡುವರು, ಕೆಲವರು ಕು

ಮರೆಗಳಿಗೆ ಮೈಯ್ಯುಜ್ಜುತ ಭಳಭಳಾ ಎಂದು ತಟ್ಟುವರು, ಕೆಲವರು ರಫಂ
 ಗಳೋಳ್ ಧ್ವಜಪಟಗಳನ್ನೆರಿಸುವರು ಕೆಲವರು ರಾಜಮುದ್ರೆಯಿಂದೊ
 ಪ್ಪಿತ ಮುಸ್ತೈದುಗಳಿಂದತಿಸ್ತಾಗಿ ಆಯುಧಗಳಂ ಸವರಿಸುವರು, ಮತ್ತೆ
 ಕೆಲವರು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ತೆರಗಳಂ ತಗದು ಗುಡಾರಂಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿ
 ಕಡಾನ್ರಿ, ಮೊದಲಾದ ಕಂಚು ಮುಟುಗಳಂ ಕಲಾರಂಗಳಿಗೆ ತುಂಬುವ
 ಕಾಲದೋಳ್ ಖಣಿಖಣಿರೆನ್ನುವ ಶಬ್ದವಂ ಕೇಳಿ ಪಲಾಯನಂಗೈವ ಬು
 ಟೆಗಳಂ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿತಂದು ಬಡಯುವರು, ಕೆಲವರು ಬಂದೊಂದು ದೊ
 ಣಾಯಂ ಕಂಡು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಣಿ ಸ್ತಂಕೋಲೆಗಳಂ ಕಸ
 ದಂತೆ ಬಿಸುಟು ಹೊರಟು ಪೇಟೆಯೋಳ್ ಪೈರುಗಳಂತಾರುವೂರಾಗಿ ತು
 ಳಿಯುತ ಓಟವಂಗೈವ ಸಲಗವಂ ಜಿಂಬಿಡಿದು ಬಾಲವಂ ಪಿಡಿದು ಮೇಲೆರಿ
 ಅಕುಶಗಳಿಂದ ತಿವಿದು ಬಿಂಕಸಂ ಮುರಿದು ಫೀಂಕರಿಸುವಂತೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ
 ಸುವರು, ಕೆಲವರು ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಸುತ್ತಮುತ್ತಿರುವರಂ ಕರದು
 ತಲೆಮೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮೂಡಲು ಕೆಂಪಾಗಿ ಬರುವದು ತಂಪಾಗಿ ಹೋಗು
 ವಾ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಅಡುಗುಲಜೆಯರು ಬಿಶಿಬಿಶಿಯಾಗಿ ಪಾಕವಂ
 ಮಾಡಿ ಪರಿಸರಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ ತರತರವಾದ ಶಾಲ್ಯನ್ನಂಗಳಂ ಬಗೆ
 ಬಗೆಯಾದ ಮೇಲೋಗರಗಳಂ ಕಂಚು ಬೆಳ್ಳಿ ಹರಿವಾಣಗಳೋಳ್ ತುಂ
 ಬಿ ಇದು ದಿಂಡಿಯರಂಡಿ ಇದು ಮೊನೆಗಾರರ ಅನ್ನ ಇದು ಸುಮಾನಗಾ
 ರರೂಟ ಎಂದು ವ್ಯಾಟೆವ್ಯಾಟೆಯೋಳ್ ಕೂಗಿ ಮಾರುವಾರಿಗೆ ನಿಂತು
 ಮಾರುತ ಲಜ್ಜೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಇರುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬುತ್ತಿಗ
 ಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆದು ಹೊಳೆಯ ಹತ್ತರದೊಳ್ಳಂತು ಮಿತ್ರ
 ರೊಡಗೂಡಿ ಸವಿನೋಡಿ ಸೊಗಸುವೂಡುವಾ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು ಕರೆವ
 ಹಟ್ಟಿಗಳೋಳ್ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಪಿಲಾ ಕಾವೇರಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಹ
 ಸುಗಳಿಗೆ ಹಸಿಯಾದ ಹಿಂಡಿಯಂ ಬಿಶಿಯಾದ ದಧ್ಯನ್ನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕ
 ರುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟುಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಹಂಬಾರವಂ ಗೈವ ಆ ಹಸುಗಳಂ
 ಕರದು ಅಣಸು ಗೊಣಸುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸುವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎ
 ಲೈ ಕನ್ಯೆಯೇ ನೀನು ಈ ಗುನ್ನಾನೆಯನ್ನೆರಿದರೆ ಚನ್ನಾಗಿರುವೆ ಎಂದು

ಪೇಳಿ ಕೈಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವಾಗ ಜಾರುವ ಶರಗಂ ಕದಲುವ ಬಡ
ವೆಗಳಂ ಕಾಣಿಸುವ ಕುಚಂಗಳು ಘುಳಿಯಿಂದ ಹಾರುವ ಶೀರೆಯಂ ನೋಡಿ
ನಗುತಲಿರುವ ತನ್ನ ವಿಟನೆೊಡನೆ ಎಲೈ ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನಾಣವಿಂತಿರಲಿ ನ
ನ್ನಾಣೆ ಬ್ಯಾಡವೆಂದಿಳಿದು ಶರಗು ಸನರಿಸುತ ಮುನಿಸು ನೋಟದಿಂ
ನೋಡುತ ನಡಮ ಪೋಗುವ ನಾರಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಸಂತೈಸುವರು
ಇಂತು ಸೇನಾಸಮುದ್ರದೋಳು ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಮಾತುಗಳು ಕಲಕಲ
ಶಬ್ದಗಳು ಮಂದರಗಿರಿಯಿಂದ ಮುಳಿಸುವ ಸಮುದೋಳು ಸಮುದ್ರ
ಘೋಷದಂತೆ ದಿಕ್ಕುಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೂ ಭಟವರ್ಗಂಗಳ
ಳು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ದಟ್ಟೆಯಂ ಕೆಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮಾರ್ತಾಂಡಮಂ
ಡಲ ಪ್ರಭೆಯು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆಂಬ ತರುಣಿಯ ಗಂಡ ಭಾಗದ ಮಣಿ ಕುಂಡ
ಲವ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವವೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲವಲ್ಲಿ ಸುಗಂ
ಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಜಯ ಭೂಮಂಡಲಾ ಖಂಡಲ ಜಯಮಾಲತರಾಯರ ಗಂ
ಡ ಜಯ ಚಂಡ ಪ್ರತಾಪ ಎಚ್ಚರ ಪರಾಕೆಂದು ಕೈವಾರವಂ ಮಾಡುವ ಮಂ
ದಿಗಳ ಶಬ್ದಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಿವ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು ವೀಣೆಯಂ ಕೇಳುತ ವಿವ್ರ
ಯುಗ್ಮವಂ ಪರಿವರಿ ಶುಭವನ್ನುಗಳನ್ನೋಡಿ ಪರಿಚಾರಕರು ತಂದು ಬಪ್ಪಿ
ಶಿವ ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂ ಮಜ ನಂಗೈಯ್ಯುತ ಮಂತ್ರ ಸೇನಾಪತಿಗಳೀರ
ರಂ ಕರೆಯಿಸೆಂದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವವೊಡನೆ ಪೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರೋಳ್
ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿಗಳೀರ್ದರೂ ಕಾದಿರುವೆವೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು
ನಿಂತು ರಾಜಾಧಿರಾಜೀಂದ್ರನೇ ಸೇನಾಜನಂಗಳು ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರ
ಭೂಷಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಆಯುಧಂಗಳು ಪಿಡಿದು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರುವರು ಆನೆ
ಗಳು ಅಲಂಕಾರಗಳಂಗೆೊಂಡಿರುವವು, ರಥಂಗಳು ಧ್ವಜಂಗಳಿಂದ ರಮಣೀ
ಯಂಗಳಾಗಿ ರಂಗಮಧ್ಯದೋಳು ಸನ್ನದ್ಧಂಗಳಾಗಿರುವವು, ರಾವುತರು ಅ
ಶ್ವಂಗಳನ್ನೇರಿ ಕತ್ತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕಾದಿರುವರು, ಕೆಲವರು ದ್ವಿರದಂಗಳನ್ನೇ
ರಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂದ ಚೋದ್ಯಂಗಳಾದ ವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಮೊಳಗಿ
ಸುವರು, ಮಿಕ್ಕ ಜನಂಗಳು ಮಹಾ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಪಯಣವಂ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿತಿ ಸಮೀಪವಂ ನೈದಿ ಭಯದಿಂ ಕೆ

ಲವು ಮಾತುಗಳಂ ವಿಜಾ ಪಿಸುತಲಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಕ್ಕ
ಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿತಿ ರತ್ನಪೀಠದಿಂದಿದ್ದು ಚಿತ್ರವಾದ ಹುವು ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆ
ಮಣಿಗಳಂ ಸಲಿಗೆಯಂ ಬೆರಕಿ ನೇಗೆಯಂಗೈದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆರಿ
ಬಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನದ ಬಡವೆಗಳಂ ಬೇರ್ಬೇರೆ ಕುಂದಣದ ತಟ್ಟ
ಗಳೋಳುಟ್ಟು ಕಾಮ ನಿಂತಿರುವ ನೂರಾರು ಜನ ಶೀರೈಗಾರರು ವಸ್ತ್ರ
ನೋಟದಿಂ ನೋಡಲು, ಅವರೋಳ್ ಓರನು ವಜ್ರಗಳ ಮಿಂಚು ಕಟ್ಟ
ಯಿಂದ ದಟ್ಟಮಾದದಟ್ಟೆಯಂ ಕಟ್ಟಿದನು, ಓರ್ವನು ಮಲ್ಲಡಲಿನ ಸ್ವರ
ದಂತೆ ರಂಗಾದ ಮುತ್ತಿನ ಲವಂಗದ ಹೂವಿನ ನಿಲು ಅಂಗಿಯಂ ಲೇಪಿಸಿದ
ನು, ಓರ್ವನು ಚಿಕ್ಕರಾಯಪಟ್ಟದಕಿರೀಟವನ್ನಿಟ್ಟ ನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸೂ
ಗ್ರದ ಮಂಡಲದಂತೆ ಇರುವ ನವರತ್ನದ ಕುಂಡಲಗಳ್ಳದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ
ನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಪರರಾಯರ ಗಂಡನೆಂಬುವದು ನಿಜವೆಂಬಂತೆ ಪಟ್ಟ
ಗಳಗಂಡಪೆಂಡೈವಂ ಪಾದಪದ್ಮದೋಳ್ ಅಳವಡಿದನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು
ಮಣಿಹಾರಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು, ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ವೋರೋರ್ದ ರಂಜ
ಪ್ಪಿಸಿದ ಸರ್ವಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಭಾ
ರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ ಅರಳದ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮು
ರಿದುಂಬಿಯಂತೆ ಪಣೆಯೋಳ್ ಕನ್ನೂರಿ ತಿಲಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಎದುರಾಗಿ ಕು
ದು ನಿಲಿಸಿದ ಕನ್ನಡಿಯಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಕಪ್ಪುರ ವೀಳೈವಂ ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ತಂದಿಟ್ಟ ದವಳದ ಹಾವಿಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟ
ನೆಟ್ಟದೆ ನವಮನ್ಮಥನಂತೆ ಗುಡಾರದ ಮುಂದುಗಡೆಗೆ ನಡದು ಬಂದ ಮ
ಡಲಾಧಿಪನಾದ ತನ್ನಂಕಂಡು ಘೀಂಕರಿಸುತ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ತನಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಅಡ್ಡಮಾಗಿ ತೆರೆಯಾಗುತ ಮಣಿ ಘಂಟೆಗಳ ಘಾಣಾತ್ತಾರದೊ
ಕಿವಿಗಳಿಗಾನಂದವಂ ಪ್ರುಟ್ಟಿಸುತ ಎದುರಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಟ್ಟದಾನೆಯ
ಪಾದವಂ ಮುಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಚದುರುವ ಹಾರಗಳಂ ಅದುರುವ ಕಲ್ಲಿ
ಕುಚ್ಚುಗಳಂ ಒದರಿದ ಚೌರಿಗಳಂ ಕೆದರಿದ ಬಾಲದಿಂದೊಪ್ಪಿ ನೆಲವಂ ಬಿಟ್ಟ
ಮುಟ್ಟದಾತೆ ಮೆಟ್ಟಿಬರುವ ಪಟ್ಟದ ಕುದುಯಂ ನೋಡಿ ಕರಕವು
ದಿಂ ಕೊರಳಂ ನೆವರಿ ಫಟ್ಟನೆ ತಟ್ಟುತ ಬಂದು ನಿಮಿಷವದರ ಘಾತ್ಕಾ

ರಸಂ ಕೇಳಿ ಹಾ ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು
 ಅಲಂಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ವಾಪಸಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಅವರೋಳ್ ಮೊ
 ಲೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಎತ್ತಿರುವ ಬಾಭತ್ತು ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೂಸಂಗಳು ಚಿ
 ತ್ರವ ಕಂಭಗಳು ಮತ್ತೊಳಗೆ ಕತ್ತಿ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ
 ವಾಯುಧಂಗಳು ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಮೆಂಲುಕಟ್ಟೆಗಳು
 ಸಲಿಗೆ ತೆರೆಗಳು ನಿರಾಜೆಯ ಉಲಾರ ದಿಂಬುಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತು
 ಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ಇದು ಉಪಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ರಥವೋ
 ಎಂಬಂತೆ ಮದಗಜಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಹಾ ರಥವನೋಡಲು, ಆಗ ಭ
 ದ್ರಬಲನು ಒಡ್ಡೊಡೆ ಪೋಗಿ ಭೃತ್ಯವರ್ಗಂಗಳಂ ದಾರಿಯು ಬಿಡೀ
 ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ರಥದ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳಿರುವ ಸೂರಧಿಯಂ ಕೈ ಸಂ
 ನೆಯಿಂದ ಕೆರವ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಕಿರುಘಂಟೆ ಸಾಲುಗಳ ಖಣಿಖಣೀರೆನ್ನುವ
 ಶಬ್ದಂಗಳಂ ಪತಾಕೆಗಳ ವಟಾತ್ತಾರದಿಂದೆಗೆದಿಂ ಭುರ್ರನೆ ತಿರಗುವ ಚಕ್ರ
 ಗಳನ್ನೊರದು ಹೊತ್ತಾಗಿ ಮೊರೆವ ಅಚ್ಚುಗಳ ಘುಘುರಧ್ವನಿಗಳಂ ನೆಲಕ
 ಟ್ಟುಗಳ ಚಪ್ಪುಗಳೋಳ್ ಘುಡಿಘುಡಿ ಬರುವ ಗಾಳಿಗಳ ಅಂಚಿನೋ
 ಳ್ ಸಂಚನೆಯಂ ಗೈದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟೆಗಳ ನಿರ್ಘೋಷದಿಂ ಭೂಮಿಯು
 ಘುಡಿಘುಡಿಸುವಂತೆ ನಡದು ಬರುವ ಗಂಧಮಾದನ ವರ್ಷಾತಕ್ಕೆ ಸಮಾನ
 ಮಾದ ರಥವಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತವಂ ಪಿಡಿದು ಹವಳದ ಏಣಿ
 ಯಿಂದೇರಿ ರತ್ನಪೀಠದೋಳ್ ಕಳಿತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಘಟ್ಟಿಯಾ
 ಗಿ ಪೊಗಳುವ ಭಟವರ್ಗಂಗಳ ಕೈವಾರದಿಂ ಮೊಳಗುವ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ
 ವರೆಗಳಂ ತೆಗೆವ ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿಗಳ ಪಿಡಿಗಳೋಳ್ ಸುತ್ತಿರುವ ಸರಪಣಿ
 ಗಳ ಫುಲಫುಲಸನಂಗಳಂ ವರಾಕೇದು ಕೂಗುವವಂನಿಮಾಗಧರ ಕೋ
 ಲಾಹಲದಿಂ ರಥಚಕ್ರಂಗಳ ಕ್ರೇಂಕಾರಗಳಂ ಗಜಗಳ ಫೀಂಕಾರಗ
 ಳಂ ಕುದುರೆಗಳ ಕೂಗಾಟಗಳಂ ಕಾಲ್ಪಲಂಗಳ ಕಲಕಲಧ್ವನಿಗಳಂ
 ನಿಬಿಡಮಾದ ಸೇನಾಸಮೂಹವು ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳ್ಳುಬಿ ಧಂಧರಮಾ
 ದ ತೆರೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ಭೋರಂದು ಮೊರೆವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ
 ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದರ ಸುತ್ತ ವರಿದು ಬಂದು ಬಾಣದ ತುರಂಗಳ

ನ್ನೇರಿದ ಬಿಕ್ಕು ಕತ್ತಿಯ ರಾವುತರ ಲಕ್ಷದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ರಾವುತನು
 ರಾವುತರಸವು ಅಂಕುರಿತಿಬರುವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಆ ಸೇನೆಯುಂಟು
 ಅನೆಗಳನ್ನೇರಿ ಸಾಧನೆಗಳಂ ಪಡಿದ ಯೋಧರಿಂಕೂಡಿದ ಶತ್ರುಂಜಯನು
 ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಅವರ ಹಿಂಬಾಗದೋಳು ಚಿತ್ರಂಗಳಾದ ಪತಾಕೆಗಳಿಂದ
 ಚಿತ್ರಕೂಟಪರ್ವತದ ಶಿಖರಂಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ರಥ ಬೃಂದಂಗಳೂ
 ಡನೆ ಸೇನಾಧರ್ಮವಂ ಸಮರ್ಪಕಮಾಗಿ ತಿಳಿದ ಶರಭನರ್ಮನು ನಡೆಯು
 ತ್ತಿರಲು ಮಾರ್ಗದ ಎರಡುಕಡೆಯೋಳು ಭೃಷ್ಟಂಗಳಪಡಿದ ಭಟರುಗಳಂ
 ಬಿಡದಿಯವರಿಗೂ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಛತ್ರ ಚೂಮರ ಮೊದಲಾದವಿರ
 ದುಗಳಂ ವಾದ್ಯಂಗಳಂ ವಹಿಸಿ ನಡೆವ ಜನುಗಳೊಳೆನೆ ಭವಶೂರನು ನಡೆ
 ಯುತ್ತಿರಲು ನಕ್ಷತ್ರವೀಧಿಯೋಳ್ಳಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶರತ್ಕಾಲಪೂರ್ಣಚಂ
 ದ್ರನಂತೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪಕವನ್ನೇರಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರುವ
 ಪುರಂದರನೋ ಯಂಜಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿಜಯಮುಕ್ತಾರ್ತ
 ದೋಳ್ಳಯಾಣವಂಮಾಡಲು ಆಸನುಯದೋಳ್ಳತುರಂಗಬಲದ ಓಡ್ಯಾ
 ಟದಿಂದೆದ್ದ ಕೆಂಠೂಳಿಯು ಘಾಳಿಯೊಡನೆ ಕೇಳಿಯಂಮಾಡುತ್ತ ನಿಮಿಷ
 ದೋಳ್ಳ ಹೆಚ್ಚಿ ಸೂರ್ಯನಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಳದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೋಳ್ಳ ಕಾಂ
 ತೆಯರ ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವ ನೀಮಂತದೋಳ್ಳ ದಿಟ್ಟಮಾಗಿಟ್ಟ ಸಿಂದೂರದಂತೆ
 ತೋರಿ ಬಳಿಕ ಘಾಲಘಾಲಕಂಗಳೋಳ್ಳ ಇಟ ಕುಂಕುನು ತಿಲಕಂಗಳಂತಾ
 ಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಪೋಲಂಗಳೋಳ್ಳ ತ್ರದಿಂ ಬರದೆ ಮಕರಿಕಾಸತ, ದಂತೆ ವಿಚಿ
 ತ್ರವಾಗಿ ಬಳಿಕ ವದನಕಮಲಂಗಳೋಳ್ಳುಂಟಿ ಹಸನಾದ ತಾಂಬೂಲರಸ
 ತಿಸದು ಮತ್ತೂ ಕುಲಕುವ ಕುಚಂಗಳೋಳ್ಳ ಚು ವ ಅಗರುಗಂಧಕ್ಕೆ
 ಮೇಲಾಗಿ ಅನಂತರ ಅಂಗಾಲುಗಳಿಗೆ ರಂಗಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನುಲೇಪನಂ
 ಗೈದ ಅಲತಿಕೆಯಂತೆ ಲಲಿತವಾಗಿ ಬಲಿತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುರವಿಂದಮಣಿಭೂಷ
 ಣಂಗಳ ಗುಂಪುಗುಂಪುಗಳ ಬೆಳಕಿನ ಜೋರಿಂಪಿನಂತೆ ಬಳಿಕ ಸೊಬಗುವಿ
 ರಿದ ಚಂದ್ರಗಾವಿ ಶೀರೆಗಳಂತೆತೋರಿ ದಿಗಂಗಳನೆಯರಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವನ್ನಂ
 ಟುವಾಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಪರಾಕ್ರಮವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನುದಯವಂ ನೋಚಿ
 ಸುವ ಅರುಣೋದಯದ ಕಾಂತಿಯಂವಿಾರಿ ತೋರುತ್ತಿರಲಾಗ ಕೆಲವರು

ಕುಮರಗಳ ಕುಣಿತಮಂ ನಡೆಗೆಗಳಂ ಹಾರಾಟವಂತೋರಿಸುತ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ
 ಬರುವ ಆನೆಗಳಮೇಲಿಂ ಹಾರಿಸುತ ಮಹಾರಾಜನ ಚಿತ್ತವಂ ಸಂತೋಷವ
 ಡಿಸುತ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದಣಿದು ನಡೆಯುವ ಮದ್ದಾನೆ
 ಗಳ ಮದಧಾರೆಗಳ ವರ್ಷದಿಂ ಸೊಂಡಿಲಂಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಘಾತಾರವಂಗೈದು
 ಎರಚುವ ನಿರೀನ ತುಂತುರುವನಿಗಳು ಕಡಿವಾಣಂಗಳಂ ಕಡಿಸಕುದುರೆಗಳ
 ಕಟವಾಯಿಗಳಿಂ ಬೀಳುವನೊರೆಗಳಂ ಕುಣಿಸಕಾಲುಗಳಂಗಳಿಂ ಬೆಮರಿ
 ನಿಂಚಲು ವ ಪರಿಮಳೋದಕಂಗಳ ಚಳೆಯಂಗಳಂಧೂಳಿಗಳಡಗಿ ನಭೋ
 ಮಂಡಲವು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಭೂಮಿಯು ತಂಪುವೋರೆ ವಾಸನೆಯುಮಿರ
 ಈಪರಿ ವೈಯ್ಯಾರದಿಂ ಬರುವ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾಡು
 ನಾಡಿನ ಜನಂಗಳೋಡ್ಯೋಡಿ ಬಂದು ಇವು ವರಗಳೊ, ಇವು ದಿಣ್ಣೆಗಳು,
 ಇವು ಪರ್ವತಂಗಳು ಎಂದು ಸಿಂತುನೋಡುವದಕ್ಕೆ ತಡಮಿಲ್ಲದೆ ಎತ್ತರ
 ವೊಗಿರುದೇ ಉತ್ತಮಸ್ಥಳವೆಂದು ಮೊತ್ತಮೊತ್ತವಾಗಿಸಿಂತು ಚಂದ್ರ
 ಸಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸುವ ಚಕ್ರೋರಗಳಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ನೋಡಿ
 ಕೆಲವರು ಕೈಮುಗಿಯುವರು, ಕೆಲವರು ಅಡ್ಡಮಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈ
 ಯುವರು, ಕೆಲವರು ಆಶೀರ್ವಾದವಂನೂಡುವರು, ಕೆಲವರು ಜಯಜಯ
 ಚಿರಂಜೀವಯನ್ನುವರು, ಕೆಲವರು ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆಗೆಯುವಂತೆ ಕೈಗಳೆಂಮು
 ಷ್ಟಿಗಳಂಗೈದು ತಲೆಗಳೆಂಮುಟ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಗೆಯೆಂಮುರಿದು ಹರಸುವರು, ಕೆಲ
 ವರು ವಡಯನೇ ಸಮ್ಮುಖತನವನ್ನಡಗಿಸೆಂದು ಅಡಗಡಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತ ಎಡೆ
 ಬಿಡದೆ ಓಡ್ಯೋಡಿಬರುವರುನುಡಿಗಳಂ ಭೂಮಂಡಲೇಶ್ವರನು ಕೇಳಿ ಸುಮ
 ತಿಯ ಮೊಗಮನ್ನೋಡಿ ತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನು ತುಂಬಿ ತರುವಧನಂಗಳಂ
 ಜನಂಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಚಲುತ ಅದಯತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡುವರು ನುಡಿಗ
 ಳಂದಡೆವೋಳ್ಳೇಳಿ ಮೊಂಡಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದಂಜಿಸಿದೊಡಗೂಡಿ ನಡೆ
 ತರುವ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ಳೋರೆಂದು ಧರಿಯುವ ದೊಳೆಗಳಂ ತೆನೆಗಳಭಾರ
 ದಿಂಬಗ್ಗಿ ಘಾಳಿಯಿಂತೂಗುವ ಬೆಳೆಗಳಂ ಅರಳದ ತಾವರೆಗಳಿಂಮೊಪ್ಪುವ
 ಕೆರೆಗಳಂ, ಪುಷ್ಪಿಶಿರುವ ಮರಗಳಂಪೊರಡುವ ಮಧುಕರಗಳಂ, ನೋಡುತ್ತ
 ಪಟ್ಟಣಗಳಂ ಪರಾಂಬರಿಸುತ ಹಳ್ಳಿಗಳಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡುತ್ತ ಗ್ರಾಮಗಳ

ನಾನುಗಳಂ ತಿಳಿಯುತ ಅಗ್ರಹಾರಂಗಳಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು,
 ಕೆಲವರು ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಬರುವವು ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಬಿಡೀಯನ್ನುವರು,
 ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಭಾರಗಳ್ ಪೊತ್ತ ಭಂಡಿಗಳು ಬರುವವು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬರ
 ಬ್ಯಾಡಿರೆಂದು ಕೂಗುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ವಂಚಿಗಳು ತುಂಟತನಂ ಮಾಡು
 ವವು ವಾರೆಯಾಗಿ ಪೋಗಿರೆನ್ನುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಯಾರೊಂದು ತಿಳಿದಿ
 ರುವಿರಿ ನೋಡಿ ಮಾತುಗಳಾಡಿಯನ್ನುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ವಾಹನಂಗಳ
 ಮುಂಭಾಗದೊಳೆ ವಾಮಪೋಚನೆಯರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಿಗದಪ್ಪಿ ಭಯತಪ್ಪಿ
 ಮನಬಂದತೆ ಮಾತನಾಡತ ಬರುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈದಾರಿ ಎಷ್ಟು
 ದೂರವೋಯಂದು ವಾರೆನೋಟದಿಂ ಕೋರೆ ಮಾತಿ ನಿಂಜಾರರಂ ಕೇಳುವ
 ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡಮಾತಿಗೆ ಯತನಂಕೊಡುವನಾರಿನಾರಿಯರಂಕುರಿತು ಅ
 ದೋಕಾಣಿಸುವವು ಕನಕಕಲಶಂಗಳು ಇನ್ನೇನು ಸಮೀಪವಾಯಿತನ್ನು
 ವರು, ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಸೈನ್ಯವು ಒರುತ್ತಿರಲು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಯದರಾ
 ಗಿರುವ ಭೇರುಂಡಪ್ಪ ಜದ ರತ್ನಕಲಶವಂಕಡು ದಂಡುನಿಲ್ಲ ವೆಡೆದಂಡೆಯಾ
 ಯಿತೆಂದು ನುಡಿಯುವವು ರೇಳೆ ಚತುರಂಗವ್ಯಾಟೆಗಳು ವಗಡೆಚಾರಿ
 ಯಸಾಲುಬೀದಿಗಳೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಬೆಟ್ಟಗಳಂತಿರುವ ಗುಡಾರಗಳೋಳೆ ಕಟ್ಟ
 ರುವ ಕನಕಕಲಶಪತಾಕೆಗಳು ಕಾಣುವವು ರಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಸಮೀಪವನ್ನೆ
 ಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳಂ, ಚಿನ್ನದಹೂವುಗಳಂ, ನವರತ್ನಂಗಳಂ ಧನಂಗಳಂ, ತಟ್ಟ
 ಗಳೋಳೆ ತುಂಬಿ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯೋಳೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಆನಾಡಿನ
 ಅಗ್ರಹಾರಿಕರು, ಅಧಿಪತಿಗಳು, ಕರಣಕರು, ಘನವರ್ತಕರು, ಮೊದಲಾಗಿ
 ಯಮರಾಗಿಬಂದು ನಿಂತಿರುವ ಜನಂಗಳು ಕೊನೆನೋಟದಿನೋಡುತ ಸೇ
 ನಾಪತಿಗಳು ಆಯುಧಂಗಳ್ ಝಳಪಿಸಿ ಕೈಮುಗಿವುದಂಕಾಣತಮೇರುವ
 ವೃತದಗುಹಾಂತರದಿಂದಿಳಿದು ಬರುವ ಮಹಾಸಿಂಹದಂತರಥಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿ
 ಯುತ ಹತ್ತರದೋಳೆ ತಂದಿರುವ ಮುತ್ತಿನಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಭೇರಿ, ಪಟಹ,
 ನಿಸ್ಸಾಹ, ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ತೆರಳಬರುವ ಮಲ್ಲಿ
 ಗೆಯರಾಶಿಯಂತೆ ಅರಳದ ಬಿಳಿದಾವರೆಯಂತೆ ಕಳೆಗಳಂತುಂಬುವ ಚಂದ್ರ
 ಬಿಂಬದಂತೆ ಬಿರುದಿನಬಳಿಯೋಳೆ ಬೆಳಗುವ ಕೊಡೆಯನೆರಳನೋಳೆ ಬಂ

ದು ಮೇಲ್ಕುಪರ್ವತದಂತೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ತನ್ನತಿಬಿರವಂಪೊಕ್ಕು ಉಚಿತನಾದ ಮಜ್ಜಸಂಘೋಜನಾದಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿದನು, ಆಗ ಸೇನಾಪತಿಯು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಬಲಪತಿಗಳಂಕರದು ಎತ್ತಿಕೇಳಿ. ಈಶಿಬಿರದಸುತ್ತಲೂ ಹತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಕಾಲ್ಬಲಂಗಳು ಭಲ್ಲಗಳಂಪಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಲಿ, ಆದರಸುತ್ತಲೂ ಶತ್ರುಗಳು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಿಡು ಕತ್ತಗಳಂಪಿಡಿದು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೊರಿಸಿದಿರುವ ಮಂದುಲಕ್ಷರಾವುತರು ಸಾಲಾಗಿನಿರಲಿ ಅಶಸೇನೆಯ ಸುತ್ತಲು ಭಂಡಗಳಮೇಲೆ ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳಂತುಬಿರುವ ಹತ್ತಿಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳು ಬಂದೊಂದುಮಾರುದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ನಿಂತಿರಲಿ ಆ ಭಿರಂಗಿಗಳಂಗಳಿಸಿ ಚತುರಶ್ರಮಾಗಿ ಅಗಲಮಾಗಿ ಬರುಜಲದಿಂಪೂರ್ಣಮಾಗಿ ಈಶಿಬಿರವದಷ್ಟೆ ಆದರಸುತ್ತಲೂ ಬಂದುಸಾಲು ಆನೆಗಳಸೇನೆಯಂನಿಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದಾಚೆಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ರಾಜಬಂಧುಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಾಪತಿಗಳೊ ಪಂಡಿತರು ಕೀರ್ತಕರು ಮೊದಲಾದ ರಾಜಪರಿವಾರದ ಗುಡಾರಂಗಳಿರುವವು ಆದರಸುತ್ತಲೂ ಮಂದುಲಕ್ಷ ರಥಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದಂಬಳತಿವರ್ತಕರು ಮೊದಲಾದವರ ಬಿಡದಿಗಳು ಅಂಗಡಿಸಾಲಗಳ ಸೈನಿಕರಬಿಡಾರಂಗಳಿರುವವು ಆದರಸುತ್ತಲೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ನಾಲ್ಕುಪರಿಬಲಂಗಳಲ್ಲ ವಂ ಅವರೊನಾಗಿನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿವು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಯು ನಾಲ್ಕುರೂಪಗಳೋಳ್ ಬಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಇರುತ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನಡೆಸುವದರಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ಕಾದಿರುವುದೆಂದು ಕಟ್ಟುವೂಡಿ ತನ್ನ ಗುಡಾರವಂಕುರಿತು ತೆರಳದನು, ಅನಂತರ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಂಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ದೇಹಾಯಾಸದಿಂದ ಧರಿಸಿರುವ ಆಯುಧಂಗಳಂ ಬಡವೆಗಳಂ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಆಮರಗಳನೆರಳನೋಳ್ ಜಿಳಿದಿರುವ ಯೆಳಗರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವರು ಕೆಲವರುಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬರುವಹೆಣ್ಣುಗಳೆಂಣುಗಳೆಂಮೆಲ್ಲ ನೆನೋಡುತ್ತ ಮೊದಲೇ ಬೆದರಿದ ಕಂಣುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿವೊಡುವ ಮರಿದುಲ್ಲೆಗಳೆಂಕಂಡು ಘಲ್ಲೆಂದು ಗಗ್ಗರಿ ಈಟಿಗಳಂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಚಲ್ಲಾಡಿಸೋಗುವ ಹುಲ್ಲೆಗಳಂ ಯೆಲ್ಲೆಲಿವೊದರುಬಿಡದೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಘೇಯಂದುಕೂಗುವ ಯೆಡೆತುಂಟುಡುಗರಂ ಹುಲ್ಲೆಗಳಂ ಹಿಡಿಯಬೇಡಿರೆಂದು ಬೇಡಿ

ಕೊಂಬರು ಕೆಲವರು ಭೋಜನಾದಿಗಳಂಗೈದು ವಿಚಿತ್ರಗಳಾದ
 ಆಭರಣಗಳಂಧರಿಸಿ ದಿವ್ಯಮುಖಾಲಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಮಿತ್ರರಿಂ
 ದೊಡಗೂಡಿ ನಮಾಜುಂಮಾಡಿ ನಾನಾವಿಧಗಾನಗಳಿಂದ ಕೂಲಗಳಂಗಳಿ
 ಯುನರು ಇಂತು ದಿನನಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಬಿಡದಿಯಿಂದತರಳುತ
 ಬಂದು ವಂದದಿನ ನೃತ್ಯಪರತಂಗುಳಿದು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿಪೂಜೆಯಂ
 ಮಾಡಿ ಆರಾತ್ರಿಯೋಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಅನುಮಯದೋಳು
 ಸುತ್ತಲಿರುವ ವರರಾಯಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರತಾತಮಂಕೇಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ
 ಚಾರಣಂ ಕಳುಹಿ ಕರ್ನಾಟಕದೇವದಿಂಬುಂರುವ ಸೇನೆಯ ಬಲಾಬಲಂ
 ಅರಸಿನ ಉತ್ಸಾಹವಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಸೇನಾಪತಿಗಳಸಾಹಸಂ
 ಕೋಶದ ಪರಿಪೂರ್ತಿಯಂ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸನ್ನಾಹವಂ ಜನಗಳ ಐಕ್ಯಮು
 ತೈವಂ ರಾಜಸೇವಕರ ಗುಣಗಳಂ ತಿಳಿಯುತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
 ವೀರಕ, ಕಣವು ಕಟ್ಟಿರುವದಂಕೇಳು ಕೊಂಕಣದೇಶಾಧಿಪತಿಯು ಅಹಂಕಾ
 ರವಂಬಿಟ್ಟನು ತುಳುವನು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕೇರಳನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಭಯ
 ವಂತಾಳಿದನು ಚೋಳನು ಧಾಳಿಯಂನೈದಿದನು ದ್ರವಿಡನುಗಡಗಡೆನಿಸಿಡು
 ಗಿದನು, ತ್ರೈಗರ್ತನು ಈವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳು ಆರ್ತನಾದನು, ಮತ್ಸ್ಯನು
 ಜಲದಿಂದಗದ ಮತ್ಸ್ಯನಿಂದಂ ಉತ್ಸಾಹವಂಬಿಟ್ಟನು, ಮದ್ರನು ಚಿಂತಾಪ
 ಮುದ್ರದೋಳು ಮುಳುಗಿದನು ಕುಂತಿಭೂಪನು ಅಂತರಂಗದೋಳು ಸಂ
 ತಾಪಗೊಂಡನು ವತ್ಸದೇಶದವನು ಉತ್ಸವಂಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಮತ್ಸರಂಗಳಂ
 ತೊಟ್ಟನು ಲಾಟದೇಶದ ಅರಸು ಆಟವಾಟುಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಟದೋಳು
 ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದಅರಸು ತನ್ನರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವನೆಂ
 ದು ನಿಶ್ಚಯಗೊಂಡನು ಈಪರಿಯಾಗಿ ರಾಯರುಗಳೆಲ್ಲರು ತಲ್ಲಣಂಗೊಂ
 ಡಿರುವನಮಯದೋಳು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇಶವನ್ನಾಳುವ ವಿಜಯಾಶನು
 ಚಾರರನುಖದಿದ ಈ ಸಮಾಚಾರವಂತಿಳಿದು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಸೇ
 ನಾಪತಿಗ ರಂಕರಿಸಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎರೈ ಮಂತ್ರಿಸೇನಾಪತಿಗಳಿರಾ
 ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರುಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪರಾಜಯವಂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ
 ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಯಂಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಂಕೊಡುವದು ಕನಸಿನ

ಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಯಂಬುದಂ ನೀವು ಕುಲಕ್ರಮಾಗತರಾದುದರಿಂದ
 ತಿಳಿವೇಇರುವಿರಿ ಮತ್ತೂ ನನ್ನ ಪರ.ಕ್ರಮವಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗು ನೋಡು
 ತ್ತಲ್ಲೇ ಇರುವಿರಿ ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿರುವ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳು ನಿಜ
 ಪ್ರತಾಪವೆಂಬಿಟ್ಟು ತಾಪವತಾಳಿರುವರಂತೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನು ನೀವು ಅವ
 ರವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯವಿಲ್ಲದಂತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಂಬರದು ಕಳುಹುವುದಲ್ಲದೆ
 ಯವನ ಶಕದೇಶಗಳನ್ನಾಳುವ ತುರುಕಜಾತಿಯ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಈ ಸ
 ಮಾಚಾರವು ತಿಳಿಯುವಂತೆಯು ಆ ಅರಸುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಲಗಳಂ
 ದೊಡಗೂಡಿ ವೇಗದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆಯು ಒತ್ತ
 ಗಳಂಬರದು ರಾವುತರಿಗೆ ಉತ್ತಮಾಶ್ವಗಳಂಕೊಟ್ಟು ವೇಗದಿಂದಪೋಗಿಬ
 ರುವವೆಂದು ಪೇಳಿಕಳುಹಿಸೆ ದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಆನಂತರ ಸೇನಾಧಿ
 ಪಸಂಕರದು ನೀನು ನಮ್ಮ ಚತುರಂಗಬಲವಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಾಗಿನೋಡಿಸೈ
 ಸಿಕರಪರೀಕ್ಷೆಯಂಗೈದು ಯಾವಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತರಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಕ್ಷಣದ
 ಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವೆಂದುಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನಾಗಬಾಣ ಚಂದ್ರಬಾಣ ಸೂ
 ರ್ಯಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ನೂರಾರುಬಾಣಗಳಂ ಉಕ್ಕು ಕಂಚು ಪಂಚ
 ಲೋಹದ ಭಿರಂಗಿಗಳಂ ಅನೇಕವಿಧಗಳಾದ ಯಂತ್ರಗಳಂ ನೂತನುಗ
 ಳಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರಸಾಧನಗಳಂ ಸಜು ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ
 ದೇಶಗಳೋಳಿರುವ ಪುರಂದರದು ಗಮನದಲಾದದುರ್ಗಗಳ ಕೋ
 ಟಿಗಳಲ್ಲಿಯು ಬಲವಾಗಿರುವ ನಗರಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊತ್ತಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಸು
 ತ್ತಮುತ್ತುಲೂ ಹತ್ತರದೋಳ್ ಭಿರಂಗಿಗಳನೆತ್ತಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಧಾ
 ನ್ಯಂಗಳಂ ಬೇಕಾದಷ್ಟುತುಂಬಿ ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಭುವರ್ಗಂಗಳಿಗೆ
 ಎಚ್ಚರಮಾಗಿದುರಸನುಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಹಸವಂಮಾಡುವಂತೆಕಟ್ಟುಮಾಡು
 ವದು, ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಣುವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಾಂಗ
 ಗನ್ನಿಟ್ಟು ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಿಂಬರುವ ವಕ್ತಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಿಡದೆ ತಡೆಯು
 ವಂತೆ ವೇಳುವವೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಈ ಮುದ್ರೆಯಂವಹಿಸಿದ ಜನರನ್ನೇ
 ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೋಳ್ ಪ್ರವೇಶವಂಮಾಡಿಸುವದು ಇದಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಂಥಾ
 ವರುಗಳಂ ಕೈಕಾಲುಗಳಂಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವದು ಇದಲ್ಲದೆ

ನೀನು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರುವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕದನಕೂತೂಹಲವಿಂದಿ
ರುತ ಸಕಲಸನ್ನಾಹಂಗಳಂ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲೂ ಮಂತ್ರಿಯು ತನಗೆ
ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಯಾದಂಗೆ ಯವನ ಪಾರಶೀರ್ಮೊದಲಾದ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿ
ಗೂ ಬಹುಮಾನದಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ಬರೆಯಿರಿ ಕಳುಹಿಸಲೂ ಕಾತ್ಯೇರ
ಕಾಂಭೋಜ ಕಾಮರೂಪ ನೇವಾಳ ಮಗದ ಮಾಳವ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಾ
ಧಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮಿಗೆ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಪತ್ರಂಗಳಂ
ನೋಡಿ ಹೃತ್ತಿಯರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಳಕಳಸಿ ಇಷ್ಟು
ದಿವಸ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸ್ಮರವಿಷ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಕಲಿತ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳು ನಮ್ಮ ಬ
ಲವು ನಮ್ಮ ಭುಜಂಗಳ ನಮ್ಮಗಳ ಸಾಹಸವು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಾರ್ಥಕಂಗಳೂ
ಗುವವೆಂದು ಪರಸ್ಪರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯೆಂಮಾಡತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗ
ಳೊಡೊಡಗೂಡ ಯುದ್ಧಾರ್ಥಮಾಗಿ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬರುವೆವೆಂದು ಮೊದಲು
ವತ್ರಂಗಳಂಬರದು ಚತುರರಾದ ಚಾರರಂಕಳುಹಿ ಮತ್ತೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಪಟ್ಟಣಂಗಳೋಳು ಯಥೋಚಿತಮಾದ ಬಲವಂ ಪರಮಾಪ್ತರಾದಮಂತ್ರ
ಗಳಂಇಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪರಮೋತ್ಸಾಹಂ ಮಹಾರಾ
ಷ್ಟ್ರದೇಶವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲೂ ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತ
ವಂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಯಥಾಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಮುರ್ಖಾದೆಗಳಿಂದ
ಅವರಂಕರತಂ ಮು ಬಿಡದಿಗಳೋಳು ಇಳಿ ಮನ್ನಿರಿ ಧನಕನಕಮಸ್ತುನಾಹನಾ
ದಿಗಳಿಂದ ಸಕಲರಂಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವ್ರ
ಜಂಡವರ್ಮನಂ ಕರದು ಸಕಲಸೈನ್ಯವು ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ಕಾದಿರಲೆಂದು ಆಜ್ಞಾ
ಪಿಸಲು ಸೇನಾಪತಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಾದಿರುವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೆಯ್ದು
ಸೈನ್ಯವಂಕುರಿತು ಪೋರಲು ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಅಪ್ಪರಲಿ ಚಾರರಮುಖದಿಂದ
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನುತನ್ನದೇಶವಂಕುರಿತ ಬರುವ ವೃತ್ತಾಂತವಂಕೇಳಿ ಆ
ಪ್ತರಾದ ಬಳುಗಳೊಡಗೂಡಿ ಎಡೆಮಾಡಿರುವ ಋತ್ರಸಾನ್ನಭೋಜನವಂಗೈ
ದಿಸಿರಿರಿತೆ ಹಾರಕುಂಡಲ ಕಟಕ ಬಾಹುಪುರಿಮೊದಲಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ
ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಸಮಸ್ತಾಯ ಧಂಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡಮಾದ ಕನಕಮಯವಾದ
ರಥವೋಳು ಕುಳಿತು ಸಕಲಸಾಮಂತರಾಜಮಂಡಲದಿಂದ ಪರಿವೃತ್ತಿನಾಗಿ ಭ

ತೃತೀಯರಾದಿ ಮಹಾ ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಸವೆಂದೋ
ಳ್ ಉಬಿ ಬರುವ ಸಮುದ್ರವೋಯಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಕರಿತುರಗರಥಸ
ದಾತಿಗಳೆಂಬ ಚತುರಂಗಬಲದಿ ಪರಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೇನಾಪತಿ
ಯನ್ನವರೋಕಿಸುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತ ಕೆಲವುದೂರದೋಳ್ ಕಟಕ
ವಂಗೈದು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದನು.

ಅತ್ತಲಾಚಾರವರ್ಪಣನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಂದ ಬೇಡುಗಾರರಿಂ
ದ ತಿರಿಕಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸವಿವಾಸವನ್ನೈದಿ ಸುಖ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಾ
ರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದಿಂದ ಚಾರರು ಬಂದಿರುವರು ಅಲ್ಲಿನ ಸವಾಚಾರವಂ ಬಿನ್ನ
ವಿಸುನೇನು ವಿಜಯಾತ್ಮನೆಂಬ ಅರಸು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೀರ್ತಿಗಳು ದೇಶಗ
ಳಂ ಮೆಚ್ಚಿಬರುವದಂಕಂತು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಚತುರಂಗಬಲವಂ ಸನ್ನಹಿಇರು
ವನು ಮತ್ತೆ ವಾರಾಣಸಿ ಕಾಂಭೋಜ ಕಾಶ್ಮೀರಾದಿವೇಶದ ಅರಸುಗಳಂ
ಪ್ರೇರಿಸಿದಬರುವಂತ ಪತ್ರಗಳ ಬರದಿರುವನು ಇವಲ್ಲದೆ ದುರ್ಗಂಗಳೇ
ಳ್ ಒಕ್ಕುಧಾರ್ಯಂಗಳಂತಂಬಿರಿರುವನು ಹೊಸದಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರಸೇನೆಯ
ನ್ನಿಡುವನು ಇರುವ ಬಲಂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳಗಳಂ ಉಂಬಳಗಳಂಪ್ಯಾರಳವಾ
ಗಿ ಕೊಡುವನು ಪ್ರತಿದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯು ಸೇನೆಗಳ ಸಾಧನೆಗಳಂ ನೋಡು
ವನು ಬಗೆಬಗೆಗಳಾದ ಯಾತ್ರಗಳಂಮಾಡಿಸುವನು ಅವನದೇಶದೋಳ್ ಅ
ಲ್ಲಲ್ಲಿನಗರ ಪುರ ಗ್ರಾಮ ಕೊಪ್ಪಲು ಹಳ್ಳಿಮೊದಲುಗೊಂಡು ಅಡವಿಗಳ
ಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಣುವೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಗೂ ಉಕ್ಕಡಗಳಂ
ಪ್ರವಾಹಿ ಪರರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಜನಗಳಂ ಬೆಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಹಿಡಿದು ಎಕ್ಕದೆತಿ
ಗಳಂ ಕಕ್ಕೆಕುಡಗಳಂ ತಿನ್ನಿಸುವರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂದು ಯೋಗಿಗಳೆಂದು
ವಿರಾಗಿಗಳೆಂದು ಹೋದರೂ ಬಿಡರು ರಾಜಸುಯಂಧನಿರಿದು ರಲ್ಲದೆ
ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರ ಧಂಗಳಂ ಹಿಡಿದುಕೊಡುವರು ಸ್ವಯಂಮಾಡಿರು
ವನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕೈಯಾ ಗುಣಿಸುಕೂತಬ್ಬಂಗಳಂ ವಸಬಂದಂ
ದೆ ಬುದೊಡವು ಒಂದುಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವನೆಂದು ಮುಡುಕುಮಾಡಂಕಳಿ
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವನಂಮನ್ನಿಸಿ ಸವಿವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮತಿಯ
ಪ್ರೋಣಿತಮಂತ್ರಿಯು ಎದ್ದುಕೈಗಳಂಮುಗಿದುಎಲ್ಲೆ ಭೂವಿಂದ್ರನೇ

ಮುದ್ದಾನಗಳ ಗಂದಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತುಗಳು ಹತ್ತು ಕಡೆಯೋಳ್ ಎರ
ಚಿ ವೊರವಂಗ್ಯಯುವ ಸಿಂಹದೊಡನೆ ಹೆಂಣಾನೆಗಳು ಕೋಪವೆನಾ
ಡುವವೇ ಮುಲಿಮುಹುಂಡುಗಳು ಜೋರಾಟವನಾಳ್ಪುವವೇ ಕರಡಿಗಳು ಕ
ದನವಂ ಮಾಡಲು ಬರುವವೇ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು ಕಾಳಗಗಳಂ ಕಾಡು
ಪೆವೆದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬುವವೇ ಹುಲ್ಲೆಗಳು ಚಲಾಟವಂ ಮಾಡುವವೇ
ಹಂದಿಗಳು ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧವಂಮಾಡುವುದೆ ಇಂತು ನಿನೊಡನೆ ಮಹಾರಾ
ಷ್ಟ್ರದೇಶದ ಅರಸು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಹಿಯೋಳಿರುವನೇ ಕಾಂಭೋಜನು
ಕಲಶವೆನಾಡಿ ಕಡೆದಾಯುವನೇ ಪಾರಶೀಕನು ಪಾರವಂಕಾಣುವನೇ ಯ
ವನನು ಭುಸನದೋಳಿರುವನೇ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮ
ನದೋಳ್ ಸಂತೋಷವಂ ಮೊಗದೋಳ್ ವಿಕಾಸವಂ ಮಾತಿನೋಳ್
ಮಾಧುರ್ಯವಂಗೊಂಡು ಏದೈ ಸುಮತಿಯೇ, ಕೇಳು ರಾಜ್ಯಂಗಳೋಳ್ ಅ
ರಸುಗಳಲಿ ಕೆಲವರು ಅತಿ ತುಂಟರು ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು ಕೆಲವ
ರು ಧರ್ಮಪರರು ಕೆಲವರು ದೇವತಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು ಕೆಲವರು ಮ
ಹಾಧನಿಕರು ಕೆಲವರು ಮಾಯಾವಿಗಳು ಇಂತಿರುವರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಬಂದೊಂದು
ಬಗೆಗಳಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದರಿಂ ಬಂದೊಂದುಕಡೆ
ನೋಳ್ ಬಂದೊಂದು ಉಪಾಯವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದೆಂಬುವ ನೀತಿಯಂ
ನೀನರಿಯದಿರುವದೊಂದುಂಟೇ ಎಂದು ಪೇಳಿ ವೀರಸೇನನೊಡನೆ ಈ ಅ
ರ್ಥವನ್ನಾಳೋಚಿಸುವದೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲಾ ಸುಮತಿಯು
ವೀರಸೇನನಂ ಕರಸಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಾಗಿ
ಪೇಳಲು ವೀರಸೇನನು ಹಸಿಕೊಂಡಿರುವರಿಗೆ ಹಾಲನ್ನವನ್ನಳವಟ್ಟಂತೆ ನ
ಮ್ಮನೇನೆಯೋಳ್ ಆನೆಗಳು ಆಗ್ರಹದಿಂದಿರುವವು ರಥಂಗಳು ಸಿದ್ಧಂಗಳಾ
ಗಿರುವವು ಕುದುರೆಗಳು ಕೊಬ್ಬಿ ಕಾಲುಗಳಂ ಕೆರೆಯುತ್ತಲಿರುವವು ಕಾಲಾ
ಳುಗಳು ಕಾಳಗವಂ ಕೊಣಕುತ್ತಲಿರುವರು ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ರಣ
ವಂ ಮಾಡುವಂಗೆ ಮರಣವೇನರಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೇಳಿ ಆಕ್ಷಣ
ದೋಳ್ ಅಕ್ಷಾ ಹಿಣೀಪತಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕರಸಿ ನಾಳೆಗಿನದಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ
ದೇಶದೋಳಿ ಬಿಡದಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ತರಳುವೆವು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಾಹ

ನಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿ ಈರ್ವರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಭೌಮನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಎಲ್ಲೆ ಉರ್ದೀಶನೇ, ಸರ್ವಾಣಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸುರರಂ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದರು, ಆಗ ಸೇನಾಜನಂಗಳು ಗರ್ವವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯಗುಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಪರಸ್ವತಂಗಳನ್ನಾದರೂ ಪಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವೆವೆಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿರುತ್ತ ಮಾರನೇದಿನ ಪ್ರಯಾಣದೋಳ್ ಇನ್ನುಡಿಯಾದ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಪೊರಮುಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕದೇಶದ ಸೇನೆಯು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟ ಬೇಕೆಂದು ಆ ದೇಶದ ಯಲ್ಲಕ್ಕಟ್ಟನೋಳ್ ಕಾವಲಿದ್ದ ಘಟ್ಟಮುಟ್ಟಾದ ದಿಟ್ಟಜನಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದವೇಲಿರುವ ಜನರುಗಳು ಕೂಡಾ ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅರಿಗಳ ತಂಡತಂಡಗಳ ತಿರಗಳಂತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಚಂಡಾಡುವೆವೆಂದು ದಿಂಡಿತನಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಕಂಡದ್ದು ಕಾಣುವೆವೆನುತ ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಕಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಣುನೆಗಳೋಳ್ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಬಾಣಂಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಸೈನಿಕರಂ ಘಟ್ಟುಘಟ್ಟಾಗಿ ಕಡೆಹುವರು ಕೆಲವರು ದುರ್ಗಂಗಳ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ರಿಪುವರ್ಗಂಗಳು ದಾಂಟದಂತೆ ತೋಡಿರುವ ಪಾತಾಳವೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಅಗಳುಗಳ ಹರಿಗೆಗಳೆಂ ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿಗೆಯಂ ಹಾಕದಂತೆ ಫಿರಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರಂಗಳುಂ ದುರ್ಗಂಗಳ ಮೇಲುಭಾಗದೋಳ್ ಸೂಲುಸೂಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳಂ ತುಂಬಿ ಹಾರಿಸುವರು, ಕೆಲವರು ಏರಿಬರುವ ದಾರಿಯೋಳ್ ನೂರಾರು ಕಲು ದಿಂಡುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ಪರಸೈನಿಕರು ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಉರಳಿಸಿಬಿಡುವರು, ಕೆಲವರು ಪರಬಲವಂ ಕಂಡು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಪೊಕ್ಕು ದೀಪದೋಳ್ ಬಿದ್ದ ಪತಂಗದಂತೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿಬಾರದೆ ಇರುವರು ಇಂತು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯಾಶ್ವನ ಕಡೆ ದುರ್ಗಂಗಳಂ ಕಾಡಿರುವ ಜನರುಗಳು ಯಲ್ಲಕ್ಕಟ್ಟನೋಳ್ ಇರುವ ಜನಂಗಳು ಕೂಡಾ ಮಾಡುವ ಸಾರಸಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಕರ್ನಾಟಕನೇನಾಣ್ಣತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೇನಾಪತಿಗಳಂ ನೋಡಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೊಡಗೂಡಿ ಕ್ಷಣದೋಳ್ ಕತ್ತಿಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಅರಿಗಳ

ಶಿರಗಳಂತರಿಮ ಮರಗಳಂ ಮುರಿದು ಕಲ್ಲುಗಳಂ ತಳ್ಳಿ ಅಗಲುಗಳಂ ದಾಂ
ಟೈಕೋಟಿಗಳಂ ಮಿಾಟೆ ಘುಲ್ಲಿನುವ ಗಗ್ಗರದ ಈಟಿಗಳನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಎ
ರೈಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ತಿವಿಯುತ್ತ ದುರ್ಗದ ಸುತ್ತಲು ಮುತ್ತಿ ಪು
ಡ್ಗಮಂ ತಗದು ಸತುವಿನೋಳ್ಳಡಗಿ ಉಡುಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ ಹಗ್ಗವಂ ಹಿಡಿ
ದು ಲಗ್ಗೆಯನ್ನೇರಿ ಘೇಯನುತ ಬೋಬಿ ರಿದು ತೆನೆಗಳಂ ನೆಗದು ಕಾಯು
ವರಂ ಕಡಿದು ಯಂತ್ರಂಗಳಂ ಅತ್ತಂತ್ರಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದವರನ್ನೋಡಿ
ಎಮರಾದವರಂ ತರಿದು ಓಡುವರಂ ಜರಿದು ಮತ್ತವರಂ ಕರದು ಅವರೋ
ಳ್ ಬೆರದು ಈಟಿಗಳಂದಿರಿಯುತ ಬರುತ್ತಿರುವದಂ ಹತಶೇಷರಾದ ವಿಜ
ಯಾಶನ ದೂತರು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಪಲಾಯನವಂಗೈದರು.

ಬಳಿಕ ಕರ್ನಾಟಕಸೈನಿಕರು ಅಲ್ಲಿರುವ ಧನಕನಕವಸ್ತುಗಳಂ ಮ
ಸಬಂದಂತೆ ಸೂರೆಗೊಂಡು ಅದರೋಳ್ ರಾಜಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ವಸ್ತುಗ
ಳಂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇನಾಪತಿಗಳೆ ಮುಖದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ
ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷವಂ ಪಡೆದು ಅವರವರಿಗೆ
ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿರಲು ಇಂತಲ್ಲಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಂವಿಜಯಾಶ
ನು ಚಾರಮುಖದಿನ ತಿಳಿದು ಆಕ್ಷುಣ್ಣದಲ್ಲಿಯೇ ತನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾದ ದೇ
ಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅವರುಗಳ ಸೇನೆಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಚತುರಂಗಬಲದಿಂ
ದಲೂ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣವಂಮಾಡಿ ಬರುತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ
ಸೇನಾನಿವೇಶನದ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ವಾಳಯವಂ ಮಾಡಿ ನಿಂತು ದೂತ
ರಂ ಕರದು ಎಲೈ ದೂತರುಗಳರಾ, ನೀವುನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
ದ್ರನಸೇನೆಯನ್ನೈ ನಿ ನಾಳೆ ಉದಯದೋಳ್ ಯುದ್ಧಾರ್ಥಮಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾ
ಗಿರುವೆಂದು ಪೇಳಿ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ
ಬಳಿಗೆ ಬರುತ ಅವನ ಸೇನಾಸನ್ನಾಪವನ್ನೋಡಿ ಭಯದಿಂದ ನಿಂತು ತಾವು
ಬಂದಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಚಾರರ ಮುಖದಿಂದ ತಿಳುಹಿಸಲು ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಆ ದೂತರಂ ಕರಸಿ ಅವರ ಬಿನ್ನವವಂ ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಾ
ಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ನಗುತ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವೆವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿ
ಗೆ ಪೇಳಿದೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಲವರು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಂದು ವಿಜಯಾ

ಶನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಸೇನಾಸನ್ನಾಹವಂಪೇಳಲು,
 ಅವನು ಅದಂ ಕೇಳಿ ಆರಾತ್ರಿಯುಂ ಕಳವಳವಂ ಕಳೆಯಲು ಬೇಗಾಗೆ ಉ
 ಭಯಸೈನಿಕರು ಭೋದನಾಲಂಕಾರಗಳಂ ಗೈದು ಗುಕಲಾಯುಧಂಗಳಂ ಧು
 ಸಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದರಾಗಿ ವಾಹನಾರೋಹಣವಂಗೈದು ಬರುತ ಸಮುದ್ರವಂ
 ಸಮುದ್ರವು ಎದುರುಗೊಂಡಂತ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯೂಹಂಚನೆಯಂಗೈದು ಕ್ಷಣ
 ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಏಕಕಾಲದೋಳ್ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಾಜಾಜ್ಞೆ
 ಯಿಂದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಮೊಳಗಿಸುತ ಪತ್ತಿಗಳು ವದಂತಿ
 ಗೊಡನೆ ರಥಿಕರು ರಥಿಕರೊಡನೆ ರಾವುತರು ರಾವುತರೊಡನೆ ಮದ್ದನೆಗಳ
 ನೈರಿದವರು ಮದ್ದನೆಗಳನ್ನೆರಿದವರೊಡನೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳು ಸೇನಾಧಿಪ
 ತಿಗಳೊಡನೆ ಪರಸ್ಪರ ಸೋಲುವೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಿಂ
 ಹನಾದವಂಗೈಯುತ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ತಲೆಗಳು ಉರುಳಿ
 ಕರುಳುಗಳು ಚಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸುರಿದು ಮಡುವುಗಟ್ಟ ಹರಿಯುವ ನೆತ್ತರವ
 ಹುಚು ಹೊಳೆಯೋಳ್ ಕೊಚ್ಚಿ ಬರುವ ಕಡಿದ ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲುಗಳಂ
 ತೀಳಿದ ಆಳುಗಳ ತೋಳುಗಳಂ ಚೂರುಚೂರಾದ ರಥಕಕ್ರಗಳಂ ತುಂಡು
 ತುಂಡಾಗಿ ಪಂಡಿಸಿರುವ ಮದಗಜಂಗಳ ಸೊಂಡಿಲುಗಳಂ ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ
 ಮೇಲೆ ತೇಲುವ ಹೊಣೆಗಳಂ ಭಯಂಕರಮಾದ ರಣಾಂಕಣದೋಳ್ ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೈನಿಕರು ವಿಜಯಾಶ್ವನ ಸೃನ್ಯವನೆಲ್ಲವಂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲದಂ
 ತೆ ಸಂಹರಿಸಿ ಕಂಕ ಕಾಕ ಗೃಧ್ರ ಪೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ನಾಯಿ ನರಿ
 ತೋಳಿ ಮುಂತಾದ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಂಗಳಿಗೂ ಡಾಕಿನೀ ಶಾಕಿನೀ ಮೊದಲಾದ
 ಭೂತಗಳಿಗೂ ಖಾತನದ ಊಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸುಮಾನದಿಂ ಸಿಂಹನಾದ
 ವಂಗೈದುದಂ ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಕೇಳಿ ಚಂಡಕೋಪದಿಂ ತನ್ನ ಸೇನಾವತಿಯಾ
 ದ ಪ್ರಚಂಡವರ್ಮನನ್ನೊಡಲು ಆಗಲಾಸೇನಾವತಿಯು ಸನುಸ್ತು ಸನ್ನಾ
 ಹದಿಂ ಗಜವನ್ನೇರಿ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಸೈನ್ಯದಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶರ
 ಶೂಲ ಪರಿಣು ಪಟ್ಟಿನ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಂಗಳ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸೈನಿಕರಂ
 ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಆಗ ಅತಿಶಂಭವಾದ ವೀರಸೇನನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಪ
 ತಿಯ ಸೇನಾಧಿಪನ ಕಾರ್ಯವಂ ಕಂಡು ಅವನಂ ನಾನಾವಿಧ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ

ನೋಯಿಸಿ ಪರಿಭಾಯುಧಮು ಪಿಡಿದು ಭಾರನೆ ತಿರಿಗಿಸಿ ಅವನೇರಿರುವ ಮು
ಹಾಗಾದದ ಹಿರವ. ಗುರಿನೋಡಿ ಪ್ರಪರಿಸಲು ಪರಿಭಾನ್ಯಹಾರದಿಂ ಆ ಮದ
ಗಜವು ಕುಲಾಲತಕ್ರದಂತ ತಿರಿಗಿ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬೀಳಲು ಆಗ ಆ ಸೇ
ನಾಪಾಯು ಆ ಮದಗಜವಿದ ಬಿದ್ದು ಎಳಲಾರದೆ ಇರುವದಂ ಮಹಾರಾ
ಷ್ಟ್ರಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಕಂಡು ಹಾ' ಮಹಾಪ್ರಮಾದ ಬಂತೆಂದು
ತಿಳಿದು ಸಕಲಾಯುಧಗಳಂ ಭರಿಸಿ ರಥವನೇರಿ ಸೇನಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮ
ಧ್ಯಾಪ್ತ ಸೂರ್ಯನಂತ ತಪಿಸುತ ಜಟರಂ ಬಡಿಯುತ ರಥಗಳಂ ರೇಣುಗ
ಳಂತೆ ಮಾಡುತ ಆನೆಗಳ ಅಪಂಕಾರವನ್ನಡಗಿಸುತ ಕುದುರೆಗಳ ಕೂಗಾಟ
ವಂ ಕುಗ್ಗಿಸುತ ವಿರಿ ಬರುವ ಸಮುದ್ರದಂತ ಬರುತ್ತಿರಲು ವೀರಸೇನನು
ನಿಮಿಷ ಧೈರ್ಯಬಯಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುವ ಪರ್ವತದ ತಿರುವ ರಥವ
ನ್ನೇರಿದವಿ ಜಯಾಶ್ವ ನೃಕಾಂಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಅಶಗಳಂ ಸಾರಧಿಯಂಬಾಣ
ಗಳಂದ ನೋಯಿಸಿ ಅವನಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗ
ವಿಜಯಾಶ್ವನು ದಂಡಪ್ರಹಾರದಿಂ ಕುಪಿವನಾದ ಸರ್ಪದಂತೆ ಮೊಗದೋ
ಳ್ ಕ್ರೋಧರಸಮಂ ಮನದೋಳ್ ಧೈರ್ಯಮಂ ಭುಜದೋಳ್ ಬಲವಂ
ತಾಳಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟಸವಂತೆಗದು ವೀರಸೇನನಂ ಪ್ರಾರಿಸಲು ಆದರಿಂ ಅವ
ನು ಮೂರ್ಛಿತಪ್ಪ ಬೀಳಲು, ಆದಂ ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ನಸುನಗುತ ಚಿತ್ರಕೂಟದಂತಿರುವ ಚಿತ್ರರಥವನ್ನೇರಿ ಯುದ
ರಂಗವಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿರುವ ವೀರಸೇನನನ್ನೊಡ ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾ
ಲರುದ್ರನಂತೆ ಕೋಪವಂತಾಳಿ ವೀರಸೇನನಂ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಎತ್ತು ಕಳುಹಿ
ಬರುವನ್ನ ರೋಳ್ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಬರುವ ವಿಜಯಾಶ್ವನಂ ಕಂಡು ಎಲೈ ವಿ
ಜಯಾಶ್ವನೇ, ನೀನು ಮಹಾ ರಥಿಕನಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ ಕಾಲ್ಬಲಂ
ಗಳಂ ಕಾಡುವದು ಕುದುರೆಗಳಮುಂದೆ ಕೂಡಿದಾಡುವದು ಆನೆಗಳಮುಂದೆ
ಹಾರ್ಯಾಡುವುದು ರಥಗಳಂ ತಿರಿಗಿಸುವದೇ ಶೌರ್ಯವಲ್ಲ ಮಹಾ ರಥಿಕ
ರೊಡನೆ ಸಕಲಾಯುಧಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಶೂರನೆನ್ನುವರು,
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಶೌರ್ಯವಂ ನೋಡುವೆನು ಹೀಗೆ ತಿರಿಗಿಲಾ ಎಂದು
ಪೇಳಲು ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಕರ್ಣಕರೋರಂಗಳಾದ ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸ

ಹಿಸಲಾರದೆ ರಥವ ಧೈನಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯುಂ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ ಬಂದು ಎ
ಲೈ ಅರಸೇ ನಾನಾದೇಶವ ಅರಸುಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಜಯಶೀ
ಲನಾಗಿರುವೆನು ನಾನು ನೀನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿ ಕಾಳಿಯಾಗಿ ಕಾ
ಣುವೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಲೇ ಬಾಣಗಳಂ ಬಂದೊಂದುಭಾ
ರಿಗೆ ಬಂದೊಂದುಗುಂಪಾಗಿ ಗರುಡನಂತ ಸರ್ವದಂತೆ ಮಯೂರದಂತೆ ಆನೆ
ಕುದುರೆಗಳಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಆ ಶರಂಗಳು ಸುಗಂಧರಾಜಂಗೆ ಪುಷ್ಪಂ
ಗಳಂತಾಗಲು ವಿಜಯಾಶ್ವನು ಇದೇನು ಅಚ್ಚ ರಿಯು ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ
ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ಸರಿಲ್ಲ, ಈ ರಾಜಕುಮಾ
ರನು ಏನುಕಾರಣದಿಂದ ಬಂಧಪ್ರಕಾರ ಧೈರ್ಯದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬ
ಳಕ ಆರುಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಅಶಂಗಳಂ ಏಳುಬಾಣಗಳಿಂದ ಸಾರಥಿಯಂ ನೋ
ಯಿಸಿ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಬಾಣವಂ ಲಕ್ಷ್ಯವಂ ಮಾಡಲಾರನು, ಕುಂತವಂ ಪ್ರ
ಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರಿನೋಡಿ ಬೇಗದಿಂದ ಕುಂತವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು
ಆಕಾಲದೋಳ್ ಕಂದಿ ಇರುವ ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಸುಗಂ
ಧರಾಜನು ಏಕಕಾಲದೋಳ್ ಕೋಪವಂ ಕರುಣವಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೇಳು
ವರ ಕಿವಿಗಳು ಕಿವಡಾಗುವಂತೆ ಧನುಷ್ಯಂಕಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಅರ್ಧ
ಚಂದ್ರಾಣಸಂಧಾನವಂಗೈದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಆ ಬಾಣವು ಹೊಳೆಯು
ವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತ ಬಂದು ವಿಜಯಾಶ್ವನ ಭ್ರಾಮಧ್ಯದೋಳ್
ನೂಟಲು ಆ ಪೆಟ್ಟಂತಾಳಲಾರದೆ, ರಥದಿಂದ ಹಾಯ್ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡ
ವಿಜಯಾಶ್ವನಂ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿ ರಥದಿಂದಿಳಿ
ದು ಅವನಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಶೀತೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿಸಲು, ಆ ವಿಜಯಾಶ್ವನು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಚೈತನ್ಯವಂತಾಳಿ ಮೂರ್ಛೆಯಂತಿಳಿದಿದ್ದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರು
ವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನನ್ನೋಡಿ ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ, ನನ್ನ ಶರೀರವು ಪ್ರಾ
ಣಗಳು ನಿನ್ನ ಅಧೀನಂಗಳಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ದೇಶಾರ್ಥಮಾಗಿ ನಾನು ಜಿಂತೆ
ಯಂ ಮಾಡುವುದೇನು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವು ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿರುವದೆಂದು ಪೇಳಿ ಸೇ
ನಾರಂಗದೋಳ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವ್ರಣಾಮವಂಗೈದ ವಿಜಯಾಶ್ವನಂ ಸುಗಂಧ
ರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಾಧಿಪತಿಯೇ ನಾವೀರ್ಷರು ಕ್ಷತ್ರಿ

ಯರಾಗಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಬಂದ ಕೀರ್ಮಿಯು ನಿನ್ನದಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತ ಸೇನೆಗಳೋಳ್ ಯುದ್ಧವು ಬೃಹದ್ ವೆಂದು ಸಾರುವಂತೆ ಚಾರರನ್ನಿಯಮಿಸಿ ತನ್ನಕಟಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತ ಸುಗಂಧ ರಾಜನಂ ಕುರಿತು ವಿಜಯಾಶನು ಎಲೈ ಸಾರ್ವಭೌಮನೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪರಿ ವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ನನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಂದು ದಿನ ಬಡ್ಡೊಲಗಂಗೊಂಡು ದಮೆವಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಅವನಂ ತನ್ನ ರಥದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉಭಯಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಚ ತುರಂಗನಗರವನ್ನೈದಿದನು.

ಬಳಿಕ ವಿಜಯಾಶನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದೋ ಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಹುಕೋಟ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಬಗೆಬ ಗೆಯಾದ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಆ ನಗರದೋಳ್ ಆರೂದಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದು ಅನಂತರ ಸಕಲಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಹೊರಟು ಸರ್ವದಾತೀರದೋಳ್ ಕ ಟಕವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತ ನಾನಾದೇಶಂಗಳಿಂದ ಬಂದ ರಾಜರುಗಳು ಬ ಳ್ಪಿಸುವ ಕವ್ವಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊ ಚಾರರಿಂದ ಸಕಲದೇಶ ಸಮಾ ಚಾರಂಗಳಂ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ || ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿಕೆಯುಂಡವರುಕಪುಂಡರೀಕಭವಾ ಖಂಡಲಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಸ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡ ಮುಂಡ ಪಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮು ಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣವ್ರವರ್ಧಮಾನಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧಸರಸಕವಿತಾನಿನ್ನಹಾಯ ನಿರ್ವಾಣ ಧಾರೇಯಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥದಿನಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧ ರ ತ್ರಿಭುವನಪವಿತ್ರಾತ್ರೇಯಸಗೋತಾಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರಸುಚರಿತ್ರ ಚಾ ಮರಾಜಮಹಾರಾಜಪುತ್ರನರಪತಿಬಿರುದ ಮಹಿಷಾರಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ

ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ದೇವಗ್ನಿಜಯ ವೊದಲಾದ್ದಂ ಬಂಜೆಸಿರುವಂಟೆ
ನೇ ಆಶ್ವಾಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಾಡು.

ಎಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶುಭವಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯ್ಕನವರಿಗೆ

ಬಂಭತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ರಂಭ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾಸುಗುರುವಾದ ವಿಧ್ಯಾಸೂ
ಗರನು ನಿಜನಗರದಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತ ಚತುಷ್ಟಪ್ಪಕಲಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ
ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಓದಿ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರೀ
ಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋ
ಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ವಿಧ್ಯವರ ತವ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಮರ್ಪ
ದಾನುರೇತರದೊಳಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ವಾಸವಾಗೈದಿರುವ ಕಟಕದಸಮಾಪ
ಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸೇನಾಶೋಧಕರಾದ ಚಾರರು ವಿಧ್ಯಾಸೂಗರನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಅವನಂ ಕುರಿತು ನೀವು ಯಾವದೇಶದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏನುಕಾರಣ
ಬಂದಿರುವಿರಿ ನೀವು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲಾ ವಿಧ್ಯಾಸೂಗರನು ಎತ್ತಿ ಚಾರ
ರುಗಳಿರಾ ನಾನು ಕಳಂಗದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ವಿಧ್ಯಾಸೂಗರನೆಂಬ ವಿಧ್ಯಾ
ಸನು ಮಹಾಧಾರ್ಮಿಕನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವ
ದವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವೆವು ಇದೇ ನಮಗೆ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪೇಳ
ಲು ಆ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿದ ಆ ಚಾರರು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ವೇಗವಂ ಕಟ
ಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ತಮ್ಮ ಗೊತ್ತುಗಾರನಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಲು
ಚಾರದರ್ಪಣನು ಅದಂ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಬಡಯನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ
ವಿಧ್ಯಾಸುಗುರುವಾದ ವಿಧ್ಯಾಸೂಗರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಊಹಿಸಿ
ವೇಗದಿಂದಿವ್ಯಮಂದಿರದೊಳಗೆ ವಿಲಾಸದಿಂದಿರುವ ಭೂವಾಲನ ಸಮಯವ

ನ್ನರಿತು ಸಮಾಪವನ್ನೈದಿ, ಮಹಾರಾಜನೇ ಕಳಿಂಗದೇಶದಿಂದ ಸೌ ಮಿಯ ವರ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಸೌಮಿಯವರದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ನೃಪಾತ್ಮರದೊಳಗೆ ಇಳಿದಿರುವಂತೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತರೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ಕೇಳುತ್ತ ಸುಮತಿಯು ಕರದು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ ನಮಗೆ ಆಚಾರ್ಯನಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಅಶೀರ್ವಾದವು ಮಾಡಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ನೀನು ವೇಗದಿಂದ ಪೋಗಿ ಮಾರ್ಯಾದೆಯೊಡಗೂಡಿ ಅವರಂ ಕರತರುವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಲೂ, ಅಚಾರ್ಯನೋಳು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಇವ್ವಡಿಯಾದ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೇನೆಯೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ನಮಗೂ ನದೀತೀರದೊಳಿರುವ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಂತೆ ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಶಲವಂಕೇಳಿ ಅವನಂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಕಲವಾದ್ಯಭೋಷದೊಡಗೂಡಿ ಕಟಕವಂ ಕುರಿತು ಪೊರಮುಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜನುಂದಿರದ ಪುರೋ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರತರಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎದಿಗೊಂಡು ಆಂದೋಳಕದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದ ಗುರುವರ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಾಙ್ಮನೋದಲಾಗಿ ಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯುಕ್ತಂಗಳಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಚಿತ್ತರದ ಕೈಸಾಲೆಗೆ ಕರತಂದು ಕನಕಪೀಠದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಾದ ಗುಣವತಿಸುಚರಿತ್ರರಾಯರನ್ನೊಡಿದಂತೆ ತಿಳಿದು ಭಯಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕುಳಿತು ಕುಶಲವಂಕೇಳಿದ ಬಳಿಕ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ಕೇಳು ನಿನಿಗೆ ವೇದ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ರತ್ನಪುರದಿಂದ ಕಳಿಂಗದೇಶವನ್ನೈದಿ ಆ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಂ ಕಂಡು ಅವನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿ ಅವನ ಮಗಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿನಿಗೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಾದುದು, ಮತ್ತು ನೀನು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಕರಳದ್ದಂ

ದಂಸಹಾ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಂ ಹೊಂದಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಹರಸುತ್ತಲಿರುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿಯೇ ದೇಶಂಗಳೋಳಿರುವ ಅರಸುಗಳೋಳ್ ಕೆಲವರು ಭಯವಂತಾಳಿದರು, ಕೆಲವರು ನಿನ್ನ ದಯೆಯಂ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು, ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟರು, ಕೆಲವರು ನಿನ್ನಂ ತಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂತರು, ಕೆಲವರು ಭೀತಿಯಿಂ ಪಲಾಯನವಂಗೈದರು, ಕೆಲವರು ನಿಜರಾಜ್ಯಂಗಳಂ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಪಡೆದರೆಂದು ನಾನಾ ಮುಖದಿಂ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಶಂಸಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನಂನೋಡಿ ಅಶೀರ್ವಾದವಂಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ ಕಂಠು ನೇತ್ರಾನಂದವಂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲು. ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನ ವಾಕ್ಯಂಗಳೋಳ್ ಕಳಂಗರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಪೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಬಂದು ಮಾತನ್ನೇಮನದೋಳಿಟ್ಟು ಲಜೆಯಂಬಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೊಡನೆ ಎಲೈ ಗುರುವರ್ಯನೇ; ಕಳಂಗರಾಜ ಪುತ್ರಿಗೆ ನೀವು ಕಾಪ್ಯವಂ ವೇಳುವದೆಂದರೇನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಸ್ವತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದೆ ಸಾಧಾರಣರು ಯೋಗ್ಯರಾಗುವರೇ; ಕಳಂಗಪತಿಯ ಪುಣ್ಯವು ಅರಣ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯು ತಲೆಧೇನೆಂದು ನುಡಿಯಲು. ಆ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಇದೇ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಕಳಂಗರಾಜನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಅವನ ಮಗಳಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವರೂಪವಂ ಕೂಡಾ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಎಲೈ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ಕೇಳು! ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ಳಲವು ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಂಗ ವಂಗ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪರಮ ಮಂಗಳಮಾದ ಕಳಂಗವೆಂಬ ಬಂದು ದೇಶವಿರುವದು, ಅಲ್ಲಿ ಗೈರಿಕಾದಿಧಾತುಗಳಿಂದಲು, ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ ರತ್ನಂಗಳ ಗಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಅನೇಕವಿಧಂಗಳಾದ ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರಾದಿದೇವತಾವಿಹಾರಸ್ಥಳಗಳಿಂದಲೂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಪವಿಂಧ್ಯ ಮೊದಲಾದ ವರ್ವತಂಗಳಿರುವವು, ಆ ಉಪವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕಾದೇವಿಯರೇ ನದೀರೂಪವಂತಾಳಿ ಇರುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ಅರಳಿದ ಕನ್ನೈದೆ

ಲೆಗಳೇ ಕಂಠುಗಳಾಗಿ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ಮೀನುಗಳೇ ನೋಟಗ
ಳಾಗಿ, ಬಿಳಿದಾವರೆಗಳೇ ಮೊಗಗಳಾಗಿ, ಇಕ್ಕಲದ ಅಂಚಿನೋಳ್ಳಟ್ಟರು
ವ ಪದ್ಮಕಾಂತಿಯೇ ಅರಿಸಿನವಾಗಿ, ಪಾಚಿಯೇ ಕೇಶಪಾಶವಾಗಿ, ಶಂಖವೇ
ಕೊರಳಾಗಿ, ಮುತ್ತಿನಚೆಪ್ಪುಗಳೇ ಕಪೋಲಂಗಳಾಗಿ, ಚಕ್ರವಾಹಂಗಳೇ
ಕುಚಂಗಳಾಗಿ, ತಾಳೇಮರಂಗಳೇ ಬಾಹುಲತೆಗಳಾಗಿ, ಅಳವಾದಸುಳಗಳೇ
ನಾಭಿಗಳಾಗಿ, ಮಳಲೊಟ್ಟುಗಳೇ ಬಳದೊಡೆಗಳಾಗಿ, ತುಂತುರುಗಳೇ ಚ
ದುರುವ ಹಾರಂಗಳಾಗಿ ಈವರಿಯಾಗಿ ನಾರಿಯರ ಅಲಂಕಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿ
ಏಳು ಹೊಳೆಗಳಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಗೋದಾವರೀ ಎಂಬ
ಪೂರ್ವಗಂಗೆ ಇರುತ್ತಿರುವದು. ಈ ನದೀತೀರದೋಳ್ ನವಿಲು ಗಿಣಿ
ಕೋರಿಗೆಲೆಗಳ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಗಳೆಂಬ ಗುಡುಗಿನಿಂ, ಹೊಂಬಂಜುಗಳಿಂದ ಸು
ತ್ತಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ಮಿಂಚುಗಳುಂ, ನಾನಾವರ್ಣಂಗಳಾದ ಚಿಗರು ಮೊಗ
ರುಗಳೆಂಬ ಇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲುಗಳುಂ, ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಉದುರುತಿರುವ ಹೂವು
ಗಳೆಂಬ ಅನೆ ಕೆಲುಗಳುಂ, ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿಯುವ ಜೇನಿನ ಸೋನಗಳೆಂ
ಬ ಮಹಾವರ್ಷದಿಂದೊಪ್ಪಿ ವಸಂತಕಾಲವಂ ವರ್ಷಾಕಾಲದಂತೆ ಮಾಡುತ
ಲಿರುವ ಕಾಮುಗಿಲಿನಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳದಿ
ರುವ ಬಗೆಬಗೆಗಳಾದ ತರುಗಳ ವನಂಗಳಿರುವವು, ಅವಗಳೊಳಭಾಗದೋ
ಳ್ ತಕ್ಕೋಲ, ತಮಾಲ, ಲವಂಗ, ಮಾತುಲುಂಗ ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳ
ಪರಿಮಳಮಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ಸರಸನುಕರಂದ ಪಾನವಂಗೈದು ಸಂಗೀತವಂ
ಮಾಡುತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ತೆರಳ ತೆರಳ ಬರುವ ದಿವ್ಯವಾಸನೆಯಿಂದೊ
ಪ್ಪಿರುವ ತಾವರೆಗಳೆಂಬ ಮಂಚಗಳೋಳ್ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡುತ, ಮರಳ
ಮರಳ ತಿರಗುವ ಮಧುಪಂಗಳಿಂ, ಸಂತತಸಂಗತಂಗಳಾಗಿ ತೂಗುತಿರುವ
ತಾವರೆಯ ಸರೋವರದ ಬಳಯೊಳಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳ ತುದಿಗಳೋಳ್ ಉ
ಯ್ಯಾಲೆಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಜುಹಂಸೆಗಳ ಅಂಚಿನೊಳಿದ್ದು ಮಿಂಚಿ
ದ ಮಮತೆಯಿಂದ ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ಸಂಚಾದ ಕೊರಳಿನಿಂ ಕಂಚಿ
ಸಂತೆ ಕ್ರೇಂಕಾರವಂಗೈವ ಪಂಚಬಾಣನ ಬಿರುದಾದ ಧವಳ ಶಂಖಗಳಂತೆ
ಮಿಂಚುವ ರಾಜಹಂಸೆಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಗಳಿಂದ ಯುತವಾಗಿ ಬೆರಳುಗ

ಳಂತೆ ವಿರಳಮಾದ ತೆರೆಗಳೆಂದುರುಳಿಕೋ ಎಂದು ಕೂಗುವ ನೀರು ಕೋಳಿಗಳಂ, ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ ಪೊರಳುವ ಯಳೆಮಾನುಗಳಂ, ಸುಳಿಯುವರಂ ಘಳಯಿಂ ಸುಳಗೊಳುವ ತಿಳನೀರನಿಂದೊಪ್ಪಿ ಕಳಿಂಗದೇಶದ ಕಾಂತೆಯರಿಗೊಲ್ಲರಿಗು ಜಲಕೇಳಿ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳಿಂಗಲಾದ ಕೊಳಂಗಳಿರುವವು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ದೂರದೋಳ್ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಡವಿಗಳೋಳ್ ಅಬರವಾಗಿ ಬೆಳದ ಕಬಿನ ತೋಟಗಳಂ. ಮತ್ತೊಂದು ಹಬಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಎಬಿಸಿದ ಉಬ್ಬು ಚಪ್ಪರಗಳಿಗೆ ತಾಳೆಯ ಹುವಿನ ತಡಿಕೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ, ತಾನರಿಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂ ತೋರಣವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಂಗಳಂ ಇರಿಸಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತೆನವ ಮತ್ತೊಂದು ವನರಾಜ್ಯದೋಳ್ ವಸಂತರಾಜಂಗೆ ಪಟ್ಟನಂಕಟ್ಟಲು ಉಚಿತಂಗಳಾದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತಿರುವ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ, ಕುಚಭಾರದಿಂ ಬಳುಕುವ ಭಾಮೆಯರಂತೆನವ ಪಕ್ವಫಲಭಾರದಿಂ ಬೊಗ್ಗಿರುವ ಬಾಳೆಗಿಡಗಳಂ, ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ತೆನೆಗಳಂ ಮೊನೆದೋರುವ ಕೊನೆಗಳಂ ಬೆಳದು ತೂಗ್ಯಾಡುವ ಪೈರುಗಳಂ ಬಪ್ಪಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಊರುಗಳು ಇರುತ್ತಿಹವು.

ಆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಸಕ್ಷತ್ರವೀಧಿಯೋಳ್ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆಯು, ಕಳಿಂಗರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬೈತಲೆಯೊಳಿರುವ ಚಂದ್ರದ ಬಟ್ಟನಂತೆಯು, ವಿಜಯನಗರವೆಂಬ ಪುರವು ಆಳವಾದ ಎಳೆಗಳಿಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಿಲುವುಗಳಂ, ಕಂಚಿನ ಕವಾಟಂಗಳಂ, ವ್ರಕಾಶಮಾನಂಗಳಾದ ಪಂಚಲೋಹವ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ, ಸುವರ್ಣಗೋಪುರಂಗಳಂ, ಚಿತ್ರಂಗಳಾದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳಂ, ಎತ್ತರವಾದ ರಾಜಮಂದಿರದಿಂ, ಬೀದಿಯನು ತ್ತಲಿರುವ ಎತ್ತರಂಗಳಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಬಿತ್ತರವಾದ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳಂ, ಸುಲಕ್ಷಣಂಗಳಾದ ಸಾಲಮನೆಗಳಂ ವಿರಾಜಿತಂಗಳಾದ ರಾಜಬೀದಿಗಳಂ, ಮನ್ವಿಗಳೋಳ್ ಮಾಡಿರುವ ತೋಟಗಳಂ, ಅಮೃತಶಿಲೆಗಳಂ ರಚಿಸಿರುವ ಕ್ರೀಡಾಪರ್ವತಂಗಳಂ, ಗಜಾಶ್ವರಥಶಾಲೆಗಳಂ, ಆಯುಧಾಗಾರಂಗಳಂ, ಮದ್ದಿನಮನೆಗಳಂ ಸಹಿತಮಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಅಂತಿರ್ಪನಗರದೋಳ್ ಸಾಮಾದಿನಾಲ್ಕು ಉಪಾಯಂಗಳಂ, ಸಂಧಿ ಮೊದಲಾದ ಆರುಗುಣಂಗಳಂ,

ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಮೂರುಶಕ್ತಿಗಳಂ ತಿಳಿದು, ಪರಾಕ್ರಮ ಕಾಂತಿ ಏದ್ಯಾಕ್ಶೇಪ್ಯ ದಾತ್ಯತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಿ, ಯುಕ್ತಮಾಗಿ, ಕುಲ ಕ್ರಮಾಗತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಅಮಾತ್ಯಾದಿರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುತ ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞ ದಿಸತ್ಯ ಮಂಗಳೋಳ್ ನಿರಂತರನಿರತನಾದ ವಿಜಯವರ್ಮನೆಂಬ ಅರಸು ತನ್ನ ಅಧೀನಿಯಾದ ಸಕಲಗುಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಸುಲೋಚನಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ರಾಣಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ, ಪುರೋಹಿತರಿಂ, ಸಾಮಾಜಿಕರು ಭೃತ್ಯರು ಪರಿಶ್ಕರರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಧರ್ಮದಿಂಪರಿವಾಲಿಸುತ್ತಿರುವನು.

ಅವನದೇಶದೋಳ್ ಅನಾಚಾರಿಗಳು, ಕೂರರು, ವೇದಂಗಳಂ ದೂಷಿಸುವವರು, ರಾಜಧಿಂದೆಯಂಮಾಡುವವರು, ದೇವಪ್ರಾಹ್ಮಣವಿರೋಧಿಗಳು ಕುರೂಪಿಗಳು, ರೋಗಿಗಳು, ಮೂಢರುಯಂಬವರ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು ಅಶಿರುವಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿಪುತ್ರವಂತರಾಗಿರುವರು. ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಸುವಾಸಿನಿಯರಾಗಿರುವರು ಮತ್ತು ಸಕಲರೂ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಬಯಸುತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಲಾಚಾರದೋಳ್ ನಿರತರಾಗಿ ರಾಯನ ಹಿತಚಿಂತೆಯನ್ನೇ ನಿರಂತರ ಮಾಡುತಲಿರುವರು ಇಂತಿರಲು ಆರಾಯನು ತನಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಾಸಮುದ್ರದೋಳ್ತುಳುಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತರುಗಳಿರಾ ನಾನು ಸಕಲ ದಾನಂಗಳಂ ಯಜ್ಞ ದಿಸತ್ಯ ಮಂಗಳಂಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ದಶದಿಕ್ಪುಗಳಿಲ್ಲಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಕೀರ್ತಿಯಂಪಡದಿರುವೆನು. ಇಂತಿರುವನೆನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಬಂದೇಹೊರು ಮಿಕ್ಕಾದೆಲ್ಲವೂ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಹಿಮೋಳ್ತಕ್ಕಿಲ್ಲದ, ಮನೆಯು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಲ್ಲದ ಕಮಲದಂತೆಯೂ, ಆನೆಯಿಲ್ಲದ ಅಡವಿಯಂತೆಯೂ, ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಯಂತೆಯೂ ಫಲವಿಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷದಂತೆಯೂ, ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಂತೆಯೂ, ಮಣಿಗಳಗಣಿಗಳಿಲ್ಲದ ಗಿರಿಯಂತೆಯೂ, ಗುಣವಿಲ್ಲದ ತರುಣಿಯಂತೆಯೂ, ವಿದ್ವೆಯಿಲ್ಲದ ಗುರುವಿನಂತೆಯೂ, ಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ಮಂತ್ರದಂತೆಯೂ ಫಲವಿಲ್ಲದೆಯಿರುವದೆಂದು ಪೇಳಿ ಚಿಂತೆಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ಆಕಾಲದೋಳ್ತುಳುಗುತ್ತಿ

ಲಪುರೋಹಿತನ.ದ ಅಗ್ನಿ ಶರ್ಮನು ಚಿಂತೆಯುಂಗೆಯ್ದ ಕಳಂಗಪತಿಯುಂಕಾರಿತು
 ಎತ್ತಿ ಅರಸೇ, ನೀನು ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆಯುಂಮಾಡುವುದೇ ನಾನು ನಿ
 ನ್ನ ವಂಶಾಭಿಷ್ಠಾನ್ವಯವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದುರ್ ಆರುವರ್ಷ.ಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿನ್ನ
 ಆಜ್ಞೆಯ.ಗೊಂಡು ಆರ್ಯಾವರ್ತಭೂಮಿಯೋಳ್ ಯಾತ್ರೆಯಂಮಾಡುವ
 ದಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಗಂಗಾದಿನದಿಗಳೋಳ್ ಸ್ನಾನವಂಗೆಯ್ದು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಬಂ
 ದುತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿರ್ಗು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದೋಳ್ ನೀನು ನಡೆಯಿಸುವ ದೇವತಾ
 ಪೂಜೆಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪೂಜೆಯಂ ನೋಡಿ ಈ ಧರ್ಮವು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ನಡೆ
 ಯಬೇಕೆಂದು ಗೌರಿಯಂ ಕುರಿತು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು
 ನಮ್ಮ ರಾಜಂಗೆ ಸಂತಾನವಾದರೆ ನನ್ನ ಸಂತಾಪ ತೀರುವುದೆಂದು ಚಿಂತೆ
 ಯುಂಗೆಂಡು ಗೌರಿದೇವಾಲಯದೋಳ್ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಂ ನಿರ್ಮಿ
 ತವಾದ ಏಕಾಂತಮಂಟಪದೋಳ್ ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಕನಸಿನೋಳ್ ಗೌರಿ
 ಯು ಕರುಣೆಯಿಂ ನನ್ನಂ ಕುರಿತು ಕಳಂಗಪತಿಯು ಕಾಲಕಾಲದೋಳ್
 ಮಾಡಿಸುವ ಪೂಜೆಯಂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವೆನು, ಆ ರಾಯನು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಚಿಂತೆಗೈದಾಗ ಇದಂಭುಪದೇಶವಂಮಾಡು, ಅವನುಭುಪಶ್ರುತಿಯೆಂ
 ಬ ಹೆಸರಿನಿಂ ನನ್ನಂ ಆರುತಿಂಪಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ಸಂತಾನ
 ವಾಗುವದೆಂದು ಪೇಳಿ ಬಂದು ಸ್ತೋತ್ರವಂ ನನಿಗೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ
 ಮರೆಯಾದುದಂ ನಾನು ಕಂಡು ತ್ವರೆಯಿಂದಿದ್ದು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೋಡಿ ಇದೇ
 ನಜ ರಿಯು ಸ್ವಪ್ನವೋ ಮನೋಭ್ರಾಂತಿಯೋ ಅಥವಾ ದೇವಿಯ ಸಾಕ್ಷಾ
 ತ್ಕಾರವೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ದೇವಿಯ ಗರ್ಭಗೃಹದೋಳ್
 ಅಹುದಹುದು, ಇದೇಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂದುಭುಪಶ್ರುತಿಯಾಗಲು, ಅದಂಕೇಳಿ
 ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯು ನಿಜರೂಪವಂ ವಾರ್ತಾರೂಪದಿಂ ನನಿಗೆ ವ್ರಸನ್ನಳಾ
 ದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಆ ಮಹಾದೇವಿಯು ಪೇಳಿದ ಸ್ತೋತ್ರ
 ವಂ ಮರೆಯದಂತೆ ಭಾರಿಭಾರಿಗು ನೆನೆಯುತ್ತ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ದಿವ್ಯವಿಮಾ
 ನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮ
 ಹಾತಾಯೆ ಕಳಂಗರಾಜಕುಲವನ್ನುದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಮಾಡಿ
 ಸಕಲ ತೀರ್ಥಂಗಳ ಸ್ನಾನದರ್ಶನಂಗಳಿಗೆ ಫಲ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು

ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಮತ್ತೂ ಕಳಂಗನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು, ಅಂದಿನಿಂದ ನಿನ್ನಿಗೇ ಆ ಮಹಾದೇವಿಯ ವಾಕ್ಯೋಪದೇಶವಂ ಯಾವಾಗ ಮಾಡುವೆನೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದೆನು, ಈಗ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳು ಸ್ವಭಲಂಗಳಾದವು, ಮತ್ತೂ ಈಗ ನಾನು ಪುರೋಹಿತನಾದೆನು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅಮೃತದಂತಿರುವ ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೈಯಲ್ಲ ಪುಳಕಂಗಳೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮನದೊಳಾದೇವಿಯ ಧ್ಯಾನವಂ ಗೈದು ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಮಾಡಿ ಎಲೈ ಮಹಾಪುರುಷನೇ ಉಪಶ್ರುತೀದೇವಿಯ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನು ಶುಭವಾದ ಕಾಲದೇಶಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯು ತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಪೇಳಿದ ಮಹಾಸ್ತೋತ್ರವಂ ರಾಯಂಗೆ ಉಪದೇಶವಂಮಾಡಿ ಪೂಜಾವಿಧಾನವಂ ತಿಳುಹಿ ನಿಯಮದಿಂದಿರುವ ಪರಿಯಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಪೇಳಲು.

ಅನಂತರ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ವ್ರತದೀಕ್ಷೆಯಂ ವಹಿಸಿ ಆಹಾರದೋಳ್ ಬಂದುತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂನು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದೊಂದು ಕಬಳವಂ ಕುಗ್ಗಿಸಿ, ಎರಡನೆ ತಿಂಗಳೋಳ್ ಕ್ಷೀರಪಾನವಂ, ಮೂರನೇತಿಂಗಳೋಳ್ ಜಲಪಾನವಂ, ನಾಲ್ಕನೇತಿಂಗಳೋಳ್ ಪರ್ಣಾಹಾರವಂ ಐದನೇತಿಂಗಳೋಳ್ ವಾಯು ಆಹಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಜಗದೋಳ್ ಯಾರಿಂದಲೂ ಬಂಣಿಸಲಶಕ್ಯಂಗಳಾದ ಪತಿವ್ರತ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಮಹಾಗುಣಂಗಳುಳ್ಳ ಮತ್ತೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಲೋಚನಾದೇವೀ ಸಹಿತನಾಗಿ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಉಪಶ್ರುತೀದೇವಿಯ ಪಾದವೃಂದಂಗಳೋಳ್ ಮನವನ್ನಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದು ವ್ರತಾಂತದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯಾಗೈದು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಆಚಾರ್ಯನಂ ಪೂಜಿಸಿ, ಈ ಮಹಾವ್ರತವಂನೆರವೇರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಲೋಸುಗ ಅಂತಃಪುರದೋಳ್ ರಾಣಿ ಸುಲೋಚನೆಯೊಡನೆ ಸರಸನಲ್ಲಾಪವಂ ಮಾಡುತ ರಾಣಿ ಒಪ್ಪಿಸುವ ತಾಂಬೂಲವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಲಿ

ದುರ್ ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗೆ ಸಂದ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ
 ಇಷ್ಟಬಂಧುಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನಂಗೆಯ್ದು ಇಷ್ಟದೇವತೆ
 ಯಾದ ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಲೋಚನಾ
 ದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಖವಿವ್ರಯಂಗಳೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ಆ ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿ
 ನೋಳು ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಶಾವಿನ ಸರಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ತುರುಬಿ
 ನಿಂ, ಇಟ್ಟಿರುವ ಮಾಣಿಭೂಷಣಂಗಳು, ಉಟ್ಟಿರುವ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಸೀರೆ
 ಯಿಂ ತೊಡದಿರುವ ಅಗರುಗಂಧದಿಂ ಪಿಡಿದಿರುವ ಗಿಣಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು. ಕಳಂಕರಾಯನು ದೇವಿ
 ಯ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ದೇವಿಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ
 ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಮಾಡಲಾವೇವಿಯು ಮಕರಂ
 ದ ಭರಿತವಾದ ಬಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾಪುಷ್ಪವಂ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ತೆರೆದಸಿ
 ಯೊಳಿಟ್ಟು ಇದೇ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಫಲವದ್ರವವಾಗುವೆಂದು ಪೇಳಿ ಅತರ್ದಾ
 ನವಂ ಹೊಂದಲು. ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಅ
 ಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಕತ್ತಲೆಯೋಳು ಕಂಣುಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮ
 ನಿರ್ದುರ್ ಬಳಿಕ ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯೇ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಕರಸಿನೋಳು ಅನು
 ಗ್ರಹಿಸಿ ಇರುವಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬೆಳಗಿನ ರೂಪದೋಳು
 ಕಂಡ ಕನಸು ಬೇಗದಿಂದ ಫಲಿಸುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ
 ಕಾಂತೆಯೊಡನೆ ವೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡುವ
 ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯಂ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಸಮಯದೋಳು ತಲೆದಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಮಡಗಿರುವ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪುಷ್ಪವನ್ನೊಡ ಕನ
 ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪುಷ್ಪವು ತೆರೆದಸಿಯಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ದೇ
 ವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಯಾರು ಕಂಡವರೆಂದು ತನ್ನೊಳೊನೆ ಮಾತೆ
 ನಾಡಿಕೊಂಡು ಪತ್ನಿಯಂ ಎಚ್ಚರಂಗೆಳಿಸಿ ಕನಸಿನಪರಿಯಂ ಅದರಫಲ
 ದ ರೀತಿಯಂ ಪೇಳಲಾ ಸುಲೋಚನೆಯು ತಾವರೆಗಳಂತಿರುವ ತನ್ನ ಕೈ
 ಗಳಂ ತೊಳೆದು ಆ ಪುಷ್ಪವಂತೆಗದು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿರು
 ವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು. ಬಳಿಕ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಪುರೋಹಿತ ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನೊಡಲಾದವರಂಕರನಿ ರಾತ್ರಿ
 ಯೋಳ್ತಂಡ ಆಶ್ರಯಕರನಾದ ಕನಕಂವೇಳ ತಲೆದಶಿಯೊಳದ ಸೌಗಂ
 ಧಿಕಾಪುಷ್ಪವನ್ನೋಡಿರೆಂದು ಕೊಡಲು, ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನೊಡಲಾದವರು ಈ
 ಪುಷ್ಪವಂ ಮುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಸಮಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಸಾಲದು ; ನೀನು ಮಹಾ
 ತವನ ಮಾಡಿ ದೇವಿಯ ವರಪ್ರಸಾದರೂಪವಾದ ಈ ಪುಷ್ಪವಂ ಪಡೆದು
 ಇರುವೆ ಇದಂ ಶ್ರೀವೇವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯೆನಾಡಿ ಮತ್ತೂ ಆ ಪುಷ್ಪ
 ವಂ ಭರಣಿಯೊಳಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವನಾಗೆಂದು ವೇಳ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು
 ಸ್ವಪ್ನವೆಂದರೇನು, ಪುಷ್ಪವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವುದೇನು, ದೇವತೆಗಳವಿಲಾ
 ಸವಂ ಯಾರು ಬಲ್ಲವರೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ವಿಜಯವರ್ಮನುಲೋಚನೆ
 ಯರ ಪುಣ್ಯವಂ ಎಣಿಸಿಕೊಡದು, ಈ ಪುಷ್ಪಸೇವೆಯಿಂದ ದೇವಾಂಶವಾದ
 ಸಂತಾನವಾಗುವದೇ ಹೊರತು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಕಳಂ
 ಗಪತಿಯಂ ನೋಡುತ್ತವೆನಾಡಲು, ಆ ಬಳಿಕ ಜಗತೀಪತಿಯಾದ ವಿಜ
 ಯವರ್ಮರಾಯನು ನೂತನವಾದ ಕಾಂತಿಯಂಧರಿಸಿ, ಆ ಶುಭದಿವಸದಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀದೇವಿಯಂಪೂಜಿಸಿ, ಆರ್ಯರಂ ಆರಾಧಿಸಿ, ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪುಷ್ಪವಂ
 ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಭರಣಿಯೊಳಟ್ಟು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಪತ್ನಿಯಾ
 ದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಮನೋಹರವಾದ ಮಧುರಾಹಾರವಂ ಭುಂ
 ಜಿಸಿ ಪಟ್ಟವಂಚದೋಳ್ ಪಡೆದ ಸರಮಸಂತೋಷದಿಂ ಪಂಚಬಾಣನ
 ವಿಹಾರವಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ವನು.

ಬಳಿಕ, ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪುಷ್ಪದ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿ
 ಯು ಗರ್ಭವಂಧರಿಸಿ ನೂತನವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ದಿವಕ್ರಮದೋಳ್
 ಆಗುವ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹವಂ ಹೆಚ್ಚಿ ಸುತ್ತ ಗರ್ಭ
 ದೋಳ್ ಮುಕ್ತಾ ಮಣಿಯಂಧರಿಸಿ ಶುಕ್ತಿಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತ ನವಮಾ
 ನಂಗಳು ಪೂರ್ಣಂಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಬಂದು ಶುಭದಿವದೋಳ್ ಗೌರೀದೇವಿ
 ಯ ಕಿರೀಟದೊಳಗುವ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಂತೆ ಎಸೆವ ಕನ್ಯಾರತ್ನವಂ ಪಡೆ
 ಯಲು, ಆಗಕಳಂಕಪತಿಯು ಕಂಕಸಸ್ತ್ರಧಾನ್ಯದಾನಂಗಳೆನಾಡಿ, ಕಾತ್ಯಾ
 ಯನಿಯಂ ಪೂಜಿಸಿ ಭರಣಿಯಂತೆಗದುನೋಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪುಷ್ಪವಂ ಕಾಣ

ದೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತನಂ ಅಗ್ನಿಶರ್ಮಾಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲವನು ಇದೇನೋ ದೇವ
ಮಾಯೆ ಎಂದು ಮತ್ತೂ ಆ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಯಾವದೋ ದೇವಕೆಯು ಅ
ವತರಿಸಿರುವದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ ಆದುದರಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪುತ್ರಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿ
ಕಾ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದು ವೇಳಲು, ವಿಜಯನರತ್ನನು ಆ ಮಾತಂಕೇ
ಳಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಮಗಳಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ವಾ
ರ್ಮತಿಯಂ ಮಗಳಾಗಿಪಡೆದ ಗಿರಿರಾಜನಂತೆ, ಚಂದ್ರೋದಯಫನ್ನೋಡಿ ಉ
ಬ್ಬುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನವು ಮಗಳಂ ನೋಡಸಂತೋಷವಂದಿರು
ತ್ತ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು ಅತ್ತಲಾ ಅಂತರಿವುರದೋಳ್ ಸೌಗಂ
ಧಿಕಾದೇವಿಯು ಉಪವನದೋಳ್ ಬೆಳೆಯುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆಯು
ಮತ್ತೂ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷಪಾಡ್ಯದ ಚಂದ್ರಕರೆಯಂತೆಯೂ ದಿನಕ್ರಮದಿಂ ಬೆಳೆ
ಯುತ್ತಿರಲು, ಕಳಂಗರಾಯನು ಇಂತಿರುವ ಮಗಳನ್ನೋಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ವಂಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ನನ್ನಂ ಕರಸಿ ತನ್ನಸಂತೋಷವಂ ತಿ
ಳಿಸಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯಂ ಕರಸಿ ನನ್ನ ವಾದಂಗಳಿಗೆ ವ್ರಣಾಮವಂಗೈಸಿ ವಿದ್ಯವಾ
ಪೇಳಬೇಕೆಂದು ವೇಳಲು, ನಾನು ಮಿತ್ರನಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕುಲೋತ್ಪನ್ನ
ನಾದ ಧರ್ಮಪರನಾದ ಆ ರಾಯನ ಮಾತಂ ಮಿರಲಾರದೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಆ
ಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ ತೇಜೋವಿಶೇಷವಂ ನೂಕ್ಷು ಬುದ್ಧಿಯು ಕೂಡಾ
ನೋಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿಸಲುವಕ್ರಮಿಸಿ ನವರಸಭರಿತಂಗಳಾದ
ಅಲಂಕಾರಗಳಂ, ಧ್ವನಿಯಂ, ಚಿತ್ರಂಗಳಂ, ಕವಿತ್ವವಂ, ಮತ್ತೂ ಸಂಗೀತ
ವೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷಂಗಳಂ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನಂತೆ ಬೇಗದಿಂ ಗ್ರಹಿಸು
ಸುತ್ತಿರುವದಂ ಕಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರವಂ ಸಮರ್ಮಕವಾಗಿ ಸಂಗವಾಗಿ ವೇ
ಳದೆನು, ಈಗ ಬಾಲ್ಯವಂ ಬಿಡುವಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆಕನ್ಯೆಯಂ ಕುರಿತು
ಅಂತರಿವುರದೋಳ್ ವಾಸವಂಗೈಯ್ಯುವಂತೆ ವೇಳಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ
ನ್ನೋಡಿ ಕಳಂಗವತಿಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವಂತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆನೆಂದು ನು
ಡಿದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನ ವಾಕ್ಯವಂ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಕೇಳಿ ಕಳಂಗರಾ
ಜನ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು ಮಗಳಂ ನನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವದೇ ಇರುವದೆಂ
ದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮನದೋಳಸಂತೋಷವಟ್ಟು, ಬಳಿಕ ಮತ್ತೇನು ಕಳಂ

ಗರಾಯನ ಮನೋಭಾವವಂ ಅವ್ಯಕ್ತಿಯಂಕೋಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ ಕುರಿತು ಪೇಳಲ., ಆಗ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡಿತಂದು ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಸುಗಂಧಾಯನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕುವಾರನೇ, ಕೇಳು ಕಳಂಗೆದೇಶದೊಳೆ ಕಠೂರಮಾಪ ಬಂದು ಉತ್ಪತ್ತವುನ ಟೆಮಿತು, ಆದ್ದೇನೆಂದರೆ' ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಕಳಂಗೆಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವ ರ್ತುರಾಯನು ಕಾಲೋಚಿತಂಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂಗೈದು ಕಾಂತೆಯೊಡಗೂ ಡಿ ಅಂತಃಪುರವೊಳಿರುವಲ್ಲಿ ಪುರಜನರೆಲ್ಲರು ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈಯ್ಯು ತ್ತಿರಲು, ಕೋವಕೊತ್ತಲಂಗಳು ಮೊದಲಾದವಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾ ವಲಿದ್ಧ ಭಟರು ಎಚ್ಚರಮಾಗಿರಲು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಒಡಬಾಗ್ನಿಯ ಜಾಲೆ ಗಳು ಬಂದಾದಂತ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಳಕ ದಿಗಂತರಾಳದೊಳೆ ಎತ್ತೆಲ್ಲಿಯು ಚಿನ್ನದ್ರಾಸಂತಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮಳಗರೆದಂತೆ ಅಡ್ಡೊಂದುಬಗೆ ಯಾದ ಕಾಂತಿಯು ನಿಂತು ಕಾಣಿಸಿ; ಮತ್ತೊಂದುನಿವಿಷದೊಳೆ ದೇವತೆ ಗಳೇ ಕೋಟದೀಪಂಗಳೊಪಿಡಿಡಿರುವರೋ ಎಂಬಂತೆ ಗಗನಮಂಡಲವೆ ಲ್ಲ ಭಗಧಗಿನಿ ತೋರಿ, ಮತ್ತೊಂದುನಿವಿಷದೊಳೆ ಬಳ್ಯಗಳಂತಿರುವ ಮಿಂಚುಗಳು ಆಕಾಶದಿಂ ಭೂಮಿಸರ್ಪಂತವು ಏಕಮಾಗಿನಂತಂತೆ ನಿರವ ಕಾಶವಾದ ಮಹಾಪ್ರಾಣವು ದಿಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕುಗಳಂ ತುಂಬಲು. ಬಳಕ ಆಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ಎಣಿಸಕೂಡದ ಸೂರ್ಯರು, ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಚಂದ್ರರು ಬಂದೇ ಕಾಲದೊಳೆ ಉದಯಿಸಿದರೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ ನೆಲವಂ ಅಂತರಿಕ್ಷವಂ ಕೂಡಾ ತುಂಬಿದ ವಿಲಕ್ಷಣಮಾದ ಬೆಳಕು ಉದಯಿಸಿ ನಿಂತು ಬಳಕ ಲೋ ಕಂಗಳ ಅಂಧಕಾರವನ್ನಾಕಿ ತೋಪುಗಳೊಳಿರುವ ಅಂಧಕಾರವಂ ರೂ ಪು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೂ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗಳೊಳೆ ಎಳೆಬಿಸಲುಗಳಂ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆಗಳೊಳೆ ಮೊತ್ತಮಾಗಿ ಕವಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ, ದೇವಾಲಯಂಗಳೊಳೆ ಕೊಟದೀಪಂಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡಿ, ಬಬಿಗಳ ಬಳಮನೆಗಳೊಳೆ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನಿಳುಹಿ, ಯಾವಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯು ಕಾಂತಿಯೆಂಬುದಂ ಕಾಣದ ಕಾರಿರಳುಗಳಂ ಕಂಡಕಂಡೆಡೆಯೊ ಳೆ ಕರಲಾಗವಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಇದು ಸುನರ್ಶನವು, ಇವು ಮಣಿಗಳು

ಇದು ಅಗ್ನಿಯು, ಇದು ಭೂಮಿಯು, ಇದು ಗಗನವೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕಾಣ
 ರೀತವ ಭೂಲೋಕವಂಕುರಿತು ಮಹಾಲೋಕವೇ ಇಳಿದು ಬಂದಂತೆ ನವ
 ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲಗಳು ಭೋಗಾರ್ಥವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಸಿದವೆ
 ಬಂತೆಯು ಇಂತು ಭಾರವಾದ ಭೂಮಿಯು ಎಂತಿರುವದೋ ನೋಡುವಾ
 ಎಂದು ಅನಂತನು ಅನಂತಜೀವಮಣಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಹೆಡೆಗಳಂ ಎತ್ತಿ ರು
 ವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವು ಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ತೇಜೋರೂಪ
 ಮಾದುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರಲು, ಅದರೋ
 ಳ್ ದೇಶದ ಜನಂಗಳು ಎಚ್ ರಂಗೊಂಡುನೋಡಿ ಕಂಠುಗಳಂಮುಚ್ಚಲು,
 ಕೆಲವರುಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಲು, ಕೆಲವರು ಮತ್ತೊ ಎಚ್ ರವಂತಾಳರಲು, ಕೆಲವ
 ರು ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಯದಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದವರಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಈಪರಿಯಿಂದ
 ಜನಂಗಳೆಲ್ಲ ರು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಬ್ರ
 ಹ್ಮಾಂಡಕುಲವೆಲ್ಲವು ಖಂಡಖಂಡಂಗಳಾಗಿ ಒಡದವೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಲ್ಪಾಂ
 ತಕಾಲಮೋಘಂಗಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶಿಡಲಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ ಗುಡುಗಿದಂತೆ ಸಪ್ತ
 ಕುಲಾಚಲಂಗಳು ಸಮಕಾಲದೋಳ್ ತಾಟ್ಯಾಡುವಂತೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಭೋ
 ರೆಂದು ಕೂಗಿದಂತಾಗಿ ನದಿಗಳು ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿ ಶೋಷಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು
 ಉದುರಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಂದು ಮಹಾಧ್ವನಿಯಾಗಲು. ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ಕ
 ಳಂಗರಾಜ್ಯವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ಸುಳಿವುಗಳೋಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಳೆಬಾಳೆಯಂ
 ತ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಲು, ಆಗ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲರು ಕುಲಾಲಚಕ್ರಗಳಂತೆ ಗರ
 ನೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದವರು ಮಲಗಿದಂತೆ, ನಿಂತವರು ನಿಂತಂತೆ ಇರುತ್ತ ಮ
 ತ್ತೊ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ, ನಿಲ್ಲಿಸಿದಜೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಚಿತ್ತ
 ರದೋಳ್ ಬರದಂತೆ, ಪರಬ್ರಹ್ಮವಂಧ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಿ
 ಯವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾಗಿರುವಾಗ ವಜ್ರಾಯು
 ಧವು ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಮೇಲೆಬೀಳುತ್ತಿರಲು. ಆಕಾಲದೋಳ್ ಕೋಟಿ
 ಗಳು, ಮರಗಳು, ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳು ಮುರಿದುಬೀಳುತ್ತಿರಲು. ತೋರಣಸ್ತಂ
 ಭಂಗಳು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಲು ಗೋಪುರಂಗಳು ವಾರೆಯಾಗಲು ಹಜೂರಂ
 ಗಳು ಬೀಳಲು, ಇಂತಿರ್ಪಮಹೋತ್ಪಾತದೋಳ್ ವಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಜನ

ಈ ಬಂದು ಯಾವನಾತ್ಮ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು ಬೇರೆಯಾದ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಬಹಳ ಬರಾಗಿ ಎದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರೂ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತ ತಬ್ಬಿಬು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಇದೇನು ಬರುವದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು. ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಣವಿಡಕ್ಷಣವಾದ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಇದೇನು ವಿಪರೀತವೆಂದು ವ್ಯಸನಮಾತುಳ ಚರ್ಮಂಬರನಂ ದ್ಯಾಸಿಸಿ ಅಗ್ನಿತರ್ಪಣಂ ಕರಸಿ ಎಲೈ ಪುರೋಹಿತನೇ; ಈ ಮಹೋತ್ಸಾಹದ ಮಮವೇನು ಇದುವುಗವ್ಯಯವೋ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಕೊನೆವೋ, ದೇವಾಸುರರಿಗೆ ಮುದ್ದವಾಗುವದೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು. ಅಗ್ನಿತರ್ಪಣಂ ಇದೇನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿ ಎಲೈ ರಾಯನೇ ಇದಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಪೇಳಲಾಗದೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತೆಕೆಲವರು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕರದುಕೊಂಡು ನಗರವೆಲ್ಲವಂ ನೋಡುತ್ತ ಕೋಟಿಕೊತ್ತಲಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರ್ದ ಚಾರರು ಬಂದು ರಾಯನೊಡನೆ ಎಲೈ ಮಹಾರಾಯನೇ ನಾವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹರಿದಾರಿದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗೋದಾವರೀನದೀನವೀಪವನ್ನೈದಿರುಲು, ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಭೂಮ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿನ ಹಸ್ರ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆಯು ನವಮೇಘಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಡಿದಂತೆಯುತೋರಿ ಮಹೋತ್ಸಾಹವುನಡೆದದ್ದಲ್ಲದೆ ಈಗಲೂಚತರ್ಯಕರವಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಶೀಳದ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ದೇಶದಿಂದ ವಿಷಸರ್ಪಗಳಂತೆ ಸುಡುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಜಾಲಗಳು ಸಾವಿರಾರು ಮಾರುದೂರ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸವೀಪಕ್ಕೆ ಯಾರಂ ಶೇರಲೀಸದು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು.

ಆ ಬಳಿಕ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಮನದೋಳ್ ಭೀತಿಯಂಗೊಂಡು ಆಪ್ತಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಸಮೀಪವಂಕುರಿತು ಪೋಗಿ ಕೆಲವು ದೂರದೋಳ್ ನಿಂತು ಅದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಭಸ್ಮರಾಶಿಗಳಾದ ಬಿದರು ಮೆಳೆಗಳಂ, ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವವು ರಂಗಳಂ, ಶೈಲಸಿಮಿರಂಗಳಂ, ಉರುಳಿರುವ ಗಂಡೆಳ್ಳೆಲಂಗಳಂ, ಶಿಡಿವಿರುವ ಶಿಲೆಗಳಂ ಇಬಾಗವಾಗಿರುವ ಮಹಾಗಿರಿಯಂ ಮತ್ತೂ ಸುತ್ತಲು ಸತ್ತು

ಬಿಟ್ಟುಸುಸು ಸಿಂಹ ವ್ಯಾಘ್ರ ಸಾಳ್ವ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಂ, ಪಾತಾಳ
ಲೋಕವನ್ನೋಲಬೋಸುಗ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ಮೂಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸುರಂಗವೋ ಎಂ
ಬಂತಿರುವ ತೀಳಿರುವ ಆ ಮಹಾಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯಬಿಲವಂ ಪುತ್ರಾ ನಮುದ್ರ
ದ ರುಚಿಯನ್ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯಂ ಸವಿಯಬೇಕೆಂದು ಒಂದಿರುವ
ಬಡಬಾಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ಆ ಪರ್ವತಪುರಂದರಿಂ ಹೊ
ರಟು ಬರುತಲಿಸುವಜ್ವಾಲೆಗಳಂ ಸಮಾ ನೋಡಿ ಭಯದಿಂ ಗಡಗಡನೆ ನಡು
ಗುತ್ತಿರಲಂ. ಪುರೋಹಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಶರ್ಮನು ಎತ್ತಿ ರಾಯನೇ ಈ ಉತ್ಪಾ
ತ ಶಾಂತಿಕರನಾದ ದೇವತಾಪೂಜೆಗಳಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂತರ್ಪಣೆಗಳಂ ಕೂ
ಡಾ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದುಪೇಳಲು

ಆ ಬಳಿಕ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಅದೇಪರಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾತಶಾಂತಿ
ಯಂ ನಡಸಿ, ಮತ್ತೆ ಎಂಟುನಿಗಲಾದ ಬಳಕ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಂತ್ರಿ
ಪುರೋಹಿತರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಡದಿರುವ ಗಿರಿಯ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನೆದಿ ಅದರ
ತುದಿಯನ್ನೇರಿ ಅದರ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೋಳ್ ಮಲಗಿರುವ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ
ಶಿಖರದಂತೆ ಮಹತ್ತರವಾಗಿ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಯಿಳಿದು
ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಕಾಣುತ ನೂರುಗಂಜುಗಳಂ ಸಾವಿರ ಅಲಗುಗಳಂ
ದ ಬಟ್ಟಿ ಆಯುಧಲಕ್ಷಣವಂತಾಳಿರುವ ಬಂದು ವಸ್ತು ವನ್ನೋಡಿ ಇದು ಸು
ವರ್ಣದಿಂಮಾಡಿರುವದೋ ಮಣಿಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೋ ಎಂದು
ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಇರಲು. ಆಕಾಲದೋಳ್ ಅಗ್ನಿಶರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು
ವರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಂಗೆೈದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗಡಾಯುಧವೋ, ಕಾಲರುದ್ರನ ತ್ರಿ
ಶೂಲವೋ, ಯಮನ ಕಾಲದಂಡವೋ, ಮಹೇಂದ್ರನ ವಜ್ರವೋ ಯಾವ
ದೋ ಬಂದು ಇರಬಹುವೆಂದು ಪೇಳಿ, ಮತ್ತೂ ಇದು ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಈ ಪರಶ್ವದೋಳ್ ಬಿದ್ದಿರುವದು, ಮೊದಲು ಕಂಡ ಕಾಂತಿಯು ಕೇ
ಳಿದ ಧ್ವನಿಯು ಇದರದೇ ಅದುದು; ಆದರೂ ಭೂಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ
ವು ತಾಪವು ತಗ್ಗಿರುವದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಎತ್ತಿ ರಾಯನೇ ಇದರಿಂದ ನಿಜಗೇ
ನುಭಯಮಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೇಳಿ ರಾಯನಂ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂ
ಡು ಸಿಜನಗರವಂಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲು.

ಆ ಬಳಿಕ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಅರಸಿಗಾಗಿ ಅಗಮನೀಯವಾಗಿ ಕರೆದು, ಕೆಲವರು ದೇಶಂಗಳಿಗೆ ತಿರುಪ್ಪವೆನ್ನುವರು, ಕೆಲವರು ಜನಂಗಳಿಗೆ ಯಾಚೆಯನ್ನುವರು. ಕೆಲವರು ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುವದೋ ಅಳಿಯಕೂಡದುರುನ್ನುವರು, ಇಂತು ಅವರವರು ವದಸ್ವರ ಮನಸ್ಸುಬದಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವು ಜಯಪ್ರಸಾದವು. ನಾನಾದೇವದ ಅರಸುಗಳು ಇದರಿಂದ ಇರುವುದು, ಕೆಲವರು ಪರಾಜಿತರಾದುದೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಮೊದಲು ನಡೆದ ಮದ್ದೂರುತ್ತರದ ಕಾರ್ಯವು ಇದೇ ಆಗಿರುವುದೆಂದು ಭಯಗೊಂಡು ಕಳಂ ಗರಾಯನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೇಳಿ ಎಲೈ ವಿಜಯವರ್ಮನೇ; ಭಯವಪಡಬಾರದೆಂದು ನಂಬಿಗೈಯ್ದಿತ್ತು ಬಂದೆನು. ಇದೇ ಕಳಂಗೆ ದೇಶದವೃತ್ತಾಂತವು. ಮತ್ತೂ ಕಳಂಗೆಯೇ ಶಾಧಿಸತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮ ರಾಯನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು ನಿನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕರುಣಾವಾತ್ಸರ್ಯವೇ ನೆಂಬ ಭಾವದಿಂದಿರುವನು, ಇದೇ ಕಳಂಗೆಯನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು, ಇದೊ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುವ ವಿಷಯವಾಗುವುದು ಮಾತಂಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಂಟಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಅಚಾರ್ಯನೇ! ನಿನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯೇನೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಜ್ಯ ವಂತಾಳಿ ಕಾಶೀಶಚಿತಂಗಳಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ದಿನಂಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ನಿಜಪುರವು ಕುರಿತು ಸ್ವೋಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ನುಡಿದ ಗುರುವರೈ ನಿಗೆ ಬಂದು ದೇಶದ ಅರಸು ಕವ್ವವನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮರಣದಿಂದ ಕಳಂಗೆಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು.

ಬಳಿಕ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ವಿವಿಧವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿ ವಿಧ್ಯ ಶೈಲವಾಗಾದಿಂದ ಕಳಂಗೆನಗರವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ವಜ್ರದ ಬಡವೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಕಳಂ ಗರಾಯನು ಕಂಡು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮವು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಸಂಧಾನವು ಕೂಡಾ ಪೇಳಿ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿಯೂ ಚಿಂತೆಯುಂಟಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥವು ಪಡೆದು ಸಮರ್ಥನೆಗೈಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿದುದಿರಲಿ.

ಇಂತು ದೂರಾಸನ ಶಾಪದಿಂದ ಪುರಂದರನು ಅವನ ಸುಂದರಿಯವ ಜಾಯುಧವು ಭೂಲೋಕವು ಕುರಿತು ಬಂದಂತೆ ಇಂದ್ರನ ಮಿಕ್ಕಾದವನು

ಗಳು ಬಂದೊಂದುಬಗೆಯಾಗಿಬಂದು ಭೂಲೋಕವಂಶೇರಲು. ಅತ್ತಲಾನಂ
 ದನನನದೋಳು ಶಚೀದೇವಿಯಿಂದ, ಪಾಲಿತನಾದ ಲೀಲಾಶುಕವು ಕಟುಕ
 ಟಾ; ಕಷ್ಟದಮಾಲಾವೇನೇದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತವಾಳಾಗಿರುವ ನಂದನನದೋ
 ಳು ಸಾಲಾಗಿಬಿದ್ದಿರುವ ಮೇಲಾವಮರಗಳಂಕಂಡು ಇವುಗಳ ಸಲುವಳಿ
 ಇಷ್ಟಾಯಿತೆಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನೋಡಿ ಮೇಲಾಡಿ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಭವಿಯಂಕೇಳಿ ವಕ್ಷಿಗಳಧವಿಯಾಗದಂತೆ ಎದ್ದುಬರುವಾಗ ವಿಷಾರವಂ
 ಬ್ಬಿರುವಮಯೂರಂಗಳಂ, ಆಹಾರವಂಮುಟ್ಟದಿರುವಶುಕಂಗಳೆ, ಕಣ್ಣು
 ಗಳೋಳು ಕಂಬನಿಗಳಂಕುಂಬಿ ಸಂಚಾರವಂಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೆಂಣ್ಣುಹಂಸೆಗ
 ಳಂ, ಭಯದೋಳ್ಳುಳುಗಿ ಕುತ್ತಿಗೆಹಿಡಿದಂತೆ ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ದುಃಖ
 ದಿಂಕೂಗಲಾರದೆ ಇರುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ, ಪಕ್ಕದೋಳಿರುವ ಹೆಂಣ್ಣುಹ
 ಕ್ತಿಗಳಂಕೂಡ ನೋಡದೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಮರೆಯೋಳು ತರೆಗಳಂಮುದುರಿ ದುಃ
 ಖಪಾರವಂಕಾಣುವ ಪಾರಾವತಂಗಳಂ, ಕೆಸರಾದನರೋವರಂಗಳಂ, ಮತ್ತು
 ಭೋರೇಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಭಲ್ಲೆಗಳಂಪಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಬರುವರಾಕ್ಷಸ
 ಭಟರ ಚಲ್ಲಾಟವನೋಡಿ ಶಚೀದೇವಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಪೋದಳೋ, ಎಂದು
 ಅಲ್ಲಿ ಅಗಲನಾದ ನೋಟದಿ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೂ ಎಳೆಯುಲ್ಲುಗಳಂ
 ಮೆಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ ತಲ್ಲಣಂಗೊಂಡ ಹು
 ಲ್ಲಿಗಳಂಕಂಡು ಮಕರಂದವಂಮುಟ್ಟದೆ ಮಂದಮತಿಗಳಾದ ಮದ್ದಿನಗುಳಿ
 ಗೆಗಳಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ತುಂಬೆಗಳಂ, ಬಾಡಿರುವ ಕುಸುಮಂಗಳಂ, ವಣಗಿ
 ರುವ ಚಿಗರುಗಳಂ, ಕಂದಿರುವ ಕಾಯಿಗಳಂಕಂಡು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಇಲ್ಲದೆ
 ಇರುವದರಿಂದ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ಈಪರಿಯಾದವು. ಮತ್ತೂ ವಕ್ಷಿಗಳವಾ
 ಡಂಪೇಳುವದೇನೆಂದು, ಅಲೋಚನೆಯಂಗೈಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದಹೊರಟು ತಾ
 ನು ಭೂತಭವಿಸ್ವದ್ವರ್ತಮಾನಂಗಳಂತಿಳಿದು ಇರುವದಾದರೂ ದೈವಮಾ
 ಯಿಯಿಂದ ಬಂದೂತೋರದೆ ಮಂಕಾಗಿ ತನ್ನಮನದೋಳುತಾನೇ ದುಃಖ
 ಸುತಿದು ಈಗ ಶಚೀದೇವಿಯು ದೇವಲೋಕವಂಬಿಟ್ಟು ಯಾವಲೋಕ
 ದೊಳು ಪುಟ್ಟಿಇರುವಳೋಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು, ಭಾವಿಸಿನೋಡಲು ಏನೂ
 ತೋರದೆ ಇರಲು, ಇದು ಅಮರಾವತಿಯು ಅಡುದೋ ಅಲ್ಲವೋ ನಾನು

ಲೀಲಾಕುಕವೋ; ಇನ್ಯಾವದೋ ಎಂದು ತನ್ನಂತಾನರಿಯದೆ, ಸುರೆಯಂ ಕುಡಿದ ನರನಂತೆ ಚಿಂತೆಯುಂಗೆಯ್ದು, ಬಂದು ಘುಳಗೆನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು, ಮರಳಿ ಇದೇನು ಭ್ರಾಂತಿ ಎನುತ, ಈ ಸಮಯದೋಳ್ ನಾನು ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಮೋಸಬರುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾರದನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಅವನಿಗೆ ಮೊಗವಂ ಎಂತು ತೋರಿಸಲಿ, ಆ ನಾರದನು ನೀನು ಯಾಕೆಂಬದೆಂದು ನುಡಿದರೆ ಏನು ವೇಳಲಿ, ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದೆಂದು ತೆರಳಿ ಬರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಕೆಲವರು ಎದುರಾಗಿರುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳಂ ಮರತು, ಆಯುಧಗಳಂ ಬಿಸುಟು, ಜಾರಿ ಬೀಳುವ ವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಅದೋ ಅಸುರರು ಬಂದರು ಉಸುರು ಇದ್ದರೆ ಉಪ್ಪುಮಾರಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವಾ ಎಂದು ಪ್ರಾಣಂಗಳಂ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕಾಳಗವೆಂಬುದಂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದಿರುವ ಕಾಡು ಕುರುಬರಂತೆ, ಮತ್ತು ಕೊಬ್ಬಿರುವ ದೆಬ್ಬಲಿಯುಂ ಕಂಡ ಕಪಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳಂತೆ ಬೆದರಿ ವೋಡ್ಯೋಡಿ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಮೂರ್ಛಿತರಾಗುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಪೆಟ್ಟುಗಳಂ ತಿಂದು ಪಲಾಯನವಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ಈವರಿಯಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳಂ ಕಂಡು ಸುರರೆಂದರೇನು, ಬೆದರಿ ಓಡುವದೆಂದರೇನು, ಕಾಲವಿಪರೀತವಾಯಿತೆನುತ ಪುತ್ರರಿಂದೇನು, ಮಿತ್ರರಿಂದೇನು, ಬಲವಿದ್ದರೇನು, ಧನವಿದ್ದರೇನು, ಅರಸು ಇಲ್ಲದ ಊರು ಆಪತ್ತಿಗೆ ತೊರು, ಅರಸಿನಿಂದಲೆ ಲೋಕದೋಳ್ ಸತ್ಯವು, ಧೈರ್ಯವು. ಪರಾಕ್ರಮವು, ಐಶ್ವರ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವದು, ಈಗ ಇಂದ್ರನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರು ಮಂದಭಾಗ್ಯರಾವರೆಂದು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ನೋಡುವಾಗ ಓಡುವರಮೇಲೆ ಪಾಶಂಗಳಂ ಬೀಸಿರಿ. ನಿಂತಿರುವರಂ ಕುಂತದಿಂವಿರಿಯಿರಿ. ನಡೆಯುವರಂಹಿಡಿಯಿರಿ. ತಡೆಯುವರಂ ಕಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಆಯುಧಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಅಟ್ಟಹಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಭುಜಂಗಳಂ ತಟ್ಟುತ್ತ ಶತವಿಕಾರಮಾದ ಆಕಾರದಿಂ ಭಯಂಕರಮಾದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರೋಳ್ ಕೆಲವರು ಪಾಕಶಾಸನನಂ ಪಾಕಶಾಲೆಯೋಳ್ ಕೂಡಾ ಹುಡುಕಿದೆವು, ಅವನು ಭೂಲೋಕವಂ ಶೇರಿರುವನೋ, ಪಾತಾಳವಂ ನೈದಿದನೋ ತಿಳಿಯದೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿ

ರಲು, ಕೆಲವರು ಅವನಿಂದ ನಮಿಗೇನು ಬೇಕಾದವರು ನೋಡಿರನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಬಹು ಶುಚಿಯಾದ ಶಬೀದೇವಿಯು ರಕ್ತಸರಿಗೆ ಶಿಕ್ಕುವಳಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಅವಳು ಮಿಸಲಾಗಿರಲಿ, ರಂಭೆಯ ಕುಸುಕುಂಭಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಂಭೋಗವಂ ಮಾಡುವಾ ಎನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಮೇನಕಿಯು ನಮ್ಮ ಮಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಉರ್ದುಶಿಯು ಯಾರವಶವಾದಳೋ ನೋಡಿರಿ ಎನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಉತ್ತಮನಿಗ ದಕ್ಕುವಳನ್ನುತ ಆದಂತಿಲಿ ಅರಸಿಗೆ ಐರಾವತವು, ಇವನಿಗೆ ಕಾಮಧೇನುವು, ಅವನಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು, ನನಿಗೆ ವೈಷಮಯಾನವು, ಚಂತಾಮಣಿಯು, ನಮ್ಮ ಚಿರಂಜೀವಿಗೆ ಈಪರಿ ಇಂದ್ರನ ಭಾಗ್ಯವಂ ಪಾಲುವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ ಅನುರಾವತಿಯ ಮಣಿಮಯಂಗಳಾದ ಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಗೋವುರಂಗಳನ್ನೇರಿ ಇದು ನಂದನವನದ ವಾರ್ಗ, ಅದೋ ದೇವಗಂಗೆ, ಇದು ಇಂದ್ರನಸಭೆ, ಇದು ಶಬೀದೇವಿಯ ಅಂತಃಪುರ, ಅದು ಜಯಂತನಚಂದ್ರಶಾಲೆ, ಅದು ರಂಭಾದಿಗಳ ಬೀದಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮನೆ ಎಂದು ಪೇಳುತ, ದೇವತೆಗಳು ಏನು ಬುದ್ಧಿಹೀನರೋ, ಈ ಕೋಟಿಯೊಳಿರು ಕಾಳಗವಂ ಮಾಡಬಾರದೆ, ಇಲ್ಲಿ ದಿದರ್ಶನವು ಉಳಿದೊಳೆ ನಿಲ್ಲ ಬಾರದೇ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಅಳುವದಂ ಕರ್ಣಾನಂದನಾಗಿ ಕೇಳುತ, ವೇಷಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಓಡಿಪೋಗುವ ಋಷಿಗಳಂ ಗಡ್ಡವಂಪಿಡಿದು ಎಳತಂದು ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದಲೇ ನಮಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಉಂಟಾಗುವದು, ನಿಮ್ಮಂ ಸವಿದರೆ ಸಕಲ್ವಿಶ್ವಯುವು ಬರುವುದೆಂದು ನುಡಿದು ಕಿವಿಗಳಂಪಿಡಿದು ಮೊಗದೊಳಿದ ಪುಂಡ್ರಗಳಂ ನೆಕ್ಕುತ, ಕರ್ಮದೇವತೆಗಳಂ ಕಂಡು ಎಲೈ! ಧರ್ಮಾತ್ಮರುಗಳೂ ನೀವು ಯಜ್ಞಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸ್ವರ್ಗವಂ ಪಡೆವಿರುವಿರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಯಜ್ಞವಂ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ಕಾಲುಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ನಾಹಾ ಎಂದು ಬೆಂಕಿಯೊಳೆ ಕೆಡವಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ ಆಯಿತೆಂದು ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟುತ, ಇದಲ್ಲದೆ ಸುರಸುಂದರಿಯರ ಮಂದಿರಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಾದ ಪುರಂದರನು ಮಂದರಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವನೋ, ಎಲ್ಲಿ ಅಬಂದ

ರೆಯಾದನೋ ಅವನ ಆನೆ ಇನ್ನೇನು, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ದನಗಳ ಮಂದೆ
ಯಂತೆ ಸಂದಿಗೊಂದಿಯೋಳು ಬಿದ್ದು ಸಮಾಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೋದರು, ಈಗ
ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಂದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅನಂದಪಡಿಸುವೆವು,
ತೊಂದರೆಯುಂ ಮಾಡಿದರೆ ತಿಗದುಬಿಡುವೆವು ಎಂದು ಸಮಭಯದಿಂದ ಬಡಂಬ
ಡಿಸುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಸುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಬೆದರಿದ ತರಂಯರು ಕೆಲವರು ಮೂ
ರ್ಛಗೊಂಡಿರಲು. ಕೆಲವರು ಮುಗ್ಧಿಯರು ಇನ್ನು ಒದುಕಬಾರದೆನುತ ದುಃ
ಖದಿಂದಿರಲು. ಕೆಲವರು ಬಾಲೆಯರು ನಮ್ಮ ಘನೆಯೋಳ್ ವಿನು ಬರದಿರುವ
ದೋ ಕಾಣೆವು ಈಗ ದಾನವರಪಾಲಾದೆವೆಂದು ಸುಡಿಯುತ್ತಿರಲು. ಇಂತು
ಸಂತಾಪಗೊಂಡ ದೇವಕಾಂತೆಯರು ಚಿಂತೆಯೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾ
ದ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಗೂಬೆಗಳ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಷಿದ ಚಕ್ರವಾಕದ ಹೆಂ
ಣು ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ, ಮುದಿಬೆಕ್ಕುಗಳ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮರಿಗಿಣಿಗಳಂತೆ,
ಕಿರುಬಗಳ ತಂಡಗಳಂ ದಂಡೆಯೋಳ್ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಬೆವ್ವಾಗಿ ಬಿ
ಟ್ಟ ಕಂಠುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬೆದರಿ ನಿಂತ ಹೆಂಣು ಹುಲ್ಲಿಗಳಂತೆ ಇದ್ದು ತ
ಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವತಿಗಳಂ ನೆನದು ಸಮಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯೆಂದು ಮಾನಕ್ಕೆ
ಹಾನಿಬಂದರೆ ಪ್ರಾಣಗಳಂ ಬಿಡುವೆವೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚಯವಾಗ್ಯೆವಿ
ರುವಷ್ಟೆ ರೋಳ್ ಪ್ರಾಣಿಯರಾದ ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬೆದರದೆ ರಾಕ್ಷ
ಸರ ಎದುರುಬಿದ್ದು ಎಲೈ ನೀಚರಾದ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿರಾ ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ
ನಮ್ಮಂ ಈಪರಿಯಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ದುರ್ಭಾಷೆಗಳಂ ಬೋಗಲುವದಕ್ಕೆ
ನಿಮಿಗೆ ಎಂತು ಬಾಹು ಬಂತು, ನಿಮಿಗೆವಡಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಂಣುಮಕ್ಕಳು ಇಲ
ವೇ, ಮತ್ತೂ ನಿಮ್ಮ ಕಾಂತೆಯರಂ ಅನ್ಯಪುರುಷರು ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಕರದರೆ
ನೀವು ಸುಮ್ಮನಿರುವಿರಾ ಎಂದು ಸುಡಿದು ಅಗ್ನಿ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾ
ದ ಮಾಯವು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಯಿತೇ, ಹೋಯಿತೆ ನಮ್ಮ ಪುರತಿ
ತನವು; ಹರಹರಾ ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ ನಿಮಿಗೆ ಈ ಗಂಡವು ಬರಬಹುದೇ,
ಗಂಡನರು ಹೆಂಡರಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದುಂಟೆ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರಮನಸ್ಸು
ಗಳಂ ಗುಂಡುಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವನು, ಸಿಂಡಗಳಿರುವ ಗುಹೆಗಳು ನ
ರಿಗಳಿಗೆ ಆಲಯವಾದುದೇ ಎನುತಲಿರುವಾಗ ಕೆಲವರು ಎಡೆತುಂಬಿರಾದ ರಾ

ಹ್ವನ ಭಂಟರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಡೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಎಳೆಯುತೆ ಸಡುಗು
ವ ತೊಡೆಗಳಂ, ಹನಿಯುವ ಕಂಣ್ಣೀರುಗಳಂ, ತಡದುಬರುತಲಿರುವಗದ್ದದ
ಸ್ವರಗಳಂ ದುಡಿಬಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಕೆಲವು ಭಾಮೆಯರಂ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ
ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವಂತಿರಲಿ, ಇದರಿಂ ಬುದ ಕರ್ಮವು ನಮಗಿರಲಿ ಎಂದು ಮ
ನಬುದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ ಶೀರೆಗಳ ನೆರಿಗೆಗಳಂ ಪಿಡಿದೆಳೆಯುತ, ಅವರ ವ
ತಿಗಳಂ ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಜರಿದು, ಮಾರನ ವಿಕಾರಂಗಳಂ ತಾಳ್ದು ಮಾನವಂ
ಕಳೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಕೆಲವರು ರಾಕ್ಷಸರೋಳ್ ವಿಚಕ್ಷಣ
ರಾದವರು ಬಂದು ಎತ್ತಿ ಮಾನಿನಿಯರಾ ಕೇಳಿ ನೀವು ದೇವಕಾಂತಿಯರು
ನಾವು ಪೂರ್ವದೇವತೆಗಳು ನಿಮಿಗೂ ನಮಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಬಹುದು, ಈ
ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಬ ದವರು, ನಿಮ್ಮ ಪತಿಗಳು ಹೊಸಬರೆಂದು
ಅನ್ಯಾಯದೋಳ್ ಬಂದು ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾ
ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಅಳುವ ಅಬಲೆಯರ ಪ್ರಲಾಪಗಳಂ ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನ ಐಶ್ವ
ರ್ಯವು ಈರಿತಿಯಾದುದೇ ಎಂದು ಪೇಳಿ ರಾಮರಾಮಾ ಎಂದು ಕಿವಿಗಳಂ
ಮುಚ್ಚಿ ಇದಂ ಕೇಳಿದರೆ ಕಲ್ಲುಗಳಾದರೂಕೆರಗುವವು, ಬಹುಪಾಪಿಯಾದ
ನಾನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವೆನು ಎಂದು ತನ್ನ ತಾನೇ ನಿಂದಿಸುತ ಅಲ್ಲಿಂದ
ವೇಗದಿಂ ಬರುತ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ಕುರವಿಂದಮಣಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ
ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯು ವನಡಿಸುವ ಮಂದಿರವನ್ನೋಡಿ ಬಾಡಿದ
ಕೊಕ್ಕುಗಳಂ ನಾಲಿಗೆ ಯಿಂದ ಸವರುತ ಮನದೋಳ್ ಇದು ಶಚೀದೇವಿ
ಯು ಚತುರಂಗವಂ ಆಡುವಮಂಟಪವು, ಇದುವಗಡೆಯಾಡುವ ಹಜಾರವು,
ಇದು ವೀಣೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಗಾನವಂಗೈವಸ್ಥೆಯವು, ಇದು ಮಣಿಕುಂಡಲ ಮೊ
ದಲಾದ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಮಡಗಿದ ಭಂಡಾರವು, ಇದು ಅಲಂಕಾರವೆಂದಾ
ಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೆಯು, ಇದು ಸರಸಕವಿತಾವಿಚಾರವಂ ಮಾಡುವ ಹಜಾರ
ವು ಎಂದು ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ನೋಡುತ ಮಧುರವಾದ ಅನ್ನವಂ ತುಂಬಿರುವ
ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲುಗಳಂ, ಕೆಂಪುಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆನುಲಿದು ಮಡಗಿರುವದಾಳಿಂ
ಬದ ಬೀಜಗಳಂ, ಸಿಬ್ಬಿಗಳಂತೆಗದು ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರವಂ ಸವರಿತುಪ್ಪದೋ
ಳ್ ಇರಿಸಿರುವ ಕಳತ ರಸಬಾಳೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಂ ತೊಳೆಗಳಂ, ತೆಗದು ತಿಳಿ

ನೀರಿನಿಂ ತೊಳಮು ತಳಗೈದೊಳಿಟ್ಟುಮು ಪತ್ತಳಯ ಹುಣ್ಣುಗಳಂ
ಸಹಾ ಕಂಡು ಇಂತಿವರ್ಧನುಗಳಂ ಎಣೆಗೊನ್ಬರು ಮುದಗುವರು, ಎನ್ನಂ
ಇನ್ಬರು ಕಾಮಾಡುವರೆಂದು ಕಣ್ಣುಗಳೊಳೆಳೆ ಸೀರುತುಂಬಿ ಕೂರಳುಮಿ
ಡಿದಂತಾಗಿ ದುಃಖದಿಂಕಳವಳನುತ ಸನ್ನೆ ಈರೀತಿಯಂಮಾಡಿ ತಾನೆಲ್ಲಿ
ಪೋದಳೋ, ಯಾರಲ್ಲಿರೇರಿದಳೋ ಇಂತಲ್ಲದೆ ದೈವವು ಸಮ್ಮ ಶಚೀ
ದೇವಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯಂ ಕಮಲಂಗಳೋಳ್ ಇಟ್ಟು, ಕುಚಂಗಳ
ಕಾರಿಣ್ಯವುಗಡಕುಂಬಗಳೋಳ್ ಮಡಗಿ, ಕುರುಳುಗಳ ಅವಮಾತುಂಬಿ
ಗಳೋಳ್ ಇರಿಸಿ ಮೊಗದಸೊಬಗಂಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಡವಿನ ಬಡ
ತನವಂ ಆಕಾಶಮೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿ, ಮಾತುಗಳ ಮಾಧುರ್ಯವಂ ಮಕರಂ
ದಮೋಳುಮಡಗಿ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಂಚಿ ಅವಳ
ಶರೀರಮು ತಾನೇನುಂಗಿದಂತಾಯಿತು, ಈ ಶಚೀದೇವಿಯು ಈರೀತಿಯಾದ
ಕಾರಣ ಹೀಗೆ ನಾನು ಅಡವಿಪಾಲುವೆನು, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವೆನು, ಎಲ್ಲಿ
ಹೋಗಲೀಯೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯಂಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪೂರ್ವ
ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನೆನದು ದುಃಖದಿಂ ಅಲ್ಲಿಂದಹೊರಟು ಆದಿಭಾಗದೋಳ್
ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನು ನಾರದನೊಡನೆ ಯಾಕೆ ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿದನೋ, ಆಗ
ನಾರದನು ವಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಪರತತ್ತ್ವವಂಪೇಳಿಸುವೆನೆಂದು ವ್ರತಜ್ಞ
ಯಂ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದನೋ; ಮಾಡಿದರೇನಾಯಿತು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮನೋಹ
ರವಾದ ಆಕಾರದಿಂದ ಶುಕವಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವಂತ ಸನ್ನಂ ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟ
ಶಿದನೋ; ಪುಟ್ಟನಿದರೇನಾಯಿತು ಭೂಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು ವಕ್ಷಿರಾಯಂಗೆ
ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗಳಂ ಮಾಡಿದೇವದಾನನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಬಿಟ್ಟು
ಮರಳಿ ನಾರದನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಬಂದನೋ; ಬಂದರೇನಾಯಿತು ಈ
ನಾರದನು ಇಂದ್ರನ ಸುಂದರಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವದೆಂದು
ನನಿಗ್ಯಾಕೆ ನಿಯಮಿಸಿದನೋ ನಿಯಮಿಸದರೇನಾಯಿತು ಅಪೊಡನೆ ನು
ಗಳಿಂದಲೂ ನಡತೆಗಳಿಂದಲೂ ಎಡಬಿಡವಿಂ ಮುತಿನಿರಾದಿ ಮಮಾಚೆಯಂ
ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದನೋ; ಬಳಸಿದರೇನಾಯಿತು ಕುಪ್ಪಿಂದಿರುವಾಗ ದೂ
ರ್ವಾಸ ಮುಷಿಯು ಬಂದು ತನಿಗೆ ಪರಶಿವವ್ರತೊಲಬ್ಬವಾದ ಸುರ್ವಾಕೆ

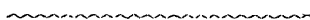
ಮಲಮಾಲೆಯುಂ ಇಂದ್ರಂಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟನೋ, ಕೊಟ್ಟರೇನಾಯಿತು
 ಇಂದ್ರನು ಇದು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಉದೇಕ್ಷೆಯುಂ ಯಾಕೆ
 ಮಾಡಿದನೋ, ಉದೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೇನಾಯಿತು ದೂರ್ವಾಸ ಋಷಿಯು ಈ
 ಅಪರಾಧವು ಹ್ವಮಿಸುವೆ ಕೋಸದಿಂ ಇಂದ್ರಂಗೆ ಶಾಪವುಂ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟ
 ನೋ; ಕೊಟ್ಟರೇನಾಯಿತು ಇಂದ್ರಂಗೆ ಬಂದ ಶಾಪವು ಶಚೀದೇವಿಗೆ ಬರು
 ವದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲಿರುವದು; ಇದ್ದರೂ ಇರಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ ಮಲ
 ಗಿರುವ ನನ್ನಂ ಎಬ್ಬಿಸದೆ ತಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಮತೆಯುಂ ಮರತು ಶ
 ಚೀದೇವಿಯು ತಾನೂಬಳೆ ಮರೆಮಾಚಿ ಮಾಯವೆಂತಾದಳೋ; ಆದರೇನಾ
 ಯಿತು ಲೋಕದೋಳೆ ನಡೆಯುವದನೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದಿರುವ ನನಿಗೆ ಏನೂ
 ತಿಳಿಯದಂತೆಯಾಕಾಯಿತೋ, ನಾನೇನು ಪಾಪವುಂಮಾಡಿದನೋ, ಯಾರ
 ಕಾರ್ಯವುಂ ಕೆಡಿಸಿದನೋ, ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಅಪರಾಧವುಂಗೆದನೋ
 ನನ್ನ ದಿಶೆಇಂದಲೇ ಶಚೀದೇವಿಯ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಯಿತೋ ಎಂದು
 ತವಕಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿರುವತನಕ ಈ ಶೋಕವು ತಪ್ಪದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಪೋಗು
 ವಾ ಎಂದು ಬರುತ ನಾರದನಲ್ಲದೆ ಇನ್ಯಾರೂಇದನ್ನು ವೇಳುವರು, ಆಮು
 ನಿಯು ಇದ್ದ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗುವಾ ಎಂದು ತೆರಳ ಭಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವುಂ ತಾ
 ಳ ಬರುತ ಯಕ್ಷರು ಇರುವ ಮನೆಗಳೋಳ್ ರಾಕ್ಷಸರುಂ, ಕಿನ್ನರರಿರುವ
 ಮಂದಿರಗಳೋಳ್ ಶೇರಿರುವದಾನವರುಂ, ಗಂಧರ್ವರು ಇರುವಮನೆಗಳೋ
 ಳ್ ದೈತ್ಯರುಂ, ಅಮೃತಕಲಶವಿದ್ದ ಸ್ಥಳದೋಳ್ ಮದ್ಯ ಭುಟವುಂ, ಮಾಂಸ
 ಪಿಂಡಗಳಂ ಕೂಡಾ ನೋಡಿ ಅಧರ್ಮವೇ ಧರ್ಮವಾಯಿತು, ಅಮೃತವೇ
 ವಿಷದಂತೆ ತೋರುವುದು, ಸ್ವರ್ಗವೇ ನರಕವಾದುವು, ನರಕವೇ ಸ್ವರ್ಗ
 ವಾದುದು, ಕಾಲಮುಹಿಮೆ ಎಂತುಬೋ ಋಷಿಗಳೋಳ್ ಏನು ಮುಹಿಮೆ ಇ
 ರುವದೋ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂ ವ್ಯಸನವುಂ ಕೂಡಾ ಪಡುತ್ತ, ಮತ್ತೂ
 ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಗಣಗಳು ಉಗುಳಿದ ತಂಬುಲಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಕಾಲಿಡುವದ
 ಕ್ಕೆ ನೆಲವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೆಟ್ಟಿರುವತೀರಂಗಳುಳ್ಳ ದೇವಗಂಗೆಯುಂನೋಡಿ,
 ನಿನಿಗೂ ಈ ಭಂಗ ಬರಬಹುದೇ ಎಂದು ಕಂಬುಲಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ
 ಟು ಕೋಟೆಗಾವುದ ದೂರಮಾದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವಂದಾಟ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ

ಶೋಕಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ. ನಾರದರಾತ್ರಮವಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಸಸತ್ಕು
 ಪೂರಣೋಡನೆಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತರಿರುಪನಾರದನಂಕಂಡು ಶೋಕ
 ವಂಬಿಟ್ಟು ದೈರ್ಯವಂತಾಳ ಕೈಗಳಂಮುಗಿಯಲು. ನಾರದನು ಅದಂಕಂಡು
 ಇದು ಒರುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ದೂರಾಸನು ಇಂದ್ರ
 ಪುರವಂಪೋಕ್ಕು ಏನೋ ಅನರ್ಥವಂಮಾಡಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಪ್ಪ ರೋ
 ಳ್ ಆ ಶುಕವು ಶ ವದ್ವಿಬಂದು ವಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಬಾರದೆ ನಾರ
 ದನ ಚರಣಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲು. ಆವಾಗ ನಾರದನು ಆ ಶುಕವಂ
 ಪತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಕಂಠೀರುಗಳಂಬರಶಿ ಮತ್ತೇನು ಸುದ್ದಿಯಂದು ವರ್ಣಿ
 ಯಗದ್ದಿ ಗೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿ ನಿ ಕೇಳಲಾಶುಕವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿ
 ದ್ದು ಬಳಿಕ ಸರ್ಗದೋಳನಡದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನುಡಿದು ಎಲೈ ಸ್ವಾ
 ಮಿಯೇ ಸರ್ಗದಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ದೈವವೇ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಪೋದಂತಾಯಿತು,
 ಆ ದೂರ್ವಾಸಖುಷಿಯನುಡಿಯೋಳು ಏನುಮಹಿಮೆಯಿದುಂದೋ ನಾನು
 ಮೊದಲಿದ್ದ ರೀತಿಗೆಈಗ ಈವಾಡಾಯಿತೆಂದುನುಡಿಯುತ ಶೋಕವಂಗೈಯು
 ತ್ತಿರಲು. ನಾರದನು ಎಲೈ ಶುಕವೇ ಧೀರನಾಗಿರುವ ನೀನು ಭಯಪಡ
 ಬೇಡವೆಂದು ಮೈದಡವಿ ವೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ಈಗ ಭೂಲೋಕದೋಳ
 ಕೆಲವು ದಾನವರುಪುಟ್ಟ ಮಾನವರಂ ಬಾಧಿಸುವರು, ಪತಿವ್ರತಾಸ್ತ್ರೀಯ
 ರುಗಳ ಮಾನವಂ ಕಳೆಯುವರು, ಯಜ್ಞಂಗಳಂ ಭಗ್ನಂಗಳಂಮಾಡುವರು,
 ಪಿತೃಗಳಿಗೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆಗುವ ಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಂನಿಲ್ಲಿ ಶಿ ಬ್ರ
 ಹ್ಮಖುಷಿಗಳಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಮದದಿಂ ಹೆಚ್ಚಿರುವರು, ಅವರಂ ಸಂಹರಿಸಬೇ
 ಕೆಂದುಆಲೋಚಿಸಿಯಿದ್ದ ಇಂದ್ರಂಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಾದ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಯು
 ಸರ್ವಾಣಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಕಾರ್ಯವ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂ
 ದು ಬಂದು ನಿಮಿತ್ತಮಾಗಿ ಶಾವನಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವದು ಲೋಕೋಪಕಾರವಂ
 ದು ನುಡಿದು, ಈಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ಭೂಮಿಯೋಳು ಮೆರೆವ ಕರ್ನಾಟಕ
 ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯಂಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿರುವನು, ಅವನ ಪ
 ಟ್ವದರಸಿಯಾದ ಶಚೀದೇವಿಯು ಕಳಂಗೆದೇಶದ ರಾಜನಾದ ವಿಜಯವರ್ಮನಿ
 ಗೆಮಗಳಾಗಿಜನಿಸಿಇರುವಳು. ವಜ್ರಾಯುಧವು, ಐರಾವತ, ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸು,

ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಕಬ್ಬವೃಕ್ಷಗಳು, ಕಾಮಧೇನುವು, ಅಪ್ಪರಸ್ತೀರುಗಳು, ವೈದ್ಯಕೀ
ಮಯಾಸವು ಇವೆಲ್ಲವು ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೇರಿರುವವು, ಆದ್ದರಿಂದ
ನೀನು ಭೂಮಿಯಂ ಕುರಿತು ಪೋಗಿ ಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿ
ಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ನಿನ್ನೋಳ್ ಅವಳಿಗೆ ಮಮತೆಪುಟ್ಟುವಂತೆ
ನಡತೆಯನ್ನು ಟುಮಾಡಿ ಸ್ವಯಂವವಂಗೆಯಿಸಿ, ಅದೋಳ್ ಐರಾವತಾದಿ ವ
ಸ್ತುಗಳಂ ಬದೊಂದುಭಾರಿಗೆ ಬಂದೊಂದು ಪಣವಾಗಿ ಪೇಳಿಸಿ ಸ್ವಯಂವ
ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ರಾಮಂಕಲಿಯೋಳ್ ಸಮರ್ಥನಾದ ಸುಚರಿತ್ರ
ಮಹಾರಾಯನ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಆ ಕು
ಮಾರಂಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ಪರಿಣಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನಾಗು, ಇ
ಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಾರದು ನೀನು ಪೂರ್ವದೋಳ್ ನನ್ನ
ಅಜ್ಜೆಯಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ವಸ್ತೀರಾಯಂಗೆ ಪೇಳಿದತತ್ವಮಾ
ಗದ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವುಕುಗೂ 'ಶುಕಸಪ್ತತಿ' ಕಥೆಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾ
ಗಿ ಇರುವವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಈಗ ನೀನು ಭೂಲೋಕವಂ ಕುರಿತು
ಪೋಗಿ ಸಕಲ ದೇವಋಷಿಗಳಿಗೂ ಹಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವಂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಬ
ಳಿಕ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾದ ಇಂದ್ರನ ಪುರದೋಳ್ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿದ ದೋಷ
ದಿಂ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಪುನಿನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀನಿಗೆ ಪೂರ್ವದಂತೆಜ್ಜಾ ನಲುಂ
ಟಾಗುವ ರೀತಿಯಂಗೆಯೆನೊಂದು ನುಡಿದು ಬುದ್ಧಿಯೋಗೋಪದೇಶವಂ ಗೈ
ದು ನೀನು ವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಇಂದ್ರ ಶಬರದೇವಿಯರೀರ ರಿಗೂ ದೇವರ
ಹಸ್ಯವೃತ್ತಾಂತವು ಪೇಳಿ ದೇವಕಾರ್ಯವನ್ನೆರವೇರಿಸು ಎಂದು ನಿಯಮಿ
ಸಲು. ಆ ಲೀಲಾಶುಕವು ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾರದನ ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಿ
ಅವನ ಗುಣಂಗಳಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಪೊಗಳುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಟು ಭ
ಯಂಕರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯಂ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಭೂಲೋಕದೋಳ್
ಅವತರಿಸಿರುವ ಇಂಥಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳಲೋಸುಗ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬೃ
ಹಸ್ಪತಿಯೊ ಎಂಬಂತೆ, ಸ್ವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಿವಿಯೊಳದ ಸಡಲಿ ಬೀಳುವ
ಪಂಚರತ್ನದ ವಾಲೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಅವ

ಲಕ್ಷಣವಂ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲದಿಂ ಬೀಳುವ ಧೂಮಕೇತು
ವೋಯಂಬಂತೆ ದಾನವರುದೇವಗಂಗೆಯುಪೊಕ್ಕು ಕಲಕಿಗೂರ್ಯಾಡಿಬುಗುರು
ಗಳಿಂದ ಚಿವುಟಬಿಸುಟಕಮಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಮುರಿದುಬೀಳುವ ಅಮ
ರಾವತೀಪಟ್ಟಣದ ಗೋಪುರದ ರತ್ನಕಲಶವೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ ನಿಮಿ
ಷದೋಳುಹಾರಿ ಭೂಮಿಯುಂಶೇರಿ ಕಳಂಗರಾಯನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ
ಕ್ರೀಡಾವನದೋಳು ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರಗಳ ಜಲಂಗಳನವಿ
ನೋಡುತ್ತ, ವನಂಗಳೋಳು ಕಳುತಿರುವಫಲಂಗಳಂರುಚಿನೋಡುತ್ತ, ವಿಜ
ಯವರ್ಮನ ಮಗಳಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಲೀಲಾರ್ಥವಾಗಿ ಉಪವನ
ಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಬರುವಳೋ ಎಂದು ಸಮಯವಂಸಾಧಿಸುತ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಲಿರುವ ಮಾವಿನಮರಗಳ ಗುಬುರಿಸೋಳು ಗುಂಪುಗೂಡಿರುವ ನಾಡುಗಿ
ಣಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದುಂಟಲ್ಲಿಗೆ * * * *

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿಶಯ ಖಂಡಪರಶುಪುಂಡರೀಕಭವಾಖಂಡಲಪ್ರಮು
ಖನಿಖಿಲಸುರವರಪರಿಭವ ಪರಿಣತಪ ಚಂಡಬಲ ಚಂಡಮುಂಡಖಂಡನ ನಿಪು
ಣೋದಂಡ ಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂ
ಡಿಕಾಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ
ಸಕಲಭಾಷಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಕಷ ಚತುರ್ವಿಧಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯನಿ
ಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನಪವಿತಾತ್ರೇಯಸಗೋತ್ಪತ್ಯಲಾಯನಸೂತ್ರ
ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ ನರಪತಿಬಿರುದಮಹೀಶೂರಪುರವ
ರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವತಯರವರಿಂದರಸಿಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿ
ರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ಸವೀನಕೃತಿಯೋಳು ಸೌಗಂಧಿ
ಕಾವತಾರವರ್ಣನ ವಪ್ರಾಯುಧಪತನ ಲೀಲಾಶುಕಾಗಮನ ಮೊದಲಾದ್ದಂ
ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಬಂಭತ್ತನೇ ಆಶ್ವಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ. ಶ್ರೀ

ಶುಭಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚಾನುಕಾಶಿಕಾಂಬಾಯೈನಮಃ

ಹತ್ತನೇ ಅಶ್ವಾಸಪ್ರಾರಂಭ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಯೆ ಕೂ
ಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವಂ ಸಂಗವಾಗಿ ಓದಿ, ಅಷ್ಟವಿಾಚಂದ್ರರೇಖೆಯಂತೆ ಉಪ
ವನಮದ್ಯದೋಳರುಂಟು ಎಳೆಮುಗ್ಗಿಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ, ಸೌಕು
ಮಾಯುಗಲಾವಾಳುಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ, ಸೊನೆಯೇರಿದ ಯೌವನವಂತಾಳು, ಜಿಳಗಿ
ಬೆಳಗದಂತಿರುವ ನೋಟದಿಂದ, ಸವಿಗೂಡಿ ಗೂಡದಂತಿರುವ ಮಾತುಗಳಿಂದ,
ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆಯದಂತಿರುವ ಕುಚಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ ಕೇಳಿಯಂಮಾಡುವ ಶುಕ
ಪಿಕಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೋಡಿ ನಾಚಿಗೆಗೊಂಡು ನಗುತ್ತ ಮೊಗಮಂತ್ರಿ
ರಿಗಿಸುತ ಕಾವ್ಯನಾಟಕಂಗಳಂ ವೋದುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಸಂಭೋ
ಗಶೃಂಗಾರದ ಗದ್ಯಪದ್ಯಂಗಳು ಬಂದ ಸುಸ್ತುನೆಯಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
ಮನದಲ್ಲಿಯೇನೋಡಿ ತಾರ್ಕಕಗ್ರಹಿಸುತ್ತ, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಂಕೂಡಿ
ಸಿ ಬರದಿರುವ ಚಿತ್ರಂಗಳಂ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಪೋಗಿನೋಡಿ ಅದರಂತೆತಾನು
ಬರೆಯುತ್ತ, ಬಂದೊಂದಾಸಮಯದೊಳ್ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವಕೆಳದಿಯರು
ತಮ್ಮೊಳುತಾವು, ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಬರುವ ವರನು ಸುಂದರನಾ
ಗಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುವ ನುಡಿಯಂಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮಧರ್ಮವು ಸುವ್ಯವಿರಮ್ನ
ವೆಂದು ಬಂದುಪುರ್ಬಿನೋಳ್ ಮುನಿಸಂ, ಮತ್ತೊಂದುಪುರ್ಬಿನೋಳ್ ನಗೆ
ಯಂ ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಸುಳ್ಳುಕೋಪವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರಲು. ಇಂತುಬೆಳ
ಬೆಳೆದು ಬಾಲ್ಯವೆಲ್ಲವು ಕಳೆದುಬರುವಸಮಯದೊಳ್ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಬ್ಯಾಗಮೈಬರಬೇಕೆಂದು ಖರ್ಜೂರಾದಿರಸಾಯನವಂ
ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ ಕುರುಳುಗಳುಂಜ್ವೇರಿ ನೀಳಮಾಗಿಸುಳಿಯಾಗಿರಬೇ
ಕೆಂದು ಬಂದೊಂದುದಿನವಂದೊಂದುಬಗೆಯಾದ ತೈಲವನ್ನೊತ್ತಿ ಮಜ್ಜನವಂ
ಮಾಡಿಸುತ, ಯಾವಾಗನೆಯುವಳೋ ಎಂದು ಬೆಳಗಾದರೆ ಬಂದುನಿಮಿಷ
ವು ಉಪಪಾಸವಿರಲೀಸದೆ ಮಧುರಮಾದ ರಸದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲೆ ಊಟವಂ

ಮಾಡಿಸುತ್ತ, ಬಂದೊಂದುಮುಖವಕ್ಕೆ ಬಂದೊಂದುದ್ದೇಶದಶಿಸ್ತು ಮಾಡನೋಡಿ
 ದೃಷ್ಟಿ ತಾಕಿದರೆ ಕಷ್ಟ ವೆಂದು ಗಲ್ಲದೋಳು ಕಪ್ಪುನಿಂಬೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಬಂ
 ಟೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಮೋಗಲೀಸದೆ ಇಂತು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರು
 ವಾಗ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯಾವ ನವೆಂಬ ವಸಂತಖುತುವು ಸೌಗಂಧ
 ಕಾದೇವಿಯು ತನುಲತೆಯು ಸೋಂಕಲು, ಆಗ ಅವಳ ಮೃದುವಾದ ಹಸ್ತ
 ಪಾಪಗಳ ಚಿಗರುಮೋಗರುಗಳಂತೆ ಕೆಂಪೇರಿದವು ಮಂದಹಾಸವು ಅರಳಿದ
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಯವಿನಂತೆ ಹಸನಾಗಿಬಂದುದು. ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತಿರುವ ಕೆಂ
 ದುಬೆಡೋಳು ಮಕರಂದವು ಯೇರೀರಿ ಬಂದುದು ನೋಟಗಳು ತುಂಬೆ
 ಗಳವಲಾಸವಾಗೊಂಡವು. ಕಂಠಸ್ವರವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಕೋ
 ಗಿಲೆಯಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಸರಿಯಾದುದು. ಈಪರಿಯಿಂದ ದಿನಕ್ರಮದೋಳು
 ಶುಕ್ಲವಕ್ಷದ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಂ ಕಲೆಗಳು ಏರಿಬರುವಂತೆ ಯಾವನಲೀಲೆಗ
 ಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುತ್ತಿ ರಲು! ಬಂದಾನೊಂದುದಿನದೋಳು ಸಪ್ತಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
 ರುವ ಶುಭಗ್ರಹಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಶುಭಲಗ್ನದೋಳು ಸವಿಯಾಗಿ
 ಊಟವಂವಾಡಿ, ಸರಿಗೆಯಿಂಬೆರದಿರುವ ಗಣಿಸಾಲಾಶರಗಿನ ಬಿಳೀಶೀರೆಯ
 ನ್ನುಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಚಂ
 ದ್ರನ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ನೆರವಳೋಂಬಂತೆ ಮೈನೆರದು ಬಂದುಘುಳಿಗೆ
 ದಿಗಲುಬಿದ್ದಂತೆ ಇದ್ದು, ಬಳಿಕ ಪೇಳಕೂಡದಲಜ್ಜೆಯೋಳು ಮುಳುಗಿ, ಮಿ
 ತ್ರೆಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯನ್ನಾದರೂ ಮೋಗವೆತ್ತಿ ನೋಡದೆ, ಮಾಲತಿಮೋ
 ದಲಾದ ಹುಡುಗಿಯರೊಡನಾದರೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಬಳಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ,
 ಕಮೋತತಾಲೆಯೋಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಂದುಬಗೆಯಾದ ಮನೋಹರ
 ವಾದ ಭಾವವಂತಾಳರಲು, ಅದಂಕಂಡುಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಯಾವರಾಜಪುತ್ರ
 ನಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸಿಕೋ ಎಂಬ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಈಶುಭವಂ. ನಮ್ಮರಸಿ
 ಯಾದ ಸುರೋಚನಾದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ಚಿನ್ನದತಟ್ಟೆಯೋಳು ಅರಳದಪು
 ಪ್ಪಂಗಳನ್ನಿರಿಸಿ ವಾಸಂತಿಯಂ ಕಳುಹಿತಿ, ತಾನು ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿ
 ಕೊಂಡು ಮೈಸವರಿ ಮುಖವನೋಡಿ ಇನ್ನೊಕೆಲವು ಚಿಪ್ಪೆಗಳಂಕಂಡು
 ಕನ್ನೆಸಂಪನ್ನೆಯಾದಳು ಲಗ್ನವು ಚನ್ನಾಗಿ ಯೇ ಇರುವದು ಪುಣ್ಯವು ಇಂತಿರ

ಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು ಬ್ಯಾಗನೆ ವಸಿಗೆಯು, ಮಾಡುವಾ ಎಂದು ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ದಂತೆ ಅಲಂಕಾರವೆಂದೂ, ಚೆನ್ನದನ್ನೀರಿನಿಂದ ಸಂಣನಾಗಿ ದುವು ಬಳ್ಳಿಗಳಂ ಬರದಿರುವ ಬಿಳಿಯಪತ್ರವನ್ನೂಡಿ ಹೆಣೆಯವಳದ ಬಳ್ಳಿಯಂಹಿಂಡಿರಸವಂತೆಗದು ರಂಗುಗೊಳಿಡಿದ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಕುಪ್ಪನವಂ ವಪ್ಪುವಂತೆತೋಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ವಜ್ರಗಳ ಬಜವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬಂದುವಚ್ಚೆಯ ಮಾಗಾಯಿಬಾವುತಿಯಂ ಮುರುವಿನೋಳ್ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳ ಜಡೆಕುಚ್ಚುಗಳಂ ಹಿಮ್ಮಡಿಸೋಂಕುವಂತೆ ಆಳವಡಿಸಿ, ಪಾಲ್ಗಡಲಿನತರೆಗಳಂತೆ ದಸನಾದ ಬಿಳಿಯವಸ್ತ್ರದ ಹಾಸಿಗೆಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೊಳು ಕೆತ್ತನೆಯ ದೀವಿಗೆ ಕಂಭಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಮೂರುಬಂಣದ ಧಾರದಿಂನು ತ್ತಿ, ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಗೌರೀಕಲ್ಯಾಣವಂ ಪಾಡುತ್ತಿರಲು ದನ್ನೆರಡುಬಗೆ ಫಲಂಗಳಂ, ವೀಳ್ಯವಂ, ಚೆಗುಳುಂಡೆಗಳಂ ಚೆನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯೊಳ್ಳುಂಬಿ ನುವಾಸಿನಿಯರ ಕೈಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮಡಲುತುಂಬಿ, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರುವ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಆರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ವಸಿಗೆಯಂ ಬೆಳಸಿ, ದಿನದಿನದೊಳು ಸಂಭಾರದಿಂಕೂಡಿದ ಹುಗ್ಗಿಯಂ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಊಟವೆಂದೂಡಿಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕುನೆಯದಿನದೊಳ್ಳನ್ನೀರಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನವೆಂದೂಡಿಸಿ, ಕುರುಳುಗಳನ್ನಾರಿಸಿ, ಸಾಮ್ರಾಣಿಯಧೂಪದಿಂದ ವಾಸನೆಯಂಕಟ್ಟಿ, ಯಣೆಗಂಟುಹಾಕಿ, ವಣೆಯೊಳ್ಳಸಾಧಿನಬೊಟ್ಟೆಟ್ಟು, ಆಭರಣಗಂಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮುತ್ತೈದೆಯರವಾದಂಗಳಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಳಿಸಿ, ಹಾಲನ್ನವಂಆರೋಗಣೆಯಂಗೈಸಿ, ಆರತಿಅಕ್ಷತೆಯಂ ಬೆಳೆಸುತ್ತಲಿರುವಾಗ ರಾಜಾಂತಃಪುರದಿಂ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯು ಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ಕುಮಾರನಂಪಡೆದಳೆಂಬ ಸ್ವಾಚಾರವು ಬಂದಬಳಿಕ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ವವಳಿಸುವ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಬೇವಿನಚೆಗುರುಗಳಂ, ನಾಗಬೆತ್ತವಂ, ಮಂತ್ರಿಶಿವವಿಭೂತಿಯಂ, ಯಂತ್ರದತಾಯತಿಯಂ ನೆಹಾ ಮಾಡಗಿ, ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ನಿದ್ರೆಯಂಗೈಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವವೆಂದು ಕೆಳದಿಯರಿಗೆ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿ, ಮಾಲತಿವೊದಲಾದ ಸಖಿಯರೊಡಗೂಡಿ ವೇಗದಿಂ ರಾಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಿರುವ ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಮಣೆಯಂತಿರುವ ಮೊಗು

ವಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು. ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಷರಾಯನು ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯು, ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತರು ಮತ್ತೂ ಚಿತ್ರಲೇಖ ಮೊದಲಾದವರುಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಅವಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯೊಳು ಈವರಿಯಾದ ಶುಭಬಕ್ಷಣಗಳು ಕೋಟಿಪಾಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗುವವೆಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರಲು ಬಳಿಕ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಸುವಾಸಿನಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಹನ್ನೊಂದನೇದಿನ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ದಿವ್ಯದು ಕೊಲವಂ ಉಡಿಸಿ, ಪರಿವರಿ ಅಲಂಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ವಿಜಯವರ್ಮ ರಾಯನು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ, ಪುರೋಹಿತ ಮೊದಲಾದವರೊಡಗೂಡಿ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮಂಟಪಕ್ಕೆಬಂದು ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಸಹಿತನಾಗಿ ಹಸೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ಕುಮಾರಂಗೆ ಕೀರ್ತಿ ವರ್ಮನೆಯು ನಾಮಕರಣವಂ ಮಾಡಿ ಇವ್ವಡಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವ್ವ ಬಂಧುಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮೃಷಾ ಸ್ತ ಭೋಜನಂಗೆಯನುಪದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು.

ಅತ್ತಲಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ದಿನದಿನದೋಳ್ ಹೆಚ್ಚೆ ಬರುವಯೌ ವನದೀಕೂಡಿ ಬಮ್ಮೆ ವೀಣೆಯಂಪಿಡಿದು ತಾನವನುಡಿಯಿಸುತ್ತ ಗಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವಿವೈ ಉಂಟೇಯಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೃದುವಾದ ಪದಂಗಳಂ ಶೇರಿಶಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕದಿಂದ ಸರಸಕವಿತೆಯಂಮಾಡಿ ಇದರರಸವಂ ಶಂಕರನು ಕೂಡಬಲ್ಲನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿತಾನೆ ನುಡಿಯುತ್ತ ಇಂತು ಪರಿಪರಿಯಾದ ಲೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತ ಹೊತ್ತುಕಳೆಯದೆ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಬ್ಯಾಸರಂಗೊಂಡು; ಒಂದುದಿನ ಸಖಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಚಿತ್ರಕಾಲೆಯಂನೈದಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಹೆಗಲೋಳ್ತೋಳೆ ನಿಟ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಬರದಿರುವ ಚಿತ್ರವಂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನಿಂತುನೋಡುತ್ತಮಾ ತನಾಡುತ್ತ ಬರುವಸಮಯದೋಳ್ ಇಲ್ಲಿಬರದಿರುವದು ಸತ್ಯಲೋಕವು, ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಮುಖಂಗಳಿಂದ ಬೃಹಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಬರದಿರುವದೇ ಬ್ರಹ್ಮನು ಈತನ ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಳೇ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯು, ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಸಖಿಯರೋಳ್ ಓರ್ವಳು ಎತ್ತಿ ಬೆತ್ತಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿರುವಂ

ತೆ ಬರದಿರುವ ಹುಡುಗರಂ ನೋಡಿ, ಇವರೊಬ್ಬರು ಸಗುವಳಂನೋಡಿ, ಬೆದರಿತೆ ಇತು ಅನ್ನಬಾರದು, ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಪುತ್ರರು, ಮಹಾ ಸವಿತ್ರರು ನಿರಕ್ತರು ಮುಖಗಳೋಳ್ ಉತ್ತಮರು. ಇವರ ಹೆಸರೆತ್ತಿಹಾ ಸ್ಯವಂಮಾಡಲಾರದೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಇದು ಶಿವನಿಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೈಲಾಸವು, ಇದು ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವಾಯಂದು ಬಂದು ನಂದಿಯನ್ನೇರಿ ಕುಮಾರ ವೊಡಲಾದ ಮಕ್ಕಳುಗಳಂ, ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳಂ, ಮುಖಗಳ ಸ ಮೂರುಗಳಂ ಪರಿವೃತನಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ವಾಮಭಾಗದೋಳ್ ಇರುವ ಪಾರ್ವತಿಯಂಕಂಡು ಆ ದೇವಿಯ ಮಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಂಗೈದು, ಮುಂದೆ ನಡೆತರುವಾಗ ಮೂರುಕಾಲಿನಿಂದ ಕುಣಿದಾಡುವಂತ ಬರದಿರುವ ದು ಯಾವದೇವರೆಂದು ಕೇಳುವ ಎಳೆದುಡುಗಿಯಾದ ಮಾಲತಿಯ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸಗುತ ಹಿಂತಿರುಗಿನೋಡಿ ಮೊಗದಸಂಜ್ಜೆ ಯಿಂದ ಬೆದರಿಸೆ, ಈ ಕಾಲದ ಬಾಲೆಯರು ಏನೇನು ಕಲಿತಿರುವರೋ ಎಂದು ಅಚ್ಚ ರಿಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡಗೂಡಿ ಗರುಡನನ್ನೇರಿ ಬ್ರಹ್ಮಮನ್ಮಥರಿಗೆ ತಂದೆಯಾದ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣು ವಂಕಂಡು ಈತನೇ ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ದಾನವರದರ್ಪವನ್ನಡಗಿಸಿ, ಮಂದರಗಿರಿಯಂಧರಿಸಿದನು, ಈತನು ಉಪೇಂದ್ರನೆನಿಸುವನೆಂದು ಪೇಳಿ ಮನಮೋಳ್ ಈ ಮಹಾನುಭಾವ ನಂನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಭಾವಮೋಳ್ ಭಾವನಂನೋಡಿದಂತೆ ಲಜ್ಜೆಯಾಗುವ ದು ಯಾತಕ್ಕೋಯಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಏನೋಯೆಂದು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಭಾಮೆಯಂ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಡಗಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಶಿವನು ತನ್ನ ಅಂಗನೆಗೆ ಅರ್ಧಾಂಗವಂಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಎವೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯು ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಇಂತಿರುವ ಇವರಂ ಎಂತು ದೇವರೆನ್ನಬೇಕೆಂದ, ಪೇಳುವ ಮಾಲತಿಯನ್ನೋಡಿ, ಇವಳಂ ಅಚ್ಚೆಗೆ ಕಳುಹಿಸೆಂದು ತಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಾಗ ತಾಯೇ ನೀವಿಂತು ಕಟ್ಟು ಮಾಡದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಡ್ಡಬೀಳುವ ಮಾಲತಿಯನ್ನೋಡಿನಗುತ, ಈಗ ಪರಿಯುವಮೋ ಎಂಬಂತೆ ಬರದಿರುವ ಹೊಳೆಯಂನೋಡೆಂದು ಕೈ ತೋರಿ ಇದು ಮುಡುಕಿಸಿಯು, ಅದು ಮಂದಾರ ಪಾರಿಜಾತಾದಿ ವೃಕ್ಷಂಗಳ

ಳಿಂದ ಬಪ್ಪಿರುವ ನಂದನವನವು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಬರದಿರುವದೇ ಅಮೃತ
ವತೀಪಟ್ಟಣವು, ಅದರೋಳು ಕುಂಡಣದ ಮಂದಿರಗಳು ಕಾಣುವವು, ಅ
ದರಮೇಲೆ ಕುರುವಿಂದ ಮಣಿಗಳ ಹಜಾರಗಳುರುವವು, ಅದರೋಳ್ಳು
ತುಕೊಂಡಂತೆ ಬರದಿರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಇರುವ ಜಯಂತನಂ ನೋಡಿದರೆ
ದು, ಇಂತಿರುವ ಮಗನಂಪಡದ ಕಾಂತೆಯ ಭಾಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನು
ಡಿಯುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಆದಿತ್ಯರಿಂ, ಕೈಗಳಂಕಟ್ಟಿರುವ
ವಸುಗಳಂ, ಕುಳಿತಿರುವ ರುದ್ರರಿಂ, ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂ, ಎದು
ರಾಗಿ ನರ್ತನಂಗೆಯ್ಯುವ ರಂಭಾವಿ ವೇಶ್ಯಾಜನಂಗಳಿಂ, ಕೈಯ್ಯತ್ತಿ ನಿಂದಿರುವ
ವಂದಿವಾಗಧರಿಂ ಕೂಡಿ ಮಣಿನುಯನಾದ ಸುಧರ್ಮ ಎಂಬ ಸಭಾಮಧ್ಯ
ದೋಳು ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ, ಈ
ತನು ಮೂರಲೋಕಂಗಳಂ ವಾಳಿಸುವ ಯೋಗನಂವಡೆದು ಬಹು ಭೋ
ಗಂಗಳಂ ಅನುಭವಿಸುವನು ಎಂದು ಕೈತೋರಿ ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯಂ ಅಂ
ದವಂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿರಲು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂ
ದು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಾಯುಧವಾದ ಕೆಂದಾವರೆಯಂಬ ಫಿರಂಗಿಯೋಳು ಪರಾಗ
ವೆಂಬ ಮದ್ದಂತುಂಬಿ, ದುಂಬಿಗಳೆಂಬ ಗುಂಡಂಹಾಕಿ, ಮಂದಮಾರುತವೆಂಬ
ಹದವಂಕೊಟ್ಟು, ಮಾವಿನಚಿಗುರೆಂಬ ಜಾವಿಗೇಬತ್ತಿಯಂ ಹಚ್ಚಿ, ಈಪರಿ
ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮನವೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನೋಡಿ ಹೊ
ಡೆಯಲು. ಆಕ್ಷಣದೋಳ್ಳು ಕುಮಾರಾಂಗಿಯಾದ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ
ಯು ಆಪೆಟ್ಟಂತಾಳಲಾರದೆ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲ ವುಪುಳಕಂಗೊಂಡು, ತುಟಯುಅದ
ರಿ, ಬೆನುರೇರಿ, ವೇಳಕೂಡದ ಪರಿಪರಿಯಾದಚಿಹ್ನೆಗಳಂತಾಳಿ, ಮನದೋ
ಳ್ಳುಳವಳಿ, ಬಳಲಿ ಭೂಮಿಯೋಳು ಇಳಿದಂತಾಗಿ ಈಪರಿಯಂ ಕಳದಿಯು
ರು ತಿಳವರೆನುತ ಘುಳಿಗೆಯವ್ವಾಯಿತು ಕೇಳಬನ್ನಿರೆಂದು ಕೆಲವರಂಕಳುಹಿ,
ಗಿಣಿಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳಂಕೊಡಿಸುವ ಸಮಯವಾಯಿತು ಪೋಗಬೇಕೆಂಬ ನೆವ
ದಿಂದ ಚಿತ್ರಕಾಲೆಯನ್ನೋಡುವ ಲೀಲೆಯಂಬಿಟ್ಟು, ಬಾಲೆಯಾದಮಾಘತಿಯು
ಕೈಪಿಡಿದು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತೂಗುವಳುಯ್ಯಾಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ
ಧೂಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದೋಳ್ಳುಳುತು ಸರಪಣಿಯಂಹಿಡಿದು ಕಾಲುಗುರಿನಿಂ

ನೈವಂಕೇರಿಯುತ, ಅಧರವಂಹಲ್ಲುಗಳೊಕ್ಕಡಿಯುತ, ಅಳುತೋರುವನೋ
 ಟಸಿಂ ನೋಡುತ, ಮನದೋಳ್ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಅತ್ಯಂತದೀರ್ಘ
 ವಾಗಿ ನಿಟು ಸುರಂ ಬಿಟ್ಟು, ನಾನು ಈಗ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ ಮಲಗುವೆನು,
 ಮಾಲತಿಯೆ ನೀನು ಹೋಗಿಂದು ಕಳುಹಿ ಬೇಗದಿಂ ಬಾಗಿಲಂಮುಚ್ಚಿ,
 ಮನ್ಮಥಕಾಸ್ತ್ರವಂ ಓದಿದವಳಾದಕಾರಣ ಇಮ್ಮಡಿಯಾದ ವಿರಹವೇದನೆಯು
 ತಾಳ, ಮತ್ತೂ ಪವಳಿ, ಮನದೋಳುವಭಾವವಂ ಪರರಿಗೆಂತುಬೇಳಲಿ,
 ಅಥವಾ ಪೇಳದರೆ ಆದಂ ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ತಿಳಿದರೆ ಈಗತೀ ಮದು
 ವೆಯಂವಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸನ್ನಹಿಸುವರು, ಅದಂ ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ
 ಈಗ ನಾನು ನೋಡಿದ ಚಿತ್ರದೋಳ ರದಿರುವ ಪುರುಷನಂತೆ ಇರುವ ಪು
 ರುಷನು ಮೂರುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶಿಕ್ಷೆವನಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ;
 ಆದ್ದರಿಂ ಏನುಮಾತಲಿಯಂದು ದುರ್ಘಟಮಾದ ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಾ
 ನೆಂತು ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವೆನೋ ನಾನು ಅರಿಯೆ ಹಾ, ಎಂದು ಅಳುತ ಕಂಬ
 ನಿಯಂತುಂಬುತ, ತಾಪದಿಂ ಹೊರಳುತ, ಚಿತ್ರದೋಳ್ಪ ರದಿದ್ದ ಪುರುಷನಂ
 ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೋಳ್ಪ ರದಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯುಕಾಣುತ, ಬಮ್ಮೆ ಇರುತ, ಮ
 ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನೇನೋಡುತ, ಮೋಹಸಾಗರದೋ
 ಳ್ಳುಳಾಗಿ ಪಾರವಂಕಾಣದೆ, ದೇಹದೋಳ್ಪ ಪವಂಗೊಂಡು ಘುಳಿಗೆ ಯುಗ
 ವಾಗಿ ಕಳಯಲಾರದೆ; ಊಟಕ್ಕೆ ಏಳದೆ, ಆಟಕ್ಕೆ ಶೇರದೆ, ಕಾರದಾದೇವಿಯಂ
 ತೆ ಬಿಳ್ಳೇರಿ, ಮನ್ಮಥನಬಾಣಂಗಳ ಪೆಟ್ಟಂತಾಳಲಾರದೆ ಅಂತಃಪುರದ ಉದ್ಯಾ
 ನವನದೋಳುರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ತೋರುತಲಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೋ
 ಳ್ಳು ದ್ದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತ
 ಕಯ್ಯಾಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಟು ವಸಂತವನವಂಕೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಂಗಳವಾಸ
 ನೆಯಿಂದಕೂಡಿ ಎದುರಾಗಿ ಬೀಸುವ ತಂಗಾಳಿಯ ಶಕೆತಟ್ಟೆನರ್ವಾಂಗಳೆ
 ಕಂದಿ, ಮುಂದುಗಡೆಯ ಅಂಗಳದೋಳಗೆ ಬೆಂಕಿಯಂತಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೋ
 ಳ್ಳು ದ್ದು ಹೊರಳುತ ಹಾಗೇ ಎದ್ದು ತಲ್ಲಣಿಸುತ ನಿಮಿಷದೋಳ್ಳುಷದಂತೆ
 ಬರುವ ವಿರಹಭಾರವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಮೂರ್ಛೆಯಂಗೊಂಡಿರಲು.

ಆಬಳಿಕ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಮೊದಲಾದಕೆಳದಿಯರು

ಜಿತ್ವತಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದಬಳಿಕ ರಾಜಸುತ್ರಿಯು ಕಾಣೆವು ಇದೇನುವಿಚಿತ್ರ
 ಎಂದು ತತ್ತರಗೊಳುತ್ತ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಮನೆಗಳೋಳ್‌ಕಾಡುಕಿ
 ಎಲ್ಲಿಹೋದಳೋ ಹುಡುಕಿನೋಡಿರೆಂದು ಸುಡಿಯುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಘಾಬ
 ರಿಬಿದ್ದು, ವಸಂತವನಕ್ಕೆ ಬಬ್ಬಳೇ ಪೋಗಿರಲಾರಳು; ಆದರೂ ನೋಡಿಬ
 ರುವಾ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆಮೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಸುರಬೊನ್ನೆಯ ಮರದಕೆ
 ಳಗೆ ಕಪ್ಪುರದ ದಿಣ್ಣೆಯೋಳ್‌ಲಗಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂಕಂಡು, ಇ
 ವಳು ಹುಟ್ಟುಗಳಂ ತುಳಿದರೆ ಒಡುತಲಿರುವ ಪಾದಗಳಿಂದ ಈ ಕಪ್ಪುರದ
 ಧೂಳಿಯಂ ತುಳಿಯುತ್ತ ಎಂತುನಡಮಬಂದಳೋ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ
 ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನೋಡಿ ಮೃದುವಾದ ಚಿಗರು
 ಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಚಿವುಟಬೇಕೆಂದು ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಬಂದರೆ ಏನುಗತಿಯಾ
 ಗುವದೋ, ಮತ್ತು ಗಿಣಿಯು ಬಂದು ಅವಳತುಟೆಯಂಕಂಡು ತೋಡೆಯ
 ದಣ್ಣೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಚ್ಚಿದರೆ ನಾವೇನುಮಾಡಬಲ್ಲೆವು. ತುಂಬೆಗಳು ಇವ
 ಳ ಮುಖವಂ ವಾಸನೆಮಿಂದ ಇದು ಬಿಳಿದಾಸರೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಂಪು
 ಗುಂಪಾಗಿ ಸುತ್ತುವರೆದೆರೆ ಮಾಡುವದೇನು; ಕಾವನಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಎಕ್ಸಿ
 ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಸಮಿಗೆ ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು
 ಕ್ಷೇಮದಿಂತ್ತಿಕ್ಕಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಏನಾದರೂಮಾಡಬಹುದೆಂದು
 ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನೈದಿರುವ ಮುಗ್ಧೆಯನ್ನೋಡಿ, ಇದು
 ಗ್ರಹವು ಸೋಂಕಿ ಇಂತಾಗಿರುವದೋ ಮತ್ತಮಲ್ಲದೆ ಮನದೇವತೆಯ
 ಮಹಿಮೆಯೋ; ಮತ್ತು ಯಾರಾದರು ಮಾಟವಮಾಡಿರುವರೋ ತಿಳಿಯ
 ದು, ಇದೇನು ಮೂಯವೋ ಎಂದು ಮೈಯಲ್ಲ ಮುಟ್ಟನ್ನೋಡಿ ದಿಗಲು
 ಬಿದ್ದು ಅರಸಿ ಕೇಳಿದರೆ ಸಮಿಗೆಲ್ಲ ಆಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿಸುವಳು ಎಂದು ಭಯ
 ಗೊಂಡಿರುವರು ಕೆಲವರು. ಇದಂತಿರಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸುರಕ್ಷಿತ
 ವಾಗಿ ಎದ್ದು ಎಂದಿನಂತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಾವುಗಳು ಏನಾದರೂ ಆಗುವಾ,
 ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು. ಯಂತ್ರಧಾರಿಣಿಯಂಕರದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವಳು ಏನಾ
 ದರೂ ಹೇಳುವಳು, ಹೋಗಿಬರುವಾ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು. ಇಂತು ಎಲ್ಲ
 ರೂ ಘಾಬರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿರುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ

ನೋಡಿ, ಇದು ಗ್ರಹವು ಅಲ್ಲ, ಮನೆವೇವರೂ ಅಲ್ಲ, ಮಾಟವೂ ಅಲ್ಲ, ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ! ಲೋಕದೋಳ್ ನಗಳಿಗೆ ಮನದೇವರಾಗಳು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು. ಇದು ಅವರಿಗೊಕ್ಕೂಡ ಮನದೇವತೆಯಾದ ಮನ್ಮಥನ ಮಾಯೆಯೇಹೊತ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳಿ, ವೇಗದಿಂದಿದ್ದು ಬಂದುಹಿಡಿ ಮೊಲ್ಸೆಯಮೊಗ್ಗುಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಅವರೋಳ್ಗೊಂದು ಸಂಹಿಗೆಯ ಹೂವಂ ಇರಿಸಿ, ಅದಂ ತಾಳೆಯ ಹೂವಿನೋಳ್ಗೊಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ಮುಡಪುಮಾಡಿ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಮೂರುಭಾರಿನಿವಾಳಿ, ಮಂದಮಾರುತನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಪರಿಯಾಗಿ ನಿವಾಳಿ ಅವರಿಂದಲೇ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿ, ಮನ್ಮಥನಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೇ; ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಎದ್ದು, ಎಂದಿನಿಂದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕಲ್ಪೋಕ್ತವಾಗಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಮಾಡಿ ವಿಸಾಲಂಕಟ ಲು. ಬಂದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೋಳ್ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾಸೇವಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಅಲ್ಲಾಡುವವಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಆ ಬಾಲೆಯಂ ಕುರಿತು ಅನ್ಯಾಸಿನನು ಇಂತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಸಾಹಸವಂ ಮಾಡಬಹುದೇ, ನಿನಗೆ ಏನು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು ಬಡುಚಂದಮಾಯಿತೆಂದುನುಡಿಯುತ, ಮೈಕಬೆಯಿಂದ ಕಂದಿರುವ ನೀಲಮಣಿಸರಂಗಳಂತಿರುವ ಮುಕ್ತಾಹಾರಂಗಳಂ, ಬಾಡಿರುವ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಹೊವುಗಳಂ ನೋಡಿ ವಿರಹತಾಪವು ಮೈಯೋಳ್ಬಿಂಕಿಯಂತೆ ಪರಿರುವದು. ಈ ಪರಿ ಇರುವಾಗ ಈ ಕಾಂತೆಯು ಈಕಪ್ಪುರಪರಾಗದೋಳ್ಬಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವದು ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಕಾಮನಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯೇ ಹೊತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ನಿಮಿತ್ತವಂ ಕಾಣೆವು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಮಾಡಿದ ಪರಿಯಾಗಿ ಮನ್ಮಥಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವಾ ಎಂದು ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಸುಗಂಧಮಾದ ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಶೀತೋಪಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಳಕವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ತಾವರೇದಂಟುಗಳ ನೂಲುಗಳ ನೇಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಮಡಗಿರುವ ಮಡಿಶೀರೆಯನ್ನುಡಿ, ತಾವರೆಯಡುವುಗಳಂಗಳಿಳಿ ಬಿಚ್ಚೋಲೆಯಂತಕಿವಿಗಳೋಳ್ಬಟ್ಟು, ಮೊಲ್ಸೆಯಮೊಗ್ಗುಗಳ

ಳಂ ಸಂಪಿಗೆಯವೊಗ್ಗುಗಳಂ ಮಾಡಿರುವ ಬಾವುಲಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪಾರಿಜಾತ ವೊಗ್ಗುಗಳ ತೊಟ್ಟುಗಳಂ ಸಾಲಾಗಿ ಪೋಣಿಸಿ ಮಾಡುವ ಚಂದ್ರಮುರು ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಶಾಂತಿಗೆಯ ಡಾವುಗಳನ್ನೇ ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆಗಳಂತೆ ಜಡೆ ಯೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿ, ಕೆಂದಾವರೆಯ ವೊಗ್ಗಂ ಚಂದವಾದ ಚೌರಿಯ ಕುಪ್ಪಿ ಗೆಯಂತೆ ಇರಿಸಿ, ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸರಂಗಳೋಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳ ವಾದ ಮರುಗದ ದಳಗಳಂ ತಾಯತಿಗಳಂತೆ ಶೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟುಣಯಂತೆಕಟ್ಟಿ, ಸಣ್ಣಜಾಜಿಯ ವೊಗ್ಗುಗಳಂ ಎಂಟು ಸಾಲಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಪೋಣಿಸಿ ಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ದವನದ ಚಿಗರುಗಳಂ ಸೇರಿಸಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಂಕಣಂಗಳಂ ಕರಂಗೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿ, ಸುಗಂಧರಾಜಪುಷ್ಪವಂ ದಟ್ಟ ಮಾಗಿಕಟ್ಟಿ ಅಡ್ಡಿಕೆಯಂ ಕೊರಳೋಳ್ಕಟ್ಟಿ, ಇಂತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಕುಸುಮಗಳಂದರೇ ಅಲಂಕಾರವೆಂಬಾಡಿ, ವೊಗದೋಳ್ಳಾಳಂಬದ ಹುವಿ ನ ರೇಕಿಸಿಂ ಬೊಟ್ಟುಟ್ಟು, ಅರಳದ ಕನ್ನೆದರೆಯಂ ಕಿವಿಯಸಂದಿಯೋಳ್ಳಿ ಕ್ಕಿಸಿ, ಇಕ್ಕೆಲದೋಳ್ ಹಸ್ತಲಾಗವನಿತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಜವಕ್ಕೆ ಕರತರಲು.

ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಎನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡು ಬಂ ದಂತೆ, ಮನ್ಮಥನ ದೇವತೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಮುತ್ತುಮೂರುಲೋಕವೆಂಬೋ ಹಗೋಳನುವ ಸಮ್ಮೋಹನ ವಿಷ್ಣೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ, ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸೋಲು ತ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆಯುತ ಡಾವುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ವನ್ನೀರಿನಿಂ ಚಳೆಯಂಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹುವಿನಹಾಸಿಗೆಯೋಳ್ಳುಳತು, ಯದು ರಾಗಿ ಕತ್ತುರಿಯಿಸುವಿಸಿ ಅದರೋಳ್ತನ್ಮಥಯಂತಾ ಕಾರವಾಗಿ ಪಚ್ಚ ಕ ಮ್ಪರದಿರಂಗವಲ್ಲಿಯಂಬರದು, ಅದರಮೇಲೆ ಚಿಗರುಗಳಂದಗದ್ದಿಗೆಯಂಮಾ ಡಿ, ಆ ಗದ್ದಿಗೆಯೋಳ್ ಅರಳದ ಕನ್ನೆದರೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಅದರಮಧ್ಯದೋಳ್ಳು ಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿಗಳಿಂದ ಬಂಧು ಗಿಣಿಯಂ, ಕಾಮಬೀಜಸಹಿತ ನಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರನಾದ ಮನ್ಮಥನಂ, ಅವನ ಕೈಗಳೋಳ್ಳು ಬಿ ನಬಿಲ್ಲಂ ಪುಷ್ಪಬಾಣಂಗಳಂ, ಅವನಯಡಬುದೋಳ್ ಚಂದ್ರನಂ, ವಸಂತನಂ ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಗಿಣಿಗಳಂ, ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ, ಹಂಸೆಗಳಂ, ತುಂಬೆಗಳಂ, ಕೂಡಾ ಚಿತ್ರಬೇಟೆಯ ಕೈಯಿಂದ ಬರಸಿ, ಆ ಚಿತ್ರದೋಳ್ತಂದವಾರಾ

ತವೆಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವೆನೋ, ಬಳಿಕ ಪೋಷಣೆಯಿಂದ
 ಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಮನ್ಮಥನೆ! ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನು, ಅಂ
 ಗವನೆ? ನಿನ್ನಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು, ಸ್ಮರನೆ: ಸ್ವಾನವಂಮಾ
 ಡಿಸುವೆನು, ರತಿಪತಿಯೆ; ದಿವ್ಯದುಕೂಲವಂ ಅರ್ಪಿಸುವೆನು, ಮನಸಿಜನೆ;
 ಮನೋಹರವಾದ ಉಪವೀತವಂ ಕೊಡುವೆನು, ಮಹರಥಜನೆ, ನಿನ್ನಿಗೆ ಗಂ
 ಧವಂ ಅರ್ಪಿಸುವೆನು, ಶ್ರೀಮತ್ರನೆ ಅಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವೆನು, ಪು
 ಷ್ಪಬಾಣನೆ; ನಿನ್ನಂ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವೆನು, ಮದನನೆ; ದಿವ್ಯ
 ಧೂಪವಿಂ ದೂಪಿಸುವೆನು, ಕಂದರ್ಪನೆ ದೀಪವಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು, ಅ
 ನಂಗೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯವಂ ಮಾಡುವೆನು, ಕುಸುಮಬಾಣನೆ ತಾಂಬೂ
 ಲವಂ ಅರ್ಪಿಸುವೆನು, ಕಾಯಜನೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಕಪ್ಪುರನೀರಂಜನವಂ ಗೈವೆನು,
 ಪುಷ್ಪಧನ್ವನೆ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪವಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆ ಪ್ರ
 ದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡುವೆನು, ಮೀನಕೇತನನೆ? ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಗೈವೆನು,
 ಕಾಮನೆ ಕಾಮಿತವರವಂ ಕೊಡೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಈವರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ
 ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮತ್ತು ಕಾಮನೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿನೆನು, ಪಂಚಬಾಣನೆ
 ನಿನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು, ಕುದರ್ಪನೆ? ನಿನ್ನಿಗೆ ಪಂದನೆಯು, ಸ್ಮರನೆ? ನಿನ್ನಿಗೆ
 ಸಂಪ್ಪಾಂಗವಾಗಿ ಯರಗುವೆನು, ರತಿಪತಿಯೆ? ನಿನ್ನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವೆನು,
 ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡುವೆನು, ಮಾರನೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಶರ
 ಣಮಾಡುವೆನು, ಮನಸಿಜನೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂಮಾಡುವೆನು, ಅನಂಗಳನೆ
 ನಿನ್ನಿಗೆ ಅಂಜಲಿಬಂಧವಂ ಗೈವೆನು, ಮನ್ಮಥನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಮರಳಿ
 ಮರಳಿ ಎರಗುವೆನೆಂದು ಈ ಹತ್ತು ನಾಮಂಗಳಂ ಪೇಳಿ ಹತ್ತುಬಗೆಯಾ
 ದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಗಿಣಿಗಳು ಮುಟ್ಟಿದಿರುವಫಲಂ
 ಗಳಂ, ತುಂಬಿಗಳುನವಿಯದಿರುವ ಮಹರಂದನಂ ಕೂಡ ನೈವೇದ್ಯವಂಮಾ
 ಡಿ, ಅರಳದ ನೂರ್ಮಕಾಂತದ ಹೂವಿನಿಂ ನೀರಾದನವಂಗೆಯ್ದು, ಈ ದಶನಾ
 ಮಗಳಿಂದ ಯಾರು ತ್ರಿಲೋಕಪತಿಯಾದ ಮನ್ಮಥನಂ ಪೂಜಿಸುವರೋ;
 ಅವರು ದಶಾವಸ್ಥೆಗಳೊಳಗಾದವರಾದರೂಶೀಘ್ರದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮಮನಸ್ಸಿಗೆ
 ಬೇಕಾದ ಪುರುಷರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗ ಶೃಂಗಾರದೋಳ್ ಸುಖವಂ ಪಡೆ

ಯುವರೆಂದು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ವೇಳುವ ಕಲ್ಪೋಕ್ತ ಮರಾಣವಂ ಕೇಳಿ,
 ಕಾಂಕ್ಷಿತಫಲಪ್ರದನಾದ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ತ್ರಿಲೋಕಪತಿಯಾದ ಆ
 ಮನ್ಮಥನಂ ವಾಹನ ನೋದಲಾದ ಸುಕಲ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಧ್ಯಾನವಂ
 ಗೈಯುತ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವ ಸಮಯದೋಳ ಮಿಪದಲ್ಲಿ ಗುವ ರಮಣೀ
 ಯವಾದ ಗುಜ್ಜು ಮಾವಿನಮರಗಳ ಗುಂಪಿನೋಳ್ಳುಳುತಿರುವ ದೇವತೋ
 ಕದಿಂ ಬಂದ ಲೀಲಾಶುಕವು ಈ ನಾರಿಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವ ಅತಿಮ
 ನೋಹರಂಗಳಾದ ಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವಂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನೋಡಿ ಈ
 ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಯಾರೆಯರಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಕಾಂತೆಯಂತೆ
 ಕಾಣಿಸುವರು, ಇದೇನೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ತಾನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ
 ಈಗ ಈ ಕಾಂತೆಯರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾತಲ್ಪಟ್ಟ ಮನ್ಮಥನಪೂಜೆಯು,
 ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅದಕಾರಣ ಈಗ ದೈವ
 ವು ಈ ರತಿಪತಿ ಪೂಜೆಯಂ ನನಿಗೋಸ್ಕರವೇ ರಚಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಮ
 ತ್ತು ಈಗ ನಾನು ಮನ್ಮಥನ ಅರಗಿಣಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದಂತೆ ಧ್ಯಾನ
 ವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ರಾಜಮುತ್ರಿಯ ಎದುರಾಗಿ ಪೋಗುವಾ ಎಂದು
 ಯೋಚಿಸಿ, ಮಾವಿನಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಮನ್ಮಥನಂ ಬರದು
 ಪೂಜಿಸಿರುವ ಪುಷ್ಪಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂ ಪಟಪಟಾಯಂದು
 ಬಡಿಯುತ, ಮಧುರವಾದ ನುಡಿಗಳಂನುಡಿಯುತ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ
 ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರಲು. ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಆಗಿಣಿಯರೆಕ್ಕೆ
 ಗಳತಬ್ಬಗಳಂಕೇಳಿ ಕಣ್ಣೆರದು ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಶುಕವನ್ನೋಡಿ, ಇ
 ದು ಈ ಲೋಕದ ಗಿಳಿಯಲ್ಲ, ವಂಚರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದಂತಿರುವದು
 ಮತ್ತೂ ಮನ್ಮಥನ ಬಿರುದುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ಮ
 ನ್ಮಥನ ವಾಹನವಾದ ಗಿಣಿಯೇ ನನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು, ನಾನು ಕೃತಾ
 ರ್ಥಗಳಾದೆನು ಎಂದು ಮನದೋಳ್ಸಂತೋಷವಂಪಟ್ಟು ಮಿತ್ರೆಯಾದಚಿ
 ತ್ರಲೇಖೆಯು ಮೋಗವನ್ನೋಡಲು. ಆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಎನ್ನ ಬಡತಿಯೆ;
 ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಯಾರುಬಲ್ಲರು, ಉಪಶ್ರುತೀದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷ
 ದಿಂ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಅವತರಿಸಿರುವ ನೀನು ಶಚಿಯೋ, ಸರಸ್ವತಿ

ಯೋ ನಾನು ಅರಿಯೆ. ಇಂತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪೂಜೆಯೋಳ್ ಜಗತ್ಪತಿ
ಯಾದ ಮನ್ಮಥನ ಮುಖ್ಯವಾಹನವಾದ ಈ ಶುಕವು ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾಗುವದೆಂದರೇನು; ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯೋಳ್ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ
ಈ ದೇವತಾಶುಕದ ದರ್ಶನವಂ ಗೃಹವು, ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸುವದೆಂ
ದು ಪೇಳಲಾಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ವೇಗದಿಂದಿದ್ದು ಆ ಪಂಚವರ್ಣ
ದಗಿಣಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರಂಗಳಮಾಡಿ, ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ
ಗಳಂಮುಗಿದು ನಿಂತಿರಲು.

ಆಕಾಲಮೋಳ್ ಲೀಲಾ ಶುಕವು ಎಲೈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೆ, ನೀನು
ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಪೋತ್ತಪೂಜೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಸಾದ ಮನ್ಮಥಮಹಾರಾಯ
ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನೀನು ಮನದೊಳು ಬಯಸಿರುವ ಪುರುಷ
ನಿಗೆ ನಿನ್ನಂ ವಿವಾಹವಂಮಾಡಿಶಿ ನೀವೀವರರು ಸುಖದಿಂದಿರುವ ಸಮಾಚಾರ
ವಂ ತನಿಗೆ ವೇಳುವದೆಂದು ಕಟ್ಟುಮಾಡಿ ನನ್ನಂಕಳುಹಿಸಿರುವನು. ನಾನು
ಅದೇಪರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು, ನೀನು ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ಸಂ
ತೋಷಕರಗಳಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಲೂ ಚಿತ್ರಲೇಖವೊದಲಾದವ
ರೆಲ್ಲರು ಆ ಗಿಳಿಯ ಅವೈತಸದೃಶವಾದ ನುಚುಂಕೇಳಿನಂತೋಷಗೊಂ
ಡು, ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಪ್ರಭುವವಂತುಟೋ; ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯವೆಂ
ತುಟೋ ಎಮ ವೇಳುತ್ತ, ಬೆಳ್ಳಿ ಗೆಲ್ಲ ಮಲಿನವಾಗಿ ಬರುವದಂಕಂಡು
ಬೆಳಗಾಯಿತು ಹೋಗುವಾಂವು ವೇಳಲು. ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಆ
ಲೀಲಾಶುಕವಂ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಶಿಕೊಂಡು ಪರಮೇಶ್ವ
ರನಂ ವರಿಸಲೋನುಗ ತವವಂಮಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬಳಕ ಶುಕನಂಪಿಡಿದುಬರುವ
ತಲಿರುವ ಶ್ಯಾಮಲಾದೇವಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತ, ಇಂತಲ್ಲದೇ ಚಿತ್ರ
ಲೇಖಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದೊಡಗೂಡಿಬಳುಕುತಬಂದುವೆಲ್ಲ ನೆ ನಿಜಾಂತಃಪು
ರವಾಣೇರಿ, ತಾನು ವಸಳಿಸುವ ಮನೆಯೋಳ್ ಹೊಸದಾಗಿ ಮುತ್ತಿನಸರ
ಗಳ ನರಪಣಿಗಳಿಂದಕೂಡಿದ ಪವಳದ ಬಂದು ಸಣ್ಣಮಂಚವಂಚನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಶಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಶಿಗೆಯಂನಿಂಬುಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಆಗಿಣಿಯಂ ಅದ
ರೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಶಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಬಟ್ಟಲಂ ಮಾಡಿಸಿ

అదరేనాళగే మధురమోద అన్నం గళం, రుచికరం గళాదఫల గళం సహా
 ఆ గిణిగేకొడుత పకంతదోళిల్ ఎల్లీ లీలలఱకవే ; నిలను మన్త
 థన అరగిణియందు పేళివే; ఇదు యథార్థవేసరి, అదరే నాను ను
 నుష్కలదద్దరింద మరళి కేళివేను క్షోలపగోళిల్లొడ, నిలను మ
 న్తథనాదనవోద దేవేనొకద రుకవేన్నవదక్కు సిదరసవేలను, లక్ష
 ణవేను అదంచేళిదరే కేళి స. తోలెషుడువేను ఎందునుడయల
 సౌగంధికాదేవియ సరసవజనం గళం లీలలఱకవు కేళి తనిగి సమ
 యవు బదగితేందు తిళిదు, ఎల్లీ రాజమతి యే ; కేళి. మనసిజనాద
 మన్తథను సకలజనం గళమనదోళిల్ ఇరువను. అదుకారణళమహా
 త్తనిగి వాహనవోదననిగియారమనదోళిల్ ఏనుఇరువదోలెడనేల్ల
 వం పేళివుదే ననిగి లక్షణ, ఇదల్లవే భూతభవిష్యద్వత్సమానం
 గళాద కాయం గళనేల్లవం బల్లీనేందు పేళిలవనాతిగే కళింగరా
 జమత్రియు ఈగ నన్న మనస్సినోళిద భావనం పేళిదరే కే
 లివేనేన్నవసమయదోళిల్ ఆ గిణియు కణ్ణు గళంముజ్జి, క్షణ
 మాత్ర ధ్యానవంనాడువంతే సుమ్మనిదుర్, బళిక కణ్ణు గళంతేర
 దు ఎల్లీ సుకుమారాంగియే; నిలను నాల్కుచినలగళ కేళిగే సంగి
 తసాహిత్య వోదలద లీలలవిరేషంగళంద యోత్తుకళయలారదే
 బృహసరగోండు చిత్రతాలీయన్నేది అల్లి విచిత్రనాగి బరదిరువ
 సత్యలొక, కృతాన, వ్యేకుంతగళంనోలెడత, బళిక సుధర్మసభి
 యోళిల్ బడ్డొలగంగోండిరువంతే బరదిరువ దేవేంద్రసంకం
 డు వోలెదవంగోండు చింతయంనాడుతలిద్దీయే ఎందు పేళి
 లాశుకద మధురంగళాద మాతుగళం కేళి సౌగంధికాదేవియ
 ఆ గిణియం మహామహిమేయుల్లదేందు తిళిదు ప్రదక్షిణే నను
 స్కారవంనాడి ఎల్లీ అరగిణియే; నన్న తవవు, మణ్యవు, ఐశ్వర్య
 వు, సౌభాగ్యవు, మత్తు నన్న ఇష్టదేవతేయొకొడ నిన్నరూప
 దింద ప్రత్యక్షపాదుతేందు న్నోలెత్తవంగ్యుదు, ఈగ నిలను మన్తథ

ನ ವಾಪನವಾದ ಗಣಿಯೇ ಸರಿಯಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಿನ್ನಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಕಾರ್ಯಗೌರವವಂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಇರುವೆನು ಎನ್ನುತ್ತ ಮೊಗದೋಳು ಮಂದಹಾಸವಂ, ನೇತ್ರಗ್ರಂಥೋಳು ಲಜ್ಜೆಯಂ, ಮನದೋಳು ಸಂತೋಷವಂ, ಮೈಯೋಳು ಪುಳಕಮಂಗೂಂಡು ಇರಲಾಕಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ಕಂಡು ಲೀಲಾಶುಕವು ಎಲೈ ಆರಸಿಯೆ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಿರುವ ಭಾವವಂ ತಿಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ಎದುರಾಗಿ ನಾಚಿಗೆಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನು, ಕಳಂಗರಾಯಾಶೇಖರೋ, ನಾನು ಅವನಂತೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ನೀನು ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾರ್ಯಗೌರವವಂ ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು, ಅದಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ನೀನು ಚಿತ್ರಶಾಪೆಯೋಳು ಕಂಡ ವಿಚಿತ್ರರೂಪುವುಳ್ಳ ಪುರುಷನಂತಿಹ ಪುರುಷನು ಲೋಕತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಯೂಇಲ್ಲದೇಯಿರುವಾಗ ಈ ಯೋಚನೆಯು ಎಂತು ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವದೋ, ನಾನು ಎಂತು ಸುಖವಂನೈದುವೆನೋ ಎಂದು ಸಂತಾಪವಂಗೊಂಡ. ಇದ್ದೀಯೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೆರವೇರಿಸುವೆಂದು ನನಿಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಅಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವದು. ಈ ದುಃಖಮಾದ ಕಾರ್ಯವಂ ನೆರವೇರಿಸಲೋಸುಗ ನಾನು ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿರುವಾಗ ನಿನಿಗೆ ಈಚಿಂತೆಯಾತಕ್ಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಎಲೈ ಶುಕಚಂದ್ರನೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಭಾರವಂ ನೀನು ವಹಿಸಿರುವದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿ ಇರುವೆನು ಮತ್ತೂ ಈ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಯೇನುಮಾಡಿದರೆ ಕೈಗೂಡುವದೋ, ಆ ಪುರುಷನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ನನಿಗೆ ಎಂತು ಮೊರಕುವನೋ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಶಯಂಗೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಂಕೇಳಿ ಆ ದೇವಶುಕವು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದುಗ, ಹೂ, ಈಗತಿಳಿಯಿತು ಆಯಿತುಕೆಲಸವೆಂದು ನಗುತ್ತ, ಎಲೈ ಪುಣ್ಯವತಿಯೆ, ಕೇಳು ಬ್ರಹ್ಮನು ಲೋಕದೋಳು ಹೆಂಗಸರ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿಗೈಯೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುರೂಪರಾದ ಪುರುಷರಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿರುವನು. ಆದರೂ ನಾವು ಬಂದು ಉಪಾಯವಂ ಚಂತಿ ಕಾರ್ಯವಂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ನಾನು ಈಗ ಪೇಳುವ ವಾಕ್ಯವಂ ಸುವಧಾನೆಳಾಗಿ ಕೇಳಿ ಚಿತ್ತದೋಳು ಇರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೂ

ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಪೇಳುವೆನು-ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೇಳಕೂಡದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಗಿಣಿಯನುಡಿಯಂಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ವೇದಂಗಳಂ ಯಾರುಬಲ್ಲರು, ವೇದಂಗಳೂ ನೀನೆ, ವೇದಾರ್ಥಂಗಳೂ ನೀನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವೆನು. ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕವೇ, ಈ ಶರೀರವನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯು ಮಾರುಕಳ್ಳವೆಂದು ಭಾಷೆಯಂಕೊಟ್ಟು, ಎತ್ತಿ ಶುಕವೇ! ನನ್ನ ಮನೋನಿಶ್ಚಯವು ನೀನು ತಿಳಿದಿರೂ ನನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಸುವದು ನಿನಿಗೆ ಧರ್ಮವೇ? ಎಂದು ತಲೆವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗಳಗಳನೆ ಕಂಬನಿಗಳನ್ನು ಮುತ್ತುಸಸರಗಳಂತೆ ಸುರಿಯಿಸುತ್ತ ನಿಟ್ಟುಸುರಂಬಿಡಲಾ ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯನ್ನೋ, ಲೀಲಾಶುಕವು ಈ ಮಾತಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಪ್ಯಕೆ ಚಿಂತೆ, ಚಂದವಾವುತಂದು ಸವಿ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ, ಆದರೆ ಪೇಳುವೆನುಕೇಳು ಈ ಚಿತ್ರದೊಳಿರುವಂತೆ ರೂಪವು ತಾಳದವನು ಹುಡುಕುವಾ ಎಂದರೆ ನೀನು ಅಷ್ಟು ಕಾಲವಿಳಂಬವು ಸೈರಿಸಲಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವವೆಂದು ಸಾರಿ, ದೇಶವೇಶಂಗಳ ಅರಸುಗಳೆಂ ಕರಸಿ, ಬಳಿಕ ಕೂಡಿರುವ ರಾಜಮಂಡಲದೊಳೆ ನ್ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳುಳ್ಳ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯಂ, ರಾವುತನ ಮನವೇ ಕಡಿವಾಣವಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂಕೂಡಿರುವ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ, ಸಕಲ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿಯು ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಡುವವೃಕ್ಷವಂ, ದಿನ ದಿನದೊಳೆ ಹನ್ನೆರಡುಭಾರ ಸುರ್ವಣವಂ ಕೊಡುವ ಮಣಿಯಂ, ಸಕಲ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ಧೇನುವಂ, ವದ್ದಿನಿ ಮೊದಲಾದ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕರ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದ ಬುಟ್ಟಿರುವ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಹೊಂಸರಂ, ಆಕಾಶದೊಳು ನಡಿಯುವ ವಿಮಾನವಂ, ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನು ತಂದುಕೊಡುವನೋ ಅವನ ಕಂಠದೊಳು ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯಂ ಹಾಕಿ ವರಿಸುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ನೀನು ಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ರಾಜಮಂಡಲದೊಳು ಯಾವನು ಇವನೆಲ್ಲವಂತರುವನೋ ಆ ಸುಕುಮಾರನೇ ನೀನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿನೋಡಿದ ಪುರುಷನ ರೂಪಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳಲಾಗಿಣಿಯವಾತಂ

ಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಮಹಾಮಂತ್ರದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ಇಟ್ಟು
 ಎಲೈ ಲೀಲಾಶುಕವೇ! ಈಗ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಪೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಾದ ಸುಶೋಚನಾದೇ
 ವಿ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯ ಇವರೀರ್ಮರಿಗೂ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರ
 ಲೇಖೆಯ ಮುಖದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿಸುವಂತೆ ನೀನೆ ವ್ರಯತ್ನ
 ವಂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಆಗಲಾರದೆಂದು
 ಪೇಳಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾನಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಿರಲು. ಆ ಲೀಲಾಶುಕನು
 ಅದೇಪರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ರೋಳು, ಆ ರಾಜ
 ಪುತ್ರಿಯು ಎಂಬಿ ಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಕರದು ಲೀಲಾಶುಕ
 ನು ಎಲೈ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೇ; ನೀನು ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಪ್ರಾಣರೂಪಳಾಗಿರುವ
 ಸಖಿಯು, ಇದಲ್ಲದೆ ಸಕಲವಿದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಪುಣಿಯು, ದುರ್ಘಟಂಗಳಾದ
 ಕಾರ್ಯಂಗಳ ಘಟನೆಯು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಚತುರೆಯು, ಪರರ ಮನಸ್ಸು
 ಗಳಂ ರಂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಜಾಣಿಯು, ಸಮಯಗಳ
 ನ್ನರಿತು ರಾಜರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲು, ರಾಜಾಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ಉಚಿತಗಳಾ
 ದ ವಚನಂಗಳಂ ಪೇಳಿ ಉಚಿತಂಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ವಿಹಿತವಾಗಿ ನಡ
 ಯಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರವೀಣೆ. ಅದಂ ತಿಳಿದಿರುವೆನು, ಇಂ
 ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಸಖಿ ಇರುವಾಗ ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಈಪರಿಯ ಚಿಂ
 ತೆಯಾಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಮತ್ತೂ ತಾನು ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗ
 ಳೆಲ್ಲವಂ ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿಸುವದೆಂದು ಪೇಳಲು. ಆ ಮಾ
 ತಂಕೇಳಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಎಲೈ ಶುಕವೇ; ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ
 ದ ಈಪರಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡುವೇ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮತ್ತು ನೀನು
 ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿತಿ ಆ ಶುಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಣಾಮ
 ವಂ ಮಾಡಿ ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಂದಬಂದು ಎ
 ತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಜಾಜೀರುವ್ವಿನ ಹಾತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪವಳಿರುವ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಕರಕಸುಲವಾಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಂಬಿ ಮಜ್ಜನಗೃ
 ಹಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಪರಿಮಳಯ ಕ್ತವಾದ ಪರಪಶೀತೋದಕದಿಂದ ಮಜ್ಜ

ಸವಂ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಬಳಲಿ ಬಿಳ್ವೇರಿ ಕೃಶವಾಗಿರುವ ಸುಕುಮಾರ ಶರೀರವನ್ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ಪರಿತಾಪವಂಗೆಂಡು, ವೇಗದಿಂದ ಈಪರಿಯಂ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಗೂ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಗೂ ಬಿನ್ನೈಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಭೋಜನಾದ್ಯುಪಚಾರಂಗಳಂ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಶೀಲಾಮೃದಿರಕ್ಕೆ ಕರತುದು ಬಳಕ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿರಪತಾವನ ನೋಡಿ ಅದಂ ತಾಳೇ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ ಕಳಂಗರಾಜನಿರುವ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಮಯವಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಮನೆಯೊಳು ಭೋಜನಂಗೆಯ್ದು, ಬಳಕ ದಂಪತಿಗಳೇರ್ವರು ಚೆನ್ನದ ಚೌಕಿಯೊಳು ಕುಳಿತು ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯವಂ ಸವಿಯುತ, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಂದಬಳಕ ಅನನು ಪೇಳಿದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ಬಂಟಿಸುತ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ವಿವಾಹ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಇದೇಸಮಯವೆಂದು ಎದುರಾಗಿ ಪೋಗಿ ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಪಾದಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಸುಲ್ಲಲು, ರಾಯನು ಅವಳನ್ನೋಡಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸದೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ, ಮೊಗದೋಳ್ ಏನೋಬಂದು ಹೊಸಪರಿಯಾಗಿರುವ ಭಾವದಿಂದಲೂ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಎಲೈ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯೆ; ಕುಮಾರಿಯು ಕುಳುಬಂದಿರುವಳೇ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮಹಾರಾಯನೇ; ಶ್ರೀ ಉಪಕ್ರೋದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಉದಯಿಸಿರುವ ಮಹಾಪುಣ್ಯವತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಯಾವದಲ್ಲ ಏನುಕಡಮೆ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾನಾತಂ ಕೇಳಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ತನ್ನ ಮನದೊಳು ಈ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯಂ ಕುಮಾರಿಯು ಏನಾದರೂ ಬಿಡಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೋಪವಂಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿಥೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿ, ಎಲೈ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯೆ; ನೀನ್ಯಾಕೆ ಏನೋಬಂದು ವರಿಯಿಂದಇರುವೆ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯು ನಿನ್ನನ್ನೇನಾದರೂ ಆಂದಳೋ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಖೀರುಗ

ಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರು ಮಾತುಕಥೆಗಳು ನಡೆದಿರುವದೋ ಎಂದು ಕೇಳಲಾ
 ಚತ್ರಲೇಖಿಯು, ಸ್ವಾಮಿಯೇ; ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷವಿರುವಾಗ ಈ ಸಂಗತಿಗ
 ಳೊಂದೂ ನಡೆಯಲಾರವು. ನಮ್ಮ ಅರಸಿಯು ನನ್ನಂತನ್ನಪ್ರಾಣಮಾಗಿ ಕಾ
 ಣುತ್ತಿರುವಳು ಎಂದು ನುಡಿದು ತಾನು ಬಂದಿರುವಕಾರ್ಯವಂ ಪೇಳುವದ
 ಕ್ಕೆ ನಾಚಿಗೆಗೊಂಡು ತಲೆಬಾಗಿ ನೋಗನುನೋಟದಿಂದ ಕೆಲಬಲದೋಳ್
 ನೋಡುತ್ತ ಭಯವು, ಉತ್ಸಾಹವು, ತ ರೆಯು, ಕೌತುಕವು ಗೊಂಡಿಲ್ಲ.
 ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಆ ಚತ್ರಲೇಖಿಯು ಕರದುಕೊಂಡು ಮೋಗಿ
 ಮಾತನಾಡಿಬಾ ಎಂದು ರಾಣಿಗೆ ಅವ್ವಣೆಯುಂಕೊಡಲು. ಸುಲೋಚನಾದೇ
 ವಿಯು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಯಾವ ನಾರಂಭವು ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ
 ಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಲಾ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಗೆ ಚತ್ರಲೇಖಿಯು ಕುಮಾರಿ
 ಯ ಬ್ಯಾಸರವಂ, ಅವಳು ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿರ್ದದಂ, ಬಬ್ಬಳೇ ವಸಂತ
 ವನವಂಕುರಿತು ಮೋಗಿರ್ದದಂ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಶಖೆತಟ್ಟ ಮೂರ್ಛಿ
 ಮೋದುದಂ, ಅನಂಕಂಡು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹುಡುಕಿ ಬೆದರಿ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ
 ವಿಸಾಸಂಕಟ್ಟ ಮೂರ್ಛಿಯಿಂದೆಬ್ಬಿ ಶಿ ಮೂಜೆಯಂಗೈಶಿದುದಂ, ಆಕಾಲ
 ದೊಳು ಮನ್ಮಥನ ವಾಹನವಾದ ಗಿಣಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದುದಂ ಕೂಡಾ
 ಪೇಳಲಾಗ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯು ಎಲೈ ಚತ್ರಲೇಖಿಯೇ; ನನ್ನ ಮಗಳು
 ನಿನ್ನಿಂದ ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ನನ್ನ
 ಮಗಳಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ಪೇಳಿ ಅವಳಂ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಅವ
 ಳಿಗೆ ತಾನು ಅಲಂಕಾರವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದುವಾರದ ಬಡವೆಗಳನೆಲ್ಲ
 ವಂಕೊಟ್ಟು, ತ ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚಿತ್ರಲೇ
 ಖಿಯು ಪೇಳಿದವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲ ವಂಬಿನ್ನವಿಸಲು. ರಾಯನು ವೇಗದಿಂದಿದ್ದ
 ನೋಡಿಬರುವಾ ಎಂದು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಣಿ
 ಯೊಡನೆ ಅಂತಃಪುರಮಾರ್ಗದಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಸಖಿ
 ಯರು ಅರಳದ ತಾವರೆಯ ಕೇಸರಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಎಸಳುಗಳಂ ಕತ್ತರಿ
 ತಿ ಜೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಶಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿಗಳಂ ಮಾಡುವರು ಕೆಲವರು.
 ದುಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂ ಪೋಣಿಸಿ ಬರಿಗಳಂಮಾಡಿ ಮಾಲೆಗಳ್ಳಂ

ಕುಚುಗಳಂ ಇಳಿಯಬಿಟ್ಟು ಮಂಚಗಳಿಗೆ ಮೇಲುಬೊದ್ದಿಕೆಗಳಂ ಮಾಡುವರು ಕೆಲವರು, ವಜ್ರಕರ್ಮದ ಧೂಳಿಗಳಂ ಮರಳುಗುಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳನಿಟ್ಟು ಅವರೋಳ್ ಪನ್ನೀರುಗಳಂ ತುಂಬಿ ಬದ್ದೆಪಾವುಡೆಗಳಿಂದ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿ ತಂಪಾಗಿ ಘಾಳಬೀಸುವ ನೆರಳುಗಳಲ್ಲಿರಿಸುವರು ಕೆಲವರು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಪ್ಪಬೀಸಣಿಗೆಯಂ ಪಿಡಿಮ ಇಮ ಬಾಡಿಸುವರು ಹೊಸದಾಗಿ ತರೀತೀನವನ್ನು ಕೆಲವರು. ಕಸ್ತೂರಾದಿಗಂಧಗಳಂ ಹದ ಮಾಡುವರು ಕೆಲವರು, ಕುಸುಮಾಂಜನಂಗಳಂ ಮಾಡುವರು ಇಕ್ಕುರನೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾನಕಗಳ್ಳ ಶೋಧಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಈವರಿ ಶೀತೋಪಚಾರವಸ್ತುಗಳ ಸನ್ನಹಿಸುವರುನೋಡಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಇದೇ ನಿರ್ದೇಶನವೆಂದು ಪೇಳಿತ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯದಾಂಟ ಕುಮಾರಿ ಇರುವ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟು ರೋಳ್ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಬೇಗದಿಂಪೋಗಿ ರಾಯನೂ ರಾಣಿಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಗೆದಯಮಾಡುವರೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಭಯದಿಂ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ದೇಹದೊಳಂಟಿರುವ ಪುಷ್ಪರೇಕುಗಳಂ ಕಪ್ಪುರದ ಧೂಳಿಯಂಕೂಡಾ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಪೊರಶಿಕೊಂಡು ಮೊಗದೊಳ, ಕಪೋಲಂಗಳೋಳ, ಇರುವಕಿರುಬೆ ಮರಂ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂ ವರಸುತ, ಮಿತ್ರೆಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಕೈಲಾಗದಿಂ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಮುಂಭಾಗದೊಳು ಬಂದು ಯದುರಾಗಿ ಬರುವ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಯಮಾಡುವಾಗ ಕನ್ನಡಿಗಳಂತ್ರಿಪಕಪೋಲಂಗಳು ಬಿಳ್ವವರೆಗಳಂತೆ ಬಿಳ್ವೀರಿರುವದಂ, ಮಿಂಚನಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ತನುಲತೆಯು ಬೆಳ್ಳಿಯತಗಡಿನಂತಾಗಿರುವದಂ, ಪದ್ಮರಾಗದಂತೆನಿವ ತುಟಿಯು ಭಾರಿಭಾರಿಗು ಬಿಡುವ ನಿಟ್ಟು ಸುರಂ ಮೊರಲಾರದೆ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವದಂ, ಮತ್ತು ಕಿರುನುಡಿಗಳಂ ಮೊಗದೋಳ್ ತುಂಬಿರುವ ಲಜ್ಜೆಯಂ, ಸಖೀಜನಗಳೋಳ್ ಕೋಪವಂ, ಬ್ಯಾಸವಂಕೂಡಾನೋಡಿ ವಿರಹತಾವದಿಂದೀವರಿಯಾಗಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಎಚ್ಚೆ ಪ್ರತಿರಿಯೆ; ಮನೋಹರವಾದ ಪತಿಯಿಂದ ಬಡಗೂಡಿ ಸುಮಂಗಲಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರೊ

ದು ಅಶೀರಾಧವೆನಿಸುವುದು. ಸುಲೋಚನಾಪೀವಿಯು ಸಮಸ್ತ ರವೆನಿಸುವುದು. ಮನುಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶಿರಸ್ಸನ್ನಾಪುರಿಸಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಕಂಬನಿಯು ಹೊಮ್ಮುವುದು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಾಕಿದರೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಮೈಸವರುತ್ತ ಎಲೈ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯೇ, ಕುವಾರಿಯು ಜೋಷಾಸನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಪೇಳುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲು. ಅಬಳಕೆ ವಿಜಯವರ್ಧರಾಯನು ಪತ್ತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಲೀಲಾಶುಕನೊಡನೆ ಬಂದು, ಮುತ್ತಿನತೂಗುಮಂಚದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಮಾಲತಿಯೊಡನೆ ಮೃದುವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತಲಿರುವಾಗಲೇ ಮೃದುಮೃಗವು ಲೀಲಾಶುಕನೊಡನೆ ಬಂದು, ಅಶೀರಾಧವೆನಿಸುವುದು, ಕುಳ್ಳಿರಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲಾರಾಯನು ಶುಕದನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ, ರತ್ನಗಳಂತಿರುವ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಬಣ್ಣವನ್ನೋಡಿ, ಆಶ್ರಯವಂ ಸಂತೋಷವಂಗೊಂಡು ಇದು ಶುಕ್ರಾಕ್ಷರಾಯನೋ? ಗೌರೀದೇವಿಯ ಕರದೊಳಿರುವ ಶುಕವೋ? ಅಲ್ಲದೇ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಪೇಳಿದಂತೆ ಮನ್ಮಥನ ವಾದನವೋ ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮವಂಗೊಂಡು ಎಲೈ, ಶುಕಶ್ರೇಷ್ಠನೇ; ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯೊಳ್ಳಯೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಈಲೋಕವಂಕುರಿತು ದಯಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಈಗ ನಿನ್ನದರ್ಶನದಿಂದ ನಾವು ಆ ಮನ್ಮಥನು ನೋಡಿದಂತೆ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಲೀಲಾಶುಕನು ಎಲೈ ವಿಜಯವರ್ಧರಾಯನೇ; ಉಪಶ್ರುತೀದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರುವದೇನಚ್ಚರಿಯು, ಇದಲ್ಲದೆನಮ್ಮ ಅರಸಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತಾಗಿರುವದೆಂದರೆ ! ಕಳಿಂಗನಗರದೊಳಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ಅವಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಪುರುಷನಂ ಸಂಘಟನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಆ ವಿವಾಹೋತ್ಸವವನ್ನೋಡಿ ಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿರುವದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು ಚಿತ್ರದೊಳ ರವಿರುವ ಬಬ್ಬ ಪುರುಷನಂ ಕಂಡು, ಅಂತ ಪುರುಷನನ್ನೇ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇರುವದಂ ತಿಳಿದೆನು. ಅದು ಅಶಕ್ಯವಾದಕಾರಣ ಸ್ವಯಂವರವೆಂದು ಸಾರಿಸಿ; ಐರಾಪತಾದಿ ಎಂಟುವಸ್ತುಗಳೂ

ಪಾಂಗಳಾಗಿ ಕುರಿತರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡುವುದು ವೇಳೆ, ಈಗ ಸಕಲವೇಶವ ಅರಸುಗಳಿಗೂ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂದು ಪತ್ರಂಗಳಂ ಬೇಗ ಕಳುಹಿಸುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ರಾಯ ನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಉಪಶ್ರುತಿದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವೇ ಈ ಶುಕರೂಪವಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನವಂಶವಂ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಶುಕಕ್ಕೆ ಅಂಜಲಿಯುಮಾಡಿ, ಪತ್ನಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮಗಳವ್ರಭಾಸವಂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ರವಸ್ಥೆವಾದ ಬಂದು ಸ್ಥಳದೊಳ್ ಕುಳಿತು ರಾಣಿಯಂಕರದು ಎಲೈ ಪಿತ್ರಿಯೆಳ್ಳು ಈ ಭೂಮಿದೊಡೊಳ್ ದೇಶಂಗಳನೆಲ್ಲ ಜಮಿಸುತ್ತ ಬರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶದ ಅರಸಿನಿಂದ ಭಯಗೊಂಡು ಪುತ್ರಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳ್ಳೆಬೇಕೆಂದು ಇರ್ವೆನು, ಈಗ ಈ ಶುಕವು ದೈವಗತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಸ್ವಯಂವರವೆಂದು ಮಾಡಿ ಅದರೊಡೊಳ್ ಈ ದುರ್ಭಟಂಗಳಾದ ಪಾಂಗಳಂ ಕುರಿಯುವಂತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾಡ್ವೀಪಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದೊಡಗೂಡಿ ನಾನು ಉಳಕೊಂಡೆನು. ಈ ಪಾಂಗಳಂ ಆ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಪರಾಜಿತನಾದರೆ ನುಮತವೇ ಸರಿ, ಅಥವಾ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನು ತ್ರಿಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ದೊರಕಲಾರನು, ಆದರೆ ಮದು ಸಂದೇಹವುಂಟು, ಈ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಈ ಪಾಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವದು ಅಶಕ್ಯವಾದರೆ ಲೋಕದೊಡೊಳ್ ವರನೆಂತು ದೊರಕುವನು, ಸ್ವಯಂವರವಂ ಎಂದು ಮಾಡುವದು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವೆಂತು ನೆರವೇರುವದು, ಸೌಗಂಧಿಕಾಡ್ವೀಪಿಯ ಮನೋರಥವೆಂತು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದು, ನಾನೆಂತು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆನು, ಈಶ್ವರಿಯು ಯೇನು ಮಾಡುವಳೋ ಯಂದು ನುಡಿದು ಆದರೆ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಗಣಿಯು ಅನತ್ಯವಂ ವೇಳಲಾರದು, ದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವು ನಿಷ್ಕಲವಾಗಲಾರದು, ನಮ್ಮ ವಂಶದೊಡೊಳ್ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಎಂಗೆಗೂ ಬರಲಾರದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹರ್ಷವಂ ತಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಸಾನಮುಟ್ಟಿಪಡೆನೈದಿ ಮುತ್ರಿಯಂ ಕರೆತಿ ಎಲೈಧ

ನಂಜಯನೆ; ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಗೆ ವಿವಾಹವು ಮಾಡುವ ಸಮಯವಾಗಿರುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲವು ಶೃಂಗರಿಸುವಂತೆಯೂ ವದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸನ್ನಹಿಸುವಂತೆಯೂ ಅಧಿಕಾರಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸುವದು, ಇದಲ್ಲದೆ ದೇಶ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳಿಗೂ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಂ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗ ಮಂತ್ರಿಯು ಮಾಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಚೋಳ, ನೇಪಾಳ, ಪಾಂಚಾಲ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಮಾರ್ಗದೇಗಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವಯಂವರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಂ ಬರಸಿ, ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದ ಅರಸಿಗೆವತ್ರವೆಂ ಬರೆಯಿಸಬೇಕೆನಲಾಗ ಕಳುಂಗರಾಯನು ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳ ಬಿರುದಾವಳಿಯುಂ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ತರಿಸಿ ವಕ್ಷಣೆಯೊಬರೆಯಿಸಿದನವೆಂತನೆ * ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯಕಲಮಹೀಮಂಡಲಮಣಿ ಭೂಪಣಾಯಿತ ನಾನಾ ದೇಶಾತಿಶಯಿ ಸಹ್ಯವಸ್ತಿ ಕೂಟದರ್ಶನೀಯ ಕರ್ನಾಟದೇಶ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಾಲಯ ರತ್ನಪುರ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾದ ನಿಜಭುಜಪರಾಕ್ರಮನಿರ್ಜಿತ ನೇಪಾಳ, ನಿಷಧ, ಪಾಂಚಾಲಾದಿ ಸಕಲ ಭೂಪಾಲಮಂಗಳ ಮೂಲಾಭುಷಿತ ನವರತ್ನರುಚಿರರಾಜಿನೀರಾಜಿತಪಾದಾಂಭೋಜರಾದ ಸಕಲ ಸರಸಕವಿಜನ ಜೀಗೀಯಮಾನವಿಮಲಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಿಕಾಧವಳೀಕೃತ ಸಕಲದಿಗಂತರರಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿವಂಶಸಂಭೂತರಾದ ವೀರ ವೀರಾಗ್ರರಣರಂಗಶೂರಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮ ಗಂಡಭೇರುಂಡಧ್ವಜ ಬಿರುದ ರಾಜಾಧಿರಾಜನರವತಿಸುಗಂಧರಾಜಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರರವರ ಸಮಕ್ಷಮಂಗಳಿಗೆ:- ಕಳುಂಗದೇಶದ ಗಜಪತಿವಿಜಯವರ್ಮರಾಯರವರು ಮಾಡುವವಿನಯಾರ್ಥ:- ಈ ಪಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಪಂಚಮೀನಾಸರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನುಬಂಧಿನ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುವೆವು. ಅಲ್ಲಿ ದಿನ ದಿನದೋಳ್ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿ ಬರುವ ಸಾರ್ವಭೌಮವದದ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕಾಮುಖದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂ

ಛಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವರವ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿರುವ ಕಾರಣ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲವೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಬರುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿತನಕ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಈ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವದರಿಂದ, ನೀವು ವಿಧಾಂಸರು ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಮತ್ತು ಚತುರಂಗಬಲಸಮೇತರಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣವನ್ನಿಟ್ಟು ಇದೇನು ಕೆಲಸವೆಂದು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಮಾಡದೆ ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಿಸೇನಾಪತಿಯು ಕರಸಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಯಂವರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ಬೇಗದಿಂ ಆಯಾಯ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ತಲಪಿಸುವ ದಲ್ಲದೆ ಚನ್ನದ ನೀರಿನಿಂ ಬರೆದಿರುವ ನೀಲವರ್ಣದ ಪತ್ರಿಕೆಯಂ ಕರ್ನಾಟದೇಶದರಸಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಲಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಕಳುಹಲು. ಆ ಸೇನಾಪತಿಯು ಮಂತ್ರಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಯಂವರ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೂರಾರು ಜನ ರಾಹುತರ ಗೊತ್ತುಗಾರರಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಇಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಬಂದೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಚತುರನಂ ನೋಡಿ-ನೀನು ಸುಗಂಧ ರಾಜನಿರುವ ಕಟಕಕ್ಕೆ ನಿಂಧುದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳ ರಾವುತರಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಸಮಯವಂ ತಿಳಿದು ಆ ರಾಯಂಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಂ ಬಪ್ಪಿಸಿ, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ನಡೆಯುವದೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಲು. ರಾವುತರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಗಾರನಾದ ಚಿತ್ತವೇದಿಯಂಬುವನು-ಉತ್ತಮಾಶ್ವಗಳರನ್ನೇರಿದ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರೊಡಗೂಡಿ, ವಿಜಯನಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ವೇಗದಿಂ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಮುಂದುಗಡೆ ಬಂದುಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ವರ್ಷತಂಗಳಂ ಬಂದು ಘಳಿಗೆವೊಳಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದುಯೋಜನದೊಳು ಕಾಣುತ, ಇವು ನದಿಗಳು, ಇವು ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಇವು ಅರಂಣ್ಯಗಳು ಎಂದು ಪೇರ್ಬಡಿಸಿ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ತಡುವುಗೊಡದೆ ನಡದು, ನರ್ಮದಾ ನದೀತೀರದೊಳಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕನಕಮಯಂಗಳಾದ ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳಂ, ಮಣಿಕಲಶಂಗಳಂ,

ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಸೌಧಪಂಗಿಗಳಂರಂಗುಮಿಾರಿರುವ ಗೋಪುರಂಗಳಂ, ಕು
 ಲಗಿರಿಗಳಂತೆಸೆವ ಕೊತ್ತಲಂಗಳಂ, ಶೇಷನಿಂ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಘಣಗಳಂತಿರ್ಪ
 ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಕೋಟಿತನೆಗಳಂ, ಇದರ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮೇ
 ರುಪರ್ಪತದಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಮಣಿಕಲಶಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ರಾಜಮಂದಿರ
 ವಂ ಕೂಡಾ ನೋಡಿ ಸಕಲ ದೇಶಂಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಂ
 ಮಾಡಿರುವಳು, ಈ ಕಟಕವು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕರ
 ದೊಳಿರುವ ಮಣಿಕಟಕವಾಗಿರುವದೆಂಬಲಕ್ಷ್ಯ ಯುಪಡುತ, ತಮ್ಮ ವಸ್ತು
 ಮುಸ್ತೈದುಗಳು ವಿಜಾತೀಯಂಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಇ
 ಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಂ ಕಟಕದೊಳ್ ಬಿಡುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಯೋಚ
 ನೆಯಂ ಮಾಡುತ ಮೊಲ್ಲನೆ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ, ಕಟಕದ ಕಡೇ ಉಕ್ಕಡಂಗಳ
 ಕಾನಲುಗಾರರು ಅವರ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಇವರು ಕಳಂಗದೇಶದ ರಾವು
 ತರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು, ಮತ್ತೂ ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಗುರುವು ಮೊದಲು
 ಬಂದಿರನಲ್ಲವೇ? ಆ ಗುರುವಿನ ರಾಯನಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಇರಬಹು
 ದೆಂದುಊಹಿಸಿ, ಇವರುತಡದರೇನೋ ತಡೆಯದೆಇದ್ದರೇನೋ, ಬೇಗದಿಂ
 ಚಾರದರ್ಪಣನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸುವಾ-ಎಂದು ಪೋಗಿ ಪೇಳಲು; ಅವನು ತ್ವರಿ
 ಯಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆವೋಗಿ-ಸ್ವಾಮಿ! ರಾಜೇಂದ್ರನೇ, ಕಳಂಗದೇಶ
 ದಿಂದ ರಾವುತರು ಬಂದಿರುವರಂತೇ? ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಅಪ್ಪಣೆಯಂಗೆೊಂಡು
 ಆ ರಾವುತರಂ ಕರತಂದುರಾಜಮಂದಿರದ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅ
 ವರೋಳ್ ಗೊತ್ತುಗಾರನಾವ“ ಚಿತ್ತವೇದಿ” ಎಂಬವನಂ ಬಡ್ಡೊಲಗಂ
 ಗೊಂಡಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆದುರಾಗಿ ಕರತಂದು ವರಾಕೆಂದು, ಬಿನ್ನ
 ವಿಸಲಾಗ ಭೂಪಾಲಕುಲತಿಲಕನು-ಅವನಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ ಪುರ್ಬಿನಿಂದ ಸನ್ನೆ
 ಯಂ ಮಾಡಲು, ಚಿತ್ತವೇದಿಯು ಸ್ವಯಂವರಪತ್ರಿಕೆಯುಮುಂಟಿಟ್ಟು ಪ್ರ
 ಣಾಮನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು
 ಆದಂ ನೋಡಿ, ಇದು ಲಗ್ನಪತ್ರವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ರಾಜಾಧಿರಾಜ
 ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಬರೆದಿರುವ ಬಿರುದಾವಳಿಯಂ ಓದುತಿರಲಾಗ, ರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು-ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಪೇಳಿದಂತಾದುದೆಂದು ನಸುನಗುತ, ಸಂತೋ

ಷದಿಂ ಚಿತ್ತವೇದಿಗೂ, ಅವನಕಡೆ ರಾವುತರಿಗೂ, ಬೇಕಾದ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರ
ಭೂಷಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಬಡ್ಡೊಲಗದಿಂದೆದ್ದು -ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತುನಾ
ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ದೋರದ ಅರಸುಗಳು ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರುವ
ರು, ಅವರಂ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಹಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾ ಎಂದು ಸುಡಿಯುತ, ಸೇನಾಪ
ತಿಯಂ ಕರಸಿ-ಶತ್ರುಂಜಯನು ಈ ಕಟಕವಂ ಕಾದಿರಲಿ, ನೀನು ಕೆಲವು ಸೈ
ನ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಂಗಡ ಬರುವವನು ವೇಳೆ, ಆ ರಾತ್ರಿಯೋಳು ಸು
ಖದಿಂದಿದು:-ಮರುದಿನ ಉದಯದೋಳು ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಳಿಂಗೆ
ನಗರವಂ ಕುರಿತು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿಹೊರಟು, ದಿನಕಮಗ್ನಿಂ ಬರುತೆ
ಮಾರ್ಗದೊಳಿರುವ “ಕಪಿತಾ” ಎಂಬ ನದಿಯಂ ಆನೆಗಳನ್ನೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಾಂಟಬರುವಾಗ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಕಲದೇಶದ ಅರಸು ತ
ನ್ನ ಮನದೋಳು ಈಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೋಸುಗ ನಾನು ಕಳಿಂ
ಗನಗರಿಯಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರೆ! ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಈ ಮಾರ್ಗದೋ
ಳು ಬರುವ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಸ್ವಯಂವರಿಸಿದರೆ ನನಗೇನುಗತಿ ಎಂದು ಭಯ
ವಡುತ, ಈ ರಾಯನು ಬಂದವೇಲೆ ನನ್ನಂ ಸ್ವಯಂವರವೋಳು ಕೇಳುವ
ರ್ಯಾರೆಂದು ಸಕಲ ಸಂಭಾರವಂ ಸನ್ನಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುಗಂಧರಾಜನ ಎದು
ರಾಗಿ ಪೋಗಿ ಮರಾಡೆಯಿಂದ ಕರತಂದು, ಸೇನಾಸಮೇತನಾದ ಆ ರಾಯಂ
ಗೆ ಮಜ್ಜ ನಭೋಜನಾದಿಸತ್ಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂ
ಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ. ಬಳಿಕ ಕಳಿಂಗನಗರಿಗೆಪೋಗುವವಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಂ ತೋರಿ
ಸುತ, ತಾನೊಬ್ಬ ಸೇವಕನಂತೆಸೇನೆಯೊಡನೆ, ಒರುತಿರಲಾಉತ್ಕಲದೇಶದ
ರಾಜನೊಡಗೂಡದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಳಿಂಗದೇಶದೋಳು ಉಪವಿಂಧ್ಯ
ಗಿರಿಯ ಸಮೀಪವಂ ಸೇರಲು; ಆ ಸಮಾಚಾರವಂ ಕಳಿಂಗರಾಯನು ತನ್ನ
ಸೇನಾವತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ, ತನಿಗೆ ಗಡವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಂ ಸಾರ್ಥ
ಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಬಾದೇಪರಿಯಾದ ಆಕಾರದಿಂ ಅಲಂಕಾರಗಳಂ
ಒಪ್ಪಿರುವ ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರಆನೆಗಳನ್ನೇರಿದ ಸೃಣಿಕರೊಡಗೂಡಿ, ಉಪವಿಂ
ಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಗುಡಾರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎದುರ್ಗೋಳ
ತೋಸುಗ ಬರತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಕಳಿಂಗ

ರಾಯನಂ ಹತ್ತುಮಾರುದೂರ ಎದುರ್ಗೊಂಡುಬಂದು, ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯವನೆಂದು, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮಾವನಾಗುವನೆಂದು ಮನದೋಳ್ ಯೋಚಿಸಿ, ಸಮಸ್ತಾರಮಮಾಡಲುದ್ಯೋಗಿಸಲು; ಆಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸಮಸ್ತಾರಮಾಡಲೀಸನೆ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಅಲಿಂಗನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳಂ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು; ಈಗ ನೇತ್ರಂಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಅಧಿಕಮಾದ ಅನಂದನು ಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳೋಳ್ ತೂಗ್ಯಾಡುವೆನೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಈರ್ವರೂ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು-ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ರತ್ನಪೀಠದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅನರ್ಘ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸಮೀಪದೊಳು ಕುಳಿತು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಕಲದೇಶದ ಅರಸನಂ ಕುಶಲವಂಕೇಳಿ, ಹಾಗೇ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನ ವೊದಲಾದವರಂ ಇವರಿವರ್ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಉಚಿತವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಬಳಿಕ ಈರ್ವರೂಸೇನಾಸಮೇತರಾಗಿ ತೆರಳಲಾಗಿ, ಕಳಿಂಗವತಿಯ ಸೇನಾಗಜಂಗಳೆಂಬ ಕಾಲಮೇಘಂಗಳಿಂದಭೂಮಿಯೇ ಗಗನದಂತೆಯೂ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಸೇನಾಗಮನದಿಂದಿದ್ದ ಧೂಳಿಯಿಂ ಕವಿದ ಆಕಾಶವು ಭೂಮಿಯಂತೆಯೂ ತೋರಿ, ನೋಡುವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲು.

ಇಂತು ವೈಭವದಿಂದ, ಗೋದಾವರೀನದೀತೀರದೊಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕಟಕವನ್ನೆದಿದ ಬಳಿಕ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಗೆೊಂಡು ತನ್ನ ನಗರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಲು; ಅನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕಸೇನಾಜನಂಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ; ಇಂತು ಸಕಲ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ರಾಜ್ಯವಂ ಸಾವೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ; ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಬಾಡಿಯ ವೀಳ್ಯದೆಲೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಳು ಹಾಯಿಗೊಂಡು ಕುಳಿತು, ವಸಂತಕಾಲ ಬರುವವ್ಯಾಳಿಗೂ, ಗೋದಾವರೀನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸೊಗಸಿಗೂ, ಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವದ ಸೊಂಪಿಗೂ, ಈ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಗೂ, ನಮಿಗೀಗ ಬಲು ಸುಮ್ಮಾನವಾಯಿತೆಂದು ನಾರಿಕೇಳಮದ್ಯಗಳಂ ಕುಡಿದು, ನಾನಾಜಾತೀಯ್ಯ

ರಾದ ನಾರಿಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿವಾಹವಂಗೈಯುತ್ತ, ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಾ
 ರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ* ಗದ್ಯಕುಂಡಲಿಕೆಯುಂಡವರಶು ಪುಂಡರೀಕಭವಾಬ ದೇವ
 ಮುಖನಿಖಲಸುರವರಪರಿಭವಪರಿಣಿತ ಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡಮುಂಡಬಂಡನಿ
 ಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರಭುಜಾವಂಡಪರಿಮಂಡಿತಚಾಮುಂಡಿ
 ಕಾಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ವ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾ
 ಪ ಸಕಲ ಭಾವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾ
 ಯನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನವ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಧು
 ರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತಾತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನ ಸೂತ್ರಸುಚರಿ
 ತ್ರ ಚಾಸುರಾಜಮಹಾರಾಜಪುತ್ರಸರಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹಿಮಾರ ಪುರಮಾಧೀ
 ಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾ
 ದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಯವೆಂಬ ನವೀನಕೃಿಯೊಳು ಸೌಗಂಧಿಕಾವಿರಹವಂ,
 ಲೀಲಾಶುಕಾಗಮನವಂ, ದೇಶದೇಶಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರಲಗ್ನಪತ್ರಿಕಾಪ್ರೇಷ
 ಣವಂ, ಕಳಂಗಪುರಿಗೆ ಸುಗಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಗಮನವಂಕೂಡಾಬಂಣಿಶಿರು
 ವ ದಶಮಾಶಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಪ ತ್ತ ನೇ ಅ ಧ್ಯಾಯ ಸಂ ಪೂರ್ಣ ವು

ಕುಭಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಚಾವುಂಡಿಕಾಂಬಾಯ್ಕನಮಃ

ಹ ನ್ನೋ ದ ನೇ ಅ ಧ್ಯಾಯ

ವಜ್ರಪ್ರಾಣಪ್ರಾರಂಭ.

ಇಂತು ಸುಗಂಧವಾಜೀಂದ್ರನು ಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಳುಗಿದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಂದ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿ, ಗೋದಾವರೀನದೀತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಕಟಕದೋಳು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು. ಆ ಕಾಲದೋಳು ಜೀಶ ದೇಶಗಳ ಅರಸುಗಳು ಇವ್ವಡಿಯಾದ ವಿಭವದಿಂದ ವಿಜಯನಗರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅದರೋಳು ಕೆಲವು ರಾಜರು ಈ ಸಮಯದೋಳು ಸೇನೆಯು ಶ್ಯಾನೇಇರಬೇಕೆಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಲವಂ ಕಟ್ಟಿ, ಚಿತ್ರವರ್ಣಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದುಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೆರಳುವರು ಕೆಲವರು, ಸೇನೆಯೊಳಿರುವ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ವಡವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸೇವಕ ಜನಗಳಿಗೆ ರತ್ನದಾಭರಣಗಳಂ ಚಿತ್ರದುಕೂಲಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ಬರುವರು ಕೆಲವರು, ಇವರ ಪ್ರತಿದೈಯಂ ಯಾರು ನೋಡುವರು, ಕಳುಗ ನಗರದೋಳು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಘಟಕರಾಗಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಧನಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮುಖದಿಂದ ಕಾಯುವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆನೆ, ಬಂಟೆ, ಭಂಡಿಗಳಮೇಲೆ ಧನವಂ, ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆರಳುವರು; ರೂಪವಂತರಾದ ಕೆಲವರು ಲೋಕದೋಳು ತಂದೆಯು ಕುಲವಂವಿದ್ಯೆಯಂ ಗುಣಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಪುತ್ರಿಯಂ ಕೊಡುವನು; ತಾಯಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ಬಂಧು ಬಳಗವಂನೋಡಿ ಮಗಳಂ ಕೊಡುವಳು; ಕನ್ಯೆಯಾದರೋ ರೂಪವಂತನಂ ನೋಡಿ ವರಿಸುವಳು; ಅದು ಕಾರಣ, ಇವರ ಸೇನೆಯು ಧನವು ಸ್ವ

ಯಂವರದೋಳು ಸ್ಥಾಫನವಲ್ಲವೆಂದು ಸೊಗಸಿನಿಂಬರುವರು; ಕೆಲಂಬರು ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಂಪೇಳಿದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನ ಅಳಿಯನೇ ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಸಂಧಾನವಂಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುವರು; ಕೆಲವರು ವಿಜಯವರ್ಧರಾಯನಿಗೂ ನಮಿಗೂ ಸಂತತನ ಸಮಾಪದೋಳ್ ಅಂಟಿರುವಾಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನಿಗೆ ಗಂಟುಬಿಳುವಮಂಟೇ ಎಂದು ನಂಬಿಗೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವರು; ಕೆಲವರು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದೆವು, ಈಗ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯು ಪ್ರಬಲನಾಗಿರುವದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಪೋಗುವವೋ ಬ್ಯಾಡವೋ ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಂಮಾಡುವಂತೆ ಬಂತೂ ಎನ್ನುವರು; ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ಅರಸುಗಳು ರಾಜ್ಯಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು, ಮಾರ್ಗದೊಳು ಧನಂಗಳಂ ವ್ರಯವಂ ಮಾಡಿಕಳಂಗಳುವರಿಗೆ ಪೋಗಿ, ಸಯಂವರವೂ ಕೈಗೂಡದೆ, ಕೆಲಸಕೆಡಬಾರದು ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವಾ ಎಂದು ಮನದೊಳು ಚಿಂತಿಸಿದೊರಡುವರು. ಕೆಲಂಬರು ಪರತರಾಜ್ಯದರಸುಗಳು-ಸುಂಧರಾಯನೊಬೋರ್ವ ಹುಡುಗನು ಕೈಲಾಗದರಸುಗಳಂ ಕೊಂದು ಕೊಬ್ಬಿನಿಂ ಮೆರೆಯುವನಂತೆ, ಈಗ ನಾನು ಅವನ ಗರ್ವವಂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸುವೆನೆಂದು ಗರ್ವದಿಂ ಸರಜನಂಗಳೊಡನೆ ಪೇಳುವರು, ಕೆಲಂಬರು ಎಲ್ಲರೂ ಬರುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಪೋಗದಿರುವದು ಸಮಾನರೊಳು ಅವಮಾನವು, ಸ್ವಯಂವರವು ನಮಿಗೆ ಕೈಗೂಡುವುದೆನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವು, ದೇಶದೇಶದ ವಿನೋದವನ್ನೋಡುವುದೊಂದೇ ಸುಮ್ಮಾನವೆಂದು ಪೊರಡುವರು. ಇಂತು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಕುಶಲರಾದ, ಕಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ, ಮಸ್ತಕ ನಳ ಕೂಬರ ಜಯಂತರಂತೆ ಸುಕುಮಾರಾಂಗರಾದ ಚೋಳ, ನೇಪಾಳ, ಪಾಂಚಾಲ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಂಗಳ ರಾಜಕುಮಾರರೋಳ್ ಕೆಲವರು ಅಲಂಕೃತಂಗಳಾದ ರಥಂಗಳೊಳು ಕುಳಿತು, ಕೆಲವರು ಶೃಂಗರಿತಿದ ತುರಂಗಗಳನ್ನೇರಿ, ಕೆಲವರು ಅತ್ಯುನ್ನತಂಗಳಾದ ಮತ್ತೆಗಜಂಗಳನ್ನಾರೋಹಣವಂಗೈದು, ಚತುರಂಗನೇನೆಗಳಂದೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಒರುವ ನದೀ

ಪ್ರವಾಹಗಳಂತೆ ಕಳಿಂಗ ದೇಶವು ಕುರಿತು-ಬರುವ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶದ ಸೇನೆಗಳಿಗೆ ಭೂಮಂಡವೆಲ್ಲ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದರೂ ನಡೆದುಬರುವಂತಿರುವ ಕುಲಪರ್ವತಗಳಂತಿವರಧಂಗಳಿಂದಲೂ, ಎತ್ತತ್ತಲೂ ಆ ಪರ್ವತಗಳೂ ಸುತ್ತಿ ಕವಿದಿರುವ ಮುಗಿಲುಗಳ ಮೊತ್ತಮೊತ್ತಗಳಂತಿರುವ ಮತ್ತಗಜಗಳಿಂದಲೂ, ಯಾವ್ಯಾವ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹುಲ್ಲೆಗಳ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡುಗಳಂತೆ ಹಾರಾಡುತ್ತ ಕುಣಿಯುವ ಕುದುರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಯಾವಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೇರೆಯುಂ ಮಾರಿತೆರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿಯೊಳು ಏರೇರಿ ಬರುವ ಸಮುದ್ರಗಳಂತೆ ತುಂಬಿ ತುಳಕುವ ಕಾಲೆ ರಳುಗಳಿಂದಲೂ, ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ತರ ತರದ ಬಂಜುಡಿ ದೊಪ್ಪಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದೋಳ್ ನಡೆಯುವ ವೃಕ್ಷಗಳೋ ಎಂಬಂತೆನವ ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ಈಪರಿಯಾದ ಗಿರಿ ಸಮುದ್ರಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿಯೇ ನಡೆಯುವಂತೆಯೂ, ಗರುಡಗಂಧರ್ವ ಲೋಕಗಳಿರುವಂತೆ ಗಜಾಶ್ವಲೋಕಗಳಂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಈಗವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗೈದನೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿ, ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಕುಣಿದಾಟದಿಂದಿದ್ದ ಧೂಳಿಯಪಟಲಂಗಳೆಂಬಮೇಘಗಳು ಸೇನೆಗಳೊಳಿರುವ ಪಟದನಿಸ್ಸಾಣಭೇರಿಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಗುಡುಗುತ, ಝಳಪಿಸುವ ಆ ಯುಧಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಮಿಂಚುತ; ಆನೆಗಳ ಘಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಝಲ್ಲೆಂದು ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾಸ ಇಂದ್ರನವಿವಾಹವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವವೋ; ಎಂಬ ತೆ, ನೋಡುವರಿಗೆ ಅಚ್ಚ ರಿಯುಂ ಪುಟ್ಟ ಸುತ್ತಿರಲೂ. ಕೆಲವರು ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗ ಪೋಗಿ ಶೇರುವಾ ಎಂದು ದೂರ ದೂರಂಗಳಾಗಿ ಬಿಡದಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ನಡೆಯುವರು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪೂರವ್ಯದೊಳದ್ದ ಮೈರವಂ ಈಗ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶೂರರಾದವರಂ ಶೇರಿಸಿಕೊಂಬುವರು; ಕೆಲಂಬರು ಈ ರಾಜಮಂಡಲದೊಳು ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ನಡೆಯುವದೋ ನೋಡುವಾ, ಎಂದುಪೂರಮಡುವರು. ಕೆಲಂಬರು ವೈದಿಕರು ಈ ಸ ಯಂವರದೊಳು ಕಳಿಂಗರಾಜನು ಬೇಕಾದ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡು

ಕೈಸೀದಿ ಬೇಡುತ್ತ ತೆರಳುವರು, ಕೆಲಂಬರು ಎದ್ದಾಂಸರು ತರ್ಕ, ವೇದಾಂ
ತ ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಿಗಳಂಜೊಡವಾಗಿನ್ನೋಡಿ, ನಮಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ
ಸಾಗರನೊಡನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ರಸಂಗವು ನಡದರೆ ತಡೆಯವೇ ವಿಶೇಷಫಲಮಾ
ಗುವದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಹ
ಗ್ಗಗಳ ಕಡಿವಾಣಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ತಟ್ಟುವಾಣಿಗಳಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಹಿರಿ
ಯರ ಕಾಲದಿಂ ಬಂದ ಹೆರಕು ಶಾಲುಗಳಂ ಮಡತಿ ಹೆಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನ
ವರಿಶಿಕೊಂಡು ಬರುವರು; ಕೆಲಂಬರು ನಾಡುನಾಡಿನ ಘನ ವರ್ತಕರು ಈ
ನೇನೆಗಳ ಬಡಗೂಡಿ ನಡದರೆ ಬ್ಯಾಡರ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾಡೆಗಳ ಸರ
ಕುಗಳಂ ಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿ ಕೊಡಬರುವರು; ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲಂಬರು
ದೇಶದೇಶದ ವೇಶ್ಯಜಾತಿಯ ಕಾಂತೆಯರಲ್ಲಿ ಹೊಂತಕಾರಿಯರು, ದೂರ
ದೇಶಗಳಿಂದ ಸುಕುಮಾರರಾದ ರಾಜಕುಮಾರರೊಳ್ಳ ಕಳಂಗಪುರಿಯಂ ಕೂರಿ
ತುಂಬುವರೋಳರೂಪುರೇಖೆಗಳು, ವಿಲಾಸಂಗಳು, ಕಲಾಮುರ್ಮಂಗಳು
ರತಿಚಮತ್ಕಾರಂಗಳು, ಉದಾರಗುಣಂಗಳು ಯಾರಲ್ಲಿ ಎಂತಿರುವದೋ,
ಇಂತಿರುವ ಸಮಯ ದೊರಕುವವೇ; ಎಂದೂ ಚಿಂತಿಸುತ ಹೊರಟು, ಹಗಲ
ಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೇ ಲಾಮಂಚದ ತಡಿಕೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪೂಮಂಚಗಳನ್ನೊಳ
ಕೊಂಡ ಗುಬುರು ಗಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಕುಳಿತು, ತಂವಾಗಿ ಅವುಷ್ಠಗಳಂ ಸೇ
ವಿಸುತ್ತ, ಇಂವಾಗಿ ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪುರವಂ ಮೊಗದೋಳ ಹಬ್ಬ ಕೊಳುತ, ನಿಮಿ
ಷನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಗಳನ್ನೊಡುತ್ತ, ಬಿಸಲಿಗೆ ಮೊಗವಂ ತೋರಲೀನದ
ವಿಟಪುರುಷರೊಡಗೂಡಿ ವಯಾಸಂ ತೆರಳುವರು; ಈಶೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು
ಗಳು ನಾನುಮುಂದೆ ತಾನುಮುಂದೆನುತ ನಡೆಯುತ, ತಮಿಗೆ ನಮಿಗೆ ಸ
ಯಂವರ ಬದಗುವದೆಂದು ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಯರುಗಳಂ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬನ್ನಿ
ರೆಂದು ಕರೆಯುವನೋ; ಎಂಬಂತೆ, ಚಲಿಸುವಧ್ವಜವಟಗಳಂದೊಪ್ಪಿದ ಕಳಂ
ಗನಗರದ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ ಬಂದ ಬುದೊಂದು ದೇಶದ ಅರಸುಗಳ
ಸಮಾಚಾರವಂ ಚಾರರಿಂದ ವಿಚಾರಣೆಯಂಗೆಯ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಉಪಚಾರವಂ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು-ಕೆಲವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗ
ಳಂ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸೇನಾಪತಿಗಳಂ, ಮಗಧಪತಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ

ನಾದ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನಂ ಸಹಾ ಕಳುಹಿ ಬಹುಮಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮರಾಠ
 ದೆಯಿಂದ ಕರತಂದು, ಅವರವರ ಸೇನಾನಿವೇಶಂಗಳಿಗೋಸುಗ ಶಿಂಗರಿಶಿರು
 ವ ಕಟಕಂಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಅರಸುಗಳಿಗೆವಿನೇನು ಪದಾರ್ಥ
 ಗಳಿಷ್ಟಂಗಳೋ, ಆಯಾಯ ಸಾವ.ಗ್ರಿಗಳೂ ಸಸುಗ್ರವಾಗಿ ತುಂಬಿರುವ
 ಉಗ್ರಾಣಂಗಳಂ ಐವತ್ತಾರು ಕಟಕಂಗಳೋಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರಿಶಿ, ತನ್ನ
 ಮುಖ್ಯ ಸೇವಕರಾದ ನೂರಾರು ಜನಂಗಳಂ ಬಂದೊಂದುಕಡೆಯೋಳು ವಿ
 ಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಹುಲಿಯ ಹಾಲುಮೊಲದ ಗಿಂಣನಾದರೂ
 ತಂದಾ ಬದಗಿಸುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವಾಡಿ, ಮತ್ತೂ ಪರಿಪರಿಯಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ
 ಅರಸುಗಳಿಗಲ್ಲರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ, ಸ್ವಯಂವರ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಯ
 ದೋಳು ಈ ದೇಶದೇಶದರಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ಸುಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಸ
 ಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ನಡೆಯುವ ಉಪಚಾರಂಗಳಿಂದಲೂ, ದೇಶದೇಶವವಿನೋ
 ದದಿಂ ಕೂಡಿದ ಆಟಗಳ ನೋಟದಿಂದಲೂ, ಹೊಸವಾಗಿ ಬರುವ ವಾರನಾ
 ರಿಯರ ಗಾನವಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಅಭಿನಯವಂ ನೋಡುತ್ತ, ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತ
 ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಂ ಮರೆತು, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೋಳಾಶೆಯಿಂದ
 ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾಂತೆಯರಂ ಕೂಡ ಒಲಿಸಿದೆ, ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ
 ಚೇಟೀಜನಂಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಮಾದ ಧನವಂ ಭೂಷಣಂಗಳಂ
 ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ದೇವಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರವಟಂಗಳಂ ತರಿ
 ಸಿ ಹಗಲ್ಲಿನ ನೋಡುತ್ತ, ಇರಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೂಪವಂಕನಸಿನೋಳ್ಕಾಣು
 ತ ಕಾಮನ ಬಾಣಂಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಈ ಕಳಂಗರಾಜ ಕನ್ಯೆಯಂ ಕಂ
 ಠಾರ ಕಾಣುವದು ಎಂದಿಗೋ? ಎಂದು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ, ಘಳಿಗೆ ಯುಗವಾಗಿ
 ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯಲಾರಜೆ? ಗುಡಾರಂಗಳ ಮುಂದುಗಡೆಗೆ ಬಂದು ಎದುರಾಗಿ
 ಬರುವರೆಲ್ಲರಂ ತಮ್ಮಂ ಕರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಳಂಗರಾಯನ ಕಡೆಯವ
 ರೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು
 ಸೇವಾ ವಿಹಾರದಿಂ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು

ಆಕಾಲದೋಳು ನೂರ್ಯನು ಈ ಸ್ವಯಂವರದ ಮಹೋತ್ಸವ
 ಕ್ಕೆ ತನ್ನಂಕರೆಯಲ್ಲಿವೆಂಬ ಅವಮಾನವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನಡದನೋ

ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಸುಪರಾಕ್ರವದಿನೋದಿತು ದುಗ್ಧವು
 ರೂಪವಕ್ಕೆ ಪೋಗುವನೋ, ಎಂಬಂತೆಯೂ, ದೇಶ ದೇಶದ ಚತು
 ರಂಗಬಲದ ಓಡ್ಡಾಟದಿಂದ ಎದ್ದಂತಾ ಧೂಳಿಯು ಮುಚ್ಚಿ ಮರೆವಾಡಿ
 ತು, ಈಗ ನನಿಗೆ ಕಳಿಂಗದೇಶವಂಕೂಡ ನೋಡದಂತಾಯಿತು ಇಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ
 ಫಲವೆಂದು ತಿರಳಿದನೋಯಂಬಂತೆಯೂ, ಸಕಲ ರಾಜಪುತ್ರರುಗಳ ವಿಷ
 ತ್ರಮಣಿ ಕಿರೀಟಗಳು ಮೊದಲಾದ ಬಡವೆಗಳ ಬೆಳಕೇ ಎಳೆಬಿಸಲಾಗಿ
 ರುವಾಗ ನನ್ನ ಬಿಸುಲಂ ಯಾರು ಕೇಳುವರು ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದಮೊರ
 ಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಚಕೋರಂಗಳ ಬಾಯಿಬಿಡದು ನೈದಲುಗಳ
 ನ್ನರಳಿ ಮಾರ್ಗಸರಿಗೆ ತಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಇಂತುಮಾಡಿ ಪಾಪವಂ
 ಪೋಗಲಾಡಿಸಲೋಸುಗ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ಳುಳುಗಿಬರುವೆನೆಂದು ತೆರಳಿ
 ದನೋ, ಎಂಬಂತೆಯು, ಸುಗಂಧರಾಜನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಇಂದ್ರನ ವಿ
 ವಾಸವಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕನಾದ ವರುಣನಿಗೆ ವೇಳಬೇಕೆಂದು ಪೋದನೋ;
 ಎಂಬಂತೆಯು, ಗಗನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಡಿಸುವ ಕುರುವಿಂದ ಮನೆಯ ಬುಗರಿ
 ಯು ಗದ್ದೆದು ತಿರಗಿ ಅಸ್ತಗಿರಿಯು ತಡದುದರಿಂದ ಬೀಳುವದೋ
 ಎಂಬಂತೆಯು, ವಾಸರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿದ್ರೆಯಂಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು
 ಮನೋಹರಮಾದ ಮದ್ಯವಂ ತುಂಬಿ ಮಡಗಿದಬಟ್ಟಲಂತೆಯು, ಆಕಾಶ
 ವೆಂಬ ಪಿರಿವಾದ ಗುಬರಿನ ತಾಳವೃಕ್ಷದೋಳು ಬೆಳದು ಬಲಿತು ಬಣ
 ವೇರಿ ಕಳತು ಬೀಳುವ ಫಲವೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕೆಂಬ
 ಕಾಂತೆಯು ಮೊಗದೋಳು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕುಂಕುಮವಂ
 ತುಂಬಿದ ಕುಂದಣದಭರಣಿಯೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಅಸ್ತಮಯಗಿರಿಯು ಶಿಖ
 ರದಿಂದ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ವಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಚಾರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಲ
 ಕಲ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ಮರಗಳ ಪೊಟರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಲಿಗಳ ಗುಬು
 ರುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪುರಂಗಳ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರಾಶಿಗಳಲೋವೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಶೇರಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರಂಗಳಂ ಕೊ
 ಡುತ್ತಲಿದ್ದವು. ತುಂಬೆಗಳು ಮಕರಂದದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳತುಂಬಿ ಝೇಂಕಾ
 ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತಾನರೆಗಳೋಳು ಬೇಗ ತಾವು

ಮಾಡಿದವು. ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗಂಟು ಹೆಣ್ಣು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ವಿಹಾರದಿಂದಿದ್ದು, ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಮೊಗದೋಳ್ ಮೊಗವನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುರಂಬಿಟ್ಟು, ಪೋಗಲಾರದೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ವ್ಯಸನದಿಂದ ನದೀ ತೀರಗಳೋಳ್ ಎರಗಿ ನೋಕ್ಕಿ ನೋರಗಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂ ಚಾಚಿ ಬಂದೊಂದನು ಪಿಕ್ಕೊಳ್ಳುತ, ಕೊರಳು ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳದಂತಾಗಲಾಗ ಬಂದೊಂದನಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತ, ಕಾಣಬರುವಷ್ಟು ದೂರ ತಿರಿ ತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ವಿಲಹವಂ ಅನುಭವಿಸಿದವು ಆಗ ಈ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯೇ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರಿತೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಪತಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನ ಪಯಣವನ್ನೋಡಿದ ಪದ್ಮಲತೆಗಳ ಅನುರಾಗವೇ ಕೆಂಪುದೋರಿ ವಡಗೂಡಿಪೋಗುವದೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಮ್ಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೇ ಪೋದರೆಂದು ಅರಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸುಬಂದಂತೆ ಕೋಪವಂ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಾಂತೆಯರ ಕೆಂಪಾದ ಕಂಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಅಸ್ತಮಯಪರತ್ವವೆಂಬ ಆನೆಯ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳದೋಳ್ ಬರುವರುನು ಚಿತ್ರವೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದ ಪಕ್ಷಿಮನೆಗರಗಳೋಳ್ ಫುಜಗಳಂ ತಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಾಡುವ ಫುಟ್ಟುಮುಟ್ಟಾದ ಬಿರದು ಜಟ್ಟಿಗಳದಟ್ಟಿಗಳಿಂದಿದ್ದ ಕೆಮ್ಮಟ್ಟಿಗಳ ಧೂಳಿಯು ಘಾಳಿಯಿಂದಿದ್ದ ಕಾಣಿಸುವದೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದೋಳ್ ನಾಟ್ಯವಂಗೈವಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ದೇವದಾಸನರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿದ ವಾಸವಾಳದ ಹೂವುಗಳ ರಾಶಿಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಪಡುವಣಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಡೋಣಗಳು ಸೂರ್ಯನ ರಥಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೋಡಿ ಜಾತಿವೈರದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಥವಂ ಕೆಡಹಿ ಸೂರ್ಯನಂ ಸಮುದ್ರದೋಳ್ ದಬ್ಬಿ ಕುದುರೆಗಳು ಶೀಳ ಚಲ್ವಾಡುವ ರಕ್ತವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮನ್ಮಥನು ಬಡೋಲೆಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ಮೊದಲು ಮಲಯಮಾಠಾತನೆಂಬ ಸೇವಕನು ಬಂದು ಕೆಂಬಂಣದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಕಂಠಗಳ್ಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಸಿಸುವನೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ರಾತ್ರಿಯಂಬೋರ್ವ ಸತಿಯು ಪತಿ

ಯು ಬಗ್ಗುವನೆಂದು ಬೇಗ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಶೀರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕುಂಕುಮದ ಬೆಣ್ಣೆನಿಟ್ಟು ಬೈತಲೆಯೋಳು ಧರಿಸಿದ ಚಂದ್ರನೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೂ ಕೆಂಪಾವರೆಗಳೆಲ್ಲ ಬುಡಾಗಿ ಶೇರಿದಂತೆ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಪವಳದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿ, ಬಳಿಕ ಪಾರಿವಾಳದ ದ್ರವ್ಯದ ಬಣ್ಣವಂತೂ, ಅಪ್ಪರೋಳು ಪದ್ಮರಾಗದಂತೆ ರಂಗಾಗಿ, ಲೋಕರಂಜಕವಾದ ಸಂಜೆಗೊಪ್ಪು ದೇಶದೇಶಗಳಂ ಸೋಂಕಿ, ಕಳಂಗನಗವಿಯೋಳು ಗುಜ್ಜರಿಯ ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಳುವ ಮೋಜುಗಾರರ ಬಿಳಿಯಬಟ್ಟೆಗಳೋಳು ಪ್ರೋಕುಳಯನಿಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪುರದಸೌಧ ಗವಾಕ್ಷುಗಳೋಳು ನಿಂತು ನೋಡುವ ನಾರಿಯರ ಮುಕ್ತಿನಹಾರಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಕೆಂಪಿನ ಸರಂಗಳಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ, ಕಳಂಗದೇಶದ ಕಾಂತೆಯರ ತುಟೆಗಳ ಬಣ್ಣವಂ ಇವ್ವಡಿಯಾದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅರಸುಗಳ ಕಟಕಂಗಳೋಳುರುವ ಬಿಳಿಯ ಗುಡಾರಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಂಪು ಸಕಲಾತಿಯಬಿಡಾರಂಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ, ಚಿಗರುಗಳೋಳು ಬಳಸಿ ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರ ತ್ಯಾರಣದ ಬಂಜಿಂದ ನಿಗನಿಸುವ ಉಗುರುಗಳೊಡನೆ ಸಲಿಗೆಯ ಗೈದು, ರಂಗಾರೆಯರ ಬೀದಿಯೋಳು ವಿಕ್ರಾಂತಿಯಂ ಗೊಂಡು, ಗುಲಗಂಜಿಗಳ ಪುಂಜಪುಂಜಂಗಳ ಮಳೆಗರದಂತೆ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆ ಸಮಯದೋಳು ಸಂಕೇತಸ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಪೋಗಬೇಕೆಂದು ತುಳಿದಾಡುವ ಜಾರಿನೀ ಜಾರರಿಗೆ ಮೈಯುಬಿಡುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಗೋ ಪೋಗಿ ಕೊಳ್ಳೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿರುವ ಕಳ್ಳರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಂಗಳನ್ನೀವ ಮನೆವೆ-ವರಾಗಿ, ಹಗಲು ಕುರುಡಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಂಜನಮಾಗಿಯು, ಇದಲ್ಲದೆ ವಿಯೋಗಿನಿಯರಾದ ತರುಣಿಯರ ವಿರಾಾಗ್ನಿಯೋಳು ಶೀತೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಎದ್ದ ಪೊಗೆಮೆಲ್ಲ ಏಕವಾಗಿ ತೋರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಬರುವ ಆಕಾಶವೇ ಇಳಿದು ಬಂದದೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸಮಯವು ತಿಳಿದು ಮಂದೇಹದ್ವೀಪದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೈ ಬಣ್ಣನೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಆಕಾಶವೆಂಬ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯು ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬವೆಂಬ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯಂ ಸಂಜೆಗೊಪ್ಪುವ ಬೆಂಕಿಯೋಳು ಕಾಯಿ

ಸಿ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನೋಳೆ ಅಜ್ಜಲು ತವರಿದೆದ್ದ ಧೂಮ್ರೋ, ಎಂಬಂ
ತೆಯೂ, ಚಕ್ರನಾಳಗಿರಿ ಎಂಬ ಎತ್ತುವರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸಂಜೆಗೆಂಪೆನ್ನುವ ದೀ
ಪಸಂ ಹಜ್ಜೆ ಗಗನವೆಂಬ ಮುಕ್ತಾಳಸಂ ಮುಕ್ತಾ ಹಿಡಿದ ಕಾಡಿಗೆಯ ಪುಡಿ
ಯು ಉದಾರುವುದೋ, ಮುಬಂತಿಯೂ, ಮಾಯಾರೂಪಳಾದಶ್ಯಾಮಳಬೇ
ವಿಯ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನವೋ, ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವ
ನು ನಾಟ್ಯನಮಯದ್ಲಿ ಧರಿದ ಗಜಚರ್ಮವೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಆಗ ಆ
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಡಿಪಡಲಿ ಜಗುಳುವ ಜಡೆಗಳೋ, ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಕಾ
ಮನು ದಂಡತ್ತಿ ಬರುವನೆಂದು ಇಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಕಪ್ಪು ಸೂ
ರೆಯ ಪುಟದ ಗುಡಾರವೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಸೂರ್ಯ ಮೊನೆಗೆ ಎಡೆಗೂಡ
ದೆ ಎತ್ತೊತ್ತಲೂ ಕವಿಮ ಕಂಠುಗಳಂ ಮುಚ್ಚುತ್ತ ಬರುವ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ
ಯೊಳು ಕೆಲವರು ಬಿತ್ತರಿಯರು ಅತ್ತೆ ಮಾರಂದಿರಂ ಮರೆಮಿಶಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ
ರುವರಿಗೆ ತಿಳಿದದಂತೆ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಂ ತೀರಿಸಿ
ಈ ಕಾರಿರಳು ಬರುವುದಂ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರ್ ಸಮಯವದಗಿತೆಂದು ಇದರ
ಬಲದಿಂದಲೇ ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಪಲೈಯಂ ಅನುಭವಿತದನೆಂದು ಅಂಧಕಾರ
ವನ್ನೇ ಪೊಗಳುತ್ತ, ರಾಗಲು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಇರುಳಾಗಿಯೇ ಮಾಡದೇವೋ
ದನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದಿಸುತ್ತ, ಕರಿಯಚಂದ್ರಕಾಳೇಶೀರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅದೇ
ಪರಿಯಾದ ಕುಸ್ಪಸಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ನೀಲದರಡವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕನ್ನೆದಿಲಂ
ಮುಡವೊಳು ಮುಡಿದು, ಕಂಠು ಕಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಒಲವಾಗಿ ಕೂರಂಗಳಂ ತಿ
ದ್ದಿ, ಕತ್ತುರಿಯ ಗಂಧನಂ ತೊಡೆದು, ಕರಿಯ ಸಂಠು ಶಾಲುಗಳ ಮೇಲು
ಮುಸುಕುಗಳಂ ಹೊದ್ದು, ಕಾಲುಂಗುರಂಗಳಂ ತೆಗೆದು, ಕಾಲು ಸರಗೇಜಿಗಳ
ಳಂ ಕಳೆದು, ಪೊರಮಟ್ಟು ರಾಜಬೀನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸುಂದಿಗೊಂದಿಗಳೋಳ್
ಬರುತ ಮುಖದಂದ್ರನಂ ಕಾಣಲೀಸರೆ ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ಕೂಡಾ ನೋಡ
ದೆ, ತಮಿಗೆ ಕುಂಟಣಗಾತಿಯರು ವೇಳಿರುವ ಸಂಕೇತಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿರುವ
ಮುಟವಂಗಳಿಗೆ ಬುಟ ಬುಟೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ತುಂಟ ನೀ
ಟುಗಾರರೊಡನೆ ಬಡವೆನಸ್ತುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿದ್ವಿನಿಯಾಗದಂತ, ನಖಕ್ಷತಂ
ಗಳಲ್ಲಿಯು ದಂತಕ್ಷತಂಗಳಲ್ಲಿಯು ನೀತ್ಯಾರವಂಗಳ್ವಿಯದಂತೆ, ಮಾತುಗಳ

ನ್ನಾಡದೆ ವ ಸ್ನೇಹಿಣೀಗಳ ವರಿಯಂ ಕೈಸೋಂಕುಗಳಿಂದಲೇ ಬುಲೆ
 ಯಿಗೆ ತಿಳಿಯಿಸುತ್ತ ಸದ್ವಿಮಾಡವ ಸಂಭೋಗವ ಗೈದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಎ
 ಪ್ಪ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಸತಿಬರನ ಸಮಯವಾಯಿತೆಂದು ತತ್ತರಿಸಿ ಸುಪ್ತ
 ಲೂ ನೋಡುತ್ತಿ ರಲು; ಆಗ ಅವನ ಮನೆಯು ಒಟ್ಟು ಬಯಲಾಗ, ಈಗಲೇ ಕೂ
 ಟ್ಟ ಬೇಕೆ, ಈ ಚಂದ್ರನೆಂದು ನೆಚ್ಚಿ ಗೆಗಳಂ ಮುರಿಯುತ್ತ, ಸಡಲಿರುವ ಬಚ್ಚೆ
 ಗಳಂ ಫುಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಜಾರಿರುವ ತುರುಬುಗಳಂ ಸವರೆ
 ಸುವ ಜಾರಿಣಿಯರು ಕವಿರುವ ಮಳೆಗಾಲದ ಮುಗಿಲಿನೋಳು ಪೊಳೆವ
 ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚುಗಳಂತೆ ವೇಗದಿಂದ ಪೋಗುತ್ತಿರುವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು
 ದೇವತೆಗಳು ಹಚ್ಚಿರುವ ದೀಪಗಳೋ; ಎಂಬಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ಕಾಂತನು ಬ
 ರುವದಂ ತಿಳಿದು ರಾತ್ರಿಯುಂಟ ಕಾಂತೆಯು ಆರತಿಯನೆತ್ತಲೋನುಗ ಇರು
 ಳೆಂಬ ನೀಲದ ತಟ್ಟೆಯೊಳು ತುಂಬಿದ ವಜ್ರಗಳೋ; ಎಂಬಂತೆಯು, ಕತ್ತ
 ಲೆಯುಂಟ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವದ ದೋರಳಧೂಪದಿಂದ ಆಕಾಶವೆಂಬ ವನದೊಳು
 ಆಗಲೇ ಮೂಸಿದ ಮೊಗ್ಗಗಳೋ, ಎಂಬಂತೆಯು, ಸಂದ್ಯಾಕಾಲದೊಳು ನೂ
 ಟ್ಟ ಮಾಗೈವ ಗಂಗಾಧರನ ಶಿರದೊಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದೇವಗಂಗೆಯ
 ತರಂಗಗಳ ತುಂತುರುವಿನಿಗಳೋ, ಯಂಬಂತೆಯು, ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಸಿಂಹ
 ವು ಪಡುವಣಬೆಟ್ಟವೆಂಬ ಮದ್ದಾನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳಂ ಶೀಳ ಕೋಪ
 ದಿಂದ ಎತ್ತಿತ್ತಲು ಎರಚಿದ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೊತ್ತಗಳೋ; ಎಂಬಂತೆ
 ಯು, ಬಿತ್ತರಮಾಗಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಧಳಧಳಿಸುತ್ತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಾ ಸಮ
 ಯದೊಳು ಮೂರುಲೋಕವಂ ಪನ್ನೀರಿನಿಂ ಮುಳಗಿಸುವಂತೆ ವಜ್ರ ಕರ್ಪು
 ರದ ರಾಶಿಯೊಳು ಇರಿಶಿದಂತೆ ಇಂಪಾಗಿ ತಂಪುದೋರಿ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ ಅಲ್ಲಾ
 ಡಿಸುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೊದಲಾದ ಮೊಗ್ಗಗಳಂ ಅರಳಿಸುತ್ತ, ಚಕ್ರ ವಾಹಪಕ್ಷಿಗಳ
 ಕಂಬನಿಗಳ ತುಂತುರುಗಳಂ ಹೊತ್ತು ಭಾರದಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತೆ ವಿರಹ
 ವಂ ಅನುಭವಿಸುವ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಉರಿಯಂತೆ ತೋರುತ್ತ, ಮುನಸುಗೊಂ
 ಡಿರುವ ಸತಿಪತಿಗಳ ಜಗಳವಂ ಜಗುಳಿಸುತ್ತ, ಮಾರವೀರನ ಸ್ವಾರಿಯಂ ಸಾ
 ರುವ ತಳವಾರನಂತೆ ಮಂದಮಾರುತವು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು; ಅಪ್ಪ ರೊಳು
 ಮೂಡಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನೇರಿಬರುವ ಮದ್ದಾನೆಯ ಮೊಗದೊಳು ಕ

ಟ್ಟುಗುವ ವಜ್ರದ ಗುಣವೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ರೂಪ
 ಬಂದಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಸ್ಮೃತಮಾತುಬಿರುವ ಕ
 ಲಶವೋ; ಯಂಬಂತೆ, ವಾತನೋಟದಿಂದ ನೋಡುವ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಂಬಿಂತ
 ಯ ಬಂದು ಕಿವಿಯ ವಜ್ರದ ವಾತನೋ; ಯಂಬಂತೆ, ವಿರಹಜನಂಗಳು ಜ
 ಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಬರುವ ಸುಸ್ತುತ ಸುಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪಿಡಿದ ಕೇತ ಭ
 ತ್ರವೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಕಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲಕವಂಧರಿತದ ನಿರಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಗುವ
 ಸೊಗಸು ಮೊಗವೋ, ಯಂಬಂತೆ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವರ ಮ
 ಹೋತ್ಸವನಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಯತ್ತಿದ ಹಗಲಬತ್ತಿ
 ಯೋ, ಯಂಬಂತೆ, ರತಾದೇವಿಯು ವಿವೋದದಂತೆ ಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಧಾರವೆ
 ಪಡಿದು ಅಡಿಸುವ ಎರೇರಿಬರುವ ಗುಂಡುಚಕ್ರದ ಘಾಳಯ ಪಟವೋ;
 ಯಂಬಂತೆ, ಗಗನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಿಲಾಸದಿಂದಾಡುವ ಗುಂಡಾದ ಮುತ್ತಿನ
 ಚಂಡು ಉದಯಗಿರಿಯಂಬ ಲಗ್ನೆಯಂತಾಕಿ ಪುಟಹಾರಿ ಯದುರೇರಿ ಬರುವ
 ದೋ; ಯಂಬಂತೆ, ವಿಶ್ವರೂಪನಾದ ಈಶ್ವರನ ಅರ್ಧಾಂಗಗಳಾದ ಗೌರಿದೇವಿ
 ಯ ಬಂದು ಕಡೆಯ ಪೇರ್ವೋಲೆಯೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಇಂದ್ರನ ಸಾಮ್ರಾ
 ಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯು ಯಲ್ಲಿರುವನೋ; ಯಂದು ಉದಯಾದ್ರಿ
 ಯನ್ನೇರಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೊಳು ನೋಡುವಾಗ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ವ
 ಜ್ರದ ರ್ಯಾಗಟೆಯೋ, ಯಂಬಂತೆ, ನಕಚಕ್ರಗಳೆಂಬ ಮೊಗ್ಗುಗಳೊಳು
 ಬಂದು ಅರಳತೋ, ಯಂಬಂತೆ, ದೇವಗುಗಳೊಳು ಅರಳದ ಬಿಳಿಯ ನೈ
 ದಿಲೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಗಗನಸುರೋವರದೊಳು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ರಾಜ
 ಹಂಸವೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಗುಂಡು ಕನ್ನಡಿಯೋ; ಯಂಬಂತೆ, ಚಂದ್ರನು ಉದಯಗಿರಿ ರಾಜಂಗೆ ಕಿ
 ರೀಟದಂತೆ ತೋರಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಯೇರೇರಿ ಬರುತ್ತ ಜಗತ್ತಿನೊಳು ಜ
 ನಂಗಳಿಗಲ್ಲ ಮಿತ್ರನಂತೆ ಮಹಾರಾಜನಂತೆ ಇಷ್ಟ ದೈವದಂತೆ ಆನದಮಂ
 ಬಡಿಸುತ್ತ ಚಕ್ರೋರಂಗಳ ಚಾಪಲ್ಯನಂ ಮೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕನ್ಯೆದಿಲುಗಳಂ
 ಕರಲಾಭುವದಿಂದ ಅರಳಿಸುತ್ತ ವಿರಹಿಣೀ ಜನಂಗಳನ್ನರಳಿಸುತ್ತ ಮದನಸಾ
 ಮ್ರಾಜ್ಯವಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಯುವರಾಜರಂ ಕಳಾಸಾಂದ್ರನಾಗಿ ಮತ್ತೊ

ಹುಟ್ಟುಸೋಗಸುಗಾರನವಕಾರಣ ಬರುತ್ತಲೇ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯು
 ಉಟ್ಟಿರುವ ಕತ್ತಲೆ ಎಂಬ ಕರಿಯು ಶೀರೆಯುಂ ಕಳೆದು ಜಿತ್ತಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ
 ಎತ್ತೆತ್ತಲು ಕರಂಗಳಂ ನೋಂಕಿಶಿ ನೋಂಪುಗೂಡಲು; ಆಗ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ
 ಸತಿಯು ಹಾಯಿಗೊಂಡು ಕುಲಂಗಳೆಂಬ ಕಂಣುಗಳಂ ಮು^೨ ನಕ್ಷ
 ತ್ರಂಗಳೆಂಬ ನಸುಬೆಮರೇರಿ ಪದ್ವತನಿತಂಬ ಭಾಗಂಗಳೋಳ್ ಕರಗುವ
 ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಗಳ ಜಲಂಗಳಿಂದ ಪ್ರವಿಶಿದಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ, ಸಂ
 ಭೋಗ ಶೃಂಗಾರದ ಇಂಪು ನೋಂಪುಗಳಂ ದಂಪತಿಗಳ ಗೂಪಿಗೆ ಉಪದೇ
 ಶವಂ ಗೈವ ತೆರವಂ ತೋರಿಸುವ ಸಮಯದೋಳ್, ಬಿಡದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸು
 ಗಂಧರಾಜ ಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರಕಾಂತೆಯನ್ನೇರಿ ಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ, ಕೂಡ ಬಂ
 ದಿರುವ ಕಲವಿಂಕನೊಡನೆ-ಎಲೈ ಸರ್ಮನಜಿವನೇ, ಈಚಂದಿರನು ಜನಂ
 ಗಲೆಲ್ಲ ಆನಂದವಂಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತ, ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮೈದನನೆಸಿಸಿ, ಚತು
 ಮುಖನ ಅವತಾರನಾಗಿ, ಮಹೇಶ್ವರನ ಶಿರೋಭೂಷಣನಾಗಿ, ಮನ್ಮಥನ
 ಮಾವನಾಗಿ, ಅಮರರಿಗೆಲ್ಲ ಅಮೃತವಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಓಲೆಪದಿಗಳಂ ಪಾಲಿ
 ಸುತ್ತ, ರಾಜನೆನಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷನಾಗಿರುವ ಈತನ ಮಹಿ
 ಮೆಯುಂ ಎಂತು ಬಂಜಿಸಲಪ್ಪಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಮೊಡಮುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
 ಗಲಂ ಪೇಳುವದೇನೆಂದು ಕೈಗಳಂಮುಗಿಯಲು, ಆಗ ಕಲವಿಂಕನು-ಸುಗಂಧರಾ
 ಜನರವತಿಯಂ ಕುರಿತು-ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನಿಷ್ಕಳಂಕಮಾದ ನಿಮ್ಮ
 ವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಈ ಮೃಗಾಂಕನೋಳ್ ಕಳಂಕಮಿರುವದೇ
 ನೆಂದು ನಿಶ್ಯಂಕನಾಗಿ ಕೊಂಕುಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ ಕಲವಿಂಕನಂ ಕುರಿ
 ತು ಸುಗಂಧರಾಯನು-ಎಲೈ ಮಂಕನೇ, ಕೇಳು, ಮೊದಲು ರಾಜಸೂಯ
 ಯಾಗವಂ ಮಾಡಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ಈ ನಕ್ಷತ್ರರಾಜ
 ನೊಳಿರುವ ಕಪ್ಪಂ ನೋಡಿ ನೆಪ್ಪು ಕಾಣದೆ ತಪ್ಪುಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವರು,
 ಅದಂ ಬಪ್ಪಕೂಡಮ, ಅದೆಂತೆನೆ, ಕೆರವರು ಕವಿಗಳು ಈ ಚಿಪ್ಪವನ್ನೋಡಿ,
 ಚಂದ್ರನೆಂಬ ತಿಳಿಗೊಳದೋಳ್ ಅರಳುವ ಕನ್ನೆದಿಲೋ; ಎನ್ನುವರು. ಕೆ
 ಲವರು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುವ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವೆಂಬ ಕೇಷಕಲ್ಪದೋ
 ಳ್ ಮಲಗಿರುವ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವೋ, ಎನ್ನುವರು. ಕೆಲವರು ಮನ್ಮಥನಸತಿ

ಯಾದ ರತಿಯ ಕ್ರೀಡಾರ್ಥವಾದ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ವಜ್ರ ಪಂಜರದೋಳ್
 ಕಪ್ಪುವೋರಿರುವ ಕೋಗಿಲೆಯೋ, ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು ಗಗನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಯ ಮಾಗದಂತಿರುವ ಇಂದು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಿನಿಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಜೊ
 ಟ್ಪು ಇದ್ದೆನ್ನುವರು. ಕೆರವರುವೊಡಲು ಕವಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯನೆಲ್ಲ ಕತ್ತರಿ
 ಕರಗಿ ಉಂಡಯಂ ಮಾಡಿ ಸುಂಗಿರುವಗಳಿಗೆಯೋ, ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು
 ರೋಹಿಣೀ ದೇವಿಯ ಮೊಗನಂ ಮುದ್ದಿಡಲು ಅವಳ ಮೊಗದ ಕಸ್ತೂರಿ
 ಯ ಬೊಟ್ಟು ಡುತ್ತಿರುವುದೋ, ಎಂದು ಪೇಳುವರು. ಈಸರಿಯಿಂದ ಸರಸ
 ಕವಿಗಳು ಸೂರಾರು ತರಮಾಗಿ ವರ್ಣನಂಗೆಯ್ದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು. ಆದ
 ರೇನಾನು ಪರಮಾರ್ಥವಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ವಿರಾಟ್ಟುರುಷನ ಮನೆಯ
 ಕನ್ನಡಿಯಂತಿರುವ ಈ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದೋಳ್ ಭೂಭಾಗವೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿಬಿಂ
 ಬಮಾಗಿ ಕಾಣುವದೆಂದು ಸಕಲ ಪುರಾಣಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೇಳಿರುವದು, ಈ
 ಚಂದ್ರನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಬಲ್ಲ ನಲ್ಲದೊ ನಾವೇನುಬಲ್ಲೆವೆಂ
 ದು ನುಡಿದು, ಉಲ್ಲಾಸದೊ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್, ಸುಗಂಧ
 ರಾಜನಾಗಿ ಅಸತಾರಮಾಗೈರುವ ದೇವೇಂದ್ರನ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ, ಅಮರಾವತಿ
 ಯ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳು ಬಂದೊಂದು ಪರಿಯಾಗಿ ಭೂಲೇಕವಂ ಶೇರಿರುವ
 ವು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಈ ದುಪ್ಪ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾಲುಗಳ ತೊಳೆಯುವ ಕಾಲ್ಪಿ
 ಯಾಗಿ ಇರಲಾರೆನೆಂದು, ದೇವಗಂಗೆಯೇ ಬಹು ಪ್ರವಾಹಂಗಳಾಗಿ ಭೂಮಿ
 ಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದುದೋ; ಎಂಬಂತೆ, ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಮಗನಂ ನೋಡಿ, ಮ
 ಮತೆಯಿಂದ ಮುದ್ದಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಾಲ್ಗಡಲು ಉಬ್ಬು ಬಿಟ್ಟ ಭೂಮಿಯಿಂದ
 ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವದೋ, ಎಂಬಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬ ಚಿನ್ನದ
 ಭರಣಿಯ ತುಂಬ ತುಂಬಿರಿತಿದ ಪಚ್ಚ ಕಪ್ಪುರದ ಪುಡಿಯೋ; ಎಂಬಂತೆ, ಆ
 ಕಾಶವೆಂಬ ಕಾಲಮೇಘವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹುವ್ವುಗಳೆಂಬ ಮಳೆಗರದುದೋ;
 ಎಂಬಂತೆ, ಸುಗಂಧರಾಜನ ಧೈರ್ಯಗುಣವಂ ಕೇಳಿ ಬೆದರಿ ಅಡ್ಡಬೀಳಬೇ
 ಕೆಂದು ಒಂದ ಹಿಮವಂತನೋ, ಎಂಬಂತೆ, ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಹೇಶ್ವರ
 ನು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವೀಭೂತಿಯೋ, ಎಂಬಂತೆ, ಮೂರು
 ಲೋಕಂಗಳಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಮನ್ಮಥ ಮಹಾರಾಯನ ಕೀರ್ತಿಯೋ; ಎಂ

ಬಂತೆ ತೋರಿ ವರತಂಗಲೆನ್ನಿ ರಜತಗಿರಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸ್ತು, ಸಕಲ ಸಮಾ
ದ್ರಗಳಂ ಪೂಜಿಸಲುಗಳಂ ಗೈಯುಂ ಪೂಜಿಸುಂಗಳನೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತದ್ವೀಪಂಗಳ
ನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡರೂಪಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನ, ತಿರು ತವೋ
ರಜೋಗುಣಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಕುದ ಸತಮಯಳಾದಳೋ. ಎಂಬಂತೆ, ತನಂ
ದಮಯನಾದ ಪರಮಪ್ರಸಾದ ಅಪಂತಲೇಜೋಬಿವೇಷದೋಳ್ ಪ್ರಸಾದವೆ
ಲ್ಲವು ಐಕ್ಯನಂ ಪಡೆದೋ; ಎಂಬಂತೆ, ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೋಳ್ ಕೇರಿ ಬಿ
ಳ್ಳೋರಿ ತಂಪುದೋರಿ ನೊಂಪುವಾರಿಸುತ್ತ ಬರುವ ದೇವರು ದೇವದೀಗ
ಳ ಬೆಳಕಿನೋಳ್ ಕಳಿ ಗಪು-ದಲಿ ಚಂದ್ರಕಾ ವಿನಾ-ಮು ಮಾಡುವ ನಾ
ರಿಯರ ವೈಯಾಗಂಗಳ. ನೋಡಿ ಬರ-ವಾ ಎಂದು ಕಲವಿಂಕನೊಪಗೂಡಿ
ಸೌಧಾರಣ ಜನರಂತೆ, ಆ ಪುರದೋಳ್ ಪೊರಮಟ್ಟು ಗೋಪುರಂಗಳಂ
ನೋಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೂಪುರಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಭಾಪುರೇ ಎಂದುತರೆ
ದೊಗುತ್ತ, ಈ ಪರಿಸಿಂದ ಬರ-ವಾ, ಬಂದು ಕಡೆಮೊಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮೊ
ಲ್ಲೆ. ಮರುಗ, ವನನ, ಕಾಂಶಿಗೆ, ಇರುವಂತಿಗಿ, ಸುರಗಿ, ಸಂಪಿಗೆಗಳಂ, ಆಗರೆ
ಅರಳಿ ಅದರ ಸೊಗಡಗೂಡಿ ನಾಲದೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಮೈಸೋಂಕಿ
ಸುಗಂಧವಂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬ-ದುದೋ, ಎಂಬಂತೆ, ಮಾತೆಗಾರರ ಮ
ನೆದೇವರಾದ ತಂಭಾಳಯು ಘುವ-ಘುಮಿಸುತ್ತ ಮೊನೆ ಬೀಸಲು, ಸು
ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಪುಷ್ಪವಾಟಗಳಿರು ಕಂಡು ತಿಳಿದು,
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪುರದ ಕರಾಟಂಗಳು, ಕತ್ತೂರಿಯ ಡಬಿ ಗಳು, ಜವ್ವಾ
ಜಿಯ ಬರಣಿಗಳು, ಪನ್ನೀರಿನ ಕುಚಾಯಿಗಳು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ತೈಲ ಮೊದಲಾ
ದುದಂ ತುಂಬಿದ ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆ ಕುಪ್ಪಿಗೆಗಳು, ಗಂಧವಂ ತುಂಬಿದ ಬಟುವಾದ
ಬಟ್ಟಲುಗಳು, ರಾಶಿಗಳಂ ಮಾಡುವ ಪರಿಪರಿಯ ಮೊಗ್ಗಿಗಳು, ಕಾಣುವಂತೆ
ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಾವಿನ ಕುಚು ಗಳು, ಕಟ್ಟಿ ತಿರುವ ಕೊನೆಯರಳದ ಬಿ
ಡಿಯುವುಗಳು, ತಬ್ಬೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿರುವ ಸುಮಾಸಗಾರರ ಸ್ಥಾರಂಗಳು,
ಜಡ ಕುಚು ಗಳು, ಮೊಗ್ಗಿಗಳ ಮಲಕುಗಳು, ಮತ್ತೂ ತರತರವಾದ ಒಡ
ವೆಗಳು, ತಾನರೆ ಎಸಳುಗಳೊಳು ಬರದ ಭಾವಚಿತ್ರಂಗಳು, ಇವುಮೊದ
ಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ, ಮನ್ಮಥನ ಅಸ್ತ್ರಪಾತಿಗಳಂತೆಸೆವೆ

ಚುಮ್ಮಿನಂಗಡಿಗಳ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳು ನಿಂತು, ಅನಂಗನ ಖಡ್ಗಗಳುತೆ
 ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಬಾಚಿಯರಾದ ವಾಚಿಗಾತಿಯರಂ ಲೀಲೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಆ ಬೀದಿಯೊಳು ತಿರುಗುವ ಸೊಗಸುಗಾರಂ
 ಕಂಡು ಎದ್ದು ದಯೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಹಿಡಿದು ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ
 ಸೊಂಕುಮಾತೆ ಕುಳ್ಳಿರಿತೆ, ಹುವ್ವು ಹದನಾಗಿ ತಮಿಗೆ ಬಪ್ಪುವಂತೆ ಅವರು
 ವದೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಕಪ್ಪುರವ ಪುಷಿಯಂ ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಸವರಿ, ಶ್ರೀಗಂಧ
 ತೈಲವಂ ಮುಂಗೈಗಳಿಗೆ ದಾಚ್ಚಿ, ಜವಾಬಿಯಂತೆಗದು ಉಗುರಿನಿಂ ಕಿವಿ
 ನಂದಿನೊಳು ಗೀರಿ, ಹಾರವಂ ಕಂಠದೊಳು ಅಳವಡಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಹುವ್ವುಗಳ
 ಳ ಮಾರಾಟನೆವದಿಂದ ಅವರಂ ಮಾರನಾಟದೊಳು ಶೇರಿಸಿ ಮನಂಗಳಂ ಕ
 ರಗಿಸಿ ಧನಂಗಳಾ ಶೇಯುತ್ತ, ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತಗಳಂತಿರು
 ವ ಮಾಲೆಗಾತಿಯರ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಗುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡ
 ದು ಬರುವಾಗ, ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ಝಂಪೆ ಮೊದಲಾದ ತಾಳಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ ಕೇ
 ಳಬರುವ ಮುದ್ದಳಗಳ ಸದ್ದುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಇದೇ ಸೂಳೆಗೇರಿ ಎಂದು ಹಾ
 ರಿಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತ, ನಾಳೆಯಿಂದ ಈ ಸೂಳೆಯರ ಪಾಳಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಳ
 ವಂ ನೋಡುತ್ತ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು ನಿನ್ನ ಕಟಕವೂ ಬೇಡ, ಕ
 ಳಂಗರಾಯನೂ ಬೇಡವೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಕಲವಿಕನಂ ಕುರಿತು-ಎಲೈ
 ಚವಲಚೆತ್ತನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಎದುಗಾಗಿ ಕಾಣುವದು ವೇಶಮಾಟಯಲ್ಲ,
 ವೇದಘೋಷಂಗಳಾಗುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಾಲಯಂಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು
 ಮರೆಮಾಚಿ ನುಡಿಯುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಕಲವಿಕನು
 ಕಳವಳಿಸಿ ಮನದೊಳು ಮುಕ್ಕಾಲು ಕಳೆ ಇಳಿದು-ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಬಂತು ದೇ
 ವಾಲಯಂಗಳೆಂದು ದೇವರುಗಳಂ ಬೈಯುವದಂ ಕೇಳಿ-ಎಲೈ ಪಾಪಿಯೆ,
 ದೇವರುಗಳು ನಿನಿಗೆ ಏನುಮಾಡಿದರೊಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಮುಗುಳುನಗೆಗೊಂ
 ಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ಕಲವಿಕನು ಕೇಳಿ-ಬರುವ ಒಬ್ಬವ-ವೇ
 ದಘೋಷವೋ; ಅಲ್ಲ ದಿರೆ ಉಪಾಂಗಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ ನುಡಿಸುವ ವೀಣೆ
 ಯ ಧ್ವನಿಯೋ; ಇದುಮಲ್ಲ ದಿರೆ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಬಾಲೆಯರು ಮಾಡುವ ರಾ
 ಗಾಲಾಪವೋ; ಪಂಜರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಿಣಿಗಳ ಕೂಗಾಟವೋ ಎಂದು

ಸಂತಯುಗೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಶ್ವಿಸುತ ಬರುತ ಸುಗ ಧರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಕುರಿತು-ಬುದ್ಧಿ, ಬುದ್ಧಿ, ಈ ಸದ್ವಿನಾಶಿಪಜೀಕು, ಇದು ಪೆದ್ದ ದಾರಾವರ ಸ
 ದ್ವುಗಳೆಲ್ಲ, ಫುಲ್ಲ ಫುಲ್ಲೆಂದು ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಸದ್ವುಗಳು ಕೇಳುವದೆಂದು ನುಡಿ
 ಯಲು; ಆ ಕುಂಟುಣಿಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಕೋಪಗೊಂಡುತೆ ಮಾಡಿ ಬರು
 ತ್ತಿರಲು; ಕಲವಿಕನು ಶ್ರುತಿಯುಂ, ಮೃದಂಗಮಂ, ಸಾರಂತಯಂ, ಮುಖ
 ವೀಣೆಯುಂ, ತಾಳವಂ ಮೇಳವಿಶಿ ಮೂಡಗಂಗಳಂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವಂಶೆ
 ಗೆಜ್ಜೆಗಳಂ ಸದ್ವುಮಾಡಿ, ಫುಲ್ಲು ಫುಲ್ಲುಂದೂತೀಮೂರ್ತುಗಳೊಳುಅಲ್ಲಲಿ
 ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಏಲಿ ಸುತ, ವಿತರಣಿಸ್ತೊಂದ್ರ ಮೈಭವ ಭೂದೇವೇಂದ್ರ
 ಸುರುಚಿರ ಕರುಣಾಸಾಂದ್ರ, ಸುಗಂಧರಾಜ ನೃಪಚಂದ್ರ ಪರಾಕುಪರಾಕೆಂದ್ರ
 ಉಲ್ಲಾಸದಂದ ಸೊಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಗಳನುಘ್ನುಡಿಸುವಸೂಳಯರ ಬಾಲೆಯರ ನಂ
 ಚಲಕೋರಳನ ಸಂಗೀತದ ಸಂಗತಿಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಕರ್ನಾಟಭೂವಾಲನಂ ಕು
 ರಿತು-ಎಲೈ ಸ್ವಾವಿಯೇ, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳ್ಳಂದಿಗಳಂತೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಜ
 ಗವನೆಲ್ಲವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದು, ಎಂದು ಪೋಗಳ, ತನ್ನ ಸುಡಗಳಂಕೇಳಿ ಮನ
 ದೊಳು ಸಂತೋಷವಂ ಬಿಟ್ಟು, ನುರಳಿ ಮರಳಿ ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತ, ಬ
 ರುವ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು-ಸ್ವಾಮಿಯೆ, ನಿಮ್ಮ, ಅಪ್ಪಣೆಯಾದ
 ರೆ ಈ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸದ್ವುಮಾಡದಂತೆ ಪೋಗಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೊಡ್ಡಿ
 ಬರುವೆನೆನಲು, ಆ ನುಡಿಯಂಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಕಾಮಾತುರನೆ, ಕಂಡ ಕಂಡ ಮ
 ನೆಗೆಲ್ಲ ಮೋಗುವದೇ, ಹೋದರೂ ಹುಡುಗಿಯರ ನೀನುನಿನಮಾಡುವೆ,
 ಬಿಡಗುಗಾತಿಯರು ಇರುವ ಕಡೆಗೆ ನಡೆ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ ಬಡೆಯನೊ
 ಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುತ್ತ, ಬರುತ ಬಂದು ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲ ಕೈಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಓರ್ವ ಮುದಿಸೂಳೆಯು ಎಳೆ ಹುಡುಗಿಯರಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಬಾಲೆಯ
 ರಾ ಕೇಳಿ, ಮನ್ಮಥನಬಾಣಂಗಳೆಂಬುವದು ಬೇರಬಂದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮಂತಿರುವ
 ಕನ್ನೆಗಳೆಕ್ಕೇಳೇ ಅರವಿಂದಗಳು, ಅಧರಬಿಂಬವೇ ಅಶೋಕಕುಸುಮವು,
 ಮಂದಹಾಸವೇ ಮಾವಿನಹೂಗೊಂಚಲುಗಳು, ಪಲ್ವರಸೆಯೇ ಎಳೆದುಂ
 ಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳು, ಕಂಞುಗಳೇ ಕನ್ನೆಬಿಲುಗಳು, ಇಂತುಮನ್ಮಥನ ಬಾ
 ಣಂಗಳು ಅಂದನೆಯರಿಗೆ ಅಂಗಮಾಗಿರುವುದೆಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನುಪದೇಶಿಸಿ

ಮಾತೃತ್ವ, ಈ ಯೌವನದ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ವಾರೇನೋಟಗಳ ಏಟುಗಳ ಸೀಟುಗಾರರ ನುಸಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ರೂಪವಂ ನೋಡಿ, ಮೋಹಿಸುವ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ, ಬಂದೊಂದು ದಿನ ಬಂದೊಂದು ಬೆಸಗು ತೋರಿಸುತ್ತ, ಪ್ರಪ್ರ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ, ಮಾತು ಕಥೆಗಳಿಂದ, ಸಗಡೆ ಚತುರಗವಾಟಗಳಿಂದ, ಅಭಿನಯದ ಬಿತ್ತರಗಳಿಂದ, ಬರಿಯ ಮೈಸೂಣಕುಗಳಿಂದಲೇ ಕಳೆಯಿಸುತ್ತ, ಮೈನೋಯದಂತೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆಮೊಗಮು ಲೋರಿಸುವೆ, ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಲವಿಕೆಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ಶರಗುಗಳಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗು ಹಾಕಿಸುತ್ತ, ಜಾರರಂ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಿ, ಅಂಜನ ವಶ್ಯ ಮದ್ದು ಗುಳಿಗೆಗಳಿಂದ ಪುಚ್ಚಿಗೆ ಜೆಚ್ಚು ಕಡಿದೆಯಾಗಿ ಮೋಹನಂ ಬೆಳೆಸಿ, ಧನ ಕನಕ ಮೊವಲಾಸಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೀದಿಗಳ್ಳರಾಗಿ ಸುಲಿಗೆಗೊಳ್ಳುವದೊಂದೇ ನಮಿಗೆ ಕುಲಧರ್ಮವೆ ಮ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳುವ ಮುದುಕಿಯ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಸೋಗಸ-ಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ ಇವಳು ಮಾರಿಯಾಗಿರುವಳೆಂದು ಬೈಯುವ ಕಲವಿಂಕನಂ ನೋಡಿ, ಪುಂಡರೋಳ್ ಪುಂಡನೆಂದು ನನು ನಗುತೆ ಮುಂದೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳು ಮುತ್ತಿನ ಜೊಂಬೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಂದಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೀಣೆಯಂಹಿಡಿದು ಆರೋಹಣಾ ವರೋಹಣಕ್ರಮದಿಂದ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಬಂದಂದಗಳ ಸಂಗತಿಗಳು ಮರಳಿಬಾರದಂತೆ ಹಿಂದೋಳ ರಾಗವಂಪೂಯಿಸುವ ಸುಂದರಿಯನೋಡಿ, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಂದನನು, ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಆನಂದ ವಂಬಟ್ಟು, ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಉಬ್ಬು ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಭಾಗಮೊಳು, ಸರಪಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ ಗಗ್ಗರಿಗಳ ಘರ್ಘರ ಧ್ವನಿಗಳು. ಕಾಲು ಸರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಘಟ್ಟಿನುವ ತಬ್ಬವಂಕೇಳಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ, ಓಡ್ಯಾಡುವ ತುಂಬೆಗಳಂತಿರುವ ಸುಳಿಗುರುಳುಗಳಂ, ಮಾರುವ ಘಕ್ಷಿಗಳಂತನವಕುಚಂಗಳಂ, ಹಾರ್ಯಾಡುವ ಮಿನುಗಳಂತೆ ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳಂ, ವೇಗದಿಂ ಬರುವ ಮಿಂಚಿನಂತ ಧಳಧಳಸುವ ಶರೀರವಂ, ಬೀಸುವ ಮೆನ್ನೆಫವಿರಿಸಣಿಗೆಯಂತೆ, ಬಿಚ್ಚುವ ಶರಗಂ, ವೇಗದಿಂಬರುವ

ಮನ್ವತ್ಯನ ಯಾಣಗಳಂತೆ, ತುರುಮಿಂ ಬುದುರುವ ಮೃಗಗಳನ್ನೆತ್ತಿ
 ಇವಳುರೋ ಇಲ್ಲಿ ಖುಯ್ಯಾಯನ್ನಾಡುವಳು, ಇವಳ ಕಯ್ಯಾಗ್ರಹ
 ದಲ್ಲಿ ಕೊರಿದರೆ ಎಂತಿರುವದೋಎಂದು ಕಳಕಳಸನ ಕಲವಿಂಕನುಕೈಸನ್ನೆ
 ಯಿಂದ ಬೆದರಿಸುತ್ತ, ಬೀದಿಯೊಳು ಬರಲಾಗಿ, ಮದಾಗಿ ನಣ್ಣ ಬಿಳೀಶೀರೆ
 ಯನ್ನುಟ್ಟು ಬರಿಯಮುತ್ತಿನ ವಡವೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಪುಟ್ಟ ಕಪ್ಪುರದ ಯಾಟ್ಟ
 ನ್ನಿಟ್ಟು, ಅರಳದ ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸದಗಳೊಂದು, ಮುಖವಾಸನೆಗೆ
 ತುಂಬೆಗಳುಬಂದು ಎರಗುವದೊಂದು ಬಂದು ಸಂಪಿಗೆಯಮೊಗ್ಗಂತೂ
 ತುರುಬಿನೋಳ್ ಕಿಕ್ಕಿಸಿ, ಬಿಳಿಯ ಮುಸುಕಂ ಪೊದ್ದು, ಬೆಳ್ಳಿಗಳೋ
 ಳ್ಬರದು ಬೀದಿಯೋಳ್ಬರುವ ಯಳೆಪಾರಿನೆಯನ್ನೊಡೆ, ಕಲವಿಂಕನು
 ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಳ್ಳನೊಡೆದ ಕಪ್ಪುಬೆಳಕಿನಿಂ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಆ
 ಚಪ್ಪೆಯಂ ಕೂರಿತು-ಎಲೈ ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯೆ, ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗುವೆ? ನೀನಿಲ್ಲಿ
 ಯೇ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಂದು ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಯವಂ ಪಿಡಿದುಕಳೆಯಲು, ಅವಳು ನಡು
 ವೆ ಇವರೆಲ್ಲಿ ಬಂದರೆಂದು ನುಸದೋಳ್ ನಿಮಿಷತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ಬಾಲೆ
 ಯರು ಧೀರರಾದಕಾರಣ ಯಾಯಿಂದ ಬತ್ತೆ,ಬತ್ತೆ, ತೆಗೆತಗೆ, ಎಲಾ, ಎಲ್ಲಾ
 ದರೂ ಪೋಗುವನೆಂದು ಬೆದರ ನುಡಿಯಂನುಡಿದರೂ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ವೆಂ
 ದು ತಡೆಯುವ ಕಲವಿಂಕನ ಹುಡುಗುತನಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಲೆಯು-ಗಡ ಗಡನೆ
 ನಡುಗಿ,ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಡಗಂ ತೋರುವೆನೆಂದು ಯಲೈ ಸಲ್ಲ ನೇ,ನೀನು
 ಪಿಡಿದಿರುವದು ಬಲ್ಲಿಯಲ್ಲ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯದಂಡೆಯಂದು ನುಡಿಯಲಾವಾತು
 ನಿಜವೆಂದು ಕಲವಿಂಕನು ತಾನು ಪಿಡಿಸಿದ ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಯವಂಬಿಟ್ಟು
 ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂಪಿಡಿಯಲು, ಅಪ್ಪರೋಳವಳು ಮೆಲ್ಲನೆಎಲ್ಲಿಗೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
 ದೆಪೋದಳು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲವನೋಡಿಸುಗಂಧರಾಜಭೂವಲ್ಲ ಭನು-ಎಲೈಕಲವಿಂ
 ಕನೇ,ನಿನಗೆಇಲ್ಲಿ ಮತಿವೋಸವಾಯಿತಲ್ಲ ವೇಎಂದುನುಡಿಯಲಾನುಡಿದುಂ
 ಕೇಳ ಕಲವಿಂಕನು-ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಇಂದಿನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂತು ನನ್ನಂ
 ವೋಸವಂವಾಡಿದುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನಂ ಗೆಲ್ಲವರ್ಯರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು,ಆಕಲ
 ವಿಂಕನೊಡನೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳ ಹೊಳಪುಗಳಂ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಪುರ ಮಧ್ಯದೋಳಿರುವ ಉಪವಸಂಗಳ ಅಂಚೆ

ನೋಡಲ್ಬರುತ್ತ, ಎಲ್ಲೆ ನೋಡಿನಡಲಿ ಅರಳಿದ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಮೊ
 ರ್ಲೆಗಳವಳದಳಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಕರಂದಮೋಳ್ ಕಲತು ತುಂಬೆಮರಿಗಳಿಗೆ
 ತುಪ್ಪಮೋಳ್ ಹಾಲುಬೆರವಂತೆ ಕಾಣುವದೆ ದು ತೆಣೆರಿ, ಮತ್ತೊ ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಮುಂದೆ ಸಡತಂದ, ಮುಳುಮಿಸುವ ಮನ್ಮಥನಕತ್ತಿಗಳಂತೆ ಮೊನೆಮೋರಿ
 ಪೊಳೆದು ಕಾಣಿಸುವ ಹಂದ್ರಕಿರಣಗಳ-ಬಂದೊಂದು ಗುಟುಕಾಗಿ ಹೊ
 ಟ್ವೆಗಳು ತುಂಬುವಂತೆ ಕೊಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪರಿದು ಕೂಡಿದು, ಘುರ್ದೆಂದು
 ತೇಗಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳಸತ್ತಾಡಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಬು ಬಿಲ್ಲಿನ ಕಲಹಂಗಳಂ
 ಮಾಡುವ ಚಕ್ಕೋರ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಅನಂದ ಬಾವ್ವಜಲಂಗಳು ಅರಳಿದ ನೈದಿ
 ಲೆಗಳೋಳ್ ಬಿಂದು ಬಿಂದುಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ನೋಡೆಂದ; ತೋ
 ರಿಸಲು, ಅಕಲವಿಂಕನು ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡು ನೋಡುತ್ತ-ಸಾ ಮಿಯೇ, ಚಂ
 ದ್ರನು ಅಕಾಶಮೋಳ್ ಜನಿಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕರಗುವ
 ದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಅಕಲವಿಂಕನಂ ಕುರಿತು-ಸುಗಂಧರಾಜ ಭೂವಲ್ಲ ಭನು
 ಎಲ್ಲೆ ಕೇಳು, ಹಗಲು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇರುಳಾಗುವ ಸಮಯದೋಳ್
 ಸತಿ ಪತಿಗಳು ಅಗಲಿ ಪೋಗಿ, ಕತ್ತಲೆಯೋಳ್ ಕಂಣುಗಳು ಕಟ್ಟಿ
 ದಂತಿದ್ದು, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ತಲೆಮೋರಲು ಅದಂ
 ಎಳೆಬಿಸರೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಪತಿಗಳನ್ನೆ ನಮ ವನಂಗಳನ್ನೆ ವಂ ದುಡು
 ಕಿ, ಕಳವಳಿತಿರಗುವಾಗ ತಿಳಗೊಳಂಗಳೋಳ್ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೆರಳು
 ಕುಡು ಗಂಡನಂ ಹಂಡೆನೆ ದು ನಲಿದು, ದಂಡೆಯೋಳ್ ಪೋಗಿ ನೋಡಿ
 ಮಾತಾಡದೆ ಇರುವುದು ಕಂಡು ತನ್ನವಲ್ಲ ಭನಲ್ಲ ಪೋ? ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನೊ
 ಪ್ಪದೆ ಮುನಿಸಿಗೊಂಡನೋ? ಎಂದು ನಿಟ್ಟು ಸುರಂಬಿಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಶೋ
 ಕವಂ ಗೈವ ಚಕ್ರವಾಕ ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಒಕ್ಕಿಗಳ ಗೋಳಾಟವಂ
 ನೋಡಲಾರವೆ ಕರಗುವವೋ ಎಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಲೆಗಳು ಕರಗಿ
 ನೀರಾಗುವದೆಂದು ನನಿಗೆ ತೋರುವುದೆನುತ ನುಡಿಯಲಾಸುಗ ಧರಾಜೇಂ
 ದ್ರನ ಬುದ್ಧಿ ಚಮತ್ಕಾರವೆನ್ನೋಡಿ ಕಲವಿಂಕನು-ಎಲ್ಲೆ ಸಕಲಕಲಾವಲ್ಲ
 ಭರೇ, ಬಂದೊಂದು ದಿನದೋಳ್ ಬಂದೊಂದು ಶೃಂಗಾರಕಾವ್ಯವಂ ರಚಿ
 ಸುವ ನಿಮ್ಮ ಸರಸಕವಿತೆಯ ಮಾಧುರ್ಯವಂ ಸರಸ್ವತಿಯೇ ಬಲ್ಲಳೆಂದು

ಸ್ತುತಿಯುಂಗಳೈಯಲಾಮಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬೀದಿಯೋಳ್ ಮೇಲು ಮಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಡೆದು ಮೆಚ್ಚು ವಂತೆ ರತಿಗಳಂಮಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಮದ್ಯವೆಂಪು ಬಿ ಮಡಗಿರುವರೆಂದು ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಪಡೆ ಗಲ್ಲಿನ ಬರಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಉಗಳಂ ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎತ್ತಿ ಕುಡಿಯುವ ವಿಟರುಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ಹಾಸ್ಯವಂಗೈವ ನಾರಿಯರ ಮುಗುಳುನಗೆಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದುಬರುವಾಗ ಕಡದು ಮಾಡಿದ ಪವಳದ ಕಂಭಗಳಂನಿಲ್ಲಿ ಶಿ ಅವರಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಚಪ್ಪರಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕಟ್ಟಿರುವ ಬೀದಿಸಾಲಿನ ಕೈಸಾಲೆಯೋಳ್ ಅರಳಬರುವ ಹುವ್ಯಗಳಂ ಲೋವೆಗಳಮೇಲಿನಿಂತುಬಿಡಿಸಿ, ಬಳಕ ಚಪ್ಪರಗಳ ನೆರಳನ್ನೋಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲೆ ಬಿಲ್ಲೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂ ಚಲ್ಲಿರುವ ಹುವ್ಯಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಚುವ ಬಾಲೆಯರ ಭ್ರಾಂತಿಯಕೆಲಸವೆಂಕಂಡು ನಸುನಗುತ ಇವರು ಮುಗೈಯರೆಂದು ಕಲವಿಕನ್ನೊಪನೆ ಪೇಳುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಣಿಮಂದಿರದ ಹದ್ದರಾಲೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ರತಿಗೆ ಸವತಿಯರಂತಗುವ ಕೆಲರು ಸತಿಯರು ಪತಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ರತಿಗಳಂಮಾಡಿ ಅಲಶಿ ಬ್ಯಾಳಿಗೆಯ ಕೆಳತಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟಿರುವ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಕಳದಿಟ್ಟ ಮಂದಮಾರುತಕ್ಕೆ ಮೈಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಹಾಯಿಗೊಂಡು ಮಲಗಿದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಮಡಗಿದ ಉಡುಗೆಗಳೆಂದು ಬೆಳ್ಳಿಗಳಂ ಕೈಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ನೋಲುತ್ತ, ಮುತ್ತುಗಳ ಪೋಣಿಸಿರುವ ಹೊರಕರಗುಗಳ ಭಾರ ತೋರುವದಿಲ್ಲ ಶೀರೆಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾಡುಕಿ ಬ್ಯಾಸರಂಗೊಂಡು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಿತ್ತಲೆ ನಾಚಿಗೊಂಡು ಬರುವ ಬೆಡಗುಗಾತಿಮರನ್ನೊಡ್ಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಲವಿಕನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಚಿತ್ತರದ ಮಾಳಿಗೆಯೋಳ್ ಹೊತ್ತು ಕಳದುಬಂದ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭರನ್ನೊಡ್ಡಿ ಕೋವವೆಂಮಾಡಿದಂತೆ ಕೆಲರು ಬಿತ್ತರಿಯರು ಪೂಸಾಲೆಗಳಿಂದ ಇವರಂಬಿಗಿದುಕಟ್ಟ ಬಡಿದುಬೇಕೆಂದು ಖಂಪು ಮುತ್ತಿನ ಗವಾ

ಕ್ಷಂಗಳ ಜಾಲಂದರಗಳೋಳ್ ದೂರಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಗಳೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಸರಗಳೆಂದು ತೆಗೆಯುವ ಸೊಗಸಾದ ಬೆರಳುಗಳ ಉಗರುಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಗಳೆ ಕಂಡಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದು ನಾಲ್ವರು ಬೀದಿಗಳೆ ಈ ಪರಿಣಂದದಾಂಟೆ, ನಗರದ ರಂಗಮಧ್ಯದೋಳ್ ಕಾಣಿಸುವ ಮಣಿಕಲಶಂಗಳೆ, ಅವರ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಗಗನವೆ ಸೋಂಕುವಾಶಿ ನೆಟ್ಟ ನೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಬಿರುದಾದ ಗಜಧ್ವಜವೆ, ಪರತಂಗಳಂತಿರುವ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನೊರಾರು ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳೆ, ಅವರ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲಿಶಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಬಾಳೆಯಕಂಭಗಳೆ, ಎತ್ತೆತ್ತಲು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತ ಮಚ್ಚೆಯ ತೋರಣಂಗಳೆ, ಅದರೋಳ್ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಮಲಕಿನ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಡ್ಯಾಡುವ ಎಳೆ ಮಿನುಕುಗಳೆ ಪೊಳೆವ ಕಣ್ಣುಗಳ ಫಳ ಫಳವೆ ಕೂಡ ನೋಡಿ ಇದೇನು ಆಕಾಶದೋಳ್ ಸಮುದ್ರವು ಕಾಣಿಸುವುದೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಿರುವ ಕಲವಿಂಕನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ನೋಟವೆಂಕಂಡು, ಎಲೈ ಕಲವಿಂಕನೇ.- ಇದೇನು ಇಂತು ನಿಂತು ನೋಡುವೆ, ಇದು ಕಳಂಗರಾಜನ ಮಂದಿರವೆಂದು ಗಜಧ್ವಜದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಾರದೇ ಎಂದು ಪೇಳಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಕಲವಿಂಕನು-ಸಾವಿಯೇ, ಗಜಧ್ವಜ ಪಟವೆ ಯಾರು ನೋಡಿದರು, ಇಲ್ಲಿ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳೋಳ್ ನಿಂತುನೋಡುವ ಗಜಗಮನೆಯರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಬೆಳಕಿನ ಕಡಲಿನೋಳ್ ಮುಳುಗಿದೇನೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾಸಮದೋಳ್ ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜ್ರಿಂದ್ರನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿಭವದಿಂ, ಭಯಲೇ ಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂ, ಯಾವನಭಾರದಿಂ, ರಸಜ್ಞ ನಾದುದರಿಂ, ಮೃದುವಾದಮನಸಿಂ ಚಂದ್ರನ ಬಿಸಲಿನಿಂ, ಪುಂದಮಾರುತದ ಮೈ ಸೋಂಕಿನಿಂ, ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣವರ್ಷದಿಂ, ವೀಣೆ ಸಂಗೀತ ಶ್ರವಣ ಮೊದಲಾದ ಕಾಮೋದ್ದೀಪನ ವಿಭಾವಂಗಳಿಂ, ಕಳಂಗರಾಜನ ಮಗಳನೆನೆಯಬಂದು, ಆಗ ಅವೊಂದುಬಗೆಯ ಶೃಂಗಾರದೋಳ್ ಅಯೋಗವಿಪ್ರಲಂಭದಿಂದ ಉದ್ವಿಗಿತವಿರಹತಾಪವು ತಲೆದೋರಿ ಅಜೀ ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ತೋರಿ, ತಂಗಾಳಿಯು ವಿಸಜ್ಜಾಲೆಗೂ ಮೀರಿ, ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯು

ಸೊಗಡು ಆಗರೇ ಎಬೇ ಗುಂಡಿಗೆಯಂ ತ್ತೊಣಗೊಳಸುವದಾಗಿ ಮನ್ನಣೆ
ನು ಕ್ರೂರಮಾರಕನಾಗಿತ್ತೋರಿ, ಬೀದಿ ಕೈಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಂಜ
ರದ ಗಣಗಳ ನುಡಿಗಳು ಕಣ್ಣುಕರೋರಂಗಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಲುಮಂದಿ
ರಂಗಳೋಳ್ ನುಡಿಯಿಸುವ ವೀಣೆಯೆ ಅದಿಯಾದ ಮಧುರವಾದ್ಯವಿಂಕೂ
ಡಿದ ಸಂಗೀತವು ಆರೋಹಣಾ ವರೋದ್ವಿಜದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಸಪ್ತಸ್ವರಂಗಳ
ಳೆಂಬ ಮೊನೆಯಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಂಕೂಡಿ ಮನಸಂ ಕತ್ತರಿಸುವ ಗರಗಸದಂತೆ
ತೋರಿ, ಬಂದು ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಮದನನ ಮಾಯಾಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಿ
ಯಂಗಳಂ ಅಪ್ರಿಯಂಗಳಂತೆ ತಿಳಿದು ಕಳವಳಿ, ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಬಿಡಾ
ರನಂ ಕುರಿತು ಪೋಗುವಾ ಎಂದರೆ ಮನನು ಬಾರದು, ಕಟಕದ ಗುಡಾ
ರಕ್ಕೆ ಶೇಗುವಾ ಎಂದರೆ ಈ ಉರಿಯುವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೋಳ್ ಎಂತು ನಡೆಯ
ಬಹುದು, ಪರ್ಮದಾ ತೀರಕ್ಕೆ ತರಳುವಾ ಎಂದರೆ ಅದು ಸಂಭವಿಸಲಾರದು,
ರತ್ನಪುರವಂ ಕುರಿತು ತರಳುವೆನೆಂದರೆ ಅವಂತು ಕೂಡುವುದು, ಇಲ್ಲಿಯೇ
ನಿಂತಿರುವೆನೆಂದರೆ ಮನ ವಶಬಡದು, ಈಗ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ
ನೋ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವೆನೋ; ಇಲ್ಲದಿರೆ ಕನಸೋ; ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮವೋ
ಈಗ ನಾನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸುಖವೋ; ತಾಪವೋ; ಏನಿದು ಬಂದೂ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಯೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ಇರುವೆನೆಂದು ಬಂದು ನಿಮಿಷ
ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತದ್ದು, ಹಾಮರತನು, ಈಗಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಅಂತಃಪು
ರದಲ್ಲಿರುವೆನಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಎದುರಾಗಿಬಂದಂತೆ
ಕಂಡು ಆಲಿಂಗನವಂಗೈಯಜೀಕೆಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು
ನಾಚಿಗೆಗೊಂಡು ಇವೇನು ಇಲ್ಲಿ, ಕಾಂತೆ ಎಲ್ಲಿರುವಳು ಬರಿಯ ಬಯಲಿ
ನೋಳ್ಳೆಯಾಗಿರುವ ಭ್ರಾಂತಿ ಏನೆಂದು ಚಿಂತೆಯಂಗೈದು, ಈವರಿಯಂ
ಕಲವಿಂಕನು ಕಂಡರೆ ತರ ತರದ ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ಹಿಂತಿರಿಗಿ
ನೋಡಲಾಗ ಕಲವಿಂಕನು-ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಶೃಂಗಾರ ಜೀವೆ
ಯಂತಿಳಿದು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು, ಸ್ವಾಮಿಯೇ-ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯವರ
ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದಿಬಿರೆಂದುಕೈಗಳಂಮುಗಿ
ಯಲು, ಅದನ್ನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು-ಎಚ್ಚೆ ಕಲವಿಂಕನೇ, ಎದುರಾಗಿ ಯಾ

ರೋಗ ಒರೈನರನಾಥನ ಸ್ವಾರಿಯು ಬರುತಿರುವುದು ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಮೂರಡುಗಳಂಜಿಟು ನೋಡಿದರೆ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೆಯೋ ಯಾವದೋ
ಅಂತರಿಪುರವೆಂದು ಅಸಂಗತವಾಗಿ ನುಡಿಯುವೆ, ಎನಲಾಮಾತಂಕೇಳು ಕಲ
ವಿಂಕನು-ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತಮಾತು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಇರುವದು,
ಅಹುದಹುದು, ನಾಬಲ್ಲಿ ನೆಂದು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ನನುನಗುತನಡೆಯು
ತಲಿರಲಾ ಸಮಯದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಜಮಂದಿರದ ಪುರೋ
ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಬರದವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಂ, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಭಲ್ಯ
ಗಳ ಸೌಲುಗಳಂ, ಅಲಂಕರಿತವಗಜಾಶ್ವಂಗಳಂ, ಅಷ್ಟಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ
ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುವಸುಮಂಗಲಿಯರಿಂ, ನರ್ತನಂಗೈವನರ್ತಕೀಜನಂ
ಗಳಂದೊಪ್ಪಿ, ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೋಳ್ ವಜ್ರದ ಹಳಕುಗಳಂಹೂವಿನದಳಂಗಳಂ
ತ ಕೆತ್ತಿರುವ ಕುಂದಣದ ಅಂದಳದೋಳ್ ಕುಳಿತುಬರುವ ಕಳಂಗರಾಯ
ನಂಕಂಡು-ಎತ್ತಿ ಕಲವಿಂಕನೇ, ಈ ರಾಯನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವನೋ
ಪಿಚಾರಿಸೆಂದು ನಿಯಮಿಸಲಾಕಲವಿಂಕನು-ಆ ಜನಂಗಳೊಳಮೊಕ್ಕು ಆ
ರಾಯನ ಸ್ವಾರಿಯವರಿಯಂತಿಳಿದುಬಂದು-ಮಹಾರಾಜನೇ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾ
ಯನು ಬೆಳಗಾದರೆ ಸ್ವಯಂವರವೆಂದು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ನಮ್ಮ ಸೇನಾ
ಕಟಕಕ್ಕೆ ಪೋಗುವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಆಗಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನುತನ್ನ
ಕಟಕವಂವೇರಬೇಕೆಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ತೆರಳು, ಈಗ ನಮ್ಮ ಈರರ
ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರ ಚನ್ನಾಯಿತೆಂದು ಕುಲವಿಂಕನೊಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುವಜ
ನಂಗಳಿಗಿಲ್ಲ ನಡೆ ಮಡಿಗಳಂ ಹಾಶಿದಂತಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳನ್ನೋಡೆಂದು ನು
ಡಿಯುತ ವೇಗದಿಂ ಕಟಕವಂಶೇರಿ, ಕರಗಿರುವ ಚಂದ್ರಿಕಾಂತಶಿಲಿಗಳ ತಿಳಿ
ನೀರಿನಿಂ ಕರಚರಣಂಗಳಂತೊಳೆದು, ಕನಕ ಪೀಠದೋಳ್ ಕುಳಿತುಕೊ
ಳ್ಳುವಪ್ಪರೋಳ್ಬಂದ ಕಳಂಗರಾಯನಂ ಎದುರುಗೊಂಡು ಮಾನವೆಮ್ಮಾಡಿ
ಕರತಂದು ಬಳಿಕ ಈರರಾ ಪೀಠಂಗಳೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಆಗ ವಿಜಯ
ವರ್ಮ ಗಜಪತಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜ ನರಪತಿಯಂ ಕುರಿತು-ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿ
ರಾಜನೇ, ತಾವು ನಾಳೆ ಬೆಳಗಾದ ಐದುಘಳಿಗೆ ವಳಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರ ಸ
ಭಾಸಂಟವಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಅಗ್ನಿ

ಶರ್ಮದಿಂದ ಚಿನ್ನದಬಟ್ಟೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ರನ್ನದ ಅಕ್ಷತೆಯಂತೋರಿಗೆ ಅಜ್ಜೆಯು
 ಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದತರುಳ, ಕಾಂಭೋಜ ರಂಜನಂ ಕಂಡು, ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶ
 ದ ಅರಸಂಕರಮ, ಮೂವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ, ಮಗಧನೊಂದಿಗಮುಂದಲಿಶಿ,
 ಚೋಳ ಭೂವಾಲಂಗೆಪೇಳಿ, ಕೇರಳಪತಿಯುಕುರಲವಂಕೇಳಿ, ದ್ರವಿಡದೇಶ
 ದೊಡೆಯನೊಡನೆ ನುಡಿದು, ಇಂತು ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರಂ ಸ್ವಯಂವರ
 ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕರಮ, ಆರಟ್ಟದೇಶದ ಅರಸಿನಿಮ್ಮೊಡಗೂಡಿ ನಿಜ
 ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಪಟ್ಟವ ಹಿಪಿ ಇರುವ ಪಸಳದ ಬಳತೊಟ್ಟಗೆ ನೆಟ್ಟನೇ
 ಪೋಗಿ, ಪುತ್ರಿ ಯಿರುವ ಚಿತ್ರಾಲೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರದೇವಿಯಂ ಕರೆತಿ-ಎಲ್ಯ
 ವ್ಯಗರೇತ್ರಿಯೆ, ನಾಳ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಬಳಿಕ ಕುಮಾರಿಯಾದ
 ಸಂಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಮಂಗಳ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿತಿ, ದಿವ್ಯದುಕೂಲವಂ ಉ
 ಡಿತಿ, ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ಅಳವಡಿತಿ, ತಡಿನೂಡೆ ಕರತರುವದೆಂದು
 ನುಡಿದು, ಪತ್ತಿಯಂ ಕೈಪಿಡಿದು ವವಳನುವ ಕನ್ನಡಿಯ ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು.

ಇತ್ತಲಾ ಸುಂಗಂಧರಂಜಭೂವಿಂದನು ಕಲವಿಂಕನಂ ಕಂಡು ನ
 ನುನಗುತ ಕನಕಪೀಠದಿಂದಿದ್ದು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಆರೋಗಣೆಯಂ ಗೈದು,
 ಆಬಳಿಕಕುಸುಮಗಳ ಜಾಲರಿಯ ಮುಸುಕಿನಿಂದ ದಸನಾಗಿರುವಹಂಸತೂ
 ಲಿಕಾತಲ್ಪದೋಳಂ ಪವಡಿತಿ, ಪಂಚಬಾಣನತಾಪದಿಂದ ಹೊರಳುತ್ತ, ಬೆಳಗಾ
 ಗುವುದಂ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಮಾಗಿತಿಳಿದು, ಘುಳಗೆಯುಗವಾಗಿಗಳಿಯಲಾರದೆ ಕಳ
 ವಳಿತಿ, ನಡನಡುವೆ ಬೆಚ್ಚು ವನೋ ಎಚ್ಚರವೋ ಕನಸೋ ಮನಸಿನಭ್ರ
 ಮೆಯಿರುವ ಪರಿಯೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಯಾ
 ರೆಂದು ಕೇಳುತ, ಹ್ರಣದೊಳಗೆ ಘುಳಗೆಯುಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳುತ, ಒಂ
 ದೊಂದುಸಾರಿ ಯಾರನೋ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಅಂಬುಗಳ
 ಸಾಧನೆಯು ಆರುತಿಂಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮರೆಮಾಚಿಸುಡಿಯುತ, ಕೈಗ
 ಳಂ ಮುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಿಡಿದು ಅಪ್ಪರೋಳಂ ತಿಳಿದು ಕಠಾರಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಕಾ
 ಳಗಕ್ಕೆ ಬರುವರೇ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳುತ, ಯಾರನೋಮುದ್ದಿಡುವನೆಂತೆ
 ಮುತ್ಸಾಡಿ, ಆಬಳಿಕ ಈ ವಟಪತ್ರಶಾಯಿ ಚಿತ್ರವಟವಂ ಯಾರು ಬರದ
 ರೋ ಎಂದು ಮಾತಂ ತಿರಿಗಿಸುತ, ಸುಮ್ಮನೆ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲ ಬೆವರೇರಿ ಬಾ

ಶಿಗೆಯ ಶಕಬಂತು ಬೇಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಬ್ಯಾಗ ಬೇಸರೀ ಎನುತ, ಈವರಿಯಿಂದ ವವಡಿಶಿರಲು, ಚಂದ್ರನು ತಾನು ಗಗನದೋಳ್ ತಪವಂಗೈದರೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮೊಗದ ಕಳೆಯು ಸನ್ನಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾದುದೆಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಇದ್ದ ಕಾಂತಿಯು ಬಿಟ್ಟನೋಂಬಂತೆಯು, ವಿರಹಿಣೀ ಜನಂಗಳನಿಟ್ಟುಸು ರಗಲ ಶಕೇತಟ್ಟು ತೇಜಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟನೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಶಾಪದಿಂದ ಕಂಗಟ್ಟು ಕಳಗುಂದಿದನೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಸುಗಂಧರಾಜಚಂದ್ರನಕೀರ್ತಿಯ ಜಿಳಕು ಶೋಕಂಗಳೋಳ್ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಾಗ ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಗಲ ನೋಡುವರಾರೊಂದು ವಿರಕ್ತನಾದನೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಮಿಂಚುತ್ತೋರದ ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣವಂ ತಾಳ ನಿರಾಕಾಂತೆಯ ಮೊಗಜೋಳಿಟ್ಟು ಮಲಿನವಾಗಿರುವ ಗಂಧದ ಬೊಟ್ಟುನಂತೆಯು, ಆಕಾಶಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸೂರ್ಯನತಾಪವಂತಾಳಲಾರದೆ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳನ್ನವ ದಧ್ಯನ್ನವಂ ಭುಂಜಿತಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹರಿವಾಣವೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ವಶ್ಚಿ ಮದಿಯಂಬ ಸತಿಯು ಮದ್ಯವಂ ಕುಡಿದು ಮಡಗಿರುವ ಬಿಳಿಯ ಗಾಚಿನ ಬಟ್ಟಲೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಚಕೋರಂಗಳಿಗೆ ನೈದಿಲುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಆಗಬಾರದ ವಿದತ್ತುಗಳಂ ನೂಚಿಸಲೋ ಸುಗ ಎದ್ದಿರುವ ಅಣಬೆಯೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಬಿಳಿಯಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದಿರುವ ಮನ್ಮಥನ ತೊಡೆಯ ಬಟುವಾದ ಸಿಂಬೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಇಂತು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ತೋರಿ, ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಪದ್ಮಿನೀ ಲತೆಯಂತಿಳಿಯದೆ ಕರಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ, ಆಬಳಕಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂಗೊಂಡು, ಈ ಪಾಪವಂ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಇರಬಾರದೆಂದು ಭೃಗುಪತನವಂ ಮಾಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಚಕ್ರವಾಕಜಾತಿಯ ಸತಿಪತಿಗಳಂ ಅಗಲಿತಿ ವಿಯೋಗಿನಿಯರಾದ ಕಾಂತಯರಂ ಕಾಡಿದ ದುಷ್ಕಾರ್ಯವಂ ಕಂಡು ಕಲ್ಲುಗಳು ಕೂಡ ಕರಗಿದವು ಇಂತಿರ್ವ ಪಾಪವಂ ನಾನು ಯಂತು ಪೋಗಲಾಡಿಶಿಕೊಂಬೆನೆಂದು ಚಿಂತೆಯಂಗೈದು ಕೊನೆಗಾಣದೆ ಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಬಿದ್ದನೆಂಬಂತೆಯು, ಚರಮಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಲು ಆಗಪತಿವ್ರತೆಯರಾದವರು ವತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಿಷನಿಲ್ಲ ಲಾರರೆಂದು ತೋರಿಸುವಂತೆ

ತಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಕರಗಿ ಮಾಯಾವಾದಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ಯಾನ ರಥವಂ ನಡೆಸುವ ಅರಾಣನಂಬ ಹೆಳವನು ಸಂವಂ ಮುಟ್ಟು ವನು ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪತಿಯು ಬರುವತನಕ ಭೂರೋಕದೂಳಿದೂ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುವಾ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬೀಪಂಗಳೋಳ್ ಬಂದವೋ, ಎಂಬಂತಾಗುವ ಸಂಘೋಗವ್ಯಂಗಾರಗಳೂ ನೋಡಿ ನಗುವವೋ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಭಯದಿಂದ ಚದರಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಬೀಪಂಗಳೋಳ್ ಬೆರಬುದೋ ಎಂಬಂತೆ, ಮನೆಯನೆಯ ಬೀಪಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಕ್ಕಿರಿತೋರುತ್ತಿರುವ ಸಮುದೋಳ್ ಅಗಲಿಪೋಗಿದ ಕೋಕಸಕ್ಷಿಗಳೂ ತಮಿಗೂ ಏಕನಾಮನುಷ್ಕತ್ರದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವ ಸಮಯಮಾಯಿತೆಂದು ಬಂದಕ್ಷರದ ಸಂಕೇತದಿಂದ ಕರೆಯುವವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಬೇಕಾಗಿ ಮುನಿಸುಗೊಂಡಿರುವ ಮುಗ್ಧಿಯರಿಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು ಕೆಲಸಕೆಡುವುದು ಬಾಹ್ಯಗರತಿಗಳೂ ಮಾಡಿರಿ ಕೋಪವಂ ಬಿಡಿರಿ ಎಂದು ಬಂದುವರ್ಣದಿಂದ ಸಂಕೇತವಂ ಮಾಡುವವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಮನೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರವಟ್ಟು ಯಲ್ಲಿಯೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆಬಂದ ವಲ್ಲಭರೊಡಗೂಡಿ ಇರುಳೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಬಂದು ಘುಳಿಗೆಯಾಗಿ ತೋರಿ ಮಾರನುವಾರವಂ ಮಾಡುವ ಜಾರಿಣಿಯರಾದ ನಾರಿಯರಿಗೆ ಉದಯಕಾಲವಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಕೋಲಾಹಲಂಗಳು ಸೂಕು ಪಳರೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸನ್ನೆಯಂ ಮಾಡುವವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕೋಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೋವಂದು ಕೂಗಲಾಗ ಜಾರಿಣಿಯರು ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳೋಳ್ ರತಿಗಳಂ ಮಾಡುವ ದಂಪತಿಗಳ ಕಂಠಸ್ವರಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಅದರಂತೆ ತಾವು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡುವವೋ ಎಂಬಂತೆ, ರೋವೆಗಳಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿಂದ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳ ಅವ್ಯಕ್ತಮಧುರಂಗಳಾದ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಇಂತಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣದಬಾಗಿಲುಗಳಂ ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸೂಚಕವಾದ ವಾಲಗದ ಭೂವಾಳಾದಿ ರಾಗಂಗಳು ಮತ್ತೂ ಕೊತ್ತಲಂಗಳಮೇಲೆ ಹಾರಿಸುವ ಫಿರುಂಗಿಗಳ ಶಬ್ದಂಗಳಂ, ಐವತ್ತಾರುದೇಶದ ಅರಸುಗಳ ಸೇನೆಗಳೋಳ್ ಮೊಳಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ಬಿರದು ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚು ಬಿದ್ದು ಜಾಲಂದರದ ಗವಾ

ಕ್ಷುಂಗಳು ಬೀದಿಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ ಯ್ಯಾಗಬ್ಯಾಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಜದಿಗಿಟ್ಟು ಆ
 ಗರವೆಗಳಮುಚ್ಚಿರುವ ಕಾಂತರ ಮೊಗವು ನುಡ್ಡಾಡಿ ನುಡ್ಡುಮಾಡದೆ
 ನಡಲಿರುವ ಶೀರೆಗಳಂ ದಡಬಡನಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಮೇಲುಮಾಚುಗಳಿಂದ ಇ
 ಳ್ದು ಬೀದಿಯೋಳ್ ನಡೆದು ಬರುತ ಎತ್ತತ್ತಲೂ ಎರಡು ರುಗಿನ ಸುಕಲಾ
 ತಿಯಂತೆ ತೋರುವ ಮೂಡಲುಕೊಪ್ಪುಗಳೆಸಿದೊಡಗೂಡಿದ ಆರೆಗತ್ತ
 ಲೆಯಂ ನೋಡ ನಡುನಡುವೆ ಭಯಗೊಂಡು ಚದರಿರುವ ತಿಲಕಂಗಳಿಂದ,
 ಅರಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪುಗಳಿಂದ, ತುಂಬಿಗಳೋಳ್ ಕರೆಕಟ್ಟೆ ಕ
 ಪೋಲಂಗಳಂ ಉಬ್ಬಿ ನುಮಂತೆ ತುಂಬಿರುವ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯದಿಂದ, ಪವಳಂಗಳ
 ತಿರುವ ಪವ್ವರಸೆಯಿಂದ, ಅರೆನಿವ್ವೆಯಿಂದ ಕಿರುಗೊಪ್ಪುದೋರಿ ಬಿಗಿಯಾತ
 ಲಿರುವ ಪರೆಗಂಣುಗಳ ಯವೆಗಳಿಂದ, ತುರುಬಿನಿಂದುದುರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಸ
 ರಂಗಳಿಂದ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನನುದೋರುವ ನಯದಂತಕ್ಷತಂಗಳಿಂದ, ಕೊರಳೋ
 ಳ್ ಶಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿರುವ ಮುತ್ತಿನಸರಂಗಳಿಂದ, ಬಟ್ಟೆ ಕುಚ್ಚಡಘನಭಾರದಿಂಬ
 ಳುಕಿ ತಡತಡದು ನಡೆಯುತ್ತ ಅಲಸಿಗೆಯಿಂದ ನಿಟ್ಟು ನುರುಬಿಡುತ್ತ ನೀಳ
 ವಾದನೋಟದಿಂ ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ನೋಡಿ ನೆರಳುಗಳೆಂ ಕಂಡು ಬೆದರು
 ತ್ತ ಮುಖವಾಸನೆಗೆ ಬರುವ ತುಂಬುಗಳೆಂ ಶರಗಿನಿಂ ಬೀಶಿ ಹಾರಿಸುತ್ತ, ನು
 ಣ್ಣಾದ ತುರುಬುಗಳೆಂ ಜಾರುವ ಮೇಲುಮುಸುಕಂಗಳಂ ಘರಿಘರಿಗು
 ನವರಿಸುತ್ತ, ರಾತ್ರಕಾಂತೆಯೆಂಬಂ ಬಲರೂಪುಗೊಂಡಂತೆ ಕಳ್ಳದಾರಿ
 ಯೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ತಂಗಾಳಿಯು ಇಂತಿರುವಜಾರಿಸಿಯರ ಸು
 ಕುಮಾರ ಶರೀರಂಗಳೋಳ್ ಪೂತಿರುವ ಕತ್ತೂರಿ ಕಪ್ಪುರಗಂಧಗಳ ವಾ
 ಸನೆಯಿಂಕೂಡಿ ಘುಮುಘುಮಿಸುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಈ ಬೂಲೋಕದೋ
 ಳ್ ಸ್ತೋಪುರುಷರ ರತಿಚನುತ್ಕಾರಂಗಳ ನಮಾಚಾರವಂ ತರಿಸುವ ಮ
 ನ್ತೃಘನುಹೀನಾಲನ ಗೂಢಚಾರನಂತೆ ಬಂದು ಮುತ್ತುಗಳ ಉಬ್ಬು ಚ
 ಪ್ಪರಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳೋಳ್ ದೂರಿ ಅಲಿ
 ಉದುರುವ ಮುತ್ತಿನಸರಂಗಳಂ, ಚದುರುವ ಬೊಟ್ಟಿನಿಂ, ಉದುರುವ
 ಮಲ್ಲಿಗೆಸರಂಗಳಂ, ಬೆದರಿದಂತೆ ಬಜ್ಜೆ ಯಿಂದೊಪ್ಪಿದ ವಾರೆನೋಟಂಗಳಂ,
 ಚಲಿಸುವ ಕಂಕಣಂಗಳಂ, ಫಲಿಸುವ ಮನೋರಥಂಗಳಂ ಕೂಡಿ ಉಪರ

ತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬಳುಕಿ ನೋಕ್ಕಿ ನೋರಗಿ, ಮೊಗಮೆಲ್ಲ ತುಂಬಿರು
ವ ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಪತಿಗಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲವನ್ನಿ
ಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಯಂಗೈವ ನಾರಿಯರ ಮುದ್ದುಮೊಗಗಳ ಗ
ದ್ದದಂಚಿನೋಳ್ ತಿದ್ದಿರುವ ಕತ್ತುರಿಯ ಮಕರಿಕಾ ವತ್ರಲತೆಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ
ಮೊಗ್ಗಗಳಂತಿರುವ ನಸುಬೆಮರ ತುಂತುರುಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬದ್ದಾಡಿ ಅ
ವರ ಅಯಾನಪರಿಹಾರವಂಗೈದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಂದ್ರಾಂಶಗಳ ಲೋವೆಗ
ಳೋಳ್ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಸುರತಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಅಲಶಿಪಾಯಿಗೊಂಡು ನಿ
ದ್ರೆಯೊಳುದುಗ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ತೆರೆಯಲಾರವೆ ಯಿರುವ ಪಾರಾವತಂಗಳಿಗೆ
ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಕಚಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಚಿಗರುಗಳಂ ಬಿಚಿ, ಮೊ
ಗ್ಗುಗಳಂ ಅರಳಿಸಿ, ನೈದಿಲುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ, ಕಮಲಂಗಳಂ ಬಿಚಿ ಬೀಳುವಂ
ತೆ ಮಾಡಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಕರಂದಂ ಕುಡಿದು ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ತುಂ
ಬೆಗಳನ್ನೆಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ, ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳಂ ಎಬಿಸಿ, ಚಕೋರಗಳ ಬಾಯಿ
ಗೆ ಮುದ್ರೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಎಳೆಲೇಬಾಳೆಗಳ ಸುಳಿಗಳಂಬಿಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ
ಚ್ಚಿ ಕಪ್ಪುರದ ಧೂಳಿಗಳೋಳ್ ಹೊರಳಾಡಿ, ನದಿಗಳ ತೆರೆಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿ, ವಾರ
ನಾರಿಯರ ಕುಚಪರ್ವತಂಗಳಿಗೆ ಸನ್ನೆಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧವಡಿಗಳಂಗೂ
ಯಾಡಿ, ಮದವೇರಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನ್ಮಥನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯೇ ಬಂ
ದು ಧಾಳಿಯಂಗೈವಂತೆ ಕೇಳಿಯಂಮಾಡುತ್ತ, ಬೆಳಗಾಗುವನಮಯವಾಯಿ
ತು ಬೇಗನೆ ಎಳೆರೆಂದು ಭೂವಾಲರಿಗೆಲ್ಲ ವೇಳುವಂತೆ ಬೀಸುತ್ತಿರಲಾನು
ಪ್ರಭಾತಸಮಯಜೋಳ್ ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಾನಾದೇಶದ
ರನುಗಳು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣದರ್ಶನವಂಗೈದು ಫಲ
ಮೊದಲಾದ ಶುಭವಸ್ತುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಂಗಳೋ
ಳ್ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮನಸಿನೋಳುದ ಕಳಂಗಳಾದಕ
ನ್ನೆಯಂ ಕನಸಿನೋಳ್ ಕಂಡು ಅವಳಂ ನೋಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕ
ಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ, ಆ ಬಿತ್ತರಿಯಂ ಮುದ್ದಿತುಮನೋ ಎಂಬಂತೆ ತುಟೆಗ
ಳಂ ಶೇರಿಸಿ, ಮದನಬಾಣಂಗಳ ಪಟ್ಟುಗಳಾದ ದಣಿದಿರವನೋ ಎಂಬಂತೆ

ವೇಗವೇಗದಿಂ ಉಭ್ಯಾಸಗಳಂ ಬಿಡುತ, ವಿರಹತಾಪದಿಂ ಮೂರ್ಛೆಯಂ
 ಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡುವಾಗ ತಂಬೆಗಳ ಗಾನದಿಂ, ಪಾರಾವ
 ತಂಗಳ ಕೂಹೂಕಾರಂಗಳ್ಳಂ, ಪಂಜರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಿಣಿಗಳ ಮನೋರಂಜ
 ನಂಗಳಾದ ಮಾತುಗಳ ಕುಕುಲದಿಂ ವಡಗೂಡಿದ ಶೂಬ ಕಾಹಳೀ ಮಂಜ
 ವೊದಲಾದವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುವದರಿಂದೆಚ್ಚ ರಂಗೊಂಡು, ವಂದಿಮಾಗಧ
 ರು ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಆಶ್ರಿತಕಲ್ಪಭೂಜ; ಅವಧರಿಸು, ವಾರ್ತಾಂಡಮಂಡಲವು
 ಪೂರ್ದಿಕ್ಕೆಂಬ ಕಾಂತೆಗೆ ಕುರುವಿದಮಣಿಗಳ ಕರ್ಣಕಂಡಲದಂತೆ
 ತೋರುತ್ತ ಬರುವದು ವರಾಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಬಿರುದುಪದ್ಯಗಳಂಕೇಳಿ
 ಬೆಳಗಾಗುವದರಿಂದ ಅರಳುವ ಕಮಲಂಗಳೋ ಯಂಬಂತಿರ.ವ ಕಣ್ಣುಗ
 ಳಂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೆರೆದು ಧ್ವಜಕಲರಾದಿರೇಖೆಗಳ ದೊಪ್ಪಿದ ಕರಂಗಳಂ
 ನೋಡಿ, ಕನ್ನಡಿಯ ಪಟದೋಳೆಬರದಿರುವ ಕಾಮೇಶ್ವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು,
 ಸುಪ್ರಭಾತ ಶ್ಲೋಕಂಗಳಂ ವೇಳುವವಿಪ್ರಯುಗ್ಮವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
 ಗೋಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ಫಲಪುಷ್ಪಾದಿ ಶುಭವಸ್ತುಗಳಂ
 ನೋಡಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಮಂಜಮಜ್ಜನವಂಗೈದು, ಆಯಾ
 ಯದೇಶದ ಅರಸುಗಳ ಸಮಾಚಾರಂಗಳಂ ಚಾರದರ್ಪಣದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ, ಪ
 ರಿಮಂಜಲದಿಂದ ಜಳಕವಂ ಮಾಡಿ, ಸರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು, ಮುಖ
 ದೋಳ ಪುಂಡ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು, ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು, ನಿತ್ಯದಾ
 ನವಂ ಮಾಡಿ, ಕುಲದೇವಿಯಂ ಪೂಜಿಸಿ, ಹಾವಿಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಭೋಜನಶಾ
 ಲೆಯನ್ನೈದಿ, ವೀರಸೇನ ವೊದಲಾದ ರಾಜಬಂಧು ಸಮಾಜದೊಡನೆ ಭೋ
 ಜನಂಗೈದು, ತಾಂಬೂಲವಂ ಸವಿಯುತ್ತ ಸೊಗಸಿನಿ ಹೊರ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂ
 ದು ಬಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಂಡಿರಲು; ಆಗ ಕಳಂಗರಾಜಮಂತ್ರಿಯು ಶಿಂಗರಿಸಿದ
 ಆನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕನಕಕಲಶಂಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಕೆಲವು ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳಂ ಟಿ
 ತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು, ಆನೆಗಳಸೇನೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು
 ಬಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಂಡಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಚರಣಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಬಪ್ಪಿ
 ಶಿ, ತನ್ನ ಮಣಿಕಿರೀಟ ನೆಲಸೋಂಕುವಂತೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಆ ರಾಯ
 ನ ವಚನದಿಂದ ಉಚಿತಪೀಠದೋಳ ಕುಳಿತು ನಿವಿಷ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, ಎ

ದ್ವು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನಯವಿಂದ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನೇ, ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಪೋಗಿ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾನುಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿತಿ ಬಾ ಎನೆತ ನಮ್ಮ ಗಜವತಿಗಳು ನಿರೂಪಿತಿ ನನ್ನಂ ಕಳುಹಿರುವರು, ಆದ್ದರಿಂ ಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಚಕೋರಂಗಳ ಗಂಪುಗಳಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನವಂಗೈಯದೇಕೆಂಬ ಕಳಂ ಗನಗರದ ಜನಂಗಳ ನೇತ್ರಗಳು ಸಫಲಂ ಸಭಾಗುವಂತೆ ದಯೆಮಾಡಿ ವಟ್ಟಣದ ಅಲಂಕಾರವಂ ಪರಾಂಬರಿತಿ, ಕಾದಿರುವ ರಾಜರುಗಳಂ ಕಟಾಕ್ಷಿತಿ, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ಮೊದಲ ದ ವಿಪ್ರರುಗಳಂ ಕುಂಡು ಪೂಜಿತಿ, ಮರಳ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ತರಬಪುಣೆಂದು ಬಿನ್ನವಿತಿ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕಳಂಗಳೆಲ್ಲಭನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ರತ್ನಾಕರನಿಗೆ ಬಂದು ರತ್ನವನ್ನಿತ್ತಂತೆ, ಅಮೃತಮಯನಾದ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹಾಲನ್ನವನ್ನಿಕ್ಕಿದಂತೆ, ತಮಿಗೆ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ತೇಜಿಯಂತಮ್ಮ ವಾದಾರವಿಂದ ಸನ್ನಿಧಿಯೋಳ್ ಬಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ನನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿರುವನು, ಅದು ಬಾಗಿಲೋಳ್ ಕಾಸಿರುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆಮಂತ್ರಿ ಧನಂಜಯನೊಡನೆ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮೋಘಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಆ ಅಶ್ವರತ್ನಮಂ ಎದುರಾಗಿ ತರುವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು, ಆಗ ಧನಂಜಯನಿಂದ ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ತೇಜಿಯು ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ಕನಕರಜುಗಳಕಡಿವಾಣಂಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಬಲಿಪ್ರರಾದ ಭಟರುಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿಸುವ ಹಿಡಿತವಂ ಎಣಿಸದೇ, ಮತ್ತು ಬೆದರಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ಹಾರ್ದರಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ, ಬೆನ್ನುತಟ್ಟುತ್ತ ವಾರ್ಷ್ವದೋಳ್ ಬರುವ ಅಶ್ವರಕ್ಷಕರು ಪೇಳುವ ತುರುಷ್ಕ ಭಾವಾ ಭೇದಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಹಾಯಿಗೊಂಡು ಹೆಮ್ಮಾರವಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಆಕಾಶವನ್ನಾದರೂದಾಟುವೆನೆಂದು ತಲೆಯಂ ಎತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸೆಂಬ ಕುದುರೆ ತನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಲಜ್ಜೆಗೊಂಡಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ತಲೆಯಂ ಜೂಗ್ಗಿಸುತ್ತ, ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರುವ ವೇವೇಂದ್ರನೇ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದುದೋ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತ, ವೇಗದೋಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಾಯುವಂ ಕೋಪದಿಂ ಕಬಳಿಸುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಮೂ

ಗಿಸಸೋಳ್ಳೆಗಳಿಂದ ಉಸುರುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಛೇದತ, ಕಡಿವಾಣದ ಸುರವಣಿಗಳಂ ಕಡಿದು ಸೂತನವಾಗಿ ಬಂದುವಾಲ್ಗಡಲಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಿಳುವಾದ ನೋರೆಗಳಂ ಉಗುಳುತ, ನವಗನ್ನದಾಭರಣಗಳಕಾಂತಿಯಿಂದ ತಿರಿಗಿರಿದಾಗ್ಲಿಲ್ಲ ಮದೊಂದುಬಣ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ, ಸೂರ್ಯನ ಹರಿತಾಶ್ವನು ರಥಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದೆ ಆರೋಹಣಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಗುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಹೀಂಕಾರವಂ ಮಾಡುತ, ಕಟ್ಟಿರುವ ಚಾಮರಂಗಳಂ, ಚಲಿಸುವ ಚಂದ್ರಹಾರಂಗಳಂ, ಗಿಣಿಯತಾಳಗಳಂ, ದುಲಿಯುಗುರುಗಳಂ ಕೂಡಿದ ಪದಕಗಳೆ ಸಾಲಸಾಲಿನ ಸರಂಗಳಂದೊಪ್ಪಿ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸಿನ ಅವತಾರವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಸೂರ್ಯಾಶ್ವದಪತ್ರಿಬಿಂಬವೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ, ಭೂಮಿಯಂ ಅದರಿಶಿ ಧೂಳಿಗಳು ಯೇಳುವಂತೆ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಡುತ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಯರಕವಂ ಯರದುತೆ, ಚಿತ್ರದೊಳ್ ಬರದಂತೆ, ವಾರೆ ಕೋರೆಯೆಂಬುವುದು ಶರೀರದೋಳ್ ಯಲ್ಲಿಯು ಇಲ್ಲದೆ, ಗರುಡ್ವಂತನಿಂದ ವೇಗದ್ರೀತಿಯಂ ಕಲಿತು ಆತನ ಚಿಹ್ನವಂ ಶಿರದೋಳ್ ಧರಿಸಿ ಇರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ಸುಮಾರಗರಿಯ ಸೊಗಸಿನಿಂ ಬಂದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಖವಂ ನೋಡಿದವಾತ್ಮದಿಂದಲೇ ಮುಗಿಲು ಗುಡುಗಿದಂತೆ ದೇವಾರವಂ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯಂ ಸೋಂಕಿ ಸೋಂಕದಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಧನಂಜಯನು-ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೆ, ಅಶ್ವರತ್ನವು ಬಂದಿರುವುದು ಬಿನ್ನೈಸಲು; ಆ ನಾಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಆ ಕುದುರೆಯಂ ದೂರದಿಂ ನೋಡಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಷುತಿ ವೀರನೇನರೊಡನೆ ಅನಾಧಿಕಾಲದಿಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೋಳ್ಕುಳಿತು ಭೂಮಿಯನ್ನಾಳುವ ಕಳಂಕವತಿಗೆ ಕಡಮೆಯೇನೆಂದು ನುಡಿದು, ಪೀಠದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದು ವಜ್ರಕುಂಡಲಂಗಳ್ಳು ಕಿವಿಗಳೋಳ್ತಡೆದು, ನವರತ್ನದ ಕಿರೀಟವಂ ಶಿರದೋಳ್ ಧರಿಸಿ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಿಂಚುವ ಅಂಗಿಯಂ ತೊಟ್ಟು, ತಾರಾಮಂಡಲವೆಂಬ ಪದಕದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ದುಂಡುವುಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತಿರುವ ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಸರಂಗಳಂ ಕಂಠದೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿ, ಕಿವಿಯೋಳ್ ಪಚ್ಚೆ ಬಾವುಲಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಕೆಂಪುಗಳ ಬಾಹುಪುರಿಯಂಕಟ್ಟಿ, ಕರ್ಣಾಟಯುವಂಜನೆಂಬ ಅಕ್ಷರಂಗಳಂ ಕೆ

ತ್ತಿರುವ ವಜ್ರದ ಮುದ್ರೆಗಳು ಗುರವಂ ಭರಿತಿ, ದೇಶದೇಶದ ಅರಸುಗಳು
ನೋಡಲೆಂದು ಬಿರುದಿನಗಂಡ ಪೆ ಡ್ಯಮಾ ವಾಪರೋಳ್ಳಟ್ಟೆ, ಲಾಪುಗನ್ನ
ಡಿಯನ್ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನ ಮುಖಕಾಂತಿಯಿಂದ ತೋರಿಸಂ ಜಯಿಸುವರದೆಂ
ಬಂತ ಕಳಂಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲಕವಂ ಪಣೆಯೋಳ್ಳುದ್ದಿ, ಕ
ಲವಿಕನೊಪ್ಪಿಸುವ ಕಪ್ಪುರವಿಳ್ಳವಂ ಸವಿಯುತ್ತ, ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾ
ಗದಿಂ ತೆರಳಿ ಆ ತುರಂಗದ ಸುನಿವಾಳಕ್ಕೆ ನಡೆತರಲೂ,-

ಆಗ ಆ ಅಶ್ವರತ್ನವು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮನೋಭಾವವಂತಿ
ಳಿದುದೋಂಬಂತೆ ಜಡೆ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೆದರುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಿವಿಗಳಂ
ನೆಟ್ಟನೆಗೈದು, ಪುಷ್ಕರಾಗದ ಬಣ್ಣದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಅರೆನೋಟದಿಂದನೋಡಿ
ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆರೋಪಣಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ
ಬಲಗಾಲಿನಂ ಭೂಮಿಯಂ ಕರೆಯುತ್ತ, ಭಾರಿ ಭಾರಿಗು ಘೋಷಾರಧ್ವ
ನಿಯಂನಾಡಿ ಘಾತ್ಕಾರವಂ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು; ಆ ತೇಜಿಯನ್ನೋಡಿ ಸುಗಂ
ಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಿಂ ಮೈ ಸವರುತ್ತ ತಟ್ಟುತಲಿರುವಾಗ
ಸುಮತಿಯು ಸುನಿವಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲೈ ಮಹೀಪತಿಯೇ, ಈ ಅಶ್ವವಂ ವಿಜ
ಯವರ್ಮರಾಯನು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸ್ತೀಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾ
ಣುವದು, ಅವಧಾನದಿಂ ಸ್ವಾರಿಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕಾಂತದೋಳ್ ಬಿ
ನ್ನವಿಸಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಅಶ್ವ ಹೃದಯದೋಳ್ ವಾರಂಗತನಾದ ಸುಗಂಧ
ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ, ಕೇಳು ಕಳಂಗಪತಿಯು ಸಮಿಗೆ ಸಂ
ತೋಷವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನದಂತೆ ಮಡಗಿದ
ಈ ಅಶ್ವವಂ ಕಳುಹಿರುವನು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಸುಳಿಗಳಂ ರೇಖೆಗಳಂ ಅಲಂ
ಕಾರವಂ ನೆಡಗಿಯಂ ಎಣ್ಣುವಂ ಧನಿಯಂ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದರ
ಹೃದಯ ಇಂತಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿದೆನು, ಮತ್ತೂ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೂ ಏರು
ವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯನಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೂ ಸದ್ಗು ಮಾಡದೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವೆ
ನು, ನೋಡೆಂದು ನುಡಿದು, ಆ ಅಶ್ವರತ್ನಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರವೆಮಾಡಿ, ರಾಜದಂ
ಸನನ್ನೇರುವ ಭಾರತೀಪತಿಯಂತೆ ತುರಗಮನ್ನೇರಿ, ತೆರಳಿ ಉದಯಗಿರಿ
ಯಿಂದ ಬರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆನಿವ ತನ್ನನ್ನೋಡಿದ ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಎಂದು

ರೂಪದ ಸೇನಾನುಭ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರಜ ಪಣವ ನಿನ್ನಾಣ ಪಟಹ ಮೊಲಾದ ವಾ
 ದ್ಯಂಗಳ ಕಬ್ಬವು ಕಲೆಯುವಂತೆ ಮರ ಪುಟಂಗಳಿಂದ ಧರೆಯಂತುಳಿಯು
 ವ ಭೂ ಸಭೋಲತರಂಗಳು ತುಂಬುವಂತೆ ಹೇವಣವಂಗಳಂ ಮಾಡುವ
 ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಜರೀ ಸರಪಣಿಗಳ ಬಲೆಯ ಮುಸುಕುಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂ,
 ಒಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಹೊಳಪಿನಿಂ, ಗಗನಮಂಡಲದೋಳ್ ಬಂದೇ
 ಕಡೆ ವಜ್ರಂಗಳನ್ನೆರಚಿದಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ನವಿಲುಗರಿಗಳಂ ಹಾಕಿದಂತೆ,
 ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶದೋಳ್ ತಗಡುಗಳಂ ಬಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಲು
 ಮಿರಿತಾರುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೆರಚಿದಂತೆ ನೋರೆಗಳಂ ಪೂತ್ಕರಿಸುತ್ತಲಿರು
 ವ ಅಶ್ವಂಗಳನ್ನೇರಿ ಓಡಿಸುವ ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ವಾಹಿನೀನಾಥರು, ಚಮೂ
 ವಲ್ಲಭರು, ಅನೀಕಿನೀನಾಯಕರು, ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀವೃತಗಳೂಕೂಡ ಸೂತ್ತುವ
 ರಿಮ ಬರುವಾಗ ವಂದಿಸುಗಧರು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಇವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅವ
 ರು ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಇವರು ದೇಶಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅವರು ಪಾಳೆಯಗಾರರು
 ಇವರು ಸಂಸ್ಥಾನಪತಿಗಳು, ಸಾಮಿಯವರಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ
 ಮಾಡುವರು ಪರಾಂಬರಿಸಬಹುದು ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪರಾಕೆಂದು
 ಬೇರ್ಬೇರೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವ ನುಡಿಗಳಂಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳಂತೆ ಪೊಳವ
 ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೋಡುತ್ತ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಬಿಳಿದಾವರೆ
 ಯಂತೆ ಸೇನಾಸಮುದ್ರವಂ ಉಬ್ಬಿಸುವ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆತೋರಿ ಸುತ್ತ
 ಲು ಕಟ್ಟಿರುವ ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಚಿತ್ತರಮಾದಬಿರುದಿ
 ನ ಬಿಳಿಯ ಕೊಡೆಯ ನೆರಳಿನೋಳ್ ಬರುತ್ತ, ಎಡ ಬಲದೋಳ್ ಬೀಸು
 ವ ಚಾಮರಂಗಳ ಕಿರು ಘಾಳಿಯಿಂದ ಅದರಿ ಜಾರುವ ಸರಿಗೆವಲ್ಲಿಯ ಶರ
 ಗುಗಳನೆತ್ತಿ ಸವರಿಸುವ ನರ್ಮಸಚಿವರಂ ತಿರಿ ತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಕಟಕ
 ದಿಂತರಳ ಕಳುಗ ನಗರದ ರಾಜ ಬೀದಿಯೋಳ್ ನಕ್ಷತ್ರ ಬೀದಿಯೋಳ್
 ಬರುವ ಚಂದ್ರಸಂತಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಆ ಪುರದನಾರಿಯರು ಸ್ವಯಂವ
 ರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಿರದಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ದೇಶ ದೇಶದ ಜರ
 ಸುಗಳು ಬರುವದಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗ ಬೆಳಗಾಗುವನ
 ವಯದಲ್ಲಿಯೇ ಭೋಜನಂಗಳಂಗೈದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗೆ

ಳಲ್ಲಿ, ಮುಡಿವಾಳದಚಪ್ಪರಂಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿಸಲು ಮಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ, ಲೋವೆಗಳಲ್ಲಿ, ಗವಾಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಕೈಸಾಚೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ನಾವು ಎಂದು ಬ್ಯಾಗ ತಾವುಗಳೆನುತಿಕೊಂಡು, ಅಲಂಕಾರಗಳೆನುತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಗಿಣಿ ಕೆಲವರು ಜಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗುಗಳೆನುತಿಸುವರು, ಕೆಲವರು ವಜ್ರದೊಳೆ ತಿಲಕವೆಂ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳೆ ಕಾಡಿಗೆಯ ತೊರೆಗಳೆ ತಿದ್ದುವರು, ಕೆಲವರು ಕಪೋಲಂಗಳೊಳೆ ಚಿತ್ರ ಪತ್ರಂಗಳೆ ಬರೆಯುವರು, ಕೆಲವರು ಗಲ್ಲಗಳೊಳೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಡುವರು; ಕೆಲವರು ಶೀರೆಗಳ ನೆಗೆಗಳೆ ಪಿಡಿಯುವರು, ಕೆಲವರು ವಡವೆಗಳನ್ನಿಡುವರು ಕೊಂಬುವರು, ಕೆಲವರು ನಡೆನಡುವೆ ಕನ್ನಡಿಗಳೊಳೆ ಬೆಡಗು ನೋಡುವರು. ಈ ಸು ನಡೆಯುವ ದುಡಿಯುವ ಮೊದಲಾದ ಕಾಂತೆಮರೆಲ್ಲಿ ದಡಬಡಲಾಗಿ ಅಲಂಕಾರಗಳೆ ನುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಡು ಸಮಯದೊಳೆ ಕೆಲವರು ನಾಡು ನಾಡಿನ ಅರಸುಗಳೆ ಬಿರುದುಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಧಣಂ ಧಣ ಧ್ವನಿಗಳೆ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಿದರ್ ವಡವೆಗಳನ್ನಿಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಅಲಂಕಾರಗಳು ಎಷ್ಟಾದರ ವೈ ಸಾಕೆಂದು ಎದ್ದು ಸಂಭ್ರಮವಿಪ್ರೋಡ್ಯತುವರು, ಕೆಲವರು ಮೂಗತಿಯಂ ಕಿವಿಯೊಳೆ, ನಾಚೆಯಂತುರುಬಿನೊಳೆ, ವಡ್ಯಾಣವಂ ಕೊರಳೊಳೆ ಅಡ್ಡಿಕೆಯಂ ವಾದದೊಳೆ, ಬಾಯುಪುರಿಯಂ ನಡುವಿನೊಳೆ, ಕಾಲುಂಗರುವಂ ಕರಾಂಗಳೊಳೆ ಇಡುತ ಇಂತುವಿನುಯದಿಂ ಶಿಂಗರಿ ಸುವರು, ಕೆಲವರು ಲತಾಂಗಿಯರು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮಡಿ ಶೀರೆಗಳನ್ನಿಡುತ ನೆರಿ ಇಡುತಲೇ ಬೆರಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಗ ನಡೆಯುವರು, ಕೆಲವರು ವಾಮ ಲೋಚನೆಯರು ಓಡಿಬರುವಾಗಬಳಕೆಗಿನ ಗಂಟು ಸಡಲಿ ಪಿಡಿದಿರುವ ನೆರಿ ಕುಚ್ಚುಗಳೆ ಮುಡಿಗಳು ಝಗ್ಗನೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಜಾರಿ ಬೀಳುವ ಸರಿಗೆ ಶರ ಗುಗಳೆಂಕೂಡ ಸರಿಮುಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಗುವರನ್ನೋಡದೆ ನಡೆಯುವರು, ಇಂತು ಪುರನಾರಿಯರು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳಿಂದ ನಡೆ ತರುವಾಗ ಪಾದ ವಿನ್ಯಾಸಂಗಳಿಂದ ಕಾಲುಂಗುರಂಗಳೆ ಪಣ ಪಣೀನನ್ನುವ ಶಬ್ದದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಓಡಿ ಪ್ರೋಗುವರ ಬೆಂಬಿಡಿದು ಕೈಗಳಿಂದ ಓಡ್ಯಾಡಿಸುವ ಬಡ್ಯಾಣಗಳ ಕಿರುಘಂಟೆಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುವಲ್ಲಿ ಪಣಿ ಪಣಿ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ

ಹತ್ತಾರು ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಮೇಲ್ಮೈಗಳುಗಳ ಮೆಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಏರುವಾಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಧಡ ಧಡನೆಂಬ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಮಣಿಗಳಿಂಮಾಡಿರುವ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವಗ್ನಿಗಳುಂಟುಗಳು ಅವೆಂ ಮುಗಿಲು ಗುಡುಗೊಂದು ಬ್ರಮೆಗೊಂಡು, ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸವಿಲುಗಳು ಗರಿಗಳಂಬಿಜಿ ಕುಣಿಯಲು ಅದರ ಪಿಂಚುಗಳಂನೋಡಿ ಕಾಲ ವೇದಧಂಗಳರಗಿತೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಜಿಸಿರಿ, ಹೂನೆಗಳು ಚಂದ್ರಾಶಿಗಳ ಗೂಡುಗಳಂಬಿಜು ಪೊರಮುಟ್ಟು ಕೂಗುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಕ್ರೇಂಕಾರಂಗಳಿಗೆ ಸುರಿಯುವ ಪುರ ತರುಣಿಯರ ಮಾತುಗಳ ಕಲ ಕಲ ಧ್ವನಿಯು ಕರ್ಣಾಮೃತಮಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಬೀದಿಯೋಳ್ ಸ್ಥಾರಿಬರುವ ರಾಯರುಗಳ ನೋರೋರರಾಗಿ ಕೈ ಶೋರಿ ಬಬ ರೊಬರಿಗೆ ವೇಳುತ್ತ, ಈರಥವನ್ನೇರಿಬರುವನು ಜಯದ್ಧರಾಯನ ಕುಮಾರನು, ಅಂದಳದೋಳ್ಳುಳಿತು ಬರುವನು ಅಂಗ ದೇಶದ ಅರಸು ಮಗನು, ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ಕದುರೆಯಂ ಕುಣಿಸುತ್ತ ಕುಲುಕುತ್ತ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬರುವರು ಕುರುಕುಂತಲದೇಶದ ಅರಸುಗಳ ಕುವರರು, ಕನಕದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿ ಮಿರಿ ಮಿರನೆ ಮಿಂಚುವ ಸಣ್ಣ ಸೊಗಸು ಹೂವುಗಳ ಶಾಲುವಂ ಪೊದ್ದಿರುವನೇ ಕಾಪ್ಪೀರ ರಾಜನು, ಅದೋ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತಿರುವ ಮೊಗದೋಳ್ ಕತ್ತೂರಿತಲಕವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನೇ ನೇವಾಳ ಭೂಪಾಲನು, ತಿದ್ದಿದಂತಿರುವ ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಶಾರೇಣ್ಣುಗಳಂ ಅಣಿ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸುರಿಯುವ ಮಲ ರಶೆಯಿಂ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವ ತಾವರೇ ಎಸಳನಂತೆ ಚನ್ನಾದ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ ತುಟಗಳ ಅಂಚಂಚಿನೋಳ್ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚಮಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಕಾಂಚನ ದುಕ್ಕೂಲವಾಪೊರ್ದು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತ ಪಂಚಬಾಣನಂತೆ ಬರುವನೇ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನು, ಅವನ ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ರಂಭಾವಿ ನಾರಿಯರುಕೂಡ ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸುವ ರೂಪದಿಂದೊಪ್ಪಿರುವನೇ ಶಿವನ ಪಾದಾಂಭೋಜ ಭಕ್ತ ನೆನಿಸಿದ ಕಾಂಭೋಜ ದೇಶದರಾಜನು, ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲು ನಿಂತು ಪೊಗಳುವ ಮೃತ್ತ ಪದ್ಯಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತ ಮುತ್ತುಗಳ ಮಲಕು ಝಲ್ಲರಿಯಂ ಪೊದ್ದಿರುವ ಮತ್ತಗಡವಂನೇರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ್ತ ಪಾರಿವಾಳದ ಹೂ

ವಿನ ಬಂಜೆಕ್ಕೆ ಏಂಚುಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ರಂಗವ ಚಂದ್ರಗಾಂಧಿಯವಲ್ಲಿ
ಯಂ ಪೊದ್ದು ನೋಡುವರೆ ಕಂಠಗಳಂ ಮಲಯಮಾರುತದಂತೆ ತಂ
ಪಿಸುತ ಬರುವನೇ ಪಾಂಚ್ಯ ಮಧುರಾನಗರದ ಮಹಿಪಾಲ ಪ್ರತ್ಯಸು.
ಇಮೋ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರು ಮಾರುದ್ದ ಜಡೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ನಾರಿಯರು ಮೈ
ಯಾರದಿಂ ಚಾಮರ ಗಳಂ ಬೀಸುವಾಗ ಅವರ ಕರಕಂಕಣಗಳ್ಳುಂ
ತತ್ಕರಣಂ ಕೇಳಿ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ ಹ್ಯಾರಳಮಾದ ಸೊಗ
ಸಿನಿಂ ಬರುವನೇ ಕೇರಳದೇಶದ ಅರಸೆಂದು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೋ
ಳ್ ಒಂದೊಂದುಚಂದಮೆಂದು ನುಡಿಯುತ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾ
ಗಂಗಳಂ ಬಿಡೀ ಯಂದು ಕೆಲವರು, ಕೂಗುವರುಕೆಲವರು, ಏಳಿಕ್ಕುಗ
ಳಂ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿರೀ ಎಂದು ಪೇಳುವರು ಕೆಲವರು, ತಟ್ಟಗಳ್ಳೋಳ್ ಚನ್ನ
ಬೆಳ್ಳಿ ದುಪ್ಪುಗಳಂ ತುಂಬಿರೆಂದು ನುಡಿಯುವರು ಕೆಲವರು, ಪನ್ನೀರು
ಗಳಂ ಜಲ್ಲಿರೀ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಮಣಿಗೋವುರದಸವಿವಕ್ಕೆಮ
ಹಾರಾಜನು ಬಂದನೆಂದು ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಛುರಿಗೆ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ
ತೋರುವರು, ಈವರಿಯಿಂದ ಕೂಗುತ ವೋರೋಡಬರುವ ಕಳಂಗರಾ
ಜ ಭಜರ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೋಡಿ ಮೇಲನುಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಾ
ಲೆಯರೆಲ್ಲ ಈಗ ಬರುವನು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜಾಘರಾಜನು, ಅವ
ನನ್ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನೂರುಸುಡಿಯಾದ ಸಂಧ್ರಮದಿಂದ ಮುಂಜೆ ನಿಂ
ತಿರುವರೆ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನಿಂತಿರುವರು ಮುನಿಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಟ್ಟಣೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ಮೊಗಗಳಂ ಎತ್ತಿನೋಡುವ
ರು ಕೆಲವರೆ, ಸವಾಕ್ಷಗಳ ಜಾಲಾಧರಗಳೋಳ್ ನೋರಿಸಾಲದೆಂದು ಕ
ದಗಳಂ ಅರೆವೆರದು ಮರೆಮಾಗಿ ಮೊಗಂಗಳು ನಸುನೋರುವಂತೆ ವಾ
ರನೋಟದಿಂ ನೋಡುವರು ಕೆಲವರೆ, ಸುಪ್ಪುರಿ ಮುನಾರಿಯರು ಉಪ್ಪುರಿ
ಗೆಗಳಂ ಉಬ್ಬುಚ್ಚುರಂಗಳನ್ನೆರವರು, ಕೆಲವರು ಬೋವೆಗಳಮೇಲೆ
ಸಾಹಸದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವರು, ಇಂತುಚಂಪ್ರಾಯ ಸಮಯಮೋಳ್ ಸ
ಮುದ್ರದತರೆಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಪ್ರವರಾರಿಯರ
ಗುಂಪಿನೋಳ್ ಮನೋರಥಂಗಳು ಉಬ್ಬುಬಿಟ್ಟುಬಂದು ಆಗ ಅಮೊಂದು

ಪರಿಯಾದ ಸಂಭ್ರಮವು ತಲೆದೋರಿರುವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಬೀದಿ ಯೋಳ್ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಸಾವಿರಗಜಂಗಳಮೇಲೆ ಬಿಗಿದಿರುವ ಭೇರಿ ಕುಟುಕ ನಿಸ್ಸಾಣ ಮುರಜ ಡಿಂಡಿಮ ಪೂವ ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದು ವಾದ್ಯಂಗಳು ಧ್ವನಿಗಳಂ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಂಗಳಂ ತುಂಬಿ ಭೋರೆಂದು ಮೊಳಗುತ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ತರಂಗಂಗಳಂತೆ ಒಂದೇಬಂ ಣಮಾದ ಲಕ್ಷತುರಂಗಂಗಳನ್ನೇರಿ ರಾಹುತರು ಬಿಚ್ಚು ಕತ್ತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಹತ್ತತ್ತರಮೋಳ್ ಸಾವ್ದೀರಿ ಎತ್ತತ್ತರಮಾಗಿ ಕುಣಿಯಿಸಿ ಹಾರಿ ಸುತಲಿಪ್ಪರು. ಅನಂತರ ಈ ಅಶ್ವಸೇನೆಯ ವಾಧ್ಯದೋಳ್ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನಾಕಪುತ್ರ ಎದ್ದಂತೆ ಉದ್ಭವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಮದ್ದಾನೆಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ನೂರಾರು ಜನಂಗಳು ಪಿಡಿದಿರುವ ಗಗನವಂ ಸೋಂಕುವೆಗಂ ಡಭೇರೊಂಡ ಬಿರುದ ವಿಜಯಧ್ವಜ ಬರುವದಂ ಬೀದಿಯೋಳ್ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರು ತಲೆಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟಿ ನೋಡುವಾಗ ಅವರ ಪಾಲುಗಳು ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ಬೀಳುವುದಂ ಕಂಡು ಮಚ್ಚುಗಳಮೇಲಿರುವ ಬಾಲೆಯರೆಲ್ಲರು ಘೊಳ್ಳೊಂದು ನಗುತ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಮೊಗಂಗಳನ್ನೋಡಿ ಕೈಗಳಂತೋರಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಚೆನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಗ್ಗರಿಗಳ ಸಾಲುಭಲ್ಲೆಗಳಂ ಪಿಡಿದ ಕಾಲ್ಪಲಂಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಸೊಂಪಾ ನಡೆಯಲು ಅವುಗಳ ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ “ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಚಂಡಕಾಸನ ಉದ್ದಂಡ ಪರಾಕ್ರಮ ಪರರಾಜತಿಮಿರಮಾರ್ತಾಂಡ ಭೂಮಂಡಲಾಖಂಡಲ ವಿಜಯಾಭವ” ಎಂದು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಉಘ್ಘಡಿಸುವ ವಂದಿಮಾಗಧರಗುಂಪುಗಳೆ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಬಳಿಕ ಮುಖವೀಣೆ ವೇಣು ಮೃದಂಗ ಡಮರುಗ ಸಾರಂಗ ಮೊದಲಾದ ಮಧುರವಾದ್ಯಗಳ ಸುಕುಮಾರರನಂಗಳೊಡ್ಡಿ ಹಾವಭಾವಂಗಳಂ ಕೂಡಿ ಅಭಿನಯಿಸುತ ಧೈಲ್ಯ ಧೈಲ್ಯೆಂದು ತಾಳಾನು ಗುಣವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ವಿಟರುಗಳ ಮನಗಳಂ ನೋಟದಿಂ ತಲ್ಲಣಂಗೊಳಿಸುತ, ನಸುನಗುತ ಬೇಕಾಗಿ ಶರಗುಗಳಂ ಜಾರಿಸುತ, ಕೋರೊಂದು ಬರುವ ವಾರನಾರಿಯರು ಸಾವ್ದೀರಿ ಬರುತ್ತಿರಲಾ;

ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಮಿ; ಪರಾಕೃತವಧಾನ, ಎಚ್ಚರ, ಭಕ್ತಿ, ಪರಾಂಬರಿಕೆ, ಕುತುಹಲಸಂಜ್ಞೆಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತ ರನ್ನಗಳಂ ಕಿತ್ತಿರುವ ಪಿಡಿಗಳುಳ್ಳ ಜಿನ್ನದ ಬೆತ್ತಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಪುರಜ್ಞನಂಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನವಂ ಮಾಡಿಸುವ ಅವಸರದ ಗುರಿಕಾರರೊಳಗುಂಪಿನೋಳ್ ಒಂಜೀತರನಾದ ಬಡವೆವ ಸ್ತ್ರೀಗಳಂ ಧರಿತಿ ಒಂದುರಂಗವದ ತುರಗಂಗಳನ್ನೇರಿ ಬರುವ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನ ತತ್ರಂಜಯ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಸಾಮಾಜಿಕರು ಕಲಬಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಲರು ಹುಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವಾಗ ಗ್ರಹಮಂಡಲದೋಳ್ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರರಾಶಿಯೋಳ್ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ, ನವರತ್ನಗಳೋಳ್ ವ್ಯೂರಾಗಮಾಣಿಯಂತೆ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳೋಳ್ ಪಾರಿಣಾತದಂತೆ, ವೀರಸೇನಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೋಳ್ ತ್ರಿಲೋಕಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರ್ರಂತೆ, ರಾಜಮಂಡಲಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಾಂದ್ರವೈಭವದಿಂಮೊಪ್ಪಿ ರಾಜಬೀದಿಯೊಳ್ ತೇಜಿಯು ಕಾಣಿಯಿಸುತ್ತ, ಬಹ್ಮಭೂಮಿಯಿಂದೂಳಗಳು ಯೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದುಕಡೆತಿರಾತುತ, ವಾರೆಯಾಗೆ ಅದೊಂದುಬಗೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತಿ ಜಗ್ಗುತೋರಿಸುತ್ತ, ನೂರಾರುವಾರುಂಜರ ಒಂಜೀದರಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಸುತ್ತ, ನಡನಡುವೆ ಪಾರನಾರಿಯರಂ ಮಿಂಚುಪೊಳೆಂತೆ ನೋಡುತ್ತ, ಕಲವಿಂಕನೊವನೆ ನಸುನಗುತ್ತ, ಒಂದೊಂದುಕಡೆನಿಂತಿರುವ ಕಾರತೆಯರ ತುಟಗಳ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಚಿಗರಾಗೊಂಡಂತೆ, ಸುಂದರಿಯರ ಮಂದಹಾಸಗಳಂ ಕುಸುಮಿಸಿಯಿರುವವೆಂಬಂತೆ, ಲತಾಗಿಯರ ಕುಚಕುಂಭಂಗಳಿಂದ ಭಲಿಕಿರುವಂತೆ, ಸುಳಿಗುರುಳುಗಳಿಂದ ಅಕ್ಕಗಳು ಪೂತ್ತಿರುವುಂಟೆಂಬಂತೆ, ಅವರ ಸವಿನುಡಿಗಳಿಂವ ಗಣಿ ಗೊರವಂಕ ಕೋಲೆಗಳೂ ಕೂಗಿದಂತಾಗಿ ಮನ್ಮಥನ ಉಪನದ ವೈಕ್ಲವಾಟಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ರಾಜಬೀದಿಯೋಳ್ ಆ ಕಾಂತೆಯರ ಕಣ್ಣುಗಳಜಳಕುಗಳೂ ಬಳವಳಿದು ಬೀದಿಯೋಳ್ ಕಟ್ಟುವ ಕನ್ನೈದಿಲು ತೋರಣಂಗಳಂತೆ ತೋರಲು; ಮತ್ತೆ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂಗಳಂ ಯೇರಿಯೇರಿ ಯೆಳದುಬರುವ ದಕ್ಷ ಮನ್ಮಥನು ಬರಿಯು ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಂದಲೇ ನೋಪಾನಂಗಳೊ

ಮಾಡಿರುತ್ತನೆಂಬಂತೆ ಎಂತೂರು ಅತ್ಯಂತುಗಳಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ತುಂಬಿ
 ರುವ ಸುಖಿಯರು ಯಾವೆಂಬುದೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ; ಸ್ವಪ್ನಕಶಿತಿಗಳೋಳ್
 ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತೋಡು. ಸುತತಿಗಳೋಳಂಗಳೋಳ್ ನೆರಳುಗಳು ಕಾಣುವಂ
 ತೆ, ಕನ್ನಡಿಗಳೋಳ್ ಮಾಪ್ಪಳೆಂತೆ ಆಕಳಂಗಪುರಿಯ ಕಾಂತೆಯ
 ರ ಮನಸ್ಸುಗಳೋಳ್ ನಳಿಗೋಡು ಸುಗಂಧರ ಜೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡಘ
 ಳೆಗಳೋಳ್ ಪುನ್ಯಥನೇ ರೂಪುಗೊಂಡುಬಂದನು ನಿಜಮೆಂದು ಯಲ್ಲ
 ರಿಗೆ ಮನಸ್ಸುಗೊಂದನೇ ತಾರ್ಕಲ್ಯಮಾ ಕೆಲವರು ಜರಗತಾನಿಂತು
 ಗೊಕ್ಕಿ ಗೊರಗಿ ಕನಸುಬಂದಂತೆ ಮೈಮರತುಮರಾಗಿ ನೋಡಿತು ಮೈ
 ಯಲ್ಲ ಪುಳಕಂಗೊಂಡು ನಡುಗಿ ನಸುಬಿಮರೇರಿ ವಾಚಿಗೆಗೊಂಡು ಕಾ
 ಮನಿಗೆ ವಕರಾಗಿ ಕಳಸಕಶಿ ಕಳಿಕರಗಿ ಬಳಲಿತರಿವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರರಿಗೆ
 ತಿಳಿಯುವವೆಂದು ಬಂದೊಂದು ನೆವದಿಂದ ತೆರಳಿ, ನುಶ್ಚೊಂದುಕಡೆ ನಿಂ
 ತು ಮರಳಿಮರಳಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ; ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನೇ ಯದುರಾಗಿ
 ತಿರಿಗಿನಿಮಿಷ ನೋಡಿದನೆನ್ನಲೂ ; ಪುತ್ತಿಕೆಲವರು ಕಿಷೆಗಳಂ ನೋಂಕು
 ವಂತೆ ತಿದ್ದು ಪಡಿಯಾದ ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಕಂಡನೆನ್ನಲೂ, ಕೆಲವರು ಯ
 ಲೈ ಕನ್ಯೆಯೆ ; ಅವನ ಕೆನ್ನೆಗಳಬಣ್ಣದ ಚೆನ್ನು ನೋಡೆನ್ನಲೂ ; ಕೆಲವ
 ರು ಬ.ಪುಲಿಯ ಒಚ್ಚೆಪೊಳಪುತಿರಿದಾಲ್ಲ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಕಿದಂತೆ
 ಕಾಣಿಸುವುನೋಡಿದುದು ಮೋರೋರ್ಮಂ ಚಪ್ಪು ಕುತ್ತತೋರುತ್ತಿರ
 ಲೂ ; ಪುತ್ತಿಕೆಲವರು ಈಮಹಾರಾಜಚಂದ್ರನಂಪಡಿದ ಗುಣವತಿಯ
 ಪುಣ್ಯಯಂಪುಟೋಯನ್ನು ತಿರಲೂ, ಕೆಲವರು ಕಾಮನಿಯರು ಈಮಾ
 ತಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಆಗುಣವತಿಯ ಪುಣ್ಯವೇನು ಆದಂತಿರಲಿ ಈ ಮ
 ಹಾಪುರುವೆನಂ ಬ್ರೀಮದಿನರಿತಿ ಕಾಂತನಂಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಂತೆ
 ಯಲ್ಲಿರುವಳೋ ಅನಳನೋಂಪೇನೋಂಪೆಂದು ನೋಂಪುಗೂಡಿ ನುಡಿ
 ಯುತ್ತಿರಲೂ, ಇಂತು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪೇಳುವಪಾರನಾರಿಯರ ಗುಂ
 ಪುಗುಂಪುಗಳ ಮುತುಗಳಂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ ಉಪಚಾರಾರ್ಥ
 ವಾಗಿ ಹುವ್ವುಗಳ ಚೆಲ್ಲುವರನೇಲೆಲ್ಲ ಹಂಗಳಂಎರಚುತ್ತ ಮಂಗಳಾ
 ಫವಾಗಿ ಅರತಿಗಳನ್ನೆತ್ತುವ ಬಿತ್ತರಿಯರ ಕೈತಟ್ಟುಗಳಂ ನವರತ್ನಗ

ಳಂ ತುಂಬಿಸುತ್ತ, ಅದ್ವೈತ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಂತ್ಯಂತ, ಕಾರ್ಯಾಂತರಿ
 ಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತ, ತರಳವಾಗಿರುವ; ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹತ್ವಾ
 ದ ಹೆಸರುಗಳು ಕಲ್ಪಗಳು ಕಲ್ಪಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು
 ಪ್ರಾಚೀನವೆಂಬಂತೆ ಬಹುನೇಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಕರ್ತೃತ್ವವೊದೆಯನಂ
 ಕರೆಯುವದೋ ಎಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಂ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರ
 ನೊಡನೆ ಕಳುಹಿ ಅಲ್ಲಾಸದಂತೆಂತೂ ಎತ್ತಿತ್ತಲೂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪು
 ತ್ತಗಳಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲೂ; ಅನುರೂಪದ್ಯವೋಳ್ ಕೆಲವರು
 ಪ್ರಾಕೃತಾಂತಯರು ಈ ಪುರುಷನು ರಾಜಮುತ್ರನಲ್ಲ ಜಯಂತ
 ನೋಡಿ, ನಳಕೊಬರತೋ, ಜಾಪ್ರತೋ, ವೇಷೇಂದ್ರತೋ, ಘೋರೋ
 ಕವೋಳ್ ಅ ತಾರಂತ್ಯದಿರು ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಮುತ್ತುಗ
 ಳೆಂಬೆರನು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂ ಭಕ್ತದ ಅಶಕುಗಳಂ ಬೆರೆತಿ ಧ್ವಾ
 ಲ್ಕೆಂದು ಮೇಲಿಂದ ಜಲ್ಲಲಾಗ ನುಗ್ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆ ಯರ
 ಕೈಯೊಳಲಿರುವ ಕಂಕಣಂಗಳಂ ಲೈಯ ಕಬ್ಬಂಗಳಂ ಕೇಳಿದಾಗೆ
 ಲ್ಲ ತಿರಿತಿರಿ, ಮಲ್ಲಮೋಕ್ಷ ಲಲಾಂಕರಂ ರಾಜೀಂದ್ರಿಯ ಅಂಕರ
 ವನ್ನೀಡಿಸುತ್ತ ತರಳಬಂದು ಕನಕಾರಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಕಳಂಗಳರಾ
 ಜನ ಅರಮನೆಯುಂದುಗತಿಗೆಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲವೋಳ್ ಗಂಡ
 ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುವ ಮಹಧಾರೆಗಳಿಂದ ಯಿ ರ್ವಿಧಿಯಾದ ಕಪ್ಪು
 ಬಣ್ಣನೇರಿ ಕಾಂಗೆವೆ ಟ್ಟಗಳಂತೆ ಕಾಂಬರು; ಸಾಲಾಕಟ್ಟಿರುವ
 ವಾದ್ದನೆಗಳನ್ನೋಡಿ ಕೆಲವೋಳ್ ಬರು; ಸುಮತಿಯಂ ಹಿಂತಿರಿಗಿ
 ನೋಡಲಾಗ-ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ; ಕಳಂಗಳರಾಜನಂ
 ಗುಪ್ತಿಯಂದು ತೋರಿಸುಸಾಧು ಈಗಜಗಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾವನಾ
 ತೆಲಾಲಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ರಥಂಗಳಂ, ಕಿಂಗರಿಸಿರುವ ಕುದುರೆಗಳಂ, ಅ
 ಲಂಕರಿತವ ಆನೆಗಳಂ, ಯತ್ತಿಪಿಡಿದಿರುವ ನೂರಾರುಬಂಧಕೊಡೆಗಳಂ,
 ಯಿಂತಲ್ಲವೆ ತ್ತರೆಯಿಂದ ಪೋಡ್ಯಾಡುತಿರು; ನಾನಾ ರಾಜಭುಜಂಕಂ
 ಡು ಅರಸಗಳೆಲ್ಲರು ಬಂದುಕೇರಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಹಿಂಪತ್ತೆರ್ದಕದ
 ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆಬರುವ ಗೌರಿಕಾಂತನಂತಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ

ಸ್ವಾರಿಯ ವೈಯ್ಯಾರವಂ ವಿಜಯ ಸರ್ವರಾಯನು ಯೇಳುನೆತಿಯುಳ್ಳ
ವಾಲಗದ ವೇಲುಮುಚ್ಚಿನಮೇಲೆ ನಿಂತನೋಡುತ್ತಲಿರ್ಪು ವೇಗದಿಂದಿ
ಳಿದು ಕಾಡಿರುಂ ಮಂತ್ರ ಸೇವಾಪತಿ ಪುರೋಹಿತರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ತ
ನ್ನ ಸಮನೆಯ ಬಾಲಂ ನಿರಾರಿ ಯದೂರಾಗಿ ಬರಲಾಕಳಂಗರಾಯನಂ ಕಂ
ಡು ಭೂವಜ್ಞನಾದ ಸುಗಂಧಮಹಿಮಾಲನು ಕಾಣಿಸುವ ಕುದುರೆಯಿಂ
ದಿಳಿಯಲೂ, ಆಬಳಿಕ ಈ ಸರ್ವರು ಓರೋರೈರಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ಆ
ಲಿಂಗನಂಗೈಯ್ಯಲೂ; ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಳಂಗಪತಿಯು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ
ರತ್ನಗಳಂತುಂಬಿರುವ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕಾಣಿಕೆಯಂ ವಪ್ಪಿಸಲು; ಆಗ
ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಶೈ ವಿಜಯವರ್ವರಾಯನೇ, ತಾವು
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯರು, ನಾನು ಬಾಲಕನು,
ಈಹೊಸಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರಿದ
ನನ್ನ ವಾವಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಸುಗಂ
ಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಗಜಪತಿಯಾವ
ವಿಜಯವರ್ವರಾಯನುಯಶೈ ನರಪತಿಕುಮಾರನೇ; ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿ
ನಿಂದರೇನು? ಜ್ಞಾನದಿಂ ಯಾರಂ ರಕ್ಷಣಂಗೈವೆನು? ನೀನು ರಾಜಕುಲ
ದೋಳೆ ಪುಟ್ಟ ತೇಜವಂಪಡೆದು ಮೂವುಗಂಗಳೋಳೆ ವಿಖ್ಯಾತಿ
ಯುಗೊಂಡ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಾಣಿಕೆಯಂ ಬಪ್ಪಿಸಿದನೆಂ
ಡು ಈತ್ತಯೋಳೆ ತರಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂ ನುಡಿಯಲೂ.

ಆಗ ಕಲವಿಂಕನು ಯಶೈ ರಾಯನೇ; ಕೇಳಬಹುದು ಹಂಣಂಕೊ
ಡುವಾಗ ಅಳಿಯನಂ ಬೇಡಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಕೊಟ್ಟು ಯದುರಾ
ಗಿಬಂದು ಕರದುಕೊಂಡುಹೋಗುವದು ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆಯೆಂದು
ದು ಕುಭಸೂಚನೆಯಾಗಿ ನುಡಿಯುವದೆಂ ಕೇಳಿ ಕರ್ನಾಟಭೂಷಣತಿಯಾ
ದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಡೆಗಂಣಿನಿಂದ ಸನ್ನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಸಂ
ತೋಷದಿಂ ವಿಜಯಸರ್ವರಾಯನೊಡನೆ ಅನನ ಅರಸುಸಿಯಾಕುರಿತು
ನಡೆತರುವ ಬಾಲೋಳೆ ಉಕ್ಕಿನ ಜಿರಿಸೆಸವನಿಯ ಕವಚಗಳಂ
ಕೊಟ್ಟು ಚಕ್ರಗಳಂತೆ ಕೋರೆಗಳಾಗಿ ಬಿಳಿಯ ಪಾಲುಗಳಂತೆದೂ

ಗಲು ಅರೆಗಾಣುವಂತೆ ಸುತ್ತಿ ವಿಳಯ ಕಾಲುಕುಪ್ಪುಸಗಳಂ ತೊಟ್ಟು
 ಕ್ಷೇತದ್ವೀಪದೋಳ್ ಪುಟ್ಟ ಬಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತ, ಜಿತ್ತಗಳಂ
 ಬಿಚ್ಚು ಕತ್ತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ತೋರಣಸ್ತಂಭಗಳೋಳ್ ನೆಟ್ಟುನಿಲ್ಲಿಸಿದ
 ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಚಲಿಸದೆ ನಿಂತು ಕಾಡಿರುವ ರಾಹುತರಿಂದ ವೀರರಸ
 ಮಂತ್ರೋರಿಸುವ ರಾಜಮಂದಿರವ್ವಾರವಂದಾಂಟ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ
 ಒಂಪೊಂದು ತರದ ಲೋವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾಜಾತಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗೂಡುಗಳಂ
 ಬೊಟ್ಟಿ ಹಿಮಗಿರಿ ಕೊರಂಗಳಂತೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಆಕಾಶವಂ ಸೂಂಕಿರು
 ವ ಉಪ್ಪರಿಕೆಗಳನ್ನೋಡಿ ಅದರೋಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣಿಸುವ
 ಮುತ್ತಿನ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳೋಳ್ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಅಂತಃಪುರದ
 ನಾರಿಯರ ವಡವೆಗಳಂ ಕಂಡು ತೆರೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡದೆ ನಡೆಯುತ್ತ
 ಒಂಪುಪಾರ್ಶ್ವದೋಳ್ ಬತ್ತಳಕೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಭಲ್ಯ ಮುಸಲ ತೊಲ
 ವಜ್ರಮುಖ್ಯಗಳಂ ನಾಡಗಿರುವ ಆಯುಧಕಾಲೆಗಳಂ ಪಾತಾಳದ ಮಾ
 ಗಂಗಳಂತೆ ನೀಳವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿರುವ ಗರುಡಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀತಿತಾಸ್ತ್ರದೋಳ್ ನಿಪುಣರಾ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳಂ ವಿಚಾ
 ರಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂಗೈವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಕೈ
 ಯೊಳಗೆ ಪಿಡಿದಂತೆ ಲೆಖ್ಕವಂ ಪಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಲಿರುವ ಕರಣಿಕರು
 ಮತ್ತಂವೇಕವೇಕಂಗಳಿಗೆ ಪತ್ರಂಗಳಂ ಅಗ್ರಹಾರಂಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಕಾಸ
 ನಂಗಳಂ ಬರೆಯುವ ರಾಜಹಿತರಾದ ನೂರಾರುಜನ ರಾಯಸದವರು ಇ
 ವರುಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಂಭಸಾಲಿನ ಹೆಜಾರಂಗಳನ್ನೋ
 ಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆ ನಡೆತಂದು ಅತ್ಯುನ್ನತಮಾದ ಒಂದು ಬಾಗಿ
 ಲನ್ನೋಡಿ ಅ ಲೆಖಯೋಳ್ ಸದ್ವಿಮಾಡನಿರಿ, ಏಳ, ಕೈಕಟ್ಟು ವಲ್ಲಿ
 ಗಳಂ ನಡುಗಿಗೆ ಸುತ್ತಿರೀ, ಸಾಲಾ ನಿಲ್ಲಿರೀ, ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ ಬಿಡೀ
 ಯಾಚೆ ರಾಯಂದು ಕೂಗುವ ದ್ವಾರವ ಲಕರ ಕೋಲಾಹಲ ಭೃನಿಗಳಂ
 ಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ನಡೆಯುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ವಂ
 ದುಕಡಿಯೋಳ್ ತಗ್ಗ ವೇದಾಂತ ಶಬ್ದಂಗಳಂ ಉಭೈಳಿಸುತ ಪ್ರಸಂಗ
 ಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವ ಮತಮತದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಂ, ಒಂಪುಕಡೆ

ಯೋಳ್ ಕಬ್ಬುಳ್ಳ ಚಿತ್ರಂಗಳ; ದಬ್ಬಿ ನವಸಂಭರಿತಮಾವ ಕಾನ್ಯ
 ಶ್ರೂಂಧಂಗಳಂ ಮುಡಿಪ್ರವಾಹ ನಿಬಂಧ ಕನಿಮೊಪ್ಪಿದ ದೇಶಭಾಷಾ
 ಗ್ರಂಥಂಗಳಂ, ಅದ್ಭುತಸಂಧಾನಂಗಳಳ್ಳ, ನವೀನ ಸಾಪಕಂಗಳಂ,
 ಪುನೀಮತ್ತಲಿರುಸರಿಂ, ಯಸರ ರಸಂ ತಿಳಿದು ಅಹವಹಮೆಂದು ತಲೆ
 ದೂಗುವ ರಸಜ್ಞರಿಂ, ಬಂದುಕಡೆಯೋಳ್ವೀಣೆ ಸಾರಂಗೆ ಮೊದಲಾದುದು
 ದಂ ಪಿಡಿದು ಭಿನ ನಯದೇಶೀಯಂಗಳಂ ಪಿಂಗುಳಿ ಕಾಲಾಯುಗುಮಾ
 ಗಿ ರಾಗಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ತಾನವಂಗನವಂಗೈವ ಮೈಣಿಕಶಿರೋಮುಣಿ
 ಗಳಿಂ, ಬಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ದೇಶದೇಶಪಾತೀಯಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ವೇಷ
 ಭಾಷೆಗಳನೇರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ ನಾನಾಜಾತಿ ವ್ಯುಗಪಕ್ಷಿಗಳಂ
 ತೆ ಕೂಗುತ್ತ ಹಾಸ್ಯವಂಮಾಡುವಪರಿಹಾಸಕಜನಂಗಳಿಂ, ಮತ್ತೊಂ
 ದುತಾನಯೋಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂತು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಉಪುಗೇಗಳಂ ನಡವು
 ಗಳಿಗೆಸುತ್ತಿ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶದ ಅರಸುಗಳ ಬಿರುದು ಪ
 ದ್ಯಗಳಂ ಕೈವಾರವಂಮಾಡು ಭವಸರ್ಗಂಗಳಿಂ, ಯಿಂದುಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
 ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳಸರವಣಿಗಳಂಮೊಪ್ಪಿರುವಕೆತ್ತನೆಯ ವಾತಿ ಮುರುಚಾ
 ಪುರಿಗಳಲ್ಲಾ ಡುವಂತೆ ಕರಕಂಕಣಗಳಂ ಚಲಿತಿ ಧ್ವನಿಯಂಕೊಡುವಂತೆ
 ಕಾಲುಗೆಜ್ಜೆಗಳಂ ತಾಳದೋಳ್ವೀಳವಿತಿ ಫಲೆನ್ನು ರಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತ
 ಸಾರಂಗೆ ಮುಖವೀಣೆ ನೃದಂಗ ಸಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಗೂಡುವಂತೆ ಯಿಂ
 ಪಾಗಿ ಪಾಡುತ್ತ ಕೆಲಬಲದಿನೋಡುತ್ತ ನಡನಡುವೆ ನಸುನಗುತ ಬಂ
 ದೊಡುಸಾರಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಜವೇಅಲಂಕಾರವಂತೋರಿಸುತ ಭಾರಿಭಾರಿ
 ಗು ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂ ಪಿರುಮರುಗಳಂ ಬರಿಸುತ್ತ, ಜೇಕಾ ಜಾರಿಸುವ
 ಶರಗನ್ನಾ ಗಾಗ ಸವರಿಸುತ, ಕಾಕುನಬಲಿಗಳಂ ಬೀಸುವಂತೆ ಕಣ್ಣಿಂ
 ನೋಡುತ್ತ, ನೋಡುಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಮೋಹಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಮುಳುಗಿ
 ಸುವ ಪಾರಕಾಂತೆಯರಿಂ, ಯಿಂದುಲ್ಲದೆ ಅತೀಪುರದಿಂ ಎದುರಾಗಿ ಬ
 ರುವ ನಾರಿಯರಿಗೆ ಸ ಯುವರ ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮೋ
 ದ್ಯೋದಿಪೋಗುವ ಚೇತೀಜನಂಗಳ ಸಂದಣಿಗಳಿಂಮೊಪ್ಪಿ ಧೂಪಿಸುವ
 ಕೈಪಣ್ಣಿಗರು ಸಾಮ್ರಾಣಿ ಧೂಪಂಗಳಿಂದ ವೇಷಂಗೆ ಮುಚ್ಚಿದಂ

ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದೊಡನೆ ಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಜಾತಿತಾತಿ
ಮೊಗ್ಗಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳಿಂದ ಸುರುವ ಮಕರಂದದ ತುಂತುರುಂಟಾಗಿ
ಳಂ ಬಿಸುಕಾಲುಗಂತತೋರಿ, ಒಂವೊಂದು ಪ್ರಪೇರಮೋಳ್ ನೀಲದಗ
ಗವಾಕ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿ ಮರಮಿರವೆ ಮಿಂಚುವ ಮುತ್ತಿನ ದಂಡೆಗಳ ಸಮೂ
ಹಂಗಳಿಂದ ಸಕ್ಷತ್ರಸರಿಯುಂ ತೋರಿಸುವ ಉನ್ನತವಾದ ಉಬ್ಬು ಚಪ್ಪರ
ವೆಂಬ ಆಕಾಶದಿಂಜೊಪ್ಪಿ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ಗ್ರಹವೇವತ್ತೆಗಳಂತೆ ಕಂಬಸಾಲು
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿತಿರುವ ಕೆತ್ತನೆಯ ಚಿತ್ತರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂ ಸಕಲದೇಶದಲ
ಕ್ಷಿತಿಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದುನಿಗೊಂಡು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತ,
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತಾಳು ಸೂರೆಯ ಪುಟಗಳೋಳ್ ಸರಿಗೆಯಿಂದ ಮಣಿ
ಗಳು ಬಿಗಿದಿರುವ ಪಾಸಿಗೆಗಳ ಹಾಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಚಿನ್ನದತಟ್ಟೆಗಳ
ಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಕತ್ತೂರಿಯ ಗಂಧ ಕಪ್ಪುರ ತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ ಬ
ಟ್ಟೆಲುಗಳು ಮಡಗಿ, ಕೊನೆಯರಳ ಬರುವ ಮೊಗ್ಗುಗಳ ಹಾರಂಗಳಂ ಬಿ
ಡಿಹುವುಗಳಂ ಜಗತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಅದರ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಭೂಮಭೂಮಿಸ್ತಿ
ಬಂದವರವರವನಂಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಸಾವಿರ
ಮುಖಂಗಳುಳ್ಳವನಿಂದಲೂ ಬಂಜೆಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲದಿರುವ ಅಲಂಕಾ
ರದಿಂದೊಪ್ಪಿ, ಇದು ಅನುರೂಪತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಧಮು ಸಭೆಯೋ ಎಂಬಂ
ತೆ ಸುಶಯಂಗೊಳಿಸುತ್ತ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಗಗನಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ನೆಲ್ಲುಕಡೆಯಲ್ಲಿ
ಯೂ ನೋಡುವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಮಂ ಸಂಭ್ರಮಂಗೊಳಿಸಿ, ನಿಮಿಷನಿಂ
ತು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾ ರೋಳ್ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ವಜ್ರದ ಶಿಲೆಗಳ ನಿಲುಗ
ನ್ನಡಿಯ ಬಿತ್ತಿಗಳಂ ಬಿತ್ತರವಾಗಿ ಬಿಗಿದಿರುವ ಚಿತ್ತರದ ನೂರಾರು ಕಂ
ಭಸಾಲುಗಳಿಂದ ಬಲು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಒರಿಯ ಡಜಾರದೋಳ್
ಹತ್ತತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿರುವ ಕೆತ್ತನೆಯ ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳೋಳ್ ಕುಳಿತು ಉ
ತ್ತಮಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಐವತ್ತಾರುದೇಶದ ಅರಸು
ಗಳೆಲ್ಲ ಸೂರ್ಯನಂಕಂಡ ತಾವರೆಗಳಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು
ಸಂಭ್ರಮಂಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೀಠಂಗಳಿಂದಿಳಿದು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು

ಸಂತೋಷಮಂತಾಳುವರು ಕೆಲವರು, ಭಯಗೊಂಡವರು ಕೆಲವರು, ವಿಸ್ಮಯಂಬಡುವರು ಕೆಲವರು, ಅಸೂಯೆಯಂತಾಳುವರು ಕೆಲವರು, ತಲೆದೋರುವ ಕೋಪದಿಂದೊಪ್ಪುವರು ಕೆಲವರು, ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ನೋಡುವರು ಕೆಲವರು, ನಾಚಿಗೊಂಡವರು ಕೆಲವರು, ಇಂತು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದರೂಜರಗಳನ್ನೊಳಿಸಿ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವಂ ಮಾತುತ, ಕೆಲವು ಅರಸುಗಳಂ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕೆಲವು ರಾಯರುಗಳ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾಮಂ ಮಾಡುವ ಕೆಲವು ಮಹೀವಾಲರಂ ಹೀಗೆ ಉಂಜೀ ಎಂದು ವಿನಮದಂ ನುಡಿಯುತ್ತ, ಕೆಲವರಂ ವಂದಿಸುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲರು ಕುಳ್ಳಿರಬಹುದೆಂದು ಕೈಯಂ ತೋರಿ ಮೊನ್ನೆ ಬರುತ, ಒಂದುಕಡೆ ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ಕಳಂಗರಾಯನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕರವನ್ನಿಟ್ಟು ಹತ್ತಾರುಮೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೇರಿ ಯತ್ತರದ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇರುವರ್ವತದೋಳ್ ಧ್ರುವಪೀಠವನ್ನೊಮ್ಮನ ಧ್ರುವರಾಯನಂತ ಮರಕತನಿಂತಾಸನವನ್ನೇರಿಸನಮಯದೋಳ್ ಗುಭೀರವಾಗಿ ಮೊಳಗುವ ಪಟಹ, ವಣವ, ಮುರಜ, ಭೇರೀಭಾಂಕಾರಂಗಳಿಂದ ಬಿರುದು ಪದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಮೃದಂಗ, ವೀಣಾ, ವೇಣು ಮಧುರನಾದಂಗಳಿಂದ ವಾರಕಾಂತಯರ ಕಂಠಸ್ವರಗಳಿಂದ, ಅಷ್ಟಬೀಳುವದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಬಾಳೆಯಗಾರರ ವರೆಯುವ ಸುವರ್ಣರತ್ನಕಿರೀಟಂಗಳ ಪೂರ್ವಣಶಬ್ದಂಗಳಿಂದ, ವೇತ್ರಧಾರಿಗಳಾದ ಕಂಚುಕಿಗಳೆ ಕೋಲಾಪಲಂಗಳಿಂದ, ತಿರುಗಾಡುವ ಸಬೀಜನರ ನೂಪುರಧ್ವನಿಗಳಿಂದ, ಸಭಾಮಂಟಪದೊಳಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕರ ಕಲಕಲಧ್ವನಿಗಳಿಂದ, ಆ ಚಂದ್ರಕಾಲೆಯ ಒಳಲೋವೆಗಳ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾವಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವಂಗಳಿಂದ, ಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳೋಳ್ ಕೈಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತುವನಳದ ಕುಚ್ಚುಗಳ ಸೆರಂಗಳು ಗವಾಕ್ಷಂಗಳ ಘೋಷಿಯಿಂದಲ್ಲಾಡಿ ವಂದಕ್ಕೆವಂದು ತಗಲಿ ಅದರಿಂಪುಟ್ಟದ ಅದೊಂದುಮರಿಮನೋಹರಮಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ, ರಾಜರು ರಾಜಸೇವಾಜನಂಗಳು ಧರಿಸಿರುವ ನಿಚಿತವಸ್ತ್ರಂಗಳ ಮುಮುರ್ಸರಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಬಪ್ಪಿ ಆ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಟಪವು ಭೂಮಿಗೆ ಎರಗಿದ

ಗಂಧರ್ದಕಿನ್ನರ ದೋಷಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ ಸಕಲಜನಗಳಿಗೆ
ಆಸಂದಂಶಂ ಅಷ್ಟಯೋಃಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
ಸಿಂಹಾಸನವೋಳು ಕುಳಿತು ಕಳಂಗರಾಜನು ದ್ವೀಪದ ರಾಯರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ
ಪೂಡುತ್ತಿರುವ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು
ಅರಸುಗಳಂ ಜೀರ್ಣೀಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಸಭಾಜನಂಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯಲ್ಲಿ
ಯೂ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ವಿಲ್ಲದೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮೊಗದ
ನೊಂದಯುವನ್ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲ ಈತ
ನನ್ನೋಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯೊಳದ್ದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ಯಾಗಲೇ ಬಿಡು
ತ ಈ ಮಹೋತ್ಸವನನ್ನೋಡುವುದೇ ಫಲಮಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಲಿರಲಾಗ
ಕಳಂಗರಾಜನು ಅರಟ್ಟವೇತದ ಅರಸಾದ ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಜನಿಂದೊಡ
ಗೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಅರಸುಗಳು ಪರಿಪರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ನೂಡಿ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿತೆ, ಆ ಬಳಿಕ ಅನರವರ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಸೇನಾಪತಿಗಳಂ ಮತ್ತು ಪಂಡಿ
ತರುಗಳಂ ಉಚಿತಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿತೆ ಉಪಚಾರವಚನಂಗಳಂ ಪೇಳಿ
ಸುಮುಹೂರ್ಮ ಬಲೆಂದು ಬ್ಯಾಗ ತನ್ನ ಮಗಳಿರುವ ಚಿತ್ರಾಕೆಯಿಂದ
ಜಿತ್ತಲೇವಿಯುಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಈಸುಮುಹೂರ್ಮ ದೋಳು ಕುಮಾರಿಯುಂ
ಕರತರುವುವೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯು ಬರುವುದಂ ಪ್ರ
ತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು; ಸಭಾಪಂಟವದೋಳು ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಒರಿಸರಿಯ ವಿ
ದ್ಯಾವಿನೋದಂಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ ವಿಲಾಸದಿಂದಿಗುತಿರ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ * *

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿತಯುತಂಧವರಶುಪುಂಡರೀಕಬವಾಂಛಲಪ್ರಮು
ಖನಿಖಿಸುರವರಪರಿಭವಪರಿಣತಪ್ರಚಂಡಮುಂಡಲಂಡನೀಪುಣ್ಯೋದಂ
ಡಕಾದಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರಘಾಜಾದಂಡವರಿಮುಂಡಿತುತಾಂಛಿಕಾಕಟಾ
ಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಸ್ವರ್ಧಮಾನುಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯಸೇವ್ಯಪ್ರತಾಪಸಕಲಭಾಷಾ
ಸಾಂಪ್ರಾದ್ಯಸಂಕಪಚತುರ್ವಿಧಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯನಿರ್ಮಾಣಧೌರಿಯ
ಘಟಿಕಾಕತಗ್ರಂಥದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನಪವಿತ್ರಾತ್ರೀ
ಯನಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನನೂತ್ರನುಚರಿತಪ್ರಚಾರಾಜಮಂಜೂಜಪುತ್ರ
ನಗಪತಿಬಿರುದಮಹೀಶ್ವರಪುರವರಾಧೀಶಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿದರ

ಸಿಂಹಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರೀಕ್ಷೆಯವೆಂಬ ಈ
 ಸವೀನಕೃತಿಯೋಳ್ಳಳುಗನಗರಿಗೆ ಸಕಲ ರಾಜಾಗಮನವು, ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವು, ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಟಪ ಪ್ರವೇಶ
 ಮೊದಲಾದ್ದಂ ಬುಣಿಸಿರುವ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಶ್ವಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ
 ಸಮಾಧಾನ * * * * *

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶುಭವುಸ್ತು.

ದನ್ನೆರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯೊಳ್ಳೊಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು
 ಪೂವಂಚದಿಂದಿದ್ದು ಪುರಂದರನ ಚಿತ್ರದರ್ಶನವಂಗೈದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾ
 ಗಿ ಎರಗಿ ಪರಿಚಾರಿಕಾಜನಗಳು ಬಪ್ಪಿಸುವ ಮುರಿಮುಳೋದಕದಿಂದ ಕ
 ರವಾದಂಗಳಂತೊಳಿದು ಮುಖಮಂಜನಂಗೈದು ನಖೀಜನಂಗಳಂ ಬಂ
 ದೊಂಪು ನೆಮದಿಂದಕಳುಹಿ, ದೇವೇಂದ್ರನಂಬರದಿರುವ ಚಿತ್ರದಸವಿವಾಪ
 ದೋಳು ಯತ್ತರವಾದ ಚಿತ್ತರದ ಪೀಠದೋಳ್ಳುಳುತು ಇಂದ್ರನ ಅಂದ
 ಚಂದವನ್ನೋಡುತ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಂತಿಳಿದು ಮಾಲತಿಯಂಕರೆ
 ದು-ಎಲೈಮಾತಿಯೆ ! ಈ ಚಿತ್ರವರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಗಿರುವವಳದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
 ಯುಂ ಕೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಲು. ಆ ಮಾಲತಿಯು ಆಮಂ
 ದಿರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪವಳದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂ ಕಂಕಳೊಳು ಇಟ್ಟು ಚಿತ್ರಂಗಳ
 ನೋಡುವ ಎದುರುಕನ್ನಡಿಯಬಿಲ್ಲೆಯಂ ಬಿಗಿದಿರುವ ಕುಂಡಣದ ಕೀ
 ಲುಕಡ್ಡಿಯಮಣಿಯಂ ಕೈಯೊಳ್ಳುಡಿದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸವಿವಾಪ
 ಕೈಬಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂ ಎದುರಾಗಿಟ್ಟು ಬಂದೊಂದು ಭಾವಚಿತ್ರದ ಪಟ
 ವಂತೆಗದಿರಿತಿ ಎಲೈ ಅರಸಿಯೆ ! ನಿನ್ನಮನದೊಳಿರುವಂತೆಕಾಣುವದನ್ನೋ
 ಡೆದು ಭೂತಕನ್ನಡಿಯನ್ನೆತ್ತಿವಂದೊಂದುದೇಶವಂ ಆ ದೇಶದ ಅರಸಿನ

ನೋಗಸುಗಳಂಜೀರ್ಣರೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲು; ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯು ಅದನೋಡುತ್ತ ಹೇವೊಂದನ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಚತ್ರದೊಳೆಯ ಕಾಲುಸರದ ಧ್ವನಿಯಂಕೇಳಿ ತ್ವರೆಯಿಂದಿದ್ದು ಬೆಟ್ಟಗೆಯಸ್ಸಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಎದುರಾಗಿಬರಲು, ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂಕಂಡು ಚಿತ್ರದೊಳೆಯು ನ್ನಯಂವರ ಸನುಯವಾಯಿತಂತೆ ಬ್ಯಾಗೆಯೊಳೆಂದು ಕರತಂದು ಸುವಾಸಿನೀಬೃಂದದಿಂ ಸಕಲಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಂತುಂಬಿರುವ ಮಂದಿರದೊಳೊಂದು ಮಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಬಿಳಿದಾವೆಯಂತಿರುವ ಮೊಗದೊಳು ಕೇಸರಂಗಳಂತೆ ಶೋಭನಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವೀಳ್ಯಂಕೊಟ್ಟು ಮುತ್ತೈದೇರು ಹರತಿಮಂಗಳಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಅರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ವಲ್ಲಿ ಗೊಣ್ಣೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಹಸ್ತವಾದಂಗಳಿಗೆ ಅರಸಿನವಂಜಿ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಮಜ್ಜನಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾಸನೆಯಂಕಟ್ಟಿ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿ ಮಡಗಿರುವ ಬಿಶಿನೀರ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಂ ಶೀಲೋಪಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಏಳುಸಾರಿ ಶೋಧಿಸಿದ ತಿಳಿನೀರುಗಳತುಂಬಿ ಯತ್ತಿಕಟ್ಟಿರುವ ಬಿಂಡಿಗೆಗಳಂ ಮತ್ತೂ ಶೀತೋಪಚಾರವೇ ತಡೆಯಲಾರದ ಕರಿರಕ್ಕೆ ಬಿಶಿನೀರಿನಿಂ ಎಂತು ಮಜ್ಜನಸಂ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಉಗರಾಬ್ಜನ ನೀರಂ ಕಾಯಿಸಿ ಮಡಗಿ ಕಾದಿರುವ ಒರಿಚಾರಿಕಾ ಜನುಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ ಕುಂದಣದಮಣಿಯೊಳ್ ಕುಳಿತರೆ ಮೈಯಲ್ಲ ಕೂದುವದೆಂದು ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಚೌಕಿಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಸ್ವಟಿಕಶಿಲೆಗಳ ಕೊಳಗತಪ್ಪಲೆಗಳಿಂದ ನನುಬಿಸಿಯಾದ ವರಿಮಳದ ತಿಳಿನೀರ್ಗಳಂ ಮುತ್ತುಗಳ ಮಳಗರದಂತೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳ ಮಳಗರದಂತೆ ಯಿಕ್ಕಲದೋಳೆರೆಯು ತ ನಡು ನಡುವೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲಶದೋಳ್ ತುಂಬಿರುವ ಮಧುರಜಲವು ತಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದಾಳಂಬ ದ್ರಾಕ್ಷ ವೊದಲಾದ ವಣ್ಣಳ ರಸಗಳಂ ತೆಗದು ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದವನವರುಗಳ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳಿಂದಬೀಸುತ, ತಡವಾದರೆ ನಡೆಯಲಾರಳು ಯೇಳಿ ಯೇಳಿ ಬ್ಯಾಗೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಯಾವರಿಯಿಂದ ಮಜ್ಜನಸಂ ಮಾಡಿಸಿ ತೆಳುವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬಾಗನೆ ಮೈವರಿ ಪೊಗೆಯಾಕೆಯಂ ನೈರಿಸಲಾರಳೆಂದು ಸುವಾಸಿನಿಯ ಭೂಪದಿಂದ ವಾಸನೆ

ಮಾಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಪುಷ್ಪಾನವನಂ ಹಿತಮಾ
ಮಗ್ನತೆ ಪಡೆದ ಗೃಹಿ ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಕರೆತಂದು ನುಡುವುದಾದ ಹೂ
ವುಗಳ ಡಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪಸಳೆದ ಆ ಬಾಲೆಯುಂ ಕೆಲಬಲದಿ ಬೀಸುತ
ಬಂದು ಭಳಿಗೆಯಾದ ಬಳಕ ಜಳಕಮಾಡಿದ ಬಳಲಿಕೆ ಮೆಲ್ಲ ನೆ ಪ್ಪೇಗಲಾ
ಗ ವಡವೆನಸ್ತುಗಳಂ ನೆರೆಯದಿ ಬುಡಿಗೆಗಳಂ, ಇರಿದಿರುವ ತಟ್ಟೆಗಳಂ ಕೈ
ಗಳೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕಾಡಿರುವ ಕಾಂತಿಯರನ್ನೋಡಿ ವಾಸಂತಿ ವೊಡಲಾ
ದ ಕೆಳದಿಯರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯ ಕೆನ್ನಿಗ
ಳ ಬಳಕಿನೋಳ ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರದಚ್ಚೀಪುಹಚ್ಚಿ ದರಿದ್ರೆಯೇನುಹೆಚ್ಚು
ಸೂ ನಗುವೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಚಂದನಲೇಪದಿಂದೇನುಚಂದವು
ಇವಳ ಉಸುರುಗಳೇ ಫುಸು ಫುಮಿಸುತ ಸುಗಂಧವಂ ಕೊಡುವಾಗ
ಗಂಧವಡಿಯಿಂದೇನು ಕೆಲಸವು, ಪಸಳದಂತಿರುವ ತುಟಿಯ ಕೆಂಪಿನ ಹೊ
ಳಪು ಎಷ್ಟೆ ಕಾಣಿಸುವಾಗ ಬೈತಲೆಯೋಳ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸಿಂದೂರವು
ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು, ಪಲ್ಲರೆಯ ಪ್ರಭೆಯುಮುತ್ತುಗಳ ಸರಂಗಳಂತೆ ಚ
ಲಿಸುವಾಗ ಹಾರಂಗಳಂ ಯಾವಪದಾರ್ಥವೆಂದು ಅಲಂಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡ
ಬಹುದು, ಉಗರುಗಳ ಕಾಂತಿಯೇವೊಗ್ಗುಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವಾಗ ಪುಷ್ಪಂ
ಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಂ ಕಾಣೆವು, ಚೆಗರಿಸಂತೆಸವಯಳೆಪಾದಗಳ ಕಾಂ
ತಿಯೋಳ ಅಳತಿಯ ರಸವು ಯಾವ ಮಹಾ ವಸ್ತುವೆಂದು ಹಚ್ಚಬೇ
ಕು, ಮಿಂಚಿನಂತಿರುವ ಮೈಬಳ್ಳಿಯ ಹೊಳಪು ಕಂಠಗಳಮುಚ್ಚುತ ಕ
ವಿದು ಬರುವಾಗ ಮೇಲುಮುಸುಕಿನಿಂದ ಕೆಲವೇನಿರುವುದು, ಇದರಮೇ
ಲೆ ಅಲಂಕಾರವಂ ಮಾಡುವದೆಲ್ಲ ಲೋಕಾರ್ಚನಂ ಬಿಡಬಾರದೆ ನಡೆಯಿ
ನಲ್ಲೋನುಗಮೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳ ಎಲ್ಲ ನಖಿಯರಾ;ರೋ
ಕದವರಂತೆ ನೀವು ಏನೇನು ಅಲಂಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುವಿರೋ ಎಂದು
ಟೋ ನಾಕಾಣೆನು, ಈಗ ವಿರದಭಾರವು ಪ್ರೊರಲಾರದಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೌ
ಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಗೆ ಅಳತಿಯ ಹಚ್ಚಿ ಶಿವರೆ ಅಂಗಾಲಗಳಿಗೆ ಅತಿಭಾರವಾ
ಗಿ ತೋರುವುದು, ಪಗಡೆಹೂವುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋಣಿಸಿದ ವಡ್ಡಾಣವಂ ನಡುವಿ
ನೋಳ ಕಟ್ಟಿದರೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಿ ಬಳಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ

ಳು, ಶೀತೋವರ್ಷಾರವೆಂದು ಕಪ್ಪುರದ ಗಂಧವು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಆಗಲೇ ಉಸು
ರುಗಳಂ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಳು, ಬಂದೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೀತಿಯಿಂದ
ಶೀಲಾಶುಕವಂ ಪಡಿದಿದರೆ ಕರಕಮಲವಾಗಲೇ ಕಂಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವದು
ಕೆಳದಿಯರು ಹಸ್ತಲಾಗವು ಕೊಡದಿದರೆ ತಾನಾಗಿ ಏಳುವದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಸ
ರುಗೊಂಡು ಬಿಸುಸುಯ್ಯುವಳು, ಇಂತಿರುವ ಕಾಂತೆಯು ಒಡವೆಗಳ
ಭಾರವನ್ನೆಂತು ಸೈರಿಸುವಳೋ ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಮತ್ತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
ದೇವಿಯನ್ನೋಡಿ ಎಲೈ ಜರಸಿಯೆ! ಇಂದು ನೀನುಕೆಲವು ಭಾವಣೆಗಳ
ನ್ನಾದರೂ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನ ಮಾಡುವೆಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗಿ ಮಾ
ಲತಿಯು ಇನ್ನೇನು ಬ್ಯಾಗ ಸ್ವಯಂವರವಾಗುವದು, ಬ್ಯಾಸರ ಬಳಿಕೆ
ವಿರಹತಾವವೆಲ್ಲವೂ ಒಡೆಪೋಗಿ ತನಿಗೆ ತಾನೇ ಬಲವರುವುದೆಂದು ಪೇಳ
ಲಾ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ; ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಬಂ
ದು ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನಿರಬಾರದೇ ಎಂದು ಕೂಲವರಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ನುಡಿ
ದು ಸೌಗಂಧಿಕಾಕ್ಷೀಪಿಗೆ ಸರಿಗೆಯ ನೇಗೆಯುಂಗೆಯ ರುವುಲತೆಯ ಬಿಳಿ
ಶೀರೆಯನ್ನೊಡಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ತರತರದ ಸಂಜ್ಞೆಯವುಗಳಂ
ತೆ ಹೊಲವಿರುವ ಕರಿಯುಕುಪ್ಪುಸವಂ ವಪ್ಪುವಂತೆ ತೊಡಿಸಿ, ಮುಂಗುರುಳು
ಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಕೆಂಪಿನ ಸಂಜ್ಞ ವದಕಂಗಳಂ ಪೋಣಿಸಿ ಅದರ ಮೇ
ಲೆ ಕೆಂಪು ವಜ್ರಗಳ ಸೂರ್ಯಾಹಾರೆ ಚಂದ್ರಬೊಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಇರುಳು
ಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೇವಿಯ ನುಣ್ಣುರುಳುಗಳಾಗಿ ಗೂರ್ಯಾನಂ
ವೈಯಾರದಿಂದ ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ನೂಕಿದವೆಂಬಂತೆ ಪದ್ಮರಾಗಮುಣಿಯ
ರ್ಯಗಟೆಯ ಬಿಲ್ಲೆಯಂ ಬಿಗಿದು, ಈ ಕಾಂತೆಯ ಮೊಗದಕಾಂತಿಗೆ ನೋ
ತು ಬೆದರಿ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ವದಿನಾರುಕಳೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರಾಗಿ ಕಾಯ
ಬೇಕೆಂದು ಇವಳೆನ್ನಿ ನೋಳ್ತೆಬಿದ್ದನೆಂಬಂತೆ ವಜ್ರದ ಬಂದೊಂದು ಷೆ
ಳುಕುಗಳ ಬಡೆಬಿಲ್ಲೆಗಳಂ ಸಾಲಾಗಿ ತಿರುಹಿ, ವಜ್ರಕುರುವಿಂದಗಳ ತರತ
ರದ ಸಂಜ್ಞ ಸಂಜ್ಞ ಚಳತುಂಬುಗಳ ಸಾಣಿನಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಮುತ್ತಿನವಲೆಗಳಂ
ಕಿವಿಗಳೋಳಿಟ್ಟು, ಮನ್ಮಥನಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು ಕಿವಿಯೋಳ್ತಾತನಾಡುವ
ಮೆಂಬಂತೆ ನವಿಲು ಗಿಣಿ ಬಾವುಲಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಬಂದಿರುವ ರಾಯರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ಗೆಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡನು ತನ್ನ ಬಿರುದಾದ ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ ನೆತ್ತಿದನೆಂಬಂತೆ ವಿನಯಗಳ ಸಾಲಿನಂತಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ತಳೆಯ ಸರಪಳಿಗಳಂ ಮುರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಶಂಖದೊಡಹುಟ್ಟಿದವು ಮುತ್ತುಗಳೂ ಅಹುದೆಂದು ನೂಚಿಸುವಂತೆ ಕಂಠದೋಳು ಬರಿಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಉತ್ತಂಡವಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ರೋಮರಾಜಿಯಂಬ ಲತೆಯು ಪುಷ್ಪಿಶಿರುವ ಗೊಂಚಲುಗಳೆಂಬಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಯೇಳುಸರಂಗಳೂ ದೊಟ್ಟಿದ ಪಚ್ಚಗಿಣಿಯ ತಾಳಪದಕವಂ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಶಿಂಗರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಮನ್ಮಥನು ಲರಗಿಣಿಯನ್ನೇರಿ ಬೈಲಿಗೆ ತೆರಳಿ ಬಂದನೆಂಬಂತೆ ತೋರಿಸುವ ಕುಪಭಾರದಿಂ ಬಳಲಿ, ನಿಲ್ಲಲಾರಳೆಂದು ಬಡನಡವಿಗೆ ಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮಣಿಯ ಕಿರು ಘಂಟೆಗಳ ಸಾಲಿನಿಂದೊಟ್ಟಿದ ಪಡ್ಯಾಣವಂ ಬಿಗಿದು, ಎಳೆದಾಪರೆಯ ದಂಟುಗಳಂತೆ ನೂಲುವೇರಿ ಬಿಲ್ಲುವೋರಿ ಕಾಮನಿಗೆ ಹೊಸಬಿರುದಾದ ಪುಷ್ಪಗದೆಗಳಂತಿರುವ ತೋಳುಗಳಿಗೆ ನವರತ್ನದ ಭಾಪುರಿಗಳಂಕಟ್ಟಿ, ಪಂಚಬಾಣನ ಕೈಲಿರುವ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಗಳಂತೆ ಬಂದೊಂದು ಮಣಿಶಿಲೆಯ ಕಡದು ಮಾಡಿದ ವಂಕಿ ಬಳಗಳಂ ತೊಡಿಸಿ, ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಮುದ್ದಾನೆಗೆ ಮುದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೊಡಿಸಿದ ಬಿರುದು ಗಗ್ಗರಂಗಳಂತೆ ಚಿನ್ನ ರನ್ನಗಳ ಕಾಲು ಸರಪಾಡಗಗಳಂ ಪಾದಂಗಳೋಳಳವಡಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಉಗರುಗಳಂ ಪೋಲಲಾರೆವು ನಿಜವೆಂದು ಬಂದು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಗೆಜ್ಜೆಗಳಂ ಕೂಡಿದ ವೀರಮುದ್ರಿಕೆ ಕಿರುಪಿಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬ ಲಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಮೈಬಂಣದ ಮಿಂಚಿನೋಳು ಶಣ್ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಿರುವ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನಂತೆ ತೋರುವ ಚಿನ್ನದ ಕಾಲುಂಗುರಗಳಂ ತೊಡಿಸಿ, ವಿರಹಜನಂಗಳನ್ನಿರಿದು ರಕ್ತದಿಂ ಕೂಡಿದ ಸುಮನ್ಮಥನ ಕೈಲಿರ್ಪ ಭಲ್ಯದ ಅಲಗಿನಂತೆ ಬಪ್ಪುವ ಕೆಂಪು ಪಳುಕಿನ ತಿಲಕವಂ ಭಣೆಯೊಳಬ್ಬ, ಮೊಗದ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮುದ್ರದೋಳು ಪುಟ್ಟಿರುವ ಕೌಸ್ತುಭವೋ ಇದೆಂಬಂತೆ ಪಿರಿಯ ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಸುಳಿಗುರುಳುಗಳ ಕಪ್ಪೊಲಂಗಳೋಳ್ಪೂರೈಗಳದು ಇರುವದಕ್ಕೆ ಸುರಿಯಾಗಿ ಮಕರಿಕಾ ವತ್ರಂಗಳಂ ಬರೆದು ಹಣವಪು ಹಳ್ಳವಾದ ಗದ್ದದೋಳು ನಕ್ಕರೆ ನಸು

ಹಳ್ಳಿಯೋರಿರುವ ಕೆನ್ನಿಯೊಳುಂ ಬಂದೊಂದು ಕಾಡಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯೊ
 ಟ್ಟನ್ನಿಟ್ಟು, ಮನ್ಮಥನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಜ್ರೆ ಉಂಗುರ ಇದೆಂ
 ಬಂತೆ ಬಂದು ಪಚ್ಚೆಯ ಉಂಗುರವಂ ಅಂಗುಳಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಇವುಗಳಭಾ
 ರವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶಕೆಗೊಂಡಿರುತ್ತಳೆಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಬೀಸಣಿಗೆ ಯಿಂದ
 ಬೀಸುತ್ತಲಿರುವಾಗಲೆಪಚ್ಚೆ ಕಸ್ತೂರದ ಗಂಧವಂ ಕುಚಕಲಶಂಗಳಿಗೆಹಚ್ಚಿ,
 ಕುಸ್ತೂರದ ಕೊನೆಗಳಂ ಗುಟಿಟ್ಟು ವೀಳ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪಿತಿ, ಕಿವಿಗಳಂ ಸೋಲಿಸಿ
 ರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪಿನ ಕೋರೆಯಂ ದುಲ್ಲಿತಿದ್ದು ವದೆಯು ನುಡಿ
 ಯಲಾಗ ವಾಲತಿಯು ನಮ್ಮ ಅರಸಿಗೆ ಯಾವ ಅಲಂಕಾರವು ನಾಡೆ
 ಕೂಡದು ಇವೇನು ಹುಬ್ಬುಹುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ನೀನಳಿಸಲು ಆ ಮಾ
 ತಂ ಕೇಳಿ, ಕೆಳದಿಯಲ್ಲಿರು ಕೊನೆಹಲ್ಲುಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ ನಗುತ್ತಿಲ್ಲಾ,
 ವಾಸಂತಿಯು ಬೃಗಬೃಗನೆ ಅಲಂಕಾರವೆನುಮಾಡಿ ಮುತ್ತು ಸರಿಗೆಕರ
 ಗುಗಳಂಜೊಪ್ಪಿ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನಂತೆ ರಂಗಾಗಿ ಕಿಲುವಾದ ಚಂದ್ರಗಾಯಯ
 ಮೇಲುಮುಸುಕಂ ಶಿಂಗರಿತಿ, ನಿನಿಗೆ ನೀನೇ ಸುರಿಯಾಡಕಾಂತೆ ನೋಡೆಂ
 ದು ತೋರಿಸುವಂತೆ ನಿಲಗಂಧಿಯ ತಂದುನಿಲ್ಲಸಲು, ಸೌಗಂಧಿಕಾಬೇ
 ವಿಯು ಅಮರೇಣಿ ತನ್ನ ಅಲಂಕಾರನ್ನೋಡಿ ನನಸುಹಕ್ಕು ನಾಚಿಕೆಗೊಂ
 ಡು ಕನ್ನಡಿಯಂ ಮರಳಿಸೋಡದೆ ತಲೆವಾಗಿ ಪುಳಕಂಗೆೊಂಡಿರಲಾ ಸೌ
 ಗಂಧಿಕಾಬೇವಿಯಂ ಕಂಡು ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳ
 ಕೋಣೆ ತಾವೆಲ್ಲ ಗಂಡಸರಾಗಿ ಇವಳನ್ನೋಡಿದರೆ ಯಂತಿರುವವೋ
 ಯಂದು ದಿನದಿನವು ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪವರಾವರೂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಿಟ್ಟು ಯಾವ
 ಅರಸಿಗೆ ದೇತಿರುಗಿರುವಜ್ಜಿಯೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಸ
 ಲಾಘವಂಕೂಯ್ವು, ಸುರೋಚನಾವೇವಿಯು ಅನಂಗಲೇಖಿಯು ಕೂಡ
 ಇರುವ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಅವರಪಾದಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂ ಮಾಡಿ
 ಸಲಾಗ, ಸುರೋಚನಾವೇವಿಯು ಮಗಳಂಯತ್ತಿ, ಮೊಗಮನ್ನೋಡಿ
 ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ವ್ಯಸನನಂ, ಮ್ಯಾಲೆ ಸಂತೋಷವಂತಾಳಿ, ಆನಂದ
 ಭಾಷ್ಪಗಳಂತೆ ತೋರಿರುವ ಕಂಬಂಗಳಂಜೊಪ್ಪಿ, ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ
 ಕೊರತೆಲ್ಲದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಿರುನುಡಿಯಿಂದ ಸುಮಂಗಳಿಯಾಗಿ ನೂರಾರುಕಾ

ಲ ಸುಖದಿಂದಿರೆಂದು ಹರತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವೈದವಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತ
 ಬರುವ ಗಮಯವಾಯಿತು ಸ್ವಯಂವರಸಂಪ್ರಪಕ್ಕೆ ಬೃಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ದೇವಿಯುಂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗಿಬನ್ನಿರೆಂದು ಚಿತ್ರಲೇಖ ನೋಡಲಾ
 ದನರೊಡನೆ ಪೇಳಲಾಬಳಿಕ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಯದು
 ರಾಗಿ ಕೆಂಪುಮುಖಿಯ ರೂಪರಿಯೊಬ್ಬೊಪ್ಪಿದ, ಪಚ್ಚ ಕಲ್ಲುಗಳಬಿಗಿದ ಪ
 ನ್ನಂಗದಿಂ ಮುತ್ತೂ ಮುತ್ತುಗಳ ಸಾಲುಕುಚ್ಚುಗಳಂ, ಪದ್ಮರಾಗದ
 ಸಂಕಲಕಗಳಂ, ಗಿಣಿ ಹಂಸೆ ಸಾಲುಗಳಂತೆ ಕಿತ್ತಿರುವಪಾಚರತ್ನಗಳಂ,
 ಮೃದುವಾದ ಉಲಾರದಿಂಬುಗಳಂಜೊಪ್ಪಿ ಕಂದರ್ಪನೇರುವ ಅಂದಳೆಯ
 ಪೆಯಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ವನಳದ ವಲ್ಲಕ್ಕಿಯೋಳ್ ಮೆಲ್ಲಿನೆ ಕುಳಿತು
 ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲದೋಳ್ಕುಳಿತಿರುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋಯಂಬಂತೆ,
 ಮತ್ತೂ ಮೇಘವಂಜ್ಞಿಯಂನಾಸರಿಸಿಬರುವ ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂತೆ ತೋ
 ರಿ, ಕಪೋತಕಾಲಿಯನಾಗದಿಂದ ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಹಿಂ
 ದೆ ವೋಡ್ಯೋಡಿಬಂದು ದಣಿದು ಮಂದಗತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು
 ಕ್ರೋಕಾರಂಗಳಂಮಾಡುವ ಮರಿಹಂಸೆಗಳ ಮಧುರಸ್ವರವಂಕೇಳಿ ಕೆಳ
 ದಿಯರೋಳ್ ವೋರೈಯನ್ನೋಡಿ ಯಲೈ ನೀನು ಆಹಂಸೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ
 ಭಾವಚಿತ್ರವಂ ತೋರಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿರುಯಂದುವೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯು
 ತ ಕೂಗಾಡುವ ನವಿಲುಗಳಂ ಕಂಡು ಕೂಗದಿರು ನಾನು ಬೃಗ ಬರುವ
 ನೆನೆದುಸುರುತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಂಜರಂಗಳೋಳ್
 ಪಂಚವರ್ಣದ ಗಿಣಿಗಳಾಡುವ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಿಂತು ಫಲಗಳಂ ತರಿತಿ
 ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲವುಗಣಿಗಳಂ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಲೀಲಾಕುಕವಿಗುವ
 ಮಂದಿರದಮುಂದೆ ಬಂದು ಅಂದಳದಿಂದಳಿದು ಆ ಕುಕಕ್ಕೆ ಅಂಜಲಿಯಂ
 ಮಾಡಿ ಅವರಿಂಜೊಡಗೂಡಿ ಮರಳಿ ಅಂದಳದೋಳ್ಕುಳಿತು ಬರುವಸಮ
 ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಾಲೆಯರು ಭಗ್ನಿಯನ್ನವರು, ಕೆಲವರು ಅಂಗನೆಯ
 ರುಲವಧಾನೆಂದು ನುಡಿಯುವರು, ಕೆಲರು ಜಪ್ಪನದ ಜಗ್ಗುಗಾತಿಯ
 ರುಜತ್ತ ನನೆಯ ಕೂಗು ಬರು, ಕೆಲವರು ಮಾನಿನಿಯರು ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ
 ಬಿಡಿಸುವರು, ಕೆಲವರ ತರುಣಿಯರು ತರೆಗಳಂ ಸವರಿಸುವರು ಕೆಲವರು

ಬಿತ್ತರಿಯರು ಬಿತ್ತರಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಪರಾಕೆಂದು ಕೂಗುವರು, ಇವುಗಳೊ
 ಒಲವದ್ದರಿಂದ ಕಲಕಲಧ್ವನಿವುಂಟಾಗಲು; ಆ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಭಾ
 ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪೀಣೆಯನ್ನು ಡಿಸುವದನ್ನಾಲಿಸುತ, ಶ್ರಿಂಗಾರಕಾರ್ಯಗಳಂ
 ಕೇಳುತ, ಪಗಡೆಯನ್ನಾಡುತ, ಚದರಂಗವನ್ನಾಡುತ, ಪರಿಪಾಸವಂ
 ಕೇಳುತ, ಅಭಿನಯದ ಪಾತ್ರವಳಗಳನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಇಂತು, ವಿನೋದಗ
 ಳ ಪರ್ವವೊಳಾ ನೆತ್ತರಾಗಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರು ಆಶಗಳನ್ನೋ
 ಟಗಳಂಬಿಟ್ಟು, ಏಕಕಾಲದೊಳ್ ನಿವೇದಿಸುವಂತಿಂಗಳಾದ ಕಣ್ಣಿಂದ
 ಅನುರಂಜಿತ ತೋರಿ, ರಾಜಾಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲ ಮುಖ್ಯವಾಗವನ್ನೀ
 ನೋಡುತ, ಅಡ್ಡವಾಗಿತಿರುಗುವರಮೇರಿಲ್ಲ ಅಸೂಯೆಯಂ ಮಾಡುತ,
 ಮಾತುಗಳನಾಡುವರಮೇರಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಂಗೊಳ್ಳುತ, ಬಿರುವ ವಾದ್ಯ
 ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಸರಾಬಡುತ, ಸಭಾಮಂಟಪದ ವಳಗನ ಲೋವೆಗಳ
 ಲಿರುವ ನಲು, ಕೋಣಿಲಿಗಳ ತ್ಯಾಗ್ಯಭಕ್ತಿ ಕೋಪವಂ ಮಾಡುತ,
 ಹಂಭಾಗದೊಳ್ಳಂತು ಗುಸಗುಟ್ಟುವ ಸೇವಕಜನಂಗಳಮೇರಿ ಶಿಟ್ಟು
 ಗೊಂಡು ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಕೆಂಪುಮಾಡುತ, ಯಿಂತಲ್ಲದೆ ಸದ್ವಿಮಾಡದಿರೆಂ
 ದು ಕೂಗುವ ಕಂಚುಕಿಗಳ ಆರ್ಭಟದಿಂ ಅಸೂಯೆಯಂಗೊಂಡು, ಮು
 ಪಂಗಳೊಳ್ಳೆ ಏಕಾಂತಂಗಳಂತಾಳುತ, ವಂದಿಗಳು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಪೊಗ
 ಳುವ ಬಿರುದುಪದ್ಯಗಳಂ ಬ್ಯಾಡವೆಂಜಿಸಿ, ಮುಖವೀಣಾವೇಣಿಮೃದಂ
 ಗನಾದಂಗಳು ಕಂಠಕತೋರಂಗಳಾಗಿ, ಕುಣಿಯುವ ವಾರನಾರಿಯರ
 ಗೆಜ್ಜೆಗಳಸದ್ದುಗಳು ಕೂಡ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಶಿಡಿಲುಗಳಂತೆ ತೋರಿ ಯವೆಯಿ
 ಡದೆ, ಯಂತುಬರುವಳೋ ಹ್ಯಾಗಿರುವಳೋ, ಯಾವಾಗಕಾಂಪುವೆವೋ
 ಯಂದು ಸುಭ್ರಮಂಗೊಂಡು ನೋಡುತಿರಲೂ, ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯ
 ಈ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಯೇನೆನು ಚಂದ
 ವಾಗುವವೋ, ಈಗಲೇ ಸವರಿತೊಡರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ರಾಜಕು
 ಮಾರರು ನೆರಿಪಿಡಿದರುಮಾಲುಗಳಂ ಕೈಗಳಿಂ ಸುಮ್ಮನದಿ ಪಿಡಿದು ಸ
 ಮಾನರಲ್ಲಿ ಭಾಸಮಾನರಿರುವರು, ಕೆಲವರು ಚಲುವಾದ ಬಿಳಿಯ ಕ
 ರವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಮೊಗದ ಕೆರಬೊರ್ಗಳಂ, ಜನರ ತಿರುಗಾಟದಿಂದ

ದ್ವ ಪಚ್ಚ ಕಪ್ಪುರದ ಧೂಳಿಯಿಂದ ವರಶಿ, ಕಂಞ ಮೂಗಂಗಳಂ ಕಳೆಗೊಳಿಸುವದು, ಕೆಲವರು ಕುಂಪಣದರೇಕಿನಿಂದ ಬೆರದ ಅರದವೀಳ್ಳುವಂ ದವಡೆಗಳುಬ್ಬ ನಂತೆ ಅಳವಡಿಸಿ ತುಟೆಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಗ ಕರೆಯೇರುವಂತೆ ಸವಿಯು ತಲಿರುವರು, ಕೆಲವರು ವಾರಶಿಖಿಯೋಳ್ ಶಿಕ್ಕಿರಿರುವ ಶೇಖರವ ಮುತ್ತುಗಳ ಬಿತ್ತರದ ಕುಚ್ಚುಗಳ ಸರಂಗಲ್ಲೋಳ್ ವಂದುವಾನಿರಿರುವದಂ ಸವರಿಸುತ್ತ, ಹಿಂದೆನಿಂತಿರುವ ಸೇವಕರು ಪಿಡಿದಿರುವ ಕನ್ನಡಗಳಂ ತಿರಿತಿರಿಗಿನೋಡುತ್ತ, ಪುರ್ಬುಗಳನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ, ವಲ್ವರೆಯ ಅಂದವನ್ನೋಡಿ ಅದುದೆಂದು ತಲೆದೂಗುವರು. ಕೆಲವರು ಸುಕುಮಾರರು ಬ್ಯಾಶಿಗೆಯ ಕೆಳೆಯಂದು ಬಣಬಣದ ನಿಲ್ಪುಂಗಿಗಳ ಕಶೆಗಳಂ ಕಳದು ಜಿನ್ನದಂತಿರುವ ವೈಬಂಧಗಳು ಕಾಣಿಸುವಂತೆಮಾಡಿ, ಸಂಜಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬೀಸಣಿಗೆಯ ಯಳಘಾಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಕೊನೆಮುಚ್ಚಿ ತಂಗೆ ನೋಡುತ್ತ, ಹೆಣ್ಣುಗಳಂ ಮೋಹಮೋಳ್ಳುಗಳಿಸುವ ಬಿನ್ನಾಣದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಮಾರನಂತಿರುವರು, ಕೆಲವರು ಪಿರಿದಾದ ದಿಂಬುಗಳಮೇಲೆ ಬುಸುಬುಜವನ್ನಿಟ್ಟು ಮುಕ್ಕಾಲು ನೋಗಕಾಣುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನ ಕರದೋಳ್ ಕಪೋಲಂಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಆ ಕಾಂತೆಯೋಳ್ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಳವಳಂಗೊಂಡು ಕಂಬಗಳಮುಂದಿರುವ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಚಲಿಸದೆ ಕುಳಿತಿರುವರು; ಕೆಲವರು ಭೂವಲ್ಲಭರು ಕೈಲಿದಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಗೊಂಡೆಯೋಳ್ ಗಲ್ಲವನ್ನಿಟ್ಟು ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಯಾಣದರಿಗೆ ಕರಗುಗಳ ನೆರಿಗಳುಹಾರುವಂತೆ ಕಾಲುಗುರಿಸಿಂ ನೆಲವ ಕೆರೆಯುತ್ತ ಯವೆಯಿಡದೆ ಒಂದೇಕಡೆಯೋಳ್ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ ವಲ್ಲಳಂ ತುಟೆಯಂಸವಿಯುತ ಮೊದಲುಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಲಿರುವರು. ಇದುಮಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ಪಲ್ಲವಂಗಳಂತಿರುವ ಕೈಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಜಯಳೇಮಿಾಶಯ ನ್ನತ್ತಿ ಕೋರೆಯಂತಿದ್ದಿ ಸಾರುತ್ತ, ಉಂಗುರಂಗಳ ಜಳಕಿನಿಂದ ಹೊದಿರುವದುಕೂಲಂಗಳಂ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ವಂದುರಂಗುಗಳೊಳಿಸುತ್ತ, ಪುರ್ಬುಗಳನೆತ್ತರಿನಿ ನೋಡುತ್ತ ಕಾಮನಿಗೆ ಸುಖಯಾಗಿರುವರು; ಕೆಲವರು ಲಾಟು ಮರಾಟಾದದೇಕಗಳ ನೀಟುಗಾರರು ತಾವರಯ ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ

ಕೂಡಿ ಪಿಡಿದು ಸರೈಂದು ತಿರಿಗಿಸುತ್ತ ವಂದೊಂದುಸಾರಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ
 ವತ್ಸುತ, ವಮ್ಮೆ ಅಘ್ರಾಣಿಸುವಾಗ ಬೋಗಸಗಣ್ಣುರೆವ್ವೆಗಳ ಮೊನೆಗ
 ಳಂಮುಜ್ಜಿ, ಹಾಯಿಗೊಳುಲನೆವದಿಂದ ಮೊದಲು ಭಾವಚೆತ್ತದೋಳ್ಳಂ
 ಡೆ ಪೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ರೂಡನಂ ಮನದೋಳ್ ಭಾವಿಸುತ್ತಲಿರುವರು,
 ಕೆಲವರು ಮೊಳಕೈಗಳಿಂದ ಮಂಚದ ಹಿಂಭಾಗವಂಊರಿ, ಕೊರಳೊಳ
 ಡ್ಗ ಹಾರಂಗಳು ಜಡೆಬೀಳುಲಂತೆ ಮಾಡಿ ಮೊಗವಂ ತಿರಿಗಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂ
 ತಿರುವ ನರ್ಮ ಸಜಿವರೊಡನೆ ನಸುನಗುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆನೂತನಾಡುವರು,
 ಕೆಲವರು ನರನರಾದ ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಆಲಿಂಗನವ ಅಭ್ಯಾಸವಂ ಗೈಸರಂ
 ತೆ ಅಡ್ಡದಿಂಬಿನೋಳ್ ಯುವೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಧರತುಂಬನ
 ನಂ ಸಾಧನಗೈವರಂತೆ, ಕಪ್ಪುರದಗುಳಿಗೆಯಂ ಕೊನೆತುಟಗಳಿಂದ ಸವಿ
 ಯುತ್ತ ಕುಚಕಲಕುಗಳಂಪಿಡಿದು ನುಕ್ಕುಕಂಗಳು ಕಲಿಯುವರಂಥ ನಿಂ
 ಬೆಹಣ್ಣುಗಳಂಪಿಡಿದು ಉಗರುಗಳಿಂದ ಜಿವಟುತ, ಸಂಭೋಗಕೃಂಗಾರ
 ರಸವತೋರಿಸುತ್ತಲಿರುವರು; ಇದುವಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ವನಿತೆಯರು
 ವಶಮಾಗುಲಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಮುಂತ್ರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯಂ ಕಟ್ಟುಕಾವು
 ಗಳಂ, ಒಂದೊಂದುನವದಿಂದ ಮೊಗಮುಂತಿರಿಗಿರಿ, ಹಣೆಗೆ ಹಜ್ಜಿ ಶಿಕೊಟ್ಟು
 ವರು; ಕೆಲವರು ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಂಚರತ್ನಗಳ ಬಂದಿಯೊ
 ಳಿರುವ ಯಂತ್ರದ ತಾಯಿತಿಗಳಂ ಮುಂದುಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವರು; ಕೆ
 ಲವರು ಮದನಮಂತ್ರನಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ನೂರೆಂಟುಸಾರಿ ಜಗಿಸು
 ತ್ತಿರುವರು. ಕೆಲವರು ತಾವುತಾವು ಪುಜೆಯಂವೈಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಯೊ
 ವ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮಿಡಲಾಗಳಂಕಟ್ಟಿ, ಹರಕೆಗಳಮಾ
 ಡಿ ವಳವಳಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಧ್ಯಾನವಂಗೈವರು; ಯಿಂತುಮಲ್ಲದೆ ಕೆಲ
 ವರು ನಾಡಿನಾಡಿನ ಅರಸುಗಳು ಪಾದಂಗಳೋಳ್ ಗಂಡವೆಡ್ವುಮಂಥರಿತಿ
 ಬಾಗಲೋಳ್ ಭೇರಂಂಡಧ್ವಜದಂಡಮಂಸಿಲ್ಲಿತಿ, ಭೂಮಿಗೆ ಅಪಂಡಲನೆಸಿತಿ,
 ಅಪಂಡಪ್ರತಾಪದಿಂದ ನೂತಾಗಂಡನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಮೆಂಜಾದ ಸೌ
 ತರ್ಯವಂಗೊಂಡಿರುವ ಕರ್ನಾಟ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಂ ಕಂಡಾಗಲೆ ನೆಮು
 ನೆಮು ಗಂಡಸುತನೆಂಗಳನೆಲ್ಲ ನಾವೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವೆವು; ಈ ರಾ

ಜಮಂಡಲಿಯೋಳ್ ಈಗ ನಾವುರಾಯರೆಂದು ಘುಳಿರುವೆವು, ನಮಗೆ
ಯಾಕೆ ಸ್ವಯಂವರದ ದುರಾಶಯು, ನೋಟವೇಫಲವೆಂದು ನಾನಾವಿ
ನೋದಂಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವರು, ಈಪರಿಯಿಂದ ರಾ
ಜರುಗಳೆಲ್ಲ ತೇಜದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ ಈ
ಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯು ನಭೆಗೆಬರುವ ಸೂಗಸಿನ ಹೋಲ್ಪರಿಯನ್ನೋಡು
ವ ಸಂಭ್ರಮಂಗೊಂಡು, ನಿಮಿಷವು ಯುಗದಂತೆ ಬ್ಯಾಸರಂಗೊಳುತ್ತ,
ಮನುತೆಯಿಂ, ಮರಳಿನಿಂ, ತವಕದಿಂ, ಸೂಗಸಿನಿಂ, ತವ್ವಿಯಿಂ, ಉ
ತ್ಸಾದದಿಂದೊಕ್ಕಾಡಿ ಮನ್ಮಥರ ಬಾಣಂಗಳಿಗೆ ತರೆವರೆಯಾಗಿ, ಗುರಿಯಾಗಿ
ರಬಾಗಿ ಯದುರಾಗಿ ರಾಜಾಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ಮೊದಲು ಉಬ್ಬಿ
ಬರುವ ಕಡಲಿನ ತೆರೆಗಣ ಝಳಝಳಧ್ವನಿಗಳಂ ನನುಕಾರಪಂಕ್ತಿವ ನೂ
ರಾರುತರದ ನೂಪುರಧ್ವನಿಗಳಿಂ, ಕೇಳುವರಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಯಿಂಪುವೊಂಪು
ಗಳುಜೋರಿಬರುವ ಸಖೀಜನಂಗಳೂ ಪೋರೋರವ್ವರು ಮಾತುಗಳನ್ನಾ
ಡುವಾಗ ಯಲ್ಲೊ, ವಾಸಂತಿಯೇ ವಾಸಂತಿಯುಳ್ಳಗಂಧದಿಂ, ಹರಿದ್ರಾಕಾಂ
ಕಾಮಗಳಿಂ, ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಅಲಂಕಾರನಂವಾಡು; ಯಲ್ಲೊ, ಮಾಲತಿ
ಯೇ, ಮಾಲತಿವುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾನಿನಿಯ ಜಡೆಯೋಳ್ ಸವರಿಸು,
ಯಲ್ಲೊ ಚಿತ್ರಲೇಪೆಯೇ ಯಿವಿಷತ್ರಪುಂನೋಡು; ಯಲ್ಲೊಲ್ಲಿನೋಡಿ
ದರೂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿರುವ ಪಲ್ಲವಾಧರಿಯೆಕಾಣುವಳು, ಯಲ್ಲೊ ಸರಸಿ
ಯೆ ಅರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೇವಿಗೆ ವ್ಯಾಳೆಯಂತಿಳಿದು ವೀಳ್ಯವಂ ವೆ
ಪ್ಪಿಸು, ಯಲ್ಲೊ ನಾರಿಯೆ ದೂರವಾಗಿಂತು ತಾರಿಗಳಂಬೀಸು, ಯ
ಲ್ಲೊ ಸುಮಿತ್ರೆಯೇ ರಾಜಪುತ್ರಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯುವ ಪಸ್ತುಗಳಂ ಪಿಡಿದು
ನಡೆ, ಯಲ್ಲೊ ಕೆಳದಿಯೇ ಪರಮಳಯುಕ್ತವಾದ ವಿಮಲಜಲದಂ ತುಂಬಿ
ರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತತೀಯೆ ಚಂಬುಗಳಬಾಯಿಕಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ಸುಗಡಲೇ
ಬರುತ್ತಿರೂ, ಯಲ್ಲೊಸುಂದರಿಯರಾ? ನೀವು ವಡತಿಯ ಅಂದಳದ ಯಡ
ಬಲದೊಳುಂ ಕಾಳಂಜಿಗಳಪಿಡಿದು ನಡೆಯಿರಿ, ಯಲ್ಲೊ ಚಾಲೆಯರ ನೀ
ವು ಯೇಬ್ಬುವಡೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕನ್ನೂರಿಯ ಧೂಳುಗಳು ಯೇಳದಂತೆ
ಬೀಸುತ್ತ ತರಳಿ, ಯಲ್ಲೊ ಪಲ್ಲವವಾಣಿಯೇ? ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗವಾಂಕ್ಷಂಗಳ

ಜಾಲಂಧರದಿಂದಬಂದ ಬಿಸಲು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಕಣ್ಣಳೆಂಬ ಕನ್ನೈ
 ದಿಲಂ ಸೋಂಕದಂತ ಮರೆಯಾಗಿ ವಲ್ಲಿಗೆಯ ರೂಪರಿಗಳ ಬಿಳಿಯ ಕೊ
 ಡೆಯ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಿಕೊಂಡುನಡೆ; ಯಲ್ಲೆ ಕನ್ನೆಯಾರಾ !
 ನೀವು ಚೆನ್ನದ ಚಿತ್ತಗಳಂಪಿಡಿದು ಹತ್ತತ್ತರದೋಳ ಸಾಲ್ದೀರಿಯತ್ತ
 ತ್ತಲುಂನೋಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಬಿತ್ತರಿಯಾರಂ ವ
 ಡತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಯಜ್ಞರಪರಾಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ
 ನಡೆಯಿರೀ- ಯಲ್ಲೆ; ಮಂದಹಾಸೆಯಾರಾ ನೀವು ತೆರೆಗಳಂ ಸವರಿತೆ, ಅ
 ಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಂದಂಜದಪೀಠವನ್ನಿರಿತೆ, ಗಂಧವುಪ್ಪತಾಂಬೂಲಫಲಗ
 ಳಂ ತುಂಬಿದ ತಟ್ಟೆಗಳಂ ಪನ್ನೀರಿನ ಕುಚಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ತೆರೆಯ
 ಜಾಲಂಧರದ ಮುಸುಕಿನ ಕಸೆಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿ ಯಜ್ಞರದಲ್ಲಿ ಕಾವಿರಿ, ಮುಂ
 ದೆಮುಂಜೆ ನಡೆಯಿರೀ ಯೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಜಡಗುಗಾತಿಯರ ಮಾತುಗ
 ಳು ಏಕಮಾಗಿ ಫಲಿತವು ಮಾವಿನಮರಂಗಳ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
 ತೂಗುವ ಗಿಣಿ, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಮಧುರನ ರಂಗಳಂತೆ ಕಿವಿಗಳೋಳ ಅ
 ಮೃತರಸವಂ ಹಿಂಡಿದಂತೆ, ಗಂಧರ್ದವೇದದ ಪದಕ್ರಮವನಂಗಳಂತೆ,
 ನಯರಾಗಂಗಳ ಅಕ್ಷರತಾನಂಗಳಂತೆ, ವೀಣೆ, ಸಾರಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ವಾ
 ದ್ಯಗಳರಾದನಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಗೊಡುವಂತೆ, ಕಿನ್ನರರ ಕನ್ನೆಯರಾ ಚನ್ನಾಗಿವಾ
 ಡುವ ಪದಂಗಳಿಗ ವಲ್ಲವಿಗಳಂತೆ, ಮನ್ಮಥನ ಯೋಗಕಾಸ್ತುರದ ದೇನಾ
 ದಂಗಳು ಯೆವೇಯಂಬಂತೆತೋರಲು, ಆ ಸತಿಯರ ಮಾತುಗಳ ಮಧು
 ರಧ್ವನಿಗಳಂಕೀಳ ಮುಸೃಷ್ಟೋಳ ಕಳಸಳಿ ಕಾಮನ ಧನುಷ್ಠಂಕಾರ
 ಕಬ್ಬವಂಕೀಳ ಬೆದರಿದಂತ ರಾಯರುಗಳೆಲ್ಲ ಅಗಲಮಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ
 ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ, ಅಂತಃಪುರದ ನಳಗಣ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬಾಲೆಯರ
 ವಡನೆಗಳ ಯಳಬಿಸಲಿಗೆ ಬೆದರಿಬರುವ ಕಾರಿರುಳಂತೆ, ಪುರುಷರಮೇಲೆ
 ಬೀಸುವ ಅನೇಗನಂಧಕಾರಾಂತ್ರದಂತೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನೂ ಬರುವ ಮನ್ಮ
 ಥನ ಮೈಬಂಜದಂತೆ, ಕನ್ನೈದಿಲಗಳಿಂದ ಯಾರೋ ರತಿಬೀವಿಯಂ
 ಪೂಜಿಸುವಂತೆ, ಕೆಳದಿಯರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಪ್ಪುಬೆಳಕುಗಳು, ನೀಲಮ
 ಣಿಗಳ ಚಪ್ಪರಗಳನ್ನೆತ್ತಿದಂತ ಮುಪ್ಪೆಂದು ಹೊಳೆದುನೋಡುವರ ಕಂ

ಣುಗಳ ಮನನುಗಳಂಕೂಡ ಕವಿದು ಹಳವಳಗೊಳಿಸುವ ಸಮಯದೋಳು, ನುವಂನೇತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಕಾಮುಗಿಲೋಳು ಮಿಂಚುಗಳು ಪೊಳೆದಂತ ಪೊಳೆಯಲು;

ಆ ಬಳಿಕ ಬರಿಯ ಪದ್ಮರಾಗದ ಮಣಿಯ ಪದಕಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವೇರಿದಂತೆ ಕೆಂಪೇರಿಬರಲು, ಅಷ್ಟರೋಳು ಪಚ್ಚೆಮಣಿಯ ಬಾವಲಿಗಳ ಜಿಳಕಿನಿಂ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನೂರೈನೇ ಬಂದಂತೆತೋರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ವಜ್ರಹಂಕಾರಗಳ ಪಂಕಿಬಳಿಗಳ ಹೊಳೆವು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂತೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ, ಅಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನನಾಲ್ಕು ಚಳತುಂಬುಗಳ ಪ್ರಭೆಯು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಳೆಗರದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ನೋಡುವರಿಗೆ ಯಿದು ವರ್ಷಾಕಾಲವೋ, ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವೋ, ಹಗಲೋ ಯಿರಲೋ ಯಂದು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಯೇಳುತರವಾದ ರೂಪಗಳೆ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಿವಾಸಮಾಗಿ ತೇಜೋಲೋಕದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರಿಯ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಂದಲೇ ವಂದುರೋಹ ಮಿರುವದೆಂಬಂತೆ ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೂಪವತಿಯರಾದ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಹುಣಿಸಲೇಕೆಂದು ಮನ್ಮಥನು ವಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವನೆಂಬಂತೆ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಂ ಸೃಷ್ಟಿಯಂಗೈದು ಚ್ಯಾಸರಂಗೊಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೊಸತಾಗಿ ಸುಂದರೀದೀಪಮೆಂದು ವಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ಯಂಬಂತೆ ಸರಿಬೆರಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಮನ್ಮಥನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನಾಜಿಕೆಗೊಳಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನಾರೀವ್ರಪಂಚವೆಂಬಂತೆ, ಗಣಿತಿಯಂನಾಡಲೋಸಗ ಬಾಕಿಯಿರಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಪಂಚಬಾಹನ ಭಂಡಾರವೋಯೆಂಬಂತೆ, ಸೌಭರಿಸೃಷ್ಟಿಯುಪರಿಯನ್ನೋಡಿ ರತೀದೇವಿಯೇ ಬಹು ಸತೀರೂಪಂಗಳಂ ತಾಳಿರುವಳೋ ಯೆಂಬಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಪರಮಾತ್ಮರೊಳ್ಳಾನುಹೆಚ್ಚು ತಾನುಹೆಚ್ಚು ಯಂದು ಕಲಹಬಂದು ಈಗಿನ ಪಂಚಭೂತಂಗಳಲ್ಲದೆ ಮರೋಪರಂಗಳಾಗಿ, ಸುಕುಮಾರಂಗಳಾಗಿ ಸುಗಂಧಸಿಂದೊಪ್ಪಿ, ಬಿತ್ತರದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲವು ಅವಯವಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೋಸುಗಂಮಾಡಿರುವ ನಾರಿಯರ

ನವೀನ ನಿರ್ಮಾಣವೆಂಬಂತೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಇಂದ್ರನೆಂದುತಿಳಿದು
 ಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ಕಿನ್ನರ, ವಿದ್ಯಾಧರಕ
 ನೈಯಂಬಂತ ಕಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಕೆಳದಿಯರ ಗುಂಪುಗುಂಪುಗಳು
 ಸೊಂಪುಗೂಡಿ ಬರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ಸತಿಯರ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಸಾ
 ಹಂಗಳೋಳ್ಳು ಡುಮುಟ್ಟುಪಲ್ಲಿರುವ ಯವಮುಟ್ಟುಪಲ್ಲಿನಿಲ್ಲುವ ಮೊದಲಿಂದ
 ಮುಳುಗಿ ತೇಲುವ ರಾಜಕುಮಾರರ ಲೋಚನಂಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿಯುವಹೊ
 ಳೆಯ ಹೊಸನೀರಿಗೆ ಯದುರೇರಿ ಪ್ರೇಗುವ ವಿನೂಗಳುತೆ ನೋಟಗ
 ಳಂ ಹಿಂಮೆಟ್ಟುವೆ ಯದುರಾಗಿ ಬರುತಿರುವ ಸುಂದರಿಯರ ವಾವಪ್ರವೇಶ
 ಗಳೋಳ್ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾನುಗಳ ಜಗತಿಗಳನ್ನೇರಿ ನು
 ಣ್ಣೊಡೆಗಳನ್ನನು ಮಳಲೊಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲಾಗಿತೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿ
 ರುಗಾಡಿ ಆಮಾರದಿಂದಿನ್ನಿಂದ ಸುಳಿಗಳಂತಿರುವ ನಾಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿ
 ದಾಡಿ ರೋಮರಾಜಿಯ ಮಾಗವಂ ಪಿಡಿದೇರಿ ತಾನರೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳೆಂ
 ತೆ ಕಾಣಿಸುತ ಕುಲಕುವ ಕುಚಂಗಳಂ ಸೋಂಕಿ ಇವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ನುಂ
 ಗಿಬಿಡುವವುಯಂದು ಪದರಿ,ಯೇರುವದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿರಿ
 ತಿರಿಗಿ ಬಳಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಶಂಖದಂತಿರುವ ಕೊರಳುಗಳಮೇಲೆ ಹಾರಿತಿಲ್ಲಿಂ
 ದ ಗಲ್ಲುಗಳನ್ನೇರಿ ಅಣಿಮುತ್ತುಗಳಂತಿರುವವಲ್ವರಸೆಯಂ ಮುಟ್ಟು, ಕಪೋ
 ಲಶುಕ್ತಿಗಳಂ ದಾಟಿರಾಬಳಕ ಅಲ್ಲಿ ನೀಳಮಾಗ ಹೊಸಪರಿಯ ಹೊಳ
 ಪಿನಿಂದೊಪ್ಪಿರುವ ವಿನೂಗಳಂತಿರುವ ಕಂಠಗಳಂ ಕಂಡು ಸ್ವಜಾತಿಯೊ
 ಳಂತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯಮುಂಟೇ ಯಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಬ
 ರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರಲಾಸಮಯದೋಳ್ ಆ
 ನಾರಿಯರ ಲಾವಣ್ಯವೆಂಬ ಅನ್ಯುತರಸವು ಯತ್ತತ್ತಲೂ ಯರಚಿದಂತೆ
 ತೋರಿ ಅವರ ಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಪ್ರಭಾವಂಜದಿಂದ, ಸಭಾಮಂಟಪವನ್ನೆಲ್ಲ
 ವಂ ಇಂಪಾದ ತಂಪಿನೋಳ್ಳುಳುಗಿಸಿ ನಗುವ ಮೊಗ್ಗೆಗಳ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಂ
 ದ ಪುಳಕಗಳನ್ನಂಟುವೂಡಿ ಶರಗುಗಳ ಸವರಿಸುವದಂ, ಬಿಚ್ಚಿರುವ ಪೂ
 ಮಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದಂ, ಮೊಗಗಳಂ ಪರಿಸುವದಂ, ವಡ್ಡಾಣಗಳಂ ಬಿ
 ಗಿಯಾಗಿ ಅನುಕುವುವಂ, ಪಾರಂಗಳಂ ಸರಿಪೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುವಂ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ

ಕಟ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನೋಡುವಂತೆ ಕಪ್ಪೋಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮಂತ
ಮೆ ಏಲಾಸಗಳಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಂ ನೋಲಿದ ನಡುವುಗಳಿಂದ ತ್ರಿ
ಭಂಗಿಯಾಗಿ ಗಜವೃಷಭ ಹಂಸಗತಿಗಳಿಂದ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುವು
ದಂ ಬಟ್ಟಿರೊಬ್ಬ ರವೇಲಿ ತೋಳುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮೋಲ್ಯಾ
ಡುತ್ತ ಬರುವುದಂ, ನಡನಡುವೆ ಕೊಂಚಮಾಗಿ ಕೂಸಿಪಲ್ವ ರಸಕಾಣುವಂ
ತೆ ನಗುತ್ತಿರುವುದಂ, ಇವು ಮೊದಲಾದ ಪರಿಯಮನೋಹರಂಗಳಾದ ಅಂ
ಗವಿಶ್ಯಂಸಂಗಳೆಲ್ಲ ಅನಂಗವಿಲಾಸಗಳಾಗಿ ಕಾಲದಕಂಗಳೆರಡೂ ಕೃಂಗಾರ
ರಸಮಯಂಗಳಾದಂತೆ ತೋರಿ, ನೋಡುವ ನಾಡುನಾಡಿನ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ತ
ಕಮಂ ಹೆಚ್ಚಿ ಸುತ, ಮಮತೆಯಂಪುಟ್ಟು ಸುತ ಲವಲವಿಕೆಯಂ ಬೆಳೆಯಿಸುತ
ಮಿತಿವಿೂರಿದ ಪ್ರೇಮವಂಉಂಟುಮಾಡಿಸುತ ಮನಸ್ಸುಗಳಂ ಕರಗಿಸುತ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಂಅತಿತಯಂಗಳೈಯ್ಯುತ್ತ ಮೋಹಮೋಳ್ಳುಳುಗಿಸುತ್ತಿರಲೂ;
ಇತುಬರುವ ತರುಣಿಯರ ಗುಂಪಿನೋಳ್ ಪರಿವೇಷದೊಳಗಿರುವ ಚಂದ್ರ
ರೇಖೆಯಂತೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಚಪ್ಪರದೋಳ್ಳುಳಿತು ಉತ್ಸವವಂತೆರಳದಮ
ನ್ನಥನ ವನದೇವತೆಯಂತೆ, ಪಿರಿಯಅಣಿಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಅಚ್ಚ
ರಂಗೊಡುವ ಅಂದಳೆದೋಳ್ ಕುಳಿತುಬರುವ ಕಳಂಕರಾಜನಂದನೆಯಕಂ
ಡು, ಯಲ್ಲಿಯೋ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ನೂಜಿಗಲ್ಲಿ ನಿಂ
ದ ತಿರಗುವ ಲೋಹದ ಮೊಳಗಳಂತೆ ಒಂದೇಕಡೆಯೋಳ್ ಪ್ರವಾಹರೂ
ಪಮಾಗಿತಿರಿಗಿ ಚಲಿಸದೆ ಸ್ತಂಭೀಭಾವವನ್ನೈದಿ, ಮೂರ್ಛೆಯಲ್ಲ ದೇ, ನಿದ್ರೆ
ಗೇಶರದೆ ಕನಸುಮಿಲ್ಲದೆ ಯೇನೋವಂದು ಕೃಂಗಾರಾವಸ್ಥೆಯೋಳ್ ಮು
ಳುಗಿ ಆಬಳಿಕ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಮ್ಮೊಳಗಿತಾವೇ ಯಚ್ಚ ತ್ತುಸುತ್ತಲೂ
ಕಟ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬೆಳಗುವ ಭೂ
ಪಾಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಿಯಾಗಿಯೇ ಸೌಗಂಧಿ
ಕಾದೇವಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಂ ಸಾವಿರಾರುಕಡೆನೋಡಿ, ಲೋಕೈಕವೀರ
ನಾದ ಮಾರನು ತಮ್ಮಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜಮಿಸಬೇಕೆಂದುಅಕ್ಷಯ ತೋಣೀ
ರದಿಂದ, ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯಂಬ ಒಂದು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರಯೋ
ಗಿಸಲು, ಆ ಅಸ್ತ್ರವುಬಾವೇ ಹತ್ತಾರುನೂರುಸಾವಿರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂ

ಬಂತೆ ಯಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯನ್ನೇ ಕಂಡು ಇವಳೇ
 ಸು ಮನೋಭ್ರಾಂತಿಯೋ ಎಡು ಚಿಂತಿಸಿ, ಇವಳು ರಾಜಪುತ್ರಿಯು
 ಇವು ಮಾನೋಭ್ರಾಂತಿಯೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾರದೆ ಸಮೀಪದೋಳು ಕಟ್ಟದಕನ
 ಡಿಯೋಳು ಬರುವ ಕಾಂತೆಯಂಕಂಡು ಇದೇನು ಯೆಷ್ಟು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಈ ಗುಂ
 ಪಿನೋಳು ಬಂದಳೆಂದು ತಾವೇ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ಯಿ ದ್ವಿಷ್ಟಿಗಳೂ ವಾಸ
 ರಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಈಕಾಂತೆಯಂತವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಜೆಯಂಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆಬಿದ್ದು
 ಬರುವಳೆಂದು ಯೋಚಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಸಖೀಪನಗಳ ಮಾತುಗಳಮ
 ಧುರಸ್ವರಗಳ ಕುರುಹಿನಿಂದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳವಾಗೊತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿ
 ದು, ತೆಮ್ಮತಂಪು ಚಿತ್ತಂಗಳೋಳು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿಂತಿರುವ
 ಕಾಂತೆಯು ಯಂತುಪುಟ್ಟಿಸೋ ಯನ್ನುವರು ಕೆಲವರು ಪುಟ್ಟಿದರೆ ಭಲ
 ವೇನು, ಈ ಸತಿಸ್ತಿಯಾದ ಪುರುಷನಲ್ಲಿರುವನೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಕ
 ಳಂಗರಾಜನಿಗೆ ಮಗಳಲ್ಲಿಯದು; ಸುಳ್ಳು ಯಿಜೇನೋ ಇಂದ್ರಜಾಲವಂ
 ಮಾಡಿ ನಂಪು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಈ ನಾರಿಯು
 ಯಾರನ್ನೂ ವರಿಸುವದಾಗಿ ತೋರುವದೆಲ್ಲವೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಅದು
 ರಾವತಿಯಿಂದ ಜೀವೇಂದ್ರನೇ ಬಂದರೆ ಇವಳು ವರಿಸುವಳೋ ಯೇನೋ
 ಕಾಣಿಸೆನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಮನ್ಮಥನು ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದು ಪೂರ್ವ
 ದ್ವೀಪ ಪುರಹರನಿಂದ ಭಂಗವಂಪಡದು ಈಗ ನಾರಿಯರೂಪವಂತಾಳಿ
 ದನೋಯೇನೋ ಯನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಮಹಾವಿಷ್ಣು ವುಮಾಡಿದ ಜಗ
 ನ್ನೋಹಿನೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯಿದುಮೇಲಾಪಜ್ಜಿಯಾಗಿರುವದೆಷ್ಟು ವರು ಕೆಲ
 ವರು, ಈ ಭಾಮೆಯು ಭಾವಚಿತ್ರವೇ ಭಾರತೀದೇವಿಯನ್ನುವರು ಕೆಲವ
 ರು, ಇವಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ತಜೀಜೀವಿಯಂದು ಪೇಳುವರು ಕೆಲವರು,
 ಇವಳು ರತೀಜೀವಿಯೆಂದು ಮನ್ಮಥಾಸ್ತ್ರಗಳಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಂಮುಟ್ಟಿ
 ಪ್ರಮಾಣವಂಮಾತೃಹೃದೆಯನ್ನುವರು ಕೆಲವರು, ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೆ ಆ
 ಕಾಂತೆಯ ಕಪೋಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬೀಳುವ ದೃಷ್ಟಿಗಳಂ ಸಾಕ ಸದಿಂದ
 ನಿಲ್ಲಿಸುವರು ಕೆಲವರು; ಆ ಕೋಮಲೆಯ ಸುಳಿ ಸುಳಿಯನ್ನು ಉರುಳೊ
 ಳು ಶಿಕ್ಷಿಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾರದ ನೋಟಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸುಳಿಪಾಡಿಸು

ವರು ಕೆಲವರು, ಪುರ್ಬುಗಳ ಕೋರೆಯನ್ನೊಡ್ಡುವರು ಕೆಲವರು, ಕೆಂಪು ತುಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಡುವರುಕೆಲವರು, ಬಾಲೆಯಂತೆ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಿ ವಂದನ್ನೂ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಬೇ ಬರಿಯಲಾವಣ್ಯದ ಸೊನೆಯನೋಂಕುವಂತೆ ವೀಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಪ್ರಸರಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಯಿಂತುನೋಡುತ್ತ ಯಿಷ್ಟು ಶರೀರವೋಳು ನಮ್ಮ ಕಂಠುಗಳ್ಳು ಯಾವ ಪುಣ್ಯವಂಪೂಜಿರುವವೋ ನಮಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಕಂಠುಗಳಿಂದರೆ ಪುತ್ರ ನೋಟವದೆಂತಿರುವದೋ ಯಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಈ ಶರಣೆಯಂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶಿಲ್ಪಕಾಸ್ತ್ರಂ ಮದನನು ಮೊದಲುವಾಡಿದ್ದ ನೇನೋ ಯಂದು ಬಂಜಿಸುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಲಕಪ್ಪಪಟ್ಟು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಯನ್ನದಂತೆ ಯಮೋ ಇಷ್ಟವಸ್ತುಗಳಂ ಒಟ್ಟುಕೂಡಿಸಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರವಂ ತಗದು ಈ ನಾರಿಯನ್ನಿರ್ಮಿಸಿ, ವಿಕ್ರಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಕಾರ್ಯಮೇನೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು, ಆ ಹಿಪ್ಪೆಗಳೇ ಈಗ ಚಂದ್ರನೆಂದು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂದು, ಕಮಲಮೆಂದು, ಕನ್ನೆದಿರೆಂದು ಪಾಶ್ಚು ಸುಕುಮಾರಸುಗಂಧವಸ್ತುಗಳು ಲೋಕವೋಳು ನಿಂತವು; ನಿಜಮೆಂದು ಪೊಗಳುತ್ತ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಂ ಯಡೆಬಿಡದೆ ನೋಡುತ್ತ ಮೋಹನಮುದ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದು ಯೇಳಲಾರದೆ ಬನ್ನತಟ್ಟುವ ನಮ್ಮ ಸಜೆವೇ ರೋಡನೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡದೆ ಯಿರಲಾಸವಾಯದಿಲ್ಲ ಪುನ್ಯಥನು ಪುಂದಮಾರುತವೆಂಬ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವಾಡಿ, ಮಧುರವಾಗಿ ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆಗಿಣಿಗಳ, ಹಲರವಂಗಳೆಂಬ ಬೀಜಶಕ್ತಿಗಳಂವೇಳ ತುಬೆಗಳ ಲೋಕಾರಂಭ ಮಂತ್ರಾವರ್ತಿಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆವಾಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ಸುಂತ್ರದೇವತೆಯೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ವಿನೋದವನ್ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ತಂಭನ ವೋಡನಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ, ಆ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ಮೈಗಳುಮರವಾಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ ರಾಜಯೋಗಿಗಳಂತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಅಂಕ ಸೌಂದರ್ಯದೊಳು ಸಮರಸಭಾವದಿಂದ ಐಕ್ಯಂಗೊಂಡು ಮಸ್ತಕಾಧ್ಯೈತ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯೊಳು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಾದ ಅನಂದವನ್ನನುಭವಿಸಲಾಸವಾಯದೊಳು ಚಿತ್ತಂಗಳಂಪಿಡಿದ

ಬಿತ್ತರಿಯರು ಹತ್ತಿರುಜನಮಾತ್ರ ಮುಂದುಗಡೆ ಬರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ,
 ಮತ್ತೆ ಯಿರುವರನ್ನೆಲ್ಲ ಚಿತ್ರದ ತೆರೆಯಹತ್ತರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು
 ಮಾಡಿ, ಯರಡುಕಡೆಯೊಳು ಯತ್ತರವಾದ ಹಾಕಾರದ ಜಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂ
 ಹಾಸನಂಗಳೊಳು ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರಿಂದಯಿದುವೆ
 ರಾಜಬೀದಿಯಂಬುದು ನಿಜಮೆಂದುತೋರುವ ಪವಳದ ಕಂಭಸಾಲಿನ ಕೈ
 ಸಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಾಂ
 ಸೆಗಳ ಗುಂಪಿನೊಳ್ ತಲೆಯತ್ತಿದ ತಾವರೆಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೀಧಿ
 ಯೋಳ್ ಬರುವ ರೋಹಿಣಿಯಂತೆ ಮೇಘಪವ್ವಯಲ್ಲಿ ಪೊಳೆಯುವ
 ಯಳೆಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಾಲಾಗಿಡ
 ಗಳ ನಡುವೆ ಚಲಿಸುವ ಹವಳದಬಳ್ಳಿಯಂತೆ, ಆಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸಕ
 ಲಜನಮನೋಹರಮಾಗಿ ಗಂಭೀರಮಾಗಿ ಬರುತ್ತಬರುತ್ತ ಕಟಾಕ್ಷಪ್ರಸರ
 ಣಗಳಿಂದಲೇ ಕೆಲವರಂ ಕೃತಾರ್ಥರಂಮಾಡುತ್ತ ನನುನಗ ಮತೆ ಯೇರಿ
 ಬರುವಮೊಗದವಳಕಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲವರ ಮನೋರಥಗಳಂ ಪೂರೈಸುತ್ತ,
 ನವರತ್ನಾಭರಣಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಅನ್ವರಂಹರ್ಷಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಸರ್ವಾ
 ನಂದಮನೋಯುಂಜ ಪೇವತೆಯು ಯಿವಳೆಂದು ತೋರುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಮುಂದುಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳೊಳ್ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕುಳಿತಿ
 ರುವ ವೋರೋರೈ ರಾಜಪುತ್ರರಂ ಜೀರಣೀರ ಯಾರುಯಾರೆಂದುಕೇ
 ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಂದಳವಂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊ
 ಡುವ ತಾತ್ಪರ್ಯವಂ ಕಟಾಕ್ಷಪ್ರಸರಣದಿಂದಲೆ ಸೂಚನೆಯಂ ಗೈಯ್ಯು
 ರಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮನೋಭಾವವಂ ತಿಳಿದು, ಕಳುಹುತೆಯಾ
 ದ ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯಂಬ ನಖಿಯು ಪವಳದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಅಂಚಿನೋಳ್ಸಿಂ
 ತು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೊಳ್ ಕಾಡಿರುವ ಕಂಚುಕಿಜನಂಗಳ ಮೊಗಂಗಳಂ
 ನೋಡಲು, ಕುಲಕ್ರಮಾಗತರಾದ ಆಯಾಸಮಯಂಗಳಂ ತಿಳಿದ ಬುದ್ಧಿ
 ಶಾಲಿಗಳಾದ ಆ ಕಂಚುಕಿ ಜನರು ಸದ್ವಿಮಾಡದಿರಿ, ಯೆಂದು ಸಭೆಯಂಕು
 ರಿತು ಗಂಭೀರಮಾಗಿ ನುಡಿಯಲು, ಆಗ ಸಭಾಜನಂಗಳೆಲ್ಲ ಈಗಲೆ ನ
 ಮ್ನಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೋಡತಕ್ಕ ಈ ಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವದ ಸೊಗ

ಸೆಲ್ಲ ಜರುವದು ನೋಡುವಾಯಂದು, ಪೂರ್ವದೋಳ್ ದರ್ವದಿಂ ಗರ್ಭ
ಸುತಲಿರುವ ಮಹೋದಧಿಯು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಕುರಾಕ್ರಮಕಾಲಿಯಾದ
ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆಯಾದಂತೆ ಕಾಮನ
ಭಯಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬುಬಿದ್ದು, ಮಾನವ್ರತವಂ ಧರಿಸಿರುವ ನಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಂ ಪೇಶಪೇಶವ ಅರಸುಗಳ ವಂಶವ
ತರಂಗಗಳಂ, ಬಿರುದಾವಳಗಳಂ, ಕಾಶ್ಯನಾಟಕಗಳಂ, ರಾಜಧರ್ಮಗ
ಳಂ, ನಾಕಾಪೇಶದ ಸ್ವಭಾವಗಳಂ, ತಾರಶಮ್ಯವಂ, ವಿದ್ಯಗಳೋಳ್
ನೈಪುಣ್ಯಂ, ಚತುರ್ತ್ತಾರಗಳೋಳ್ ಚತುರತನವಂ, ಮಾತುಗಳ ಜಾ
ಣ್ಣೆಯಂ, ಯುಕ್ತಿಗಳೋಳ್ ತಪ್ಪಿಯಂ, ಕೃಂಗಾರದ ಬಂಡವಾಲವಂ,
ತಿಳುವಳಾವಕಾಣಾ, ಯಮನುಲ್ಲಸಿ ನಾನಾವೇಶಗಳಿಂದ ಭಾವಚಿತ್ರಗ
ಳಂ ತಿರಿಕಿ ಎಷ್ಟೋಬರವಿರುವ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲರಂ ಬಲ್ಲ
ವಳಂತೆ ಒಂದೊಂದುಕಡೆಸಿಂತು ನೋರೋರ್ದರ ಮಾತವಂ, ಐಶ್ವರ್ಯಾ
ವಂ, ಸೇವೆಯಂ, ಪ್ರತಾಪವಂ, ವಿದ್ಯೆಯಂ, ವಿತರಣವಂ, ಕೀರ್ತಿಯಂ,
ಮಿಕ್ಕಾದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಗೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಲೋಸುಗ,
ನೋರೋರ್ದ ಭೂಪಾಲನಂ ಕೈತೋರಿ, ಅರಸಿಯೇ ಕೇಳು-ಸರಸನಾ
ಗಿರುವ ಈ ಅರಸು ಮಗಧದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ರಂಜನೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸು
ತ, ಪರರಾಯರಿಗೆ ತಾಪಕಣ್ಣಿಕೊಡುವ ಪರಂತವರಾಯನ ವಂಶದೋಳ್
ಪುಟ್ಟ ಪಿಸರಾ ಯಜ್ಞಾಧೂನುಗಳಿಂದ ಮೇಧಂಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ,
ಮಹಾಧಾರ್ಮಿಕನಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಸೇನನೆಂಬ ರಾಯನು, ಈತನ ಪಾಣಿ
ಯಂ ಪಿಡಿದ ಬಾಕಿಯಂ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರನೆಂಬ ಪುರದ ಜನಗಳೆಲ್ಲ
ಮಣಿಗವಾಕ್ಷಾಗಳೋಳ್ ನಿಂತುನೋಡುವರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ಮಾತಿಗೆ
ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯು ಸುಮ್ಮನೆಯಾದ ಭಾವಸಂತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆತುಡು ಯಶ್ಯ-ಪಡತಿಯೇ ಕೇಳು, ಈ ರಣರಂಗ ಶೂ
ರನು ಪರರಾಯರ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕುಬ್ಜಗಳಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಾಹಾ
ರಂಗಳಂಮಾಡಿ ಮತ್ತೊತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳಂ ಜೀವಪೋಕದ ಅಂಗವ

ಯಾರೊಡನೆ ವೈಂಗಾರರಸವಂ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಖ್ಯಾತಿಯಂ
 ಕಂಡು, ರೂಪದೋಳ್ ಅಲಂಗನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಂಗವೇಕೆವ ಮಹೀ
 ವತಿಯಾದ ರತ್ನಾಂಗದರಾಯನು, ಈತನ ಅಂಗಸಂಗವಂ ಬಯಸಿ
 ಕೊನುಲಾಂಗಿಗೆ ಗಂಗಾಸರಯೂ ಸಂಗಮಸ್ಥಳವು ಜಲಕ್ರಿಡೆಗೆ ಸ
 ರೋವರದಂತೆ ಇರ್ಪುದು, ಯಂದು ನುಡಿಯಲಾವನಾತಿಗೆ ಆ ಸೌಗಂಧಿ
 ಕಾದೇವಿಯು ಸಂಭಿಗೆಡುವಿನ ಸೊಗಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಂಜೆ
 ಯಂತೆ ನೋಟವಂಜೆಳೆದ ಭಾವವಂ ಕಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯೆಳ್ಳಿ
 ಬಾಲೆಯೇ ಪೇಳುವೆನು ಲಾಲಿಸು, ಯುಷ್ಧರಂಗವೋಳ್ ಕತ್ರಾರಾಯರು
 ಗಳಿಗೆ ಪರೈತರಾಯನಂತೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಯದುರಾಗ ನಿಂತು, ತನ್ನ ಪ
 ರಾಕ್ರಮವ ಕಾಂತಿಯಂ ದಿಕ್ಕಾಂತಿಯರ ಸೀಸಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂರ
 ದಂತೆ ಯಿರಿತಿ ಅವಂತೀಪುರವಂ ಆಳುವ ವೀರಭೋಜನೆಂಬ ರಾಯನು
 ಈತನೊಡನೆ ಲೀಲೆಯಿಂದ ವೋಲಾಡುವ ಬಾಲೆಯು, ಮಹಾ ಕಾಳೀ
 ದರ್ಶನವು ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುತ ಸೃಷ್ಟಾಯಂಬನದಿ ಯತೆ
 ದೇಗಳಮೇಲೆ ಕೂರಿಬರುವ ಮಲಯವಾರುತದಿಂದ ತಂಪುಜೋರುವ ವು
 ವವನಂಗಳೋಳ್ ಸೊಂಪುಗೊಜ್ಜುವಳೆಂದು ಬಿನ್ನ ವಿಸಲಾಗ, ಕಾಲಮೇ
 ಛವಂಕಂಡ ರಾಜಹಂಸೆಯಂತೆ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಈ ರಾಯ
 ನಂನೋಡಿ, ವಿಮುಖಿಯಾಗುವದಂ ತಿಳಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರಡಿಗಳ
 ನಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಯೆಳ್ಳಿ ನಾರಿಯೆ ಕೇಳು? ಈ ವೀರನು ಶೂರಸೇನದರ್ಶನ
 ಸಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸುತ ಸಾನಾದಿನೇದಂಗಳಂ ಕಲಿತು, ಜ್ಯೋತಿಷ್ವೋರಿ
 ಮಾದಿ ಯಜ್ಞಗಳೆಂಪಾಡಿ, ಋಷಿಗಳು ಬಂಜಿಸುವಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧ
 ಪಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಕತ್ರಾಗಳ ಮಂದಿರಂಗಳಮೇಲೆ ಯಳೆಗರಿಕೆಗಳು
 ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪಾಣಿವಿಧ್ಯೆಯೋಳ್ ಪ್ರನೀನನಿಸಿತಿ, ರೂಪದೋ
 ಳ್ ಪಂಚಪಾಣಿನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಈ ಸುಖೇಂದ್ರಿಯನು ಉತ್ತರಮಧುರೆ
 ಯನ್ನಾಳುವನು, ಈ ಪಾಣಿನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾದವಳು ಜಲಕ್ರಿಡೆಯೋ
 ಳ್ ಕುಚಕುಂಭಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಕನ್ನೂರಿ ಗಂಧದಿಂದ ಕಾಳಿಂದೀನದಿ
 ಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣವಂ ದೊಡ್ಡ ಸುತ, ಜಲವ್ರವಾಹಗಳಿಂದ ತುಪೇರಿ ಶಿಲಾರ

ಸಂಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳಿಸುವ ಗೋವರ್ಧನವರ್ತಮೋಳ ಸಂತೋಷವರ್ಧನವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಗರಿಗಳೆಂಬಿಷ್ಟ ಕುಣಿದಾಡುವ ನವಿಲುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ವೃಂದಾವನಮೋಳ ಸದಾವಸಂತಪಿಹಾರದಿಂದ ಸುಖವಂ ಗೊಚ್ಚಿಬಹುದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸೂರ್ಯಾನಂದೋಡಿದ ಚಕ್ರೋರಚಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣುಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಮೊಗದೋಳೆ ಲವಲವಿಕೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವದಂ ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುರೋಭಾಗಮೋಳೆನಿಂತು ಯಲ್ಕಿ ಭಾಮೆಯೇ, ನನ್ನ ಮಾತಂ ಪರಿಭಾವಿಸು ಶೋಭಾತಿಶಯಮುಳ್ಳ ಈ ಭೂಪಾಲನು ಧನುರ್ಧಾರಿಗಳಾದ ವೀರರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರನಾಗಿ, ಭಗೀರಥ ರಂತೀದೇವರಂತೆ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಹೇಮಾಂಗದ ರಾಯನೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಪಿತಾಮಹನಿಗೆ ದಾಹುತ್ರನಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಯಂಪಡಿದು ಕನಕಾಂಗದಂಗಳು ಧರಿಸಿರುವ ರತ್ನಾಂಗದನೆಂಬ ರಾಯನು, ಈತನು ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈಯ್ಯುವಾಗ ಪೂರ್ವಸಮುದ್ರರಾಜನು ತರಂಗಶಬ್ದವೆಂಬ ವೃದಂಗಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಯಚ್ಚರಂಗೋಳಿಸುವನು, ಈರಾಯನೊಡಗೂಡಿದವಳು ವಿಶಾಖಾನಗರಿಯ ರಾಜವಂದಿರಸ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೋಳೆ ವಿಹಾರವಂಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಣ ದ್ವೀಪಂಗಳಿಂದ ತೇಲಿಬರುವ ಲನಂಗದ ಹುವ್ರೈಗಳಸೊಗಡುಗೂಡಿ ಬರುವ ಯಳೆಫಾಳಯ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಸುರತಕ್ರಮದ ನಸುಬೆಮರುಗಳಂ ಪೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತ ಸುಖಮಂಪಡೆಯುವಳೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಿಗೆ ಹೈಮಂತಕಾಲದ ಪದ್ಮದಂತೆ ಬಣ್ಣಕಡಮೆಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮೊಗಮನ್ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಯಲ್ಕಿ ಕಾಂಚನಾರಿಯೇ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ನೋಟಗಳಂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಮಾಗಿನಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು, ಇಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತಿರುವ ಮುತ್ತಿನಸರಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಘುಮಘುಮಿಸುವ ಚಂದನಾನುಲೇಪನವಂಗೈದು, ಚಂದ್ರಗಾಂವಿಯ ವಲ್ಲಿಯಂ ಪೊದ್ದ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನಿಕೂಡಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ಪಾಂಡುಮಲಯಧ್ವಜರಾಯನ ಕುಮಾರನಾದ ಮಂಡಾರಧ್ವಜರಾಯನು, ಈ ಸುಂಧರ

ಕರಾರವಿಂದನಂ ಪಿಡಿದವಳು, ಯಲಿಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಅಡಿಕೆಮರಗಳಿಂದ, ಯಾಲಕ್ಕಿಯ ಲತೆಗಳಿಂದ ಅಲಿಂಗಿತಂಗಳಾದ ಚಂದನವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂದಲೂ, ಕಸೂರಿಯ ಕೆಪ್ಪು, ಹೊಂಗೇರಮರಗಳ ಚಿಗರುಗಳ ಹಾಸಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂದಮಾರುತಕ್ಕೆ ತಾರುಮನೆಯಾದ ಮಲಯವರ್ಷತದೋಳ್ ಕ್ರಿಡೆಯಂಗೈಯುತ್ತ, ಮಿನಾಕ್ಷೀಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ ವಾತ್ರಳಾಗಿ, ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ಪಡೆಯುವಳೆಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಕೊಂಚಮಾಗಿ ಮೊಗವಂ ಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಆ ರಾಜನೋಳ್ ಕಳಂಗರಾಜನಂತೆ ಭಕ್ತಿದೋರಿ, ಮನದೊಳಗೆ ಕೈಮುಗಿದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯಂ ಪುರ್ಬಿನಿಂ ಸನ್ನೆಯಂಗೈಯಲು, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆತಂದು ತರುಣಿಯೇ! ನನ್ನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳು, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುವರ್ಣಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಏಕಕಾಲದೋಳ್ ತಾನು ಒಬ್ಬ ನೇ ಬಹು ರೂಪವಂ ಗೊಂಡು ಯಜ್ಞಂಗಳಂ ಸಾಂಗಮಾಡಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮಹಾಮುನಿಯ ಅನುಗ್ರಹವಂ ಪಡೆದು ತಾನು ಬಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುವಾಗ, ರಾವಣಾಸುರನಂ ಗಿಣಿಯಂತೆ ಹಿಡಿದು ವಂಜರದಲ್ಲಿ ನಾಡಗದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುದರ್ಶನಾವತಾರನಾದ, ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಡೆದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯರಾಯನ ಕೂಲಪ್ರದೀಪನಾದವೃತ್ತಿಪರಾಯನು, ಈ ಭೂಪತಿಯಂ ಪತಿಯಾಗಿ ಪಡೆದವಳು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ಪುರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುತ ನರ್ಮದಾ ನದೀ ತೀರಂಗಳೋಳ್ ಜಲವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುವಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಮಾತಿನೋಳ್, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ನರ್ಮದಾನದಿಯಂಬ ಮಾತನೇ ಮನದೊಳಟ್ಟು, ನರ್ಮದಾನದೀ ತೀರದ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಅರಸು ದೇಶದೇಶಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಕಟಕವಂ ಗೈದಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿದನು, ಆತನಂ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಬೂಗಿರುವ ತಲೆಯಂ ಕೊಂಚಮಾಗಿಯೆತ್ತಿ ಅರನೋಟದಿಂದ ಹಚಾರದೊಳಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲರಂ ಬಂದೇ ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಮಿಂಚುಪೊಳೆದು ದೂರುವಂತೆ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಿರುವಷ್ಟೆ ರೋಳ್, ಬರಿಯ ಪಚ್ಚೆಯ ಮಣಿಗಳಂ

ಕೆತ್ತಿರುವ ಎತ್ತರದ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಗೆ ಕುಳಿತು, ಅರಗಿಣಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಕುಸುಮಶರನಂತೆ ಸರಸ್ವಾಂಗಸುಂದರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಮೊಗವುಂ, ಕಳಂಕದಂತೆನವ ತಿರುಕವುಂ, ವರಿವೇಷದ ತೆ ಬುಪ್ಪವ ಕುಂಡಲವುಂಭೆಯುಂ, ನಕ್ಷತ್ರಪುಜ್ಜಿಗಳಂತೆ ಮಿಂಚುವ ಹಾರಗಳುಂ, ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಗೆಯನ್ನೋಡಿ, ಆತನ ಸೊಗಸು ನೋಟಗಳು ನೋಲಿಕೆದ್ದರಿಂದ ಮೈಯಲ್ಲ ತಂಗಾಳಿ ನೋಲಿಕೆದಂತೆ ತಂಪೇರಿ ಮೈಯಲ್ಲ ಝುಮ್ಮೆಂದು ಪುಳಕಂಗೊಂಡು, ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಪುತಳಿಯುಂಭಂತೆ ಕಳೆಕರಗಿ ನೋಕ್ಕಿ ನೋಗಿ, ಮೋಹವೆಂಬ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದು ನಿಮಿಷ ಮೂರ್ಛೆಯುಂಗೈದಂತೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣುಳಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿದ್ದ ಮುನ್ಮಥನ ಅರ್ಭಟವುಂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರದಳೆಂಬಂತೆ ಬಹು ಪ್ರಾಣಿಯಾವಕಾರಣ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೈಯುಂ ತಂದು ಮರಳಿ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಲಜ್ಜೆಯೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ತಲೆವಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ, ಮನೋರಥವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ, ಚಿತ್ರದೋಳೆ ಬರದಿದ್ದ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಶರೀರವಂತಾಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿರುವ ನೋ ಎಂದು ಸಂಶಯಂಬಟ್ಟು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ನಾಲತಿಯುಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಮಾಲತಿಯೇ! ನೀನು ಚಿತ್ರಕಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರದಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಧೂಕಮಾಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಂದು ಮಣಿಹಾರವುಂ ಕಟ್ಟಿದನು, ಅದಂ ತೆಗದುಕೊಂಡುಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಿ, ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನೆಇದ್ದು ನನ್ನ ಭ್ರಾತಿಯುಂ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಎಪ್ಪಾದರೂ ಬಾಲ್ಯದೋಳೆ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯೇ ಎಂದು ತನ್ನ ತಾನೇ ನೀವಳಸುತ ಈ ಭೂವಾಲನ ರೂಪವೆಲ್ಲಿ, ಆ ಚಿತ್ರರೂಪವೆಲ್ಲಿ, ಈ ಮೊಗದಸೊಗಸು, ಈ ನಗೆಯ ನೋಟಗು, ಈ ಪಲ್ಪರನೆಯಹಸನು, ಈ ತುಟಗಳ ಅಂದ, ಗಲ್ಲದ ಚಂದ, ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮುನುಪು, ನೋಟಗಳ ಪೊಳಪು, ಈ ಪುರ್ಬುಗಳ ತೀರು, ಈ ಬೊಗಸೆಗಂಣುಗಳಿರುವ ಭಾವ, ಈ ಎಳೆ ಮೀಸೆಗಳ ಕೋರೆ, ಈ ವೀಳ್ಯವುಂ ಸವಿಯುವಪರಿ, ಈ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೈಯ್ಯಾರ್, ಕುತಿರುತಿರಿಗಿ ನೋಡುವ ವಿಲಾಸ, ಈ ಲಾವಣ್ಯವೆ

ಲ್ಲ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಯೇನುಯಿರುವದು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿಭಾಷಿಸುತ್ತ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತ ಇರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಂ ಇಂತು ಕರಗಿಸುವಾಗ, ಈತನೊಡಗೂಡುವಳ ಭೋಗಭಾಗ್ಯವಂ ಪೇಳುವುದೇನು, ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ನಿಜವಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ರೂಪವಂ ತಾಳಿ, ಗಿಣಿಯಂ ಮೊದಲೇ ಕಳುಹಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಮನವಂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದನೋ, ಈವರದು ಪರಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತ, ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮರುಳಯೇರಿ, ಮದನಬಾಣಗಳಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ತಾಳಲಾರದೆ ಈಗಲೇ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳುತ್ತಿಳುಗುತ್ತ, ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮನವಂ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತ ಸುತ್ತ ಯೇನೇನೂ ತೋರಪ್ಪ, ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರದ ದಶಾವಸ್ಥಗಳಂ ಬಂಪೊಂದು ನಿಮಿಷಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲಿರಲಾ ನಮಯ ಜೋಳ್ ಜ್ಞಾತರೇಖೆಯು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ರಾಯರುಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳುತ್ತಿರಲಾಪಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿಯು ಕೇಳದಂತೆ, ಕೆಲವು ಪಾತುಗಳಂ ಕನಸಿನೋಳ್ ಕೇಳಿದಂತೆ, ಕೆಲವರು ಗುಣಕಥನವಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸುಗುಣಂಗಳಂ ಪೇಳುವ ಸುಡಿಗಳೆಂದು ಕೇಳುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲ ನ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಲೈಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬ್ಯಾಸರಂಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಮೇಲೆ ಬಂದ ಕೋಪವನೆಲ್ಲವಂ ಪುರ್ಬುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೋರಿಸಲಾಭಾವವಂ ತಿಳಿದು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಇದೇನು ನನ್ನ ಪಾತನ್ನೀಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದಂತೆ ನಟಿಸುವಳು, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಇದರ ಮರ್ಯಾದೆ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು, ಈ ಕಾಂತೆಯಮನಸ್ಸು ಆ ಮಹೀರ ಕಾಂತನೋಳ್ ನಿಂತಿತೋ ಏನೋ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಮಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇನು, ಇವರೀರ್ಪರೂ ಅನುರೂಪರಾಗಿರುವರು, ಇದನ್ನೋಡಿದರೆ ಇವರಿ ವರಿಗೆ ಶರಗುಗಂಟುಬೀಳುವಂತೆ ತೋರುವದು, ಇವ ಪ್ರಲೋಲಿಲಾಕು ಕವು ಯೇನುಮಾಡುವದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಎಲೈ ಮಾನಿನಿಯೇ! ಮನವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸು, ಕುಲವರ್ವತಂಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ, ಭೂಮಿದೇವಿಯು ನಿತಂಬ ಭಾಗದಂತೆ ತೋರುವ ಸಹ್ಯಪದ್ಧತ

ದೋಳು ನುಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ನಿವಾಸ ಭೂಮಿ
ಯಾದ ಚಂದ್ರವಂಶದ ಪರಂಪರೆಯೋಳು ನಹುಪರಾಯನಿಗೆ ಯಯಾತಿರಾ
ಯನು ಕುಮಾರನಾಗಿಜಿಸಿ, ದೇವಯಾನೈ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯಂಬ ರಮಣಿಯ
ರ ಪಾಣಿಗಳುಂಟಿದುದು ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಂ ಉಂಟೆನಿಸಿ, ಧರ್ಮಸಂ
ಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದನೆಂದು ನೀನು ಕೇಳಿಯೇ ಇರುವೆ, ಇಂತು ತ್ರಿಲೋಕ ವಿ
ಖ್ಯಾತನಾದ ಯಯಾತಿರಾಯನ ಪುತ್ರನಾದ ಯದುರಾಯನಿಂದ ಯಾದವ
ವಂಶವೆನಿಸಿದ ಮಹಾರಾಜಕುಲದ ಪರಂಪರೆಯೋಳು ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪಂಗಳೆ
ಂದೊಪ್ಪಿ, ಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರನಾದ ಸುಚರಿತ್ರನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ಸಹ್ಯ
ವರ್ವತರಾಜ್ಯವಂ ಪಾಲಿಸುವನು; ಆತನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಗುಣವತೀ
ದೇವಿಯ ಗರ್ಭಾಭಿಷೇಕ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಉದಯಿಸಿ ಬಾಲ್ಯಕ
ಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಿಂದ ಅರವ
ತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಂ ಕಲಿತು, ಯುವರಾಜವಟ್ಟದೋಳು ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾ
ಗಿಯೇ ಚೈತ್ರಯಾತ್ರೆಯಂತೆತಳಿ, ದೇಶದೇಶದ ಅರಸುಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ವ
ರರಾಯರ ನಾರಿಯರ ಕಣ್ಣಿನೀರಿನ ಪ್ರಸಾಹಂಗಳೋಳು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ
ಗಳಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸೆಗಳಂ ಆಡುವಂತೆಮಾಡಿ, ವರಾಹಮದ ಬೆಳಕಿ
ನೋಳು ಸೂರ್ಯನಂ ಆಕಾಶದೀಪದಂತೆಇರಿಸಿ, ನಂಬಿದವರಂ ನರೇಂದ್ರರಂ
ಮಾಡುತ್ತ, ಮಲತನರಂ ಅನುರಲೋಕಭೋಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ವಿದ್ವಾಂಸ
ರ ಮನೆಗಳ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳು ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಗಂಡಭಾಗಂಗಳಿಂದ
ಮಂಡಾಗಿ ಸುರಿಯುವ ಮದಧಾರೆಗಳಿಂದ ಕೆಸರಾಗುವಂತೆಮಾಡಿ, ವಿಶರ
ಣಗುಣದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ಮರವೆಂದು, ಕಾಮಧೇನುವಂ ವಶುವೆಂದು,
ಚಂತಾಮಣಿಯಂ ಪಾಷಾಣವೆಂದು ತಿರಸ್ಕಾರವಂಗೆಯ್ದು, ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾ
ನು ಪೇಳುವದೇನು? ಮನ್ಮಥಜಯಂತರಿಗೂ ತಂಜೆಯೇ ಎನ್ನ ಬಹುದು;
ನೀನೇ ನೋಡೆಂದು ನುಡಿದು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಮೆಯೋಳು, ವಾತ್ಸಲ್ಯ
ದೋಳು, ಪ್ರೇಮದೋಳು, ಗಾಂಭೀರ್ಯದೋಳು, ತೌರ್ಯ, ಧೈರ್ಯಂ
ಗಳೋಳು, ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳೋಳು ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿ
ಷ್ಣುವಿಗೆ ತಮ್ಮನೋ ಅಣ್ಣನೋ ಎಂದು ಪೇಳುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು, ಸಕಲ

ಸಾಪ್ರಾಜ್ಞದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಆವತಾರವೇ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸುವನಹುದು ಎಂದು ಮುಖ್ಯಭಾವದಿಂದಲೇ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ಮಹಾರಾಜನು ಕರ್ನಾಟಪೀಠವನ್ನಾಳುವನು, ನೀನು ಕರ್ನಾಟಲೋಚನೆಯು, ಈ ರಾಜನು ರತ್ನಪುರಾಧೀಶನು, ನೀನು ಸಾರೀಶಿರೋರತ್ನವು, ಈತನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು, ನೀನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು, ಇಂತು ಪೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದ್ವೇಪರಿಯಾಗಿರುವ ನಿಮಗೀರ್ವರಿಗೂ ವಾಣಿಗ್ರಹವು ನೆರವೇರಿದರೆ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಕೃಂಗಾರವು ಸಮರಸಭಾವನಂ ಪಡೆಯತ ಮನ್ಮಥನ ಮನೋರಥವೆಲ್ಲ ಫಲಿಸುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತುಗಳನೆಲ್ಲ ಕರ್ನಾಮೃತಗಳಾಗಿ ಕೇಳಿ ಮಕರಂದದ ಮಳೆಗರೆವ ಎಳೆಪಾಲಿನ ಪುರವಂಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೋಗದ ಮರಿದುಂಬೆಗಳೆ ಗೊಪಿನಂತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಲಜ್ಜೆಯ ಮಿಂಚುಗೂಡಿದ ಹೊಸಹೊಳಪಿನ ನೋಟಗಳನ್ನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಂ ಸೋಂಕಿ ಸೋಂಕಿಸದಂತೆ ಸುಳಿದಾಡಿಸುತ ತನ್ನ ಮನದೊಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರ್ದ ಪುರುಷನಿಗೋನುಗ ಈ ಸ್ವಯಂವರವಂ ಸಾರಿ ಪಣಂಗಳಂ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿಯಿರ್ಪೆನು, ಈಗ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೇ ಬೊರಕಿದ ಬಳಕ ಪಣಂಗಳಿಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ನಿರೂಪಣಂಗೈದು ಈ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದಿರ್ದರೆ ಇನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವು ನಿಲ್ಲಲಾರೆನೆಂದು ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಂಗಳ ಚಲ್ಯಾಟಕ್ಕೆ ತಲ್ಲಣಂಗೊಂಡು ಮಧೂಕಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಬೆರಡು ಪ್ರೋಣಿಶಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸರವಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಂದಮಾದ ಕಂಠ ಬೊಳು ಅಲಂಕಾರಮಾಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಭಾವವಂ ನಿಜಪ್ರಭಾವದಿಂ ಪರಿಭಾವಿತಿ ದೇವಲೋಕದ ಗಣಿಯು ಹಾ? ಕೆಲಸಕೆಡುವುದೆಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಎಲೈ ತರುಣಿಯೇ? ಈಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳ ತೆರೆಯಮರೆಗೆ ನಡೆಯಬಹುದು, ಮತ್ತು ಸಿನ್ನೊಡನೆ ಪೇಳುವಕಲವು ನುಡಿಗಳು ಇದವು, ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಿರುವಂತೆ ಮನ್ಮಥನು ಹಾರಾಜನು

ನೆರವೇರಿಸುವನು ನಡೆಯೆಂಬ ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೀವಿಯು ಲೀಲಾಶುಕನು ಕೂರಗ್ರಹಂತೆ ತಿಳಿದು ಮತ್ತು ಮೊದಲುಭಾದಿಯು ಕೊಟ್ಟಿರುವಳಾದಕಾರಣ ಬಾಯಿಯತ್ತ ಬಿ ಅದರ ಮಾತುಗಳು ಮಿರಲಾರದೆ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗುದೋರದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಿಲೆಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮವ ಸತಿಯಂತೆ ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಟ್ಟು ಅಂದಳವಂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಳೆದ ಮೂಲೆಯ ಕರಬೊಳು ತನ್ನ ಕರಪಲ್ಲವವನ್ನಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡದೆ ಗಿಣಿಯಪಂಜರವಂ ತರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯನ್ನೊಡೆ ಕುರ್ಬಿನಿಸನ್ನಿಗೈದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಜಡೆಕುಚುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಪಾರಂಗಳು ನಲ್ಲಿಗೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೊರಳಿನ ಮೂರು ಗೆಗಳ್ಳು ಘುಮ್ಪೆಂದು ಅಂದಮಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವಾರೆಯಾಗಿ ಮೊಗವಂ ತಿರುಗಿ, ಸಾಣಿಯೋಳ್ ತೀರಿದ ತೀರುಗಳಂತಿರುವ ಕೋರನೋಟಗಳಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ನಿಮಿಷಗುರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಸ್ವರೊಳು ಲಜ್ಜೆಯಂಬ ತೆರೆಯು ಮರೆಯಾಗಲು, ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬಳಲಿ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಈ ಚಭಾರದಿಂ ಬಳುಕುತ ನಿತಂಬಗೌರವದಿಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಕಿವಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಚಳತುಂಬು ಸಾಲ ಗಳಂದೊಪ್ಪಿದ ಕೆತ್ತನೆಯ ವಾಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿ ಪೊದ್ದಿರುವ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಮುಸುಕಂ ವಾಸರಿಸಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವೈಯಾರದಿಂದ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಡುವಾಗ ಕಾಲುಸರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಘುಮ್ಪೆಂದು ಧ್ವನಿಬೋರಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನಮನಸ್ಸು ಝಲ್ಲೆಂದು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುವದು, ಆಗ ಅವಳ ಮೊಗದ ಪರಿಮಳವ ನೋಳಕೊಂಡಾತಂ ಘೂಳಿಯು ಘುಮ್ಪೆಂದು ಸುಳಿಯಲು ಸುಗಂಧರಾಜನ ಮೈಯಲ್ಲರೈ ಮೈಂದು ಪ್ರಳಕಮಂತಾಳುವದು, ಇಂತು ಸಕಲರಾಜರುಗಳ ಮನಸ್ಸುಗಳಂ ಬೊಡಗೂಡಿದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೀವಿಯು ಮನ್ಮಥನ ಪಪ್ಪದಾನೆಯಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ ತೆರೆಯ ಸಮೀಪವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳುತ್ತಿರಲು;

ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ರೂಮೋಹವೆಂಬ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಂವಿಮಿಷನೋಟದಿಂದಲೆ ಪುಟ್ಟಿದ ವಿಸದಂತಿರುವ ವಿರಹತಾಪವಂಕೂಡ ಪ್ರೇಂದಿ, ಸೌಗಂಧಿ

ಕಾವೇವಿಯ ಸಡೆಗೆಯ ಭಾವವಂ ನೋಡಿ ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗುತ್ತ, ಕಾಮುಗ
 ಗಿಲಿಸಿ ಮರೆಯಾದ ಎಳೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ತೆರೆಯಂ ಮರೆಯಾದ ಕಳಿಂಗ
 ರಾಜ ಕನ್ಯೆಯಂ ಕಂಡು, ಸವನಿಧಿಗಳಂ ಪ್ರೋಗಲಾಟಿಕೊಂಡವರಂತೆ,
 ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಗುಳಿ ಬೀಳುವಂತೆ, ಹೃದಯಂ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಯೇನೋ ಬಂದು ಪರಿ ತಲ್ಲಣವಂಗೊಂಡು ಸ್ವಯಂವರವು ನ
 ಮಿಗೆ ಬ್ಯಾಡವೇಬೇಡ, ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾಬೇವಿಯಂನೋ
 ಡಿಪರೆ ಸೂಕುಸೂಕೆಂದು ಚಂತಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆ ತೆರೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕನಕಪೀ
 ಠವೋಳು ಕುಳಿತು ಜಾಲಂಧರದ ನಿರಾಜಿಯ ಗವಾಕ್ಷದೋಳು ಬಂದೊಂ
 ದು ನೆವದಿಂ ಮೊಗವಂ ತಿರುಗಿಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೊ
 ಬಗಂ ನೋಡುವದರಲ್ಲಿ ಯೇ ಲವಲವಿಕೆಗೊಂಡಿರುವ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ಕಂ
 ಡು ಖಿಲಾಟುಕವು ಎಚ್ಚೆ ಸುುಗ್ಧೆಯೇ! ಕೇಳು, ಲೋಕದೋಳು ಸ್ವಯಂ
 ವರವಂಮಾಡಿದ ತರುಣಿಯಿರಲ್ಲವೆ? ಈಗ ನೀನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ವಯಂವ
 ರವಂ ಮಾಡುವಳಂತೆ ತಿಳಿದಿರುವೆ? ಈ ಬಾಲಭಾವಂ ಬಿಡು, ಜಗದೊ
 ಳು ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ನೀನು ಮೋಹಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರವೊಳದಂತೆ ಸುಂ
 ದರನಾಗುವವಾತ್ರದಿಂದಲೇನು? ಪುರಂಪರನಲ್ಲದಗ ಪ್ರಭಾವವಂ, ಪ್ರ
 ತಾಪವಂ, ಕೀರ್ತಿಯಂ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ, ಮತ್ತೂ ಯಾವ ಗುಣವು
 ಈ ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರುವೆ? ದೀಪವಂ ಫಲವೆಂದರಿತು ಬೀಳುವ
 ಪತಂಗದಂತೆ ರೂಪವಂ ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಮೋಹಿಸುವದರಿಂದ ಮೋಸ
 ಬರುವದಲ್ಲದೆ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಲಾರದು, ಪ್ರಾರ್ಥದೋಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೇ
 ಸುಖಾಡುವಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಸಾರೀಚನಂ ಓಡಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಬದಲಾದ
 ವಿಶ್ವಮಿತ್ರನ ಯಾಗವಂ ಪಾಲಿಸಿ, ವಿಶ್ವವಿಪ್ರಾತನಾಗಿ, ಶಿಲೆಯಂ ಅಬಲೆ
 ಯಂಮಾಡಿದ ಪ್ರಭಾವವಂ ಕಂಡಿದರೂ? ದೇವದಾಸನಿಂದ ಎತ್ತಲ
 ಶಕ್ಯವಾದ ಮಹಾದೇವನ ಧನುವನ್ನೆತ್ತುವದಂ ಪಣವಾಗಿ ಕುರಿತು ಮಗ
 ಳನ್ನಿತ್ತ ಜನಕರಾಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಸಾಲದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆಯೋ ಏನೋ?
 ಅಂತಿರ್ಪ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯಂಪೂರ್ವದೋಳುಬರ್ಪ
 ರಾಕ್ಷಸನು ಅಪಹಾರವಂಗೈದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಬಲ್ಲೆಯೋ

ಇಲ್ಲವೋ? ಆಕಾಲವಲ್ಲೇ ಅಂತಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟುಜನ ಎದುರಾಗಿ ಕಂಡು
 ಮೋಹದನಂಗೊಂಡಿರುವ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಏನು ಕಪಟ ಸಂಧಾನವಿ
 ರುವುದೋ, ಬಲವಂತಪುರೋಹಿತೋ, ನೀನು ಚಿತ್ರವನ್ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿ
 ದ ಸಮಾಚಾರವಂ ತಿರಿತೆ ಅದರಂತೆ ರೂಪವಂತಾಳು ಬರುವ ಮಾಯಾವಿಗ
 ಳಾದ ರಾಜರುಗಳು ಎಷ್ಟುಜನವಿರುವರೋ, ಮತ್ತೂ ಅದೇ ವೇಷನಂಧ
 ರಿತಿ ಮನುಷ್ಯರೂಪವಂತಾಳು, ರಾಕ್ಷಸರು ರಾಜಪುತ್ರಿಯರಂ ಮೋಸ
 ಗೊಳಿಸುವುದುಂಟು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಚಂದವನ್ನೇನೋಡಿ ಬ
 ಒಬ್ಬನಂ ವರಿತಿದರೆ ಕಳಂಗರಾಜನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಎಂತುಬರುವುದು, ನಿನಗೆ ಸು
 ಖವಂತು ದೊರೆಯುವದು, ನನ್ನನ್ನೇನನ್ನವರು, ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಎಂತು
 ಮಾತಿನವಾಶಿಬರುವದು, ಬಹುಚಂದವಾಯಿತು, ಪೂರ್ವದ ಮಾತು ಅದಂ
 ತಿರಲಿ, ಈಗ ನೀನು ಕಂಡಂತೆ, ಅರಟ್ಟದೇಶದ ಅರಸಾದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಸು
 ಪುಧ್ವಜರಾಯನ ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವಳೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿರಾ
 ವೆ, ಮತ್ತೂ ಪ್ರಬಲನಾಗಿರುವನ್ನೇ ಭೂಮಿಯು ತನಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿ ನ
 ರಿಸುವಳೆಂದು ನೀನು ಕೇಳಿರುವೆಯಷ್ಟೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಪೇ
 ಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ವಿಹಿತವಿದ್ದಂತೆಮಾಡು, ಎಲ್ಲವಂ
 ಬಲ್ಲವಳಿಗೆ ನಾನು ಪೇಳುವವೇನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಗ, ಕೋಪವನ್ನೆಲ್ಲವಂ
 ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಇರಿತಿದಂತೆ ಇಮ್ಮಡಿಯಾದ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಹೆಚ್ಚಿದ ಲೀ
 ಲಾಶುಕದ ಮೊಗಮನ್ನೋಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು, ಈ ಶುಕವು ಪೇಳು
 ವುದೆಲ್ಲ ತನಿಗೆ ಹಿತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ಎಲೈ ಸರಜ್ಜನ್ನೇ?
 ಹುಡುಗಿಯಾದ ನಾನು ಏನುಬಲ್ಲೆನು, ನನ್ನ ಅಪರಾಧವಂ ಮನ್ನಿತಿ, ನಿನ
 ಮನದೊಳಗಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆರವೇರಿಸು, ಮತ್ತೂ ನನ್ನನ್ನೀರಿನೋ
 ಳ್ಳೊಳಗಿಸುವುದಂ ಪಾಲಿನೋಳ್ ತೇಲಿಸುವುದಂ, ನಿನ್ನನ್ನೇಕೂಡಿರುವು
 ದೆಂದುನುಡಿದು, ನಾನು ಇಂತು ತ್ವರೆಯಂಮಾಡಿ ಲೀಲಾಶುಕದ ಮನಸ್ಸಿ
 ಗೆ ಮುನಿಸುತೋರ್ಪಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಸು
 ಮ್ತನೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಕಣ್ಣುಗಳೋಳ್ ಕಂಬನಿಯಂ ಮಿಂಚುತ್ತೋರಿಸು
 ತ ತಬೆಬಾಗಿ ಗದ್ದದಸ್ವರದಿಂದಕೂಡಿರಲಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಬಾಡಿರುವ

ಮೊಗದ ಸೊಬಗಂ ಕಂಡು ಆ ದೇವಶುಕವು ಎಲೈ ಅರಸರೇ! ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುರುಷನೇ ಈಗ ನಾನು ಪೇಳುವ ಪಂಚಾಂಗಂ ತರುವನು, ಸಂಶಯವು ಬಿಡು ನೀನು ಇಷ್ಟರೋಳು ಬ್ಯಾಸರಗೊಳ್ಳಬ್ಯಾಡ, ವಾರಿಧಿಗಳು ಮೇರೆತಪ್ಪಿದರೂ, ಕುಲಗಿರಿಗಳು ನೆಲವಂ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಸತ್ಯವಾತಾಳಲೋಕಂಗಳು ಭೂಮಾಕಾಶಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಾದರೂ ನಾನು ಪೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಅಸತ್ಯವಾಗಲಾರವು. ನಮ್ಮ ಮನ್ಮಥ ನುಹಾರಾಜನ ಚೈತ್ಯಂ ತಿರಿಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೊಸಲಿನೊಳು ಕಣ್ಣು ಯಿರುವನಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಪಂಡಿರು, ನಿನಗೆ ಈಗಲೇ ಒಂದು ನಿರರ್ಥನವಂ ಮಾಡಿಕೊಡುವೆನೆಂದು ಧೈರ್ಯವಂ ಪೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಮಾಲತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಳದಿಯರೊಳು ಪ್ರಿಯಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಸಖೀಶಿರೋಮಣಿಯೇ! ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ರಾಯರುಗಳಂ ಕುರಿತು ತೆರೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳು ನಿಂತು ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕೆಲವು ಪಂಚಾಂಗಂ ಕುರಿತು ಇರುವಳು, ಆ ಪಂಚಾಂಗೊಳು ಚತುರ್ದಂತವಾಗಿ ಶುಭವಾಗಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವ ಆನೆಯಂ ಚಂದುಕೊಡುವದೊಂದು ಪಣವು, ಇದಂ ಯಾರು ನೆರವೇರಿಸುವಿರೀ ಎಂದು ನೀನು ಕೇಳು ನಡೆಯೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆ ದೇವಲೋಕದ ಗಿಣಿಯ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತೆರೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯೊಳು ಬಂದು ನಿಂದು ಸಕಲ ರಾಜಕುಮಾರರು ಕೇಳುವಂತೆ ಒಂದು ಮಾತಂ ಮಧುರವಾಗಿ ಇಂತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು;-ಅದೆಂತನೆ, ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜಕುಮಾರರುಗಳರಾ! ನೀವೆಲ್ಲರು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಬಹುದು, ಈಗ ತಮ್ಮಗಳ ವಂಶಾವತಾರಂಗಳಂ ನದ್ಗುಣಂಗಳಂ ಕೂಡ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಅರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಆನಂದ ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವಳು. ನಿಮ್ಮ ವರಾಕ್ರಮ ಭಾವಂಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗುವಂತೆ ತಾನು ಮಾಡುವ ಒಂದೊಂದು ಪರಿನೋಂಪಿಗೋಸುಗ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳಂ ಪಂಚಾಂಗಾಗಿ ಕುರಿತು ಇವೆಲ್ಲವಂ ತಂದಿತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ತನಿಗೆ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ ಭವನನ್ನಾಗಿ

ವರಿಸುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿರುವಳು. ಆ ವಣಿಗಳೊಳು ಈಗ ಚತುರ್ದಂತಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಬಣ್ಣವಾಗಿ ವಿಲಕ್ಷಣಂಗಳಾದ ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಸುಳಗಳಿಂದ ಬಿಂದುಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಹಿಪ್ಪಿರುವಬಂದು ಮದ್ದಾ ನೆಯಂ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವದು ಬಂದು ವಣವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಆ ಮಾತುಕೇಳಿದ ನುಹಾರಾಜಕುಮಾರರುಗಳೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲು, ಅದ ರೊಳು ಏನಾದನೆ ನನುಗೇನೆಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುವರು ಕೆಲವರು, ಬಿಳಿಯ ಆನೆಬಲ್ಲದಿದರೆ ವಜ್ರಿಯ ಆನೆಯಂ ಪಣವಾಗಿ ಕೇಳಲಿ, ಸೌ ಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯಂ ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿ ನೋಂದಿರುವ ಸಮ್ಮ ಮನ ಸ್ಸುಗಳಂ ಆನಂದಪಡಿಸುವವೆಂದು ತೆರೆಯನ್ನೇ ನೋಡುವರು ಕೆಲವರು, ಇದುಸುಲ್ಲದೆ ರೂಪ, ಅವಾಣ್ಯ, ಚಾತುರ್ಯ ವೊದಲಾಡ್ದರಿಂದ ಸೌಗಂ ಧಿಕಾವೇವಿಯೊಡನೆ ಸಮಾನಳಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ವೊಗದ ಬೆಡಗಂಕಂ ಡು ಕಳವಳಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಇದೇನು ಅಶಕ್ಯವಾದ ಪಣನಿರೂಪಣವು, ಇದು ಯಾರಿಂದ ಆಗುವದು ಎಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಗಳ ನೋಡುತಬಹುದೂರ ಚಿಂತೆಯಂಗೈಯ್ಯುವರು ಕೆಲವರು, ಇದೇನೋಲೋ ಕವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಕೇತವೆಂದು ಶಂಕಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಈಪರಿಮಿಂ ದ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರು ಯೇನೇನೂ ತೋರದೆ, ಬದಲು ಪೇಳುವದ ಕ್ಕೆಬಾರದೆ ಮೌನವ್ರತನಂ ಧರಿಸಿರಲು; ಇಂತು ನಿಂತರಂಗ ನಮುದ್ರದಂ ತೆ ಏಕಾಂತಭಾವವಂಪೊಂದಿರುವ ಸಭಾಮಂಟಪದೊಳು ಶುಭಾಂಗನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜ ಭೂಕಾಂತನು ಈ ಕಾಂತೆಯು ಪಣವಾಗಿ ಕುರಿತಿರುವ ವೆ ಸ್ತುಗಳು ಲೋಕಾಂತರದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವದು, ಇದನೆಂತು ಸಾಧಿಸಬಹುದು, ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂ ಸಾಧಾರಣನೆಂದು ತಿಳಿಯುವಳು, ಸಮ್ಮ ವಂಶವೊಳು ಚಂದ್ರ ಬುಧ ಯುಯಾತಿ ನಹುಷವೊದಲುಗೊಂ ಡು ಇಂದಿನವರಿನಿಗು ಅವಕೀರ್ತಿಯಂಬುವದಿಲ್ಲ. ಈಗ ರಾಜಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಮಾನ ಬಂದುದೆಂದು ಬಂದು ಮುಹೂರ್ತವಾಲೋಚಿಸುತಿದು ಸಾ ಕ್ಷಾತ್ಪುರಂಥರನಾದ ಕಾರಣ ಏನೋಬಂದುಧೈರ್ಯದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹನಂ ಗೊಂಡು ತ್ರಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯ ದಾದಾರವಿಂದಗಳಂ ಹೃದಯಪುಂಡ

ರೀತಿಯೊಳು ನೆನೆದು ಈ ದುರ್ಭಟನಾದ ಪೂವಸ್ತುವಂ ಫಣಿರಾಜರೋ
 ಕಮೈವಲುಗೊಂಡು ಪರಮೇಷ್ಟಿಯ ಲೋಕದೊಳಗಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ತಂ
 ದು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೋರಿ, ಮಂತ್ರಿಶ್ರೀರೋಪಾಣಿ
 ಯಾದ ಸುಮತಿಯನೊಡು-ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಪೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ
 ವೂ ಕೊಡೂವೆಂದು ಅಜ್ಞಾ ಪಿಸು; ಭಾವಜ್ಞನಾದ ಸುಮತಿಯು-ಮೂರ
 ಡಿಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲರೂ
 ಕೇಳುವಂತೆ ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿರಾ! ನೀವೆಲ್ಲರು ಚಿತ್ರ ವಿಟ್ಟುಲಾಶಿನ
 ಬಹುದು, ಮಹಾವಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿತಿ, ಪ್ರತಾವಶಾಲಿಗಳೆನಿತಿ, ವ್ಯಭಾವನಂ
 ತರಾಗಿ, ತ್ರಿಲೋಕದೊಳು ಗಾನವಂ ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಚರಿತ್ರಗಳಂ ವಡಿ
 ದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳು ಪಣನಾಗಿ ಕುರಿತಿರುವ ವಸ್ತುವು ದುರ್ಭಟ
 ಟಮೆಂದರೆ ರಾಜಕುಲಕ್ಕೆಲ ಅವಮಾನ ಬರುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧ
 ಮಹಾರಾಯನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೀ ತಾವೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿ
 ಜ್ಞೆಯಂದು ಚಿತ್ತರಂಗದೊಳು ತರವೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಆ ಬಳಿಕಚಿತ್ರ
 ಲೇಖಿಯ ನನುನಗುವ ಮೊಗಮುಗ್ಧೋಡಿ ಎಲೈ ಸಖೀಮಣಿಯೇ, ನಿಮ್ಮ
 ಬಡತಿಯಾದ ಸಂಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿರುವ ಪಣಂ
 ಗೊಳು ಈಗ ಪೇಳಿದ ಚತುರ್ದಂತನಾದ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯಂ ತ್ರಿಲೋಕ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಂದು ಕೊಡುವೆವೆಂದು ರಾಜಾಧಿರಾಜೇಂದ್ರರಾದ
 ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧರಾಜನರವತಿಯವರು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಂ
 ನಿಮ್ಮ ದೇವಿಯರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವಂ
 ತೆ ಪೇಳಲು; ಆ ಮಾತುಕೇಳಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮಂತ್ರಿ, ಇಂದ್ರರೆ ಇಂತಿರ
 ಬೇಕೆಂದೆ ಸಂತೋಷವಪ್ಪಟ್ಟು ಕಾಲಸರ ಅಂದಿಗೆಗಳು ಒಡ್ಡಾಣದಕಿ
 ರುಘಂಟೆಗಳು ಕರಕಂಕಣಂಗಳುಕೂಡಾ ಒಂಬೇ ಕಾಲದೊಳು ಘುಲ್ಲಂ
 ದು ಧ್ವನಿಗೊಡುವಂತೆ, ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆ ಕುಚ್ಚುಗಳು ಕುಣಿದಾಡಿ, ಕಾಣಿಸುವಂತೆ
 ಮುಡಿವಿರುವ ಮೊಗ್ಗೆಗಳು ಉದುರುವಂತೆ, ಮಿಂಚುಪ್ಪೊಳೆದಂತೆ ವಾಹಿನೋ
 ಟವಂ ತಿರಿಗಿಸುತೆ ಅಜೊಂದು ಗತ್ತಿನಿಂದ ಘುರೈದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅರ
 ನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ತೆರೆಮರೆಗೆ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು; ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ

ನೇವಾಳ, ಪಾಂಚಾಲದೇಶದ ಭೂಪಾಲರು ಕೋವಗೊಂಡು ಈಪರಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಪಣಗಳಂ ಕೇಳಿದವರಂ, ತಂದವರಂ ಕೂಡ ನಾನೆಲ್ಲಿಯು ಕಾಣೆವು, ಚತುರ್ದಂತವೆಂದರೇನು? ಬಿಳಿಯ ಅನೆಯಂದರೇನು? ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಮಾಚಾರವೆಂತು, ಇಂತು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದಂ ತಂದಿತ್ತವನಂ ವಲ್ಲಭನನ್ನಾಗಿ ವರಿಸುವೆನೆಂದು ಕುರಿತಿರುವುದಂ, ಇದಂತುದುಕೊಡುವೆನೆಂದು ಸುಮತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾ ಜೇಂದ್ರರವರು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡುವುದಂ ಕೇಳಿದರೆ ನನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವುದು, ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರರವರು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತಂತೆಕಾಣುತ್ತೆ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಈ ಪಣವಂ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಲಭಾವವನ್ನೇ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಲಾಯಿತು. ಇದಂತಿರಲಿ, ಸ್ವಯಂವರದ ನೆವದಿಂದ ದೇಶದೇಶಂಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆಸಿ ತನ್ನ ಕನ್ನಿಯಿಂದ ಕಣಿ ಪಣವಂವೇಳಿಸಿ, ಕೈಲಾಗದವರೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನವಂ ಕಳೆಯುವದೇ ಕಾರ್ಯವೆಂದಿರುವ ಕಳಂಗೆ ರಾಯನ ಕಪಟವಿದ್ಯವೆಲ್ಲ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂತು, ಇದು ಸ್ವಯಂವರವಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧವೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಸಭಾಮಂಟಪದಿಂದ ಏಳುವದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲು; ಮಿಕ್ಕಾದ ಅರಸುಗಳೊಳು ಕೆಲವರು ನೇವಾಳಭೂಪಾಲನು ನಿರೂಪಿಸುವದು ವಿಹಿತವಾದ ಮಾತೆಂದು ತಲೆದೂಗುತ್ತಿರಲು; ಆಸಮಯದೊಳು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಲೀಲಾಶುಕವು ವಜ್ರಾಯುಧವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯಬದಗಿತೆಂದು ಸಂತೋಷವಂಬಟ್ಟು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯೇ! ಈಗ ಈ ರಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಂ ಸಂಧಾನವಂಗೈವೆನು ಅವಧಾನದಿಂದನೋಡೆಂದು ನುಡಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಕ್ಷಗಳ ಪಟಪಟಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸಭಾಮಂಟಪದ ಜನಂಗಳ ಮನಂಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವಂ ವಿಲಾಸವಂ ಗೊಡುತ, ವಿಚಿತ್ರಗತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಭುಜಶಾಖೆಯನೀಲೆ ಕುಳಿತು ತೂಗ್ಯಾಡುತ್ತಿರಲು; ಅಲೀಲಾಶುಕವು ಕಂಡು ಜನಂಗಳೆಲ್ಲರು ಇಜೇನು ಅಪೂರ್ವವಾದ

ಗಿಣಿ ಎಂದು ರೂಪವನ್ನೋಡಿಯೇ ವಿಸ್ತೆಯಂಬಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳು ಆ ಶುಕವು, ಎಲೈ ರಾಜರುಗಳರಾ! ತಾವು ಇಷ್ಟೇತಕೆ ಕೋವಗೊಳ್ಳೆ ಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಅರಸಿಯು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಂ ಬಿನ್ನವಿಸುವಂತೆ ನನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿ ಇರುವಳು, ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಆಲೈಸಬಹುದು, ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದ್ವವಸ್ತುವಂ ಪಣವಾಗಿ ಕೇಳದ್ದು ಬಾಲಭಾವವೆಂದು ಬೇಳುವವಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದುದು, ಅದಂತಿರಲಿ, ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದವಸ್ತುವಂ ಪಣವಾಗಿ ನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದಿರುವಳು, ತಾವೆಲ್ಲರು ಪರಾಂಛರಿಸಿ ಅದಂ ನೆರವೇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆ ಮಾತಿಗೆ ಮಹಿಮಾಶರಣವು ಪಣವಂ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ಪರಿಣಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ, ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಪಕ್ಷಿಯ ಪರವಂಚಕಂಗಳಾದ ನವಿನುಡಿಗಳೆಂ ಕೇಳಿ ಈ ಶುಕವು ಲೋಕಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ, ಗಾರಿಯಂ ಪೂಜಿಸುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಆ ಮಹಾವೇದಿಯು ತನ್ನ ಕರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶುಕವಂದ ಯಪಾಲಿಸಿ ಇರುವಳೋ? ಅಲ್ಲದಿರೆ, ಈಗ ತಾನೇ ಮನ್ಮಥನ ಸವಾರಿಯು ಬಂದು ಇಳಿದು ತಾನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ತನ್ನ ವಾಹನವಂ ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿದನೋ, ಇದುಮಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಜೋಳ್ ಪಟ್ಟಿರಾಯನಿಗೆ ತತ್ಪ್ರೀತದೇಶವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ನಾರದನಿಂದ ಬಂದ ಲೀಲಾಶುಕವೇ ಮರಳಿ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಬಂದು ಕಳಿಂಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವದೋ? ಯಾವದೂ ತಿಳಿಯಕೂಡದೆಂದು ಸಂಶಯದೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೋಪವಂಬಿಟ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯರಸವಂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ನೇಪಾಳ, ಪಂಚಾಲದೇಶದ ಅರಸುಗಳು ಈ ಶುಕದೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವದೇ ಸಾಕೆಂದು ಎಲೈ ಅಪೂರ್ವ ಶುಕವೇ! ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಆನಂದದೋಳ್ ಮಗ್ನಂಗಳಾದವು. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿ ಪೇಳಿದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದ ಪಣವದೇನು ನುಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳಲು; ಆ ಮಾತಿಗೆ ಲೀಲಾಶುಕವು ಭೂಪಾಲರಂಕುರಿತು ಎಲ್ಲರೂ ಲಾಲಿಸಬೇಕು:- ಈಗ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಝರಿಯೋಳ್ ಜೀವತೆಗಳ ಮಹಾಯುಧವು ಬಿದ್ದಿರುವದು,

ಅದು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಾಂಬರಿತಿ ಎತ್ತು ಸಂತ ಚಿತ್ತಂಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗ್ತೊಳು. ಈ ಪೂಜೆ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತವರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಾ
ದ ವಣಿಗಳು ಸುಲಭಂಗಳಾಗುವವೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆ ಲೀಲಾಶುಕದ
ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡು ಬಾಲಕನು ನುಡಿದರೂ, ಶುಕವು
ಪೇಳುವದಾದರೂ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ನಡೆಸುವಂ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು
ಲೋಕಮುಖ್ಯಾದೆಯಿರುವಂತೆ ಈಗಲೂ ಶುಕವು ಪೇಳುವವರಿಂದ ಸೌ
ಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮನೋಭಾವವು ಬಹು ತಾತ್ಪರ್ಯಗರ್ಭದಿಂದ
ತಿಳಿದವು, ಇದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ಕಳಂಗ ರಾಜನನ್ನೋಡಿ ಉ
ಪವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ಸಮೀಪವಂ ಕುರಿತು ಹೋಗಿಬರುವದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತ್ರಿ
ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವಹುವೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು; ಆ ಮಾತಿಗೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು
ಎಲೈ ಭೂವಾಲ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಿರಾ! ಕೇಳಿ-ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು
ಸವಿನಾತುಗಳಿಗೂ, ಗಣಿಯ ನುಡಿಗಳಿಗೂ ಭೇದವುಂಟೇ ಎಂದು ನುಡಿ
ಯಲು; ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಶುಕವು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಅರ್ಥವು ಮನ್ಮ
ಥನೆ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮೊಗಂಗಳನ್ನೋಡುತ
ಎಳಿರೇ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯನ್ನೋಡಿಬರುವ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತಲಿರಲು;
ಅಸಮಯಪೋಳ್ ಕಳಂಗರಾಜನು, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಧನಂಜಯನಂ
ಕರೆದು, ಐವತ್ತಾರು ಮತ್ತಗಜಂಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಂ ಜೇಗಮಾಡಲೇ
ಎಂದು ನೇಮಿಸಲು, ಆ ಕ್ಷಣದೋಳ್ ಕಳಂಗಮಂತ್ರಿಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದ
ವೆಂದು, ರಾಜಮಂದಿರದ ಮುಂದುಗಡೆ ಬಂದು, ಬಂಜೇತರವಾದ ಗಜ
ಬೃಂದವನ್ನೋಡಿ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರವಂ ಗೈವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ
ಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಲು; ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತರತರದ ಆನೆ
ಕುದುರೆಸಾಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಗೆಯ ಪೊಲಿದಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳರೂಪರಿಗಳು
ಳ್ಳ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಉಲ್ಲಾರಗಳಂ ಪ್ರೊದ್ದಿಸಿ, ಬಟು, ಚತುರಕ್ರ,
ಅಪ್ಪದಳ, ಕತದಳ, ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲಗಳಂತೆ ತೋರುವ, ಬಂಜೊಂ
ದು ತರದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಗುರಾಣಿಗಳಂ ಮೊಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ಶುಂಡಾಲಂ
ಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರದಿಂದ ಚಿತ್ರಗಳಂ ಬರೆದು, ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ ಘಂಟೆ ಸರ

ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಲಗಳಂ, ಗಗ್ಗರಿಗಳಂ, ಬಿರುದು ಪೆಂಡೆಗಳಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ,
 ಕುಂಭಸೆಳಂಗಳೆ ಕೆಲಬಲಪೋಲ್ ಚೌರಿಗಳಂ ತೂಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪಿರಿ
 ಯು ತಗ್ಗು ಪಾವಲಿಗಳಂ ಕಿರಿಗಳೋಲ್ ಜಟ್ಟು, ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತನೆಯ
 ತೊಟ್ಟಲುಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಅದರೋಳ್ ಚೌಕಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಮೃದುವಾದ
 ಉಲಾಸದಿಂಬುಗಳಂ ಸವರಿಸಿ, ಸುನರ್ಪ ಪಂಡಗಳಿಂದ ಬಟ್ಟಿ ಬಳಕುವಂ
 ತಿರುವ ಬಳಗುವ ತೋಡೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಚೌರಿಗಳಂ ಬೀಸುವದಕ್ಕನಾರಿಯು
 ರುಣಬ್ಬರಿಬ್ಬರಂ ಹಿಂಭಾಗವೊಳಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವಾಡಿ, ಇಂತು ಪರಿ
 ಪರಿಯ ಅಲಂಕಾರವನೊಡೆರುವ ಮಹಾಗಜಗಳಂ ನಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
 ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಲು; ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ವಿಜಯವರ್ಮ
 ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲಂಕೃತವಾದ ಗಜಂಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ
 ದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆಬಳಿಕ ಕಳಿಂಗವತ್ರಿಯು ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲರಂ
 ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ದಯವಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಪೇಳಲು; ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ
 ಮಂದರಗಿರಿಯ ಗುಹಾಂತರಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವ ಮಹಾಸಿಂಹಗಳೆಂತೆ,
 ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳಿಂದ ಎದ್ದು, ನರ್ಮಸಚಿವರ ಹಸ್ತಲಾಘವಗಳಿಂದ ಇಳಿದು,
 ಓರೋರ್ವರು ಕೈಗಳಂಪಿಡಿದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸುತ್ತುವರಿ
 ದು ಆತನಂ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ಎಲ್ಲರೂ ನ
 ಡೆಯುತ್ತ, ಪರಿಪರಿಯ ವಿಲಾಸಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿತಿರಿಗಿ ತೆರೆಯಂ
 ನೊಡುತ್ತ, ಎದುರುಘಾಳಿಗೆ ಯೇರುವ ನಾವೆಗಳ ಪತಾಕೆಗಳಂತೆ ಮ
 ನಸ್ಸುಗಳನೆಲ್ಲ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅಭಿ
 ಮಾನವಂ ಬಿಡಲಾರದೆ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ಪ್ರೋದಬಳಕ, ಜಯವೋ, ಪ
 ರಾಜಯವೋ, ಈಗಲೇ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯನ್ನಾ ದರೂ ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ನೋ
 ಡುವಾ ಎಂದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯದೆ, ಒಂದೊಂದು ನೆವದಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಿಂ
 ತು, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಜಗ್ಗು ತೋರಿಸುತ್ತ, ನರ್ಮ ಸಚಿವರ ಭುಜಗಳೋ
 ಳ್ ಹಸ್ತಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ವ್ಯಸನವಿದ್ದರೂ, ಮೇಲೆ ಶೃಂ
 ಗಾರವಿನೋದಂಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ಸಭಾ ಮಂಟಪದಿಂದ ತೆರಳಿ, ತಮ್ಮ
 ತಮ್ಮ ವಾಹನಂಗಳಂ ತರುವಂತೆ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ ವೇಳುತ್ತಿರಲಪ್ಪ

ತೋಳಿ ವಿಜಯವರ್ತರಾಯನು ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲರಂ ಕುರಿತು, ಬಂದೇ ಪರಿಯಾದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಗಜಂಗಳು ಸನ್ನದ್ಧಗಳಾಗಿರುವವು, ಇವುಗಳನ್ನೇರಿ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆಸವಾರಿಯು ತೆರಳಬಹುದು ಎಂದು ಪೇಳಲು; ಆಮಾತಂ ಮಾರಲಾರದೆ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲರೂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮುದ್ದನೆಗಳನ್ನೋಡಿ, ಗಜವತಿಗಳ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗಜಂಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯೇನೆಂದು ಸ್ತುತಿಯುಂಗಳೈಯುತ್ತ, ವಿನಯಾದಿ ಗುಣಂಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ಬಬರಂ ಬಬರು ಮರ್ಯಾದೆಯುಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಪವಳದ ಏಣಿಗಳಿಂದ ಏರಿ ವೈಯ್ಯಾರದಿಂದ ಗಜಾರೋಹಣಂಗಳೈದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಿರುದುಗಳೊಡಗೂಡಿ, ಭೇರಿ, ಪಟದ, ನಿಘ್ನಣ, ಕಾಹಳಿ, ಮುರಜ, ಪಣವ ಮೊದಲಾದ ಅಸ್ತ್ರವಶ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಂ ತುಂಬಿ ಭೋರೈಂದು ಪೊಳಗುತ್ತಿರಲು, ಸವಾರಿಯು ತೆರಳ ಕಳಿಂಗ ರಾಜಧಾನಿಯ ರಾಜವೀಧಿಯೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುವಾಗ, ಚತುರ್ಮುಖನ ನಾಲ್ಕುದಿನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ದೇವೇಂದ್ರರಲ್ಲರೂ ಬಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕವಂ ಕುರಿತು ಬಂದರೆಂಬಂತೆ ತೋರಲು, ಅವರ ಮಧ್ಯದೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು, ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ವೃತ್ರಾಸುರನಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಖ್ಯಾತಿಯುಂ ಪಡೆದ ಮಹೇಂದ್ರನಂತೆ ತೋರಲು, ಮೇರು, ಮಂದರ, ಕರವೀರ, ಗಂಧಮಾದನ, ವಿಂಧ್ಯ ಮೊಪಲಾದ ಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವದೋಳು ವಕ್ಷ ಪ್ರಹಾರಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಂ ಭಯಗೊಂಡಿದ್ದು, ಈಗ ನೈಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂತೋಷಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನ ಪ್ರಸಾದನಂ ಪಡೆಯುವೇಕೆಂದು ಆನೆಗಳ ರೂಪವಂ ತಾಳಿ ಸೇವೆಯುಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಬಂದವೆಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಉದ್ದವಾದ ಮುದ್ದನೆಗಳಂ, ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾರು ದೂರದೋಳು ಬರುವ, ಸುಕುಮಾರರಾದ, ರಾಜಕುಮಾರರಂ, ಕಳಿಂಗಪುರ ಕಾಂತೆಯರು ಗವಾಕ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತ, ಇಂತಿರಬೇಕು ಪುಣ್ಯವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಅಂದ ಚಂದಂಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಿತ್ತರದ ಸೊಗಸಿನ ವಾರೆನೋಟಗಳಪೊ

ಳಪಿನಿಂ ಆ ಅರಸುಗಳ ಮನಸ್ಸುಗಳಂ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸ್ವಿಯಂವರ
 ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ಗಗನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುವ
 ಗಂಧರ್ವ ಕಾಂತೆಯರಂತೆ ತೋರಲು ಆಗ ಅವರ ಸೌಂದರ್ಯಸಮುದ್ರ
 ದ್ರವ ಕರೆಯೋಳ್ ನಡೆಯುವಂತೆ ಆನೆಗಳನ್ನೇರಿ ನಡೆಯುವಾಗ, ರಾಜ
 ಕುಮಾರರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾವಿರಾರು ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳ ಸೌಖ್ಯನಂತೆ
 ಆ ಕಳಂಗ ಪುರಿಯ ಕಾಂತೆಯರ ಮೊಗಗಳಂ ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗಿ,
 ಹಿಂದೆ ಚಾಮರಂಗಳಂ ಬೀಸುವ ನಾರಿಯರಿಂದಲೂ, ಮುಂದೆ ವೀಣಾ,
 ವೇಣು, ಮೃದಂಗ, ವೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೂಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ
 ನಡೆಯುವ ವಾರನಾರೀ ಜನಗಳಿಂದಲೂ, ಆಗ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀ
 ಮಯವಾದಂತೆ, ಕಾಲವೆಲ್ಲ ಅಲಂಕಾರಸ್ವರೂಪವಾದಂತೆ, ದೇಶವೆಲ್ಲ
 ಶೃಂಗಾರ ರಸಾತ್ಮಕವಾದಂತೆ ತೋರಿ, ಅತಿಸುಂದರಿಯರಾದ ಆ ತರುಣಿ
 ಯರು ಕರಕಮಲಂಗಳಿಂದ ಎರಚುವ ಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಗಳು ತಮ್ಮ
 ಮೈಗಳಿಗೆ ತಗಲಿದಾಗೆಲ್ಲ ಆ ಕಾಂತೆಯರ ತನುಲತೆಗಳಂ ಸೋಂಪಿದಂತೆ
 ಹಾಯಿಕೊಂಡು ಪುಳಕಂಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಗಿರಿಗಳಂತಿರುವ ಕರಿಗಳಿಂದ್ದು,
 ಈ ನೀಟುಗಾತಿಯರು ನಿಂತಿರುವ ಲೋಕಗಳಂ ದಾಟಿ ಮಾರನಾಟವಂ
 ನಾಡುವೆವೆಂದು ಕೆಲವರು ಉಪ್ಪೋಗಿಸುತ್ತ, ಕಳಂಗಪುರಿಯ ಕೋಟೆ
 ಪೇಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಕಾಂತೆಯರಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ,
 ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಪಯಣವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆನೆಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ
 ಸಿದರೆ ಸುಖವೆಂದು ಪಣಸಾಧನವಂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಳ್ಳದೆ, ತಮ್ಮ ಸೇನಾ
 ಕಟಕಂಗಳುಕೂಡಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆಬಾರದೆ, ಸ್ವಕೀಯವಾದ ದೇಶ, ಕೋ
 ಶಂಗಳಂ ನೊಟ್ಟವೊದಲೇ ಮರತು, ತಮ್ಮ ಕಾಂತೆಯರಂ ಮನಸ್ಸಿ
 ನೋಳು ನೆನೆಯದಂತಾಗಿ, ಈ ಮೋಹನಾಂಗಿಯರಮೇಲಣ ಮಮತೆ
 ಯಿಂದ ಮೈಗಳಂಕೂಡ ಮರತು ಮೋಹ ಸಮುದ್ರದೋಳು ಮುಳುಗಿ
 ನಡೆಯುತ್ತ ನಡುನಡುವೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಈ ಸುಂದರಿಯರ ಸೌಂದ
 ರ್ಯವನ್ನೋಡಿಯೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಡುವವು, ಈ ನಡತೆ
 ಯಿಂದಲೇ ಗಜಂಗಳಿಗೆ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವದುನಿಜವೆಂದು ನುಡಿಯು

ತ ಮತ್ತು, ಕಾಮನ ಕಠಾರಿಯಂತಿರುವ ಈ ಕಳುಂಗಪುರದ ಕಾಂತೆಯರ ಸೊಗಸಾದ ನಡಗೆಯಿಂದಲೂ, ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಲುಕುವ ಕುಚಕುಂಭಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಸೋಲತಲೆಗಳ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆಯುವವೋ ಎಂಬಂತೆ, ತೋರುತ್ತ ಲಿರುವ ಮದ್ದಾನೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ರಾಜಬೀದಿಯು ಡಾಂಟ, ಗೋಪುರ ಚತ್ವರದ್ವಾರ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ಪುರದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆತರಲಾಗ ಉದ್ಯಾನಂಗಳಂ ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ನೋಡುತ್ತ, ಸಣ್ಣ ಕಾಲುವೆಗಳೋಳ್ ಹರಿಯುವ ತಿಳಿನೀರುಗಳು ಶಿಲೆಗಳಂ ಬಡಿದು ದಡದಡನೆಂದು ಮೇಲು ಧ್ವನಿಗೊಡುವದೇ ಮೃದಂಗನಾದಮಾಗಿ, ಗಿಣಿ, ಗೊರವಂಕೆ, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಕೂಗುಗಳು ಮುಖವೀಣೆ, ವೇಣು ಮೊದಲಾದ ಶ್ರುತಿಗಳಂತೆ ಕೂಡಿ, ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಮದವಾಸನೆಗೆ ಬಂದು ಎರಗುವ ತುಂಬಗಳ ಗುಂಪುಗಳ ರೋಂಕಾರವೆಂಬ ತಂತೀ ಸ್ವರದ ಸರಸ ಸಂಗೀತವಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಪುಟ್ಟಿಸಿರುವ ಮಾವಿನಮರಂಗಳ ಎಳೆ ಚಿಗುರುಗಳ ಗುಬುರುಗಳಂ ನೋಡಿ, ಮದನ ಬಾಣಾಗ್ನಿಜ್ವಲೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬರೀ ಪೂವಿನ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಇದು ಮನ್ಮಥನ ಅಸ್ತ್ರಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಮರುಗಿತಲ್ಲಣಂಗೊಳುತ್ತ, ಅಮರಾವತಿಯಿಂದ ನಂದನನದೆ ಮಾರ್ಗಬೋಳ್ ಗಂಗಾತೀರಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ದೇವೇಂದ್ರನಂತೆ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಕಲ ರಾಜರಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಗೋದಾವರೀ ನದೀತೀರೆ ಪವಿತ್ರವನಂ ಕುರಿತು ಬರುತ; ಅಲ್ಲಿ ಒಡದು ಎರಡಾಗಿ ಶಿಲಿರುವ ಉಪವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ಭಾಗಂಗಳಂ ಕಂಡು, ಅತಿ ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡು, ಇಂತಿರ್ಪ್ಪ ಪರ್ವತವಂ ಶಿಲಿರುದಯುಧವು ವಜ್ರಾಯುಧಮಲ್ಲದೆಮತ್ತೊಂ ಧಲ್ಲನೆಂದು ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಶಯಂಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಪರೈತದಸುತ್ತಲೂ ಶಿಡಿದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಗಂಡಶೈಲಂಗಳಂ, ಮಂಟಪಗಳ ಶಿಲಾಖಂಡಂಗಳಂ, ಮತ್ತೊ ಗರಿಕೆ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಯಾವದೂ ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ಸುಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿಯಂ, ಇರುವೆಗಳುಕೂಡಾ ಸಂಚರಿಸದೆಇರುವದಂ ನೋಡಿ, ಕೆಲವರು ಇದು ಆಯುಧವೆಂದರೇನು, ಗಿರಿಯಂ ಒಡದು ಭೂಮಿಯಂ ಸುಡು

ವುಪಂಪರೇನು, ಇದು ಬಡಬಾಸಲವೋ, ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಲಪ್ಪತ್ಯವೋ, ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುಪ್ರಸ ಅಗ್ನಿನೇತ್ರವೋ, ಹೇದ್ಯಕಾರ್ಯಕಾರಣಮಾಗಿ ಬಂದು ವಾಸವಂಟಾಡಿರುವುದೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡು, ಮುಂದೆ ತೆರಳುವದಕ್ಕೆ ತತ್ತರಂಬಡುತ್ತ, ಆನೆಗಳನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲಿರಲಾಗಿ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ರಾಯರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೋಡಿ ಬಿಸಲಿನೋಳು ಸವಾರಿ ತೆರಳಿದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತೋರುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಗೋದಾವರೀ ತೀರದ ಸಾಲುವುಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಚಪ್ಪರಂಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಗುಡಾರಂಗಳ ನೆರಳಿಗೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ, ತಮ್ಮ ಆನೆಗಳು ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಂ ಕಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡಿನ ಗಜವೆಂದು ಸನ್ನಿಬೀಳುವವು ಎಂತ ಓಸರಿಸಿ ನಡೆಯಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ, ಆ ಗಿರಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಸವಾರಿಯಂ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತ, ಸಪ್ತಮುರುತ್ತುಗಳು ಬೀಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಪ್ತಭಾಗಂಗಳಾದಳೆಂಬಂತೆ, ಈ ಭೂಮಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೇಲೆ ಏಳುಲೋಕ, ಕೆಳಗೆ ಏಳುಲೋಕವಿರುವದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗದಂ ತಿಳಿಯಿಸುವಳೆಂಬಂತೆ, ಮತ್ತೂ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳು ಗೋದಾವರಿಯಂ ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆಂಬಂತೆ, ತನ್ನೋಳು ಸ್ನಾನವಾಗೈದವನ ಸಪ್ತಗೋತ್ರದ ಜನಂಗಳ ಮಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನೀವೆನೆಂದು ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಏಳುಪ್ರಾಕಾರಮಾದುದಂ ನೋಡಿ ತಾನೂ ಏಳುರೂಪಮಂ ತಾಳಿ ಸತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸತಿ ಅಹುದೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬಳೆಂಬಂತೆ, ಭೂಮಿಜೀವಿಯು ವಕ್ಷಸ್ಥಳದೋಳು ಧರಿಸಿದ ಮುತ್ತಿನ ಏಳುಸರಂಗಳ ಕಟ್ಟಣೆಯಂತೆ, ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಶಿಖರಂ ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಪಚ್ಚಕವ್ವುರದ ಏಳೆಲೆಯ ಬಾಳೆಯ ನೀಳವಾದ ಅರಳದ ಸುಳಿಗಳೆಂಬಂತೆ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೀವಿಯ ವಿವಾಹದ ಸಪ್ತನದಿಗಳಂ ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ವಜ್ರಮಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನು ಏಳುಪಣಂಗಳು ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿಸುವಂತೆ, ಏಳು ಪ್ರವಾಹಂಗಳಾಗಿ ಪರಿಯುವ ಗೋದಾವರೀ ಎಂಬ ಪುಹಾನದಿಯಂ ಕಂಡು ಕೈಗಳೆಂಪುಗಿದು ಎ

ಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ತಲೆಗಳೆಂಬಾಗಿ ತೂಗಾಡುವ ಶಾಲಿವನಂಗಳಂ, ಎಲ್ಲರಂ
 ಜೀರ್ಜೀರೆ ಬಂದೊಂದು ಬಲ್ಲಿನಿಂದ ಗೆಲ್ಲಲೇಕೆಂದು ಮುನ್ನಡೆನು ಮಡ
 ಗಿದ್ಧ ಧನಸ್ಸುಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ ಉಗ್ರಾಂಗಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಬ್ಬಿನ
 ಅಗ್ರಂಗಳಂ, ಕಪಳವನಂಗಳಂ, ಮೆಲ್ಲೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮೊದಲಾದ ಲತೆ
 ಗಳ ಕೈತೋಟಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೆ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ಬಂಧು
 ಬಳಗದಂತಿರುವ, ಒಂಬೀತರದ ಸರಿಗೆಯಕೆಲಸದ ಕೆಂಪುಸಕಲಾತಿ
 ಯ ಗುಡಾರಂಗಳಿಗೆ ಬರುತ, ಅದರ ರಂಗಿನಿಂದ ಅನೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಂಪುಅನೆಗ
 ಳಾಗಿ, ಬಿಳಿಯ ಉಡಿಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಬಣ್ಣ ಮಂತಾಳಿ, ಗೋ
 ದಾವರೀ ಪ್ರವಾಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಶೋಣನದವೆನಿಸಿ, ಸೂರ್ಯಲೋಕವು
 ಇಳಿದುಬಂದಂತೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ರಾಗವೆಂಬಂತೆ, ಜಿಗರುವ
 ಉಪನನಂಗಳೊಡನೆ ಭೇದವಂಕಾಣದಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಕಳಂಗರಾಜನ
 ಐಶ್ವರ್ಯವಂ, ಬೇಡದ ಸೌಕರ್ಯವಂ, ಸೇವಕರ ಚಾತುರ್ಯವಂ, ಕಾ
 ರ್ಯಂಗಳೋಳು ಜಾಗ್ರತೆಯುಸದ ಕಂಡು ಹರ್ಷಮಂಗೆಂಡು, ವಿಮಾ
 ನಂಗಳಿಂದ ಮೇರುಶಿಖರಂಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯುವ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಗಜಂಗಳಿಂದ
 ಇಳಿದು ಗುಡಾರಂಗಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೊ
 ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಾಸನೆಯದಲ್ಲಿ ಕಳಂಗ ಮಂತ್ರಿಯಾದಧನಂಜಯನುಗೋ
 ದಾವರೀ ಸನೀತೀರದಲ್ಲಿ ಪಲಾಹಾರವಂ ಗೈವುವಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆ
 ದು ಬಿನ್ನೈದಿ, ಬೆಳಗೈ ಭೋಜನಂಗಳಾಗಿರುವುದು ಇಷ್ಟರೋಳ್ ಏನೆಂ
 ದು ಸಂಕೋಚವಡುತ್ತಿರುವ ಅವೆರೆಲ್ಲರೂ ಸವಾರಿಯಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ರುವುದು ಏಳಲೇಕೆಂದು ವಿನಯ ವಿಶ್ವಾಸಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಲಾತ್ಕಾರಿಂ
 ದ ಕರತರಲು, ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲರೂ, ಗೋದಾವರಿಯ ಬಳಿಗಣ ಮಳ
 ಲೊಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆದ್ಗ ಮುಡಿವಾಳದ ತಡಿಕೆಗಳಂ ಬಿಗಿದಿರುವ ಮಲಿ
 ಗೆಯ ಚಪ್ಪರಂಗಳ ಸಾಲಿನೋಳ್ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಜರಿಯಿಂದ ತೆರಳುವ
 ಗಂಗಾನದಿಯ ಅಂಚಿನ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾತಲಂಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶೀತಂಗಳಾ
 ದ ನೆಲಂಗಳನ್ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮವನೆಲ್ಲವಂ ಕಳೆ
 ಮು, ಅರಳುವ ಕಮಲಂಗಳಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತೂಗಾಡುವ ಹೂಸಿ, ಕಾ

ರಂಡನ ನೋದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಪಕ್ಷ್ಯಧನಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಕ್ರೇಂಕಾರಂಗಳಂ
 ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರಾಗಮಾಲೆಗಳಂತೆ ಕೇಳುತ್ತ, ಪರಿಮಳವಂಕೂಡಿ ಬರುವ
 ತಂಗಾಳಿಗೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ತಂಪಿನಿಂದಿಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಸ್ಫುಟಕ
 ಶಿಲಾಸೋಪಾನಂಗಳೋಳಿ ನಿಂತು ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳದು, ಚಳ್ಳೆಯ
 ಮಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತು, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ ಸಾವಿರಾರು ಪಾಚಕಪರಿಣಾರಕ
 ರಿಂದ ಹೊತ್ತು ತರಸಿರುವ ಬುತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೂರೊಂದುತರದ ಭಕ್ಷ್ಯಂ
 ಗಳಂ, ಸಂಬಾರಂಗಳಂಕೂಡಿ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕಳಂಕಜೀಶವನಿಲ್ಲವಂ ಭ
 ಮಭಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದಧ್ಯನ್ನ ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರಾನ್ನಗಳಂ, ಪರಿ
 ಪರಿಯ ವ್ಯಂಜನಂಗಳಂ, ಸಾವಿರಾರು ಚಿನ್ನ ರತ್ನಗಳ ತಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟಲುಗ
 ಳನ್ನಿರಿಸಿ, ಬಡಿಸಿರುವ ಯಡೆಗಳನ್ನೊಡಿದಮಾತ್ರದಿಂದ ಬಾಯಿಯೋಳ
 ನೀರೂರಿ, ವಿನೋದಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ, ಸವಿನೋಡುತ್ತ, ಉಪವಿಂಧ್ಯ
 ಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧವ ಸನಾಚಾರವಂಕೂಡ ಮರತ್ತು, ಮಧುರಭೋ
 ಜನಂಗೆಯ್ದು, ತಿಳಿನೀರುಗಳಂ, ಪರಿಮಳವಂಕಟ್ಟಿರುವ ಎಳನೀರುಗಳಂ, ಫಲ
 ರಸಂಗಳಂ ಪಾನಕಂಗಳಂ ಪುಷ್ಪಾಸನಂಗಳಂ ಕೂಡ ಪಾನವಂಗೆಯ್ದು ಕ
 ರಂಗಳಂ ತೊಳದು ಬಳಕ ಕಪ್ಪುರ ನೀಳ್ಳವಂ ಸವಿಯುತ್ತ ಮನಸ್ಸು
 ಬಂದ ಬಂದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತರದ ಚೌಕಿಗಳೊಳು ಕುಳಿತ್ತು ಗೋದಾವರಿ
 ಯ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಪ್ಪೊಳೆವಂತೆ ಫಳಧಳಿಸುತ್ತ ಪೊಳೆಯುವ ವಿನು
 ಗಳಂನೋಡಿ ಮುತ್ತಗಳನ್ನೆ ರಚುತ್ತಚಂದವಾಗಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳಂ ಹಿ
 ಡಿಮ ವಜ್ರದ ಬಾವುಲಿಗಳಂ ಚುಚ್ಚಿ ಮರಳಿ ಬಿಡುತ್ತ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇ
 ವಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೆನೆಯುತ್ತ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆಗಳನ್ನೋ
 ಡಿ ಅವಳ ಕುಚಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಇಂತು ಪರಿಪರಿಯ ವಿಲಾಸಂಗಳಂ
 ದಿರುವ ಸಮಯವೊಳು; ಕಳಂಕರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ರಾಜಾಂತಃ ಪುರದ
 ನಾರೀ ಜನಂಗಳು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ಸುತ್ತುವರಿದು ಸಾವಿರಾರು
 ಅಂದಳಂಗಳೊಳು ಕುಳಿತು ಸಕಲ ಶುಭವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರೂ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಲೆ
 ಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತ ಉತ್ತಮಾಸ್ವಂಗಳನ್ನೀರಿ ಬಿಜ್ಜು ಕತ್ತಿಗಳಂ ಹಿ

ಹಿದು ನೋಡುವ ಪುರುಷರ ಚಿತ್ತಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸುವ ರೂಪಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ
 ವಹಿಸಿ ರಾಹುತರಂತೆ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುವ ಬಿತ್ತರಿಸುವ
 ಹತ್ತರುಸಾವಿರ ಸೇನೆಯನ್ನೋಡಿ ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಅಂತರರೇಕೆಂ
 ದು ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನ ಮನೆತನದ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ
 ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟು ಇದೀಗ ನಿಜವಾಗಿ ಮನ್ಮಥನ ಸೇನೆಯಂದು ನು
 ಡಿಯುತ್ತ ವಿಭ್ರಮದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೂ ಆ ಕುವಲಯಾಕ್ಷಿಯರು
 ಕುದುರೆಗಳಂ ಕುಣಿಯಿಸುತ್ತ ಬರುವಾಗ ಕುಲಕುವ ಕುಚಂಗಳಂ ಕು
 ಣಿದಾಡುವ ಚಂದ್ರಹಾರಂಗಳಂ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಕಾಂಚೀದಾಮ ಕಂಕಣಂಗಳ
 ಳಂ ಚಲಿಸುವ ಮುತ್ತಿನ ವಾಲೆಗಳಂ ಚದರಿಸುವ ಬೊಟ್ಟುಗಳಂ ಮು
 ತ್ತುಗಳೂ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಕಪೋಲಂಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವಕಿರುಬಿಮ್ಮರುಗಳಂ
 ಬಳುಕುವ ಬಡನಡುವುಗಳಂ ಕೂಡ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗಿ ಮಿಂ
 ಚುಗಳದಂಡು ಹೊರಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಈ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಪುಣ್ಯ
 ವು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಲಿರಲವ್ವರೊಳು ಕಳಿಂಗರಾಜ
 ನು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹುವುಗಳ ಮುನುಕುಗಳಂ ಪೊದ್ದಿಸಿರುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ
 ಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂದ ಅಂತಃಪುರದ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಸದೀತೀರದಲಾಂಜ
 ದ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೊಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ
 ಯ ತೆರೆಗಳ ನಡುವೆ ಯಿಳಿದು ಕಮಲಂಗಳಿಗು ತಮ್ಮ ಮುಖಂಗಳಿಗು
 ಭೇದವಂ ಕಾಣಿಸದೆ ಮುಳಲೊಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಎದೆಪುಟ್ಟವ ಗೋದಾವರೀ
 ಜಲದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಜಲದೇವತೆಗಳಂತೆ ತೋರಿ ನಾಗ ಕನ್ನೆಯರು ಎ
 ದ್ದುಬಂದರೆಂಬ ಸಂಶಯಂಗಳೊಳಿಸುತ ಜಲವಿಹಾರದಿಂದ ಕ್ರಮಪರಿಹಾರವಂ
 ಗೈದು ಬಳಿಕ ಮಧುರಾಹಾರವಂ ಮಾಡಿದ ಸಮಾಚಾರವಂ ತಿಳಿದು
 ಬಳಿಕ ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಾಲುಚಪ್ಪ
 ರಂಗಳ ಕೆಳಗಿಲ್ಲ ಹುವುಗಳಂ ಹಾಸಿರುವ ಪರೀಕ್ಷಾರಂಗಮಂಟಪಂಗಳ
 ಗೆ ಮಹೀಪಾಲರೆಲ್ಲರಂ ಕರತಂದು ಎದುರಾಗಿ ತೆರೆಯಮರೆಗೆ ಸೌಗಂಧಿ
 ಕಾಧೀವಿ ಮೊದಲಾದವರಂ ಬರುವಂತೆ ಪೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರರಂಕುರಿತು
 ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮಹಾಪರಿ

ಮಾಣದಿಂದೊಬ್ಬಿ ಕಾಣಿಸುವ ಆಯುಧ ವಿಶೇಷವೇಪೂನಸ್ತುನೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜರೆಲ್ಲರು ಯಾರು ಮುಂದೆ ನೋಡಿ ಬರುವರೋ ಎಂದು ನಿಮಿಷನಿಂತು ಚಿಂತಿಸಲಾಗ ನೇಪಾಳ ಪೇಶದ ಅರಸುಲಂಚಿಕಾಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಡೆದ ಮಂತ್ರವ್ರಭಾವವುಳ್ಳವನಾದಕೂಲಂ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯಂ ಮನದೊಳು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಲಾಗ ನಾಡು ನಾಡಿನ ರಾಯರೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭಯವಂ ಬಿಡುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಹಸ್ಯಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಬ್ಬರನ್ನೋಡಿ ಒಬ್ಬರು ತರಳ ನೂರುಮಂದಿ ಕುರುಡರು ಕೂಪವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯಂ ತ ಪೋಗುವಾಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತರೆಯುವುದೆಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಡಸುಗಳ ಸೌಹಸ್ಯವನ್ನೋಡಲಾಸಕ್ತಳಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಗೋದಾವರೀ ನದಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಗೋದಾವರೀ ದೇವಿಯೇ! ಈಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಈ ಆಯುಧವನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಏಳುಸಾವಿರ ಸುವಾಸಿನಿಯರಂ ಸಕಲಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುವೆನೆಂದು ಮನದೊಳು ವಿನಾಸಲಂ ಕಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಮಾರುದೂರ ನಡೆದು ಬಂದು ಪೂರಿಯೂದೂರಲಾರಳೆಂದು ಹಿಂತಿರುಗುವರು ಕೆಲವರು, ಅವರಂ ಇಜೀರೆಂದು ನೀವಳು ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಂಡಗಳೆಂತುಳವಂತಾಗಿ ಭೂಮಿಯನೋಡಿ ಹಾರಿ ಬೀಳುವರು ಕೆಲವರು, ಇವರೇನು ಧೀರರು ಯಿದು ರಾಜಧರ್ಮವೇ ಎಂದು ಯಿನ್ನು ಕೆಲವು ದೂರ ನಡೆದು ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಶಕ್ತೆತಟ್ಟಿ ಫೋರಿ ಬಂದುಆಶ್ಚರ್ಯವಡುವರಂತೆಮೂರ್ಛಿತರಾದವರು ಕೆಲವರು, ಇವರನ್ನೋಡಿ ನಗುತ ಮಂತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಬಲದಿಂದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಬೇಕೆಂದು ನಡೆದು ಮೂಗು ಕಿವಿಗಳೊಳು ರಕ್ತಂಗಳು ಸುರಿದು ಇದು ದೇವತಾ ಪ್ರಭಾವಸ್ಥಲವು ಪರೀಕ್ಷಾಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಗುತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇವಕರ ಗುಂಪಿನೊಳು ಬಂದು ಬೀಳುವರು ಕೆಲವರು, ಇಂತು ಕೆಲವರು ಭೂಪತಿಗಳತಾಪವಂಗೊಂಡು ರೋಷದಿಂಕಂದಿ ಕೋಪದ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯದೆ ಶ್ರೀಪತಿಯೇ ಕಡಿಹಾಲುಷಬೇಕೆಂದು ವಶ್ಯ ತಾಪವಂಗೊಂಡು ತೋವುಗಳದ್ದೆಡಿಗೆ ನಡೆದು

ಶೀತೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಮಹಾಕಾಳಿಯು ಅನುಗ್ರಹವಂ ಪಡೆದ ಅವೆಂತೀ ವೀರಭೋಜ ರಾಜನು, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯವಂಶದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆದ ಪ್ರತೀಪ ಭೂಪಾಲನು, ಮಧುರಾಪುರದ ಅರಸಾದ ಸುಪ್ರೇಣರಾಯನು, ನೇಪಾಳರಾಜನು, ಈನಾಲ್ಕು ಜನಂಗಳೂಜಾತಿಗಳನೆಣಿಸದೆ ಬಳಪೊಕ್ಕು ಉಪಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ವೇರುಗಿರಿಯ ರತ್ನಶಿಖರವಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಹಾಯುಧದ ಆಕಾರವಂ, ಕಾಂತಿಯಂ, ನೂರು ನೂರು ಅಂಚುಗಳಂ, ಔನ್ನತ್ಯವಂ, ಮೊನೆಯಂಕೂಡಾ ನೋಡಿ ಇದು ಜೀವೇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂದೊಪ್ಪಿರುವುದು. ಇದು ಯೇನೋನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳಲಾರದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಯು ಸಮಾನಬಲವುಳ್ಳವರಾದ ಕಾರಣ ತಾವು ಪರಾಂಬರಿಸಬಹುದು, ತಾವುಪರಾಂಬರಿಸಬಹುದೆಂದು ಓರೋರರು ಮರ್ಯಾದೆಯು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡತ ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಯಿ ದಂಯತ್ತುವ ಪರಿಯಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿರುವ ಜನಂಗಳೊಳು ಮಾನಸೇನಾಗುವದೆಂದು ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅಶಯುತ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬತ್ತೊತ್ತಿ ಪೋಗುವಾಗ ಕತ್ತುಪಿಡಿದು ಯತ್ತಿಬಿಸುಟಂತಾಗಿ ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದವರೊಳು ವೀರಭೋಜನು ಶಿವನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ನೆಟ್ಟನೆದೂರಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಿಲ್ಲಲೂ ಈ ಪಟ್ಟದ ಮಹಿಮೆಯು ಬಲು ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ವಟ್ಟಗೆ ಜನರುಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಗುವಾಗ ದೂವಿನಕೊಟಗೆ ಯೊಳಿರುವ ನಾರದನ ಪಟ್ಟದ ಗಿಣಿಯು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ದಾನವರು ಯತ್ತಲಾರದ ವಜ್ರಾಯುಧವಂ ಮಾನವರು ಎತ್ತುವೆವು ಎಂದು ಪೋಗುವರು, ಏನು ಬುದ್ಧಿಹೀನರೋ ಎಂದು ಭೂಲೋಕದವರ ದುರಭಿಮಾನವನ್ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂ ಬಡುತಲಿರಲಾಗ ನೇಪಾಳದ ಅರಸು ಏನಿದು ಅಚ್ಚರಿಯು ನಾನು ಸಮುದ್ರದೊಳು ನಾವೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವೆನು ವಾಹನವಿಲ್ಲದೆ ಗಗನದೊಳು ಸಂಚರಿಸುವೆನು ಮತ್ತು ವರೈತಂಗಳಾದರೂ ಚಲಿಸುವಂತೆಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿರುವುದು ವಶತಪಂಗಳಿಗೆ ವಂಚಾ

ಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳಿಗೆಕೂಡಾ ಮೈಗೊಟ್ಟು, ಅಹಂವಂಚಿಟ್ಟು, ಆರಾರುಮಾಸ
ನಿಂತು ತಪವಂವಾಡುವೆನು. ಇಂರ್ಪ ನನ್ನ ಸವಿರಾದೋಳ್ ಸೇರ
ಲೀನದು, ಕಾಳೀ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವೀರಭೋಜನು ಎತ್ತಿದಕ್ಕೆ
ಎತ್ತಿದಂತೆ ನಿಂತಿರುವನು, ಇದರ ಮುಮೆಯಂ ಯಾವಪರಿಯಂ ಪರೀಕ್ಷ
ಯಂಗೈವೆನೆಂದು ಮುಂದೆಂದು ದ್ರವಕ್ಷಣಮಾಗಿ ಬಂದು, ನಿಜಗುರುವಂ
ವನದೋಳ್ ನೆನದು, ಇದ್ದೀನೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಿರ
ಲು, ಆಗ ರಾಜಬ್ಬಂದದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಸಂವಿರ ಕಣ್ಣಳಿದೊ
ಪ್ಪಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಬರಲು, ಬಿಚ್ಚಿದಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಣಿರದು, ಬಂದು ನಿ
ಮಿರ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂಗೈದು, ಭರ್ತುನಂ ಪವನಾರ್ಥಮಾಗಿ ನುಡೀಂ
ದ್ರನು ಅವತಾರವಂಗೈದಿರುವನು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಬಿಳಿಯಅನೆಯಂ ತಂದುಕೊ
ಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿದ ಮೂರುಗಳು ಈಗ ಸಲುಬಹುದು,
ಇದು ನಜ್ರಾಯುಧವೇ ನಿಜವೆಂದು ತಾನು ತಿಳಿದು, ಈ ದೇವರಹಸ್ಯ
ವಂ ಪೇಳಿದಡೆ ಜನರು ಹಾಸ್ಯವಂವಾಡುವರು, ಆದ್ದರಿಂ ನಾಳೆತಾನೇ ತಿ
ಳಿಯುವವೆಂದು ವೀರಭೋಜ ವೈದಲಾದ ರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಎಲೈ ಭೂ
ಪಾಲಮಣಿಗಳರಾ, ಇದು ಮನುಷ್ಯಕಾರ್ಯವಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಚಾತುರ್ಯ
ವು, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು ಇದರಮೇಲೆ ಸಡ್ಗುರುವದಾಗಿ ಧೈರ್ಯವು ತೋ
ರಲಿಲ್ಲ; ಇದರಿಂದ ನಮಿಗೆ ಅವಮಾನವೇನು, ಬಿಳಿಯ ಅನೆಯಂ ತಂದು
ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿದ ಮೊನೆಗಾರನು ಆಯುಧವನ್ನೆತ್ತ
ಲಾರನೆ ನಡೆಯಿರೀ ಎಂದು ನುಡಿದು ಅವರೊಡಗೂಡಿ ಆ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಪ್ರ
ದಕ್ಷಿಣವಂಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಬಳಿಕ ಭೋಜನಿಗೆ ಬಾಹು ಪೂರ್ವ
ದಂತಾಗಲು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೊ ರಿಡಿ ಕಳಂಕವುರದ ಜನರು, ಇದು ತ್ರಿಮೂ
ರ್ತಿಗಳ ಕತ್ತಿತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಯಾವದೋ ಬಂದು ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯೇ ಹೊ
ರ್ತು ಆಯುಧವಲ್ಲ; ಈ ವಸ್ತುವಂ ಪುಮಾಗಿ ಇಂತು ಯಾಕೆ ಕುರಿತ
ಳೋ ಈ ಕಾಂತೆ, ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡಲು ಆಗ ರಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ
ಕೆಲವರು ಈ ದುರ್ಭೂಟಮಾದ ಪಂವಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರರವರು ಸಾ
ಧಿಸಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಪಾಣಿಯಂ ಪಿಡಿಯಬಹುದು ಎಂದು ನುಡಿ

ಯುವರು; ಕೆಲವರು ಬಿಳಿಯ ಅನೆಯಂ ತಂದು ಕೊಡುವರಿಗೆ ಚಿಟ್ಟೆ
 ದೋಳೆ ಬಂದು ಕಲ್ಲನೆತ್ತುವದು ಏನು ಅಶ್ವರ್ಯವೆಂದುನುರುವರು;
 ಕೆಲವರು ಅವರು ನಮ್ಮಂತೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ ದೇವಾಂತ ಪುರುಷರು ಎ
 ತ್ತಿದರೂ ಎತ್ತಬಲ್ಲರೆನ್ನುವರು; ಕೆಲವರು ಪೂರ್ವದೋಳೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ
 ನಾದ ಉಪರಿಚರಿಸುರಾಯನು ಕೋಲಾಹಲ ಪರ್ವತವಂ ಉಗುರಿಸಿದ
 ಬಂದು ಯೋಜನದೂರ ಹಾರಿಸಿಲ್ಲಿವೇ ಅನ್ನುವರು; ಕೆಲವರು ಇದು
 ಮಲ್ಲದೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಗೆ ಪರಿಣಯವಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ
 ತೋರಿಸದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು; ಕೆಲ
 ವರು ಇದು ಕಳಂಗರಾಜನ ಅರಸತ್ತುವರುಷದ ಮೇಲಣ ವಿವೇಕದ ಕಾ
 ರ್ಯವೆಂದು ಗುಸುಗುಸುನೆ ಗೇಲಿಯುಂಪಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ, ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ದೇವಿಯು ಈ ಲೀಲಾಶುಕವನ್ನಂಬ ನಾನೀತು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಂಗಳೋಳೆ
 ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೇರದೆ ಅಂತರಾಳದೋಳೆ ನಿಂತನೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳಾ
 ಗಿರಲು, ಆ ಭಾವನಂ ತಿಳಿದು ಲೀಲಾಶುಕವು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಕರದು,
 ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಣವಂ ಮೂ
 ರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತರುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡದ
 ರಾಯನಂ ಕುರಿತು, ಈ ಸವಯವೋಳೆ ದೇಳತಕ್ಕ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇ
 ಳು ನಡೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಈ ಮೋಹ
 ನಾಂಗನ ಮಾನಸಂ ಕಳೆಯುವತನಕ ಶುಕದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾ
 ಗದೇನೋ ಎಂದು ಅಲೋಚನಾಸಮುದ್ರದೋಳೆ ಮುಳುಗಿರಲು; ಆಗ
 ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ದಾವಿನ ತೆರೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು, ಎಲ್ಲ
 ರೂ ಮಾತನಾಡುವದಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನೋಡುತ ಪುರ್ಬುಗಳನೆತ್ತಿ ನಿತ್ಯ
 ಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಲಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎ
 ಲೈ ಕರ್ನಾಟ ರಾಜಮಂತ್ರಿಯೇ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮ ಆಳದವರು ನಮ್ಮ ಬ
 ಡತಿಗೆ ಚತುರ್ಪಂಕ್ತಗಳಳ್ಳ ಬಿಳಿದಾದ ಗಜನಂ ತಂದುಕೊಡುವೆನೆಂದು
 ಭಾವೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು, ಆ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಈ
 ಮಾತಂ ನಮ್ಮ ಅರಸಿ ಬಯಸಿರುವಳೆಂಬವಂ ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಚಿತ್ತ

ದೋಳು' ವಿಳಂಬವು ಸಹಿಸಿರುವದು ನೋಡಿದರೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿ ಧೈಯವು ಸುಡಿಯಲು ಆ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸುಮತಿಯು ಎಷ್ಟು ಸಪೀಮಣಿಯೇ ಕೇಳು ನಮ್ಮ ನರವತಿಯವರು ಈ ನರನಾಥರ ಬಲವು, ಪ್ರತಾಪವು, ಸಾಹಸವು ಸಂಗವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಂವಕಾಶವು ಸಹಿಸಿದರು, ಈಗ ಮೂರುಮಾರುತವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಲ್ಲಾಸಿಸಿದಂತೆ ಈಶಯುಧವು ಕೈಯಿಂದ ಎತ್ತುವದನ್ನೋಡಬೇಕೆಂಬವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಡತಿಯಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಬಹುದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಪುಂತ್ರಿಯಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಮಹಿಮಾಲರಲ್ಲರು ಅರಸು ಮಾತಾಡದಿದ್ದರು ಮಂತ್ರಿಯು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಮನಸುಬಂದಂತೆ ಪೇಳುವನು ಇಂತಿರಬ್ಯಾಡವೆ ಧೈರ್ಯವೆಂದು ವಿನೋದವು ಮಾಡುವ ಸಮಯದೊಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ್ದರಿಂದ ಮನದೊಳು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಂಚದಿಂದಿಳಿದು ರಾಜಕುಲವೆಲ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗೊಳ್ಳುವುದು; ಇಂತಲ್ಲದೆ ಗೌರೀಪಲ್ಲಭನು ಈಗ ನನ್ನ ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರು ನೋಡಬಹುದೆಂದು ವಿನಯದಿಡಿದು, ಅಲಿಯೇ ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ನೋಡುವರೇ ಜಲದಿಂದ ಕೆರವಾದಂಗಳಂ ತೊಳದು ನುಡಿಯನುಟ್ಟು ಶುದ್ಧಚಾಮರವಂ ಮಾಡಿಸಿದ್ಧು ಸನಪೊಳು ಬದ್ಧಂಜರಿಪುಟವಾಗಿ ವೃದ್ಧಾನುಕ್ರಮದಿಂದ ತನ್ನ ಗುರುಸರಂಪರೆಯನ್ನಿನದು ಮತ್ತು ಸಕಲಜಗದ್ವಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಜಾಮುಂಡೀ ದೇವಿಯು ಮನದೊಳು ನೆನದು ಸ್ಮರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮಾಪದೊಳು ಬಂದು ನಿಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತವೆಂಬ ಯಕ್ಷನೊಡನೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಲಾಕ್ಷುಣದೊಳು ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದವನಾದಕಾರಣ ಎಷ್ಟು ಸಾಮೀಪ್ಯ ಮೂರುಲೋಕಂಗಳೊಳು ನಿಮಗೆ ಅಕರ್ಯವೇನಿರುವದು ದೇವೀಕುಂತ್ಯ ಬಲದಿಂದ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ನಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಸಾಹಸಂಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ಈ ಬಂದಾಯುಧವನೆತ್ತುವದು ಲಕ್ಷ್ಮೀವೇ ಎಂದು ಬಲಪ್ರಭಾವಂಗಳಂ ನೋಟಿಸಲೂ;

ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಲಭುಜವು ಅಲ್ಲಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಂದ

ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ರಾಜ್ಯವೃಂದದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಹೊರಟು ಪರಾಶರವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪಾಗೆ ವಿಧ್ಯಾಗುರಾವಾದ ವಿದ್ಯಾಕೂಗರನಂಕಂಡು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯ ಗುಣರತೀವೇವಿಮೊದಲಾದವರನ್ನೋಡಿದಂತೆ ದರ್ಶನಂಗೆಗೊಂಡು ಅವನು ಕಾರಿತು ಅಶಕ್ಯಪಣವಂ ಸಾಧಿಸುವೆನು ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡ್ತೆ: ಲಕೆಂದು ನುಡಿದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮವೆಂಮಾಡಲು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಆಚಾರ್ಯನಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಧೀರ್ಘಾಯುಷ್ಮಂತನಾಗಿ ಪರ್ಮತರಾಜಸಂತ ಪರಾರಾಯರಿಗೆ ಚಲಿಸದೆ ವೃತ್ತಾಸುರನಂ ನಂಜರಿದ ಪೀವೇಂದ್ರನಂತೆ ಇಂತಪ್ಪಧ್ರುವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯುವನಾಗೆಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಕಳಿಂಗರಾಜನೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸುಮತಿಯು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಾವ್ರವ್ಯಗಳಂ ತಗುಲಿಕೊಂಡು ಈರ ರೂ ನಡೆದು ಪೋಗುತ್ತ ಹೂವುಗಳು ಬೂಡದೇ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಂದ ಮಾರುತನಂತೆ ತಂಪುದೋರುತ್ತ ಬರಲು ಸುಖದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸುಮತಿಗಳೇರನ್ನೋಡಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳಂತೆ ನಿಮೇಷರಹಿತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಲಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧವನ್ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂಬಟ್ಟು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ ಇದಂಯಾವ ಆಯುಧವೆಂದು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲಾಮಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಳನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಇದು ಮಹೇಂದ್ರನ ಆಯುಧದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೆಂದೊಪ್ಪಿರುವದು ಇಂತಲ್ಲದೇ ಈಗ ನಾನು ಬಂದುಮಾತು ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ಇದ್ದನು ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕಾರಣ ಈ ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಆತನದೇ ಇರುವಾಗ ಈ ಆಯುಧವಂ ಇಂದ್ರಾಯುಧವೆಂದು ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವೇನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮನದಂದು ಅವನು ಮುತ್ರಿವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಳಿಕ ಮೊದಲು ಪು

ಪ್ರಾಂಜಲಿಯಂ ಮಾಡಿ, ಆಘ್ರಾಪಾಪ್ಯಮೊದಲಾದ ಉಪಚಾರಗಳಂಗೈದು ಬಳಿಕ ಹನ್ನೆರಡು ಭಾರದ ತ್ಯಾಜ್ಯದಧಿಯಿಂದಲೂ, ಗೋಕ್ಷೀರದಿಂದಲೂ, ಪೂಜದಿಂದಲೂ, ಫಲರಸಗಳಿಂದಲೂ, ಮಧುಸಿಂದಲೂ, ಕರ್ಪೂರದಿ ವ್ಯಾಜದಿಂದಲೂ, ಧಾರಾವರ್ಷಗಳಂತೆ ಅಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ, ಅಗರು ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಧೂಪಿಸಿ, ಧನಗಳಿಂದ ಸಕಲಜಾತಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಪೂಜಿಸಿ, ವಜ್ರ ಸೂಕ್ತಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಯಂಗೈದು ಪದ್ಮಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅಗ ರಾಯರುಗಳೊಳು ಕೆಲವರು ಡಂಭಕ್ಕೆಕಾಲಮಲ್ಲದೆ ವರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಯಾರುಕೇಳುವರೆನ್ನುವರು, ಕೆಲವರು ಕೊನೆಗೂ ನೋಡುವಾ ಯಿಷ್ಟರೊಳು ತರೆ ಏನೆಂದು ನುಡಿಯುವರು, ಕೆಲವರು ಅಭಿಷೇಕಶ್ರೇಷ್ಠಗಳರಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಏನೋ ಬಂದು ಮಹಿಮೆ ಇರುವಂತ ತೋರುವದೆನ್ನುವರು, ಕೆಲವರು ಪೇಶಂಗಳುಂ ಜಯಿತಿ ಪ್ರತಾಪವಂತನೆನಿಸಿ ಬೆಗರಿಗೆ ಬಂದ ಸರವತಿ ಕುಮಾರನು ಲಾಘವಬರುವ ಕಾರ್ಯವಂ ಮಾಡುವನಲ್ಲ ಶಿವನೇಖಲ್ಲನೆನ್ನುವರು, ಈವರಿಯಿಂದ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭಿನ್ನರುಚಿಗಳಿಂದ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸುಬಂದಂತ ಮಾತುಗಳನಾಡುವದಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಮಿತನಖೀಜನರೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಮುಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮಡಿಯನ್ನು ಟ್ಟು ಗೌರಿಯಂ ಪ್ರಾಜಿಸಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಕಡೆನೋಡಿ ಈ ರಾಜನು ಆ ಆಯುಧವನ್ನೆತ್ತುವನೋ ಎತ್ತಲಾರನೋ ಈ ಮಾನವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅವಮಾನವಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವಂ ತ್ಯಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವೆನೆಂದು ಅಭಿಮಾನವಂಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಉಪಶೃತೀದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಎಲೈ ಪೇವಿಯೆ ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸದ್ದೆದ್ದೇಲಿಂಟುವರೆ, ನಾನು ಅನ್ಯವುರುಷರನ್ನೆ ಅಜ್ಞಾತವ್ಯುಂರಂದಿತ ತಿಳಿದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನನ್ನೇ ಪತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನೋಳು ಪರಿಸಿರುವೆನು; ಎನ್ನಂ ಪತಿವ್ರತೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಜೈದಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ವರವ್ರತದಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಈ ಆಯುಧವು, ಹೊವಿನಚಂಡಿಪಂತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರಕಮಲಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗುವಂತೆ

ಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದು, ಸ್ವಪ್ನಾಂಜಲಿಯು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಗದ್ದವ ಸ್ವರದಿಂದ
 ಜೀವಿಯು ಸ್ತುತಿಯುಂಟೆಯುತ್ ಕಾಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬಿ ವೈಷಡ್ಯಗುಣ,
 ಸಮಾಧಿರವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಳಲಾಸಮಕಾಲಪೋಷ್ಣ ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೇಂದ್ರನು. ಆ ದಿವ್ಯರಾಸನುತೋರೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಎತ್ತಿದಂತೆ,
 ತನ್ನ ಬಲದ ಸಾಮವಿಳಿಂದ ಆ ದಿವ್ಯಸುಧವ ಪಿಡಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾ
 ಡಿಸಿ, ಉಪದಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯ ಭಾಗಾಗೌರವಂ ಎತ್ತಿ ಕುಕ್ಕುಕುಂತೆ ಮಿಟಿ
 ಎತಲು, ಆ ಸಮಯಪೋಷ್ಣ ಸಾವಿರ ಸಿಡಿಲುಗಳು ಒಂಪೇ ಕಾಲ
 ಧಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ, ಕುಲಪರೈತುಗಳನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲವಂ
 ಗತಗಡನೆ ನಡುಗಿಸಿ, ಸಮುದ್ರಗಳಂ ಭೋರೆಯು ಮೊರೆಯುವಂತೆ
 ಮಾಡಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ನಖದಿಂಪೊಡೆಯುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಡದ
 ತಬ್ಬವನ್ನನುಕಾರನಂಗೈವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಧ್ವನಿ ಉಟಾಗಲು, ಆ
 ಮಹಾಧನಿಯು ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರ
 ಯಾತ್ರೆಯೇ ಜಯಭೇರಿ ಭ್ರಮಿಯಾಗಿ, ಇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕದೋಳ,
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಗಿರುವಂ ಚತುರ್ವಕ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯು
 ವಂತೆ ಮೊಳಗಿಸಿದ ಬಿಳುಧುವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕುರಾಕ್ರಮವೆಂಬ ಬಾಲ
 ಕನ ಪಾತಕಕೊತ್ತಿತ್ತನವ ಪುಣ್ಯಾಪದ ಭೋಷಮಾಗಿ, ಕೀರ್ಮಿಯೆಂಬ
 ನರ್ಮಕಿಯ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಮೃದಂಗಧ್ವನಿಯಾಗಿ, ಭೂಲೋಕದೋಳ ಕವಿ
 ಜಪಗಳೆಂಬ ಮಯೂರಂಗಳಿಗೆ ಕಾಮುಗಲು ಗುಡುಗಾಗಿ, ಓಡಿಹೋ
 ಗಿರವ ಪೇವತೆಗಳನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರದ ಡಿಂಡಿಮದಂತಿಯಾಗಿ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ವಿವಾಹೋತ್ಸವಾರಂಭದೋಳ ಮೊಳಗಿಸುವ
 ಮಂಗಳ ಪಟಹಧ್ವನಿಯಾಗಿ ತೋರಲು, ಆಗ ಕಳಂಗಪೀಡದ ಜನಂಗಳೆ
 ಲ್ಲರಂ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡವರಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿರೂಗ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಯುಕ್ತರಂಗೊಂಡು ಅಚ್ಚರಂಬಡುತ್ತಿರಲು, ಆಕ್ಷಣವೋಳ ವಿ
 ಪ್ಲವರಾಗಿರುವ ರಾಯರುಕೂಡಾ ಆಯುಧದ ಸ್ವಭಾವವಂ, ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರಭಾವವಂಕೂಡ ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಯಂ, ಹಾಸ್ಯವಂ, ಕಾ
 ಪಟ್ಯವಂ, ಅಹಂಕಾರವಂ ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು, ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಂತಾಳ, ಶೂ

ಎರಡೋಳು ಪರಕುರಾವು, ಶಿಕ್ಷೆ ರಾವ. ಹಂಪ್ರದಂ ಆ ಕಾಲದ ಜನಗಳು
ಮೂಲಕರಬ್ಬಗೆಯೇ ಲೋಕರು: ಅವರಾಶ ನಾವು ಮುಕ್ತರಲ್ಲವೆ
ಯಾವ ರಹಸ್ಯವಂ ಬಲ್ಲೆವು: ಮತ್ತು, ಇಂದ್ರಿಯೋ, ಉಪೇಂದ್ರಯೋ,
ಈ ಕರ್ನಾಟ ವಲ್ಲಭನಾದ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಗಿ ಅವತಾರವಂ ಮು
ಡಿರುವನು ನುಜವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಈ ಕಾಲದೋಳು ನಂಗೆ ಸದ್ವಿ
ಗೂ ಸೂರ್ಯಭೌಮನೊಬ್ಬ ನಾದನೆಂದು ಪುಗಲುತ್ತಿರಲು, ವಿವ್ಯಾಕಾಸರ,
ಅಗ್ನಿಕರ್ಮ ಪೊದಲಿದ ಭೂಸುರರು ಶ್ರೀವಾಸಗತೀಪತಿಯ. ಕರುಣಾ
ಬಲದಿಂದಲೂ, ಸಸ್ಯಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದಲೂ, ಈ ದುರ್ಭಗಟನಾದ
ಕಾರ್ಯವು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ನಾಡು ನಾಟನ ಜನಂ
ಗಳು, ಮಗಳಂ ಪಡವ ಕಳಂಗರಾಜನು ಜನಕರಾಯನಂತೆ ಕೀರ್ತಿಯು
ನುಪಾದಿಸಿದನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಹಿರಿಯ ಸುವಾಸಿನಿಯರು ನೀ
ತಾದೇಂದ್ರಿಯಂಗೆ ಸಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ, ಗೌರಿಯೋ,
ಭಾರತಿಯೋ, ಶೃಂಗೇದೇವಿಯೋ ಈ ಸಾಲ್ವಕುಲದಿಂದಲಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೂ
ಸಂಪೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಡ್ಡಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಸುಲೀಡನಂಗು ನುಜೆಲ್ಲ
ಮಾನಸರಲ್ಲ, ಅಪ್ಪರಸೆಯರ ಅಪತಾರವಾಗಿರುವೆವು; ಎಂದು ಸುಲೋ
ಷನಮುದ್ರದೋಳು ಬಿದ್ದು ಓಲೈಸುತ್ತಿರಲು, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ
ರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆನಂದದೋಳು ಬಿದ್ದು ಓಲೈಸುತ್ತಿ
ರಲು, ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆನಂದದೋಳು
ಮುಳುಗಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮಹಿಮೆಯೋಳು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಏ
ಕಮಾಗುವಂತೆ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಇರಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳು ಕಳಂಗ
ರಾಯನು ಕರ್ನಾಟ ಯುವರಾಜನ ಪಾದತಂಬುಜಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೃ
ತಾರ್ಥನಾದೆನು, ನನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಪಾವನಮಾಡುದು, ಕಳಂಗದೇಶವು
ಮಹೇಂದ್ರನಿಲಯದಂತಾಯಿತು, ಎಂದು ಆನಂದಭಾಷ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯನಾಗರದ ವಾರವಂ ಕೇಂದಿರಲು, ಆ ಕಳಂಗರಾಜನು ಸುಗಂ
ಧರಾಜನು ಕೈಗಳಂಜಿತ್ತಿ, ಇದೆಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲವೆಂದು ನು
ಡಿಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅಷ್ಟ ರೋಳು ರಾಜರುಗಳೆಲ್ಲ ಭಯಭಕ್ತಿ

ಗಳಿಂದ ಯುಗ್ಮನೆ ಎಮ್ಮ ರತ್ನಕಿರೀಟಗಳು ನೆಲವಂ ನೋಡುಕುವಂತ ಸಾ
ವ್ಯಾಂಗಳಮಾಗ ನಮಸ್ಕರಿಸುವವನೋಡಿ, ಇದೇನು ಅಧಿಕಪುರೈದಿ
ಗಳು, ತಾವೆಲ್ಲ ಹಿರಿಯರೆಂದು ಓರೋರೈರಂ ಅಲಿಂಗನಂಗೈದು, ನನಿಗೆ
ಬಂದ ಜಯವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ ತಮ್ಮದಲ್ಲವೇ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಭೇದವೆಲ್ಲವುಮೆಂದೂ, ವಿನಯದ ನುಡಿಗಳಿಂದಲೇ ಹವ್ಯಕಂಗಳೊಳ್ಳುಸುತ
ಅ ಆಯುಧವಂ ನಡಸು ಗಜಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರಾಂ ಶಿಲಾಶಕಟವಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ
ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸ್ವರಾಯುರಂ ಆನೆಗಳನ್ನೇರುವಂತೆ ನಿ
ಯಮಿಸಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಇರುವ ತೆರೆಯಂ ಬೆಳ್ಳಗಳಂತಿರುವ ಕಟಾ
ಕ್ಷಂಗಳಂ ಫೀಕ್ಷಿಸುತ, ವಿಲಾಸದಿಂ ಗಜವನ್ನೇರಿ ಅಪ್ಪರಸೆಯಾರಂತೆಯು
ಅಗ್ನಿ ಶಮಗ, ವಿದ್ಯಾಪಾಗರ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ ದೇವ
ಪುಷಿಗಳಂತೆಯು, ಗೋದಾವರೀ ಸಮ್ಪ್ರಭಾಗಂಗಳೋಳು ಗಂಗಾವ್ರವಾ
ಹಂಗಳೊಳಿಯೂ, ಉಪವಿಂಧ್ಯಾದಿಮೇರಾವರ್ಷತದಂತೆಯು, ತೋ
ರುತ್ತಿರಲು;

ಸುಗಂಧರಾಜನು, ಸರಸ್ವರಾಜಬಂಧವೋಡನೆ ಕಳುಂಗ ಪುರಿಗೆ
ಸವಾರಿಯಂ ತರಳುತ್ತ, ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ವೈ
ಯ್ಯಾರವಂ ದೂರದಿಂ ನೋಡುತ ನೂರೂಮಡಿಯಾದ ವೈಭವ ವಿಲಾಸಂ
ಗಳಿಂದ ಪುರವಂಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅರಮನೆಯೋಳು ಸಭಾಮಂಟಪವನ್ನೈದಲು,
ಆಗ ಭೂಪಾಲರೆಲ್ಲರೂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಪುರಕತ ಸಿಂಹಪೀಠ
ದೋಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇನಾಕಟಕಂಗಳಿಂ ವಿಚಿತ್ರ, ವಸ್ತ್ರಾ
ಧನ ರತ್ನ ಭೂಷಣಂಗಳಂ ತರಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಓಲಗವಂ
ಬಳೆಯಿಸಲು; ಆಗ ಎವರಾಗಿ ತರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇ
ವಿಯ ಸಮೀಪದೋಳಿರುವ ಶಿಲಾಶಕಪು, ತಾನು ಸುಧರ್ಮ ಸಭೆಯೋ
ಳು ಕಂಡಿದ್ ಓಲಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಂಗೆಂಡ ನಡ್ಡೋಲಗದ
ವೈಭವವಂಕಂಡು ಶಿಲೆಯಂತಾಳಿ, ಈಗ ನಾನು ಶಿಲಾಶಕನಾದೆನೆಂದೂ
ಅನಂದಭಾಷ್ಯಂಗಳಿಂಮೊಪ್ಪಿ, ರೆಕ್ಕೆಗಳನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಕು
ಣಿಯುತ್ತಲಿರಲು, ಆ ಶುಕವನ್ನೊಲಡಿ, ಶುಕವಾಣಿಯಾದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ? ಈಗಿನೆಯು ಕುಣಿಯುತ್ತ ನಡೆಗಿಂತಲೂ ನು
ತೋಪುವುದು, ಈ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ಅಭಿಮಾನವೆಲ್ಲೆಯೆಂದು ಯೋ
ಚಿಸಿ ಎಂದು ರಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಮಹಾಯುದ್ಧವೆನೋಡಿ, ಬದು ವಜ್ರಾ
ಯುದ್ಧವೇ ಎಂದು ತೋರುವದು, ರೂಪದಿಂದಲೂ, ಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ
ಈ ಭೂಸತಿಯು ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಮಹಾಮುಖ
ವೆನಲ್ಲ. ನಾ ಲ್ಲಿ, ಶಿರಲಾಕುಕವು ಬಂದು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಸಂಧ್ಯಾವೇನು,
ಅಕ್ಷಯಾರವರೆಂದು ಕ್ಷಣವಾಲೋಚಿಸಿ, ಅಲ್ಲದಿರೆ ನಾನು ಶಚೀಬೇವಿಯ
ಅವತಾರವೋ ನು ಿೋ ಎಂದು ಸಂಶಯಬಡುತ್ತಿರಲಾಗ: ಶಿರಲಾಕುಕವು
ಅ ಸೌಗಂಧಿಕಾಜೀವಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಪರಿಯುಂ ತಿಳಿದು, ಇರಳಿಗೆ ತಾನು
ಶಚೀಬೇವಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ನಮಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಾನು ತಿಳಿದು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯುಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಅರಸಿಯೆ! ಇನ್ನೇನು ಬಂದು
ಪೂವಾದುದು, ಮಿಕ್ಕಾದ ವಂಗಳಂ ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನು ತರುಪಡುತ್ತಿ
ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಈ ಸಂತೋಷ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳುಹಿ, ಅ
ಲ್ಲಿಂದ ಅನುರಾವತಿಗೆಪೋಗಿ ಶಚೀಬೇವಿಯುಂ ಕಂಡು, ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಭಾರತೀಬೇವಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ, ಹಾಗೇ ಕೈಲಾಸವರ್ತಕಕ್ಕೆಬಂ
ದು ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ದರ್ಶನವಾಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನವಂ ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರುವೆನು, ಈ ದೇವಿಯರನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿನಂ
ಗಳಾದವು, ಆದ್ದರಿಂ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆಯಿಧೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾ
ಗಿನೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾಜೀವಿಯು, ಇದೇನು? ಈ ಶುಕವು
ಶಚೀಬೇವಿ ಮೊದಲಾದವರಂ ಕಂಡುಬರುವೆನೆನ್ನುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾ
ನು ಶಚೀಬೇವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಶಾರದಾಬೇವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ
ಅಲ್ಲ, ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಅರಸಿನ ಮಗಳು ಈ ವಿಭ
ವವೆಲ್ಲಾ ದೇವೀ ಕಲಾಕ್ಷಬಲವೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಶುಕವಂ ಕುರಿತು
ನಿನ್ನಂ ಬ್ರಹ್ಮದೈವವೆಂದು, ಗುರುವೆಂದು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂದು, ನಿಜ
ವಾಗಿ ಸಂಬಿರುವೆನು; ನೀನು ಅನುರಾವತಿಗೆ ಪೋದರೆ ನಿಮಿಷನಾನು

ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರೇನೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಂಡಿರುವ ಮುಖದಿಂದೊಪ್ಪಿರಲು, ಆರಾಜ
ಪುತ್ರಿಯೊಡನೆ ಲೀಲಾಶುಕವು ಆ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳು
ತ್ತಿರಲಪ್ಪ ರೋಳು' ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವ
ಜ್ಜನಂಗಳು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲರಿಗೂ ಧನಕನಕ ವಸ್ತ್ರವಾದನಂಗಳಂ
ಮಳೆಗರವಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡ್ಡೊಲಗದಿಂದ ವಿಡ್ಡು ಸಕಲ ರಾಜರುಗಳಂ
ದೊಡಗೂಡಿ ಮಾಡಿಯನ್ನಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾವೇವಿಯನ್ನಭಿನಂದಿಸಿ, ಮಧುರ
ಭೋಜನಂಗೆಯ್ದು, ಬಳಿಕ ಕಳಿಂಗರಾಜನೊಪ್ಪಿಸಿದ ಅಪೂರ್ವ ರತ್ನಾಭರ
ಣಂಗಳಂ, ಚೀನಾಂಬರಂಗಳಂಧರಿಸಿ, ಕರ್ಪುರ ವೀಳ್ಯವಂ ಸಸೆಯುತ್ತ
ತನ್ಮಂ ಮೆಂಡಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರಲ್ಲಿರಂ ಅವರವರ
ಸೇನಾಕಟಕಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಅರಮನೆಯಿಂದ ತರಳಿ, ಶ್ರೀ
ಗಂಧತ್ಯಲದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರದೀಪಿಕಾಸಹಸ್ರಗಳ ಸಾಲಂಗಳ
ಂದಲೂ, ಸಕಲ ಬಿರುದುಮಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಂದಲೂ ಒಪ್ಪಿ, ಗಜಾರೂಢ
ನಾಗಿ ಸೆಂಗಡ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಳಿಂಗರಾಯನಂ ಕುರಿತು, ಈ ಸಸೆಯುವ
ರೋತ್ಸವದ ಸನ್ನಾಹವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ? ತಮಿಗೆ ಬಹಳ
ಶ್ರಮವಾಯಿತು, ಅರಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಿನಯದಿಂ ನುಡಿ
ದು ಕಳುಹಿ ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಬಿಡದಿಯಂ ಮಾಡಿರುವ ಮಣಿಮಂದಿರಕ್ಕೆ
ಬಂದು, ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸು
ಮತಿಯೇ! ಸೇನಾನಾಯಕನಾದ ವೀರಸೇನನೊಡಗೂಡಿ ನಮ್ಮ ಕಟಕಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಕಳುಹಿ; ಕಲವಿಂಕನ ಹಸ್ತ
ಲಾಗದಿಂದ ಪವಡಿಸುವ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯನ್ನೊದಿ, ಎದುರಾಗಿರುವ ಚಂದ್ರ
ಬಿಂಬವಂ ನರ್ಮಸಚಿವನಾದ ಕಲವಿಂಕನಿಗೆ ತೋರಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇ
ವಿಯ ಮೊಗಮಂನನೆದು, ಇನ್ನು ಎಷ್ಟುಪಣಂಗಳಿರುವವೋ ಎಷ್ಟು
ಳಂಬವಂ ಸಹಿಸಲಿ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರುಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಮರುಳಾಗಿರಲು,
ಅಮಹೀಪಾಲನಂ ನಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲವಿಂಕನು ನೀಳವಾಗಿಬಿಡುಸುಯ್ದ
ಕಳೆಸಳಿಸುತ್ತ, ಇದೇನೆಲಾ! ಆಯಾಸವಂಗೊಳ್ಳುವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾ
ಜೇಂದ್ರಸಂಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈಗ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯನ್ನೊದಿ ಬರ

ವಾಗ ಬಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ಬರದಿದ್ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಪಿಯ ಮೊಗವುಂ
ನೋಡಿ ಊರಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೊಗವುಂನೆನೆದು, ಈಗ ವಿರಹ
ತಾಪವಂ ಅನುಭವಿಸುವೆನೆಂದು ನಗಜೇ ನುಡಿಯಲಾ ಕಲವಿಂಕನ ಮಾತಿಗೆ
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಕ್ಕು ತುಂಬೆನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ ಪುಷ್ಪವುಂ
ಚದಮೇಲೆ ವವಳಿ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಅದರೋಳ್ ಬರುವ
ಸೌಕುಮಾರ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಸೌಖ್ಯಗಳೆಂಬ ಮಾತು
ಗಳಂ ಕೇಳಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಸೌವರ್ಣಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೇ
ಬುದಳೆಂದೆಪ್ಪು ನೋಡುತ್ತ, ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆಯು, ಮನದೋಳ್
ಬರದಂತೆಯು, ಮತ್ತು ನೇತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು, ಚೇ
ವಪು, ದೇಶಕಾಲಂಗಳು, ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೇ
ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತ, ಬಂದೊಂದುಕೂರಿ ತಿಳುಹುಗೊಂಡು ಆ ಸರಾಂಗ
ಸುಂದರಿಯಾದ ಭೂಲೋಕ ಚಂದ್ರಬೇಬಿಯಾದ, ಕಾಮಿತಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ
ಯಾದ, ತ್ರಿಭುವನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನಾದ್ಯಾದ, ಅಲಂಕಾರಾಭಿಮಾನಿಡೀ
ವತೆಯಾದ, ಶೃಂಗಾರ ರಸಮಂಜರಿಯಾದ, ಸುಗಂಧರಾಜಸಂಪ್ರೀತಕರಣಿ
ಯಾದ, ಮನ್ಮಥ ಮಹಾಮಾಯೆಯಾದ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು, ಸುಚ್ಛ
ಕರ್ಪೂರದಿಂ ಕದಡಿದ ಪನ್ನೀರ್ಗಳ ಮಳೆಗರದಂತಿರುವ ವಾರೆನೋಟಗ
ಳಿಂದ ನನ್ನಂ ಯಾವಾಗನೋಡುವಳೋ ? ಎಂದು ಕೂಡುವೆನೋ ? ಈ
ರಾತ್ರಿಯಂನಾನೆಂತು ಕಳೆಯುವೆನೋ ಎಂದು ವಿರಹಸಂತಾಪದಿಂ ಕಳವ
ಳಿಸುತ, ಬಂದೊಂದು ಘಳಿಗೆಯೋಳ್ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಭೋಗಶೃಂಗಾರ
ದೋಳ್ ಸರಸಭಾವದಿಂದ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯುಂ ಭೋಗಿಸುತ ನಡ
ನೆಡುವೆ ನಿದ್ರಾಂಗನೆಯೊಡಗೂಡಿ ಹಾಯ್ದೊಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಲಿದ್
ನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ;

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಬುಡಪರಶು ಪುಂಡರೀಕಧವಾಪಂಡಲಪ್ರ
ಮುಖ ನಿಖಿಲ ಸುರವರವರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡಮುಂಡ ಒಂ
ಡನನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾವಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ
ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಸ್ಪರ್ಶನಾನ ಭೂವಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ

ಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭೂಪಾಸೂಯಾದ್ಭ್ಯು ಸರ್ವಗಂಧಕ ಚತುರ್ವಿಧ ಸುರಸ್ಯವಿ
ತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಲ ಭೌತೀಯಪುಟಿಕಾಕತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿಂದ್ರಬಂಧನ
ಬಂಧನಧರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರತ್ರೇಯಸಗೋಕ್ತಾಶ್ವಲಯನ
ಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಪುರಾಜಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರ ಸರಪತಿ ಬಿರುದ ಸು
ಹೀಶೂರ ಪುರವರಂಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಸಿಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜ
ನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಿಯವಂಬ ಈ ನೆ
ವೀನಕೃತಿಯೋಳ್, ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿ
ಯ ಆಗಮನವಂ, ಪಟನಿರೂಪಣವಂ, ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ವಜ್ರಾ
ಯುಧಪಣೋದ್ವಾರವಂವೂಡಿ, ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರನ್ನಿ
ರಂ ಪರಾಜಿತರಂಗೆದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮೊದಲಾದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಹನ್ನೆರಡ
ನೇ ಅಷ್ಟಾಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಹದಿಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ಲೋಕ

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೀಂದ್ರನು ವಜ್ರಪಣವಂ ಗೆ
ದ್ದು ದೇವಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿತನಾಗಿ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಬಿಡಾರವೆ
ನ್ನೈದುತ್ತಿರಲು; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವೋಳ್ ಅಮರಾವತೀ
ವಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಕಚೇರೀವೀಶವೇತನಾಗಿ ಸಂದನವನದ
ರಮಣೀಯತೆಯನ್ನೊಡಿ ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ ವೈಭವದಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ
ಮೂರ್ವಾಸಿನಿಂಬ ಸುನಿಯು ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕಾನಿಮಿತ್ತದಿಂ ಶಾಪವಂಕೊ
ಟ್ಟು ತರಳದಂತೆರ ಕಚೇರೀವೇಂದ್ರರು ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಭೂಲೋಕವಂ
ನೈದಲು, ಮರಲಿಲ್ಲರೂ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರುವಂ ತಿಳಿದು ಅತೃಪ್ತಿ
ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೈತ್ಯರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಘಿಭವಿಶಿ ಸ್ವರ್ಗವನಾ
ಕ್ರಮಿಸಲೆಣಿಸಿ ಬಂದು ಘೇರಿ ನಿಸ್ಸಂಹ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದ

ಬಹುರಾಜ್ಯದೊಂದು ಶುಭವೆನಿಸಿತು, ಸಂಪದಾಪರಂಗಳಂ ಪೂಜಾತ, ಬ್ರಹ್ಮಯೋ
 ಬತ್ತಲ, ಎದುರಾದ ದೇವತೆಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಕಷ್ಟಬುದು ಹಿಡಿಸುತ,
 ಸಂಪದವನವಂ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀರುಗಳಂ ಮಾನಭಂಗವಂ
 ಮಾಡುತ್ತ, ನಿಗದಾನಂಗಳಂ ವಿನಾಶಂಗಳೊಗೈಯ್ಯುತ್ತ, ಸಖೀರುಗಳಂ
 ನಷ್ಟಮಂ ಕಳೆಯುತ್ತ, ಭಾಷೆಯಾರಂ ಬಾರಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಕಪಿಮು
 ಪಿಯಾರಂ ಕೆರಗುಪಿಡಿದು ಕಳೆಯುತ್ತ, ನಿತಂಬಿನಿಯಾರಂ ನಿಲು ನಿಲ್ಲಿಂದು
 ಗರ್ಜಿಸುತ ಪೂಜಿಸಿಧಿಯಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪನೆಯಾರಂ ಗರ್ಭಿಣಿ
 ದೊಡ್ಡ, ಚುಚ್ಚಾಕ್ಷಿಯರ ಕಂಚುಕಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಚಲ್ಲುಗುರುಗ
 ಳಂ ಚುಚ್ಚುಕಗಳಂ ಚುಚ್ಚುತ್ತ, ಸಲ್ಲಾಪಗಳಂ ಗಲ್ಲವಂಪಡಿಯುತ್ತ,
 ಸಿಕ್ಕಳವಂ ಸಲ್ಲುಪಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುತ್ತ, ಹುಡುಗಿಯಾರಂ ಹುಡುಕಿ
 ಹಿಡಿಯುತ್ತ, ಯಾವಿದ್ದ ಬಾಲೆಯಾರಂ ಬಾಯಿಗೆಬಿಡಂತೆ ಬೈಯುತ್ತ,
 ಸ್ವಪ್ನನಂದನಂ ಪೂಜತಿಯಾರಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಕುಲವೇಶಿಯರಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕು
 ಟಾಕರೆಯೊಗೈಯ್ಯುತ್ತ. ರಾಜದೀವಿಯೋಳ್ ಬರುತ, ರಮಣೀಯಂಗೆ
 ಕವ ಗೃಹಂಗಳಂ ದಹಿಸುತ, ಅಕ್ಕಗಳಂ ಆಯಾಸಗೊಳಿಸುತ, ಗಜ
 ಕಾಲೆಯೊಕ್ಕು ಗಜಗಳಂ ಪಾಲಗೊಳಿಸಿಡಿದು ಕಳೆಯುತ್ತ, ಸಂಪದಿನ
 ವಾಗವಿದ್ದರೆ ಕೂಲಗಳಂ ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತ, ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವಾದ್ಯಗಳಂಘೋ
 ಷಿಸುತ ಬರುತ್ತಿಲಾ ಅಸುರವರ್ಗವಂಕಂಡು ಐರಾವತವು ಬೆದರಿ ಇಡೀ
 ನೋರಿ ವಿಸರೀತ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸರಪಳಿಗಳಂಸಡಲಿ, ತನ್ನಂ
 ಹಿಡಿಯಲೋಸುಗ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಘವನ್ನೋಡಿ ಕೋರಗೊಂಡು
 ಸರಪಳಿಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರಂಸೆಂದರಿಸುತ, ಕೊಂಬುಗಳಂ ತಿವಿದು ಕಾಲುಗ
 ಳಂಯೊಸಕುತ, ಆರರಂಪಂ ಕೆಡಹಿ ಓಡುತ ಕಾಪದ್ದೆಲೆಯಿಂ ಮುಳುಗಾಣಿ
 ಯಿಂದ ಜಾರಿದಂತೆ ಅಘೋರಮುಖವಾಗಿ ಆನಂದ ಉಂಟಾಗಿ, ಸಮವಾಗಿ
 ನಡೆದರೆ ಶ್ರಗುತೋರುಪದೆಂದು, ಉದ್ವರ್ಗಮುಖವಾದರೆ ಉಬ್ಬು ಸಖರು
 ವಂದಿದು ತಿಳಿದು, ಸರ್ಗವಂಬಿಟ್ಟು ಇಳಿದುಬರುತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ
 ಬಂಧವು ಕೆ ಮಾಗಿ, ಸಂಪತ್ತಿನಿಶ್ಚಯದಂತೆ ಬೇಸತೂನ್ಯವಾಗಿ, ಬೌದ್ಧ ಸಿ
 ದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಅವಲಂಬರಹಿತವಾಗಿ, ಖಿಷ್ಕಾಬ್ದೈವ್ಯತದಂತೆ ಸದೃಶತೆ

ಸ್ತುವಿಲ್ಲದೆ, ಅದ್ವೈತದಂತೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಭಂದ್ರಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಅಲಂ
ಕಾರರಹಿತವಾಗಿ, ತರುಮೂಲದಂತೆ ಅಭೋಗತಿಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಸ
ನ್ನಿಹಿತಪ್ರಸವಳಾದ ಭಾಗ್ಯಕಾಲಿಯ ಸ್ತನದಂತೆ ವಿಮುಕ್ತಾಹಾರವಾಗಿ,
ಲೋಕಾಯತಿಕನಂತೆ ಭೂಲೋಕಭೋಗವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಸಾಯು
ಜ್ಯದಂತೆ ನಿರ್ಧೂತಾವರಣವಾಗಿ, ದಾನಕೂರನಂತೆ ದಾನೋದಕವಂ ವ
ರ್ಷಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಮಂಡಲಗಳು ವಾರ್ಷಿಕಗಳೋಳು ಘಂ
ಟಾದ್ವಯದಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು, ತಾರಾಗಣಂಗಳ ತಾರಕಾಭರಣದಂತಾಗಲು,
ಗ್ರಹಮಂಡಲವು ಗ್ರೈವೇಯಘಂಟಾಸ್ವರದಂತಾಗಲು, ಕಾಲಮೇಘಂ
ಗಳು ನೀಲಾಸ್ತರಣದಂತೆಸೆಯಲು, ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವು ಕುಂಭಸ್ಥಲದ ಚಂದಿರ
ವಾಗಲು, ಗ್ರಾಸಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೀಲಮೇಘವಂ ಶೇಳೆಯುತ್ತ, ಮೇಘತ
ರಂಗಂಗಳಂ ಸೋವಾಸಬುದ್ಧಿಯಂತಿಳಿಯುತ್ತ, ಕುಲಾಚಲಂಗಳಂ ಕಬಳ
ವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತ, ಸಮುದ್ರಪೋಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ತನ್ನರೂಪವಂ
ನೋಡಿ ಶತ್ರುಗಜಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೊಂಬುಗಳಂ ಸವರಿಸುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾ
ಣಿಸುವ ನಕ್ಷತ್ರಘಾಯಂನೋಡಿ ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತ,
ಶಿಶುವಂ ಮುದ್ದಿಸುವ ಉಮಾದೇವಿಯ ಹಸ್ತದಿಂ ಚಿಮ್ಮಿಬಂದ ಹೇರಂಬ
ಮೂರ್ತಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳಿಳಿದು ಮಹಾಜಂಬೂವೈ
ಕ್ಷವಲ್ಲವಂಗಳಂ ಭಕ್ತಿಸಿ, ಆ ನದೀಜಲವಾನವಂಗೈದು ಕೆಲವುಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಯೇ ಇದ್ದು ಅದನ್ನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಲವಣಸಮುದ್ರವಂ ದಾಂಟೆವಲ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪ
ವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ, ಮಹಾವ್ಲಕ್ಕಾಕ್ಷಚಿಗರುಗಳಂ ಚಲ್ಯಾಡುತ್ತ, ಸಮೀಪಗ
ತಮಾದ ಇಕ್ಷುಸಾಗರತೀರದೋಳು ಇಕ್ಷುವನನು ಕಂಡು ಅದರ ಸಮೀ
ಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾವನಮಧ್ಯಗತಮಾದ ವೈನತೀಯ ಸರೋವರವಂ
ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂ ಬೆಳೆದಿರುವ ಇಕ್ಷುವನವಂ ಭಕ್ತಿಸುತಲಿ
ರುವ ಹೆಣ್ಣಾನೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನೋಡಿ ವ್ಯಾಮೋಹಿತವಾಗಿ, ಈ
ಸ್ಥಳವು ತನ್ನಿಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯವೆಂದತಿಳಿದು ಮನುಷ್ಯಲೋಕದ ಸಾಧಾ
ರಣವಾದ ಮಹಾಗಜದಂತಾಗಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕೂಗಲಂ ಕೊಡಹು
ವದಿಂದೆರಚುವ ಮದೋದಕತೀಕರಂಗಳಿಂದ ವಗವೆಲ್ಲವೂ ಮಹಾವರಿ

ಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಪ್ತ ಸುಗಂಧವೆಲ್ಲಲೀನವಾಗಲು, ಅನಂ ಪಲಾಕ ಪ
ರ್ಣದಂತೆ ತೃಪ್ತಿಯಾದ ಅಪರಿವೇದ್ಯ ಭ್ರಮರಮಂಡುಗಳು ದಾವಾಗ್ನಿಯಧೂ
ಮರಾಜಿಯಂತೆ ಸುಖನಾಲಾಸ ಗಂಡಸುಲವನ್ಮೃತ್ಯುಯಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮು
ತ್ತು ಸನ್ನ ರಿಮುಳುಗಳ ವಿಜ್ವಲಂಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣೊನೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು ಹು
ಚ್ಚು ಗೊಂಡಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ದ ಮುದದಿಂ ಬಂದು ಕುಂಡಾಗ್ರಗಳಿಂ ಆ ಗಜಾಧಿ
ಪತ್ರಯನ್ನೇ ವರಿಸುತ್ತ ಹೊಣೆಯಾದಬಿಡಬಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಅವುಗಳ ರೂಪು
ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಂ ಮೋಹಿತಿ ಅನುನಯಪಡಿಸುತ್ತ, ಅವುಗಳೊಡನೆ ಮನಬಂ
ದಂತೆ ಜಲಕೇಳಿಯನ್ನಾಡುತ್ತ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಇಕ್ಷುಸಲ್ಲಕೀವನಂಗಳಂ ತೋ
ರಿಸುತ್ತ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾಗಿ ಭೋಲೋಕದ ಗಜಸಮೂಹಂಗಳಂ ಬಂಧು
ಬಳಗಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೃದುಮಧುರಂಗಳಾದ ಪಕ್ಷ್ಯಪುಂಗಳಂ
ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕರಿಣೀಸಮೇತವಾಗಿ ಇಕ್ಷುಸಾಗರವೋಳೆ ಜಲಪಾನವಂಗೈ
ದು ಘಾತಾಕರದಿಂ ಪ್ರಪ್ತ ರಾಗ್ರದಿಂದೀಳುವ ಉದುಕಬಿಂದುಗಳಂ, ಅಂತ
ರಿಕ್ಷಮಂ ನಕ್ಷತ್ರತ್ರತಳದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ, ವದ್ಯಸರೋವರವಂ ಕಲಕಿ
ಪದ್ಮನಾಳಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಉನ್ನತವಾದ ಇಕ್ಷುವನವಂ ಗೋರ್ವಾ
ಡುತ್ತ ಬೃಹಿ ಕರವದಿಂದಿತ್ತ ಬಂಗಳಂ ಕಂಪಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಹೆಚ್ಚು ಬರುವ
ಮುದದಿಂ ಪರ್ವತತಟಸಂ ವಿಷಾಣಾಗ್ರದಿಂ ಕೆಡೆದುತ್ತ, ಸಾಧಾರಣ ಗಜ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಮತ್ಸರಗೊಂಡು ಬರುವ ಸಿಂಹಗಳಂ ಶೀಳ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ
ವಸೆಯುತ್ತ, ರಭಸದಿಂ ಸನಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕರಭೆಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಹೊ
ಸಕುತ್ತ, ವಕ್ಷಗಳಿಂ ನಹಿತವಾದ ಪರ್ವತದಂತೆ ಇರುವ ಗಂಡಭೇರುಂಡೆ
ಗಳ ಶಿರಗಳಂ ತುಂಡುತುಂಡುಮಾಡುತ್ತ, ಉಬ್ಬಿದ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂ ಬರುವ
ಹೆಬ್ಬು ಲಿಗಳಂ ತಬಿಬು ಗೊಳಿಸಿ ಅಬ ರಸನ್ನಡಗಿಸುತ್ತ, ಕಲಹಕ್ಕೆ ಕಾ
ಲುಕಿರೆಯುತ್ತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕರಡಿ, ಪಡ್ಗ ಕಾಡುಕೋಣಗಳ ಕಾ
ಲುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಈಡ್ಯಾಡುತ್ತ, ಸಮರಕ್ಕೆ ಸವರಿಸುವ ಸಾಳ್ಯಗಳಿಂ ಸಂ
ಹರಿಸಿ ನವರುತ, ಇಂತೀಪರಿಯಿಂದ ಏಕಾಂತಸದನವಾದ ಆ ವನವಂ
ನಿರಾತಂಕವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಕಾಂತಾಪರಿವಾರದಿಂ ಕೂಡಿ ಸಂತತ ಕ್ರೀಡಾಪಿ
ಲಾಸದಿಂ ಬದುನತ್ಸರಾಂತಂಗಳಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ;

ಬಂದಾನೆಂದು ಸಮಯದೊಳಗೆ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗುವುದು
 ಗ್ರಹಾಹವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಮೃಗವಾಣಿಭರಾವದೊಂದು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ
 ದೋಳು ಪಕ್ಷಿವೃಕ್ಷವೆಂಬೆಂಬ ಅಕ್ಷಯವು ಬಂದಿರನು, ಆ ದೋಳು
 ದೋಳುರವ ದೇಶಗಳ ರಮಣೀಯತೆಯುಂಟಾದ ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನೊಳಗಿನ
 ಯಿಷ್ಟವಾದ ತನ್ನ ನಿವಾಸವಂ ವಾಸದಲ್ಲಿ ಜರಿಯುತ್ತ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ
 ಸುವ ಮೃಗಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸುತ, ಬಾಹುಬಲಪೂರ್ವಕ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ
 ವನಗಜಗಳೊಡನೆ ಕೂಡುತ್ತ, ಕೈಗಳಂ ಇರಿಯಂ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು
 ಗುಡೆಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹಗಳಂ ಕಿಡಿದು ಕಳೆದು ವನಗಜನ
 ಸಮೂಹಗಳಮೇಲೆ ಬಗೆದು ಕಿಡಿಸುತ್ತ, ವಿನೋದದಿಂದ ಬರುತ್ತ ಪೂರ್ಣ
 ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರವ್ರಹಾರಂ ಕೆಡದಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಉರುಳುವ
 ಕುಲಪರ್ವತದಂತೆ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ಕೆಡರಿಕೊಂಡು ಗಜವಿಡಾರಾಭೂತದಿಂದ ಬಡ
 ದಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ವಿಗತಪ್ರಾಣವಾಗಿಬಿದ್ದಿರುವ ಭೇರುಂಡವನ್ನೋಡಿ,
 ಅದರ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ವಸುಕಾರಂ ಈ ಭೇರುಂಡಕ್ಕೆ
 ಈ ದುರ್ದಶೆ ಬದಗಿತ್ತೋ ಇದರ ಪಕ್ಷಿಪೂರ್ಣಂ ವಸುಗಳೊಳಿರುವ
 ವೃಕ್ಷಂಗಳುರುಳಿ ಪರ್ವತಂಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವವು, ರಾಕ್ಷಸರು ಪ
 ಲಾಯನಂಗೈನರು, ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಾಡೇನು? ಇದು ಯಾವ ಪ್ರಾ
 ಣಿಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾದುದೋ? ಈ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುವಿಕೆ
 ಪವಿರುವದೋ? ಶಿವಶಿವಾ ಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಾದರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ
 ಬೋಚಿಸುತ್ತ, ಆ ಭೇರುಂಡದ ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನೊಳಿರುವ ರುಚಿಕರವಾದ
 ಹೊಸವಾಂಸವಂ ಕಂಡು ಬಾಯೋಳೆ ನೀರೊಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ರಭಸದಿಂದ
 ಬಂದು ತನ್ನ ಧಂಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಅದರ ವಾಂಸವಂ ಕಚ್ಚಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟ
 ಸುತ, ಅದರ ರುಚಿಯು ತಲೆಗೆರಿ ಪತ್ತೀಪುತ್ರರಂ ನೆನೆಯುತ್ತ, ಅಮೃ
 ತವಾದ ಈ ವಾಂಸವು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸರ ಪರಿವಾರಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಸಂವತ್ಸರ
 ಗ್ರಾಸವಾಗುವದು, ಅದರಿಂದ ಇದಂ ಉಪೇಕ್ಷಿ ಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,
 ಈ ಭೇರುಂಡವು ತನ್ನ ಬಾಹುಬಲದಿಂದಲೇ ಸಂಪೃತವಾದುದೆಂದು ಸ್ವಜ
 ನಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಗುರುತಿಗೋಸುಗ ಕೈಯೊಳಿರುವ ಪರಶು

ವಿನಿಂದ ಆ ಭೇರುಂಡದ ಪಕ್ಷ ಸಮೂಹದೊಳಗೆ ಬಂದು ಗರಿಯಂ ಭೇದಿತಿ
 ಅದಂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ, ಸುತ್ತೂ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಿಳಿದುಹೋಗಿ
 ಶರಭವು ಸಂದೃತವಾಗಿ ನೆಲದೊಳಗೆ ಸವಟಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಇದೇನಂ
 ಅಚ್ಚರಿಯು? ಈ ಶರಭವು ಭೇರುಂಡದಿಂ ಸಂದೃತವಾಯಿತೆಂದು ಪೇಳು
 ವದಕ್ಕೆ ಶರಭಗಳಂ ಶಲಭಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸುವ ಭೇರುಂಡವು ಸಹ ಹತವಾ
 ಗಿರುವದೊಂದಲೂ, ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ವಾಣಿ
 ಯಾನದೋ ಬಂದು ವಾಸನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ
 ಪೋಗುತ್ತ, ಪದಧಾತದಿಂದಿಳಿದು ಪೋಗುವ ಶಿಲಾತಲವನ್ನೊಡ್ಡಿ ಇ
 ಪೇನು ಜೋರಿಸ್ಯವೋ? ಈ ದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಯಾನಕಾರಣದಿಂದಲೋ
 ಭೂವರಾಹವೇ ವಾಸಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ಇದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಕರ್ಯವೆಂದು
 ಯೋಚಿಸಿ ಪೋಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾನಿಶಾಸನವಾದಂತೆ ಅತಿ ನೀಲವರ್ಣ
 ನಾಗಿ ದೂರದೊಳಗೆ ಬಂದು ಮಹಾವನವು ಕಾಣಬರುತ್ತಿರಲಿ, ಅದರ
 ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಧವಾದ ಗೆಜ್ಜಬೃಂಹಿತಗಳಂಕೇಳಿ ಪರಾ
 ಗಗನೋಡು ಬರುತ್ತ, ಅಡಿಗಡೆಗೂ ಕುಕುಕು ಶಾರಿಕಾನಿನಾದಂಗಳಂ ಕೂ
 ಡಿದ ಭ್ರಮರಚ್ಚುಂಕಾರಗಳು ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿರಲಿ, ಆ ವನದ ಮಧ್ಯಭಾಗ
 ಬೋಳೆ ಭೂಮಿದೇವಿಯ ವಿಲಾಸದಪವಿತ್ರವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಸಮುದ್ರ
 ವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಘೀರ್ಣವಿನಿ ಸರೋವರೆ ರೂಪವಂತಾಳಿದಂತೆ ಬಂದು ತೀರ
 ದೊಳಗೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದುತೀರ ಕಾಣಿಸದೆ ಜಲರಾಶಿಮು
 ಗ್ಗುವಾದ ಭೂಸತಿಯಂ ತರಲೆಣಿಸಿ ತ್ವರೆಯಿಂ ಧುಮುಕಿದ ಆದಿಪರಾಹಮೂ
 ರ್ತಿಯ ನಿನಿಗಮಮಾರ್ಗವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಜಲಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಕಾಣಿ
 ಸುವ ಪರ್ಮತ, ವನ, ನದಿ, ಮೇಘ-ತಾರಕಾನಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಂ ಚಂಡ
 ಚರನಂ ಯಿಂಬಿಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಉದರದೇಶವೋ ಎಂ
 ಬಂತೆ ಅತಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸಕಲ ಜಗವನ್ನಿರ್ಮಿಸಲೆಣಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಗ
 ಭನ ಪ್ರಥಮಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಮಂಡಲವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕುಂಭಸಂಭವ
 ಸಹಸ್ರಗಳಿಂದ ಪಾನನಂಗೈಯಲಕರ್ಯವಾದ ಅಪೂರ್ವಾಂಭೋನಿಧಿಯೋ
 ಎಂಬಂತೆ, ಜಗನಂ ಪ್ರಳಯನಂ ಮಾಡಲೆಣಿಸಿದ ಕಲಾಂತಮೇಘಂಗಳಂ

ಪಾನಂ ಗೃಹ್ಯಲ್ಪಲ್ಪು ಎಂದಿಸಂತ ಪೂರ್ಣಮಾಗಿರುವ ಮಹಾಪಯೋನಿ
 ಧಿಸೋ ಎಂಬಂತೆ ಕುಗೊಳಿಸುವ, ಬಹುಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ,
 ಸ್ಪಟಿಕಶಿಲಾಸ್ತೋಪಾನಗಳಿಂ, ಕಸುನೀಯ, ಕಶೋಲ, ತರಂಗನಾಳೆ
 ಗಳಿಂ, ವಿಕಸಿತಕಲ್ಪಾರಕಮಲಕುಸಲಯರಾಜಿಯೋಳ್ ವಿಹರಿಸುತ್ತಲಿ
 ರುವ ಕಾದಂಬ, ಬಕ, ಚಕ್ರವಾಕ ಮಧುರಧ್ವನಿಗಳಿಂ, ಮಧುವಾನು
 ತ್ತ, ಭೃಂಗೀರ್ಯುಂಕಾರ ವಿಪಂಚಿಕಾಗೀತದಿಂ ನಿರ್ಭರವಾಗಿ ಉಬ್ಬಿ
 ಬರುವ ತರಂಗಗಳ ಅಬ್ಬರವೆಂಬ ಸ್ವಾದಂಗಳಬದಿಂ, ವಾಯುವೇಗದಿಂ
 ಚಲಿಸುವ ಪಲ್ಲವಗಳೆಂಬ ಅಂಗುಳಿಗಳಿಂ ತೋರುವ ನರ್ಮಕಿಯ ಚಂದ
 ನಾಗಿ ಟಲ್ಪಾಪುತಿರ್ಪ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಕುಸುಮಲತೆಗಳಿಂ ಸಂಗೀತಕಾ
 ಲಿಯಂತೆ ರಮಣೀಯವಾಗಿ. ವಿನತಾಚನಯನಾದ ಗರುಡನಿಗೆ ವಿಹಾರ
 ಯೋಗ್ಯನಾದ ಸ್ವಾದೂವಕವೆಂಬ ಮಹಾನರೋವರವನ್ನೋಡಿ, ಇದು
 ದೇವತಾ ವಿಹಾರಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಆ ಸರೋವರದ ಪೂರ್ವದಿ
 ಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಂತಪರ್ವತಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಜಲಕೇಳಿಯನ್ನಾ
 ಹುವ ಹಿಮಾಚಲವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಹೆಣ್ಣಾನೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ವೇಚ್ಛ
 ಯಿಂದ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಂಮಾಡುತ್ತಲಿರುವ ಅತಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಮಹಾಗಜವ
 ನ್ನು ಕಂಡು, ಇಸರಿಂದಲೇ ಕರಭ ಭೇರಾಂಡಗಳೆರಡೂ ಸಂಹೃತಗಳಾಗಿ
 ರುವುದೆಂದು ವೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಧಾರಣಯೂಧಪತಿಯಾಗಿರುವ
 ದರಿಂದ ಇವರಿಂ ಕಸ್ಯನಾಗದು, ಇನ್ನೇನು ನಿಮಿತ್ತವಿರುವದೋ ಎಂದು
 ಭಾವಿಸುತ್ತ, ಆದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೋಡಿ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
 ಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಣಕಿನೋಡಬೇಕೆಂದು ದಿಕ್ಪಟಂಗಳು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ
 ಕಲ್ಪಾಂತವೇಳುವು ಗುಂಭೀರವಾಗಿ ಗುಡುಗಿದಂತೆಸಿಂಹನಾದವಂ ಮಾಡು
 ತ್ತಿರಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಾನೆಗಳು ಬದರಿ ಬರಗಾಗಿ, ಆ ಗಜರಾ
 ಜನ ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ನಿಲ್ಲಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅದನ್ನೋಡಿಬಂದು
 ಮಹಾ ತಾಳವೃಕ್ಷವಂ ಮುರಿದು ಆ ಗಜಾಧಿಪತಿಯಮೇಲೆ ಎಸೆಯಲು,
 ಆ ಗಜರಾಜನು ಅದಂ ತೃಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ವೇಗದಿಂಪೋಗಿ ತನ್ನ ಕೊಂ
 ಬುಗಳಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವೋಳ್ ಹಿರಿದಾದ ಒಂದು ಗುಂಡು ಕಲ್ಲಂ ಏಣಿಸಿ,

ಸ್ತಂಭಲಿಂಗದ ತೆಗದು ಆ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಎಸೆಯಲು, ಆ ಗುಂಪುಕಾರಿ
 ಬರುತ್ತ ಮಾರ್ಗಮೋಳೆ ತಡೆಯುವ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ಪುರಿಯ ಕಡೆಹುತ್ತ
 ಬರುತ್ತಿರಬಂದನೋಡಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೆಟ್ಟನೆಂದು ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಓಡಿ
 ಪೋಗಬಾಚೆಯು ರಾಕ್ಷಸನು ನಿಂತಿರ್ಪಡೆಯೋಳು ಬೀಳಲು, ರಾಕ್ಷಸನು
 ಪತನಾದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಜವು ಎಂದಿನಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿನೆಗಳಂ ಸ್ತಂಭಲಿ
 ಗದ ನೇವರಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಪೀಠಿಯನ್ನೋಡಿ ಸಹ
 ಸ್ಮರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಘದಿಂದಲಾದರೂ ಕವಲಿಸಲಕಕ್ಕನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಈ
 ಗಜವು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ, ಯಾವಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಯಾವದೇವತೆ
 ಯೋ ಗಜರೂಪದಂತಾಳರಬಹುದು, ಇದರಿಂದಲೇ ಶರಭ ಭೇರುಂಡಗ
 ಳು ಸಂದೃತಂಗಳಾಗಿರುವವು, ಅವರಿಂ ಜೀನದಾಶೆಯಂ ಬಿಟ್ಟವನು ಇ
 ದಂ ಕುರಿಕುವನು, ಈ ಗಜವು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಕಾರಿಗೆ ವಕವಾಗುವನೋ,
 ಆ ಮಹಾಪುರುಷನು ಈ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾಗುವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲ
 ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ ಇದಂ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ
 ನಿಸಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಆ ಭೇರುಂಡಪಕ್ಷಿಯ ಗರಿಯಂತೆಗದುಕೊಂಡು ತನಿಗೆ
 ಮುಖ್ಯ ನಿವಾಸಸ್ಥಳವಾದ ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ತನ್ನ ಆ
 ಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಗರಿಯನ್ನಿಳುಹಿ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಂಕುರಿತು ಎ
 ಲೈ ಶಂಕು ಕರ್ಣವೆ! ನಾನು ಮೃಗಯಾನೋದದಿಂಪ್ಲಕ್ಕೆ ಪ್ಲೀವದವನು
 ದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸುವ ಸಮಯವೊಳು ಒಂದು ಶರಭವು ಎದುರಾಗಲು ಅದಂ
 ಸೂಹನದಿಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲಪ್ಪರೊಳು ಭೇರುಂಡನು ಕಾಣಿಕೊ
 ಳೈಲ. ಅದಂಸಂಹರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕೋಸುಗ ಅದರ ಗರಿಯಂ
 ತರುತ್ತಿರಲಾಗ ಬಂದು ಮಹಾಗಜವು ಕರಿಣೀಸಮೂಹದೊಡನೆ ಜಲ
 ಕೇಳಿಯವೂಡುವದಂ ನೋಡಿ ಅದರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ
 ಕೈಬಾರದೆ ಪಿಡಿದು ತರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಂ
 ದನು, ಯಾವತೆರದಿಂದಲಾದರೂ ಆ ತುಂಬಗಜವಂ ಹಿಡಿದುತರದಿದ್ದರೆ ನನ
 ಗೆ ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳು ರುಚಿನದು, ಅದಕ್ಕೆ ಎತ್ತನಂ ಮಾಡೊಡು. ಪೇಳಲಾ
 ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ತನ್ನ ಮನದೊಳು

ಶರಭಕೋಡನಿ ನೇನಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವರು, ಮತ್ತು
 ಭೇರುಂಡವು ರಾಕ್ಷಸರಂ ಭಕ್ತಿಸುವದೆಂದು. ಕೀಳಿದುದುಂಟು, ಈಗ ಶರ
 ಭಭೇರುಂಡಗಳುಂ ಸಂದರಿಸಿ ಬಂದೆಂಬ ಈ ರಾಕ್ಷಸನವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾ
 ಸತೋರುವನಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯರಂವಂಚಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸನ್ನಲ್ಲಿಯೂ
 ಈ ಕಪಟವಾಕ್ಯವಂ ಪೇಳುವನು, ಈಪರಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯತವನ್ನಾಡುವದ
 ರಿಂದ ಬರುವ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಪತ್ತುಗಳಾಗುವವು, ಹೀಗೆ ಹೇಳು
 ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಫಲವು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು, ಮ
 ತ್ತು ಆ ಗಜವಂ ತುಂಬಗಜವೆಂದು ಹೇಳುವದಂ ಕೇಳಿದರೆ, ಅದರಿಂ ಘಾ
 ಸಿಯಾಗಿ ಬಂದವನಾಗಿರುವುದೇದರಿತು, ಅಯ್ಯಾ! ಪ್ರಭುವೇ, ಭೇರುಂ
 ಡನಂ ಜಯಿಸಿದನಗೆ ವಾದಗಜವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟುವಾತ್ರವು, ಇದುಕೋ
 ಸುವ. ಗ್ರಿಗಳಂ ಬದಗಿಸಿ. ಕೋಟಿ ಬ್ಯಾಟೆಗಾರರನ್ನಾದರೂ ಸನ್ಮಾರಗೊ
 ಳಿಸುವನು, ತೆಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನುಡಿದು, ಯೋಜನಾಯತನಾದ ಮಹಾ
 ಸರವಣಿಗಳಂ, ಸಂಕೋಲೆಗಳಂ, ಹಗ್ಗದ ಉರುಳುಗಳಂ ದಾಪಿನ ಆನೆ
 ಗಳಂ, ಆಯುಧವಾಣಿಗಳಾದ ಬಹುಮಂದಿ ಡಾಕ್ಟರಭಟರಂಕೂಡ ಸಜ್ಜು
 ಗೊಳಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸುಕಲವಂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಇದೇನೆಂದು ಬಿನ್ನ
 ವಿಸಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಶಂಕು ಕರ್ಕಸಮೀತನಾಗಿ ಮತ್ತೂ ಅರ್ಜು
 ನನ ಶರಹತಿಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಮೃತರಾಗಿ ಪಿಶಾಚರೂಪವಂತಾಳಿದ ನಿವಾತಕ
 ವಚರಸಂಘವೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಘಾದಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಪಾತಾಳದಿಂ ಪೊರಟು ಪಲ್ಲಕ್ಕದ್ವೀಪವನ್ನೆದಿ ತರಳುತ ಮಾರ್ಗದೋಳ
 ಬಿದ್ದಿರುವ ಶರಭವಂ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು, ಆಗ ಶಂಕುಕರ್ಕಸಂ ಸ
 ಮೀವದಲ್ಲಿ ಗಜಪಾಡುಗಳಾದಿದಿಳಿದಿರುಂ ಶಿಶುತಲವಂನೋಡಿ ಈ ಶರಭ
 ನು ಈ ಅರಸೀಂ ಹತನಾದುದು ನಿಜಮಲ್ಲ, ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಭೇರುಂಡನಂ
 ಸಂದರಿಸಿದನು ಯಾವ ನಿಷ್ಕಯವೆಂದು. ಮನದೋಳ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತ,
 ಎಲೈ ಅರಸೀ! ಭೇರುಂಡವು ಯಾವಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಎಂದು ಕೇ
 ಳಲಾಗಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಹಾಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊ ಸರಿ

ವಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ವೃತ್ತವಾದ ಭೇರುಂವವಂ ತೋರಿ ಇದೇ ಸನ್ನಿ-
 ಸಂಪ್ರತಪಾದಮಂದು ಬೀಳಲಾಗಿ, ಭೇರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಂ-
 ತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಧುರಂ ರಕ್ತಾಘಾತ ಭುಜಗಳಂ ತಟ್ಟಿ ಸಿಂಹನಾದವಂ
 ಮಾಡುತ್ತಿರಲೂ; ಉಗ್ರನಾಯಕನ ಸೂರಾರಾಮಂದಿ ಪೂಜಕರಂ ಕರೆದು
 ಎಲ್ಲ ಬಾಂಧವಗಳಿರೂ, ಇದು ಸಮ್ಯಕ್ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪಿತನವಾಗಲಿ,
 ನಮ್ಮ ವತ್ತೀಪುತ್ರನಿಗೆ ಎಡೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ, ಭೇರುಂಡ ಕರಭಗಳ
 ಪಾಂಸಗಳಂ ಪಾಕವಂ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಂಟೆಯಂ
 ಮಾಡಿ ಭಟರುಗಳು ಎಂದು ಬವಗಿಸುವ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊ-
 ಳ್ಳಿರಲಿ, ಉಪ್ಪು ನೀಕಾದರೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಭಟರು ತಂದು
 ಬವಗಿಸುವರು, ಮಧುರ ಬೇಕಾದರೆ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಕ್ಷು ಸಾಗ-
 ರದ ಕರ್ಕರೆಗಳಂ ತಂದುಕೊಡುವರು, ಮೃಗದ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಕ್ಷು
 ರಸದಿಂದ ಪಾನಕವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿ, ಉಪ್ಪು ಬಿಡವ ತೆಗೆದು ವಪ್ಪದಿಂದ ಹು-
 ರಿದು ತುಪ್ಪದಿಂದ ಕಲಶಿ, ನೌಟಿನಿಂದ ತಿರುಗಿದರೆ ಕರ್ಪೂರಗಂಧವೆಸಗುವದು,
 ಮತ್ತದನು ಮದ್ಯದಿಂದ ಕಲಶಿ, ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆರೆಸಿ, ಹೊಸದಾದವವೆಗೆದು
 ದುಗಿಸಲದು ಯಿತ್ತರದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳಾಗುವದು; ಹೆನ್ನರಗಳಂ ತೆಗೆದು ಜೇ-
 ನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡಗಳಂ ಕಲಶಿ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆರೆಸಿ ನಣ್ಣೆಣಾ-
 ವಿಗೆಯಾಗುವದು; ಅಸ್ಥಿಯೋಳು ಬರದಿರ್ಪ ಆಮೃತವಿಶಿತವಂ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ-
 ಪಂಕದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸುಲರುಚಿಯಾದಪೋಗರವಾಗುವದು, ಚಂಪಕಗಂಧದಿಂದ
 ತಂಪಾದತನಿಗರುಳಂ ಇಂಪಿನಿಂದ ಸಂಹರಿಸಿ ಹುರಿಯಲದು ಸೌಖ್ಯಾದಿಕಾ-
 ಕವಾಗುವದು; ಹರಿ ಅವರೇಕಾಯ ಹೊಸಪರಿಯಗಂಧದಿಂದ ಹಸಸಾಗಿ
 ತೋರ್ಪ ನಿರುಳೆಯೋಳು ಮಧುವೆರೆಯ ಹಸಿದಿರುವ ರಕ್ತಸರಪಾಯಿಸಿ-
 ವಾಗುವದು, ಬದನೆಸುಕಾಯಿಯೊಡನೆ ಮೃದುವಾಂಸವಂ ಹುರಿದು
 ಮುದದಿ ಸಂಬರವೆರಬಿ ಬಡಿಸಲದು ಮುಚ್ಚರಿಗೆ ಟಿಡರೂರಕ ತಾಳದವಾಗು-
 ವದು, ಹಿರುಳವಾಂಸವತೆಗೆದು ತಿರುಹಿ ಪೂರಣಗೊಂಡು ವಸ್ತಿಯೋ-
 ಳು ಹದವಾಗಿ ಕರಿದರೆ ಕರಿಗಡಲುಗಳಾಗುವದು, ಕಚ ಪೆನಸಂಬರಿಕೆವ-
 ಜ್ಜಿಗಳಿಂದ ಮಾಡುವದು, ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲೋಸಂಗ

ಸ್ವಚ್ಛನುತ್ಪನ್ನಗಳಂತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಮಂಡೂಕಗಳಂತುಪ್ಪದೋಳು ಹುರಿದು ಸಂಡಿಗಳೆಂವೂಡುವದು, ತಂಡತಂಡ ಮೃಗದ ಪಲದಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಉಂಡಲಿಗೆಗಳೆಂವೂಡಿ ಬಳಸುವದು, ಬದುವಿಧಮದ್ಯದಿಂ ಬಿಸಿಯುಚೋಪ್ಯವನೂಡಿ ಹುರಿದ ವಗ್ಗ ರಣೆಗನುಕೂಲಮಾಗಿರ್ಪ ಮ ರಿಮತ್ಸ್ಯರಾಶಿಗಳೆಂ ತಂದು ಒದಗಿಸುವರು, ಮರೆನಾಚಿ ಫಲವೇನು, ಮ ಸವಕಾರ್ಯವು ಲಭಿಸೆ ಸುರೆಯಸಾಗರತಟದಿ ಸುರಿಸುರಿದು ಕುಡಿವುದಕ್ಕೆ ಸರಸಗೃಹವಂ ನಿಮಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವೆನು, ಎಂದುಬೇಳೆ, ಮತ್ತು ಎತ್ತಿ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿರಾ! ಈದಿನ ಮಾಡಿಸುವ ಭೃತನವಂ ಭುಂಜಿಸಿ ಪಾನವಂ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಯ ಮದಗಜವಂ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟು ವಶಮಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕಮಾದ ಭೇರುಂಡನಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಮಾದ ಭೃತನವಂಮಾಡಿಸಿ, ಸು ಶಾಸನುದ್ರವನ್ನೇ ಉಚಿತಮಾಗಿ ಕೊಡಿಸುವೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ನಿಕುಂಭಿಲಾವೇವಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವಂ ಕುರಿತುಶಪಥವಂಮಾಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆದಂಕೇಳಿದ ಭಟರು ಸಂತೋಷದಿಂ ಹಿಗ್ಗಿ ಕಾ ಕುಯಾಕಾತ ಸಿಂಹನಾದವಂಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಶುಕುಕರ್ಣನು ಉಗ್ರಬಾಹು ಬೇಳದ ಶಪಥವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ, ಈ ಅರಸು ನಿನ್ನೇದಿವಸ ಭಿಕ್ಷಿಸಿದ ಭೇರುಂಡವಾಂಸದಿ ಮದಹೆಚ್ಚಿ ತಲೆಗೇರಿ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಶಪಥವಂ ಮಾಡುವನು, ಈತನಿಗೆ ಬಾಲಬುದ್ಧಿಯು ಇನ್ನೂ ತೊಲಗಿಲ್ಲ, ಈ ಭೇರುಂಡವು ಈತನಿಂ ಹತವಾದದ್ದು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವನೆಂದು ನಂಬಬಹುದು, ಹೀಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಂ ಕುರಿತು ಶಪಥವಂ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ಆ ದೋಷವೇ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಂತರಿಗೆ ಜಂಶಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಈಗ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು, ನೆನಸಿದಂತೆ ಮದಗಜವು ತನ್ನ ವಶವಾದಬಳಿಕ, ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಭೇರುಂಡನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಭೃತನವಂ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಭಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದಈ ಮದಗಜದಿಂದಲೇ ಈಗಿನ ಭೇರುಂಡವು ಮೃತವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ವಶವಾಗುವ ಗಜದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಭೇರುಂಡ

ಹವು ಎದುರಾದರೆ ಸಂಹಾರಗೊಳಿಸುವೆನೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಈ ವಾಕ್ಯ
ವಂ ಭಟರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಅದರಿಂದ ಈಗಿನ ಭೇರುಂಡವು ಇಲ್ಲಿಯ ಗಜ
ದಿಂದಲೇ ಮೃತಮಾಹಿತಲ್ಲದೆ, ಈ ಅರಸಿನಿಂದಸಂಹೃತಮಾದುದು ಅಪ
ಧ್ಯವು, ಗಜಗಣಂ ಮಹಕಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸುವ ಭೇರುಂಡವು ಇಲ್ಲಿಯ
ಗಜದಿಂದ ಮೃತಮಾದುದುಂಟಾದರೆ ಅದು ಅಮಾನುಷಗಜವೇ ಹೊತ್ತು
ಸಾಧಾರಣ ಗಜಮಲ್ಲ, ಕಾಪನಕದಿಂದಲೋ, ಮತ್ಸ್ಯವಕಾರಣದಿಂದಲೋ,
ಯಾರೋ ಗಜರೂಪವಂತಾಳಿ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಇದು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವು,
ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯಂ ಮಾಡದೆ ಆ ಗಜವಂ ಹಿಡಿಯಲೆಸಿದರೆ ಏನು
ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸುವದೋ, ತೋರಿದ ಅರ್ಥವಂ ಹೇಳಿದರೆ ಮನು
ಷ್ಯನನ್ನೇ ತಿಳಿದು ಈ ಅರಸು ಲಜ್ಜಿತನಾಗುವನು, ಅಥವಾ ಕೋಪ
ಗೊಳ್ಳುವನೋ, ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಾ ಕಂಕುಕರ್ಣನಂ ನೋಡಿ
ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಎಲೈಮಂತ್ರಿಯೇ! ನಾನು ಭಟರಿಗೆಹೇಳಿದುದು ನಿನಗೆಸ
ಮೃತಮಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀನೇ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವೆವೆಂದು ಕೇಳಲು,
ಕಂಕುಕರ್ಣನು ಮಹಾವ್ರಭುವೇ! ದೈವದೋಗದಿಂದ ಮುಂದಣಮನೋ
ರಥವುಕೂಡ ಘಟಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು ಎನಲಾ ಉಗ್ರಬಾಹು
ವು ದೈವಬಲದಿಂದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಪೌರುಷದಿಂದ ಘಟಿಸಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದಂ
ತಾಯಿತು ಎನಲಾ ಮಂತ್ರಿಯು, ಪ್ರಭುವೇ! ಭೇರುಂಡನಂ ದೈವವೇ
ತಂದುಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ ಅದರ ವಾಸವನ್ನೈದಿ ಹುಡುಕಿದವರಾರೂ, ಎನಲಾಮಾ
ತಿಗೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಬಡಂಬಟ್ಟು ಆಪ್ತಜನರಿಂಕೂಡಿ ಭೋಜನವಂ
ಮಾಡಿ, ವಾನನಂಗೈದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ಅದೇರಿತಿಯಲ್ಲಿ
ಆತನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವೂ ಅಶನಪಾನವಂಮಾಡಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಆದಿನವಂ
ಕಳೆದು, ಆ ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಬೇಹುಗಾರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಆ ಮಹಾ
ಗಜವಂ ಹುಡುಕಿ ಅದರ ವಾಸವಂ ತಿಳಿದುಬಂದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಬಿ
ನ್ನೈಸಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು, ಅವರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಭ
ಟರುಗಳರಾ! ಆ ಮಹಾಗಜದ ಸಮಾಪದೋಳು' ದಾಖಿನ ಆನೆಗಳಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಹೊರಗೆಹೋಗದಂತೆ ಆಯತನಾದ ನೆರಪಣಿಗಳಂ ಅದರ ಪರಿವಾರದ

ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಲಾಗಿರುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಬಲೆಗವಂತೆ ಬಲವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ; ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಲಕುಂತಪಾಣಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರೊಡಗೂಡಿ ಕಾಡಿದರೆ ಎಂದೂ ಬಿಡುವು ಇಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಯವೇಳೆ ಸೂರ್ಯನು ಎದೆಯ ಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆ ಕಾಲದೊಳೆ ಆ ಗಜವು ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಮಗೂ ಕೂಡ ಬಂದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಲು, ದೂಸಿನ ಆಯವರು ಗಜದ ಸವಿವಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನೆಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದರ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಲು, ಕೆಲವರು ಸಂಕೋಲೆಗಳಂ ಹವರಿಸುವ ಆ ಆನೆಯು ಕಾಲುಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂದಿರಲು, ಆ ಗೂ ಮಹಾಗಜಕ್ಕೆ ನಿಜವೆ ತಿಳಿಯದೆ ಸುರದಿಂ ಸವಿವಾದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಗೈವ ಕರಣೀಸ್ಥಂಭಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಟ್ಟು ನಿಜವು ನೋಡಿ ಬಿಡು ಮಲಗಿರಲು; ಆಗ ಮಾವುತರು ಮಾಡುವ ಸನ್ನೆಯಂತೆ ದಾಪಿನ ಆನೆಗಳು ಸವಿವಾದವಂ ಪೊದುವದಕ್ಕೆ ಭಯದಿಂದ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು; ಅದು ನೋಡಿ ಉಗ್ರರಾದವು ಗಜವಂ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿರೆಯು ಭಟರಿಗೆ ನೇಮಿಸಲಾ ಭಟರು, ಉದಯಕಾಲದೊಳಗ್ಗವಾ ಭೂವಾಳ ರಾಗದಿಂ ಭೂಪತಿಗಳಂ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವಂತೆ, ಗಜನೋಹಕಮಾದ ಗಾಸವಂ ಗೈಯುತ್ತ. ವೃದ್ಧಂಗಳಂ ವೃದ್ಧಮಾಗಿ ಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಅಪೂರ್ವಶಬ್ದವಂಕೇಳಿ ಮಹಾಗಜವು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ದಾಪಿನ ಆನೆಯನ್ನಾಶ್ರಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಂ ನೋಡಿ ತ್ವರಿತಿಯಿಂದಿದ್ದು, ಹತ್ತರ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುವ ವೊತ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಕರಣಿಗಳ ತತ್ತರಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸುತ್ತಿರುವ ಸರಪಳಿಯ ಬಲೆಯನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಲಾರದೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಕಂಪಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಂಹಿತ ಧ್ವನಿಯು ಮಾಡುವಂತೆಕೇಳಿ, ಗಿರಿಗರ್ಜರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಸಿಂಹಗಳು ಕೂಗಿಗಳಾಗಿ ಕೂಗಲು, ಆ ಸಿಂಹನಾದದಿಂದ ಮಹಾಗಜವು ಮತ್ತೂ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಬಂದು ದಾಪಿನ ಆನೆಗಳಂ ವತ್ತರಿಸಿ, ಆ ಆನೆಗಳಮೇಲೆ ಅಡಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳ ಕಾಲುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಗಿರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೇ ಬಡಿದು ಕೊಡುತ್ತಿರಲು ; ಅದನ್ನೋಡಿ ಶಂಕು

కాను ఈ నుదాగజక్తే శోభబంధులక, అనునయక్కా, వం
చసిగ్గా బళగాగలారదేందు వేళి భయవంకల్పితి వతవంనూడి
శోభ్యవదేందు నియమిసలు; ఆగభటరేల్లరు బళశినితు బంజేవేళ
సింహనాగళంనూడి అనేకభేరికాహళధ్వనిగళం నూడుత, ఈ
గజవు గ్రాసార్థవారి నమ్మమేలీ బారదిరదేందు ఇక్షుదండగ
ళం, కదళి, నల్లకిలకాబిగళం ఎసియతనిశ్చబ్ద మారిరల గజవు,
అదం బందం లక్ష్మీనూడబి త్వరేయిబందు సుత్తలిరువ వృక్షగళం
కిత్తు, సరపణిగళం తావరేయ నూలుగళంత దరిదు ఇక్కుబడలెళ్
రక్కసరం నక్కలిక్కుత్తిరలారాక్షసరు, పరకు, కుంత, తూల, గజగ
ళంద ఆ మద్రాసేయం వ్రహరిసుత, శప్పుగళవార్గావారి అట్ట
కడదలొలసుగ రాక్షసాధిపన అప్పణేయం కేళలాగ, రాక్షసరా
యనం యావనూహసదిందలాదరూ ఆ మద్రాసేయం వతనూడిశోభ్య
రేందు భటరిగి అజ్ఞాపిసుత్తిరలు; ఆ గజవు, రక్కసరు వ్రాయే
గిసువ ఆయుధప్రహారవం లక్ష్మీవంనూడబి అల్లి సుత్తలిరువ సర
పణిగళం కిత్తుబిసురు, ఘడిఘడిసుత, ఒందొందు వేట్టనింద
నూరారక్కసరం సందరిసి, కాలగళం యోనకి శిల బిసుడుత
ఓడిబరువరక్కసరమేలీ కవిదుబరుత్తిరలు; అదంనోడిలుగ్రూ
హువు ఈ గజవం యావ టుపాయదిందలాదరూ సాధ్యవాగువంత
నూడిరేందు నుడిదు, బళక ఎల్వీ భటరుగళరా! ఇన్న సాహస
వంనూడి, దూరవారిపొడి నింతుగజవు విశ్రమిసికొండబళక నా
ను అప్పణేయం శోడువేసేసలు; ఆ సేనీయలెళ్ డాగవాలూ న
వట్టవారి టుళద రక్కసభటరేల్లరు ఆ నుద్రాసేయోడనే యోర్నా
టవంబిట్టు, బందేయోలెళ్ గుంపాగినితు అదన్నే జిరగాగి
నోడితుత్తిరలు; ఆ సమయదోళాగజవు ఈ రక్కసరగుంపంనోడి
డి, పన్నో కపటదిం బట్టాగి తన్నమేలీ బిళువరేందు తిళదు
శోపెదిం దూరట: గిరితిబరనం ముడుకుత పొడిగుత్తిరలు; ఆగ

ಕೋಪಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವಂತೆ ಮದ್ದಾನೆಯ ಶರೀರವು ಬೆಳೆಯುವದನ್ನೋಡಿ, ಶಂಕುಕೊನು ಮಹಾಪ್ರನಾಸಬಂತೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನಿಗೆ ತೋರಿದವರಿಯಂ ತಿಳುಹಿದರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನು ಕೇಳುವನೋ? ಇಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ಖತನದೋಳು ನಿಂತು ಪ್ರಾಣವಂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನೋ ತಿಳಿಯಕೂಡದಾದ್ದರಿಂದ, ವಂಚನೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದೀರಾಯನಂ ತೊಲಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಇವನಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗಲಾರದು; ಉಳಿದ ರಕ್ಷಸರು ದೂರವಾಗಿ ಪ್ರೋಗಿರುವದರಿಂದ, ಅವರಂ ಸನ್ನೆಯಂಮಾಡಿ ಕರೆಯುವದಕ್ಕಾದರೂ ಸಂವಕಾಶವಾಗುವದೆಂದರಿತು ಅಯ್ಯಾರಾಕ್ಷ ಸಾಧಿಸತಿಯೆ! ಈ ತುಂಟಗಜವಂ ವಶಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಿಕಾ ಸಮುದಾಯವು ಈ ವನದೋಳು ಹೇರಳವಾಗಿರುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಆಗ್ರಹವಂಬಿಟ್ಟು ಬಾರೆಂದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಹಸ್ತವಂಸಿದಿದು ದೂರದೊಳಿರುವ ಮಾತೊಂದು ಗಿರಿಶಿಖರವನ್ನೈದಿಸಿ ಅಯ್ಯಾರಾಯನೇ ! ಈಗ ಈ ಮದ್ದಾನೆಯಂ ನೋಡುವನಾಗು, ಎನಲೂ ಮಹಾಗಜವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವ ವರ್ಷಕಾಲಮೇಳುದಂತೆ ಬೆಳೆದು ಗಿರಿಶಿಖರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತ, ಕೊಂಬುಗಳಂ ಆ ಗಿರಿಶಿಖರವಂ ಮೀಟುತ್ತಿರಲು ; ಆ ಗಜದ ಉತ್ಸಾರವಂ ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಏನೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ಇದು ಗಜಮಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸಕಾಲವಂ ನಾಶಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಗಜರೂಪವಂತಾಳು ಬಂದ ಮೃತ್ಯುವೆಂದು ಪೇಳಬೇಕು, ಇನ್ನೇನುಗತಿಯು, ಗಿರಿಶಿಖರವಂ ಮೀಟುತ್ತಲಿಥೆ, ಸೇನೆ ಏನಾಗುವದೋ, ನನಿಗ್ಯಾಕೆ ಈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಯಿತೋ ಎಂದ ಪೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳು ನದೀವನ ಸಮೇತವಾದ ಗಿರಿಶಿಖರವಂ ಮೀಟುವ ರಭಸದಿಂದ ಕೋಟಿ ಶಿಡಿಲುಗಳು ಏಕಪ್ರಾಣಿ ಭೂಮಿಯಂ ಇಬ್ಬಳಿಸುವಂತೆ ಭೋರನಾದ ಶಬ್ದಮುಂಟಾಗಲು, ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹವೆಲ್ಲವು ಭಯದಿಂದ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡು ನೆಲವಂ ಕಚ್ಚಿರಲು ; ಆಗಲಾಮದ್ದಾನೆಯು ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಮೀಟಿದ ಗಿರಿಶಿಖರವಂ ನೋಡಲಿನಿಂದ ತೆಗದುಕೊಂಡು ನೋಡಿ ತೂಗಿ ಗುಂಪುಕೊಂಡುವ ರಾಕ್ಷಸರನೇಲೆ ಎನೆಯಲು, ಗಿರಿಶಿಖರವು ಭೋರಿಡುತ್ತಲೆಂದು ರಕ್ಷಸರ ಗಂಪಿನಮೇಲೆ

ಬೀಳಲು, ಅದರಿಂ ಆ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪವೆಲ್ಲ ಶೂನ್ಯಮಯವಾಗಲು, ಮತ್ತೂ ಆ ಭೂಭಾಗವೆಲ್ಲವು ಉದ್ಘಾತಿಯಂತೆ ಎರಡುಮೂರ್ತು ತೂಗುತ್ತಿರಲು, ಕಿಡಿಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಇವಿಗಳಂತೆ ಆ ರಕ್ತಸರೆಲ್ಲರೂ ಭೂತಲದೊಳದಾಗಿ ಹತರಾಗಲು; ಅದನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಉರಸ್ತಾಡನವಂ ಗೈಯುತ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲು, ಆಗ ಶಂಕುರ್ಕ್ಕನು ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿಂ ಮೂರ್ಛೆಯಂ ತಿಳುಹಿಸಿ, ಐಯ್ಯಾ! ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೇ ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಾದವನು ಧೈರ್ಯಹೀನನಾದರೆ ಉಳಿದವರ ಬಾಳು ಏನಾಗಬೇಕು, ನೀನಾದರೂ ಕ್ಷೇಮವಂತನಾದೆಯಲ್ಲಾ, ಮಾರಿ ಹೋದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಡುಕಿ ಫಲವೇನು ವ್ಯಸನವಂಬಡೆಂದು ಬೇಳಲು;

ಆ ಕಾಲದೊಳಗಿರಿವಿರವಂಮಿಟ ಬಿಸುಟದ್ದರಿಂದರಕ್ಕ ಸರೆಲ್ಲರೂ ಮೃತರಾದರೆಂದುತಿಳಿದು ಮದ್ದಾನೆಯು ಎಂದಿನಂತೆ ಹೆಣ್ಣಾನೆಗಳಂ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಸೋಂಕದೆ ಬರುತ್ತಿರಲದನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಏನೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ಮಹಾಗಜವು ಭೂಮಿಯಂ ಸೋಂಕದೆ ವೇಗದಿಂಬರುತಲಿಥೆ ಇದೇನು ಜೋದ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯು ಎಲೈ ರಾಯನೇ! ಇದು ಅವಾನುಷ್ಣಗಜವಾದದ್ದರಿಂ ಗಿರಿಯಂಮಿಟರಕ್ಕ ಸರಂ ಸಂಹರಿಸಿತು, ವಿಷಾರ್ಥಿಯಂಪಾಡದೆಕೊಂದುದರಿಂದ ಈ ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇರಕೂಡದು, ಸ್ವಸ್ಥಾನವನ್ನೊದುವನಾಗು ಎಂದು ಬೇಳಲು; ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಜಯವಂ ಸಂವಾದಿಸಬೇಕೆಂದುಪೋಗಿ ವರಾಜಯವಂಹೊಂದಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಮುಖವಂ ತೋರಿಸಲಿ, ನಾನೊಂದಿಣಿಸಿದರೆ ತಾನೊಂದಾಯಿತು, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಅಸಹಾಯಶೂರರಾದ ರಾಕ್ಷಸಭುಕೆರೆಲ್ಲರು ಒಂದು ತುಂಬಗಜದಿಂ ಹತರಾಗಿ ಶೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದಬಳಿಕ, ನಾನು ಲಜ್ಜಾ ರಹಿತನಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನವಂ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮರಳಬಾಡು ಮತ್ತೂ ಈ ಆನೆಯೊಡನೆ ಸೇನಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನಾದರೂ ಬಿಡುವನೆಂದು ಬೇಳಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಶಂಕುರ್ಕ್ಕನು ಐಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನ್ನೆಯಾನದೋಬಂದು ಕಾಡಾನೆಯೊಡ ಪ್ರಾಣವಂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದ್ವಿತಾನೆ ಏನು ಯಕ.

ಸ್ಪಂಟಾಯಿತು, ಆದ್ದರಿಂ ಅವಾನುಷ್ಕಗಜವಂ ವಶಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ವೆಂಮಾಡಿ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಲೋಕಾವವಾದವು ತೊಲಗಿಯತಸ್ಸು ಉಂಟಾಗಿ ಈ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತ ಯಶೋವಂತನಾಗಿರುವೆ ಎಂದು ಪೇಳಲು; ಉಗ್ರಚಾಹುವು ಏನೈ ! ಮಂತ್ರಿಯೇ ಯಶೋವಂತನಾಗುವೆ ಎಂದು ಆಶೆಯಂತೋರಿಸುವೆ! ಪೂಣವಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರತಂದವನಾದುದರಿಂದ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾಣಾಪ್ತನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು, ಸೇನೆಯು ನಷ್ಟವಾದನಂತರ ಏನು ಯತ್ನ ಸಾಗುವದೆಂದು ಪೇಳಲು, ಮಂತ್ರಿಯು, ರಾಯನೇ! ಸೇನೆಯು ಹೊರಟಾಗಲೇ ಅವರ ಆಶೆಯಂ ಬಿಟ್ಟೆನು, ಭೀರಂ ಡನಂನೋಡಿವಾಗಿ ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಆಶೆಯಂ ಬಿಟ್ಟೆನು, ಹೋದವನಾತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಫಲವೇನು, ಸ್ವಸ್ಥಾನವಂನೈದುವದಕ್ಕೆ ಲಜ್ಜೆ ಉಂಟಾದರೆ, ರಸಾತಲದೋಳಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲಪುರೋಹಿತರಾದ, ಮಾರೀಚ, ವಿದ್ಯಾಜಿಹ್ವ, ಕಾಲನೇಮಿ ಮೊದಲಾದ ಮಾಯಾನಿದ್ಯವಿಶಾರದರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ, ಶವಭಕ್ಷಕ, ಮೇದೋಹೋತ, ಶೌಷ್ಕಲಕರೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರಿರುವರು, ಅವರು ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಯಂ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ರಾವಣಾದಿಗಳು ಮಾಡುವ ನಿಷ್ಕುಂಭಿಳಾ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯರ್ಯವೆಂಮಾಡಿದವರು, ಅವರ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡುವದು, ಆದ್ದರಿಂ ಅವರ ಸಮಾಪವನ್ನೈದುವನಾಗು, ಮತ್ತೂ ನಮಿಗೆ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ, ಸರಾಂತಕ, ಹ್ರಸ್ವಕರ್ಣ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಗಳು ನಷ್ಟರಾದ ಬಳಿಕ ಮಾಯಾನಿದ್ಯವಂ ಶ್ರಮದಿಂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಯಿತು, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಾದರೋ, ಕಶ್ಯಪಕುಲೋತ್ಪನ್ನರಾದ ದೈತ್ಯಸಂಘಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಪುಲಸ್ತ್ಯವಂಶಸ್ಥರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಹೇಳುವರಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂ ಶೌಷ್ಕಲಕನಂತರಣುಹೊಕ್ಕು ಮನೋಭೀಷವಂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಚಾಹುವು ಐಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯೇ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಕತ್ತೂಗಳ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಕುಮಾರಂಗೆ ವಿಜ್ಯೆಯಂ ಹೇಳಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಮಿತ್ರರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಂಥಾನರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಹೇಳುವೆ

ದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಯ ಉಂಟಾಗಿ ಎಸಲು, ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಅದುದ್ದೆ ರಾಕ್ಷಸರಾ
ಯನಲ್ಲ, ಪುತ್ರಿಯಾದ ದೇವಯಾನಿಯು ನಿಬಂಧದಿಂದಲೂ, ಕಚನುವಾ
ಡುವ ಅಕುಟಲಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಅನುರೂಪ ಆ ಕಚನಲ್ಲಿ ಮತ್ತರವನ್ನೆ
ಣಿಸಿ, ಅನುರೂಪ ಭಕ್ತವೆಂಬುದು ಆ ಭಕ್ತವು ಮದ್ಯದೋಳ್ ಕಡಡಿ ಬ
ಪ್ಪಿಸಲು, ಅದರ ತಿಳಿಯದೇ ಪಾನವಂಗೈದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಕಚ
ನಂ ತಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲಿರುವನನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಸತ್ಯವಂತನಾದ ಆ ಕಚನು
ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಉದರವಂ ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಬಳಿಕ ತ
ಮ್ಮಂ ಬದುಕಿಸುವವನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮೃತನಂದೇವನೀ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಉ
ಪದೇಶವಂಗೈದು ಅವನು ಬದುಕಿಸಿ ತಾವೂ ಬದುಕಿದರಲ್ಲದೆ ಶಿಷ್ಯಸಾ
ಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ; ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಏನೈ !
ಶಂಕುಕರ್ಣನೇ! ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಂ ಸ್ಮರಣಲ
ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮದ್ಯನಂ ಎಂದು ಪಾನವಂಗೈದರೆನಲು, ಶಂಕುಕರ್ಣ
ನು ಐಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನೆ! ದೈತ್ಯಗುರುವಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು ಅಂ
ದುಮೊದಲುಗೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮದ್ಯವಾನವಂಗೈದರೆ ಪತಿತನಾಗಲಿ
ಎಂದು ಕಪಿಸಿದನು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮದಿಗಳು ಸನ್ಮತರಾದರು ಎಂದು
ಪೇಳಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಏನೈ ಮಾತಿಯೇ! ಇಷ್ಟು ವಿವರವೂ ತಿಳ
ದು ಹೇಳಿದಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಮಾತಂವಿೂರಿ ನಡೆಯುವವರಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮನೋ
ರಥವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಅಧೀನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ; ಅಷ್ಟರೋಳ್ ಸ್ತ್ರೀ
ಸೃಷ್ಟಿ ಅನ್ನೋದಕವಂ ತಂದುಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಗಜ
ದಿಂ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯು ನಷ್ಟವಾದುದಂ ತಿಳಿದು ರಾಕ್ಷಸನಾಯಕನೇನಾದ
ನೋ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅವರೊಡೊ
ಡಗೂಡಿ ಆ ಸ್ಥಳವಂಬಿಟ್ಟು ಶಂಕುಕರ್ಣಸಮೇತನಾಗಿ ರಸಾತಲವನ್ನೈ
ದುತ್ತಿರಲು; ಇತ್ತಲಾ ಆ ದೀಪದ ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭೂಕಂಪನವಾದು
ದಂನೋಡಿ ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ;

ಅತ್ತಲಾ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ರಸಾತಲವನ್ನೈದಿ ಕಾವ್ಯಾಚಾರಿ
ರುವ ಸಾಧನಂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಿ ಅವರಂಕಂಡು ನಾನಾ

ವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳಂ, ದುರ್ಲಭವಾನ್ ಮಾಂಸಗಳಂ, ವಸ್ತ್ರಮಾ
ಲ್ಯಗಳಂ ಮುಂದಿರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯೊಡಗೂಡಿ ನಿಂತಿರ
ಲು, ಅವರಂನೋಡಿ ಶೌಷ್ಕಲಕನು ಏನಿರೈ ನೀವ್ಯಾರೆಂದೆನಲು, ಕಂ
ಕುಕರ್ಣನು ಸಾಮಾ ಈ ರಾಯನು, ಪಾತಾಳಲೋಕವಾಸಿಯಾದ
ಭೀಮಬಾಹುವಿಗೆ ಪುತ್ರನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು, ಈತನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾದ
ನನ್ನನ್ನು ಕಂಕುಕರ್ಣನೆಂದು ಪೇಳುವರು, ತಮ್ಮ ಪಾಪವಂಕಂಡು ಕೃ
ತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿವೆನಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಶೌಷ್ಕಲಕನು ಏನುಕಾ
ರ್ಯವಂಕುರಿತು ಬಂದಿರುವಿರಿ ಎನಲಾ ಕಂಕುಕರ್ಣನು ಸಾಮಾ, ಪಾ
ರುಷದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಾಧನನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಈ ರಾಯನು ನಖದವ್ವು
ಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಮಹಾಸಿಂಹದಂತೆ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತ, ಕೂರರಾಕ್ಷಸ
ರಿಗೆ ಪರಮಸಾಧನವಾದ ಮಾಯಾವಿದ್ಯವಂ ಸಂಪಾದಿಸಲೋಸುಗ ಬಂದಿ
ರುವನು ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು; ಅದಂಕೇಳಿದ ಶೌಷ್ಕಲಕರು ಎಲೈ ರಾಯನೆ
ನಿನ್ನ ತಂದೆಮಾದ ಭೀಮಬಾಹುವು ನಮಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ
ರುವನು, ಆದ್ದರಿಂ ಆನನ ಪುತ್ರನಾದ ನೀನು ಬಯಸಿದುದಂ ಪೇಳುವೆನು
ಕೇಳು, ಬಂದು ಸಂವತ್ಸರ ವ್ರತಸ್ಥನಾಗಿರಂದುವೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಮುಂಡನ
ವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಗೋಚರ್ಮವಂ ಪೊದ್ದಿತಿ, ಆಚರಿಸುವ ನಿಯಮವಂ, ಮು
ತ್ತು ಮಾಯಾಸುರನಿಂದಾಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯವಂಕೂಡ ಪೇಳಿ ಮಂ
ತ್ರೀಪದೇಶವನಾಡಿ, ಅಕ್ಷರಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಿಂ ನಿರ್ಜೀವನಾಮುಷ್ಯವಾ
ಹನನಾಗಿ ಜಪವಂಮಾಡುತ್ತ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ
ಉಕ್ತವಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಹೋಮತರ್ಪಣಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರು, ಮಂತ್ರ
ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿರರ್ಕನಕ್ಕೆ ಬರುವದು ಎಂದುಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಲು;

ಬಳಿಕ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಶೌಷ್ಕಲಕರಆಜ್ಞಾನುಸಾರಮಾಗಿಲಚಲಚಿತ್ತ
ನಾಗಿಜಪಹೋಮಗಳಂಮಾಡುತ್ತ ಬಂದುಸಂವತ್ಸರವರ್ಯಂತರ ವ್ರತಸ್ಥನಾ
ಗಿದ್ದು ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯ ಲಭಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ
ದೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಕನ ಉಂಟಾದ್ದಂ ಶೌಷ್ಕಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಹಿಸಲವರು
ಸಿದ್ಧಿಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಮನದೋಳ್ಳನೆಂದು ಜಪಸೂಂಗಳಾಗಲೋಸುಗ

ಬಹು ದ್ರವ್ಯ ಪಶುಗಳಂ ಮಹಾಯಾಗದ ಮಾಡಿಸಿ, ಕತಘಂಟೆಯುಕ್ತ
 ಮಾಡ, ತೂಸು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಡು ಎಂದು ಮಹಾಶೂನಂ
 ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇದು ದೇವತೋಪಾಸನೆ
 ಯೆಂಬದ್ದವಾದದ್ದು ಇದರವೇಳೆ ಕಾಲಚಕ್ರ ಬಂದೇವೊರತು ಇಂದ್ರನ
 ವಜ್ರಾಯುಧವುಳ್ಳಾಡ ಸಾಗಲಾರದು, ಇದರವರ ಯತ್ನ ಏನುಸಾಗು
 ವದು, ಕಾಲವೇರಗಳನ್ನರಿತು ಮಾಯಾವಿದ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ, ಕತ್ತುಗಳ
 ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ಜಯವಂದೊಂದಿ ಯಶೋವಂತನಾಗೆಂದು ಆ
 ಶೀರ್ವದಪಂಚಾಡಲು ; ಬಳಿಕ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಕಂಕುಕರ್ಣನೊಡ
 ಗೂಡಿ ಶೌಷ್ಕಲರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನೊಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗೊಂಡು ಬರುತ್ತಿ
 ರಲು, ಕಂಕುಕರ್ಣನು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಕುರಿತು ಆಯ್ಯಾರಾಯನ! ಪುಂ
 ತ್ರಿಸಿದ್ಧಿ ಉಂಟಾದದ್ದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೇನೆನ್ನಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಐಯ್ಯಾ
 ಶಂಕುಕರ್ಣನೆ ದೇವತಾಪ್ರಸಾದಲಬ್ಧಮಾದ ಈ ಶೂಲಾಯುಧವಂ ಕೊ
 ಟ್ಪಿರುವರು, ಮತ್ತು ನಿದರ್ಶನ ಉಂಟಾದ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಂ ನೋಡೊ
 ದುವೇಳೆ ಆಗಲೇ ಶಂಕುಕರ್ಣನಂತೆ ರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ನಿಲ್ಲದಂನೋಡಿ
 ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಗಜವಾಗೆಂದುಹೇಳಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಗಜರೂಪವಂ
 ತೂಳೆ ಮೆತ್ತು ಶಂಕುಕರ್ಣನು ವೇಳೆದಂತೆ ನಾನಾರೂಪನಾಗಿ, ಅಂತ
 ಧಾರನನಾಗುತ್ತ ಕೌತುಕವಾದ ವಿಷ್ಯಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದೊ
 ವನೋಡಿ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಈ ಅರಸನಿಗೆ ತನ್ಮಂತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಂನೂ
 ಡುವ ಉಪಾಯವು ತಿಳಿದಿರುವದೋ ಇಲ್ಲವೋಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಐಯ್ಯಾ
 ರಾಯನೇ ನನ್ನಂತುರಗರೂಪನಾಗಿ ಮಾಡೆನಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಕಂಕು
 ಕರ್ಣನನ್ನಸಾಗುವಂ ಪಿಡಿದುಉದಿ ತುರಗರೂಪನೊಡನೆ ಬಳಿಕ ಮು
 ಹೂರ್ತದಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಗೈದು ಅವನಂಕುರಿತು ಮುಂದಣ ಕಾ
 ಯವೇನೆಂತೆನಲು, ಐಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ ಶತ್ರುಸಂಹಾರೋಪಯುಕ್ತವಾದ
 ಆಯುಧವಂ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಂಕೂಡ ಸಂಪಾದಿಸಿದವನಾದೆ, ನೀನು ಬ
 ಯಸಿದುಬೇನುಇದ್ದರೂ ಸಫಲವಾಗುವದು ಎಂದಾ ನುಡಿದು, ಮತ್ತು
 ತನ್ನಮನದೊಳೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನು ಕಾನುಹೇಳದಂತೆ ಗುರುನೀವೆ

ಯಂವಾದಿ ಸೂರ್ಯಾವಿದ್ಯವಂ ಸುವಾದಿಸಿದವನಾದರೂ, ಸ್ವಪ್ನದ್ವೀಪ
ವಾಸಿಯಾದ ಆ ಮಹಾಗಜವಂ ವಶರೂಪಿಗಳೊಳ್ಳು ವಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇ
ನೆಂದು ಕೇಳುವನು, ಆ ಗಜವಾದರೋ, ಹತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಪ್ನ
ಕನದೈರವಾಗಿ, ಸುಲಕ್ಷಣಬಿಂದುಗಳಂ ಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಅಂತರೀಕ್ಷಗೂ
ವಿಯಾಗಿ, ಇರುವುದರಿಂದ, ಯಾವನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೋ ಐರಾವತವು
ಮಿಯುಂಕುರಿತು ಬಂದು ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಗೃಹದ ತೀರದೊಳಿಳಿದು ಇಕ್ಷ್ವಾನವಂ,
ಸುಂದರಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣಿನಿಗಳಂ, ಕ್ರೀಡಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಾಸರೋವ
ರವಂಕೂಡ ನೋಡಿ, ಇದು ವಾಸಯೋಗ್ಯವೆಂದರಿತು, ಸ್ವರ್ಗವಾಸ-
ಖ್ಯವಂ ಮರೆತು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವದು, ಅದು ರಾಕ್ಷಸರ ಬಲಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ
ವಶವಾಗುವದುಂಟೆ, ಅಥವಾ ವಶವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಗಜಕ್ಕೆ ಬಡೆಯನಾ
ದ ದೇವೇಂದ್ರನ ರೂಪವರ್ಧನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ
ವಶವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಕುರಿತು ಐಯ್ಯಾ
ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೇ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವಿರುವದು ಹೋಗಿಬರುವೆನೆಂದು
ಪೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಲಿಸಿದನವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾಸುರಯುದ್ಧ
ನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿನೋಡಿರುವ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಬರೆದಿ
ರುವ ಸಪರಿವಾರನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನೋಡಿ ಅದಂಬರ
ದುಕ್ಕೊಂಡುಬಂದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಅವನೊಡಗೂಡಿ
ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಿದ್ದು, ತಿರಿಗಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂ
ಭವಂಕೂಡಿಶಿಕೊಂಡು ಪ್ಲವ್ಯದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಕುರಿ
ತು, ಐಯ್ಯಾ! ರಾಯನೇ ಯಾವಸಾಹಸದಿಂದಲಾದರೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ಮದ
ಗಜವಂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಮನೋರಥವಿರುವದಷ್ಟೆ, ಈ ಗಜದ
ಲಕ್ಷಣವಂ ವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಿದರೆ ಯಾವಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಐರಾವತವು
ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವದು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಇದಂ ವಶವನ್ನಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕಾದರೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ರೂಪವಂಧಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ವಶವಾ
ಗದು, ಆದ್ದರಿಂ ಆ ದೇವೇಂದ್ರನಂಕಂಡು ಅವನರೂಪದಂತೆ ರೂಪವಂಧ
ರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆತನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ, ಸಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ದು

ಗಗನಮುಪ್ಪ, ಮತ್ತು ಚಿತ್ರನದರ್ಶನವೂ ಮೂರ್ಧನವಾದುದರಿಂದ ಪರಿವಾರಂ,
ಮೇತನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನೋಡಿ, ರಾಕ್ಷಸಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಉದಯಾದವನಲ್ಲಿ
ಬರೆದಿರುವ ಆತನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನೋಡಿ ಅದೇವರಿಯಾಗಿ ಬರಮಕ್ಕೊಂ
ಡು ಬಂದುಇರುವನು, ಇದನ್ನೋಡಿ ಶಾಪ್ಕುಲಕರಿಂದ ಉಪದಿಷ್ಟನಾಗ
ಮಂತ್ರವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಬೇವೇಂದ್ರನಂತಾಗಿ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ
ಕ್ಕೂ ಆತನಪರಿವಾರದಂತೆ ರೂಪವನ್ನಂಟುಗೂಡಿ ಮಂದಿಗಳಂ ಪೋಗ
ಳಶಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪೋದರೆ ಆ ಐರಾವತವು ತನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು
ತನ್ಯಂಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದೆ ಬಂದನೆಂದುತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ವರನಾಗುವದು ಎಂದು
ಪೇಳಿ ಪಿತೃಪುತ್ರವಂ ತೋರಿಸಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅದಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ನೋಡಿ, ಮಂತ್ರಿಯಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತ, ಇಂದ್ರನ ಭಾವಚಿ
ತ್ರದೊಳಲಂಕರಿಸಿರುವಂತೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ತನ್ನ
ಪರಿವಾರವಂ ಅವನ ಪರಿವಾರದಂತೆಯು, ಶಂಕುಕರ್ಣನಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
ಯಂತೆಯೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ಗುರುವಂ ಮನದೋಳ್ ನೆಂದು ಇಂ
ದ್ರನರೂಪವಂ ಧ್ಯಾನಿಸಲಾ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾದ್ವೈ
ವೇಂದ್ರನಂತೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲು; ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವಂ ಸ್ವಲ್ಪಶಿ
ಖಾದಿದಮಾತ್ರದಿಂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇಂದ್ರನ ಪರಿವಾರದಂತಾಗಲು; ಆಗ
ವಂದಿಮಾಗಧರು ಬೇವೋತ್ತಮನೇ! ಜಯವೆಂದು ಪೋಗಳಲು; ಅವರಿಂ
ಬೊಡಗೂಡಿ ಹೊರಟು ಸರೋವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಕೇವೃಕ್ಷದ ಜಗ
ರುಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಐರಾವತವಂಕಂಡು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲು,
ವಂದಿಮಾಗಧರು, ಜಯನುರಾಧಿವನೇ! ದಾನವದರ್ಪಣ್ಣನೇ! ತ್ರಿಲೋ
ಕಾಧಿಪತಿಯೇ! ಐರಾವತಾರೂಢನೇ! ಜಯವೆಂದು ಪೋಗಳುತ್ತಿರಲು ;
ಅದಂಕೇಳಿ ಐರಾವತವು ಅವನನ್ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ
ರಿವಾರವೆಲ್ಲವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಒಡೆಯನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ಯಂ ಸಂತ್ಯ
ಸಲು ಬಂದನೆಂದು ಕಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬುತ್ತ, ಸೊಂಡಲನ್ನಿತ್ತಿ ಕುಂಭಸ್ಥ
ಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಾಗಿದ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದಭಿವಂದಿಸುತ್ತಿರಲು; ಅದನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರ
ಬಾಹುವು ತಾನು ಕಪಟದೇವೇಂದ್ರನಾದರೂ ಕಂಬನಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು,

ಮಾವೃತನು ಅಂಕುಶವೆಂಬಿಡಿದು ಆ ಮಹಾಗಜದ ಸಮಾಪವನ್ನೈದಿ ಮೃದದವನಿ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬೊಡುತ್ತಿರಲಾಗುವು ಆ ಮಾವೃತನಂ ಪನ್ನ ವತ್ತ ನಂತೆತಿಳಿದು ನೊಂದರಿನಿಂ ಮೈದಡವುತ್ತಿರಲು, ಆಗಲಾ ಮಾವೃತನು ಅದರ ಸ್ಕೂಂಡಲಂ ಪಿಡಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಮ್ರಭಾವದಿಂಕೂಡಿ ಕಪಟದೇವೇಂದ್ರನ ಒಳಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಲ್ಲು; ಆಗ ಕಪಟದೇವೇಂದ್ರನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಗಜವು ವಶವಾಯಿತೆಂದುತಿಳಿದು, ಆ ಗಜಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಉಲಾರವಂ ಪೊದ್ದಿಸಿ, ಪಚ್ಚಿ ಬಾವುಲಿಗಳಿಂದಲೂ, ರತ್ನದದಂಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿನ್ನದ ಕಾಬ್ಬಡಗಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ವರ್ಣದ ಸರಪಳಿಗಳಂಕೂಡಿದ ಘಂಟೆಗಳಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಕಿರುಘಂಟೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗೆಜ್ಜೆ ಸರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕಪೋಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವತ್ರಗಳಂ ಬರೆದು, ರತ್ನದ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ ಮುತ್ತಿನ ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಿಧಾರವಂ ಲೇಪಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಂಹಾಕಿ, ಇಕ್ಷುಬಂಡ ವೊಡಲಾದ ಭಕ್ಷಣವದಾರ್ಥಗಳು ಮುಂದಿರಿಸಿ ಮಂಗಳಾರತಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರವೇಷದ ಉಗ್ರ ಬಾಹುವು ಐರಾವತಕ್ಕೆ ಪ್ರವಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಮಾತಲಿಯಂತಿರ್ಪ ಮಾವೃತನ ಹಸ್ತಲಾಘದಿಂ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯವೇಷಧರನದತಂಕುಕರ್ಣನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಗಜಾರೂಢನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇವೇ ಪರಿಯಾಗಿ ಸರೋವರವು ಪ್ರವಕ್ಷಿಣವಂಗೈಯ್ಯತ ನಲ್ಲಾಕುರುವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲು;

ಆಗ ಕಪಟದೇವತೆಗಳಾವ ರಾಕ್ಷಸರು ಒಬೊಬ್ಬ ರಾಗಿ ತನ್ಮತಿತಮ್ಮ ರೂಪಿನಿಂ ಐರಾವತಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಹಾರವಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಅದಂ ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ಮೈದಡವುತ್ತ ಪರಿಪರಿ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಕಬಳವು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತ, ಬೆಗರುಗಳಂ ಹಾನಗೆಯೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತ ವಳಗಸುತ್ತಿರಲು, ಐರಾವತವು ಆ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೋಡಿ ಯಾವಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿಯೋ ಬಡೆಯನುವ ದೇವೇಂದ್ರನು ರಾಕ್ಷಸರ ಪರಿವಾರವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಬಡೆಯವೇಳದಂತೆ ಕೇ

ಳಂವುದು ನಮಗೆ ಪರಮಧರ್ಮವೆಂದು ನಿಲ್ಲುವದಿವರಿನಿಲ್ಲದ್ದು. ಇದೆ
 ಳುವದೆಂದು ನೋಳಿದರೆ ಕೆರಳುತಾ, ಪೃಕ್ಷಮಂ ನೂರಿವಂತೆ ನಿದುನಿದಿಸಿವರೆ
 ದೇರುಸಮೇತವಾಗಿ ಕೀಳುತ, ಕಪಟದೇವೇಂದ್ರನೂಸ ಬಗ್ಗಬಾಹುವಿನ
 ಅಸ್ತನೆಯಮೋರಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಬಿಡದು ಪಳಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಣಿಗೆ ಪೀತಿ
 ವಾತ್ರಂಗಳಾದ, ಮೋಹರರೂವಂಗಳಾದ ಪೆಣ್ಣುನೆಗಳಂಪೊಡಗೂಡಿ
 ಸೂದಿದಿಂ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಸಂತುಷ್ಟಪ್ರಚಿತ್ತದಿಂ ರಾಕ್ಷಸರ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗೆ
 ಪೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು. ಅಂತೆಳದು ಕುಳುಕರ್ಪಿಸು ಐಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷ
 ಸರಾಯುತೆ ಈ ಐರಾವತವು ನಿನ್ನ ಪಡನರ್ಮಿಯಾದವರಿಂದ ನೀಳು ನೆನೆವ
 ಕಾರುಗನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡುವುದೆಂದು ಪೇಳಿದೀಕು, ಮತ್ತೂ ನಿನಗೆ ಅ
 ಭ್ಯುದಯಸಮಯವು ಬದಗಿತು, ಇಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗಸಂಪ್ರಾಪ್ಯವ ಅನು
 ಭವಿಸುತ್ತ ಯಶೋವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಐರಾವತವು ಅನಾಥವಾಗಿ ಭೂ
 ಮಿಗೆ ಬರುವವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಮದಿನಂತೆ ಆತನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ
 ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿಗೆ ಭೂರೋಕಾಧಿಪತ್ಯವು ಮೊದಕಲಾರದು, ಆದ್ದರಿಂದ
 ನೋಬಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರವನೆ ಬದಗಿದೀಕು,
 ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ದ್ವೀಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಜಯಿಸುವವಕ್ಕೆ ಯತ್ನ ಮಾಡಬೇ
 ಕೆಂದುಬೀಳಲು, ಅದಲೇಕೇಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರನೇಷಧರನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹು
 ವು ಮನಮೋಲೋಚಿಸಿ, ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸಸೇನೆಗಳು ಚೊಡ್ಡೆ
 ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಐರಾವತಾರೂಢನಾಗಿ ಬೋಲೋಕದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು
 ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ, ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪ ಮೊದಲಾದ ಭೂಭಾಗವಂ ಜಯಿಸಲೆ
 ಳಿಸಿ ತರಳುತ್ತಿರಲು ;

ಬಳಿಕ ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮಪ್ರಭುವಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಅವಲಂ
 ಬನಿಂದ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪದಲ್ಲೀರವ ಪ್ರಾಂಸಂಘಮಂ ಕ್ರೋಭಿಸಿದಿಸುತ್ತ
 ಮುಂದೆಮುಂದೆ ತರಳುತ ದೂರದೋಳು ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಸಹ
 ಸ್ರಯೋಜನೋನ್ನತವಾದ ಪ್ಲಕ್ಷವೃಕ್ಷವಂನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ
 ಕೂರಿತು ಐಯ್ಯಾ ಅರಸೇ! ಸರೋವರದ ದಕ್ಷಿಣ ತೀರದಿಗ್ಲಾಗದಲ್ಲಿ ಐನೂ
 ರು ಯೋಜವದೂರದೋಳು ವ. ಪಾಂಜೀರಪರ್ವತದಂತೆ ಈ ದ್ವೀಪಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

ಅಲಂಕಾರವಾದ ತುರುಬಿನಂತೆ ಮಹಾಪಕ್ಷ್ಯವೃಕ್ಷವು ಕಾಣಿಸುವುದು, ಸಮೀಪಗತರಾಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯಾರುತಾನೇ ಇದರ ಉನ್ನತವಂ ಇವ್ವೆಂದು ಭೀಕುವವಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾದಾರು, ಮತ್ತು ಸಹಸ್ಸಸಂಖ್ಯಾಯೋ ಜನೋನ್ಮತ್ತವಾದ ಪಂಚಸ್ಥಂಭ ಪಾರ್ವತೀಪತಾಪಿಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಂ ತುಡುಕುವಂತೆ, ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲವಂ ಪುಷ್ಪನಿಕರವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಗ್ರಹಗಳೇ ಫಲಗಳಾಗಿರುವಂತೆ, ಅಂತರಾಳಲಗ್ನವಾದ ಮೇಘಮಂಡಲವೇ ಪರ್ವನಿಕರಮಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸದರಿಂದ, ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂದೊಂದು ಫಲವು ಮನುಷ್ಯರ ಗೃಹಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು, ಆ ಫಲವು ಭಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಸ್ಮೃತಸಮಾನವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ಫಲದ ರಸವೇ ಪಕ್ಷ್ಯವತೀ ಎಂಬ ನಾನುವಂಪಡೆದು ನದೀರೂಪದಂ ಇಕ್ವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಂಗತವಾಗುವುದು, ಇಂತಿವ್ವು ಈ ಬಸರೀವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಸನಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಫಲವಂ ಭಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭೇರುಂಡ, ಶರಭ, ಸಾಳ್ವಮುಖಗಳಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮತ್ತು ಋಷಿಸಂಘಗಳುಕೂಡ ಆ ವೃಕ್ಷ ಚ್ಚಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವರು, ಇಂತಿರುವ ವೃಕ್ಷವಂ ಗರುಡಮು ತನಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಜಲ ಪಾನವಂಗೈದು ಪತ್ನೀರುಗಳಂಜೊಡಗೂಡಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಈ ಮಹಾ ವೃಕ್ಷದೊಳಿಕ್ಕುಳಿತು ಫಲವಂಮೆಲ್ಲುತ್ತ, ತನಗೆ ವಾಸಮಾದ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಇರುವದರಿಂದ ಇದಂ ವೈನತೇಯಸರೋನರವೆಂದು ಸ್ತೂತವಾದಕವೆಂದುವೇಳುವರು, ಇಂತಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ವಿಶೇಷವಿರುವದೋ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಶಕ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಈಮಾರ್ಗವಂಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಾರ್ಗದಿಂ ತರಳಬೇಕೆಂದು ವೇಳಲು, ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬ್ರಹ್ಮ ಹುವು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಪಕ್ಷ್ಯವೃಕ್ಷವಂತೋರಿಸಿತ, ಅನಂತವ್ವೆಂಬ ನದಿಯಿಂದಾಂಟಿ ಶಾಂತಭಯವೆಂಬ ನದಿಯಿಂದಾಂಟಿ ಶಾಂತಭಯವೆಂಬ ಬಂಡವಂಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು ; ಅತ್ತಲೂ ಆ ನ್ವೀಪದ ಅರಸುಗಳು ಉಗ್ರಬ್ರಹ್ಮಹುವು ರಾಕ್ಷಸಸಂಘಸಮೇ

ರನಾಗಿ ದ್ವೀಪವಂ ಹಸಿಸುಲೇಪಿಸಿ ಬಿರುವ ವರ್ತಮಾನದೊಳೇಳಿ, ಕೆಲವರು ಚಂಡಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಹುಟ್ಟು ಸತ್ತ್ವವಾಗಿ ಕೋಪಿತರಾಗಿ ಗಡಿದುರ್ಗಗಳಂ ಸುಜ್ವಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವರು ಬಿಜಿಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಸಖಾಯವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ ಗೂಢಾಂತರಮುಂಟವಿಂ ವರ್ತಮಾನವಂ ತಿಳಿದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಂಧಿಯಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ, ಈವರಿಯು ಸಾನಾವಿಧವೆ ಕಲ್ಪ ವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ;

ಇತ್ತಲಾ ಉಗ್ರಭಾವವು ಕಂಕುಕರ್ಷಣಂ ಕುರಿತು ಬಿಡುಬಿಡು ಮಂತ್ರಿಯು ಈ ಒಡಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾವಯಾವ ಅರಸುಗಳು ಇರನರು. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇತು ಪ್ರಬಲರಾದವರು ಯಾರಾದ್ಯರಿರುವರು ಎಂದು ಕೇಳಬಾರಮಂತ್ರಿಯು ಬಿಡುಬಿಡು ರಾಯನೆ ! ಇಷ್ಟು ಮಾತಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರು ಗುನಗೆ ತರದೆ ಅನ್ಯರಂ ಕೇಳುವೆ, ಮತ್ತು ರಾನಾದಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೆ ? ಅವರಿಂ ರಾಕ್ಷಸರು ಏನು ಮಾಡಿದರು, ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಾಯರುಗಳು ವೇನತೆಗೆಳಿಗೆ ಸಮಾಯರಾಗಿ ದಾನವರಂ ಸಿಗ್ರಮಿಸಿರುವರು, ಅವರಿಂ ಈ ಭೂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲದೆ ದೇವಸುರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಲಾರದು, ಅವಂ ತನೆ--ಕಲ್ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಮಾನಸಪುತ್ರನಾದ ಸ್ವಯಂಭುವ ಮನುವು ಭೂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಪಡೆದು, ಉತ್ತರಿಸುವರಾಯ, ಪಿತ್ರಯವ್ರತರಾಯರುಗಳೆಂಬ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಪುತ್ರರುಗಳರಾ ! ನೀವು ಭೂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ನಿಂದೆಡೆಯುವರಾಗಿ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಅದರೋಳು ಉತ್ತರಿಸುವರಾಯನೆ ಪುತ್ರನಾದ ಧ್ರುವರಾಯನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಭೂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯ ಉಂಟಾಗಿ, ಬಳಿಕ ಪೃಥುಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಜನಿಸಿ, ಅವನಂ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ವೇನರಾಯನಿಂದ ಧರ್ಮನಷ್ಟವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದರೂ ಪರ್ವತಗಳೇಕಾಣಿಸುತ ಭೂಮಿಯು ಕಾಣಿಸದೆಯಿರಲು, ಅವಂನೋಡಿ ಕ್ರಾಧನಾದ ಪೃಥುರಾಯನು ತನ್ನ ಚಾಪಾಗ್ರದಿಂದ ಪರ್ವತಗಳನೆಲ್ಲವಂನಿರಾಸಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿ ಭೂ

ಮಿಮಂಸಾಂಶು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಪೃಥ್ವಿರಾ
ಯನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಮನುವಿನ ಎರ
ಡನೇ ಮಗನಾದ ಪ್ರಿಯವ್ರತರಾಯನು ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆ
ತನು ವರ್ತಮಾನವಾಗಿ ಮೇರುವಂ ಚಲಿಸಬರಲು, ಆ ರಥಚಕ್ರದಿಂದೂ
ಟುವ ಪಟ್ಟಗಳೇ ಸ್ವಸ್ತ ಸಮುದ್ರಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತು ಆತನ ಏಳುಮಂ
ದಿ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ಅಗ್ನಿಧರಾಯನಿಗೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯ
ವಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ಎರಡನೇನುಗನೂ ಅಗ್ನಿಪುಷ್ಕರಾಯನಿಗೆ ಈ ಪ್ಲ
ಷ್ಠದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಆತನು ತನಗೆ ಪುತ್ರನಾದ ಕಂ
ತಭಯ, ಶಿಶಿರ, ಕುಭೋದಯ, ಆನಂದ, ಸಿತ, ಪ್ರೇಮಕ, ಧೃವ
ರೇಂಬ ಏಳುಮಂದಿ ರಾಯರಿಗೂ ಈ ದ್ವೀಪವು ಏಳುಭಾಗವೆಂಬಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು ಅವರುಗಳಹೆಸರನ್ನೇ ಈ ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಈ
ಖಂಡಗಳ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಮೇಧ, ಚಂಪ್ರ, ನಾರಕ, ದುಂದುಭಿ, ಸೋ
ಮಕ, ಸೇಮನ, ವೈಭ್ರಾಜವೆಂಬ ಏಳು ಮರ್ಯಾದಾವರ್ವತಂಗಳೆಂ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈ ಪರ್ವತಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ನದಿಗಳಂ, ಅನುತವ್ತಾ, ಶಿಖಾ,
ವಿಪಾಪಾ, ತ್ರಿದಿವಾ, ಕ್ರಮಾ, ಅಮೃತಾ, ಸೂಕ್ತಾ ಎಂಬ ನಾಮಾಂ
ಕಿತಗಳನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ಪುತ್ರರಂಕುರಿತು ಧರ್ಮದಿಂ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆ
ಯಂಮಾಡಿಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಈ ಭೂಲೋಕಾಧಿ
ಪತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹಜವು. ಅನ್ಯರಿಗೆ ಆಗಂತುಕವು. ಈ ವ
ರ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೇಳುವ ರಾಯರುಗಳ ಸಂಕಲಿತವರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ
ಅರಸುಗಳೆರವರು, ಸಮಗಿಂತಲೂ ಒಲಿಪ್ಪರೂ ಉಂಟು, ಸಮಬಲರೂ
ಉಂಟು, ಸ್ವಾಸಬಲರೂ ಉಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೈವಯೋಗವಿಂದನ್ಯರಿಗೆ
ಇಲ್ಲಿಯ ಆಧಿಪತ್ಯವುಂಟಾದರೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕಾಮಿಯಾದವನು ಈ ಲೋಕವಿ
ದುದ್ಧವಾದ ನಡೆಯಂ ನಡಿಯಕೂಡದು. ಹುತ್ತ್ವ ಇಲ್ಲಿಯ ಕುಲಾಚಲಂ
ಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಎಡೆಯೋಳ' ಯಕ್ಷರು, ಕೆಲವುಕಡೆ
ಯೋಳ' ಕೆಂಪುರುಷರು, ಕೆಲವುಕಡೆಯೋಳ' ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಸಮುದ್ರ
ವಂ ಮೇರೆತ್ತಪ್ಪಿಸುವ ಕವಿನಾಯಕರು, ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಅಲ್ಲಿಗ್ಲಿರುವವು, ಇಂದ್ರಿರಶಿವ್ರವದೊಳಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವತನಂಭವು ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ರಾಮನೇತುವಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕಪಿನಾಯಕರುಗಳಿಂದ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತೆಗದುಕ್ಕೊಂಡುಹೋದ್ದರಿಂದಲ್ಲಿಯ ಹೆಚ್ಚಳು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಜಲಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತಲಿದೆ ನೋಡುವನಾಗು; ಮತ್ತು ಸ್ವಬಲ ಪರಬಲ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶಕಾಲಜ್ಞಾನಕೂನ್ಯರಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳಮೇಲಿಬಿದ್ದು ನಷ್ಟ ರಾಗುವದು ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲಧರ್ಮವು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮನಾದಿಗಳೇ ನಿದರ್ಶನವು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಆರಂಭಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಮಾಡುವನಾಗು, ಪ್ರಬಲರಂ ದುರ್ಬಲರು ಅನುವರ್ತಿಸುವರು. ಇಂಥಾ ಪ್ರಬಲರಂ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಮಿತ್ರರಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂಬಲರಂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚತುಷ್ಪದಿಂದ ವಶವನ್ನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಪ್ಯರಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಧೈರ್ಯವನ್ನೆಣಿಸುವರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಸಾದರಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು, ಇದು ತಿಳಿದು ನಡೆದರೆ ಕ್ರೋಧವು ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಶಿವಾನಂದ ನದಿಯಿಂದಾಂಟಿ ಶುಭೋದಯವೆಂಬ ಹಂಡವಂಕುರಿತು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು; ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಘವು ಮುಂದಿನದಿದು ಪರ್ಮತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆತಂಕವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತ ವ್ಯಾಧಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ವಶಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು; ಅದಂತಿಳಿದ ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸುಗಳಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಪೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು; ಮತ್ತು ಹಿಂದಣಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರು ಗ್ರಾಮಗಳಂ ದೆಸಿಸುತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ರೂಪವತಿಯರಂ ಪಿಡಿಯಾತೆ, ಅಗ್ರಹಾರಂಗಳಂ ನೂರೆಗೊಟ್ಟಿತ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಂ ಕಡಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗಿರಿಗವ್ಯರಗಳಂ ಕೇರುತ್ತಲಿರುವಂನೋಡಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವರಂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇರದಂತೆ ಆತಂಕಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು; ಅದಂಕೇಳಿತ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಯನು ಚಂದ್ರಪುರಿ ಎಂಬ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವಂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಅಪ್ಪರಾದ ಮರ್ಗವಾಲಕರಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಸೇನಾಸಮೇತ

ನಾಗಿ ಹೊರಟುಬಂದು ವಿವಾಹವೆಂಬ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉಗ್ರಬಾಹು
ಹುವಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವೆಂಪಡಲೆಣಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅದಂಕೇಳಿದ ಉ
ಗ್ರಬಾಹುವು ಮಹಾಗಜವನ್ನೇರಿ ರಥಸ್ಥನಾಗಿರುವ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಯನ
ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಕೆಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಾಣವೃತ್ತಾದಿಂದ ಆ ರಾಯನು ಸುತ್ತಿ
ಬರುವ ಸೇನೆಯು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ಕುದ್ರದ ನಾದ ಚಂದ್ರ
ದ್ಯುಮ್ನರಾಹುನು ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಹೃದಯವು ಜೀರ್ಣಿಸುತ
ಛಿದ್ನವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿರಲು ; ಆ ವೆಟ್ಟುಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ರಾಕ್ಷಸರು
ಬಿಡಿದೊಲಿಗಿ ಐರಾವತದ ಹಿಂಭಾಗದೊಳಿಳಿದು, ಅದನ್ನೊಡೆ ಕುದ್ರದ
ನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು, ತನ್ನ ಕೈಕೊಡದೊಡೆ ಹೊರಡುವ ಬಾಣವೆ
ರಂಪರೆಯಿಂದ ಆ ರಾಯನ ರಥವು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರಲು, ಆ ರಾಯನು ಅವನೆ
ಲ್ಲವು ತನ್ನಬಾಣದಿಂದ ಭೇದಿಸಿ, ನೂರುಬಾಣಗಳಿಂದ ಗಜವು, ಐದುಬಾ
ಣಗಳಿಂದ ಮಾವುತನು, ಮತ್ತೊಂದುಬಾಣಗಳಿಂದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಕ
ವಚವು ಕೂಡ ಭೇದಿಸಲು, ಆಗ ಆ ಮಹಾಗಜವು ಕೊಲ್ಲದಿಂ ಮುಂ
ಮುಂದೆ ಬರಲು, ಅದನ್ನೊಡೆ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಯನು ಬಂದು ಗದೆ
ಯುಬಿಡಿಸಿ ಆ ಗಜದಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ,
ಮತ್ತೊಂದು ಅನೋಘವಾದ ಬಾಣವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ
ಕೈಯೊಳದ ಕೊಡದೊಡವು ಬಿಡಿಸಲು, ಆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಕಣ್ಣಿನ
ಸಿಂಹದಂತೆ ಭಾರವಾಹಿಯಾದ ಭಲುವು ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನಮೇಲೆ ಪ್ರ
ಯೋಗಿಸಲದಂ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ಮತ್ತೊಂದುಗದೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ,
ತನ್ನ ಕೈಭಲುವು ಮಾವುತನನ್ನಿರಿದು ಕೆಡೆಹಲು, ಈ ವರಿಯುಂ
ದೀರ್ಮು ಬಿಟ್ಟುಬೃಹಂ ಜಯಿಸಲೆಣಿಸಿ ನಾನಾವಿಧ ತಸ್ತಾಸ್ತ್ರ
ಗಳಂ ಪ್ರಹರಿಸುತ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು
ರೋಷ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ತುಳವುಪ್ರವಾಣವಾದ ಬಂದು ಪರಿಫಾಯು
ತನು ತಂದು ಗಜಾಧಿಪನಮುಂದೆ ಇರಿಸಲು, ಅದಂ ಆ ಮಹಾಗಜವು
ಸೊಂಡಲಿನಿಂದೆತ್ತಿ ಬೀಸಿ ರಥದಮೇಲೆ ಪ್ರಹರಿಸಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರಥವು
ಚೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಯನ ಎದೆವಡೆದು ಅಶ್ವಸಾರಥಿಗಳುಕೂಡ ಹತರಾ

ಗಲು; ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಜಯಭೇರಿಯಂ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಓಡುತಲಿ
 ರುವ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವಂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಯನ ಪುರದಸಮೀಪ
 ಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು ಅಲ್ಲಿಯ ದುರ್ಗವಾಲನು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಎದುರ್ದೊಂ
 ಡು ಬರದೆ ನೇನಯಂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಡಿಸುತ್ತ, ಪ್ರಾಕಾರದನೋಲೆ ಸಜ್ಜು
 ಗೊಳಿಸಿ ಮಡಗಿರುವ ಭಿರಂಗೀ ಗುಂಡುಗಳಂ ರಾಕ್ಷಸ ಸೈನ್ಯವಂ ನಾಕಗೊ
 ಳಿಸುತ್ತಿರಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅದಂ ಎಣಿಸದೆ ಗದವಂ ಪ್ರೇರಿಸಲು
 ಆ ಮಹಾ ಗಜವು, ಶತ್ರುಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಪರಿಣಾ, ಭಲ್ಯ
 ಕೂಲಗಳಂ ತ್ಯಜದಂತೆ ಎಣಿಸಿ, ಆ ಪುರದ ಗೋಪುರ ದ್ವಾರದ ಸಮೀಪ
 ವಂನೈದಿ ಮಸ್ತಕದಿಂದೊತ್ತರಿಸಲು ಆ ಘಾತಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದು
 ಬಿದ್ದುಹೋದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಕಾರವುಕೂಡಾ ಬೀಳ
 ಲು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಆ ಮಹಾ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಪುರ
 ವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರಾಜಬೀದಿಯೋಳೆ ಬರುತ್ತ ಎದುರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಲಿರುವ
 ಮತ್ತೂ ನಾಲ್ಕು ಅವರಣದ ಬಾಗಿಲುಗಳಂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಐರಾವತದಿಂದ
 ಕೆಡಹಿಸಿ ಪೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಾನದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅವ್ವರೋಳೆ ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವಿನಕಡೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಪುರವಂ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ರಾಜಾಂತಃಪುರವಂ
 ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಂ ಕಂಡು ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಕುರಿತು
 ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ ! ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವರಿಗೆ ಜಯವಾಪಜಯವು ಲೋ
 ಕಪ್ರಸಿದ್ಧವು. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಅರಸಾದವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವಾ
 ದಬಳಕ, ಅನಾಥರಾದ ಅವನ ಪತ್ನೀಪುತ್ರರಂ ಮಾನದಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ,
 ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗದಿಂ ಸಡದುಕೊಳ್ಳುವರು.
 ಈ ವರ್ತಮಾನವಂ ಕೇಳಿ, ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧವಂ ನಾಡಲಿಣಿದ ರಾಯ
 ರುಗಳೂಕೂಡ ಶರಣಾಗತರಾಗುವರು. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ನೀನಾದರೆ ನೀ
 ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂಳಜೇಕೆಂದು ಬಂದವನಲ್ಲದೆ, ಎದುರಾದ ಶತ್ರುಗಳಂ
 ಸಂಹರಿಸಿ ಏಕದೇಶ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂಳಜೇಕೆಂದು ಬಂದವನಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
 ನಿನಗೆ ಬಿಸ್ತನಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಯಂ ಮೊದಲೇ ತಿಳುಹಿಸಿರುವೆನು. ಈಗ
 ಈ ಚಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನರಾಯನ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡಿ ಕಪ್ಪುಗಳೆಂ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಅರ್ಥವಂ
 ತಿಳಿದ ದೇಶಾಂತರದ ಅರಸುಗಳುಕೂಡ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಂ, ವಿತರಣಾ
 ವಂ, ಅದರ್ಥವಂ ಸಡಸುವಂ ತಿಳಿದು ತಾವಾಗಿ ಬಂದು ಶರಣಾಗತ
 ರಾಸರು. ಮಲತವರಂ ದಂಡಿಸಬಹುದು. ಇಂದಿನಾರಭ್ಯ ರಾಕ್ಷಸ
 ಕುಲ ಸ್ವಭಾವಮಾದ ಸುಖ್ಯವಂ ಬಿಟ್ಟು, ನ್ಯಾಯದಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳು
 ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ಬಹುಕಾಲ ಈ ಅಬಂಧದ್ದೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಹೋದಿ
 ದುಶೋನಂತನುಗುವೆಯೆಂದು ಪೇಳಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
 ಆ ಚಂಪ್ರಮೃದ್ವರಾಯನ ಅಂತಃಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪುರ್ದೀ
 ಕರಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ಮೇಲುಮಿಬಾರಣೆಗೆ ವೃದ್ಧನಾದ ತನ್ನಕಡೇ ರಾಕ್ಷಸ
 ನೊಬ್ಬಳಂ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿ, ಆ ರಾಯನ ಮಗನಾದ ಸುಮಂತನಿಂಬ ಆರ
 ಸಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನಂಟುವಾಡಿ, ಕಪ್ಪವಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ,
 ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಸಡಿಯದಂತೆ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶೋಣಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷ
 ಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಅನಂದನುಮಂಡನಂ ಕುರಿತು
 ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಆ ಖಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವರು ಚಂದ್ರಪುರಿಯ ವರ್ದ
 ಮಾನಫಂ ಕೇಳಿ, ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೊಡಂ ಯಾಕೆ ವೈರವಂ ಜಳಿಸಬೇ
 ಕೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರಬೊಡಗೂಡಿ ಅನರ್ಭ್ಯವಸ್ತುವಾಹನಂ
 ಳು, ಶ್ಲಾಘ್ಯನಾದ ಮಧ್ಯಮಾಂಸಂಗಳಂ ತಂದು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯಂ
 ಕಂಡು ತಂದಿರುವೆಲ್ಲವಂ ಬಿಟ್ಟಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳಂ
 ಪೇಳಿಕೊಟ್ಟು, ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಚಿ
 ತಸ್ರಕಾಶ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಕಪ್ಪಗಳಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂ
 ಡು, ತನಿಗೆ ಆದ್ವರಾವ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪರಂ ಅವರಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿಯ
 ಮಿಸಿ-ಅವರಂ ಕಳುಹಿ, ಆ ಬಳಿಕ ತನಿಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು
 ಸುಪ್ರಭಾಸದಿಯಿಂ ಶೋಭಿತಮಾದ ಧೂಮ್ರವಂತ ಪರ್ವತವ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಎಡನೇ ಅನುರಾವತಿಯಂತೆ ಸಕಲ ಸಸ್ತು ಸಮೃದ್ಧನಾದ ವಿಮಲಪುರ
 ಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಂ ರಚಿಸಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ಘನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪು,
 ಬಳಿಕ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಪ್ತರಾದ ಪ್ರಮುಖರಾದ

ರಾಕ್ಷಸರನ್ನಿರಿತೆ, ಮೊದಲಿನಂತೆ ಜರಾವತಾರೋಘನಾ ವಿಜಯವಾಕ್ಯ
ಯು ಮಾಯವಾದ್ದಾಗಿತಿ, ಕೆಲವೆಡೆಯ ಅರಸುಗಳ ಸಮಾಜ, ಕೆಲವರ
ದಂಪತಿಯೊ ಏಕವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅವರುಗಳು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂ
ಮೀರಿ ನಡೆಯದಂತೆ ತನ್ನಕಡೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸುತ್ತ,
ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ ಲಬ್ಧವಾದ ಅನೌಲ್ಯವಸ್ತುನಾಹನಗಳಂ ಮಮಲಪುರಿ
ಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ, ಶಂಕುಕರ್ಣನೊಡನೆ ಕಾಪದೇಶಾನುಗುಣವಾದ ಮು
ತ್ರಾಲ್ಯೋಚನೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚೈದಮೇರಿಗೆ ಅಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಆಯಾ
ಯ ದೇಶ ವಾರ್ಯದಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ತೆರಳುತ್ತಿರಲೂ, ಬಳಿಕ
ಆ ಮಹಾ ಗಜವು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ಅಭಿವ್ರಾಜಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆ
ಯುತ್ತ, ದುರವಗಾಹವಾದ ಸದಿಗಳಂ ವಾಸ ಸೂಂಕದಂತೆ ದಾಟುತ್ತ,
ತಿಟ್ಟುಗಳಂ ಸಮಮಾಡಿ, ರಾಕ್ಷಸ ಸೀನೆಯು ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ
ವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಅಶಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯವಂ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊ
ಡುತ್ತ, ಪುಕ್ಕದ್ವೀಪವಂ ಬಳಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
ಆ ವ.ಹಾಗಜವು ತನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಲಿರುವ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಗಳು
ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಬಾರಿಬಾರಿಗು ಅದಂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತ ತನ್ನವ್ಯಾಕೃಂತ
ಅತಿಶಯನಾಗಿ ಅದಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ; ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಪುಕ್ಕದ್ವೀಪವ
ಲ್ಲವಂ ಜಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮೊದಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾನವಾದ
ವಿಮಲಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯು ತಂಡತಂಡಂ
ತಸ್ಪದೇ ಬರುವ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ ಕಷ್ಟಗಳಂನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತನ್ನ
ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪಾರಗಾಂವೆ, ಮಂತ್ರಿಯಂ ಮಹಾ ಸಮಾನ್ಯದಿಂ
ಕಾಣುತ್ತ, ಮಹಾ ಇಕ್ಷ್ವಾನವಂ ಬಳಸಿ, ಕರಿಣೀನಮೇತವೂ ಈ
ಮಹಾ ಗಜವು ಈ ವನಜೋಳ್ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಸುಖದಿಂ ವಿಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡರಲೀ ಎಂಬ ರಕ್ಷಕರಾದ ರಕ್ಷಸರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಈ ಗಜವಂ
ಆ ಇಕ್ಷ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದು, ಬಳಿಕ ಅಖಂ
ಡದೀಪಾಧಿಪತಿಯಾದೆನೆಂದು ಮದಿಸಿ, ರಾಕ್ಷಸರಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂ
ಬಿಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಲೋಲವನಾಗಳು, ಆಗ ಪುಷ್ಪಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನಾರ್ಥ

ವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಮನೋನುಗುಣವಾಗಿ ನಡಮಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮವು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶರತ್ಕಾಲ ಮೇಲಿಳಿದಂತೆ ತೋಲಗುತ್ತಿರಲು ;—

ಅತ್ತಲಾ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಭರತಪಂಡದೋಳ್ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲವಣಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಪತದ ಸಮೀಪವೊಳಿರುವ ಕಳಿಂಗರಾಜಧಾನಿಯಾದ ವಿಜಯನಗರದೋಳ್ ಆ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಂ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳೆಂಬ ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಉದಯಿಸಿ ಬಂದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಪ್ಪುವ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಿಂದ ಉದ್ದೇಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎಂಟು ವಿಧವುಣಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರೋದ್ಭಾರವೆಂಬ ಪ್ರಥಮವುಣವೊಂದಿದ್ದು, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಚಾರವಂ ಕೈಗೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ ಸುಮತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ಬಿಡಾರವನ್ನೈದಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದು ಮಾರನೇದಿನ ಸ್ನಾನಾದಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತೆ, ಬಳಿಕ ಶೋಕ್ತಿಯೋತ್ತಮರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ದಾನವನ್ನಿತ್ತು, ತನಿಗೆ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಾದ ರಾಜಪುತ್ರ ರೋಷಗೂಡಿ ಮನೋಹರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ, ಚೋಜ್ಯ, ನೋದಲಾದ ಸಕಲವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳಂ ಸಹಿತವಾದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿ, ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಗಂಧಮಾಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಶೃಂಗರಿಸಿದ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವನ್ನೇರಿ ಮಿತ ಪರಿವಾರದಿಂ ಸುಮತಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಿಡಾರದಿಂ ಹೊರಟು ಆ ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂ ಕಾರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಅದಂ ತಿಳಿದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಮಂತ್ರಿ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಎದುರಾಗೊಂಡು ಬಂದು ಆಸ್ಥಾನದ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ನಿಂತು ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನಂ ಸಮ್ಮಾನದಿಂ ಕಂಡು ಅಂತಃಪುರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನೈದಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತುತಗದಿರಿದಿವು ಅಂತಃಪುರದ ಮುಂಭಾಗದೊಳಿರುವ ರತ್ನಮಂಟಪ

ಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಅದಂ ತಳದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು, ಅತಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಸಣ್ಣ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ತರೆಯ ಮರೆಯೋಳ್ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲೂ, ಶರತ್ಕಾಲ ಮೇಘ ಸುಡಲ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಸುಳಿದಾಡುವ ಹಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಆ ದೇವಿಯು ತನುಕಾಂತಿಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಸಮಾಪನಲ್ಲಿರುವ ವಜ್ರಸ್ತಂಭಗಳಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪುಷ್ಕರಾಂಗ ಸ್ತಂಭಗಳಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲೂ, ತನು ಸುಗಂಧವು ಕಮನೀಯಕಹ್ಲಾರ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಾದಂತೆ, ದುಂಬಗಳ ಹಿಂಡುಗಳಂ ಚ್ರಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಂ ವಾಸರಿತೆಕೊಂಡು ಆ ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರನಂ ಮನದಣಿವಂತೆ ನೋಡಬೋಸುಗ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುಖೀಜನರುಗಳ ಪಾದವಿನ್ನಾಸದಿಂ ಘುಲೆನ್ನುತ್ತಿರುವ ಮಂಜುಮಂಜೀರವ್ಯನಿಗಳೂ ಅಂತಃಪುರ ಪುರೋಭಾಗವಂ ತುಂಬುತ್ತಿರಲೂ, ನಾರೀಜನರುಗಳ ಮುಖಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ವಿಕಸಿತ ಕಮಲವನದ ಚಂದಮಾಗಲು, ಪ್ರಜಾಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವು ಸ್ತೀಮಯವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲೂ, ಮೇಘವು ಲಾವಣ್ಯಮಂ ವರ್ಷಿಸಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ತವವೆಲ್ಲವು ಆಭರಣ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರಚಾಪ ತೋರಣಮಯವಾಗುತ್ತಿರಲೂ, ಭಿತ್ತಿ ಭಾಗವೆಲ್ಲವು ಸ್ತೀನಿಲಾಸನಮಯವಾದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಸಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗವದಿಂದ ಕಳಿಂಗರಾಜಾಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಮಮಾಶಿಕಾಲಂಕೃತವಾಗಿ, ದಿವ್ಯಾಗರು ಧೂಪಗಳಿಂ ಭೂಷಿತವಾಗಿರುವ ರತ್ನಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಪೀಠದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಲೂ, ಸುಮತಿಯು ವಿನಯದಿಂ ಸಮಾಪವನ್ಮೈದಿರಲೂ ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕಾಂಡವಟದೋಳ್ ರತ್ನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಕರದು ರಾಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುವ ತನ್ನ ಅಭಿವ್ರಾಯವಂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲಾ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಬರುವದಂ ಕಂಡು ರಾಯನು ಎಶೈ ಸಖೀ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯಲಾ ಸಖಿಯು ಬಂದು ರಾಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಉಚಿತಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ನಿಂತು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಬಡತಿಯ ಅಭಿವ್ರಾಯವಂ ಪೇಳಲು

ಅಯ್ಯಾ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಯೇ ! ಸಕಲ ರಾಜಕುಮಾರರ ಅಹಂಕಾರ
 ಪಂ ಅವಹಾಸಗೊಳಿಸುವ ನಿನ್ನ ಮಧುರ ವಚನವು ಯಾರಿಗೆ ರಮಣೀ
 ಯವಾಗಲಾರದು, ನಿನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯವೇ ನಮ್ಮಂಥಾವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನುಂ
 ಟುಸಿತ್ತಾ ಕೊಡುವದು. ಮತ್ತು ಲೋಕಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ
 ದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀನು ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲ ?
 ಪ್ರಕೃತಿ ಮಧುರಂಗಳಾದ ಸಲ್ಲಾಪಗಳು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತನ್ನವರಂ
 ಪೂಡುವದು, ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧಂಗಳಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಯಾರನ್ನಾದರೂ
 ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದವೆಂಬ
 ಭರನಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದರಿಂದ ನಮ್ಮಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೋಹರನಾ
 ದ ಸಕಲ ಲೋಕಾತಿಶಯಿಯಾದ ಸುಚರಿತ್ರನಾದ ನೀನಿಗೆ ನೂತನ ಉಪ
 ಚಾರಂಗಳು ಮೇರುಗಿ ಸ್ಪರ್ಶವುಪ್ಪಂಗಳರ್ಚಿಸಿದಂತಾಗುವದು. ಸ್ತು
 ತಿಗಳು ಪ್ರಾಕೃತವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸರಸ್ವತಿಯು ಸ್ತೋತ್ರವಂಗೈಯುವಂತೆ
 ತಾಗುವದು. ಪ್ರಿಯವನ್ನಾಚರಿಸಲೆಣಿಸಿದರೆ, ಜನಗಳಿಗೆ ಚಾಪಲ್ಯದಂತೆ
 ತೋರುವದು. ಕೊಡೋಣವೆಂಬುವದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ನೂಲೆಳೆಯಂ
 ವಮುಷಿತದಂತಾಗುವದು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಸಹರಿಸಿದ
 ಪಂಗೆ ಕೊಡೋಣವೆಂಬುವದ್ಯಾವುದು, ಪ್ರಾಣೇಶನೆಂಬುವಗೆ ಹೇಳುವ
 ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳುಂಟೇ ಎಂದು ಸ್ತುತಿ, ನಮ್ಮ ಬಡತಿಯು ಸಂಕ
 ಛಿತಿ ವಜ್ರಪಣಿ ನಿರ್ವಾಹವೆಂಬ ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿದವಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪ
 ಕಾಶವೆಂಬುವದ್ಯಾವುದು ? ಅಸದೃಶವಾದ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಜನ್ಮಸಾಫ
 ಲ್ಯ ಉಂಟಾದ ನಮ್ಮಿಂದ ನೀನಿಗೆ ಸಫಲವಾಗುವ ಕಾರ್ಯವ್ಯವದಿರುವ
 ದು. ನಾಥನಾದ ನಿನ್ನನ್ನಾಯಾಸಪಡಿಸಲೋನುಗ ವೇವೆಂಬ ಚಾಪ
 ಲ್ಯವಂಗೈದು. ನನೋ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪವಂ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಮಿಡು
 ಕೊಡಲಜ್ಜಿತಳಾಗಿ ಹೇಳಲಂಜಿ ಮನದೋಳ್ ಕಳನಳಿಸುತ, ಕೇಳಿದರೆ
 ನನಗೇನು ದಾಖಿ ಪ್ರಕವೆಂದು ತೋರ್ಪುದೋ, ಉಸುರಿದಡೆ ಮನ
 ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವೆನೋ, ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಲಜ್ಜಾರಹಿತ
 ಳೆಂದು ಮನಕ್ಕೆ ಬರುವದೋ, ಯಾಚಿಸಿದರೆ ದೈನ್ಯವೆಂದರಿವನೋ,

ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವೆಂದು ತೋರಿಸುವುದೋ, ತಿಳುವಳಿದರೆ ಇದೇನು
 ಹೋಪವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದೋ, ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವೆಂದು ನಂಬಿಸಿದರೆ
 ಸ್ತೋತ್ರ ಸ್ವಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿದನೋ, ಮನೋರಥವಿರುವೆ
 ದು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವುದೋ, ಅತ
 ಕ್ರಮವಿರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕ್ರಮದಿಂದ ಭಲವೇನೆಂದು ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರ
 ದೋ, ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದರೆ ಇದು ಯಾವ ಅನರ್ಥಕವೆಂದು ಕೇ
 ಳದಿರುವುದೋ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಸುವುದೋ, ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿ
 ವರ ವೇಳೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗದೋ ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವಿಕ್
 ಲ್ಪಗಳಿಗೂ, ನಿನ್ನ ಮಧುರಾಲಾಪವನ್ನನು ನಂದನೋಡಿ ಎಲೈ ಸಖ
 ಯೇ! ಪ್ರಾಣೀಕನು ಏನುಮಾತನಾಡಿದನೋ, ಅನನಮನಬೋಳೆನು ಎಣೆ
 ಸಿರುವೆನೋ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ವೇಳುವಳಾಗೆಂದು ಕಷ್ಟಲವನೇವೇನುತ,
 ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ ಕಥನಂಗಳೆಂದೊಡುವ ಸಖೀಜನಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದುದಂ
 ಕೊಡುತ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೆನಮು ಪರಮಾಳಾಗುತ, ನೀನು ಕುಳ
 ತಿದರ್ ಪೀಠವಂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟವೇನತೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ, ಸುಂದರವಾದ
 ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೂರಿಕದಕಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸಂಚರಿಸದಂತೆ ಆಜ್ಞಾ
 ಪಿಸುತ, ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ರಾಯನು ಬಿಡಾರವನ್ನೆದುರಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿ
 ವನ್ನು ಧರಿಸಲೋನುಗಬಂದ ಆಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಏನೇನು ಉಪಚಾರಗ
 ಳೆಂದೊಡಿದರೆಂದು ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಕೇಳುತ, ಎಷ್ಟು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಂದನೋ
 ಎಂದು ವ್ಯಸನಪಡುತ, ವಜ್ರೋದ್ಧಾರದಿಂದ ಕಮಲಕೋಮಲವಾದ ಹ
 ಸ್ತವು ಎಷ್ಟು ಕಂಡಿರುವುದೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ, ನಿನ್ನ ಕೌಯರ್, ಭೈ
 ಯರ್, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಬೌದ್ಧರ್ಯ, ಮಾಧುರ್ಯಾದಿಗಳಂ ಕೇಳಿದುದ
 ರಿಂದ, ಕೆಲಬಲವೋಳು ವೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಖೀಜನಂಗಳಲ್ಲಿ ಶುಚಿಯಿಲ್ಲದೆ,
 ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತರಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಮುಖವೆಂದೊಡುತ, ಸಕಲ ಕಾಮಿನೀ
 ಜನಕಾಂಕ್ಷಣೀಯವಾದ ನಿನ್ನ ಕಮನೀಯಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಶಂತರ
 ಲಗ್ನಚಿತ್ತಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುವ ಸಖೀಜನಂಗಳೆಂದೊಡಿ ನೀನೇನುಂ
 ದನೆಂದು ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಭಾವಿಸಿ, ಝಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ಲಜೆಯಿಂದ ಮುರೆಯಾ

ಗುತ, ನಿನ್ನ ವಿರಿಹತಾಪದಿಂ ಚಂದ್ರಕಾನಿಕರವಂದಾನಾನಲಜ್ವಲೆಯಂತೆ
ಭಾವಿಸುತ, ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಯಂ ಬೆರಸಿದ ಪಾಟೀರಪಂಕ್ತೋದಕವಂತಳ
ಯುತಲಿದ್ದರೆ, ಉಪ್ಪೋದಕವಂ ಯಾಕೆಯರಚವಿರೇದು ಕಳವಳಗೊ
ಳುತ, ಶೈವಾಲದಿಂ ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಾಪ್ತಕಯವಂ ಪರಾಗವಂತುಪ್ಪಾಗಿಚ್ಛಾರ್ಜ
ವೆಂದುತಿಳಿದು ಅದಂಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುತ, ಧಾರಾಗೃಹಮಧ್ಯದೋಳು ಹಿಮ
ಖಿಂಸುಗಳಂ ಎರಚುತಲಿರುವ ತುಂತುರವನಿಗಳನ್ನೋಡಿ, ಇಬೇನುವಿಚಿ
ತ್ರವು ಮೇಢಿವು ಉಪ್ಪೋದಕವಂ ನರ್ಫಿಸುವುದುಂಟೇ ಎಂದು ಭ್ರಮೆ
ಗೊಳುತ, ತಳರುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ ಕಮಲದಳತಲ್ಪವನ್ನೋಡಿ, ಈ
ಅಗ್ನಿಶಿಖಿಯಿಂದ ಸಂಪಾತವಂ ಮಾಡಲೆಣಿಸಿದ ಮುಗಸಖೀಜನಂಗಳಿಗೆ ಇ
ನ್ನೊವೇಕ ಉದಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಜರಿಯುತ ಅತ್ತಿತ್ತಯಾಸದಿಂ ರಾತ್ರಿ
ಯಂಕಳಿದು, ರವಿವಿರಹಸಂತಪ್ತಳಾದ ಕಮಲಿನಿಯು, ಇನದರ್ಶನವಂ ಅ
ಪೇಕ್ಷಿಸುವಂತೆ, ಸರ್ವಲೋಕದರ್ಶನೀಯನಾದ ನಿನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನೇ
ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ, ನನ್ನೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೋರಥವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೇ
ಳ, ನಿನ್ನ ವಾದಪದ್ಧಂತಗಳಿಗೆ ವಿನಯದಿಂ ನಮಿಸಿ, ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಬೆನೆಂದು
ತಿಳುಹುಬಾರೆಂದು ತನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿದಳೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲಾವಾಕ್ಯವಂ
ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ತನ್ನಮನದೋಳು ಸೇವಕಳಾದ ಈ ಸಖಿ
ಯು ವ್ರಕೃತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಭೀತವಾಕ್ಯವಂ ಪೇಳಿದುದರಿಂದ
ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಒಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ
ರುವಳೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಎಲೈ ಚತುರಳಾದ ಸಖಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ
ಮನೋನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಚುವದುಂಟೇ! ವಿ
ನುಮನೋರಥವಿದ್ದರೂ ಪೇಳಬಹುದು, ಯಾರೊಡನೆ ಈ ಸಂದೇಹವು
ಯಾವದಿದ್ದರೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವೆನು, ನಿಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕವು ನಮ್ಮದಲ್ಲವೇ ?
ಬಡಬಾಗ್ನಿಯು ಸಮುದ್ರವಂ ಕೋಟಿಸುವದಲ್ಲದೆ, ಅದಂಹೊಂದುವ ನದಿ
ಗಳಂ ಎಂತು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವದೋ? ಅಬೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮದನಸಂತಾಪವು
ಪುರುಷನಂ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುವಂತೆ, ಚಾಲೆಯರಂ ಶ್ರಮವಡಿಸುವದಿಲ್ಲ,
ಹೆಗಲುಕಳದಬಳಕಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರಕಿರಣವು ಕುಮುದಿನಿಯ ಸಂತಾಪಕಮನ

ಮಾಡೋಣವೆಂಬುದು, ಅದಂತಿರಲಿ ; ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೋಷಣೆಯು ಪೇಳಿದ
ವಾಕ್ಯವಂ ಪೇಳುವಳಾಗೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೇಳಲಾ ಚಿತ್ರಬೀಜೆಯು,
ಜೀವನೇ ಸಾಧನವಾದ ನಿಸ್ಸಲ್ಪಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದಲೇ ಸಫಲವಾಗಲೇಕು,
ವಜ್ರೋದ್ಧಾರವೆಂದೂ ಒಗಂತವಿಶ್ರಾಂತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯುವ
ನಿನಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದುದು ಇನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ಶಾಸ್ತ್ರತ ಸೌ
ಮಂಗಳ್ಯವಂ ವ್ರಾಣಿಸುವ ನನ್ನ ದೇವಿಯು ತಾನುಮಾಡುವ ಗಜ
ಗೌರಿಯ ನೋಡಿಗೋಸುಗ ಚತುರ್ದಂತದಿಂದಕೂಡಿ ಶುಭ್ರಸ್ಥಿತಕಸ್ಮೃತ
ನಾಗಿ ಸುಲಕ್ಷಣಗಳು ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವ ಬಂದು ಗಜಶ್ರೇಷ್ಠವಂ
ತಂದಿತ್ತು ಮನೋರಥ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವದೊಂದು
ಸಂಕಲ್ಪವಿರುವದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಂಕೇಳಿ, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಎಲೈ
ಸಖಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪೋಷಣೆಯು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಳಾದರೆ ದೇವತಾ
ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆಂದುಪೇಳುತ್ತಿ ರಲಾಗ ಯಾವನೂಚಕ
ವಾದ ಭೇರೀಕಂಠಕಾಹಳಾದಿ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳು ಘೋರವೆಂದು ಮೊಳಗಲು
ಅದಂನೋಡಿ ಸಖೀಜನಂಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶುಭಸೂಚಕವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿರಲು ; ಸುಗಂಧರಾಜನು ತನ್ನ ಮನಮೋಳ್ ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು
ಸಖೀನುಬಂದಿದ ಪೇಳಿಕಳುಹಿಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವಂ ಪರಿಭಾವಿಸಿನೋಡಿ
ದರೆ, ಸುಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಚತುರ್ದಂತಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ
ಗಜವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೇಳಿದುದೇಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದವಸ್ತುವಂ ತಂ
ನುಕೊಡುವದೆಂದುಪೇಳಿ ತನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು, ಇದಕ್ಕೆ ಯತ್ನವ
ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಶ್ರಮವನ್ನುಕೂಡಾ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ
ವದಕ್ಕೆ ಇವಳು ಮುಗ್ಧಳಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ವಿಕಲ್ಪವಂ ಎಣಿಸುವದಕ್ಕೆ
ಈ ಸಖಿಯು ಹೇಳಿದವಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವದಕ್ಕೂ ಅಸ್ವದನಿಲ್ಲ. ಇರುವ
ವಸ್ತುವಂ ತಿಳಿದು ಅದಂ ಬಯಸಿದಳೆಂದರೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟುಪ್ರಾಥಮ್ಯವರೂ ರಾಜಪು
ತ್ರಿಯಾದ ಈ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಮತ್ತೂ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ,
ಮೃತ್ಯುಯಿಾ, ಗರ್ಭಿಣಿ, ಸುಲಭಾ, ಶಾಶ್ವತೀಯರುಗಳೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರು

ಗಳಿಗೆ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರವು ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರತಲಾಮೂಲಕದಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿತ್ತು ಎಂಬುವದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಯೋಗಿನೀರುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವದು ಯುಕ್ತವೇಸರಿ. ಹಾಗೆ ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆಯಾವ ಭರತನಿಂದ ಈ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಪಂಪು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಡಳೆದರೆ, ಯಾವಮಹಾತ್ಮರೋ ಇವಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ನದ್ಗುಣರೂಪಗಳೆಂದೋ ಇವಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂವಾದ ಪತಿಯು ಲಭಿಸುವದಕ್ಕೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಇರುವದಂತಿಳಿದು ಅದಂತಂದುಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಶಕ್ತರೋ ಆತನೇ ನಿನ್ನ ಪತಿಯಾಗುವನೆಂದುವೇಳಿ, ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದೇಳಿ, ಇದು ಸಕವಾದಬಳಕೆ ವಾಣಿಗ್ರಹಣವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಖಿಯು ನನ್ನ ಮನಮರುಗುವಂತೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವೆಂಪೇಳಿ ನನ್ನ ಬಪ್ಪಿಕೊಟ್ಟವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಯಾವವಸ್ತುವು ಲೋಕತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಂದುಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು ಈ ವಸ್ತುಗಳು ತುರಗಶೃಂಗವೆಂಬಂತೆ ಇರುವದೇ ಅವ್ರಸಿದ್ಧವಾದರೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ಚರಾಚರವು ಸೃಜಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನಾದರೂ ಪಡೆದು ತಂದುಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ಬಹಳವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಮಹಾಸಾಹಸವೆಂಬೊಡನೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನಾನು ವಶ್ಯನಾದೆನೆಂಬ ಲೋಕಾಪವಾದ ಉಂಟಾದರೆ ಎಂತು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವಸಾಹಸದಿಂದಲಾದರೂ ಪಡೆದ ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಡಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಂ ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಕೃತಕೃತ್ಯ ಸಾದಬಳಕೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರಾದೇವಿಯಂ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುಡಾಮುನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಕೋಟಿಧನ ವರದಕ್ಷಿಣಾಸಮೇತವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯತಾದ ಋಷಿಕುಮಾರನಿಗೆ ಮಾರ್ಬಳಾದ ಈರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ತ್ರೀಗೆ ವಶ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲನೆಂದು ಲೋಕದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಘನೆ

ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕೊನೆಮಾಸದೊಳಗೆ
ಹಸ್ತವಂಶದಲ್ಲಿನಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು, ಜುರಿಗೆ
ಅದಂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ವಿನಯಮೇಲಣ ನುಪ್ಪುಹರಾಗವಂ ಬರಿಸಿಕೊ
ಟ್ಟೋಸುಗವೋ ಎಂಬಂತೆ ಕರವಸ್ತ್ರವಂ ರಾಯನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಆಗ
ಆ ರಾಯನು ಮತ್ತೂ ಮನದೊಳಗೆ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು
ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನು ಪಿಡಿದ ಕಾರ್ಯವು ಸುಲಭವಾದ ಲಭಿಸುವದಲ್ಲವೇ
ದುರ್ಲಭವಾಗಲಾರದು. ನನಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯೋದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ
ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ಬಡಂಬಡುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ರಮವಂ ಸಫಲ
ಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯೇ ಬೆಂಬಲವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ರಾಜ
ಪುತ್ರಿಯು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಳಾಗಿ ಧನ್ಯಳಾಗುವಳೇ ಹೊರ್ತು ಸಾಧಾರಣ
ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಳಂತೆ ಇರತಕ್ಕವಳಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ರಾಯ
ನ ಬಲಚುಜವು ಅದರತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ರಾಯನು ಸಂ
ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು ಕಾರ್ಯಮೂಲಕದಿಂದ ಲಭಿಸುವವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಸುತ್ತಿರಲಾ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕಳುಹಿದ ದಿವ್ಯಗಂ
ಧವಂ ರಾಯನಿಗೆ ಅನುಪೇಕ್ಷಿಸುವಂಗೆಯ್ದು, ಮಾಲತೀ ಕುಸುಮಶೇಖರದಿಂದ
ದಲಂಕರಿಸಿ, ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಳಂ ಮುಂದಿರಿಸಿ, ಸುಪ್ಪದ
ಭರಣಿಯಿಂದ ರತ್ನ ಸರವಂ ತಗದು ಬಡಿದು, ರಾಜಹಿರೋಮಣಿಯೇ! ಈ
ರತ್ನ ಸರವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪೃಥುಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದಾಪ್ತವಾದ ಭೂ
ದೇವಿಯು ಗೋರೂಪವಂ ಪಡೆದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಂ ಸ
ಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಾಚಲವಂ ಕರುವೆಮಾಡಿ ತೀ
ರವಂ ಕರೆಯುವಂತೆ ಅನೋಭುವಾದ ರತ್ನಂಗಳಂ, ಸಂಜೀವನಾಡಿ ದಿ
ವ್ಯಾವಧಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು,
ಆಗ ಉಂಟಾದ ಮಣಿಕರವಂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಕೆಲವುದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕುಜೀರನ ವಶವಂ
ಮಾಡಲು, ಕಾಲಾಂತರದೊಳಗೆ ವೋಡತಮಹಾರಾಯರಲ್ಲಿ ಪಡಿಸಿದ್ದನಾ
ದ, ದೇವಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಕನಾದ, ಅಂಗರಾಯನಿಂದ, ಅವನ ಅಳಿಯ

ನಾವ ಗಜಪತಿಯಾದ ಕಳಂಗರಾಯನಿಗೆ ಲಬ್ಧವಾಗಿ ಅರ್ಜೀ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ವಿಜಯನರ್ಮರಾಯನ ವಶವಾದುದರಿಂದ, ಇದಂ ಪುತ್ರಗಿಂತಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತಲಿದ ಈ ರಾಯನಿಂದ ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರೀವಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಈ ವಸ್ತುವು ತಮಿಗೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವಳು; ಸಮಸ್ತಾಭರಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ತಮಿಗೇ ಇತರಾಭರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಾರವಾಯುವಾದರೂ, ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನವೆಂಬ ಶಿಲಾಶಕಲವೆಂದುವೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಬಡಹುಟ್ಟಿದುದೆಂಬ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಾರಾಯಣನು ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ರತ್ನಸರವಂ ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟು ಧರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ವಸ್ತುವು ಇರುವದೇತದಲ್ಲಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಿರುವುದು ಸಂಭವಿಸದು. ಮನ್ಮಥವಿಲಾಸಸಮುದೋಳ್ ಪುರಾಪ್ತನು ಸ್ತ್ರೀಶತಂಗಳನ್ನೊದರೂ ಸಂಭೋಗಿಸುವನು. ಮತ್ತು ಗೋದೋಹನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರೆ ಅಪರಿಮಿತ ಕ್ಷೀರವು ಲಭಿಸುವದು ಇದುವೊರ್ತು ಈ ದಿವ್ಯರತ್ನಹಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಮಹಾತ್ಮ್ಯವಿರುವದೋ ಎಂದುವೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಂಠದೊಳಲಂಕರಿಸಲು; ಆಗ ಆ ರತ್ನಸರವ ಪ್ರಭೆಯು ಚಲಿಸೂರೈನಕಾಂತಿಯಂತೆ ಆ ಮುಂಟಪದ ವಜ್ರಸ್ಥಂಭಗಳಂ ಪದ್ಮರಾಗಸ್ಥಂಭಗಳಂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಮತ್ತು ರಾಯನ ವೇದಕಾಂತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದೇವಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ತೆರೆಯನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಶರಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಬೇರೆಯ ದುಕ್ಕಾಲವಂ ಕೌಸುಂಭವಸ್ತ್ರದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ, ರಾಯನ ಅನುರಾಗವೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬೇವಿಯ ಹೃದಯವಂ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ತೋರಲು ಅದನ್ನೋಡಿ ಸಖೀಜನರು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವು ತಿಳಿಯದವರಂತೆಯೇ ಏನಿರೇ! ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಿಗೆ ಕೌಸುಂಭವಸ್ತ್ರವಂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ! ಎಂದು ಒರ್ವಳು, ಕುಂಕುಮ ಪರಾಗವಾಗಿ ರಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಕೆಂಪುಕಾಣುವದು ಒದರಿಬಿಡೆಂಬುವಳೋ ರೈಳು, ಅದು ದಿಟ್ಟವೆಂದು ಕುಂಕುಮವಂ ಬದಲುವದಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡುವಳೋರ್ವ ಮುಗ್ಧಕನ್ಯೆಯು, ಬೇರೆಯ ಶರೀರದ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಯನ

ಜನಕಾಂತಿಯು ಪರದಿರುವದರಿಂದ ನೋಡಿ ಕೋಡಿತು, ಸರಸ್ವತೀನದಿಗಳಿಗೆ ಸುಗಮವೆಂಬುವದು ಅಪೂರ್ವವೆಂಬುದು ಫಲೋರ್ವ ಪೂರ್ವವೆಂಬುದು, ಈ ಕಾರಣ ಪ್ರಭಾಸಂಗವನ್ನೋಡಿ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಸುಖವಾದವೆಂಬುದು ಕೆಲವರು, ಇವೇ ಇವರಿರ್ದರಿಗೆ ಅಂಗನಂಗಮಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮಯುಕ್ತರವಾದ ಪ್ರಭವು ಪ್ರೀತಿಯಾಲಂಗನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಳು. ಮತ್ತೊರ್ವಳು ಕರಗು ಮಾಸಿತು, ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಚನವೊಳವಳು, ರಾಯನ ದೇಹಪ್ರಭಾಸಂಗದಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯುಲಳಾಗಿ ಮಂಡಿತವಾಗಿದಳೋ ಎಂದು ಮೊಲ್ಲನೆ ಕೆಳದಿಯು ಕೀಳುವಳೋರ್ವಳು, ಈಪರಿಯು ಸುಖದಿಗಳಿಗೆ ಗುಣಗುಟ್ಟುವದು ನೋಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದಿದ್ದು ಹಗೂಡಿ ಎತ್ತಿ ತರುಣಿಯರುಗಳಿರಾ! ಏನುವಿದ್ಯವೆಂ ಚಲಿತವು! ಎಂದು ಕಪಟಕೋಪವಂಶವಾಚಕ, ಪುಷ್ಪವಾಲೆಗಳಿಂದ ನರ್ಮಸುಖದಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಹರಿಸಿತ ಬೇಗನೆ ಕಪ್ಪರವೀಳ್ಯಗಳಂ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಿಂದಲೇ ಮಡವುನಾಡಿ ರನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯೊಳಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನ ಛಾದರವಂ ಪೊಡ್ಡಿಸಿ ರಾಯಂಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಆತನ ಸರಸೋಕ್ತಿಗಳಂ ಲಾಭಿಸುತ್ತಿ ಪೂಜಿ ಆದಂ ಚಿತ್ರಲೇಬೆಯು ಕೈಯೋಳ್ ಪಿಡಿದು ಇದು ನಮ್ಮ ದೇವಿಯು ಕರವಲ್ಲವದಿಂದಲೇ ಮಡಪುಗೈದಿರುವ ಕಪ್ಪರವೀಳ್ಯದ ಜಗರುಗಳೆಂದು ನುಡಿದು ರಾಯನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು, ಆದಂ ರಾಯನು ವಿನಯದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪುಳುಕಾಂಕಿತನಾಗಿ ಕನ್ಯಕಾಂತಪುರದ ಕಂಚುಕಿಯ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಪೀಡದಿಂದೆದ್ದು ಸುನುತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಭವದಿಂಚರಳುತ್ತಿ ರಲು.

ಆಗ ಅಂತಃಪುರದ ಕುಚುಕಿಯು ರಾಯನಂ ಪೂಜಾವಧಾತ ಯಜ್ಞಶಿಕ್ಷೆ, ಪರಾಕೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಕನ್ಯಕಾಂತಪುರದ ಕುಚುಕಿಯು ಪೂಜಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರತರತ್ತಿ ರಲು. ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕನ್ಯಕಾಂತಪುರವಂ ಕುರಿತು ಶರಳು ಯಜ್ಞ ಶಿಕ್ಷೆ ಪರಾಕೆಂಬ ಪೇತ್ರಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಶರಣ್ಯನಿಗಳಂ ಮುಖರಿತವಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಶಕರಿದ ಕೂಳಿ ಧರಿಸಿ, ನಾರೀಮಯವಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ಲೋಕವೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಪುರುಷವರ್ಜಿತವಾದ ಅಂಗನಾದ್ವೀಪವೋ ಎಂಬಂತೆಯು, ಅಬಲಾಪು

ಯಾವಾದ ಐದನೇಯುಗಾವರ್ತವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕೋಶವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ಶೃಂಗಾರರಸವೇ ಅಂಶಪುರ ರಸವೆಂದೊಡಂತೆಯೂ ಇರುವ ಆ ಕನ್ಯಾಕಾಂತಿಪುರದಲ್ಲಿ ಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತೇವೆಂದಿಂ ಕುಜೆಯ ಮಾರಿಗಳಂ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ, ಭೂವಿಲಾಸದಿಂ ಮನ್ಮಥ ಜಾಪಗಳಂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ, ಕೇಶಕಲಶವದಿಂ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ರಾತ್ರಿಯಂತೆ, ಮುಗುಳುನಗೆಗಳಂ ವಿಕಸಿತ ಕುಸುಮಯುಕ್ತವಾದ ವಸಂತಸಮಯದಂತೆ, ಅಭರಣಸಿಂಹರಗಳಂ ಮಯೂರನಿವಹಸಂರಚಿಸಿರುವಂತೆಯೂ ಕುಂಗಳಿನುವ ಸಖೀಬೃಂದವಂ ನೋಡುತ್ತ, ಸಂಗೀತಕಾಲೋಳ್ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಹಸ್ತಾವಲಂಬನವೇ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿ ವೇಣುಗಾನವೇ ಚುಂಬವಭೇದಮಾಗಿ; ವಿಪಂಜಕಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಬವ್ಯಾಪಾರ ಉಂಟಾಗಿ, ಮೃದಂಗದಲ್ಲಿ ಆಲಿಂಗನ ಉಂಟಾಗಿ ಆನುಲೇಪನದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶ ಉಂಟಾಗಿ, ವಸ್ತ್ರಾತ್ರಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀವಿಮೋಚನ ಉಂಟಾಗಿ, ಸುರತಾಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಶೋಭನಾಂಗಿಯರಂ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ನೇತ್ರಗಳೇ ಕರ್ಣಾಲಂಕಾರಮಾದ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳಂತೆ, ಮುಗುಳುನಗೆಗಳೇ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಅಂಗರಾಗದಂತೆ, ಅಧರಕಾಂತಿಯೇ ಕುಂಕುಮಾನುಲೇಪದಂತೆ, ಜಲತೆಯೇ ಚಂಪಕುಸುಮದ ದಂಡೆಯಂತೆಯೂ ತೋರುತಲಿರುವದರಿಂ, ಮತ್ತೊಂದು ಅಭರಣವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹವಂ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಅಳತಿಗೆಯರಸವೇ ಪಾಪಭಾರಮಾಗಿ, ಅಂಗರಾಗವೇ ಅಂಗಭಾರಮಾಗಿ, ಅಂಕುಕಧಾರಣೆಯೇ ಆಯಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಾಗಿ, ಮುಡಿವ ಪುಷ್ಪವೇ ಮುಡಿಗೆ ಭಾರಮಾಗಿರುವ ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯರಂ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಪರಸ್ಪರಮಾಗಿ ಎಲೈ ಶೋಭನಾಂಗಿಯೇ ! ತುಕಪಂಜರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿನಛಾದರವಂ ಪೊದ್ದಿತಿ, ದಾಡಿಮುಫಲವಂ ಕೊಡುವಳಾಗು ? ಎಲೈ ಕುಮುದಿನಿಯೇ ! ಮಣಿನುಯ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಕಾಚಗಳಲ್ಲಿ ಮಕರಿಕಾ ಪತ್ರಗಳಂ ಬರಸುವಳಾಗು. ಎಲೈ ಉತ್ಪಲಳೇ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳಂ

ಪುರತಃ ಜಗಲಿಗಳಂ ಗುರುಸುವಳಾಗು. ಎಲೈ ರಮಣಿಯೇ! ಇವನೊಂ
 ಸಗಳಿಗೆ ಕಮಲದ ಮುದುರಸವಂ ಕುಡಿಸುವಳಾಗು. ಎಲೈ ಮುದುರಿ
 ಯೇ! ಮಯೂರಂಗಳಂ ಧಾರಾಗೃಹಂಗಳಂ ಸೃದಿಸುವಳಾಗು. ಎಲೈ
 ಚತುರಿಯೇ! ಚಕ್ರವಾಹಗಳಿಗೆ ನೃಪಾಳಕಲಗಳಂ ಕೊಡುವಳಾಗು.
 ಎಲೈ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೇ! ಕೋರಿಲಿಗಳಿಗೆ ಕೋಮಲವಾದ ನಾಣಿ
 ನಕಿಸಲಯಗಳಂ ಕೊಡುವಳಾಗು. ಎಲೈ ಮಾಧುರ್ಯೇ! ಮರಿ ೧೩
 ಗಳಿಗೆ ಮಾತುಗಳಂ ಕಲಿಸುವಳಾಗು ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೇ
 ಟೀಜನರಂ ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್, ಅಂತಃಪುರದ
 ನಾರೀಜನಂಗಳೂ ಮುತ್ತಿನ ಜಾಲಂದರದ ಗವಾಕ್ಷದೊಳ್ಳುಳ್ಳುತು ಬೋರ
 ಗುಂ ಕೈಸಾಲೆಯ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ಳು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರಾಂಗನಾದ
 ಸುಗಂಧರಾಜಿನೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನೂ ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೇಂದ್ರನೂ ಕನ್ಯಾಕಾಂತಃಪುರದಿಂ ತೆರಳಿಬರುವದಂ ತಿಳಿದು ಅಷ್ಟೊನೆ
 ದಿಂದೆದ್ದು ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಎದುರಾಗೊಂಡು ಬರಲಾಗ ನುಮುತಿ
 ಯು, ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾನನೆಯೊ
 ಗೈದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲುಪನು ಸು
 ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಪುರಗಾರೂಢನೂ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಬಿಡುರಣಂ ಕೂರಿತು ಬರುತಿ
 ರುವ, ಭಕ್ತಚಾಮರಗಳಂ ಕೋಭಿತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೊ
 ಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂ ಬಂದು ಪ್ರಾಣಾದಪದ್ಧಿಗಳ ಗವಾಕ್ಷ
 ನೋಡುತ್ತಿರುವ ತರುಣೀಜನಂಗಳು, ಮಾನಿನೀಮನವನ್ನು ಕಾಣಿ
 ನುದನನ್ನೋ, ಜಯಶೀಲನಾದ ಜಯಂತನೋ, ನಯನಂಗಳಂ ಸವಲಗೊ
 ಳಿಸುವನಳಕ್ಕೂಬರನೊ, ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯರ ಮನನಂ ಚಂಚಲಗೊಳಿಸುವ
 ಚಂದಿರನೋ, ದೈವಯೋಗದಿಂದಿಳಿಗಬಂದು ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುವದೇ
 ವೇಂದ್ರನೋ ಎನ್ನುತ ರಾಯನ ಸೌಂದರ್ಯಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ ಮನಸ್ಕ
 ರಾಗಿ ರೆಪ್ಪೆಯಂ ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡುತ್ತ, ತಮಿಗಾಗುವ ಮದನಾವಸ್ಥೆಯ
 ನ್ನರಿಯದೆ ಇರುವರಾಗಿ ಕುರಸ್ಪರವಾಗಿ ಎಲೈ ಚಪಲಿಯೇ! ಈ ಚತುರ

ನನ್ನೊಡ್ಡ ಚಂದರಿದ ತರಗನ್ನರಿಯದೆ ಬೆರಗಾಗುವೆನೆ ಎಂದು ಓರ್ವ
 ಸೈಕ ಭಿಯು, ಎಲೈ ತರಳೆಯೇ! ಸಡಲಿದ ನೀವೀಬಿಡುವೆನ್ನ ರಿಯದೆ
 ನಡೆಗರದಿಂ ಬಾರಿಸನ್ನೊಡ್ಡವೆ ? ಸುಖಾರುಗುಳು ನಗುವರು ಎಂದು ಮು
 ತೊಡ್ಡವಳು, ಎಲೈ ಸುಕುಮಾರಳೇ! ಸುಂದರಾಂಗನನ್ನೊಡ್ಡಿ ಸುರ
 ತಸುನಂ ಬಯಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮುಖಾರುಗುಳೇ ಎಂದು ಮುತೊಡ್ಡಿ
 ವಳು, ಎಲೈ ಜುಟ್ಟು ಹೊದಂತ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ ಮುಚ್ಚು ನಿನ್ನ ಕು
 ಚಕುಟ್ಟುಗಳಂ, ಎಲೈ ಮುಚ್ಚೆಯೇ! ಸುಂದಾರುಳುಗಳಂ ಜಾರಿ ಮು
 ತ್ತವ ಜಂದ್ರ ನ್ನುಕುಟ್ಟುಗಳಂ ಸುಜ್ಜ ಮೂಕೊಡೆ, ಎಲೈ ಪೇಶಲಾಂ
 ಗಿಯೇ! ಕೆದರಿದ ಕೇರವಾಕಂಗಳಂ ಬಂಧನು, ಎಲೈ ಸರಸಳೇ! ಸಖೀ
 ದುರುಗಳು ಪರಿಪಾಸನಂ ಮಾಡುವರು ಜರುಗಿದ ಕಾಂಚೀದಾಮವುಂ
 ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡೆ, ಎಲೈ ಖಾಲಿಯೇ! ಕನ್ನಡಯಂತಿರ್ಪ ಕಪ್ಪೋಲಂಗಳ
 ಳ್ಲಿ ಓರಾಡುವ ಬೆಲೆಯಂ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡೆ, ಎಲೈ ಲಜ್ಜಾ ರಹಿತಳೇ!
 ಸಡಲಿದವಳು ತರಗಂವಾಸಗಿರಿಕೊಡೆ, ಎಲೈ ಕಪಟವಿನೀತಳೇ! ಕಪಟವಂ
 ಬಿಟ್ಟು ಕಟಕರಂ ಕುರಿತು ತೆರಳುವ ಕನಾಟವತಿಯಂ ಜನ್ಮಾಡಿ
 ನೋಡು. ಎಲೈ ಯಾವನೋನ್ಮತ್ತಳೇ! ಯಾರಂ ಕುಚಕುಟ್ಟುಗಳಂ
 ಒತ್ತುವೇ, ಎಲೈ ಮತ್ಸರಕಾಲಿನಿಯೇ! ವಾತಾಯನದಿಂದ ಬಬ್ಬರಂ
 ನೊಡ್ಡಲೀನಿ, ಎಲೈ ವರವಳೇ! ನನ್ನತರಗನ್ನಾಕೆ ಒದಿಯುವೇ,
 ಭೈರವನೀನೀ! ಭೀತಿಯಂ ಗುರುಜನವಂ ಹಾಕಿ ತೇರುವೇ,
 ಭಗ್ನಹೃದಯಳೇ! ಮದನಜ್ವರದಿಂ ಪ್ರುಟ್ಟದ ಪುಳಕವನ್ನಡಗಿ
 ನಿ, ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಿಯೇ! ಯಾಕೆ ಕಳವಳಗೊಳುವೆ, ಎಲೈ ವಿಲಾಸಿನಿ
 ಯೇ! ಬಹು ಕೊಡದಿಂ ನಿನಿಗೆ ಸರಹ ಉಂಟಾಗಿರುವದು. ಎಲೈ ಶೂ
 ನ್ಯಹೃದಯಳೇ! ಮನಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುದಂ ಮರತಯಾ? ಎಲೈ
 ಜಂಟಲಳೇ! ರತಿಸುಖವಂ ನೆನೆಯಂತ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚುವೆ
 ಸರಸಹೃದಯನು ಮುಂದೆ ತೆರಳುವನು ನೋಡು. ಎಲೈ ಅನಂಗಪರವ
 ಕಳೇ! ಬಿಸಿಲಿಗೆ ತರಗಂ ಮರೆಮಾಡಿಕೊಡೆ, ಎಲೈ ಭೀತಳೇ! ಪತಿ
 ನೋಡುವನೆಂದು ಭಯಂ ಬಿಟ್ಟು ರಾಯನಂ ಮನದಣಿವಂತೆ ನೋಡು

ವಳಾಗು. ಎಚ್ಚಿ ಅಧಸ್ತೋ! ಪರಸ್ತರುಪನ ಅದರ್ಶನವ್ರದಿಂದ
 ನನ್ನ ಲಾಗಿ ಭಿತ್ತಿಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುವೆ ಯಾಕೆ? ಅದು
 ಕೋ ಕಾಣಿಸುವದು ರಾಯನಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಿರುವ ಮಾಲತೀ ಕುಸುಮ
 ಕೇಂದ್ರವು, ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ಆತನ ಕಂಠವೋಳಳವಡಿತಿರುವ ರತ್ನದಾರ
 ವಂ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು
 ತ್ವರಿತದಿಂದ ತುರಗಸ್ತಂಧವೋಳ್ ಹಸ್ತವಂ ಮಡಗಿ, ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಸುಮ
 ತಿಯಂಬ ಮಂತ್ರಿಯವಾತಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತ, ಮೇಘಮಂಡಲದಿಂದ ಮರೆಯಾ
 ಗುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಚಾತುರಗಳಂ ಮರೆಯಾಗುತ್ತ, ಅಂಗವಂವಡದ ಅನಂ
 ಗನಂತೆ, ಯೌವನವೇ ಮೂರ್ತಿಗೀತರಿತೆ ಇರುವದೋ ಎಂಬಂತೆ ತೆರಳು
 ತ್ತಿರಲಾತರುಣಿಯರು ಈತನಂ ಹಡದ ತಾಯಿಯ ಸುಕೃತನಂ ಎಚ್ಚಿಂ
 ದು ಪೇಳಬಹುದೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಕುವಲಯ ವಾರಿಗಳಂ ಲಜ್ಜೆಗೊಳಿ
 ಸುವ ತಮ್ಮ ಕಟಾಕ್ಷಧಾರೆಗಳಿಂದವನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂ
 ತರುಣಿಯರ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಗಳಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕ್ಷೇತಫಲ ತ್ರ
 ವೃ ಮಯೂರಬಂಭಗಳಿಂದ ರಚಿತಿರುವ ದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೋಭಿಸುತ್ತಿ
 ರಲು, ಆಗ ಆ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು. ವನಿತೆಯರ ಹೃದಯಗ
 ಳಂದೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಪುಷ್ಪಗಳಂ ಕೂಡಿದಲಾಜಗ
 ಳಂ ಪೂಜಿತನಾಗಿ, ಅನೇಕ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನವಲೋಕಿ
 ಸುತ ತೆರಳುತ್ತ, ಅಪರಿಮಿತ ಛತ್ರಪದ್ವಿಳಾ ಯಾನಿಕರದಿಂದತೀತಳ
 ಮಾದ ಬಿಡಾರದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ತುರಗದಿಂದಿಳಿದು ಸುಮತಿಯು
 ಖುಪಿಸುವ ಹಸ್ತಲಾಭವಂದಬಿಡಾರವನ್ನೈದಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದಣೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ,

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿಕಯ ಖಂಡಪರಶು ಪುಂಡರೀಕಭವಾ ಖಂಡಲಪ್ರಮು
 ಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡ ಮುಂಡವಿಂ
 ಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ
 ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರಸರ್ಧಮಾನ ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ
 ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾವಾ ಸಂಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕವ ಚತುರ್ವಿಧ
 ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾ ಕತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ

ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ರೆಯಸಗೋತ್ರ
 ಆಶ್ವಲಾಯನಸ್ನಾತ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರ ನರ
 ಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹೀಶೂರ ಪುರಂದರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಬಡಯರ
 ವರಿಂದ ರಸ್ತೆಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣ
 ಯನೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಗಜಾವತರಂವಂ, ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಗಜವಂತಂದೀವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿದ್ದು ಮೊದ
 ಲಾದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಹದಿಮೂರನೇ ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಮಂಗಳ
 ಮಹಾ || ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ *

ಹದಿಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು.

—ಶ್ರೀ—

ಶ್ರೀ.

ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯ್ಕನಮಃ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ.

—ಶ್ರೀ—

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಚತುರ್ವಂತಗಳಿಂಕೂ
 ಡಿ ಅತಿ ಕುಭ್ರನಾದ, ಸುಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತವಾದ ಮದಗಜವಂ, ಗಜ
 ಗೌರೀವ್ರತನನ್ವಾಚರಿಸಲೋಸ್ಕರ ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
 ದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಮ್ಮತನಾಗಿ ಹೊರಟು ತನ್ನ
 ಬಿಡಾರವನ್ನೆಬ್ಬಿದ, ಆ ಮಾರಕೇದಿನ ಸ್ನಾನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿ
 ಸುಮತಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾದ
 ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಉಚಿತದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು, ಅವರಂ ಕು
 ರಿತು ಸ್ವಾಮಿ ಆಚಾರ್ಯರೇ! ಕಳಂಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ದೇವಿಯು ಗಜಗೌರೀ ನೋಂಪಿಯಂ ಮಾಡಲಿಣಿ, ಸುಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತ
 ವಾಗಿ, ಕುಭ್ರವರ್ವಾ, ಚತುರ್ವಂತಗಳಿಂ ಬಪ್ಪುವೆಂದು ಮದ

ಗಜವಂ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೀಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬಂದು ಪೂವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತನಾಗಿ ಬಂದೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಉತ್ತಮಗಜ ಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಯೋಗವೂ ಡಬ್ಬವೂ ? ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾವುವು ? ಅದರ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳಬೇಕೆನಲು, ಈ ಸೂತಂಕೇಳಿ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಎಲೈ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನೇ ! ಕಾಸ್ತೂರಿಯನಾದ ಗಜಲಕ್ಷಣವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳುವೆನು. ಅಪಂ ಅಲಿಸುವನಾಗು ;—ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ ! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಸಮುಪಗ ಕೋಧಾವೇವಿಯೆಂಬ ಬರ್ವಳು ಹದಿಮೂರನೇ ಪತ್ನಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡುಜನ ಪುತ್ರಿಯರು ಉಂಟಾದರು. ಆ ಹನ್ನೆರಡುಜನದಲ್ಲಿ ಭದ್ರನುಂಧ್ರ ಎಂಬುವಳು ಐರಾವತವೆಂಬ ಮಹಾ ಗಜವಂ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಕತಾ ಎಂಬುವಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜಗಳು ಜನಿಸಿದವು. ಸೂತಂಗೀ ಎಂಬುವಳಲ್ಲಿ ಮಾತಂಗಗಳೆಂಬ ಗಜಗಳು ಜನಿಸಿದವು. ಇವಲ್ಲವೇ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮತಂಗನೆಂಬ ಮಹಾ ಋಷಿಯು ತನ್ನ ಯೋಗಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ ಇಭ್ರಾಣವಂ ಮಾಡಿ ತಾಳಗಳಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನಂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಸಾಮಗಾನವಂ ಮಾಡುತ ತಾಳವೆಂಬ ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ಸಾಮವೇದದೊಡೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಆನೆಗಳು ಪುಟ್ಟ ಸಾಮಜಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾದವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಗಜಗಳೆಲ್ಲವು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಂಚರಿಸುತ ಸುಖದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಮುನಿಕಾಪದಿಂದ ಆ ಗಜಗಳು ಭೂಮಿಯೋಳ್ ವನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದವು. ಇಂತಲ್ಲದೆ, ಸಮುದ್ರ, ಮೇರುಪರ್ವತ, ಗಂಗಾ, ಪ್ರಯಾಗ, ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು. ಲೋಹಿತಾನದಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿಪುರೀ ಎಂಬ ದೇಶ, ಕೋಸಲದೇಶ, ಚೇದೀಪೇಶ, ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಕಾರೂಡವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ, ಗೌಡ, ಬಂಗಾಳದೇಶ, ಮಾಂಸಳದೇಶ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಮಾಂಸಳಯವೇಶಿಕೋಂಬು

ಮದು. ವಿಂಧ್ಯ, ತ್ರಿಕ್ಷಾಂಶ, ಕಳಿಂಗದೇಶ, ದ್ರವಿಡದೇಶ, ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಕಳಿಂಗವನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಪರ್ಯಂತವಿರುವದು. ಶ್ರೀಶೈಲ, ವೇದಾದ್ರಿ, ಸಮಯವರ್ವತ, ದರ್ಶನಾದಿ, ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ದರ್ಶನೇನಿಸಿಕೊಂಬುವದು. ಸಹ್ಯವರ್ವತ ಮೊದಲುಗಾಂಡು ಭೃಗುಕಚವೆಂಬ ದೇಶಪರ್ಯಂತವೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಅಪರಾಂತವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಒಪ್ಪರವತೀ, ಅವಂತೀ, ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನವು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು. ಕಾಂಭರವರ್ವತ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಿಂಧುನದಿ, ಸಮುದ್ರಸುಗಮಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ ಪರ್ಯಂತವು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ವನವು ಪಂಚನದವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಕಾಂಭರವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮಾಂಸಳೇಯವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಕಳಿಂಗವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ದರ್ಶನವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಪರಾಂತವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪಂಚನದವೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾದ ಈ ಎಂಟು ವನಗಳು ಗಜಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪೂರ್ವದ ಮುಖಗಳು ಪೇಳುವರು. ಇನ್ನು ಗಜಗಳ ಪ್ರಮಾಣವಂ ಪೇಳುವೆನು. ಮನುಷ್ಯರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಿರುಬೆಟ್ಟಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು ಬೆಟ್ಟಗಳಂ ಮುಡಿ ಮುಟ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿ ಮೊಳಕೈಯಿಂದ ಕಿರುಬೆಟ್ಟನ ಕೊನೆಯವರಿಗೆ ಅಳವ ಪ್ರಮಾಣವು ಒಂದು ಅರತ್ತಿಯನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಅನೇಕಗಳಿಗೆ ಪಾದದಿಂದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿ ಉದ್ದವಾಗಿ ಅಳದ ಅಳತೆಯು ಔನ್ನತ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಹಣೆಯಿಂದ ಬಾಲದವರಿಗೆ ನೀಳವಾಗಿ ಅಳದ ಅಳತೆಯು ದೈರ್ಘ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಬನ್ನಿನಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವನಹಿತ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನಳದರೆ ಅದು ವಿಸ್ತಾರವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಏಳು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ದೃಷ್ಟ್ಯವು, ಒಂಭತ್ತು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ದೈರ್ಘ್ಯವು ಹತ್ತು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಉಳ್ಳ ಗಜಗಳು ಉತ್ತಮಗಜಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು. ಇವುಗಳು ಶುಭಕರಂಗಳು. ಈ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಔನ್ನತ್ಯವು, ದೈರ್ಘ್ಯ

ಫೈರ್ವು, ವಿಸ್ತಾರವು, ಉಚ್ಚತನಗಳು ಮಧ್ಯಮಗಳನ್ನಿಕ್ಕೊಂಡು
 ಅಂಗಳಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಂ ವಡೆಯುವವು. ಈ ಅಂಗಳ ಗಜಗಳಿಗಿಂತಲೂ
 ಬಂದು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾದ ದೃಷ್ಟಿವು, ದೈರ್ಘ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವು
 ಉಚ್ಚ ಗಜಗಳು ಅತ್ಯರಾಳವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು. ಅಂಗಳಗಜಗಳು,
 ಅತ್ಯರಾಳಗಜಗಳು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯಗಳಲ್ಲ.
 ಏಳು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ದೃಷ್ಟಿವು, ಬಂಭತ್ತು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ
 ದೈರ್ಘ್ಯವು, ಹತ್ತು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಸ್ತಾರವು ಉಚ್ಚ ಉತ್ತಮ
 ಗಜಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಬಂದು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಮೆಯಾದ
 ಉನ್ನತತ್ವವು, ದೈರ್ಘ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವೂ, ಉಚ್ಚ ಗಜಗಳು ಮಧ್ಯಮ
 ಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು. ಈ ಮಧ್ಯಮ ಗಜಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಬಂದು ಅರ
 ತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಉದ್ದವೂ, ದೈರ್ಘ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವ
 ಗಜಗಳು ಕನಿಷ್ಠವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು. ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಗಜಗಳಿಗಿಂತಲೂ,
 ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಗಜಗಳು ಮಾನುನಗಜಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು. ಇವು ನಿಜ
 ದ್ವಗಜಗಳು, ಗಜಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಭದ್ರವೆಂಬದಾಗಿಯು, ಮಂದ್ರ
 ವೆಂಬದಾಗಿಯು, ಮೃಗವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಮೂರುಜಾತಿಗಳಿರುವವು. ಈ
 ಮುಖ್ಯಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಗಳಂಪಡದ, ಭದ್ರಮಂದ್ರ, ಭದ್ರಮೃಗ, ಭ
 ದ್ರಮಂದ್ರಮೃಗ, ಮಂದ್ರಭದ್ರ, ಮಂದ್ರಮೃಗ, ಮಂದ್ರಭದ್ರಮೃಗ,
 ಮೃಗಮಂದ್ರ, ಮೃಗಭದ್ರ, ಮೃಗಭದ್ರಮಂದ್ರಗಳೆಂಬದಾಗಿ ಒಂಭತ್ತು
 ಜಾತಿಗಳಿರುವವು, ಇವುಗಳೆರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಭೇದಂಗಳಂದ
 ಲೂ, ಉತ್ತರಾರ್ಧಭೇದಂಗಳಂದಲೂ, ಪೂರ್ವಾರ್ಧಭದ್ರಮಂದ್ರಮೊ
 ದಲಾಗಿ ಒಂಭತ್ತು ಜಾತಿಗಳೂ, ಉತ್ತರಾರ್ಧಭದ್ರಮಂದ್ರ ಮೊದಲಾಗಿ
 ಒಂಭತ್ತು ಜಾತಿಗಳು ಸಹಾ ಹದಿನೆಂಟುವಿಧಂಗಳಾಗುವವು, ಇವು ಸಂಕೀ
 ರ್ಣಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು, ಈ ಸಂಕೀರ್ಣಜಾತಿಗಳು ಹದಿನೆಂಟೇ
 ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಶ್ಯಪನು ಹೇಳಿರುವನು, ಮತ್ತು ಈ ಆನೆಗಳ ಪ್ರಮಾ
 ನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಐದು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಉನ್ನತತ್ವವು, ಏಳು ಅರ
 ತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ದೈರ್ಘ್ಯವು, ಎಂಟು ಅರತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಸ್ತಾರವು, ಉಚ್ಚ

ಗಜಗಳು ಮೃಗಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಈ ಮೃಗಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತ
 ಲೂ ಬಂದು ಅರತ್ನಿ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾದ ಉನ್ನತತ್ವವು, ವೈಸ್ವರ್ಗವು,
 ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಗಜಗಳು ಮಂದ್ರಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಈ ಮಂದ್ರ
 ಜಾತಿ ಗಜಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಬಂದು ಅರತ್ನಿ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾದ ಉನ್ನತ
 ತ್ವವು, ದೈರ್ಘ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಗಜಗಳು ಭದ್ರಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊ
 ಳ್ಳುವವು. ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣವು ನಿಯಮವಿಲ್ಲದೆ
 ನ್ಯೂನಾಧಿಕವಾಗಿರುವವು. ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನೆ ! ಈ ಗಜಗಳ
 ಲಕ್ಷಣಗಳಂವೇಳುವೆನುಕೇಳು:—ಭದ್ರಜಾತಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದರೆ—
 ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವೆಂದಾಡುತ ಕಂಕಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಡಕೋ
 ಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮಪ್ರಮಾಣ ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ದೃಢವಾದಶರೀರವು, ಕೂ
 ರ್ಮದಂತೆ ತುಂಡಾದ ಅಂಗಾಲುಗಳು, ಉಗರುಗಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಮ
 ಗಳೂ, ಅಧಿಕವಾದ ಮಾಂಸವು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಪಾದಗಳಿಂದ
 ಲೂ, ನಖಗಳಿಂದಲೂ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಗಳಿಂದಲೂ ಮನೋಹರಗ
 ಳಾಗಿ ಕೃತವೂಅಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥೂಲವೂ ಅಲ್ಲದೆಇರುವದಾಗಿ, ಜೀನು
 ತುಪ್ಪದಂತೆ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ನೇತ್ರಗಳೂ, ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳೂ ಉಳ್ಳ
 ದ್ದಾಗಿ, ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಬಗ್ಗಿರುವ ಬೆನ್ನುಮೊಳೆಯಿಂಕೊಡಿರುವ ಅಂಗಪ್ರ
 ತ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಹದಮಾಗಿ ಕಾಣುತ, ಶುಭಕರಗಳಾದ ಆನೆಗಳು ಭ
 ದ್ರಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಈ ಆನೆಗಳ ಆರೋಹಣವು ಯಶಸ್ಸಂ,
 ಬಲವಂ ಪರಾಕ್ರಮವಂಸಹ ಉಂಟುವಾಡುವದು ಮತ್ತು ವಾಪವಂ
 ಪರಿಹರಿಸುವದು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಮಂದ್ರಜಾತಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದರೆ:—ನದಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವು, ಉನ್ನತವಾದಪ್ರಮಾಣವು ಕರೀರದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ
 ಲ್ಲಿ ಬೊಗ್ಗಿರೋಣವು, ಕರೀರದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಇರೋಣವು, ಕ್ಷಮೆಯು.
 ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೊಂಡಿಲು, ಕಿವಿಗಳು, ಮು
 ಬವು, ರಸ್ತುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಪುಟ್ಟ ನೂಲವು, ಎರಡು ಕೊಂಬು
 ಗಳೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ದಾಡ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋಲುವ ಚರ್ಮಮಾ
 ನಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಶಾನುಮಣಿವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಗಜಗಳು ಮಂದ್ರಜಾತಿ

ಗಳನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಇವು ಮಧ್ಯಮಗಜಗಳು. ಮೃಗಜಾತಿ ಗಜಗಳ
 ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ:—ವನದಲ್ಲಿ ನುಸುಳುವವು. ಶಿಥಿಲವಾದ ಚರ್ಮವೊಂ
 ಗಳು, ವೀರ್ಭಾಗಳಾಗಿ, ಕೃಶಗಳಾಗಿರುವ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳು, ಮ
 ನೋಹರವಾದ ವರ್ಣವು, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧಪ್ಪವಾದ ಸುಕ್ಕುಗಳು ಮನೋ
 ಹರವಾದ ರೆಪ್ಪೆಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಗಳೂ, ನರ್ತಗಳೂ, ಮುಖವು
 ಬಾಲವು, ಹಣೆಯೂ ಉಲ್ಲವಾಗಿ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಕ್ರವುಳ್ಳವಾಗಿ, ಮೃ
 ದುವಾದ ರೋಮಗಳೂ, ಕೃಶವಾದ ಸ್ತೋಮಿಲ: ಪಾದಗಳು, ಕಂಠವು,
 ದಪ್ಪವಾದ ಬಾಲವು, ಕಿರಿದಾದ ಗುಹ್ಯವು, ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಗಳು ಉಳ್ಳ ಆನೆ
 ಗಳು ಮೃಗಜಾತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಇವು ಅಧಮಗಜಗಳು. ಇದೆ
 ಲ್ಲದೆ ಸಂಕೀರ್ಣಜಾತಿ ಆನೆಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಯಾವ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವವೋ ಆಯಾಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ತಿಳಿದು
 ಸಂಕೀರ್ಣಜಾತಿಪದಗಳಂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಎಲೈ ಸುಗಂಧ
 ನುಹಾರಾಯನೇ! ಆನೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವೇಶತೆಗಳಿಂದ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಂ
 ಶಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಯ ದೇವ
 ತಾಂಶಗಳಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗಜಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳುವನಾಗು-
 ಯಾವ ಗಜಕ್ಕೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ, ಶುಭ್ರ
 ವರ್ಣವುಳ್ಳವಾಗಿ, ಮನೋಹರಗಳಾಗಿರುವವೋ, ಮತ್ತು ಕಡೆಗಂ
 ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿಯೂ, ದಪ್ಪವಾಗಿ ಬಲವಾದ ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ
 ಯೂ ಇರುವವೋ ಆ ಗಜವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ
 ಗಜವು ಅರಸುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ವಿಜಯವಂ, ಅರೋಗ್ಯವಂಕೂ
 ಡಾಕೊಡುವದು ಕಂಕಳಿಲ್ಲ, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮವಾದ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ
 ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆಸನವು, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೆಂದಂವರೆಯಂತೆ ವರ್ಣವು, ರೋ
 ಮಕ್ಕುವದಲಿ ಎರಡೆರಡು ಕೂದಲುಗಳು, ಬಹುಕಾಲ ಮದವಂನುರಿಸೋ
 ಣವು, ಮೇಘಧ್ವನಿಯಾಕೇಳ ಸಂತೋಷಪಡೋಣವು, ಇಂತುಉಳ್ಳ
 ಗಜವು ಪ್ರಜಾವತ್ಯಾಂಕವೆಂದು ಪೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಈ ಆನೆಯು ಪೂಜೆಯಂ
 ವೊಡುವವರಿಗೆ ಪ್ರಜಾವತ್ಯಾದ್ವಿದ್ಯಾನುಂಟುವೊಡುವದು, ಯಾವ ಆನೆಗಳಿಗೆ

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಗಳೂ, ಎಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶ ಕ; ವರ್ಧಮಾನ, ಸಂವ್ಯಾ
ವರ್ತನೊದಲಾದ ರೇಖೆಗಳಂತೆ ಸುಕ್ಕುಗಳು, ಕನ್ನೆವಿಲಿಪುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸಮಾ
ನವಾದ ನೇತ್ರಗಳು ಇರುವವೋ ಆ ಗಜವು ಇಂದ್ರಾಂಕದಿಂಶಿಕೊಂ
ಬುವದು, ಈ ಆನೆಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯ
ವನ್ನೂ ಕೊಡುವದು, ಮತ್ತು ಯಾವ ಆನೆಗೆ ಕೆಂಪಾದ ನಾಲಿಗೆಯೂ,
ತುಟೆಯು, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ ಹಸರುವರ್ಣವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸ್ಫು
ಟವಾದ ಕೊಂಬುಗಳು ಇರುವವೋ, ಆ ಆನೆಯು ಕುಬೇರಾಂಕದಿಂ ಪು
ಟ್ಟಿದ್ದು, ಆ ಆನೆಯು ಅರಸುಗಳಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ದ್ರವ್ಯರತ್ನ ಸಂಪ್ಪ
ದ್ಧಿಯುಂಕೊಡುವದು, ಯಾವ ಆನೆಯು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಘಟ್ಟಿಯೂ ತುಪ್ಪ
ಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲದ್ದಾಗಿ, ಶಿರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಹಳ್ಳವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ, ಮೇಘದಂತೆ ಧನಿಯಂ
ಗೈಯ್ಯಂತ ಅತ್ಯಂತ ಮದೋದಕವಂ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವದೋ, ಆ
ಆನೆಯು ವರುಣಾಂಕದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು, ಈ ಆನೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಶತ್ರುಗಳಂ ಸಂದರಿಸುವದು. ಮತ್ತು
ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೂರುಸುಕ್ಕು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳು
ತಾಳೇ ಹುಟ್ಟಿನಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ ಕೊಂಬುಗಳು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ಕೆಂಪುವರ್ಣ ಉಳ್ಳ ದಪ್ಪವಾದ ಸೊಂಡಿಲು, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳ
ದ್ದಾಗಿ, ಶುಭ್ರವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಗಜವು ಚಂದ್ರಾಂಕದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಈ
ಆನೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಂಕೊಡುವದು, ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆ
ಯಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕೂದಲು, ಪಿಂಗಳವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಬಾಲದ
ಕೇಶವು, ಸೊಂಡಿಲು ಉಳ್ಳ ಗಜವು ಅಗ್ನಿಯು ಅಂಕದಿಂ ಜನಿಸಿದ್ದು, ಈ
ಆನೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಶತ್ರುಗಳಂ ಭಸ್ಮವನ್ನಾಗಿಮಾಡುವ
ದು, ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವು, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿನೂತ್ರ, ಶುಭ್ರವರ್ಣವು,
ಹೀವಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಕೆಂಪಾದನಬಗಳೂ ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡಿ
ರವ ಗಜವು ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಇವರೀರ್ವರ ಅಂಕದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಈ
ಗಜವು ಅತಿಕೋಪಿಷ್ಠವಾಗಿ, ಸರ್ವದಾ ಅಂಕುಶನಂ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಮಾಡದೆ

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು, ಯಾವ
 ಗಜವು ದಂತಗಳ ಮಧ್ಯವ್ರದೇಶದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ನಾನಾದ ಸ್ನಾನದಿ
 ಲು, ಬಳ್ಳೀವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಜಲಬಿಂದುಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಘಾತಾಕ್ಷರವು,
 ಮೇಘಾದಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯೂ, ಸುಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಧವ್ವನವಾದ ಕುರೀ
 ರವು, ಶಿಲುವಾದ ಚರ್ಮವು, ಅಂಜನದಂತೆ ಕಪ್ಪುವರ್ಣವು, ಸರಾಂಗಗಳ
 ಲ್ಲಿಯೂ ರೋಮಗಳಂಜೊಡಗೂಡಿರೋಣವು, ತಾಳೇಹುಮ್ಪಿನಂತೆ
 ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ ಭುಟ್ಟಿಯಾದ ಬಟುವಾದ ಕೊಂಬುಗಳೂ, ಕೂದಲು
 ಗಳಂಜೊಡಗೂಡಿದ ತುಟಿಯು, ಸಮವಾದ ದವಡೆಗಳೂ, ಮನೋಹರ
 ವಾದ ಮುಖವೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಕೆಂಪಾಗಿ ಅಧಿಕವಾದ ರೆಪ್ಪೆಗಳುಳ್ಳಜೇನು
 ತುಪ್ಪದವರ್ಣವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯು, ಮತ್ತು ಮೃದುವಾಗಿ,
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಭುಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಭೇದರಹಿತಗಳಾಗಿ, ತಾಳಪತ್ರದಂತೆ
 ಯೂ ನಗಾರಿಯಂತೆಯೂ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಕರ್ಣಗಳು, ಒತ್ತಡದೇವಿಯ
 ಕುಚಕಲಹದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ವರ್ತು
 ಳವಾಗಿರುವ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳು, ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಧವ್ವನವಾದ ಕಂಠವು, ದೀ
 ರ್ಘವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಋಜುವಾಗಿ ವಕ್ರವಲ್ಲದೇ ಯಿರುವ ಹೆಗಲು
 ಗಳು, ಸಜ್ಜುವಾದ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಬೊಗ್ಗಿದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯು,
 ದೀರ್ಘಗಳಾಗಿ ಋಜುಗಳಾಗಿ ಮೇಲಣಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ನಾನಾದ
 ಮುಂಗಾಲುಗಳು, ಆಮೆಯಂತೆ ವರ್ತುಳವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಭಕರಗ
 ಳಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಖಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎದೆಯು, ಸ್ನಾನಾದ ಹೊ
 ಟ್ಪಿಯು, ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾದ ಕುಚಗಳು, ಕೃಕವಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಲ
 ವೂ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಕಂಠ, ಚಕ್ರ, ಗದಾಕಾರಗಳಾದ ಬಿಂದುಗಳಿಂದಲಾ
 ದರೂ, ಸುಕ್ಕುಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಕೂಡಿರುವದೋ, ಆ ಗಜವು ವಿಷ್ಣು
 ವಿನ ಅಂಕದಿಂದ ಜನಿಸಿದ್ದು. ಈ ಗಜವು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಯ
 ವಾಗಿ, ಸಕಲಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಂ, ನವರತ್ನಗಳಂ, ರಂಜ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಂ,
 ಕೂಡಾ ಉಂಟುಮಾಡುವದು. ಇನ್ನೂ ಸತ್ತ ರಜ ಸ್ತಮೋಗುಣಗ
 ಳಂ ಪಡೆದಿರುವ ಗಜಗಳ ಸ್ವಭಾವವಂ ವೇಳುವೆನು. ರುಚಿಯುಕ್ತ

ವಾದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು, ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥೈರ್ಯವು, ಕೌರವ್ಯವು, ಉಚ್ಛ್ರ ಗಜವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ಮೃದುವಾದ ಚರ್ಮವು, ಸ್ಥಿರನ ಭಾವವು, ಬಳೆ ಬುದ್ಧಿಯು, ಸ್ತಬ್ಧವಾದ ಚಂಚಲದೃಷ್ಟಿಯು ಉಚ್ಛ್ರ ಗಜವು ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ಸರ್ವದಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ, ಆಹಾರದಲ್ಲೇ ಇಚ್ಛೆ ಉಚ್ಛ್ರವಾಗಿ ಭಯಪಡುವ ಗಜವು ಬ್ರಹ್ಮಚಾತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೌರವದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸರ್ವದಾ ಸಂತೋಷ ಉಚ್ಛ್ರ ಗಜವು ಕ್ಷತ್ರಜಾತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು, ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯ ಗಜಗಳು ಸತ್ ಗುಣಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ, ಸುಖವಾದಶರೀರ ಕಾಂತಿಯು, ಶ್ಲೇಷ್ಮತ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಉಚ್ಛ್ರವಾಗಿರುವವು. ಬಾಯಲ್ಲಾದರೂ, ದಂತಗಳ ಮಧ್ಯೆ ದಲ್ಲಾದರೂ ಕಬಳಗಳಂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯು, ಮತ್ಸರ ರೂಪವಾದ ಕೋದವು ಉಚ್ಛ್ರ ಆನೆಯು ಮೃತ್ವಜಾತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ದಂಡಸಾಧ್ಯವಾಗಿ, ಮೂರ್ಖತನವಂ ವಹಿಸುತ್ತ, ನೀಜವಾದ ಮಾದವಾದ ಬುದ್ಧಿ ಉಚ್ಛ್ರವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಚ್ಛ್ರ ಆನೆಯು ಕೂದ್ರಜಾತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ನಂಬಿಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರವಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತ, ಕ್ರೂರವಾಗಿ, ಆಹಾರಗಳಿಂದ ಮದಿಸಿ ವಕ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಗಜವು ಸರ್ಪಜಾತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ಈ ಮೂರುಜಾತಿ ಗಜಗಳೂ ರಜೋಗುಣಯುಕ್ತವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪಿತೃಪ್ರಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಉಪಶ್ಲಶರೀರ ಉಚ್ಛ್ರವಾಗಿರುವವು. ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೇ ಮಾರ್ಗವಂ ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿವಂತೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಗಜವು ಪಿತಾಜಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ ಉಚ್ಛ್ರವು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ, ಮನುಷ್ಯರಂ ಸಂಹರಿಸುತ್ತ, ವೇಗವೂ, ಬಲವೂ, ಉಚ್ಛ್ರ ಗಜವು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವ

ನ ಉಚ್ಛ್ರಿದ್ಧ. ಈ ಪದವು ಜೀರ್ಣಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಗಳಿಕೆ, ನಿರ್ದೋಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ, ಮುದ್ದಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದು, ಹವ್ಯಾಸವುಳ್ಳವರ ಮಿತ್ರ ದತ್ತಾಗಿರುವವು. ಹತ್ತಿವೆ ಆಯುವ ವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು. ಯಾವ ಗಡಕ್ಕೆ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಕೇಶಗಳು, ಶರೀರದ ರೋಮಗಳು, ಬಾಲವೂ, ನೇತ್ರದ ಕೊಂಗಳೂ ಶುಭ್ರವೂ ಗಿರುವುದೋ ಆ ಗಜವು ಐರಾವತವೆಂಬ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಕಮಲಗಳಂ ಕೀಳುವವರಲ್ಲೇ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿ, ಧಪ್ಪವಾದ ಶಿರಸ್ಸು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ತಿಯು ಉಳ್ಳ ಗಜವು ಪುಂಡರಿಕ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದು. ನೀಲರೂಪವು, ಕಪ್ಪಾದ ರೋಮಗಳು, ಧಪ್ಪವಾದ ಜೀಡೆ ವು, ಕೃತವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಬಿಂದುಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಭಟ್ಟಿಯಾದ ಭುಜ, ಶಿರಸ್ಸು ಉಳ್ಳ ಗಜವು, ಪುಷ್ಪದಂತ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೆಂಪು ನರ್ಣವು, ಹೊಬರಣ ಉಳ್ಳ ನೇತ್ರ ಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವು, ಜಲದಲ್ಲಿ ನರ್ವದಾ ಇಚ್ಛೆಯು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ದೈರ್ಘ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವೂ ಉಳ್ಳ ಗಜವು ವಾಮನ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವವು, ಬೆಳದಾನರೆಯಂತೆ ಶರೀರದ ವರ್ಣವು, ಪಾರಾವತ ಪಕ್ಷಿಗಳ ನೇತ್ರದಂತೆ ನೇತ್ರನರ್ಣವು, ವಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯು, ಕೃತಗಳಾದ ರೋಮಗಳು ಉಳ್ಳ ಗಜಗಳು ಸುಪ್ರತೀಕ ಗಜದ ವಂಶ ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಮನೋಹರವಾದ ಬಾಲವು, ದಪ ಹೆಗಳು, ಶುಭ್ರವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ನೋಡಿಲು, ಧಪ್ಪವಾದ ಕೊಡೆಗಳೂ ಉಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿ ಉನ್ನತವಾದ ಗಜವು ಅಂಜನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದೆಂ ದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಶುಭ್ರವಾದ ನೋಡಿಲು, ಕಿರಿದಾಗ ಕಿವಿಯು, ಪೃಷ್ಟವೂ, ಉಳ್ಳ ಬೃಹದ್ದಜಗಳು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಕಾಂತಿಯು, ಧಪ್ಪವಾದ ಶರೀರ ವು, ಕೆಂಪಾದ ಕಂಠಗಳು, ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಉದ್ದವಾದ ನೋಡಿಲು ಕೊನೆ ಯು ಉಳ್ಳ ಗಜವು ಕುಮುದ ಗಜದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು. ಹತ್ತಿವೆ ಋಷಿ ವೇದಲಗೊಂಡು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರಾಹ ವರ್ಯಂತವು ಗಜಗಳಿಗೆ

ಉತ್ತಮ ವಯಸ್ಸಿನವನು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ಕೌಶಲ್ಯವು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಹದಿನಾಲ್ಕನವರುಷ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೂವತ್ತುವರುಷ ಪರ్యಂತವು ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮೂವತ್ತುವರುಷ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಎಪ್ಪತ್ತುವರುಷಪರ್ಯಂತವು ಅಧಮವಯಸ್ಸೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಎಪ್ಪತ್ತುವರುಷದಮೇಲೆ ಆನೆಗಳೆಯಾ ವಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯನಾಗಲಾರವು. ಉತ್ತಮ ವಯಸ್ಸು, ಮಧ್ಯಮವಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ಮರುಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳಂ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು. ಮನೋಹರವಾದ ನೀಲರೂಪವು, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆಯು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಕರೀರವು, ಉನ್ನತವಾದ ಕುಂಭಸ್ತುಳಗಳೂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಉಗರುಗಳು, ಕೆಂಪಾದ ಬಿಂದುಗಳು, ಜೇನುತುಪ್ಪದವರ್ಣ ಉಳ್ಳ ಕೊಂಬುಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಧೈರ್ಯವೂ ಉಳ್ಳವನು ಯಾವಅರಸಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರಿದೆಯೋ, ಆ ಅರಸು ನಾಲ್ಕನುಮುದ್ರ ಮಧ್ಯಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಏಕಚ್ಛತ್ರಾಧೀಶ್ವರನಾಗಿ ಆಳುವನು. ಕಾಲವಿಚೇಷದಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಹೆಂಡಾನೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾಡಿರ ಗಂಡಾನೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಪುಟ್ಟುವ ಗಜವು ಗಂಧಹಸ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಗಂಧವೆಂಬುದು ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ವಾಸನೆ ಋಷ್ಣದ್ದಾಗಿ ಮೂತ್ರಪುರೀಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಮರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇರುವದು. ಯಾವ ಗಜಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರಪುರೀಷ ಮೊದಲಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ ಇರುವದೋ, ಆ ಗಜವು ಗಂಧಹಸ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಇಂಥಾ ಗಂಧಹಸ್ತಿಯಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಅರಸಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ವೈಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹೆಗಲುಗಳು, ಉನ್ನತವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಸು, ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಹಿಂಗಳವರ್ಣಗಳಾದ ದಂತಗಳು, ಕಟ್ಟಪಶ್ಚಾದ್ಭಿಗವು ವಿಂಗಡಿಸಿರೋಣವು, ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಉಭಯಪೂರ್ವಗಳು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿರೋಣವು, ಬೆನ್ನು ಧಪ್ಪವಾಗಿರೋಣವು, ದೃಢವಾದ ದೇಹವು, ಸಂಧಿಗಳು ಸಮವಾಗಿಯು, ಮನೋಹರವಾದ ಕಾಂತಿಯು, ದೀರ್ಘವಾಗ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕರೀರವು, ಸೌಂದರ್ಯವು, ಇವುಗಳೂ ಗಜಗಳಿಗೆ ಕರೀರಗುಣಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಸೊಂಡಿಲು, ಮುಖವು, ದಂತಗ

ಳು, ತಿರಸ್ಸು, ನೇತ್ರಗಳು, ಕಿವಿಗಳು, ಕತ್ತು, ಗಂಡಸಲವು, ಬಿಡೆಯು, ಶರೀರವು, ಗುಹ್ಯವು, ಅಂಡವ್ಯಯವು, ಈ ಹನ್ನೆರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನಿಶಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಮತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇರೆ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ವರುಷಗಳು ಗಜಗಳಿಗೆ ಐರವಾಯಿಸ್ಸೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ, ಯಾವ ಗುಡಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದೋ, ಆ ಗಜವು ಪೂರ್ಣಾಯುಸ್ಸುಂ ಪಡೆಯುವದು. ಎಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳಿಂದ ಹೀನನಳಾಗಿರುವವೋ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವರುಷದ ಮೇರೆಗೆ ಆಯುಸ್ಸು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವದು. ಮತ್ತೂ ಭದ್ರಜಾತಿಗಳಿಗೆ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತುವರುಷ ಆಯುಸ್ಸೇದೂ, ಪಂದ್ರಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಎಂಭತ್ತುವರುಷ ಆಯುಸ್ಸೆಂದು, ನೃಗಜಾತಿ ಗಜಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕತ್ತುವರುಷ ಆಯುಸ್ಸೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಗಜಗಳ ಕಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ, ಜಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯು, ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನು, ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು, ಸೊಂಡಲಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು, ಕಾಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಡಕರುದ್ರರು, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಕೊಂಬುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನು, ಕಛೇಲಗಳಲ್ಲಿ ನೃಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯು, ಪಾಲುಕ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು, ಸೊಂಡಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹಾವಿಷ್ಣುವು, ನಖಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಮಿಚಂದ್ರನು, ವೇಗದಲ್ಲಿ ವಾಯುವು, ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾತೃವು, ಗುಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು, ಮೂಲಾದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಭಾರವಂವಹಿಸುವ ಸರ್ವಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಕೂಡಿ ವಾಸವಾಗಿರುವರು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಗಜಗಳ ಅವಯವ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ವೇಳುವೆನು ಅದಂತೆನೆ:—ವೃದ್ಧವಾಗಿ, ಬಟುವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾದ ಬಿಂದುಗಳು, ಸುಕ್ಕುಗಳು, ಮೇಘದಂತ ಧನಿಯು, ಚಿಗುರಿನಂತ ಕಾಂತಿಯು, ರೋಮಕೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ರೋಮಗಳೇ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ನಿತ್ಯಸದಿಂ ಕೂಡಿರುವ

ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಣನಾಗಿರುವ ಭಟ್ಟಿಯಾದ
 ಕೊನೆಯುಳ್ಳ ಸೊಂಡಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಗಜವು ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು.
 ಈ ಗಜವು ಸಾವಿರಿಗೆ ಧನಸ್ತದ್ಧಿಯಂ, ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ, ಧಾನ್ಯ
 ಕೋಶಗಳವೃದ್ಧಿಯಂ, ಶತ್ರುನಾಶವಂಕೂಡಾ ಉಂಟುಮಾಡುವದು.
 ಕುಂದಾ, ತಾಳೇಹುವು, ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಚಂದ್ರ, ಕಾಡುಮ
 ಲಿ ಗೆಹುವು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ,
 ಸ್ಥಿಲ್ಯವು, ರೇಖೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು, ನೂಲುಪು, ಮಂಡಲಾಕಾರ
 ವಾದ ರೇಖೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮೂಲಪ್ರದೇಶವೂವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಸಮ
 ವಾಗಿ, ದೃಢಗಳಾಗಿ, ದೀರ್ಘಗಳಾಗಿ, ಶತ್ರುಗಳಂ ಸಂಹರಿಸುವದರಲ್ಲಿ
 ಸಮರ್ಥಗಳಾದ ಕೊಂಬುಗಳಂವು ಗಜವು ಉತ್ತಮವು. ಈ ಕೊಂಬು
 ಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದಂತೆಯು, ವರ್ಧಮಾನ, ಭದ್ರ, ಚಾಮ
 ರ, ಧ್ವಜ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಗಳಾದ ರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ಶುಭವು.
 ಮತ್ತು, ದಂಡ, ಹೆಟ್ಟೇಗೊದ್ದ, ಗೃಧ್ರ, ಗೂಬೆ, ಮೊದಲಾದ್ದಕ್ಕೆ
 ಸಮಾನವಾದ ರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ಶುಭವಲ್ಲ. ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಮೂಲವು,
 ಬಿಂದುಗಳಂ ಸಹಿತವಾಗಿ, ನೂಲುಪಾಗಿ, ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಶುಭ
 ವು. ಮುಖವು ನೀಟವಾಗಿ, ಪಾಟಲೀವೃಕ್ಷದಂತೆ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ
 ವಾಗಿದ್ದರೆ ಶುಭವು. ನೇತ್ರಗಳು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂವಾಗಿ, ಸುತ್ತಲೂ
 ಬಿಳುಪಾಗಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿಯು, ಮತ್ತು ಮಂಡಲಾ
 ಕೃತಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಮೃದುವಾದ ರೋಮಗಳುಳ್ಳ ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಂದೊಡ
 ಗೂಡಿದ್ದರೆ ಶುಭವು, ದುಂದುಭಿಗಳಂತೆ ಧ್ವನಿಯು, ಮೃದುವಾದ
 ಚರ್ಮವು, ಮಚ್ಚೆಗಳೂ, ಛದ್ರವಿಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು, ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸರಸ್ವ
 ದಾ ಚಶಿಸುತಲಿರುವ ಕರ್ಣಗಳು ಶುಭಕರಗಳು, ಇವುಗಳು ಸಾವಿರಿಗೆ
 ಜಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು. ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ರೋಮಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ,
 ವೃಕ್ಷಗಳಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳು, ಮತ್ತು ಉನ್ನತವಾದ ಇಂಥಾ ಕುಂಭ
 ಸ್ಥಳಗಳುಳ್ಳ ಶಿರಸ್ಸು ಉತ್ತಮವು, ಕೃಶವಾಗಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ವಿಸ್ತಾ
 ರವಾಗಿ, ಜೋಲುನ ಕತ್ತು, ಬಗ್ಗಿದ ಹೆಗಲು, ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಶುಭವು

ಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವೈರಿರಿಕ್ತವಾದರೆ ಶುಭವೆನ್ನಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ
 ಗವು ಸಮವಾಗಿ ಭಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಎದೆ ಹದ್ದರೆ ಶುಭವು. ಬಾಳೀ
 ಯಲೆಯ ಮೂಲದಿಂದ ನಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಬಿಡಿ
 ಗಿದ್ದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯು ಶುಭಕರವಾದದ್ದು. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಋಜುವಾದ
 ಹೆಗಲು ಶುಭಕರವು. ಇಂಥಾ ಹೆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಸುಖಾ
 ಸನ ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಕಠಿಣಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ
 ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೋಮಗಳು, ಒಂದೊಂದು ರೋಮಕ್ಕೂ
 ವಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡಾಗಿದ್ದರೆ ಶುಭಕರವು. ಅಸನದಲ್ಲಿ, ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ, ಕಂ
 ಕುಳಲ್ಲಿ, ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಶ್ನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಕೆಂಪುವಣ್ಣವುಳ್ಳ ಅನೆಯು,
 ರೋಮಕೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ರೋಮಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿಯಿದ್ದರೆ
 ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕುಲನಾಶವು ಮಾಡುವುದು ಶುಭವು, ಹೊಂಬಣ್ಣ
 ವು, ಕಮಲದಂತೆ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಮುಚ್ಚೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಅನೆಯು
 ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುಂ ಕೊಡುವುದು. ನವಿಲಿನಂತೆಯು, ಗಾರ್ಭ
 ಭದಂತೆಯು, ಕಪಿಯಂತೆ, ಕಾಗೆಯಂತೆ, ಹದಿನಂತೆ ಬಿಂದು ಉಳ್ಳ ಅನೆ
 ಯು ದೊರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಒಡ
 ಗೂಡಿಷಂತೆ ಹೀನವಾದ ಅನೆಯು, ಮೊಕಳೀ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆ
 ಅನೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಂ ಕೊಲ್ಲುವುದು. ಯಾವ ಅನಿಗೆ ನಡೆ
 ಯುವಾಗ್ಯ ಕಾಲುಗಳು ಕೂಡುವವೋ ಆ ಅನೆಯು ನಪುಂಸಕವೆಂಬ
 ಪೆಸರುಳ್ಳದ್ದು ಇದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಎಡದ ಕೊಂಬು ಒಂದೇ ಉಳ್ಳ
 ಅನೆಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕುಲನಾಶವಂ ಮಾಡುವುದು. ಬಲದಕಡೆ ವಾರೆಯಾ
 ಗಿ, ಅಧೋಮುಖಗಳಾದ ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳ ಅನೆಯು, ಎಡದ ಕೊಂಬು
 ಮಾತ್ರ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಕುರಿಯ ಕೊಂಬುಗಳಂತೆ ಮೊಟಕಾದ
 ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳ ಅನೆಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲುವುದು.
 ಸೊಂಡಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಗಣೆಯಂತೆ ದುರ್ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಅನೆಯು, ಸ್ವಾಮಿಯಿಂ
 ದಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯುಂ ಕೊಲ್ಲುವುದು. ಕಣ್ಣು ಮೊದಲಾದ
 ಅವಯವಗಳಿಂದ ಹೀನ ಗಳಾದ ಅನಿಗಳು ವ್ಯಾಳದಸ್ತಿಗಳನಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ವವು, ಇದು ಸ್ವಾಮಿಯ ನೇತ್ರನಂ ಆಪಹರಿಸಿರುವದು. ಒಂದು ಕಿವಿ, ಒಂದು ಕಣ್ಣು, ಒಂದುಪಾರ್ಶ್ವದಿಂದಲೂ ಹೀನವಾಗಿ, ಕರೀಮೇಧಿದಂತೆ ಕರೀರಕಾಂತಿಯು, ಕಾವೀಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಉಗರುಗಳು ಉಳ್ಳ ಆ ನೆಯು ಶೂತನಗಜವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಈ ಆನೆಯು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೂಲನಾಶನವೆನೊಡುವದು, ಇಂಥಾ ಆನೆಯು ಶತ್ರುವಿನ ಪಟ್ಟದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕಿವಿಯು, ಬಾಲವು, ಶಿಶ್ನವು, ಉದ್ದವಾದ ಸೊಂಡಿಲೂ, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕತ್ತು, ದುಷ್ಕವಾದ ಮನಸ್ಸು, ಕಪ್ಪಾದ ಕರೀರವು, ಕಪ್ಪಾದ ನಾಲಿಗೆಯು ಉಳ್ಳ ಗಜವು ಮಾಯಾಕವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಗಜವು ಸೇನಾಪತಿಯು, ರಾಜ್ಯವಂಕೂಡನಾಶನಾಡುವದು ; ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನೆ! ಇದುವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಅಧಮಗಜಗಳ ಲಕ್ಷಣವು ವೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಇನ್ನು ಗಜಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳ ಶುಭ ಅಶುಭಫಲಗಳಂ ವೇಳುವೆನುಕೇಳು :-

ಗಜಗಳಿಗೆ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನುರಿದಂತೆಗಳಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಮಸ್ತಕದ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ, ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಲದಲ್ಲಿ, ಸಹಾಸುಳಿಗಳು ಕಾಣುವವು, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕದಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದಂತಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ರೋಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸುಳಿಗಳು ಶುಭಫಲವೆನ್ನೀಯುವವು; ಚರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಇರುವ ಸುಳಿಗಳು ಅಶುಭಫಲವೆಂ ಕೊಡುವವು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾದ ಸುಳಿಯು ಶುಭವೆಂಕೊಡುವದು. ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾದಸುಳಿಯು ಅಶುಭವೆಂಕೊಡುವದು. ಪೀತವರ್ಣವಾದ ಕೂದಲುಗಳು, ಮೃದುನಾದ ಸೊಂಡಿಲು ಉಳ್ಳ ಆನೆಯು ಎಡದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾದ ಸುಳಿಯು, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾದಸುಳಿಯು ಇದ್ದರೂ ಆ ಸುಳಿಗಳು ಶುಭಫಲಗಳೆಂಕೊಡುವವು, ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸುಳಿಯು ಶುಭಕರವಾದಾಗ್ಯೂ ಶುಭವೆಂ ಕೊಡಲಾರದು, ವಿಹಿತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಯು ಅಶುಭವಾದಾಗ್ಯೂ ಶುಭಫಲವೆಂಕೊಡುವದು, ಹಣಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ತನಗಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಮೇಲೆ, ಕುಂಭಸಂಧಿಗಳ ಮಧ್ಯ

ದಲ್ಲಿ, ಇದರಕೆಳಗೆ, ದುತಗಳಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಿವಿಗಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವ ನುಳುಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಂ ಕೊಡುವವು. ಸ್ತನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಕುಂಭಸ್ಥಿಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕಿವಿಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಯದೆ ಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನುಳುಯುಳ್ಳ ಗಜವು ವಂಚಮಂಗಳವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನುಳುಯು ಮೃತ್ಯುಭೀಷಿಕವಂ, ಸ್ತನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನುಳುಯು ಜಯವಂ, ಕಿವಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನುಳುಯು ಸುಖವಂ, ಕುಂಭಸ್ಥಿಳದಲ್ಲಿರುವ ನುಳುಯು ಸಂತೋಷವಂ ಸಹಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಡುವದು. ಗಲ್ಲದ ಕೆಳಗೆ, ತುಟಗಳಲ್ಲಿ, ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ, ನೇತ್ರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ, ಕಂಕಳಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಪಾಶ್ವರದಲ್ಲಿ, ಭುಜ, ಶಿರಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಲದಲ್ಲಿ, ವೃಷಣಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ನುಳುಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಗಳಾಗಲಾರವು. ಬಲದಕೊಂಬು ಬಿರಿದುದುದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇನೆಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ಎಡದುಕೊಂಬು ಬಡದಿದ್ದರೆ, ಪುತ್ರನು, ಪುರೋಹಿತನು, ಇವರುಗಳೂ ನೆಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕೊಲ್ಲುವದು. ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳೂ ಬಿರಿದುದುದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕುಲನಾಶವಾಗುವದು. ಮತ್ತೂ ಅನೇಕಗಳಿಗೆ ಮದೋದಕವು ಸ್ರವಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು. ಗಂಡಸೆಳವು, ಕರ್ಣಗಳು, ನೇತ್ರಗಳೂ, ಪಕ್ಷಸ್ಥಿಳವು, ವೃಷಣಗಳೆ ಸೊಂಡಿಲು, ಸ್ತನವು, ಪಾದವು, ಸಹಾ ಈ ಎಂಟು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮದವು ಸ್ರವಿಸುವದು. ವಾಸೆಯು, ನಾಗರವು, ಶೀಘ್ರ, ಘರ್ಮ, ಮದ, ಶೀಕರವು, ಚಿಕ್ಕೆಯು, ಮಬವು, ಎಂಬದಾಗಿ ಗಜಗಳ ಮದಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಹೆಸರುಗಳು. ಮತ್ತೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಪ್ರಹರಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು. ಪ್ರಹರಿಸುವದನ್ತರಿಯದೇ ಇರುವ ಗಜವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಶತ್ರುಗಳಂ ತಿವಿಯುವಂತೆ ಗಜಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಸಂಪಾತವು, ಉಲ್ಲೇಖವು, ಕರ್ತರೀಯು, ತಲಘಾತವು, ವಾಕ್ ಘಾತವು, ಆರಾಘಾತವು, ನಾಚೀವಂತವು, ತಾಡಿತವು, ಸಂಧಿತವು, ಎಂಬ ಇವುಗಳ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂಬು

ಗಳ ಯುದ್ಧ ಭೇದಗಳು.— ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಜಗಳು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಮುಖಗಳಿಂದ ತಾಳಿದರೆ ಅದು ಸಂಪಾತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಹಾಕುವದು ಉಲ್ಲೇಖವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಅಡ್ಡಲಾಗಿಯೂ, ಮೇಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದಂತಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿಹಾಕುವದು ಪರಿಲೇಖವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಉಭಯ ಪಾಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ತಿವಿದರೆ ಅದುಕರ್ತರಿಯುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಕೊಂಬುಗಳ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಂ ತಿವಿದರೆ ಅದು ತಲಾಘಾತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ವಾದಮೂಲದಿಂದ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ತಿರಿಗಾಡೋಣವೆ ಪಾಶಘಾತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಪರಸ್ಪರ ಅಭಿಮುಖಗಳಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹರಿಸೋಣವೇ ಆರಾಘಾತವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಸೊಂಡಿಲ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿವಿಯೋಣವೇ ಸೂರ್ಯಾಘಾತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಮುಖೋದರಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಹಾರವು ತಾಡಿತವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ತಿವಿಯೋಣವೇ ಸಂಧಿತವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಇಂತೆಲ್ಲದೇ ಹೆಣ್ಣಿನೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು. ಬಟುವಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳವೂ, ಸ್ತನಗಳೂ, ಮನೋಹರವಾದ ರೋಮಗಳು, ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚೆಯ ನೇತ್ರದಂತೆ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ನೇತ್ರಗಳು, ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಮುಣುವಾದ ಮುಖವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎದೆಯು, ಮಹತ್ತಾದ ಕಟಪಶ್ಚಾದ್ಭಾಗವು, ಮನೋಹರವಾದ ಗಮನವು, ಸಹಾ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಸೌಂದರ್ಯವು, ಕೆಂಡಾವರೆಯಂತೆ ಕೆಂಪು ವರ್ಣವುಳ್ಳ ದಂತಪಚ್ಚಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣಿನೆಯು ಯೂಧಪತಿಯಾದ ಗಜವಂ ಪ್ರಸವಿಸುವದು. ಇಂಥಾ ಹೆಣ್ಣಿನೆಯು, ಯಾವ ಅರಸಿಗೆ ಇರುವದೋ ಆ ಅರಸು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಇಂಥಾ ಆನೆಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಪುರುಷಗಜಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೋ, ಆ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಸ್ತ್ರೀ ಗಜಗಳಿಗೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಋಷಿಗಳು ಪೇಳುವರು. ಗಜದ ಶೂರತ್ವವು, ಭಯಶೀಲತ್ವವೂ ಸಹಾ ಮಾವುತನ ಅಧೀನವಾದ್ದರಿಂದ

ತನ್ನ ಸಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಕೂರನಾದ ಮಾವುತನ್ನನ್ನಿರಿಸಬೇಕು. ಸನ್ಮಾಹಯುಕ್ತನಾಗಿಯು, ಶೌರ್ಯವು, ಕೂರನಾದ ಮಾವುತನು, ಪ್ರತಾಪವು, ಉಚ್ಚ ಬಂದು ಗಜವು ಆರುನೂವರ ಅಶ್ವಂಗಳಂ ಜಯಿಸುವದು. ಗಜವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೂರು ಪ್ರಹಾರಗಳನ್ನೊದರೂ ಸಹಿಸುವದು. ಗಜಗಳು ಸಂತೋಷಯುಕ್ತಗಳಾದರೆ, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿರುವರಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವದು. ಕೋರಿಯುಕ್ತಗಳಾದರೆ ಶತ್ರುಸೇನೆಯಂ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹಿತವನ್ನೇ ಮಾಡುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಜಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಲವು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈಪರಿಯಾಗಿ ವೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ. ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮಾಧಮ ಗಜಗಳಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೂ, ಎಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳಿದ ವಿದ್ಯಾನಾಗರನ ವಚನವಂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು, ಎಲೈ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾನಾಗರನೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಗಜಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಎಂದು ವೇಳಿ, ಕೃತವಾಗಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, ಜೋಲುವ ಕತ್ತು, ಬಗ್ಗಿದ ಜೊಲು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಕಾಲುಗಳು ಮೇಯುವದಾಗಿ, ಯಡದ ಕೊಂಬು ಬಂದೇ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಿವಿ, ಒಂದು ಕಣ್ಣು, ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಿಂದಲೂ ಹೀನವಾಗಿ, ಕರೀ ಮೇಘದಂತ ಶರೀರಕಾಂತಿಯು, ಕಾವೀ ಬಣದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಹದಿನಾರು ಉಗರುಗಳು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯು, ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕಿವಿಯು, ಬಾಲವು, ಶಿಶುವು, ಉದ್ದವಾದ ಸೊಂಡಿಲು, ಸ್ನೇಹವಾದ ಕತ್ತು ಕಟ್ಟಾದ ನಾಲಿಗೆಯು ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಆನೆಯು ವಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದುದು.

—*(ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆನೆಗಳು.)*

ಜಲಬಿಂದುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಪೂತ್ಕಾರಿಣಿ, ಮೇಘದಂತ ಭರ್ಜಿಸುತ, ಸುಕ್ಕು ಇಲ್ಲದೆ ದವ್ವವಾದ ಶರೀರವು, ಶಿಲುವಾದ

ಚರ್ಮವು, ಅಂಜನದಂತೆ ಕಪ್ಪುವರ್ಣವು, ಸ್ವಾಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೋಮಗಳೂ, ತಾಳೇಯವ್ವಿನಂತೆ ಹೊಂಬಣವಾದ ಕೊಂಬುಗಳೂ, ಸಮವಾದ ದವಡೆಗಳು, ತಾಳಪತ್ರದಂತೆಯು, ನಗಾರಿಯಂತೆಯು ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಕರ್ಣಗಳು, ಉನ್ನತವಾಗಿ ವರ್ತುಲವಾದ ಕುಂಭಸ್ತಳಗಳು, ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ, ಧವ್ವವಾದ ಕಂಠವು, ಸಜ್ಜಮಾಡಿದ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಬೊಗ್ಗಿರುವ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯು, ಬರ್ತುಲವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು, ಶುಭಕರಗಳಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಖಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎದೆಯು, ಸಂಣನಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾದ ಕುಚಗಳು, ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಕಾರವಾದ ಬಿಂದುರೂಪವಾದ ಸುಳಿಗಳು, ಇಂತು ಸುಲಕ್ಷಣಗಳೆಂ ಕೂಡಿರುವ ಗಜವು ವಿಸ್ಪಂಶವಿಂ ಜನಿಸಿರುವದರಿಂ ವಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸಕಲ ಶುಭಕಾರ್ಯಂಗಳಂ, ತನ್ನ ವಡೆಯನಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಕೂಡ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಮತ್ತೂ, ಗಜಗೌರೀ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ, ಶುಭವರ್ಣವಾಗಿ, ಚತುರ್ದಂತಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತ, ಮನೋನುಸಾರಿಯಾದ ಗಜವು ನಿಮಿಂ ದ ಹೇಳಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವದು ಈ ಗಜವೇ ಹೊರ್ತು, ನಿಮಿಂ ದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪೇಳಿದ ಗಜವನ್ನೇ ತಂದುಕೊಡುವೆನೆಂದು ಪಣವಂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನು. ಆ ಗಜವು ಯಾವದು, ಎಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನಂ ಕುರಿತು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಂತಗಳುಳ್ಳ ಗಜವು ಯಾವ ರಾಯರಲ್ಲಾ ದರೂ ಇರುವದು. ಮತ್ತೂ, ಶುಭವರ್ಣವಾಗಿ, ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳ ಆನೆಯು ಲಭಿಸೀತು. ಸುಲಕ್ಷಣ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳ ಗಜವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ದಂತಗಳುಳ್ಳ ಅತಿ ಶುಭವಾದ, ಸುಲಕ್ಷಣ ಬೀದುಗಳಿಂದಯುಕ್ತವಾದ ಗಜವು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಲಿರಿಯದು. ಇಂಥಾ ಗಜವಂ ಕಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುವೆಮಂಟು ಎಂದು ಪೇಳಲೂ, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನು ಹಾಗಾದರೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅವೇ

ಕ್ರಿಶಿವ ಗಜವು ಗುರ್ಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನುಡಿದು ಉಪಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿ
 ವೀಳ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ, ಬಳಿಕ ವಿಕಾಂತ ಸದನವಂ ಬಿಟ್ಟು
 ತನಿಗೆ ಅನುಚರನಾದ ಛಾಯಾಗುವು ನಂ ಸ್ಮರಿಸಲಾಕ್ಷ್ಯವಿಡಲ್ಪಿಯೆ. ಆ
 ಯಕ್ಷನು ಬಂದು ರಾಯನಿಗಭಿಮಂದಿ, ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ ನನ್ನಂ ಸ್ತುತಿ
 ಶಿದ್ದು ಯಾವಕಾರ್ಯಕ್ಕೋಸುಗ ಅವ್ವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ
 ಲಾ ಸೌಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು, ಎಲೈ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
 ವಾಗಿ, ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಪಾರದಲ್ಲಿ ನನುರ್ಥವಾಗಿ, ಕಾಮರೂಪನಾದ
 ಯಕ್ಷಾಧಿಪನೇ, ಬಂದು ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವಂ ಕುರಿತು ನಿನ್ನಂ ಸ್ಮರಿಸಿದೆ
 ನು ಅದೆಂತನೆ. ಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತಾನು
 ಮಾಡುವ ನೋಟಗೆ ಚತುರ್ದಂತಗಳುಳ್ಳ, ಅತಿ ಶುಭ್ರನಾದ, ಸುಲಕ್ಷಣ
 ಬಿಂದುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮದ್ದಾನೆಯು ಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಿರುವದರಿಂದ,
 ಅಂಥಾ ಮಹಾ ಗಜವು ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ದೀಪ, ಪರ
 ತಗಳಲ್ಲಿರುವದೋ ಅದಂ ತಿಳಿದುಬಂದು ಪೇಳುವದು ನನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವು.
 ಇದು ನಿನಿಗೆ ಖೇಲಾನಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು. ಮತ್ತೂ ನಿನಿಗೆ
 ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶುಭ ಉಂಟಾಗಲಿ ಪೋಗಿ ಬಾ ಎನಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ
 ಆ ಯಕ್ಷನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿ ರಾಯನಿಗೆ
 ಅಭಿವಂದಿ, ಆಗಲೇ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನೈದಿ ಅತಿನೇಗದಿಂವೋಗುತ,
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥರಸಾಧಿಪನವಂ ಭುವಲೋಕವಂ ಹೊಂದಿ ಹುಡುಕುತ, ಅಲ್ಲಿಂದ
 ದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೈದಿ, ಆಲೋಕವು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದಾಕಾಂಕ್ಷಂತವಾಗಿ
 ದೇವತಾಪ್ರಚಾರವಿಲ್ಲದೆಕೂನ್ಯವಾಗಿರುವದಂ ಕಂಡು ಗಜಕಾಲೆಯಂ ಹೊಂ
 ದಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಗಜಗಳಿಂಬಿಡಮಾದ ಆಕಾಶೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೇ ನಂದನ
 ವನವಂಪೊಕ್ಕು ಅವನವು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಆ
 ಲೋಕವಂಬಿಟ್ಟು ಸುನೋವೇಗದಿಂ ಬಂದು, ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ವರ್ಷಾ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕುತ ನಾನಾವರ್ಷತಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೋಳ್ ಯಥೇಚ್ಛ
 ವಾಗಿ ಕರಿಣೀ ಕದಂಬಗಳೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಗಜಗಳ ತಂ
 ಡಗಳನ್ನೊಡುತ, ಹಾಗೆ ಲವಣಸಮುದ್ರವಂದಾಂಟೆ ವ್ಯಕ್ತವೀಪವಂ

ನೀರಿ ಮಹಾಕ್ಷೃಣ್ಣವೃಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ವೈಸತೇಯ ಸರೋವರದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಗಜವು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟಿರುವ ಗಿರಿಶಿಖರವಂ ನೋಡುತ್ತ, ಭೂಮಿಗಳಿರುವ ಗಜವಾದಗಳ ಘಾತವನ್ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಹಾಗಜವಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿ ಉದರಿರುವ ಸರಪಳಿಗಳಂ ಕಂಡು ಯಾರೋ ಮಹಾಗಜವಂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದು ಎಲ್ಲಿರುವದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅದರ ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾಗ್ರವಂ ಪಡಿದು ಬರುತ್ತ, ಮಹಾನದಿಗಳೆಂ ದಾಂಟೆ, ಇಕ್ಷು ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷುವನವು ಗಜವಂ ಸೂರೆಯಾಗಿರುವದೆನ್ನೋಡಿ, ರಾಕ್ಷಸಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿರುವ ಆ ದ್ವೀಪವಂ ಕಂಡು ತಾನು ನಿಜರೂಪವೆಂಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೆಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಪುರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಆ ಪುರಿಯು ರಾಕ್ಷಸಾಧೀನವಾಗಿ ಧರ್ಮಲೋಪವಾಗಿರುವದೆಂ ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಣಿಕೂಟಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ರಾಕ್ಷಸರ ಮಂದಿರಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ಅರುಣಾನದಿಯಂ ದಾಂಟೆ ಯಶಸ್ವಿಬಂಡವನ್ನೆತ್ತಿ ಯಕ್ಷಸದನವಾ ನೋಡುತ್ತ, ವಿಮಲಾನದಿಯಂದಾಂಟೆ ವಜ್ರಕೂಟಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಿ ಸಮುದ್ರಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಪುರವೆನ್ನೋಡಿ, ಹಾಗೇ ಸುಗುಣಾನದಿಯಂ ದಾಂಟೆ ಕಾಂತಿಬಂಡವನ್ನೆತ್ತಿ ಸಾವಿತ್ರೀನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಪುರವಂ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಸಗೊಂಡಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಘವನ್ನೋಡಿ ಧರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತ, ಈ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಯಾವನಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವನೋ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾಗಜವಿರಬಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬರುತ್ತ ಕ್ಷಮಾಬಿಂಡವನ್ನೆತ್ತಿ ಧೂಮ್ರವಂತ ಪರ್ವತಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಭೂತನದೀ ತೀರದೋಳ್ ಎರಡನೇ ಅನುರಾವತಿಯೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ವಿಮಲಪುರವಂಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯ ಹರ್ಮ್ಯಪ್ರಾಸಾದಚಿತ್ರಶಾಲೆಗಳನ್ನೋಡಿ ರತ್ನಶೋಭಾ, ಸಹಸ್ರ ಕಲಕಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳಂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕನಕಮಯಿವಾದ ರಾಜಭವನವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಕುಬೇರನ ಭವನದಂತೆ ನಾನಾರತ್ನ ರಾಶಿಗಳಂ ನಿಬಿಡವಾದ ಕ್ರೋಶಗೃಹಗಳಂ, ಮಹೋರಗನಿ

ಕರದಿಂ ಕೊಡಿದ ಮೊಂದರೆಗುಹೆಯಂತೆ ಅತಿ ಭೀಷಣವಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ
 ಗಳಂ ಸಹಾ ನೋಡುತ್ತ, ಅಪರಿಮಿತವಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಂ ನಿರ್ಮಲವಾದಷ್ಟೊ
 ದಂತೆ ಭೀಷಣವಾಗಿಯೂ, ತೀಕ್ಷ್ಣದಂಪನಯಂಗೆಯ್ಯುವ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಸುಖಾದಿಂ ಸಂಯಮಿನೀವಟ್ಟಣದಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ, ಬಹು
 ರಕ್ತಪ್ರಭಾನಿಕರದಿಂ ತೇಜೋಲೋಕದಂತೆ ಭಾಸವಾನವಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ವಿಮಲಪುರಿಯು ತುರಂಗಶತಾಯುಕ್ತವೆಡೆ, ಹಾಗೆ ಗಜಕಾಲಿಯನ್ನೈದಿ,
 ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚತುರ್ಧಂತಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಮದಗಜಗಳಂ
 ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುರೋದ್ಯಾನವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಇಕ್ಷುವನ
 ದಲ್ಲಿ ಇಭ್ರಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರಣೀಕದಂಬಗಳಂಕೂಡಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ, ಸಲ್ಲ
 ಕೀಪಲ್ಲವಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ, ಹಿಮಾಚಲವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ
 ದೋರ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುವ, ಮಹೋನ್ನತವಾಗಿ, ಅತಿ ಕುಭ್ರವಾಗಿ,
 ಸುಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತ ಬಿಂದುಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಮಹಾಗಜನಂಕಂಡು ಅ
 ಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮರಾಯನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಅನ್ಯಥಾ ಆಗುವದುಂಟೆಂದು
 ದೆ ರಾಯನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾಗುವ ತರುಣಿಯ ಅದೃಷ್ಟಿಫಲಬದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿ
 ಯುತ್ತ, ಇದಂ ಈಗಲೇ ಯಾವಸಾಹಸದಿಂದಲಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ
 ಡು ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗಿಪೋಗಿ ರಾಯನಿಗೆ ಬಹುಸರ್ವೇಕೆಂದು ಚಾವಲ್ಯಪ
 ಙ್ಕತ, ಮಧ್ಯೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಎದುರಾದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡು
 ವಲ್ಲಿ ಗಜವು ಸಮುದ್ರಗತವಾದಡೆ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವು ಕೆಟ್ಟು, ನಾನೊ
 ಅಪಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವುಂಟಾಗುವ ಯಶಸ್ಸಿಗೂ ವಿ
 ಘ್ನನಾಗಿ. ಧರ್ಮಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರೂ ನಷ್ಟವಾಗದೆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವೂ
 ಕೆಡುವುದೆದಾಲೋಚಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೇಳಿದರೀತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
 ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ನಡತೆಯಂ ನಡಿಯುವದು ಭೃತ್ಯಧರ್ಮವಲ್ಲಿ
 ನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಡಿಗಡೆಗೂ ಆ ಗಜದ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ
 ನೋಡುತ್ತ, ಈ ಗಜವು ಯಾವ ಪುರುಷನಿಗೆ ವಶವಾಗಿ ಆಸನಲ್ಲಿ ಅನು
 ರಾಗದಿಂದಿರುವದೋ, ಆತನಿಗೆ ತ್ರೈಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವು ದೊರೆಯುವ
 ದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಇದರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಕ್ಷಸರ

ಛಿಪತಿಯು ಈ ದ್ವೀಪವನ್ಯಾಳುವನು ಈ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಉಂ
 ಟಾದರೆ ಸಕಲ ಅಭ್ಯಾಸಯಗಳಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗುವೆನೆಂದು ಆಲೋಚಿ
 ಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾಜನಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಸುಭಾವೆನ್ನೋಡಿ, ಆ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ
 ಕಾರಣವಂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅಮೃತಾಖ್ಯ ಪಂಡ
 ವನ್ನೋಡುತ್ತ ವೃತುಭವಾನದಿಯಂ ದಾಂಟೆ ಹಿರಣ್ಮಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದು
 ಅಭ್ರಮಂಡವಂಸೇರಿ, ಸತ್ಯಂಭವಾನದಿಯಂ ದಾಂಟೆ ಲವಣಸಮುದ್ರವನ್ನ
 ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೋಳ್ ಗಂಧಮಾದನಪರ್ವತವನ್ನೈದಿ, ಅ
 ಲ್ಲಿಂದ ಭರತಪಂಡದೋಳ್ ಪೂರ್ವಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರ
 ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೋಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಳಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿ
 ಯಾಕೆ ವಿಜಯನಗರದ ಪುರೋದ್ಯಾನದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನ ಬಿಡಾರವ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಭವನವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲಿ
 ಸ್ವಾನ ಭೋಜನಾದಿಗಳೆಂಮಾಡಿ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪವಂಗೈಯಿ
 ತಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜನನ್ನೋಡಿ ತಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಅರ್ಥವಂ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸೂಚಿಸಲು, ಅದಂಕೀಳ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಝಗ್ಗನೆ ಎಮ್ಮ ಸುಮತಿ
 ಯ ಹಸ್ತಲಾಭಾದಿಂ ಏಕಾಂತನದನಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆಗ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು
 ರಾಯನಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಕೈಕಟ್ಟಿನಿಂದಿಗಲಾಗ, ರಾಯನು ಏನ್ನೆ ಯಕ್ಷಾ
 ಛಿಪನೆ ಕ್ಷೇಮದಿಂ ಬಂದೆಯಾ ಕುಳಿತು ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವ ಅರ್ಥವಂ
 ಪೇಳುವನಾಗೆನರಾ ಯಕ್ಷನು, ಅಯ್ಯಾ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆ ನಿಂನ ಆಜ್ಞಾ
 ನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೈದಿ ಆ ಲೋಕವು ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದಲೂ,
 ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ರಹಿತವಾಗಿ, ರಾಕ್ಷಸಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕಾಲಿಡುವ
 ವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಿಲ್ಲದೆ ಅಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಗೋಷ್ಠಾದಪ್ರದೇಶಗಳ
 ಯದಂತ ಹಡುಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಗಜವಂಕಾಂಛೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಜಂಬೂ
 ದ್ವೀಪ ವರ್ಷವನಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಡುಕಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಲವಾ
 ನಮುದ್ರವಂದಾಂಟೆ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹಡಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ
 ಲ್ಲಿ ಎಮ ಪೇಳುತ್ತಿರುವ ಪುರೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಸುಮತಿಯ

ಸ್ವೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನೆಯು ಇರಬಹುದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಂ ಕುರಿತು ಪಕ್ಷದೀಪದೊಳನೆಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಯಕ್ಷನು ಜೀಯ್ಯು ! ಆ ಪಕ್ಷದೀಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮ್ಯಂತ ಪರ್ವತದಬಳಿಯೋಳು ಕ್ಷಮಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಭಾಸದೀತೀರದೋಳು ಉಗ್ರಬಾಹು ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ಎರಡನೇ ಅಮರಾವತಿಯಂತಿರ್ಪ ವಿಮಲ ಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದ ಇಕ್ಕುವನದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟಂತಿರ್ಪ ಒಂದು ಮಹಾಗಜವು ಚತುರ್ದಂತಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಿಕಸದ ಕನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಗಜರೂಪವಂ ಧರಿಸುವಂತೆ ಅತಿ ಶುಭ್ರಮಾಗಿ, ಮಹಾ ಸುಲಕ್ಷಣಬಿಂದುಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಇಚ್ಛಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಕರಿಣೀಕದಂಬದೊಡಗೂಡಿ, ರಾಕ್ಷಸಸಂಘದಿಂದ ಕ್ಷಿತವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ವಶವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ದೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಪಡೆದು, ಅನೇಕಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರಿಂ ಕೂಡಿ, ಭೂಲೋಕದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಂಟಕನಾಗಿರುವನೆಂದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ರೀತಿಯನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು ; ಆ ಪಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ಶಾಘಿಸುತ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನೆ! ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು, ನಿನಿಗೆ ಬಡುಳ ಶ್ರಮವಾಗಿರುವದು ಅದ್ದರಿಂದ ಮನಕೆ ಬಂದ ಆಹಾರವನಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನೆನೆದಾಗ ಬರುವದೆಂದು ನುಡಿದು ಅವನಂ ಕಳುಹಿ ಸುಮತಿಗಿಂತೆಂದನು :-

ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ ! ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವೂ ರಾಕ್ಷಸಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ, ದಾಸವಾಂತಕನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ಸಾಗದೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮರೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣತಲಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ನಿಮಿತ್ತವಿರುವದೋ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಷದೀಪವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅವನಂಸಮುದ್ರವೆಂಬುದು ಕಾಲುಕಡಲಾಗುವದು, ಹಾಗೇ ಮೇರುವುಂದರಾದ್ರಿಗಳು ಕ್ರಿಡಾಪರ್ವತಗಳಾಗುವವು, ಬಳಿಕ ಭರತಖಂಡವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರವು, ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕಂಟಕರಾದ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸರು ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬರುತ್ತಲಿ

ದ್ದರೆ ಅದಂ ನೋಡುತ್ತ ಅವಮಾನವಿಲ್ಲವೇ ಇರುವ ನನ್ಮಂಥಾವರು ಭೂ
ಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ದಕ್ಕೆ ಫಲವೇನು, ನಾವು ಸಾಧಾರಣರಂತೆ ಅಶನವಸನಕ್ಕೋ
ಸುಗಲೇ ಇರುವಂತಾಯಿತೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ರಾಯನ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ
ಸುಮತಿಯು ಐಯ್ಯಾ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ ! ಪಾತ್ರಕೃತಜನರಂತೆ ನೀನು
ಪೇಳುವದುಂಟೆ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆ ಪಂತಾಳವಾಸಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸ
ರಿಂದ ಲೋಕಗಳು ಆಕಾಶ್ರಂತವಾಗಿ, ಧರ್ಮವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದಂ
ತಿಳಿದು, ದೇವತೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರೊಪದಿಂದವತರಿಸಿ ದುಷ್ಕರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ
ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯುಂಗೆಯೆರೆಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಕೇಳಿರುವದಷ್ಟೆ, ಈಗಲೂ
ದುಷ್ಕರನಿಗ್ರಹಕ್ಕೋಸುಗ ದೇವಾಂಶರಾದ ನಿನ್ಮಂಥಾ ಮಹಾಪುರುಷರು
ಉದಯಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ರಾಕ್ಷಸರು ಆಕ್ರಮಿಸುವರೆಂಬುವದು
ಸಂಭವಿಸಲಾರದೆಂದು ಪೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಐಯ್ಯಾ
ಮಂತ್ರಿಯೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪವು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು
ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ನೋದಕವನ್ನಾದರೂ ತೃಪ್ತಿಸಿ ಶಕ್ತರಾದವರು
ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ದುಷ್ಕರನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಮಾತೃ,
ಪಿತೃ, ಗುರು, ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗವಂ
ಕೊಡುವ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷಾವಂತರಾದವರು ನರಕಭಾಜ
ನರಾಗುವರೆಂದು ಕೇಳಿರುವೆಯಷ್ಟೆ, ದೇವತಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೊದಗಿರುವ
ಮಹಾ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಒಂದು ಮಹಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗವಂ ಮಾಡಿ
ರಾಕ್ಷಸವಂಶವಂ ನಾಶಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಠರಗತಿಯಂ ಹೊಂದುವ
ನೆಂದು ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ನಾರಿಯಂ ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಯತ್ನವೆನ್ನಾಡಲು, ಆ ರಾಯ
ನನ್ನೋಡಿ ಐಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸವನದಾವಾನಲನೇ ! ನೀನು ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನವಂ
ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದಕ್ಕೋಸುಗಲೇ ಬಹು ಸಾಧನಗಳಂ
ಕೊಟ್ಟು ಯಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಶ್ರೇಯೋವಂತನಾಗಿರೆಂದು ಪೇ
ಳಿದ ದೇವಿಯ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ:—ತಾವು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಸಾ
ಧನಂಗಳಿಂದ ದುಷ್ಕರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳಿಸಿ ಯಶೋವಂತ
ನಾಗಿರೆಂದು ಪೇಳಿದಂತಾಯಿತು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದವನ ಜೀವ

ನಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಹಾಸಾಧನಗಳು ದೇವಿಯು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಹೀಗೆ ದೇವತಾಸುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಬಹುಸಾಧನಗಳು ಕೊಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆ ಸಾಧನಗಳು ಕಾಲದೇಶಾನುಗುಣವಾಗಿ ಫಲವಂ ಕೊಡುವವು, ವಿಮರ್ಶೆಯಿಲ್ಲದೆ ದುಡುಕುವನಿಗೆ ಫಲಿಸಲಾರವು, ಪ್ರಭುವಾದವನು ಆಸದ್ಧನವಂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಸಾಧನಗಳು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬಂದುಬದಗಿದ ಕಾರ್ಯವಂ ಆ ಸಾಧನಮೂಲಕದಿಂ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ; ಆದ್ದರಿಂ ದೈವಸಹಾಯದಿಂದುಂಟಾದ ಯಶಸ್ಸು ಪೌರುಷದಿಂದುಂಟಾದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು, ಆದ್ದರಿಂ ಕಾಲ ದೇಶ ವಸ್ತು ವಿಮರ್ಶಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲನಿರ್ಣಯವೆಂತೆಂದರೆ,-ನಿನ್ನೇದಿನ ಪ್ರಹರಿತಿ ಹೊರಟು ಹೋದ ಶತು ಕ್ರಮಿನಮೇಲೆ ಈಗ ಖಡ್ಗಪಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದೆಂಬುದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದರಿಂದ ದಂದಯುದ್ಧವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವದು ಸಮಕಾಲನಿರೀಕ್ಷಣವಂ ಮಾಡುವದೇ ಕಾಲನಿರೀಕ್ಷಣವೆಂದು ಪೇಳಬೇಕಾಯಿತು, ದೇಶವೆಂದರೆ,-ಲಕ್ಷ್ಯವಂ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಣವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದರಿಂದ ಅಭಿಮುಖವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವದೆಂಬುದೇ ದೇಶವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದು ಪೇಳಬೇಕಾಯಿತು, ವಸ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ ವಿಂತೆಂದರೆ :-ಲಕ್ಷ್ಯ, ಸಾಧನ, ಪೌರುಷವೆಂದು ವಸ್ತುವು ತ್ರಿವಿಧವು, ಇದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯ ಸಫಲವಾಗಲಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ-ಶತು ಕ್ರಮಿನ ಗಜಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಶುಷ್ಕಪರ್ಣವಂ ಬಹುಬಲದಿಂ ಬೀಶಿ ಬಿಸುಟರೆ ಸಾಧನವು ಅಲ್ಪವಾದುದರಿಂ ಕಾರ್ಯ ನಿಷ್ಫಲವು, ಮತ್ತೊಂದು ಬಹುಬಲದಿಂದ ಭಲ್ಯವಂತೂಗಿ ಮುಕ್ತಕದಮೇಲೆ ಎಸೆದರೆ, ಲಕ್ಷ್ಯವು ಅಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಸಫಲವಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಲಿನಾದ ಬಾಲಕನು ಎತ್ತಲಾರದ ಪರಶುವಿನಿಂದ ಮಹಾವೃಕ್ಷವಂ ಛೇದಿಸುವನೆಂದು ಪರಶುವನ್ನೆತ್ತಲಾರದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಪೌರುಷವು ಸ್ವಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಅದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯ, ಸಾಧನ, ಪೌರುಷಾನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹು ಬಲದಿಂ

ಖ್ಯವನ್ನೆತ್ತಿ ಕಪಳಿಸ್ತಂಭದಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಸಫಲವಾಗುವದು, ಇದೇ ಪೇಶಕಾಲ ವಸ್ತುವಿಮರ್ಶೆ ಎನಿಸುವದು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ರಾಮಾದಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ನಿಪರ್ಶನವು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಹೇಳಿದುದಂಕಳಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಯೇ ದ್ವೀಪಾಂತರವಾಸಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರವೇಲಿ ಇವ್ವ ಬಳಿಯ ನುಹಾಸ್ತ್ರನಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಿಣಿಸಿದರೆ ಅದು ಏಕಾಂತರನಾಗುವದೋ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಾಧಿಗಳೂ ಉಂಟು, ನಿಶವರಾಧಿಗಳೂ ಉಂಟು, ವಿರಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಹಾರವು ಸಮ್ಮತವಾಗಲಾರದು, ತಿರಿಗೀ ಅದು ಕೈಸೇರದು. ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಕಂಠಕರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಜೀವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯರಾದ ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಷುತಿಯೂ, ವಿಭೀಷಣಾದಿಗಳೂ ಇರುವರು, ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ವೀಕರಾದ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರಾಧಿಗಳಂ ದಂಡಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ಜಾತಿವೈರವಂ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾಶೂರನಾದ ನೀನು ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಾರಂಭವಂ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೇವಕನಾದ ನನಿಗೆ ನೀವು ಸಂರಕ್ಷಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಮಂತ್ರೋಪವೇಶವಂ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಗುರುವು, ಅದಾಗ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿತ್ವವೆಂಬ ಭೃತ್ಯವದದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅವೈಣೀಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸಮಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು, ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪಿದಂತೆ ನಡಸಬಹುದೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೆ ಕಾಲಜೀವವನ್ನರಿತು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳಿಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನಂ ಮಂತ್ರಿವದದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿರುವನು. ಪ್ರಭುಗಳಾದವರು ಎಷ್ಟು ನೀತಿಜ್ಞರಾದಾಗ್ಯೂ, ಸಮಯವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಉಚಿತವಂ ಪೇಳುವನಾಗಿ, ಅವತ್ತನಾಗಿ, ದಕ್ಷನಾಗಿ, ಕುಚಿಯಾದ ಪುರುಷನು ಮಂತ್ರಿವದಸ್ಥನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಕಾಮಂಡಕಾದಿಗಳವಚನವಿರುವದು. ಮುಂದೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವೇನು ಎನಲು, ಸುವತಿಯು ಐಯ್ಯಾ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಯೇ ! ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಉಗ್ರಬಾಹುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಮಹಾ ಗಜವೂಲ

ಕದಿಂದ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವಿಧಿಪುತ್ರನಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಧರ್ಮಕೃಷ್ಣಕನಾಗಿರು
ವದು ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬುದರಿಂದವನು ನಿಗ್ರಹವು ನಮಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು,
ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಣಂಬ ನಿಮಿತ್ತ ಉಂಟಾಗಿ ಇದೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ ಆ
ದಾಪ್ತ್ಯನಿಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಮಹಾಗಜವು ನಮಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು,
ಇದಕ್ಕೆ ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವನ್ನೆದಲೋಸುಗ ಛಾಯಾಗುಪ್ತ
ನು ಸೇವಕನಾಗಿರುವದ್ದರಿಂದ, ಹತ್ತಿಯರಾಶಿಗೆ ಅನ್ನಿಕೂಲ ಸೋಂಕಿ
ದಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಣಾಂಗಿಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಸಂಘವು ನಷ್ಟವಾಗುವದರಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡುಕಾರ್ಯವನ್ನಿವೃದ್ಧಿಸಿದರೆ ಅಪಾರ್ಥಿತವಾಗಿ
ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸುವದು. ಆ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವಂ ಸಾಂವು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ
ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಕೃತವಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಯೋದ್ಯೋಗವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ವಿಚಿತ್ತವಿಸುತಾ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಿನ್ನವವಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾ
ಯನು ಹಾಗೆ ಆಗಲೀ ಎಂದು ನುಡಿದು ಸುಬಂದಿವಾರಾತ್ರೆಯಂ ಕಳಿದು,
ಮಾರನೇದಿನ ಅರುಣೋದಯಮೊಳೆದ್ದು, ಅಪ್ತರಾದ ಸೇನಾಪತಿ ವೀ
ರಸೇನ ಮೊದಲಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂ ಕರೆಸಿ ಸೇನಾಕುಟಕದೋಳ್ ಜಾಗ್ರ
ತೆಯಿಂದಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ಬಳಿಕ ಸ್ನಾನಾಬ್ನೀಕಾದಿಗಳನ್ನೆ
ರವೇರಿಸಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಸ್ಮರಿಸಲು ಆ ಹೃದಯಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ನಿಹಿತ
ನಾಗಿ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ
ಗಳಂ, ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೂಡಾ ಅವನ ಕೈ
ಯೋಳ್ ಕೊಟ್ಟು, ಇವ್ಯೆಲ್ಲವೇವತೆಯನ್ನಭಿವಂದಿಸಿ, ಸುಮತಿಸಮೀತ
ನಾಗಿ ಹೊರಟು ಕೆಲವುದೂರ ಕಾಲಾನಂತಿಯಿಂದಲೇ ತೆರಳುತ್ತ, ಸಂಗಡ
ಬಂದವರಂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನ ಭುಜಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಕುಳಿತು, ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿನೆ ! ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವಂ ಕು
ರಿತು ತೆರಳುವನಾಗು ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಲು, ಅವನು ಮಹಾವ್ರಸಾದ
ವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಆಕಾಶವನ್ನವಲಂಬಿತಿ ಕೆಲವುದೂರ ಮಂದಗಮ
ನದಿಂದ ಹೆಸೆಯಂತೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುದೂರ ಅಲಸದೇ ಚಲಿಸುವ ವಿಮಾ
ನದಂತೆ ತೆರಳುತ್ತ, ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಎತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆಯಂತಿವ್ವ ಮೇ

ಘೃತ ಮೂತ್ರದೋಳ್ ಸುತ್ತುತ ಇತ್ತ ರಮಾಸ ಮಾರುತದಿಂ ರಾಯನಿಗೆ
 ಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲವಂತೆ ಮಾಡುತ, ಸ್ಕಂಧಪೀರಮೋಳ್ ಕುಳಿತಿರ್ವ ರಾಯ
 ಸುಮತಿಗಳಂ ಮಹಾ ಸತ್ವಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಮೆಚ್ಚುತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇ
 ವೆಗಳಂ ತೋರಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ, ಬಳಿಕ ಗರುಡನಂತೆ ಅತಿವೇಗದಿಂ
 ಹೊರಬು ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಹಿಮಾಚಲಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಗಂಧಮಾವನವೆಂಬ
 ಮಹಾಪರ್ವತವನ್ನೆಬ್ಬಲು, ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ವರೂ ಕೆಲವು
 ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ ವಿನೋದದಿಂ ದಿರುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ಛಾ
 ಯಾಗುಪ್ಪನು ಸುಗಂಧರಾಜನಂಕುರಿತು ಎಬೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ!
 ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವದು ಯಾತ್ರಾಧಿಸತಿಯಾಸ ಕುಬೇರನ ಅಳಕಾಪುರಿಯು
 ಬಹಿರುದ್ರಾವ್ಯನವನದಲ್ಲಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಸರೋವರವೆಂದು ಪೇಳಿ,
 ಇದಾಕೋ ವಿಕಸಿತಕುಮುದಕಲ್ಪರ ಪರಿಮಳಗಳಿಂ ಕೂಡಿ ತರಂಗ
 ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪಾಟೀರವಂಕದಂತೆ ಅತಿ ಶೀತಳಮಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸಂಚರಿಸುವ ಮಂದಮಾರುತಗಳ ಸ್ಪೀಹದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎಸು
 ಗೋಳಲು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ, ಕಮಲ ಮಧುಪಾನದಿಂ ಮತ್ತಮಾದ
 ಭ್ರಮರವಾರದರವದಿಂ ಒಧಿಕರಂ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ, ಮುನಿಜನ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂ ನಿರ್ಮಿಶಿರುವದೋ ಎಂಬಂತೆ, ಮುಕ್ತಾಫಲಪ್ರಭೆಗಳಿಂ
 ರಚಿಸಿರುವದೋ ಎಂಬಂತೆ, ಸಜ್ಜನಗುಣಿಗಳಿಂ ತುಂಬಿರುವಂತೆ, ವರು
 ಣನ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾದ ದರ್ವಣಗೃಹದಂತೆ, ಶರತ್ಕಾಲ ಮೇಘವೇ
 ದ್ರವೀಭೂತವಾಗಿರುವದೋ ಎಂಬಂತೆ, ವೈಥೂರ್ಯಾಚಲವೇ ಉದ
 ಕರೂಪವಾಗಿರುವದೋ ಎಂಬಂತೆ, ತ್ರಿಲೋಕ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯೇ ಸರೋ
 ವರವಾಗಿರುವಂತೆ, ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳೇ ಪಾನೀಯರೂಪವಂ ವಹಿಸಿರು
 ವದೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವೇ ರಸರೂಪದಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರು
 ವದೋ ಎಂಬಂತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಗಳ ಪರಿಮಳದಿಂ ಘಮ
 ಭಮಿತಮಾದುದರಿಂ ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಯೆ ಜಲರೂಪವಂ ತಾಳಿರುವಂತೆ,
 ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಸ್ನೇಹಕನಿರ್ಮಿತ ಧಾರಾಗೃಹವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕಂ
 ಗೋಳಿಸುವ ಈ ಸರೋವರವು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯಂ

ಮಾಡುತ, ಉಪಾಪೇನಿಯ ಕರಸರೋರುಹಜಲಗಳಂ ತಳಯುತಲಿರುವ
 ಪರವೇಶ್ವರನ ಶಿರೋಭೂಷಣ ಚಂದ್ರಕಲಕದಿಂಜಾರಿದ ಅವೃತರಸದಿಂ
 ಕೂಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾದ ಜಲದಿಂ ಕೂಡಪುದು; ಮತ್ತು
 ಇವರೋಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಶಿರುವ ತೀರವನದಿಂದತಿನೀಲಮಾಗಿ, ದಿವದಲ್ಲಿ
 ಯೂ ನಿಶಾನಸುಯದಂತೆ ತೋರುತಲಿರುವದರಿಂ, ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂ
 ಮರೆಯಾಗಿರುವ ವತಿಯು ಕಾಣದೆ ವ್ಯಾಕುಲವಡುತಲಿರುವ ಚಕ್ರವಾ
 ಕವನಿತಾನಿಕರದಿಂ ನೋಡುವರಿಗೆ ವಿನೋದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ, ಪ್ರ
 ದೋಷಕಾಲ ತಾಂಡವದರ್ಶನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೈಲಾಸ ವರ್ಗತವಂ
 ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸನೆಯಂ
 ಗೈದು ಬಳಿಕ ಕಮಂಡಲದಿಂ ಜಲವಂ ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂದಿ
 ನಂತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವದರಿದ ಅಶ್ರವಾಂಭೋನಿಧಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ
 ಅವರಿಮಿತ ಸಿದ್ಧಾಂಗನಾಕರಗಳಿಂದರ್ಚಿತವಾದ ಜಲವೇವತಾ ಪೂಜಾ
 ಕುಸುಮಗಳಿಂ ರಮಣೀಯಮಾಗಿ, ಸೋಮವಾರದರ್ಶನಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ
 ಬರುವ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳಿಂದುಚ್ಚರಿಸುವ ಅಬ್ಲಿಂಗಾಘಮಾರ್ಷಣಸೂಕ್ತ
 ಗಳಿಂದ ವಶಿಷ್ಠತಮಮಾಗಿ, ಬಹು ವಿಲಾಸದಿಂ ಜಲಕ್ರಿಡೆಯಂಗೆಯ
 ಯಕ್ಷೇಶ್ವರನ ನಿತಂಬಿನೀ ಕುಚಕುಟ್ಟಲಕುಂಕುಮ ವತ್ರಕ್ಷಾಲನದಿಂ
 ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳು ಪಾಟಲವರ್ಣಮಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಹರ
 ವೃಷಭ ವಿಪುಲಾಂಗ್ರಾಘಾತದಿಂ ಝರ್ಜರಿತವಾದ ಶಿಲಾಶಕಲಗಳಿಂ,
 ಒಂದೆಡೆಯೋಳು ವರೂಣಹಂಸಗಳಿಂ ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಾಳಕೇಸರಶೇಷದಿಂ
 ಒಂದೆಡೆಯೋಳು ಯಮಮಹಿಷಮುಖದಿಂ ಜಾರಿದ ಫೇನಪುಂಜದಿಂ
 ದೊಪ್ಪಿ ಸ್ನಾನಾರ್ಥಮಾಗಿ ಬಂದು ತರಳಿದ ಸಪ್ತವಾತ್ಸ್ಯ ಕಾಚರಣಮು
 ದ್ರಾಂಕಿತಮಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಪ್ರಮಥಗಣಗಳಿಂದೂಳನಂ
 ಗೈದು ಅವಯವಗಳು ದುದುರಿದ ಭಸ್ಕರಾಜಿಗಳಿಂ ಧೂಸರವಾದ ಮ
 ಣಿಸೋಮಾನಗಳಿಂ, ಒಂದೆಡೆಯೋಳು ಜಲಾವಗಾಹನಂಗೆಯ್ದು ಮೇಲೆ
 ಬರುವ ಹೇರಂಬ ಮೂರ್ತಿಯ ಗಂಡಸ್ಥಳದಿಂ ಜಾರಿದ ಮಮೋನಕ
 ಧಾರೆಗಳಿಂ ಸಿಕ್ತಮಾಗಿ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂ, ಇಡೀ

ಕರಪ್ಪಣಿಯ ಸಿಂಹವತರಂವಾಗುವೆಂದೂ ಬೆಂಬಡಿದು ಬರುವ ವಿಜ
 ಯಾದಿ ನಖೀರುಗಳ ತುಂಬುಗಳಿಂ ಜಗುಳಿದ ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂ,
 ವಿದ್ಯಾಧರರಿದುರ್ಜಿತಮಾದ ಶಿವಶೂರ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂ ಶೋಭಿಸುತ,
 ಅಮೃತದಂತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಂ ಆಹ್ಲಾದಗೊಳಿಸುತ, ಅತಿ ನೈ
 ಮಲ್ಯದಿಂ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ ಶೀತಳಮಾದುದ
 ರಿಂ ಸ್ಪರ್ಶಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದಿ ಕುಸುಮಗಳಿಂ
 ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಮಾ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ, ಹಂಸಾದಿರವದಿಂ ಶ್ರೋತ್ರ
 ವಂ ಸುಖಗೊಳಿಸುತ, ಸ್ವಾದುವಾದುದರಿಂದ ರಸನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ರುಚಿ
 ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ ಪುರಾಣಪುರುಷನ ಚರಿತ್ರೆಯಂತೆ ಪ್ರಕಟಮಾದ
 ಮೀನ ಕೂರ್ಮಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಮಾಗಿ, ಶ್ರೀನಗರದಂತೆ ಲಲಿತಾಯತನ
 ಶೋಭಿತಮಾಗಿ, ಪೆಣ್ಣುಖಲೀಲೆಯಂತೆ ಕ್ರಾಂಚವನಿತಾಪ್ರಳಾಪನಂ
 ಯುತಮಾಗಿ, ಭಾರತಸಮರ ಸಮಯದಂತೆ ಧಾರ್ತರಾಷ್ತ್ರಕುಲಗಳ
 ಪಕ್ಷಕ್ಷೋಭೆಯಿಂಕೂಡಿ, ಮನ್ಮಥಧ್ವಜದಂತೆ ಮಕರಾಧಿಸ್ಥಿತಮಾಗಿ,
 ಅರಣ್ಯದಂತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುಂಡರೀಕ ನಿಕರಗಳಿಂ ಕೂಡಿ,
 ಕಮೋಸ್ತನದಂತೆ, ನಾಗಸಹಸ್ರಗಳಿಂ ಪಾನವಂಗೈಯ್ಯುವ ಪಯೋ
 ಭಾರದಿಂ ಕೂಡಿ ನಯನಗಳಿಗಾಂದಡಾಯಕಮಾಗಿ, ನೋಡತಕ್ಕ
 ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತಿಕೆಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಜಲದಿಂದಲೇ
 ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಮೃತವಂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಇರುವ ಈ ಸೌಗಂ
 ಧಿಕಾಸರೋವರವು ಅತ್ಯಾಹ್ಲಾದಕರಮಾದುದು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು,
 ಆ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕುರಿತು,
 ಐಯ್ಯಾ ಸುಮತಿಯೇ ! ಈ ದೇವತಾ ಸರೋವರವಂ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ
 ಇದಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾದ ವಸ್ತುವು ಯಾವಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಾಗಿ
 ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಂಗೈವ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸೌಲೋಕ್ಯಮಾ
 ಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಜೇರೆ ಉಂಟೆ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಮಜ್ಜನದಿಂದ
 ತಿವಾವನಮಾದ ಈ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮ
 ಲೇವನವೆಂಬುದ್ಯಾವದಿರುವದು, ಇದರ ರವಣೀಯತೆಯನ್ನೋಡಿಸಿದಾ

ತೀವ್ರವಾದ ಸಮೀಪಗತವಾದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಜಲಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕೂಡಲಿರುವುದರಿಂದ ಬದುಕಾಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪದವಿಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಕ್ಷಣವಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಬಾರದು ಇದು ಭೂಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪೌಳಲಾಗ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ರಾಜಧಿರಾಜನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಸಾರ್ವಭೌಮನೆ ! ರಮಣೀಯವಾದ ಈ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಮೊದಲಾದ್ದೂ ನೆರವೇರಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಚಿತ್ತಬಂದಂತೆಮುಂದೆತೆರಳಬಹುದು. ಲವಣಸಮುದ್ರವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜ್ವಾಲಾಪಿಸಲದಂತೆಗಳಿಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿಯ ರಮಣೀಯತೆಯನ್ನೋಡುವಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಅಸರೋವರದ ಸನಿಹವನ್ನೈದಿ ಯಕ್ಷಾಧಿಪಸಂಭುಜದಿಂದಿಳಿದು ಅಸರೋವರಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾವ್ಯಕ್ತಕದಂಬಗಳೊ, ಮತ್ತೂ ಶುಕಪಿಕಮಯೂರಾದಿಗಳೊಕ್ಕೂ ಮನೋಹರವಾದ ಬಲುದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನೊಡುತ್ತ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಸಾರ್ವಭೌಮಪದವಿಯು ಈ ಸರೋವರದ ಬಳಿಕ ಅಶಕ್ತ ಸಮಾನವಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ತಂದುಬಿಟ್ಟ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೊಡೆದು ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುಕೊಳ್ಳಲೂ, ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ಯಶ್ಯರಾಜಕುಲೋತ್ತರನಾದ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಇವು ದೇವತಾಯೋಗ್ಯಗಳಾದ ಫಲಗಳಾದುದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಮಹಾಪರಿವೇಷದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ ಬಂದು ಫಲವು ಬಂದುವಾಸದ ಹಸಿವು ತೃಪ್ತಿಗಳಂವನಗೊಳಿಸುವದು, ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಫಲವು ಅರಮನೆಯದಕ್ಕಿಂತಿಪ್ಪಾಸಾದಿಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವದು, ಮನೋಹರವಾದ ಸರಸವಾದರಸಾಲಫಲದ ಸಾರಭ್ಯವಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಪರಿಮಳದಿ ಮನೋಹರವಾದ ಈ ಫಲವು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಬಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವದು, ಈ ಕುಸುಮವು ತನ್ನ ಸಾರಭ್ಯದಿ ಶಾಂತರಾಗಿಬರುವ ಜನರ ಶ್ರಮವಂ ಪರಿಹರಿಸುವದು, ಈ ಕುಸುಮವಂ ಆಘ್ರಾಣಿಸಿದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವ ವೇದನೆಯು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಕುಸುಮವಂ ಮುನಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಯುಕ್ತರಾಕ್ಷಸಸಿಂಹಾದಿಗಳಾದವು ಸಲಹೆ ತಪ್ಪಾಗುವದು, ಈ ಕುಸುಮವು ಎ

ದಿಗೂ ಕಂದದೇ ಸೌರಭ್ಯಗುಣಗಳಿಂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಳಕಾಪ್ತವಿ
ಯು ಮುಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಕುಸುಮವು ಇಂದ್ರಾದಿ
ಗಳ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಮಂತ್ರಗಳ ಸು
ಗಂಧರಾಜನು ಅವುಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ವಿಶ್ರಮತಿಕೊಂಡು ಮನದಣಿಯುವಂತೆ
ಸರೋವರವನ್ನೋಡುತ ಅಲ್ಲಿಯ ವನದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಚರಿಸುತ ವೃ
ಗಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನವಲೋಕಿಸುತ ಮಧುರವಾದ ಶುಕಶಾರಿಕಾದಿಧ್ವನಿಗಳಂ ಕಿವಿಗಿಂ
ಪಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ಎಲೈ ! ರಸಿಕಶಿಲಾನು
ಣಿಯಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ಇದು ಕುಬೇರನು ವಿಹರಿಸುವ ರತ್ನಕಾಲೆಯು, ಇದು
ದೇವಿಯರು ಇಳಿಯುವ ಗೃಹವು, ಇದುನಳಕೂಬರನ ಕ್ರೀಡಾಸದನವು, ಇವೆ
ಲ್ಲವೂ ದೇವಿಯರ ಲೀಲಾಹಂಸೆಗಳು, ಇದುಸಖಿಯರುಗಳ ವಿಲಾಸಸ್ಥಾನವು,
ಇವುನಾಣಿಫದ್ರಾದಿಭೃತ್ಯರುಗಳಿಳಿಯುವ ಕೈಸಾಲೆಗಳು, ಇವು ನರ್ತನವಂ
ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಂಭಾದಿತಿಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಳಿಯುವ ಬಿಡದಿಗಳು, ಈ
ವೃಕ್ಷಗಳು ಸಂತಾನವೃಕ್ಷದ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭೂತವಾದುದರಿಂ ಬೇಡಿದವ
ರಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಸುಲೇಸನ ಮಾಂಭೂತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ಕೊಡುವವು, ಇದು ದೇವಿ
ಯರ ಅಲಕ್ಷಕ ರಂಜಿತವಾದ ಚರಣಸ್ಪರ್ಶವನುನಿಮೆಯಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಪುಷ್ಪ
ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಮಳದಿಂ ಕೂಡಿರುವದು, ಮತ್ತೂ ಮಂದಾರಕಾಶೆಯಿಂದ
ದಯಿಸಿರುವ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬೃಂದಾರಕನಿತಂಬಿಸಿಬೃಂದದ ಅಲಿಂಗನದಿಂ ಪರ
ವರಗಳಾಗಿ ಅವರ ಅಂಗರಾಗದಿಂನಲಿಪ್ತಗಳಾಗಿ ಸಡಿಲುತಲಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ
ನ್ನರಿಯದೆ ಸ್ತಬ್ಧಗಳಾಗಿರುವವು, ಇತ್ತಲಾ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ನರನಾ
ರಾಯಣಾಶ್ರಮವು, ಇದುಕೋ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಂಜಿದಿಂ ಥಳಥಳ
ಸುವುದೇ ಅಂಜನೇಯ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುವರ್ಣ ಕದಳಕಾವನವು,
ಇದರ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂತುನೋಡಿದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾ
ದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವು ಕಾಣಿಸುವದು, ಇವೆಲ್ಲವೂಪರಿಸರ್ಪವೆಂಬುವದೊಂದು
ದು ಹೇಳುವಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೂರ್ಯನರಥವು ಅಸ್ತಾಚಲ ಶಿಖರವನ್ನಲಿಂಕ
ರಿಸುತ್ತಿರಲಾ ತರಣಿಯ ಕನುಕಾಂತಿಯೆಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ರಮಾಣಿನಿಕರಂಗಳು ಮು
-ಕತುರಿಯುಂ ತಾಗಲ., ಮುರಕತಂಗಳು ಮಹಾಸ್ತ್ರೀಮಣಿಗಳಂತೆಕಾಣಿಸಲು,

ಪುಷ್ಕರಾಗವು ಗೋಮೇಧಿಕವರ್ಣವಾಗಲು, ಗೋಮೇಧಿಕವು ಗಾರುತ್ಮತರತ್ನವಂ ಪೋಲುತ್ತಿರಲು, ಗೈರಿಕಭೂಮಿಯು ಕಾಡ್ವಲಭೂಮಿಯಂತಾಗಲು, ಗಿರಿನ ದೀಪಲಂಗಳು ಎಲೆವಸಾಗಲು, ಆಗ ತರಣಿಯು ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ಕೇಳಿಯಂನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕುಚಕುಂಭ ಕುಂಕುಮಗಳಿಂ ಪಂಕಿಲವಾದ ತನ್ನ ತನುವಂ ಮಜ್ಜನನಂಗೈಸಲೋಸುಗವೋಯಂಬಂತೆ ಸಮುದ್ರದೋಳ ಮಗ್ನನಾಗಲು, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮದಾರಾಜೊಂದ್ರನು ಮಹಾ ಮಾತ್ಸರ್ಯನಾದ ಸುಮತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಗಂಧ ಯುಕ್ತನಾದ ಗಂಧವಹನಿಂದತಿ ಶೀತಳವಾದ ಗಂಧಮಾದನವೆಂಬ ಮಹಾ ಪರ್ವತದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಂಧ್ಯಾನಿಯಮಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ, ಇಷ್ಟದೊವತೆಯಾದ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯಪಾದಪಂಕಜಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಭಾಯೂಗುಪ್ತನು ತಂದು ಬಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ಅನ್ಯತಸದೃಶವಾದ ದಿವ್ಯಫಲಗಳಂ ಸವಿದು, ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಿರಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತರುಗಳ ತಲದಲ್ಲಿ ಸುಖನಿವ್ರಯಂಗೈಯುತ ಆ ರಾತ್ರಿ ಯಂಕಳದನು.

§

*

*

*

*

*

ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಖಂಡಿಸರುರು ಪ್ರಾಂಡಲಿಕಭವಾಖಂಡಲಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರಪರಿಭವ ಪರಿಣತಸ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡಮುಂಡವಿಖಂಡನಸಿಪುಣಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರಭುಜಾದಂಡ ಪದಿಮಂಡಿತಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯಸತ್ಯಸ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾಸಾಂಪ್ರಾಜ್ಞಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾಸಿಂಹವಾಯನಿವರ್ಣಾಧಾರೆಯ ಘಟಕಾರತಗ್ರಂಥ ದಿವದಿವಪ್ರಬಂಧಸಿಬಂಧನಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೀಯಸಗೋತ್ರಸುಚಕಿತ್ರ ಚಾಮುರಾಜ ಮಹರಾಜಪುತ್ರನರಪತಿ ಬಿರುದಮಹೀಶೂರ ಪುರನಾಥೀಶ ತ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಕಜನಾನಂದ ಕರನಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದಸೌಗಂಧಿಕಪರೀಕ್ಷಾಯವೆಂಬ ಈ ಸರ್ವಿಸಕ್ತಿಯೊಳ ಸುಗಂಧರಾಜೊಂದ್ರನು ಗಜಪಣವಂ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ತೆರಳಿ ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವಸೌಗಂಧಿಕಾಸರೋವರದ ತೀರವಂಜೀದಿದ ಕದ್ರಿಯಂ ಬಂಜಿರಿರುವದಿನಾಲ್ಕನೇ ಆತ್ಮಾಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮುಖಾ *

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.
ಪದಿನೈದುನೇ ಅಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದು.

ಪ್ರಪಂಚೋಪಶಮನಂ

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಲಾ ಶ್ಲೋಕದ್ವಿಪದೋಳು ವಿಮಲಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿವ್ವ ಸೂಚಕವಾಗಿ 'ಭೂಕಂಪವು ಕೆಂಡಗಳ ಮಳೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಕೇತುಗಳ ಅವಿಭಾವವು ಈಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಅವಶಕುನಗಳು ಉಂಟಾದುದಂ ಈ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಗೊಂಡಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳೆಲ್ಲ ರೂ ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಭಯಸಂಭ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತಿರಲದನ್ನೋಡಿ ಅದ್ವಿಪವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ತನ್ನಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶಂಕುಕರ್ಣಸಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಇಷ್ಟದಿನವೂ ಇಲ್ಲದ ಅವಶಕುನಗಳು ಇಂದುಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು, ಇದರ ಪರಿಯಂ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪೇಳುವನಾಗುವನೂ ಅದಂಕೇಳಿ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯೇ! ಅವಶಕುನಗಳ ವಿವರವಂ ಆಲೋಚಿಸೋದಿದರೆ ನಮ್ಮರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಮದವ್ಯಪತ್ನಾಚಕಮಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದಯಾವಕಾರ್ಯವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸಾವಧಾನ ಚೆತ್ತನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ದುಡಕಲಾಗದೂ, ಇದರಿಂದ ಆ ಅವಶಕುನಗಳು ಶಾಂತವಾಗುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತನ್ನಮನದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ವಿಕಲ್ಪಗಳನ್ನೆನೆಯುತ್ತಿರಲೂ;

ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ ಉಗ್ರಬಾಹು ಇವರಿಂದ ಸಮರಸನ್ನಾಹವನ್ನೋಡ ಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋಯಂಬಂತೆ ಅತಿಶೀಘ್ರದಿಂದುದಯಗಿರಿ ಶಿಖರವನ್ನೇರಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಆಸಮಯದೋಳು ಗಾಢಮಾದನ ಪರ್ಮತದ್ರಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗಂಧಿಕಾ ಸರೋವರದ ಸ್ತಂಭದೊಳಿಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ರು ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದೋಳಿದ್ದು ಸಂಧ್ಯಾದಿನ ತತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಅಮೃತಸಮಾನವಾದ ದಿವ್ಯಫಲಗಳಂ ಮೆದ್ದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿಸುತ್ತಾ ಧಿಸನಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನ ಭುಜಬೀಜದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತರಳುತ ತೆಜೋಶ್ಲೋಕದಂತೆ ಅಧಿಕವಾದ ಸ್ರಭೆಯಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷವಂ ಬೆಳಗುವ ಬಂದುಮಹಾಪರ್ಮತವನ್ನೋಡಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕುರಿತು ಈಪರ್ಮ

ಶವುಯಾನದಂದುಕೇಳಲೂ, ಅವನುಯೋರಾಜಕುತಿಲಕನೆ! ಸುರಾಸುರವುಕು
 ಬೆಸುಣಿಪ್ರಭಾಪೋಲದಿಂ ಸಿರಾಜಿತಮಾದ ಚರಣಾಂಬು ಜಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪರ
 ಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಿವಾಸ ಸದನಮಾದ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವಿದು, ಇದರ ಮೇಲುಭಾ
 ಗದೊಳಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಮಹಾಸ್ಥಿಲಪರ್ವತದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದೇ
 ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯು ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾ ವಟುವುಳ್ಳವು, ಈಗ
 ಲೂ ಅವರು ಕುಳತಿರ್ದ ಪೀಠಮಂ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಪೂಜಿಸುವರು ಎಂಥ ಬಿ
 ನ್ನವಿಸಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಅ ನೃಪ ಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ಪರೂ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವನೇ
 ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುದೂರದಮೇಲೆ ರತ್ನಕಲಶ ಸಹಸ್ರಪ್ರ
 ಭೆಯಿಂದಾಕಾರವಂ ಭತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಪೂರ್ವ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪು
 ರವನ್ನೋಡಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರುವರೆಂದು ಕೇಳಲಾಗ
 ಯಕ್ಷನು ಎಲೈ ರಾಜನಂಶ ಮುಕ್ತಾಫಲನೆ! ಇದು ಕುಬೇರನಿಗೆ ನಿವಾಸಸ್ಥಾ
 ನಮಾದ ಅಳಕಾವುರಿಯು, ಇದು ಅನೇಕದೋಷನಾಯಕನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಣ
 ಗೋಪುರ ಹರ್ಮ್ಯಪ್ರಸ್ಥದ ಚಿತ್ರಣಾಲಾ ಗೃಹಪಾಲಕಗಳಿಂದ ಕೋಠಿಸುವದು,
 ಮತ್ತು ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟೃಬೃಹದ್ರಸಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ,
 ಯಕ್ಷ ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ವಿದ್ಯಾಧರಾದಿಗಳಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವದು
 ಇಂತಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇರುಪಿಪರದಂತೆ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿ ಅನೇಕಸಹಸ್ರ
 ರತ್ನಕಲಶ ಧ್ವಜಪತಾಕಾ ನಿಕರದಿಂ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದೇ. ಕುಬೇರ
 ಭವನವು, ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮರಕತರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿ ಸಮೂಹದಿಂ ಕೂ
 ಡಿರುವುದೇ ನಳಕೂಬರನ ಕುವಾರಭವನವು, ಪದ್ಮರಾಗ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ
 ಸಂಧ್ಯಾನಮಯದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವದೇ ದೇವಿಯರ ಅಂತಃಪುರವು, ಅದು
 ಕೋ ಸಂದನವನಕ್ಕಿಂತಧಿಕವಾಗಿ ನಿಶಾಸಮಯದಂತೆನಿಲವಾಗಿ ಕಾಣಿ
 ಸುವದೇ ಕುಬೇರನ ಚೈತ್ರರಥವೆಂಬ ಉದ್ಯಾನ ವನವು, ಇದು ಕೋ ಕವಿಗ
 ಳಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಶಕ್ಯವಾಗಿ ನಾನಾ ರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣು
 ವುದೇ ಪುಷ್ಪಕವೆಂಬ ವಿಮಾನವು ಎಂದು ವೇಳುತ ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು,
 ಆಗ ಆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಆ ಅಳಕಾವುರದ ಹೊರಗಣ ಉದ್ಯಾ
 ನವನಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಗ್ರಿವಾದಿಗಳ ವಿಹಾರ ಸದನಗಳ

ನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ, ಇದೇನೈ! ದೃಷ್ಟಿಪಥವಂಮಿಾರಿ ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶದಂದೆ ಕಾಣಿ
ಸುವದು ಆವುದೆನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ಇದು ಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನ ವಿ
ಸ್ಮಾರಮಾಗಿ, ಮಹಾಮಿನಾ ನಕ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನಾಸಮಾಗಿರುವ ಲವಣ ಸಮು
ದ್ರವು, ಇದು ಕೋ ಮಹಾಶಬ್ದದಿಂ ಗುಡುಗುತಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸತೋ
ಸುಗ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜಲಪಾನವಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಲಿರುವ ಮಹಾ ಮೇಘಗಳ ತಂ
ಡೆಗಳು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯನ್ನನುಕರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವವು, ಅದುಕೋ
ತಿಮಿ ತಿಮಿಂಗಿಲವೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಗ್ರಾಸಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯಡೆತಿಟ್ಟುಗಳನ್ನುಂ
ಗಲೆಣಿಸಿ ಪಾತಾಳ ಕುಹರಗಳಂತೆನವ ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಗಳಂ ತೆರೆದು ಪಕ್ಷ
ಘಾತದಿಂ ಸಮುದ್ರವಂ ಕಲಕುತ, ಅವರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬರುವ ತರಂಗ
ಗಳಂ ಯಡೆತಿಟ್ಟುಗಳಂ ಮುಳಗಿಸುತ, ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಮಕರ ಕರ್ಕ
ಟಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತ, ತನ್ನಂ ಗ್ರಹಿಸಲು ಪಾರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಬರುವ
ಮಹಾ ಸರ್ಪಗಳಂ ಬಂಡಿಸುತ, ಮಹಾತಾಳ ಪ್ರಮಾಣದಿಂ ಕೂಡಿದ ಕೋಂಬಿ
ನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಮದ್ದು ವೆಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಕಪ್ಪೆಯೊಡನೆ ಕಲಹವಂ ಮಾಡಿ ಅದರ
ಕೋಂಬಂ ಮುರಿದು, ಆ ಬಳಿಕ ಯದುರಾಗಿ ಬಂದ ಮಹಾ ಕೂರ್ಮದೊಡನೆ
ಕಲಹವಂ ಮಾಡುತಲಿರುವದರಿಂ ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸಮುದ್ರೋದಕವು
ಮೇಘಮಂಡಲವಂ ತುಡುಕುವದು, ಅದು ಕೋ ಮಹಾಮಕರಗಳ ಸ್ತ್ರೀಪು
ರುಷ ಯುಗ್ಮವು ಸರಸವಾಡುತ ಸಂಚರಿಸುವ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವು ಇಬ್ಬಾ
ಗವಾಗಿ ಬಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಪರ್ವತ ಶಿಖರದೋಳ್ ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿರುವ
ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿಗಳು ಬಡಬುಗ್ಗಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ
ತೆರಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಆ ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರವು ಸಮೀಪವಾ
ಗಲು, ಅವನ್ನೋಡಿ ಅದುಕೋ ತೌರುಮನೆಯಿಂದ ಪತಿ ಗೃಹವನ್ನೊದಲೆ
ಣಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿ ಭಯ ವಿನಯದಿಂ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನೆಯರಂತೆ, ಮಹಾಪ
ರ್ವತದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಭೂಭಾಗವಂ ಭೇದಿಸುತ, ಸಮುದ್ರವು ಸಮೀಪವಾಗಲು
ಶಾಂತವಾಗಿ ಮಳಲೊಟ್ಟುಗಳಂ ಕೂಡಿಬರುವ ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂ
ಗಮಂಗೊಂಡು ಅನ್ನೋನ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವವೆಂದು ಪೇಳುತ, ಸಮು
ದ್ರದ ಪಶ್ಚಿಮತೀರವಂಸೇರಿ ಪ್ಲಕ್ಷ್ಯದ್ವೀಪದ ಯಶಸ್ವೀಪಂಡವಂ ಹೊಂದಿ ಮಣಿ

ಕೂಟಪರ್ವತವಂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ, ಅರುಣಾನದಿಯಂ ದಾಟಿ ತೆರಳುತ್ತ ಇದು ಕೋ ಪುಷ್ಪಿರವ ಕಕ್ಕೆ ಮರಗಳಿಂ ನಿಜಿತವಾದ ವನದಿಂ ಸುತ್ತುವುದು ಉನ್ನತವಾದ ಶಿರೋಭಾಗದೋಳೆ ಅತಿ ನೀಲವಾದ ವನದಿಂ ಕೂಡಿ ಕೋಳಿ ಸುವ ಪರ್ವತಯುಗ್ಮವು ಭೂದೇವಿಯು ಹರಿವ್ರಾಚೂರ್ಣಾದಿಂದ ಅನುಲಿಪ್ತವಾದ ಚೂಚುಕಗಳಿಂ ಕೂಡಿದ ಸ್ತನಯುಗ್ಮದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಸಮುದ್ರಪಂಡವನ್ನೊಡುತ ವಜ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತವನ್ನತಿಕ್ರಮಿಃ, ಕ್ಷಮಾ ಪಂಡವನ್ನೊಡುತ, ಧೂಮ್ರನಂತ ಪರ್ವತಶಿಖರದ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಪಟ್ಟಣವ್ಯಾವುದು ಎಂದು ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕೇಳಲು, ಅವನು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಅದೇಯೇ ಅಪರಿಮಿತ ರತ್ನಕಲಶ ಪಂಗ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕನಕರಚಿತ ಗೋಪುರ ಹರ್ವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಸುರ್ವಣ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಾಸಾದ ಪಂಗ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನಾನಾರತ್ನವಾಸಭೂತಗಳಾದ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಅತ್ಯಂತ ಖಾತಮಾದ ಅಗಳಿನಿಂದಲೂ, ಐದು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲುಗಳಿಂದಲೂ, ತೋರಣ, ಧ್ವಜಪತಾಕಾನಿಕರದಿಂ ಕೂಡಿರುವ ರಾಕ್ಷಸಭವನಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಬೇರ ಭವನವಂ ಅಪಹಾಸಗೊಳಿಸುವ ರಾಜಭವನಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಕಲಿಪುರುಷನ ಬಂಧುಗಳಂತೆ ನಿತಿಭೀಷಣರಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಕರಗಳಿಂ ಅನೇಕವಿಧಉದ್ಯಾನಪಂಗ್ತಿಯಿಂ ಸುತ್ತುಪರಿದಿರುವ ಶಾಖಾನಗರದಿಂದತಿಭೀಷಣವಾದ ನಯಮಿನೀಪಟ್ಟಣದಂತೆ ತೋರುವ ಈ ವಿಮಲಪುರವು, ಉಗ್ರಬಾಹುವಂಬ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನಮಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಪೇಳಿ, ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ್ತ ಸುಪ್ರಭಾ ನದೀತೀರದೊಳಳಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆ ವಿಮಲಪುರದ ಶಾಖಾನಗರವು ಬಂದು ಯೋಜನದೂರದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಚಾರವು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿರುವದು, ಮತ್ತು ಮಹಾಗಜವು ಇರುವ ಪುರದ ಜೊರಣ ಉದ್ಯಾನವನವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರುಯೋಜನದೂರದಲ್ಲಿರುವದಿಂದು ನುಡಿದು ಆ ನದೀತೀರದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಸೃಪಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಿಳುಹಿತಿ, ತಳಿರುಗಳಿಂ ಹಾಸಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಳಕೆ ಅವ್ಯತ ಸದೃಶವಾದ ಫಲಗಳಂ ತಂದುಕೊಡಲು, ಆಗ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ಪರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಲು ಸಂಧ್ಯಾನಿರುಮವಂನೇರ

ವೇರಿಸಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ತಂದಿತ್ತು ಫಲಗಳಂ ಭುಂಜಿಸಿ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂ ಆ ರಾತ್ರಿಯುಂಕಳಿದು, ಅರುಣೋದಯ ಸಮಯದೊಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ! ನಾವು ರಾಕ್ಷಸನ ಪುರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನಾಕೆ ವಿಳಂಬವು. ಧನುಷ್ವಂಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಕೊನೆ ಮೇಲುಬಿದ್ದುಬಂದವರೆಲ್ಲರಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಮಹಾಗಜವಂ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೆರಳೋಣವೋ? ಮತ್ತೇನಾದರೂ ವಿಮರ್ಶ ಉಂಟೋ? ಎಂದು ಕೇಳಲು; ಆ ಮಾತಂಕೊಳಿ ಸುಮತಿಯು ಐಯ್ಯಾ! ರಾಜತಿರೋಮಣಿಯೇ ಕಪಟೀಲರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಪಟಮೂಲದಿಂದಲೇ, ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ವಂತೆ ಅವರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾದ ಬಳಿಕ ಸಂಗಡಲೊ ಮಹಾಗಜವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವದು, ಈಗ ಆಗುವ ಕಾರ್ಯವು ಮತ್ತೆ ರಡು ದಿನದಮೇಲೆ ಆದರೆ ಭಾದಕವೇನು, ಇಷ್ಟರಲ್ಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಹಂಸರೂಪವಂ ತಾಳುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ನಾವೀರ್ವರೂ ಆ ಹಂಸಾರೂಢರಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ತಿಳಿದು ನಮ್ಮನ್ನಾದರೂ ಕರೆಕಳುಹಿಸುವನು, ಇಲ್ಲದರೆ ನೋಡಲೇನಿಸಿ ತಾನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವನು, ಇದೆರಡೂ ಘಟಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಬಳಿಕ ಯಾವ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲಾದರೂ ಯುದ್ಧಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯವಂ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂಕರೆದು ಎಲೈಯಕ್ಕಾಧಿಪನೆ! ಮುಂದಣಕಾರ್ಯಕ್ಕೊಸುಗ ಹಂಸರೂಪವಂ ತಾಳುವನಾಗೆಂದು ನಿಯಮಿಸಲೂ, ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನುಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿಂದಿಳಿದುಬಂದಮರಾಳನಂತೆ ದಿವ್ಯಹಂಸ ರೂಪವಂತಾಳಲೂ, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸ್ನಾನಾಭಿಷೇಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಹಂಸರೂಪನಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನನ್ನೇರಿ ಸುಪ್ರಭಾನದಿಯ ಉಭಯತೀರದೊಳ್ ಮನಬಂದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆನದಿಯೊಳ್ ಜಲಕ್ರಿಯೆನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವರಂನೋಡುತ್ತ ಯುಗಪಟ್ಟು ವೇಗದಿಂದಲೇ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿವರು ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಈ ಅರ್ಥವಂತಿಳಿಸಲೂ, ಅದಂಕೊಳಿ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನು ಅವ್ಯಾಘ್ರ, ಅವಿಚ್ಛೇದನವಸ್ಥಾನಂತಿಳಿದು ನಾವು ಬರತೊಡೆವೆಂದು

ಕರತರುಮಾಗೀಮಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆನಿಯಮಿಸಲವರು ಮದಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಪೂಜನವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವೃತ್ತಿಗಳ ಬಳಿಗೆಬಂದು ಇವತ್ತಾರೊಂದು ಮನುಷ್ಯಾಧಿಪರುಗಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವರ ನಿಯಮವು ನೆರವೇರಿದ ಬಳಿಕ ಸಮಾಧಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕೈಮುಗಿದು. ಅಯ್ಯಾ ನರಪತಿಗಳೇ! ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ತಿಳಿದು ನಿಮ್ಮನ್ನೊಡಲೆಣಿಸಿ ಕರತರಲೋಸುಗ ನಮ್ಮಂ ಕಳುಹಿಸಿರುವನು, ನಿತ್ಯಜ್ಞನಾದ ನಮ್ಮ ಅರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸನೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಹುದು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅರಸನು ಬಹುಮಂದಿ ನರಪತಿಗಳು ಅನುವ್ರತಿಸುತ್ತಿರುವರು ಎಂದು ಪೇಳಲು, ಅವರಿಗೆ ಅವರೇವರೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮನ್ನೊಡಲೆಣಿಸಿದಬಳಿಕ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಇದಕ್ಕೂ ಬರುವೆವೆಂದು ಪೇಳಿ ಆಗಲೇ ಹಂಸಾರೂಢವಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪೋಗುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹ, ಗಜ, ವರಾಹ, ವಾನರ, ಸರ್ಪ, ಮಾಜಾಲ, ಹಯ, ಗಾರ್ಧಭಗಳಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ ಪಟುಭಟರಂ, ಶೂಲ, ಕುಂತ, ಮುಸಲ, ತೋಮರ, ಶಕ್ತಿ, ಖಡ್ಗ, ಪರಶು ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ತೆರಳುತ್ತಿರುವ ಪದಾತಿ ಸಂಘವು ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಿಂದ ತಿಳಿಪಣರಾಗಿ, ಗಜೋಷ್ಠ, ಗರ್ಭಪಾಶ್ವ, ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳಂ ಝಳಿಸುತ್ತ ಪೋಗುತ್ತಿರುವ ಯಾತುಧಾನ ನಿಕರಸಂಕೂಡ ನೋಡಿ ಇವರ ನಿಗ್ರಹವು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ನೃಪತಿಯನ್ನೊಡಲಿ ಇಂಗಿತಜ್ಞನಾದ ಸುಮತಿಯು ಐಯ್ಯಾ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಮನದೊಳಗೇನೋಬಂದು ಅರ್ಥವಂ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜಂತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ, ಈ ರಾಕ್ಷಸರು ಮದಾಂಧರು, ಅನಾಚಾರೀಲರು, ಸತ್ಯವೆಂಬುದು ಯಳ್ಳಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸವಿಬಲ ಪರಬಲ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನರೂಪರು, ಧರ್ಮಕಂಟಕರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ದೈವಸಹಾಯ ನಡಿಯಲಾರದು, ನಿನಗಿ ದೈವಬಲದಿಂದ ಬದಗಿರುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನೊಡಿದರೆದಾವಾಗ್ನಿಗೆ ನಿಲುಕಿರುವ ತೃಣರಾಶಿಗಳಂತೆ ಇವರು ಸುಪ್ತರಾಗುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮನವ ವಿಕಲ್ಪವಂ ಬಿಡೂ ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ ವಿಮುಖವು

ರದ ಸಮಾಪನನ್ನೈದಿ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಂ ದಾಂಟಿ, ಕಾಲವೃತ್ತ್ಯುನ್ನೇ ರಾಕ್ಷಸರಂ
ಕರೆಯಲುಬಂದಂತೆ ಸೃಪಮಂತ್ರಿಗಳೀರ್ವರೂ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಆಸ್ಥಾನದ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಸೆಯಿಂದಿಳಿದು ರಾಕ್ಷಸಾಪಧಿನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು, ಇವರ
ನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವುಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೀಡದಿಂದೆದ್ದವನಂತೆ ಕುಳಿತು, ಅವರಂ
ಉಚಿತಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಎಲೈ ಸೃಪಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ! ಸ್ವಾಗತವೇ? ಎಲ್ಲಿಂ
ದ ಬಂದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶವ್ಯಾವುದು, ನೀವು ಯಾರ ಪುತ್ರರೆನಲು, ಐಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸೇ
ಶ್ವರನೇ! ಈ ನೃಪೋತ್ತಮರು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಖಂಡವನ್ನಾಳುವ ಸು
ಚರಿತ್ರನುಹಾರಾಯರ ಕುಮಾರರು, ಇವರಂ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜರೆಂದು ಪೇ
ಳುವರು, ಇವರಿಗೆ ಭೃತ್ಯಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನಂ ಸುಮತಿಯೆಂದು ಪೇಳುವರು.
ಇವರು ವಿಜಯ ಯಾತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಲತವರಂ ದಂ
ಡಿಸುತ್ತ, ಶರಣಾಗತರಂ ಸಲಹುತ್ತ, ತುಂಟರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತ, ಲವಣಸಮುದ್ರ
ದ ಪೂರ್ವ ತೀರವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತ, ಆ ಸಮುದ್ರದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೋಡಲೆಣಿಸಿ
ಅದನ್ನೋಡುತ್ತ, ಈ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಲಾಚಲ ವನಗಳ
ರಮಣೀಯತೆಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ, ಸಮುದ್ರವಂ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ
ಇಳಿದೆವು ಎನಲು ಅದಂ ಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಮನು
ಷ್ಯರಿಗೆ ಸಮುದ್ರತರಣಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾದ ಬಳಿಕ ಯಾವದು ಏನಾಗಬಾರದು
ಕಾಲಗತಿಯಂಥಾದ್ದು ಹರಹರಾ! ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದೇವ
ತಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಹಂಸೆಯು ವರವಾದಬಳಿಕ ದೈವಸಂಕಲ್ಪವೆಂತಿರಬಾರದು
ಎಂದು ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರದವರು ಹೀಗೆ ಬಲಿಪೃಥಾಗಿ ಸಮುದ್ರ
ತೀರವಂ ಬಳಸಿ ಬರುತ್ತ ದೇಶಗಳಂ ಬತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಜಂಬೂದ್ವೀ
ಪದ ಇಳಾವರತ್ತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಪುರವನ್ನಾಳುವ ದೇವತೆಗಳ ಸಂಘವೆಂಬ
ಮೋಘಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಜಂಝಾಮಾರುತನಾದ ನಮ್ಮ ಜಂಝಾಮಾರುತನೆಂಬ
ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಸತಿಯು ಇಂಥಾವರನ್ನೋಡಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂಬುವದು ಆಶ್ಚ
ರ್ಯವು, ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪೇಕ್ಷಾ ವಂತನಾಗಿರುವನೋ? ಈಗ ಉಂಟಾಗಿರುವ
ಸಂಸತ್ತಿ ಸಿಂಹಲೇಖಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವನೋ? ಮತ್ತೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯು
ಗ್ಧಸಾಧನವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತ ತಪಸ್ಸನ್ನಾರ್ಜಿಸುವವಕ್ಕೆ ತಪೋವನವಂ ಹೊಂದಿ

ರುವನೋ ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ವಿಕಲ್ಪವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಎಲೈ ನೃಪೋತ್ತಮನೇ! ನಮ್ಮ ಪುರದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಸುಸುಸಿಮಿತ್ತ ಬಂದವನಾದೆ ಯಂದು ಹೇಳಲೂ, ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನಾದನೇ! ನೀನು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನೋಡಿಬಂದೆಂದು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಹೇಳಲು, ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಬಂದವ ರಾದರೆ? ಇವರು ನಮಗೆ ಶತ್ರುಭಾವದಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದೂ ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಎಲೈ ನೃಪೋತ್ತಮನೇ! ನೀನು ನಮ್ಮಂ ಕುರಿತು ಬಂದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನೋಡಲೇನಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ಹೇಳಲೂ, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನಮ್ಮಂ ಕಾವಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವಂ ತನ್ನ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನೇ! ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನೋಡಲೇನಿ ಬಂದುದಾಕೆಂದರೆ? ತನಗೆ ಸವತಿಯಂ ಮಾಡಲೇನಿ ಕನ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಲು, ಉಗ್ರ ಬಾಹುವು ಈ ನೃಪತಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವಂ ತಮ್ಮ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬಂದೆವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಎಲೈ ನೃಪೋತ್ತಮನೇ! ಲಕ್ಷ್ಮೀರುಗಳು ಒಬ್ಬ ರಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗಿಬರುವದು ಯುಕ್ತವಾದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರಭಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯವಸಾನ ಉಂಟಾದಬಳಿಕಲ್ಲವೋ ಮರಳಹೋಗುವದೆಂಬುದೂ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಈ ರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ನಮ್ಮಂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕಳುಹಿಸಿದಾಗಷ್ಟೆ ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯದಾಶೆಯು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯೇ! ಚಪಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಚಾರ ಭಕ್ತಿಗಳು ಅವರ ಚಾಪಲ್ಯವಂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದುಂಟೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ಈ ನೃಪಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ನೀವು ತಮ್ಮಂ ನಿರ್ಬಂಧವಂ ಪಡಿಸಿದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ದಕ್ಕುವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಎಲೈ

ನೃಪಮಂತ್ರಿಯೇ! ಆಶ್ರಯನಿಷ್ಠವಾದ ದೋಷವಂ ಆಶ್ರಿತವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆರೋಪಣೆಗೈಯುವದಂಚೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ! ಯುಕ್ತವೆಂಹೇಳಿದವನಾದೆ ಅಗ್ನಿಯ ಉಷ್ಣವು ಜಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶೈತ್ಯವಂಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ, ಅರಸಿನ ಗುಣಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸ್ಥೈರ್ಯ ಗುಣವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು ಎಂದುಹೇಳಲು, ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಈ ನೃಪಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರು ನ್ಯಾಯತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರಲರಿಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ನೋಡಿ ಆಯ್ಯಾರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೆ! ಈ ನೃಪಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವು ನಿನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವದಷ್ಟೆ ಎಂದು ನುಡಿದು ನೃಪಸನ್ನೋಡಿ ಈ ಅರ್ಥವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವೂ ಯಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ನೃಪತಿಯು ತನ್ನ ಮನದೊಳು ನೀತಿತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವ ಪುರುಷನು ಎಷ್ಟು ಗುಣವಂತನಾದರೂ ಅವರಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸ್ಥಾನಾಂತರವನ್ನೈದುವದರಿಂದ ನ್ಯಾಯನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನಾಗೆಂದು ರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯು ತಮ್ಮ ಅರಸಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಈ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವದೆಂದು ಸನ್ನನ್ನೋಡಿ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲು, ಸುಮತಿಯು ಹಾಗೇ ತಮ್ಮ ರಾಯಸನ್ನೋಡಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕಾಮಿಯಾದವರು ವಿಹಿತದಿಂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಶಂಕುಕರ್ಣ ಉಗ್ರಬಾಹುಗಳು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ ಈ ನೃಪಮಂತ್ರಿಯು ತಮ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದಿಂ ನಾವು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಂ ಮೀರಿ ನಡೆಯುವರಾದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯೋಲಾಭ ಉಂಟಾಗಿ ಲಾರದೆಂದು ಒಂದು ಅರ್ಥವು, ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದು ಒಂದು ಅರ್ಥವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದವರೊಡನೆ ವಾಕ್ಯಲಹವ್ಯಾಕೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಗಳು ಲಲಿತವಾಗಿ ಉಂಟಾದಬಳಿಕ ಹೃದಯಕಾಪಟ್ಟಿವೆಂದಿದ್ದ ರೂ ಇರಲೀಯಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮೋಗುಣ ಸ್ವಭಾವನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹು ಈ ಪೂವೋಕ್ತವಾಕ್ಯವನೆಲ್ಲವಂ ಮರೆತು ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಾಹನವಾದ ರಾಜಹಂಸರು ನೋಡ ತ ಈ ವಾಹನಮೂಲಕದಿಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಹು ಸಾಹ

ಸಬುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗಿರುವೆದು, ಯಾವ ವೃಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ ಈ ಹಂಸೆಯಂ
ನಾವು ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಪಕ್ಷಿಹೀನವಾದ ಗೃಹಗಳಂತೆ ಈ ಸ್ಥಳವಂ
ಬಿಟ್ಟು ಚಲಿಸಲಾರದೆ ಸಮ್ಮ ವಶವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವರು, ವಾಹನವಾದ ಹಂಸೆಯು
ನಮಿಗೆ ಬಹು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುವದು ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಿಯಿಸಿ ಯಲ್ಲೆ ನ್ನ
ಪೂತ್ತಮನೇ! ನಿರ್ವಿರೋಧರೂ ಬಹುದೂರದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಂತರಾಗಿರು
ವಿರಿ ಬಿಡಾರವಂ ಬಿಡಿಸಿರುವೆನು. ಮತ್ತು ಸಿಮ್ಮ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಚಾ
ರವಂ ಮಾಡಿಸುವೆನು ನೀವು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಈ ಪುರೋದ್ಯಾನದೇಶಗಳ
ನ್ನೋಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಸವಿದುದು ಮರಳಿತರಳಬಹುದು ಯಂದು
ಹೇಳಲು, ಸುಗಂಧವಾಜೀಂದ್ರನು ಎಲ್ಲೆ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ! ಉಚಿತವಾಗಿ
ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನವಾಚ್ಯಾರ್ಥಯ್ಯದಿಂದಲೇ ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ ಉಂಟಾದಂತಾಯಿತು. ಸು
ಪ್ರಭಾನದೀ ತೀರವುರಮಣೀಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನೆರೆ
ವೇರಿಸುತ್ತಬರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲಿಥೇವೆ. ಮತ್ತು ನೀನುಜೇಳಿದಂತೆ ನಾಲ್ಕಾರುದಿನಸ
ವಿರುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುವ.ತಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷ
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು; ಅವರನ್ನೋಡಿ ೩ ಪುರದ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಆ
ಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರಲೂ; ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಶಂಕುಕೂಟನಂ ಕರೆದು ಯಲ್ಲೆ
ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಈಗ ಬಂದಿದ್ದ ನೃಪ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೋಡಿರುವೆಯಷ್ಟೆ? ಅವರು
ಏನುನಿಮಿತ್ತ ಬಂದಿರುವರೋ ? ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹಂಸೆಯು ಇವ
ರ ವಶವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಏಡ್ಗುಬಂದೇ ಹೊ
ರತು ಮತ್ತೇನೂ ಯುದ್ಧಸಾಮಗ್ರಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸ
ಶಬ್ದ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಲಾಯನಂಗೈವ ಮನುಷ್ಯರು ನಾವಿದ್ದಬಳಿಗೆ ಬ
ರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು. ಅವರ ಧೈರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಚಾತುರ್ಯಗಳ ನೋ
ಡಿದರೆ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಜಗನ್ನೋಹಕ
ಮಾದ ಹಂಸೆಯಂ ಕಂಡದ್ದರಿಂದಿವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಆ ಹಂ
ಸೆಯಂ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮಿಗೆ ಯಾವಲೋಕ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಲತಕ್ಕ
ವಾಗಲಾರದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಇವರನ್ನಾಗಲಿ; ಶಂ
ಕುಕೂಟನು ಅಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ! ಈಗ ಬಂದಿದ್ದ ನೃಪ ಮಂತ್ರಿಗಳ

ಳು ನನ್ನಂತೆ ಕಾನುರೂಪಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವದು, ಶೂರರಾಗಿ ಸಾಹಸಿಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದಲೇ ಭಯರಹಿತರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು, ಇಲ್ಲಿ ಈಜೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಪಾತಗಳನ್ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರನಂ ಕೇಣಕಬಾರದೆಂದು ತೋರುವದು, ಅಪರು ಎಷ್ಟುಶ್ರಮದಿಂದಯಾವನುಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹಂಸೆಯಂ ಪಡೆದಿರುವರೋ ಅದಂ ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಯೇನುಕೇಳುವರೋ? ಅಥವಾ ನಿಸ್ಸ ಮಹಾಗಜದ ರೀತಿಯಂತಿಳಿದು ಅದನ್ನೇ ಕೇಳುವರೋ? ಆದ್ದರಿಂ ಮೊದಲು ವಿನುರ್ಲೆಯಂ ಮಾಡದೆ ಮಹಾಗಜವಂ ಕೇಣಕಿದಂತೆ ಇವರಂ ಕೇಣಕಿದರೆ ಯೇನು ಅಸಂಗತವಾಗುವದೋ, ಇಲ್ಲದ ಅರ್ಥವಂ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವನೆಂದು ನನ್ನಂ ತಿಳಿಯಬ್ಯಾಡ, ಮತ್ತು ಈಗಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರು ಹೇಳಿದ ವರ್ತಮಾನವಂ ಕೇಳಿದರೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವಾದನವಾದ ಐರಾವತವು ಕೂಡ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳ ಸಂಚಾರವು ಅಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲದೇ ನೀನು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನೋಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ರೂಪವಂವಹಿಸಿ ಮಹಾಗಜವಂ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅದರ ಮೂಲಕದಿಂದಲೇ ಈ ದ್ವೀಪವು ನಿನಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರುವದು, ನೀನು ಗಜವಂ ಸ್ವಾಧೀನವಂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವರೂಪವಂ ವಹಿದೆಯೋ ಆ ರೂಪವನ್ನು ಈಗ ಬಂದಿರುವ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳ ರೂಪವಂ ಕೂಡಾ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಯೇನೂ ಭೇದ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಅವರಂ ಕೇಣಕದೆ, ಅವರ ಹಂಸೆಯನ್ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗದೇ, ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದವರಂ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಯಲ್ಲವೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವದು ಯಂದು ಪೇಳಲದಂ ಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ದೈವಬಲವು ತಪ್ಪಿದವನಾದುದರಿಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಂವಡಾಡದೆ ಹಂಸೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಮನದೋಳ್ಳನನೆಂದು ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ಕಪಟವನ್ನಾದರೂ ಆಚರಿಸಿ ಹಂಸೆಯಂವಶವಂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈತಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿರಲೂ ;

ಅತ್ತಲಾಹಂಸಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಆಸ್ಥಾನದಿಂ ಹೊರಟು ಬಂದ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುಪ್ರಭಾ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿಳಿದು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರೆ

ವೇರಿಸಿ ಅತಿರಮಣೀಯ್ಯವಾದ ಆ ಸದಿಯುತಿರದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ವನೋಪ
ಪರವಾದ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದ ಛಾಯೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೊಂದ್ರನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿ ಇದು ಏಕಾಂತಸ್ಥದೇಶ
ವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮತಿಯು ಕೂರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರನೆ! ರಾಜನಭಯಲ್ಲಿ
ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ವಾಲ್ಮೀಕಿಸುತಿಯವ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಘವನ್ನೊಡಿದರೆ ಮನು
ಷ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಡಿಯಾದಂತೆ ತೋರುವದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ
ಯಾದರು ಹೊರಟರೆ ವನುಪ್ಪರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ಅಡಗಿಸುವದು, ಇಷ್ಟು
ಕೋಟಿನಂಪೈಯೆಂಕೂಡಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಯಾವಲೋಕವು ತಾನೇಜಯಿಸ
ಲಶಕ್ಯವು. ಈಸಂಘವು ಪಾತಾಳ ಲೋಕವು ತಾನೆ ಎಂದು ನುಡಿದಿದ್ದು,
ಹೀಗೆ ಈದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪುರವು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೋ ? ಈ ಐದು
ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪುರದ ಐದು ಪ್ರಾಕಾರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಶಾಲಾ
ನಗರವಲ್ಲದೆ ನೂತನವಾಗಿರಚಿಸಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪಲಕ್ಷ ಸದನಂಗಳಂ
ನೊಡಿದರೆ ಈ ಪುರವು ಪುರಾತನವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವದು, ಈ ರಾಕ್ಷಸರು
ಧರ್ಮ ಕಂಟಕರಾದುದರಿಂದಲೇ ಇವರಂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯ
ದಿಂದಿರುವುದಿರಲಿ ಇವರ ಐದ್ವರ್ಯವನ್ನೊಡೆ ಗುಣಜ್ಞರಾದವರು ಸಂತೋಷ
ಪಡಬೇಕು, ಇದಂತಿರಲಿ, ಇನರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯ
ವು ನಿಮಿತ್ತವೆಂಕೂಡಾ ಪೇಳುವೆನು ಹೇಳಿದ್ದೆಯಷ್ಟೆ, ಯುದ್ಧವು ಯಾವಾಗ
ಘಟಿಸುವದು ಎಂದು ಪೇಳಲವು ಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯು ಅಯ್ಯಾ ರಾಜಕಿರೋನುಣಿ
ಯೇ! ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಯಾಗವು ಮಾಡಲೇನಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಘಗಳನ್ನೇ ಪಶುಗ
ಳೆಂದು ಉದ್ದೇಶವೆನ್ನಾಡಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನವೆಂಬ ದೀಕ್ಷೆಯಂಗೊಂಡು ಧನುಸ್ಸು
ಶರಣಗಳೆಂಬ ಸೃಷ್ಟಿವೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಶೌರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಪತ್ತಿಯೊಡ
ಗೂಡಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕದ್ವೀಪವೆಂಬ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಮಲಪ್ರಿಯನ್ನೇ ಕುಂಡವ
ನ್ನಾಗೆಣಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರಜ್ಞಾಪೆಯೆಂಬ ಆಗ್ನಿಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷಸರ
ಅವಯವಗಳಂ ಅಂಗವೊಂದುವು ಮಾಡಿ ಯರನ್ನೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಿಭ್ಯ
ತಸ್ಥಾನವು ಮಾಡಲೇನಿಸಿ ಬಂದ ಬಳಿಕ ರಾಕ್ಷಸ ಪರುಗಳು ಮರಳಿ ಜೀವವಂ
ತರಾಗಿರುವದುಂಟೇ ? ರಾಕ್ಷಸರ ಕಪಟೋಪಾಯವು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇ

ದ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯುದ್ಧಸಮಯವಂ ಪೇಳುವನೆಂದುನಿಲ್ಲಿಸಿದನು, ಈಗ
 ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮ ಹಂಸನಂ ನೋಡಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಕಪಟ
 ವನ್ನಾಚರಿಸುವನು, ಒದ್ದ ಸಮಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವದೂ
 ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ ಸಮಯದೋಳ್ ಸೂಚ್ಯನು ಅಸ್ತಾಚಲನನ್ನಿಷ್ಟ
 ಲೂ, ಆ ಮಾರ್ಗವಿಸಿ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ವರೂ ಮಹಾಗಜವಂ ನೋ
 ಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹಂಸಾರೂಢರಾಗಿ ಪುರೋದ್ಯಾನಗಳನ್ನೋಡು
 ವನರಂತೆ ತರಳುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿರಿರುವ ಪುಷ್ಪ ಫಲಭರಿತಂಗಳಾದ ವೃ
 ಕ್ಷಪಂಗಿಗಳಂ, ಸ್ಪಟಿಕ ಮಣಿ ಸೋಪಾನಂಗಳಂ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರಂಗಳಂ,
 ಯಾತುಧಾನ ನಿತಂಬಿನೀಚರಣಾಲಕ್ಷ ರಂಜಿತವಾಗಿ ಪುಷ್ಪಧೂಳಿಗಳಂ ಧೂ
 ಸರಿತವಾದ ಪಾತಿಗಳಂ ಶೋಭಿಸುವ ಕುಸುಮಲತಾರಾಜಿಗಳಂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ
 ಕ್ರೀಡಾಪರ್ಮತದ ಗುಹಾಂತರಗಳೋಳ್ ಮಿಥುನೀಕರಿ ವಿಲಾಸದಿಂದಿರುವ ರಾ
 ಕ್ಷಸೆಯುಗ್ಮಗಳಂ, ಅವನರತ ಮದಿವಾಪಾನ ಮತ್ತರಾಗಿ ಪುಷ್ಪಾಪೇಜಯವಂ
 ಮಾಡುತ ನೋದರ ದಂಪತಿಗಳಂದಾಲಿಂಗಿಸುತ ಪತ್ನಿಯಂದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಂ
 ಚುಂಬಿಸುತ, ನೋಸೆಯರ ಬಳಿಗೆ ಮಿತ್ರರಂ ಕಳುಹಿಸುತ, ಮಿತ್ರಪತ್ನೀರುಗಳ
 ಕುಚಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ, ಹೆಂಗಸರ ವಸ್ತ್ರವಂ ಗಂಡಸರು ಹೊದಿಯುತ, ಗಂಡ
 ಸರ ನೆರಿಗಳಂ ಹೆಂಗಸರು ಹೊದಿಯಲೆಣಿಸಿ ಶೆಳೆಯುತ, ಮಾತೃಪಿತೃ ಗುರುಗಳೆಂ
 ದುಕಪಥಗಳಂ ಮಾಡುತ, ಸಂಗಡಲೇ ಅವರಂಜೈದು ನಿಂದಿಸುತ, ತೊದಲುನು
 ಡಿಯಿಂದ ಬಂದಂನನಮ ಮತ್ತೊಂದಂ, ನುಡಿಯುತ, ವಾವೆ ವರತನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾ
 ರುಮಾರಾಗಿ ತೂರಿಬೀಳುತಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರನ್ನೋಡಿ ಇಂಥಾ
 ದುರಾತ್ಮರಿಂದಲೇ ಮಹಾನರಕಸ್ಥಾನವು ತುಂಬಿರುವದು, ಇವರನ್ನೋಡಿದರೆ
 ಮಹಾನದೀಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯಾವಲೋನಕವಂ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಸಜ್ಜನ
 ರಿಗೆ ಸತ್ಕರ್ಮಾಧಿಕಾರ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂದು ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ, ಯುದ್ಧದಿಂ
 ನರರನ್ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಂಹಿಡಿದು ತರುವ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೋಡು
 ತಉಪ್ಪಗಜಗಳಮೇಲೆ ಧನವಂ ಹೊರಿಕೊಂಡು ಧರಣೀಪತಿಯಾನ ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವಿಗೆ ಬಪ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವೆವೆಂದು ಬರುತಿರುವ ನರಪತಿಗಳ
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ತೆರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಮದೋದಕ ಗಂಧಕ್ಕೆ ಪರವಶ

ಗಳಾಗಿ ಅಂಧಕಾರ ಸಂಘದಂತೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿದೊಗುತಿರುವ ಮಂಜಗಳಂಕೂನು
 ಮಹಾಗಜವು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರಬೇಕೆಂದು ನುಂಬಿತೆರಳಿ ಮತ್ತೊಂದು
 ವನಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನದಿಯ ಉಭಯ ತೀರದಲ್ಲಿಯೂ
 ಅತಿಕೋಮಲವಾಗಿ ಮನ್ಮಥನಚಾಪಕ್ಕೆ ತೌರೂರಂತೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಉನ್ನತ
 ವಾದ ಇಕ್ಕುವನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾ ಸುಸಾರವಾಗಿ ಕಡೀಗಿಳಿ ಹಿಡುಗಳೊಡನೂಡಿ
 ಸರಸವಾಡುತ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವೇ ಗಜರೂಪವಂ ತಾಳಿದಂತೆಕಡ್ಡುಧವೆಣ್ಣೆಕತ್ತೆ
 ವಹಿಸುವ ಗಂಗಾನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಕೋಯೂಗಳೊಳ್ಳ ಪಯಾ
 ಮಣಿಗಳಂ ಅನುಕರಿಸುವ ಸುಲಕ್ಷಣಬಿಂದುಗಳಂ ಶೋಭಿಸುವ ಮಹಾಗಜವಂ
 ಕಂಡು ರಾಯನಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿ ಹಾಗೆಪ್ರಸನ್ನವು ತಲೆದೋರಿ ನೃತ್ಯಗಳ
 ಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿಮಂಚುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ!
 ನಾವು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಸುಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತವಾದ ಗಜವು ಲಬ್ಧವಾದ ಬಳಿಕ
 ಹರ್ಷ ಉಂಟಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ವ್ಯಸನ ಸೂಚಕಮಾದ ಛಾವ್ವ ಉಂಟಾಗಿರು
 ವದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಈ ಗಜಕ್ಕೂ ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲೋ ಸಖ್ಯವಿರುವದೆಂದು
 ತೋರುತ್ತದೆ, ಇಂಥಾ ಮಹಾಗಜವು ಯಾವ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷದಿಂದಲೋ ಈ
 ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ವಶದಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಪೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಪುರವಂ
 ಸುತ್ತಿಬಂದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿಳಿದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು;
 ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪ್ತರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಿಬ್ಬರು ಬಂದು ರಾಯನಿಗೆ
 ಕೈಮುಗಿದು ನಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನೊಡಬಯಸಿ ನಮ್ಮಂಕಳು
 ಹಿಸಿದರೂ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ರಾಕ್ಷಸ
 ಭಟರಂ ಕುರಿತು ಇದೋ ಬರುವೆವೆಂದು ಪೇಳಿ ಹಂಸಾರೂಢರಾಗಿ ತೆರಳಿ
 ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಲ್ಲಿಳಿದು ಸಭೆಯಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
 ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕಂಡುಸ್ವಲ್ಪ ಎಮ್ಮ ಉಚಿತಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು
 ಎಲೈ ನೃಪೋತ್ತಮನೇ ನಾನಾದಿ ಸಿತ್ತ್ಯಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿದವೇ? ನಾನು
 ಬಯಸಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಬಂದವರಾದಿರಿ, ಭೂತಿಕರ ವಾಹನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪೇಡಕರವಾ
 ಹನಸಂಚಾರದಿಂ ಬದುಕುತಿ ಉಂಟಾಗುವದಲ್ಲವೇ? ಎನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ
 ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ

ತಿಟ್ಟು, ಮುಳ್ಳು ಪಂಕಗಳಿಂದ ಆಯಾಸ ಉಂಟಾಗುವದು, ಆಕಾಶ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಆ ದೋಷ ಲೇಶವಿಲ್ಲವೆನಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಎಲೈ ರಾಜಕುಮಾರನೇ! ಈ ಹಂಸೆಯು ನಿಮ್ಮ ಸುಕೃತವಿಶೇಷದಿಂದತಾನೇ! ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಧೇಯೋ? ಇಲ್ಲದಿರೆ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಉಂಟೋ? ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಈ ವಾಹನವು ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಲಬ್ಧವಾಯಿತು, ಇದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಇಲ್ಲಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಅಂತರೀಕ್ಷದೋಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ ಭೂಮಂಡಲವಂ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪವು ಕುಲಾಲಚಕ್ರಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ, ಕುಲಪವೃತ್ತಗಳು ಪಗಡೇಕಾಯಿಯಂತೆ, ಮಹಾಗಜಾದಿಗಳು ಮಶಕಗಳಂತೆ, ಮಹಾ ರಾಕ್ಷಸರು ಕೀಟಪ್ರಾಯರಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ ಉತ್ಸಾಹವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಈ ನೃಪತಿಯು ಗರ್ವಾಂಧನಾಗಿ ನಮ್ಮಂಥ ರಾಕ್ಷಸಶ್ರೇಷ್ಠರಂ ಕೀಟಗಳಂದು ಕುರುಕವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಧೇ ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ವಾರೆಗಂಣಿಸಿಂದ ನೋಡಲು, ಅದನ್ನೋಡಿ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ರಾಕ್ಷಸರು ಕೀಟಪ್ರಾಯರೆಂದು ನೃಪನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಧೋರೆಯಾದ ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೋಪಉಂಟಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರೀವರಿಗೂ ಕಲಹವುಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು, ಅದರಿಂಕಾತನ ಕ್ರೋಧವಂಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಜೇಕೆಂದು ನಿರ್ಜಯಿಸಿ ಅಯ್ಯಾ ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ದೂರಗತವಾದ ವಸ್ತುವು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕಾಣುವದು ವಿಷತವೇ ಸರಿ, ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪಘಟಿಸಲಾರದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹಾಗೆತಾನೆ ಯಿದ್ದೀತೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ವಾಹನವು ಅವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಉಂಟಾದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವುಮೋ? ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೃಪತಿಯಂಕೇಳಲೂ, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಈ ವಾಹನವು ಆದರಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವೂರ್ವವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುವಂ ಅನ್ಯರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ, ಆದರೂ ನಮ್ಮದಾಗಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಈ ವಾಹನವಂ ಸಿಮ್ಮ ಗುರುತಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದೋಯಂದು ಕೇಳಲ, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನೇ! ನಿಮಗೆ

ಅಜ್ಜಿಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಸದ್ಯದವಸ್ಥೆಯೆಂ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನ ವಶವಾಗುವುದು
ಯಂದು ಪೇಳಲದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅಯ್ಯಾ ನೃಪೇಂದ್ರನನ್ನೇ! ಅಮ್ಮಾ
ಉಪಾದ ರತ್ನಗಳು, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಗಳು, ದೇಶಕ್ಕೋರ ವಾಪಸೆ ಮಾಡಿದ
ಲಾಹುದು ಇರುವುದು, ಇವರೊಳಗೆ ಬರುವುದುಂ ಪೇಳಬೇಕೆನಲು, ಸುಗಂಧರಾ
ಜನು ಅಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾಭಿಪ್ರಿಯೆ! ನೀನು ದೇವರು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲವು ನಮ್ಮ
ಲ್ಲಿ ಪೇರಳವಾಗಿರುವವು, ಈ ದಂಸೆಯಂತೆ ಅಕಾಶಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಮಹಾದ ವಾ
ಹನೆಯಿದ್ದರೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ವಶವಾಗುವೆನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
ಈ ರಾಯನು ನಮ್ಮ ಮಹಾಗಜದ ರೀತಿಯಂತಿಳಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿ
ಟ್ಟು ಪೇಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆಯಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಈ ಅರ್ಥವಂ ಶಂಕುಕ
ರ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸಮ್ಮತನಾಗನು, ಆದ್ದರಿಂ ಸಿಂಹಾಸ್ಯನೆಂಬ ಮಂ
ತ್ರಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ನೃಪತಿಯನ್ನೊಳಿಡಿ ನಿಮಗೆ ನಿ
ತ್ಯಕರ್ತೃಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದು ಮರಳಿ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು
ಪೇಳಿ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕಳುಹಿಸಲು, ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹಂಸಾರೂಢ
ರಾಗಿ ಸದೀಪೀರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಸಿಂಹಾಸ್ಯನೆಂಬ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಎಚ್ಚ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೂ ನ
ಮಿಗೂ ಉಂಟಾದ ಸಂವಾದನಂ ತಿಳಿದಿರುವೆಯಷ್ಟೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನಿಗೆ ತೋರಿ
ದ ಅರ್ಥವಂ ಪೇಳುವನಾಗೆನಲು, ಅವನು ಅಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೆ! ಆ ನೃಪ
ತಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಗಜದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತನ್ನ ದಂಸೆಯಂ ಕೊ
ಡುವನೆಂದು ಸಮ್ಮತನಾಗಿ ಹೋಗಿರುವನು, ಮಹಾಗಜಮೂಲದಿಂದ ನಿನಿಗೆ ಸ
ಕಲಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದಂ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅದರಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ತೆರಳುವಳು, ಆದ್ದರಿಂ ಗಮನಂ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಕೊ
ಡಕೂಡದು, ಹಂಸೆಯಾದರೋ ಅಂತರಿಕ್ಷಗವಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಮಾ
ಗಿರುವುದು, ಆದ್ದರಿಂ ಅವರಂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಿಣಿಸಿ ಬರುವುದಂ ಕೊಡುವೆ
ವೆಂದು ಪೇಳಿ ಹಂಸೆಯಂ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾರ್ಥಿನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲಹರ
ಣವಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾ ನುಸಾರಗಮನತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯ
ಮಾತ್ರರಾದ ಅವರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದು ಪೇಳಲದಂಕೇಳಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು

ದೈವಬಲತಪ್ಪಿದುದರಿಂದ ಆ ದುರ್ಮುಂತ್ರಿಯು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೆನಿಸಿ ಕಾ
ಯಾಂಕರದೊಳಿರುತ್ತಿರಲು: ಆ ಸ್ವಪನಂತ್ರಿಗನು ಧ್ವನಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೊವಲಿನಂತೆ ಹಂಸಾರವಾಗಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಆ ಸ್ಥಾನದ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದು ಅವನ ಸದರಿವದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಿತವೆಂ ಕುಳಿತಿರಲವನು
ಎಲೈ ಸ್ವಪತಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಹಂಸಗೀತೆ ಶತಗುಣಾದಿಕವಾದ ಮಹಾಗಂಜವಂ
ಕೊಡುವೆವು ಹಂಸಯಂ ಕೊಡುವವಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವವೆಂತಿರುವದು ಪೇಳ
ಬಹುದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಅಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿನಿಯೇ!
ಈ ಹಂಸೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾದಿಗಳೂ ಅಸತ್ಯವೂ ನಡೆಯಕೂಡ
ದು, ನೀನು ನಿಯತನಾಗಿರುವನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವಜನರ ಮನೋಗತವೆಂತಿರುವ
ದೋ? ಈ ಹಂಸಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆತೊಂದಿರ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಂ ಮೀರಿ ನಮ್ಮಂ ಉಪೇ
ಕ್ಷಿಸಿ ತನಿಗೆ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾದ ಮಾನಸ ಸರೋವರವನ್ನೆದುವದು, ಹಾಗಾದರೆ
ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದು ಯಂದು ಪೇಳಲಾ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
ಎಲೈ ಸ್ವಪಮಂತ್ರಿಯೇ! ನೀನು ಪೇಳಿದ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ
ವೂ, ನಾವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡು
ವವಕ್ಕೆ ನಾವು ಮರುಳುಗಳೇ ಎನಲು ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಹಾಗಾದರೆಹಂಸೆ
ಯು ನಿಮ್ಮ ವಶವಾದದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಿ, ನಾವು ಯೇರುವವಕ್ಕೆ ಅ
ನುರೂಪವಾದ ಗಜವಂತೊರಿಸಿ ಎನಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
ಅದು ನಾಳ ಆಗುವದು ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಂಚರಿಸುವದಕ್ಕೆ ರಥವು ಸಿ
ದ್ಧವಾಗಿರುವದು, ಇದರಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವರಾಗಿಯೆಂದು ಪೇಳಿ ಮನೋಹರವಾ
ದ ರಥವಂ ತರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಂಸೆಯಂ ಕೈಯಿಂದ ಸವರುತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸುವ
ರ್ಣ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಮೈದುವಾದ ಮೃಣಾಳಶಕಲಗಳಂ ಕಮಲ ಕೇಸರ
ಗಳಂ ಕೂಡ ಕೊಡುತ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕುರಿತು ಹೋಗಿಬನ್ನಿರೆಂದು ಪೇಳಿ
ಅವರುರಥವನ್ನೇರಿ ನದೀತೀರವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರು.

ಇತ್ತಲಾ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಇದೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂಕುರಿ
ತು ಅಯ್ಯಾ ಅರಸೇ! ಇಷ್ಟುದಿವಸ ಪರ್ಯಂತವೂ ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ
ಮಂತ್ರಾಶೋಚನೆಯುಂ ಮಾಡುತ ಬಹು ಯಶೋವಂತನಾಗಿರುವನಾಡ್.

ಈಗಅನ್ಯರ ಆಲೋಚನೆಯು ನಿನ್ನಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವು
ಮೊದಲನೆಯ ಅಪವನ್ನೇ ಹೊಂದಿತು, ನಾನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಫಲವೇನು ವಿವೇಚಿತ
ನಾಗುವೆನು, ಎದರೂ ಬಹುಕಾಲ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಈಗಲೂ ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮವು
ನ್ನೇ ಬಯಸಿ ಮೊಬ್ಬರಿದು ಬಂದಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು, ಆ ಹಂಸೆಯು ಎಂದಿನಂತೆ
ಅನರವರವಂಮಾಡಿ ಸಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಕೊಡುವನಾಗು, ಇಲ್ಲದರೆ ಅವನ
ರಂ ಕರೆಕಳುಹಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಂಟಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೂ, ಈ ಎರ
ಡರ್ಥವನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ನಡೆದರೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವುಂಟಾಗಲಾರದು" ಇದು
ನಿತ್ಯಯವೂ, ಇದರಮೇಲೆ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದಂತಾಗುವದುಬಿನ್ನವಿತಿ ಉಗ್ರಬಾಹು
ವು ಎಷ್ಟು ಬಡಂಬಡಿಸಿದರೂ ಸುನತನಾಗದೆ ಪತ್ತಿ ಪುತ್ರಸಮೇತನಾಗಿ
ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಲೂ;

ಇತ್ತಲಾ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿಳಿದಿರುವ ರಾಯನು ಮತ್ತೆ ಮೂರು
ನಾಲ್ಕದಿನದಮೇಲೆ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನನ್ನನೆಯಲು ಆಗ ಹಂಸರೂಪವಂ
ತಾಳ ಕಾಕ್ಷಸನಬಳಿಯೋಳ್ ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ರಾತ್ರಿ
ಯೋಳ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂ ಪಂಜರದರಂಧ್ರದಿಂ ಹೊರಟು ನೃಪತಿಯು
ದೊಡೆಗೆ ಬಂದು ಹಂಸರೂಪವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನಿಂ
ದಿರಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯೇ; ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ನಾವು
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರಥವಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನಾಗೆಂದು ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈದು
ಅರುಣೋದಯದೊಳೆದ್ದು ನದಿಯೋಳ್ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರ
ಮಂತ್ರಗಳಂ ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಪಿಸಿ ರಥದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿರ
ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ರಥಾರೂಢನಾಗಲೂ, ಅತ್ತಲಾ ಉಗ್ರ
ಬಾಹುವಿನ ಆಸ್ಥಾನದೋಳ್ ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಂಸೆಯಂಕಾಣದೆ ಗ್ರಾಸಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ತಾವರೇ ದಂಟುಗಳುಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಪಂಜರ
ಕ್ಷಕರು ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅವನು ರಥಸದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದು
ನೋಡಿ ಹಾ! ಮೋಸವಾಯಿತು ಎನೋ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದಿರುವದಿಂದ
ಹಂಸವು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು ಶಂಕುರ್ಕಣನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿ
ದಕ್ಕಕ್ಕೆ ಏನು ಅಂಶವು ಸಂಭವಿಸುವನೋ? ಗಜವಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ

ಅರರಿಗೆ ಏನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಜಿಂತಿಸುತ ಭಟರನ್ನೊಡ
ಡಿ ಹಂಸೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವದು ಹುಡುಕಿತರುವರಾಗಿಯುಂದು ನಿಯಮಿಸಿ
ಯಾದಮೂ ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ವ್ಯಸನಪಡುತ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಸಮಯ
ದೊಳಗೆ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳು ರಥಾರೂಢರಾಗಿ ಬಂದು ಆಸ್ಥಾನದಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ದು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಪ್ರೋಗ ಉಚಿತದಿಂ ಕುಳಿತು ಬಳಿಕ ಸುಮತಿಯು ಉಗ್ರಬಾ
ಹುರೂಡೊಡಿ ಅಯ್ಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ ! ನಾವು ಈ ಪುರದ ರಮಣೀ
ಯತೆಯಂ ನೋಡಲೆಣಿಸಿ ಬಂದು ಯಂಟುದಿವಸವಾಯಿತು ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ
ಪೂರ್ವತೀರದಲ್ಲಿ ಇದಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೇನೆಗಳು ನಾವು ಹೇಳಬಂದಂತೆ ಹೋಗದೇ
ವಿಳಂಬವಂ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಸನಪಡುವದೋ? ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನಿ
ಗೆ ಸೇನೆಯನ್ನೋಡಲೆಣಿಸಿ ಮನತವಕವಿಡುತಲಿಧೆ, ನೀವು ಅಡಿದರೀತಿಗೆ ಮದಗಜ
ವಂ ಕೊಡಿಸಿದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತೆರಳುವೆವು ಎಂದು ಪೇಳಲು; ಅದಂಕೇ
ಳ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅಯ್ಯಾ ನೃಪಮಂತ್ರಿಯೇ! ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಂಸೆಯು
ನಿನ್ನೆರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿಹೋಯಿತು ಅದರ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಇ
ರುವೆನೆಂದು ಪೇಳಲು, ಸುಮತಿಯು ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು ಹಂಸೆಯಂ ಯಾರು
ಕೊಂದಿರೋ ಅಥವಾ ಅಶುಚಿ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಯಿತೋ ನಿನ್ನ ವಶವಾದ ಬಳ
ಕ ಅದರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವು ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಿನ್ನಂ ಮಿಾರಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋಗುವದು ಅದಂ ನಿನ್ನವಶವಂ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಅದರ ಜಿಂತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟವು
ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆ ತೆರಳುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತಮಾದ ಗಜವಂ ತಂದುಕೊ
ಡುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸೆಂದು ಹೇಳಲಾಮಾತಿಗೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲು; ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಏನೈ
ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವಂ ಕೊ
ಡದೆ ವಮಿಗೆ ಅಡಿದರ್ಥವನ್ನಡಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವ ಪರಿಯೇನು ಉದಾಸೀ
ನತ್ವವೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಅಪಲಾಪಬುದ್ಧಿಯೋ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಾಗ ಉಗ್ರಬಾ
ಹುವು ತಾಳೈ ನೃಪತಿಯೇ; ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವೆವೂ ಎಂದ
ಪೇಳಲಾಗ. ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೇ ನಮಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವು ತ್ವರ್ಯ
ವಾದ್ದರಿಂದ ಬದಬುತ್ತರವಂ ಹೇಳದೆ ಗಜವಂ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ

ನೇಮಿಸುವನಾಗು ಎಸಲಾಮಾತಿಗೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಪುತ್ರನಾದ ಬಭ್ರುವೇಂಬ
 ರಾಕ್ಷಸನು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತಿರೆಯೇ! ರಾಕ್ಷಸಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾದ
 ಪ್ರಭುಗಳಂ ಮನುಷ್ಯರಂ ಕಂಡಂತೆ ಹಲವುಸುರ ಮಾತನಾಡುವೆ, ರಾಜಸಭೆ
 ಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಾದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಂ ಕುಯಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿರು
 ವೆನೆಂದುಪೇಳಲು, ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಪುತ್ರನೇ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು
 ಸಾಗದಿದ್ದರೂ ಮನಬಂದಂತೆ ಹರಟಿದರೆ ನಿನ್ನ ಶಿರವು ಉಳಿಯಲಾರದೆಂದು ಸು
 ಡಿದು ಎಲೈ ಉಗ್ರಬಾಹುವೇ ಗಜವಂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲದ ಏಳುವೆ
 ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವಿಗೆ ಕೋಪ ಉಂಟಾಗಿ ಕಂಠಗಳಂ ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಘರಸು ತಿ
 ರಗಿಸುತ ಸೌಮ್ಯರೂಪಮಂ ಮರೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸಹಜರೂಪವಂ ತಾಳಿ ತುಟಿ
 ಯಂ ನಾಲಿಗೆಯಿಂ ಸವರುತಲಿರಲು ಅವನನ್ನೋಡಿ ಬಭ್ರುವೇಂಬ ಕುಮಾರನು
 ಎಲೈ ಮನುಷ್ಯಮಂತ್ರಿಯೇ ಸ್ವಬಲ ಪರಬಲವನ್ನರಿಯದೆ ನೋಕ್ಕಿದ ಸ್ವಾಸ
 ದಂತೆ ಬೋಗುಳುವೆ, ನಿನ್ನಂ ಶಕಲವಂಗೈದು ಭಕ್ತಿಸುವೆನೆಂದು ಖಡ್ಗವಂ ಹಿಡಿ
 ದು ಝಳಪಿಸುತಲಿರಲದಂ ಕಂಡು ನೃಪತಿಯು ಈ ಕುಮಾರನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ರಾ
 ಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಗೆ ಕೋಪ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಗಜವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂ
 ಧಿಗಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬರುವನು ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಡಂಬಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದ
 ರಿಂ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಹತರಾಗದೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಧರ್ಮವು ವೃತ್ತಸ್ಥವಾಗುವದು, ಅ
 ದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಹುಡುಗನಂ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಕೋ
 ಪದಿಂ ಕತ್ತಿಯಂ ಕಿತ್ತು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಕುಮಾರನೇ ನಮ್ಮಾ ದ್ವರಂ ಛೇದಿಸುವ
 ಪರಿ ಎಂತೆಂದು ಪ್ರಹರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದವನು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಸಭೆಯ ಹೆ
 ವಳದ ಸ್ತಂಭವೂ ಕೂಡ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಲು ಅದನ್ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ತ
 ನ್ನ ಕೈ ಖಡ್ಗದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ಆಯುಧವಂ ಹಿಡಿದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಬಾಹುವಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರ
 ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖೇಟವಂ ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ರಾಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದ
 ಬಭ್ರುಕುಮಾರನ ಖೇಟವಂ ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಿಕ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗ
 ಳೇರ್ದರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಖಡ್ಗದಿಂ ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅ

ದಂ ಕಂಡ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಬಡ್ಗವೆಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ರಭಸದಿಂ ಬರುತ್ತಿರ
ಲಾಗ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೂರರಾದ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಸು
ತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆಯಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳಂ ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ನೃಪಮಂ
ತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಆಯುಧಗಳಂ ಬೇಡ್ಯಗಳಂ ತಡೆಯುತ, ಬಂದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಎರಡುಮೂರು ರಾಕ್ಷಸರ ಶಿರಗಳನ್ನಿಳುಹುತ, ಹರಿ ಕುಸ್ಪೃಳಿಸುತ, ನಿಂತಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲದೇ ಕುಲಾಲಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಲಿರುವವರಿಂ ಆ ಸಭೆಯು ಎಲ್ಲಿ ನೋ
ಡಿದರೂ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ರಾಕ್ಷಸ
ಭಟರುಗಳು ಅತಿ ಕುಹಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಭಯ, ಪರಶು, ಶೂಲ, ಕುಂ
ತ, ತೋಮರ, ಗದೆಗಳಂ ಎಸೆಯುತ ಮೇಲೆಕವಿದು ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಶುಷ್ಕ
ಪರ್ಣರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸುಂಟ್ರಘುನಾಳಯಂತೆ ರಾಕ್ಷಸಸಂಘದೊಳ್ಳೊ
ಕ್ಕು ಶಿರಗಳನ್ನೀಡಾಡುತ ಬೇಟೆಗಳಿಂದವರ ಪ್ರಹಾರಗಳಂ ತಡೆಯುತ ಬಡ್ಗ
ಳಂ ಅತಿ ವೇಗದಿಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಶರೀರಗಳಂ ಛಿನ್ನಾಭಿನ್ನವಾಗಿ
ಭೇದಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ಬಡ್ಗ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೋಟೆ ಮಿಂಚುಗಳು
ಏಕವಾಗಿ ಉದಯಿಸಿದಂತೆ ಸಭೆಯಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರಲು; ಮತ್ತು ಕೆಲವು
ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಗದ ಹುಮ್ಮಿನ ಮೊತ್ತಗಳಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಅವಯವ
ಗಳಂದುದುರುತಲಿರುವ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳಂ ಹರಹಿ ರಾದ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ
ಮರಳ ನೋಡಿದರೆ ಶತಸಹಸ್ರ ಅಂಚೆಗಳಂದೆರಚುವ ಔಕಳಯ ವರ್ಷಗಳಂ
ದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ರಕ್ತಧಾರೆಗಳಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ
ಆ ಸಭೆಗೆ ಹಾರಿ ನೆಗೆಯುತ ಹಲ್ಲು ಮಸದು ಸಿಂಹನಾದವಂ ಮಾಡುತ ರಾಕ್ಷ
ಸ ಸಂಘವು ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಮರಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ ನಷ್ಟ
ವಾಗುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತು ಆ ಸಭೆಯು ಸ್ತಂಭವಂ ಭೇದಿಸಿ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ ರಾ
ಕ್ಷಸರ ತಂಡಗಳಂ ಸಂಹರಿಸುವ ಸರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯುಗ್ರದಿಂದುಗ್ರಮಾದ
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಅಪೂರ್ವ ಸಭೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತು ಇವರೀರ್ವ
ರೂ ಕುಳಿತು ಬಂದ ರಥವಂ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ರಾ
ಕ್ಷಸರು ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿ ದವಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗೆ ಎರಗಿದ ಪತಂಗಗಳಂತೆ ರಥವಂ
ರಕ್ಷಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲಾ ಕದಂಬದಿಂ ಸುಡುತ ಶರೀರಗಳು ನೀಡುಹೋಗು

ತ ರಥವ ಸಮಾಪನಂ ರೇರಲಾರದೆ ಸಲಾಯನಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂ
 ಬರು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಭಾಯಾಗುವಸ್ತು ಪ್ರದರಿಸುವ ರಥಸದಿಂ ಎದೆವಡೆದು
 ರಕ್ತವಂಕಾರುತ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತಿರಲೂ, ಆಗ ಆ ಪುರ
 ವೈವು ಘೋರಿಯಾಗಿ ಗುಸುಗುಟ್ಟುತ ಗುಂಪುಗೂಡುತ ಹಾಗೆ ಬೆದರಿ ಓಡುತ
 ಮೂಲಾನುಮೂಲವಂ ಉಯದೆ ಮಸಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷ
 ಸರ ತಂಡಗಳಂ ಅಧರಣಗಳಂ ಮರೆನಾಡಿ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳಂ ಹುಯ್ಯುತ ಬಾಬ
 ಕರುಗಳಂ ಬೀದಿಗೆ ಬಿಡದೆ ಯಾಗಿಲುಗಳಂ ಬಂಧಿಸುತ ವೋಡ್ಯಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಂ, ಅವರುಗಳಂ ಸಂತೈಸುತ್ತಿರುವ ವೀರಭಟರುಗಳಂ ಕೂಡ
 ವ್ಯಾಕುಲವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಯವು ಕೆಲವುಕಾಲ ರಾಜ
 ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಖಡ್ಗಯುದ್ಧವನೂಡಿ, ಬಳಿಕ ಖಡ್ಗಯುದ್ಧದಿಂದಿವರೀರ್ಷ
 ರೂ ಸಾಧ್ಯರಾಗರೆಂದು ಭಲ್ಯವಂ ಪಡಿದು ಮೇಲ್ಬರಿದು ಬರುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು
 ನೃಪತಿಯು ಹಾರಿ ಖಡ್ಗದಿಂದವನ ಭಲ್ಯವಂ ಇಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಪಂಡಿತಿ ಹ್ವರಿತದಿಂ
 ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ರಥವನ್ನೇರಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಸಾರಥಿಯಂತೆ ಮುಂದೆ
 ಕುಳಿತು ತುರಗಗಳಂ ಮೈದಡವುತ್ತಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಕ್ಷಸರ,
 ರಕ್ತಗಳಂ ನೆನದಿರುವ ವಸ್ತ್ರವಂ ಬದಲುನೂಡಿ ದಿವ್ಯ ಕವಚವಂ ತೊಟ್ಟು
 ಭಾಯಾಗುವಸ್ತುನ ವರವಲ್ಲಿ ಧನುವಂ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಂಕೂಡ ತೆಗದುಕೊಂಡ
 ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಹೆದೆಯಂಕಟ್ಟಿ ಜ್ಯಾಘಾತವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಅದರಿಂದಂಟಾದ
 ಯೋಂಕಾರಧ್ವನಿಯು ದಿಕ್ಪಟಗಳಂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ, ರಾಕ್ಷಸರ ಹೃದಯಗಳಂ
 ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುತ ಭೂಭಾಗವಂ ಗಡಗಡನೆ ನಡಗಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ಮದಾ
 ಧ್ವನಿಗೆ ಬೆದರಿದ ತುರಗಗಳು ಕಡಿನಾಣಗಳಂ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲೆಕುಳಿತಿ
 ರುವ ರಾವುತರಂ ಕೆಡಹಿ ಕಾಲುಗಳಿಂ ತುಳಿಯುತ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿ
 ರಲು, ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಸರಪಾಣಗಳಂ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮಾವುತರಂ ಕೆಡವಿ
 ನೊಂಡಲಿನಿಂ ತೀಳುತ, ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಭಟರಂ ಕೊಂಬುಗಳಿಂ ತಿವಿದು
 ಕಾಲುಗಳಿಂ ಮೊಸಕುತ, ಓಡಿಪೋಗಿ ಬಾಲಕರಂ ಬಾಧಿಸುತ ಆ ಪುರವಂ
 ವ್ಯಾಕುಲಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಉಗ್ರಬಾಯವು ರಥವನ್ನೇರಿ ಬೇಧಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ
 ಕವಚವಂ ಧರಿಸಿ, ಘರ್ಜಿಸುವ ಮೋಳುವಂತೆ ಧನುವಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ,

ಯುದ್ಧೋದ್ಧತರಾದ ಪಟುಭಟರಿಂ ಕೂಡಿ ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರಂ ಸಾರಥಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಿಗೆ ನಿಯಮಿತಿ, ಒಂಭೂ
 ಗಮೋಳ್ ಕುಳಿತು ಚಕ್ರವಂ ರಕ್ಷಿಸುತ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುನಂತೆ ಸುಮತಿ
 ಗಾಜ್ಜಾಪಿಸಿ, ತಾನು ರಥದೋಳ್ ಕುಳಿತುಜ್ಞಾನಾದವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲದ
 ನೋಡಿ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಮೇಘುಗಳು ಉದಕಧಾರೆ
 ಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಬಾಣಂಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುತ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ, ಸೃಪತಿ
 ಸುಮತಿಗಳೀರ್ವರ ಚಾಪಗಳಂ ಹೊರಡುವ ಬಾಣಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಬಾಣಂಗಳು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಭುಜಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಭೂಮಿ
 ಯೋಳ್ ಬೀಳಲು, ಹೃದಯಂಗಳು ಬಂದರಿಗಳಂತೆ ಛಿದ್ರಗಳಾಗಲು, ಇದೆ
 ಲ್ಲವನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತಕುಪಿತನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ನಿಜಧನುವಂ ಝೇಂಕಾರ
 ಗೊಳಿಸುತ ಅಪರಿಣಿತ ಬಾಣಗಳಂ ಹೂಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಮೇಲೆ ಪ್ರ
 ಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವನ ಬಿಂಬಿಡಿದು ಬರುವ ಶೂರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಥಿಕರು
 ದರ್ಪದಿಂ ಭಬ್ಬುಗಳಂ ಬೀಸುತ, ದೀರ್ಘಂಗಳಾದ ಗದೆಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ,
 ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳಾದ ಶೂಲಂಗಳನ್ನೆಸೆಯುತ, ಎಡೆಬಿಡೆಗೆ ಬಾಣಂಗಳಂ ಬೀ
 ರುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿಮ ಕೂಗುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೀರ್ವರೂ ಆ ರಾ
 ಕ್ಷಸರು ಬೀರುವ ಅಯುಧಂಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಅತ್ಯಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳಾದ ತಮ್ಮ
 ಬಾಣಂಗಳಿಂ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುತ, ಮತ್ತೂ ಬಬ್ಬಿರಿಮ ರಥಿಕನ
 ಮೇಲೆ ನೂರು ನೂರು ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಾ ಬಾಣಂಗಳು
 ರಾಕ್ಷಸರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಣಂಗಳಂ ಭೇದಿಸುತ, ಹುತ್ತವಂ ಹೋಗುವ
 ಮಹಾಕರ್ಪಗಳಂತೆ ಶತ್ರುಗಳ ಹೃದಯಂಗಳಂ ಬೇಧಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯಂ
 ಪೋಗುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರು ಈ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮರುಪ್ರಸಾರದ
 ವರಲ್ಲ, ರಾಕ್ಷಸರಂ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಲಿಣಿತಿ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವೇ ಈ ರೂಪದಿಂ
 ಬಂದಿರುವವೆಂದು ಸಂಭುಸಂಭುವಾಗಿ ದೇವಕೋಳ್ಮತ ಮರಳಿ ರೋಷ ಹೆಚ್ಚಿ
 ಬರುವವನೋಡಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ರಥಾತ್ಮವಂ ಚಲುಕುಮಾಡಿ ಮಂಡಲಾ
 ಕಾರವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುತ ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಲಾಲಚಕ್ರದಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಭ್ರ
 ಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಘವು ಕಲಕಿ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳ

ಬಾಣಗಳಿಂದ ಭಯವಡೆದು ರಕ್ತಮಸಗಿ ಪುಷ್ಪಿಸಿದ ಮುಳ್ಳುಮುತ್ತುಗದ ಮರಗಳಂತೆ ತೋರುತ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಸ್ಮೃತಮಂತ್ರಿಗಳಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳಂ ಕವಿಯುತ್ತಿ ರಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ರೋದಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿ ತನಿಗೆ ಉಪದಿಷ್ಟಮಾದ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರದಿಂದ ಬಾಣವನ್ನಧಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಡಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂಘದಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರವು ಬಾಣವನನನಂ ಬಿಡಿ ಸುವ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ ಚಾಪದಿಂಚೊರಡುತ್ತಿ ರಲು ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಾಣಪರಂಪರೆಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಹೊರಡುವ ಭಲ್ಯಗಳಿಂ, ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ನಡೆವ ತೋಮರಗಳಿಂ, ಬಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಗದೆಗಳಿಂ, ಪಬ್ಬಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಚಕ್ರಗಳಿಂ, ರಾಕ್ಷಸರ ಶರೀರಗಳು ಛನ್ನಾಭಿನ್ನವಾಗುತ, ರಥಸಾರಥಿಗಳ ಶಿರಗಳು ನಡಲಿ ಉದರುತ, ತುರಗರಾಜಗಳು ತುತ್ತು ಮುರಾಗುತ, ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳು ಧ್ವಂಸವಾಗುತ, ರಥಚಕ್ರಗಳು ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗುತ, ಅಚ್ಚುಗಳು ಮುರಿದು ಸುಚ್ಚು ಸುಚ್ಚಾಗುತ, ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ತುಂಬುತ ಪತ್ರವರ್ಣವಾಗುತ್ತಿ ರಲು ; ಆಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅತಿತ್ವರೆಯಿಂ ಬಂದು ಮಹಾಗದೆಯಂ ಬೀಸುತ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಘುರ್ಜಿಸಿ ಸಿಹ್ಮನಾದವಂ ಮಾಡುತ್ತಿ ರಲದನ್ನೊಡಿಸಿ ಸ್ಮೃತಿಯು ಬಂದು ಮಹಾಶಕ್ತಿಯಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆ ಗದೆಯಂ ಇಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಪಂಡಿತಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಮನೇ ! ನಿನ್ನ ಗರ್ವವು ಇನ್ನೂ ಶಮನವಾಗದು, ಯಾವ ಆಯುಧವಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವನಾಗೆಂದು ನುಡಿಯಲದಂಕೇಳಿ ಅತ್ಯುಗ್ರನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಎಲೈ ಮನುಷ್ಯಪರುಷೇ ! ಇರಕಟವಾದ ಈ ಮರವಂಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುಸನಾಗು, ನಡೆನಡೆ ನಿನ್ನಾಡಂಬರವನ್ನಡಗಿಸುವೆನೆಂದು ಖೇಳಲು ; ಆಗ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು, ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಕೀಟನೇ ! ಶೂರರಾದವರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಂತರಲ್ಲಿಯೇ ರಣಭೂಮಿಯಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕಾರವೆಲ್ಲಿಯದು. ನೋಡೆಂದು ನುಡಿದು. ಅಮೋಘವಾದ ಬಾಣವಂ ತೆಗೆದು ವಡ್ಡಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಆ ಪುರದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆಗ ಆ ಬಾಣದಿಂದ ಕೇಳುವ ಶಿಡಿಲುಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಸೋಂಕಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಗಿರಿ ಶಿಖರದ

ಗಳು ಉರುಳುವಂತೆ ಐದುಸುತ್ತಿನ ಪ್ರಾಕಾರಗಳು ಒಡೆದು ಉರುಳಬೇಕು, ಅಗಲಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಮೋಗುತೆ ನೆಲಸಮವಾಗುತ್ತಿರಲು ; ಆದಂ ನೋಡಿ ರಾಕ್ಷಸರು, ಇದೇನೋ ಮಹಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಬಂದಗಿಂತೆಂದು ಬಹುಭೀತರಾಗಿ ಎಲ್ಲವಂ ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಸಂರಕ್ಷಕವಾದೆಂದು ಹಾಯಾಕಾರಪಡುತೆ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಪರಾಯನವಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ಪುರದ ಮಹಾಪ್ರಾಕಾರವು ನಷ್ಟವಾದುವನ್ನೋಡಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಮಹಾಗಜವಂ ತಂದು ಸಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ ದೂತರಂ ಕಳುಹಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮಹಾಗಜವಂ ಘಾತಿಸಿಗೊಳಿಸಬಾರದೆಂದರಿತು, ಮಹಾಪರವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಸಾರಥಿಯಂ ಭೇದಿಸಲಾಗ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಅತ್ಯುಗ್ರನಾಗಿ, ನೃಪತಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವನಂ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲಾರದಂತೆಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಮಹಾಬಾಣಗಳಿಂದ ನೃಪನ ರಥಾಶ್ವಗಳಂ ಪ್ರಹರಿಸಲಾ ಬಾಣಪ್ರಹಾರವಂ ನಡಿಸಲಾರದೆ ಆ ರಥಾಶ್ವಗಳು ದಿಕ್ಕುಕಾಣದೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ರಥವಂ ಬಳಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲದನ್ನೋಡಿ ಅತಿ ಕುಪಿತನಾದ ನರಪತಿಯು, ಮಯೂರಪಿಂಭದಿಂ ಜೆತ್ತಮಾಗಿ ಮಯೂರಗದಂತಿರ್ಪ ಬಾಣದಿಂದುಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಧನುವಂ ಭೇದಿಸಲು ; ಆಗ ಕುದ್ಧನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ತನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾದ ಶೌಷ್ಠಲಕ ಋಷಿಯಿಂದ ಲಬ್ಧವಾದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಣಿತಮಾದ ಘಂಟಾಶತದಿಂದಲಂಕೃತವಾದ, ಮಹೋರಗದಂತೆ ಅತ್ಯುಗ್ರವಾದ ಒಂದು ಕೂಲಾಯುಧವಂ ಪಿಡಿದು ತೂಗುತಲಿರುವದನ್ನೋಡಿ ನೃಪತಿಯು ಈ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಇದು ಪ್ರಬಲ ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಶನಿ ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರವಂ ಆಕಾಶಾಂತವಾಗಿ ಸೆಳೆದು ಶತ್ರುವಿನ ಕೂಲದಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾರಾಕ್ಷಸನ ಹಸ್ತದಿಂದವಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತೆ ಬರುವ ಮಹಾಕೂಲವು ನೃಪತಿಯ ಅಶನಿ ಎಂಬ ಅಸ್ತ್ರವಂ ಅಶನವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೃಪನಮೇಲೆ ಬರುವದನ್ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ಸ್ತಂಭನಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾಕೂಲವಂ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಲಾಗ ನೃಪತಿಯು, ಕಾಲಚಕ್ರವೆಂಬ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಶತ್ರುವಿನ ಕೂಲವಂ ಇಬ್ಬಾಗಿವಾಗಿ ಭೇದಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತ

ನಾಗಲು, ಉಗ್ರಬಾಯುವು ತನ್ನ ಶೂಲವು ನಷ್ಟವಾದುದನ್ನೋಡಿ ಬಿನ್ನನಾಗಿ
ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಕ್ರಮಣಂ ಸಂಪರಿಸಲೇಣಿಸಿ, ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ವ್ಯಾಘ್ರ
ಸಿಹ್ಮ, ಮರಾದ, ಶರಭ, ಭೇರುಂಡ, ಸರ್ಪಗಳರೂಪಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ನೃಪ
ತಿಯ ರಥದಮೇಲೆ ಕವಿದು ಬರುವುದನ್ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ
ಮಾಯಾರೂಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಉಗ್ರಬಾಯುವು
ತನ್ನ ಯತ್ನ ಸಾಗದೇ ಇರುವದಂ ತಿಳಿದು ನೃಪತಿಯಮೇಲೆ ವೃಕ್ಷಗಳಂ
ಕಿತ್ತು ಎಸೆಯುತ್ತ, ತಿಲಾವರ್ಷಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುತ್ತ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಹಾಗೆ ಅನ್ಯತ್ಯನಾಗುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನಮೇಲೆ ಕೋಪ ಉಂಟಾಗಿ
ನೃಪತಿಯು ಈ ದುರಾತ್ಮನೊಡನೆ ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಹೋರಾಡುವದೆಂದು ಜಲ
ಮಂಸ್ಪೃಶಿಸಿ ಕುಜಭೂತನಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯನ್ನೆಸದು ಅವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ
ಲಬ್ಧಮಾದ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಂ ಸ್ವರಿಸಿ, ಅಮೋಘವಾದ ಒಂದು ಮಹಾಶರವಂ
ತೆಗೆದು ಧನುಸ್ಸಿನೋಳ್‌ಹೊಡಿ ಶತ್ರುಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಿಡಲಾ ಮಹಾಸ್ತ್ರವು ತ್ರಿಸುರಾಂತಕನ ಫಾಲಲೋಚನಾಗ್ನಿ
ಯಂತೆ ಮಹಾಜ್ವಾಲಾಮಾಲಾಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಕೋಟಿ ತಿಲಿಂಗಗಳೆರಗಿದಂತೆ
ಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಹೊರಡಲದರ ರಭಸದಿಂ, ಕುಲಾಚಲಸಮೇತವಾದ ಭೂಭಾ
ಗವೆಲ್ಲವು ಕಂಪಿಸುತ್ತ, ಸಮುದ್ರಗಳುಅಲ್ಲೊಲ ಕಲ್ಲೊಲಮಾಗುತ್ತ, ತಾರಾ
ಚಕ್ರಗಳು ಮೇಲೆಮೀರಿ ತಿರುಗುತ್ತ, ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಘಗಳುರಳ ನೆಲಪಂಕಜ್ವಲಿತ
ನದೀ ತಟಾಕ ಜಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನೋಡಿ, ಅಂತರಿಕ್ಷಗತ
ರಾದ ಸಿಂಧು ವಿದ್ಯಾಧರರು ಇದೇನೆಂದು ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಮಹಾಸ್ತ್ರವು
ನೋಂಕಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯಾದ ಉಗ್ರಬಾಯುವು ದಗ್ಧನಾಗಿ ರಾ
ಕ್ಷಸಸಂಘ ಸಮೇತವಾದ ಆ ಪುರವೂಕೂಡೆ ಉರಿದು ಉಡುಗಿವೋಗಲು ;
ಅದನ್ನೋಡಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಇನ್ನು ವಿಳಂಬವೆಂದೊಡಿದರೆ ಈ ಮಹಾ
ಸ್ತ್ರವು ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ದಹಿಸುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ತ್ವರಿತದಿಂದಂ ಉಪ
ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಈಗಿನ ಭೂಭಾರವು ನಿವೃತ್ತವಾಯಿತೆಂದರಿತು ಭಸ್ಮೀ
ಭೂತವಾದ ಆ ಪುರವನ್ನೋಡುತ್ತ, ಸುಮತಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತರಿದೊಡಗೂಡಿ
ಮೊದಲಿಸಂತೆ ಸುಪ್ರಭಾ ನದೀತೀರವಂ ಸೇರಿ, ಕವಚವಂ ಪಡಲಿಸಿ, ಆ ಸುಪ್ರ

ಭಾಸದೀ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವೆಂದಾಡಿ ಬಳಿಕ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಛಾಯಾ
 ಗುಪ್ತನಂ ಕರೆದು ಅಯ್ಯಾ ಯಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯೆ ! ಮಹಾಗಜದ ಯೋಗಕ್ಷೇ
 .ಮವು ಎಂತಿರುವದು, ಮತ್ತೊ ಈ ಪುರದಲ್ಲಿ ಏನು ಉಳಿದಿರುವದು ಆದ
 ನೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದು ಬಂದು ಪೇಳುವನಾಗೆನಲಾ ಯಕ್ಷನು ಮಹಾಪ್ರಸವ
 ವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಅಸ್ತ್ರಜ್ಞಾಲೆಯಿಂವ ಪುರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ
 ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳ್ ಭಸ್ತವಾಗಿ, ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳ್ ಇದ್ದ
 ಲಾಗಿ, ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳ್ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಂದಿಪೋಗಿ ವೃಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿ
 ರುವದಂ ಮತ್ತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಕಾರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಿರು
 ವದಂ ಕೂಡಾ ನೋಡುತ್ತ, ಹೆಣ್ಣಾನೆ ಹಿಂಡುಗಳು ಮಹಾಸ್ತ್ರಶಬ್ದದಿಂ
 ಗತಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವದನ್ನೋಡಿ ಮಹಾಗಜದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೆಂತಿ
 ರುವದೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ತೆರಳಿ ಇಕ್ಷು ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ
 ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತ, ಕರಿಣಿಗಳ ವಿಯೋಗದಿಂ ಕಂಬನಿದುಂಬುತ್ತ
 ತನಗೆ ಪಾಲಕರ್ಯರೆಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೋಡುತ್ತ, ಗ್ರಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪೇ
 ಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಗಜನನ್ನೋಡಿ ದೈವಯೋಗದಿಂ ಜೀವಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಚ್ಚ ರಿಸಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವಿಮಲಪುರಿ
 ಯನ್ನೈದಿ ಆಸ್ಥಾನ, ಅರಮನೆ ಮುಂತಾದೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ತವಾಗಿರುವದನ್ನೋ
 ಡುತ್ತ ಕೋಶಗೃಹದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಸ್ತ್ರಭೂತದಿಂ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕೋಶಗೃಹ
 ವನ್ನೋಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನಿರುವದೆಂದು ಕಾಲಿನಿಂ ಕೆದಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿದ
 ರತ್ನಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಯನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು, ಅಯ್ಯಾ
 ರಾಜತೀರೋಮಣಿಯೇ ! ಮಹಾಗಜವು ಕ್ಷೇಮದಿಂ ದಿರುವದು, ರಾಕ್ಷಸನ
 ಕೋಶಗೃಹವು ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದು ಪರಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಜ್ಞಾಲೆಗೆ ತಗಲದೆ ಈ ರತ್ನಗಳು
 ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದರಿಂದ ದೇವತಾಪಂಗಗಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ
 ರಲೆಂದು ಆ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಾರನೇದಿನ ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವು ನಪ್ಯನಾದುದಂ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಪುರವಂ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಕ್ಷಸರೆ
 ಲ್ಲರೂ ಪಾತಾಳವಂ ಕುರಿತು ಪಲಾಮಸಂಗೈಯ್ಯಲಾ ದ್ವೀಪವೆಲ್ಲವು ಆತಂಕ
 ರಹಿತವಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರಲು, ಇವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದ

ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವೀಕರಾದ ಅರಸುಗಳು ಈ ರಾಯನಂ ಅವತಾರ ಪುರುಷನೆಂದು
 ದರಿತು, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಂತೆಗಮಕೊಂಡುಬಂದು ರಾಯನಂಕಂಡು
 ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಕೈಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲವರಂ ರಾಯನು ಸಮ್ಮಾನದೊಂದಿಂ ಅವರಂ ಕುರಿತು ಮೊದ
 ಲಿಸುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನಾಳುತ್ತ, ನಾವು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ
 ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಸೇಷವಸ್ತುಗಳಂ ಕಳುಹುವರಾಗೀ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಲ
 ರಸುಗಳಲ್ಲರೂ ಅತಿ ಸಂಪ್ರಮದೊಂದಿಂ ರಾಯನಂಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲಾರದೆ ಆ ಸದೀ
 ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ;

ಆ ಮಾರನೇ ದಿನ ಸುಗಂಧ ರಾಯನು, ಸುಮತಿ ಛಾಯಾಗು
 ಪ್ತರೊಡಗೂಡಿ ಗಜವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು, ಸುಮತಿಯನ್ನೊಡ್ಡಿ ಈ ಗಜ
 ವು ವರವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಸುಮತಿಯು ತನ್ನ
 ಮನದೋಳ್ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸರೂಪವಂ ಮರೆ
 ಮಾಡಿ ಸೌಮ್ಯರೂಪವಂ ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂ ಈ ಗಜವು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರ
 ಬಹುದು, ಆ ಸೌಮ್ಯರೂಪದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಾದವಂ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ಆಗ ಅವನ ರೂಪವೂ, ನಮ್ಮ ರಾಯನರೂಪವೂ ಬಿಂಬ
 ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಂತೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಇದ್ದುದಾದ್ದರಿಂ ಈ ರಾಯನು ಗಜದ
 ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಗಜವು ತಾನೇ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವದೆಂದು ಆಲೋ
 ಚಿಸಿ, ರಾಯನಂಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ ! ನಿನ್ನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಯಾವದುತಾನೆ
 ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಲಾರದು, ನೀನು ಈ ಐರಾವತದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ
 ನಿಂತರೆ, ನಾಥರಿಲ್ಲದೇ ಕರೀಣಿ ನಿಕರಗಳ ವಿಯೋಗದೊಂ ಕ್ಲೇಶಪಡುತ್ತಿರುವ
 ಈ ಗಜವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ರಾಯನು
 ಗಜದ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ನಿಲ್ಲಲು, ಅವನನ್ನೊಡ್ಡಿ ಅ ಮಹಾಗಜವು
 ಮೊದಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಬಡೆಯನು ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೊಂಡಲಂ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು
 ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಕಂಬನಿಮಂಬಲು, ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಮಹಾಗಜವಂ ಪ್ರಸಾದ
 ಗೊಳಿಸುವ ಇರಾವತೀ ಸೂಕ್ತವಂ ಪಠಿಸಿ ಮೈದಡವುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರಸನ್ನ
 ವಾಗಿ ಆ ಮಹಾಗಜವು ಸೊಂಡಲಿನ ಕೊನೆಯಿಂದ ಸುಮತಿಯಂ ತಡವುತ್ತ,

ಖಾರೊಂದು ಕರೆವರೆ ಸಂಗಡ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಗ್ರಾಸವಂಕೊಟ್ಟರೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೆ ಇಲ್ಲಾ ಸುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದಂ ಕಂಡು, ವಶವಾಯಿತೆಂದರಿತು ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ವರೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅವರನ್ನೋಡಿ ಆ ಮಹಾಗಜವು, ಇವರು ಆರೋಪಣವಂಗೈಯ್ಯುವದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು ಸುಪ್ರೀತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಘದಿಂದತಿವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸುಖಕರವಾದ ಆ ಮಹಾಗಜದ ಸ್ಕಂದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಬಳಿಕ ಆ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ವರೂ ಆ ವನವಂ ಬಳಸಿಬಂದು ಗಜವಿಂದಿಳಿದು ಛಾಯಾಗುತ್ತನು ಬದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಗ್ರಾಸವಂ ಆ ಮಹಾಗಜವು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನೋ ಡಿಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೆ ಬಂದೆರಡುದಿನಸ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಜಾರೂಢರಾಗಿ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವರನ್ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ರವನ್ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅರಸುಗಳು ಈ ಮಹಾಗಜದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೇ ಈ ರಾಯನು ಇಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನೆಲ್ಲರಂ ಸಂಪರಿಸಿರಬೇಕು, ಇದು ದೇವತಾಗಜವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಪರ್ಯವಸಾನದಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವನ್ನಂಟುಮಾಡಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾಯನಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಅರಸುಗಳಂ ಕುರಿತು ಐಯ್ಯಾ ಅರಸುಗಳಿರಾ ! ಧರ್ಮದಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನವಂ ಮಾಡುವರಾಗೀ ಎಂದು ಪೇಳಿ, ಆ ಖಂಡಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುದ್ಯುಮ್ನನೆಂಬ ಅರಸನ್ನೋಡಿ ಎಲೈ ಅರಸೇ ! ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ಪುರವು ಶೂನ್ಯವಾಯಿತೆಂಬ ಲೋಕಾಪವಾದ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಮರಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಪುರವಂ ರಜೆ ಸಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರುವನಾಗೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ, ನಾವು ಜಂಬೂದ್ವೀಪವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳುವೆವು ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೇಮವಿರಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲು, ಆಗ ಆ ಅರಸುಗಳು ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಸ್ತುತಿಗೈವ ಕೋಲಾಹಲ ಶಬ್ದದಿಂದ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವು ಮುಖಿತವಾಗುತ್ತಿರಲು ;

ಬಳಿಕ ರಾಯನು ಆ ಅರಸುಗಳಂಕಳುಹಿಸಿ ನದಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ್ತೆ ಎದಿಗೊಂಡು ಬರುವ ಅರಸುಗಳ ತಂಡಗಳನ್ನೋಡಿ ಸಮ್ಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ರಮಣೀಯಂಗಳಾದ ಉದ್ಯಾನ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪುರಂಗಳಲ್ಲಿ

ಯೂ ಇಳಿದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಶುಭ
ಚಾರಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ, ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿ
ಅ ಮರುದಿವಸ ಮಂತ್ರಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡುತ್ತ ಯೋಗವೆಂದು ಅ ಸಮುದ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಗಜವಂ ಪೋಷಿಸಿ ಭೂಮಿಪಾಲಂ ಮಾಡಿ
ರೋಪಣಂಗಳೈಯ್ಯಲು, ಆಗ ಮಹಾಗಜವು ಸಂಧಾರಣವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುವಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ಜಲವು ಸೋಂಕುವಂತೆ ಅಂಶುಧ್ವಜದಲ್ಲಿಯೇ ರಸ
ಳುತ್ತಿರಲಾಗ ಭಾಯಾಗುತ್ತನು ಅತಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಮುಂಚಾಗಿದ್ದ
ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ; ಸುಗಂಧವಾದವು ಅ ಮಹಗಜವ ಗಮನವನ್ನಿಟ್ಟು ನಂ
ತೋವನಡುತ್ತ ಸುಮತಿಯನ್ನೊಬ್ಬಿ ಬಿಸ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗು ! ಇದೇನಕ್ಕಲಿಯು,
ಈ ಮಹಗಜವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಸಿರವಲಂಬನವಾದ ಅಂತರಿ
ಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಲಿಥೆ, ಇದಂಕೂಡ ಭಾಯಾಗುತ್ತನು ಅಭಿನವಂ
ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರವಂ ದಾಂಟುಬೊಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ನಡುತ್ತ ಸುಕಲ್ಪವನ್ನೊ
ಮಾಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡುತ್ತನ್ನೂ ಮುನಿಕುಂದು ಭಾಯಾಗುತ್ತನು
ಕೂಡ ಆಯಾಸವಾದಿವಂತೆ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಇದು ಭೂಮಿಯ ಗಜವಲ್ಲ
ನಮ್ಮ ಸುಕಲ್ಪವೇ ಈ ರೂಪದಿಂ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ತೋರುವಲಿಥೆ ಎಂದು
ಗಜದ ಗುಣ ಶ್ಲಾಘಾನವಂಮಾಡುತ್ತ ಬರತ್ತಿರಲು, ಅ ಗಜವು ಸಂಧಾರಣ
ದಳ್ಳವಂ ದಾಂಟುವಂತೆ ಅತಿ ವೇಗದಿಂ ಸಮುದ್ರವಂ ದಾಂಟಿ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ
ಭಾಯಾಗುತ್ತನ ಬೆಂಬಿಡಿದು ತೆರಳುತ್ತ ಅಳಕಾಪುರಿಯನ್ನೇತೆತ್ತಮಿಸಿ ಕೂಡಿ
ರನ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಸರೋವರ ತೀರದಲ್ಲಿಳಿಯಲು, ಆಗ ಸ್ಮಶತಿ ಮಂತ್ರಿಗು
ರೈರೂ ಗಜದಿಂದಿಳಿದು ಭಾಯಾಗುತ್ತನು ಕುರಿತು ಗಜರಾಜನನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವ
ನಾಗೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪುಷ್ಪ ಮಂಟಪಗಳನ್ನೊಡುತ್ತ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂ ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಶ್ರವಣದವನಾಗಿ ಮಧುರ
ಮಾದ ದಿವ್ಯ ಫಲಗಳನ್ನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಭಾಯಾಗುತ್ತನು ತಂದುಬಂದಿಹ ಕದಳಿ
ವೃಕ್ಷ, ಇಕ್ಷುಕಾಂಡ, ಸಲ್ಲಳಿಪಲ್ಲವಗಳಂ ಮುಲ್ಲುತ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿರುವ ಗಜವನ್ನೊಡುತ್ತಿ ರಬನ್ಯರೂಳೆ ನಿರಾಂಭಕಾರ ಬುಡಾಗಿ ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ತಳೆಯುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಭಾಯಾಗುತ್ತನಂ

కరేదు అంధకారవన్నడగిసువ జ్యోతిర్లతే ఇద్దరే తరువనాగిందు
 పేళలనను అంధకార సివారణకే సాధనవిరువల్లి బేరే ప్రయత్న
 వ్యాతకేందు లుగ్రబూయవిన భండాదింతంద రత్నగళం రాయన ముందే
 రాశిగోళసలు, అవుగళ ప్రభయు దీపికా నవస్రదంతే యోళయుత
 అల్లియ అంధకారవేల్లనం తోలగిసి దగలినంతే మోడుత్తిరలు,
 మత్తు ఆ ప్రభయిందలీ ఆ సరోవరదోళు కుళితంగాద కమలం
 గళల్లవు వికసితంగాగి, బిసలీంబ భ్రాంతియింద జక్రవాక మిథు
 నంగళు వియోగ దుఃఖవం బిట్టు సంతోషవంబట్టు సుఖదించిరలు ;
 పక్షిగళ గుంపుగళు గూడుగళింద మోరడువదక్కి కలకలవం మోడు
 త్తిరలు, ఇదేల్లనం నోడి సుగంధాయను ఈ రత్నగళు దేవతా
 యోగ్యవే మోతు మనుష్యయోగ్యంగళల్లవేందు తిళియుత తళరు
 గళ హాశిగేయల్లి సుఖదించిరలు ; బళిక ఆ లుద్యాన రక్షకరాద య
 క్షరు ఇదేల్లనన్నోడి త్వరేయిం పోగి తమిగే బడేయనాద కుజీరనం
 కండు క్షేమగిదు యారో సృష్టమంత్రిగళార్వరూ గజారూఢరాగి
 అంతరిక్షమోగదిం బంబ సౌగంధికా సరోవరద తీరదోళిళదు
 ఇరువదం, అవరుగళ సమీపదోళో రాశిగోళశిరువ రత్నగళ కాంతి
 యింద వనవేల్లవు బేళగుత్తిరువదం కూడా విజ్ఞాపిసలు, ఆ కాల
 దోళో రాక్షస సంఘ సమేతనాద లుగ్రబూయవేంబ రాక్షసను నృప
 నంకేణికి భస్మవాగి, అవన బళయల్లిద్ద గజవు ఆ ధోరేయ స్వాధీన
 వాయితేందు జేళిద కిన్నరర వాక్యవంకూడా కేళి ఓను విజేపవిరువదు
 ఇదం తిళియజేకేందు నిర్జయిసిరువ కుజీరను ఋషి వేషవం ధరిసి,
 మణిగ్రీవనం శిష్యనం మోడికొండు, స్నానార్థవాగి సౌగంధికా
 సరోవరకే బరువసంతే బరుత్తిరలష్టర్యోళో సూర్యోదయవాగలు,
 ఆగ నృష్టమంత్రిగళు ఆ సరోవరదల్లి స్నానవంమోడి కుళితిరువదం
 కండు అవర వశదల్లిరువ గజవన్నోడి కుజీరను ఇదు ఇంద్రనా
 స్థానదల్లిద్ద ప్రాజీనవాద ఐరావతవు, పనుకారణ అవరిగే స్వాధీన

ವಾಙ್ಮನವದೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ ರಾಯನಂ ದೂರದಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಸಿನೋಡಿ ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಬಂದಿರುವನು, ಮಹರ್ಷಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವು ರಾಕ್ಷಸರ ವಶವಾಗಿ ಶರ್ಜೆ ಸಮೇತನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವನು, ಶರ್ಜೆದೇವಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ? ಮತ್ತು ಆತನ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವವೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, ಈತನು ಇಂದ್ರನಾದುದರಿಂದಲೇ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾದ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಈ ಮಹಾಗಜವಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನು, ಮತ್ತು ಭೂಸ್ಪರ್ಶದೋ ಪದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವಂ ಗಜದ ಸ್ವಭಾವವಂಕೂಡ ತಿಳಿದಿರುವನೋ? ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪವಂವಾಡುತ್ತ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜಯಶೀಲ ನಾಗೆಂದು ಹರಸಲು, ಸುಗಂಧವಾಡಿದ್ರನು ಯಾರೋ ಋಷಿಗಳು ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪೂಜ್ಯಗಳೆಂದುಪಚರಿಸಿ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು, ತಾವು ಬಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಕುಬ್ಜರನು ಐಯ್ಯಾ ನೈಪೋತ್ತಮನೇ! ಈ ದೇವತಾಭೂಮಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಯಾರಪುತ್ರನು, ಏನುನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಬಂದವನಾದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ನುಮತಿಯು ರಾಯನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳಿ, ಗಜವು ಬಂದ ನಿಮಿತ್ತವಂ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಮನೋರಥವಂ ಕೂಡ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಇದೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಿದ ಋಷಿ ವೇಷದ ಕುಬ್ಜರನು ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯೇ ಶರ್ಜೆದೇವಿ ಯಾಗಿರಬಹುದು, ಈ ಗಜದ ಪಣಿನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಶರ್ಜೆ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಉಂಟಾಗಿ ಧರ್ಮಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ನಷ್ಟವಾಗಿ ದೇವ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರುವದಕ್ಕೋಸುಗ ಈಶ್ವರನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹರ್ಷಿ ಶಾಪವು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಆದುದಲ್ಲದೇ ಇಂದ್ರನಂ ಭಂಗಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಪೇಳಿಕೂಡದೆಂದರಿತು ರಾಯನಂ ಮನುಷ್ಯಯೋಗ್ಯಮಾದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, ಐಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ! ಸ್ನಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದುಂಟು, ನಮ್ಮ ವಾಸಗೃಹವು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು, ಮರ್ಯಾದಾಪಾಲಕನಾದ ನಿನ್ನಂನೋಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ

ನೀನು ಬಾಹ್ಯಸಂಪತ್ತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಸವೆನಾಡಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾದೆವೆಂದು
 ಮೆಚುತ್ತಿರುವ ಅನಿಷ್ಟವೃತ್ತಿಯನ್ನೊಡಿದಿ ಐಯ್ಯಾ ಮಹಾನುಭಾವನೆ!
 ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣದವರಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಾರ್ಗಸ್ಥನಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು, ನನಿಗೆ
 ದರ್ಶನವೆಂ ಪಾಲಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರಿಕ್ತದವರೆಂದು ತಿರುಗಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ
 ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯವತ್ಸಲಕಲಗಳಂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಮೂ
 ರ್ತವ ಸಮಸ್ತಾಶ್ರಮಂ ಸುಖೀತನಾಗಿ ತೆರಳಬಹುದೆಂದುಚೊಳಿ, ಸುಮತಿಯಂ
 ಕೂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಗಳಂ ಇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವನಾಗೆನಲು, ಆಗ
 ಸುಮತಿಯು ಬುಗ್ಗಬಾಹುವಿನ ಭಂಡಾರದ ರತ್ನಗಳಂ ತಂದು ಋಷಿಯಮುಂದೆ
 ರಾಶಿಗೊಳಿಸಲು, ಅದನ್ನೊಡಿದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಋಷಿಯು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು
 ಸತ್ಕೃತಾನುಸಂತಾನಾಗೆಂದು ಆರೀರ್ವಾದವೆನಾಡಿ ಮಣಿಗಣವಂ ಮಣಿಗ್ರೀವನ
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಣಿಗಳಂ ಜೊರಲಾರೆನೆಂದು ಬಿಡು
 ಟು, ಐದಯ್ಯಾ ದಾಸಕೂರದಾದ ರಾಯನೇ ! ಜಯಶೀಲನಾಗೆಂದು ಮತ್ತು ದರಶಿ
 ಆಂಶರ್ಧಾನನಾಗಲು; ಅದನ್ನೊಡಿದ ಸುಮತಿಯು ಐಯ್ಯಾ ಸೃಪೋತ್ತಮನೇ !
 ಇದೇನೋ ವಿಶೇಷವು ಇರುವದು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿರುವ ಮಣಿಗಳು
 ನಮಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಗಳೇ ಎನಲು, ರಾಯನು ಯೋಗ್ಯವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಿಗೆ
 ಬಂಧುವೆಂದು ಬುಜ್ಜೆಕ್ಕೊಡುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗರು ಎನಲು, ಅದಂಕೇಳಿ
 ಸುಮತಿಯು, ಅದೇನು ರಹಸ್ಯವಿರುವದು ಪೇಳೆನಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧ
 ರಾಯನು ಆ ಬುಷಿಗಳು ರತ್ನಪ್ರಾಕರೇ ಕುಳಿತಿರ್ದುದೇ ಅದರ ರಹಸ್ಯವೆನಲು,
 ಆಗ ಸುಮತಿಯು, ಐಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ! ಅವರು ಯಾವ ದೇವತೆಗಳು ಎನಲು,
 ಆಗ ರಾಯನು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನಾರು ಆಳುವರೋ ಅವರೇ ಬಂದಿದ್ದರೆಂದು
 ಹೇಳಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯು ರತ್ನನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕುಬೇರನು ಬಂದು
 ರಾಯನ ವಿತರಣೆಯಂ ವರಾಕ್ಷಿಸಿ ದೋಷನು, ಇದು ಏನು ನಿಮಿತ್ತವೋ
 ಎಂದು ಮನದೋಳ್ಳನೆಂದು ಆ ಮೂರು ರತ್ನಗಳಂ ಛಾಯಾಗುತ್ತ ನೆವಶವಂ
 ಮಾಡಿ ಅವನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿರುವ ದೇವತಾ ಯೋಗ್ಯಗಳಾದ ಫಲ ಪುಷ್ಪ
 ಗಳಂ ತರುವನಾಗೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲವನು ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿನವ ಫಲಗಳನ್ನಾಸ್ವಾ
 ದಿಸಿ, ಬಳಿಕ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಗಳೇದ್ದರೂ ಗಜಾರೋಹಣವೆನಾಡಿ ಗಜವಂ

ಪ್ರೇರಿಸಲು, ಆಗ ಛಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಬೆಂಬಿಡಿದು ಅಂತರೀಕ್ಷದೋಳ್ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಛಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಐಯ್ಯಾ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ! ಇದುಕೋ ಕೈಲಾಸಸರ್ವತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದೇಕೆಂಪುರುಪವರ್ಪದ ಹೊಮಕೂಟ ಪರ್ವತವು, ಇದೇ ಜಿತ್ಯರಥನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವರಾಜನಿಗೆ ಅನುಚರರಾದ ಗಂಧರ್ವರ ಪುರವು, ಇದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಗಂಧರ್ವರಿರುವರು ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ತೆರಳಿ, ಅದುಕೋ ಮಹರ್ಷಿ ಸಿದ್ಧ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಹಿಮಾಚಲವು, ಇದೇ ಗಂಗೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಬಿಂದು ಸರೋವರವು, ಮತ್ತು ಮಣಿಮಯಗಳಾದ ಶಿಖರಗಳಿಂ ಶೋಭಿಸುವದೇ ಉಮಾದೇವಿಯು ಶಯನಗೃಹವು, ಇದೇ ವ್ಯಾಸವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮವು ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ತೆರಳಿ ಇದೇ ಭರತ ಖಂಡವು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಯಾದಾ ಪರ್ವತವೇ ಹಿಮಾಚಲವು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಮೈಲಿಂಭರು ಹೊಣಾದಿಗಳ ದೇಶಗಳು, ಇದಕೋ ಶುಕ್ತಿಮಂತವೆಂಬ ಕುಲಾಚಲವು, ಅದೇ ಆರ್ಯಾವರವು, ಇದುಕೋ ಗಂಗಾನದಿಯು, ಇದೇ ಯಮುನಾನದೀ ಸಂಗಮವಾದ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರವು, ಇದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವದೇ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತವು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ದಂಡಕಾರಣ್ಯವು ಎಂದು ತೋರಿಸಲದನ್ನೋಡುತ್ತ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಗೋದಾವರೀ ನದೀ ಮಾರ್ಗಗೊಂಡು ಬರುತ್ತೆ ಕಳಿಂಗವೇಶಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪೊರಟು ಮಣಿಖಚಿತ ಕನಕ ಕಲಶ ಧ್ವಜ ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಮಾದ ವಿಜಯನಗರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಮಹಾಗಜವಂ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳುಹಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಮಹಾಗಜದ ಗಂಡಸ್ಥಲದಿಂದ ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಮದೋದಕಧಾರಾ ಪರಿಮಳವು ವಿಜಯನಗರವೆಂಬ ಪುರವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಲದರಿಂ ವಿಹ್ವಲಂಗಳಾದ ಸಕಲ ರಾಜರ ಸೇನಾಗಜಗಳು ಮದಹೆಜ್ಜೆ ಸರಪಣಿಗಳಂ ಬದರಿ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಮಾವುತರಿಗೆ ದಕ್ಕದೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತೆ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಲು ; ಮತ್ತು ಛಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಿಮಳವು ಆ ಪುರವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪೌರಜನಂಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಆಘ್ರಾಣಿಸುವ

ರಿಗೆ ಶಿರೋವೇದನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ, ಉಪವನ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಪಾ
ನವಂ ಗೈಯ್ಯುತ್ತಲಿರುವ ಮಧುಕರ ನಿಕರಂಗಳನ್ನಾಕರ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಸಮ
ಯದೋಳೆ, ಮಹಾಗಜದ ಕೊರಳೋಳೆಗಳವಡಿಸುವ ಮಣಿ ಘಂಟಾಸಿನಾದ
ವು ಆ ಪುರವನಲ್ಲವೆಂ ತುಂಬುತ್ತಿರಲದಂ ಕೇಳಿ ಕಳಿಂಗ ರಾಜನ ಅಂತಃಪುರದ
ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಮಹಾ ಘಂಟಾಸಿನಾದವು ಎಲ್ಲಿಯದೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ,
ಉನ್ನತಂಗಳಾದ ಪ್ರಸಾದ ಶಿಖರಗಳನ್ನೇರಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ನಡೆದು
ಬರುವ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಅಮೃತ ಲಾಭಾರ್ಥವಾಗಿ ದೇವಾ
ಸುರರಿಂ ಮುನಿಪುಂಜ್ಯ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ವಿಮಲತರನಾದ ಫೇನಸಮುದಾಯ
ವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಪುಂಜೇಭೂತನಾದ ಚಂದ್ರಿಕಾ ನಿಕರಗಳೋ? ಎಂಬಂತಿ
ರುವ ಚತುರ್ದಂತಂಗಳಿಂ ಅತ್ಯಂತ ಶುಭ್ರವಾದ ಅಮೃತದ ಡಿಂಡೀರಮಂ
ಡಲಗಳೋ? ಎಂಬಂತಿರುವ ಕುಂಭಸ್ಥಲಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ,
ಮತ್ತು ಶರೀರದಿಂ ಕೂಡಿ ನಡೆದುಬರುವ ಕ್ಷೀರವಾರಾಹಿಯ ಯಶೋರಾಶಿಯೋ
ಎಂಬಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಗಜವಂ ಕಂಡು, ರಾಜಶಿರೋಮಣಿ
ಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಯಾವದೇಶವನ್ನೋ ಜೈಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸುಗಳ
ಯಶಸ್ಸನ್ನೇ ಗಜರೂಪವೆನೂಡಿ ತಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿರಲು,
ಆಗ ರಾಜಮಂಡಲವೆಲ್ಲವೂ ಎದುರ್ಗೊಂತು ಪೋಗಿ ಸಾಲಾಗಿನಿಂತು ಕರಗಳಂ
ಮುಗಿಯುತ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿರಲವರಂ ರಾಯನು ಕುಶಲವಂಕೇಳುತ ಬಿಡಾರದ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸುನುತಿಯೊಡನೆ ಗಜದಿಂದಿಳಿದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಬಿಡಾರವಂ
ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಆ ಗಜದದೇಹಕಾಂತಿ ಸಮೂಹವು ಚಂದಿರನಿಗೆ ಪರಿ
ವೇಷ ಉಂಟಾದಂತೆ ಆ ಪ್ರದೇಶವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಮತ್ತು ಗಂಗಾತರಂಗಗಳಿಂ
ವ್ಯಾಪ್ಯಮಾದ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ನೋಡಿದ ಪುರ
ಜನರು ಪರಮಸಂತೋಷರಾಗಿ ರಾಯನಂ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧ
ರಾಜನು ಕಳಿಂಗ ರಾಜಾಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಕರತ
ರಿಸಲವಳು ಬಂದು ರಾಯಂಗಳಿಸಂದಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇವಿಯು ತಮ್ಮ ಪಾದಪಂಕೇ
ಶುಹಂಗಳಿಗೆ ಶಿರವಂ ಬಾಗಿರುವೆನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿರುವ
ಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಅವಳಂ ಸನ್ಮಾನದಿಂ ಕಂಡು ಅವಳಂ

ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಸಖೀರಸ್ನಳ! ನಿಮ್ಮ ದೇವಿಯು ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರುವಳೇ, ಅವಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮಹಾಗೃಹವು ಬಂದಿರುವದು, ಇದು ದೇವತಾಯೋಗ್ಯಮಾ ದುದರಿಂದ ಗೌರೀದೇವಿಯೇ ಈ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತಳಾಗಿರುವಳು ಅದಿಂ ದಿದು ಪೂಜಾಯೋಗ್ಯವು, ಈ ಅರ್ಥವಂ ನಿಮ್ಮ ದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಳಾಗು ಮತ್ತು ನಾವು ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸಿ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳಿದೆವೆಂದು ತಿಳು ಹಿಸುವಳಾಗು, ರಾಜ ಪಿರೋಮಣಿಯಾದ ಮತ್ತು ಪತ್ನೀಜನ ಸಮೇತನಾಗಿ ರುವ ನಿಮ್ಮ ರಾಯಂಗೆ ಆಭಿನಂದಿಸಿದೆನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುವಳಾಗು, ಇದುಕೋ ಸೌಗಂಧಿಕಾದಿ ಸರೋವರದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಗಳು, ಇವು ಸಾಧಾರಣ ಜನಗಳಿಗೆ ಮರ್ದಭಂಗಳು, ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ಕಂದದೆ ಮಹಾ ಪರಿಮಳ ಭರಿತಂಗಳಾಗಿ ಮುಡಿದವರೆ ಹರ್ಷಕರಂಗಳಾಗಿರುವವು, ಈ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ನಾನೇಮುಡಿಸಿದೆನೆಂದುಪೇಳಿ ಸರಸವಾದ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸುವಳಾಗು, ಇದಂ ದೇವಿಯು ಮುಡಿದುದರಿಂದಲೇ ಸೌಗಂಧಿಕವೆಂಬ ಈ ಪುಷ್ಪದ ನಾಮವು ಸಫಲ ವಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಅಮೋಘಂಗಳಾದ ಈ ಫಲಂಗಳಂ ನಾನು ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಳುಹಿಸಿದೆನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಒಡತಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುವಳಾಗು, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಬೆಂಬಿ ಡಿದು ಈ ಮಮಹಾಗೃಹವು ಬರುವದು ನೋಡಿ ಇದಂ ಪೂಜಿಸಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಾ ದಿಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಗಲ್ಲವಂ ನೇವರಿಸಿ ಎಲೈ ಸಖೀಶಿರೋಮಣಿ ಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೇ! ನೀನು ತೆರಳಿಬಾರೆಂದು ಕಳುಹಿಸಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರ ಲೇಖೆಯು ಮಹಾಸ್ತಬ್ಧವಾದವೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ರಾಯನು ಕೊ ಟ್ವ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅಂದಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವೇಗದಿಂದ ದೇವಿಯ ಸಮಾಪನಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಲು ; ಬಳಿಕ ರಾಯ ನು ಆ ಗಜಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾವುತನನ್ನಿಯಮಿಸಿ, ಆ ಗಜವಂ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂ ಕರೆಸಿ ಅವರಂ ಕುರಿತು ನಿವು ಈ ಮದಗಜವಂ ಕಳಿಂಗಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದೇವಿಯು ಮಾಡುವ ಗಜನೋಪಿಗೆ ನಾವು ಇದಂ ಕಳುಹಿಸಿದೆವೆಂದು ಪೇಳಿ ಬಳಿಕ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಗೆೊಂಡು ಬರುವವೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಗ ಮಹಾಗ

ಜವ ಉಭಯಪಾಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಯನ ಚತುರಂಗಬಲವು ಸಾಬ್ಬರಿದು ನಡೆ
ಯುತ್ತಿರಲು, ರತ್ನದ ಕಾಲುಕಡಗಗಳಿಂದಲೂ, ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿದ
ಮೇಲುಹೊದ್ದಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ನಕ್ಷತ್ರಪಂಜ್ಜಿಗಳಂತೆ ಬಪ್ಪುವ ಮುಕ್ತಾಮಯ
ತಾರಕಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಉಭಯ ಪಾಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ
ರಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾಘಂಟೆಗಳಿಂದಲೂ ಎದೆಗೇಡಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕಿರು
ಘಂಟೆಗಳ ಸರಂಗಳಿಂದಲೂ, ವಜ್ರದ ಬಾವುಲಿಗಳಿಂದಲೂ, ರತ್ನದ ಮುಖಪ
ಟ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪದ್ಮರಾಗದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ದಂತಕಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಕ್ತಾಮಯ
ವಾದ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ ಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ, ರತ್ನಸಾನುಗಳಿಂ
ರಂವಿಸುವ ಮಹಾಮೇರುಪರ್ಮತದಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಆ ಗಜಾಧಿಪತಿಯು
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಆಸಕ ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಾಣ ಕಾಹಳಾದಿ ವಾದ್ಯಂ
ಗಳು ಭೋರಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲು, ವಂದಿಸುಗಾಧರು ಹಸ್ತಗಳನ್ನೀಡಿ
ಖಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು, ಚಾಮರ ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರ ಮೊದಲಾದರಾಜ
ಖಿರುದುಗಳಂ ಪಿಡಿದವರು ಮುಂದೆ ಸಾಲ ಸಾಲಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ನೂ
ತನವಾಗಿ ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರದಿಂದವ್ಯವಿಸಿ, ದೇವಸೇನಾಪರಿವೃತವಾಗಿ ಬರುವ
ಇಂದ್ರನ ಐರಾವತದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಪೋ ಎಂಬಂತೆ ಪೌರಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಘೀ
ಭವಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು; ಆ ಮಹಾ ಗಜವಂ ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪುರ
ಸ್ತೋರಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಸಾದವನ್ನೇರಿ ವಿವಿಧ ಸಲ್ಲಾಪಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ವಿಸ್ತೃತ
ರಾಗಿರಲು, ಝಯನಿಂದಾಜ್ಞಾಸ್ತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಮಹಾಗಜವಂ ಸಂತೈ
ಸುತ ಕರದುಕ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಆ ರಾಯನಂ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ಸುಗಂಧ ರಾಜೀಂದ್ರನು ಪೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವಂ
ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ವಿಜಯವರ್ನುರಾಯನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ
ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂ ಉಚಿತ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದವಚರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಗಜಾಧಿ
ಪತಿಯ ರೀತಿಯನ್ನೋಡಿ ಅವರ ನೆಲೆಯಂ ಹೀಗೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುವದಕ್ಕೆ ಅತ
ಕ್ಯಮಾದುವರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂತೋಷಗಳಿಂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸಮೀಪಲ್ಲಿರುವ
ಅಂತಃಪುರದ ಕಂಚುಕಿಯನ್ನೋಡಿ ಅಂತಃಪುರದ ರಾಣಿಯರು ಗಜರಾಜನಂ
ಮಾಜಿಸಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಜನರೆಲ್ಲರೂ

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನೆ ಹೊರಡುತ್ತಿ ರಲು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರಬೇಟೆಯು ಪುಷ್ಪ ಫಲಗಳಂ ತಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸುಗಂಧವಾಡನು ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳಿ ಮಹಾ ಗಜವು ಆಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದೆಂದು ಪೋಳಲು ಆದಂ ಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ದೇವತಾಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಆ ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೋಡಿ ದೇವೋತ್ತಮನೇ ಪತಿಯಾಗಿ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದು ದೇವತಾ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯದೋಳ್ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿರೀ, ಸಮರ್ಪಂಗಳಾದ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಮುಡಿವೆವೊ ಎಂದು ಸಖೀ ಜನರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಕಂಚುಕಿಯು ಬಂದು ತನ್ನ ರಾಯನು ಪೇಳಿದ ಅರ್ಥವು ರಾಣಿಯರಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಬಂದು ಗಜರಾಜನಂ ಸುತ್ತಿವರಿದು ನಿಂತು ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಬಗುಗಳನ್ನೋಡುತ ವಿಸ್ತೃತರಾಗಿ ರಲು, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಆ ಮಹಾ ಗಜವನ್ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ ಈ ಗಜದ ಸೌಂದರ್ಯ ರೀತಿಗಳು ಮಹಾ ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬಣ್ಣಿಸಲಶಕ್ಯಂಗಳು, ಉಳಿದವರ ವಾಕ್ಯನಗಳಿಗೆ ಶಕ್ಯವೆಂತಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಗಜರಾಜನಿಗೆ ಪೋಷಣೀಪೂಜಾರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ನೀರಾಜನವಂಗೈದು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದಂಪುರೋಡುತ ರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲೀ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂತಃಪುರವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಗಜವಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನವನ್ನೈದಿದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

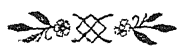
* * * * *

ಗದ್ಯ|| ಕುಂಡಲಿತಯಶಂಡಸರಶುಪುಂಡರೀಕಭವಾಶಂಡಲಪ್ರಮುಖನಿಬಿಲ ಸುರವರಸರಿಭವ ಪರಿಣಿತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲ ಚಂಡ ಮುಂಡ ಶಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲ ಭಾಷಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೀಯಸಗೋತ್ರಾಪ್ತಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರ ನರಪತಿ ಬಿರುವ ಮಹಿಮಾರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃ

ಪ್ಲ ರಾಜಬಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರೀಕ್ಷೆಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಗಜಪೂವಂ ಸಾಧಿಸಿದನೆಂಬ ಹದಿನೈದನೇ ಅಶ್ವಾಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ. ಶ್ರೀ
ಹದಿನೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಪದಿನಾರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಪೂರೈದೋಳ್ ದೂರವಸನೆಂಬ ಮಹಾ ಮುನೀಶ್ವರನ ಶಾಪದ್ವೇಷಯಿಂದ ಮಹೇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಅವತರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಿಸಲು ಅವನ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಚಂದ್ರಸಹೋದರನಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸೆಂಬ ಅಶ್ವರತ್ನವು ತನ್ನ ಬಡೆಯನಾದ ಪುರಂದರನಿಗೆ ಮಹರ್ಷಿಯ ಶಾಪದ್ವೇಷಯಿಂದ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಜನಿಸುವದಂ ತಿಳಿದು ತಾನು ಬಡೆಯನಿಲ್ಲದೆ ಅತಿ ದುಃಖದಿಂದ ಪತಿಯಿಲ್ಲದ ಸತಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದ ಕಿರಣದಂತೆ ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಬಡೆಯನಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯದಂತೆ ಮನದೋಳ್ಳರಗುತ ಕಂಬನಿಯುಂ ತುಂಬಿ ಹಂಬಲಿಸುತ ನನಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಮಹೇಂದ್ರನಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಆತನ ಆರೋಹಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಾನು ಈಗ ದುಪ್ಪ ರಾಕ್ಷಸರ ವಶಮಾಗಿ ಅವರಂ ವಹಿಸುವ ಮಹಾ ಕಷ್ಟವಂ ನಾನೆಂತು ಸಹಿಸುವೆನು, ಮಾನವಂತರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಖರುವಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನವಂ ಮಾಡಿ ದೇಶಾಂತರದೋಳ್ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವದು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಜಾಬಾಲಿಯಂಬ ಋಷಿಯ ಆಶ್ರಮವು ಇರುತ್ತಿಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಉಪದ್ರವಗಳು, ಮಾಯೋಪಾಯಗಳು ಕೂಡಾ ನಡೆಯಲಾರವು ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮವಂ ಶೇರಿ ಕೆಲವುಕಾಲವಲ್ಲಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಡೆಯನಾದ ಪುರಂದರನು ಪೂರೈದಂತೆ ಅಧಿಪತ್ಯವಂ ತಾಳಿದ ಬಳಿಕ ಆತನ ಪಾದಸೇವೆಗೆ

ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮೆರೆಂ ಬುವಾ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತ್ತವನು ಅನುರಾವತಿಯಿಂದ ವೇಗದಿಂದ ತೆರಳಬರುವಾಗ ಚಲಿಸುವ ನವರತ್ನದ ಕಲ್ಪೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸುಮ್ಮಾನ ಗರಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಜ್ರದ ಹಣೆ ಚಂದ್ರಬೋಟ್ಟಿನಿಂ ಧಗಧಗಿಸಿ ಮೆರೆವ ಪದ್ಮರಾಗದ ಮೋಖವಾಡದಿಂ, ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚುಗಳಿಗೆ ಮಿಂಚಾಗಿರುವ ಕುಂದಣದ ಕಡಿವಾಣದಿಂದ ಕದಲುವ ಕುರುಚು ಕಿವಿಗಳ ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳ್ ನಲಿವ ಸಣ್ಣ ಕರ್ಣಚ್ಚಾಮರಂಗಳಿಂ, ಪಣೆಯೋಳ್ ಮಣಿಗಳಂ ಧರಿಸಿದ ಶೇಷನ ಮರಿಗಳಂತೆ ಹೊಸದಿರುವ ಮಣಿಯ ಕೊಪ್ಪುಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಜಡೆಗಳೊಡನೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ನಿರಾಜೆಯ ಕಸೆಗಳಿಂ, ಕುಲಿಕ್ಕಾಡುವ ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಾನಾವಿಧ ರತ್ನಗಳಿಂ, ವಿಜಾತೀಯವಾಗಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಪದಕ ಸಾಲುಗಳಿಂ. ಬಾಲಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಂತೆನವ ಹಲ್ಲಣದ ಅಂಜನೋಳ್ ಸುತ್ತುವರಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಬಲೆಗಳಿಂ, ಇದರ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೋಳ್ ತೂಗ್ಯಾಡುವ ಚಮರೀ ಮೃಗದ ಝಲ್ಲೆಗಳಿಂ, ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳಂ ಚೌಕಳಿಯಾಗಿ ಪೊಂದು ಕಟ್ಟಿರುವ ದಟ್ಟೆಯಿಂ, ಬಿಳಿಯ ನವಿಲಿನ ಪಿಂಚದಂತೆ ನಲಿದಾಡುವ ಪುಚ್ಚವಂ, ಹಲ್ಲಣವಂ ಕೂಡ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳ ತಂಡದಂತೆ ಸಾಲಿವೊರಿಸಿರುವ ನವರತ್ನದ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಂ ಬಪ್ಪಿದ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂ, ಕರ್ಣದಿಂದ ಪಾದಪರಿಯಂತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಬಿಡಿಮಣಿಗಳ ಪೊಣಿಸಿದ ಬಿರುದು ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂ, ಕಲಕಲಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡುವ ಕನಕ ಗಗ್ಗರಿಗಳಿಂ, ಮುಂಭಾಗದ ಪಾದಗಳೋಳ್ ಧರಿಸಿದ ಪುಕ್ಕಿಯ ಪಾದ ಪೆಂಡ್ಯಗಳಿಂ, ಪದ್ಮರಾಗವಂ ಕಡದು ಮಾಡಿದ ಪಾಕ ಶಾಸನನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಂ ಇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪವಾಡಗಳಿಂ ಬಪ್ಪಿ ಮತ್ತೊ ವಾಯುವೇಗ ಮನೋವೇಗಂಗಳೆಂಬ ಪಕ್ಷಗಳೆ ತಾಳಿ ಅತಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾದ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತಿರುವ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು ಬರುವ ರಾಜಹಂಸದಂತೆನವ ಫಾಳಯಿಂ ಹೊರಳಿ ವೇಗದಿಂದ ಜಗುಳಿ ಬೀಳುವ ದೇವಗಂಗೆಯ ತರಂಗವಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುವ ಆ ಸುರತುರಂಗವು ಗಗನದಿಂದ ಬರುತ್ತ ದಿಕ್ಕು ವಿದಿಕ್ಕುಗಳಂ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತ ಭೂಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲದಿ ಜಾಲಾಲಿ ಆಶ್ರಮದ ಸಮೀಪದೋಳುವನೀಪನದೋಳಿಳಿದು ಹಸ್ತಭಾವವಂ ತಾಳಿ ಭೂಲೋಕದ ಅಶ್ವಗಳೊಳುತ್ತಾನೊಂದು ಉತ್ತ

ಮಾತ್ಸ್ಯದಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಎಳೆಗರಿಕೆಗಳಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ, ಮೇಯುತ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೊಡುತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಪಾರವವಂಗೈಯುತ ಅಮರಾಪತಿಯ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂದು ನೋಡುವಂತೆ ಆಕಾಶವನ್ನೋಡುತ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಸನ್ಯವಾಗಿ ತಿರಗುತ ನದಿಗಳಂ ಹಾರುತ ಬಯಲು ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಘಾಳಿಯಂತೆ ಧಾಳಿಯಂಗೈಯುತ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಜಾಬಾಲಿ ಎಂಬ ಋಷಿಯು ನಿಜಾಶ್ರಮ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಆ ಅಶ್ವವು ಬಂದು ನಿಂದಿರಲದಂಕಂಡು ಇದು ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸೆಂದರಿತು ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷಂಗಳಂ ಅದರ ಪರಿಯಂ ಕೂಡ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೂ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆ ತಗಲದಂತೆ ಅನರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆದರಿಸುತ್ತಿರಲು;

ಇತ್ತಲಾ ಕಳಿಂಗದೇಶದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಗಜಗೌರೀ ನೋಂಪಿಗೋಸುಗ ಚತುರ್ದಂತಗಳುಳ್ಳ ಶುಭ್ರಮಾದ ದಿವ್ಯ ಗಜವಂ ತಂದು ಎರಡನೆ ಪಣವಂಗಿದ್ದು ಮಾರನೇ ದಿನ ಸೂರೋದಯವಾಗುತ್ತಲೇ ತನಿಗೆ ಬಿಡಾರವಾದ ಗೃಹದೋಳ್ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದಿದ್ದು ಶುಭವಸ್ತುಗಳನ್ನೊಳಗಿಡಿದ ಬಳಿಕ ಮಜ್ಜನ ಗೃಹವಂ ಪೊಕ್ಕು ಪನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಮಜ್ಜನವಂ ಮಾಡಿ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಂ ಮಾಡಿ ಪದ್ಮನೋಪೇತಮಾದ ಅನ್ನವಂ ಭುಂಜಿಸಿ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಳವಂ ಮೆಲ್ಲುತ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ರಥದೋಳ್ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಬಿಡಾರದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಕಾಲದೋಳ್ ಕಳಿಂಗಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಎದುರೊಂಡು ಬಂದು ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮಿತ್ರರಾದ ಸುಮತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲು, ಸುಮತಿಯು ಕಳಿಂಗರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಭೂಪತಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪೇಳಿದ ನಾಲ್ಕುದಂತೆಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಆನೆಯಂ ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧಮಂಡಾರಾಯನು ತಂದಿತ್ತು ಪಣವಂಗಿದ್ದನು ಇನ್ನೇನು ಪಣವು ಬೇಕೆಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಚಿತ್ತದೋಳಿರುವದೋ ಅದಂ ತಿಳಿದು ಹೇಳಬೇಕೆನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ

ಕಳಿಂಗರಾಯನು ಎಲೈ ಸುವತಿಯೇ, ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಈ ಚಕ್ರಾಧೀಶ್ವರನಿಗೆ ಯಾವಕಾರ್ಯವು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದು ಇನ್ನೇನುಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ನೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಿಸುವನು ಇದರೋಳ್ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆಣೆಯುಂಟೆ, ಎಂದು ನುಡಿದು ಬಳಿಕ ಅಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲೋಳ್ಳಾದಿರುವ ಕಂಚುಕಿಗಳಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಕಂಚುಕಿಗಳಿರಾ! ದೀರ್ಘಸುಮಂಗಲಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ಈ ಆಸ್ಥಾನದ ಸಭಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರತರುವವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲು; ಆಗ ಆ ಕಂಚುಕಿಗಳು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ವೇಗದಿಂ ತೆರಳಿ ಕಳಿಂಗರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಅವನನುಗಳಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಕ್ಷಣವೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಹಸ್ತವಂ ಪಿಡಿದು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳೊಡನೆ ಸಭಾಮಂಟಪದಲುತ್ತರಭಾಗದೋಳ್ ಕಟ್ಟಿರುವಕಾಂಡಪಟದಮರೆಯೋಳ್ ಬಂದುರತ್ನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆನೆಯಂತಂದಸುಗಂಧರಾಜನ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ನೆನಸಿದು ಈಮನೋಹರಾಂಗನಂಗರೇಖೆಯಂತೆರೆಯ ಗವಾಕ್ಷದೋಳ್ ಅಡಿಗಡಿನೋಡುತ ಆನಂದಭರಿತಳಾಗಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯಂಕುರಿತು ಎಲೈಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೆ ! ಮಹಾರಾಜನಾದ ತ್ರಿಶಂಕವಲ್ಲಭನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆನಾನು ಅಭಿವಂದಿದೆನೆಂದುವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಿಸನ್ನಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪೂರ್ತಿಯುಂಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದೆ ಈಧರಣಿಯೋಳ್ ಅಸಾರನಾದಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಜನಿಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂನನ್ನಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಆನೆಯಂತಂದಿತ್ತಂತೆನಾನುಮಾಡುವ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವ್ರತಕ್ಕೋಸುಗಲೋಕಾತಿಶಾಯಿಯಾಗಿ ಅತಿಶುಭ್ರವಾಗಿ ಸರ್ವಲಕ್ಷ್ಮಣಯುಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ಣಾಂತರದ ಕೂದಲುಬಂದಾದರೂಇಲ್ಲದೆ ವಾಯು ವೇಗಮನೋವೇಗಯುಕ್ತಮಾದರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತೊ ರಾವುತನ ಮನವೇಕಡಿವಾಣವಾಗಿಉಳ್ಳಬಂದು ಅಶ್ವವೆನ್ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಯಿರುವೆನು, ಈಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪೂರ್ತಿಯುಕೂಡ ಸಿನ್ನಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂದು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಜನರೊಡನೆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂಕೇಳ್ಳವಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೊಡನೆ ಫೇಳಲಾಜಿತ್ರಲೇಖೆಯು ತೆರೆಯಮುಂದುಗಡೆ

ಯೋಳ್‌ಬಂದುನಿಂತು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿರಾಜಪುತ್ರಿ
ಯಾದಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಸುಂಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ
ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಆಮಾತಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಾಲಿಶಿ ದೇವಿಯಪ್ರಾಣಸ
ಖಿಯಾದಜಿತ್ರಲೇಖೆಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸಖೀಶಿರೋಮುಣಿಯೇ ! ನೀನು ಪೇಳಿ
ದ ಶುಭ್ರವರ್ಣಮಾದ ಸದ್‌ಲಕ್ಷ್ಮಣಯುಕ್ತ ಮಾದಕುಲಾಶ್ರಯಂ ತರುವದೇನಚ್ಚರಿ
ಯು ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪೂರಿಯಂ ನಾನು ಕ್ಷುಣ್ಣ ಮಾತ್ರದಿಂ ನೆರವೇರಿಸುವೆನೆಂದೂ
ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳಿಂಗರಾಜನುಭಕ್ತಿಯಿಂಬುಟ್ಟಿದ ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಸುತ್ತು
ವೀಳ್ಯವಂಕೂಡಕೈಕೊಂಡು ಆಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡಗೂಡಿ ಬಿ
ಡಾರವಂನೈದಿಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಹಿರಿಯಮಿತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯಂ
ಮುಖ್ಯಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನಂಗುರುವಾದವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ ಕೂಡಕರೆ
ಯಿಶಿ ಇವರೊಡಗೂಡಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನಾ ಯೋಗ್ಯವಾದರಹಸ್ಯಸ್ಥಲವನ್ನೇ
ದಿ ಅವರೊಡನೆ ಯಥೋಚಿತಮಾಗಿ ಹುಳಿತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ
ಯಂಮಾಡಿದ ಅರ್ಥವಂವೇಳಲು ಅದಂಕೇಳವಿದ್ಯಾ ಸಾಗರನು ಎಲೈ ಮಹಾ
ರಾಜವಂಶಾಂಬುಧಿ ರಾಕಾಶಶೂಂಕನೇ ! ಕೇಳು, ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಕೆಲವುದೇ
ಶಂಗಳೋಳ್ ಅಶ್ವಂಗಳು ಪುಟ್ಟುವವು ಅದರಲ್ಲಿ ಆರಟ್ಟದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ
ಅಶ್ವಂಗಳು ಅತಿಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾಗಿರುವವು ಅದರಲಕ್ಷಣವಂ ಮತ್ತು ನಾನಾದೇ
ಶಂಗಳೋಳಿರುವ ಅಶ್ವಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಉತ್ತಮಾಧಮಂಗಳಾದ ಸುಳಗಳವಿವರ
ವಂ ಜಾತಿಗಳಂ ಗತಿವಿಶೇಷಂಗಳಂ ಕೂಡಬೇಳುವೆನು ಅದಂಲಾಲಿಶಿಸಾವಧಾನ
ಜಿತ್ತನಾಗಿರೆಂದುವೇಳಿ ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಂ ವಿವರಿಸಲು ದೋಗಿತಿ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಅಮೃತದಿಂದಲೂ ಬಾಷ್ಪೋ
ದಕದಿಂದಲೂ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಂಡದಿಂದಲೂ ಗರ್ಭದಿಂ
ದಲೂ ಸಾಮವೇದದಿಂದಲೂ ಅಶ್ವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಏಳು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಅದೆಂತೆನೆ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚೈ
ಶ್ರವಸ್ಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಪುಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಮುಖದಿಂದ
ಲೂ ಅಗ್ನಿಯ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದಲೂ ಇವರುಗಳ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಷ್ಪೋದಕ
ಗಳು ಸ್ರವಿಸಿದವು ಆ ಬಾಷ್ಪೋದಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಶ್ವಗಳು ಆರ್ಭ-ವಿಶಿದ

ವು ಯುಗಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈಮೂರು ಅಶ್ವಗಳನ್ನಾಪ್ತೋದಕಂಗಳಿಂದಪುಟ್ಟಿದವು ಮತ್ತೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮೋತ್ಪನ್ನನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಾ ಹೋಮನಾ ಡಲ್ಪಡುವಂತಿಗ್ನಿಯದೇಶೆಯಿಂದ ಬಂದುಅಶ್ವವು ಆವಿರ್ಭವಿಸಿತು. ಈಅಶ್ವಬಂದೆಲಿಗ್ನಿಜಸ್ಯವಾದದ್ದು ಇದಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಇಂದ್ರಾದಿಧಿಕ್ಕತಿಗಳು ನವಪ್ರಜೇಶರಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿವ್ಯಾಪಾರದೋಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿದರು, ಆಕಾಲದೋಳ್ ಆಅಶ್ವಧಿಕ್ಕತಿಗಳಿಂದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಂಟುಅಶ್ವಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು ಇವೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದಂಟಾದ ಅಶ್ವೋತ್ಪತ್ತಿ ಕ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು, ಮತ್ತೂ ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಅಶ್ರುನಾಮಕಳಾದದೇವಸ್ತ್ರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನುಕೂಡಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ತಪೋವನದ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಪರಸ್ಪರಶಾಸಂಗಳಿಂದ ಆಅಶ್ರುನಾಮಕಳುಮಾಸಳಯ ರೂಪವಂತಾಳಿದಳು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಘೂಕದೂಪವಂತಾಳಿದನು ಈದೀತಿಯಿಂದ ಇವರೀರ್ವರುಪರಸ್ಪರಶಾಸಯುಕ್ತರಾಗಲು ಅವರಿಂದ ಅಂಡಗಳು ಜನಿಸಿದವು ಅದೇಅಂಡಜನ್ಯವಾದ ಅಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯು ಮತ್ತೂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಾ ಶ್ವಾಸಂಬಂಧದಿಂದಂಟಾದ ಅಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯು ಗರ್ಭಸಂಭವವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು ಇಂತಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನುಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದೋಳ್ ಸಾಮವೇದದಿಂದಅಶ್ವಗಳಂಸೃಜಿಸಿದನು ಈದೀತಿಯಿಂದಅಶ್ವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ವಿಳುಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವವೆಂದುಬುಷಿಗಳುಪೇಳುವರು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಬೆನುರಿನಿಂದಯುಕ್ತವಾದ ಭಸ್ಮದಿಂಗದಭಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವೆಂದು ಪೂರ್ವೀಕರಾದವಿದ್ವಾಂಸರುಹೇಳುವರು ಆಗದಭಗಳಿಂದ ಅಶ್ವಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಜಾತಿವಿಶೇಷಂಗಳು ಅಶ್ವತರಂಗಳನಿಸುವವು, ಆಅಶ್ವತರಗಳಿಂದಾ ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುಗೌರೀಖರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು, ಆಗೌರೀಖರದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ್ದುಮುಕುಬವೆನಿಸುವದು, ಆಮುಕುಬವೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಭವದಲ್ಲಿ ಮುಕುಬವೆಂಬಗರ್ಭದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುಕಿಂವಪ್ಪವೆನಿಸುವದು, ಆಕಿಂವಪ್ಪದಿಂದಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದು ಪುನಃಖರವೆಂದುತಿಳಿಯುವದು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳೆಂಕೂಡಿ ಆಕಾಶದೋಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವುಗಳ ನೋಡಿಇಂದ್ರನು ಶಾಲಿಹೋತ ನೆಂಬ ಖಷಿಯಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಖುಷಿಯೇ ! ಈಕುದುರೆಗಳು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಲ್ಲಿದ್ದು ವಾಹನತ್ವವಂಪಡೆಯುವಂತೆಇವುಗಳ

ರೆಕ್ಕೆಗಳಂಭೇದಿಸುವನಾಗೆನಲು, ಆಗಮುಷಿಯು ಐಹೀಕಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಆಕುಮರೆ
 ಗಳ ಪಕ್ಷಗಳಂಧವ್ರಸ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಭೇದಿಸಲು ಆಕುಮರೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿ
 ಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ ಶಾಲಿಹೋತ್ರಜುಷಿಯು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೇಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವೇ
 ಗವು ಪಾವಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಕುಮರೆಗೆ ಗೆ ವರವನ್ನಿತ್ತು, ಎಲೈ
 ಶ್ವಗಳಾ! ನಿವು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಭೂಪತಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡಾ ಪೂಜ್ಯಂ
 ಗಾಗಿ ವಾಹನತ್ವವಂಪಡೆಯುವಾಗೀ ಎಂದು ಪೇಳಿ, ಮತ್ತೂ ಯಾವಧಾರೆಯು
 ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವನೋ
 ಆರಾಜನು ಸರ್ವದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜಯವಂಪಡೆಯುವನೆಂದು ಪೇಳಲು ಆ
 ಶ್ವಗಳು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೂಪಾಲಕರಿಗೆ ವಾಹನತ್ವವನ್ನೈದಿ ತಮ್ಮಂ
 ಸಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಭೂಪಾಲಕರಿಗೆ ಉಪಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ಧರ್ಮಾ ಧರ್ಮಗಳಂ
 ಬ ಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವವು, ಎಲೈ ರಾಜನೇ! ಮತ್ತೂ ಈ ಅಶ್ವಗಳ
 ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಾಲಕ್ಷಣವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವದು ಅದಂ ಪೇಳುವೆನು, ಬ್ರಹ್ಮಜಾ
 ತಿಯ ಅಶ್ವಲಕ್ಷಣವೆಂತೆನೆ, ಬಳ್ಳೇ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ಶುದ್ಧ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂ ಕಾಂತಿಯಿಂ
 ದೊಡಗೂಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಗಳಾಗಿ ಬಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸು ಧೈರ್ಯಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ದೇವ
 ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಲವು ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಶುಭ್ರವರ್ಣವು ಕೆಂಪು
 ಣವು ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಹಿಂಗಳ ವರ್ಣವು ಸಹಾ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಸ್ನೇಹಮೂ
 ತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಮಂಚ ತುಪ್ಪ ಅರಳು ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸಮಾನವಾದ ವಾ
 ಸನೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಗಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಆಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ
 ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ಅಶ್ವಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳು, ಬಹುಧೈರ್ಯವು ತೇಜಸ್ಸು ಭಾ
 ರವಂ ಸಹಿಸೋಣವು ಕೋಪವು ಶೌರ್ಯವು ಮಹಾ ಧೈನಿಯು ಕ್ರೂರವಾದ ಸ್ವ
 ಭಾವವು ಸೂಲವಾದ ಶರೀರವು ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಲವು ವ್ಯಾಪಾ
 ರಗಳು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕೂಡಾ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಶುಭ್ರ ನೀಲ ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರ
 ವರ್ಣದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ನೇಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳೊಡನೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಳ್ಳೇ
 ವಾಸನೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂತೆಯೂ ವೈಷ್ಣೋರ್ಮದಂತೆಯೂ ನೇತ್ರ
 ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಂಗಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಷ್ಟವಂ ಸಹಿಸುವ ಅಶ್ವಂ
 ಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳೆನಿಸುವವು, ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ವಭಾವವು ಭಾರವಂ

ಸಹಿಸೋಣವು ಘುಳಿ ಬಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಡುತ ಸಂತಾಪವಂ ಹೊಂದದೆ ಸೌಖ್ಯವೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಹರ್ಷವಂ ಹೊಂದದೆ ಮಧ್ಯಮವೇಗವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕ್ರಾಂಚ ಪಕ್ಷಿಯ ರೆಕ್ಕೆಯಂತೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣದೊಡನೆ ಕೂಡಿರುವ ಕೆಂಪುವರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ತಳಿರುಗಳಂತಿರುವ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜಲಪಾನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯು, ಸ್ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಡು ಕಪಿಗಳು ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸಮಾನವಾದ ವಾಸನೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಾಸನೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಜಿಹ್ವೆ ದ್ರಿಯಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಮೈಶ್ಯಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳು; ಅಶುಗ್ಧ ವ್ಯಾಪಾರವು ದುರಗ್ಧ ಣಗಳು ದುರ್ಗುಣಂಗಳು ಇತರಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ಹುರುಳಿ ಹುಲ್ಲು ನೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ರಕ್ಷಿಸುವರಂ ಕಷ್ಟ ಬದೆಯುತ ಮುರಿಯುತಲಿರುವ ಮರದಂತೆ ಧ್ವನಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಸ್ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ ಗೂಡಿನಂತೆ ವಾಸನೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಪಿಶಾಚಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಲವುಳ್ಳ ಅಧಮಾಶ್ವಗಳು ಶೂದ್ರಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳು; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಶ್ವಜಾತಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ತಿಳಿದ ಮೈದ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನು ಲಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳಂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆಯಾಯ ಜಾತಿಗಳ ಅಶ್ವಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು, ಎಲೈ ರಾಯನೆ ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಅಶ್ವಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯಂ ಪೇಳುವೆನು-ಗ್ರೀಷ್ಮ ಋತುವಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ವರ್ಷಾಋತುವಿನ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಿಸ್ಸಾರವಾದ ಕಠಿಣವಾದ ತೃಣ, ಬಳ್ಳಿ, ತರಗು ಮೊದಲಾದ ಆಹಾರದಿಂದ ಉದರಭರಣವಂ ಮಾಡುವ ಅಶ್ವಗಳು, ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆಗಳು ವಾತಪ್ರಕೃತಿಗಳನಿಸಿಕೊಂಬುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಠಿಣವಾದ ರೋಮವು ಯತಾರ್ಥವಾದ ಜ್ಞಾನವು, ವಿಕಾರವು, ಚಾಂಚಲ್ಯವು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಅಶುಚಿಗಳಾಗಿ, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜೂಗರಿಸುತ ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡುತಲಿರುವವು. ಪಿತ್ತಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ-ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹಿಮಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವನವಂ ವಹಿಸುವದಾದಾಗ್ಯೂ ಬಿಸಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಪ್ತಂಗಳಾಗುತ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ತೃಣಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುತ ಅತಿ ಪಿತ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವವು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕುದುರೆಗಳು ಪಿತ್ತ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು, ಈ ಕುದುರೆಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಸ್ವಭಾವವು, ಕಾರ್ಯ

ವು ಜಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯು, ಕಟಿವಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುನೀವು, ಬಳ್ಳೇ
 ಬುದ್ಧಿಯು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಹುರಳಿಗಳಂ ಭಕ್ತಿಸುತ ಅತ್ಯಂತ
 ತ ರೂಪ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವವು. ಕ್ಷೇಪ್ತಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೆಂದರೆ ತಿರಿತುತು
 ವಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಮೂಸದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಮರ್ಥಗಳಾಗಿರುವವು, ಈ ಹು
 ದುರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕುದುರೆಗಳು ಧನ್ಯವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಮಂದಸ್ವ
 ಭಾನವು ಅಧಿಕವಾದ ಬಲವು ಕ್ಷಮೆಯು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ರೋಗದಿಂದ ರಹಿತಂ
 ಗಾಗಿ ಮನೋಹರವಾದ ಗಂಭೀರವಾಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವವು. ಅಶ್ವ
 ಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ತಿಳಿದವರಿಂದ ಲಕ್ಷಣಸ್ಥಾನವು ಶರೀರವು ಕೂಡಲಿಗೇ
 ಬಣ್ಣವು ನಡಿಗೆಯು ಮತ್ತೂ ಬೆನುರು ಮೂತ್ರಾದಿಗಳ ವಾಸನೆಯೂ ಸ್ವರ
 ವು ಕಾಂತಿಯು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷಣಗಳು ತಿಳಿಯತಕ್ಕವು ಇವು
 ಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೂ ಅಶ್ರಯವಾದ ಕಾರಣ ಶರೀರಲಕ್ಷ
 ಣವು ದೇವತೆಯವನು ; ಅದಂತೆನೆ ತುಟಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ
 ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೂ, ಚರ್ಮಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಗಳಾಗಿ ಮೃದುಗಳಾಗಿ ಸುಕ್ಕುಗಳಲ್ಲರೇ
 ಯಿದ್ದರೂ, ನಾಲಿಗೆಯು ಕೆಂಪಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೃಶವಾಗಿದ್ದರೂ, ದವಡೆಗಳು
 ರಕ್ತ ವರ್ಣವಾಗಿ ಬಹಳಉದ್ದವಾಗಿವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದರು, ದಂತಗಳು ಸಮವಾ
 ಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಮಿಂಚುತ ಘುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೊಡ್ಡ ದಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಂಠಗಳು ಜೊ
 ಳೆಯುತ್ತ ಮೃದುವಾದರೆಪ್ಪೆಗಳಂಕೂಡಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಹಿಂ
 ಗಳವರ್ಣವಾಗಿ, ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಕಪಿಂಜಲವೆಂಬ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಂಠಗಳಂತೆಯು
 ಹುಲ್ಲೆಗಳ ಕಂಠಗಳಂತೆಯು ಟಿಟ್ಟಿಭವಕ್ಷಿಗಳ ಕಂಠಗಳಂತೆಯು ಯಿರುವ
 ದಾದರೂ, ಲಲಾಟವು ವೆಳ್ಳೇಸುಳಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಶಿರಸ್ಸು ಬ
 ಟುವಾಗಿ ಯೆರಡು ಸುಳಿಗಳಿಂದ ಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಿವಿಗಳು ಕ ಶಗಳಾಗಿ ತೀ
 ಕ್ಷಗಳಾಗಿಗಿಡ್ಡಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೆಕ್ಕುತ್ತು ದೃಢವಾಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಜೊಗ್ಗಿ ನೀಟವಾಗಿದ್ದ
 ರೂ, ಹೆಕ್ಕುತಿ ಸಕೂಡಲುಗಳು ಜಡೆಗಳಲ್ಲ ದೇವೀಫುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ಕಂಧ
 ಪ್ರದೇಶವು ಶುಭವಾದ ಸುಳಿಯುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದರೂ, ವಕ್ಷಸ್ಥಿ ಲವು ವಿಶಾಲ
 ವಾಗಿನೀಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಂಕಳು ನೀಟವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದರೂ, ತೊಡೆಗಳು
 ತೋಳುಗಳೂ ಉರುಟಾಗಿ ಸಮವಾಗಿದ್ದರು, ಮೊಳಕಾಲುಗಳು ಚನ್ನಾಗಿವುಕ್ತ

ವಾಗಿತೋರದೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಡುವಿನಮಂಭಾಗಗಳುಬಟುವಾಗಿ
 ತಿಲುವಾಗಿ ಮಾಂಸವರ್ಜಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮುಖ್ಯಗಳಮಧ್ಯವುಸಮವಾಗಿ ಸು
 ವಾಸನೆಯಾಗಿ ಗಂಟು ಹುಣ್ಣು ಮೊದಲಾದುದುಯಿಲ್ಲದುದಿದ್ದರೂ, ಕಾಲುಗಳ
 ಗೋರಸುಗಳುಬಟುವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ ಮಂಡೂಕಾಕಾರವಾಗಿ ನುಣುಪಾಗಿ
 ಹೊಳೆಯುತ್ತಾವಿಸ್ತಾರಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಪೊಕ್ಕಲುಗಳು ತತ್ಪಂತ ಉನ್ನತವಾಗಿ
 ದೃಢವಾಗಿ ಸೇರಿರುವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಿಬ್ಬು ಹೊಟ್ಟೆಯುಜೋಲುತ ಬಳ್ಳಿ
 ಸುಳಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿದ್ದರೂ ಬೆನ್ನಬಹಳಸೇರಿಪಿಲ್ಲದೇಸಮವಾಗಿ
 ಸ್ವಲ್ಪಬೋಗಿದ್ದರೂ, ನಡುವುಬಲಿತುಧಸ್ತವಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಸುಳಿಯುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದರೂ,
 ಹಿಂಭಾಗವುಸ್ಥೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಲಾಲವು ಮೃದುವಾದ ದೀರ್ಘಗಳಾದಕೂದ
 ಲುಗಳಿಂದಯುಕ್ತವಾಗಿಯಿದ್ದರೂ, ವೃಷಣಗಳುಸಮವಾಗಿಯೂ ಬಟುವಾಗಿ
 ಯೂ ಬಿಲ್ಲಪತ್ತ್ರಮರದಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯೂ ಕೂದಲುಗಳು
 ಯಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೂ, ಗುಹ್ಯವೂ ಮೇಘ್ರವೂ ಕಪ್ಪುವರ್ಣವಿಲ್ಲದೇ ದ್ರವ್ಯವಾ
 ಗಿದ್ದರೂ, ಬಳತೊಡೆಗಳು ಬಟುವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಬೋಗಿದ್ದ ವಕ್ರವಿಲ್ಲದೇ
 ಯಿದ್ದರೂ, ಶುಭಕರಗಳೆನಿಸುವವು. ಈರೀತಿಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಗಳಾದ ಕರೀ
 ರಗಳುಷ್ಟಕುದುರೆಗಳು ಸಂಪತ್ತರುಗಳಾಗಿ ಬಡೆಯಗೆ ಜಯವಂ ಪೂಜ್ಯತೆಯಂ
 ಉಂಟುಮಾಡುವವು; ಈಲಕ್ಷ್ಯಗುಣಗಳು ಗುಣಗಳೊಲ್ಲದಕುದುರೆಗಳುಪ್ರಶಸ್ತ
 ಗಳಲ್ಲ, ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಣುಕುದುರೆಗಳಿಗೂಲಕ್ಷ್ಯಗುಣಗಳನ್ನೋಡಿಶುಭಾರು
 ಭಂಗಳಂತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು; ಯಿಂತಲ್ಲದೆ ಹೆಂಣುಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ತುಟಿಯು ದೋ
 ನಿಯು ಋಜುವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚೇಚಲವಾಗದಿದ್ದರೆ ಶುಭಕರಂಗಳು, ಇ
 ನ್ನುಮೇಲೆ ಕುದುರೆಗಳಪ್ರಮಾಣವಂ ಪೇಳುವೆನು: ಈಳ್ಳೆಸುಗಂಧಮಹಾರಾ
 ಯನೇ! ಮೂರು ಭತ್ತಗಳಂ ನಿಂಟುವಾಗಿ ಇರಿದರೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲಪ್ರ,
 ಮಾಣ ವಾಗುವದು, ಅಂಥಾ ಅಂಗುಲಂಗಳು ಇಷ್ಟತ್ತುನಾಲ್ಕಾದರೆ ಒಂದು
 ಹಸ್ತಪ್ರಮಾಣವೆನಿಸುವದು, ಈಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕುದುರೆಯಮುಖವು ಮು
 ವ್ವತ್ತೆರಡು ಅಂಗುಲಗಳ ಉದ್ದವಿದ್ದರೆ ಇದು ಉತ್ತಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು, ಇ
 ದಕ್ಕೆ ಯೆರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಮಧ್ಯಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು
 ಯಿಸ್ಪತ್ತೆಂಟು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ವಿದ್ದರೆ ಅಧಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು ;

ಅಶ್ವಗಳ ಕಂಠವು ಐವತ್ತಾರು ಅಂಗುಲನೀಟವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವು, ನಾಲ್ಕುತ್ತಾರು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಮವು, ಮೂವತ್ತಾರು ಅಂಗುಲನೀಟವಿದ್ದರೆ ಅಧಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು, ಕುದುರೆಗಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಗಳು ಬೆನ್ನು ನಡವು ಮುಖ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದೆಡೆಗೂಡಿದವರೆ ಶುಭಕರವು, ಏಳು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಕಿವಿಗಳು ಆರು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ದವಡೆಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮೊಣಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಶುಭಕರಂಗಳು. ಕೆನ್ನೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿರಲು ಶುಭಪ್ರದವು, ಜಂಘಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಯಿಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು, ಹದಿನಾರು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿರಲು ಅಧಮಾಶ್ವವೆನಿಸುವದು, ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲುಗೊರಸುಗಳು ಏಳು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮಾಶ್ವವು, ಆರು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಮಾಶ್ವವು, ಐದು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಿದ್ದರೆ ಅಧಮಾಶ್ವವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು, ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಹೆಗಲಿನ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಉನ್ನತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಉತ್ತಮಾಶ್ವವು, ಮೂರುವರೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಮಧ್ಯಮವು, ಯರಡು ವರೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಣವು ಅಧಮವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು, ಗೊರಸುಗಳ ಕೊನೆಯಿಂದ ಬಲದ ಕೊನೆ ಪರ್ಯಂತವು ನೀಟದಲ್ಲಿ ಐದು ಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಉತ್ತಮವು, ನಾಲ್ಕು ಮೊಳ ನೀಟವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಮಧ್ಯಮವು, ಮೂರುವರೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಅಧಮವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು, ಎಲೈ ರಾಯನೆ ! ಮತ್ತು ಈ ಅಶ್ವಜಾತಿಗಳ ವರ್ಣ ಭೇದಂಗಳಂ ಷೇಳುವೆನು - ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವರ್ಣವು, ನೀಲವರ್ಣವು, ಕೆಂಪುವರ್ಣವು, ಹೊಂಬಣ್ಣವು ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಣ್ಣಗಳು ಶುದ್ಧ ವರ್ಣಗಳೆನಿಸುವವು, ಮಿಶ್ರವರ್ಣಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಾಗಿರುವವು, ಶಂಖಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಶುಭ್ರಗಳಾದ ಬಾಲವು, ರೋಮಗಳು, ಚರ್ಮವು, ಗೊರಸುಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಅಶ್ವವು ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿ ಎನಿಸುವದು, ಈ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಯ ಅಶ್ವದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಅಂಗವು, ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಉಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ಕರ್ತಳ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುದು; ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ,

ಬಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ, ಗೊರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಶೌರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಕುದುರೆಯು ಶೂದ್ರಜಾತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಳಸಂಬೆ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಿರುವದು ; ಕೂದಲು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸಮಸ್ತವಯವಗಳು ರಕ್ತವರ್ಣಂಗಳಾಗಿ ಕೆಂದಾವರೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವಸ್ತು ಕ್ಷತ್ರಜಾತಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದು ಕಂಜಾಭವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು, ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನ ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶರೀರದ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲದ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹೊಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಮೈತ್ಯಜಾತಿ ಎನಿಸಿ ಶರಭವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವದು ; ಸಮಸ್ತ ಶರೀರ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶುಕ್ಲ ರಕ್ತವರ್ಣಂಗಳು ಮಿಶ್ರಂಗಳಾಗಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಬೋಧನೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ಮೇಢ್ರ, ಚರಣ, ಮುಖಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುವರ್ಣ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಶುಭ್ರ ರಕ್ತಮಿಶ್ರವಾದ ರೋಮದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಕುದುರೆಗಳು ರುಜಾತಿ ಎನಿಸಿ ಸೀಲವೆಂಬ ವೆಸರಂ ಪಡೆದಿರುವವು ; ಕಂಠಪ್ರದೇಶದ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದರಿ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿವುಳ್ಳವಾಗಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಮರದ ಕೊಕ್ಕಿನ ಛಾಯವುಳ್ಳ ಸೀಲವರ್ಣವಾದ ಕುದುರೆಯು ಮೇಘವೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ಬಳ್ಳ ಪಕ್ಕವಾದ ಸೇರಳೇ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ಜಂಬ್ವಾ ಎನಿಸುವದು, ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಛಾಯವುಳ್ಳವಾಗಿ ರಕ್ತವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಹರಿತವೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವವು, ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣಿನ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಲದ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆಯು ಕಪ್ಪುವರ್ಣ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಶರೀರ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಸುಮನಸೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವವು ; ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಬಂದು ಕಿವಿಯು ಶುದ್ಧ ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳವಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಿವಿಯು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕುದುರೆಯು ಅಶ್ವ ಮೇಧಯಾಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಶ್ಯಾಮೈಕ ಕರ್ಣವೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಮುಖಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶುಭ್ರವಾದ ಕುದುರೆಗಳು ಸರ್ವದಾ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ರದವಾಗಿ ಪಂಚ ಕಲ್ಯಾಣವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು,

ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಾಲನಲ್ಲಿಯೂ, ವೆಕ್ಕತ್ತಿನ ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶುಭ್ರವರ್ಣವಾಗಿ, ಮಿಕ್ಕ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದಾಗ್ಯೂ ಆ ಅಶ್ವವು ಅಷ್ಟಮಂಗಳವೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದು ಶ್ವಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವರು ; ನೇರಳೆ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯಾದ ಶುಭ್ರವರ್ಣವು, ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನವೆಂಬ ಪೆಸರುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬಹು ಪೂಜ್ಯವಾಗಿರುವದು ; ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳವಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪುಂಡ್ರಾಕಾರವಾದ ಶುಭ್ರವಾದರೇಖೆಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಧಾತಪಾದವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ; ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶಾಲಗಳಾದ ಶುಭ್ರಗಳಾದ ಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕುದುರೆಯು ಯಾವವರ್ಣದಿಂದೋಡಗೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಕುದುರೆಯು ಹಲಾಭವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವದು, ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶುಭ್ರಗಳಾದ ಬಿಂದು ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕುದುರೆಯು ಯಾವ ವರ್ಣದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದಾಗ್ಯೂ ಕರಂಜವೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸೂಲಗಳಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾಗಿಯೂ ಕಪ್ಪು ಬಿಂದುಗಳು ಕಾಣುವವೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ಬಿಂಬಕವೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ಒಂದು ಬಣ್ಣದಿಂದಲಾದರೂ, ಬಹು ವರ್ಣಗಳಿಂದಲಾದರೂ ಕೂಡಿರುವ ಕುದುರೆಗೆ ಕರ್ಣಗಳು ಮನೋಹರಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ದುಷ್ಟವರ್ಣದಿಂದ ಪುಟ್ಟುವದೋವಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಗೆ ಶರೀರವು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವವೋ ? ಆ ಕುದುರೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಯಮದೂತನೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕುದುರೆಯು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು ; ಕುದುರೆಗಳು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ, ಬಾಲವಲ್ಲಾದರೂ ನಿಂದಿತವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾದರೆ ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಗೆ ಸರ್ವಾವಯವಗಳು ಒಂದುವರ್ಣವಾಗಿ ಮುಖಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೆ ಬಣ್ಣವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬಾಲವಲ್ಲಾದರೂ ಬ್ಯಾರೆ ಬಣ್ಣವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಕುದುರೆಯಂ

ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಹೀನದಂತ, ಅಧಿಕದಂತ, ಕರಾಳ, ಕ್ರೋಧ, ತಾಲುಕ, ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮುಸಲೀ, ಶೃಂಗೀ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವಳು ಏಳು ಪ್ರಕಾರವಾದ ಅಶ್ವಗಂಧ ರಕ್ಷಿಸುವ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಅಪಕಾರವನ್ನಣಿಸತ ಸ್ಯಾಮಿಮೋಹಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ; ಈ ಅಶ್ವಗಂಧ ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು ; ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಹೇಳುವೆನು - ಮತ್ತಂ, ವ್ಯಾಭ್ರಾಭ, ಸ್ತನಿ, ದ್ವಿಖುರಂ ಕಕುದಿ, ಏಕಾಂಡ, ಜಾತಾಂಡವೆಂಬದಾಗಿ ವೆಸರುಳ್ಳ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ದುಷ್ಟಾಶ್ವವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ; ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಹೇಳುವೆನು - ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮುಂಭಾಗಮೋಳ ತುಟಿಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆರುಹಲ್ಲುಗಳಿರುವವು, ಆರುಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಡಿನೆಯಾಗಿ ಐದು ದಂತಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಹೀನದಂತಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಆರು ದಂತಂಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಳು ದಂತಂಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಕುದುರೆಯು ಅಧಿಕದಂತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲು ಹಲ್ಲುಗಳು ಕೆಳಗಿನ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಡಿಯಲ್ಪಡುವವೋ ಅದು ಕರಾಳ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಕುದುರೆಯ ದಂತಗಳು ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಕೃಷ್ಣ ತಾಲುಕವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಣಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುವವೋ? ಅದು ಉದ್ವಿಗ್ನ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ; ಬಂದು ಪಾದಮಾತ್ರವೇ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಪುಷ್ಪಹೀನವಾದ ಅಶ್ವವು ಮುಸಲೀ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಕರ್ಣಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಶೃಂಗೀ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಹುಲಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ವ್ಯಾಭ್ರಾಭವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಸ್ತನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅಶ್ವವು ಸ್ತನಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಹಸುಗಳ ಗೊರಸಿನಂತೆ ಎರಡು ಗೊರಸುಗಳುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ದ್ವಿಖುರವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಕುದುರೆಯ ಹಿರಳು ಬಟುವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಕಕುದಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಜೋಲುತಲಿರುವ ಬಂದೇ ಅಂಡವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಏಕಾಂಡವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಅಂಡಗಳು ರೋಮಯುಕ್ತಂಗಳಾದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಜಾತಾಂಡವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಭಸ್ಮದಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ವಕ್ರವಾದ ಬಾಲವು ವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಈ ದುಷ್ಟಾಶ್ವಗಳಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ

ಬಡೆಯನಿಗೆ ಓತವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದಲ್ಲಾ, ಅಚ್ಚ ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯು ದುಷ್ಟಾಶ್ವವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಶುದ್ಧ ಶ್ವೇತವರ್ಣಗುಟ್ಟ ಕುದುರೆಯು ಬಹು ಪೂಜ್ಯವಾದದ್ದು ; ಇನ್ನು ಈ ಅಶ್ವಜಾತಿಗಳ ಛಾಯಾಪ್ರಭೇದಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು- ಬಹು ವರ್ಣಗಳಿಂ ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆಯುತಲಿರುವ ಛಾಯೆಯು ಪೃಥ್ವೀ ಸಂಬಂಧ ಛಾಯೆ ಎನಿಸುವದು, ವರ್ಷಾಕಾಲದ ಮೇಘದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂತಿಯಂತೆಯು ಜಲದಕಾಂತಿಯಂತೆ ಇರುವ ಛಾಯೆಯು ವರ್ಣ ಸಂಬಂಧಿಛಾಯೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ; ಸುವಸ್ತದಕಾಂತಿಯಂತೆಯು ತಳಿರುಗಳಕಾಂತಿಯಂತೆಯು ಯಿರುವಛಾಯೆಗಳು ಅಗ್ನಿಸಂಬಂಧಿಛಾಯೆಯ ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾದಛಾಯೆಯು ಅಂತರಿಕ್ಷಸಂಬಂಧಿಛಾಯೆಯನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಲೈರಾಯನೇ ! ಇನ್ನು ಅಶ್ವಗಳಗತಿಭೇದಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು-ಸಿಂಹದಂತೆಯು, ಹುಲಿಯಂತೆಯು, ಆನೆಯಂತೆಯು, ಹಂಸೆಯಂತೆಯು, ನವಿಲಿನಂತೆಯು, ಶರಭದಂತೆಯು, ವೃಷಭದಂತೆಯು, ಮುಂಗಿಶಿಯಂತೆಯು, ಬಂಟಿಯಂತೆಯುನಡೆಯುಟ್ಟಕುದುರೆಗಳುಬಡೆಯನಿಗೆಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಯಂಕೊಡುವವು; ವಕ್ರವಾಗಿಯು ವಿಷಮವಾಗಿಯು ಯಡವುತಲು ಮುಗ್ಗರಿಸುತಲು ಚಮತ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮಿಶ್ರಗತಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಾಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಶೇರಿದವು, ಆದಾಗ್ಯೂಗತಿಗಳಿಂದವಕ್ರಗಳಾದರೆ ಪ್ರಶಸ್ತಗಳಲ್ಲವೆಂದುಪೇಳುವರು; ಇನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳಗಂಧಭೇದಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು-ಕಂಠಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನಹೊಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಮರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಪುರೀಷಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ತಿಹುವ್ವಿನಂತೆ ಕಡಹದಹುವ್ವಿನಂತೆ ಮೊಲ್ಲೆಹುವ್ವಿನಂತೆ ಬಿಬ್ಬಪುಸ್ಪದಂತೆ ತುಸ್ಪದಂತೆ ಹಸುವಿನಪಾಲಿನಂತೆಯು ವಾಸನೆಯುಳ್ಳಕುದುರೆಗಳು ಸುಗಂಧಯುಕ್ತಂಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು ; ಇವುಗಳಿಗೆಸಮಾನನಲ್ಲದೆ ದುರ್ಗಂಧಗುಟ್ಟ ಕುದುರೆಗಳು ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತಂಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಇನ್ನು ಕುದುರೆಗಳಸ್ವರಭೇದವಂಪೇಳುವೆನು-ಯಾವಅಶ್ವಗಳು ವೀಣಾಮೃದಂಗ ಭೇರಿ ಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ, ಮತ್ತೂ ಗಜಕ್ರೋಚವೆಕ್ಕೆ, ಶಂಖ, ಸಿಂಹ, ವಾಘ್ರಗಳಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ ಸಮಾನವಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವೋ ಆ ಅಶ್ವಗಳು ಶುಭಕರಂಗಳಾಗಿರುವವು ಯಾವಅಶ್ವಗಳು ಮೊಟಕುಮೊಟಕಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗದ್ದದವಾಗಿ ಕಠಿಣ

ವಾಗಿ ಅಪಸ್ವರವಾಗಿವರಾಹೋಸ್ವ್ರಮೊದಲಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ ಧ್ವನಿ
ಯುಳ್ಳವೋ ಆ ಕುದುರೆಗಳು ಶುಭಕರಂಗಳಲ್ಲಾ, ಮತ್ತು ಆ ಕುದುರೆಗಳು
ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯವಂ ಅಪಹರಿಸುವವು, ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯ
ಮವು ಪೇಳಲ್ಪಡುವವು, ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರ ಇಂದ್ರ ಕುಬೇರ ಯಮ ಗಂಧರ್ವ
ವರುಣ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವಾಗಿ ದೇವಸತ್ತ್ವಗಳೆಂ
ದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಉತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳು, ರಾಕ್ಷಸಾಸುರ ಪಿಶಾಚ
ಪಿತೃದೇವತೆಗಳು ಸರ್ಪಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಹೀ
ನಸತ್ತ್ವಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಮಧ್ಯಮಾಶ್ವಗಳು, ದೇವಸತ್ತ್ವ ಹೀ
ನಸತ್ತ್ವಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂ ಪೇಳುವೆನು-ಶುಭ್ರಾದಿವರ್ಣಗಳು ಶುಭವಾದ ಸುಳಿ
ಗಳು ಮೃದುವಾದ ಸ್ವರಗಳು ಶುಭವಾದ ಗಮನವು ಇವುಗಳೆಂ ಕೂಡಿ ಬಳ್ಳಿ
ಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಸ್ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಶುಚಿತ್ವ ಸ
ದಾಚಾರ ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತಿ ವಿನಯಗಳೆಂ ಕೂಡಿದ ಅಶ್ವಗಳು ದೇವಸತ್ತ್ವಗಳು,
ಗಂಧರ್ವರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಋಷಿಗಳು, ಯತಿಗಳು, ಇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ
ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವಾಗಿರುವವು ಪ್ರಶಸ್ತಂಗಳು, ಅಮಂಜಯಲ್ಲಿ ಕಲಹಂಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತಂಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಹೀನಸತ್ತ್ವಂಗಳು, ಎಲೈ ಸುಗಂಧರಾಯನೇ ! ಈ
ವರಿಗೆ ಅಶ್ವಗಳ ಜಾತಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಸ್ವಭಾವದವರಿಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ವಿತದವಾಗಿ
ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳ ವಿವರಗಳೆಂ
ಇದರಿಂದಾಗುವ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಂಗಳೆಂ ಕೂಡ ಪೇಳುವೆನು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
ಕೇಳುವೆನಾಗು —ಗರ್ಭಸ್ಥವಾಗಿ ಶಿಶುವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವಗಳ ರೋಮಗಳೆಂ ಗ
ರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವೇಗದಿಂ ಸಂಚರಿಸುವ ವಾಯುವು ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ
ಸುವದು, ಇವೇ ಅಶ್ವಂಗಳಲ್ಲಿ ಆವರ್ತಂಗಳಾಗುವವು, ಈ ಸುಳಿಗಳಿಗೆ ಆವ
ರ್ತನೆಂದು, ಶತಪದೀ ಎಂದು, ಶುಕ್ತಿ ಎಂದು, ಅವಲೀಡನೆಂದು, ಪಾದುಕವೆಂ
ದು, ಪಾದುಕಾರ್ಥನೆಂದು, ಸಮೂಹನೆಂದು, ಮುಕುಳನೆಂದು ಈ ಎಂಟು
ವಿಧವಾದ ಹೆಸರು ಉಂಟಾಗಿ ಆಯಾ ಆಕಾರ ಜಲದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳಿಗೆ
ಸಮಾನವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿರುವದೋ ಆ ಸುಳಿಯು ಆವರ್ತವೆನಿಸಿಕೊ
ಳ್ಳುವದು, ಜರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಶತಪದಿ ಎನಿಸುವದು, ಕನ್ನೆಜೆಪಿಗೆ ಸಮಾ
ನ್ಯವದು,

ನವಾದ ಸುಳಿಯು ಶುಕ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಕರುವಿನಿಂದಾ ನೆಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟ ಹಸುವಿನ ಶರೀರದ ರೋಮಗಳಂತಿರುವ ಸುಳಿಯು ಅವಲೀಢವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಪೂವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಳಿಯು ಪಾದುಕವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಅರ್ಧಪಾದುಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಳಿಯು ಪಾದುಕಾರ್ಧವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಹುವಿನ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಳಿಯು ಮುಕುಳವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಸುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡಾಗಲೀ ಅನೇಕಗಳಾಗಲೀ ಬಿಟ್ಟು ಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಆ ಸುಳಿಯು ಸಮೂಹವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಆವರ್ತಾದಿ ಸುಳಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇತರಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳು ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಆ ಸುಳಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡಾ ಸ್ಥಾನವಿಶೇಷದಿಂದಲೂ, ಆಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಗಳುಂಟಾಗುವವು, ಇವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು ;---ಆವರ್ತವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಅಂಗುಳ ತ್ರಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗದ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಶತಪಾದಿ ಎಂಬ ಸುಳಿಯು ಒಂದೂವರೆ ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸುಳಿಯು ಮೂರುವರೆ ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಅವಲೀಢವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಅಂಗುಳತ್ರಯ ಪರಿಮಿತವಾಗಿರುವದು, ಮುಕುಳವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಅಂಗುಲದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಪಾದುಕವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಹನ್ನೆರಡು ಯವೆಗಳಿಗೆ ಸಮಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಪಾದುಕಾರ್ಧವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಆರು ಯವೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವದು, ಸಮೂಹವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಅರ್ಧಾಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದು ; ಈ ರೀತಿ ಅಶ್ವಗಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ಸ್ಫುಟಗಳಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರಂಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸುಳಿಗಳು ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶುಭವೆಂಕೊಡುವವು, ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತವೆಂದು ವಿವರ್ಣವೆಂದು ದುಸ್ಥಿತವೆಂದು ತಿರ್ಯಾಗಾಯಕವೆಂದು, ವಿಸೃತವೆಂದು, ವಿನಿಗೂಢವೆಂದು, ಭಿನ್ನಾಕಾರವೆಂದು, ಚಮುವೆಂದು, ಮಹತ್ತೆಂದು, ವಾನುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾದದ್ದು, ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪಸವ್ಯವಾದ ಸುಳಿಯು ಕೂಡಾ ನಿಷಿದ್ಧಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು, ಇವು ಅಶುಭವೆಂಕೊಡುವವು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಳಿಯು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಚ್ಚಾಗಿರುವವೋ ಆ ಸುಳಿಯು ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತ

ತವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಯಾವ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಣುತ್ತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣದೇ ಇರುವದೋ ಅದು ದುಸ್ಥಿತವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಇವುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಕನಿಗೆ ವ್ಯಸನವುಂಟಾಗುವದು, ಸುಳಿಯು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಹಾನಿ, ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ವಿವರ್ಣಗಳಾಗಿ, ವಿಶಮಂಗಳಾಗಿ, ಸೂಲಂಗಳಾಗಿ, ಉನ್ನತಂಗಳಾಗಿ, ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಚಿತ್ರವರ್ಣಂಗಳಾದ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಂತ ಗುಂಪಾದಂತಿರುವ ಸುಳಿಯು ವಿನೈಸಿತವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಆ ಸುಳಿಯು ರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡುವರ ಆಯುಸ್ಸಂ ಧನವಂ ಅಪಹರಿಸುವದು, ಯಾವ ಸುಳಿಯು ಸ್ಥಿತಿಯು ಕಾಣಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ವಿನಿಗೂಢವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಆ ಸುಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಕನು ಮೂಢನಾಗುವದು, ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿರುವ ಸುಳಿಯು ಛಿನ್ನಾಕಾರವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಆ ಸುಳಿಯು ಛಿನ್ನವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶಿರದ್ಭೇದನವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳ ಸುಳಿಯು ಚಮುವೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲವಂ ಅಪಹರಿಸುವದು, ಯಾವ ಸುಳಿಯು ಅಧಿಕಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುವದೋ, ಅದು ಮಹತ್ತೆಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವ್ಯಸನವಂಕೊಡುವದು, ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿರುವ ಸುಳಿಯು ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿರುವ ಸುಳಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸ್ಥಾನಭ್ರಂಶವಂ ಶತ್ರುವೃದ್ಧಿಯಂಕೂಡಾ ಉಂಟುಮಾಡುವದು, ನಿಷಿದ್ಧ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂದಿತಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳು ಅತಿ ಕಪ್ಪವಂಕೊಡುವದು, ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಫಲಂಗಳಂ ಕೊಡುವವು, ಪ್ರಶಸ್ತಂಗಳಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿಂದಿತಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳು ನಿಂದಿತವಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸುಳಿಗಳು ಶುಭಾಶುಭ ಮಿಶ್ರಫಲಗಳಂ ಕೊಡುವವು, ಶುಭಾಶುಭ ಮಿಶ್ರವಾದ ಸುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ ಅದಂ ಅನುಸರಿಸಿ ಫಲವಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವವಿದ್ವಾಂಸರು ಪೇಳುವರು ; ಇನ್ನು ದಶಧ್ಯವಗಳ ವಿನರವಂ ಪೇಳುವೆನು — ದಶಧ್ಯವವೆಂಬ ಆವರ್ತ ಹತ್ತು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವದು, ಸ್ವಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿರುವವು ಸ್ಥಾನವಂ ಬಿಟ್ಟುರುವವು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರ್ದೆ — ಮುಸುಡಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಳಿಯು ಅಲಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಳಿಯು

ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಯು, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಸುಳಿಯು ಬಂದೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ಸುಳಿಗಳು ಕಿಬ್ಬು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಯು ಈ ಸ್ಥಾನಗಳ ಸುಳಿಗಳೇ ದಶಧೃವಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ; ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗವಂ ಮಧ್ಯಮ ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರಗಳಾಗಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಧನ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಟಾಗುವದು ; ಅಪಾನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಮಭಾಗವನ್ನಾಶ್ರಿಸಿರುವ ಸುಳಿಯು ಧನನಾಶಕವಾಗುವುದು, ಹುಬ್ಬುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಾದರೂ ಇರುವ ಸುಳಿಯು ಧನವಂ ಅಪಹರಿಸುವದು ; ಹಣೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಧೃವವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಯಾವಕುದುರೆಗೆ ಇರುವದೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸುಖಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಯ ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೃವವೆಂಬ ಸುಳಿ ಇರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಮಧ್ಯಮಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದು, ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಣೆಯಲ್ಲಾದರೂ ವಾಮಭಾಗವನ್ನಾಶ್ರಿಸಿ ಧೃವವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಇದ್ದರೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಅಲ್ಪಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅನರ್ಥವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು ; ಯಾವ ಅಶ್ವದ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಧೃವಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳು ವಿಷಮಗಳಾಗಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಎಂಟುವರ್ಷ ಜೀವಿಸುವದು, ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಧನನಾಶವಾಗುವದು ; ಅಶ್ವಗಳ ಮಸ್ತಕಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳು ವಿನೈಸ್ತವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಆಕಾರವಂ ವಹಿಸಿ ಕಿವಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದಾದರೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಅಲ್ಪಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸೌಖ್ಯವಂ ಧನವಂಕೂಡಾ ಅಪಹರಿಸುವದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಗೆ ಮಸ್ತಕಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳು ಶುಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸುಳಿಯು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾನಗಳಾಗಿ ಸ್ಥಾನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಶಗಳ ಅಂತ್ಯಭಾಗವಂ ಆಶ್ರಿಸಿ ಇರುವವೋ ? ಆ ಅಶ್ವವು ಸುಖವಂ ಆವೇಕ್ಷಿಸುವ ಜನರಿಂದ ತೃಪ್ತಿಸ್ಪೃಹಿತಕ್ಕದ್ದು ; ಯಾವ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಮಸ್ತಕಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರಗಳಾಗಿ ಸಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಧನ ಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ವಂಶ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಕೂಡಾ ಉಂಟುಮಾಡುವವು ; ಅಶ್ವದ ಎದೆಯೋಳು ದಕ್ಷಿ

ಉಭಯದಲ್ಲಿ ಅವರ್ತವೆಂಬ ಸುಖಯೋಗವೂ ಶುಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸುಖಯಾದರೂ
 ಇದ್ದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಧನಧಾನ್ಯವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು ;
 ಅಶ್ವಗಳ ಉಭಯ ಪಾಶ್ವಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳಿಗಳು ಸ್ವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ
 ಸುಳಿಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ; ಅಶ್ವಗಳ ಕಿಬ್ಬು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಉ
 ಭಯಪಾಶ್ವಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಧೃವವೆಂಬ ಸುಳಿಗಳು ಎರಡೂ ಬಂದೇ
 ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವದಾದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಅಶ್ವಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿ ಶುಭಾ
 ಛಿಗಳೊಡವರಂ ತೃಪ್ತಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು ; ಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಧೃವಸುಳಿಯು
 ರೋಮಂಕಿತವಾಗಿರುವದೋ ? ಆ ಅಶ್ವವು ಅಶ್ವಾಯುಸ್ಸು ಉಳ್ಳದ್ದಾದ್ದರಿಂ
 ಶುಭಕರವಲ್ಲ ; ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾನವಂಜಿಟ್ಟು
 ಹೊರಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಧೃವಗಳೆಂಬ ಹತ್ತು ಸುಳಿಗಳು ಸಿರೂಪಿಸಲ್ಪ
 ಟ್ಟವು ; ಮತ್ತು ಮುಖಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಧೃವ ಸುಳಿಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ
 ಫಲವಂ ಪೇಳುವೆನು : ಮೇಲಣ ತುಟೆಯ ನಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಇಲ್ಲದ ಅ
 ಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕೊಲ್ಲುವದು ; ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಮಿತವಾದ ಸುಳಿ ಇ
 ಲ್ಲದ ಅಶ್ವವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮಹತ್ತಾದ ಮೋಹವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ;
 ಮಸ್ತಕ್ಯವೆಂಬ ಸುಳಿಯಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಕುದುರೆಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶಿರೋ
 ರೋಗವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು ; ಈ ಅಶ್ವವು ಮುಂದಕ್ಕೀ ಎಂದು ಪೇಳಲ್ಪ
 ಡುವದು, ಹಿರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯೋಳ್ ಯಾವ ದೋಷಗಳುಂ
 ಟೋ ಆ ದೋಷಗಳು ಶೃಂಗವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೇಳಲ್ಪಡುವದು ;
 ಹಿರಳಿನ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳಿರುವ
 ವೋ ಆ ದೋಷಗಳು ಆಸನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೇಳ
 ಲ್ಪಡುವವು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳುಂ
 ಟೋ ಆ ದೋಷಗಳು ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಅಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ
 ಯೂ ಉಂಟಾಗುವವು ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಉಜಿತವಾದ ಸುಳಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರು
 ವ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪುತ್ರರಂ ಕೊಲ್ಲುವದು ; ಪಾಶ್ವಗಗಳಲ್ಲಿ ಪು
 ಟ್ಟವ ಅವರ್ತಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಅಶ್ವವು ಉದರರೋಗವೃದ್ಧಿಯಂ ಉಂಟು
 ಮಾಡುವುದು ; ಕಿಬ್ಬು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಉಭಯ ಪಾಶ್ವಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತರತಕ್ಕ

ಧೃವವೆಂಬ ಸುಳಿಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾಶವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು ; ಈ ರೀತಿ ದಶಧ್ಯವುಗಳಿಂದ ರಹಿತಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಫಲವು ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ; ಇನ್ನು ಅಶುಭಕರಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಫಲವು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು :—ಅಶ್ವದ ಮೇಲಣ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮಾತೃ ಹಾನಿಯಂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಶಕರವಾಗುವುದು ; ಅಶ್ವಗಳ ಅಧರೋಷ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾಶವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ; ನಾಸಿಕಾಗ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಜೀವನವಂ ಅಪಹರಿಸುವವು ; ಕಣ್ಣೀರು ಬೀಳುವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದುಃಖಾಶ್ರುವಂ ಬೀಳಿಸುವವು ಕಂಠೀರುಬೀಳುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ನೇತ್ರರೋಗವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವವು, ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಶತ್ರುವೃದ್ಧಿಕರಗಳಾಗುವವು, ಕಪೋಲಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ರೋಗಪ್ರದಗಳಾಗುವವು, ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಇರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಮತ್ತೂ ಮೂಗುಗಳ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಿವಿಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅರ್ಥಹಾನಿಕರಗಳಾಗುವವು, ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿನಾಶವನ್ನಂಟುಮಾಡುವವು, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಶಿಡ್ಧಿಸಿಂವ ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಕಂಠಮೂಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅಲ್ಪಾಯುಸ್ಸಂಕೊಡುವವು, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಂಹಾರಕರವಾದುದ್ದು ಹಿರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂದು ಸುಳಿಯು ಸೆರವನ್ನಾಶಮಾಡುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಶ್ವವಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಬೇಕು ಹಿರಳಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಳ್ಳ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಗಳಿಂ

ದ ಭಕ್ತಿಸ್ವಲ್ಪವನು. ಆಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಶೂಲದಿಂ ಕೊಲ್ಲಿಸುವದು; ಭುಜಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಡದಕಡೆಯೋಳಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕೊಲ್ಲುವವು; ಭುಜಾಗ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಯು ಶತ್ರುಸಂಹಾರಕವಾದ್ದು; ಪುಚ್ಚದೋಳಿರುವ ಸುಳಿಯು ಪರಾಜಯವಂ ಕೊಡುವದು; ಮಂಡಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮೇಲಣಭಾಗದೋಳಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಅರ್ಥವಂ ಅಪಹರಿಸುವದು; ಮಂಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾಶವಂ ಕೊಡುವದು, ಜಂಘಾಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಂಧನವಂ ಕೊಡುವದು, ಕಂಠಗಳ ಕುಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಡೆಗಂಠಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಸಂಹರಿಸುವದು, ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾಶಕರಗಳಾಗುವವು, ರೋಮಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಸಂಹರಿಸುವವು, ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಕ್ಲೇಶವನ್ನಂಟುಮಾಡುವವು, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಯಮಪಟ್ಟಣವನ್ನೈದಿಸುವದು, ಗಂಡಸ್ತಳದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಯಂ ನಾಶಗೊಳಿಸುವವು, ಹಿರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ವಂಶಹಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂಹರಿಸುವವು, ತುಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಕೋಶದಲ್ಲಿ ಗುದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ದೋಗಪ್ರದಗಳಾಗುವವು, ವೃಷಣದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಅಲ್ಪಾಯುಸ್ಸಂ ಕೊಡುವವು, ಗಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ದೋಹವನ್ನೆಣಿಸುವವು, ಬಾಲದ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮೂಲನಾಶವಂ ಮಾಡುವದು, ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳು ಸ್ಥಾನಭ್ರಂಶವಂ ಮಾಡುವವು, ಪುಚ್ಚದಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಪರಾಜಯವಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು, ಶಿಶ್ನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉದರರೋಗವನ್ನೀಪುಡು, ಅಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿದೋ

ಹಕರಂಗಳಾಗುವವು, ಕಪೋಲಮೂಲಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಮುಖಪ್ರದಂಗಳಾಗುವವು;

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶುಭಕರಂಗಳಾದ ಅವರತ್ತ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡುವವು : — ಕಟವಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಅವರತ್ತಗಳೆಂಬ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವವು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಅವರತ್ತಂಗಳೆರಡು ಶುಭಕರಂಗಳಾಗುವವು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಮೂರುಸುಳಿಗಳುಳ್ಳ ಅಶ್ವದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆಹಿತಾಗ್ನಿಯಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಿಗ್ರಹಿಸುವನು, ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಮೂರುಸುಳಿಗಳುಳ್ಳ ಪಶ್ಚಿಮ ಲೂರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆ ಪಶ್ಚಿಮ ನಿಶ್ಚೇಷ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳುದು ಇದರಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಕುದುರೆಯ ಒಡೆಯನು ಶತ್ರುವಂ ಜೈಸುವನು, ಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳಿರುವವೋ? ಆ ಅಶ್ವವು ಚತುರಂತವೆಂಬ ನಾಮ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶತ್ರುನಾಶವಂ ಮಾಡಿ ಐಶ್ವರ್ಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದಿಸುವದು, ಪುಷ್ಪಗಳ ವೊಗ್ಗಿನ ಆಕಾರ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ಜಯಪ್ರದಗಳಾಗುವವು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರಗಳಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಕೂಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಯು ಶುಭಪ್ರದವಾಗುವದು ಕರ್ಮಮೂಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಗಳೆರಡು ವೈಷಭವೆಂಬ ನಾಮಧೇಯ ಉಳ್ಳವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕವು, ಇವೆರಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಂ, ಧನವಂ, ಭೂಷಣವಂ, ಕೂಡ ಕೊಡುವವು, ಗೋಮಾಳದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಳಿಯು ದೇವಮುಣಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶುಭವಂ ಕೊಡುವದು, ಆ ದೇವಮುಣಿ ಎಂಬ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕರೀರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಂದಿರುವ ಅಶುಭಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಜಯವಂ ಧನವಂ ಕೂಡ ಕೊಡುವದು, ಯಾವ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುಳಿಗಳು ಕಂಠನಾಳವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಚಕ್ರಕಿ ಎಂಬ ನಾಮ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಶತ್ರುಕ್ಷಯಕರವಾಗುವದು ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವ ರೋಚಮಾನವೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಂ, ಮಿತ್ರರಂ, ಧನವಂ ಕೊಡುವದು, ಯಾವ ಅಶ್ವ

ಕ್ಕೆ ಶುಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಎರಡುಸುಳಿಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವವೋ, ಅವರ ಸ್ವಾಮಿಯು ಶಿಫ್ರವಾಗಿ ಶತ್ರುವಂಜಯಿಸಿ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು. ಕ್ಷೇಪಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗಮೋಳ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಶುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಪಾನಸ್ತ್ರದವಾಗುವದು, ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ ಶುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸುಳಿಯು ಶುಭಾರೋಗ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುವದು, ಅಶ್ವಗಳಿಗೆವಕ್ಷಸ್ಸಿನೋಳ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಅಶ್ವಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶತ್ರುಗಳಂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸುವದಾಗಿ ಸಂಪತ್ತರಗಳಾಗುವವು; ಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸುಳಿಗಳು ವಕ್ಷಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವವೋ, ರೋಚನಾಯಂಬ ಸುಳಿಯು ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವದೋ, ಆ ಅಶ್ವವು ತ್ರಿವೃಕ್ಷವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು; ಈಕು ದುರೆಯುತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದವಾಗುವದು, ಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಉರ್ಧ್ವಮುಖಗಳಾಗಿರುವ ಸುಳಿಗಳಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವದಿಂ ಅರಸುಗಳು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳಂ ಜಯಿಸುವರು; ಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಭುಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಪುಟ್ಟಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಅಗದಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಭೂಪಣಪ್ರದವಾಗುವದು, ಮತ್ತೆಯಾವ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಿಬ್ಬ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಮೇಖಲೀ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದು; ಈ ಅಶ್ವವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಧನಧಾನ್ಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು. ಅಶ್ವಗಳಿಗೆವಕ್ಷಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಲಲಾಟಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವು, ಸ್ವಸ್ತಿಕವು, ಕಮಲವು, ಧ್ವಜವು, ಕವಚವು, ಗದೆಯು, ಶಂಖವು, ಚಕ್ರವು, ಖಡ್ಗವು, ಧನುವು, ನಂದ್ಯಾನರ್ಮವು, ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯು, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಸುಳಿಯು, ಉನ್ನತವಾದ ಪತಾಕವು, ಪೆಜ್ರವು, ಮತ್ಸ್ಯವು, ಅಂಕುಶವು, ವ್ಯಜನವು, ಹೊಜಿಯು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅವು ಶುಭಫಲಪ್ರದಂಗಳಾಗುವವು; ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಳಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವು, ಫಲಗಳೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವು; ಇನ್ನೂ ಅಶ್ವಗಳ ವಯಸ್ಸಂ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾದದಂ ತಗಳ ಉತ್ತಮ ತ್ರಿಕ್ರಮವಂ ಪೇಳುವೆನು, ಕುದುರೆಯ ಮರಿಗಳು ಶುಭ್ರಗಳಾದ ಆರು ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುಟ್ಟುವವು, ಆ ಅಶ್ವಶಿಶುವಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಆರು ಹಲ್ಲು

ಗಳೇಯಣೆಗೆಂಪಾದರೆ ಎರಡುವರುಷವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದು. ಈ ಆರುಹ
 ಲ್ಲಗಳು ಬೀಳುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರುಷವೆಂದು, ಕೆಲವುಹುಟ್ಟಿಕೆಲವು
 ಹುಟ್ಟಿದೆಯಿರುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುವರುಷವೆಂದು, ಆರು ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಸಮ
 ಗ್ರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಐದುವರುಷವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು; ಈಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಮೂರುಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ ಬಂದೊಂದುಚೆಡ್ಡೆಯು ಹುಟ್ಟುವದು; ಕಾಳಿಕಾ,
 ಹರಿಣೀ, ಶುಕ್ಲಾ, ಕಾಫಾ, ಮಾಕ್ಷಿಕೀ, ಶಂಖಾ, ಉಲೂಖಲಾ, ಚಲನ, ಅವಸಾತ
 ಎಂಬ ಈಜೆಡ್ಡೆಗಳು ಆರನೇಯವರುಷದಿಂದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರುಷಪರ್ಯಂ
 ತವು ಮೂರುಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ ಬಂದೊಂದಾಗಿದಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ
 ದು, ಈಜೆಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರನೇವರುಷದಿಂದ ಎಂಟುವರುಷದವರೆಗೂ ಕಾಳಿಕಾ
 ಎಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯುಕಪ್ಪಾಗಿಅಡ್ಡವಾಗಿ, ರೇಖಾಕಾರವಾಗಿರುವದು; ಬಂಭತ್ತನೇವ
 ರುಷದಿಂದ ಹೆನ್ನೊಂದುವರುಷದವರಿಗೂ ಹರಿಣೀಯಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯುಅಡ್ಡವಾ
 ಗಿ ಯವಾಕಾರವಾಗಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿರುವದು; ಹೆನ್ನೆರಡುವರುಷದಿಂದ ಹದಿ
 ನಾಲ್ಕುವರುಷದವರಿಗೂ, ಶುಕ್ಲಾಯಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯು ಹಸುವಿನಹಾಲಿನಂತೆವ
 ರ್ಣಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಯವಾರ್ಧಪ್ರಮಾಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯಿರುವದು, ಹದಿನೈದನೇ
 ವರುಷದಿಂದ ಹದಿನೇಳನೇವರುಷದವರಿಗೂಕಾಚಾಯಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯುಗಾಜಿ
 ನಂತೆ ನೀಲವರ್ಣಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಹಾರಕದಅಕ್ಕಿಯ ಆಕಾರಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರು
 ವದು, ಹದಿನೆಂಟನೇವರುಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತುವರುಷದವರಿಗೂ ಮಾಕ್ಷಿಕೀಯಂ
 ಬ ಜೆಡ್ಡೆಯುನೋಡಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಹಾರಕದಅಕ್ಕಿಯ ಆಕಾರವಂಪಡದಿ
 ರುವದು, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇವರುಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೇ ವರುಷದವರಿ
 ಗೆ ಶಂಖವೆಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯುಶಂಖದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿಹಾರಕದಅಕ್ಕಿಯ ಆಕೃ
 ತಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವದು, ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕನೇ ವರುಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರುವ
 ರುಷದವರಿಗೂ ಉಲೂಖಲವೆಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಯು ದಂತಗಳು ಬೀಳುವದಕ್ಕೆ
 ಸೂಚಕವಾಗಿ ಹಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರರೂಪದಿಂದ ಕಾಣುವದು, ಇ
 ಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ವರುಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರುಷದವರಿಗೂ ಚಲನ
 ವೆಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಉಂಟಾಗಿಹಲ್ಲುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುವವು, ಮೂವ್ವತ್ತನೇವರುಷ
 ದಿಂದ ಮೂವ್ವತ್ತೆರಡುವರುಷದವರಿಗೂ ಅವಸಾತವೆಂಬ ಜೆಡ್ಡೆಉಂಟಾಗಿ

ಹಲ್ಲುಗಳು ಬಿನ್ನಹೋಗುವವು, ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡುವರ್ಷಂ
 ಗಳೇ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆಪರಮಾಯುಸ್ಸೆಂದುತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಯಾವಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಕಿ
 ವಿಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವು ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಚಂದ್ರದಂತೆ ಕೆಂಪಾದರಕ್ತ
 ವು ಶೀಘ್ರದಿಂಕಾಣುವದೋ ಆಕುದುರೆಗಳು ಬಹುಕಾಲ ಜೀವಿಸುತ್ತ ಚರ
 ಜೀವಿಗಳನಿಶಿಕೊಳ್ಳುವವು; ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಕುದುರೆಗಳಆಯುಸ್ಸಂತರಿವುದಂಪೇ
 ಳುವೆನು, ಮನುಷ್ಯರ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವರೇಖೆಗಳು ಅವರವರಆಯುಸ್ಸನ್ನೆಂ
 ತುಸೂಚಿಸುವವೋ ಆರೀತಿಯಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳಮುಖದಲ್ಲಿರುವರೇಖೆಗಳು ಆ
 ಯಾಯಕುದುರೆಗಳಆಯುಸ್ಸನ್ನೂಚಿಸುವವು, ಯಾವಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಮುಸುಡಿಯಮ
 ಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿರೇಖೆಯುಹುಟ್ಟಿರುವದೋ ಆಅಶ್ವವುಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಬಂದುವರುಷದ ಬಳಿಗೆ ಮುಖರೋಗದಿಂಮರಣವಂಪೊಂದುವದು, ಅಂಗುಳ
 ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಅಂಥಾರೇಖೆಗಳೆರಡುಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರೆಅಶ್ವವುಜಿ
 ಹ್ವಾಸ್ತಂಭವೆಂಬರೋಗದಿಂದ ಎರಡನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತವಾಗುವದು, ಅಂಥಾ
 ರೇಖೆಗಳೆರಡು ಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿರುವದಾದರೆ ಆಅಶ್ವವುಧನುಗ್ರ
 ಹಣರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತವಾಗಿ ಮೂರನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವ
 ದು, ಅಂಥಾರೇಖೆಗಳೆರಡು ಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಗಿಬಿಗಿ ಕೊಂಡಿ
 ದ್ದರೆ ಆಅಶ್ವವುಗ್ರಹವೆಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗದಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇವರುಷದ
 ಲ್ಲಿ ಮೃತವಾಗುವದು, ಯಾವಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಬೋಗಿರುವ
 ಕೊನೆಯುಳ್ಳ ರೇಖೆಯು ಮುಸುಡಿಯೋಳ ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವು
 ದೋ ಆ ಅಶ್ವವಂ ಮೃಗಜಂಭವೆಂಬರೋಗವು ಐದನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಕೊ
 ಲ್ಲುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗುಳದ್ವಯಸಂಮಿತವಾದ
 ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ ರೇಖೆಯು ಇರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಆರನೇವರುಷ
 ದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧರೋಗದಿಂದನಾಶವನ್ನೈದುವದೂ, ಯಾವ ಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಗುಳವಿಸ್ತಾರವಾದ ರೇಖೆಯು ವಢ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾ
 ಗಿರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವನ್ನು ಏಳನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಘ
 ನೀಯಂಬರೋಗವುಕೊಲ್ಲುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗುಳ
 ತ್ರಯಸಂಮಿತವಾದ ರೇಖೆಯು ಹುಟ್ಟಿರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಎಂಟನೇ

ವರುಷದಲ್ಲಿ, ಜ್ವರದಿಂಪೀಡಿತವಾಗಿ ಮೃತವಾಗುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ, ರೇಖೆಯುಖಮುಜುವಾಗಿ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣುವದೋ, ಆಕುದುರೆಯು ಬಂಭತ್ತನೇವರುಷದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ರೇಖೆಯಳ್ಳಕುದುರೆಯು ಹತ್ತನೇವರುಷದಲ್ಲಿಯೂ ಮೃತವಾಗುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯ ಮಧ್ಯದೋಳು ಎರಡು ಅಂಗುಲ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾದರೇಖೆ ಇರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಹನ್ನೆರಡನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ರೂಕ್ಷವಿತ್ತವೆಂಬ ರೋಗದಿಂ ನಾಶನಂ ನ್ನೈದುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದಪ್ಪವಾಗಿ ಉದ್ದವಾದರೇಖೆ ಇರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಹದಿನಾರನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸರೋಗದಿಂಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿಯು ಉರ್ಧ್ವವಾಗಿಯು ಕಾಣುವದಂತೆ ಎರಡು ರೇಖೆಗಳಿರುವವೋ ಆ ಅಶ್ವವುರೋಗದಿಂಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತವಾಗುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೇಖೆಗಳಿರುವವೋ ಆಕುದುರೆಯು ಹದಿನೈದನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ ಭಯಪೀಡಿತವಾಗಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದುರೇಖೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಅಶ್ವವುಹದಿನಾರನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ವಾತರೋಗದಿಂ ಮೃತವಾಗುವದು, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಉಳ್ಳ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಮುಸುಡಿಗಿಂತಲೂಸ್ವಲ್ಪಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಆಕುದುರೆಯು ಹದಿನೇಳನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಯೂಪಸ್ತಂಭದಂತೆಯೂ ಪತಾಕಾಶೋಭಿತವಾದ ವೃಕ್ಷದಂತೆಯೂ ಒಂದುರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಹದಿನೆಂಟನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಯಾವಕುದುರೆಗೆ ಮುಸುಡಿಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಪಿಲವರ್ಣವುಳ್ಳ, ರೇಖೆಯುಕಾಣಲ್ಪಡುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವುಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇವರುಷದಲ್ಲಿ ವಿಪದಿಂಮೃತವಾಗುವದು; ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆ ಅಶ್ವಗಳಪೂರ್ಣಾಯು ಲಕ್ಷಣಗಳಂಪೇಳುವೆನು, ಯಾವಅಶ್ವದಮುಸುಡಿಯು ಹೋಮಸಾಧನವಾದ ಸ್ಮಶ್ತಿಕೃತನಂತಿರುವ ರೇಖೆಯಿಂದಲೂ, ಸ್ವಸ್ತಿಕದಿಂದಲೂ, ನಂದ್ಯಾವರದಿಂದಲೂ, ವರ್ಧಮಾನವೆಂಬ ರೇಖೆಯಿಂದಲೂ, ಬೆಲ್ವವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ರೇಖೆ

ಯಿಂದಲೂ ಗೂಡಿರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಮುಂಪುತ್ತುವರುಷ ಜೀವಿಸುವದಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿಕೋಪ್ಪವೆಂಬ ರೋಗದಿಂವು ತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಯಾವಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಚಿಹ್ನೆ ಯಾದರೂ, ವಕ್ರಚಿಹ್ನೆ ಯಾದರೂ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಮುಂಪುತ್ತುಂದನೊ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಯಾವ ಅಶ್ವದ ಮುಸುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಚಿಹ್ನೆ ಯು, ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಚಿಹ್ನೆ ಯು ಇರುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಮುಂಪುತ್ತು ಠಡೆನೊ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೃತಿಯನ್ನೈದುವದು, ಇನ್ನು ಅಶ್ವಗಳ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು :- ಅಶ್ವವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಎದ್ದು ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ನೋಡಿ ಧ್ವನಿಯಂಗೈದು ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಬಗೆದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವದು. ಯಾವ ಕುದುರೆಯು ಮಲಗಿದ್ದು ಎದ್ದು ಬಂದಾವರ್ತಿ ಮೂತ್ರವನ್ನಾಗಲೀ ಪುರೀಪವನ್ನಾಗಲೀ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ಪಜಲವನ್ನಾಗಲೀ ಬಿಡುವದೋ ಆ ಅಶ್ವವು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು. ಯಾವ ಕುದುರೆಯು ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡುವದೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ಪರರಾಯರಂಜು ಬರುವದೆಂದು ಸೂಚಿಸುವದು. ಕುದುರೆಯಪುಚ್ಚವು ರೋಮಾಂಜಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಅಶ್ವದ ಬಡೆಯಂಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತ್ರದ ಪ್ರಯಾಣಉಂಟಾಗುವದು, ಯಾವಕುದುರೆಯು ಪುಚ್ಚದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯೋಳ್ ಅಗ್ನಿಕಣಗಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವದೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ಪ್ರಯಾಣವಂತರಳುವ ಬಡೆಯಂಗೆ ನಾಶವಂಕೊಡುವದು, ಕುದುರೆಯು ಎಡದಪಾದದಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಒಗೆಯುತ್ತ ದೀನವಾದಮನಸ್ಸುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುವದೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ಬಡೆಯಂಗೆ ಪರಾಜಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು, ಯಾವಕುದುರೆಯು ಮೂತ್ರಪುರೀಪಗಳನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಬಿಡದೆ ತಡೆದು ತಡೆದು ಬಿಡುತ್ತ ದೀನವಾದಮನಸ್ಸುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಧಾರೆಯಂ ಬಿಡುವದೋ ಅದು ಅರಸಿಗೆ ಅಪಜಯವಂಕೊಡುವದು, ಯಾವಕುದುರೆಯು ಧ್ವನಿಯು ದುಃಖಪಡುವ ಜನರಧ್ವನಿಯಂತೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ದೀನಭಾವದಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವದೋ ಆ ಕುದುರೆಯು ಬಡೆ

ಯಂಗೆ ಅಶುಭವಂಕೊಡುವದು, ಯಾವಕುದುರೆಯು ಉಚಿತವಾದ ಗ್ರಾಸವು ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಗ್ರಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಖದಿಂದ ಧೂಳಿಗಳನ್ನಾದರೂ, ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಾಡಿದ ತೃಣಕಾಷ್ಠಗಳನ್ನಾದರೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಧ್ವನಿಯುಂಟಾಗುವುದೋ ಆಕುದುರೆಯು ತನ್ನ ಬಡೆಯಂಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು; ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನೇ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಯಾವದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಯಾವಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಪಡೆದಿರುವವೋ ಆಯಾಮದೇಶದ ಭೇದಗಳಂ ಆಯಾಮದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆಗಳಲಕ್ಷಣಗಳಂಕೂಡ ವೇಳುವೆನು. ಸಾವಧಾನದಿಂ ಕೇಳುವನಾಗು, ಕಾಂಭೋಜ ಬಾಹ್ಯಕ ವನಾಯುಜ ಆರಪ್ಪ ಗಾಂಧಾರ ಚಾಂಪೇಯ ಸಿಂಧು ತೈತಿಲ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರ ಮೇಚಕ ಉಪಮೇಚಕ ಕುಲಜ ಉಪಕುಲಜ ತ್ರಿಗರ್ತ ಅರ್ಜುನ ಸಾವಿತ್ರ ಯೋಧೇಯ ಯಾವಂತಿಯವನ ಹ್ರಸ್ವಯವನ ಭಾವವಿಷಮ ಕಂದರ ವರ್ಷಕ ಅವಂತಿ ಔರಸ ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಕಾನಕ ಪರ್ವತ ದಕ್ಷಿಣಮದ್ರ ಉತ್ತರಮದ್ರ ನಾದೇಯ ದ್ವೀಪ್ಯ ಕೇಕಯ ಅಪರಾಂತ ವಸಂತಕ ಸೌರ ಗರದ ಸೈಂಧಿಕ ಕ್ಷುದ್ರಕ ಆವರ್ತಕ ಕಳಿಂಗ ಮೌಕುಲ ಐರಾವತ ವನವಾಸಿ ತ್ರಿಲಿಂಗ ಕ್ರಂಧನ ಸುರಾಪ್ಪ ಉಪಾವೃತ್ತ ಸಾಲ್ವ ಕುರುಪಾಂಚಾಲ ವಾಙಲ ಅಭೀರ ಈಶೇಸರುಗಳುಳ್ಳ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಶ್ವಗಳಕುಲಗಳು ಐವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿರುವವು:— ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಭೋಜದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳು ಮಹಾ ಬಲವು ವೇಗವು ವಿಶಾಲವಾದಹಣೆಯು ಜಘನವು ಕತ್ತು ಎದೆಯು ಉದ್ದವಾದಕಂಠವು ಮುಖವು ಕಿರಿದಾದಅಂಡಗಳು ಮೇಥ್ರವು ಆಸನವು ಚನ್ನಾಗಿರ್ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕಾಲುಗಳು ಘಟ್ಟಿಯಾನಗೊರಸುಗಳು ಮೈಡೂರ್ಯದಂತಿರುವನೇತ್ರಗಳು ಶ್ವೇತವರ್ಣವು ಕೆಂಪುವರ್ಣವು ಕಪ್ಪುವರ್ಣವಿಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು ಮಿಶ್ರವರ್ಣವಿಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು ಹ್ರಸ್ವವಾದಬಾಲವು ಮೃದುಗಳಾದರೋಮಗಳು ಕಿರಿದಾದಬೆನ್ನು ಇನ್ನು ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ವರಾಂಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಸದ್ವಲಕ್ಷಣಗಳಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮನೋನುಗುಣ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವಾಗಿ ಮತ್ತು ವರುಳವಾದ ಮೋಣಕಾಲು ತೊಡೆಗಳುಳ್ಳ

ವಾಗಿ ಕೃತವಾದುದು. ಮೊಳೆಗಳಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ದಪ್ಪವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಬಳ್ಳಿಗುಣವುಳ್ಳವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜೇನು ಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಕಂಡು ಹುಂಕಾರವೆಂಬೊಡುತ ಸುಖದಿಂದ ಸಂಚಾರವೆಂಬೊಡುತ, ಸರ್ವದಾರಕ್ಷಕನಿಗೆ ಹಿತವನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಂಭೋಜದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾಗಿರುವವು. ಬಾಹ್ಯೋಷದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಂಭೋಜದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗ ಸೌಪ್ತನವು ವರ್ಣವು ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವಾಗಿ ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಪಾದಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೀರ್ಘವಾದ ಬೆನ್ನು ಶೌರ್ಯವು ಸ್ವಭಾವವು ವಿಶಾಲಗಳಾದ ಸ್ತಂಭಗಳು ದೀರ್ಘವಾದ ಕಂಠವು ಮುಖವು ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತಿರುವವನೊವು ದೈನ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಸರ್ವದಾ ಕೋಪವುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವವು ದಂತಗಳಂಕಡಿಯೊಣವು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಕಾಂಭೋಜದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸ್ಥವಾದ ಸ್ಥಿಲವು ನಿಟವು ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಮಹಾಸಂಕಟದಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಿಡುವು ನಂಬಿಟ್ಟು ಜೋಗದೆಯಿರುವ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಬಾಹ್ಯೋಷದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ ಕುದುರೆಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾಗಿರುವದು, ಶರೀರ ಲಾಘವವು ಅತಿ ಚಂಡವಾದವೇಗವು ಚಪಲ ಸ್ವಭಾವವು ದೈನ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರೋಣವು ದೀರ್ಘವಾದ ದುಂಡಾದ ಸರ್ವವಯಂಗಳು ಏಕರೂಪಗಳಾದ ಶೋಭನಗಳಾದ ನೇತ್ರಗಳು ಹ್ರಸ್ವಗಳಾದ ಅಂಡಮೇಥ್ರಗಳು ಗೂಟೆ ದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕಾಂಭೋಜದೇಶದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಶರೀರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಗಳಾಗಿ ಬೋಗಿ ದಹೆಗಳುಗಳು ಅಧಿಕವಾದ ಕಾಯಬಲವು ದೃಢವಾದ ಗೊರಸುಗಳ ಸಮೀಪದ ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳು ಸ್ಥಿಲವಾದ ಪಾದಗಳು ವಯೋಸುರೂಪವಾದ ನಾನಾ ವರ್ಣ ವಿಶೇಷಗಳು ಅಂಡದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವು ದೀರ್ಘವಾದ ಶರೀರವು ಮೇಳುದಂತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ವನಾಯುಜ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಪ್ರಸ್ಥವಾದ ಬೆನ್ನು ಶೋಭನವಾದ ಮುಖವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಬಾಲವು ಮಂಗಳಕರವಾದ ನೇತ್ರಗಳು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಸ್ಥಿಲವಾದ ಪೂರ್ವಕಾಯವು ಮೃದುವಾದ ನುಣುಪಾದ ರೋಮಗಳು ಶಿಲುವಾದ ಹ್ರಸ್ವವಾದ

ಗೂಟದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳು ದೃಢಗಳಾದ ಹರಡುಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಪಾದಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೆಂಪುಗೂಡಿದ ನಾನಾವರ್ಣವು ಮತ್ತೊಂದು ಹಸರುಕೂಡಿದ ನಾನಾವರ್ಣವು ಅಧಿಕವಾದ ವೇಗವು ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಮುಗ್ಧ ಸುವದು ಮೊದಲಾದ ಮುಗುಣಗಳಿಂದ ರಹಿತಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಆರಂಭದೇಶೋತ್ಪನ್ನಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಕರೀಕೋಳಿಗಳಂತೆಯೂ ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಂಗಗಳಂತೆಯೂ ಖ್ಯಾತವಾದ ಧೂಮ್ರ ಮೊದಲಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸಮವಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಅಂಗಗಳು ದೃಢವಾಗಿ ವಿಷಮವಾದ ಶರೀರದ ಉತ್ತರಾರ್ಧವು ತುಂಡಾಗಿ ಉನ್ನತಗಳಾದ ಅವಯವಗಳುಳ್ಳ ಶರೀರದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಚಂಡಸ್ವಭಾವವು ಮಂಡಲಾಕಾರವಾದ ದಪ್ಪವಾದ ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನ ಕೇಸರಗಳು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೃಶವಾದ ದೀರ್ಘವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳ ಅಶ್ವಗಳು ಗಾಂಧಾರ ದೇಶೋತ್ಪನ್ನಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಮಂಡಲಾಕಾರವಾದ ಹೆಗಲು ಬೆನ್ನು ಸ್ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧವು ಹುಲ್ಲೆ ಕರುವಿನಂತೆ ಅತಿ ಚಪಲಕಿಗಳಾದ ಜಂಘೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೃಶಗಳಾದ ಅವಯವಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪರಾಕ್ರಮವು ಕಾಯಬಲವು ವೇಗವು ಮೃದುವಾಗಿ ನುಣುಪಾದ ರೋಮಗಳು ಸ್ಥೂಲಗಳಾದ ನೇತ್ರಗಳು ದೃಢಗಳಾದ ಪಾದಹರಡುಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಂಗಗಳುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಚಾಂಪೇಯದೇಶೋತ್ಪನ್ನವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವವು, ಸ್ಥಿರವಾದ ಪಾದಗಳು ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ನಿತಂಬಗಳು ದೀರ್ಘವಾದ ಕಂಠವು ಮುಖವು ಸ್ಥೂಲಗಳಾದ ನೇತ್ರಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾದ ಮೃದುಗಳಾದ ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನ ಕೇಸರಗಳು ಗೂಟದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ದಪ್ಪವಾದ ದೇಹವು ಅಧಿಕವಾದ ಶ್ವಾಸಗಳು ಮೃದುವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಟವಾಯಿ ತುಟೆಗಳು ಲಂಬಗಳಾದ ಅಂಡಗಳು ಮೇಢ್ರವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ಸಿಂಧುದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದೆನಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕಂಠವು, ದವಡೆಯು ಬಾಲವು ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನ ಕೇಸರಗಳು ಮೇಢ್ರವು ಅಂಡಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗಳಾದ ನೇತ್ರಗಳು ಮೇಲಕ್ಕಾಗಿಬೋಗ್ಗಿದ ಕಂಠವು ಅತ್ಯಂತ ಲಾಘವವು ದೃಢಗಳಾದ ಪಾದಗಳು ಹರಡುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದಣೆಯು ಎದೆಯು ಕಪಿಪಶ್ಚಾದ್ಯಾಗವು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಾಯಬಲ ವೇಗಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾ

ರದಿಂದಲು ಬಹುದೂರ ಮೂರ್ಗ ಸಂಚಾರದಿಂದಲು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ೭, ಮುನಂ
ಹೊಂದವೇ ಕ್ಷುತ್ರಿ ಸಾಸಾರಂಶಗಳಾಗಿರುವ ಕುದುರೆಗಳು ತೈಲವೇ
ಶೋತ್ಸನ್ನಗಳು; ಶೋಧನವಾದ ಅಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗ ಸೌವ್ಯವು, ದುಷ್ಟವಾ
ದ ವ್ಯಾಪಾರವು, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದವೆಯು, ಗೂಟದಂತೆ ಬಲಿ
ಸದಿರುವವುಗಳು, ವ್ಯಕ್ತವಾದವುಗಳು, ವಿಸ್ತಾರಗಳಾದವುಗಳು, ದೀರ್ಘ
ವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಂಠವು, ಗುಪ್ತಗಳಾದವುಗಳ ಸಂಧಿಗಳು, ಉನ್ನತಂ
ಗಳಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದವೆನ್ನು, ಬಲುವಾದ ಮೋಣಕಾಲುಗ
ಳು, ಹ್ರಸ್ವಗಳಾದ ಹರಡುಗಳು, ಬಾಲವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯರೇಖೆ
ವು, ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಅಕ್ಷಂತರೋಮಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂ
ಡಿರುವ ಅವಯವಗಳು, ಅನೇಕವರ್ಣಗಳಾದ ಸರಗಳು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಅತಿ
ಸಾಧುಗಳಾಗಿ ಸರ್ವದಾನಂದೇರಿತಿಯುಳ್ಳ ವಿಚಿತ್ರಗಳಾದ ಅತ್ಯಗಳು ಪಾಟಿ
ಲೀ ಪುತ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದೊಂದಿರುವುದು; ಮೃದುವಾದವೆನ್ನು. ಚಕುಲವು
ದೃಢವು ಅಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಮವಾದವ್ಯಭಾವವು, ಮಧ್ಯಮವಾದವರಾಕ್ರ
ಮವು, ಬಲವು, ವೇಗವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಮೇಷಕವೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೊಂ
ದಿರುವುದು; ಧಪ್ಪವಾದಬಾಲವು, ಚಕ್ರತ್ತಿಸಂರಂಗಗಳು ಮೃದುವಾದಅಂ
ಗಳು, ದುರ್ಬಲವಾದಗೊರಸುಗಳೂ, ಕೃಶವಾದವೆವು, ಶೋಧನವಾದವ
ರಡುಗಳು, ಉನ್ನತವಾಗಿದುಮರಸ್ಸು, ಕಂಠಗಳು, ಕಿರಿದಾದವೆವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ
ಹ್ರಸ್ವಂಗಳಾಗಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣರಂಶಗಳಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪವುಳ್ಳವುಗಳೂ
ವಂಪಡೆದಿರುವ ಕುದುರೆಗಳು ಉಪಮೇಷಕವೇಶದೊಳ್ ಜನಿಸಿದೊಂದಿರು
ವುದು; ದೀರ್ಘವಾದ ಬೆನ್ನು, ಕತ್ತು, ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಮೇಧ್ರವು, ಅಂಜಗಳು, ವ
ರುಳವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದಮುಖವು, ಶೋಧನವಾದ ಹರಡುಗಳು, ದೀರ್ಘ
ವಾದ ಬಾಲವು, ಕೇಸರಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದವೊಂದುವು, ಚರ್ಮವು, ಕಿರಿದಾದ
ಯವೆಯು ಉಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಕುದುರೆಯೇಶದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳು; ಕೃಶವಾ
ದಕತ್ತು, ತೊಡೆಗಳು, ಹರಡುಗಳು, ಚಕ್ರತ್ತಿಸಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾದಕೇಸರಂ
ಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಕಿರಿದವು, ಸ್ವಲ್ಪಬಲವು, ಹರಾಸುಮುಳ್ಳವಾಗಿ
ಗಿಡ್ಡಾದಕಿರಿದವುಳ್ಳವಾಗಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಾದವುಗಳಾದಕುದುರೆಗಳಗನವಾ

ನಗಳಾದಬೆನ್ನೆ ಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ, ಕಲಿಸಸ, ಧಾವಗಳಾದಕುದುರೆಗಳು, ಉಪಕುಲಜದೇಶದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಿದೊಂದಿರುವುದು; ಮೃದುವಾದಸ್ವಭಾವವು, ಹ್ರಸ್ವವಾದಕತ್ತು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಯದೆಯು, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಗಳಾದಕೇಸರಗಳು, ಮೋಲದರೋಮಂಗಳಂತಿರುವ ರೋಮಗಳು, ಕೋಧವುಳ್ಳ ಭಾವವು, ಬಲವು ಉಳ್ಳವಾಗಿನೋಲದ ಕೋರಿದಾಡೆಯಂತೆ ಕೋರಿದಂತಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿಗೊರಸುಗಳನ್ನಿರಿಸುವಕುದುರೆಗಳುತ್ರಿಗರ್ತದೇಶೋತ್ಪನ್ನಗಳೆಂದರಿವುದು; ವಿಸ್ತಾರವಾದಯದೆಯು, ಕತ್ತು, ದೃಢವಾದ ಕೇಸರಗಳು, ನೇತ್ರಗಳು, ಕೋಭನವಾದಮುಖವು, ಹರಡುಗಳು, ಉದ್ದವಾಗಿ ಜೋಲುವಅಂಟಗಳು, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವನ್ನನುಸರಿಸಿದ ನಾನಾವರ್ಣಗಳು, ಕ್ರೂರವಾದಸ್ವಭಾವವು, ಅಧಿಕವಾದಬಲವು ಉಳ್ಳಕುದುರೆಗಳು ಅರ್ಜುನದೇಶೋತ್ಪನ್ನಗಳು; ಹ್ರಸ್ವವಾದಬೆನ್ನು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಜಘನವು, ದೃಢವಾದಶರೀರವು, ರೋಷವು, ವಕ್ರವಾದಮುಖ, ದೀರ್ಘವಾದಹೆಗಲಿನಕೇಸರಗಳು, ಮೃದುವಾದಅಂಗವು, ಕೋಭನವಾದ ನೇತ್ರಗಳು, ಧವ್ಪವಾದಪಾದಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಯದೆಯು, ಬಾಲವು, ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಸ್ವೇದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಉಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಸಾವಿತ್ರಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೊಂದಿರುವುದು; ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಕರ್ಣಗಳು, ಓಪ್ಪಗಳು ಉಳ್ಳವಾಗಿ, ಪರಾಕ್ರಮವು, ಬಲವು, ವರುಳವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉನ್ನತವಾದಕತ್ತು, ಗುಂಡಾಗಿರುವಬೆನ್ನು, ತೊಡೆಗಳು ಗೊರಸುಗಳು ಮುಖವು ಸ್ವಲ್ಪಪಿಂಗಳವರ್ಣವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಚರ್ಮವು, ರೋಮಗಳು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳೋಳ್ ವಿತದಮಾಣಿಕಾಣಾತ, ಮಾರ್ಗವನ್ನಡೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರವಂವಹಿಸುವವಲ್ಲಯೂ ಅತಿವೇಗ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಯೋಧೇಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೊಂದಿರುವುದು; ಯಾವಂತೀದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ ಕುದುರೆಗಳೂ ಇದೇಲಕ್ಷಣಗಳೆಂಕೂಡಿರುವವು; ಕೋಭನವಾದ ಹಣೆಯು, ನೇತ್ರಗಳು, ಅಂಗಗಳು, ಕೃಶವಾದಬೆನ್ನು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವರುಳವಾದಮುಖವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಚರ್ಮವು, ರೋಮವು, ಗೂಟೆದಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳು, ಶೀಘ್ರವಾದನಡೆಗಳು, ಕೋಭನವಾದಜಘನವು, ಯದೆಯು, ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಶರೀರವು, ಬಳ್ಳೆಬುದ್ಧಿಯು, ವಿಜೇತ್ರವಾದವರ್ಣಗಳು, ಮ

ಧಸ್ಪವಾಠಮೋಣಕಾಲುಗಳು, ಪರಾಕ್ರಮವು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣವನ್ನನು
ಸುರಿದ ಚಿತ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಔರಸವೇಶದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ್ದಿಂದರಿ
ವುದು; ಜನ್ಮಾಗಿತುಂಬಿದ ಶರೀರವು, ಧಸ್ಪವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದಹಣೆಯು.
ಅಧಿಕವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವು, ನೆಟ್ಟನೆನಿಂತಿರುವ ಕರ್ಣಗಳು, ಶೋಭನವಾದ
ರೋಮವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಹೃದಯವು, ಉಪ್ಪದಂತವಿಸ್ತಾರವಾದಮುಖವು
ದೃಢವಾದ ಅಂಗಗಳು, ಪಾದಗಳು, ತಾರ್ಕನಾದ ಸ್ವಭಾವವು, ಕೆಂಪುನರ್ಣ
ದಿಂಮಿತ್ರವಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಣವುಪ್ಪಟ್ಟವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿಗಲಾದ ಕುದುರೆಗಳು
ಕಾತ್ಯೇರಿದೇಶಸಂಜಾತಂಗಳು, ಜಲತೃಣಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸಕಾ ಎಂ
ಬನುಪಾನದಿಯತೀರಗಳು, ಸಕಾನಕಗಳನಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವವು, ಪೂರ್ವಕಾಯ
ಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತಮಾಗಿ, ಪಶ್ಚಾತ್ಕಾಕಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಉನ್ನತಮಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ
ವಿಸ್ತಾರಉಳ್ಳಕತ್ತು, ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕೇಸರಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪವರ್ತುವಾದ
ಮುಖವು, ದೀರ್ಘಗಳಾದಅನಯವಂಗಳು, ಉದ್ದವಾದ ಪಾದಗಳು, ಹೊ
ಟ್ಟೆಯು, ತುಂಬಿದಶರೀರವುಉಳ್ಳವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದುಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಲೀ,
ದೇನು ಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಕಂಡು ಗಂಭೀರಮಾಗಿ ಧ್ವನಿಗೈವ ಕುದುರೆಗಳು
ಸಕಾನಕ ದೇಶದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ್ದು; ಶೋಭನವಾದ ಕಂಠವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜ
ಘನವು, ವಕ್ಷಸ್ಥಲವು, ಗಳಿತವಾದ ಬಿನ್ನು, ಶರೀರವು, ದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಲವು
ಕೇಸರಗಳು, ಅಧಿಕವಾದ ವೇಗವು, ಬಲವು, ಧೈರ್ಯವು, ದೃಢವಾದಪಾದಗಳು,
ಉಪ್ಪವಾಗಿ ಸಕಲಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿದು ಪೋಗುವ ಅಶ್ವಂ
ಗಳು ಪರವತದೇಶದೋಳ್ಪಟ್ಟದವೆಂದರಿವುದು; ದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಲಗಳು ಕೇ
ಸರಂಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಿವಿಯು, ಅತ್ಯಂತವೇಗವು, ದುಷ್ಟವಾದಸ್ವಭಾವವು,
ವ್ಯಾಪಾರವು, ದೃಢವಾದ ಪಾದಗಳು ಗೊರಸುಗಳು, ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತ ವರ್ಣ
ವು ದಸರುನರ್ಣದಿಂ ಕೂಡಿದ ಚಿತ್ರವರ್ಣವಾದರೂ ಉಪ್ಪವಾಗಿ ಸಕಲಕಾ
ರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಥನಾದ ಸಾಲಿಯೆಂಬಲು ಸ್ವಾಭೀನಂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ
ಲತಕ್ಕಗಳಾದ ಕುದುರೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣಸಮುದೋತ್ತರಸಮುದ್ರಗಳೆಂಬ ದೇ
ಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವೆಂದರಿವುದು; ಚಿತ್ತಸ್ಥಾ ಎಂಬ ನದಿಯು, ಸರಸ್ವತೀ ಎಂ
ಬ ನದಿಯು ಇವುಗಳ ತೀರಂಗಳೊಳಿರುವ ದೇಶಗಳು ನಾದೇಯಂಗಳನಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟವನು, ಇರಾವತಿಯ ಎಂಬ ನದಿಯು, ವಿಸಾಖಾ ಎಂಬ ನದಿಯು, ಶತದ್ರೋ
 ಎಂಬ ನದಿಯು ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೀಪಗಳೂ ಕೂಡ ನಾದೇಯಂ
 ಗಳೆನಿಸಿಕೊಟ್ಟವನು; ಸದೋಷೀರವಲ್ಲ ಪುಟ್ಟದ ಕುದುರೆಗಳು ನಾದೇಯಂಗಳೆಂ
 ಬವಾಗಿಯೂ, ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ ಕುದುರೆಗಳು ದ್ವೀಪಗಳೆಂಬದಾಗಿ
 ಯೂ ದೇಶವು; ಈಕುದುರೆಗಳು ಕುಭಕರಂಗಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಳಿಂದ
 ಲು, ದೀರ್ಘವಾದ ಕತ್ತಿಸಿದವೂ ಯುಕ್ತವಾದ ಮುಖ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಶೋಭ
 ನವಾದ ಬಾಲಗಳು, ಜಘನಪ್ರದೇಶಗಳು, ಮಂಗಳಕರವಾದ ರೆಪ್ಪೆಗಳು ಉಳ್ಳ
 ವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮುಖವು, ಮೂಗುಗಳು, ದೀರ್ಘವಾದ ಕಂಠವು,
 ಧವ್ವವಾದ ಶ್ವನವು, ಅತಿದೀರ್ಘಂಗಳಾದ ಬಾಹುಗಳು, ಕೇಸರಗಳು, ದೃಢವಾ
 ದ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪಾದಗಳು ವುಳ್ಳವಾಗಿ ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕುದುರೆ
 ಗಳು ಕೇಕಯದೇಶದೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದೆಂದರಿವುದು; ವಿಶಾಲವಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗ
 ಳು, ಅಧಿಕವಾದ ಬಲವು, ಬಲುವಾದ ಕಂಠವು, ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶವು,
 ತೊಡೆಗಳು, ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಸ್ಥೂಲಗಳಾದ ಅಂಟಗಳು, ಜೋಲುನ ಕಿವಿಗಳು,
 ಅಂಟಗಳ ಸಮಾವದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಸ್ವಭಾವದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ
 ಕುದುರೆಗಳು ಅಪರಾಂಶದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟದವೆಂದರಿವುದು; ದೀರ್ಘವಾದ ಕತ್ತು,
 ಮುಖವು, ಹುಲಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಬೆನ್ನು, ಕಿವಿಗ
 ಳು, ಮೇಥ್ರವು, ದೃಢವಾದ ಪಾದಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಸು, ಜಘನಪ್ರ
 ದೇಶವು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಕ್ರೂರಸ್ವಭಾವಗಳಾದ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಅಶ್ವಗ
 ಳು ವಸಂತಕದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವೆಂದರಿವುದು; ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಬೆನ್ನು, ದೃಢವಾದ
 ಶರೀರವು, ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾದ ನಡೆಯುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿಂದ ನರ್ತನವಂ
 ಮಾಡುವಂತಿರುವ, ಸಮವಾಗಿ ತುಂಬಿರುವ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಪ್ರಹಾರದಿಂದತಿ
 ಶೀಘ್ರಗಮನವಂ ಹೊಂದುತ ಮದಿರಿ ಕ್ಷಮಾಯುಕ್ತಂಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ಸೌ
 ವೀರದೇಶದೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದೆಂದರಿವುದು; ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಪಚ್ಚಡಗಳು, ಹುಬ್ಬುಗಳ
 ಮಧ್ಯವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ, ಶಿರಸ್ಸು, ಕಂಠಪ್ರದೇಶವು, ದೃಢವಾದ ಪಾ
 ದಗಳು, ಹ್ರಸ್ವವಾದ ನೇತ್ರಗಳು, ಬೆನ್ನು, ಪಾದಗಳು ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಮಂದಬುದ್ಧಿ
 ಗಳಾದ ಅಶ್ವಗಳು ದರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವೆಂದರಿವುದು; ಸ್ಥೂಲವಾದ ಪಾದಗ

ಳು, ರೋಮಗಳು, ಚರ್ಮವು. ದೀರ್ಘವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೇಹವು, ಅಧಿಕವಾದ ಬಲವು, ಮೇಗವು, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಜೊಟ್ಟೆಯು, ಮೋಣಕಾಲುಗಳು, ಉಚ್ಚವಾಗಿರುವ ಕುದುರೆಗಳು ಸ್ವಂಭವದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ್ದೆಂದರಿವುದು; ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಚ್ಚಡಗಳು, ಆಸನವು ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವು, ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಿಯವಾದ ದೇಹಕಾಂತಿಯು, ಲಂಬವಾದ ತುಟೆಯು, ಕಿವಿಗಳೂ, ಹ್ರಸ್ವವಾದಕಂಠವು, ಉಚ್ಚವಾಗಿ ಅತಿ ರೋಷದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದ ಕಂಗಳುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಮೂಳವೆಂಬ ಕ್ಷುದ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಕ್ಷುದ್ರಕಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು; ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕರ್ಣಗಳು, ಗಂಭೀರವಾದಧ್ವನಿಯು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಶರೀರವು, ಕೋಮಲವಾದಕಂಠಪ್ರದೇಶವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಪಚ್ಚಡಗಳು, ಯದೆಯು, ಸ್ವಲ್ಪಬೋಗ್ಗಿರುವಮುಖವು, ದೃಢವಾದಉಭಯಪಾಶ್ವಗಳು, ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕೇಶಗಳು, ಮಧ್ಯಮಶರೀರಬಲವು ವುಳ್ಳವಾಗಿ ಕಠಿನಪ್ರಕೃತಿ ಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಕುದುರೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಆವರ್ತಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಂ ಪಡೆದಿರುವವು, ಸ್ಥೂಲಗಳಾದಪಾದಗಳು, ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕರ್ಣಗಳು, ದೃಢವಾದಗೊರಸುಗಳು, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾದಕೂರವು, ಸ್ವಲ್ಪಬೋಗ್ಗಿರುವಮುಖವು, ಲಂಬವಾದಅಂಟಗಳು, ಮೇಥ್ರವು, ಸ್ವಲ್ಪಬಲವು, ವುಳ್ಳಕುದುರೆಗಳು, ಕಳಿಂಗದೇಶದೋಳು ಜನಿಸಿದ್ದೆಂದರಿವುದು; ಸ್ಥೂಲವಾದರೋಮಗಳು, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು, ಕೋಪಸ್ವಭಾವವು, ಹ್ರಸ್ವವಾದಬೇನ್ನು, ಅಂಗಗಳು, ಜಘನಗಳು, ಧಪ್ಪವಾದ ಹರಡುಗಳು, ಮೋಣಕಾಲುಗಳು, ಮಂದವಾದಬುದ್ಧಿಯು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದಬಲವು, ವಿಸ್ತಾರವಾದಆಸನವು, ಉಳ್ಳವಾಗಿ ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹರಹಿತಂಗಳಾದ ಕುದುರೆಗಳು ಮೌಕುಲದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ್ದೆಂದರಿವುದು; ಸ್ಥೂಲವಾದ ರೋಮಗಳು ಅಸ್ಥಿಗಳು ಬಾಲವು, ಸ್ವಲ್ಪಬಲವು, ಶುಭ್ರವರ್ಣವೆನ್ನಿಸುವನಾನಾಬಣ್ಣವು, ವಿಷಮಗಳಾದ ಅಂಗಗಳು, ದೃಢವಾದಗೊರಸುಗಳು, ಸ್ಥೂಲವಾದ ಚರ್ಮವು ವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು ಐರಾವತದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದಐರಾವತ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೆಂದರಿವುದು, ಕಿರಿದಾದಬೆಟ್ಟತೋಡೆಗಳು, ಕಟಪುರೋಬಾಗವು, ಪೂರ್ವಕಾಯಮೋಳು ಘಟ್ಟಯಾದ ಅಂಗಂಗಳು, ಮಧ್ಯಮವಾದ ಬಲವು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ

ವಿಕಾರವು, ಪುಟ್ಟವಾದ ಕಾಲಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯು ಕ್ಷಂಗಳಾದ ಮಂದಸ್ವಭಾವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕುದುರೆಗಳು, ದ್ವಿಜವಾದಲ್ಲಿ ವಸವಾಸ ಕಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಕ್ರೋಧ ಸ್ವಭಾವವು ಕಾಡು ಹಂದಿಯಂತೆ ಧ್ವನಿಯು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಅಂಗಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎದೆಯು ಧವ್ವವಾದ ಹೆಕ್ಕತ್ತು, ದೃಢವಾದ ಹರಡುಗಳುಳ್ಳ, ಕುದುರೆಗಳು ತಿಲಿಂಗವೆಂಬ ಕುದುರೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಗಳಾದ ಅವಯವಗಳು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವು, ಉದ್ದವಾದ ಕಿವಿಯು, ತುಟಿಗಳು, ಕಟಪುರೋಘಾ ಗವು, ಹೀಸವಾದ ವರ್ಣವು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವು, ದೃಢವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಹರಡುಗಳು, ಬಾಲಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವಗಳು ಕ್ರಥನವಾದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ದ್ವಂದರಿವುದು; ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮನೋಹರಗಳಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾದ ತೊಡೆಗಳು, ಅವಯವಗಳು, ಪಾದಗಳು, ದೃಢವಾದ ರೋಮಗಳು, ಹರಡು ಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಮೋಕಾಲುಗಳು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವು, ಶುಭಗಳಾದ ಪಾದಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕುದುರೆಗಳು ಸುರಾಪ್ಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ದ್ವಂದರಿವುದು; ಮಂದಸ್ವಭಾವಗಳಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಬಾಲವು, ಹೊಟ್ಟೆಯು ಜೋಲುನಕಿವಿಗಳು, ಹೆಕ್ಕತ್ತು, ಕಟವಾಯಿ, ಅಂಡಗಳು, ಮೇಧ್ರವು, ಗಿಡ್ಡಾ ಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೆನ್ನ. ದೃಢವಾದ ತೊಡೆಗಳು, ಪಿಂಗಲ ವರ್ಣವಾದ ನೇ ತ್ರಗಳು, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಶ್ವಗಳು ಉಪಾನ್ಯಾತವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ್ವಂದರಿವುದು, ಸ್ಥಿರಗಳಾದ ಅವಯವಗಳು, ದ್ರವ್ಯವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಒಟುವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಂಠವು, ದೀರ್ಘಗಳಾದ ಕಿವಿಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎದೆಯು, ವಿಕಾರಯು ಕ್ಷವಾದ ಹಿಂಭಾಗವು, ತೀಕ್ಷ್ಣಸ್ವಭಾವವು, ಕೃಶವಾದ ಬಾಲವು, ಕೇಸರಂ ಗಳು ಸಿಲುಕುವ ಚರ್ಮವು ಮಧ್ಯಮವಾದ ಬುದ್ಧಿಯು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕುದುರೆಗಳು ಸಾಲ್ವವೇಶದೋಳ್ಪಟ್ಟವು; ಪೂರ್ವಾರ್ಧದೋಳ್ ಬೋಗಿರುವ ಅಂಗಗಳು, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಅಂಗಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಬುದ್ಧಿಯು ವುಳ್ಳವಾಗಿ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಗ್ಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರವೆಂಬ ವಹಿಸೋಣದರಿಂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರ ಮವಂ ಹೊಂದುವ ಅಶ್ವಗಳು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟವವು, ದೀರ್ಘವಾದ ಮುಖವು, ಧವ್ವವಾದ ಅಂಗಗಳು, ಹೊಟ್ಟೆಯು, ತಗ್ಗಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ

ವು, ದವಡೆಯೂ ಕೂಡಾ ನಾಲ್ಕು ತಗ್ಗಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಚಕ್ರವು, ತುಟೆಗಳು, ಕೇಶಗಳು, ಜಂಘೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ನಾಲ್ಕು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಕರ್ಣಮಧ್ಯವು, ಪುಚ್ಚವು, ಕರ್ಣದ್ವಯವು, ಪೃಷ್ಠಭಾಗವೂ ಕೂಡಾ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಅಕ್ಷಗಳು ಶುಭಪ್ರದಂಗಳು, ಇಂತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶುಭಾಶುಭ ಸೂಚಕಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಆಯಾಯ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗವಿಭಾಗಂಗಳಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಅಥವಾತ್ಯಂಗಳಂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಉಸಾಧ್ಯಾಯನಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಶಿಷ್ಯನಾದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಅಶ್ವಗಳ ಅಕ್ಷಣಗಳಂ, ಜಾತಿಭೇದಂಗಳಂ, ದೇಶವಿಭಾಗಂಗಳಂ, ಶುಭಾಶುಭಂಗಳಾದ ಸುಳಿಗಳಂ, ಅವುಗಳ ಫಲಂಗಳಂ, ಗತಿಭೇದಂಗಳಂ, ಕೂಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ, * * * *

ಗದ್ಯ || ಕುಂಡಲಿತಯ ಖಂಡ ಪರಶು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲ ಚಂಡಮುಂಡ ಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾನುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲ ಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಪ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸ ಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧೌರೇಯ ಘಟಿಕಾ ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಭುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಂಜಾರಾಜ ಪುತ್ರ ನರಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹಿಶೂರ ಪುರನರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜಬಡೆಯರವರಿಂದರಸಿಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳ್ ಅಶ್ವಲಕ್ಷಣ ವರ್ಣನಾ ಕ್ರಮವೆಂಬ ಹದಿನಾರನೇ ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ. ಶ್ರೀ * * *

ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಶ್ವವು.

ಶುಭ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಂಹದಂತೆ ನಡೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮುಖವು, ಮುಂ

ಗಾಲುಗಳು, ಕೇಶಗಳು, ಹೆಕ್ಕತ್ತೂ ಕೂಡಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ಮೂಗು, ಶಿರಸ್ಸು, ಲಲಾಟವು, ಗೊರಸುಗಳು ಸಹಾ ಖುನ್ನತಂಗಳಾಗಿ, ತುಟೆಗಳು, ನಾಲಿಗೆಯು, ಗಂಡಸ್ಥಳಗಳು ಮೇಧ್ರವು, ಕೂಡಾ ರಕ್ತವರ್ಣಗಳಾಗಿಯೂ, ಮುಸುಡಿಯು, ಕಂಠವು, ಮಂಡಿಯು, ಪಾಶ್ವಗಳು ಕೂಡಾವಕ್ರಂಗಳಾಗಿಯೂ, ಗುದಸ್ಥಾನವು, ಕಟಪಶ್ಚಾತ್ಯಗಳು, ದಂತಗಳು, ನೇತ್ರಂಗಳೂ ಕೂಡಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ, ಕಂಕಳು, ಹೊಟ್ಟೆ, ನಡುವು, ದವಡೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ತಗ್ಗಾಗಿಯೂ, ಜಠ್ಮವು, ತುಟೆಗಳು, ಕೇಶಗಳು, ಜಂಘೆಗಳು ಸಹಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಪುಚ್ಛವು, ಕರ್ಣಮಧ್ಯವು, ಕರ್ಣದ್ವಯವು, ಪೃಷ್ಠಭಾಗ ಸಹಾ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಸಮವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಇವು ಮೊದಲಾದ ದಶಧ್ರುವಂಗಳುಳ್ಳ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾದ ಕುದುರೆಯು ತನ್ನ ಬಡೆಯನಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಂ ಸಂಪತ್ತಂ ಸುಖವಂ ಸಹಾ ಕೊಟ್ಟು ನಿರಂತರವಲ್ಲಾ ಪೂಜಾರ್ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಟ್ಟದ ಕುದುರೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು.

ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಶ್ವವು.

ಶರೀರವು ಶುಚ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾವಯವಂಗಳೂ ಒಂದು ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಾದರೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವರ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿರುವ ಸುಳಿಯು ಕಂಠಮೂಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೂ ಹಿರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಳಿ ಇದ್ದರೂ ಬಾಲಮೂಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೂ ಇವು ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದುರ್ಗುಣಂಗಳಿಂಜ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ದಶಧ್ರುವಂಗಳಿಂ ರಹಿತವಾಗಿ ಇರುವ ಅಶ್ವವು ಪೂಜೆಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಡೆಯಂಗೆ ದುಃಖವಂ ಬೀರುವ ನೀಚಾತ್ಮವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು.

ಹದಿನಾರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಪೂರಂಭ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿದ್ಯಾಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಎಲೈ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನೇ! ಈಗ ನೀನು ಪೇಳಿದ ರೀತಿಯೋಳ್ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲದೇಶಂಗಳೊಳಿರುವ ಅಶ್ವಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಎಲ್ಲವಂ ಪೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದೋಳ್ ಕಳಂಗೆ ರಾಜವುತ್ರಿಯು ಪಣವಾಗಿ ಪೇಳಿದ ಕುದುರೆಯ ಲಕ್ಷಣವಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಅದಂತೆ ದರೆ:—ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ರಾವುತನ ಮನಸ್ಸೇ ಕಡಿವಾಣವಾಗಿ ವಾಯುವೇಗ ಮನೋವೇಗವುಳ್ಳ ವಿಜಾತೀಯನಾದ ಕುದುರೆಯಂ ಕೇಳಿರುವಳು. ಅಂತಿರುವ ಅಶ್ವದ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಗ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ! ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ರೀತಿಯಿಂ ಕೂಡಿರುವ ಅಶ್ವವು ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೋಳ್ ಜನಿಸಲರಿಯದು, ದೇವಲೋಕದೋಳ್ ಅಮರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸೆಂಬ ಅಶ್ವರತ್ನವು ನೀನು ಪೇಳಿದ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವದೆಂದು ಪುರಾಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಳಿರುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆಲೋಚನೆಯಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು; ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಯಕ್ಷನಂ ಕರೆದು ವಿಚಾರಿಸಿದಡೆ ಪಕ್ಷಂಗಳುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯ ಪರಿಮು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಯುವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಯಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ನೆನೆಯಲು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಬಂದು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಜೀರ್ಯ! ನನ್ನನ್ನೆನದ ಕಾರ್ಯವೇನು ತಿಳುದಿಂ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಕ್ಷನನ್ನೊಡಲಿ ಎಲೈ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕನಾದ ಯಕ್ಷನೇ! ಕೇಳು, ಅತಿ ಶುಭವಾಗಿ

ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿ ವಾಯುವೇಗ ಮನೋವೇಗ ಉಳ್ಳ ರಾವುತನ ಏ
 ರಾಟಗಳಿಗೆ ಮೋಸುಸಾರವಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಜಾತೀಯವಾಗಿ
 ರುವ ಅಪ್ಪರನ್ನವು ಯಾವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವದೋ? ಅದಂ ತ್ರಿಲೋಕಗಾಮಿ
 ಯಾದ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದು ಇದ್ದರೆ ಹೇಳೆನಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಯಕ್ಷನು ಬಂದು ನಿ
 ಮಿಷ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಎಲೈ ದೇವೀಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರನಾದ ಭೂಮೀಂದ್ರ
 ನೇ! ಈಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತ ಪರಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಅಶ್ವರತ್ನ
 ವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದೋಳೆ ಅನುರಾವತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಅದು ಸ್ವ
 ಲ್ಪಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಾನೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪಾಂತರಗ
 ಳಲ್ಲಿರುವದು, ಈಗ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಕ್ಷರು ಪರಸ್ಪರ ಮೂ
 ತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದಂ ಕೇಳಿರುವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಆಗ ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ! ಈ ದುರ್ಭುಟವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಸಿನ್ನಿಂದ ನೆ
 ರವೇರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂ ನೀನು ಸ
 ಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು, ಈ ಅಶ್ವರತ್ನವೆಲ್ಲಿರುವದೋ? ಅದಂ ರಕ್ಷಿಸುವ
 ರ್ಯಾರೋ? ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಬರುವನಾಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಸರಸಕಥಾಶ್ರವಣವಂ ಚತುರಂಗ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೀಡಾವ
 ಲೋಕನ ವಂ ಮಾಡುತ ಸಾಯಂಕಾಲದೋಳೆ ಸ್ನಾಪ್ತಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೆರವೇರಿ
 ಸಿ ಭೋಜನವಂಗೈದು ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂಗೈದು ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದೋ
 ಳೆ ಎದ್ದು ಮಜ್ಜನಂಗೈದು ಆಹ್ನಿಕಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಭೋಜನವಂಗೈದು ತಾಂ
 ಖೂಲವಂ ಸವಿಯುತ ಸುಮತಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಬಿಜಾರದ
 ಹಜಾರದೋಳೆ ಶತಪಥವಂಗೈಯುತ್ತಿರಲಾಗ ಯಕ್ಷನು ಬಂದು ಕೈಮು
 ಗಿಯಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ! ನಿನಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ
 ವಂ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳೆನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಯಕ್ಷನು,
 ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ ಕೇಳು? ಭೂಲೋಕದೋಳೆ ಜುಬ್ಬುದ್ವೀಪದ ವಿಸ್ತಾರ
 ವಂ ಹೇಳುವೆನು, ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅರ್ಭಕಮಲದೋಳೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವತರಿಸಿದನು, ಇವನಿಗೆ ಸ್ವಾ
 ಯಂಭುವ ಮನುವು ಮಾನಸಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು, ಈಸ್ವಾಯಂಭುವಿಗೆ

ಪ್ರಿಯವ್ರತರಾಯ ಉತ್ತಾನವಾದರಾಯರೇಂಬ ಈವರು ಪುತ್ರರು ಪುಟ್ಟಿದರು, ಇವರೋಳ್ ಉತ್ತಾನವಾದರಾಯನೆಂಬ ಪುತ್ರನು ಪುಟ್ಟಿ ಧ್ರುವಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುಲಿರುವನು. ಪ್ರಿಯವ್ರತರಾಯಂಗೆ ಅಗ್ನೀಧ್ರ, ಅಗ್ನಿಬಾಹು, ವಪುಷ್ಠಂತ, ದ್ಯುತಿಮಂತ, ಭವ್ಯ, ಸವನ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಂತ, ಸತ್ಯ, ಕಪಿ, ಮದಾವೀರರೆಂಬ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಪುತ್ರರುಂಟಾದರು, ಇವರೋಳ್ ಕವಿ, ಸತ್ಯ, ಮದಾವೀರ ಈ ಮೂವರು ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ಶಪಸಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಶ್ರಮವನ್ನೈದಿದರು ಉಳಿದ ಏಳುಮಂದಿ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಿಯವ್ರತರಾಯನು ಸತ್ತದ್ದೀಪಂಗಳಂ ಹಂಚಿದ ಪರಿ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ—ಜ್ಯೋಷ್ಠಪುತ್ರನಾದ ಅಗ್ನೀಧ್ರರಾಯಂಗೆಲಕ್ಷಯೋಜನವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲವಣಸಮುದ್ರದಿಂ ಪರಿವೃತಮಾದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟನು. ಎರಡನೇ ಮಗನಾದ ಅಗ್ನಿಬಾಹುವಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಇಕ್ಕುನಮುದ್ರದಿಂ ಪರಿವೃತಮಾದ ಇದೇ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪವಂ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಮೂರನೇ ಮಗನಾದ ವಪುಷ್ಠಂತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಸುರಾಸಮುದ್ರದಿಂ ವೇಷ್ಟಿತಮಾಗಿದ್ದೇ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಶಾಲ್ಮಲೀ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟನು. ನಾಲ್ಕನೇ ಮಗನಾದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠಂತನಿಗೆ ಎಂಟುಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಫುತಸಾಗರದಿಂ ಸುತ್ತುವರಿದ ಇದೇ ವಿಸ್ತಾರ ಉಳ್ಳ ಕುಶದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟನು. ಐದನೇ ಪುತ್ರನಾದ ದ್ಯುತಿಮಂತನಿಗೆ ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ದಧಿಸಮುದ್ರದಿಂದಾವೃತಮಾದ ಇದೇ ವಿಸ್ತಾರ ಉಳ್ಳ ಕ್ರಾಂಚದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನತ್ತನು. ಆರನೇ ಮಗನಾದ ಭವ್ಯರಾಯಂಗೆ ಮುವೃತ್ತರಡುಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರ ಉಳ್ಳ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣ ಉಳ್ಳ ಶಾಕದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನತ್ತನು. ಏಳನೇ ಪುತ್ರನಾದ ಸವನರಾಯಂಗೆ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜಲಾಣವದಿಂ ಬೃಹಿ ಇದೇ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಪರಿಯಿಂದ ಹಂಚಿರುವ ದ್ವೀಪಂಗಳೋಳ್ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವನ್ನಾಳುವ ಅಗ್ನೀಧ್ರರಾಯನಿಗೆ ಬಂಭತ್ತುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಉದಯಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೆ

ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವನ್ನೇ ಒಂಭತ್ತುಭಾಗವಂ ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದುಭಾಗವಂ
 ಬಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಗುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಈ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿಯ ಹೆಸರು
 ರುಗಳನ್ನೇ ಪಡೆದ ಭೂಖಂಡಗಳು, ನಾಭಿಸರ್ಪ, ಕಿಂಫುರುವನರ್ಪ, ಶರೀವ
 ಪ್ಪ, ಇಳಾವೃತನರ್ಪ, ರಮ್ಯನರ್ಪ, ಹಿರಣ್ಮಯನರ್ಪ, ಕುರುವನರ್ಪ, ಭ
 ದ್ರಾಶ್ವನರ್ಪ, ಕೇತುಮೂಲನರ್ಪವೆಂಬ ಹತ್ತುರುಗಳೆಂಬೊಬ್ಬಿರುವವು, ಇದ
 ರೋಳ್ ಮೊದಲುಖಂಡವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನಾಭಿದಾದುಂಗ ವೈಷ್ಣವಾಯನುದಯಿಸಿ
 ದನು, ಅವಂಗೆ ಭರತನೆಂಬ ಕುಮಾರನುಂಟಾದನು, ಆ ಭರತನ ಆಭಿಷೇಕವೆಂದೆ
 ಯಿಂದ ಈ ನಾಭಿಖಂಡವೇ ಭರತಖಂಡವೆನಿಸಿತು, ಈಭರತಖಂಡವೇ ಕರ್ಮ
 ಭೂಮಿನೆನಿಸುವದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕ್ಷತ್ರಿಯೈಶ್ವರ, ಶೂದ್ರ, ಮೊದಲಾ
 ದವರು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಂ
 ಸಾಧಿಸುವರಾಗಿರುವರು. ಮಿಕ್ಕಾದ ಖಂಡಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಫ
 ಲರೂಪವಾದ ಭೋಗವಂ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು
 ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರ, ಮಲಯ, ಶುಕ್ತಿಮಂತ, ಋಷ್ಯ, ನವ್ಯ
 ವಿಂಧ್ಯ, ಪಾರಿಯಾತ್ರಗಳೆಂಬ ಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಂಗಳಿರುವವು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಗಂ
 ಗಾ, ಯಮುನಾ, ಸರಸ್ವತೀ, ನರ್ಮದಾ, ಸುರಸಾ, ಋಷಿ, ಕುಲ್ಯ, ಗೋದಾವ
 ರೀ, ಕೃಷ್ಣಾ, ವೇಣೀ, ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಕಾವೇರೀ, ಭೀಮರಾಘವೀ, ಫಲ್ಗುನೀ, ಗಂಡ
 ಕೀ, ಗೋಮತೀ, ಕಪಿಲಾ, ನೇತ್ರಾವತೀ, ಮಲಾಪದಾರಿಣೀ, ರೇಣುಕಾ, ಕೃತ
 ಮಾಲಾ, ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ, ವಾರುಣೀ, ವ್ಯಾಪಿನೀ, ತಾಪಿನೀ, ಸ್ವರ್ಣವತಿ, ವಕ್ರ
 ಕಾ, ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ವೇಗವತೀ, ವಿಶೋಕಾ, ಕಾಶಿಕೀ, ಚಿತ್ರಾವತೀ, ಕಾಶ್ಯಪೀ,
 ಕರತೋಯಾ, ಪುಣ್ಯದಾ, ಕಾಮದಾ, ಸಾಪ್ತಪಿ, ಪಿನಾಕಿನೀಮೊಲಾದ ಐನೂ
 ರು ನದಿಗಳು ಪರಮಪಾವನಂಗಳಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವವು, ಇಂತು ಮಹಾ
 ಪವಿತ್ರವಾದ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ನರನಾರಾಯಣ ದೇವರಿರ್ವರೂ ಅಭಿಮಾನ
 ದೇವತೆಗಳಾಗಿರುವವು, ಈ ನವಖಂಡಗಳುಳ್ಳ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು ಲಕ್ಷಯೋ
 ಜನ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮ ಲಕ್ಷಯೋಜನ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿರುವದು, ಇದರೋ
 ಳ್ ಭರತಖಂಡವು, ಒಂಭತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವದು, ಇದ
 ರಲ್ಲಿ ಹಿಮವೃತವೆಂಬ ಮರ್ಯಾದಾ ಪರ್ವತವು ಎರಡುಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿ

ಸ್ತಾರ ಉಪ್ಪದ್ದಾಗಿರುವದು, ಮಿಕ್ಕಾದ ಖಂಡಗಳು ಇದೇ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಇರುವದು. ಭರತಖಂಡದೊಳಗೆ ಹಿಮವಂತಪರ್ವತವಿರುವಂತೆ ಪುರುಷಖಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಮಕೂಟಪರ್ವತವು, ಹರಿಖಂಡದಲ್ಲಿ ನಿಷಧಪರ್ವತವು, ರಮಣಖಂಡದಲ್ಲಿ ನೀಲಪರ್ವತವು, ಹಿರಣ್ಮಯಖಂಡದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಪರ್ವತವು, ಭದ್ರಾಕ್ಷಖಂಡದಲ್ಲಿ ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತವು, ಕೇತುಮೂಲಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮಾಲ್ಯಪಂತ ಪರ್ವತವು, ಮರ್ಮದಾಪರ್ವತಂಗಳಾಗಿರುವವು, ಈ ಖಂಡಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಅಪ್ಪದಳಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಿಕೆ ವಿರಾಜಿಸಿದಂತೆ ಇಳಾವೃತಖಂಡವು ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಯೋಜನಗಳಿಂದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿರುವದು, ಅದರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಟಾಹವಂ ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ದೇವಗಂಗೆಯು ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿಖರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರುಗಳಂ ಧರಿಸಿರುವಳು, ಅದರೊಳಗೆ ನೀತಾ ಎಂಬ ನದಿಯು ಬಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕುರಂಗ, ಕುರರ, ವೈಕಂಕ, ಕುಸುಂಭ, ತ್ರಿಕೂಟಗಳೆಂಬ ಕೇಸರಪರ್ಮತಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಭದ್ರಾಕ್ಷಖಂಡದಿಂದ ಸಮುದ್ರಗಾಮಿನಿಯಾಗುವದು. ಅಳಕನಂದಾ ಎಂಬ ನದಿಯು ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳಿರುವ ಪತಂಗ, ಶಿಖರ, ಉತ್ಸಂಗ, ನಿಷಧ, ಶಿತಿವಾಸಕವೆಂಬ ಕೇಸರಪರ್ಮತಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಭರತಖಂಡವನ್ನೈದಿ ಬಂಗಾಳಾದೇಶದೊಳಗೆ ಸಮುದ್ರಗಾಮಿನಿಯಾಗುವದು. ಚಕ್ಷುವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ನದಿಯು ಕಪಿಲ, ಶಂಖ, ವೈಷ್ಣವ್ಯ, ಚಾರುಧೀ, ಹಂಸವೆಂಬ ಕೇಸರಪರ್ಮತಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಕೇತುಮೂಲಖಂಡದಿಂದ ಸಾಗರವಂ ಹೊಂದುವದು. ಭದ್ರಾ ಎಂಬ ನದಿಯು ವೃಷನಿರ, ನಾಗ, ಕಾಲಂಜರ, ನಾರದವೆಂಬ ಕೇಸರಪರ್ಮತಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಕುರುವರ್ಪದಿಂದ ಸಮುದ್ರಗಾಮಿನಿಯಾಗುವದು. ಇಂತು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೋಳು ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಂಗಳಿಂದ ರಮಣೀಯವಾದ ಇಳಾವೃತಖಂಡದೊಳಿರುವ ಮೇರುವು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಭೂಮಿಯು ಒಳಗೂ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಭೂಮಿಯುಮೇಲೆಯೂ ಕಾಣಿಸುತ ಅಂತೂ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ಔನ್ನತ್ಯವಂ ತಾಳಿರುವದು. ಈ ಪರತದ ಉಪರಿಭಾಗವು ಮುಷ್ಣತ್ತಿರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀ

ಣಮಾಗಿರುವದು, ಇಂತಿರುವ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಉಪಪ್ಪಂಭಕ ಪರ್ದತಗಳೂ
 ದ ನಾಲ್ಕು ಪರ್ವತಗಳೂ ಹತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನದ ಔನ್ನತ್ಯದಿಂದ ಹತ್ತು
 ಸಾವಿರ ಯೋಜನದ ಅಗಲದಿಂದ ಬೃಹದವು, ಅದರೋಳು ಮಂದರಪರ್ವ
 ತದ ಮೇಲೆ ರಸಾಲವೃಕ್ಷವು ಪರ್ಯಾಯದವೆಂಬ ಮಡುವು ನಂದನವೆಂಬ
 ವನವೂ ಕೂಡಾ ಇರುವವು ಮೇರುವುಮಂದರವೆಂಬ ಪರ್ದತದ ಮೇಲೆ ಜಂ
 ಬೂವೃಕ್ಷ, ಮಧುಹ್ರದ, ಚೈತ್ರರಥವೆಂಬ ವನ ಸಹಾ ಇರುವದು. ಈ
 ಜಂಬೂವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳ ರಸವೇ ಪ್ರವಾಹಮಾಗಿ ಜಂಬೂ ನದಿ ಎಂಬ ಹೆ
 ಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು, ಈ ನದಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಒಳಗೂ ಇರು
 ವ ಮರಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾವಿರ ಬಣ್ಣದ ಸುವರ್ಣ ವಾಗಿರುವವು, ಈ ಜಂಬೂ
 ವೃಕ್ಷದ ದೇಯಿಂದಲೇ ಈ ದ್ವೀಪವು ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೆನಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಂ
 ದುಕಡೆಯೋಳು ಇರುವ ಸುಪಾರ್ಶ್ವವೆಂಬ ಪರ್ದತದ ಮೇಲೆ ಕದಂಬವೆಂಬ ವೃ
 ಕ್ಷವು ಇಕ್ಕುಸರಸ್ಸೆಂಬ ಮಡುವು ವೈಭ್ರಾಜವೆಂಬ ವನವೂ ಇರುವದು,
 ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳಿರುವ ಕುಮುದವೆಂಬ ಪರ್ದತದ ಮೇಲೆ ಅಲದ
 ಮರವು ಅಮೃತದ ಮಡುವು ಸರ್ದತೋ ಭದ್ರವೆಂಬ ವನವೂ ಸಹಾ ಇ
 ರುವದು, ಇವು ಹೂತು ಮೇರುವರ್ದತಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸು
 ತ್ತುಪರಿದು ಎರಡೆರಡು ಪರ್ವತಗಳಿರುವವು; ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ—ಬಂದು
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜತರ ದೇವಕೂಟವೆಂಬ ಪರ್ದತಗಳು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ
 ಯೋಳು ಪವನ ಪಾರಿದಾತ್ರವೆಂಬ ಪರ್ದತಗಳು, ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದ
 ಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸ ಕರವೀರವೆಂಬ ಪರ್ದತಗಳು, ಮತ್ತೊಂದುಭಾಗದೋಳು ಶೃಂ
 ಗವಂತ ಮಕರವಂತವೆಂಬ ಪರ್ದತಗಳು ಸಹಾ ಇರುವವು, ಇಂತು ಮಣಿ
 ಸುವರ್ಣ ಪರ್ದತಗಳಿಂದಲೂ, ಮಹಾ ನದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮಧುರರಸಗಳು
 ಳ್ಲ ಮಡುವುಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ದಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇಕಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ
 ಫಲಗಳಿಂದಲೂ, ತುಂಬಿದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ವಿ
 ಹಾರಸ್ಥಾನವಾದ ಇಳಾವೃತಪಂಡದೋಳು ಬಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಪುರಿ
 ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿರುವದು. ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಜಲದಿಂದಲೂ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೂ ಸ
 ರ್ವಗಳಿಂದಲೂ ನಿಂದಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಾದ ಮುಖಗಳುಳ್ಳ

ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಿಂದಲೂ, ಐದು ಸುತ್ತಿನ ಆವರಣಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಅದರೊಳಗೆ
 ವಜ್ರದ ಜಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮರಾಗದ ಕಂಭಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಪಚ್ಚೆಯ ಬೋ
 ದಿಗೆಗಳಂ ಮಾಡಿ, ವೈಡಾರ್ಯದ ತೊಲೆಗಳನ್ನೆತ್ತಿ, ನೀಲದ ಗವಾಕ್ಷಗಳಂ ಮ
 ಡಗಿ, ಪವಳದ ಲೋವೆಗಳಂ ಬಿಗಿದು, ಮುತ್ತಿನ ಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ
 ರುವ ವಿಳು ಅಂತಸ್ತಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳನ್ನಂಟುಮಾಡಿ, ಆ ಮನೆಯೋಳು ಮ
 ಹಾ ಮಾಯಾವಿಯಾದ ಜಂಝಾನಾರುತನೆಂಬೋರ್ವ ರಾಕ್ಷಸನಿರುವನು. ಆ
 ವನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರವಾಗಿರುವ ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ಘೋರ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದಲೂ,
 ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನಿಂದಲೂಕೂಡಿ, ಲೋಕದೋಳು ಸಕಲ
 ಜಂತುಗಳಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಋಷಿಗಳಂ ಮನಬಂದಂತೆ ಕಾಡಿಸುತ
 ಲಿರುವನು, ಅವನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಇರುವಳು, ಅವಳ
 ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನಾನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಪೇಳಲಿ! ಚಂದ್ರನೋ, ಕಮಲವೋ, ಕ
 ನ್ನಡಿಯೋ, ಎಂಬ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದಮಾದ ಮೊಗದಿಂ ಕನ್ನೈದಿಲಿನ ಎಸಳು
 ಗಳೋ, ಎಳೇ ಮೊನುಗಳೋ, ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಗಳೋ, ಎಂಬ ಸಂಶಯವಂ
 ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಕನಕ ಕಳಶಂಗಳೋ, ಬಿಲ್ವ ಫಲಂಗಳೋ, ತಾನರೆ
 ಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳೋ, ಎಂದು ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವ ಕುಚಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿ ಸರ್ವಾಂ
 ಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಲಾವಣ್ಯವಂ ಧರಿಸಿರುವಳಾದರೂ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯದಿಂದ
 ಬೆದರಿ ಮಲಿನವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು, ಅಭರಣವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಕಾಮುಗಿಲೋಳಿರು
 ವ ಎಳೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಹಾರಣ್ಯದೋಳಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳ
 ಲಿದ ಶರೀರದಿಂದೊಪ್ಪಿರುವಳು. ಇಂತಿರ್ಪ ಕಾಂತೆಯಂ ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ
 ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನೋ; ತಿಳಿಯದು, ಇನ್ನೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ
 ನ ಸ್ವಜಾತಿ ಕಾಂತೆಯರು ಬಹುಜನಗಳಿರುವರು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು
 ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಿಂದಲೂ, ನಾನು ದೇವಲೋಕದೋಳು ನೋಡಿ
 ರುವ ರೀತಿ ಯಿಂದಲೂ, ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಒಂದು ಅಶ್ವರತ್ನವು ಈ
 ಜಂಝಾ ಮಾರುತನಿಂ ಪಾಲಿತವಾಗಿ, ಅವನ ಮಂದಿರದೋಳಿರುವದು. ಅನ
 ನು ಹತ್ತುದಿನ ಮನೆಯೋಳಿದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಆಹಾರಕ್ಕೊಸುಗ ಮಂತ್ರಿ
 ಸಹಿತನಾಗಿ ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ನಾನು ಈಪರಿ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ

ನ್ನೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಸುಗಂಧವಾಜ್ಞೇಂದ್ರನು ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಧನಾಂಜನನಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೂಲಿಕೆಯಂ ತೆಗೆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕೇವೆವು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಪಣಕ್ಕೋಸುಗ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ಹುಡುಕಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀ ರತ್ನವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಾ ವುದೆಂದು ತನ್ನೊಳಗ್ಗಾ ನೇ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ, ಸುಮತಿಯ ಮುಖವಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ನಾನು ದೇವೀಕುಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪಡೆದಿರುವ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕಾಲ ಬಂದಿಹುದು ನುಡಿದು ಆಗಲೇ ವೀರಸೇನನಂ ಕರಿಸಿ ಸೇನೆಯಂ ರಕ್ಷಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು, ನಾನು ಕಾರ್ಯಗಾರವದಿಂ ಪೋಗಿ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಬರುವೆನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಯಕ್ಷಾಧಿಸನಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನ ಭುಜಸ್ಪಂಧವಂ ಏರಿ ಇಳಾವೃತಖಂಡವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳಗೆ ರುತ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ ರಮಣೀಯಂಗಳಾದ ವನಂಗಳಂ ನಾನಾ ಜಾತಿ ಮೃಗಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಆಯಾಯ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸುಮತಿಗೆ ತೋರಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ಇಳಾವೃತ ಖಂಡದ ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶವಂ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಕದಳೀ ವನಂತರದೊಳಗೆ ಇಳಿದು, ಅಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯ ಮಾವ ಚಂದ್ರ ಸರೋವರದೊಳಗೆ ಹಸ್ತ ಪಾದಗಳಂ ತೊಳೆದು ಮುಖ ಮಜ್ಜನಂಗೈದು ತೃಷ್ಣಾ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಮೃತವಂತಿರುವ ಜಲಪಾನವಂ ಗೈದು ಆ ವನದೊಳಗಿರುವ ತರುಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ! ನೀನು ಬೇಗನೆ ಪ್ರೇರಿಗಿ ಎದುರಾಗಿ ಕಾಣುವವನು ಪ್ರತಿಯೊಳ್ಳುತ್ತಾನಾದ ರಾಕ್ಷಸನು ಇರುವನೋ ಸಂಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಪೋಗಿರುವನೋ ನೋಡಿ ಬಾರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೇ ಮಂತ್ರಿಯಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ! ನಾನುಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಮೇಲಣ ಬೇರ್ಮಲತಿಯಕ್ಕೋಸುಗ ಈ ಪಣವಂ ತಂದು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಸಭಾ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಂದೆವು, ಈಗ ಪರಾಲ್ಪೋಚನೆಯಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಅಮಾನುಷಕಾರ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವಂ ತಪ್ಪಿರುವ ನಮ್ಮಿಗೆ ಸಾ

ಧ್ಯವಾಗುವದೆಂದು ನುಡಿದು ಖಿನ್ನನಾಗಿರಲು, ಅದಂ ನೋಡಿ ಸುಮತಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಆಲೋಚನೆಯುಂಟಾದ ಎಲೈ ಭೂಮಿಾಂದ್ರನೇ! ಸಕಲಭುವನಭಾರವಂ ಪೊತ್ತಿರುವ ಆದಿಪೇಶನು ತನ್ನ ಶಿರೋರತ್ನಭಾರದಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಸ್ಥನೆಯಂ ಕೊಡುವದಾಗಿ ತೋರುತ್ತೆ. ಶ್ರೀ ದೇವೀ ಪ್ರಸಾದ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಸಕಲ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವಂ ಪಡೆದ ನಿನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪದಿರುವದು; ಆದರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ, ಪ್ರಭಾವವೂ, ಕೂಡ ನಿನಿಗೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ, ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಗೂಢವಾಗಿದ್ದು, ಕಾರ್ಯಕಾಲದೋಳು ತಾನೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು. ನಿನಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟವೂ ಕರಗತವಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಲಚೇದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೀನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಾಂದ್ರನೆಂದು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಪಡೆಯುವನಾಗುವೆ ಎಂದು ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ. ಇಂತಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಬಲದ ಭುಜವು ಚಲಿಸುತ್ತಲಿಥೆ. ದಕ್ಷಿಣನಯನದ ರೆಪ್ಪೆಯು ಹಾರುತ್ತಲಿಥೆ. ಇದರ ಫಲಗಳು ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಕೈ ಕೂಡುವುದೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು, ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮಿತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯ ವಾಕ್ಯಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿರಲಾಗ; ಭಾಯಾಗುವತ್ತನು ಬಂದು ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನೇ! ವಜ್ರಪುರಿಯೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಜಯ್ರಾಮಾರುತನು ಈ ದಿನ ಆಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸುಖಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿರುವನು. ಇನ್ನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿವಸದ ವರಿವಿಗೂ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ತಂಡಗಳು ಕಂಡಕಂಡ ಬಳಗಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಪೇಳುತ್ತಲಿರುವರು, ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಯಿಕೆ ಸಾಲದೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ರೀಡಾ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪಾಕಶಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೋಗಿ ನೋಡಿ ಆ ಕಾವಲುಗಾರರ ಮಾತುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದೆಣಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಬಂದೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಕ್ಷಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡತಂ ಲಾಲಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿಯ ಮೊಗವಂ ನೋಡಲು, ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಜಮಾ

ತಾಂಡನೇ! ಈಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳಉತ್ತಮವು, ಯಾಕೆಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಮಹಾ ಕಪಟರು ನಮ್ಮ ಮೆಲನ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಆ ತರುಣಿಯಂ ಸಂಹರಿಸುವನೋ ಇಲ್ಲದಿರೆ ಅಶ್ವನಂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗುಹಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವನೋ ಏನು ಮಾಡುವನೋ ತಿಳಿಯಕೂಡದು, ಆದರೂ ಚೆಂತೆಯಿಲ್ಲ ಹುಡುಕುವಾ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಸಾವಕಾಶವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಅವನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ಕಂಡು ಅವಳ ನೃತ್ಯಾಂತನಂ ಅಶ್ವದ ಪರಿಯಂ ಸಹಾ ತಿಳಿದು ಹಾಗೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾಯೋಪಾಯಂಗಳಂ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ಕೂಡಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವಂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿದ್ದವಿಸಲಾಗ; ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯಂ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಯಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ನೀನು ಜಂಝಾನಾರುತನೇ. ಬು ರಾಕ್ಷಸನು ಬರುವದನ್ನೋಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿರು ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ತೆರಳಿ, ಕಪ್ಪುರವಿಳ್ಳವಂ ಸವಿಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿದುವೆ. ತೋಪುಗಳ ಉಪರಿ ಭಾಗದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿದ ಗಿಣಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ. ಕೇಳುತ ವನ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮುರಿ ಹುಲ್ಲೆಗಳ ಹಾರ್ಯಾಟವನ್ನೋಡುತ್ತ ಎಳೆ ಬಿಸಲಿನೋಳ್ ರತ್ನಮಯವಾದ ಹಾವಿಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಬರುತ ಕೆಲವು ದೂರದ ಮೇಲೆ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ವಜ್ರಪುರಿಯ ಜಲಾವರಣವಂ ಕಂಡು ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಎಲೈ ದಾನವಾಂತಕನೇ! ಕೇಳು, ಇದು ವಜ್ರಪುರಿಯ ಮೊದಲಾವರಣವು, ಇದು ಜಲಮಯವಾಗಿ ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ ನಕ್ರಗಳಂ ಅನೇಕಂಗಳಾದ ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಗಳಂ ವಿಜಾತೀಯಂಗಳಾದ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳಂ ಇಂತಲ್ಲದೆ ಶುಷ್ಕಂಗಳಾದ ಮುನಿಗಳ ಶರೀರಂಗಳಂ ಮತ್ತೂ ಜುತುಗಳ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಿಂ ಸಹಾ ಕೂಡಿ ಅತಿ ಘೋರವಾಗಿ ಮೈತರಣಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿಇದೆ, ಎಂದು ಯಕ್ಷನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ್ದನಲ್ಲವೇ ಇದೇ ಆವರಣವೆಂದು ಪೇಳಲು; ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ನುಡಿಯಂ ಲಾಲಿಸುತ ಆ ಆವರಣದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಅಗಾಧವಾಗಿರುವ ಈ ಆವರಣವಂ ದಾಟುವದು ಅತಿ

ದುರ್ಘಟವಾಗಿರಬೇಕು, ಎಂದು ಪೇಳಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ರಾಜ ಕುಲತೀಲಕನೇ! ಕೇಳು, ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ದಾಶರಥಿಯುಮನುಷ್ಯಾವತಾರವೆಂಬ ತಾಳದ್ದರೂ ಲವಣ ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಶೋಷಣೆ ಗೈಸಿ ಖ್ಯಾತಿಯು ಪಡೆದ ಪರಿಯ ಗ್ರಂಥವು ನಿಮಗೆ ವಿದಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಿನ್ನವಿಸತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ, ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಆ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿದ್ರೆಯಂತಿಳಿದು ಎಚ್ಚತ್ತವನಂತೆ ತನ್ನ ಪೆಗಲೋಳ್ ಧರಿಸಿರುವ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವೋಘವಾದ ಬಾಣವೆಂಬ ತೆಗದು ಅದಕ್ಕೆ ಶೋಷಣಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವೆಂಬ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯುಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಎಲೈ ದೇವತೆಯೇ! ಆವರಣಾಂತರಗತವಾದ ಜಲವೆಂಬ ನಿಶ್ಚೇಷವೆಂಬ ಮಾತು ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದ ಬಾಣವೆಂಬ ಆಕರ್ಷಾಂತವಾಗಿ ಶಳದು ಪ್ರಯೋಗವೆಂಬ ಮಾತು, ಆ ಅಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಚಂಡ ವಾಯುವಿನ ರಭಸಕ್ಕೆ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಚಲಿಸಿ ಈ ಜಲಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಉದಕವೆಲ್ಲದಂತೆ ಶೋಷಿಸಿ ಮತ್ತೂ ಅದರ ದೇಶೆಯಿಂದ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸುಂಟರ ಘುಳಿಯು ಆ ಆವರಣ ದ್ವಾರ ರಕ್ಷಕರಾದ ದೈತ್ಯಸಮೂಹವೆಂಬ ನಭೋಮಂಡಲ ಪರಿಯಂತೆ ಅಡರಿಸಿ ಅಸುನಾ ಶಳದು ಅವರ ಶರೀರ ಸಮೂಹವೆಂಬ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳೋಳ್ ಬಿಸುಟು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರಲು; ಅದಂ ಕಂಡು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಅಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಉಪಸಂಹಾರವೆಂಬ ಗೈದು ಬಳಿಕ ಪಾತಾಳದಂತೆ ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಆ ಆವರಣವನ್ನೊಡ್ಡಿ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆ ಜಲಾವರಣದ ಗುರುತು ಕೂಡಾ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೋಳ್ ಎರಡನೇ ಆವರಣವಾದ ಆಗ್ನೇಯವರಣದಲ್ಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನಡರಿ ಉದಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೇಘಮಂಡಲವೆಂಬ ಶೋಷಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನೊಡ್ಡಿ ಅಚ್ಚು ರಿಗೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವು ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಆ ಗುವದೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮೂಡಿಗೆ ಇಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣವೆಂಬ ತೆಗದು ಆ ಬಾಣಕ್ಕೆ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಅದಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕೆ

ಲವು ಮೇಳುಗಳು ಉದಯಿಸಿ ಗಜ ಶುಂಡಾವಂಡಗಳಂತೆ ಉದಕಧಾರೆಗಳಂ
 ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಆ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಸದಿಯೋಳ್
 ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಶಾಂತನಾಗಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ವಾರುಣಾ
 ಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಶಿಡಿಲುಗಳ ಘಾತದಿಂದ ಆ ಆವರಣದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ
 ರಾಕ್ಷಸಭಟರುಗಳು ಭಸ್ಮೀ ಭೂತರಾಗಲು, ಮತ್ತೂ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲೂಂ
 ಉದಕ ಪ್ರವಾಹಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲವೂ ಕರಗುವಂತೆಯೂ, ಶಿಡಿಲುಗಳಿಂ
 ದ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಡದು ಹೋಗುವಂತೆಯೂ ತೋರಲು, ಆ ಅಸ್ತ್ರ
 ವಂ ಉಪಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ ಮೂರನೇ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ
 ಮಹಾ ಸರ್ಪಾಂಗಕ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲೂ ಬರುವ ಮೃಗಪ
 ಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವೂ, ನವ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಅವರ ಶರೀರಗಳು ಪರ್ದತಗಳಂತೆ ರಾಶಿರಾಶಿ
 ಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವದಂ ನೋಡಿ ಅತಿ ಕಪಿತನಾಗಿ ಗಾರುಡಾಸ್ತ್ರವಂ ಅಭಿ
 ಮಂತ್ರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಗರುಡರು
 ಅವಿಭವಿಸಿ ಸಕಲ ಸರ್ಪಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಶೀಳ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳೋಳ್ ಬಿ
 ಸುಟು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಿಘಾತದಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸಭಟರು ಸಂಹರಿಸಲಾ
 ಕ್ಷಣದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಅಸ್ತ್ರವಂ ಉಪಸಂಹಾರವಂ
 ಗೈದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ಸಿಂಹ ವೃಂದಗಳಿಂ
 ದ ಪರಿವೃತನಾದ ನಾಲ್ಕನೇ ಆವರಣವಂ ಕಂಡು ಶರಭಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರ
 ಯೋಗಿಸಲು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಶರಭಗಳು ಬಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ
 ದ್ದ ಮಹಾ ಸಿಂಹಗಳೆಲ್ಲವಂ ಶೀಳ ನಿಶ್ಚೇಷವಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ
 ರು ಸಂಹರಿಸಿ ಆಹಾರ ಸಾಲದೆ ಆರ್ಭಟಿಸುವದಂ ಕಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಆ ಅಸ್ತ್ರವಂ ಉಪಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು
 ಬರುತ್ತಿರಲು; ಐದನೇ ಆವರಣವಂ ಕಾದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹಗಳು
 ಅಸಾಧ್ಯಂಗಳಾದ ನಾಲ್ಕು ಆವರಣಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಮನಂ
 ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದಲೂ, ಕೋಪದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಂಗಳ
 ಳಂ ಸವರಿಕೊಂಡು ಮೇಲ್ವರಿದು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಧನುವಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ಟೀಂಕಾರ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರ

ದಿಂದಲೇ ಔತ್ತರಗಳ ಎದೆ ಗುಂಡಿಗೆಗಳಂ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುತ್ತ ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳಾದ ಬಾಣಗಳಂ ಎಡಬಿಡದೆ ಬೀರುತ್ತ ಆ ರಾಕ್ಷಸರಸ್ಸುಗಳು ಗಗನವಂ ತುಂಬುವಂತೆ ಚಂಡಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ; ಆ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಾಮುಗಿಲಂತೆ ಕವಿದಿರುವದಂ ಕಂಡು ಸುಮತಿಯು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕೂರಿತು, ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕನೇ! ಈಗ ರಾಕ್ಷಸರ ಗುಂಪುಗಳು ಎಣಿಸಕೂಡದಂತೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇವರೊಡನೆ ಆಯಾಸಪಡಲ್ಯಾಕೆ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಿನೋದವನ್ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ; ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಮೋಘವಾದ ಬಂದು ಬಾಣವಂ ಬತ್ತಳಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಗಂಧರಾಸ್ತ್ರವಂ ಮಂತ್ರದಿಂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಿನೋದವಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ; ಆ ಅಸ್ತ್ರವು ಬಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಬಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಯುದ್ಧವು ಮಾಡುವಂತೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರಂ ಅಂಧಕಾರದೋಳು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಂತೆ ಬೆಪ್ಪು ಮಾಡಿಸಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವರಂ ನೋಡಿ ನಗುತ ಅಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಮಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಮಾರ್ಗವಂ ಮಾಡಿ, ಮಿಕ್ಕಾದವರಂ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸಂಹರಿಸುವಾ ಎಂದು ಆ ಗಂಧರಾಸ್ತ್ರವಂ ಉಪಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡಿದು ಬಂದು ಆ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಆಕಾಶವಂ ನೋಡುಕುವಂತೆ ಮಾಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಗೋಡೆಯಂ ಕಂಡು ಎತ್ತಲೂ ಬಾಗಿಲಂ ಕಾಣದೆ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕೂರಿತು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ! ಇದೇನು ಚೋದ್ಯವು, ಈ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲೇ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಎಲೈ ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾದ ಸರೇಂತ್ರನೇ! ಇದು ರಾಕ್ಷಸನ ಕಪಟ ಕೃತ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದು. ಆ ಪರಿ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:— ಈ ಗೋಡೆಯು ಅಡ್ಡ ಮಾಗಿದ್ದರೂ ಬಳಗಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನಂಗಳು ಸರಸ್ಸುಗಳು, ಮಂದಿರಗಳು, ಮೊದಲಾದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವವು. ಬಳಗೆ ಪೋಗುವಾ ಎಂದರೆ ಪೋಗಲಿಸುವೆ ಗೋಡೆಯಂತೆ ಅ

ಡೆ ಮೂಗಿತಡೆಯುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಶಾಲು ಇಲ್ಲದಾಗ ಮತ್ಸ್ಯರಾದರು ಬಂದು ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವಂ ಅತ್ಯರತ್ನವಂ ಕೂಡಾ ಅಪಹರಿತ್ಯಾರೆಂದು ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೋಟಿಯಂ ಮಾಡಿರುವನು. ಇದು ವಜ್ರವು ಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಮಲ ಮಣಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದು ಪರಾಂಬರಿಸಬಹುದೆಂದು, ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಠಾಜೇಂದ್ರನು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಂದು ಬಾಣವಂ ತೆಗದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಬಾಣವು ಆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿ ಖಣಖಣಾ ಎಂದು ಶಬ್ದವಂ ಮಾಡಲು ಅದಂ ಕೇಳಿ ಇದೇನು ಬಾಣಂಗಳಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿದೆ. ಎಂದು ನುಡಿದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಮಂತ್ರಿಯು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವು ನಿನಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವದು, ಈಗ ಈ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ನನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೆಯಲು; ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂತ್ರಿಯು ಪೇಳಿದ ದೈರ್ಯದ ಮಾತುಗಳ ಜಾತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ! ನಾನು ಚತುರ್ದಂತಯುಕ್ತವಾದ ಆನೆಯಂ ತರುವ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪದೋಳ್ ಉಗ್ರಬಾಹುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಕಾಳಗವಂ ಕಾದುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ನಾಸಾವಿಧಂಗಳಾದ ಮಾಯಾ ವಿದ್ಯಗಳಂ ನೋಡಿರುವೆನು, ಆದಂ ನೀನು ಕಂಡು ಇರುವೆಯಪ್ಪೆ. ಈ ಜಂಝಾಮಾರುತನ ಮಾಯೆಯು ರಾಕ್ಷಸರ ಬಳಗಾಗಿ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಲಿದೆ, ಆದರೇನಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಉಪರಿಭಾಗದೋಳ್ ಬಂದು ಈ ಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಪೋಗಬಹುದು ಅದು ಈಗಿನ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ, ನಾನು ಬಂದಮೇಲೆ ಶತ್ರುವಂ ಅವನ ಪುರವಂ ಅವನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವಂ ನಾಶವಂಗೆಯಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೋಗುವದು ರಾಜರುಗಳ ಪರಾಕ್ರಮದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಹಿಂದಿನ ಐದು ವಿಧಂಗಳಾದ ಜಲಾವರಣವಂ ಅಗ್ನಿವರಣವಂ ಸರ್ಪಾವರಣವಂ ಸಿಂಹಾವರಣವಂ ರಾಕ್ಷಸನಾವರಣವಂ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಅವುಗಳಂತೆ ಈ ದುರ್ಭೇದ ಮೊದ ವಜ್ರಾವರಣವಂ ಕೂಡಾ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಪರಿಪೂ

ರ್ಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು ನೋಡುವನಾಗು. ಮತ್ತೂ ನೀನು ಪ್ರಾಕೃತ ಜನರಂತೆ ಭಯಗೊಟ್ಟುಬಾಡುವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಂ ಪೇಳಿ, ತನ್ನ ಕೈಯೋಳಿದ್ ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಕೆಗಳಂ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯ ಕೈಯೋಳ್ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಈಗ ನಡೆಯುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕರಮಾದ ಈ ವಿನೋದವಂ ನೋಡೆಂದು ಪೇಳಿ ಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರ ದೇವಿಯ ಧ್ಯಾನವಂಗೈದು ಅಪ್ಪಸಿದ್ಧಿಗಳೋಳ್ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಣಿಮಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ನೆನೆದು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಣುರೂಪನಾಗಿ ಸಕಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಭೇದಿಸಿ ಬಳಪೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ ಧರಿಸಿ ಆ ವಜ್ರಪುರಿಯ ಮಾಯಾನಿರ್ಮಿತವಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಭೇದಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ ವಜ್ರಾವರಣದ ರೇಣುಗಳಂ ಭೇದಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಮಹಿಮಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಸ್ಮರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬಳಬಳಗೆ ಬೆಳೆದು ಬರುವ ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಠಿಣವಾದ ತನ್ನ ವಜ್ರಶರೀರದಿಂದ ವಜ್ರದಾವರಣವೆಲ್ಲವೂ ಬಡೆದು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಕೋಟಿ ಶಿಥಿಲುಗಳು ಬಂದೇಕಾಲದೋಳ್ ಎರಗಿದಂತೆ ಘೋರವಾದ ಶಬ್ದ ಉಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಪರಸ್ಪರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಗುಹೆಗಳೋಳ್ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳುಂಟಾಗಲು, ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಈ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಜ್ರದ ಗೋಡೆಯಂ ನೋಡಿ ಭೀತನಾಗಿ, ಇದೇನು ಉತ್ಪಾತವೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಮಹಾರಾಜನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಿರಸ್ಕರಣೆ ಎಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಮಾಡಿದನೋ? ಅಥವಾ ನನಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಈ ಪುರದೊಳಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಘೋರ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವನೋ? ಜಯಪರಾಜಯಂಗಳು ಎಂತಿರುವದೋ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಇದರ ಪರಿಯಂ ಛಾಯಾಗುವತ್ತನಂ ಕರೆದು ಕೇಳುವಾ ಎಂದರೆ ಅವನು ರಾಜಾಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಜಯವೂಮಾರುತನು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ಕಾಡಿರುವನು. ಇಂತೆಲ್ಲದೆ ರಾಯನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಹಿತವಂ ಬಯಸುತ್ತಿರುವದೇ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಲಕ್ಷಣವು, ಈಗ ನಾನು ಏನು ಹಿತವಂ ಮಾಡುವೆನು, ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷನಾದವಂಗೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯವೆಷ್ಟೆ

ದು ಧೈರ್ಯವೆಂಬ ಭಯವೆಂಬೊಂದು ದೇವಿಯಂಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮೇಘಮಂಡಲದಿಂದ ಬರುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಎದುರಾಗಿ ಬರಲು; ಸುಮತಿಯು ಆ ರಾಯನಂ ಕಂಡು ಅತಿ ಸಂತೋಷವೆಂಬೊಂದು ಸಂಪ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇನೀನು ದೇವಾಂಶಪುರುಷನೆಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಮುಮೇಯಂ ಕಂಡು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೋಳ್ ಬಂದು ಮೂರ್ತಿಯೋ? ಅಲ್ಲದೆ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದದೇವೇಂದ್ರನೋ? ಅವತಾರವೆಂಬೊಂದಿನ್ನರೂಪದೊಂದಿರುವನೆಂದುತಿಳಿದಿರುವೆನುಎಂದುನುಡಿಯಲು; ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಿತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯಂ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಆವರಣವಂ ತೋರಿ ಜಂಭೂಮಾರುತನ ಮಂದಿರದ ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್ ನೂರು ಬಲ್ಲಿದ ಸುವರ್ಣದ ಭೂಮಿಯಂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮೊಲ್ಲೆ, ಪುಲ್ಲೆಗೆ, ಸುರಗಿ, ಸುರಕೂನ್ನೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ದವನ ಮೊದಲಾದ ಚೆನ್ನದ ಲತೆಗಳಂ ಕಂಡು ಚೌಕವಾದ ವಜ್ರದ ದಿಂಡುಗಳಂ ಪಚ್ಚೆಯ ಹಾಸುಕಲ್ಲುಗಳಂ ಕುರುವಿಂದದ ಜಗತಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನದ ಗಾರೆಯಂ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುವರ್ಣಪಕ್ಷಿಗಳಂ ರಾಜಪಂಸೆಗಳಂ ಸುವರ್ಣ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕರಂದವಂ ಸವಿದು ಸರಸವಾದ ಗಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತುಂಬೆಗಳಂ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಕಾಂತೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನದ ಪದಕವೋ ಎಂಬಂತೆ ಗಗನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದ ಕನ್ನಡಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಮೃತಸರಸ್ಸಂ ಕಂಡು, ಆ ಕೊಳದ ನೋಪಾನದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಮಂದಮಾರುತದ ನೋಂಕಿನಿಂ ನೋಂಪುಗೊಂಡು ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ಆ ಸರಸ್ಸಿನ ಮಧುರವಾದ ಜಲಪಾನವಂಗೈದು ಮಾನಸ ಸರೋವರವೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದೆಂದು ಮನಸಿನೋಳ್ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರಲಾಸಮಯದೋಳ್ ಈ ಸರಸ್ಸಿನ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಕಲಂಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಾದಧ್ವಜಪತಾಕಂಗಳಿಂದ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾದ ಮಂದಿರದ ಉಪರಿಭಾಗದೋಳ್ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಪಟ್ಟಣದ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಡೆದು ಪುಡಿಯಾಗಿರುವ ವಜ್ರದ ಗೋಡೆಯಂ, ಚಿತ್ತರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ

ಗುಂಪುಗಳಂ, ಇದುಮಲ್ಲದೇ ಸಿಂಹಗಳ ಆಭರಣಗಳು ನಿಂತಿರುವದಂ, ಮತ್ತೂ ಸರ್ಪಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕವಿದು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವುದಂ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಅಗ್ನಿವರಣದೋಳು ಗಗನವಂ ಸೋಂಕುವ ಜ್ವಾಲೆಗಳಡಗಿ ಶಾಂತವಾಗಿರುವದಂ, ಮತ್ತೂ ಜಲಾವರಣದೋಳ್ತರೆಗಳು ಮೊರೆಯುವ ರಭಸವಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿರುವುದಂ, ಇದು ಮಲ್ಲದೆ ರಾಕ್ಷಸರಶರೀರದದುರ್ಗಂ ಧವೆಲ್ಲವೂ ಪೋಗಿ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾಗಿ ತಂಘಾಳ ಬೀಸುವುದಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವು? ಈಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿರುವದು ನನಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೋ? ಇಲ್ಲದೇ ವಿಸತ್ತಿಗೆ ಸೂಚನೆಯೋ? ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ ಮುತ್ತಿನ ಮಲಕಿನ ಜಾಲಂಧರದ ಗವಾಕ್ಷದೋಳು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡುತ ತನ್ನ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಮುಂದೆ ಕ್ರೀಡಾಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಈರ್ವ ಪುರುಷರಂ ಕಂಡು ದುರ್ಘಟವಾಗಿರುವ ಈ ಕೋಳಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳೇ ಈ ರೂಪದಿಂ ಬಂದಿರುವರೋ? ಇಲ್ಲದೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಮಾಯೆಯಿಂದಮಾನುಷವೇಷವಂ ಧರಿಸಿರುವರೋ? ತಿಳಿಯಕೂಡದೆಂದು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯರ ಕೂಡ ಪೇಳುತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತಸ್ತಿನ ಬಿಸಲುಮಜ್ಜೆ ನೋಳ್ವಂತು ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಸಖಿಯಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ! ಕೇಳು ಇವರುಗಳಂ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಪೇಳುವಾ ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯೋಳ್ಕುಳಿತಿರುವದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಪೇಳಕೂಡದು, ರಾಕ್ಷಸರ ಮಾಯೆ ಎಂದು ಪೇಳುವಾ ಎಂದರೆ ಈ ಜಂಝಾ ಮಾರುತನ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊರ್ವ ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾಯೆಯು ನಡೆಯಲಾರದು. ಈಗ ಈ ಪುರುಷರೋಳು ಬರಸಂ ನೋಡಿದರೆ ಕರ್ಣಪರ್ಯಂತಗಳಾಗಿ ತಾವರೆಯ ಎಸಳಿನಂತೆ ವಿಸ್ತಾರಗಳಾಗಿರುವ ನೇತ್ರಂಗಳಂ, ಚಿತ್ರದೋಳು ಬರೆದಂತೆನೀಳವಾದ ಪುರ್ಬುಗಳಂ, ಉನ್ನತವಾದ ನಾಸಾಗ್ರವಂ, ಅರಳಿದ ಕಮಲದೋಳು ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ಗರಿಗಳಂಟದಂತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ ಎಳೆ ವಿಸಾಸೆಗಳಂ, ಪ್ರೇಣಿಸಿದ ಅಣಿಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಬಿತ್ತರದ ಪಲ್ಲರಸೆಗಳಂ, ಜಾನುಪರೈಂತವಾಗಿ ಗಜಸುಂಡ ದಂಡದಂತೆ ಇರುವ ಬಾಯು

ಗಳಂ, ವಿಶಾಲವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವಂ, ಪಲ್ಲವದಂತಿರುವ ಪಾದಂಗಳಂ, ತಾಂಬೂಲವಂ ಧರಿಸಿರುವ ಪರಿಪುಂ ನೋಡುವ ನೇತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ಆನಂದವಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ತೇಜೋವಿಶೇಷವಂ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ವೆಗಲೋಳ್ ಧರಿಸಿರುವ ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಂ, ಹಸ್ತದೊಳ್ಳಡಿದಿರುವ ಚಂದ್ರಹಾಸವಂ ಸಹಾ ನೋಡಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ದೇವಾಂಶದಿಡ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಧೀರನಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಂತೆ ತೋರುತಲಿಧೆ, ಅವನ ಸಮೀಪದೊಳ್ ಆತನ ಮನೋನುಸಾರವಾಗಿ ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಭಯದಿಂದಿದ್ದು ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವದಂ ನೋಡಿದರೆ, ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯೋ? ಮಿತ್ರನೋ? ಎಂದು ತೋರುತಲಿಧೆ, ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನು ಏನು ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಇಂತಿರ್ಪ ಸಾಹಸವಂ ಮಾಡಿ ಈ ಸ್ಥಳವಂ ಕುರಿತು ಬಂದನೋ ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ಈ ಪುರದ ಆವರಣಂಗಳಂ ಈತನೇ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಘೋರನಾದ ಜಂಝಾಮಾರುತನು ಬಂದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು. ನುಡಿಯುತ್ತ, ತನಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತ, ಮೋಹವಂಗೆೊಂಡು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮನೋಹರನಾಗಿರುವ ಈ ಪುರುಷನಿಗೆ ಕಾಂತೆಯಾದರೆ ನನ್ನ ಜಿಂತೆಯಲ್ಲವೂ ಪೋಗುವದು, ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಮೈಯಲ್ಲ ಪುಳಕಂಗೆೊಂಡು ನಸುಬೆಮರಿ ಮನ ಕರಗಿ ಬಳಲಿ ಕೆಲವು ಶೃಂಗಾರಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ತೋರಿ ಮನ್ಮಥನ ಚಾಣಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲು; ಈ ಸುಕುಮಾರಾಂಗನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಪತಿಯಾಗಿ ನಾನು ವರಿಸಿದೆನು, ದೈವವೇನುಮಾಡುವದೋ? ತಿಳಿಯನು ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಡುತ್ತ, ಇನ್ನು ಈ ಪುರುಷನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ತಡವಾದರೆ ತಡೆಯಲಾರೆನೆಂದು ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಮಮತೆಯಿಂದ ಲಜೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಳದಿಯರೊಡನೆ ಈ ಪರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕಾರ್ತುಗಿಲ್ಲ ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮೆರೆಯುವ ಕುಸುಮಲತೆಯ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಇದೇನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಗಿಣಿಗಳು ಮಾನಿನಿಯರು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ನುಡಿಯುತ್ತ ಲೆವೆ ಎಂದು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಎದುರಾಗಿ ನೋಡಲಾಗ, ಮಣಿಮಂದಿರದ ಮೇಲು

ಮುಚ್ಚಿ ನೋಳ್ ನಿಂತಿರುವ ಕುಸುಮಲತೆಯ ವೊಗದೋಳಿರುವ ತಿಲಕವೆಂಬ
ಭಲ್ಯವು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಹೃದಯವಂ ಭೇದಿಸಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳ್
ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಶ್ರೀ ದೇವಿಯು
ಪ್ರಸಾದವಂ ಪಡೆದು ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳಾದ ಸಕಲಾಯುಧಂಗಳಿಂದ ಲೋಕದೋ
ಳ್ ಎಲ್ಲರಂ ಜಯಿಸುವನು, ಇವನಂ ನಾನು ದೇವೀಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ಮೃ
ದುಗಳಾದ ಪ್ರಪ್ಪ ಬಾಣಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಾ ಎಂದು ಅಟ್ಟಹಾ
ಸವಂ ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪರೋಳ್ ಯೋಜಿಸಿ ಎದುರಾಗಿ ಪೋಗಿ ಬಾಣಗಳಂ ಪ್ರ
ಯೋಗಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಗೂ. ವರ್ಣದಿಂದಲೂ, ವಾಸನೆಯಿಂದಲೂ
ಅಧಿಕಮಾದ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೇ ನನ್ನಂ ಜಯಿಸುವನೋ?
ಎಂದು ತಿಳಿದು ಎದುರಾಗಿ ಪೋಗದೇ ಮನಸ್ಸಿನೋಳಗೆ ಇದು ಕಳವಳಗೊ
ಳಿಸಿದನೋ? ಎಂಬಂತೆ ವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ
ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲು; ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ಸುಮತಿಯು ಇದೇನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ
ದ ಮೂರ್ಛೆ, ಎಂದು ಇದು ರಾಕ್ಷಸರ ಮಾಯೆಯೋ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಸರೋವ
ರದ ಉದಕವು ವಿಪದಿಂ ಕೂಡಿರುವದೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಭೂಮಿಯು ಮನು
ಷ್ಯ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗದೆ ಶಾಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದೋ ಎಂದು ಸಂ
ಶಯಂಗೊಂಡುಭ್ರಮಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೋಡಿ, ಬಳಿಕ ಇದು ಈ ಕಾಂ
ತೆಯರಂ ಕಂಡ ಕಾರಣದಿಂ ಬಂದ ವ್ಯಾಮೋಹವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಮಲದಳ
ದಿಂದ ಜಲವಂ ತೆದು ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಹೃದಯಪ್ರದೇಶಂಗಳಂ ಕೂಡಾ ನೆನೆಸಿ,
ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತಳಿರುಗಳಂ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಕೂಡಾ ತಂ
ದು ಹಾಸಿಗೆಯಂ ರಚಿಸಿ, ತಾವರೆಯ ದಂಟುಗಳಿಂದ ತಲೆ ದಿಂಬು ಮಾಡಿ, ಅದ
ರೋಳ್ ಕುಸುಮ ಸುಕುಮಾರಾಂಗನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಮಲಗಿ
ಸಿ, ಕರ್ಪೂರದ ಏಳು ಸುಳಿಯ ಬಾಳೆಯ ದಳಂಗಳೆಂಬ ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದಲೇ
ಸುತ ಮದನ ತಾಪದಿಂ ಬಾಡಿರುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಬದಲು ಮಾಡುತ
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗು ಕರ್ಪೂರ ಜಲವಂ ಮೇಲೆ ತಳಿಯುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋ
ಳ್, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಂತೆ ಕಣ್ಣು
ಗಳಂ ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಎದುರಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವಂ ಕಾಂತೆಯಂತೆ ತಿಳಿದು,

ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೇ! ಈಗ ಮಿಾರಿ ಬರುವ ಮದನಜ್ವರವಂ ಸೈರಿಸಲಾರೆನು. ನಿನ್ನ ಮುಖ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರೋದಯದೊಡನೆ ಅಥರ ಸುಧೆಯ ಅನುವಾಸನಂ ಗೈಸಿ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕುಚಂಗಳೆಂಬ ಮಾಸಳ ಫಲಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಾಪವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛಾ ನುಸಾರವಾಗಿ ಪಥ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಮದನಜ್ವರವಂ ಪೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ತಿಸಖೀಕೆಂದು ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ; ಸುಮತಿಯು ಆ ವಿರಹಚೇಷ್ಟೆಯಂ ಕಂಡು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗಳೋಳ ಮಹಿಮೆ ಇಂತಿರುವದೇ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಇಲ್ಲಿ ಕಾಂತೆ ಎಲ್ಲಿರುವಳು, ಇದು ಇಳಾವೃತಬಂಡೋಳ ವಜ್ರಪುರಿಯು, ಇದು ಅನ್ಯತಸರೋವರವು. ನಾನು ಸುಮತಿಯು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಸು ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಸ್ವಪ್ನದೋಳ ಕೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚ ರಂಗೊಂಡು ಬಳಲಿಕೆ ಯೊಡಗೂಡಿದ ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮತಿಗೆ ತಿಳಿ ಯದಂತೆ ಲಜ್ಜಾ ಪರಾಜ್ಞಾಖನಾಗಿರಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಆ ಭಾವವಂ ತಿಳಿದು ಎಲೈ ಸುಕುಮಾರಾಂಗನೇ! ಈಗ ಬಿಸಲೇರಿಬರುವದು, ರತ್ನಶಿಲೆಗಳಂನಿರ್ಮಿ ತನಾದ ಈ ಸರೋವರದೋಳ ತಾಪವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವದಾದ್ದರಿಂ ಎದುರಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತ.ಶಿಲೆಗಳಂ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಮಂದಿರದ ಕೈಸಾಲೆ ಯೋಳ್ವಿಶ್ರಮಂಗೊಟ್ಟವಾ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಹಸ್ತಲಾಗವನ್ನಿತ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾವಟೆಗಳನ್ನೇರಿಸಿ ಕೈಸಾಲೆಯ ಸಮಾಪನಂ ಕುರಿತು ಬರುತಿರುವಷ್ಟ ರೋಳ, ಮಂದಿರದ ಮೇಲಂತಸ್ತಿನೋಳ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಈ ಪುರುಷನೇ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುವನು, ಇದೇನು ನನ್ನ ಸುಕೃತವೆಂದು ತನ್ನ ಸಖಿಯರಂ ಕರೆದು ನೀವು ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಬಾಗಿಲೋಳ ಬರುತಲಿ ರುವ ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಮಧುರಮಾತುಗಳಿಂದ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳಿ ಮಂದಿರದ ಬಳಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಪೇಳಲು; ಆಕಳೆದಿಯರು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲೋಳ ಬಂ ದು ಕಾದಿದು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿರುವ ನಾರಿಯರಂತೆ ನಿರ್ಭಯ ರಾಗಿ ತಂಪಾಗಿರುವ ಪನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಒರಸಿ ಆರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆಗೆದು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಸಲಿನ ಶಕೆ ತೋರುವದು,

ಮಂದಿರದ ಬಳಹಜಾರಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಂ ಪೇಳಲು, ಆಗ ಸುಗ, ಧರ್ಮಜೀಂದ್ರನು ಕೇಳಿದಿಯರೇ ಇಷ್ಟು ಜಾಣೆಯರಾಗಿರು ವಾಗ ಇವರ ಬಡತಿಯು ಎಷ್ಟು ಚತುರಯೋ? ಅವಳಂ ಬ್ಯಾಗ ನೋಡಬೇ ಕೆಂದು ಉತ್ಸಾಹವಂಗೊಂಡು ಆ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗಿರ್ದ ಮ ಣಿಪೀಠದೋಳು ಕುಳಿತು, ಎಲೈ ನಾರಿಯರಾ! ನೀವುಯಾರು, ಈದಾನವನಮಂ ದಿರವೊಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾ ಕೇಳಿದಿಯರು ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀವು ಕೇಳುವ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಂ ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಮಿಗೆ ಸಾಲದು, ನಮ್ಮ ಅರಸಿ ಬ್ಯಾರೆ ಇರುವಳೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೈ ಯಲು; ಆಗ ರಾಜೀಂದ್ರನು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿಯಂನಾವುನೋಡಬಹುದೇ? ಎಂದು ಕೇಳಲಾಸಖಿಯರು ರಾಜೀಂದ್ರನೇ! ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯು ರಾಕ್ಷಸನಭಯದಿಂದ ಅಡಿಯಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡುವಳು, ಅದುಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಕರುಣೆಯ ನ್ನಿಟ್ಟು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಿರುವ ಕಾಂತೆಯಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಬಹುದೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಜೀಂದ್ರನು ಆನಂದದಿಂ ಹಾವಿಗೆಯಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೇ ರಿ ಬರುವಾಗ, ಕುನುಮಲತೆಯು ಹಾವಿಗೆಯ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನೋ ಳು ಸಂತೋಷವು ಹೆಚ್ಚಿ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಸಖಿಯರು ಕರೆ ತರುವರು, ಇವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಷ್ಟೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು, ಆ ಮಹಾವುರು ಪನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ನಾನು ಎದುರೊಲ್ಲವದು ಉಚಿತವೆಂದು ಶಯ್ಯಾ ಗೃಹದಿಂ ತೆರಳಿ ಕೂದರ್ಪ ಸುಂದರನಾದ ರಾಜೀಂದ್ರನ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋ ಡಿ ಮೂರ್ಛೆಯಂಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ಪಾದಂಗಳೋಳು ಬಿದ್ದು ಕೂಲನಿಗಳಿಂದಲೇ ಪಾದಂಗಳಿಗ ತೊಳೆಯುವಳೋ? ಎಂಬಂತಿರಲು; ರಾಜೀಂ ದ್ರನು ಆ ಕಾಂತೆಯಂ ಕರಗಳಿಂದಿತ್ತಿ ತತ್ತರಂಗೊಲ್ಲಬ್ಯಾಡವೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಅವಳೊಡನೆ ರಯ್ಯಾಗೃಹದ ಮಣಿಮಂಚದೋಳು ಕುಳಿತು ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೆ! ಈ ಮಲಿ ನವಸ್ತ್ರವಂ ಧರಿಸಿ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸದೆ ಮುಡಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೇಶ ಭಾರವಂ ಬಾಚಿ ಜೈತಲೆಯಂ ತಿದ್ದದೆ ಬಳಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ನೀ ನು ಮನುಷ್ಯದೇಹದೋಳುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವೆ, ನೀನ್ಯಾರು? ನಿನ್ನಹೆಸರೇನು?

ನಿನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ್ಳಾರು? ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎಲ್ಲ ವಂವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೇಳಬೇಕೆನಲು; ಕುಸುಮಲತೆಯು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ ಮನೋಹರಾಗನಂ ನೋಡಿ ನೋಡದಂತಿರುವ ಪರಿಯಿಂದ ವಾರೆ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಎನ್ನ ಮನೋಭಿರಾಮನೇ! ಕೇಳು, ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕಥೆಯಂವಿಷ್ಟೆಂದು ಪೇಳಲಿ, ಅದರೂ ಕೊಂಚಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು-ಅಲಿಸು,

ಈಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವವತ್ತಾರುದೇಶಂಗಳೋಳ್ ಅತಿರಮಣೀಯ ಮಾ ದಆರಭ್ಯದೇಶವೆಂದಿರುವದು, ಅದೇಶವಂಕುಸುಮವ್ಯಜರಾಯನೆಂಬಅರಸು ಕುಲಕ್ರಮದಿಂದಪಾಲಿಸುವನು. ಆರಾಯಂಗೆಅನಂಗಳೇಖೆಎಂದುರಾಣಿಯುಇರವೆಳು, ಆಅರಸಿಯಉದರದೋಳ್ ಜನಿಸಿದ ನನ್ನಂ ಜನಗಳು ಕುಸುಮಲತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಧರ್ಮದಿಂ ಪ್ರಜಾ ರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನ ನಾನು ಚುತುಸ್ಸಾನವಂಗೈದು ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲು ಭಾಗದೋಳ್ ಎಳೆ ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಳುಗಳನ್ನಾರಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಸಖಿಯ ರೊಡಗೂಡಿ ನಿಂತಿರಲಾಗ ಈ ಮಾಯಾವಿಯಾದ ಜಂಝಾಮಾರುತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಉಪರಿಭಾಗದೋಳ್ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಕಪೋತವಂ ಕಂಡು ಅಡೆರುವ ಗಿಡಗನೆ ಅಂದದಿಂದ ಆಕಾಶದಿಂ ಧುಮುಕಿ ಎನ್ನನ್ನೂ ಈ ಕೆಳದಿಯರನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಮಂದಿರದೊಳು ಇರಿಸಿದನೆಂದು ಪೇಳಲು; ಅದಂ ಕೇಳಿ ರಾಜಶಿಖಾಮಣಿಯು ತಲೆದೂಗಿ ಕ ಮಲದಂತಿರುವ ಮುಖದೊಳು ಕಾಂತಿಯು ಕಂಡಿ ಬಿನ್ನನಾಗಲು, ಕುಸು ಮಲತೆಯು ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ನಾನು ಪರಿಶುದ್ಧಳಹುದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯದಿಂ ಕಮಲದಂತಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಬಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿಧೆ, ಇದರ ಪರಿಯಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು. ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂ ನನ್ನಂ ಸ್ವಾಧೀನಳಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದನು, ಆಗ ನಾನು ಆ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸನೇ! ಕೇಳು ಎನಗೆ ಸಂವತ್ಸರಪ ರ್ಯಂತವು ಬಂದು ವ್ರತವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಉಂಟು, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬಳಿಕ ನಿನಿಗೆ ವಶಳಾಗುವೆನು. ಅದನ್ನಡೆಯಿಸದೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡ

ಡಿದೆಯಾವರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುವೆನು ಈ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಆರುತಿಂಗಳಂ ವಿಳಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲೂ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮರುಳಾಗಿ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ನನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತಂದು ಮಾಡಿರುವೆನು. ನೀನು ವ್ರತವಂ ಯಥಾರಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದು, ದೂರದೂರವಾಗಿರುತ ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಆರು ಮಾಸಂಗಳು ಎಂದಿಗಾಗುವದೋ? ಎಂದು ಜಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರಲು; ಅವನ ಮನೋಗತವಂ ತಿಳಿದು, ಅತನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಪ್ತನು ತನ್ನ ಧೋರೆಯೊಡನೆ ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೇ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಕರಗತಳಾಗಿರುವ ಈ ಬಾಳೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗುವಳು, ಲೋಕದೋಳು ಕವಿತ್ವವು, ವಸಿತೆಯು, ತಾನಾಗಿ ಬಲಿಗರೆ ಸರಸವಾಗಿರುವದು, ಅದರಿಂದ ಈ ಕನ್ನೆಯ ಮನೋನುಸಾರವಾಗಿ ಆರುತಿಂಗಳು ವ್ರತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆಸುವದು ಉಚಿತವೆಂದು ಪೇಳಲು; ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸದೆ ದಿನದಿನದೋಳು ಸಖಿಯರ ಮುಖದಿಂದ ನನ್ನಂ ವಿಚಾರಿಸುತ ವ್ರತದಿನಗಳನ್ನೆಣಿಸುತ್ತಲಿರುವನು. ನಾನು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲೂ ಗಾರೀದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡುತ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ ವ್ರತವು ಸಾಂಗವಾದನಂತರ ದೇವಿಯು ಪ್ರಸಾದವಂ ದಯೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ ದೇಹವಂ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೆನು, ಈಗಲೂ ದೇವಿಯು ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಪೂರೈ ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ತಪಃ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ, ದೈವಗತಿಯಿಂದಲೂ ಬಂದ ನಿನ್ನಂ ಕಂಡು ಮತ್ತೂ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನೋಡಿ ಎನ್ನ ಕ್ಲೇಶವಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಂದರಿತು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪತಿಯಾಗಿ ವರಿಸಿರುವೆನು. ಎಂದು ನುಡಿದು ಮುತ್ತಿ ನಸರಂಗಳಂ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಬಿಡುತ ಗದಗದಸ್ವರದಿ ನಿನ್ನ ಮರೆಯಂ ಹೊಕ್ಕಿರುವನನ್ನಂ ಎಂತು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಕೀರ್ದಿ ನಿನ್ನದೇ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಡಲು, ಆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಬಾಳೆಯನ್ನೋಡಿ, ಶಿವಶಿವಾ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಈ ಸಂಕಯವಂಗೊಂಡು ನನ್ನ ಮುಖಕಾಂತಿಯು ಕಂದಲಿಲ್ಲಾ ಇಂತು ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯಾದ ನಿನ್ನಂ ಆ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೇ! ದೈವವೆಂದು ನನ್ನ ಮನದೋಳು ಜಿಂತಿಸಿದೆನು. ನಿನ್ನ ಮಲಿನವ

ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಳಲಿರುವ ಶರೀರವೂ, ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೇಶಭಾರವೂ ಸಹಾ ನೋಡಲು, ನನಿಗೆ ನೀನು ಪೇಳುವ ಸುಖವು ಪುಟ್ಟಲಾದದ್ದೆಂದು ನುಡಿದು ಅವಳ ಕೈಪಿಡಿಯ ತಪ್ಪಂಕದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿ ಕುರುಳುಗನ್ನೇ ಮಿಸುತ ಎಲೈ ಪಾಣವಲ್ಲ ಭಯೋ! ಕೇಳು. ನನಿಗೆ ಅನಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡಿದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಂ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಆಹುತಿಯುಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅಭಯಪನ್ನಿಯಲು, ಕುಸುಮಲತೆಯು ಇಂದಿನವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪವಿತ್ರವೂ ತೀರಿತೆಂದು ಅತಿ ಸಂತೋಷವಂ ಪಟ್ಟು ನಿನಗೊಡನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನಹವೂ ಮಾಡುವೆನು, ಇತ್ತರೋಳ್ ಬಾಸರಂಗೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಈ ಕ್ರೂರನಾದ ಜಂಝಾಮಾರುತನ ನಗರಿಯಂ ಕುರಿತು ನೀವು ದಯೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನೆಂದು ನುಡಿದು ಮತ್ತೆಯಾವ ದೇಶಂಗಳು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಾತಿತಂಗಳಾಗಿರುವವು ಇದಂ ಪೇಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಲು, ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪೇಳಲುಂಜ್ವಲನಪ್ರರೋಳ್ ಕುಸುಮಲತೆಯ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಇದರ್ ಕುಶಲಿಯಾದ ಓರ್ವ ಸಖಿಯು ಎಲೈ ಅರಸಿಯೇ! ಕೇಳು, ಈ ಮಹಾ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಈ ನಗರಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದಿರುವ ಪರಿಯು ವಿಷ್ಣುರವಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು. ಭರತಖಂಡದೋಳ್ ಕುಲಪರ್ವತವಾದ ಸಹ್ಯ ಗಿರಿಗೆ ಕೀರೀಟರೂಪವಾದ ಕರ್ನಾಟದೇಶವನ್ನಾಳುವ ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನಂ ನೀನು ಕೇಳಿರುವೆಮುಪ್ಪೆ? ಆರಾಯನ ಧರ್ಮ ಪತ್ತಿಯಾದ ಗುಣವತೀ ದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ ಈ ಮಹಾರಾಯನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಂಗಳಂ ಕಲಿತು ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ ದೇಶಗಳಂ ಜೈನಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಕಳಿಂಗದೇಶದೋಳ್ ನಮ್ಮ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನ ಕುಮಾರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ವಿವಾಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರವಂ ಸೇರಿದರಂತೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇಶದ ಅರಸುಗಳು ಕೂಡಿರುವಾಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಎಂಟು ಪಣಂಗಳಂ ಕುರಿತು ಆ ಪಣಂಗಳಂ ತಂದಿತ್ತು ರಾಜಕುಮಾರನಂ ವರಿಸುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿರುವಳಂತೆ, ಇದಂ ಕೇಳಿ ಸಕಲ ಭೂಪಾಲರು ಅಶಕ್ಯವೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮನು ನಾನು ಎಂಟು ಪಣಂಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸುವೆನೆಂ

ದು ಈ ರಾಜ ಸಭೆಯೋಳು ಕಂಠವಂಗೈದು ವಸ್ತ್ರದಂತಿರುವ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಬಂದು ಅಯುಧ ಏಕೀಪವಂ ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಪಾಣವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಭುಜಬಲ ವಂ ತೋರಿ, ಇದಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ದಂತಮಾದ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯಂ ತಂದಿತ್ತು, ಮತ್ತು ರೆಕ್ಕೆಗಳ್ಳುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯಂ ತರುವನೆಂದು ಈ ನಗರವಂ ಕುರಿತು ಬಂದಿ ರುವಂತೆ, ಇಂತರ್ಗ ಪ್ರಭಾವ ಉಳ್ಳ ಲೋಕೈಕ ವೀರಂಗೆ ಯಾವ ಪಣ ವು ಅರಕ್ಕೈ ಮಾಗುವದು. ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕವೇಷಗೆ ಈತನೇ ಪತಿಯಾಗುವ ನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಅದುಕಾರಣ ನಮಗೆ ಬಹು ಸಮಾಪ ಬಂಧುವಾಗಿರುವಾಗ ವಿಚಾರಮಂಗೈಯುವದೇನು? ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಈ ಮಹಾರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಿಂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರವೆನು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಣ್ಯವು ಈಗ ಶರಗಿ ನೋಳು ಕಟ್ಟಿದ ಭಂಗಾರದಂತೆ ಫಲಿಸಿತು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಸುಗಂಧರಾಜ ಭೂಪಾಲನು ಮಹಾ ಪ್ರಾಢೇಯಾದ ಆ ಕೆಳದಿಯ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಸ ಖಿಯೇ! ಕಳುಗಾದವುತಿಗೂ ಈ ಕುಸುಮಲತೆಗೂ ಎಂತು ನಂಬುವನೆಂ ದು ಕೇಳಲು, ಆ ಸಖಿಯು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ ಈರ್ನ ಅರಸಿಯರ ತಾ ಯಿಗಳಾದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯು ಅನಂಗಲೇಖಿಯು ಅಕ್ಷತಂಗಿಯರು, ಈ ನೆಂಟತನವು ನಿನ್ನಿಗೋಸುಗವೇ ಮಾಡಿದಂತೆ ಘಟನೆಯಾಗಿರುವದು, ಇನ್ನು ಮೊತುಗಳಂ ಸಹಕುಮಾರಿ ವೇಗದಿಂ ಮಂಗಳನ್ನಾಸಕ್ಕೆ ಜಿತ್ತೈಸಬೇಕಂ ದು ವಿಚ್ಛಾಪನೆಯಂಗೈಯಲು, ಜಿಲ್ಲಿರುವ ಸಖಿಯರಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಕುಸು ಮಲತಾದೇವಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರರೀರ್ವರಿಗೂ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆಯ ನ್ನೂತ್ತಿ ಪನ್ನೀನಿಂ ಜಲಕವಂ ಮಾಡಿಸಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದ ಈರ್ವರಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಗಂಧರ್ವವಿವಾಹವಂಗೈದು ಸತಿ ಪತಿಗಳೀರ್ವರಿಗೂ ಮಧುರಾನ್ನಂಗಳಂ ಬಂದೇ ಎಡೆಯೋಳು ಭೋಜನಂಗೈ ಯಿಸಿ ಪಯ್ಯಾಗೃಹವಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಭೋಗಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಗಂಧ್ಯ ಪ್ರವೃ, ತಾಂಬೂಲಗಾನ್ನಿನಿಂ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದಲಿ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಇದು ಶುಭ ಸಮಯವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಭೋಗದೊಳನಕ್ಕ ನಾಗಿ ಸುಮತಿಯಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ! ಯಕ್ಷನು ಯಾವಾಗ ಬಂದು ಏನುಮೇಳುವನೋ? ಅದಂ ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರೇವು

ಪೇಳಿ ಕುಳುಕಿ; ತುನು ಶಯ್ಯಾಗೃಹವಂ ಕೇರಿ ಮುನಿವಂಶಕವೋಳು ಕುಳಿತು
 ಕುಸುಮಲತೆಯು ಬಿಟ್ಟನವ ಪುಟ್ಟರವಿಗಳ್ಳವಂ ಸವಿಯೂ ಆವಂ ಮೂತು
 ಮಾತೆಗೆ ಆನಂದಪಡಿಸಿತು ಮದನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣಂ ಕಟ್ಟಿದ ಮೊದ
 ಲು ವಿಚಾರಣೆಯಂತೆ ದಿನಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಲಾಸಂಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸುಖದಿಂ
 ದಿದುರ್ಗ; ಬಂದಾಸೆಯೆಂದು ದಿನ ಮಂದಿರವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆನಂದದಿಂದ
 ಸತಿಪತಿಗಳೇವ್ವರೂ ತೆರಳಿ ಕೆಲವು ವಚಾರಂಗಳಂ ಕೆಲವು ಚಂದ್ರನಾಳೆಗಳಂ
 ಕೂಡಾ ನೋಡುತ್ತ, ಹಾಗೇ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತ ಬೀಗಮುದ್ರೆಗಳಂ ಮಾಡಿರು
 ವ ಸಾಲ ಮನೆಗಳಂ ಕಂಡು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು
 ನಾರೀಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಎಲೈ ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ! ಕೇಳು,
 ಈ ಗೃಹಗಳೋಳು ನಾನಾದ್ವೀಪಾಂತರಗಳ ಪದಾರ್ಥಗಳಂ ನವರತ್ನರಾ
 ಶಿಗಳ ಮೊದಲಾದ್ದಂ ಸಹಾ ಮಾಡಿರುವನು; ಆದಂತಿರಲಿ, ಈಗ ನಿನಗೆ ಬೇ
 ಕಾದ ಅಶ್ವರತ್ನವು ಅಮೋಘ ಮನೆಯೋಳು ಕಟ್ಟಿರುವದು. ಎಂದು ನುಡಿದು
 ಆ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದೋಳು ರಾಜೇಂದ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನೊಡನೆ
 ವಿಲಾಸದಿಂ ಖಂಡು ನಿಂತು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಡುತ್ತ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ
 ದುನ್ಬ್ರ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದೊಂದು ಮಾಡಿದನೇ? ನನ್ನಂ ತಂದಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂ
 ದ ಈ ಅಶವಂ ಕೂಡ ಉಪಹರಿಸಿ ತಂದನೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
 ದ್ರನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಇಂತಿರ್ಪ ಅಶ್ವವು ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪರಿ
 ಯಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!
 ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಕುಸುಮಧ್ವಜಾಯನು ಒಂ
 ದು ದಿನ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೇಂಟೆಯನ್ನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ
 ನಿಪತಾರ್ಥಲಂಗಳಂ ಸಂದರಿಸಿ, ಬಹು ದೂರ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಸಾ
 ಯ. ಕಾಲವಾಗಲು, ಬಬ್ಬಾ ನೋಬು ಜಬ್ಬಾಬಿ ಋಷಿ ಇರುವ ಆಶ್ರಮವಂ
 ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲು; ಆ ಋಷಿಯು ಆರಗೂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಮಧುಪ
 ಕಾರ್ಥಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸಿ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳು
 ಆ ಆಶ್ರಮದೋಳು ಸುರೈ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಆನೇಕಾಭರಣಗಳಿಂದ
 ಅಲಂಕೃತವಾದ ವಿಜಾತೀಯವಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಒಂದು ಕುದುರೆ

ಯ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಅದಂ ಕಂಡು ಆ ಖುಷಿಯೊಡನೆ ಎಲೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ! ಈ ಲೋಕಾತೀತನಾದ ಅಶ್ವರತ್ನವು ಎಲ್ಲಿಯದು? ಏನುಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವದು? ಇದರಿಂದ ತಮಿಗೇ ಆಗುವ ಕಾರ್ಯ ವೇನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು; ಆ ಜಾಲಾಲಿ ಮುನಿಯು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನು ಮಹಾ ಧ್ವಂಸನೊಡಗೂಡಿದಂತೆ, ಎಲೆಯಿಂದ ಎಲೈ ಅರಸೇ! ಕೇಳು, ಈ ಅಶ್ವವು ಅಮೂಲವಾದುದು, ಈಗ ಈ ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಬಂದು ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಿದೆ ಇದರ ವೃತ್ತಾಂತವು ದೇವರಹಸ್ಯವಾದಕಾರಣ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಕೂಡದು ಈ ಕುದುರೆಯೋಳು ನಿನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೋಳು ಇರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಇದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಕುಣಿ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಅಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ, ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ದಯಪಾಲಿಸಲು; ರಾಯನು ಆ ಖುಷಿಗೆ ದಂಡಪ್ರಣಾಮವೆಂದೂ, ಈ ಉತ್ತಮಾಶ್ವವೇಗೋಡು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿತ್ಯ ದಲ್ಲೂ ಪೂಜಿಸುತ ಇದಕ್ಕೆ ವಿಜಯರತ್ನವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು; ಈ ಕ್ರೂರ ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಅಶ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೇಳಿ ಅದಂ ಆಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ರಿಗೂ ತಿಳಿದುದಂತೆ ಮಾಯಾ ವಿಧಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದು ಬಂದಾನೊಂದು ಸಮಯವೆ ನೋಡಿ, ಆ ಅಶ್ವವಂ ಆಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಉತ್ತಮ ಋದಾರ್ಥವಂ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬಿಸಲುಮುಜೆ ನೋಳು ವಿಲಾಸದಿಂದ ಕುರುಳುಗಳನ್ನಾರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದನನ್ನಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು, ಆದರೆ ಬಂದು ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿದನು ಎನ್ನಬಹುದು. ನನಿಗೆ ಪರಮಾಪ್ತರಾದ ಕೆಲವು ಕೆಳದಿಯರಂ ನನ್ನ ಸಂಗಡಲೇ ಅಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನವರಿಗೂ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವೆನು, ಈಗಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಆ ಜಾಲಾಲಿ ಮಹಾ ಮುನಿಯ ವಾಕ್ಯವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಪೇಳಿ, ಈ ಅಶ್ವರತ್ನವು ನಿಮಗೆ ಪಟ್ಟದ ಕುದುರೆಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು; ಸುಗಂಧಮಾಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಕುಸುಮಲತೆಯ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ದುರ್ವಿತನಾಗಿ ರತಿಯಂ

ತಿರುವ ಸತಿಯಂ ಬಿಗವು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುದ್ದಿಸುತ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಶೃಂಗಾ
ರವನಂಗಳೋಳ್, ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಸರೋವರಂಗಳೋಳ್, ಕೆಲವು ಹೊ
ತ್ತು ಚಂದ್ರಶಾಲಾದಿ ಉತ್ತಮ ಮಂದಿರಂಗಳೋಳ್, ಉಪರತಿಮೂಲಗಿ
ಳಂದಲೂ, ಚೌಕೇತಿಬಂಧವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದಲೂ, ಬೆರದು ಮದನ ವೈಭವದಿಂದ
ಮೈವುರೆತು ಬಂದೊಂದು ದಿನವಂ ಬಂದೊಂದು ಕ್ಷಣದಂತೆ ಕಳೆಯುತ ಸು
ಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದನಂಬಲಿ ಗೆ;

ಕುಂಡಲಿತಯ ಖಂಡಸರರು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ
ನಿಖಿಸುತನರ ಸರಿಭನ ಸರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚಂಡಮುಂಡಖಂಡನ
ನಿಖುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾ
ಪುಂಡಿತಾ ಕುಟಾಕ್ಷು ಬಿಕ್ಷುಣ ಶ್ರವಣಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯ
ಪ್ರತಾಪ ಸಕಲ ಭುವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಪ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸ ಕವಿತಾ
ನಿಸ್ಸಹಾಯ ಸಿರಾಣಿ ಧಾರೇಯ ಫಲಿಕಾ ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧ
ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾಶ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾಪಾಯನಸೂ
ತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಯಾಮರಾಜ ಮದಾ ರಜ ಪುತ್ರ ಸರಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹಿಮಾ
ರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜಬಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾ
ಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನಕೃತಿಯೋಳ್
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಶ್ವಪಟವಂ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ತರಳಿ ಇಳುವೃತ್ತ
ಖಂಡದೋಳ್ ವಜ್ರಪ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಕುಸುಮಲತೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪದವೃತ್ತಾಂ
ತವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಅವಳೂಡಗೂಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದನಂಬ ಹದಿನೇ
ಳನೇ ಆಸ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮುದಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಹದಿನೇಳನೇ ಆಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀ

ಶುಭಮಸ್ತು.

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಜಂಝಾಮಾರುತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಘೋರಾರಣ್ಯದೋಳ ಅನೇಕಂಗಳಾದಸಿಂಹ, ಶಾರ್ಧೂಲ, ಶರಭ, ಗಜ, ವರಾಹ, ಭಲ್ಲೂಕ, ಶಕ, ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಂಗಳಂ ಜಲಜಂತುಗಳಾದ ಕೂರ್ಮ, ಮಕರ, ಮತ್ಸ್ಯ, ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಂಗಳಂ ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರಂಗಳಂ ಕೂಡ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆಲಯವಾದ ವಜ್ರಪುರಿಯಂ ಕುರಿತು ವೇಗದಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲು; ಛಾಯಾಗುತ್ತನು ಅವನಂ ಕಂಡು ಬೇಗ ಬಂದು ಸುಮತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಸಖೀ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳುಹಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂ ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಬರುವ ಪರಿಯಂ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಮಂದಿರದ ಉಪರಿಭಾಗವನ್ನೇರಿ ಕುಸುಮಲತೆಯೊಡಗೂಡಿ ನೋಡುತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ದೂರದೋಳ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇನೆಯಂ ಕಂಡು ಬಿರುಭೂಳ ತಗಲಿ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಲತೆಯಂತೆ ನಡುಗುತಲಿರುವ ಕುಸುಮಲತೆಯಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೇ! ಈಗ ಕಕ್ಷ ಸವಾಗಿ ಬರುವ ಈ ರಕ್ಷಸನಂ ಬಲದಿಂದ ಬೋಗ್ಗಿಸಿ ಎಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ನೀನು ತತ್ತರಂಗೊಲ್ಲಬಾಡವೆಂದು ಚಿತ್ತರದ ಪ್ರತಿಸುಯಂತಿರುವ ಬಿತ್ತರಿಯಂ ಅಕ್ಕರಿಯಿಂದ ಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ ಸವಿಯಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳಿ ಧೈರ್ಯ ಗೊಳಿಸುತ ನೋಡುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಜಂಝಾಮಾರುತನು ಸುಂಟರಘಾಳಿಯಿಂದಿದ್ದ ಕೆಂಧೂಳನ ಸುಳಿಗಳಂತೆ ಎಸದು ಗುಂಪಾಗಿ ಕೆಂಪುರ್ವಣಗಳಲ್ಲ ಗುಂಗುರುಕೂದಲುಗಳಂ, ಸಂಜಿಕಾರ್ಮುಗಿಲಂತೆ ಬಪ್ಪಿ ಇರುವ ಗಂಟು ಪುರ್ಬುಗಳಂ, ಪರ್ವತಂತಿರುವ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂ, ಗುಡಾಂತರಂಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಅರಳದ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಂ, ಗಂಡಭೇರುಂಡ

ಪಕ್ಷಿಗಳಂತಿರುವ ಕಿವಿಗಳಂ, ಗುಂಡಾಗಿ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆಗಳಂ, ಕಾಲ ಸರ್ಪದಂತೆ ಹೊದಿರುವ ಅತಿ ಭಯಂಕರಗಳಾಗಿ ಕುಣಿಯುವ ಮಿಸೆಗಳಂ, ಜೋಲುತ ನದಿಯ ದಡಗಳಂತಿರುವ ತುಪೆಗಳಂ, ಅಗಾಧವಾದ ಪಾತಾಳಕುಹರದಂತಿರುವ ವನನದಿಂ, ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಚಂದದಂತಿರುವ ಕೋರೆ ದಾಡೆಗಳಂ, ಗಿರಿ ಶಿಖರಗಳಂತಿರುವ ಭೃಂಗಸ್ತಂಭಗಳಂ, ತಾಳ ವೃಕ್ಷಗಳಂತೆ ನೀಳವಾಗಿರುವ ತೋಳುಗಳಂ, ಕೂದಲುಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಭೋರಾರಾಧ್ಯದಂತೆ ಕಾಣುವ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಿಂ, ಹೆಮ್ಮರುಗಳಂತೆ ತೋರ್ಪ ಕಾಲುಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಕರ್ಣಗಳೋಳಂ ಸ್ಪರ್ಶಕುಂಡಲಗಳಂತೆ ಧರಿಸಿ, ಧರ್ಮೀಶ್ವರನಂತಿರೋ ಮಾಲೆಗಳಂ ಹಾಕಿ, ಕುಲಾಲಚಕ್ರದಂತೆ ಬಪ್ಪುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಗ್ಗರಂಗಳಂ ಕಾಲುಗಳೋಳವಡಿಸಿ, ಭಂಡಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಡೆಗಳಂ ಕೈಗಳೋಳಲಂಕರಿಸಿ, ಬಂದೊಂದು ತುತ್ತಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಕೂಸಿ ಅಗಿಯುತ್ತ, ಜಲಜ್ವರತುಗಳಂ ಪುಡಿ ಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ ಮುಕ್ಕುತ್ತ, ಅನೇಕ ಗಜಗಳಂ, ಸಾವಿರ ಸಿಂಹಗಳಂ, ಐನೂರು ಶರಭಂಗಳಂ, ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರೋಣಿಸಿರುವ ಮಹಾ ಶೂಲಾಯುಧವಂ ಪಿಡಿದು, ಅನೇಕ ಜಾತೀಯುಗವಾದ ಕಳ್ಳೆಬರಗಳಂ ಪೆಗಲೋಳ್ಪುತ್ತ, ಉಡಿಧಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸರ್ಪಗಳಂ, ಕಾದೂಲಂಗಳಂ ಸಿಕ್ಕುತಿಕ್ಕೊಂಡು, ಶಿಡಿಲಿನಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೂಗುವ ಧ್ವನಿಗಳಂ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುತ್ತ, ನಾನಾ ಜಾತೀಯಂಗಳಾದ ಮುಖಂಗಳುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸರ ತಂಡತಂಡಗಳು ಕೂಡಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಅರ್ಘಪಿಸುತ್ತ ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಕಿಡಿಗಳಂ ಉದರಿಸುತ್ತ, ಮೂರನೇ ಸಮುದ್ರದ ಸಾಧವಂ ಹೀರಿ ತಾರುವಾರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಮದಾಂಧನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುಸುಮಲತೆಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪ್ರಿಯಳೇ! ಜುಯ್ಯೂನಾರುತನ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಕಂಡೆವೂ ಎಂದು ಪೇಳಿ, ನಸುನಗುತ್ತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂ ಮೆರೆಯುವ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಂಡು, ಕುಸುಮಲತೆಯು ಮೃದುವಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಎಲೈ ಸುಕುಮಾರಶರೀರನೇ! ಕೇಳು, ನೀನು ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು; ಆದರೂ ಬಂದು ಮಾತಂ ಪೇಳುವೆನು; ಎನ್ನೊಡೆಯನೇ! ನೀನು ನನಿಗೋಸುಗ ಆ ದಿಂಡ ರಾಕ್ಷಸ

ನಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನೊಬ್ಬ ಕೂಳಗನು ಮಾಡಿ ಕಪ್ಪುಪಡಲ್ಯಾಕೆ? ಹೂವುಪೂವುಂ, ಚೆಂಡುಪೆದ್ದೋ? ನನ್ನಂಥವರು ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳೋಳ್ ಅಪೂರ್ವವೆಂದಿ ಬಿದ್ದಿರುವರು, ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಕೀರವಂ ಬಳಲಿಸಿ ಲ್ಯಾಡೆ, ಮೆತ್ತು ನೀನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮರೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವನಾಗು, ನನ್ನ ಪದ್ಮಯಲ್ಲಿ ಬರೆವರುವ ಲಿಯು ಎಂತಿರುವದೋ ಅದರಂತೆ ಆಗುಣೆ ಬಿಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಗದ್ದದಸ್ವರದಂತೆ ಸುಡಿಯುತ್ತ ಬೆದರಿ ಕನಕಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಮೃಗುರೆದು ಸಿಂತಿರಲು; ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರಭುಳೇ! ಈಳು ಎಲವುಪರಿಯಿಂದ ಹೆಂಬಲಿಸಲ್ಯಾಕೆ, ಕಂಬನಿದುಂಬದಿರು ಕಮಲನುಳೇ! ಗಡಗಡನೆ ನೆಚುಗದಿರು, ತಡಮಾಡದೆ ದೃಢನಾದ ಈ ರಚ್ಚುಸನಂ ಕೂಗಿ ಕೊಂದು ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯನಿಕ್ಕುವೆನು ನೀನು ಬೆದರದಿರು, ನನ್ನಾಣೆ ಮದಿರಾಕ್ಷಿಯೇ! ಎಂದು ಸುಡಿದು ಕರಗಿನಿಂದಾಬಾಲೆಯ ಕಣ್ಣೀರ್ದಳಂ ಬರೆಸಿ ಮೈವರಿಸಿ ಲಕ್ಕೈಸಿ ಭೈರಾದಿಂ ನೋಡೆನುತ ಸುಡಿದು ತಾನು ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಹಸ್ತಪಾದಂಗಳಂ ಳೋಳದು ಮದ್ದೋದಕದಿಂದ ಆಚೆ ಮನವಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಇವ್ಯದೇವತೆಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಕೈಯೋಳಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾರಿಯಂ ಬಿಡು ಅಮೋಘವಾದ ಬಂದು ಬಾಣವಂ ತನ್ನ ಬಲದ ಹಸ್ತದೋಳ್ಬಿಡಿದು ಲೀಲೆಯಿಂ ತಿರಿಗಿಸುತ ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಎನ್ನ ಅರಸಿಯ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀನು ಕಾದಿರು, ನಾನು ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಕಕ್ಷೆಗಳಂ ಮಾರಿಬರುವ ವಿಪಕ್ಷನಾದ ರಾಕ್ಷಸನಂ ಕಿತ್ತಿ ಸಿ, ಶೀಘ್ರದಿಂ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬರುವೆನು, ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ದೂರದೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇನೆಯಂ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಜಂಝಾಮಾರುತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೇನೆಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಅತಿ ದೀನಸ್ವರಗಳಿಂದ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕೂಗುತ ದಾರಿಯನ್ನಡಗಟ್ಟಿ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ನರಿಗಳ ತಂಡತಂಡಗಳಂ, ಮೇಲೆಬೀಳುವದಕ್ಕೆ, ಬರುವಶಗಳಂ ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಗಗನಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಸಂಚರಿಸುವ ಹದ್ದುಗಳು ತನ್ನ ಶೂಲಾಗ್ರಕ್ಕೆಬಂದು ಎರಗುವದಂ, ಅವಲ್ಲದೆ ಕಾಗೆಗಳು ತಾನು ಧರಿಸಿರು

ವ ಕಿರೀಟದೋಳ್ ಅಳವಡಿದ ಮಣಿಗಳಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಬಡಿಯುವದಂ ಕೂಡು, ಇದೇನು ವಿಪರೀತವೋ? ಎಂದೆದಿಗೂ ಇಲ್ಲದ ಅವಶಕುನಗಳು ಇಂದೇನುಕಾರಣ ಸ್ವಭವಿಸಿತು, ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಾಣುವದು, ಎಂದು ನುಡಿದು ಈ ಅವಶಕುನಗಳ ಫಲವು ನನ್ನಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಆದರೆ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ನಿಕುಂಬಿಳಾದೇವಿಗೆ ಅನೇಕ ನರಬಲಿಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕಸುರಾಭಾಂಡಂಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಪೌರ್ಣಿಪುಷ್ಕರಿನ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯ ಮನೋಭಾವಂಗಳಂತಿಳಿದು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಎಲೈ ಭೂಪತಿಯೇ! ಕೇಳು, ನಾನು ಸೇನಾಮುಖವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳುವಾಗ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಿರುದುಗಳಾದ ಧ್ವಜಪತಾಕಂಗಳು ಮುರಿದು ಆದರವೇಲೂ ಕಲಶಂಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಉರಳಿದವು. ಇಂತುಮೆಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾದ ಚಾರರು ಓಡಿಬಂದು ಜಲಾವರಣವಹೋಪವು ಅಗ್ನಿನವರಣದ ಕಾಂತಿಯು ಅಡಗಿರುವದೂ, ಎಂದು ಪೇಳಿದ ನುಡಿಗಳಂ ನಾನು ನಿನ್ನಡಿಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬರುವಷ್ಟರೋಳ್ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅವಶಕುನಗಳನ್ನೋಡಲು, ಈಗ ನಮಗೆ ಏನೋ ಬಂದು ಮಹಾ ವಿಪತ್ತು ಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸುಗ ಬೇಗನೆ ಚಾರರಂಕಳುಹಿ ವಜ್ರಪುರಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ಬಳಿಕ ತೆರಳುವದು ನನ್ನಬುದ್ಧಿಗೆ ಉತ್ತಮವೆಂದೂ ತೋರುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ಜಂಝೂವಾರುತನು ಎಲೈ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನೇ! ಕೇಳು ನಮ್ಮರಾಕ್ಷಸಕುಲಕ್ಕೆ ಅವಶಕುನವೇ ಶಕುನವು ಎನ್ನಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಿಗೆ ಈ ಅವಶಕುನಗಳಿಂದ ಯೇನಾಗುವದು. ಇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ನಮಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ನನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುವೆನು, ಈಶ್ವರನ್ನೋಸಾರಿ ತೀರಿಸುವೆನು. ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದಾಚೆಗೆ ಓಡಿಸುವೆನು, ಸುರರ ಪ್ರಾಣಂಗಳಂ ಸೂರೆಗೊಳಿಸುವೆನು ಎಂದು ನುಡಿಯುತೆ ತನ್ನ ದಸ್ತದಿಂ ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಸುರಾಭಾಂಡಂಗಳಂ ಎತ್ತಿಕುಡಿಯುತೆ ಭುಜಗಳಂ ತಟ್ಟುತ್ತ ಮತ್ತೂ ಮಂತ್ರಿಯಂಕುರಿತು ಎಲೈ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನೇ! ಕೇಳು, ಈ ಸರಿಸು ನಾವುತರುವ ಮಾಂಸಗಳ ವಾಸನೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬರುವನು. ಹೆದ್ದುಗಳು ಮುಂದಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿರುವ ಹೊಣೆಗಳಂಕಿತ್ತು ತಿನ್ನು

ವ್ರದಕ್ಕೆ ಎರಗುವವು. ಕಾಗೆಗಳು ನನ್ನ ಕಿಂಟವಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಂಗಳಂ ಮಾಂ
ಸಖಂಡಗಳಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಕೀಳುವದಕ್ಕೆ ಬರುವದಲ್ಲದೆ ಅವಶಕುವನಲ್ಲವೆಂ
ದು ನುಡಿಯಲು; ಅಕಾಲದೋಳ್ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಮನ
ದೋಳ್ ಯೋಜಿಸಿದನು ಈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯು ಅವಶಕುವನಂಗಳಂ ಲೆಕ್ಕ
ಸದೆ ಮತ್ತೂ ಹಿತಮಾದ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳದೆ ದೇವತೆಗಳಂ ಪರಿಪರಿ
ಯಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೋಗಲುತ ಅಪಂಕಾರದಿಂದಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂ
ದಇವನಿಗೆ ಮೃತಿಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿರುವುದಾಗಿತೋರುತ್ತಲಿಧೆ, ಇಂತಪ್ಪ ಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯ ಉಳ್ಳವಂಗೆ ಎಂದು ವಿಪತ್ತು ಸಂಬವಿಸುವುದೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದರೆ ಈತ್ತ
ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಿರುವ ಕುಸುಮುತೆಯಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ವಿಪತ್ತು
ಉಂಟಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ನಿಕುಂಬೀಪೇ
ವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ಕ್ಷೇಮವಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧನವಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಸಂಗಡಬರುತ್ತಿರಲು, ಜಂಝೂನಾರುತನು ತನ್ನ ಬಲಸೆ
ಮೇತನಾಗಿ ಸುರೆಯು ತಲೆಗೇರಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಕೂಗುತ ಬಂದು ಜಲಾವರ
ಣದ ಸಮಾಪದೋಳ್ ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಮೂಹವಂ
ಅ ಅವರಣದೋಳ್ ಬಿಂದುಮಾತ್ರ ಜಲವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಂಕೂಡ ನೋಡಿ
ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನಂಕುರಿತು, ಎಲೈ ಬುದ್ಧಿಕಾಲಿಯಾದ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ನೀನು ಪೇ
ಳಿದಂತೆ ಅನರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂ ಈರ್ವಚಾರಂಕಳುಹಿ ಪ
ಟ್ಟಣದೋಳ್ ಏನಾಗಿರುವುದೋ ಅ ಸಮೂಹಾರಂ ತರಿಸುವದೆಂದು ನುಡಿ
ಯಲು, ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಉಲೂಕ ಕಂಕರಂಬ ಈರ್ವಚಾರಂ ಕರೆದು ನೀವು
ಪಟ್ಟಣವಂಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮೂಹಾರವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಿಡು
ದು ಪೇಳುವದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಲು, ಅವರು ತಮ್ಮಗಳ ಹೆಸರುಗ
ಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರೂಪವಂತಾಳೆ ಪಟ್ಟಣವಂಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನೋ
ಡುತ್ತಿರಲು; ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಅದಂತಿಳಿದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿ
ಸಲು, ಅದಂಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವರಂ ನೀನೇಪಿಡಿದು ತರುವುದೆಂದಾಜ್ಞಾ
ಪಿಸಲು ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಅವರ ನೆರಳಲ್ಲಿಯೇಪೋಗಿ ಈರ್ವರಂ ಎರಡುಕ್ಕ
ಗಳಿಂದ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡುಬರಲು, ಪಕ್ಷಿ ರೂಪದಿಂರುವ ಆ ದೂತರು ಯಕ್ಷ

ಹಿಂತಿರುಗುವೆನು ಸೈರಿಸಲಾರವೆ ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಕ್ಷಸರಾಗಲು, ಯಕ್ಷನು ಆ ಪೊರೆಯ
 ಕ್ಷುಣ್ಣವಾರಂ ರಾಜೇಂದ್ರನುಬಳಗಿ ಕಂಡರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವರುಗಳ
 ಮೊದಲಿ ಎಲೈ ದುಷ್ಟರಾದ ದಾನವರುಗಳಿರಾ! ಕೇಳಿ ನಿಮಿ? ಅರಸಾದ ಜಂ
 ರುನಾರುತನೊಡನೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನೆಂಬ ಅರಸು ಯುದ್ಧಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವನು, ನಿನ್ನಂಸಂಹರಿಸುವನೆಂದು
 ಪೇಳುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ದೂತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನರಂ ಸಂಹರಿಸಲು ಯುಕ್ತವೆ
 ಲ್ಲವೆಂದು, ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುವದರಿಂದ ನಿನ್ನಂ ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಡಿದು
 ಎಲೈ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನೇ! ಇವರುಗಳ ಮೂಗುಗಳಂ ಕುಯಿದು ಕಳುಹುವೆ
 ನಾಗೆಂದು, ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಅದೇಮೇಲೆಗೆ ಅವಮೂಗುಗ
 ಳಂ ಕುಯಿದು ಮರಳಿ, ಕಳುಹಿಸಲು ಅವರೀಶ್ವರನು ಪ್ರಾಣನಾತ್ರವುಳಿಯಿ
 ತೇ ಎಂದು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ ಓಡಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲುಬಾಹು ಹಿಂತಿರು
 ಗಿ ಭಯದಿಂದನೋಡುತ್ತಾ ತಪ್ಪುನೀನಯಿರುವೆ ಬಳಗಿಬಂದು ಎಲ್ಲದನ್ನೋಡಿ
 ಅಳುತ್ತಾ, ಅರಸನ ಜಂಝೂರಾದಂತೆ ಬದಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ನನು
 ಸ್ಕಾರವನುಮಾಡಿ ಎದ್ದುನಿಂತು ಗದ್ದದಸ್ವರದಿಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪೇಳಿದ
 ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳಿದಡೆ ಇವನೇನುಮಾಡುವನೋ ಎಂದು ಭಯದಿಂ ಕುಂ
 ಚಕೊಂಚಮಾಗಿ ಪೇಳಲು ಆಗ ಜಂಝೂರಾದಂತೆನು ಈ ದೂತರುಗಳ
 ಮೂಗು ಕುಯಿದು ಇರುವದನೋಡಿ ಅವರುಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳಿ
 ಕೋಪೋದ್ವಿಗಿತನಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿವಿಗಳಂ ಉದ್ವಿಗಿತಂ ಕಟಕಟನೆ ದ
 ಲ್ಲುಗಳಂ ಕಡಿಯುತ್ತ ಕೆಂಪಿಶಗಳಂ ಕುಣಿಸುತ್ತ ಕಾಲುಗ್ನಿಯಂತೆ ಉದಿ
 ಯುತ್ತ ಕ್ರೋಧವೇ ಮೂರ್ಛಿಭವಿಬಂದಂತೆ ಮೂರುತ್ತ ಎಲೈ ಉಲೂಕ
 ಕಂಕರುಗಳಿರಾ! ಆ ನರಾಧಮನು ನಿಮಿಗೆ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಮೂಗುಗಳಂಕು
 ಯಿದು ಅವಮಾನವಂ ಮಾಡುವನೇ? ಅವನ ತಲೆಯನ್ನೇಕುಯಿದು ನಿಮಿಗೆ ತ
 ಹಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದುಪೇಳಿ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕಲವು ಪ್ರತಾಪದ
 ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೋದಿ ಮನು
 ಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಸಾಹಸವಂತರುಂಟೇ? ಎಂದುನುಡಿಯುತ್ತ ರುಜಿರಾದಂ
 ಳಂ, ಛಾಯಾವಲದಿಂದಹೀಗೆಮಾಡಿರುವನೋ ಎಂದುನುಡಿಯಲು, ಆ ಮಾತಿಗೆ

ವಿಷಯವನ್ನು ನು ಎಚ್ಚಿ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೊಳ್ಳು : ಇವನು ರಾಕ್ಷಸ ಸ ಜಲಾ
ವರಣವಂ ಶೋಷಣಂಗಳೈನಿ ಆಗ್ನಾನರಣಂ ಮುಖಾಂತರದಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಸರ್ಪಾಕರಣವಂ ಗಾರುಡಾಸ್ತ್ರದಿ ಸಾರಗೊಳಿ ಸಿಂಹಾವರಣವಂ ಶರಭಾ
ಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸಂಹಾರವಂಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಂ ಸ್ತಂಭನಾಸ್ತ್ರ
ದಿಂ ಸ್ತಬ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಈ ಸ್ತಂಭನಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರ
ತೀಕಾರವಾದ ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದೆಂದು
ವಿಷ್ಣುವನೆಯಂಗೆಯ್ದು, ಆಗ ಜಂಭುಮಾರುತನು ತನ್ನ ಬೆಗಬೋಳಿದ
ಧನುಸ್ಸಂತೆಗೆದು ಬಾಣವಂ ನುಧಾಸವಂಗೈದು ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ತ್ರವಂ ಅಭಿನಮಂತ್ರಿ
ಸಿ ಬಿಡಲು, ಆ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧಿಯಂತಿಳಿದು ಎದ್ದಂತೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಸುತ್ತ
ಲೂ ಬಿದ್ದಿರುವ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಎಲಾ ಮನು
ಷ್ಯಮಾತ್ರದವನು ಕಪಟ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಬಂದು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರಂ ಈ ಪರಿಯಾ
ಗಿ ಮೋಸದಿಂದ ಜಯಿಸಿ ನಮಗೆ ಅರಸಾದ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಿಲ್ಲರೆಯಿರುವ ಸೆ
ನೆಯುದೋಳ್ ಅರಮನೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಿನೇನುಮಾಡಿರುವನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ
ನಾವು ಕಾವಲಾಗಿದ್ದದ್ದು ವೈರ್ಭವಾಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂಗುಂಪಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡವು ಬಡೆಯುವಂತೆಆರ್ಪಟಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅಶಬ್ದವೆಂಕೆಳೆ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಇದೇನು ನಮುವನೆ ಮೇರೆತಪ್ಪಿ ಭೋರಿಡುತ ಬರುತ್ತಿರುವದೋ
ಎಂಬಂತೆ ವಿರಿಬರುವ ರಾಕ್ಷಸಸೇನೆಯನ್ನೋಡಿ ಯಕ್ಷಸಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಾ
ನಾವಿಧ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸಬಲಗಳಂ ಸಂದರಿಸಲು ಬಂತೆಯು ಸೋ
ಕಿದ ವದ್ದಿ ಸರಾಸಿಯಂತೆ ನಿಮಿಷದೋಳ್ ವ ತಿದ ರಾಕ್ಷಸರಂಕಂಡು ಆಂಝಾ
ಮಾರುತನು ತನ್ನ ನಮಿವದೋಳಿಗುವ ಮುಖಾಂತರದಿ ಮೈಗಾವಲು
ರಾಕ್ಷಸರಂ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವರು ಎಂಥತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳ
ರೂಪವಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಧರಿಸಿ ಏಕವಾಗಿಸುತ್ತವೆಂದು ಕವಿಪುಕೊಂಡಿರುವ
ಅಂಧಕಾರಂಗಳು ಸೂರ್ಯನಂ ಕಳಿರಂತ ನುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕವಿದು ಜ
ಯಿಸುವೆವೆಂದು ಬರುತ್ತಿರಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೂ
ಪಗಳಂಕಂಡು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಕ್ಷಸರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದೊಂದು ಜಾತಿಗೆ
ಫಲದೊಂದು ಪರಿಯಾದ ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ಎ

ದುರಾಗಿಬರುವ ಈ ಬಾಣಗಳಂಪಿಡಿದು, ಮುರಿಯುವರು. ಕೆಲಬರು ತಪ್ಪಿತ. ಕೊಳ್ಳುವರು ಕೆಲಂಬರು ಅವಗಳಿಂದಲೇ ಬದಲಾಗಿ ಯಕ್ಷನನ್ನೊಲಿಯುವರು ಕೆಲಬರು. ಆ ಬಾಣಗಳಂ ನುಂಗುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಇಂತು ಎದುರು ಬೀಳಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಹಾಕೋಪಗೊಂಡು ಈ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಇವರು ತಗ್ಗುವರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಕ್ಷಯಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಅನೇಕಬಾಣಗಳಂತೆಗೆದು ಮರಳು ಚಲ್ಲಿದಂತೆ ಮಳೆಗರೆದಂತೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಭೋರೊಂದು ಬಾಣಗಳಂ ಬೀರಲಾಬಾಣಂಗಳು ಬಂದಕ್ಕೆ ನೂರಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರವಾಗಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷವಾಗಿ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಯಾಗಿ ಕೋಟಿಗೆ ಅರ್ಬುದವಾಗಿ ಅರ್ಬುದಕ್ಕೆ ಅನಂತಾನಂತಗಳಾಗಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸರ ಸೇನೆಗಳೆಲ್ಲವಂ ನಿಮಿಷದೋಳು ರೂಪುರಹಿತಮಾಗಿಮಾಡಿ ಬಳಕ ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವರಜನಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಸ್ತಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂಶ ಶ್ಲಾಘನೀಯಮಾಡ ತನ್ನಪರಾಕ್ರಮವಿಶೇಷದಿಂದ ತಾನೇ ವಿಸ್ತೃತವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದುನಿಂತು ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವರೆಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಘನುವಂ ವೂರಿ ಅದರಕೊನೆಯೋಳು ಗಲ್ಲವನ್ನಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಬಂದವರೆಲ್ಲರುಬರಲೇ ನೋಡುವಾಯೆಂದು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಪರೆಯುತ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗಜಂ ರೂವಾರುತನು ತನ್ನಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನನ್ನೊಡಿ ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಮನುಷ್ಯರೆಂದರೇನು? ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಕ್ಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವದೆಂದರೇನು? ಈ ಅಜ್ಞರಿಯನ್ನೊಡವೆಯಾ? ಬ್ರಹ್ಮನು ಮನುಷ್ಯರಂ ನಮಿಗೆ ಆ ಹಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವಾಗ ಈಗ ಈ ಮಾನವನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೇ ಸಂಹರಿಸುವನು. ಇದೇನು ದುಷ್ಟಾಲವೆಂದು ಪೇಳಲಾಗ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ತಮ್ಮ ಆರಸಿನ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಯೇ! ಕೇಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳಂಗಳಿಗೆ ಬರುವದೆಂದರೇನು ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹರಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ಈತನು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನಾಗಿ ತೋರ್ಪುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದೋಳ್ವಾನೊಂದುಮಾತಂ ಕೇಳಿದ್ದೆನು, ಅದೇನೆಂದರೆ, ದೂರವಾಸಮುನಿಯ ಶಾಸದಿಂದ ಇಂದ್ರನೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವನಂತೆ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಬುಧ್ಧಿಮಾ

ನುಷ್ಯನು ಬಂದು ಯುದ್ಧದೋಳ ಸಂಹರಿಸಿದವನಂತೆ ಈ ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲ
 ಪಂ ನೀನು ಕೇಳಿಯೇ ಇರುವೆ, ಈಗಲೂ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಆತನೇ ಆಗಿರಬ
 ಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ಆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಯುದ್ಧ ಮಾ
 ಡುವಕಾಲದೋಳ ನೋಡಿಬಂದ ಬಬ್ಬ ಚಾರನು ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೋಳಿರುವ
 ನು ಅವನಂಕರೆಯಿಸಿವಿಚಾರಿವಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೆಯಲು, ಆ ಕ್ಷಣ
 ದಲ್ಲಿಯೇ ಜಂಝಾಮಾರುತನು ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಯುದ್ಧ ವಂಕಂಡು ಬಂದುತ
 ಮ್ತು ಸೇನೆಯೋಳ ಶೇರಿದ್ದ ಕಾರ್ತೂಲಮುಖನೆಂಬ ಚಾರನಂ ಕರೆದುಕೇಳಲು
 ಆ ಚಾರನು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೇ! ಈ ರಾಜಪುತ್ರನೇ ಪಕ್ಷದ್ವಿಪಕ್ಷ
 ಒಂದು ಉಗ್ರಬಾಹುವನ್ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನು ನಾನು ಕಂಡು ಇರುವೆನೂ ಎಂದುನು
 ಡಿಯಲು ಅ ಮಾತಂಕೇಳಿ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ! ಈಗ ಈ ರಾ
 ಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವದು ಯುಕ್ತಮಾಗಿ ತೋರುವಡಿ
 ಲಾ. ಆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ನೂರುಮಡಿಯಾದ ಸೇನೆಯಿಂದೊ
 ಡಗೂಡಿ ನಿಗಿಂತಲೂ ಸಾವಿರಮಡಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಾಹುಲಪುಷ್ಪವನು. ಐರಾ
 ವತವನ್ನೇ ಸ್ವಾಧೀನವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯೋಳರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು
 ಅಂಥಾವನ್ನೇ ಸಂಹರಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂ ಅಕ್ಷ್ಯುಕ್ತತರುವನಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ
 ಇಂತಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ವಜ್ರಪುರಿಯಂ ಇದರ ಅವರ
 ಣಂಗಳಂಸಹಾಸಾಧಿಸಿದವನಿಗೆ ಇನ್ಯಾವದು ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ
 ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವನ ಮನವಿದ್ದಂತೆ
 ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುವದೋ
 ನಾನು ಅರಿಯನೆಂದು ನುಡಿದು, ಸಮೀಪಕ್ಕೆಬಂದು ನನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವ
 ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಸಂಧಿಯಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೂ ಎಂದು ಪೇಳ
 ಲಾಮಾತಂಕೇಳಿ ಜಂಝಾಮಾರುತನು ಧೈರಿಯುಂ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪವಂ ಸುರಿ
 ದಂತೆ ಆನೆಯಂ ಪಿಡಿದಿರುವ ಸಿಂಹದಂತೆ ಹಸಿದು ಮಲಗಿರುವ ಹುಲಿಯಂ ತಲೆ
 ದೆಶಿಯೋಳನಿಂತು ಬದ್ಧಂತೆ ಹರಿಯುವ ಹಾವಂ ಕೋಲಿನಿಂಬಡಿದು ಬಾಲವಂ
 ಕೈಯಿಂದ ಪಿಡಿದಂತೆ ಕೋಪವಂತಾಳಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಉದುರುವ ಕಿಡಿಗಳಂ
 ದ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸುಡುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ ಮತ್ತೂ ಎಲೈ ರಾಕ್ಷ

ಸಂಘಮನೇ! ಕೇಳು ಆ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಪಂತಾಳ ಬೋಕವೆಗೋಳ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೈ ಪುಟ್ಟದ್ವೀಪದ ವಾಸುಧಾ ನಿರಾಕರಗಳ ಮಾತು ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡ ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಗರೂಡನಾಗಿ ಅಧರ ನು ನನಗೆ ಸಮನನನು ಗುವನೇ? ಆ ದುರ್ಬಲನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಈ ಸರಾಧಮನು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮವಂತನಾಗುವನೇ? ಈ ದುಷ್ಟ ನನ್ನಿಗಲೇ ಸಂದರಿಸಿ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ತಲೆಯು ಚೂಡಾಡ ವೆನು ಮತ್ತೂ ನೀನು ಈ ಸರಾಧಮನ ಮರೆಯುಂಕೊಳ್ಳು ಪ್ರಾಣವಂ ಉಳುಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಭಾವವು ನಿನ್ನ ನೋಡಿನಿಂದಲೇ ತೋರುತಲಿದೆ ಈ ಪುಟ್ಟವ ಪೆರ್ದುಂದವು ಮಗುವು ಮರೆಯುವವನೇ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಜನುಗಳ ನನ್ನ ಮನದ ಮೇಲೆಂದು ಪೇಳಿತ ನೀನು ಅನೇಕದಿವಸಗಳಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೈವನುಂಟೆಂದು ನಿನ್ನ ಸಂಪರಿಸದೆ ಪ್ರಾಣಮಾತ್ರವಂ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ದುಸ್ಸಹಂಗಲಾದ ಈ ಪರಿಯ ತುಚ್ಛಂಗಳಾದ ಮಾತುಗಳಂಪೇಳಿದಡೆ ನಿನ್ನನತ್ತಿಯೋಳ ನಾಲಿಗೆಯಂತೆಗೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲು ಆ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಪ್ತನು ಅತ್ಯಂತ ಕುಪಿತನಾದ ಆ ಜಂಝಾನಾರುಂಟೆಂದೊಡಿ ತನ್ನ ಮನದೋಳ ಇವನಿಗೆ ಮರಣಕಾಲ ಸಂನಿಹಿತವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದು ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆಯಿದ್ದು ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಮನದೋಳ ಇಂತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು, ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ದುರಾತ್ಮನು ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಬಲವಂ ಕತ್ತುಬಲವಂಕೂಡ ವಿಚಾರಿಸದೆ ನಾನು ಪೇಳಿದ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಅತ್ಯಂತವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ತಿಳಿದನು. ಆದರೆ ಈ ವರಿಗೂ ಇವನಿಂದ ಜೀವಿಸಿದೆನು. ಈತನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ನನ್ನಂ ಸಂಹರಿಸದೇಬಿಡುವನಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಂ ಮರಣವನ್ನೈದುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಎದುರಾಗಿವೋಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ಕಾಳಗವಂಕಾಯ್ದು ಸಂಹೃತನಾದರೆ ನನ್ನ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಜಂಝಾನಾರುಂಟನ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಸಮಸ್ಕಾರವಂಮಾಡಿ ಎಳ್ಳಿ ರಾಕ್ಷಸಪುತ್ರನೇ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಷ್ಟು ಕೋಪವಂ ಮಾಡುವದು ಯು

ಕ್ಷುಣ್ಣ ಈಗ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ಸಕಲ ಸಂಹಸವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಸರಾಧ
ಮನಂ ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಪೇಳಲು; ಜಂಯುನಾರುತನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ
ಸಕಲ ಸೇನೆಯಂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದು ಸುಡಿದು ಬಹುಮಾ
ನವಂ ಮಾಡಿ, ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನೇ! ಕೇಳು ನಾನು
ಸುಡಿದ ಬಿಡುನುಡಿಗಳಿಗೆ ನೀನು ಮನದೋಳ್ ಸಂತಾಪವಂಗೊಳ್ಳಬಾಡೆ,
ನಿನಿಗೆ ಯುದ್ಧದೋಳ್ ಅಸಕ್ತಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹವಂ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ನಿಜವಾಗಿ ಕೋಪವಂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳೊಳಿಡ ಕಡೆ
ಗಗನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲು; ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಆ
ಬಡವೆಗಳಂ, ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಆ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ
ಮಾತುಗಳಂ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಶೂಲಗಳಂತೆ ಎಣಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ಪ್ರಾಣಸಂಶ
ಯವಂ. ಮುಖದೋಳ್ ಸಂತೋಷವಂ ನಡಾ ತಾ ; ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕೈಯೋ
ಳ್ ಧನುವಂ, ಪೆಗಲೋಳ್ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಂ ಶರೀರದೋಳ್ ವಜ್ರ ಕವಚ
ವಂ ಕೂಡ ಧರಿಸಿ ಸಾವಿರ ಕರಡಿಗಳೆಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ರಥವನ್ನಿಂ ರಾಕ್ಷಸ
ಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಉಪಸವನತಂಗಳಂ ಕೂಡಿದ ಮಂದರಪರ್ವತವೇ ಆ
ಕಾಶದೋಳ್ ಹಾರಿಬರುವಂತೆ ತೋರುತ ತೆರಳಬರುತ್ತಿರಲು, ಅತ್ತಲಾಸ್ತು
ಗುಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೋಸುಗ ಬರುವದಂ ಧನು
ವನ್ನೆತ್ತಿ ಪರರಿಂದ ಭೇದಿಸಲಶಕ್ಯನಾದ ವಜ್ರಕವಚವಂತೊಟ್ಟು ಯಕ್ಷ
ನಂಕುರಿತು ಸನುಮವರಿತು ನಡೆದುಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ವಿಲಾಸದಿಂ ಅವೆ
ನವೆಗಲೋಳ್ ಕುಳಿತು ಬರುವದ್ದರೋಳ್ ಮಗಳರದಂತೆ ಬಾಣಂಗಳಂ ಬೀ
ರುತ; ಗುಡುಗಿನಂತೆ ಧ್ವನಿಗೈಯುತ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಆಯುಧವಂ ಝಳಪಿಸುತ
ಕಾಲಮೇಘವೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇನೆಯಂಕಂಡು
ಕರಲಾಘವದಿಂದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಾಣಂಗಳಂಬೀರುತ
ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿಬಂದು ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ರಾಕ್ಷಸರಂಹುಡುಕಿ
ಅನರೆಲ್ಲಂ ರಂಕ್ಷಣದೋಳ್ ಸುಹರಿಸಿ ರಣಮಧ್ಯದೋಳ್ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮೈ
ರೆಯುತ್ತಿ ರಲಾಗ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಅನುಗುಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂಕಂಡು, ಕೋಪ
ಗೊಂಡು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಪಟ್ಟಸಾಯುಧವಂಬೀಸಲು, ಆ ಪಟ್ಟಸವು

ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಒಂದು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ನಟಿಸುವೆ ಪುಟ್ಟೆಂದು ಮುರಿದ ಬೀಜಗಳು, ಆ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಅದನ್ನೋಡಿಸುತ್ತೊಂದು ಗತ್ತು ತೋರಿಸುವಾ ಎ-ದೂ ಗಡಾಯುಧವಂತೆಗದು ಬೋಬಿಡಿದು ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಕೊಬ್ಬನ್ನೀಗಲೇ ಮುರಿಯುವನಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗದೆಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸೋಂಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಾಲದೆ ಛಾಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಕಿರವನ್ನಪ್ಪಳಿಸಲು, ಆಗ ಯಕ್ಷನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಗಗನದೋಳ್ ಘುರ್ರೆಂದುತಿರಿಗಿ ತಿಳುಹುತ್ತಪ್ಪಿ ಬೀಳುವನಾಗಿ ದೇವಜಾತಿಯವನಾದ ಕಾರಣ ಮತ್ತೂ ಜ್ಞಾನವಾಗೊಂಡು ಗಗನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರಲು, ಆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅತಿಕೋಪಗೊಂಡು ಈ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಬಹುಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ತೋರುವನು. ಸಾಧಾರಣ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಬೀಳುವವಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಅಪ್ಪಳುಂಟು ಎಂಬ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಂತೆಗದು ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಅನೋಘವಾದ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನ ಎರೆಯೋಳೂಡಿದ ಬೆನ್ನಿನೋಳ್ ಹೊರಟು ಮತ್ತು ನೋದಲಿನಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರಕಮಲವನ್ನೆದಲು, ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸಮಂತ್ರಿಯು “ಹೋ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ರಥದಿಂದಿದ್ದ ಘೂಮಿಯಂ ಕಚ್ಚಲು, ಆ ಧ್ವನಿಯು ಈ ಜಂಝಾರಾರ್ಪಿತನ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾನುಪೋಗುವೆನೆಂದು ಕೂಗಿದಂತಾಗಲು, ಜಂಝಾರವಾರುತನು ಆ ಧನಿಯಂಕಳಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತ ಎಲೈ ಪರಮಮಿತ್ರನೇ! ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ, ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗ ನೀನುಮೇಳಿದ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳದೆ ನನಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಣಭೂಮಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಇನ್ನು ನಾನು ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ದಂಟಿಸಿ ಈ ರಾಜಪುತ್ರನು ಎಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯೋ? ರಾಕ್ಷಸನು ಕುಲಪಿಲ್ಲನಂ ನಿರೂಪಲವಂಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಪೆಟ್ಟುಹಿಸೋ? ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನು ಪೇಳದಂತೆ ದೇವೇಂದ್ರನೋ? ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತ ಅವನನ್ನೇ ನೆನದು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಬಾರೈ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನೇ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತ ಮನೂತಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಬಳಿಕ ಇನ್ನು ಈ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದೀನು? ಮತ್ತೂ ಮಂತ್ರಿಯಾದತನಾಗಿ ಒಲವೆಲ್ಲವೂ

ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಕುಸುಮಲತೆಯೂ ಅಶ್ವರತ್ನವೂಕೂಡ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ನಶಂ
 ಗಳಾದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಬದುಕಿ ಫಲವೇನು? ಈ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಯು
 ದ್ಧವೆನ್ನಾಡಿ ಇಯಿಸುವದು ಬಂದು, ಅಥವಾ ಆತನಿಂದ ಹತನಾಗಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗ
 ನು ಪಡೆಸುವದು ಬಂದು ಇದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿಗಾದರುಪೋಗಿ ಜೀವಿಸುವಾ ಎಂ
 ದರೆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಕ್ಕೆಲ ನಾನೇ ಅಪಕ್ರಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದು.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಯುದ್ಧವೂಮಾಡುವದೇ ಯುಕ್ತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಬಳಿಕ ನ
 ಕಲಾಯುಧಂಗಳಂ ಪಡೆದು ವೃತ್ರಾಸುರನಂತೆ ಭೂಮಿಯಿಂದಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಏಕ
 ವಾದ ಶರೀರವೃಥವನಾಗಿ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ಸುಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವನೆಂತೆ
 ಭಯಂಕರನಾಗಿ ಉಳಿದ ಬಲದಿಂಕೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಬಡೆಯುವಂತೆ ಅರ್ಭ
 ಟಿಸುತ ಬರುತ್ತಿ ರಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನಸುನಗುತ್ತ ಈ ರಕ್ಷಸನು ನ
 ದು ಬಲವಂತನಾಗಿ ತೋರುವನು. ಇವನೊಡನೆ ಶೂಸುವದು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ
 ವೆಂದರಿತು ಎದುರಾಗಿ ಒರುವ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಧ
 ಚಂದ್ರಬಾಣಂಗಳಿಂದವನ ಕೆರೀಟವಂ ಕ್ಯಾಯೋಳರ್ದಶೂಲವಂ ಮೈಯೋಳ
 ರ್ದ ಕವಚವಂಕೂಡ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡಹಲು, ಆ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಚಂದ್ರಶಾಲೆ
 ಯನ್ನೇರಿ ಏನಾಗುವದೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ
 ಕರಲಾಘವವನ್ನೋದಿದರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಈಗಲೇ ಮರಣನ್ನೈದುವಂತೆ
 ಕಾಣುತ್ತಲಿಧೆ. ಎಂದು ಮನದೋಳ್ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಸಿಂಹಿರಲಾಗಿ ಜಂಝೂ
 ಮಾರುತನು ಬಹು ಕ್ರೋಧವಂತಾಳಿ ಅತಿತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಂದು ಶೂಲವಂ
 ರಾಜಕುಮಾರನಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂ ಐದು
 ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಕಡಿದು ಎರಡು ಅರ್ಧಚಂದ್ರಬಾಣದಿಂದವನ ಬಾಹುಗಳಂ ಭೇ
 ದಿಸಲು, ಬಳಿಕ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಾಹುಗಳಂಟುಂಗಲು ಅದನ್ನೋಡಿ ರಾಜೇಂ
 ದ್ರನು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಸಿಂಹಿರಲು, ಆಗ ಜಂಝೂಮಾರುತನು ಎಲೈ ನರಾಧ
 ಮನೇ! ನೀನು ಉಗ್ರಬಾಹುವಂ ಹೊಡೆದು ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಸಂ ವಕ್ರಲಿಕ್ಕಿದೆ
 ನೆಂದು ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡಿರುವೆ, ನಾನು ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ, ಜಂಝೂಮಾರುತ
 ನೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚರವಂದಿರು ಎಂದುನುಡಿಯುತ್ತ ನಾನಾಏಧಂಗಳಾದ ಆಯು
 ಧಂಗಳಂ ಪ್ರಯುಕ್ತಾಲವೇ. ಘುವಂತೆ ವರ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನೋಡಿ ಶೂರಾ

ಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರಿಭಾಷಣಮುರಿದು ಪಟ್ಟಸವಂಕುಟ್ಟಬಿ
 ನುಟ್ಟು ಶೂಲಗಳಂಶೀಳ ತೋಮರಗಳಂ ತುತ್ತು ಮುರಿವನಾಡಿ ಕತ್ತಿಗುಂಕ
 ತ್ತುರಿಸಿ ತಾನು ಘಾಯವ ಪಡೆಯದೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಿಂಧಿರಲು, ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು ರಾ
 ಜಕುಮಾರನಂ ಎಂದಿನಂತೆನೋಡಿ ಈಶಸಂಖಯಜುವಾದ ಯುದ್ಧದಿಂ ಜೈಸ
 ಕೂಡದು, ಮಾಯಾಯುದ್ಧದೋಳ್ ವೋಸಗೊಳಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ
 ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದೋಳ್ಳುತ್ತು ಮೇಘದ ರೂಪವಂ
 ತಾಳಿ, ಶಿಡಿಲು ಮಳಯಂಕರೆಯಲಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಕ್ಷಸನಂ ಎದುರಿಗೆ
 ಕಾಣದೆ ವರ್ಷಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯಂಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಇದೇನುಮಾಯೆ ಎಂದರಿತು
 ಬಳಿಕ ಅವನಂತೆ ತಾನೂ ಬಂದು ಮಾಯೆಯು ತಾಳಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಘಾಳಿ
 ಯಂತಾಗಿ ಮಾಯೆಯಿಂಮಾಡಿರುವ ಮೇಘಗಳೆಲ್ಲ ವಂ ನಾಶಗೊಳಸಲು ಆಕ್ಷ
 ಣದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಿಂಹಾಕೃತಿಯಂತಾಳಿ ಮಂದರಪರ್ವತವಂತೆ ಬೆ
 ಳಿದು ಘಡಿಘಡಿಸುತುಂದು ನಟಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಛಾಯಾಗುವ್ವನಂ ಪ್ರಹರಿಸಲು
 ದ್ಯುಕ್ತನಾಗಲಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂಕಂಡು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶರಭ
 ರೂಪವಂತಾಳಿ ಆ ಸಿಂಹದ ಶರೀರವೆಲ್ಲ ವಂ ಖಂಡಖಂಡವಾಗಿ ಲೀಳಲು ಅವ್ಯ
 ರೋಳ್ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಮವಾಗಿ ಕಾಳಗವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಶರಭ
 ರೂಪನಾಗಿ ಕಣಿಸಿ ಕಾಳಗವಂಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಪರ್ಮದೋಡನೆ ಪರ್ಮತವು
 ತಾಟಾಡಿದಂತೆಯೂ, ದಾವಾಗ್ನಿಯೋಡನೆ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯು ಕೂಡಿದಂತೆಯೂ
 ಅತಿ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವು ದೇವದಾನಸರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡಲಾ
 ಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಭೇರುಂಡಪಕ್ಷಿಯ ರೂಪವಂತಾಳಿ ಈ ಶರಭನಂ
 ನುಂಗುವಂತೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆದನ್ನೋಡಿ ಜಂಝಾನಾರುತನು ಭಯಪಟ್ಟು
 ಇನ್ನು ಮಾಯಾಯುದ್ಧವಂ ಇವನ್ನೊದಿಗೆ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ವೊದಲಿನಂತೆ
 ನಿಜರೂಪವಂಗೊಂಡು ಅನೇಕಾಯುಧಂಗಳಂಖೀರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ
 ಮನದೋಳ್ ನಾನು ಯಾವ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ
 ಪ್ರತೀಕಾರವಾದ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಈ ರಾಕ್ಷಸನುಪ್ರಯೋಗಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂ
 ಎಪ್ಪುದಿಸಿಕೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಸಂಹೃತನಾಗುವನೋ? ತಿಳಿಯದೆಂದು ಚಿಂತಿ
 ಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಕುಸುಮತೆಯು ಉತ್ಪರಿಯಮೇಲುಮೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇದೆ.

ಲ್ಲವಂ ನೋಡೆ ತ್ತಿ ರಲು, ಆಕಾಶದೋಳು ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂಬ ಶಬ್ದವೆಂಪೂ
 ರುಸಾರಿ ನುಡಿದಂತೆ ಕೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂತಿಳಿದು ಶುಚಿಭೂತ
 ನಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತದೋ
 ಳ್ ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂಪಡಿದು ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಲು, ಆಗ ಆ
 ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಐಡ್ಗವುಪಿತದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಎ
 ದರಾಗಲು, ಇವರೀದ್ವರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬಿತ್ತರವಾಗಿ ಕತ್ತಿಗಳಂಜಿಸು
 ತ ಮೊನೆಗಳಂತೋರಿಸುತ ಏಟುಗಳಂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾಳಗವೆಂಕಾದುವ
 ವೃತ್ತಾಸುರ ದೇವೇಂದ್ರರಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ ಪರಸ್ಪರ ಐಡ್ಗವಿನ್ಯಾಸಗಳಲ ವಿಜೆ
 ತ್ರವಾಗಿತೋರಿಸುತ್ತ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿ ಸರಿಸರಿದುಬರುತ ಸವ್ಯಾಪ ಸ
 ವ್ಯಾದಿಗತಿಭೇದಗಳಂ ತೋರುತ ಅಹಂಕಾರದಿಂ ಪರಿವರಿಯಾದ ವೀರವಾದ
 ಮಾತುಗಳಂನಾಡುತ ಇಂತು ಕೆಲವುಹೂತ್ತು ಕಾಳಗವೆಂಕಾದುತ್ತಿರಲು; ಬ
 ಳಿಕ ಅವರೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕದೋಳು ಧರ್ಮಸಂ
 ಸ್ಥಾಪನಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳಂತೆ ಅವತಾರವಂ
 ಗೊಂಡಿರುವನಾದ್ದರಿಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೋಳು ಸಕಲ ಲೋಕಕಂಟಕನಾದ
 ಜಂಝಾನಾರುತನೆಂಬ ರಕ್ಷಸನಂ ಕಲ್ಪಾಂತಮುಂಜಿಸಂತೆ ಹೋಳುಯಿತ್ತಿರು
 ವ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲು, ಆ ಸಮಯದೋಳು ಈ ಯುದ್ಧವೆ
 ನ್ನೋಡಲೋಸುಗ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಬದಿಯನ್ನೈದಿರುವ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ
 ರೂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಂಕರೆದು ದುಂದುಭಿ ಮೊವ
 ಲಾದ ತಮ್ಮವಾದ್ಯಂಗಳಂ ವಿಲಾಸದಿ ಮೋದಿಸಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
 ದ್ರನು ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ ಮತ್ತೂ ಹತೋವರಾದ ರಾ
 ಕ್ಷಸರೋಳು ಎದುರುಬಿದ್ದವರಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇಕೊಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕವರಂ
 ಉಳಿಸಿ ತಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಛಾಯಾಗುವ ಸಸಮೇತ ವಿಲಾಸದಿಂಸಂತಿರ
 ಲು, ಬಳಿಕ ಜಂಝಾಮಾರುತನು ಘೋರವಾದ ರಾಕ್ಷಸಶರೀರವೆಂಬಿಟ್ಟು ಅ
 ತ್ಯಂತ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ದಿವ್ಯವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಬಂದು ಎಲೈ ವೀರಾಧಿವೀ
 ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಹಸ್ತದೊಳಿರುವ ಚಂದ ಹಾ
 ಸದಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಶಾಪವು ಪರಿಹಾರವನ್ನೈದಿತು. ನಾನು ಸುಕೃತವೊ

ತನಾದೆನು, ಎಂದು ಆಕಾಶದೋಳ್ಳಂತು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು. ಮುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು, ಇಂತು ನುಡಿಯುವ ವಿದ್ಯಾಧರನನ್ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಅವನುಂಕರಿತು ಎಲೈ ವಿದ್ಯಾಧರನೇ! ಈ ಪರಿ ಮನೋಹರನಾದ ನಿನಗೆ ಆತಿಘೋರವಾದ ಈ ರಾಕ್ಷಸ ರೂಪವು ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಆ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಎಲೈ ಮಹಾಮಹಿಮನೇ! ಕೇಳು, ಹಿಮವಂತಪರ್ಮತದ ಉಪರಿಭೂತದೋಳ್ ಬಂದಾನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚಿತ್ರವನವಿರುವುದು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋಹರನಾದ ದಿವ್ಯೋದಕದಿಂದ ಪೂರಿತವಾಗಿರುವ ಬಂದು ಸುರೋನರದೋಳ್ ಹೈಮವತಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾಧರ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಂದಯು ಕೃತ್ತನಾಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುವಾಗ ಕೃತಾಂಗನಾದ ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ಬಬ್ಬ ತರಸಿಯು ಬರಲು, ಅವನುಂಕಂಡು ನಾನು ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿಸುವೆ ನನ್ನಾವಿಧವಾಗಿ ಹಾಸ್ಯವೆನ ಮಾಡುತ್ತ ಕ್ರೀಡೆಯಂಬಿಡದೆ ಅಪಂಕಾರದಿಂದಿರಲು, ಆ ತಪಸ್ವಿಯು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ನಿನಗೆ ಘೋರವಾದ ರಾಕ್ಷಸರೂಪವು ಸಂಭವಿಸಲೆಂದು ನನಗೆ ಶಾಪವೆಂಕೊಡಲಾಗುವದಿ ನಾನು ಈಗಿಂದಿ ಮುಸನೊಂದು ಕಿರೀಡೆಯಂಬಿಟ್ಟು ಆ ಬುಟ್ಟಿಯುಪಾದಂಗಳಂ ಭುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪಿಡಿಸು ಬೇಡಿಕೊಟ್ಟಲು, ಆ ಬುಟ್ಟಿಯು ಈ ಬುದ್ಧಿಯು ಮೊದಲ್ಯಾಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದು ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಪರಿತಾಪವನ್ನೋಡಿ ಕರುಣದಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟದೋಳ್ ಸುಗಂಧವಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಅರಸು ಉದಯಿಸಿ ದೇವಿಯ ಪ್ರಸಾದಲಬ್ಧವಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿನಿನ್ನಂ ಸಂಹರಿಸಲಾಗ ನೀನು ಈ ಶಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ವಿದ್ಯಾಧರನಾಗುವೆ ಎಂದು ವಿಶಾಪವೆಂಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದನು. ನನಗೆ ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಘೋರವಾದ ರಾಕ್ಷಸರೂಪು ಉಂಟಾಗಲು, ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡರು ನನ್ನನ್ನೋಡಿ ಬುಡಿಸೋದರು. ನಾನು ಈ ಇಳಾವೃತವೆಂಡವೆಂಕೊರೆ ಈ ಪುರವನ್ನಿರ್ದಿಶಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದು ನುಡಿದು ಕ್ಷುತ್ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವ. ತನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪದಕವಾಗಿದ್ದ ತೃಪ್ತಿಕರಣೀಯೆಂಬ ಮೂಲಿಕಾವಿಶೇಷವಂ ಇಂತಲ್ಲದೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಲದೋಳ್ ಮನೋನುಗುಣ್ಯವಾಗಿ ಇವ್ಯಂಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸಗಳಂಪಾಡುವ ಮಣಿನುಯವಾದ ಬಂದು ಮಿಣಿಯುಂಸಮರ್ಪಿ

ಶಿವನು ನಾನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು
 ವಿನಾಶಿಸಿ ನಾನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ರಾಜರುಗಳ
 ಕಾಣಬಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುವುದರಿಂದ ಅದಂತೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದೆನು. ಇದಲ್ಲ
 ದೇ ಈ ವಜ್ರಪುರಿದೋಳು ಕುಸುಮಲತೆಯು ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ವಿಜೃಂಭಣೆ
 ದ ಅಶ್ವರತ್ನವೆಂಕೂಡಾ ನಿನಗೋಸುಗ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದೆನು. ಈಗಲಾ
 ಸ್ತ್ರೀರತ್ನವೆಂ ಅಶ್ವರತ್ನವೆಂ ಮತ್ತು ನವರತ್ನ ವೊದಲಾದ ರಾಜಿಗಳಲ್ಲವೂ
 ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟೆಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಅವನ ಅನುಜ್ಞೆಯುಂಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ
 ವಿಸ್ತಾರಪುರವು ಕುರಿತು ತೆರಳಲು; ಆ ಸಮಯದೋಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಜಂ
 ರುಮಾರುತನ ಕಳೆಬರವು ವಜ್ರಪಾತಕುಂದುರುವ ಗಿರಿ ತೀರದಂತೆ ಆ
 ತಿ ನೀಳವಾಗಿಯು ಅಶ್ವಸ್ಥತನಾಗಿಯು ಬಿದ್ದಿರಲು, ಆ ಕಾಲದೋಳು ಆ
 ರಕ್ಕಸನ ಪತ್ನಿಯರಾದ ವಜ್ರಲತಾ, ಕಂಕಾಳಿ, ಸುಮಾಲಿ, ದುರ್ಮಖಿ,
 ವೊದಲಾದ ನೂರುಮಂದಿ ಕಾಂತೆಯರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರವೊಳಿ
 ಟ್ಟು ಕುಸುಮಲತೆಯು ಮೃತ್ಯುವೇ ಈ ಪುರವೆಂಪೊಕ್ಕು ನಮ್ಮ ರಾ
 ಕ್ಷಸಕುಲ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದಳೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಕುಸುಮಲತೆಯ
 ಮಂದಿರದ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳು ಬರುತ ನಾನಾಪರಿದುಃಖಪಡುತ ನಿರ್ಜೀವ
 ವೊದ ತಮ್ಮಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಾದ ಜಂಝಾಮಾರುತನ ಕಳೆಬರವೆಂಕಂಡು
 ಹಾ ಪ್ರಿಯನೇ! ಹಾ ನನ್ನ ಬಡೆಯನೇ! ಹಾ ಕುಸುಮ ಸುಕುಮಾರಾಂ
 ಗನೇ! ಹಾ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೇ! ನಮ್ಮಂತೊಲಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗಿರುವೆ? ಎ
 ಲೈ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೇ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖಿಯರಾದ ನಮ್ಮನ್ನೋಡದೆ ಏನು
 ಕಾರಣ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಪವಳಿಶಿರುವೆ ಎಲೈ ನವಮನ್ಮಥನೇ! ನಿನಗೆ ನಿ
 ದ್ರೆಯೋ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಕೋಪವೋ ಯಾವದೂತಿಳಿದಿರು? ಅಬಲೆ
 ಯರಾದ ನಮ್ಮಂ ಏನುಕಾರಣ ಘಾತಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ! ಹಾ ಕಾಂತನೇ! ಹಾ
 ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೇ! ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನೇ ನಮಗೆ ಈ ಪರಿವ್ರಂಟಾಗಬಹುದೆ? ನಿ
 ನಗೆ ನಾವು ಏನು ಅಪಕಾರವೆಂಪಾಡಿಸಿವು, ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹಂಬಲಿ
 ಸುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತಂ ಅವರೋಳ್ವಜ್ರಲತೆಯು ಆ ಜಂಝಾಮಾರುತನ ಕ
 ಳೆಬರವೆಂಪಿಡಿದು ತಬ್ಬಿ ಕೊಂಡು ಅವನಮುಖವಂ ತನ್ನಮುಖದೋಳುಟ್ಟು

ಚೂದಿಸಿತು ಎಲೈ ಪ್ರಾಣದರನೇ! ನನ್ನ ತೋಳುಗ ಮೇಲೆ ಬರಗುವ
 ಸುಕುವಾರನಾದ ನಿನ್ನ ಮಂಡೆಯು ಈಗ ಈ ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡು
 ತಲೆದಿಂಬುನೂಡಿ ಬರಗಬಹುದೇ? ಅತ್ಯಂತ ಮೃದುವಾದ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಲ
 ಏಮೇಲೆ ಸವಳಿಸುವ ಶರೀರವು ಈ ಕಠಿಣವಾದ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಮಲಗ
 ಹುದೇ? ಹಾ ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನೆ ದಿವ್ಯವಾದ ಸೌಗಂಧಸಂತಂದು ನನ್ನ ಮ
 ನದಣಿಸ ತೆ ತೊಡೆಯುತಿದ್ಧ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಮಿಯು ಧೂಳುಗಳು
 ಲೇಸವಾಗಬಹುದೇ? ಹಾ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೇ ನೀನು ಸ್ರಕ್ಷ್ಯದನಾದಿಗಳಿಂದೊ
 ಡಗೂಡಿ ಎನ್ನೊಡನೆ ಅನೇಕವಿಧ ಉಸರತಿ ಸಮರತಿಗಳಿಂಬೆರೆದು ಆಯಾಸ
 ದಿಂದಂಟಾದ ಬೆನುರುಗಳಿಂಕೂಡಿದ ಈ ದೇಹವು ಈ ಶತ್ರುವಿನ ಬಾಣಪ್ರ
 ಹರಾದಿನ ರಕ್ತಮಸಕಿಮದಂಕಂಡು ನಾನಂತು ಸೈರಿಸಲೇ? ಎಲೈ ಪ್ರಾ
 ವಲ್ಲಭನೇ! ತೂಗುಮಂಚದೊಳ್ಳುಳಿತು ನಾನುಬಿಟ್ಟುಸುವ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಳು
 ಮ ಸವಿಯುವ ಪಲ್ಲಗಳಿಂದ ಈಗ ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳುಗಳು ಕೂಡಿರುವ ನೆಲ
 ಮ ನೀನು ಕಚ್ಚ ಬಹುದೇ? ಎಲೈ ಸುಂದರಂಗನೇ! ಹಾ ಮನೋಭಿರಾಮ
 ನೇ! ನೀನು ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ನಾನು ಬರುವಾಗ ನೂಪುರಾಭ
 ರಣಂಗಳ ತಬ್ಬದಿಂದಲೇ ನೀನು ನಿಜ್ರಯಂತಿಳಿದಿದ್ದು ನನ್ನೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸು
 ವ ಪ್ರೇಮಕಾಂತನಾದ ನೀನು ಏಕಾಂತವಿಟ್ಟು ಬೋಕಾಂತರವೆಂ ಪೊಂ
 ದಬಹುದೇ? ಎಲೈ ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನೇ! ಏಕಕಾರಣ ಕಣ್ವೆರೆದುನೋಡದೆ
 ಮೌನವಂತಾಳಯಿದ್ದೀಯೇ? ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೆಂದು ನಂಬಿರುವ ನ
 ನ್ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕೋಪವಂವೊಡಬಹುದೇ? ನಾನು ನಿನಗೆ ವಂಚನೆಯಂ ಸ್ವ
 ಲ್ಪವಾದರೂ ಮಾಡಿದವಳಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಆಕಾಶವಾಣಿ, ಭೂದೇ
 ವಿ, ದಿಕ್ಕುತಿಗಳು, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರಿರುವರು. ಮತ್ತೊ ನ
 ಷ್ಣಮನದ ನಿಶ್ಚಯವಂ ನಿನ್ನಹೃದಯವೇಬಲ್ಲದು, ಎಲೈ ಮೋಹನಾಂಗನೇ
 ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದವನಂತೆ ನನ್ನಂ ಈ ಪರಿಯೋಳ್ ಹಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು
 ವದು ನಿನಗೆ ಧರ್ಮವೇ? ಎಲೈ ಚನ್ನಿಗನೇ! ನನಗೆ ನೀನು ರತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿ
 ನ್ನಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ವತಲೆಮಂಮುಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
 ಭಾಷೆಯುಂಮರತೆಯಾ? ನೀನು ಮರೆಯುವವಲ್ಲ, ಸತ್ಸವಿಧಿಯೇ ನಿನಗೆ ನ

ರವೆಯುಂಕೊಟ್ಟಿತೋ? ನಾನು ಜನ್ಮಾಂತರದೋಳು ಬದುಕಿ ಸತ್ತರತಿಗಳಂ ಅ
 ಗಲಿಸಿದ್ದೆನೋ? ಆ ಪಾಪವು ಈ ರೂಪವಾಗಿ ಘಟಿಸಿತೋ? ಹಾ ದೈವವೇ
 ಎನಗೆ ಈ ಗತಿಯು ಮಾಡಬಹುದೇ? ಹಾ ಪ್ರಾಣರಮಣನೆ! ನೀನು ಮರಣ
 ವಂಶದಿವನಂತೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಧರೆಯೋಳು ನಿನ್ನಿರುವ ಸತಿಯೊಡ
 ಗೂಡಿ ರವಿಸಿ ಪರವಶನಾಗಿ ಎನ್ನೋಳು ಮನಿಸಂತಾಳಬಹುದೇ? ಎಲೈ
 ಸರಸನೇ! ಎನ್ನೊಡನೆ ವಿಲಾಸವಾಡುತ್ತ ಕುಡುಗಲಂಪಿಡಿದು ಅಲಿ ಗವನಂ
 ಮಾಡುವ ಕಾಲದೋಳು ಇನ್ನೊಂದು ರತಿಯ ಕುಡುಗಂ ಪಿಡಿಯುವದಿಲ್ಲಮೆ
 ದು ಭಾರ್ಯೆಯುಂಕೊಟ್ಟಿರುವೆಂದು ಮರೆತು ಸುನೋತುವಂತೆ ಭೂಮಿ ಎಂಬ
 ಕಾಂತೆಯಂತಲಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗೈದ್ದುಬಹುದೇ? ನೀನು ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆ
 ಏನಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮರೆಮಾಡಿ ಮಾಡುವನೆಂದಿರುವೆನೋ? ಏನೋ
 ನೋಡು, ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು, ಜೀವಮೋಕ್ಷದ ಕುದುರೆಯಂ ತರುವಾ
 ಗ ಈ ಕುಸುಮಬಲೆ ಎಂಬವಾಯಿತೆಂದು ಇವೆನೋಡು ಮಾಡುವೆನು ಬರಿ
 ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಆಶಮನ್ನಾತ್ಮಕೊಂಡು ಅವಳಬಲೆಯಿಂದ ಯನುನದೀಶ
 ವಂ ಪ್ರನೇಶಾಗೈದ್ದುಬಹುದೇ? ಹಾ ಕಾಂತೆ, ಹಾ ರಮಣ, ಹಾ ಮಹಾಬಲ
 ಡಾ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೇ! ಎಂದು ಚತುರಿದೋಳು ಬಿದ್ದ ಮರಳಿ ಮೂಢ
 ಯಂಗೊಂಡು ಸುಡುತಬರುವ ಕಾಡ್ಗಿಜ್ಜೆನೋಳು ಬಳಲಿ ಬುಡಿದ ಎಳೆ
 ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ವಜ್ರಬತೆಯಂತೆ ಕೂಗಿಸಿ ಎಬೋರ್ವಸಲಿ
 ಯು ಎಲೈ ವಜ್ರಬತೆಯೇ! ನಿನ್ನ ಭಣೆಯೋಳು ಬ್ರಹ್ಮರು ಹೀಗೆಬರಲು
 ಬಹುದೇ? ನಿನ್ನ ತುರುಲಿಕೋಳಿರುವ ವೃಷ್ಟವಾಳೆಗಳು ಹವರಿ ಧೂಳಿಗಳ
 ಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ರುಳುವ ತೆ ಮಾಡಿತೇ ದೈವ? ನಿನ್ನೇದಿವನ ನೀನು ಅಲಂಕಾರ
 ವಾಗೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಗಬಾರದ ಅವಶಕುಸುಗಳಂ ಕಂಡನು, ಅದು ಈಗ
 ಲೇ ಘಟಿಸಬಹುದೇ? ಆ ರತ್ನದ ನಿಲುಗನ್ನಡಿಗಳನ್ನಿನ್ನಾರು ನೋಡುವರು,
 ನಿನ್ನ ವೋಹದ ಗಿಣಿಗಳನ್ನಿನ್ನಾರು ಸುಕುವರು, ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯಾರ ಬೆಳಸಿದ
 ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯ ವೊಗ್ಗಗಳನ್ನಿನ್ನಾರು ಕುಯ್ದು ಮುಡಿಯುವರು, ವಜ್ರ
 ಲತೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಇನ್ನಾರಂಕರೆಯಲೇ? ಅಲಂಕಾರವಂ ಮಾಡುವ
 ಜಾಣ್ಣೆಯನ್ನಿನ್ನಾರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಿ, ಇನ್ನಾರನಂ ಹಿಕ್ಕಿದು ಕೊಡಲಿ, ಇಂತಾ

ದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತು ಕಾಲನಂಕಶೆಯಲ್ಲಿ, ಈಗ ಈ ಪರಿಣಾಮ ಸಿನ್ನನೋಡು
 ವಂತೆ ನನ್ನಭಾಷೆಯೋಳು ಬರೆದುದೇ ದೈವವೆಂದು ಹಲವುಪರಿಯಿಂದ ಹಂಬಲಿಸು
 ತ ವಜ್ರಲತೆಯುಂ ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ಎದೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನೀರುತಟ್ಟಲು, ಆಗ ವಜ್ರಲ
 ತೆಯು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕಂಡುಕಂಡಂತೆ ತೋರಿ ಉಪ್ಪಾದವನೊಬ್ಬನು ಇದೇನು
 ಭಯವು ನಾಶ ಇಲ್ಲವೆ, ಬಂದೆವು ನಜ್ರಪುರಿಗೆ ಹತ್ತಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸೋತ್ಪರ
 ನು ಮೃತನಾದಂತೆ ಕಂಡೆನು, ಇದೇನು ಸ್ವಪ್ನವೋ? ಚಿತ್ತಬ್ರಮೆಯೋ?
 ಅಲ್ಲದರೆ ಯಥಾರ್ಥವೋ? ಮನುಷ್ಯ ಹೆಸರುಂಟೆ ಮಾಡುವನು ಯಾವ
 ನ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕೇಳುವುದುಂಟೆ? ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಮಾಳಿಗೆ ಮಂಕುಮರುಳಾಗಿ
 ಅಪ್ಪರೋಳು ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಎದುರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ರಾಕ್ಷಸೋತ್ಪರನನ್ನೋಡಿ
 ಬಿಟ್ಟವನೊಬ್ಬನು ಚರಿಗೆಬೀಳುವಂತೆ ಎವೆಗೂದಿ ಹಾ ಕಾಂತ! ನಿನ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರ
 ಹವಂ ಮಾಡುವಾಗ ಗಣಿತಜ್ಞರು ಭುತಿತಾಳಂಗಳಲ್ಲವೂ ಚನ್ನಾಗಿರುವು
 ದೆಂದು ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಏನಾದವು, ನಿನ್ನಿಗೆ ಸ್ಥಿರಸಾಮಂಗಳ್ಯವೆಂದು ಆಶೀ
 ವಾದವಂ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರುಗಳ ಮಾತುಗಳೇನುಪಾಡಾದವು,
 ನನ್ನ ಮುಖ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನೂಡಿ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವೆ ಎಂದು ನುಡಿದು
 ಸ್ನಾನುಕ್ರಮ ಪೇಳಿದ ಶಂಖಲಕನ ಬಾಯಿ ಬೆಂದುಹೋಗಲೀ, ಎಂದು
 ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ದುರ್ನುಗುಡಿ, ಮುಖ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ವಜ್ರಲತೆಯ ಮಗ
 ಳಾದ ತುದೋವರಿಯುಂ ಕರೆತಂದು ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗ ವಜ್ರಲತೆಯು
 ಆ ಮಗಳನ್ನೋಡಿ ಈ ಸುವರಾಂಗಿಯು ಮದುವೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ಸಕಲ ಸಂಭಾರಗಳೂ ಸನ್ನಹದೊಡನೆ ಅದ್ವಿಷ್ಟವಂ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಕೊಡುವೆ
 ನೆಂದು ವೇಳಿ, ಬಂದನ್ನೂ ಕೋಡದೆ ನನ್ನೊಬ್ಬರು ಅನಾಥರನ್ನಾಡಿ ಮುನಿ
 ವ್ಯನಾತ್ರದವನಿಂದಿಂದು ಮಾಡಿದು ಪೋದುವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಅಲೀ, ಎಂದು
 ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಆ ಮಗಳಂಕುರಿತು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೋಡೆಂದು ಪೇಳಿ ಮತ್ತೂ
 ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟಾಗಿ ಘೋರವೆಂದು ಕಾಲ್ತೆಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೀರುಗಳಂ ಸುರಿಸುತ್ತ
 ಆಧರಣಗಳನ್ನೊಡೆತ ಪ್ರಲಾಸನಂ ಗ್ಲಿಯುತ್ತಿರಲಾ ಮಹಾ ಭೋಷ
 ವಂಕೇಳಿ, ಕಾಲವೃದ್ಧಿಗಾದ ಅಜಾಪುಖೀ ಎಂಬವಳು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಂ
 ತುರೇವಂ ರನ್ನಾಗಿ ನೆನಾಧಾರಗೊಳಿಸುತ್ತ ವಜ್ರಲತೆಯಂಕುರಿತು ಎತ್ತಿನೀನೀ

ಸಮಸುಬೇದೀಳಂಶು ಗದ್ದಲವಂ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಅನಾಥರಾದ ನಮ್ಮಂ
 ದುವ್ಯರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದು ಶಾಟಕಿಯಂತೆ ಈ ಷತ್ರೂನು ನುನುಮಾಡು
 ವನೋ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶೂರ್ವ ಣಿಯಂತೆ ಅಂಗವಿಕಾರವಂ ಮಾಡುವನೋ?
 ಈ ದೇಶತಾ ಸ್ತ್ರೀಯಂತಿರುವ ತುಂದೋದರಿ ಎಂಬ ಕನ್ನೆಯನ್ನರಹರಿಸು
 ವನೋ? ಬೋಗ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೇ ಈ ಕನ್ನಿಕೆಯೆಂದು ದುಃಖವನ್ನಮರೆತು
 ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಂದೂ ದುರ್ಧರ್ಮನಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಿಕೆಯಂಕೊಟ್ಟು
 ಜಯಮಾಡುತ್ತವೆ ದಾಹತ್ರನಂಶವನ್ನಾದರೂ ವೃದ್ಧಿಪಡೆದವಾ ಎಂದು
 ನುಡಿದು ಪತ್ತೂ ಕಳೆದುಹೋದ ಪದವಿಗೆ ಕಳವಳಗಟ್ಟು ಭಲವೇನು?
 ಏಳೇಳೆಂದು ಕೈನಿಡಿದು ಎಸೆತೊಡಗುವೋಗಿ ಬಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಮಾತಾಡಿ
 ಬೇಗ ಪಾತಾಳವಂವೆಂಬ ದುರ್ಧರ್ಮ ಸದ್ಭಾವರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವ
 ನು ಬಂದು ರಣದೇಗಿಗಳ ಸತ್ತ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ತನಿಗೆ ಮಾನನಾದ ಜಯಮಾಡ
 ರುತನ್ನೋಡಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಈ ಶತ್ರುರಾಯನೊಡನೆ ರಣಿಸಿ ಜಯಿಸಿ
 ಬಲ್ಲನು, ಅವನುಬಲವಂ ನಾನು ಬಲ್ಲನೆಂದು ಪೇಳಿ ನಜ್ರತೆ ಮಾಡಲಾದ
 ರಾಕ್ಷಸಪತ್ನಿಯರೆಲ್ಲರಂ ಮತ್ತೂ ಆ ಜಂಶರಾಳಾರೂ ನ ಪತ್ತಿಯಾದ
 ತುಂದೋದರಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನವಂ ಸಮಾ ಕರದುಕೊಂಡು ಪಾತಾಳ
 ಲೋಕವಂಕುರಿತು ತೆರಳಲು, ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಶ್ರೀ ದೇವಿ
 ಯ ಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತ ಕುಸುಮಲತೆ ಇರುವ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ
 ಬರುತ್ತಿರಲು; ಆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನುಡಿದ
 ಸಾರಸವನ್ನೋಡತಲಿದು ಈ ರಾಜಪುತ್ರನು ಮನುಷ್ಯಕಾತ್ರದವನಲ್ಲ,
 ದಿಕ್ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಬ್ಬನೆಂದು ಅರ್ಚಯುವಂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ
 ಆ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ವೇದವು ಎಷ್ಟುಬಳಿತೋ? ಎಂದು
 ನುಡಿಯುತ ಪನ್ನೀರಿಸಿ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳದು ಕೆಂಪು ರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿವಾಳ
 ಯಂತೆಗೈದು ಹಿಡೆಹಿಡಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೋಳ ಚಲ್ಲುತ್ತ ಅಬಳಕ ರತ್ನ
 ದತಟ್ಟಿದೋಳ ಮುತ್ತಿನ ಶರತಿಮನ್ನತ್ತಿ ಹಾಗೇ ಆಲಿಗನನಂಗೈದು ಪಸ್ತ
 ಲಾಗದು ಕರೆತಂದು ಪರ್ಯಂಕದೋಳ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಪರಿಸರಿಯ ಉಪಾರವಂ
 ಗೈಯುತಿರುತ್ತಿರಲು, ಸುಮತಿಯು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮವನಂ

ಡಿ, ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು ಎಲೈ ಭೂಲೋಕ ದೇವೇಂದ್ರನೇ! ಈ ಬಂಡ
 ದೋಳರ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಗಳಲ್ಲರೂ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರ
 ಮಂಗಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳ
 ನ್ನಾನಾಡಿ ವೇದವೇಳಂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವರು. ಇಂತ, ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪ
 ನೆಯಂಗೈಯುಪ ನಿನ್ನಂ ನಾರಾಯಣನೋ, ಶಂಕರನೋ, ದೇವೇಂದ್ರನೋ
 ಅವತಾರವಂ ಗೈದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆನು. ಮತ್ತೂ ನಿನಗೈ ಯಾವಕಾ
 ಯವು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಪೇಳಲಿ. ಇನ್ನು ತಡೆಮಾಡಲ್ಯಾಕೆ? ಬೇಕಾದವ
 ಸ್ತುಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೆರಳಬಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾವಾತಂ ಕೇಳಿ,
 ಸುಗುಣವಾಚೀಂದ್ರನು ನಾಳೆ ಉದಯದೋಳೆ ಪಯಣವಂ ಮಾಡುವಾ ಎಂ
 ದು ಅಪ್ಪಣೆಮುನ್ನಿತ್ತು ಬಳಿಕ ಸ್ನಾನಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕುಸು
 ಮಲತಯೋಡಗೂಡಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪಮೊಡನೆ ಮನ್ಮಥವಿಹಾರವಂಗೈಯು
 ತ್ತು ಸುಮದಿದಾರಾತ್ರಿಯಂಕಳೆದುಸೂರೋದಯ ವಾದನಂತರ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗ
 ಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಭೋಜನವಂಗೈದು, ಆ ಇಳಾವೃತ
 ಬಂಡದ ಆಗ್ನಿಧರಾಯನ ವಂ ಸ್ಥರಾದ ಅರಸುಗಳು ಬಪ್ಪಿಸುವ ಕೈಗಾ
 ಣಿಕೆಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಅವರಂಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಯರುಗಳಿರಾ! ಮೊದಲಿ
 ನಂತೆ ನೀವುಗಳು ಈ ಇಳಾವೃತವಂಡದ ಛಥಪತ್ಯವಂಮಾಡುತ ಸುಖ
 ದಿಂದಿರುವರಾಗ್ಗೀ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸುಮತಿಯಂಕುರಿತು ಈ ಮಂ
 ದಿರದೋಳೆ ಇರುವ ಅನುಗ್ರಹರತ್ನರಾಗಿಗಳಂ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಸಹಾ
 ತೆಗದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೂ ಕುಸುಮಲತೆಯ ಕಳೆದಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಕಾಮ
 ರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷನಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ರೇಳುವನಾಗೆಂದು ನುಡಿದು ಕುಸು
 ಮಲತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅಪ್ಪದ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆಬಂದು ಅದಂ
 ನೊಡಿ ಕಳುಗರಾಜವೃತ್ತಿಯು ಪೇಳಿದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ಇದರೋಳೆ
 ಇರುವುದೆಂದು, ಮತ್ತೂ ನಾನು ಈಗ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ನುಡಿಯುತ
 ಆ ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು ಅಪ್ಪನೀಡೇನತಾಕಮಾದ ಸೂಕ್ತಂಗಳಿಂದ
 ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದಾಶ್ವ ರತ್ನವಂ ತಟ್ಟಲು, ಆಗ ರಾಯನ ಹಸ್ತ
 ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಾಶ್ವವು ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಇವನೆಂದಿತಿಳಿದು ಅನಂದದಿಂದ ಹೇಷ್ಠ

ರವನೂಡುತ್ತ ರಾಜೇಂದ್ರನ ವಶವಾಗಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುಸುಮಲ ತೆಯೊಡಗೂಡಿ ಆ ಅಶ್ವದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಸುಂಧರಾಳಿಗೆ ಆಕಾಶದೋಳು ಬರುತ್ತ ಅನೇಕ ಪರ್ವತಗಳಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಂ ಮತ್ತೂ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತುಗಳಂ ಕುಸುಮಲತೆಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ನಾನಾದೇಶಂಗಳಿಂದಾಂಟ ವೇಗದಿಂ ಕಳಿಂಗಸಪ್ತಪದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಕಟಕವಂಶೇರಿ ತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಿಯ ಗುಡಾರದ ಬಳಿಪಾರ್ಶ್ವದೋಳು ಇಳಿದು ಕುಸುಮಲತೆಯಂ ಅವಳ ಕೆಳದಿಯರಂಕೂಡ ಬಳಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ತಾನು ಬಲಗದ ಪಟವಂದಿರಕ್ಕೆಬಂದು ರತ್ನಪೀಠದೋಳು ಕುಳಿತು ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರ್ವ ವಿರಸೇನ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಂ ಕುರಿತು ಕುಶಲವಂಕೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಸಾಭಿಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಸುನುತಿಯನ್ನೋಡಲು, ಆಗಲಾಮಂತ್ರಿಯು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರಭಾವನಂ ಸೂಚಿಸುವಂ ಮತ್ತೂ ಧೈರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಹೇಳುತ್ತ ಅಶ್ವರತ್ನ ಮೊದಲಾದ್ದರ ಸಮಾಚಾರಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಅವಂಕೇಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಜನಂಗಳೆಲ್ಲ ರೂಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟುಸುತಲಿರುಂ ಸಮಯದೋಳು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೆಲವರು ಭಟರು ಸಾವಿರಾರು ಭಿರಂಗಿಗಳಂ ಹಾರಿಸಲು, ಆ ಶಬ್ದವಂ ಕೇಳಿದ ಕಳಿಂಗಪುರದ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧವುಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಶ್ವಪಣವಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಲಾಗಿ ಆರಬ್ಬದೇಶಾಧಿಪತಿ ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯ ಮೊದಲಾದ ಅರಸುಗಳು ಕಳಿಂಗ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಂ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ದರ್ಶನವಂಗೈದು ತಾವು ಅವನಿಂ ಸನ್ಮತಿಸುವೆವೆಂದು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ತಾವು ತಂದಿರುವ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವೆವೆಂದು ನುಡಿಸುಲಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಎದುರಾಗಿ ಅಶ್ವರತ್ನವಂತರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಅದನ್ನೋಡಿ ಆ ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲ ರೂ ಅಚ್ಚಗೊಂಡಿರಲು ಆ ಸಮಯದೋಳು ಆರಬ್ಬದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನು ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೋಡಿ ಈ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸಮೀಪದೋಳಿದ್ದದೆಂದರಿ

ಈ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಮಗಳ ನೆನಪು ಕಂಡುನಿಂದು ತುಂಬಲು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂಕಷು ಸುಮತಿಯ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಸಂಜ್ಞೆಯೆನೂಡಲು, ಆಗಲೇ ಸುಮತಿಯು ಎಷ್ಟು ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನೇ! ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದರು. ಸಿಸುವನಾತ್ರ ಚೇತನುಂ ಗೊಂಡಿರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರಾಯನು ಎಷ್ಟು ಸುಮತಿಯೇ! ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಅತ್ಯದಿದೊಡಗೂಡಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕುಸುಮಲತೆಯು ಅಂಕುರಿತೆಕೊಂಡು ಪೋದನು. ಅದೇ ಅಷ್ಟು ಈ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವಶವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡುವೆನು ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಮಾತ್ರ ಏನಾದಳೋ? ಎಂದು ಜಂತಿಸುವೆನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ನಿವಿತ್ತವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು, ಸುಮತಿಯು ಅಂಕೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಕುಸುಮಲತಾವೇವಿಯು ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿರುವಳೆಂದು ನುಡಿದು ಸನಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಂಜ್ಞಾರೂಪವಾದ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆರಟ್ಟಪತಿಯು ಅಂತಃಪುರದವಳ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಳಿಸು ಪೂರ್ವಲಾಗ ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೋಡಿ ಆಗಲೇ ಪುಟ್ಟಬಂದಳೋ ಎಂಬಂತೆ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ಡಬೀಳುತಲಿರುವ ತನ್ನ ಮಗಳಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಗಳೇ! ನೀನು ದೀರ್ಘಸುಮಂಗಲಿಯಾಗಿ ಸುಪುತ್ರನತಿಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಸ್ತಭಾವನಂ ತನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂಕೂಡ ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಇವು ಇಂದಿನಿಂದ ಈ ಚೇತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ರಾಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಭೋಜನವಂಗೈದು ಆ ದಿನದಲ್ಲೆಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರಲು, ಆ ಮಾರನೇದಿನ ಕರ್ನಾಟಕಮಂಡಲೇಶ್ವರನು ಸಕಲ ವಿಭವದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೇರಿ ಕಳಿಂಗಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶಾಖೋದಿದೋಳ ಕುದುರೆಯಂ ಕುಣಿಸುತ್ತ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮನಂಗಳು ಕೂಡಾ ಎಣೆವಂತೆ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತ ಬರತ್ತಿರಲು, ಕಳಿಂಗರಾಯನು ಆ ಸಮಾಚಾರವಂತಿಳಿದು ಎನುರೊಂಡು ಬಂದು ಮುಖಾಂತಿಯಿಂದ ಕರೆತಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಇರುವ ಸಭಾಮಂಟಪದ ಮುಂಭಾಗದೊಳೆ ಕಾಳ್ಕರಿಸಿ ಪರಿಸರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ರಾಜಾ

ಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸುನುತಿಯು ಜಿತ್ರಲೇಖಿಯುಂಕರೆದು ನಿನ್ನ ದೇವಿಯು ಪೇಳಿದಂ
 ತನ್ನವ್ಯ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ತಂದಿರು ಸು. ಇದು ನೀವುಮಾಡುವ
 ನೋಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೇ? ಅಲ್ಲವೋ? ಸರಾಂಬರಿಸರ್ವೇಕೆಂದು ಸೌಗಂಧಿ
 ಕಾ ದೇವಿಗ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದು ವೇಳಲಾಜಿತ್ರಲೇಖಿಯು. ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೋಡಿ
 ಅಪ್ಯಾಸಂಧರಿತನಾಗಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಸಮಾಪನನ್ನೈದಿ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಸುನುತಿಯು ಮುಖದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತ ಮೂತುಗಳಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಸೌ
 ಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಂ ಮಾತುಗಂಕಳೆ, ತಲಮುಗಿಕೊಂಡು ಪೂವಂಕೇ
 ಳುವವಕ್ಕೆ ನಾನು ಯೋಗ್ಯಳೇ ಹೊರ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡುವವಕ್ಕೆ ಸಮ
 ಭಗಳಲ್ಲವೆಂದು ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತ ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೋಡಿ ಅನಂದಪ
 ಡುತ ಅನೇಕಾಭರಣಂಗಳಂ ವಿಜಿತ್ರ ಸ್ತ್ರೂಗಳಂ ತಾನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಿಜಿ
 ತ್ರಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯ ಮೂತಾದ ಶುಭಸಸ್ತುಗಳಂ ಜಿತ್ರಲೇ
 ಖಿಯು ಹೃದಿಂದ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಂತೆ ಸಮರ್ಪಿ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದಿಸು
 ನನ್ನಿಂದ ಬಹು ಶ್ರಮವಾಯಿತು ಈ ಅಪರಾಧನಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜೇ
 ದ್ರನು ಕೇಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಸಖಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತ ಕಳುಹಿಸಲಾಜಿತ್ರಲೇಖಿ
 ಯು ದೇವಿಯು ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಂ ಬಪ್ಪಿ
 ಸಿ ದೇವಿಯು ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಂ ವಿನಯದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ
 ಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಶ್ವರತ್ನ ಬಳಿಕ ಜಿತ್ರಲೇಖಿಯು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞಾ
 ನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಜಿತ್ರಮಾದ ಆ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ತನ್ನ ಬಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿ
 ಕಾದೇವಿಯು ಸಮಾಪನನ್ನೈದಿಸಲಾಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತಾನುಮಾ
 ಡುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೋಡಿ ಸುಗಂಧನುಹಾರಾಜೇಂ
 ದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ಬಾಳಿಬಾರಿಗು ಬಣ್ಣಿಸುತನಿಮ್ಮ ದೇವಿಯು ಸಮಾಪ
 ಕ್ಕೆ ತೆಗಮಕೊಂಡು ಪೋಗೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಕಳುಹಲು, ಜಿತ್ರಲೇಖಾವಾ
 ಲತೀ ಮೊದಲಾದ ಸಖಿಯರಿದೊಡಗೂಡಿ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದ
 ಉಪವನದೊಳ್ಳಟ್ಟಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಳಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು; ಇತ್ತ
 ಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಕಳಂಗಪತಿಯ ಅರಮನೆ
 ಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತ ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನ ಬಿಡಿದಿರುನ್ನೈದಿ ತನ್ನ ಕಟ

ಕದಿಂ ಕಸುಮುಲತೆಯಂಕರೆನಿ ಅವಳೊಡನೆ ಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂ ಸುಖದಿಂದಿರುತಿ
ದ್ ನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ * * *

ಗದ್ಯಃ ಕುಂಡಲಿಶಯಖಂಡಪರಶುಪುಂಡರೀಕಭವಾಖಂಡಲಪ್ರಮುಖನಿ
ಖಿಲಸುರವರಪರಿಭವ ಪರಿಣತಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡಮುಂಡಮಂಡನಿಪುಣಕೋ
ದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭೂಜಾಂಡಪರಿವಾಣೀಕಾಃಕುಂಡಿ ಕಟಾಕ್ಷ
ವೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧನಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಪಸಕಲಭೂಪಾಸಾ
ಮಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಪ ಚತುರ್ವಿಧವರಸ ಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯವಿನೂಪಾಧಾಗೋಯ
ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥದಿನದಿನಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನಧುರಾಧುರಾಧಿನಿವೃತ್ತಾತ್ರೇ
ಯಸಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜನಾಯಕಾಃ ಪುತ್ರನರ
ಪತಿಬಿರುದಮಹೀಶೂರಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜಬಡೆಯರವರಿಂಪರಸಿಕ
ಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ನವೀನಕ
ತ್ರಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಅಶಪಣವಂ ಸಾಧಿಸಿದ ನೆಂಬ ಹದಿನೆಂಟನೇ
ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ * *

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಜಿಂಪಾಮೂಲ ಪೂಜಾರಂಭ.

ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿಜಾತೀಯನಾದ ಅಶ್ವರತ್ನ
ಮಂಸಾಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಮಾಡುವ ಮಯಲಕ್ಷ್ಮೀವ್ರತಕ್ಕೋಸುಗ ಪೂಜಾಂಗಿ
ತಂದಿತ್ತು. ಶೋಕವೋಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು ಸತತದ ಅರಟ್ಟದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ
ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನ ಬಿಡದಿಯೋಳು ಕುಸುಮಬತೆಯೊಡನೆ ಸುಖನಿವೇಶನ
ಗೈದು ಆನಾರನೇದಿನ ಉದಯದೊಳೆದ್ದ ದರ್ಶನವೊದಲಾದ ಚುಭವಸ್ತುಗಳ
ದರ್ಶನವೆಗೈದು ಬಳಿಕ ಮುಖಮಂಜುನವಂಗೈಯುತ ಸುಖವತಿ ವೀರಸೇನ
ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪಾರವರ್ಷಾನು ಲಿನ್ನವಿಸುವ ದೇಶ
ದೇಶದ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲಾಲಿಸುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಅರಸುಗಳು ಬಿನ್ನವಿ
ಸುವ ಲೇಖನಗಳಂ ರಾಯಸದನರಿಂ ಓದಿ ಕೇಳುತ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಗಳಂ
ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಮುಜ್ಜನಮಂದಿರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ಪನ್ನೀನಿಂದ ಜಳಕನು ಮಾಡಿ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಆಹ್ನಿಕವು ನೆರವೇರಿಸಿ ಭಣಿ
ಯೋಳು ಕತ್ತರಿ ತಿಲಕವನ್ನೆಟ್ಟು ಅರಟ್ಟದೇಶಾಧಿಪತಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಯರು
ಗಳೊಡಗೂಡಿ ಭೋಜನವೆಗೈದು ವಿಜೇತ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದ ಅಲಂ
ಕೃತನಾಗಿ ಕರ್ಪೂರವೀಳ್ಯಂ ಸವಿಯುತ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಗಡ
ರಥವು ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನೊಡಗೂಡಿ ಏರಿ ರಾಜಬೀದಿಯೋಳು ಎಂದಿ
ನಂತೆ ಬರುವಾಗ ಇಂದ್ರನೂ ಉಪೇಂದ್ರನೂ ಕೂಡಿ ಕುಳಿತಿರುವ ರಥದ ಕೆಲಬ
ಲೋಳು ಅಷ್ಟಿವೇಶನತನಗು ಬರಸುತ ಸುಖವತಿ ವೀರಸೇನರೀವರು
ಉತ್ತಮಾತ್ಮಗಳನ್ನೇರಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ ರಥದ ಎಡಬಲದೋಳು ಬರುತ್ತಿರಲು;

ಈಸಮಾಚಾರಸಂಕೇತ ಕಳಂಗಭೂವತಿಯು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಎದಿಗೊಂಡು
ಬಂದು ನಿಜಮಂದಿರದ ಸದಿಸಿದೋಳು ಗಜರಥದಿಂದಿಳಿದ ಕರ್ನಾಟನರಸತಿ

ಯಂ ಕೈಪಿಡಿದು ಸ್ವಯಂವರಸಭಾನುಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಸುಧರ್ಮಸಭೆ
ಯೋಳ್ ಇಂದ್ರನಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸ್ವಯಂವರಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಸುರ್ವಣ ಸಿಂಹಾಸನದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನು ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯನೊಡ
ಗೂಡಿ ಬಂದೇಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುಶಲಗಳಂಕೇಳುತ್ತ ಎಲೈಮಿತ್ರನೇ!
ನಿನ್ನಕುಮಾರಿಯಾದ ಕುಸುಮತೆಯಂ ಈ ಸುಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಸೆರೆಯಂಬಿಡಿಸಿ ತಂದನೆಂದು ಕೇಳಿ ಎನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದಮಾ
ಯಿತು, ಈರ್ವಪುತ್ರಿಯರಂ ಬಂದೇಕಾಲದೋಳ್ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಂ
ಗೆ ವಿವಾಹವಂಗೈಸಿ ನಾವೀರ್ವರೂ ನೇತ್ರಾನಂದವಂಪಡೆಯುವಾ ಎಂದು ಪೇ
ಳಲಾಸಾತಂಕೇಳಿ ಆರಟ್ಟಭೂಪತಿಯಾದ ಕುಸುಮಧ್ವಜನು ಎಲೈ ವಿಜಯ
ವರ್ಮನೇ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ
ದಿಂದಲೂ ಆ ಪುತ್ರಿಯು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದ ಪಣದ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಈ ಮಹಾನು
ಭಾವನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಮಗಳಂ ನಾನು ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು.
ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಿಯೇಸರಿ, ಮತ್ತು ದೇಹಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುಲೋಚನಾದೇವಿಯು
ಬಡಹುಟ್ಟಿದವಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಂ ನೀನೇ ಧಾರೆಯನ್ನೆರೆ
ಯಬಹುದೆಂದುಮಾತನಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಾವೇ ಸಂತೋಷವಂಪಡುತ್ತಿರಲು;

ಆಸಮಯದೋಳ್ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಾಂಡಪಟದಮರೆಯೋ
ಳ್ ವಿಜಿತವಾದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪಣತ್ರಯ
ವಂಸಾಧಿಸಿದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸಖಿಯ ಮುಖದಿಂದ ನಾನಾವಿಧಲುಪ
ಚಾರಂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತಿ ಮತ್ತೂ ಆತನ ಶಾರ್ಙ್ಗದಾರ್ಯಪರಾಕ್ರಮಸಾ
ಹಸಪತ್ಯಂಗಳಂಮನದಂದು ಹರ್ಷಪರವಶಳಾಗಿ ಲಜ್ಜಾಭಯಭರಿತಳಾಗಿ ಸರ್ವಾ
ವಯವ ಸುಂದರನನ್ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಾಂಡಪಟದ ಜಾಲಂಧ
ರದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿ ಮುಕುಂದನಂತೆ ಮೆರೆವಸುಂದರಾಂಗನಾದ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನಂ ತನ್ನಮನದಣಿವಂತೆ ನೋಡಿ ಮೈಮರೆದು ಮನಕರಗಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಮತ್ತೂ ಮಿಕ್ಕಾದಪಣಂಗಳೂ ಈತನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯಂಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಇ
ಷ್ಟಜೀವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯುಂಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವತನ್ನಂ ಪಾಶ್ವರ್ಯ

ದೋಳುಟ್ಟರುನ ಕನ್ನಡಿಯೋಳ್ಕಂಡು ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಯವೆ ಯಿಕ್ಕದೆನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸುಕುಮಾರನ ಮನೋಭಾವವಂತಿಳಿದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಖಿಯ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಯಮುಸುಕಂ ಮರೆಮಾಡುವಂತೆಸನ್ನೆಯುಮಾಡಿ ದಿವ್ಯ ಸುಗಂಧಸ್ತಪ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯಮಂಸಹಾ ಬಪ್ಪಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಖಿಯಂಕುರಿತು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಅಶ್ವರಕ್ಷೆವಂಸಾಧಿಸಿ ತಂದು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನನ್ನತಂಗಿಯಾದ ಕಾಸುಲತೆಯ ಕರೆಯಂಬಿಡಿಸಿ ಕರೆತಂದದ್ದು ಕೋಟಿಪಣಂಗಳಂಸಾಧಿಸಿ ದಯಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಬಾಲ್ಯಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿನುರ್ತೆಯಂವನಾಡದೆ ಕೆಲವು ಪಣಂಗಳಂಕುರಿತು ಅವೆಲ್ಲವಂ ತಂದವ ನನ್ನೇವರಿಸುವೆನೆಂದು ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿರುವೆನಾದಕಾರಣ ಈಗ ನಿತ್ಯಗೌರಿಯ ವ್ರತದೋಳು ಚೆನ್ನದಬಾಗಿಲನಗಳಂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವದರಿಂದ ದಿನದಿನದೋಳು ಹನ್ನೆರಡು ಭಾರ ಭಂಗಾರವಂ ಮತ್ತು ಬೇಡಿದ ಭೂಪಣಂಗಳಂ ಕೂಡ ಕೊಡುವ ಬಂದು ರತ್ನವಂ ತಂದು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಈ ವ್ರತಕ್ಕೋಸುಗ ಬೇಕಾದವು ದ್ರವ್ಯವಂ ಕೊಡುವನು, ಆದರೂ ಪತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯದಿಂದಲೇ ಈ ವ್ರತವಂಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಪಣವಂ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮನದೋಳು ಶೋಭಿತೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸಾರ್ಥಕಗಳಾದವು ಮಿಗಿಲಾದ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸಫಲಗಳಾಗುವದಕ್ಕೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧನಾಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಖಿಯಂ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾದ ರತ್ನವು ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದು ಕೊಡುವೆನು ಸಂಶಯಂಗಳೊಳ್ಳಬ್ಯಾಡವೆಂದುಪೇಳಿ ಪೊರಮು

ಡೆಲುದ್ಭುಕ್ತನಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನೆಯರೂಪಿಸಂತೆ ಪರಿಣ
 ಮಿಸಿರುವ ಅಂಶಕರಣಕ್ಕೆ ಬೂದೂ ತೋರವೆರಲು. ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದ
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿಸೇಕವೆಂಬ ಸಾಧನದಿಂದ ಮನೋವಿಕಾ
 ರವಂ ತೋಳೆದು ಮುಂದೆ ಬಹು ಕಾರ್ಯವಿರುವದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಪೂರಮಟ್ಟು ತಾನಿರುವ ಬಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಣಿಮಂಚದೊಳಿಕ್ಕುಳಿತ್ತ
 ಬೂದಿಮಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಬೇಡಿದಮಣಿಯು ಮೊದಲು
 ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಪಣವಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು ಅಶಕ್ಯವೆಂದು ಚಿಂತಿ
 ಸುತ್ತವಾರಗಾಣೆ ಚಿತ್ತಾಸ್ಥಿತನುತೆ ಮೌನದಿಂದಿರುವರಾಜೇಂದ್ರನನ್ನೋಡಿ
 ಸುಮತಿಯು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ತನ್ನೊಳ್ ತಾವು ಮಾತನಾಡುತೆ ರಾಜೇಂ
 ದ್ರನ ಮನಸ್ಸು ಎಂದಿಂತೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ಇಂದು ಜಗನ್ನೋರಿನಿರುವ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ದುರ್ಲಭವಾದ ಏನೋ ಬಂದು ಪಣವಂಕೇಳಿರು
 ವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯುಮಾಡಿ ತಿಳಿಯುವಾ ಎಂದು ಈವರೂ
 ರಾಜೇಂದ್ರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ! ನೀನು ಚಿಂತಿಸುವದಕ್ಕೆ
 ಕಾರಣವೇನು ನಿನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಮೂರುಲೋಕದಲ್ಲಿಯು
 ಇಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದಂ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯು
 ಬದ್ಧಕಂಕಣಳಾಗಿರುವಳು, ಅದಂ ನೀನು ಮರತೆಯಾ ಇದಮುಲ್ಲದೆ ಲೋಕ
 ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಅಂಜಿ ನಡೆಯುವರು, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನಿನ್ನ
 ಪೆಡ್ಡಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿಹಳು ಇಷ್ಟು ಸಾಧನವಿರುವಲ್ಲಿ ವೃಥಾ
 ಚಿಂತಿಸುವದ್ಯಾಕೆ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವಂ ಎಷ್ಟೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕೆ
 ನಲು, ಈ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂಭ್ರಮಯುಕ್ತನಾಗಿ ಗುರು
 ವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಿಗಭಿನಂದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರವೇಕೆಂದು ನುಡಿದು ಪೀಠವನ್ನಿತ್ತು
 ಸುಮತಿಯಂ ಕರವಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮನೆಗೆ
 ಹೋಗಿದ್ದ ಪರಿಯಂ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆವಸ್ಥತ್ತಾಂತವಂ ಮತ್ತು ಅವಳು ಕೇಳಿದ
 ಮಣಿಪ್ರಭಾವವಂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪೇಳಿ ಮೊದಲು ತಂದಿತ್ತ ಪಣಂಗಳು
 ಚೈತನ್ಯ ರೂಪದಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವದಾದಕಾರಣ ನೆಲೆಯತಿಳಿದು ಸಾಹಸ
 ಮಮಾಡಿಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತನು, ಈಗಲಾದರೂ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಗುಣಂಗೆ

ಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಮನೆಯು ದುರ್ಲಭವು ಅಥವಾ ಅಂತಸ್ಕವೆನೆಯಿತು. ಇನ್ನೆರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ದೂರಕುಮಾರು ದುರ್ಲಭವು. ಅಧವಾ ದೊರಕಿ ದರೂ ಪ್ರಕಾರವೆನೂಡುವದು ಮತ್ತೊಂದು ದುರ್ಲಭವು ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಜಕನ್ಯೆಯು ಆಪ್ತವಾದ ಮನೆಯು ಗೂಢಾಂಗವೆಂತು, ದೂರಕುವ ದೊಡ್ಡದು, ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವೆನಲ್ಲವ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳಲಾವನಾತಂ ಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯು ಬಂದೂ ತೋರದ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ರಾಜಕುಮಾರನು ಕುರಿತು ಎಚ್ಚ ತೈ ಶೋಕ್ತವಿರನೆ! ಕಳೆದು ಇಷ್ಟು ಚಿಂತಿಸುವವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸವರತ್ನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಅವ ರಲ್ಲಿರುವಭೇದಂಗಳಂ ತನ್ನಿಷ್ಟಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೆನು, ಅವಂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳು ನಾನು ನಿರೂಪಿಸುವ ರತ್ನಂಗಳೋಳ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯು ಕೇಳಿದ ರತ್ನವು ಯಾವದೋ ಅದಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಎಲ್ಲಿರುವುದೋ ತಿಳಿದು ಸರ್ವ ಸಾಹಸವೆನೂಡಿ ತಂದೀಯ ಬಹುವೆನಲಾವನಾತಿಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಡಂಬಟ್ಟು ಗುರುವಂ ಕುರಿತು ರತ್ನೋತ್ಪತ್ತಿಯಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಲು;

ಆಗ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಅರಿಕುಲಾರಾಜನವನು! ಕೇಳು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಮಾಬಲಶಾಲಿ ಯಾದ ವಲಾಸುರನೆಂಬ ಉಪ್ಪು ದಾನವೇಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳ ಗಳೆಂಬ ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಇಂದ್ರಾಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರನ್ನಪ ರಾಜಯುಸನ್ನೈದಿಸಿ ಅಮರಾವತಿಯಂ ಸಾಧಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಧಿ ಪತ್ಯನಂ ಮಾಡುತ ಸುವದಿಂದಿರತ್ತಿರಲು, ಆಗಲಾ ದಾನವೇಂದ್ರನಿಂದ ಪರಾ ಜಿತರಾಗಿ ಮಂದರಪರ್ವತವಂ ಸೇರಿರುವ ಇಂದ್ರಾದಿಲೋಕಪಾಲಕರೆಲ್ಲರು ದಾನವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕುಲವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪುಕ್ತನಾಗಿರುವ ಸಮಾಚಾರನಂ ಚಾರನುಖ್ಯವಾ ತಿಳಿದು ಚೇತಾಯುಕ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಲ ಗುರುಗಳಾದ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಆ ಕ್ಷಣದ ಲ್ಲಿಯೆ ತೇಜಸ್ಸನು ಒಡವೆಲ್ಲ ಬಂದಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಭಸೆನಿ ಬಂದಂತೆ ಎಂದು ರಾಗಿ ಬಂದುನಿಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಕುಲಗುರುಗಳಾದ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರಂ

ಕಂಡು ಪರಮಹರ್ಷ- ಪರಮರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಸ್ತೋತನು ಮಾಡಿ ನಾನಾ ವಿಧ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಂ ಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಕೈಗಳಂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಂಡು ಎದುರಾಗಿ ವಿನಯದಿ ನಿತಿರಲಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮವೃತ್ತಾರ್ಥನು ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾದ ಶರೀಪತಿಯು. ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಶೂಲಕವಾಲಕರಲ್ಲಿ ರನ್ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣಂಗಳಾದ ವಿಪತ್ಪರಾಸರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಬ್ಯಾಸರದಿ ನಿರ್ದುಹಸಲಾರದೆ ನನ್ನಂ ಸ್ತರಿಸಿರುವರೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚಿಸಿ, ವೃತ್ತಾದಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಅವನಮುಖದಿಂದ ವಶಾಸುರನ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲನು ತಿಳಿದು ಮನದೋಳ್ ಆಶೋಕನೆಯಂ ಗೈದು ತಾನು ನಿಶ್ಚಿಸಿರುವ ಪಯಾಂ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯನಾದ ಪಾಕಶಾಸನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಸಕಲ ದೇವತಾಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ದಾಸವಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಶಾಸುರನು ಜಯಿಸಬೇಡುಕುಗ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿ ಪೊರಮಡುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾಗಿ ಜಂಭಾರಿಯು ಹರ್ಷಪರವಶನಾಗಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ಉಬ್ಬಿ ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಸಕಲ ಪರಿವಾರದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ತನ್ನದಿವ್ಯರಥದೋಳ್ ಉನ್ನತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮರಾವತಿಗೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರುತ ಸಮೀಪ ವನ್ನೈದಿ ಕೋಲಾಹಲ ಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡಲು;

ಆಗಲಾವಶಾಸುರನು ಆಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಯಂ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದು ಫಲಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಪತಂಗವು ದಾವಾಗ್ನಿಯೋಳ್ ಬೀಳುವಂತೆ ಶರೀಪತಿಯು ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಂ ಪಡೆಯುವೆನೆಂದು ದುರಾಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸನ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನಂತೆ ಕಾಣುತೆಲಿದ್ದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಅಹಂಕಾರನು ನೆಗೊತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಎಂದಿಗೂ ಈ ಅಮರಾವತಿಯುಂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೆನೆಯಕಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕನಲಿ ಕಾತರಿಸಿ ಕೈದುಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಕದಿರಥವನ್ನೇರಿ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂತೆ ತೋರುತ ನಿಜ ಪರಿವಾರದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುರದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪುರಂದರಸಸೈನ್ಯವಂ ಕಾಡ ಕದಳೀವನವಂ ಕಂಡ ಮದ್ದಾನೆಯಂತೆ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ ಕಾರ್ತುಕವೆವಂ ಸೆಳೆದು ಬಾಣಂಗಳಂ ಬೀರುತ ಕಾಲವೃತ್ತವಿನಂತೆ ಬರುತ್ತಿರಲೂ,

ಇಂದ್ರನು ಶತುಗ್ರವಂಕಂಡು ತ್ರಸ್ತದೈದಯನಾಗಿ ಅರ್ಚಾಧ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯು
ವಿರಾಲಾರದೆ ಸ್ವಲ್ಪಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುತ ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಈ ವೆಣ
ಸುರನ ಬಾಣಪ್ರಹಾರದಿಂಮುಟ್ಟು ಘಾಯವನ್ನೇ ಅರಸುತ ಬರುವ
ಬಾಣ ಪರಂಪರೆಯುಬರವಣಿಯು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಇನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅನು
ರಾವತಿಯ ಅಭಿಮುಖರಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಗುತ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ತಲೆರುವ
ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವಂ ಕಂಡು ತಾನೂ ಅನರೋಡನೆ ಓಡಿ ಪೋಗಬೇಕೆಂದು
ಜೆಂತಿಸುತ್ತಿರಲೂ;

ಆಗ ಸುರಾಚಾರ್ಯನು ಶರ್ಜೀಪತಿಯಂ ಕೂರಿತು ಈ ವಲಾಸುರನು
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಮಾರಮುಣನಂ ಕೂರಿತು ಘೋರತಪನಂ ಮಾಡಿ ಅಭಿಮು
ಖನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಭೇದಿಗ ಭಾಗ್ಯವಂ ಬಹುಕಾಲ ಅನು
ಭವಿಸಿ ಯಶಸ್ಸಂ ಪಡೆಯಲೋಸುಗ ಚರಾಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಸಂಹಾರ
ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಂದುವರವಂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮನದೋಳ್ ದಧೀಚಿ, ಸೂರ್ಯ,
ಇಂದ್ರ ಮೊವಲಾದನರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ರತ್ನಂಗಳು ವಿರಳವಾಗಿರು
ವುದಂ ತಿಳಿದು ಅಸಂ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಮಾಡಿ ಲೋಕೋಪಕಾರವಂ ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ
ಧಾತುಗಳೇ ನವರತ್ನಗಳಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತೊಂದುವರವಂ ಪಡೆದಿರುವನಾದ
ಕಾರಣ ಯುದ್ಧದೋಳ್ ಈತನು ಜಯಿಸಲಶಕ್ಯನು ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದ
ಲು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯವೇಸರಿಯೆಂದು ಎನ್ನಲಾಗ ಸಂಕ್ರಂದನನು
ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಗುರುವಾಕ್ಯವುಂ ಮನದಂದು ವ್ಯಾಜಾರ್ಥವಾಗಿ
ಚಾಪವಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಂ ಹೂಡಿ ಆದೈತ್ಯನಿಗಭಿಮುಖ
ವಾಗಿ ಎಲೈ ದುರಾತ್ಮನೆ ! ಬಂದುಕ್ಷಣವೆನ್ನೊಡನೆ ಶಣಿಸಿ ಕೈಗುಣವ
ನ್ನೋಡೆನುತ ನುಡಿದು ಶೆಳದುಬಿಡಲು, ಆಗ ವಲಾಸುರನು ನಸುನಗುತ
ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದಿಂದದಂ ಪಂಡಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಎಲೋ ಸುರಾಧಮನೆ ! ನೀನು
ಗೌತಮಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವಂ ಕೋಳಿ ಬಲ್ಲಿನು, ಸಮರಾಂಗ
ಣದ ಗೊಡವೆ ನಿನಿಗ್ಯಾಕೆ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಹಳವಾಗಿರು
ವವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುಪೋಗೊಂದು ನುಡಿದು ಬಳಿಕ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೀರ್ವರು

ಸಮಾನಾಗಿ ಮೂರು ರೂಪ ಆದ್ವೈತವಾದ ಯುದ್ಧವೆನಿಸಿತು
 ಅಪ್ಪ ಕ್ಷೇಪ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಬತ್ತಲೆಗೆ ಬರಿದಾಗಲು, ಅಗ
 ಸಮಾನವಾದ ಸೂರ್ಯನು ಅಸುರರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರನಂ
 ಕುರಿತು ಸಂಜ್ಞೆಯು ಮಾಡು ತೋರುತ್ತಾನೆ ಧನುಸ್ಸುಗಳು ವಲಾ
 ಸುರನುಕುರಿತು ಸೂರ್ಯನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ! ಕೇಳು, ಸಿನ್ಹ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೆ
 ಮೊಬ್ಬ ದೆನು ಸಿಗಿ ಬೇಕಾದವರವೆಂಬುದು ಕೊಡುವೆನು ಎನಲಾವಂತೆ
 ಕೇಳಿ ಗರ್ವಿತನಾದ ವಲಾಸುರನು ನಸುಗೆಗುತ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೆ ! ತಿರುಕ
 ದಾರುವರು ಕೊಡುವ ಹಳಸಿದ ಹವಿಸ್ಸಿನಿಂ ಜೀವಿಸುತ ಶುಷ್ಕವೈದಿಕಮು
 ಶನಿಗತ ನಿಗಮಾಗಮಸ್ತುತಿಗೆ ಉಬ್ಬುವ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಾದ ನೀನು
 ಕೊಡುವ ವರವ್ಯಾವುದು, ನಾನು ಬೇಡುವುದೇನು, ಅದಂತಿರಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾ
 ದ ವರವೆಂ ಬೇಡು ನಾನು ಕೊಡುವೆನು ಎಂದು ಪೇಳಲಾಗ ಪುಂಡ
 ರನು ಎಲೈ ದೈತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನು ! ಕೇಳು, ಸಿನ್ಹಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ದೈತ್ಯ
 ರು ಇದುವರಿಗೂ ಬುರಿಗೂ ವರವಾನುವೆನೊಡಿರುವೆನು ಅನೃಸಿದ್ಧವು,
 ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ನೀನು ಒರಿದೇ ದುರಭಿಮಾನದಿಂದ ವರವಂಕೊ
 ಡುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿ ಕಡೆಗೆ ವರವಂಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತನಾಗಿ ಲೋಕ
 ದೋಳು ಅಪಕೀರ್ತಿಯು ಪಡೆಯುವೆ, ಈ ದುರಹಂಕಾರವು ನಿನಿಗ್ಯಾಕೆ?
 ಕ್ಷುದ್ರನದಿಯು ಸಮುದ್ರವು ಪೂರ್ಣವು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಓಡಿಬಂದಂತೆ
 ಬರಿದೇ ಸಾಹಸವು ಪೇಳಿ ಅಪವಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡವೆಂದು ಪೇಳುವ
 ಕುಹಕದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಲಾಸುರನು ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧ
 ವಾದ ದುರಹಂಕಾರವು ಮೂವನುತಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ
 ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳನ್ನರಿಯದೆ, ಮದಂಧನಾಗಿ ದಾಯಾದಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ದೈತ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಾನು ಕೇಳುವವರನ್ನಿತ್ತು ಲೋಕದೋಳು ಬ್ಬಾತಿ
 ಯು ಪಡೆಯುವೆನು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೆಂದು ಮನದೋಳು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
 ಸುರಸತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನೆ ! ನಾನು
 ಬೇಡಿದ ವರವಂ ತ್ರಿಕರಣಕ ತ್ರಿವಾಚಕನಾಗಿ ತ್ರಿಣೇತ್ರನ ಅಡಿವಾಸ
 ರೆಯಾಣೆಗೂ ತೀರ್ಥವು ಕೊಡುವೆನು ಎನಲಾಗ, ಅನುರೇಕನು ನಿಜಾ

ಸ್ಥಾನವಾದ ಅನುರಾವತಿಯ ಭಾಗ್ಯವಂಪಡೆನೆಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತನ್ನ
 ರಥದಿಂದಿಳಿದು ದೈತ್ಯೇಂದ್ರನ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬಂದು ಅವನಂ ಕುರಿತು
 ಎಲೈ ತ್ರಿಲೋಕವೀರನೇ! ಕೇಳು, ನಾನು ಬಂದು ಮಹಾಕ್ರತುವಂ
 ಮಾಡಲು ಉದ್ಯೋಗಿಸಿರುವೆನು ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಪಶುವಾಗುವದೇ ನನಗೆ
 ನೀನು ಕೊಡುವ ವರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ವರವು ಪ್ರಕೃತಕ್ಕೆ ಉಪಯು
 ಕ್ತವಾಗಲಿರಿಯದು, ನೀನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಸಿಜವಾದಡೆ
 ಪಶುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿ ನಾನು
 ಪೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಮಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾ
 ಗುವೆ ಎಂದು ಪೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ ವಲಾಸುರನು ಎಲೈ
 ಶಚೀಪತಿಯೆ! ಕೇಳು, ಪ್ರೇತ್ಯರೇ ಸ್ವಪ್ನನಾದ ವಲಾಸುರನು ಕೊಟ್ಟ ವರವು
 ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಲಾರದು, ಬಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಕಾಂಡನು ಪಶ್ಚಿ
 ಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಾದರೂ ಉದಯಿಸುವನು, ಮತ್ತು ಮಹಾಮೇರುವಾದರೂ
 ಅಲ್ಲಾಡುವದು. ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನು ಶೈತ್ಯವಂ ತಾಳುವನು. ತಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ
 ಮಲಗಳು ಉದ್ಭವಿಸ್ಯಾವು, ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ವರವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಚಲಿಸದೆ
 ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವ್ಯಾತವೆಂದು ನುಡಿದು ಆಕ್ಷಣದ
 ಲ್ಲಿಯೇ ರಥದಿಂದ ಧುಮುಕಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರ ಬಂಧುಗ
 ಳಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಅನುರಾವತಿಯ ಭೋಗ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಾ ಸಕ್ತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು
 ಪಶುವಾದೆನು ಶಿಫಾದಿಂ ಕ್ರತುವಂ ನೆರವೇರಿಸುವನಾಗು, ನನ್ನ ಯಶಸ್ಸು
 ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವವರಿಗೂ ಲೋಕಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ
 ಇಂದ್ರನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಲೂ; ಅಗದೇವೇಂದ್ರನು ವಲಾಸುರನ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ
 ಮೊಚ್ಚಿ ಕಟಕಟಾ; ಇಂಥಾ ದುಃಖವಾಗದ ವರವಂ ನಾನು ಕೇಳಲು
 ಅದಂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ ಅವನಂ ಕುರಿತು
 ಎಲೈ ದಾನವೇಂದ್ರನೇ! ಕೇಳು ಜಗದೇಶ್ವರ ನಿನ್ನಂಥಾ ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ
 ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನೆ ಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಿನಿಗೆ ಯಶೋವೃದ್ಧಿಯೂ
 ಶ್ರೇಯಸ್ಸೂ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಪೇಳಿ ನಸುನಗುತ್ತ ಅವನಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಮಂದರಾದ್ರಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಈ ಅಸುರನು ಅನೋಪಾ

ಯಂಗಳಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲಶಕ್ಯನಾಗಿರುವನೆಂದು ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಬಂದುಮಹಾಕೃತುವಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತದಂಗಳಾಗಿ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನಾದ ವಲಸುರಕಿಂಚ ಪಶುವಂ ವಿಶಸನವಂ ಮಾಡಲು, ಆಕ್ಷುಣದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಶಾದೇವನಾದ ಪಶುಪತೀಶ್ವರನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಆ ಅಸುರನ ಶರೀರದೊಳಿರುವ ಸ್ವಧ್ವಾತುಗಳು ಅಮಯಂಗಳೂ ಕೂಡ ರತ್ನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಬೀಜವಾಗುವುದು, ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಆ ವಲಾಸುಗನ ದೇಹದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ನವರತ್ನಂಗಳು ಆ ಅಸುರನಶರೀರವು ಕೂಡ ಯಜ್ಞೋರ್ಥವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾದಕಾರಣ ಲೋಕತ್ರಯದಲ್ಲೂ ಪವಿತ್ರ ಕರವಾಗಿ ಮತ್ತೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮನಾದ ಸಿಂಹ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ದೇವದಾನವರುಗಳಿಗೂ ಪುಣ್ಯವಾತವಾದ ಪುರುಷರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡಾ ಧಾರಣಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದವು, ಎಲೈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಮತ್ತೂ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ಪೂರೈದೋಳ್ ದಧೀಚಿ ಮಹಾಮುನಿಯು ಅಸ್ಥಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಹಾ ವಜ್ರಾಯುಧೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂತಾಯಿತೋ? ಅದೇರೀತಿಯೋಳ್ ಈ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನಾದ ವಲಾಸುರನ ಅಸ್ಥಿಗಳು ವಜ್ರವೆಂಬರತ್ನಕ್ಕೆ ಆಕರವಾಯಿತು, ಆ ಅಸುರನದಂತ ಪಜ್ಜೆಗಳೇ ಮುತ್ತುಗಳೆಂಬ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂಪಡೆಯಿತು, ಆತನಶರೀರದೊಳಿರುವ ರಕ್ತದೈಶಿಯಿಂದ ಮಾಣಿಕ್ಯವೆಂಬ ಕೆಂಪುರತ್ನವುಪುಟ್ಟಿತು, ಆದಾನವನ ರೋಮಂಗಳೇ ವೈಷ್ಣವವೆಂಬರತ್ನಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾಯಿತು, ಆ ದೈತ್ಯನ ನೇತ್ರಂಗಳೇ ನೀಲವೆಂಬ ರತ್ನಕ್ಕೆ ನಿದಾನವಾದುದು, ಆ ರಕ್ತಸನಶರೀರದೊಳಿಟ್ಟ ಕೊಬ್ಬೆ ಪಚ್ಚೆ ಎಂಬ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಯಿತು, ಆ ಅಸುರನಮೂನವೇ ಹವಳವೆಂಬ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಆದಿಕಾರಣವಾದುದು, ಆತನ ಶ್ಲೇಷ್ಠವೇ ಪುಷ್ಯರಾಗವೆಂಬರತ್ನಕ್ಕೆ ಆಕರವಾಯಿತು, ಆತನ ಮೇದಸ್ಸೇ ಗೋಮೇಧಿಕವೆಂಬರತ್ನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಇಂತಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಭೇದಂಗಳಂ ವಿವರಿಸುವೆನುಕೇಳು, ಈ ನವರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವೌಕ್ತಿಕ ಇವು ಎರಡು ರತ್ನವೂ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿ ಎಂದರಿವುದು, ಕೆಂಪು ಹವಳ ಪುಷ್ಯರಾಗ ಈ ಮೂರು ರತ್ನಂಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿ

ಯಜಾತಿಯಂದರಿವುದು, ಗೋಮೇಧಿಕ ವೈಡೂರ್ಯ ಈ ಎರಡು ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯಂದರಿವುದು, ಪಚ್ಚೆ ನೀಲ ಈ ಎರಡು ರತ್ನಂಗಳೂ ಶೂದ್ರಜಾತಿಯಂದರಿವುದು, ಇಂತಿರ್ವ ರತ್ನಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪುಗುಪನು ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಂಗಳಂವಾರಕ್ರಮದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದೊ ತೇ-ಭೂಮಾವಾದಲ್ಲಿ ಗೋಮೇಧಿಕನಂ ಮಾಣಿಕ್ಯನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಚಂದ್ರವಾರದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳಂ ವೈಡೂರ್ಯಂಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಮಂಗಳವಾರದಲ್ಲಿ ಪವಳನಂ ಬುಧವಾರದಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚೆಯಂ ಗುರುವಾರದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪರಾಗನಂ ಶುಕ್ರವಾರದಲ್ಲಿ ವಜ್ರನಂ ಶನಿವಾರದಲ್ಲಿ ನೀಲನಂ ಸಹಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನು ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಭೂತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಕ್ರಮದಿಂದ ಯಾವಯಾವ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ವುಷ್ಪಗಳೂ ಪೇಳಿರುವನೋ ಅವುಷ್ಪನಾಚೆಯಂ ಕೇಳದೋಳ್ ಧರಿಸಿ ಆಯಾಯ ರತ್ನಂಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಯಾವರತ್ನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪುಷ್ಪವೆಂದೆ-ಮಾಣಿಕ್ಯ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಕಮಲಪೂ, ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಜಾಡ ಹುವು, ಹನಳಕ್ಕೆ ನೈದಿಲು ಹುವು, ಪಚ್ಚೆಗೆ ರಸಬಾಳೆಹುವು, ಪುಷ್ಪರಾಗಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹುವು, ವಜ್ರಕ್ಕೆ ನೂರುದಳದ ಪದ್ಮವು, ನೀಲಕ್ಕೆ ರಂಜದಂಟಿನ ತೆನೆ, ಗೋಮೇಧಿಕಕ್ಕೆ ಕೆಂಪುಬಿಲು ಹುವು, ವೈಡೂರ್ಯ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಬಿಳೀ ಕುಚುವಾಳದಹುವು, ಮತ್ತೂ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಕೀಳು, ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಪತ್ರವಂ ಹಾಸಿಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಂಗಳಂ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಮಡಗಿ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮಾಣಿಕ್ಯನಂ ಇರಿಸಿ ಮುತ್ತು ಮೊದಲಾದುದಂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಾದಿಯಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಾಯಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ಆದಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ನವಗ್ರಹಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು, ಅದೊತೆನೇ-ಮಾಣಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂ, ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂ, ಪವಳದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಕನಂ, ಪಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬುಧನ, ಪುಷ್ಪರಾಗದಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂ, ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನಂ, ನೀಲದಲ್ಲಿ ಶನಿಯಂ, ಗೋಮೇಧಿಕದಲ್ಲಿ ರಾಹುವಂ, ವೈಡೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇತುವಂ, ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಿ ಘೃನ

ವಂ ಮಾಡಿ ಆಯಾಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ರತ್ನಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ದುಷ್ಟ ಅನಲಾಸುರನ ಸ್ವಗುಣವು ಮತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಇರುವದು. ಕ್ಷೌಣ್ಣ ಹವಳ ಗೋಮೇಧಿಕ ಈಮೂರರಲ್ಲಿ ಆನಲಾಸುರನ ರಜೋಗುಣವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು, ಶುದ್ಧಕಪ್ಪಾ ಗಿಯೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವನೀಲದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಆನಲಾಸುರನ ತಪೋಗುಣವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು, ವಜ್ರ ವೈಷ್ಣವ್ಯ ಪುಷ್ಪರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ರಜೋಗುಣವೇ ಇರುವುದು. ಪಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸತ್ವರಜಸ್ತಪೋ ಗುಣಗಳು ಮೂರು ಇರುವುವು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ವಜ್ರ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಳಗಳು ಆರತ್ನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗುಣದೋಷಗಳು ಅದರಿಂದಾಗುವ ಫಲಾಫಲಗಳು ಎತ್ತಿರುವುದೆಂದರೆ- ಲೋಕದೋಳ ವಜ್ರವು ಸಮ ಸ್ವರತ್ನಗಳಂ ಭೇದಿಸುವುದು, ಮಿಶ್ರಾದರತ್ನಂಗಳು ವಜ್ರವಂ ಭೇದಿಸಲಾರವು, ವಜ್ರವಂ ವಜ್ರವೇ ಭೇದಿಸುವುದು. ಅದರಿಂ ಸಮಸ್ವರತ್ನಂಗಳಿಗೂ ವಜ್ರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದುಯಜೇಕು. ದುಷ್ಟ ರಥೀಚಿ ಬುಧಿಯ ಅಸ್ಥಿಯೂ ಅನಾಸುರನ ಅಸ್ಥಿಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವದೋ ಆಯಾಯಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರವು ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅದು ಯಾನಯಾನೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾನಯಾನವರ್ಣಂಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟುವುದೆಂದರೆ- ಕೋಸಲದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವವಜ್ರವು ಬಾಗೇ ಹುವಿನವರ್ಣ ದಿಂದಿರುವುದು, ಕಳಿಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಹಳದಿ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವುದು, ಮತಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವುದು, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಶುದ್ಧಬಿಳುಪಾಗಿರುವುದು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಕೆಂಪು ವರ್ಣವಾಗಿರುವುದು, ಸಾವೀರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಕಪ್ಪಾಗಿರುವುದು, ಪುಂಡ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಕನ್ನಡಿಯ ಹುವಿನ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವುದು, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ ಸಮೀಪ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ವಜ್ರವು ಕಪಿಲವರ್ಣದಿಂದಿರುವುದು, ಮತ್ತೂ ದೇವತಾಭೇದಂಗಳಿಂದ ವಜ್ರಂಗಳಿಗೆ ಭೇದವುಂಟಾದುದು, ಅದಂತೆನೇ ಬಾಗೇ ಹುವಿನ ವರ್ಣದಂ ಒಳ್ಳೆಕಂಭದರ್ವದಂ ಕೂಡಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಜ್ರಂಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವು ದೇವತೆಯೂ, ಆರುಮೂಲೆಯಾಗಿ ಬಿಳುಪಾಗಿ

ರುನ ವಜ್ರಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರನು ಜೀವತೆಯೂ, ಕೊಂಬಿರ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ
 ನೈದಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸ ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳಿಗೆ ಮಮನು ದೇವತೆಯೂ, ಮಲ
 ಗದಹುಟ್ಟಿಸವರ್ಣದಿಂ ಮುತ್ತು ಗದ ಹುಟ್ಟಿಸವರ್ಣದಿಂ ಬಟ್ಟಿರುವ ವಜ್ರಗ
 ಳಿಗೆ ವಾಯುವು ದೇವತೆಯು, ಕೆಂಜಿಗ ಹುಟ್ಟಿಸ ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗ
 ಳಿಗೆ ವರುಣನು ದೇವತೆಯು, ಜಲಮಾವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರನು
 ದೇವತೆಯು, ಸೂರೀಪುಟದಹುಳುವಿನ ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳಿಗೆ
 ಸೂರ್ಯನು ದೇವತೆಯೂ, ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಂಡದ ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳಿಗೆ
 ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಯು, ಮತ್ತೂ ಬಿಳುಪಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಜಾ
 ತಿಯು. ಮೊಲದ ಕಣ್ಣಿನ ವರ್ಣದಂತಿರುವ ವಜ್ರಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯು,
 ಬಾಳೇ ಎಲೆ ವರ್ಣದಂತಿರುವ ವಜ್ರಗಳು ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯು, ಕತ್ತಿಯವರ್ಣ
 ವಾಗಿರುವ ವಜ್ರಗಳು ಶೂದ್ರ ಜಾತಿಯು, ಮತ್ತೂ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಯ ವಜ್ರ
 ಗಳನ್ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಧರಿಸಬೇಕು, ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತಿಯವಜ್ರಗಳಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
 ನೇ ಧರಿಸಬೇಕು, ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯ ವಜ್ರಗಳಂ ವೈಶ್ಯನೇ ಧರಿಸಬೇಕು, ಶೂದ್ರ
 ಜಾತಿಯ ವಜ್ರಗಳಂ ಶೂದ್ರನೇ ಧರಿಸಬೇಕು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಈನಾಲ್ಕು
 ಜಾತಿಯ ವಜ್ರಗಳಂ ಧರಿಸ ಬಹುದೂ, ಮತ್ತೂ ಸೂರ್ಯಪುಟದ ಹುಳುವಿನ
 ವರ್ಣ ಉಳ್ಳ ಸೂರ್ಯದೇವತಾಕವಾದ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ, ಅಂಥಾವಜ್ರವಂ
 ಧರಿಸಿದ ಅರಸಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಆರೋಗ್ಯವು ವಿಜಯವೂ ಉಂಟು
 ಗುವದು, ಇಂಥಾ ವಜ್ರಂಗಳಂ ಕೆತ್ತಿದಅಭರಣವಂ ಧರಿಸಿ ರಣಾಂಗಣಕ್ಕೆ ತೆರ
 ಳುವ ಅರಸಿಗೆ ಆಯುಧಂಗಳಿಂದ ಘಾಯವಾಗಿಸಲಾರದು, ಶತ್ರುಗಳಂಜಯಿ
 ಸುವನು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಕವಂ ಆಳುವ ಅರಸು ಈ ಸೂರೀಪುಟದ ಹುಳುವಿನವ
 ಣದಿಂದಿರುವ ವಜ್ರವಂಧರಿಸಿದರೆ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಾಗುವನು, ಈರತ್ನವಂ
 ಧರಿಸಿದ ಪುರುಷನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಸುರಪವು ಅಗ್ನಿಯು ಪಿಶಾಚವು
 ರಾಕ್ಷಸರು ಮೃತ್ಯುವು ಸಹಾ ಶೇರಲಾರದು, ಮತ್ತೂ ವಜ್ರಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ
 ಯುಗಭೇದದಿಂದ ಸ್ಥಳಗಳು ಭೇದಿಸಿರುವವು, ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಿಯು
 ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಸಲದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವವು, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಹಿಮವಾ
 ತ್ಪರ ತದಲ್ಲಿಯೂ ಮಂಕುಗ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟುವವು, ವ್ಯಾಸರಯುಗ

ಪಲ್ಲವು, ತ್ರೇತದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟುವದು, ಎಲೈ
 ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ಕೇಳು, ವಜ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಗುಣಂಗಳು ಐದು ದೋಷ-
 ಪಗಳೂ ಇರುವವೂ, ಇದಲ್ಲದೇ ಹೊಳಪುನಾಲ್ಕು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು,
 ಗುಣಂಗಳು ಯಾವಯಾವವೆಂದರೆ- ಆರು ಮೂಲೆಯಾಗಿಯೂ ಲಘುವಾ-
 ಗಿಯೂ, ಮೂಲೆಗಳುಯಸಳಾಗಿಯೂ, ಕೊನೆಗಳು ಮೊದಲಿಯಾಗಿಯೂ
 ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಯೂ ಸಹಾ ಇರುವದೇ ಐದು ಗುಣಂಗಳೆನಿಸುವವೂ. ಐದು
 ದೋಷಂಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ-ಮಲವು ಬಿಂದುವು ರೇಖೆಯೂ ಯವೆ ಕಾಕ-
 ಪಾದವು ಇವು ಐದು ದೋಷಂಗಳು. ಹೊಳಪು ನಾಲ್ಕು ಯಾವವೆಂದರೆ-ಬಿಳಿಪು
 ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ಕಪ್ಪು, ಇವು ನಾಲ್ಕು ಹೊಳಪುಗಳೂ. ಮತ್ತು ಮಲವೂ
 ಯಾವದೆಂದರೆ- ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ ಬೀಳುವದೇ ಮಲವೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುವದು,
 ವಜ್ರಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಬಿದ್ದಿರಲು ಅದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು'
 ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಬಿದ್ದಿರಲು ವ್ಯಾಧಿ ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಬಿಂದು
 ದೋಷ ವ್ಯಾವದೆಂದರೆ, ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಬಟುವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಮೊಳೆಯಂತಿರುವ
 ದೇ ಬಿಂದುವೂ, ಅಬಿಂದುವೂ ಸುಳಿಯಂತಿದ್ದರೆ ಆವರ್ತ ವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು,
 ಬಿಂದುವಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಪುರೇಖೆಯು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಪರಿವರ್ತವೆನಿಸಿ
 ಕೊಂಬುವದು, ಬಿಂದುವು ಆಯುಸ್ಸಂಧನವಂ ಕೂಡನಾಶಮಾಡುವದು, ಆವ-
 ರ್ತವು ಭಯವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದು, ಪರಿವರ್ತವು ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನಂಟು
 ಮಾಡುವದು, ಎವೆಗೆ ಲಕ್ಷಣ ವೇನೆಂದರೆ, -ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿಯು ಶ್ವೇತವರ್ಣ-
 ವಾಗಿಯೂ ಪೀತವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವದೇ ಯವೆಯೂ. ಇದರಲ್ಲಿ
 ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಯವೆಯು ಕುದುರೆಗಳಂ ನಾಶ ಗೊಳಿಸುವದು, ಶ್ವೇತ-
 ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಯವೆಯು ಆಯುಸ್ಸಂಧನವಂ ಕೂಡ ಕೆಡಿಸುವದು, ಪೀತ-
 ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಯವೆಯು ವ-ಶವಂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡುವದು, ರೇಖಾದೋಷ-
 ವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ-ಯಾವವಜ್ರಕ್ಕೆ ರೇಖೆಯು ಬಲಮುಖವಾಗಿರುವದೋಅ-
 ವಜ್ರವು ಶುತ್ತುವವು, ರೇಖೆಯು ಎಡಮುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಭಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವ
 ದು, ಮತ್ತು ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿರುದಂತಿರುವರೇಖೆಯು ಛೇದವೆಂಬಪೆಸರ, ಪಡೆದು
 ಬಂಧುಹಾನಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದು, ಯಾವವಜ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಗೆಯಹೆಜ್ಜೆಯಂತೆ

ರೇಖೆಇರುವದೋ ಆರೇಖೆಯು ಕಾಕಭಾದ ವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು, ಅದರಿಂ
 ಧನಧಾನ್ಯ ನಾಶವಾಗುವದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಉಂಟಾಗುವದು, ಇವಲ್ಲದೆ
 ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ ಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ-ಮೊನೆಮುಂದಿರುವದು, ಅದ
 ಗುಸಮವಾಗಿರುವದು, ಮೂಲೆಗಳು ಕಿರಿವಾಗಿರುವದು, ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಯಾಗಿ
 ರುವದು, ಹೊಳಪು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದು, ಇಂತಿರ್ಪವಜ್ರದಿಂದ ಗುಣವೂ
 ಇಲ್ಲದೋಪವೂ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತೊ ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಬಡೆದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದುತ್ರಾಸ
 ವು ಇಂತಿರ್ಪ ವಜ್ರವಂ ಧರಿಸುವವಂಗೆ ಮಹಾಭಯಂಟಾಗುವದು, ಮತ್ತೊ
 ವಜ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿ ಪುರುಷಜಾತಿ ನಪುಂಸಕಜಾತಿಗಳೆಂದು ಮೂರು
 ಜಾತಿಗಳಿರುವವು, ಅದೆಂತನೆ-ವಜ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದುಂಡಾಗಿಯೂ, ಶಿಲುವಾಗಿಯೂ
 ಜನ್ಮಾಗಿ ಹೊಳಪಾಗಿಯೂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ, ಬಿಂದು ರೇಖೆ ಮೊದಲಾದ
 ದೋಷಗಳಲ್ಲದೇಇರುವದೇ ಪುರುಷಜಾತಿಯು, ದುಂಡಾಗಿ, ಶಿಲುವಾಗಿ,
 ಹೊಳಪಾಗಿಯೂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಿಂದುರೇಖೆ ಈ ಎರಡೂ ಇರುವ
 ವಜ್ರವು ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯು, ನೀಟವಾಗಿ ಮೂರು ಮೂಲೆಯಾಗಿರುವ
 ವಜ್ರವು ನಪುಂಸಕಜಾತಿಯು, ಈ ಮೂರುಜಾತಿಯ ವಜ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುರು
 ಷಜಾತಿವಜ್ರವು ಪುರುಷರಿಗೆಯೋಗ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯ ವಜ್ರವು ಸ್ತ್ರೀರು
 ಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವು, ನಪುಂಸಕ ಜಾತಿಯವಜ್ರವು, ನಪುಂಸಕರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವು
 ಪುರುಷಜಾತಿಯ ವಜ್ರವು ಈಮೂವರು ಧರಿಸಬಹುದು, ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿವಜ್ರ
 ವಂ ನಪುಂಸಕವಜ್ರವಂ ಸ್ತ್ರೀನಪುಂಸಕರೇ ಧರಿಸಬೇಕು, ಮಿಕ್ಕಾದವರು
 ಧರಿಸಕೂಡದು,

ಇನ್ನು ಮುತ್ತುಗಳು ಪುಟ್ಟುವಸ್ಥಳಂಗಳಂ ಅದರಲಕ್ಷಣಂ ಗಳಂ
 ವಿಸ್ತರಿಸುವನು, ಅದೆಂತೆನೆ- ಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಜವೆಂದು ಸ್ಥಿಲಜವೆಂದು
 ಎರಡುಪರಿಯು, ಅದರೋಳ್ ಸ್ಥಿಲಜವ್ಯಾವದೆಂದರೆ-ಶಂಖದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೀನಿನ
 ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಳುದಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ತಮಸ್ತ್ರೀರುಗಳಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಬಿದರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಕೋರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾವಿನತಲೆಯ
 ಲ್ಲಿಯೂ, ಆನೆಯಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಕ್ಕರೆಯಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ,
 ಕಬ್ಬಿನ ಗಿಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಭತ್ತದದೇಟಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕಪ್ಪೆಯಚೆಪ್ಪಿನ

ಲ್ಲಿಯೂ, ಸಿಂಹದಭುಜದಲ್ಲಿಯೂ, ಇಂತು ಹದಿಮೂರು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಸ್ಥಲಜವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು, ಈ ಮುತ್ತುಗಳ ವರ್ಣಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು, ಅವೆಂತೆನೆ, ಶಂಖದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಮುತ್ತುಗಳು ಬಿಳುಪಾಗಿ ಕಪೋತಸಕ್ಕಿಯ ನೊಬ್ಬೆಯಂತೆ ಇರುವದು, ಇದು ಉತ್ತಮ . ವಿನಾಸಿತ ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಪಾದರೀಹುವಿನ ವರ್ಣ ದಂತಿರುವದು, ಮೇಘದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿರುವದು, ಉತ್ತಮಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಂಹದಭುಜದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ದುರ್ದ ಭಂಗಳು, ಬಿದರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತು ಆಕೇಕಲಿನ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವದು, ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಹಂದಿಯು, ಕೋರೇದಾಡಿಯೋಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತು ಕೆಂಪಾಗಿರುವದು, ಹಾವಿನ ತಲೆಯೋಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತು ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಆನೆಯ ಕೊಂಬಿನೋಳ್ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತು ಹಳದಿ ವರ್ಣಗಿರುವದು. ಕಬಿ ನಗಣಿನಲ್ಲಿಯೂ ಭತ್ತದವೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಅರಿಸಿನ ವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತು ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಯಂತಿರುವದು ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಖದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತುಗಳು ಬಹಳವಾದ್ದ ರಿಂದಲೂ ಗುಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದ್ದರಿಂದಲೂ ಉತ್ತಮಂಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಈ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು. ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವು ಅಧಿದೇವತೆಯು, ಹಳದಿಯ ವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರನು ಅಧಿದೇವತೆಯು, ಮೇಘವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಮನು ಅಧಿದೇವತೆಯು, ಕೆಂಪುವರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಾಯುವು ಅಧಿದೇವತೆಯು, ಬಿಳುಪಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವರುಣನು ಅಧಿದೇವತೆಯೂ ಪಾದರೀಹುವಿನ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯು ಅಧಿದೇವತೆಯೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಭೇದಂಗಳ ದೇವತೆಗಳು ಭಿನ್ನಂಗಳಾಗಿರುವರೂ, ಆರುಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಉತ್ತಮಂಗಳು, ಆರುಲಕ್ಷಣಂಗಳಾವೆಂದರೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣವು ಬಟುವು ನಿರಾಳವು ಭಾರವು ನುಣುಪು ಹೊಳಪು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದು ಈ

ಆರು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಯಾರು ಧರಿ
ಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಅಮೃತ್ವ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವದು
ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ತೊಲಗುವದು, ಮೇಘದೋಳು ಪ್ರಟ್ಟಿದಮುತ್ತುಗಳು ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮವು, ಇದು ಸೇವತೆ-೨ಗೂ ಕೂಡ ದೊರಕಲಸಾಧ್ಯವು, ಆನೆಯ
ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವ ಮುತ್ತು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ
ಲ್ಲದೇ ದೊರಕದು. ಕಳಿಯುಗದೋಳು ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮು
ತ್ತುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿದೊರಿಯುವದು, ಮೇಘದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮುತ್ತು
ಗಳು ಕೋಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಮ್ಬು ಧಪ್ಪವಾಗಿ ಅವರಂತೆ ಆಕೃತಿವಳ್ಳದ್ದಾ
ಗಿ ಭಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಇಲ್ಲದೇ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಹೊಳೆ
ಯುತ್ತಿರುವದು, ಇದು ದೇವತಾಯೋಗ್ಯವು, ಮನುಷ್ಯರು ಧರಿಸಕೂಡದು.
ಹಾವಿನತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಮುತ್ತುಗಳು ಬಟುವಾಗಿರುವವು ಪುಣ್ಯಜೀನ
ರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಕಾಡುಹಂದಿಯುಕೋರೆದಾಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರುಟ್ಟುವ
ಮುತ್ತುಗಳುಅಂಕೋಲೇಯಿತ್ತದಷ್ಟು ಧಪ್ಪವಾಗಿರುವದು, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲ್ಲದೇ
ಸುಮ್ಮನೆ ದೊರೆಯದು. ವಿನಾನಲ್ಲಿಹುಟ್ಟುವಮುತ್ತುಗಳು ಗುಲಗಂಜಿಯಷ್ಟು
ಧಪ್ಪವಾಗಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೇ ಲಘುವಾಗಿ ಪಾದರೀಹುವಿನರ್ಣ
ವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿರುವದು. ಬಿದರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರುಟ್ಟುವಮುತ್ತುಗಳ ಮುತ್ತಿನಚಿ
ಪ್ಪಿನರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಮಂಜಾಡಮಣಿಯಷ್ಟು ಧಪ್ಪವಾಗಿಯೂ ಇರುವ
ದು, ಆಮುತ್ತುಗಳು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗಲ್ಲದೇ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆ
ಯದು. ಅಥವಾ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದೊರತರೂ ದಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ, ದಕ್ಕಬೇಕಾದರೆವೇದ
ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಶಂಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಮುತ್ತುಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ
ವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ಪಾರಿವಾಳದ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಮ್ಬು ಧಪ್ಪವಾಗಿರು
ವದು, ಇದು ಸಮಸ್ತ ದೋಷವಂಪರಿಹರಿಸಿ ಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು-
ಇನ್ನು ಜಲಜವಾದ ಮುತ್ತುಗಳ ಲಕ್ಷಣವಂ ಪೊಳುವೆನು ಅದೆಂತನೆ-ಸಮಾ
ದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳು ಎಂಟು ಕಡೆಯೋಳು ಹುಟ್ಟುವವು, ಆಸ್ಥೆಗಳೂ ಯಾ
ವ್ಯಾವವೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದರೆ-ಸಿಂಹಳ ಸೌರಶೀತ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಮ್ರ ಪರ್ಣೀ
ಪಾರಶೀತ ಕೌಬೇರ ಪಾಂಡ್ಯ ವಾಟಕವೆಂಬ ಈಎಂಟು ದೇಶಗಳಿಗೆ ಶೇರಿರುವೆ

ನಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವು, ಅವು ಮತ್ತುಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು ಎಂಬುದರೇನೂ
 ಯಾನುಸ್ವಂತೀನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಮುನ್ನಿಗಲು ಕರಮುವ
 ಮಳೆಯಹನಿಗಳು ಮುತ್ತಿ ನಚೆಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಬಲು ಅದೇ ನಿರ್ಮಲವಾದಮುತ್ತು
 ಗಳಾಗುವವು, ಬಪ್ಪವಿದ್ದಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಯಹಚ್ಚಿದದು, ರುಕ್ಮಣೀದೇ
 ವಿಯಮುಖದಿಂದಮುಕ್ತಂಗಳಾದಕಾರಣ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಪುಣಿಗೆ
 ಳೆಂಬಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು, ಇಂಥಾ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದದೋಷಂಗಳು
 ನಾಲ್ಕು ಮಧ್ಯಮವಾದ ದೋಷಂಗಳು ಐದು ಅವು ಯಾವ್ಯಾವೆಂದರೆ ಚೆಪ್ಪಿ
 ನಮೋರಪಾಗಿಯೂ ಕರಡು ಆಗಿಯು ಮೀನಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿಯು
 ಬಹು ಕೆಂಪಾಗಿಯು ಇರುವದು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಲದೋಷಂಗಳು, ಮೂರು
 ಅಂತರವಾಗಿಯು ಚಪ್ಪೆಟೆಯಾಗಿಯು ಬಾಯಿನೀಳವಾಗಿಯು ಅಳ್ಳಹತ್ತ
 ನಾಗಿಯು ನೀಟವಾಗಿಯು ಇರುವ ಐದು ದೋಷಂಗಳು ಮಧ್ಯಮವು, ಈ
 ಮುತ್ತು ಮೋಷಂಗಳೂ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಲ್ಲದೇ ಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂ
 ಭತ್ತು ಗುಣಂಗಳಿರುವವೂ ಅವುಯಾವವೆಂದರೆ—ಮಧುವರ್ಣ ಹಳದಿ
 ವರ್ಣ ಬಿಳಿಪ್ರವರ್ಣ ಈಮೂರುವೆರಡುಮುತ್ತುಗಳು ಮತಮ
 ನೋಷದವಾಗಿ ಬಿಳಿಪಾಗಿ ಭಾರವಾಗಿ ನುಣುಪಾಗಿ ಕಳೆರಾಗಿ ನಿರಾಳ
 ವಾಗಿ ಘಾತವಾಗಿ ಜಲವರ್ಣವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿರುವಈ ಬಂಭತ್ತು ಗುಣಂ
 ಗಳಿಂದಯುಕ್ತವಾದ ಮುತ್ತುಗಳು ಉತ್ತಮಂಗಳು. ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ಬಿಳಿ
 ಪಾಗಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಬೆನರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಾಗಿ ಶೀತಳವಾಗಿ ಇರುವಮು
 ತ್ತುಗಳಂ ಧರಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವದು. ನೀರಸವಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ
 ಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿ ತಾಮ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ಕಲ್ಲುಪ್ಪಿನವರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ
 ವಿಕಾರರಾಗಿ ಗಂಟು ಗಂಟಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಸರ್ವದಾಮುಟ್ಟಕೂಡದು,
 ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಿದರಿನಲ್ಲಿ ಆನೆಯಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ
 ಮೇಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವೆಜ್ಜಗಳಂ ಹಾಕಬಾರದು.
 ಇಂತು ಪೇಳಿದ ಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗುಣದೋಷಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ದೋಷ
 ವುಳ್ಳಮುತ್ತುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಗುಣವುಳ್ಳಮುತ್ತುಗಳಂ ಧರಿಸಿದವರಿಗೆ ಪುತ್ರ
 ಪಾತ್ರ ಸಂಪತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಆಯಸ್ಸು ಕೀರ್ತಿ ಐಶ್ವರ್ಯ ಮೊದಲಾದ್ದು ಉಂ

ಟಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಲಿಪೋಳ್‌ಮುತ್ತುಗಳಂ ಇರಿಸಿ ಮೊಳಗೇ ಮೇಲೆ ಮಡಗಲು ಆಗಲೆ ಮೊಳಬಂದರೆ ಆಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ನಾಗರತ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ಇನ್ನು ರತ್ನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಳವಂ ಅದರಗುಣಂಗಳಂ ದೋಷಂಗಳಂ ಸಹಾ ಪೇಳುವೆನು - ಕೆಂಪುರತ್ನಂಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವದು, ಅದು ಯಾವವೆಂದರೆ - ಸಿಂಹಳದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಕಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ತುಂಬುರಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಿಹ್ವಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟುವದು, ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವುದೆಂದರೆ - ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಕಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ತುಂಬುರಪುರದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಿಹ್ವಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವದು, ಇವುಗಳವರ್ಣವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ - ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರತ್ನವು ಪದ್ಮವರ್ಣವಾಗಿರುವದು, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರತ್ನವು ಅಬಲದಹುವಿನವರ್ಣವಾಗಿರುವದು, ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರತ್ನವು ಮಿಂಚಿನ ಹುಳುವಿನ ಕಾಂತಿಯಂತಿರುವದು, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದರತ್ನವು ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವದು, ಇವುಗಳೋಳ್ ಉತ್ತಮವ್ಯಾವವೆಂದರೆ - ಉರಿಯುವದೀಪದಂತೆಯು, ದಾಳಂಬದ ಬೀಜದಂತೆಯು, ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೂ, ದಾಳಂಬದಹುವಿನಂತೆಯೂ, ಸೂರೀಪುಟದ ಹುಳುವಿನಂತೆಯೂ, ಇಂತೂ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರುವ ರತ್ನವು ಉತ್ತಮವು. ಮತ್ತೂ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಜಾತಿಇರುವದು, ಅದೆಂತೆನೆ - ಜಾತರಂಗವೆಂಬ ರತ್ನವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯು, ಕುರುವಿಂದವೆಂಬ ರತ್ನವು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯು, ಸೌಗಂಧಿಕವೆಂಬ ರತ್ನವು ವೈಶ್ಯ ಜಾತಿಯು, ಗವಾಂಗವೆಂಬರತ್ನವು ಅನಿಲಗಂಧೀ ಎಂಬ ರತ್ನವು ಶೂದ್ರಜಾತಿಯು, ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾತರಂಗವೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜಾತಿಯ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಹೊಳಪು ಹತ್ತುಪರಿಯಾಗಿರುವದು. ಕುರುವಿಂದವೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿರತ್ನಕ್ಕೆ ಹೊಳಪು ಎಂಟು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು. ಸೌಗಂಧಿಕವೆಂಬ ವೈಶ್ಯಜಾತಿರತ್ನಕ್ಕೆ ಹೊಳಪು ಆರು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು, ಗವಾಂಗವೆಂಬ ಅನಿಲಗಂಧೀ ಎಂಬ

ಶೂದ್ರಜಾತಿಯ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಹೊಳಪು ನಾಲ್ಕು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು, ಜಾತ ರಂಗವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಯರತ್ನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪರಿಯಾದ ಹೊಳಪು, ಯಾವ್ಯಾ ವೆಂದರೆ—ಸದ್ಯದಂತೆ ಕೆಂಪಿನಆಬಲದಹುವ್ವಿನಂತೆ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳುವಿನಂತೆ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಉರಿಯುನ ದೀಪದಂತೆ ಛಾಳಿಂಬದ ಬೀಜದಂತೆ ಈ ಹುವ್ವಿನಂತೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಸೂರೀಪ್ರಟದಹುಳು ವಿನಂತೆ ಇಂತ, ಹತ್ತು ಪರಿಯಾಗಿರುವ ರತ್ನವು ಜಾತರಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯ ಕುರುವಿಂದವೆಂಬ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಎಂಟುಪರಿಯಾದ ಹೊಳಪು ಯಾವವೆಂದರೆ—ಲೋಧ್ರದಹುವ್ವಿನಂತೆ ಮುತ್ತಗದಹುವ್ವಿನಂತೆ ಕೆಂಪುದಾಸ ವಾಣದ ಹುವ್ವಿನಂತೆ ಗುಲಗಂಜಿಯಂತೆ ಮೊಲದ ರಕ್ತದಂತೆ ಕುಂಕುಮದಂತೆ ನೋರುಗಾದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಮಂಜಾಡಿಯ ಮಣಿಯಂತೆ ಇಂತು ಇರುವ ರತ್ನವು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಅಶೋಕದಚಿಗುರಿನಂತೆ ಅರಗಿನರಸ ದಂತೆ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಮುಳ್ಳುಯಲಗದ ಹುವ್ವಿನಂತೆ ಹೆಮ್ಮರದ ಹುವ್ವಿನಂತೆ ಕಾದಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಈ ಆರುಪರಿಯಾದ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ರತ್ನವು ಸೌಗಂಧಿಕವೆಂಬ ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯ ರತ್ನವು, ಕುಸುಂಬೆಹುವ್ವಿನಂತೆ ತೋಡೇ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ರತ್ನವು ಕೆಂಪಿನ ತ್ಯಾರಣದ ಹುವ್ವಿನಂತೆ ಶುದ್ಧ ರಕ್ತದಂತೆ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ರತ್ನವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗವಾಂಗವೆಂಬ ಅನಿಲಗಂಧಿ ಎಂಬ ಶೂದ್ರಜಾತಿಯ ರತ್ನಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯ ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ಅಧಮವೆಂದು ಮೂರು ಪರಿಯುಂಟು, ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ—ಊರ್ಧ್ವ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರುವದು ಉತ್ತಮವು, ಪಾರ್ಶ್ವ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರುವದು ಮಧ್ಯಮವು, ಅಧೋಮುಖ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರುವದು ಅಧಮವು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಎಂಟು ಪರಿಯಾದ ದೋಷಗಳಿರುವವು, ಅದಂತೆನೆ— ಒಂದು ರತ್ನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರಿಯಾದ ಕಾಂತಿಯಿದ್ದರೆ ದ್ವಿಚ್ಛಾಯವೆಂಬ ದೋಷವು ಇದರಿಂ ಅಪಜಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಎರಡು ಪಾಲಿನಂತೆ ಕಾಣುವ ಕೆಂಪು ಭಿನ್ನವೆಂಬ ದೋಷ ಉಳ್ಳದ್ದು ಇದರಿಂ ಶಸ್ತ್ರಭಯವು, ಕೆಂಪಿನ ಗರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಮಳಲಿನಂತೆ ಕಾಣುವದು ಕರ್ಕರವೆಂಬ ದೋಷವು ಇದರಿಂ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವದು, ಕೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲುಕೆನೆಯಂತೆ

ಕಾಣುವುದು ಲಬ್ಧಿ ಸಪಟಲಗೋಬ ದೇವತೆಗಳು ಇದರಿಂ ಅಶುಭ ಉಂಟಾಗುವದು. ಕೇವಲ ಗೋಬ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಬಿಂದುವಿನಂತೆ ಕಾಣುವದು ಕೋಮಲ ವೆಂಬ ಮುಖವು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷಯಂ ಜಯವಂ ಈ ಮೂರಂ ಕಡಿ ಸ ಸಮ, ಕೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋಳವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಜಡವೆಂಬ ದೋಷವು ಇದರಿಂ ಧರಿಸುವದು ಅಪವಾದ ಪ್ರ ಉಂಟಾಗುವದು. ಕೆಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗೆ ಯಂತೆ ಕಾಣುವದೇ ಭೂಮಿ ವೆಂಬ ದೋಷವು ಇದರಿಂ ಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ಇಂತು ಎಂಟು ದೋಷಗಳೂಳ್ಳ ರತ್ನಗಳಂ ಜಲಗೆ ತೆಗೆಯಬಾರದು ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ದೂರವರೂ ಮುಟ್ಟ ಬಾರದು. ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಂಪು ಎಂತಿರುವದೆಂದರೆ-ನುಣುಪಾಗಿ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ಭಾರವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಅತಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿ ಸಮನಾಗಿ ಇಂತು ಲಕ್ಷಣ ಯುಕ್ತವಾದ ರತ್ನವು ಸರೋತ್ಪತ್ತಿವು, ಇಂತಿರುವ ರತ್ನವಂ ವರ್ಣಕ್ರ ಮದಿಂ ಧರಿಸಲು ಅಸರಿಮಿತವಾದ ಗೋದಾನ ಹಿರಣ್ಯದಾನ ಭೂದಾನ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಅನ್ನದಾನಕನ್ಯಾದಾನ ಮತ್ತು ನೂರು ಅಶ್ವಮೇಧಧಿದುಂಟಾದ ಫಲವು ಬರುವದು, ನೂದಲು ಹೇಳಿದ ಜಾತರಂಗವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಯ ರತ್ನವಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಧರಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚುವದು, ಕುರುವಿ ದವೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತಿ ರತ್ನವಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮನು ಧರಿಸಲು ಸಾರ್ವ ಭೌಮನಾಗುವನು, ಸೌಗಂಧಿಕವೆಂಬ ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯ ರತ್ನವಂ ವೈಶ್ಯನು ಧರಿಸಲು ಧನಾಢ್ಯನಾಗುವನು, ಗವಾಂಗವೆಂಬ ಅನಿಲ ಗಂಧೀ ಎಂಬ ಶೂದ್ರಜಾತಿಯ ರತ್ನಗಳಂ ಶೂದ್ರನು ಧರಿಸಿದರೆ ಗೋವು ಧಾನ್ಯಸ ಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಉತ್ತಮವಾದ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾರಣ ದಿಂದ ಮಾಲಿನ್ಯ ಉಂಟಾದರೆ ಆಮಾಲಿನ್ಯವಂ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಂಚಿನಶಾ ತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಾಳಿಂಜೇ ಹಣ್ಣಿನ ರಸವಂ ಹಿಂಡಿ ಏಳುದಿನ ಆರತ್ನವಂ ನೆನೆಯಹಾಕಲು ಮಾಲಿನ್ಯವು ಪ್ರೇರಿ ಕಾಂತಿಹೆಚ್ಚುವದು. ಮತ್ತು ಹಾವಿನತಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ರತ್ನವು ತುಂಬೆಯವರ್ಣವಾಗಿಯು ನವಿಲಿನ ಕೊರಳಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ದೀವದಂತೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವದೂ, ಆರತ್ನವಂ ನಿತ್ಯ ದಲ್ಲೂ ಧರಿಸುವ ಅರಸಿಗೆ ವಿಪದಭಯವು ಶತ್ರುಗಳ ಭಯವೂ ಉಂಟಾಗೆ

ಲರಿಯಾಗೂ, ಈ ರತ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ದಿನದಿನದಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷವು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಗಳು ಪ್ರೈರುಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವದು.

ಇನ್ನು ಪಚ್ಚೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಲಕ್ಷಣವೆಂ ಪೇಳುವೆನು ಅದೊತೆನೆ, ವಲಾಸು ರಸಶೂರದ ಪಿತ್ತವು ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಗಣಿ ಹುಟ್ಟುವದು, ಇಂತೆಲ್ಲ ದೇವರಮೇಶ್ವರನು ಮೋಹಿನಿಯುಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಪೋಗುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಬಿದ್ದ ಶುಕ್ಲವುಂ ಗರುಡನು ಭಕ್ಷಿಸಿದನು, ಅನಂತರ ಆಗರುಡನು ಆ ಶುಕ್ಲವುಂ ಸುಸುಲಾರದೇ ಮ್ಲೇಛದೇಶದಲ್ಲಿ ವಮನವುಂ ಮಾಡಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳವು ಪಚ್ಚೆಯುಂ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪಚ್ಚೆಗೆ ಗಾರುಡ್ತಂತವೆಂದು ಹಸರುಂಟಾಯಿತು. ಇಂತೆಲ್ಲ ದೇ ಆರಾಣನು ಇದ್ದ ಮೊಟ್ಟೆಯುಂ ವಿನತೆಯುಂ ಗರುಡನಿಗೆ ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಲು ಆ ಮಗನು ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುವಲ್ಲಿ ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ತುಂಡುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದೋ ಆ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಚ್ಚೆ ದೇಶಗಳಾದವು, ಆ ಗಣಿಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ದುರ್ಗಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದೂ ಆ ಗಣಿಗಳೋಳ್ ಉಂಟಾದ ಪಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದು ಅಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿರುವದು ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ-ಗಾಢವೆಂದು ಉಲ್ಲಸಿತವೆಂದು ಪೇಶಲವೆಂದು ಪಿತ್ತಕವೆಂದು ಮುಗ್ಧವೆಂದು ಪೃಥಕವೆಂದು ಆರು ಬಗೆಯಾಗಿರುವದು ಅದರೋಳ್ ಗಾಢವೆಂಬುದು ದೂರವಾದ ವರ್ಣವಾಗಿಯು, ಉಲ್ಲಸಿತವೆಂಬುದು ಮಿಂಚುಹುಳುವಿನ ಕಾಂತಿಯಾಗಿಯೂ ನಿಜವಾಗಿಯು, ಪೇಶಲವೆಂಬುದು ಭತ್ತದ ಗರಿಯ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಪಿತ್ತಕವೆಂಬುದು ಗಿಣಿಯ ರಕ್ತೆಯಂತೆಯೂ, ಮುಗ್ಧವೆಂಬುದು ತುಳಸಿ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವದೂ, ಈ ಆರೂ ಉತ್ತಮವು. ದೋಷವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ- ದೋಷಲೇಶಾಂಜಿತವೆಂದು ದುಷ್ಟವೆಂದು ದೋಷಮೂರ್ಛಿತವೆಂದು ದೋಷಲೇಶವೆಂದು ಮಂದದೋಷವೆಂದು ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿರುವದು, ಅದರೋಳ್ ದೋಷಲೇಶಾಂಜಿತವೆಂಬುದು ನಿಂಬೆ ಎಲೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿಯು ದುಷ್ಟವೆಂಬುದು

ಣಿಗಿಲೆ ಎಲೆಯು ವರ್ಣವಾಗಿಯು ದೋಷರೂಪತನೆಯು ಸುಖ
ರಿಯ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ದೋಷಶೇಷತನೆಯು ಇಬ್ಬರಿನಿಬ್ಬಿ ಕೆಲವು
ಮವ ತಾನರೇಲೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿಯು, ಮಂದದೋಷವೆಂಬುದು, ಹತ್ತಿ
ದರ್ಭವರ್ಣ ವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು, ಈ ದೋಷಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಪಚ್ಚ
ಗಳ, ಧರಿಸೂರದು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಪಚ್ಚಗಳ
ಳಂ ಧರಿಸಿದರೆ ಸವಸ್ತ ಶತ್ರುಗಳೂ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿರುವರು, ಮತ್ತೂ
ರಥ ಗಜತುರುಗ ಮೊದಲಾದವಾಹನಗಳನಿತ್ತು ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು.

ಇನ್ನು ನೀಲರತ್ನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಲಕ್ಷಣವಂ ಸಹ ಪೇಳು
ವೆನು, ಅದೆಂತೆನೆ- ನೀಲರತ್ನವು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳುಂಟು
ಅದು ಯಾವದೆಂದರೆ- ವಲಾಸುರನ ಕಂಠಗುಡ್ಡಿಯೂ, ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷವು, ಸೂರ್ಯನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯು ಬಂ
ದಾನೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅಶ್ವರೂಪದಿಂದಿರಲು ಸೂರ್ಯನು ಕಾಮೋ
ದ್ರೇಕದಂ ಪತ್ನಿಯಾದ ಆಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯಂ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ತಾನೂ
ಅಶ್ವರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ಅವಳಂ ಜಿನ್ನಟ್ಟಿ ಪ್ರೇಗುವಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿದ ಶುಕ್ಲವು,
ಇಂದ್ರನು ತೃಪ್ತುಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗನಾದ ವಿಶ್ವರೂಪನ ವಧೆಯಂ ಮಾಡು
ತ್ತಲು ಅದರಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ದೋಷದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸುಗ ಅಶ್ವಮೇಧ
ಮಾಡಲು ಆ ಅಶ್ವದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮಲವು ಈ ನಾಲ್ಕು ನೀಲರತ್ನಗಳುಪುಟ್ಟು
ವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೂ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ರತ್ನಗಳಂ
ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರರೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಜಾತಿ ಕ್ರಮದಿಂ ನಾಲ್ಕು
ವಿಧವಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿತು, ಅದೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ- ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಯ ನೀಲವು ಸ್ವಲ್ಪಬಿ
ಳುಪು ವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಜಾತಿಯ ನೀಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ತವ
ರ್ಣವಾಗಿರುವುದು ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯ ನೀಲವು ಬಿಳುಪು ಕಪ್ಪುಕೂಡಿರುವದು,
ಶೂದ್ರಜಾತಿಯ ನೀಲವು ಬಹು ಕಪ್ಪುವರ್ಣದಿಂ ಕೂಡಿರುವದು, ಮತ್ತೂ
ನೀಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರಿಯು ಅದೆಂತೆಂದರೆ-ಲಘುವಾಗಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಳ
ವು ಕಾಣುವದೇ ಜಲನೀಲವೆಂಬುದು, ನೀಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ವರ್ಣಕಾಣು

ತತ್ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವವರೇ ಇವರು, ನಿಲವು ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂನದಿ
 ವರುಣಾನದೀ ಗುಗುನದಿಯೂ, ಈರೂರುನದಿಯ ತಡಿರಲ್ಲಿಯೂ, ಪದ್ಮ
 ಕನಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಉಂಟಾಗುವ ನೀಲಗಳಿಗೆ ಆರು ಪರಿಯಾದ ದೋಷಂ
 ಳುಂಟು, ಯಾವನೊಂದರೇನೀಲದಲ್ಲಿ ಮೇಘಾನಂತೆ ಪಟಲವಿರಲು ಆ ನೀಲಕ್ಕೆ
 ಅಭ್ರಕ ಹೆಸರು, ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸಲು ಆಯಸ್ಸು ಸಂಪತ್ತು ಈ ಎರಡೂ
 ಣಾಶವಾಗುವದೂ. ನೀಲದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಳಲಂತೆ ಕಾಣಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಶಕ
 ರವೆಂಬ ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸಲು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸವನ್ನಂಟು ಮಾಡು
 ವದು ಇಂತಲ್ಲದೇ ದೇಶತ್ಯಾಗವಂ ಮಾಡುವದು. ನೀಲದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಬಿರಿಮಂತೆ ಕಾಣಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದುರಂ ಎಂಬ ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸಲು
 ಸರ್ಪಭಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಭಿಕ್ಷುವಾಗಿರುವ ನೀಲಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷುವೆಂದು
 ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸಲು ಪತ್ನಿಗೈವೃತ್ಯಾಸ ಬರುವದು. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು
 ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವನೀಲಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಗರ್ಭವೆಂದು ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸುವನಿಗೆ
 ಅವನುನ ಉಂಟಾಗುವದು, ಚಿತ್ರವರ್ಣವಾಗಿರುವ ನೀಲಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರ
 ವೆಂದು ಹೆಸರು, ಅದಂಧರಿಸಲು ಸರ್ವದಾಡುಕೆಪವೇ ಉಂಟಾಗುವದು, ಈ
 ಆರು ವಿಧದೋಷಗಳು ಪ್ರಬಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು, ಮತ್ತೂ
 ಗುಣಗಳೂವೆಂದರೆ, - ಭಾರವಾಗಿರುವ ನೀಲವು ಕಾಂತಿಯಾಗಿಯೂ
 ಪಾಶ್ವಾಸಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೆ ಉಂಟಾಗಿಯೂ ತೃಣವಂ ಗ್ರಹಿಸುವದಾಗಿಯೂ
 ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದೇ ಐದು ಗುಣಗಳು. ನೀಲಕ್ಕೆ ಛಾಯೆಯು
 ಎಂಟು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು, ಯಾವನೊಂದರೆ - ನೀಲೀರಸನಂತೆವರ್ಣವಾ
 ಗಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುಕ್ರಾಂತಿಯ ಹುಮ್ಮಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಗಿರಿಕರ್ನಿಕಾ
 ಹುಮ್ಮಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ನೈದಿಲೆಯ ಹುಮ್ಮಿನವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಅಗಸೇ
 ಹುಮ್ಮಿನವರ್ಣ ವಾಗಿಯೂ ಕರೀತ್ಯಾರಣದ ಹುಮ್ಮಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ,
 ನೀರಂಜೀ ಹುಮ್ಮಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಸ್ಫುಲಿಗ ಕೊರಗಿನವರ್ಣವಾ
 ಗಿಯೂ ಇರುವವೇ ಎಂಟುವಿಧ ಛಾಯೆಗಳೂ. ಮತ್ತೆ ನೀಲದಮಧ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಛಾಯೆ ಕಾಣಲು ಅದು ಮೇಲಿಂದ ನೀಲವೆನಿ
 ಸುವದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾರಣ ಲೋಕದೊಳ್ ಮುಖಭವು

ಉತ್ತಮವಾದ ನೀಲರತ್ನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ—ನೀಲರತ್ನವು ಹಾಲಿನ ಬಿಟ್ಟ ಲಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು, ಹಾಲುಸಹಿತವಾಗಿ ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಲು ಅದ್ಭುತವು ಹೌತು ನೀಲವೆನಿಸುವದು. ನೀಲಕ್ಕೆ ವರ್ಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀಲೀಹುಮ್ಮಿನ ರಸವು ದಾಳಿಂಚಿ ಹಣ್ಣಿನ ರಸವು ಸಹ ಸಮನಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ ಕಂಚಿನ ಬಿಟ್ಟ ಲಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀಲವು ಹಾಕಲು ವರ್ಣಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ನೀಲವು ಬಿಟ್ಟು ಗುಣಯುಕ್ತವಾದ ನೀಲವು ಧರಿಸಲು, ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಟುಮಾಡಿ ಸುರಕ್ಷಿಸುವದು.* ಇನ್ನು ಗೋಮೇಧಿಕ ರತ್ನದ ಪರಿಕ್ಷೆಯುಂ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಕೂಡೆ ಪೇಳುವೆನು, ಅದೆಂತನೆ—ಗೋಮೇಧಿಕರತ್ನವು ಗೋಮೂತ್ರದ ವರ್ಣಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಗೋಮೇಧಿಕವೆಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಾಕುರನ ಮೇಧಸ್ಯ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದೋ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಮೇಧಿಕ ಪುಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಗಣಿಯಾಗಿರುವದು. ಆ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಗೋಮೇಧಿಕವು ಬೇಸುತುಪ್ಪದ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಗೋಮೂತ್ರದ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಜಸನಿತುಪ್ಪದ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು, ಮತ್ತೂ ಸರ್ವಲವಾಗಿಯೂ, ಸುಣುಕಾಗಿರಿಯೂ, ಸಮನಾಗಿರಿಯೂ, ಭಾರವಾಗಿರಿಯೂ, ಹುರಪ್ರಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ತಿಳುನಾಗಿರಿಯೂ, ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿರಿಯೂ ಇಂತು ಎಂಟು ಗುಣಂಗಳಂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಗೋಮೇಧಿಕವು ಉತ್ತಮವೆಂದರಿವುದು. ಕಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಲಘುವಾಗಿ ಸೇರನವಾಗಿ ಅಳ್ಳೆಹತ್ತನಾಗಿ ಜೊರೆಪುಳ್ಳವಾಗಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯಾಗಿ ಉಪರಭೂಮಿಯ ವರ್ಣವುಳ್ಳವಾಗಿ ಇರುವ ಗೋಮೇಧಿಕವು ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರಿವುದು, ಅಶುಭವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ದೋಷರಹಿತವಾಗಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣಂ ಕೂಡಿರ್ವ ಗೋಮೇಧಿಕವಂ ಧರಿಸಲು ಶರೀರವಂ ಪರಿಶುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ಪಾಪವಂ ಪರಿಹರಿಸುವದು. ಇಂತಿರ್ವ ಗೋಮೇಧಿಕ ರತ್ನವಂ ವೇದಲು ಜೇಳಿದ ಕ್ರಮದಿಂದ ನವರತ್ನದ ಲಕ್ಷಣಾನಿಯೋಳ್ ವೇಳಿದಂತೆ ದರ್ಶನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಯಾಯ ವರ್ಣದವರೇ ಧರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.* ಇನ್ನು ಪುಷ್ಕರಾಗದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಲಕ್ಷಣವಂ ಸಹ ನಿವರಿಸುವೆನು, ಅದೆಂತನೆ—ಶ್ರೀಮತಿ

ನನ್ನ ರಾಯಣನು ಆದಿವರಾಹಾವತಾರವು ತಾಳ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಂಬ ದೈತ್ಯನು ಸಂಹರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿಂದ ಹುಂಕಾರವು ಮಾಡಲು, ಆಗ ನಾಸಿಕದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವೋ, ಮತ್ತು ವಲಾಸಾರನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪರಾಗವ ಗಣಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರತ್ನವು ಎಂತಿರುವುದೆಂದರೆ—ಸುವರ್ಣಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಂಡದಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸಿರಾಳವಾಗಿ ಅತಿ ಸುಣವಾಗಿ ಇಂತು ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಪುಷ್ಪರಾಗವು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಭಾಕರಹಿತವಾಗಿಯೂ, ತೆರಿಯಾಗಿಯೂ, ನೀರಸವಾಗಿಯೂ, ಅರಿತನದ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಕಪಿಲವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಅರಿದ ಛೇದ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಬಿಳಿಪ್ರವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ನಾನಾವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಇಂತಿವು ಪುಷ್ಪರಾಗವು ದೋಷಯುಕ್ತವೆಂದರಿತು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಶುಭಲಕ್ಷಣದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಪುಷ್ಪರಾಗವತ್ನವು ಧರಿಸಿದವರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾಗುವರು. ಮತ್ತು ಈ ಪುಷ್ಪರಾಗ ರತ್ನವು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರಣ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಷಾಂತಿಯುಕ್ತ ಪರ್ವತದ ಶೃಂಗಗಳೆಂಬ, ಮಂದರ ಪರ್ವತದ ಶೃಂಗಗಳೆಂಬ, ಇದೇ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಂ, ಅಮರವತಿಯ ಮಟ್ಟಣವು, ಸುಧರ್ಮ ಸಭೆಯು ಈ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪರಾಗದಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವನು. ಅಮಕಾರಣ ಜಯವು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವ ಭೂಪತಿಗಳು ದೋಷರಹಿತವಾದ ಪುಷ್ಪರಾಗ ರತ್ನವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಧರಿಸಬೇಕು. ಅವರ ದೇಹದಿಂದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಮಾ ಭೂಪತಿಗಳ ಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಳು.* ಇನ್ನು ವೈಷ್ಣವ ರತ್ನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಆದರ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂಬ ವಿವರಿಸುವೆನು, ಆದಿಂತೆನಲು—ಯಜ್ಞಾಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಲಾಸಾರನ ಶರೀರದ ರೋಮಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದೋ ಆ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲವೂ ವೈಷ್ಣವ ಗಣಿಗಳಾದವು. ಆಸ್ಥಳಗಳಿಲ್ಲದವೆಂದರೆ—ಇಳಾವೃತವುಂಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇರುವರ್ವತದ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಅನೇಕ ಗಣಿಗಳಿರುವವು. ಮತ್ತು ಗೋರಕ್ಷದೇಶ, ಮಗಧ,

ಪಾರಶೀಕ, ಸಿಂಹಳ, ಮಲಯಾಚಲ, ತ್ರಿಕೂಟಪರ್ವತ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು
 ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೈಡೂರ್ಯದ ಗಣಿಗಳಾಗುವವು. ಇಂತಲ್ಲ
 ದೇ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ ಮೋಘಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಬಿರಿದು ವೈಡೂ
 ರ್ಯದ ಗಣಿಯು ಕಾಣಿಸುವದು. ಎಲೈ ರೌಪ್ಯಚೋಡಾಮೌಢಿಯೆ ! ವೈ
 ಡೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ—ನಿಜಿರು ಎಲೆಯ ವರ್ಣಮಾಗಿ
 ಬಿಕ್ಕಿನ ಕುಣಿಸ ವರ್ಣಮಾಗಿ ಸವಿನ ಕೊರಳನವರ್ಣಮಾಗಿ ನುಣು
 ಕುಗಿ ಫೂತ್ರಮಾಗಿ, ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿ, ಭಾರಮಾಗಿ ಇಂತು ಲಕ್ಷಣವಿಂ
 ವೈಡೂರ್ಯವು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿ ವೈಡೂ
 ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲದ ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ವಿಸಾಲಮಾಗಿರುವುದು. ಕ್ಷತ್ರಿಯ
 ಜಾತಿಯ ವೈಡೂರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡದ ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ವಿಸಾಲಮಾಗಿರು
 ವುದು. ವೈಶ್ಯಜಾತಿಯ ವೈಡೂರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ವಿಸಾ
 ರಮಾಗಿರುವುದು. ಶೂದ್ರಜಾತಿಯ ವೈಡೂರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗು
 ಣಗಳೆಂತಿರುವದೆಂದರೆ—ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವಾಗಿ, ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಸಮವಾಗಿ,
 ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ, ಭಾರವಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ, ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಯಾಡು
 ವಂತೆ ಕಾಣುವ ಬಿಳುಪಾದ ಸೂತ್ರಗುಳ್ಳವಾಗಿ ಈ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಮಾಗಿ
 ರುವ ವೈಡೂರ್ಯವು ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮತ್ತು ಹಸರಾ
 ಗಿಯೂ, ಜಲವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಲಘುವಾಗಿಯೂ, ತರಿಯಾಗಿಯೂ,
 ಗರ್ಭದೊಳಿರುವ ಸೂತ್ರವು ಅಡವೇಯಿರುವದಾಗಿಯೂ, ಅವುಳ್ಳ
 ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಈ ಆರು ಅವಗುಣಗಳು ಯುಕ್ತವಾದ ವೈಡೂ
 ರ್ಯವು ದೋಷಯುಕ್ತವು. ಮತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯದೋಳ್ ಜೀವರತ್ನ
 ವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು ಎಂತಿರುವದೆಂದರೆ—ಮುಂಗಾರು ಮುಗಿಲು
 ಪ್ರಭು ವಕಾಲದೋಳ್ ವಿಡೂರ ಭೂಮಿ ಬಿರಿದು ಅವರೋಳ್ ಮಿಂಚಿನ
 ಹುಳುವಿನಂತೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಹುಟ್ಟುವ ವೈಡೂರ್ಯವೇ ಜೀ
 ವರತ್ನವೆಂದರಿವುದು. ಮತ್ತು ಮುಂಗಾರಿನ ಮೋಘೋದಯವಾದ
 ಕಾಲದೋಳ್ ಸ್ಥಳಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ
 ವೈಡೂರ್ಯವು ನಿತರ್ಣದ ವೈಡೂರ್ಯವೆಂದರಿವುದು. ಮತ್ತು ವಿಶಿ

ಪ್ಪೈವೈಡೂರ್ಯಕ್ಕೂ ಹನ್ನೊಂದುಬಗೆ ದೋಷವು, ಹದಿಮೂರು ಬಗೆ ಸೂತ್ರವೂ, ಐದುಬಗೆ ವರ್ಣವು, ಅರುವಿಧ ಗುಣಂಗಳು ಉಂಟು. ಅದೆಂ ಡೆನೆ—ಪಿಂಚವರ್ಣವಾಗಿ, ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿ, ಶೈಲವರ್ಣವಾಗಿ, ಶಾಮವ ರ್ಣವಾಗಿ, ಜೇನುತುವ್ವದ ಬಿಂದುವಿನ ವರ್ಣವಾಗಿ, ಇಂತು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣ ದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯುಂವರಿವುದು. ಮತ್ತು ಮಧುವ ರ್ಣವು ಸಂಕರಜಾತಿಯು ಹಳದಿವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಉತ್ತಮವು, ಗೋಮೇಧವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಮಧ್ಯಮವು. ಶೈಲವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಅಧಮಾಧಮುನೆಂದರಿವುದು. ಇಂತಲ್ಲದೇ ಸೂತ್ರಪರಿಚ್ಛೇಯಂ ಮಾಡುವ ಪರಿಹಾಸ್ಯೆಂವರೆ—ಪೈಡೂರ್ಯಪಂ ಕನಡಿಸೇಲಿ ಇರಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂದ ಲೇ ತನಿಗೆ ತಾಳೇ ತಿರಿಗಿ ಸೂತ್ರವು ತನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗುವದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಸೂತ್ರವೆಂಬುವುದು ವೈಡೂರ್ಯವು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು, ಐದು, ಬಹುಸೂತ್ರಗಳೆಂಬಲೂ ಕೂಡಿರುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರ ಡು, ಮೂರು, ಸೂತ್ರವಿದ್ದು ಉತ್ತಮಂಗಳು. ನಾಲ್ಕು, ಐದು, ಬಹುಸೂ ತ್ರಗಳಿರುವ ವೈಡೂರ್ಯಗಳು ಮಧ್ಯಮಂಗಳು ಅರ್ಘಸೂತ್ರವಾ ಗಿಯೂ, ಪಾರ್ಶ್ವಸೂತ್ರವಾಗಿಯೂ, ತುಂಡುತುಂಡಾದ ಸೂತ್ರವುಳ್ಳವ್ದಾ ಗಿಯೂ, ಗರ್ಭಸೂತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಹೊಗೆಬಣ್ಣದ ಸೂತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಪೃಷ್ಠಸೂತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಈ ಆರುಬರೆ ಸೂತ್ರವುಳ್ಳ ವೈಡೂರ್ಯಂಗಳು ಅಧಮಂಗಳು ಮಲಿನವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಭೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಲಘುವಾಗಿಯೂ ಅವಲಕ್ಕಿ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಚುಕ್ಕಿಚುಕ್ಕಿಯಾಗಿಯೂ, ಇಬ್ಬುನಿಮೆಂತೆ ಯೂ, ಗರ್ಭದೋಳೆ ಮರಳುಯಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಾಗಿಯೂ ನಾನಾವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಲಾಡದೇಯಿರುವ ಸೂತ್ರವುಳ್ಳವ್ದಾಗಿಯೂ, ನೀರಸವಾಗಿಯೂ, ತುರಿತುರಿಯಾಗಿಯೂ, ಈ ಹನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರು ವ ವೈಡೂರ್ಯಗಳು ಡೊಷಯುಕ್ತಂಗಳು, ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಯೂ, ಭಾರವಾಗಿಯೂ, ಹಳದಿವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ನಯವಾಗಿಯೂ, ಅಡ್ಡಲಾಗಿಯೂ, ಆಡುವ ಮೂರು ಸೂತ್ರಂಗಳುಳ್ಳವ್ದಾಗಿಯೂ, ಗರ್ಭ ದೋಳೆ ಪ್ರಕಾಶಿತತಲಿರುವ ಸೂತ್ರವುಳ್ಳವ್ದಾಗಿಯೂ, ಸಣ್ಣದಾಗಿಯೂ, ಇಂತು ಗುಣಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ವೈಡೂರ್ಯವು ಉತ್ತಮವು ಇದಂ

ಯಾರು ಧರಿಸುವರೋ ಅವರು ಸರ್ವತ್ರಪೂಜ್ಯರಾಗಿ ಭೂತಪ್ರೇತ
 ಪಿಶಾಚಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ಸುಖದಿಂದಿರುವರು * ಇನ್ನು ಹವಳದ ಉತ್ಪ
 ತ್ತಿಯು ಅದರ ಲಕ್ಷಣವು ಈಗ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಅದಂತೆನೆ—ಪೂರ್ವ
 ದೋಳು ವಲಾಸುರನ ಮಾಂಸವು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದೋ ಅಯ್ಯಾ ಸ್ಥಳ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಹವಳ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಗಣಿಯಾದುದು. ಮತ್ತು ಮೊದಲು
 ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ರಷೋಗುಣವ್ರಧಾನವಾದ ಶರೀರದಿಂದ ಪಿತೃದೇವತೆ
 ಗಳಿಗೆ ಸ್ತುತಿ, ಬಂದಾಸೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಶರೀರವು ಬಿಡಲು, ಆ
 ಶರೀರದ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮೂಲಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹವಳಗಳು
 ಹುಟ್ಟುವವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಂಗಳಾದವು. ಇಂತಲ್ಲದೇ ದೇವೇಂದ್ರನು ಲೋಕೋ
 ವಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಗಳ ರೇಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಭೇದಿಸಿದ ಕಾಲದೋಳು ಆ
 ರೇಕ್ಕೆಗಳ ರಕ್ತವು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹವಳ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ
 ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅರುಣ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಜ್ವರಗಳು
 ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹವಳ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು
 ಮತ್ತು ಮುನಿಷು ನಿಸಿಂದ ಸಂಹೃತರಾದ ಮಧುಕೃಷ್ಣಭೇರಿಬದ್ಧೈತ್ಯ
 ರ ಮಾಂಸವು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹವಳ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಗಣಿ
 ಗಳಾದವು. ಇಂತೂ ಈ ಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಹವಳಗಳು ಮುತ್ತು
 ಗದ ಹೂವಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಕಳತ ತೊಂಡೇ ಹಣ್ಣಿನವರ್ಣವಾ
 ಗಿಯೂ, ಕೆಂಪುವಾರಿವಾಣದ ಹುವಿನ ವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಗಿಣಿಯ ಕೊಕ್ಕಿ
 ನವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಹವಳವು ಉತ್ತಮವು.
 ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ತಿಂದಿರುವುದು, ಬಾಯಿಮುಕ್ಕಾಗಿರುವುದು, ಹುಳತಿ
 ರುವುದು, ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿರುವ ಹವಳವು ಉತ್ತಮವಲ್ಲ; ಧರಿಸಲು
 ಯೋಗ್ಯವು ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸೇತುವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮುದ್ರದಮಧ್ಯ
 ದಲ್ಲಿಯೂ, ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಈಗ ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿಗಳುಂಟಾಗುವುವು
 ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ, ತೆರೆಗಳು ಬಡಿಯು
 ನದರಿಂದಲೂ, ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನಂತಾಗುವುದು. ಅಂತವು ಬಳ್ಳಿಗಳು
 ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿರಲು ಅದೇ ಹವಳವೂ, ಅಂಥ ಹವಳಗಳು ಕಳತ ತೊಂ
 ಡೇಹಣ್ಣಿನವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಬಿಟ್ಟವಾಗಿಯೂ, ನೀಳವಾಗಿಯೂ, ವಾರೆ

ಕೋರೆ ಇಲ್ಲದೇ ವೆಚ್ಚುಲುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ, ನಯವಾಗಿಯೂ, ಹುಳುಕು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದಾಗಿಯೂ, ದಪ್ಪವಾಗಿಯೂ, ಈ ಏಳುಪರಿಮಾಪ ಗುಣಂಗಳಂ ಯುಕ್ತವಾದ ಹವಳವು ಉತ್ತಮವು, ಶುದ್ಧ ಬಿಳಿಪಾಗಿ, ಗುಂಡಿ ರಂಪಣವಾಗಿ, ಬೆಂಡಾಗಿ, ಬಟು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದಾಗಿ, ಹುಳುಕಾಗಿ, ಲಘುವಾಗಿ, ನೀರುಗಾಢಯವಣವಾಗಿ, ಇಂತು ಏಳುಪರಿಮಾ ಪರ್ಣವುಳ್ಳ ಹವಳವು ಅಧಮವೆಂದರಿವುದು. ಹವಳವು ಸ್ಥಿರತ್ವವಾದ ಕಾರಣ ಉತ್ತಮ ಹವಳವಂ ಯಾವಸ್ಥಿರ ಧರಿಸುವಳೋ, ಅವಳು ದೀರ್ಘಕಾಲಯುಷ್ಯವುಳ್ಳ ಪುತ್ರನಂ ಪಡೆದು ಅರೋಗ ದೈರ್ಯಗಾತ್ರವಾಗಿ ಸುಖವಿಂದಿರುವಳು. ಇಂತಲ್ಲದೇ ವಂಚಕರಾಗಿರುವರು ರತ್ನಗಳಂತೆ ಕೃತ್ರಿಮ ರತ್ನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೋಸವಂ ಮಾಡುವರು. ಅದೆಂತೆನೆ—ವಜ್ರವಿಂದ ವಜ್ರವು ಕುಯ್ಯಲು ಕೃತ್ರಿಮ ವಜ್ರವಾಗಿದ್ದಡೆ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಜೋಗುವುದೂ, ಕೃತ್ರಿಮ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಲ್ಲುಪ್ಪಿಸಲ್ಲಿ ಲೋಳೆಯಲು ಅದರ ಕೃತ್ರಿಮವು ತಿಳಿಯುವುದು. ಕೆಂಪು ರತ್ನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಣೆಯಂ ಹಿಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ಅದೆಂತೆನೆ ಉತ್ತಮವಾದ ರತ್ನವಾದರೆ ಸಾಣೆಯಂ ಹಿಡಿಯಲು ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚುವುದೂ. ಕೃತ್ರಿಮವಾದರೆ ಕಾಂತಿನಷ್ಟ ವಾಗುವುದೂ, ಸಾಣೆಗೆ ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೃತ್ರಿಮವೆಂದರಿವುದು. ಇಂತಲ್ಲದೇ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕೂಡಿಸಿ ಅಭರಣಂಗಳಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವು ಯಾವುದೆಂದರೆ—ವಜ್ರವು, ಮುತ್ತು, ಕೆಂಪು, ನೀಲ, ಮಚ್ಚೆ ಈ ಐದು ಉತ್ತಮ ರತ್ನಂಗಳು. ಈ ರತ್ನಂಗಳಂ ಸೇರಿಸಿ ಅಭರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಪುಷ್ಕರಾಗವಂ, ಗೋಮೇಧಿಕವಂ, ಮೈಡೂರ್ಯವಂ, ಹವಳವಂ, ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸ್ಫಟಿಕವಂ ಕೂಡೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ರತ್ನಂಗಳಿಂದ ಅಭರಣವಂ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಉಪರತ್ನಂಗಳೋಳೆ ಸೇರಿದ ಸ್ಫಟಿಕವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಎಂತೆಂದರೆ—ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಪಿನೀನದೀತೀರದಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಫಟಿಕವೆಂಬ ಉಪರತ್ನವು ಪುಟ್ಟುವುದು, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳವು ಇಬ್ಬುನೀರಿನ ವರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾ

ಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತವೆಂದು, ಸೂರ್ಯಕಾಂತವೆಂದು, ತಾರಾ
 ಕಾಂತವೆಂದು, ಮೂರು ಸರಿಯುಂಟು, ಅದಂತೆನೆ—ಸೂರ್ಯಕಿರಣಂ
 ೧೪ ಸಂವಿಂಧದಿಂದ ಆಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಸೂರ್ಯಕಾಂತವು. ಪೂರ್ಣ
 ಚಂದ್ರನಕಿರಣಗಳ ಸಂವಿಂಧದಿಂದ ನೀರು ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಚಂದ್ರ
 ಕಾಂತವು, ಇಂತಿಹ ಸ್ಥಳಿಕವು ಕಶಿಯುಗದೋಳ ಮುಸುಪ್ಪರಿಗೆ
 ದೂರಕಲಿಯೆಂದು, ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿಯೂ, ನುಣುಪಾಗಿಯೂ, ಭಾರವಾ
 ಗಿಯೂ, ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ, ಆತಿ ನೀತವಾಗಿಯೂ, ಎರುವದೇ ತಾರಾ
 ಕಾಂತವು, ಮತ್ತೂ ನವರತ್ನಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯುಂಟು ವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ
 ವೇನೆಂದರೆ—ಮದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂಜಾಡಿಯು, ಮಜ್ಜೆಗೆ ರಶ್ಮಿಯೂ, ಹವಳಕ್ಕೆ
 ಕಣಸವು, ಮುತ್ತಿಗೆ ಕಾಂತಿಯು, ಪೈಡೋರ್ಯಕ್ಕೆ ಗೂತ್ರವು, ನೀಲ
 ಕ್ಕೆ ಮಣವು, ಕೆಂಪಿಗೆ ಧನುವು, ಪುಷ್ಪರಾಗಕ್ಕೆ ಸಿಂಹವೃತ್ತವು,
 ಗೋಮೇಧಿಕಕ್ಕೆ ಮಂಜುಮೆಯು, ಇಂತು ನವರತ್ನಗಳಿಗೆ ಈ ಕ್ರಮ
 ಬಂದ ಕ್ರಮವುಂ ಕಟೆ ಜೇಕು, ಕ್ರಮವುಂ ಕಟು ವಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿಸಲ್ಲಿ
 ಲಕ್ಷಗಳ ಕರವ ಲಕ್ಷವ ಸಂಕೇತವೆಂತೆಂದರೆ—ದಳಾಳೆಯು ಕಿರಿಬೆರಳು
 ಮುಟ್ಟಲು ಬಂದು, ಅನಾಮಿಕದ ಬೆರಳು ಮುಟ್ಟಲು ಎರಡು, ಮಧ್ಯದ
 ಬೆರಳು ಮುಟ್ಟಲು ಮೂರು, ತರ್ಜನಿಯುಂ ಮುಟ್ಟಲು ನಾಲ್ಕು, ಹೆಬ್ಬೆ
 ಟ್ತುಂ ಮುಟ್ಟಲು ಐದು, ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಕಿರಿಚೆಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿದರೆ
 ಆರು, ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಅನಾಮಿಕವುಂ ಮುಟ್ಟಲು ಏಳು, ಇದೇ ಮೋರೆ
 ಗೆ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಎಂಟು, ಈ ಮೋರೆಗೆ ತರ್ಜನಿಯುಂ
 ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಒಂಭತ್ತು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆವರೆ ಹತ್ತು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ಕಿರಿಬೆರ
 ಳು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹನ್ನೊಂದು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ಅನಾಮಿಕವುಂ ಮುಟ್ಟಿದರೆ
 ಹನ್ನೆರಡು, ಈ ಮೋರೆ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹದಿನಾರು, ಈ
 ಮೋರೆ ತರ್ಜನಿಯುಂ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು, ಇದೇ ಮೋರೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು
 ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹದಿನೈದು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ಕಿರಿಚೆಟ್ಟು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಜೋಡಿಸಿ
 ಹಿಡಿದರೆ ಹದಿನಾರು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ಅನಾಮಿಕ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಗಳಂ ಜೋಡಿಸಿ
 ಹಿಡಿದರೆ ಹದಿನೇಳು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಗಳಂ
 ಜೋಡಿಸಿ ಹಿಡಿದರೆ ಹದಿನೆಂಟು, ಅಂಗೈ ಜಿಗಟೆ ತರ್ಜನೀ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು

ಗಳಂ ಜೋಡಿಸಿ ಹಿಡಿದರೆ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು, ಅಂಗೈ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಜಗ
ತದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು, ಮೂರಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಪೂಜ್ಯತ್ತು. ನಾಲ್ಕಾ
ವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತು, ಐದಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಐಪತ್ತು, ಲರ
ವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಅರವತ್ತು, ಏಳಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಎಪ್ಪತ್ತು, ಎಂಟಾ
ವೃತ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಎಂಭತ್ತು, ಒಂಭತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ತೊಂಭತ್ತು,
ಮುಂಗೈ ಜಗಟದರೆ ನೂರು, ಮುಂಗೈ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಇನ್ನೂ
ರು, ಮುಂಗೈ ಮೂರಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಮುನ್ನೂರು, ನಾಲ್ಕಾವರ್ತಿ
ಜಗಟದರೆ ನಾಲ್ಕೂರು, ಐದಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಐನೂರು, ಆರಾವರ್ತಿ
ಜಗಟದರೆ ಆರನೂರು, ಏಳಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಏಳುನೂರು, ಎಂಟಾವರ್ತಿ
ಜಗಟದರೆ ಎಂಟುನೂರು, ಒಂಭತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಒಂಭೈನೂರು,
ಕಣಕೈವಳಭಾಗ ಜಗಟದರೆ ಸಾವಿರ, ಇದೇಮೇರೆ ಅದೇಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಒಂಭತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಣಕೈಮೇಲುಭಾಗ
ಜಗಟದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ, ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂಭ
ತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ತೊಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ, ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಸಂದಿನಲ್ಲಿ
ಜಗಟದರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ, ಇದೇಮೇರೆಗೆ ಒಂಭತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ
ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ, ತರ್ಜಿನೀ ಚಿಹ್ನೆ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಜಗಟದರೆ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ,
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಭತ್ತಾವರ್ತಿ ಜಗಟದರೆ ತೊಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ, ಮಧ್ಯದ ಚಿಹ್
ಳಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಜಗಟದರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ, ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ಸಂಕೇತ
ವಿಂದ ಲೆಕ್ಕವು ಎದುರೈಕಾದರೂ ಆಗುವದು. ಕೇಳೈ ಮಹಾರಾಜೇಂ
ದ್ರನೇ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸೆವರತ್ನಂಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ, ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಕ್ರಮ, ಅದರ ಲಕ್ಷಣ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ಫಲಾಫಲಗಳು, ಅದರಕ್ರಮ,
ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಾವ್ದೆಲ್ಲವೂ ನೀಗೆ ವೇಳದೆನು, ಇದರೋಳ್ ಕಳಂಗ
ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಪಣವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ರತ್ನವು ಯಾವದೋ ಅವಂ
ಹುಡುಕಿತಂದು ಕೊಟು ಪಣವಂ ನೆರವೇರಿಸುವುದೆಂದು ನುಡಿಯಲು
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂ ಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಗುರುವರ್ಯನೇ ನೀನು ಹೇಳಿದ
ರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪಣವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಗೈದ
ರತ್ನವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೆನಲೂ, ನಿಷ್ಕಾಸಾಗರನು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ!

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹನ್ನೆರಡು ಭಾರ ಭಂಗಾರವಂ ಕೊಡುವ ರತ್ನವು ದೇವ
ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾರದೆಂದು ನುಡಿಯಲೂ;

ವಿನೋದಸಂಚಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದ ಯಕ್ಷನಾಸಮಯದೋಳು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಅಂಜಲಿಯು ಮಾಡಿ
ನಿಲ್ಲಲೂ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿನೊಡನೆ ಇಂತಿವ ರತ್ನವು ನಮಿಗೆ
ಎಂತು ದೊರಕುವುದೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರಲು, ಯಕ್ಷನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ,
ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಗುಣದಿಂದೊಡಗೊಡಿರುವ
ರತ್ನವು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂದು ವ್ರಸಿದ್ವವಾಗಿ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ
ಮಾಡುತ್ತಿವೆ- ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು. ಅವನನಾನು ನೋಡಿ
ದ್ದೆನು. ಈಗ ಇಂದ್ರನು ಅಮರಾವತೀಯಂಬಿಟ್ಟು ಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿರುವ
ನಾದಕಾರಣ ಅವನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂಮಿಯಂ ಹೊದಿರುವದೊಂದು
ವರ್ಮವಾನವು ಕೇಳಿರುವೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ
ವಸ್ತುಗಳು ನಮಿಗೆ ತಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಸಮಾಚಾರವು
ಸಿಕ್ಕಿತುಮಾಗಿ-ತೋರಾತುಂಟೆ. ಈಗ ಈ ರತ್ನವು ಎಲ್ಲಿರುವದೋ ಪುಂಡ್ರ
ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನಸಿಲಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂ ಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ!
ಆ ರತ್ನವು ಪಂಚಾತಲ್ಲೋಬಿ ಯೋಜನ ವಿಶ್ವೀರ್ಣವಾವ ಭೂಮಂಡಲ
ದೊಳು ಭನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದೆ
ಲ್ಲದೇ ಆ ರತ್ನವ ಲಕ್ಷಣವಂ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿಯಾದಕಾರಣ ಅದು ಗೊತ್ತು
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಯೋಗ್ಯನು ವೇಗದಿಂ ಪ್ರೇರಿಸಿದು ಇರುವುದೆ
ಲವು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೀಯಲು;

ಯಕ್ಷನು ಅಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನೋ ಹೊರಟು ಭೂಮಂಡಲಪಲ್ಲವಂ ಹು
ಡುಕಿ ನೋಡಿ ನು ತಿಳಿಯಂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೇ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದು, ರಾಜೇಂ
ದ್ರನಿಗೆ ವಂದನಮಂ ಮಾಡಿ ಮಾತಾರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾ
ದಂತೆ ಭೂಮಂಡಲಪಲ್ಲವಂ ಹುಡುಕಿಸೋಡಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪುಣಿಯಂ
ಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದೆನು ಮತ್ತು ಆ ಪುಣಿಯು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ
ಲ್ಲಿಯೂ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.
ಪಾತಲಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂ ನಿನಗೆ

ಅಸೌಖ್ಯವಾಚಕಾಬಾಹುಗಳೆಂಬ ಲೋಕತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ತಡೆ
ಮಾಡದೆ ತೆರಳಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಮಾಡಲಾಮಾತಿಗೆ ರಾಜೇಂ
ದ್ರನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ, ಯಜ್ಞನಂ ಕುರಿತು ನಾಳೆ ಉದಯದೊಳ
ರತ್ನವಂ ಸಾಧಿಸಲೋಸುಗ ತೆರಳುವೆನೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸುಮತಿ
ಯಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ, ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟಣಗಳ
ಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಯಾಸಪಟ್ಟಿರುವೆಯಾದರಿಂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಟಕ
ವಂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವನಾಗು. ನಾನು ಪಾತಾಳವಂ ಪೊಕ್ಕು ರತ್ನ
ವಂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು, ನುಡಿ
ಯಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಎಲೈ ಮಹೀವಲ್ಲಭನೇ! ಬಾಲ್ಯ ಮೊದಲುಗೊಂಡು
ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಂಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದವನಲ್ಲ ಮತ್ತೂ
ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಮಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರುವುದು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಶ್ರಮವಡುತಲಿರು
ವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂ ನಿನ್ನ ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ಇರುವಂತೆ ಅವ್ವಣೆಯಂ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಂತ್ರಿ
ಯಮಾತಂಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ! ನಾನು ನಿನ್ನಂ
ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂ ನಾವೀ
ರ್ವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯಾಣವಂ ಮಾಡುವಾ, ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ
ಯೋಳಮೃಷಾನ್ ಭೋಜನಂಗೈದು, ಸಂತೋಷದಿಂ ಮುಖನಿದ್ದೆ
ಯಂ ಮಾಡಿ ಮಾರಸೇ ದಿನ ಸ್ವರೋದಯವಾಗಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು
ಮಂತ್ರಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸ್ನಾನ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ, ಅಪಘ್ನ
ರತ್ನಾಭರಣಮುಕೂಲಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಧನುರ್ಬಾಣಂಗಳಂಗೊಂಡು
ಕೂರವದ್ಮಾದಿಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಲೋಸುಗ ವಜ್ರಾಖನು ತೆರಳದಂತೆ
ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಹೊರಟು ಯಜ್ಞನಂನೇರಲಾ ಛಾಯಾಗುವ್ವನು ಪಕ್ಷಿ
ರಾಜನಂತೆ ಗಗನದೊಳನಡೆಯುತ ನದೀನದಂಗಳಂ ವನವರ್ಷತಂ
ಗಳಂ ತೋರಿಸುತ, ಮತ್ತೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುತಲಿರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳ ವಿವರ
ಗಳಂ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳುಹಿಸುತ, ಒಹುದೂರಬಂದು
ಗಂಗಾನದಿಯಂ ಕಂಡು, ಇದೇ ಭಾಗೀರಥಿನದಿ ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು;
ಅದಂ ಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಜಗತ್ಪವನೆಯಾದ ಭಾಗೀರಥಿಯಲ್ಲಿ

ಸತ್ತಾ ನವಂಮಾಡದೆ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ-ಪೋಗುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಸುಮ
ತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಆ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷನಿಂದಿಳಿದು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳಂ ನೆರ
ವೇರಿಕೊಂಡೊಲಿನಂತೆ ಈರ್ಧರೂ ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ,
ಹೊರಟು ಹಿಮವಂತನಂ ದಾಂಟಿ ಪೋಗುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದೋಳ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಒಡೆದು ಪೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನೇನೆ
ಯ ಕೊಂಬೆಯ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ, ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿ
ರುವುದು, ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲವೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪೋಗಬಾರದೆಂದು ಮನದೋಳ್
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಯಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಗಗನದೋಳ ಅಡರೂ ಎಸಲಾ ಯಕ್ಷನು
ರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಗಗನವಂಸ್ತೆವಲೂ, ಆಗ ರಾಜೇಂ
ದ್ರನು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ
ರಾಕ್ಷಸರು ಸುರಾಯುಧಂಗಳಂಧರಿಸಿ, ಅಟ್ಟಹಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕೋಟಿ
ಯಂತೆ ಸುತ್ತವರಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬತ್ತೊತ್ತಿಪೋಗಿ, ಅಗ್ನಿಹವಲಿಯಂ
ಕಂಡು, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಬರುವ ಆನೆಗಳಂತೆ ವಿಮುಖರಾಗಿ ನೋಡಲು ನಿಂತ
ಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಎಂದಿನಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿರುವುದು, ಮತ್ತೊ ರಾಕ್ಷಸರ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಜಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿ ಮೆರೆಯು
ತ್ತಿರುವುದಂ, ಸಹ ಕಂಡು, ಅವರ ನಿಧಾನವಂ ತಿಳಿಯದೆ ಒಂದು ಹ್ವಣ ಆ
ಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನು ಇಲ್ಲಿ ತವ
ನಂ ಗೈಯುತ್ತಿರುವನು, ಅದಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವಂ ಮಾಡುವುದು ರಾಕ್ಷಸರ
ಸ್ವಭಾವವಾದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಥೆ ದುಷ್ಟರಂ
ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಾವವರಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಧರ್ಮವಂ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಹತ್ತಿ
ಬರಿಗೆ ಧರ್ಮವಾದೆ ಕಾರಣ, ಈಗ ಈ ರಾಕ್ಷಸರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸುವದೇ
ಯುಕ್ತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ವೇಳ
ಲಾಮಂತ್ರಿಯು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ದುಷ್ಟರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಶಿಷ್ಟರಿ
ಪಾಲನೆಯಂ ನೀನು ಮಾಡಿದರೆ, ಈಗನಾವು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯವು
ಅನಾಯಾಸದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ. ಅದುಕಾರಣ
ಈ ದುರಾತ್ಮರಂ ಶಿಫಾರದಿಂ ಸಂಹರಿಸುವುದೇ ಯುಕ್ತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ನೆಯಂ ಮಾಡಲು; ಅದಂ ಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು,

ಎತ್ತೈ ಭೂಯೋಗುಪ್ತನೇ! ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಈ ದೈತ್ಯರು ಇರುವ ಬಳಿ
ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೋಳ್ ಉನ್ನತರಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ
ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಇಳಿಯುವದೆಂದೆಸಲು, ಅದೇಪರಿಯಾಗಿ
ಯಕ್ಷನು ಆಹ್ವಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು, ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಉನ್ನ
ತವಾದ ಪ್ರದೇಶದೋಳ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ತಾನು ಅವರ
ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ನಿಲ್ಲಲು.

ಆಗ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಧನುವಂ ಪಿಡಿದು, ಟಿಂಕಾರವಂ
ಮಾಡುತ್ತ ಗಿರಿಗಳೆವರುವಂತೆ ಸಿಂಹನಾದವಂ ಮಾಡಲು, ಆ ಧ್ವನಿಯಂ
ಕೇಳಿ, ಎದೆ ಒಡೆದು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು, ಆಯುಧಗಳು ಬಿಡು
ಟು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೋಡಿ, ಸಮೀಪದೋಳ್ ಸಂತಿರ್ದವ ಸುಂದರಾ
ಕಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋಡಿ, ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂಪಾಗಿ ಇ
ದೇನು ಆಚ್ಚರಿಯು, ನರಿಯು ಬಂದು ಬೇರುಂಡಗಳ ತಂಡಗಳಂ ಚೆರೆ
ಸುವಂತೆ ಈ ಧನುಸ್ಸುಮಾತ್ರದವನು ನಮಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಸಿಂಹನಾದವಂ
ಮಾಡುವುದು ವಿಪರೀತಕಾಲವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಅವರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಇ
ತಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚಿಸಿ, ನಾಲ್ಕು ಜನ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಪರೀಕ್ಷೆ
ಗೋಸುಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು
ಆಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಕಂಠ ನಾಲ್ಕು
ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಅವರಂ ಸಂಹರಿಸಲು, ಅದು ಕಂಡು ಮಿಕ್ಕಾದ ರಾಕ್ಷ
ಸರು ಈ ಮಾಸವನಂ ಸಂಪೂರ್ಣನೆಂದೆಣಿಸಿಕೂಡದು, ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿ
ರುವನೋ, ಅವರೇನಾಯಿತ್ತು ನೋಡುವಾ, ಎಂದು, ಇವನಂ ಸಂಹರಿಸುವೆ
ವೆನುತ ಬಾಣವರ್ಷಂಗಳಂ ಕರೆಮುತ್ತ, ಸುತ್ತಲೂ ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಬರು
ತ್ತಿರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವರಂ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡಲೂ,
ಅದು ಕಂಡು ದೈತ್ಯ ಸೇನಾಧಿಪರಾದ ಮಹಾರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಕೋಪ
ಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಬಾಣಂಗಳಂ ಮಳೆಗರೆವಂತೆ ಕರೆಮುತ್ತ
ಮಿತಿಮೀರಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಆಗ ಮಹಾಶೂರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
ದ್ರನು ಅವರ ಸಾರಥಿಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಿರಾಯುಧರಂ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು
ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಚಿಂತೆಯಂತಾಗಿ ಉರವಣಿಸಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು;

ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಶರಗಳಿಂದವರ ಶರಗಳಂ ತೆರಿದು, ಸರಿ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಮರದೊಳ್ ತನ್ನ ಸೇನೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿವೆ- ಕವಾಲಕೇತುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇನಾಧಿಪನು ಇವರೆಲ್ಲರ ನುಡಿದು ಬಿದ್ದುಡುಂಕಂಡು, ಕೋವಗೆ ಒಂದು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂದು, ಎಲೋ ಸರಾಧಮನೇ! ಈ ಹುಡುಗರು ಹೊಡೆದು ಗೆದ್ದೆನೆಂದು ಗರ್ವವಂ ಮಾಡಬೇಡ, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕಾಳಗವಂ ಕಾದಿ ಬದುಕುವರು ಮೂರು ಶೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸನ್ನ ಆಹಾರವೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೊಡೆಯುವವಕ್ಕೆ ಕೈಯಾರದು, ಈವರಿಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ದುರ್ನಡತೆಗಳಂ ನುಡಿಸಿ ನನ್ನಂ ಪ್ರಾಣವೆ ರಕ್ಷೆಬಿಡುವೆನು, ಬ್ಯಾಗ್ರಾಣೀ ಎಲ್ಲವರೂ ಬಸಕು ಎಂಬ, ನುಡಿದುಬಾವನತಂಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕೋಪನಂಕಾಳಿ, ಎಲೋ ಬಾಳ ರಾಕ್ಷಸನೇ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಂಬಂತೆ ಬೊಗಳದಿರು, ಎಸುತ ಮೂರು ಬಾಣಗಳಿಂದವನ ಸಾರಥಿಯ ಶಿರವಂ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮುರಡು ಬಾಣಗಳಿಂದ ರಡವಂ ರೇಣುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣವಂ ಬಿರುಕಾಗಿ ಬೀರಲು, ಆ ಬಾಣಂ ಆಕವಾಲಕೇತುವಿನ ತಲೆಯಂ ಉರುಳಿಸಿ ಸುಲಕ್ಕೆ ಕೆಡೆವಲು, ಬಳಿಕ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವನ ಸೇನೆಯನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಕಾಣವಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಗುತೆ ನಿಂತಿರಲು, ಅದುಂಕಂಡೆ; ಕರುಳನ, ರಾಮಾಸ್ತ್ರಸಿ, ರಕ್ತಮುಖನೂ, ದುಸ್ಸಹನೂ, ಈ ನಾಲ್ಕು ನಂನಿ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸರು ಸಕಲಾಯುಧಂಗಳಂಧರಿಸಿ, ಅಭೀದ್ಯಕವಚಂಗಳು ಲೊಟ್ಟು, ಇವನ ಕಂಠ ಗೆಡಿಸುವೆವೆನುತ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟು ವ ರಥಗಳನ್ನೇರಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಬಂದೇ ಕಾಲದೊಳ್ ಸಕಲಾಯುಧಂಗಳಂ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಘಾಯವಡೆದು, ಕಣ್ಣುಕಿಂಪೇರಿ, ಕೋವರು ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗಿ ಇವರು ಸಾಧಾರಣರಲ್ಲವೆಂದರಿತು, ಸುಮತಿಯು ಕೈಯೊಳದೊ ಚಂದ್ರಹಾಸವಂಗೆೊಂಡು ಬಾಳಯುವನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದ ಆನೆಯಂತೆ ನಿಮಿ ಸಾರ್ಧದೊಳ್ ಅವರೆಲ್ಲರಂ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ತೆರಿದು ಕೆಡೆಂ ಹೊಸತಾಗಿ ಬಂದು ರಕ್ತದ ಸಮುದ್ರವಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಲು, ಆಗ

ಹತಶೇಷರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಂ ಬಿಡುತು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಓಡುತ, ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ, ಸಂತೆಕಂಡು ಭಯಂಗೆೊಂಡು ಓಡಿಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸಿಂತಿದ ಸುಮತಿಯೂ, ಯುಕ್ತನೂ, ಈವರೂ ರಾಜಕಂಠೀರವನ ವರಾಕ್ರಮವಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವ ಕಾರವಂ ಕಾಣದೇ, ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಭೂವಲ್ಲಭನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯು ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದ ರಣಭೂಮಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ತಂತಮುಖನಾಗಿ ತಪವಂ ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಾವಿರುಷನಂ ಕಂಡು, ಈತನಗೋಸುಗವಲ್ಲವೇ, ನಾವು ಈ ದುಷ್ಟದಾನವರಂ ಸಂಚರಿಸಿದಮು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಹಾವಿರುಷನು ಬಹಿರ್ಮುಖನಾಗುವ ವರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಕಾದಿದೊ ಈತನ ಅನುಗ್ರಹವಂ ವಡೆದು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು, ಮತ್ತು ಈತನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಂ, ಈತನು ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡುವ ವರಿಯಂ, ರಾಕ್ಷಸರು ಬಂದು ಬಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಂ ನಹ ತಿಳಿದು ಈ ಮಹಾವಿರುಷನೇ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳುವದಯುಕ್ತವೆಂದು ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು, ಪೇಳಲಾವಂತ್ರಿಯು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ತಾವು ಆಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಪರಮಾಂತೋಷವಾಯಿತು, ಮತ್ತು ತಾವು ಪೇಳಿದ ಪರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಆ ವನದೊಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಯುಕ್ತನು ತಂದಿತ್ತ ಮಧುರವಾದ ಫಲಂಗಳಂ ಸವಿಯುತ, ಆ ಮಹಾವಿರುಷನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನೇ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ * * * *

ಕುಂಡಲಿಕಯುಖಂಡವರೂ ಪುಂಡರೀಕಭಂಡುಖಂಡಲಜ್ರಮುಖಿನಿಲ ಸುರವರವರಿಭವ ಪರಿಣತಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡಮುಂಡಖಂಡನನಿವುಣ ಕೋದಂಡ ಕುಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರಭೂಪಾಡಂಡವಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡವಿಕಾಕುಟಾಕ್ಷನೀಕ್ಷಣವ್ರದರ್ಧಮಾನಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ನತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಸಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಪಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯನಿರ್ಮಾಣಧೌಲೇಯಘಟಕಾಶತಗ್ರಂಥನಿನಿನ ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧ

ನಮೂನೆಯಾಗಿ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೆಯಾಗೋತ, ಅಷ್ಟಲಾಯನಸೂತ್ರ
 ಪೂಜಾಧಿಪ, ಚಾತುರಾಜಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ, ಸರಪತಿವಿರುದಮಾಚೀಶೂರಪು
 ರಮಾಧೀಶ ೩೩೩ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರ
 ನಾಗರಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸತಿಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ಸವೀನಕೃತಿ
 ಮೋಕ್ಷ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿನಯದೊಳ್ ಹನ್ನೆರಡು ಭಾ
 ರ ಭಾಗಾರವಂ ಕೊಡುವ ಒಂದು ರತ್ನವಂ ತರುವೆನೆಂದು ಪಣನಂ ಬಿಟ್ಟಿ
 ಯಿದಾರವಂಸ್ಥನಿ ವಿಹ್ವಾಸಾಗರನು ಮುಖದಿಂದ ನವರತ್ನ ಪರಿಕ್ಷಾಲಕ್ಷಣ
 ನು ಕೇಳವದ್ದು, ಕಪಾಲಕೇತು ಮೊದಲಾದರಾಕ್ಷಸರು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು,
 ನಂದಲಾದವಂ ಬಿಟ್ಟಿರುವನು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆ. ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣ
 ನು ಮಂಗಳವಹಾ

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆ ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣ.

—: ೦:—

ಇಪ್ಪತ್ತೆ ನೇಯು ಅಶ್ವಾಸ ವಾಕ್ಯಂ ಭೃಗು.

ಮಿತಾಮಣಿವಣ.

ಶ್ರೀ ಚಾತುರಾಜಿಕಾಬಾಹ್ಯನಮಃ.

ಅನಂತರವಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನದ ಮೇಲೆ ವಸಿಸ್ತ ಪುತ್ರನಾದ ಪುರುಷ
 ವ್ಯಾಗನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವಂ, ರಾಕ್ಷಸರು
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದುಷ್ಕಾರ್ಯವಂ ನವ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ತಿಳಿದು, ಈ
 ಮಹಾವಿರುದ್ಧವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿ
 ದ್ ಶಿವಾರಾಧನೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಸಾದವಂ ಕೈಕೊಂಡು
 ಬಹಿಮುಖನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕಂಡು,
 ಈತನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವಂ ನೋಡಿದರೆ, ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನಿಂದ ಮಾಡ
 ಲುಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣನೆಂದೆಣಿಸಕೂಡದು, ಈತನು ಕುಮಾರ
 ರಾಷ್ಟ್ರಮಿಯೋ, ಪುರಂದರನೋ, ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೋ, ಪರಶಿವನೋ,
 ಮತ್ತು ಆರು ಮುಖವಿಲ್ಲದಿರುವದ್ದರಿಂದ ಪಣ್ಣುಖನಲ್ಲ; ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣು

ಯುದ್ಧದಿಂದ ಇಂದ್ರನೆಂದೆನ್ನಕೂಡದು, ನಾಲ್ಕು ಭುವಂಗಳಲ್ಲದ್ದರಿಂದ
 ವಿಷ್ಣುವೆಂದೆಣಿಸಕೂಡದು, ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರ
 ನೆಂದರಿಸಲಾಗದು, ಈ ಪರಿ ಸಾರಸವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಪತಿಗಳು
 ಕೂಡ ಶಕ್ತರಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದಿಂತನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಂಪೂರ್ಣಪ್ರಸಾದ
 ದಿಂದ ಮಹಾವಂಶೋತ್ಪನ್ನನಾದ ಜ್ಞತ್ರಿಯನಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವೆ ನಂದ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪುರುಷ
 ಮೃಗನು ಬಹಿರ್ಮುಖನಾದನೆಂದರಿತು ಸರ್ವಜಪವಂಶೈವ ಮಂದನೆಯಂ
 ಮಾಡಿ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಗಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಆಗ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಯಾದ
 ಪುರುಷಮೃಗನು ಭಕ್ತಿ, ವಿಸಯ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಕೌ
 ರ್ಯಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು
 ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿ, ಎಲೈ ರಾಜಕುಲತಿಲ
 ಕನೇ! ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ದೇಶವ್ಯಾವು? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಕಾರ
 ಣವೇನು? ಮತ್ತು ದಿಕ್ಪತಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಈ ದೈತ್ಯರೊಡನೆ
 ಯುದ್ಧವೆಂದಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಶ್ರಮವಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?
 ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೇಳೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾ ರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವ
 ನೇ! ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರತ್ನಪುರವೆಂಬ ವಟ್ಟಣವಿರುವುದು, ಆ
 ಪುರವನ್ನಾಳುವ ಸೂತಕಿತ್ರ ಪುಷ್ಕರಾಯನ ಕುಮಾರನಾದ ನನ್ನಂ
 ಸುಗಂಧರಾಜನೆನ್ನುವರು, ಮತ್ತು ಕಳಿಂಗಾಧಿಪತಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳ
 ಸ್ವಯಂವರ ಮೊದೋತ್ಸವಕ್ಕೊಕ್ಕೊಸುಗ ಸಕಲ ಭೂವಾಲಕರಂಕರಿಸಿ
 ಇದ್ದನು, ಅವರಂತೆ ನಾನೂ ಪ್ರೇರಿದನು, ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕು
 ಮಾರರುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸ್ವಯಂವರ ಸಭಾಮಂಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಕಲ
 ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಬಟ್ಟುಗೂ
 ಡಿಸಿ ಬಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ಕೋಭಿಸುತ್ತ, ಸಕಲ ರಾಜಕು
 ಮಾರರುಗಳೆಂಬ ಮಿಾನುಗಳಂ ತನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಣುನೋಟಗಳೆಂಬ ಬಲಿಗ
 ಳಂ ಬೀರಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತ, ರತಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿರುವ ಆ ಕಳಿಂಗರಾಜಪು
 ತ್ರಿಯು ಬಂದು ನಿಂದು, ತನ್ನ ಸಖೀಮುಖದಿಂದ ಮದ್ರವೇನೊದಲಾಡ

ಎಂಟು ಪಣಂಗಳಂ ಪೇಳಿಸಿ, ಅದು ತಂದಿತ್ತು ಭೂಪತಿಯೊ ತನ್ನಗೆಪತಿಯು
 ಮಿಗಿಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಂದೆಗೆನಮಾಸರೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಲಾಗಿ
 ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಪ್ರಸಾದಮಾಡಿದಂ ಕಂಡು, ನಾನು ಹೃತ್ತಿಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಅವ
 ಕೀರ್ತಿಬರಬಾರದೆಂದು ಪಣಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದೀವೆನೆಂದು ಶಪಥವಂ ಮಾಡಿ
 ದ್ವಿಇದುವರಿಗೆ ವಜ್ರಪಣ, ಗಜಪಣ, ಅಶ್ವಪಣವೆಂಬ ಮೂರು ಪಣವಂ
 ಸಾಧಿಸಿತಂ ದಿತ್ತು, ನಾಲ್ಕನೇ ಪಣವಾದ ದಿನದಿನದೋಳ್ ಹನ್ನೆರಡುಭಾ
 ರಭಂಗಾರವನ್ನೀವ ರತ್ನವಂ ನಕಲ ಭೂಮಂಡಲವಂ ಹುಡುಕಿ, ಎಲ್ಲಿ
 ಯೂಕಾಣದೆ ಪಾತಾಳವಂ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡುವಾಯೆಂದು ಮಂತ್ರಿಮಾಡ
 ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಯಕ್ಷಸನ್ನೇರಿಬರುವಾಗ ಈ ದುಷ್ಟದಾಸರೆಲ್ಲ ಒ
 ಟು ಗೂಡಿ ಸಿಮ್ಮ ತಲೇವಿಘ್ನವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿ
 ಪರಿಪರಿಸಾಗಿ ಮಾರ್ಗಪಿಗವನ್ನಾಡಿತ ಆಭಿಷೇಕವಂ ಕಂಡು, ನಿಮ್ಮ
 ತಲೇವಿಘ್ನವಾಗಬಾರದೆಂದು ಇವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ, ಅವರೆ
 ಲ್ಲರಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಸಿಮ್ಮ ಪಾಪದರ್ಶನವಂ ಗೈದು, ಮುಂದಕ್ಕೆ
 ತೆರಳುವಾ ಎದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚರಿಸತಾರ್ತು ನೀವು ಬಹಿರ್ಮುಖ
 ರಾದುದಂ ತಿಳಿದು ಬಂದೆನೆಂದು ವಿಸ್ತಾಪನೆಯಂಗೈದು, ಮತ್ತೊಂದು
 ರಂ ಕುರಿತು, ತಾವು ಯಾರು, ತಮ್ಮ ಆಕೃತಿಯು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿ
 ರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಏನು ನಿಮಿತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡುವಿರಿ?
 ಈ ದೈತ್ಯರು ಸಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ವಿಘ್ನವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಇಷ್ಟು ಪ್ರ
 ಯತ್ನವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
 ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿ ಪುರುಷವ್ಯುಗನು, ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರ
 ನೇ! ಕೇಳು ನಾನು ಬಂದಾನೆಂದು ಕಾರಣವಿದ ಎರಡು ಪರಿಯಾಗಿ
 ಪುಟ್ಟಿದನು, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ
 ಪರಶಿವನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ತನವಂ ಮಾಡುವನು,
 ಅವಂ ನೋಡಲೋಸುಗ ಇಲ್ಲಿರುವೆನು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ದೈತ್ಯರು ಬಂದು ಬಾಧಿ
 ಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣನಾದ ಪರಾಸು
 ರನು ಪರಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವಿದ ಕೊಬ್ಬಿ, ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂ ಜೈಸಿ,
 ಅಮರಾವತಿಯಂ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಅಳುತ್ತಿರಲು, ಪುರಂದರನು ಗುರುವಾದ

ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಉಪದೇಶ ಬಲದಿಂದಾ ವಲಾಸುರನಂ ಉಪಾ
ಯದಿಂ ಸಂಹರಿಸಲು, ಅವನ್ನೋಡಿ ಅವನ ಪುತ್ರನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು
ಚತುರ್ಮುಖನಂ ಕುರಿತು ತಪವಂ ಮಾಡಿ, ವನುಷ್ಯರಂ ಲಿಕ್ಕಿಸದೇ
ನೇವದಾನವರಿಂದ ಅವಶ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ವರವಂ ಪಡೆದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡೆ
ಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ, ಸಿಮ್ಮಂ ರಕ್ಷಿವೆನಂದು ಅಭಯವ
ನ್ನಿತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂವಾಗಿ ಸಮಯವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರ್ದು ಪುರಂದರ
ನಿಗೆ ದುರಾತ್ಮನಿಂದ ಬಂದ ಶಾಪವಂ ತಿಳಿದು, ಬಲಿ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ
ವರಂ ಸುರಾಚಾರ್ಯಂ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗುವ ಸಮಯದೋಳ್
ತನ್ನ ಸಮಂ ಬಡೆಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿಗೆಯಂ ಹಾಕಲು, ಇವರೊಡನೆ
ಪುರಂದರನು ಬಹುದಿನ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ, ಪಾರಗಾಣದೆ ಮಹರ್ಷಿಯ
ಶಾಪವಂ ನೆನೆದು, ಕಚಿಯೊಡಗೂಡಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಲೂ, ಆಕ್ಷಣವೇ
ಅವನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯಂಗಳಾಗಲೂ, ಆಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಇಂದ್ರ
ನಂ ಅವನ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕಾಣದೇ ಅಲ್ಲಿರ್ಲ ದೇವತೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಇಂ
ದ್ರನ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೋರಿಸಿ ಎಂಮು ನಿರ್ಬಂಧವಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ದೇವ
ತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ದಾನವನ ಉಪದ್ರವವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೇ ಚಿಂತಾವಣಿ
ರತ್ನವು ಸುರಾಚಾರ್ಯನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಬಲ್ಲಿವು, ನಿತ್ಯಾ
ವ ವಸ್ತುಗಳು ಏನಾದವೋ ನಮಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು,
ಅದು ಕೇಳಿ, ದುರ್ಧರ್ಷನು ವೊಡಲು ಗೊತ್ತಾದ ಮಣಿಯಂ ಸೌಧಿಸಿ
ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸೌಧನವನ್ನೊದಿ, ಬಳಿಕ ನಿಗಿಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ
ಎಲ್ಲಿರುವವೋ ಅರಸು ಸೌಧಿಸಿ, ಕತ್ರನಾದ ಪುರಂದರನಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ
ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಂದು ನ್ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇರುವ ಬಳಿಗೆ ದಂಡಿತ್ತಿ
ಬರುತ್ತಿತ್ತರಲೂ.

ಆ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿದ ಸುರಾಚಾರ್ಯನು ದುರಾತ್ಮನಾದ ದುರ್ಧರ್
ಷನು ಮಣಿನಿಮಿತ್ತ ನಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ತೋರುವಮು ಬರಿದೇ ಅವನೊ
ಡನೆ ವೇಚಾಡಿ ಫಲವೇನು, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಗುವನೆಲ್ಲ. ಅದು
ಕಾರಣ ಈ ಮಣಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ವರಾಣಸಿದ್ದೆಗೆ ಪ್ರೋಗಿ ಮಣಿ
ಯಂ ಅವನ ವಶವಂ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಸತ್ಯ ಲೋಕವಂ ಕುರಿತು

ತೆರಳಲೂ, ಆ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳಿ, ದುರ್ಧರ್ಷ ಮೊದಲಾದವರು ಸುರಾಚಾರ್ಯನು ಮಣಿಯಂ ಮರೆವಾಚ್ಚೇಕೆಂದು ಪೋಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವರಾಣಸಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆಯಂ ಹಾಕಿ, ಚಾರರಂ ಕಳುಹಿ ಕಾಳಗವಂ ಕಾದುವೆಯೋ, ಸುವತ್ತನೆ ಮಣಿಯಂ ಕೊಡುವೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಿಸಲಾಗಿ ಪರಾಣನು ಕೋಪಗೊಂಡು, ಹಾಗೆ ಜವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವುಮುಕ್ತವಲ್ಲನೆಂದು ತಿಳಿದು, ವಾಮುವಿನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಮಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಣಿಯು ಸನ್ನೆಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಾಯುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಪೇಳಲೂ, ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಆ ಮಣಿಯು ದಿಕ್ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರಂ ಹೊಂದಿ ಕಡೆಗೆ ನೈಋತ್ಯನ ವಶದಲ್ಲಿರಲೂ, ದುರ್ಧರ್ಷನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಚಾರಮುಖದಿಂದಿತಿಳಿದು ಕ್ರಮಮಾಗಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರಂ ಜಮುಗಿ, ನೈಋತ್ಯನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆಯಂ ಹಾಕಿ, ಮಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮವು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸ್ವಸಾತೀಯವನಾದರ : ಬಿಡುವು ನಿಲ್ಲ ರಣದೋಳ ಮಣ್ಣು ಕಾಲು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಲಾಗಿ ನೈಋತ್ಯನು ವರಾಣ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕಳಂ ಖೇಲಿಯಿಂ ಜೈನಿ ಬಂದಿರುವ ದುರ್ಧರ್ಷ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ನಾನೆಂತು ಜೈನುವೆನು, ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವೆಂದರೆ ಮಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲದೆ ತೀರದು, ಅಮಕಾರಣ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅವರಂ ಕರತಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಎದುರ್ಗೊಂಡು ಸ್ತೋಗಿ, ಪರಿವರಿ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವದವುಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕೋಪವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನದಿವ್ವಂತೆ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನೆಂದು ದುರ್ಧರ್ಷನ ಒಡಂಬಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಬೆತನವಂ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತೇಗಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಬಳಿಕ ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಬಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪೇಳಲು, ಆಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿಸಲು, ಅದಂಕೇಳಿ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿ ಆಹವಾ ! ಪ್ರಮಾದವಾಯಿತೂ, ಒಂದನಿನ ತಾವು ಮುಂದಾಗಿಬಂದಿದ್ದರೆ ಮಣಿಯು

ಸಿದ್ಧು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರಬಲ್ಲ, ಈಗಲಾವರೋ ನನ್ನಿಗೆ
ವಾರುಣೀ ಎಂಬ ಓರ್ವವಾಗಳು ಉಂಟು, ಆ ತರುಣಿಯು ಈ ಚಿಂತಾ
ಮುಣಿಯು ಕಂಡು ತನ್ನಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಅವಂಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮುಡಿ
ಯೋಳು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸುಖಯುತೊಡಗೂಡಿ
ಪಾತಾಳವಂ ನೈದಲೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಹಾನಾ
ಗಸೆಂಬ ನಾಗೋತ್ತಮನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಮರ್ಯವೆಂಬ ಸಮು
ದ್ರದಮೋಳು ಚತುರ್ಮುಖನು ಒಂದು ಭಾಗವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಕಲ
ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀರುಗಲಂ ನಿರ್ಮಾಣವಂಗೈದನು. ಉಳಿದ ಮೂ
ರು ಭಾಗವು ಒಂದಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವಂ ತಾಳಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ
ಲಿರುವ ಮಾಲಿನೀಯೆಂಬೋರ್ವ ಕನ್ಯೆಯು ಇರುವಳು, ಅವಳಿಗೂ, ನನ್ನ
ಪುತ್ರಿಯಾದ ವಾರುಣೀಗೂ ಪರಮ ಸ್ನೇಹವಿರುವ ಕಾರಣ ಈರ್ವರೂ
ಒಂದಾಗಿ ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಮಾಲಿನಿಯು, ಮುಣಿಯು ಕಂಡು, ನನ್ನ
ಮಗಳಂ, ಈ ಮುಣಿಯು ತನ್ನಿಗೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಹಾಗೆ ಅವಳು
ಕೊಡುವಳೆಲ್ಲನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ವಂಚಿಸಿ ಅವಹರಿಸಲೂ, ಆಗ ನನ್ನ
ಮಗಳಾದ ವಾರುಣಿಯು ಅದು ಆರಿಯದೇ ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು
ಹಿರದಲ್ಲಿದ ಮುಣಿಯು ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ, ಎನ್ನ ಸಂಗಡ ಪೇಳುವುದಕ್ಕೆ
ಭಯಗೊಂಡು ಮಾರನೇ ದಿನ ಆ ಮಾಲಿನಿಯ ಪುಂದಿರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ
ಮುಣಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳುಹಲೂ, ಮಾಲಿನಿಯು ಅವಂಕೇಳಿ, ತಾನು
ಮುಣಿಯು ಕಾಣೆನೆಂದು ಸುಡಿದು ನಿಷ್ಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಕಳು
ಹಲಾ ವಾರುಣಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರಾಯೋಪನೇಶವಂ ಮಾಡುವೆ
ನೆಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯೋಪಾಸ್ಯ ನೇವತೆಯಾದ ಮಹಾ
ಶಾಳಯೆ ದೇವಾಲಯದೋಳು ಮಲಗಿರುವಳು, ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೇನುಮಾಡು
ವೆನು, ನಾಗಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ ಸರ್ಪಂಗಳಂಸಿಗ್ರ
ಹಿಸಿ ಮುಣಿಯು ತಂದು ಕೊಡುವ ಸೌವರ್ಯ ಕಾರ್ಯವು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗುವದಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ದುರ್ಗವನೇ ! ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ನಿನ
ಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಬರುವರು ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುಕಾರಣ ನೀನು ಪಾತಾಳ ಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು

ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಸರ್ವಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ಮುಣಿಯಂ ಎನಗೆ ತಂದಿ
ತ್ತರೆ ಸನ್ನೆ ಮಗಳು ಬದುಕುವಳು, ಅವಳಂ ಆ ರತ್ನವಂಕೂಡೆ ನಿನಗಿ
ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವೇಳೆ ಮನ ಬವ್ವುವಂತೆ ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಲ್ಪ
ಳ ಮಹತಂ ಕೇಳಿ ದುರ್ಧರ್ಷನು ನಿಬಿಃಖಿತಿಯು ವೇಳೆದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜ
ಮೆಂದು ತಿಳಿದು, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಒಡಂಬಟ್ಟು, ಪಾತಾಳಲೋಕ
ಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಗುವೆನೆಂದು ವೇಳೆಲು, ಬಳಿಕ ಸ್ಥಿಮಿತ್ಯನು ತನ್ನ ಮಾತು ಸುಟ
ಮಾಗಬಾರದೆಂದು ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದ-
ಮಾರ್ಗದಿಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆ ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಹಾಶೇಷನಂ
ಕಂಡು ಸ್ವರ್ಗಾರ್ಥವತಿಯಾದ ಪುರುಂದರನಿಗೆ ದೂರವನು ಮುನಿಯಿಂದ
ಬಂದ ಶಾಪವಂ, ದೈತ್ಯದಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಅಮರವತ್ತೀಪಟ್ಟಣವನ್ನಾಕೆ,
ಮಿಸಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ, ಮತ್ತೂ ಇಂದ್ರನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿರುವಂ
ಕೂಡೆ ತಿಳುಹಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಪುರುಂದರನು ಒರುವವರಿಗೂ ದೇವಯೋಗ್ಯ
ಮಾದ ಈ ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂ ನೀನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮಹಾ
ಶೇಷನಮುದೆ ಇಡಲು, ಆಗಲಾ ಮಹಾಶೇಷನು ಅವನೋಡಿ, ಈ ಸ್ಥಿ
ಮಿತ್ಯನು ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮುಣಿಯಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರು
ವನೆಂದರಿತು ದೇವತೆಗಳ ಒಡವೆ ಸಮಿಗ್ಯಾಕೆ ಇದಂ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ನೀನೇ ಬಾಧ್ಯನೆಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಆ ಮುಣಿಯಂ
ಕೂಡಾಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾಶೇಷನು ಮುಂ
ತ್ತಿಯಾದ ಮಹಾ ನಾಗನೆಂಬುವನು ಆ ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂ ಕಂಡು ತನ್ನ
ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದೆಂದು ಮನದೋಳ್‌ಯೋಚಿಸಿ,
ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಸ್ಥಿಮಿತ್ಯನ ಸಂಗಡಲೇ ಬಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುಣಿಯ
ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳಿ, ಈ ಮುಣಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿ, ನಾನು ಇಂದ್ರನು
ಬರುವವರಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ಒಡಂಬಡಿಸಲಾಗ ಸ್ಥಿಮಿ
ತ್ಯನು ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಆಗಲೇ ಎಂದು ಆ ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂ ಆ ಮಹಾ
ನಾಗನೆ ಕರದೊಳಟ್ಟು ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಲು, ಆ ಬಳಿಕ ಆ
ಮಹಾನಾಗನು ಆ ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮ
ದಿಂ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯಂ ಕರೆದು ಎತ್ತಿ, ಮಾಲಿ

ನಿಯೋ! ಇದು ಕೋಗಿ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ತಂದಿರುವೆನೆಂದು ಬೇಳ, ಅವಳ ಕರದೊಳಡಲಾಮಾಲಿನಿಯು ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಾಮಣಿಯು ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲು, ಇತ್ತಲಾ ದುರ್ಧರ್ಷನು ನಮಸ್ಕ ಸೇನಾ ಸಮೇತ ನಾಗಿ ನಾಗಲೋಕವು ಪೊಕ್ಕು ಅಖ್ಯಾತವು ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿವೆ ನಾ ಗರೈಲರೂ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ, ಏನೋ ಮಹತ್ವಾದ ವಿಸತ್ತು ಬಂದಿರುವ ನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಮಹಾಶೇಷನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ದೈತ್ಯರು ಬಂದಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ವೇಳಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ, ಆ ಮಹಾಶೇಷನು ಕಾಕೋಟಕನೆಂಬ ನಾಗನಂ ಕರದು ದೈತ್ಯರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೇನು, ಅದು ತಿಳಿದು ಬಾರದೊ ಕಳುಹಲು, ಆ ಕಾಕೋಟ ಕನು ಬಂದು ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಕಂಡು ಅವನು ಬಂದಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತ ವೆಲ್ಲವು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮಹಾಶೇಷನ ಸಮೀಪ ವನ್ನೆದಿ ಕೈಮುಗಿದು ಎತ್ತಿ ಮಹಾರಾಜನೇ! ಮೊಮ್ಮ ನೈಖತ್ಯನು ತಂದಿದ್ದ ಮಣಿಯು ಮಹಾನಾಗನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆಯಂತೆ, ಅದಂ ಕೊ ಟ ರೆ ನುಮ್ಮನೇ ಹೋಗುವೆನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಈ ನಾಗಲೋಕವು ನುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ದುರ್ಧರ್ಷನು ನುಡಿದನೆಂದು ವಿ ಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಆದಿಶೇಷನು ಅತ್ಯಂತ ಆಗ್ರಹ ನಿಂದ ತನ್ನ ಮೂತ್ರಿಯಾದ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕರದು ಎಲಾ ಮಂದಮ ತಿಯೇ ನೀನಿಂತು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೇ, ನಾನು ನಿರಾಕರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವಂ ನೀನಿಂತು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ ಎಲಲಾ ಮಹಾನಾಗನು ಎಮ್ಮ ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ ಮಗಳ ಮೇಲಣ ಮ ಹತೆಯಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯವಂ ಮಾಡಿದನು, ನನ್ನ ಅವರಾಧವಂ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮುಂದೆ ನೀನಿಂತು ಅವ್ಯಾಜಿಯಂ ಕೊಡುವೆವೋ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆ ಯುವೆನೆಂದು ಕಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರೆ ಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗ ಆಡಿ ಫಲವೇನು, ಈ ಗ ಬಂದಿರುವ ವಿಸತ್ತುಗಳಂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಡೆಮಾಡಕೂಡದೆಂ ದು ನುಡಿಯುವ ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನೊಡ್ಡಿ ಮಹಾಶೇಷನು ತನ್ನ ಮೂತ್ರಿ ಗಳಂ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಮಹಾನಾಗನು ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ

ಕಾರ್ಯವು ಅನರ್ವಕ್ಕೆ ಆಕರಮಾಯಿತು, ಅವೆಂತೆನೆ—ಈಗ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿರುವ ದುರ್ಧರ್ಷನಿಗೆ ಮುಣಿಯುತ್ತರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾವಾಗಿ ದೇವ ತೊಳೊಡನೆ ಧೈರವನಂ ನಂಬಿಸುವಂತಾಗುವುದು, ಮುಣಿಯಂ ಕೊಡ ಬಾರದೆ ಆ ಪಾನವನು ನಾಗಲೋಕದಂ ಹೋಗಿ ಪಡಿಸಿ ಮುಣಿಯಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗುವನು, ಅದುಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉಪಾಯ ಬು ಬ್ಯವಂತೆಂತೆಂದರೆ—ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚರಾಚರವಾಕ್ಯಗಳೇ ವೊಡಲಾಗಿ ಪುರು ಷೋತ್ತಮನವರಿಗೂ ಯಾವ ದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಬಲ್ಲಂಫಲು ನಡೆಯುವವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲನೋ; ಅಂಥಾ ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಪಶುವತಿಯು ತಾನಾದರೂ ಬಂದುವೆಳೆ ಭಕ್ತರವಶವಾದಾನು, ತನ್ನ ಉಪಾಸನೆಯಂ ಮಾಡುವರಂ ಪರಾರ್ಥಿಸರಂ ಮಾಡಲು, ಅವೆಂತೆನೆ—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೋ ಕಾಸಕಲೇ ಸಮುದ್ರವಂ ಪಾನವಂ ಗೈದು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಂ ತಲೆಕೆ ಂಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥರಾದರೂ, ಅವರಿಂದಲವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಭಕ್ತನಾದ ಪುರುಷವ್ಯುಗನು ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆಸ್ರಮವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು, ಅವನಂ ಹಿಡಿದು ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಮಹಾ ರಾಗನ ಕನ್ಯೆಯಾದ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನನಹಿ ತಮಾಗಿ ಕೊಡುವೆವು ಎಂದು ಆ ವೈತ್ಯನಂ ಒಡಂಬಡಿಸಿದರೆ ದುರವಂ ಕಾರಿಯಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ತನ್ನ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ಇದು ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯ ನೆಂದು ಒಡಂಬಟು ಪುರುಷವ್ಯುಗನಂ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಣಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಹಿಡಿಯುವವಕ್ಕೆ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿ ಅವನ ತಪೋಹವ್ಯ ಲೆಯಿಂದಹಿ ಪೋಗುವನು, ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಾಯನು ಗೈವನು, ಅದು ಕಾರಣ ಈ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಈಗ ನಾವು ಯೋಚಿಸಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಒಡಂ ಬಡಿಸಿ ಕಳುಹುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅವುಣಿಸುನ್ನೀವೆಂಬ, ಆ ಮಾ ತಂ ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಂಥೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಾಗಿ ಈ ಘಾಹಾನಾಗನಂ ಮುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನನ್ಯಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಾ ಭರಣಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ದುರ್ಧರ್ಷನಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಂದ ಸದ್ಗುಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜನು ದೇವದ ಮಾತು ಗಳಂ ವಿತ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಅವಂ ಕೇಳಿ ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನು ನಂ

ತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತಾಗಲೀ, ಪುರಾಣಮೃಗನಂ ಮೂ
ರಾದಿನಲ್ಲಿ ತಂದೀನೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಬಂದಿರುವ ನಾಗ
ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭೋಲೋಕವನ್ನೆತ್ತಿದಿ, ನಾಸಿ
ರುವ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸರ್ವಸಾಹಸವಂ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಬಂದು. ಯೆತ್ನ
ವು ಸಾಗದೆ ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಪಾತಾ
ಳವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೋಗಮಿಲ್ಲದೇ, ಸಮಯವನ್ನೋಡಿ ಕಾರ್ಯ
ವಂ ಮಾಡುವಾ ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಎನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಸ್ವಾರ್ಥಿನವಾಗಿರು
ವುಮೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾನಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಲ
ವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಕಲ ಭೂವಾಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ
ಹತ್ತ ಸುರಾ ಸಮುದ್ರಗಳ ವಾಙ್ಮವಲ್ಲಿರುವ, ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಯೋಜನ
ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪವಂ ಕಂಡು ಅನರ ಮಸ್ಯವಶ್ಚಿ ಧ್ವಜಸ್ತಂ
ಭದಂತೆ ಕಾಣುವ ಸಾವಿರದ ನೂರು ಯೋಜನ ಉದ್ದವಾಗಿರುವ, ಅನೇಕ
ಮಾದ ಕೋನೆಗಳು ಕೂಡಿ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಎನ್ನೂರು ಯೋಜನ ಸ
ಸ್ಮಾರವಾಗಿಯೂ, ಗರುತ್ಮಂತನಿಗೆ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಯಲಗದ
ಮಾರವಂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜಾರಿಸಲು, ಆ ದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಪುಸ್ತಂ
ತಕಾಯನೆಂದು, ಮತ್ತೂ ಆತನಿಗೆ, ಶ್ವೇತ, ಹರಿತ, ಜೀಮೂತ, ರೋ
ಹಿತ, ವೈದ್ಯುತ, ಮಾನಸ, ಸುವ್ರಭಾ ಎಂಬ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿರು
ವುದಂ, ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ದ್ವೀಪವಂ ಏಳು ಖಂಡವಂ ಮಾಡಿ, ಬಬ್ಬೊ
ಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಖಂಡದ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನಿತ್ತ, ಆ ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಅನ
ರವರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಇರುವುದಂ ತಿಳಿದು, ಕುಮುದ, ಉತ್ತರ, ಬಲಾ
ಹಕ, ದೋಣ, ಕಂಕ, ಮಹಿಸ್ವ, ಕಕುದಂತವೆಂಬ ಏಳು ಪರ್ವತಂ
ಗಳು ಏಳು ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಮರಾಧಾಪರ್ವತಗಳೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಆ
ಏಳು ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವತ್ಸೇಕವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ, ಸುರ
ಸಾ, ಅಮೃತಾ, ಚಂದ್ರಾ, ತೃಪ್ತಾ, ಕುಕ್ರಾ, ವಿಲೋಚನೀ, ಸಮ್ರ
ತಾ ಎಂಬ ಏಳು ನದಿಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ, ಮತ್ತೂ ಆ ಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಪು
ಷ್ಕರ, ವೀರ್ಯಧರ, ವಸುಂಧರ, ಇಭ್ರಧರರೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರು
ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಚಂದ್ರನ ಉಪಾಸನೆಯಂ ಮಾಡುವುದಂ ತಿಳಿದು,

ಮತ್ತೂ ಈ ದ್ವೀಪವಂ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಸುರಾಸಮುಪ್ರಸುತು ಮತ್ತು ವರದಿರುವದಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಕೂಡಿ ಪರಪರನಾಗಿ, ತಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಜನರು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕೂಡಿದರೂ ವಾಸವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದ್ವೀಪವು ನಿಾಲವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಮುಯಾಸುರನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಾವಿರಯೋಜನ ಅಗಲವಾದ ಪಟ್ಟಣವಂ ಆ ಸುರಾಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಂಗೆಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಂ ನಿರ್ಮಾಣವಂಮಾಡಿಸಿ, ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಉಗ್ರಪುರವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು, ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸವಿವಾರನಾಗಿರುತ್ತಾ, ಮತ್ತೂ ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲರೂಪರುಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಬುಡುಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ವೆಂವಲಾದವರಂ ಪೀಡಿಸುತ್ತ, ಮಹಾನಾಗನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯಂ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂಕೂಡ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಕಾರ್ಯಾಂತರವು ತೋರದೇ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ತನ್ನ ಉಗ್ರಪುರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸವಂಮಾಡುತ್ತ ಸಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತ ದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗೆ ವಿಘ್ನವಂಮಾಡುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಪ್ರತಿದಿನವು ತಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸಸೈನ್ಯವು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗೂ, ಶಿವಾರಾಧನೆಗೂ ಕೂಡ ವಿಘ್ನವಂಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರೆ, ಒಂದುಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆೊಂಡು ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಸಂಗತೆ ಬರುವೆನು, ಆಗ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು, ಮಾಲಿನಿಯೂ ನಹಾ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದೆಂದು ಮರಾಲೋಚನೆಯಂಮಾಡಿ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಘ್ನವಂಮಾಡಿಸುತ್ತಲಿರುವನೂ. ಅವರ ನೆಲ್ಲರಂ ಮಹಾಸಮರ್ಥನಾದ ನೀನು ಸಂಹಾರವಂಮಾಡಲು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಂಸೈದಿವರು, ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವ ದುಷ್ಟರಾದ ವಾಸವರಂ ಪರಶಿವನು ನಿನ್ನೆ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿಷ್ಯಾನು ಸಂಸಯಿಲ್ಲ, ಎಲೈ ರಾಜಕುಮಾರನೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿರಕ್ತನಾದ ನಾನು ಏನು ಉಪಕಾರವಂಮಾಡುವೆನು, ನಿರಂತರವೂ ನೀನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೈಗೂಡಿಬರುತ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಂಮಾಡುವೆನು ಇದೇ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವೆಂದು ವೇಳಿ, ಮೌನ

ದಿಂದಿರಲೂ. ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯ ಪೊಗವಂ
ನೋಡಿ, ವೊಡಲು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಈ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸರೆಂ ನಿಗ್ರ
ಹಿಸಿ ಈ ಮಹಾವುರುಷನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಷ್ಠುವು ಚಾರವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ
ರಿಂದ ನಮಗೆ ಇದ್ವಾರ್ಥವಾದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಇರುವುಳಿಯು
ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಆ ರತ್ನವಂ ಈ ಮಹಾ ವುರುಷನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ
ಗೊಡ್ಡು ತರುವೆನು ಎಂದು ನುಡಿದು, ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಈ ವುರುಷ
ವ್ಯುಗನು ಫಲಪ್ರಪ್ತಂಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ಮಾವು ಮೊದಲಾದ
ವೃಕ್ಷಂಗಳೆಂಬಿಷ್ಟು ಈ ಬಿಬ್ಬವೃಕ್ಷದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು
ಕಾರಣನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಇದು ಆ ಮಹಾವುರುಷನಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬೇ
ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮತ್ತೂ ಆ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ ಆತನು
ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಮಹಾನುಭಾವನೇ! ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ, ಚಿಗ್ಗಿರುವಲೂ,
ಫಲಪ್ರಪ್ತಂಗಳಿಂದಲೂ, ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮಾತನಾಡುವ
ಗಿಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿರುವ ರಮಣೀಯವಾದ ಮಾವು ಮೊದಲಾದ
ವೃಕ್ಷಗಳೆಂಬಿಷ್ಟು ಈ ಬಿಬ್ಬವೃಕ್ಷವಂ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವೇನು, ಅವಂ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಮಾಡಲಾ
ವುರುಷಮೃಗನು ನಮನಗುತ ಈತನು ಪಾಪ-ತೀವರಿಗೆ ಪರಮಭಕ್ತ
ನಾದ ಕಾರಣ ಶಿವರಹಸ್ಯಂಗಳಂ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು
ಯೋಚಿಸಿ ಎತ್ತಿ ರಾಜಕುಮಾರನೇ! ಕೇಳು, ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿಂದ ತಾವ
ತ್ರಯಗಳಂ ನುಹರಿಸಿ, ಸ್ಥಿಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣಗಳೆಂಬ ಮೂರು
ಶರೀರಗಳಂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪವಾದ ಬಿಬ್ಬವೃಕ್ಷದ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಇವರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಂ, ಪಣ್ಣುಖನ ಮುಖದಿಂದ
ನಾನು ಕೇಳುವಂತೆ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶವಂಮಾಡುವೆನು ಸಾವಧಾನಮನದಿಂದ
ಕೇಳುವನಾಗೂ. ಅದೆಂತೆನೇ—

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪದಮಾಚ್ಯನಾದ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಆದಿಕ
ಲ್ಪಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡಿ ಕ್ರಿ
ಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಗಿ, ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯು ಅವ್ಯೂಷವಾದ
ಕಾರಣ, ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಎಂತು

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ, ಆ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಪ್ರಜ್ಞೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಪ್ರೋಗತವಿರುವದು, ಇದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾ
ಶವಿರುವದು ಸಹಾ ಕಂಡು, ಕೌಶಲಕಾರ್ಯವು ಮೂರು ಬಗೆಯಾದು
ಉತ್ಪತ್ತಿಸಿ, ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿರುವ ಶ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಭೇದದಿಂದ ಲೇಚಕ,
ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕನೆಂದು, ಮೂರು ಪರಿಯಾದ ಹೆಸರುಗಳಂಟಾದುದಂ
ದಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದು ವಿನೂರ್ಣಯಂವಾಡುವಲ್ಲಿ ಲೇಚಕ, ಪೂರಕ, ಕುಂಭ
ಕಗಳೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಋಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವದು
ತಳಿಮ, ಆದರ ಅರ್ಥವಿಚಾರವಂವಾಡಿ ಈ ಮೂರು ವೇದಗಳೂ, ವಸ್ತು
ಸ್ವರೂಪವು, ಸ್ವರೂಪವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸೌಧನಂಗಳಂ, ಅದರ ಪ್ರಕಾಶಂ
ಗಳಂ, ಜೇಳುತ್ತಿರುವವಾದಕಾರಣ ವೇದನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು, ಪೂರ್ವಾ
ಪರವಿನೂರ್ಣಯಂವಾಡಿ, ಮೊದಲು ನಾನು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಗೌಡು
ಕ್ರೀಡಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಈಗ ಮೂರು ವೇದಂಗಳೇ ವಿರು
ದ್ಧವಾದವು, ಅದೆಂತೆಂದರೆ,—ನಿಷಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಜಗ
ತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂವಾಡಿ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ನನ್ನಂ ಈ ಜಗತ್ತು ಅರಿ
ಯದಂತೆಯು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಭಿನ್ನನೆಂಬುದಂ ಜಗತ್ತು ಅರಿಯದಂ
ತೆಯು, ಪ್ರಪಂಚಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಈ
ವೇದಂಗಳು ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತುಜ್ಞಾನವು, ತತ್ಸಾಧನಂಗಳಂ ಪ್ರಕಾ
ಶವಂವಾಡಿ, ಜೇಳುವವರಿಂದ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ
ವೇದಂಗಳೇ ವಿರುದ್ಧಗಳಾದವು, ಆದರೂ ಅಗಲಿ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ
ವಾಡಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವಂವಾಡಬಹುದು, ಈ ಜಗ
ತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂವಾಡುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸೌಧನಂಗಳಂ ಕ್ವಾಸಕ್ರಮ
ದಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಆ ಸೌಧನಂಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದ ಸೌಧ
ನಂಗಳಂ ಉಂಟುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತನಿಗೆ ತಾನೇ ಪೂರ್ವ ವಿರೋಧವಂ ಪರಿ
ಹರಿಸುವದು, ಅದುಕಾರಣ ಇನ್ನು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮವಂ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯಂಬಿಟ್ಟು ಭಿನ್ನನಾಗಿ ಮೊದಲು
ಮೋಚಿಸಿದಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಲುಮೋಗಿಸಲಾಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮವು

ಬುಡದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಐದು ಕೊನೆಯಾಗಿ ಭರಿತವಾಗಿತ್ತೇ ಹೊತ್ತು, ಅಧಿಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗದೇ ಇರಲು, ಅವನೋಡಿ ಪ್ರಕೃತಿಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ವಿಜಿತವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಾದ ಕೂಡದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಾಯವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದಣಕಾರ್ಯವು ಸಫಲವಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿರುವಂತೆ, ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯು ಪುರುಷನಿಗೋಗದಿಂದ ಕಂಗೈಟ್ಟು ಕಾತರಿಸಿ, ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ವೃಕ್ಷರೂಪದಿಂದಿರುವ ತೇಜಸ್ಸುಂಕಂಪು ಇದೇನು ತೇಜೋವಿಶೇಷ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು ವಿಶೇಷವು ಕಾಣದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಯಿಂತಿರುತ್ತಿರುವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಪ್ರೇರಕವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನು ಬೋಚಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಪಾಡಲು, ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ತೇಜಸ್ಸು ವಿಮರ್ಶೆಯುಂಪಾಡಿ, ಆ ವೃಕ್ಷದ ಬೀಜವು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು, ಕೊನೆಗಳೆದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಎಂದಿಂತೆ ಪುರುಷನು ಸೇರುವವಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವು ದೊರಕದು, ಅದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೂತ್ರವು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಬೋಚಿಸಿ, ತಾನೇ ಇಚ್ಛಾಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆ ರೂಪವೆಂದರಿತು, ಅನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮೂರು ಸೌಧನದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತನ್ನ ಮೂರು ನಿಧಿಪತ್ತಿಯೇ ಪ್ರಕೃತಿ, ಪಂಚದಾಕ್ಷಿಣಿ, ಒಂತತ್ರಯವೆಂಬ ತೊಟ್ಟುಗಳೆಂದು ಕೂಡಿ, ತೇಜೋಮಯವಾದ ವೃಕ್ಷವು ಅನೇಕ ದಳಗಳಿಂದ ಸುಡುವಾಗ ಅಲಂಕರಿಸಲು, ಅವನೋಡಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕಾರ್ಯವು ಅಧಿಕವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಾನೀವನರೂ ಒಂದಾದುದಲ್ಲದೇ ಲಗಲಾರದೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮತ್ತೂ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೂರಿತು ಎನ್ನೆ ಹೃದಯವು ತಿಳಿದು ಮೂರು ಪರಿಭಾವ ನಾನು-ಮೂರು ದಳರೂಪವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನಲಂಕರಿಸಿದೆಯಾವಕಾರಣ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟ ನಾದೆನು, ಅದರಿಂದ ಮೊದಲು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಂತೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸೌಧನಗಳೆಂದು ನಾನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ, ಅದಂತೆಂದರೆ —ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವು

ಮೂರು ದಳದ ಆಕಾರವಾಗಿಯೇ ಇರುವದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನಂ
 ಗಳೆಂಮೂರುಮೂರಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಿದಂತಾಯಿತು, ಅಭಯಾವವೆಂದರೆ
 ಮೃಗ್ಯಜುಸ್ಸೊಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ವೇದಗಳು, ಸತ್ಯ, ರಜ, ಸ್ತಮಗ
 ಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರೆಂಬ ಮೂರು
 ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಪಾರ್ವತೀ, ಸರಸ್ವತೀಯೆಂಬ ಮೂರು
 ಪ್ರಕೃತಿಗಳು. ಸತ್ಯಲೋಕ, ಮೈಕುಂಠ, ಕೈಲಾಸಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ಸ್ಥಾನಗಳು ಜೋಲೋಕ, ಭೌವಲೋಕ, ಸುವಲೋಕವೆಂಬ
 ಮೂರು ಲೋಕಗಳು. ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ಕಾರ್ಯಗಳು. ಸ್ತ್ರೀ, ಪುರುಷ, ನಪುಂಸಕರೆಂಬ ಮೂರು ಜಾತಿ
 ಗಳು. ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಶರೀರಗಳು.
 ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ,
 ಆದಿಭೌತಿಕ, ಆದಿವೈವಿಕವೆಂಬ ಮೂರುತಾಪಗಳು. ದೇವ, ಮನು, ಪಿತ್ರ,
 ಋಣಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಋಣಗಳು. ಉಪಾಪಾಸ, ನಿಮಿತ್ತ, ಸಹಕಾರಿ
 ಯೆಂಬ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳು. ಭೂತಭವಿಸ್ವಧ್ವಂಸ ಮೂನವೆಂಬ ಮೂ
 ರು ಕಾಲಗಳು. ಪುತ್ರೇಷಣ, ವಿತ್ತೇಷಣ, ದಾರೇಷಣಗಳೆಂಬ
 ಮೂರು ಈಷಣಗಳು, ಆಣವಕ, ಕಾರ್ಮಿಕ, ಮಾಯಿಕವೆಂಬ ಮೂರು
 ಮಲಗಳು. ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ಆಹವನೀಯಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ಅಗ್ನಿಗಳು. ಇಡಾ, ಪಿಂಗಲಾ, ಸುಷುಮ್ನಾಯೆಂಬ ಮೂರು ನಾಡಿ
 ಗಳು. ಉಚ್ಚ, ನೀಚ, ಮಧ್ಯಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಸ್ವರಗಳು.
 ಉರ್ಧ್ವಗಮನ, ಅಧೋಗಮನ, ತೀರ್ಥಗ್ಗಮನವೆಂಬ ಮೂರು ಗಮ
 ನಗಳು. ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲ, ಅಗ್ನಿಮಂಡಲಗಳೆಂಬ
 ಮೂರು ಮಂಡಲಗಳು. ಅಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರಗಳೆಂಬ ಮೂರು
 ಅಕ್ಷರಗಳು. ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತವೆಂಬ ಮೂರು ಪುರುಗಳು.
 ಧೂಮ, ಅರ್ಚಿ, ಸ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳು. ನಿರ್ದ್ರ
 ಆಹಾರ, ಮೈಥುನೆಗಳೆಂಬ ಮೂರು ವ್ಯಾಪಾರಗಳು. ವಾತ, ಪಿತ್ತ
 ಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳೆಂಬ ಮೂರು ದೋಷಗಳು. ಪ್ರಾತಃ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಃ,
 ಸಾಯಾಂಶಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಸಮನಗಳು. ನ್ಯೂನ, ಅಧಿಕ, ಸಮವೆಂಬ

ಮೂರು ಮರ್ಯಾದೆಗಳು. ಇವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನವು; ನೀನೇ ಆದಬಳಿಕ ಈ ಸಾಧನೋಪಾಯಂಗಳಿಗೆ ಅಂಗೋಪಾಂಗಗಳೂ ನೀನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಾದನಂತರ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ವೇದಗಳು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹಿತೋಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಾನ ಉಂಟಾಗಲಾರದು, ಅದು ಕಾರಣ ಜಗತ್ತು ನಮಿಗ ವಿಪಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವವರಲ್ಲಿ ನಂಟಯ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಂ ಕುರಿತ, ಪರಶಿವನು ಎಲೈ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ! ನಾವೀರ್ವರೂ ವೃಕ್ಷರೂಪವಂ ಧರಿಸಿದುದು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಅವರಿಂದ ಈ ವೃಕ್ಷರೂಪವು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಹೀಗೇಯಿರಲಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲೂ. ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು ನನ್ನಿಂದ ಅವೃತವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಾನ ಉಂಟಾಗುವ ಉಪಾಯವು ಯಾವುದೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ವರಾತ್ಪರನಾದ ವರಮೋಕ್ಷರನು ಪ್ರಕೃತಿಯಂ ಕುರಿತು ನಾವೀರ್ವರೂ ಈ ವೃಕ್ಷರೂಪವಿಂದಿದುರ್ಗ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿದವು, ಅದುಕಾರಣ ಈ ವೃಕ್ಷವು ಉಭಯಾತ್ಮಕವೆಂದಿತ್ತು ಯಾರು ಧ್ಯಾನಿಸುವರೋ, ನ್ಮರಿಸುವರೋ, ದರ್ಶನವಂ ಮಾಡುವರೋ, ಸ್ಪರ್ಶವಂ ಗೈವರೋ, ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಯು ಭೇದಿಸು ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಾನ ಉಂಟಾಗಲಿ, ಹೃದಯ ಗ್ರಂಥಿಯು ಭೇದಿಸುವವರಿಂದ ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಶನಿರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ, ಇವರ ನಾಮಸ್ತುರಣೆಯಿಂದಲೇ, ಪಾಪತ್ರಯ, ತಪತ್ರಯ, ಶರೀರತ್ರಯಗಳೂ ನಿವೃತ್ತವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗಲಿ, ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಈ ಬಿಲ್ಲವೃಕ್ಷವಂ, ತನ್ನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗಿಡವಂ ಬಿಳಿಯಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪತ್ರದಿಂದ, ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪನಾದ ನನ್ನಂ ಒಂದು ದಳದಿಂದ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಂಪದವನ್ನಿತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯವಂ ಕೊಡುವೆನು, ಇಂತಪ್ಪ ಬಿಲ್ಲದಚಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಗಂಧವಂ ತೆಗೆದು ಯಾರು ಸಮರ್ಪಣೆಯಂ ಮಾಡು

ವರೋ ಮತ್ತೂ ಈ ಗಂಧವಿಂದಲೇ ಯಾವ ಅಭಿವೇಶವಂ ಮಾಡು
 ವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವಂ
 ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವದೋ, ಮತ್ತು ಗೋಕ್ಷೀರ
 ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಾಮೃತದಿಂದ ಅಭಿವೇಶವಂ ಗೈದವಂಗೆ ಯಾವ ಫಲ
 ಉಂಟಾಗುವದೋ ತತ್ಪ್ರಶ್ನವಾದ ಫಲವು ಸಕೃನ್ಮಾತ್ರ ಬಿಲ್ವಗಂಧಾಭಿವೇ
 ಕದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವದು, ಮತ್ತು ಎಳದಾಗಿರುವ ಬಿಲ್ವಫಲಂಗಳಂ
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಣಗಿಸಿ ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮೊದಲಾದ
 ಮಹಿಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಲು ಸಮರತ್ನಮಾಲಿ
 ಕೆಗಳಿಂದ ಕೊಟಿಭಾರಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಫಲ ಉಂಟಾಗು
 ವದೋ ಆ ಫಲ ಉಂಟಾಗಲೇ, ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ಗಂಗಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಪಾವನಮಾದ ತೀರ್ಥಂಗಳು ನಿರಂತರವೂ ವಾಸವಂ
 ಮಾಡುವವರಿಂದ, ಈ ವೃಕ್ಷದ ಮೂಲಮೃತ್ತಿಕೆಯಂ ಯಾವ ಅಂಗ
 ಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸುವರೋ ಆಮಹಾ
 ತ್ಮರಿಗೆ ಅನೇಕಕಾಲ ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಉಂಟಾ
 ಗುವದು, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣು, ಚತುರ್ಮುಖಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವ
 ತೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾತಾಂಡವಮೂರ್ತಿಯಾದ ಎನ್ನಂ ಸೇವೆಯಂ
 ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಫಲವೋ, ಅಂತವ್ವ ಫಲವು ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ
 ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲೇ, ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಹಿಮಂ
 ತ್ರವಂ ಹತ್ತುಸಾವಿರೆ ಭಾರಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಫಲವೋ
 ಅಂತವ್ವ ಫಲವು ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾ
 ಗಲೇ, ಇಂತವ್ವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಮಹಾಪಾವನಮಾದ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವಂ
 ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮಾಗಿ ಪತಿತರಾದ ಜನರಂ ಪಾವನವಂ ಮಾಡೆ
 ಲೋಕಂ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ವೃಕ್ಷರೂಪವಾಗಿರಲಿ
 ಎಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟ ರುವೆನಾದಕರಣ ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವಂ ಪಂಚಾ
 ತ್ಯೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮಾದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ವಾಲಿಗಳು, ಅಜ್ವಾ
 ಸಿಗಳು, ಆಚಾರವಂತರು, ಅನಾಚಾರವಂತರು, ಮತ್ಸ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು
 ಮೊದಲಾದ ಜನಂಗಳು ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವಂ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ

ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪವೇ ಎಂದು
 ವರ್ಷ ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರಮಾಗಿ ಪ್ರಾಜ್ಞಾನ, ಆ ಪೃಥ್ವಿ ಅಪರ ಮನ
 ದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಫಲಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂತಾ
 ನನಂ ಕೊಡುವದು, ಮತ್ತೂ ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಭಾಮಿನೀಯೋ ತನ್ನ
 ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ದೀಪಾರಾಧನೆಯಂ ಗೋವಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಞಾನ
 ನದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವವಂಗೆ ತತ್ಪ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉಂಟಾಗು
 ವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೂ ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ
 ಸ್ನಾನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಸಾವಿರಭಾರಿಯಾಗಲೀ, ಅಥವಾ
 ನೂರಂಭಾವರ್ತಿಯಾದರೂ, ಇಲ್ಲದಿರೆ ಮೂವತ್ತರಡಾಗಲೀ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂ
 ಟಾಗಲೀ, ಹನ್ನೆರಡಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಮೂರು ಭಾರಿಯಾದರೂ ನಿರ್ಮಲವೆ
 ತ್ತನಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಮಾಗಿ ಪ್ರವಕ್ಷಣ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಲು
 ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಕಾವನು ತೊಲಗುವದು, ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ
 ಕೊನೆಯಂ ಬೊಗ್ಗಿಸಿ ನೋಯದಂತೆ ದಳವನ್ನೆತ್ತಿ ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ
 ಈ ದಳದಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಞಾನಂ ಮಾಡಲು ಕೋಟಿಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಫಲವು ಉಂ
 ಟಾಗುವದು. ಮತ್ತೂ, ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ
 ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಮೃಷಾಸ್ತು ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿ
 ಸಿದ್ಧವಂಗೆ, ಲನೇಕ ಕೋಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮೃಷಾಸ್ತು ಭೋಜನವಂ
 ಮಾಡಿಸಿದ ಫಲ ಉಂಟಾಗಿ, ಅಸಂತಕೋಟಿ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಹಾರಿವ್ಯವು ಸಂಭವಿಸಲಾರದು, ಮತ್ತೂ ಲಿಂಗರೂಪವಂ ತಾಳಿರುವ
 ನನ್ನಂ ಕೋಮಲವಾದ ಒಂದು ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದ, ಅಥವಾ ಎರಡು ದಳಗ
 ಳಿಂದಲಾದರೂ ಯಾರು ಪ್ರಾಜ್ಞಾನಂ ಮಾಡುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸಕಲ
 ಮನಸಾಭೀಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವದು, ಇನ್ನು ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ನನ್ನಂ
 ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರಾಜ್ಞಾನ
 ಪರೋ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಉಂಟಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ,
 ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮಂತ್ರ ಜಪವಂ ಮಾಡುವನೋ, ಆತನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು
 ಭಯಉಂಟಾಗಲಿರುವದು, ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾದ

ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಷ್ಟು, ಗೋಕ್ಷೀರದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರದಿಂದ ಹೋಮವಂ ಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಗೋವಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಪುಟುವನು. ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಹಸುವಿನತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಹೋಮವಂ ಮಾಡಲು, ಅವನಿಗೆ ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದ, ಸುಪರ್ಣ, ಲಜತ್, ಸ್ನೇಹಿಕ, ಪಾರ್ಥಿವವೋದಲಾವ ಅನೇಕ ರೂಪವಾದ ಲಿಂಗಗಳ ಪೂಜೆಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಯಮವಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಸನ್ನಂತೆ ರುದ್ರರೂಪವಂತಾಳುವರು, ಇಂತೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಅವಧ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಇಂತೂ ಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಯು ಭೇದಿಸಿ, ಎನ್ನೆ ಸಾಯುಜ್ಯವದವಿ ಉಂಟಾಗುವುದು, ನನ್ನೆ ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತಂದು ಪೂಜಿಸಿದರೂ ಆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿದವು ಸಂತೋಷ ಪುಟಲಾರವು, ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವಪತ್ರವಂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಎನ್ನು ದಿವಸ ಇರಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಪಾವನವಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶದೋಷಗಳು, ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಗಳು, ಹಳೆದು ಹೊಸದೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯವು ಇರಲರಿಯದು. ಇದು ಯಾತಕ್ಕಿಂತರೆ, ನಿತ್ಯನೇಮವಾಗಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಸನ್ನಂ ಪೂಜೆಪರ್ಗೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಸಮಯ ವಿಶೇಷ ದೋಷ ದೊರೆಯದಿರೆ ಮೊದಲು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಇರಿಸಿದ್ದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ದೇವದಂತೆ ದೋಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ದಳಗಳಿಂದಲೇ ಸನ್ನ ಪೂಜೆಯಂ ನೆರವೇರಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿ, ಸನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ, ಇಂತಲ್ಲದೇ ಬಿಲ್ವದಳಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರದ ಚೂರ್ಣವನ್ನಾದರೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾಡಗಿದು ಎನ್ನ ಪೂಜೆಯಂ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಚಿನ್ನ ಭೆಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯುಷಿತದೋಷ ಹ್ಯಾಗಿಲ್ಲವೋ, ಈ ಬಿಲ್ವದಳಂಗಳಗೂ, ಹಳದೆಂಬ ದೋಷವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವಪತ್ರವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ಮಾಡಗಿದರೂ ಸರಿ. ಈ ವೃಕ್ಷ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವದಾದರೂ ಸರಿ, ನನ್ನೆ ಧರಿಸಿದ

ಪಿರಾಲ್ಯವ್ಯವಾಹಾರಗ್ರಾಸ್ತೌ ಶುದ್ಧೋದಕದಿಂದ ತೊಳೆದು ದಳಗಳು ಚೂರ್ಣ
ಮಾಗುವವರಿನಿಗೂ ಎನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು.
ಇನ್ನು ಶಿವಪ್ರಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡುವಂಥಾ ಜನರು ಬಿಲ್ವ
ವಳದಿಂದಲೂಗಲೀ ಅಥವಾ ಒಣಗಿದ ದಳದಿಂದಲೂಗಲೀ, ಒಣಗಿದ
ಪತ್ರದ ಚೂರ್ಣದಿಂದಲೂಗಲೀ, ಅಮುಖಿಲ್ಲದಿರೆ ಬಿಲ್ವಕೊರಡಿನ ಗಂಧದಿಂ
ದಲೂವರೂ ಎನ್ನಂ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಸರ್ವೇಕಾದ್ವಲ್ಲದೆ ಬಿಲ್ವಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರಾಜ್ಞೆ
ಆಗದು. ಇದಂ ತಿಳಿದು ಬಿಲ್ವದಲ್ಲಿ ಅನಾದರಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಜ್ಞೆ
ದರೆ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುವು, ಇದಂ ತಿಳಿದು
ಪ್ರಾಜ್ಞೆ, ಆ ಬಳಿಕ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾರ್ಯಾದೆಯಂ ತಿಳಿದು ಪ್ರಾಶ್ಚತ್ಯ
ವನಂಪಟ್ಟು, ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸನಿಾಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಲಕ್ಷವತ್ತಿ
ಸನ್ನ ನಾಮವು ಜಪಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವಪಾಪವು ತೊಲಗಿಪೋಗಿ ಸನ್ನ
ಸಾಯುದ್ಧ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸನಿಾಪದಲ್ಲಿ
ಯಾನಾತನು ಶರೀರವಂ ಬಿಡುವನೋ, ಅವನಿಗೆ ಸರಂತರವುತಿ ಸನ್ನ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸವುಂಟಾಗುವುದು. ಕೃಷ್ಣಾಪ್ಯಮಿಾ, ಸೋಮವಾರ,
ಮಹಾಪ್ರದೋಷ, ಈ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಿಲ್ವವತ್ರಗಳಿಂದ
ಸನ್ನಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಿಸುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು ಉಂಟಾ
ಗಲಿಯದು, ಮತ್ತೂ ಬಿಲ್ವವತ್ರಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಆ ಮುಳ್ಳುಗ
ಳಿಂದ ಶರೀರವು ಫಾಯವಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪವು ತೊಲಗಿ
ಉತ್ತಮವಾದ ಗತಿಯಂ ಪಡೆಯುವನು, ಇನ್ನೂ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸನಿಾಪ
ದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಅನ್ನದಾನವಂ ಮಾಡಲು, ಅನನ ಪಿತೃಗಳು
ನೂರು ವರ್ಷ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಅನ್ನಾಬೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವರು, ಮತ್ತೂ
ಕಾಶೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಚಿದಂಬರ, ಈ ಜ್ಞೇತೃಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗಳಾದ ಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಿಲ್ವವತ್ರದಿಂದ ಸನ್ನಂ
ಪ್ರಾಜ್ಞಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ತೊಲಗಿ ಅನೇಕಕಲ್ಪ ಶಿವಲೋಕ
ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸನಿಾಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ
ವರವಂ ನೋಡಿ, ಕನ್ಯಾದಾಸನಂ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕನ್ಯಾದಾಸ
ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಈ ಪರಿಮಾಗಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸನಿಾಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾ

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಗೋಷಾಸ, ಭೂವಾಸ, ಹಿರಣ್ಯವಾಸ ಮೊದಲಾದ ದಾಸುಗಳಂ
 ಗ್ರಾಡಲು ಕೋಟಿಗುಣ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತು
 ಮೂರು ಗುಣವಾಗಿಯೂ, ಮೂರು ನೇತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಮೂರು ಆಯು
 ವವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿಕುವ ಮೂರು ದಳಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಲ್ವವತ್ಸವಂ
 ಪರಾತ್ಪರನಾದ ನನ್ನಿಗೆ ಯಾರು ಸಮರ್ಪಿಸುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮೂರು
 ಜನ್ಮದ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವುದು, ಇಂತವು ಬಿಲ್ವವತ್ಸವಂ ಕೂಳುಕು
 ಇಲ್ಲದೇ ಕೋಮಲವಾಗಿರುವುದು ನೋಡಿ ನುಂಗಿಸಿ ನನ್ನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿ
 ಸಲು ಕೋಟಿಯಷ್ಟುವಂ ಮಾಡಿದಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು, ಮತ್ತು
 ಇಂಥಾ ಬಿಲ್ವವತ್ಸವಂ ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ನನ್ನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಕೋಟಿಗಜ
 ದಾಸವಂ, ನೂರು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವಂ, ಕೋಟಿಕನ್ಯಾಪಾಸನಂ
 ಕೂಡಮಾಡಿದ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಿಲ್ವವತ್ಸ
 ಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನಾ ರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಹಸ್ರಕವಿಲಾ ಗೋಪಾಸನಂ
 ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಉಂಟಾಗುವುದು, ಅರ್ಚಕ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷಸ್ಥಾಪನೆಯಂ
 ಮಾಡಿದವುಣ್ಯವು, ಸಹಸ್ರಉಪವನನಂ ಮಾಡಿದಫಲವು ಸಹಸ್ರ ಬರ
 ವುದು, ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವವತ್ಸವಂ ಸಮಾಪಿಸಿದನಾದ ನನ್ನಿಗೆ ಅರ್ಚನೆಯಂ
 ಮಾಡಲು ಸಹಸ್ರಾವರ್ತಿ ವೇದಪಾಠಯುಕ್ತವಂ ಮಾಡಿದಫಲವು, ಸಹಸ್ರ
 ಶಾಸ್ತ್ರಾಣರಿಗೆ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು, ಮತ್ತು
 ಬಿಲ್ವವತ್ಸವಂ ಪರವತಿಯಾದ ನನ್ನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಹಸ್ರ ಸಾಖ
 ಗ್ರಾಮಪಾಸನಂ ಮಾಡಿದ ವುಣ್ಯವು, ಕೋಟಿತುಲಾಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ
 ಮಾಡಿದ ಫಲವು, ಕೋಟಿಯಷ್ಟುವಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಧರ್ಮವು ಲಭಿಸು
 ವುದು. ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರನಾದ ನನ್ನಿಗೆ ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗ
 ಳಿಂದ ಯಾರು ಅರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗ
 ಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಡುವರು, ಮತ್ತು ಕೂಲಪಾಪಿನಾಗಿ ವರ್ಷ ತೀವತಿಯಾದ
 ಎನ್ನಂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಯಾರು ಅರ್ಚಿಸುವರೋ ಅವರ ಸಮಸ್ತ
 ದೋಷವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನಿಗೈಯಂ ಕೊಡುವೆನು. ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ
 ನನ್ನಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರಾಣಿ
 ಣಂ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸುವತ್ಸವಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ

ವನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ ಪದದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಾಯು
ಜ್ಯವಂ ಕೊಡುವೆನು. ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು, ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷ
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಂ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಅಸಂತಪ್ತವಾಗುವು
ದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಶಿವನು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಾದ
ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥವಂ ಪರಶಿವನ ಪುತ್ರನಾದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ
ನನಿಗೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದವರಿಯಂ ನಿನ್ನಿಗೋಸುಗ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವು ತಿಳಿ
ಯುವಂತೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದೆನು. ಈ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷಮಹಾತ್ಮ್ಯ
ವಂ ಯಾರು ಕೇಳುವರೋ, ಯಾರು ಬರದು ಓಡುವರೋ, ಅವರಿಗೆ
ಕಷ್ಟವು ಎಂದಿಗೂಮಿಲ್ಲದೆ ಸದ್ಗತಿ ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಲೈ ರಾಜಶಿ
ಖಾಮಣಿಯೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ವಾಹ್ಯಜೀವಕಾರವಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ
ಯುಂ ಕೂಡ ನೋಡಿ ನೆನಿಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು, ನನ್ನಿಂದ
ಆಗತಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯವು ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳುವನಾಗೆಂದು ಅಪ್ಪ
ಣೆಯುಂ ಕೊಡೆಲ್ಲ. ಆ ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪುರುಷಮೃ
ಗನಂ ಕುರಿತು ಪರಶಿವನಿಗೆ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ಮಹಾನುಭಾವನೇ
ನೋಡುವ ಜನರಿಗೆ ಸವಸ್ತುಪಾಪವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶುಭವಂ ಉಂಟುಮಾ
ಡುತ್ತ, ನಿನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ,
ಅವರ ಧಾರಣಕ್ರಮವಂ, ಕೂಡ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅನೇಕ ಬಯಲವಾಗಿ
ರುವುದು ಅದಂ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದನೆಯಮಾಡಲು,
ಈಗ ಶಿವತತ್ವವಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಪುರುಷಮೃಗನು ಸುಗಂಧಮ
ಹಾರಾಜನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಜಕುಲೋತ್ತಮನೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ
ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ರಸಸ್ವಾದದ್ದು, ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸ
ತಾಗದು, ಮತ್ತೂ ನೀನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದಕಾರಣ ನಿನಿಗೆ ಉಪದೇ
ಶವಂ ಮಾಡುವೆನು, ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೇಳುವನಾಗು, ಕಲ್ಪ ಮುಗಿ
ಯುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಸಂಹಾರ
ದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚಗಳು
ಪೊಡಲು ಹ್ಯಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೋ ಅವೇಕ್ರಮದಿಂದ ಪಂಚಮಹಾ

ಭೂತಂಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನಂಗಳಾಗುವುದು, ಆ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳು ಜಗತ್ಪ್ರಾಣವಾದ ಮಾಯೆಯಂಬ ಚೆತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು ಅದಂ. ಸದಾಶಿವನು ತನ್ನ ಪತೆಯೊಳಿರುವ ನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡಿ ಬಳಕೆ ಆ ಮಹಾಶ್ವತಾನದೋಳ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಆನಂದ ತಾಂಡವನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಪಿಪೀಲಿಕಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಪರಿಸುಂತವಾದ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮವಾಗಲೂ, ಆ ಭಸ್ಮವು ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟರಸ ಪಾದಗಳ ತುಳಿತದಿಂದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವದ್ದರಿಂದ, ಮತ್ತೊಂದು ಆವರಣವನ ಶರೀರವಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗಲೂ, ಇದ್ದೂ ಅರಿಯದೇ ಇರುವ ಪಾಮರ ಜನಂಗಳು ಪರಮಪಾದನನಾದ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟರಸಂ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶ್ವತಾನವಾಸೀ ಎಂಬ, ಕೇವಲ ಚತುರ್ಭುಜಧಾರೀ ಎಂಬ ನುಡಿಯುವರು. ಅದುತಿರಲಿ, ಪೂರೋಕ್ಷಾಕ್ತವಾದ ಆ ಮಹಾಶ್ವತಾನದೋಳ್ ಸರ್ತನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ಚವಾನಂದಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆವ್ರಂಟಾಗಿ ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಗಲಾವುದು ಶರೀರದೋಳ್ ಲೀನವಾಗಿದಂ ಭಸ್ಮವೇ ಮೊದಲು. ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದ ಅರ್ಥವಂ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟರಸಂ ತಿಳಿದು ಪಂಚಮಹಾ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಭಸ್ಮವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಸ್ಮಾಂಶವಾದ ಪೃಥ್ವಿ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಅಲಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಬಳಕೆ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವಂ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ತೃಬದ್ಧರಾಗಿರುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವರೆಂದು ಅರಸಿ ನೋಡಿ ಬಳಕೆ, ಗೋವೃಷಭ, ಇವು ಎರಡೇ ಎಂದು ಮನದೋಳ್ ತಿಳಿದು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಉದ್ಯೋಗಿಸಲಪ್ಪ ರೋಳ್ ಪರಮಶಿವನ ಮನೋನುಗುಣವಾಗಿ ಸದ್ಯೋಜಾತನ ಮುಖದೋಳ್ ಭಸ್ಮಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಪೃಥಿವ್ಯರಸದಿಂದ ಅಧಿಕವಾದ ಕಪಿಲವರ್ಣವಾದ ನಂದಾಪುರಬಿಡೇನುವು. ಅಮೀರ್ಷವಿಷಿತು. ವಾಮದೇವಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಕ್ಷುಸ್ತಂತ್ರ

ವಾದ ಜಲಾಂಶವ್ರಧಾನವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಭವ್ರಾಯಂಬಧೇನುರೂಪದಿಂದ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಅಷ್ಟೋರಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ತೇಜೋಂಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸುತಭೀಯಂಬಧೇನುರೂಪದಿಂದ ಶುಭ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ಜನಿಸಿತು. ತತ್ಪರಾಪಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮರೂಪವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ವಾಯುಂಶಗಳೊಡಧಿಕವಾಗಿ ಸುಶೀಲಾಯಂಬಧೇನು ರೂಪದಿಂದ ಧೂಮ್ರವರ್ಣದಿಂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ. ಈಶಾನಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಆಕಾಶಂಶಗಳೊಡ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸುಮನಾ ಯಂಬಧೇನು ರೂಪದಿಂದ ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಿತ್ತು, ಇಂತೂ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಗೋವಿನರೂಪದಿಂದ ಸವಾಶಿವನಂ ನೇವಿಸುತ್ತಿರುವುವು, ಗೋವುಗಳು ಭಸ್ಮಾಂಶಗಳಾದಕಾರಣ ಗೋವಿನ ಶರೀರದೊಳಿರುವ ರೋಮಗಳೆಲ್ಲವು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆವಾಸೇಂದ್ರೋಗ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಆ ರೋಮಕೂಪಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಗಾದಿ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಂಗಳು ನಿರಂತರವೂ ವಾಸವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವು, ಅಮಕಾರಣ, ಗೋಮೂತ್ರ, ಗೋಮಯವೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾವನಿತ್ಯವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದವು. ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಭಸ್ಮಕ್ಕೆ ಗೋಮಸುವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಈ ಗೋಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಾದ ಗೋವುಗಳು ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮೋತ್ಪರನ ಐದು ಮುಖಂಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವಾದಕಾರಣ ಆ ಭಸ್ಮವು ಗೋವುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಕ್ರಮದಿಂದ ಐದುಬಗೆಯಾಯಿತು, ಅವೆಂತೆನೆ—ವಿಭೂತಿಯೆಂದು, ಭಸ್ಮವೆಂದು, ಪ್ಲಾರವೆಂದು, ರಕ್ಷೆಯೆಂದು, ಭಸಿತವೆಂದು ಐದು ಪರಿಮಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದು, ಆ ಭಸ್ಮಗಳ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾಮುಂಗಳೇನೆಂದರೆ—ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವವಾದ ಕಾರಣ ವಿಭೂತಿಯೆಂದು, ತೇಜಸ್ಸನ್ನಂಟುಮಾಡುವವಾದಕಾರಣ ಭಸಿತವೆಂದು, ಸಮಸ್ತಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದರಿಂದ ಭಸ್ಮವೆಂದು, ಸರ್ವವಿಪತ್ತುಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ಲಾರವೆಂದು, ಭೂತಪ್ರೇತ

ಸಿಂಹಾಧಿಗ್ರಹಗಳಿಂದಲೂ, ಬೋರವ್ಯಾಘ್ರಸರ್ಪಗಳೂ ಮೊದಲಾದವು
ಗಳಿಂದಲೂ, ಉಂಟಾಗುವ ಭಯವಂ ತೊಲಗಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರಿಂ ರಕ್ಷೆ
ಯಾಂಜು ಹೇರುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಅರ್ಥವು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಮಸ್ತ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ವರದೇವನು, ಸದ್ಯೋಪಾತವೆಂಬ ಪ್ರವರ್ತಮುಖ
ದೋಳ ಸಂದಾಯಂಬ ಗೋಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಭೂತಿಯಂ, ನಾಮದೇವ
ಯಂಬ ದಕ್ಷಿಣಮುಖದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾಯಂಬ ಗೋಸಂಬಂಧವಾದ ಭಸಿತ
ವಂ, ಅಘೋರವೆಂಬ ಪಶ್ಚಿಮ ಮುಖದೋಳ್ ಸುರಭಿಯಂಬ ಗೋ
ಸಂಬಂಧವಾದ ಭಸ್ಮವಂ, ತತ್ಸುರಾಸವೆಂಬ ಉತ್ತರಮುಖದೋಳ್
ಸುಖಲಯಂಬ ಗೋಸಂಬಂಧವಾದ ಹ್ವಾರವಂ, ಈಶಾಸವೆಂಬ ಊ
ರ್ಧ್ವಮುಖದೋಳ್ ಸುಪುನಾಯಂಬ ಗೋಸಂಬಂಧವಾದ ರಕ್ಷೆಯಂ
ಈ ಪರಿವಾಗಿ ಐದು ಬಗೆಯಾದ ಭಸ್ಮವಂ ನಿರಂತರವಲ್ಲೂ ಧರಿಸಿ ಜಗದ್ರ
ಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವಾದಕಾರಣ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳೂ ಪರ
ಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭಸ್ಮವಸ್ಥಿರುವ ಅಭಿಮಾನವಂ ತಿಳಿದು ತಾವೂ ಭಸ್ಮವಂ
ಧರಿಸಿ ಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಸಕಚಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ನಿಜಪದವಿ
ಯಂ ಪಡೆದು, ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯೋಳ್ ಆನಕ್ತಿ ಉಜ್ಜವರಾಗಿ ಇರುವರು,
ಅದುಕಾರಣ ಭಸ್ಮವಂ ಸದಾಧರಿಸೇ, ಅತನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರುದ್ರಸಂತೆ ಭೂ
ಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕುಂಟಕನಾಗಿ ಹರಿಸುತ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಜಮೀನುಶಕ್ತ್ಯ
ನಾಗುವನು, ಮತ್ತೂ ವಿಭೂತಿಯಂ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲನಿಯಮವಂ
ವಿವರಿಸುವೆನು, ಸಾವಧಾನದಿಂ ಅಲಿಸುವನಾಗು, ಭಸ್ಮವಂ ಧರಿಸುವು
ದಕ್ಕೆ ಕಾಲನಿಯಮಗಳು ಯಾವನೊದರೆ—ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ವಿಭೂತಿಯಂ ಧರಿಸುವೇಕು, ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಸಮಯದೋಳ್ ಭಸ್ಮವಾಗಲಿ
ಅಥವಾ ರಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ಧರಿಸಬಹುದು, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ಭಸ್ಮವಂ ಧರಿಸಬೇಕು, ಪೋಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಚಾರವಂ ಮಾಡು
ವಲ್ಲಿ ಹ್ವಾರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು, ಇಂತಿಹ ವಿಭೂತಾಶ್ರಯಿಗಳಂ ಮಾಡಲೋ
ಸುಗ ಪ್ರೂರೋಕ್ತ ಕ್ರಮವಾಗಿರುವ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯವಂ ಸಂಗ್ರ
ಹಿಸಿ ಆಯಾಸು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಯಾಸು ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಭಸ್ಮ

ವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶಕಾಲವಂ ವಿವರಿಸುವೆನು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಪರ್ಮ
ತಾಗ್ರ, ನದೀತೀರ, ಬಿಲ್ವಪೃಕ್ಷವೆಂಬವು, ಶಿವಾಲಯವೂ ಪ್ರಶಸ್ತ
ವು; ಅಥವಾ ಸ್ವಗೃಹವು, ದೇವತಾನನ್ನಿಧಿಯು, ಈ ಸ್ಥಳಗಳು ದೇಶವೆ
ನಿಸುವುವು. ಕಾಲವ್ಯಾವಧೆಂದರೆ—ಆಶ್ವೀಜ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಮೈಷಾಖ,
ಶ್ರಾವಣ, ಈ ಮಾಸಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತವು. ಅವು ನಿಗಾ, ಏಕಾದಶೀ ಚತು
ರ್ದಶೀ, ತೃತೀಯಾ, ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೂ ಶ್ರವಣನ
ಕ್ಷತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾನುವಾರ, ರೋಹಿಣಿನಕ್ಷತ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಿರ
ವಾರ, ಈ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯಂ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಂತಿಹ ಮಾಸ
ದಿನಗಳೂ ಕಾಲವೆನಿಸುವುದು. ಇಂತೂ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ದೇಶಕಾಲಗ
ಳಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುವರಿ ಕಲ್ಪ ಉಂಟು, ಅದು
ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ—ಕಲ್ಪವೆಂದು, ಅನುಕಲ್ಪವೆಂದು, ಉಪಕಲ್ಪವೆಂದು,
ಅಕಲ್ಪವೆಂದು ಇಂತು ನಾಲ್ಕುನಿಧವಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಕಲ್ಪದಿಂದ ಉಂಟಾದ
ಭಸ್ಮವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವು, ಅದಿಲ್ಲದರೆ ಎರಡನೆಯ ಅನುಕಲ್ಪದಿಂದ
ಪುಟಿದ ಭಸ್ಮವು ಉತ್ತಮವೆಂದೆನಿಸುವುದು. ಮೂರನೇ ಉಪಕಲ್ಪದಿಂದ
ಹುಂಟಾದ ಭಸ್ಮವು ಮಧ್ಯಮವು. ನಾಲ್ಕನೇ ಅಕಲ್ಪದಿಂದ ಹುಂಟಾದ
ಭಸ್ಮವು ಅಧಮವೆಂದೆನಿಸುವುದು. ಇಂತೂ ಕೆರಿಯೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನು, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮುಖ್ಯ ದಿನಗಳಿಗೆ
ಪೂರ್ವರಾತ್ರಿಯೇ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಗುಣವಾದ ಧೇನುವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
ಕುಚಿನಿವಾಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ವಿಧಾನೋಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ,
ನಮಸ್ಕಾರವಂಗೈದು ನೋತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಥನೆಯಂ ಮಾಡಿ
ಪರಿಹಾರ್ಯಗಂಧರೆ—ಜಗತ್ತಿಗೆ ಧೇನುವೇ ತಾಯಿಗಳು, ವೃಷಭಂಗಳೇ
ತಂದೆಗಳು. ಮತ್ತೂ ನಾನು ಕೊಡುವ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಾಹವಂ ನೀನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಾಯಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು: ಶ್ಲೋಕ. ಗಾನೋ
ಮೇವಾತರನ್ನರ್ವಾಣಿ | ಪಿತರನ್ಯಾ ಪಿಗೋವೃಷಾಣಿ || ಗ್ರಾಹಮುಖ್ಯಂ
ಮಯಾವತಾಂ | ಪ್ರಕಿಗೃಹ್ಣೀತಮಾತರಃ || ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ಪಾರ್ಥನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗ್ರಾಹಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಬಳಿಕ
ಧೂಪ ದೀಪಾದಿಗಳಿಂದ ಮೃಜೆಯಂ ಗೈದು ಅಡಲೆ ಸವಿ ಪದಲ್ಲಿಯೇ

ಜಾಗರಣೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಶುಷ್ಕಭೂತನಾಗಿ, ಅವರ ಗೋಮಯಂ
 ವಂ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳಲೀಸದೆ ಸಮೋಪಾತಮಂತ್ರದಿಂದ ಎರಡು ಹಸ್ತ
 ಮೋಳ್ ಆ ಗೋಮಯದಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು, ವಾಮದೇವ ಮಂತ್ರದಿಂ
 ಶೋಧನೆಯಂ ಗೈದು, ಅರ್ಘೋರಮಂತ್ರದಿಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಶುದ್ಧೋದಕಪಂ
 ದೆರಸಿ, ತತ್ಪುರುಷಮಂತ್ರದಿಂ ಕಲಸಿ, ಈಶಾನಮಂತ್ರದಿಂ ಉಂಡೆಗಳಂ
 ಮಾಡಿ, ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
 ಭೂಮಿಯಂ ಗೋಮಯದಿಂ ಸಾರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಂ
 ಮಾಡಿ, ಮುಖಾಂತ ಅಗ್ನಿನಂಧಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಶುಚಿಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರ
 ದಿಂದ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಆಜ್ಯಾಹುತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಆ ಬಳಿಕ ಆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ
 ಒಣಗಿಸಿ ಮಡಗಿರುವ ಮಂತ್ರಪಾತಮಾದ ಗ್ರಾಹದಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಗೋ
 ಮಯದ ಉಂಡೆಗಳಂ ಕ್ರಮದಿಂದಿರಿಸಿ, ಪರಶಿವನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ರೂಢ,
 ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಆಜ್ಯಾಹುತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾವಿರ್ಮ ಭಸ್ತವಾದ
 ಬಳಿಕ, ಆ ಭಸ್ತವಂ ಶಿಸ್ತುರಣೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ತೆಗದು ವಿಘ್ನೋಕ್ತ
 ಮಾಡಿ ಪಂಚಗವ್ಯವಂದೆರಸಿ ಆ ಭಸ್ತವಂ ಒಂದು ಕುಳದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆ
 ಕುಳದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಆನಾಹನೆಯಂ ಗೈದು ಮೋಡಶೋಷಚಾರಂ
 ಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಚೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಸೂಕ್ತದಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಸೂಕ್ತದಿಂದಲೂ,
 ಕುಳವಂ ಮುಟ್ಟಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ, ಸೂರ್ಯಸೂಕ್ತವಂಜಪಿಸುತ್ತ ಕುಳ
 ದಿಂ ಆ ಭಸ್ತವಂ ಎತ್ತಿ ಉಂಡೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಆ ಉಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಂ
 ಪಂಚಾಕ್ಷರದಿಂದ ಆನಾಹನೆಯಂ ಗೈದು, ದುರ್ಗಾಸೂಕ್ತದಿಂದ ಮೊ
 ದಲಿನಂತೆ ಮೋಡಶೋಷಚಾರಪ್ರಾಚೆಯಂ ಗೈದು ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಶು
 ದ್ಧಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಧಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ನದಾಭಸ್ತಧಾರಣೆಯಂ
 ಮಾಡುವುದು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಸ್ತಧಾರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ
 ಪಾತಕವೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ತು ಭೋಗಂ
 ಗಳಂ ಅನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಶಿವಕುಯುಜ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದನು. ಈಗ ಹೇಳಿದ
 ಪರಿಯು ಮೊದಲಿನ ಕಲ್ಪನೆಂದರಿವುದು, ಎರಡನೆಯ ಅನುಕಲ್ಪವಂ
 ಮಾಡುವ ಪರಿಯಂತೆಂದರೆ- ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುಷ್ಕವಾಗಿರುವ ಕಾಡುಬೆರಣಿ
 ಯಂ ತಾನೇ ತಂದು ಮೊದಲನೇ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ

ಭಸ್ಮವೆಂಬುದು ಅದೇ ಅನುಕಲ್ಪವೆನಿಸುವುದು. ಮೂರನೆಯವಾದ ಉಪಕಲ್ಪವಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ—ಶುಚಿಯಾದ ಟಾವಾಗ್ನಿ, ಪಾಕಾಗ್ನಿಮೊದಲಾದ ಅಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಸ್ಮವಂ ತಾನೇತಂದು ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೋಧನೆಯೆಂಬುದಿ, ಗೋಮೂತ್ರದಲ್ಲಿಕಲಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉಂಡೆಗಳೆಂಬುದಿ, ಪೂರೈಪ್ಪುಕ್ತವ್ರಕಾರ ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡಲು, ಉಪಕಲ್ಪವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಮೂರುವಿಧ ಭಸ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವವಾದರೂ ಪರರೂಪಾದಿ ತಂದಿತ್ತರೆ ಅದು ಅಕಲ್ಪವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು, ಈ ನಾಲ್ಕುವಿಧ ಭಸ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವವಾದರೂ ಒಂದುಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲೀ ಭಸ್ಮಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಲು, ಅದು ಆಗ್ನೇಯ ಸ್ನಾನವೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುದು. ಇದರಿಂದ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳೆರಡೂ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಆ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡುವವರಿಂದ್ಯಾಗೆಂದರೆ—ಶುದ್ಧವಾದಿಂದ ಹಸ್ತಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಮುಖಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಆಚಮನಮಾಗೈದು ಭಸ್ಮವಂ ಕರದಲ್ಲಿರಿ ಕೊಂಡು ಮಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವಂ ಎಂಬುವಾರಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಜಪಿಸಿ, ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳ್ ಈಶಾನಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ತತ್ಪುರುಷ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಘೋರಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಗುಹ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಮಾದೇವ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಪಾದಂಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗೋಪಾತಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ, ಸುರಪ್ಪಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಾಣಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಿಸಿರುವ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಲೇವನವಂ ಮಾಡುವುದು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಗ್ನೇಯ ಸ್ನಾನವೆಂಬುವುದು. ಜಲ ಸ್ನಾನವು ಬಾಹ್ಯವಾದ ಮಾನಸ್ಯವಂ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಈ ಆಗ್ನೇಯಸ್ನಾನವು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ವೆರಡನ್ನೂ ಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವುದು. ಈ ಸ್ನಾನವು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಯತಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು, ಈ ಸ್ನಾನವಂ ಯಾರೂ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆಚರಿಸುವವನೋ ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಸುಖವುಂಟಾಗಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಈ ಸ್ನಾನವು ಸಮಾಧಿವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಲು ಗುಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವು,

ಅವಕಾರಣ ಪಾಪಾಪಿನ್ಯುಮೊದಲಾದ ಬೇವತೆಗಳು ನೂರದ ನೂದಲಾದ
 ಪದವುಪಿಗಳು ವಸುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮಯುಪಿಗಳು ಸಸಕಾದಿ
 ಜೂಗಿಗಳು ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ವಾಸನರು, ರಾವಣ ಮೊದಲಾದರಾಕ್ಷ
 ಸರು, ಕುಷೇರ ಮೊದಲಾದ ಯಕ್ಷರು, ಮಾತ್ಸ್ಯ ಗರುಡ, ಸುಧರ್ಮರು
 ಕಿನ್ನರರು, ಕಿಂಪುರುಷರು, ಮರುತ್ತುಗಳು, ವಿತ್ಯುಗಣಂಗಳು, ಸರ್ಪ
 ಭೂತಗಳು, ಸಹಾ ಸಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಸದ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹೃಸ್ವಾಸವಂ
 ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಇಂತವು ಅಗ್ನೀಯಸ್ನಾನಕ್ಕೆ, ಲಕಾರ್ಮ ಸಹ
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರಾದವೂ ಸಂಕಲ್ಪವಂ ಮಾಡಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ಅಗ್ನಿ
 ಯು ಏಂಥು ಕಿಡಿಬಿಂದು ಪವ್ವತದಂತಿರ್ಪ ಹತ್ತಿಯುರಾಶಿಯು ಎಂತು ಸಿಕ್ಕಿ
 ಸುವಸಾಗಿ ದಹಿಸಿವೋಗುವದೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರುಬಗೆಯಾವಸಾವಪು
 ತೊಲಗಿಪರಿಣುದ್ದರಾಗುವರು, ಇಂತವು ಅಗ್ನೀಯಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಭ
 ಕ್ತಿಹೀನರಾಗಿ ಸ್ನಾನವಂಗೈತ್ರದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಜನ್ಮಶತಮಾದವೂ ಸದ್ಗತಿ
 ಪುಂಪಡೆಯುವಿರಾರು. ಶಿವಪಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತವು ಧರಿಸದಿರಲು ಅವನೇ
 ಮಾಪಾಪಿನ್ಯುಂದರಿವುದು. ಭಕ್ತವು ಧರಿಸುವ ಸ್ಥಾನಭೇದವಂ,
 ಅದರ ಪ್ರಕಾರವಂ ಕೂಡ ವಿವರಿಸಿ ವೀಳುವೆನು ಆದಂತೆನೆ—ಮೊದಲು
 ಬಿರೀಚಸ್ಮಗಂ ಬಿರೀಚಕ್ಕೆ ಲೇವನವಂಮಾಡಿ ಅನಂತರ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ
 ಧರಿಸುವುದು. ಈ ಮೂವು, ಅಥವಾ ಬಿರೀಚಸ್ಮವಂ ಲೇವನವಂ ಮಾಡದಿ
 ವ್ದರೂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬಹುದು, ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ
 ಭಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಜಲವಂ ಮಿಶ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಸುಖ್ಯತ್ತಿರಡು
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಾನಗಳು ದಾವಮಾವವೆಂದರೆ—ಶಿವ
 ಸ್ತು, ಹಣ, ಎರಡು ಕಿವಿಗಳು, ಎರಡು ಸೇತ್ರಗಳು, ಮೂಗು, ತುಟ್ಟ
 ಕತ್ತು, ಭುಜಗಳು, ತೋಳುಗಳು, ಮೊಣಕೈಗಳು, ಮುಂಗೈಗಳು,
 ಹೃದಯ, ನಾಭಿ, ಗುಹ್ಯ, ತೊಡೆಗಳು, ಮೊಣಕಾಲುಗಳು, ಮುಂಗಾಲು
 ಗಳು, ಕಣ್ಣಾಲುಗಳು, ಮೊಗಾಲುಗಳು, ಚಿನ್ನುಕಿಬ್ಬಿಗಳು, ಈ ಸ್ಥಾ
 ನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ವಿರಿಸುವದು ಶೈವದೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವು,
 ಮತ್ತು ಸ್ವಾವಾರಣವಸ್ತುವಾದದ್ದು ಹದಿನೈದು ಸ್ಥಾನವುಂಟು, ಆದಂ
 ತೆಂದರೆ—ಶಿವಸ್ತು, ಕಣ, ಎರಡುಕಿವಿಗಳು, ಕೊರಳು, ಭುಜಗಳೆರಡು

ನಾಭಿಃ ಹೃದಯ, ಚಿಕ್ಷು, ಎರಡುತೋಳುಗಳು, ಹೆಕ್ಕತ್ತು ಎರಡುಮುಂ
 ಗೈಗಳು ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು.
 ಈ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸುವಾಗ ಭಸ್ಮವಂ ಎಡದ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಲ
 ಹೆಕ್ಕೆಯೊಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಎಂಟುವರ್ತಿ ಮಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಪಿಸಿ, ಮಂಚಾ
 ಕ್ಷರಿಯಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧೋದಕವಂ ಚೆರಸಿ ಕಲಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಕಿರಿಚೆಟ್ಟು ಬ
 ಟ್ವು ಉಳಿದಮೂರು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಆಭಿಷ್ಕಮಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂ
 ಲಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸುತ್ತ ನೊದಲು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದು,
 ಮತ್ತೊಂದು ವಕ್ಷಾಂತರವಿರವದು ಅದೆಂತೆನೆ—ಮಧ್ಯಮ, ಅನಾಮಿಕ,
 ತರ್ಜನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಲೋಮ ವಿಲೋಮವಾಗಿ ಧರಿಸುವುದು ಉಂಟು,
 ಎಂತಾದರೂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸುವನೇ ರುದ್ರಸ್ವರೂಪನಾಗುವನು
 ಮತ್ತೂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣನೆಂತೆಂದರೆ—ಆರುಬೆರಳು
 ಉದ್ದ ಧರಿಸಬೇಕು, ಅಥವಾ ಹಣೆವಿದ್ದವ್ಯಾದರೂ ಧರಿಸಬೇಕು, ನೇತ್ರಂ
 ಗಳ ಸಮನಾದರೂ ಧರಿಸಬಹುದು, ಈ ರೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಧರಿಸುವವನು
 ರುದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗುವನು. ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಗ್ರಹಸ್ತನು ಮೂರು
 ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸಬಹುದು. ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಹುಡುಗರು ಮೂರು
 ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜಲಮಿಶ್ರವಿಲ್ಲದೇ ಧರಿಸಬಹುದು; ವಾಸಪ್ರಸ್ಥನು,
 ಕನ್ಯೆಯು, ವೀಕ್ಷಾಹೀನನು ಈ ಮೂವರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರಿಗೂ ಜಲ
 ಮಿಶ್ರವಾದ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬಹುದು, ಬಳಿಕ ಜಲವಿಲ್ಲದೇ ಧರಿಸ
 ಬೇಕು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆರು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ತ್ರಿಪುಂ
 ದ್ರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು. ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣತ್ರಿ
 ಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು. ವೈಶ್ಯನು ಎರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ತ್ರಿ
 ಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು, ಕೂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರು ಒಂದು ಅಂಗುಲಪ್ರ
 ಮಾಣ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂ ಧರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮೀರದೆ ಧರಿಸಲು ಪ್ರಚಂಡ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಮಹತ್ಪ್ರಾ
 ಅಂಧಕಾರವೆಂತು ತೊಲಗುವದೋ, ಅದೇ ಪರಿಮಾಗಿ ಮಹಾ ಪಾತಕ
 ಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿಸಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದಿಸುವದು. ಮತ್ತೂ
 ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರಬೇಕೆಂದರೆ ರೇಖೆ ವಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾರವಾಗಿಯೂ,

ನಿಳುಕಾಗಿರಲು, ಬಂದೇ ನಮವಾಗಿರಲು, ನುಣುಪಾಗಿರಲು, ದಟ್ಟ
ನಾಗಿರಲು, ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲು, ಇಂತು ಆರು ಲಕ್ಷಣಯು
ಕ್ತವಾಗಿ ಧರಿಸಲು, ಸಮಸ್ತ ಶುಭವನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನಂಟು
ಮಾಡುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಧರಿಸಿದವನು
ಶುದ್ಧವು ಮಾಡುವವಾದಕಾರಣ ವಿಸ್ಮಯ ವಿಮುಹರ್ಷಿಗಳು, ಮಹಾ
ನಿಷ್ಠು ವೊಪಲಾವ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹಾರಸಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಿಪುಂ
ಡ್ರವು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಲಿಂಗರೂಪನಾದ ಪರಶಿವನು ಪ್ರಾಪ್ತ
ಸುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಅರ್ಥವು ವೇದಂಗಳಲ್ಲಿ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ತೋ
ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸಂಗಳಲ್ಲಿ, ಪುರಾಣಂಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಸ್ತ ಶೈವಾಗಮ
ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಂಡಾಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಂಗಳಂಧರಿಸಿ ಶಿವಾರಾಧನೆಯಂಮಾ
ಡಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಆದಕಾರಣ ಜಾರ್ವಾಕನಾಗಲೀ,
ಜುರಾತಾರಪರನಾಗಲೀ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸ್ವತಿಕ್ರಮಿಸಿದವನಾಗಲೀ, ನಿರಂ
ತರ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಂಧರಿಸಲು, ಅವನೇ ಕೂಡಾ ಸದ್ಗತಿಯುಂಪ
ಡೆಯುವನು. ಇಂತಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಭಸ್ಮಂಗಳಂ ಧಾರಣೆಯಂಮಾಡದೇ
ಭಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿರುವಾತನು ಎಷ್ಟು ಯಜ್ಞಗಳಂಮಾಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟು
ತಪಾಕ, ಸರೋವರಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೂ ನೆಚ್ಚುವಾಗಿ ಪ್ರೋಗುವುದು.
ಸಮಸ್ತ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನಿತ್ತು ಪುಣ್ಯನಂಮಾಡಿ, ಜಘನಮರಣವೆಂಬ
ಕಷ್ಟವಂ ಬಿಡಿಸುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭಸ್ಮಗಳ ವಿವರವು ವೇಳ್ವನು,
ಅದಂತೆನೆ—ಶಿವತಾತ್ರಿಮೈದಲಾದ ಮಹಾಪುಣ್ಯದಿವಸಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ
ಗೋಮಯದಲ್ಲಿ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದಭಸ್ಮವು ಸರೋತ್ತಮವು.
ಶ್ರಾತಾಗ್ನಿಭಸ್ಮವು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವು, ಇಂತಲ್ಲದೇ ಸ್ಮಾರ್ತಾಗ್ನಿ
ಭಸ್ಮವು ಉತ್ತಮವು, ಅದೂಮಿಲ್ಲದರೆ ಯಜ್ಞವಂ ಮಾಡಿದಭಸ್ಮವು
ಉತ್ತಮವು, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಂತ್ರದಿಂದಮಾಡಿದ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿರುಷಭ
ಸ್ಮವು ಉತ್ತಮವು, ಅದಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಉಪಾಕರ್ಮದ ಹೋಮದ ಭಸ್ಮವು
ಉತ್ತಮವು, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿರಜಾಹೋಮದಿಂದಂಟಾದ ಭಸ್ಮವು ಉತ್ತ
ಮವು, ಅದಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಂಟಾದ ಭಸ್ಮವು ಅಗಾ
ಠವು. ಇಂತು ಈ ಭಸ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದು ದೊರೆಯುವದೋ ಅವಂ

ಮೊದಲು ವೇಳದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧರಿಸಲು, ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ವೇಳವಫಲವೇ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗದ್ವಿಶ್ವರಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ಈಗ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿರುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಂ ಧರಿಸಲು ನಿನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಟ ವೆಲ್ಲವೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮತ್ತು ನೀನು ಉದ್ಯೋಗಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ಶಿಫ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗುವದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು. ಆಗ ಆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ತನ್ನೊಳಿಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟರಿಗೊಂಡು ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನು ಎನಗೆ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿರುವನು, ಅದರೋಳು ಭಸ್ಮದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ತಿಳಿದುತಾಯಿತು, ಇನ್ನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳ್ಳುಳ್ಳೆತ್ತಿಸಿ, ಪುರುಷಮೃಗನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ಸಮಸ್ಯಾರವಂ ಗೈದು ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ, ಮಹಾನುಭಾವನೇ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮಮಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ತಿಳಿದೆನು, ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ, ಅವರ ಧಾರಣಾಕ್ರಮವಂ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಂ, ಅವರ ವಿನಯೋಗವಂ, ಅವರಿಂದಾಗುವ ಫಲಾಫಲಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಪಶ್ಚಿಪನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಾದ ಪುರುಷಮೃಗನು ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ, ರಾಜಕುಲತಿಲಕನೇ! ಕೇಳು ನೀನು ಮಾಡಿದ ವ್ರತ್ಯೆಯು ಬಹುರಹಸ್ಯವಾದುದು, ಅದರೂ ನೀನು ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದಕಾಣ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡುವೆನು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ಮಹಾದೈತ್ಯರು ಚತುರ್ಮುಖನ ವರದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವರ ಉರಪಣಿಯಂ ಸಹಿಸಲಾರದೇ ವೈರಂದರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸಜ್ಜೆ ತೋಕೆಗಳಿಗೂ ಪಿತಾಮಹನಾದ ಚತುರ್ಮುಖನಿರುವ ಸುತೈಲೋಕವಂ ಕುರಿತು. ನೋಡಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಕುಡುಸಾಂಪ್ಪಾಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಭಾರತೀ ಪತಿಯೇ! ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ದೈತ್ಯರ ಉಪದ್ರವವಂ ಸಹಿಸಲಾರದವು ಎಂದು

ಮೊರೆಯಿಡಲಾಗ ಕರಣಾಶಾಲಿಯಾದ ಚತುರ್ಮುಖನು ದೇವತೆಗಳ
ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಂ ಕಂಡು ಮನನೊಂದು ದಯಾದ್ರ್ವ ಹೃದಯನಾಗಿ ವಿಮ
ಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮುಂದೂಗುವ ಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯಂ ತಿಳಿದು ದೇವತೆಗಳ
ಳಂಕುರಿತು ಚವರಜೇಡಿರಿ ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು ಅವರನ್ನೊಡಗೊಂಡು
ಮೈಕಂಠವನ್ನೊದಿವರಮಾತ್ರವಾದ ವಸ್ತ್ರನಾಭಸಂಕಂಡು ಪ್ರಣಾ
ಮವಂ ಗೈದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರುಗಳಂ
ಕರೆಯುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಲಾದ ದೇವ
ತೆಗಳಂ ಕಂಡು ಆದರದಿಂದ ಅವರಂಕರದು ಸಂತೈಸಿ ನೀವು ಬಂದಿರುವ
ಪರಿಯೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಲು ಆಗ ಚತುರ್ಮುಖನು ಮೈಕುಂ
ಠಲನಂ ಕುರಿತು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಕವ ಮಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ತಳುಹಿ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ದಾನವರಂ ನಂದರಿತು,
ಪುರಂದರಾದಿಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸಿಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಪ್ರಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಲು,
ಆದಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು, ನಾನು ಮಹಾದೇವಭಕ್ತರಾದ ಆ ತ್ರಿಪು
ರರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸುವೆನೆಂದು ಮನೆದೋಳ ಅಶೋಚನೆಯಂ
ಮಾಡಿವ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಮಹತ್ತಾದ ಆವತ್ತು ಬರುವದರಲ್ಲಿ
ನಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿ, ಚತುರ್ಮುಖ ಮೊಲವ ದೇವತೆಗಳಂ
ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ದೇವತೆಗಳರಾ! ಮೊವಲು ಶಿವನಿಗೆ ಅವರಾಧವಂ ಮಾಡಿದ
ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯ ಪ್ರವೇಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಶಿವನ
ಕೋಪದಿಂದ ಜಡೆಯಿಂದ ಪ್ರುಟ್ಟದ ವಿರಭದ್ರನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆತನು
ಮಾಡಿದ ಘೋರಶೀಕ್ಷೆಯಂ ಅನುಭವಿಸಿ, ಅದೂ ಸಾಲದೇ ಅನುರಂ ವಶ
ವಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ನಂಕಟಗಳಂ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ವ್ಯಸನವ
ಡುವ ದೇವತೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಪರಮಾಕರುಣಾಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಪರಶಿವನು ಕೊ
ನೆಗೆ ತಾನೇ ದಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮೃಣ್ಮುಖನ ಮುಖದಿಂದ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರಂ
ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಅರ್ಥವಂ ನೀವು ಪಾರತು ಇರುವಿರಿ,
ಮತ್ತೊಂದು ವಿಮಾಸರಾಧವಂ ಮಾಡಿದವರು ಬದುಕುವುದುಂಟೇ ಎಂದಿಗೆ
ನಡಾಶಿವನ ಕರುಣಬರುವದೋ ಅಂದಿಗಲ್ಲದೇ ಈ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾ
ಗಲಾರದು, ಅವರಿಗೂ ಆದ ಕಷ್ಟವಂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ನುಮ್ಮನೆ

ಇರುವದೇ ಲೇಸೆಂದು ಅವ್ವನೆಯಂ ಕೊಡಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
 ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗತಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಶೋಕಪರವಶರಾಗಿ ಬಂದುಹ್ವ
 ನವುಂ ಸಂಸುತ್ತುದಕ್ಕೆ ಅರಕ್ಕಪಾದ ಈ ದೈತ್ಯರ ಉರುವನೆಯಂ ಅನೇಕ
 ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸಿ ಈಗ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದೆ ತಾಮಿಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು
 ಒಂದು ತಂದು ಮುಗಿಬಿಂಬ ಪರಿಣಾಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನಮೀಪವ್ವ
 ದಿರುವೆವು, ನೀವು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗತಂತರವ
 ಲ್ಲದೇ ಪುತ್ರೋಪನೇಶವಂ ಮಾಡುವೆವಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಂ ಮೊರತು ಮ
 ಳೊಂದು ಗತಿಯಂ ಕಾಣೆನೆಂದು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ರೈ
 ಸ್ವೋಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮನೆಮರಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕಂಗಳಾದ ಉಪನಿಷ
 ದ್ವಾಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಗ ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ
 ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೋಳ್ ದೃಢವಾಗಿ ಶರಣಾಗತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆ
 ಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡು ಅನಾಥರಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬ ಬಿರುದಂ ನಿರ್ವಹಿಸಲೋ
 ಸುಗ ತನ್ನಪಾದ ಕಮಲಂಗಳೋಳ್ ಬಿದ್ದು ಶರಣಾಗತರಾಗಿರುವ ಬ್ರ
 ಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಎತ್ತಿ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು, ಈ ತ್ರಿಪುರರಂ ಸಂಹರ
 ಸುವುದು ಎಸಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾರ್ಯವು, ಆದರೊಂದುಂಟು ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ,
 ಪರಾತ್ಪರನಾದವರನ್ನೊಬ್ಬರನಿಗೆ ಮಹಾವರಾಧವಂ ಮಾಡಿ ಅವನ ಭಕ್ತ
 ರಮರೆಯಂ ಬೀಳಲು, ಅವರು ಅದಂ ನಿರ್ವಹಿಸುವರು, ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು
 ಒಪ್ಪುವನು, ಇದರೋಳ್ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಶಿವಬಕ್ತರಿಗೆ ದೋಷ
 ವಂಮಾಡಿ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಶಿವನ ಮರೆಯಂ ಹೋಗು
 ವೆನೆಂದು ಹೋಗಲು, ಆಗಲೂ ಆ ಶಿವನು ಅದಂ ಬಡಂಬಡುವನಲ್ಲ,
 ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅದಂ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರನು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಕಾಶೀಕ್ಷೇ
 ತ್ರದೋಳ್ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆನಾದ ದೂರವ್ಯಸಮೀಪಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವಂ
 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನೆಲ್ಲದೇ ಮರಳಿ ಆ ಮೀಪಿಯಂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಾದಕಾ
 ರಣ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಅದಂ ಸಹಿಸುವನು, ಅದರಿಂದ ಪರಮ
 ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಬಕ್ತ ವತ್ಸಲನಾದ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಪರಮೋತ್ಕರನ
 ಅಭಿಮತವಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅನನ್ಯಪುನಸ್ಕರಾಗಿ, ಪಾಶು
 ಪತವ್ರತದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಾಯಣರಾದ, ಮತ್ತೂ ಬಹುವರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ

ಗಳಾದ ಈ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ಮಹಾದೈತ್ಯರಂ ನಾನು ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು
 ಯಾರೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಯೋಚಿಸಬಾರದೆಂದು ಬೇಳೆ ಸಂತ್ಯಾಸಿ
 ೨ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೇಟೆಗೆ, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ
 ಸಂದಿರುವ ಸಂದೀಪ್ತರಸಂ ಕುರಿತು ತಾವು ಬಂದಿರುವ ಪರಿಯಂ
 ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾನಂದಿಯು ಶಿವನಿದ್ದ
 ಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮದನೆಯಂವಾಡಿ ವಿಷ್ಣುವೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದಿರು
 ವರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿರಲು, ಅವಂ ಕೇಳಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರು
 ವುದೆಂದು ಅವುಗಳೆಂಬ ಕೂಡಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದಿಯು ಎಲ್ಲರಂ
 ಕರೆತಂದು ಪರಶವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು, ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ
 ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶತರುದ್ರನು ಸೂಕ್ತದಿಂ ಸ್ತುತಿಸುಂಗೈಯುತ್ತ
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವಂ ಕಂಡು ಕರುಣಾಶಾಲಿ
 ಯಾದ ಪರಶವನು ಕೂತಕ್ಷಮದಿ ಹೈಹಿ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆ
 ಗಳಂ ಕುರಿತು ನಿಜೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು
 ಕೇಳಲಾಗ ವುರುಪೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಮತ್ತೊ ಪರಮೇಶ್ವ
 ರನಿಗೆ ಅಭಿಪಾದಿಸಿ ಎಲೈ ಮಹಾದೇವನೇ! ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ಸುಖಭರಾಳ
 ಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಂಬ ತೃಣಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೆಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾ
 ಯವಂ ವಿಷ್ಣುರವಾಗಿ ತಿಳುಹಿ, ಮತ್ತೊ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸು ತಿಯಂವಾಡು
 ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳು ಏನಿದ್ದರೂ ಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಉದ್ಧಾ
 ರವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ದೈತ್ಯರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನಮ್ಮ ಧರ
 ವಿಯು ನಾವೇ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನಯಂ
 ಮಾಡಲು, ಅವಂ ಕೇಳಿ ಭಕ್ತವರಾಧಿನನಾದ ಮೃತ್ಯುಂದಯನು
 ಬಿನ್ನಮನನ ನಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುವ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಂ
 ಕುರಿತು ಕೇಳಿ ದೇವತೆಗಳರಾ! ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವು
 ಎನ್ನಮೇಲೆ ಏಕಾಗುವಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅವರ ಮೇಲೆ
 ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಸಾಗಲಾರದು, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದವರಪಾಡೇನು ದೃಢ
 ವಾಗಿ ಯಾಕೆ ನೊರೆಯಿಡುವಿರಿ, ಮತ್ತೊ ಅವರಿಗೆ ಜೀಕಾದ ಪರಪನ್ನಿ
 ತ್ತು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಮೆನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಈ ಚತುರ್ಮುಖನಂ ಕೇಳಿರಿ,

ಎಂದು ಪೇಳಲಾಗ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಯುಂ ಮಾಡಿ
 ಮೊದಲು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮೃತ್ತನಾದರೆ, ಕ್ಷಣಾರ್ಧ
 ದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರರಂ ಸುಹರಿಸುನೆನಿಸು ಅಭಿಮನ್ಯುತ್ಪತ್ತಿರಾವನಾದಕಾರಣ
 ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವುಂ ಪಡೆತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರ ಸಂಗತಿಯನ್ನಾ
 ಲೋಚಿಸಿ ಸತ್ಯಯವಂಮಾಡಿ, ಸುಹರಿಸುಂ ಸರ್ವಗಂಧವಾಪಿಸಿ ತಾವು
 ದಾಮನ ಉಪಾಯವುಂ ಅಬ್ರಹ್ಮನವನುಂ ಕುರಿತು, ಅವನ ಮುಖವುಂ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗೆ ಶುಭವಾಪಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಅವನಿವರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಬ್ರ
 ಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳರಾ! ನೀವೀರ್ವರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸಮ್ಮಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ
 ನಿಮ್ಮಾ ಅಭಿನುತವೆಂದು ನಿಮ್ಮಾ ಬಡವನಾದ ಗೌರೀರಮಣನಿಗೆ ತಿಳು
 ಹಿ, ಸರಸ್ವತಿಪಾಯಾದಿವಲೂ ಬಡವನಿವಲ್ಲದೇ ಸಿಂಹಸಿಂಹಲತೆನೆಂದು
 ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸರ್ವಗಂಧರು ಮಾರಲಾರದೇ ತಂದೆಮಕ್ಕ
 ತೀರ್ವರೂ ಒಂದಾಗಿ, ಜಗದಾಧಿಪನಾದ, ಪಶುವತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ
 ನಿಗೆ ಮರಳಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಸ್ತೋ
 ತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಎಲೈ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ! ಇನ್ನು ಉ
 ಪೇಕ್ಷೆಯುಂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಸಲಾರವು ಸ್ವರೂಪಾದಿವಲೂ ತ್ರಿಪುರ
 ರೆಂಬ ದೈತ್ಯರುಂ ನಂಹರಿತು ಎಮ್ಮುಂ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು
 ಡುತಲಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಂನೋಡಿ ದಯಾದ್ರವ್ಯವಯು
 ನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಅವರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆ
 ಗಳರಾ! ಬರಿವೆ ಎನ್ನಂ ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೀಡಿಸುವಿರಿ, ಎನ್ನಯತ್ತವು ಭಕ್ತರ
 ಮೋಲೆ ಸಡೆಯುವವಿಲ್ಲನೆಂದ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪೇಳಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀ
 ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಮತ್ತೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪಾರ್ವತೀಪತಿ
 ಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ! ಈ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ ದೈತ್ಯರಿಗೋಸುಗ ಸಮಸ್ತ
 ದೇವತೆಗಳಂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವುದುಂಚಿತವೇ? ಮತ್ತೂ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ
 ಸಮ್ಮತಿಸಿದರೆ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಸಾಧನವೆಂದಲೇ ಈ ತ್ರಿಪುರರೆಂಬ
 ದೈತ್ಯರು ನಿಜೇಷವಾಗಿ ಹತರಾಗುವರು ಸುದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯು
 ಉ, ಅದುಂ ಕೌಳಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಪರಶಿವನು ನನುನಗುತ ಅದೇನು ಸಾಧ
 ನವು ಮಾಡಿರುವಿರಿ, ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರಂ ಕುರಿತು ಕೇಳಿ

ಉ ಆಗ ಅಸೂತಾಂತಕನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಜೀವಜನವೆಂತೆನೆ—ಎಲ್ಲರಿ
 ನಿನ್ನಿಷ್ಟರಾದ! ಕೇಳು, ಭೂಮಿನೇ? ರಥವಾಗಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನೇ? ರಥ-
 ಚರಥಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಬೃಗುಜನು ಸೂರ್ಯರಥಕ್ಕೆ ಬಾಹು-
 ಳ್ಳೆಂಬ ಸೂರ್ಯನೇ? ರಥಗಳೇ ಸೂರ್ಯ ಕುದುರೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಮನುಷ್ಯರೇ
 ಕುದುರೆಗಳೆಂಕಟ್ಟು ನೃಪಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗಗಳಾಗಿಯೂ, ಆಕಾಶವೇ ಭೃಗುನಾಗಾ-
 ಯೂ, ಮೇರುಪರ್ವತವೇ ಧನುಸ್ಸಾಗಿಯೂ, ಇಂದ್ರನೇ? ಆಧಿಪತಿಯೆ
 ಕಟ್ಟುವ ಪದೆಯಾಗಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮನೇ? ಸಾರಥಿಯಾಗಿಯೂ, ಈ
 ಕ್ಷಣವೇ? ಬಾಹನವಾಗಿಯೂ, ನಾನೇ? ಆಬಾಹನಕ್ಕೆ ಅಲಗಾಗಿಯೂ ಈ
 ಸ್ವಕಾರವಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವನು, ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಮಿತ್ತ-
 ನಾತ್ರ, ತಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು
 ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾಡಲಾಗ, ಪಡೆವವೆಯು ತನ್ನ ಭಕ್ತರ
 ಪ್ರಭಾವವು ಪ್ರಕಾಶವು ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳೆಂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವೇ
 ಳ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹಾಗೆ ಆಗಲೇ ಎಂದು ಅವನೇಯಂ ಕೊಡಲು, ಅಕ್ಷರವ
 ತ್ವಿಯೇ ಮೊದಲು ಜೀವದ ಪರಿಯಾಗಿ ಸಕಲಸಮಾಜವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಎದು-
 ರಿಸಿ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಸವಾಜವನು ಆ ಮಹಾರಥವನ್ನೇರಿ ಇಂದ್ರಾದಿ
 ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ತ್ರಿಪುರವು ಕೂರಿತು ಬಂದು, ಮೇರುಧನುಸಂ-
 ಳ್ಳಿದು, ಆ ಮೂರು ಪುರವು ಕೂಡಿದ ಸಮುದಾನೋಡು, ಮಹಾ-
 ವಿಷ್ಣು ಮನುಪಾದಬಾಹನವು ಹೂಡಿ ಬಿಡುವದ್ದೋಳು ಆ ತ್ರಿಪು-
 ರರ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅಪರ ಪತ್ನಿಯರ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಪ್ರಭಾವವು-
 ದಲೂ ಉಂಟಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ತೋಹಸ್ತುಪಾಗಿಯೂ ಬಾಹನವನ್ನೋ-
 ಡಿ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬಾಹನವು ಆ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ನಿಂತು
 ಮಾಡುವುದೂ, ಅದ್ದರಿಂದ ವೈದ್ಯವಾಲಿಕೆಯೆಂದು ಸ್ಥಳಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಅಭಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಲಾಗದು, ಇಂತುಮಾಲ್ಲದೇ ಈ ತ್ರಿಪುರವೆಂಬ
 ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿ ಇರುವುದು, ಅದುಕಾರಣ ಅಪರಂ ಸ್ವ-
 ಕುಸಲವುದು, ಆದರೆ ಆ ತ್ರಿಪುರವೆಂಬ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತವು ಭಕ್ತಿ-
 ಯು ಮಿಷ್ಠನವೂ ತೊಲಗಿದಲ್ಲದೆಯೂ ಅಪರ ಪತ್ನಿಯರ ಪಾತಿಪ್ರ-
 ತ್ಯವು ನಾಶವಾಗಿದೆಯೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ರಯತ್ನವು ಎಳ್ಳೆಮ್ಮ ಸಾಗಲಾ

ಏವಾ, ಈ ಅಭಿವ್ರಾಸುವು ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ವೊಡಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಹಿಳುಮಿಸಿ, ಅಭಿಷೇಕ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವು ಮಾಡುವೆನೆಂದು
 ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಆ ಮೂರು ಪುರವು ನೇತ್ರದಿಂದ ನೋಡುವು
 ದಕ್ಕೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ, ಕೆಲವು ಕಾಲನೋಡಿವರ ಜಗತ್ಸಂಕಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಭೈಷ್ಣವು ಮಾಡುವ ನೇತ್ರದ ನೋಟವು ಆ ಮೂರು
 ಪುರವ ಪಾತ್ರಕಾರದ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುವ ತೃಣಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ದಹಿ
 ಸದೇ ಇರಲೂ, ಆಗ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತೋಷದ ಪರ
 ಮೋಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವವು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ಮುಂದೇನು ಗತಿಯು
 ದು ಬಾಯಿಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತ ಇರುವನು ಕಂಡು ಕರುಣಾಕಾಲಿಯಾದ
 ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸರ್ವವ್ರಹಾರದಿಂದಲೂ, ಅತ್ಯಂತ ಈ ಇಂದ್ರಾದಿ
 ದೇವತೆಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಅತಿಪುರಂಬ
 ದೈತ್ಯರಂ ಸುಹರಿನವೇಕೆಂಬ ಕೋಪವುಂಟಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ
 ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಂ ಕುರಿತು, ಕೇಳೈ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ! ಈ ತ್ರಿಪುರ
 ರೆಂಬ ದೈತ್ಯರಂ ಸುಹರಿಸರೋಸುಗ ನಿವು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನಗಳೇನಾ
 ದವು, ಮತ್ತೂ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವೇನಾಯಿತು, ನೋಡಿರೆಯಾ,
 ಮುಂದೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆನಲೂ, ಆಗ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಹಿಂದೆಮುಂದೆ
 ತೋರದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ಇರಲೂ, ಆಗ ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ದೇವ
 ತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯತ್ನವು ಮಾಡಿ ಏನೂ ಸಾಗದೇ ಮುಖದೊ
 ಳ್ ಕೆಳಗುಂಡಿ ನಿವಿ-ಣ್ಣರಾಗಿ ಇರುವುದುಂಟು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮುಂದ
 ಣಸಂಗತಿಯಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಬಾಣರೂಪನಾಗಿರುವ ನಾರಾಯಣನುಂಕುರಿತು
 ನೀನು ಪೂಜೆಗೆ ತ್ರಿಪುರವಂ ಪೋಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಸಕಲ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆ
 ದೈತ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯು ಅನದ ಪತ್ತಿಯರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೂ
 ಕೂಡಾ ಕೆಡಿಸಿದಲ್ಲದೇ ನೇತ್ರದಿಂದಂಟಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಅವರಂ ಏನೂ
 ಮಾಡಲಾರದು, ಅದುಕಾರಣ ಈಗಲೇ ನೀನು ತೆರಳುವನಾಗು, ನಾನು
 ಅನುವರಿಗೂ ಈ ಮೂರು ಪುರವಂ ಮೂರು ನೇತ್ರಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಿ
 ಗುವೆನೆಂದು ವೇಳೆ ಕಳುಹಲೂ, ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಯೋಗಿನೀ ವೇಷವಂ
 ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈರನ್ನರೂ ಅತಿಪುರವಂ

ಜೊಕ್ಕು ನಾನಾವಿಧ ಉಪಾಯದಿಂದ ಆ ದೈತ್ಯರ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಂ ಕೆಡಿಸು
 ವುದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತವರ್ಷ ಅವಕಾಶವಾಗಲೂ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ
 ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತ್ರಿಲೋಕ ಕಂಟಕರಾದ ಆ ತ್ರಿಪು
 ರದೈತ್ಯರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆ
 ನೆಂದು ಮೂರು ಪುರಗಳಂ ರೆವೆಗಳ ಮುಚ್ಚಿದೇ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳ
 ಂದಲೂ ವಿಸ್ತೃತವರ್ಷ ವರ್ಷ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದಂ
 ಟಾದ ಕಣ್ಣಿರುಗಳು ಬಿಂದುಬಿಂದುಗಳಾಗಿ ಬೀಳಲು, ಆ ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ
 ಕೆಲವು ಆ ಮೂರು ಪುರಗಳಂ ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ರೌದ್ರರಸ
 ವಿಕೂಡಿ ಬೀಳಲು, ಆಗ ದೇವತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಚರಾಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ
 ಸೌಖ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೂರು ಪುರಗಳಂ
 ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬಿಂದುಗಳು ಮೂ
 ರು ಲೋಕಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬ ಕರುಣಾರಸದಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮರ್ಲಕ್ಷಣ, ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ, ದುಷ್ಟ
 ಮಾರ್ಗ, ದುಶ್ಚಾರಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸ್ವತ್ತಿಮುಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು
 ಮೂವ್ವತ್ತೆಂಟು ಬಗೆಯಾಗಿ, ಮೂವ್ವತ್ತೆಂಟು ಮಹಾರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ
 ವೃಕ್ಷಗಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟದವು, ಆ ವೃಕ್ಷಗಳು ಶಿವನಂತೆ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳ
 ಂದ ಮದನೀಯವಾಗಿ ಇರುವುವು. ಇಂತವು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ
 ಉಂಟಾದ ಫಲವಂ ಯಾರು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವರೋ ಅವರು ಸರ್ವ
 ಭೂತಗಳಿಂದಲೂ ಜೈನುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯರಾಗಿ, ಸಮಸ್ಮಾರಯೋಗ್ಯ
 ರಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರನೆಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು; ಮತ್ತೂ ಆ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷ ವೃಕ್ಷಗಳು ಮೂವ್ವತ್ತೆಂಟು ಬಗೆಯಂತಾದುದೆಂದರೆ:—
 ಸೂರ್ಯನೇತ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟದ ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಬಿಂದುಗಳು
 ಹನ್ನೆರಡು ಜಾತಿಯಾಗಿ ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಪಿಲವರ್ಣವಾಗಿ
 ಪುಟ್ಟದವು, ಚಂದ್ರನೇತ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟದ ಹದಿನಾರು ಬಿಂದುಗಳು ಹದಿ
 ನಾರು ಜಾತಿಯಾಗಿ ಸತ್ಯಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣವಾಗಿ ಪುಟ್ಟ
 ದವು, ಅಗ್ನಿನೇತ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟದ ಹತ್ತು ಬಿಂದುಗಳು ಹತ್ತಿರ ಜಾತಿಯಾಗಿ
 ತಮೋಗುಣಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಪುಟ್ಟದವು, ಈ ವೃಕ್ಷಂ

ಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಬೆ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳ ಧಾರಣದಿಂದ ಮಹತ್ವ
 ತ್ವಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ನೆಲ್ಲಿಯ ಫಲದ ಘಾತ್ರವಾಗಿರುವ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಉತ್ತಮವು, ಯಾಲಚಿಯಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಧವ್ಯವಾಗಿರುವವು,
 ಮಧ್ಯಮವು, ಕಡಲೇ ದಪ್ಪವಿರುವವು ಅಧಮವು, ಇಂತೂ ಮಲ್ಲದೇ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳು ಈ ಮರಾಷ್ಟ್ರಿಯಿಂದ ಪರ್ಣಾಕ್ಷಮದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಕ್ಷಶ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಾದವು.
 ಆನಾಯ ಜಾತಿಗಳು ಆನಾಯ ಜಾತಿಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಂ ಧರಿಸಲು
 ಶುಭವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವು, ಅದೆಂತೆಂದರೆ-ಶೈತವರ್ಣವಾದ ರುದ್ರಾ
 ಕ್ಷವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ, ರಕ್ತವರ್ಣವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ,
 ಪೀತವರ್ಣವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ವೈಶ್ಯರಿಗೆ, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾದ ರುದ್ರಾ
 ಕ್ಷವು ಶೂದ್ರನಿಗೆ, ಈ ಪರಿಯಿಂದ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವು. ರುದ್ರಾಕ್ಷಗ
 ಳಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ರಸವತ್ತಾಗಿ-ನೂ. ದೃಢವಾಗಿಯೂ, ದಪ್ಪ
 ವಾಗಿಯೂ, ಬಹಳ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ, ಮಾತ್ರೆಯರು
 ಧಾರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡದೆ ಹೊಸವಾಗಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳು ಕೂಳೆವನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವವು, ಹುಳುಕಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಸಣ್ಣನಾಗಿ, ಮುಳ್ಳುಗಳು ಇಲ್ಲ
 ದೇ ಜಳ್ಳಾಗಿ, ಎರಡು ನಾಭಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ
 ಗಳ. ಧರಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಒಂದು ನಾಭಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಪುಟ್ಟದ ರುದ್ರಾ
 ಕ್ಷವು ಸಮೋತ್ತಮವು. ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡಿದ ನಾಭಿ ಉಳ್ಳ ರುದ್ರಾ
 ಕ್ಷವು ಮಧ್ಯಮವು, ರಸವತ್ತಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ ಪಕ್ವವಾಗಿ ಆಪರಂಜಿಯ
 ಒರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಹರೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸಮವಾಗಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂಗಳ
 ಳಂ ಬಿಳಿದ. ಪಶ್ಚಿಮಧಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಷಿಸಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಟುಗಳಂ ಹಾಕಿ
 ಯಾರಾಧರಿಸುವರೋ ಅವರು ಶಿವಸ್ವರೂಪರಾಗುವರು. ರಾತ್ರನೆ ನೇತ್ರ,
 ದಿಂ ಪುಟ ದವಾದಕಾರಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷವೆಂಬ ವೆಸರಂಟುಯಿತ್ತು ಈ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷದ ಕೆಳಗಿನಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ, ನಾಳದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನು,
 ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನು. ಕೇಸರಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ಪಾಸ
 ವಂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು. ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾಯಿತು. ಇಂತವು
 ರುದ್ರಾಕ್ಷವಂ ನಿರಂತರವು ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು

ಎರಡುಮೂಲೆ ಕಟ್ಟಿ ನೆಲ್ಲಿಯೂ ಹನ್ನೆರಡು ಹನ್ನೆರಡು. ಎರಡು ತೋಳುಗಳೆ
 ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಹದಿನಾರು, ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಆರು, ಬಿಡುಸಾಸು
 ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತೂ ನೂರೊಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಂ ಸುರಪ್ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು.
 ಪೊಜಾವಿಣೀಪಕಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ ಮೊದಲಗೊಂಡು ಹದಿನಾ
 ಲ್ಕು ಮುಖವರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯವರಿಗೆ ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಗಳನ್ನಾಣೆಂ
 ದರೆ—ಜಿಬೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಮುಖವ ಒಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಹಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎರ
 ಡು ಮುಖ, ಮೂರು ಮುಖ, ಕ್ಷುರವು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ಧರಿಸಬೇಕು. ನಡುತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನೊಂದು ಮುಖ
 ವುಳ್ಳ ಮುಪ್ಪತ್ತಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮುಖ, ಏಳು
 ಮುಖ, ಐದುಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಆರುರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನುಟು
 ಮುಖ, ಆರು ಮುಖವುಳ್ಳ ಮುಪ್ಪತ್ತೆರಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ, ವಕ್ಷಸ್ಥ
 ಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮುಖವುಳ್ಳ ಐವತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ, ಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
 ಹದಿನಾರು ಮುಖವುಳ್ಳ ಹದಿನಾರು ಹದಿನಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ, ಪಾಣಿ
 ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಮುಖವುಳ್ಳ ಹನ್ನೆರಡು ಹನ್ನೆರಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ಗಳಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖವುಳ್ಳ ನೂರು
 ಮುಖರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ, ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಧರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಮುಖ
 ಮೊದಲಾಗಿ ಹಿಡುಲು ಮುಖವವರಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮೊರಕವೆಮಿದ
 ಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮೊರಕುವವೋ ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ
 ಮೊರೆ ಹೇಳಿರುವ ಸ್ತಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಯಾಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧರಿಸಬೇಕು.
 ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊರಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಮೊರಕಿದವ್ಯಾ
 ದರೂ ಮೇಳವು ಸ್ತಾನಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬೇಕು, ಇಂತುಮುಖವೇ ಏಕಮು
 ಖವ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಪರತತ್ವ ಸ್ವರೂಪವು ಇದ್ದರಿಂದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾಗಿ
 ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಧರಿಸಿದನನು ಪರತತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನನಾಗುವನು,
 ಎರಡು ಮುಖವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪವು, ಇದಂ
 ಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು, ಮೂ
 ರು ಮುಖವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ತುಣ್ಣೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪವು ಇದಂ ಧರಿಸಿದರೆ
 ಸ್ತ್ರೀಕರ್ತೃ ಪೂಜನಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ನಾಲ್ಕುಮುಖವ ರುದ್ರಾ

ಕ್ಷಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯ ಹತ್ಯಾದೋಷವಂ ಪರಿ
ಹರಿಸುವುದು, ಐದು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರಾತ್ಮಕ
ಸ್ವರೂಪವಾದಕಾರಣ ಅಗವ್ಯಾಗಮನ ಅಭಿಷ್ಠ್ಯಭಿಷ್ಠಣಮೊದಲಾದ ಪಾಪ
ನಾಶವಂ ಮಾಡುವುದು, ಆರು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಮೂಢಾಸ್ವ
ರೂಪವಾದಕಾರಣ ಅದರ ಧಾರಣಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾ
ಸಕಲ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು ಪರಿಹರವಾಗುವುದು, ಏಳು ಮುಖದ ರು
ದ್ರಾಕ್ಷವು ಏಳು ಹೆಡೆಯ ಸರ್ಪಾತ್ಮಕವಾದಕಾರಣ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತ್ರೀಯ
ಪಾತಕವಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ಎಂಟು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ವಿಘ್ನ
ಶೈರಸ್ವರೂಪವಾದಕಾರಣ ಅದರ ಧಾರಣದಿಂದ ಸರ್ವವಿಘ್ನವು ನಾಶವಾ
ಗುವುದು, ಒಂಭತ್ತು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಭೈರವಸ್ವರೂಪವಾದಕಾ
ರಣ ಇದಂ ಧರಿಸಲು ಭೋಜನಹತ್ಯಾದೋಷವು ಪರಿಹರವಾಗುವುದು.
ಹತ್ತುಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಸಂಕ್ಷೋಬ್ಧನಾದಗನಸ್ವರೂಪವು, ಇದಂ
ಧರಿಸಲು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪವು ಪರಿಹರವಾಗುವುದು, ಹನ್ನೊಂದು ಮುಖದ
ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ಏಕಾಸರರುದ್ರಾತ್ಮಕವಾದ್ದರಿಂದ ಇದಂ ಧರಿಸಲು
ಕರುವಿನಂ ಕೂಡಿದ ಕೋಟಿ ಗೋವುಗಳ ವಾಸವಿದುಂಟಾದ ಫಲವರು
ವುದು, ಹನ್ನೆರಡು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು ವ್ಯಾದವಾಹಿತಾತ್ಮಕವಾದ್ದ
ರಿಂದ ಇದಂ ಧರಿಸಲು ಸಮಸ್ತೋದ್ಯೋಗ ಷಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಕ ಶಿವಸ್ವ
ರೂಪವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಹದಿನಾರು ಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವು
ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಇದಂ ಧರಿಸಲು ಪಿತೃ, ಭ್ರಾತೃ, ಸುಹೃತ್ಪುತ್ರ
ಬಂಧುಗಳೊಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ಅನೇಕ ಪಾಪಂಗಳು ಮತ್ತೂ ಪ್ರಾರಿದ್ಯವಂ
ಕೂಡ ಸೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖದರುದ್ರಾಕ್ಷವು
ಸದಾಶಿವಾತ್ಮಕವಾದಕಾರಣ ಇದು ಮೊರುಕುವುದು ಮರ್ಲಭವು
ಅಥವಾ ಮೊರತರೆ ಅದರ ಧಾರಣಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು
ಮುಟ್ಟಿ ಲಂಜೆ ದೂರಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗುವುವು, ಮತ್ತೂ ಇದಂ ಧರಿಸಲು
ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ವಂದ್ಯನಾಗಿ ಇಹದಲ್ಲಿ, ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು
ಅನುಭವಿಸಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಂ ಪಡೆಯುವನು, ಮತ್ತೂ ಸರ್ವಕಾಲದ
ಲ್ಲಿಯೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣಾ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯೆಯು, ಮನ್ಯ

ಪಾಸವು, ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೀಯವು, ಗುರುತುಬ್ಬಗವನ, ಮಾತಾಪಿತೃವಧೆ, ಭ್ರಾತೃಹತ್ಯ, ಭೋಜನಹತ್ಯಾ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಪೋಗುವವು, ಮತ್ತೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ದರ್ಶನ, ಸ್ಪರ್ಶನ, ಸ್ಮರಣ ಪ್ರಾಸನ ಧಾರಣೆಗಳು ಯಥಾಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅವರಿಂದ ನಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ಮೋಗಿ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು, ಮತ್ತೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಣನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೋಟಿ ಗೋವಾನವು, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಅಕ್ಷಮೋಘ, ಲಕ್ಷ ಕನ್ಯಾವಾಸ, ಅನೇಕ ಭೂಪಾನ, ಪೊದಲಾದ್ದು ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಎನ್ನು ಉಂಟೋ ಆ ಫಲವು ಅನಾಯಾಸದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೊದಲಾಗಿ ಚಂಡಾಲನವರಿಗೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರಣಿ ವು ಮಾಡಬಹುದು, ಎಂಥಾವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸದ್ಗತಿಯುಂ ಉಂಟು ವಾ ಡುವುದು, ಅಥವಾ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವವನಾದರೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಂ ದರಿಸಿದ್ದರೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿವು ತೊಳೆದ ಉದಕವು ರುದ್ರನ ಸ್ಮರಣೆಯುಂ ಮಾಡುತ್ತ ಪಾಸವುಂ ಗೈವನೋ ಅವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಂ ಪೋಗಲಾ ಡಿಸಿಕೊಂಡು ರುದ್ರರೋಕವನ್ನೈದುವನು, ಮತ್ತೂ ದೆಸ್ಮದಿಂ ಲಿಪ್ತ ವಾದ ಶರೀರ ಬುಟ್ಟವನಾಗಿ ಫಣಮೋಳು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವು ಧರಿಸಿ ಕಂಠ ಮೋಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯು ಅಳವಡಿಸಿ ಭೂಮಿಮೋಳು ಸಂಚರಿಸು ವನೇ ರುದ್ರಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವನು, ಶುಭಾ ಶುಭ ಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳಂ ಮಾಡುವ ಕಾಲಮೋಳು ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗಳಂ ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಕರ್ಮಗಳು ಒಂದೊಂದೇ ಅಸಂತಕಗಳಾಗುವವು, ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧಾರಣೆಯು ಮಾಡದೆ ಕರ್ಮಚರಣೆಯು ಮಾಡಿ ಟರೆ ಅದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುದು, ಇಂಥಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ—ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಐವತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಇಪ್ಪತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಹದಿನಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಚನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರಸಲಿಗೆಯಿಂದಲಾದರೂ, ಅಥವಾ ಬಿಳಿಯ ಮಣಿ ಯ ಧಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಪೋಷಿಸಿ ಪುರನಿಸಂತ ಒಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೊಂ ಜೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಆ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಮರಗೆ ತಿಳಿ

ಯಾದಂತೆ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ಮಾಲೆಯು ನಡುಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ ತರ್ಜಿನೇ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಗಳಿಂದ ಆ ಮೇರು ಸ್ಥಾನವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ಹಾಟದೆ ಮೇರು ರಜವನಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಂ ಮಾಡು ತ ಜಪಸಂಖ್ಯೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಅನಾಮಿಕದ ಬೆರಳ ಮೇಲೆ ಮಾಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ವಾಙ್ಮಯ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಜಪಸಂಖ್ಯೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಲೆಯಂ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ, ಅಂಗುಷ್ಠಾನಾಮಿಕಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಜಪ ಸಂಖ್ಯೆಯಂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜಪದಲ್ಲಿ ಮೇರುವಂ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜಪದಲ್ಲಿ ಮೇರುವಂ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾಲೆಯಂ ಯಳೆಯಬೇಕು, ಇಂತೀ ಕ್ರಮದಿಂದ ಭಕ್ತರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಪಿಸುವ ಪುರುಷನೇ ಸದಾಶಿವನು, ಆ ಮಹಾನುಭಾವನ ದರ್ಶನ, ಸ್ಪರ್ಶನ, ಸಂಭಾಷಣ ಪ್ರಾಪ್ತನಂಗಳಂ ಯಾರು ಮಾಡುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಇಹದೋಳ್ ಸೌಖ್ಯವು, ಪರದೋಳ್ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವು ಕೂಡ ಉಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಕೇಳೈ ಮಹಾನುಭಾವನೇ! ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯಂಗಳಂ, ಪರದೇವತೆಗೆ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ನಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದೆನು. ಇನ್ನೇನು ರಹಸ್ಯವಂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ ಅದಂ ಕೇಳುವದೆಂದೆನಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಹರ್ಷಪರವಶನಾಗಿ ಋಷಿಯಾದ ಪುರುಷಮೃಗನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೇ! ಬಿಲ್ಲು, ಭಕ್ತ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಕೇಳಿದುದರಿಂದ ಮನದ ಸಂಶಯಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಪೋದವು, ಅಪೂರ್ವವಾದ ಒಂದುಪ್ಪಾಸನ ಉದಯಿಸಿದಂತಾಯಿತು, ಆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಪರಶಿವನ ಪಾದಪಲ್ಲವದೋಳ್ ಲೋಕಾತಿಶಯಿಯಾದ ಭಕ್ತಿಯು ದೃಢವಾಯಿತು, ಅದುಕಾರಣ ಮೊದಲು ಭಕ್ತರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಪಿಸುವ ಪುರುಷನು ಸಾಕ್ಷಾಚ್ಛವನೇ ಆಗುವನೆಂದು ಎನ್ನ ಮೇಲಣ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ, ಅದರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಂ, ಅದು ಜಪ

ನುವ ಕ್ರಮವು, ಜಪಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯು, ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ
 ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ದೇವತೆಯು, ಆ ದೇವತಾಮಹಿಮೆಯು, ಇವೆಲ್ಲವು
 ಎನ್ನಲ್ಪಡುವವು. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಗ
 ಳುವ ಕೇಳಲು, ಪುರುಷನುಗಳು ರಾಜಕುಮಾರನ ಚಿತ್ತಪರಿವಾಕನ
 ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನು ಉಪನಿಷದಂ
 ಸಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ ಮೊದ
 ಲಾದ್ದೆಲ್ಲವು ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವ ಕ್ರಮವು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಲಶಿರೋಮಣಿ
 ಯೇ! ಕಲ್ಪಾಂತದೋಳ್ ಜಗದಾಧಾರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರಪಂಚ
 ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾಡಲೋಸುಗ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ವಿಸ್ತೃತ ಮೊದ
 ಲಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚವು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಂತರದೋಳ್
 ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ
 ಅಧಿಕಾರವು ಪೃಥ್ವೀ ಭಾರವಂತೆ ನೀವು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಒರುವ
 ದೇವಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ತಾನುಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸವೆಂಬ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ
 ವು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪಳಾದ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿ
 ವಿಹಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಸಾಯದೋಳ್, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರಪ್ರವರ್ತಕರಾದ
 ವಿಸ್ತೃತ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯು, ಬ್ರಾಹ್ಮರಲ್ಲಿ
 ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸು, ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ
 ಸಾಧನಗಳು ಅವರವರು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳದ್ದೇ ಇರುವವು
 ನೋಡಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ಮಾಹಾವಿಷ್ಣುವಿರುವ ಒಳಗೆ
 ಬಂದು ಅಲೋಚನೆಯು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣ
 ವಾದ ಪ್ರಭಾವವು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಾಧನವಿ
 ರುವುದು, ಅದು ನಮಗೆ ಅಲೋಚಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟು
 ಅಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವೆವು, ಅದಂ ನಾವು ಅರಿತು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯ
 ತಾನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕೈಲಾಸವಾಸಿ
 ಯಾದ ಮಹಾವತಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು
 ಸಿದ್ಧಿಸಲಿರುವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಶಿರಮುಟ್ಟು ಕೈಲಾಸದ ಸರ್ವಾಪನನ್ನೈ
 ದಲು, ಆಗ ಮಾಹಾಕಾಳರು ಬಾಗಿಲೋಳ್ವಾದಿರುವ ವಿಸ್ತೃತ ಮೊದಲಾದ

ದೇವತೆಗಳಂ, ವಸುಷಾ ದಿ ಬುಷಿಗಳಂ, ಸಸಕಾವಿ ಯೋಗಿಗಳಂ, ನಾರ
ದಾದಿದೇವಬುಷಿಗಳಂ^೮ ಕೂಡ ಕಂಡು ಅವರಂ ಕುರಿತು ಕೌಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯಂ
ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳಿದು ದೇವದೇವನಾದ ಉಮಾವ
ತಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನೆನೆಂದು ಬಳಪೊಕ್ಕು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯೋಳ್
ನಿಜ್ಞಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೌನದಿಂ ನಿಂದಿರಲು
ನಿಜ್ಞಾಪನೆದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಬಹಿರ್ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಕಾಲ ನಿಂ
ತಿರ್ದು ಮಹಾಕಾಳರು ಬಾರದೇ ಇರುವದನ್ನೋಡಿ ಇದು ಏಕೋ ಒಂದು
ವಿಶೇಷವಿರುವದೆಂದರಿತು ಬಳಿಕ ಪರಮದಮಾಳುವಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ
ಶ್ರುತಿಶಿರಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಯುಂಗೆಯ್ದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಕರು
ಣಾನಿಧಿಯಾದ ಗಂಗಾಧರನು ಆ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತುತಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಉಮಾ
ಸಮೇತನಾಗಿ ವ್ಯವಹರವನ್ನೇರಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು, ಆಗ ದೇವತೆ
ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ದಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಪುಟ
ರಾಗಿ ನಿಂದಿರಲು, ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆ ದೇವತೆಗಳಂನೋಡಿ ಅವರ ಅಭಿ
ಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಕೌಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಬಳಿಕ ನಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ
ಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಹು ಗಂಡಿ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರಂಗಳಂ
ನಾವುಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಲ್ಲ ಆದೇನು ಕಾರಣವೋ
ನಾವು ಅರಿವೆವು ಜಗತ್ಪಾರಣನಾದ ನೀನೇ ಬಲ್ಲವನು ಆದ್ದರಿಂ ನಾವೆಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಚರಣವನ್ನಿಡಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆವು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
ವಾಗಿ ನಡೆವೆವು ಎಂದು ನಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಿ ನಿಂದಿರುವದನ್ನೋಡಿ
ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು ದೇವತೆಗಳಂ ಕುರಿತು ಕೇಳಿರೈ ದೇವತೆಗಳರಾ!
ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾಸು
ಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವವಂ ಪಡೆದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಸ್ವಕಾರ್ಯಂಗಳಂ
ಸಾಧಿಸಿ ಎಳೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದಕಾರ್ಯ ಸಂಪಾದವಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ಎನ್ನ ಸಾಯುದ್ಯಮ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಲ
ಭವಾದ ಸಂಘನವಿರುವುದು ಅದಂ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯು,
ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಉದದೇಶವಂ ಮಾಡುವೆವು ಸಂಘ
ಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿರೆಂದು ದೇವ ಪೇದ ಪುರುಷನಿಗೆ ಮಂತ್ರಪ್ರಾಣಂಗಳಂತೆ

ವೇದಮಧ್ಯದೋಳ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಒಂದು ಮಹಾಮಂತ್ರವಿರುವುದು, ಅದು ತಿಳಿದು ಯಾರು ಉಪಾಸನೆಯಂ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಾನನಾಗುವೆನು, ಮತ್ತೊಂದು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಪ್ತ ಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿರಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಂ ತಿಳಿದು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಜಪಶೀಲರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವನವಿಯಂ ಪರಾವೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೇ ನೀವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮಂ ಯಾರು ಭಜಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನಾರ್ಥವಂ ಕೊಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಅಂತರ್ದಾಸನಾಗಲು, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಂತರ್ಧಾಸನು ಸೈದುವನ್ನೋಡಿ ಶೋಕಪರಪಶರಾಗಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರಮುಟ್ಟು ಮೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮೂರು ವೇದಗಳ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರವಿರುವುದು, ಅದು ತಿಳಿದು ನೀವು ಪುರಸ್ಕರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುವಿರಿ ಎಂದು ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದನಲ್ಲದೇ ಈ ಅಪಾರವಾಗಿರುವ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವು ನಮಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆಂದು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಂ ಕುರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಉಪಾಯವಂ ಮಾಡುವೆನು ಅದರಿಂ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಒಡಂಬಡಿಸಲಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಮೊಳೆಯಂ, ಧರ್ಮವೆಂಬ ದಂಡವಂ, ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳೆಂಬ ತಕ್ಕಡಿಯಂ ಮಾಡಿ, ಋಗ್ವೇದ ವೇದಲಾದ ಮೂರು ವೇದಗಳಂ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತೋಗುವಾಣ ಯಜುರ್ವೇದವು ತೋಕದೋಳ್ ಅಧಿಕವಾಗಲದಂ ಕೊಡು ಮತ್ತೊಂದು ಋಕ್ಸಾಮಗಳೆಂಬ ಎರಡು ವೇದಗಳಂ ಒಂದು ಕಡೆ ಬೋಳಿಟ್ಟು, ಯಜುರ್ವೇದವಂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳಿಸಿ ತೂಗಲಾಗಲೂ ಯಜುರ್ವೇದವೇ ತೋಕದೋಳ್ ಅಧಿಕವಾಗಲು. ಆದನ್ನೋಡಿ ಶಿವನಿಂದುಪದಿಸ್ತು ಮಾಡ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಜೇ

ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ಯಜುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಕಾಂಡಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೋಗುವಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇಕಾಂಡದ ತೊಕವು ಅಧಿಕವಾಗಲು, ಆ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಂಡ ಮಾತ್ರವಂ ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಮಗ್ರ ಯಜುರ್ವೇದವಂ ಮಾತ್ರೊಂದು ಕಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ತೋಗಲು ಆಗಲೂ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಂಡವೇ ಅಧಿಕವಾಗಲು, ಆ ಕಾಂಡದೊಳಿರುವ ಪನ್ನಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೋಗುವಲ್ಲಿ ರುದ್ರಸೂಕ್ತವೆಂಬ ಪನ್ನವು ತೊಕದೊಳ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಬಳಿಕ ಆ ಪನ್ನದೊಳ್ ಇರುವ ಹನಸುಗಳಂ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತೋಗಲು ಆದರೋಳ್ ಹವಿಸ್ಸೇಳನೇ ಹನಸಿನ ತೊಕವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, ಆ ಹನಸಿನೊಳಿರುವ ಅಕ್ಷರಂಗಳಂ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತೋಗಿ ನೋಡಲು, ಆ ಹನಸಿನೊಳ್ ಕೊನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಅಕ್ಷರಂಗಳ ತೊಕವು ಅಧಿಕವಾಗಿರಲು, ಆ ಹತ್ತು ಅಕ್ಷರಂಗಳಂ ಎರಡು ಪಾಲು ಮಾಡಿ, ಐದು ಐದು ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ತೋಗಲು ಆಗ ನೋಡಲು ಭಾಗದ ಐದು ಅಕ್ಷರಂಗಳ ತೊಕವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದನ್ನೋಡಿ ಕೊನೆಗೂ ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು, ಈ ಐದು ಅಕ್ಷರಂಗಳಂ ಹೊತ್ತು ಉಳಿದ ಸಮಸ್ತ ಯಜುರ್ವೇದವಂ, ಋಕ್ಸಾಮ ವೇದಂಗಳಂ ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ, ಐದು ಅಕ್ಷರಂಗಳಂ ಮಾತ್ರೊಂದು ಕಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ತೊಕವಂ ಮಾಡಲು, ಆಗಲೂ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ತೊಕವೇ ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕವಾಗಲು, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನೋಡಿ-ಅಶ್ವಧೃತರಾಗಿ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವವಾಚ್ಯನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಉಪದಿಸ್ಸ ಮಾಡ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಈ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಆತನಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದಕಾರಣ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಆತನೇ ಋಷಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಬಳಿಕ ತಾರತಮ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ ಈ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಂ ಪಡಮು ಜವಳಿರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪದವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಪ್ರಭಾವವಂ ಪಡೆದರು, ಆದ್ದರಿಂ ಅಂದು ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು, ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿ

ಗಳು, ನಾರವಾದಿದೇವತಾಭಿಷೇಕಗಳು, ಸನಕಾದಿಮೋಗಿಗಳು, ಬಲಿಮೊದಲಾದವರೂ, ರಾವಣಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರು, ಚಿತ್ರರಥಮೊದಲಾದ ಗಂಧರ್ವರು, ಕಿನ್ನರರು, ಕಿಂಪುರೂಷರು, ವಿಷ್ವಾಧರರು, ಗರುಡರು, ವತ್ಸುಗರು ಸಿದ್ಧರು, ಸೌಧ್ಯರು, ಉತ್ತಮರಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರು ಸಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಇಂಪ್ಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಂ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡುವ ಗುರುವು ಎಂತಿರಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆವಂಶದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ, ಶಿವಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಶೀಲನಾಗಿ, ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಡಂಭವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವನಾಗಿ, ಪಾಪಭೀತನಾಗಿ ಅಂಗವೇನಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಜಪಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಗೃಹ ಸೌಧಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವನಾಗಿ, ಅರೋಗಿಯಾಗಿ, ಅತ್ಯಾಶೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವನಾಗಿ, ಅಲ್ಪಸಂತೋಷಿಯಾಗಿ, ಸುಮುಖನಾಗಿ, ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಇಂತು ಇರುವ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ದೇವತಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಉಪದೇಶವಂ ಪಡೆನುಲಾ, ಇಂತದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ತುಭೇ ನಮಃ ಉಂಟಾಗಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಶಿವನಾಯುಷ್ಯವು ಪಡೆನುಲವು, ಮಿಗಿಲಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನೆ ತಾನೆ ಆಗುವುದು. ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರವು ಹೈವ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದಲು, ಜಪದಕ್ರಮದಿಂದಲೂ, ಆಗಬೇಕೂ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದರೆ, ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತು ಭಕ್ತಿಯಿರುವುದೋ, ಅಂತು ಭಕ್ತಿಯು ಮಾಡುವುದೇ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಜಪದ, ಕ್ರಮಮೆಂತೆಂದರೆ, ಅಕ್ಷರಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಜಪವಂ ಮಾಡಿ, ಅದರ ದಶಾಂಶವೋಮವಂ, ಅದರ ದಶಾಂಶ ತರ್ಪಣವಂ, ಅದರ ದಶಾಂಶ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವಂ, ಇಂತೂ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದೇ ಜಪದಕ್ರಮವು, ಮತ್ತೂ ಜಪವಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಾಚ್ಯನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವನ್ನಿರಿಸಿ ಚಂಚಲಚಿತ್ತನಾಗದೇ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಬಾರದಂತೆ ಜಪಿಸಬೇಕು, ಮಂತ್ರಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯು, ವಿಹಾರಾಸಕ್ತನಾಗಿಯೂ

ಸೌಖ್ಯ ನ ಭೋಜನ ನಿ ದ್ರಾ ಸ ಕ್ತ ಮಾಗಿಯೂ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಸಿ ಇರುವಲ್ಲಿಯೂ. ಈ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಂ ತಿಳಿದು ಆ ಕಾಲವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಕಾರ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಆಸಕ್ತವಾಗಿಯು, ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಯು, ಜಾಗರೂಕನಾಗಿಯು, ಸ್ವಕೀಯವಾದ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯು, ಹುತ್ಕೂತವಾದ ನವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದಿರುವ ಕಾಲವಂ ತಿಳಿದು ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಉಕ್ತಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಾಭಿಮಾನದೇವತೆಯು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಂ ಪಡೆಯುವೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ದುರವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗುವುವು, ಸಮಗ್ರವಂ ಅರಸಿ ಕಂಡು ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಹಾಫಲಂಗಳಿಗೆ ನೂತನ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆ ಗುರುವು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡದೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣವೇ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿ ತೇಜೋವಿಶೇಷ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಅಂತಃಕರ್ಮ ಗುರು ಶುಶ್ರೂಷೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದ ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚೇದವಾಗುವುವು, ಶುಶ್ರೂಷಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಗುರುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕರೂಣ ಉಂಟಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುವು, ಮತ್ತೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರದ ಉಪದೇಶ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಘಣಿಗ್ರಹಣವು ಸಂಭವಿಸುವುದು, ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದಿಸ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಜಪ ಪರಾಯಣನಾಗಿರಲೂ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅಂಗಸಂಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆನಂದಾನುಭವವಂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು, ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರ, ಕೈವಲ್ಯ, ಅಧರ್ವಾಕಿರಸ್ಸು ಅಧರ್ವಾಕಿರಸ್ಸುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ವೇದಕಿರಸ್ಸುಗಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಮಾರತಿರುವುದು, ಮತ್ತೂ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಒಂದು ಹೊರತು ಮಿಗಿಲಾದ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಸುತಾ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲದೇಶ, ಪಾತ್ರ, ಅವಸ್ಥೆ, ಕ್ರಮ, ಸೇವ, ಶುಚಿಗಳೆಂಬ ಮಾರ್ಗಾದಿಗಳು ಉಂಟು, ಈ ಮಾರ್ಗಾದಿಯಂ ವೀರಿ ಮಾಡಿದ ಜಪವು ನಿಷ್ಫಲ

ವಾಗುವುದು, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಬಂ
ದಂತೆ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಉತ್ತಮವಾದ
ಫಲವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಅಮಕಾರಣ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಎಮ್ಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಸ್ಮರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾದರ್ಶ
ನೇವಂ ಮಾಡಿದಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಹಾಗೆ ಸ್ನಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲು
ಗಂಗಾದಿತಿರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾ ಸಮಮಾಡಿದ ಫಲಉಂಟಾಗುವುದು, ವಿಭೂ
ತಿಧಾರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲು ಸಮಸ್ತಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಮಸ್ತ
ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಂ ಮಾಡುವುದು, ಹಾಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಕಾ
ಲದಲ್ಲಿ ಜಪಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕುಭಗಳನ್ನಿತ್ತು ರುದ್ರಸೂರೂ
ಪ್ರವನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿ
ಸಲು ಕಾಲಾತೀತವಾದ ದೋಷವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಜನ್ಮಕಾಲ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು, ಗಾಯಿತ್ರಿ ಮೊದ
ಲಾದ ಮಹಾಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಸುವಾಗ ಸ್ಮರಿಸಲು, ಆ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ
ಶಾಪಮೊದಲಾದ ದೋಷಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಯಥೋಕ್ತವಾದ ಮಂತ್ರಾ
ನುಷ್ಠಾನವಂ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಯಾವ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಆ ಫಲವ
ನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು, ದೇವತಾರಾಧನವಂ ಮಾಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಪಿ
ಸಲು ತಾನು ಪ್ರಾಪ್ತವ ಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯು ನೆಲಸಿ
ಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಂ ಬೇಡಿದಂತೆ ಕೊಡುವುದು, ಭೋಜನವಂ
ಮಾಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಪಿಸಲು ಭೋಜನವಂ ಮಾಡುವ ಕವಳಗಳಂ
ದಲೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನಿತ್ತು ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು. ವೋ
ರೈಶ್ವಾಹ್ಯನಿಗೆ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ
ವಂ ಸ್ಮರಿಸಲು ಕೋಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಫಲವು
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಪಿತೃದಿವಸಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲು, ಪಿತೃಗಳು ಅಮೃ
ತಪ್ರಾಶನವಂ ಮಾಡಿದವರಂತೆ ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡು
ವಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲು ಸಮಸ್ತ ಭೋಮಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿದಫಲ ಉಂ
ಟಾಗುವುದು. ಶಯನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲು, ಸಮಸ್ತ ವಿಪತ್ತುಗಳಂ
ಪರಿಹರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರೆಯಂ ಮಾಡುವನೋ, ಅಷ್ಟು ಹೊ

ತ್ತು ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆಮಕಾ ರಣ ಈ ರಹಸ್ಯವಂ ತಿಳಿದು ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾರು ಜಪಿಸು ವರೋ ಅವರು ಕೃತಕೃತ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಗಳು ವೈದಿಕಂಗಳೆಂದು, ಅನೈದಿಕಂಗಳೆಂದು ಎರಡು ಪರಿಯಾಗಿರು ವುವು ಅದಂತೆನೆ—ವೇದೋಕ್ತಂಗಳೆಲ್ಲ ವೈದಿಕಮಂತ್ರಂಗಳೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುವುವು. ಸ್ಮೃತಿ, ಆಗಮ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಮಂತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲ ಅನೈದಿಕಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುವು. ಇಂತೆ ಲ್ಲದೆ ಈ ಎರಡು ವಿಧಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅನುದ್ಧೃತಮೆಂದು, ಉದ್ಧೃತ ವೆಂದು ಎರಡು ಪರಿ ಉಂಟು, ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ—ಗ್ರಂಥಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮಂತ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲುಗೊಂಡು ಕೊನೆವರಿಗೂ ಪಡ್ತಿಯಾಗಿ ವೇಳು ವದೇ ಅನುದ್ಧೃತಮಂತ್ರವು, ಅಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ವೇಳು ವುದೇ ಉದ್ಧೃತಮಂತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಅನುದ್ಧೃತಮಂತ್ರಗ ಳಿಗೆ ಸೂತಕದೋಷವಿಲ್ಲ. ಉದ್ಧೃತಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸೂತಕಗಳ ದೋಷಂಗಳು ಉಂಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಉದ್ಧೃತಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿ ಸುವಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ ಜಪಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಂಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಂಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ಥಲಂ ಗಳು ಯಾವ್ಯಾವೆಂದರೆ—ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳು, ವರದಾತ್ರಂಗಗಳು, ಪು ಣ್ಯಾರಣ್ಯಂಗಳು, ಬಿಬ್ಬವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪಪ್ರದೇಶಂಗಳು, ಶಿವಾಲಯಂ ಗಳು, ಈ ಸ್ಥಳಂಗಳೆಲ್ಲ ವಶಸ್ಥಂಗಳು. ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಗೃ ಹಂಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋವುಗಳಂ ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಯೋಳ್ ದೇವ ತಾರ್ಚನೆಮಾಡುವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಇಂತೀ ಸ್ಥಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಬಹುದು, ಪುರಶ್ಚರಣೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಭಿ ಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ವಶ್ಯವಾದವು, ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮಾರಣ ಯೋಗ್ಯಮಾಗು ವುದು, ಪಶ್ಚಿಮಮುಖವಾಗಿಮಾಡೆ ಧನಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುವುದು, ಉತ್ತರಾ ಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡೆ ಶಾಂತಿಕರವಾಗುವುದು, ಸ್ಪುಟವಾಗಿ ಜಪಿಸುವು ದಕ್ಕಿಂತಲು ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಪವಂ ಮಾಡುವುದು ಶತಗುಣಾಧಿಕವು, ಆದಕ್ಕಿಂ ತಲೂ ಷುನದಲ್ಲಿಯೇ ಜಪವಂ ಮಾಡೆ ಸಹಸ್ರಗುಣಾಧಿಕವು, ಮತ್ತು

ಎಂಭತ್ತು ಆನನಗಳೋಳ್ ಸೌಧಾರಣವಾದ ವಸ್ತ್ರಾನೆನದೊಳಾಗಲೀ,
 ಸಸ್ತಿಕಾಸನದೊಳಾಗಲೀ, ಅರ್ಧಾಸನದೊಳಾಗಲೀ, ನುಖಾಸನದಲ್ಲಾಗಲೀ
 ಕುಳಿತು ಪ್ರಶಸ್ತ ರಣೆಯುಂ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೂ ಆಸ್ತರಣಾಸ
 ನೆಗಳ ವಿವರಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು—ಧರ್ಭಾಸನದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಜಪನಂ
 ಮಾಡಲು ಶರೀರಕ್ಕುಂ ಉಂಟಾಗುವುದು, ವಸ್ತ್ರಾನೆನದೋಳ್ ಎಷ್ಟೆ
 ಯ್ ಪಾಪ್ಪಿಯಾಗುವುದು. ಕಂಬಳಾಸನವು ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನ್ನಂ
 ಟುಮಾಡುವುದು. ರತ್ನಕಂಬಳಯು ಸಮಸ್ತೇಷ್ವಾರ್ಯಗಳಂ ಕೊಡು
 ವುದು, ಕೃಷ್ಣಾಜನದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುವುದು, ವ್ಯಾಸಾಜನ
 ದಿಂದ ವೋಕ್ಷ ಉಂಟಾಗುವುದು, ವತ್ಸಾಸನದಿಂದ ಆರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಗು
 ವುದು, ಇಂತೀ ಆನನಗಳಲ್ಲಿಯಾವುದು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅದು ಸಂಪಾ
 ದಿಸಿ ಜಪವಂ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವು, ವಶ್ಯಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸಬೇ
 ಕಾದರೆ ರಕ್ತವಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವು, ವೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಪಿಸಬೇಕಾ
 ದರೆ ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವು, ಮಾರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಪಿಸಬೇಕಾದರೆ
 ನೀಲವಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವು, ಕಾಪ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಜಪಿಸಲು
 ನಾನಾವಿಧರೋಗಂಗಳುಂಟಾಗುವುವು, ಪಾಪಾಣದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು
 ಜಪಿಸಲು ನಾನಾವಿಧ ದುರಿತ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಕುಳಿ
 ತು ಜಪಿಸಲು, ಸರ್ವಧಾ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಆಗಲಾರದು. ಮತ್ತೂ ಜಪವಂ
 ಮಾಡುವ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಂತೆಂದಡೆ—ಜಪವಂ ಮಾಡುವಾಗ ಬೆರಳುಗ
 ಳಿಂದ ಎಣಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಫಲ ಉಂಟು, ಬೆರಳುಗಳ
 ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಎಣಿಸಲು ಎಂಟು ಗುಣಾಧಿಕವು, ಪ್ರತಿಬೇದಮಣಿಗಳಿಂದ
 ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಹತ್ತು ಗುಣಾಧಿಕವು, ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ
 ಶಂಖಮಣಿಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಶತಗುಣಾಧಿಕವು,
 ಹವಳಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಸಹಸ್ರ ಗುಣಾಧಿಕವು,
 ಸ್ನೇಹಕಮಣಿಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಲು ವಶಸಹಸ್ರ ಗು
 ಣಾಧಿಕವು, ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಎಣಿಸಿ ಲಕ್ಷಗುಣಾಧಿಕವು, ನೆಲ್ಲಿಬೀಜದಿಂದ
 ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷಗುಣಾಧಿಕವು, ತಾವರೆಮ
 ಣಿಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಗುಣಾಧಿಕವು, ಸು

ವರ್ಣದಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಕೋಟಿಗುಣಾಧಿಕವು, ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಉಕ್ತವ್ರಕಾರ ಗಂಟುಗಳಂಹಾಕಿ ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಗುಣಾಧಿಕವು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಎಣಿಸಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯ ಕೂಡದು. ಪದಕ್ಷಿಣಿ ಸಮಸ್ಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಣಿಸುತ್ತಲೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲದಿರೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಪಾಲಾಗುವುದು, ಆದ್ದರಿಂ ತಿಳಿದಂಥಾವರು ಸಂಖ್ಯಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವರು, ಮತ್ತು ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಜಪವಂ ಮಾಡುವಾಗ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದವನು ಹೆಚ್ಚಿರಳನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ಶತ್ರುನಾಶಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತರ್ಜನೀಚಿರಳನಿಂದ ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ಧನಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯಮ ಜರಳನಿಂದ ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ರೋಗಾದ್ಯಪದ್ರವಶಾಂತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪವಿತ್ರವಚಿರಳನಿಂದ ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ರಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಿರುಬರಳನಿಂದ ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ-ಹೆಚ್ಚಿರಳನಿಂದಲೂ, ಮಧ್ಯಮ ಬೆರಳನಿಂದಲೂ, ಸೆಳೆಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜಪಮಾಲೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಂ ಮೇಳುವೆನು ಅವೆಂತೆನೆ-ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನಗೆ ಬೇಕಾದಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುಮಣಿಗಳಿಂದ ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಮಾಡಿ ಜಪಿಸಬೇಕು, ಶುಭಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡುವನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಣಿಯುಳ್ಳ ಜಪಸರದಿಂದ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಧನಾರ್ಥಯು ಮುಪ್ಪತ್ತು ಮಣಿಗಳಿಂದ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ನಾರಣಕರ್ಮವಂ ಮಾಡುವನು ಹದಿನೈದು ಮಣಿಗಳಿಂದ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಂತು ಜಪಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದು ಮಣಿಯಂ ಮೇರುಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ರಿಸಿ ಜಪವಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಆ ಮೇರುವಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಂತವು ಜಪಮಾಲೆಯಂ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು, ಮತ್ತು ಜಪಮಾಲೆಯಂ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕಂಠವಲ್ಲಾಗಲೀ, ಧರಿಸಲಾಗದು, ಜಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಪವಂ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು, ಮತ್ತು ಜಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಲೆಯು ಸಲಕ್ಕೆ ಬೀಳ

ಅಂ ಜಪವು ನಿಷ್ಪಲವು, ಮೇರುಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಂ ಮಾಡುತ ಆ ಮೇರುವಂ
 ಉಲ್ಲಂಘಿಸದೆ ಜಪವಂ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೂ ಜಪಮಾಲೆಗಳ ಫಲ
 ಗಳಂ ವೇಳುವೆನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಸ್ನಹಿತಮಣಿಯಿಂ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಜಪ
 ಮಾಲೆಯಿಂ ಜಪಿಸಲು ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಪುತ್ರಜೀವೀ
 ಮಣಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗುವುದು, ದರ್ಭಿಗಳ ಗಂಟಿನಿಂ
 ದ ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುವುದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯು ಸಮಸ್ತ
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಂ ಈವುದು, ಹವಳದ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಸರ್ವವೂ ವಶ್ಯವಾಗು
 ವುದು, ಕೆಂಪುರತ್ನದ ಜಪಮಾಲೆಯು ಸ್ತಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುವುದು,
 ಮುತ್ತಿನ ಜಪಮಾಲೆಯು ವಿದ್ಯೆಯಂ ಕೊಡುವುದು, ಪಚ್ಚೈ, ನೀಲದ
 ಮಣಿಗಳಿಂದ ಶತ್ರುದಾಶ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಸುವರ್ಣ ಜಪಮಾಲೆಯು
 ಸಮಸ್ತ ಸಂಪತ್ತಂಕೊಡುವುದು, ರಜತಮಣಿಯು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಸ್ತ್ರೀ
 ಯಂ ಘಟನೆಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಪಾದರಸದ ಜಪಮಾಲೆಯು ಸಮಸ್ತ
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಂ ಕೊಡುವುದು, ಇಂತು ರಹಸ್ಯ ವಾಗಿರುವ ಶಿವತ್ಯ
 ವಂ ತಿಳಿದು ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗರೂಪನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ನಾವು
 ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತಲಿರುವೆವು, ಆದ್ದರಿಂ ಈ ದುಷ್ಟರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ
 ಪ್ರಯತ್ನವು ಲೇಶವಾದರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ
 ಮತ್ತೂ ಸುಗಂಧರಾಜನೆಂಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಈಗ ಸಂಧ್ಯಾ
 ಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದರಿಂ ನದಾಶಿವನು ಸಂಧ್ಯಾನಾಟ್ಯವಂಮಾಡುವ ಸಮ
 ಯವಾದುದರಿಂ ಅಪನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನು ಸ್ತೋಗಿ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಬರು
 ವೆನು, ನೀನು ಪುಂತ್ರಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಸೌಯಂ ಸಂಧ್ಯೆಯನ್ನೆರವೇರಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಈ ನನ್ನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರೆಂದು ಅವ್ವಣಿಯನ್ನಿ
 ತ್ತು ತಾನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹಿಪುವತ್ಪರ್ಯತದ ಪ್ರಾಂ
 ತ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಲೂ. ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂತ್ರಿ ಸಮೇತನಾಗಿ
 ಸಂಧ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆರವೇರಿಸಿ, ಪುರುಷಮೃಗನ ಆಗಮನವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿ
 ಸುತ ಇರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

* * * *

ಗ ದ್ಯು—ಕುಂ ಡಲಿ ಶಯ ಖಂಡ ವರಶು ವುಂಡ ರೀಕ ಭ
 ವಾಖಂಡಲಪ್ರಮುಖಸಖಿಸುರಪರಪರಿಭವವರಿಣ ತವ್ರ ಚಂಡ ಬುಲ

ಚಂಡಮುಂಡಖಂಡನಸಿಪುಣಕೋಡಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರಭೇಷಾ
 ದಂಡಪರಿಮಂಡಿತಚಾಮುಂಡಿಕಾಕಟಾಕ್ಷನೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧಮಾನಭೂ
 ಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯಸತ್ಯವ್ರತಾಪಸಕಲಭಾವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಸ್ವಂಕಪಚಿ
 ತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯಘಟಕಾಶತಗ್ರಂ
 ಧನಿನಿನ ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುಜಸಪನಿತಾತ್ರೇಯಸಗೋ
 ತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರಸುಚರಿತ್ರಚಾಮರಾಜಮಹಾರಾಜ ಪ್ರತಿಸರವ
 ತಿಬಿರುದಮಹಿಶೂರಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರಿಂದರಸಿ
 ಕಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿನಿರಚಿತಮಾದಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈನ
 ವೀನಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಪುರುಷವೃಗನು ಬಿಟ್ಟು
 ನಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಾಹಾಮಂತ್ರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳು
 ನೊದಲಾದ್ದಂ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಅಶ್ವಾ
 ಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ

*

*

*

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು

ಈ ಪೃತ್ತಿಯಿಂದನೀಯ ಅಶ್ವಾಸಪೂರಂ ಬಿಡಿ

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಸಿಂಹನಮಃ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ--ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು ಗಂಗಾನದಿಯೋಳ್ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
 ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಮೊದಲಾದ ಆಹ್ನಿಕಗಳಂ ನೆರೆನೆರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದಿ
 ನಂತೆ ಪುರುಷವೃಗನ ಆಶ್ರಮವಂ ಕುರಿತು ಬರುತ ಬಿಟ್ಟವೃಕ್ಷದ ಬಳಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಪುರುಷವೃಗನಂ ಕಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ
 ಸಮಸ್ಮಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್ ಕುಳಿತಿರಲು, ಪುರುಷ

ವ್ಯಾಗಸು ಆ ರಾಜೇಂದ್ರಸಂಕಂಡು ಎಲೈ ರಾಜಕುಲತಿಲಕನೇ! ಇನ್ನೇ
 ಸು ಕೇಳಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ ಎನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ಸು ಪುರುಷವ್ಯಾಗಸಂ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ
 ಬೊದಲಾದ್ದಂ ಕೇಳಿ ಆತ್ಮಧೃಢರಿತನಾಗಿ, ಲೋಕದೋಳ್ ವರಾತ್ಪರ
 ನವ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂತಲು, ಉತ್ಪ್ರವೃತ್ತ ವಾಙ ದೇವತೆಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ
 ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಜನರೂ ಇಲ್ಲ ಅದುಕಾರಣ
 ಇಹಪರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಮಾಡ
 ಬೇಕು. ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದನೆಯಿಂದ ಶಿವಾರಾಧಕರ ಪ್ರಭಾವವಂ,
 ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಗಳಾದ ಸಾಧನಂಗಳಂ, ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಂ
 ಕೂಡ ಸಾಂಗವಾಗಿ ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು, ಈಗ ಈಶ್ವರಾರಾಧನಕ್ರಮವಂ,
 ಮತ್ತೂ ಈಶ್ವರಾರಾಧಕರ ಕ್ರಮವಂಕೂಡ ಈತನ ಮುಖದಿಂದಲೇ ತಿಳಿ
 ಯಬೇಕೆಂದು ಮನದೋಳ್‌ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಶಿವಾರಾಧ
 ನೆಯು ಮಾಡುವ ಮಹಾವುರುಷರು ಯಾವ ರೂಪವಿಂಪಿರುವರೋ, ಅವೆ
 ರುಗಳ ವಿವರವಂ, ಮತ್ತೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವ
 ಪರಿಸಂ ಕೂಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಜಾಪ್ನಾಪನೆಯಂ
 ಗೈವ್ಯಲು, ಆಗ ಪುರುಷವ್ಯಾಗಸು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಸಂ ಕುರಿತು
 ಎಲೈ ಭೂವಲ್ಲಭನೇ! ಮೊದಲು ಲಿಂಗಕ್ರಮವಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು
 ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು ನಿರುತರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದ್ರನೀಲ ರತ್ನದಿಂ ನಿರ್ಮಿತ
 ವಾದ ಲಿಂಗವಂ, ಇಂದ್ರನು ಮಣಿಕೃದಿಂ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗವಂ,
 ಅಗ್ನಿಯು ಕಾಲ್ಪನ್ನದಿಂನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗವಂ, ಯಮನು ಸರ್ಮದಾ
 ಲಿಂಗವಂ, ಸಿಖುತಿಯು ನೈಕತಲಿಂಗವಂ, ವರುಣನು ಸ್ನಹಿಕಲಿಂಗವಂ,
 ವಾಯುವು ಹಿತಾಳೇಲಿಂಗವಂ, ಕುಬೇರನು ಸುವರ್ಣಲಿಂಗವಂ, ಸೂ
 ರ್ಯನು ತಾಮ್ರದಲಿಂಗವಂ, ಚಂದ್ರನು ಮುತ್ತಿನಲಿಂಗವಂ, ವಿಶ್ವದೇ
 ವರುಗಳು ರಜತಲಿಂಗವಂ, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಕಂಚಿನಲಿಂಗವಂ, ಅಪ್ಪಿನೀ
 ದೇವತೆಗಳು ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವಂ, ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಗಳು ಪಂಚಲೋಹದ
 ಲಿಂಗವಂ, ದೈತ್ಯರು ಉಕ್ತಿನಲಿಂಗವಂ, ರಾಕ್ಷಸರು ಕಬ್ಬಿಣದ ಲಿಂಗವಂ
 ನಿತ್ಯ ಪಿಶಾಚಂಗಳು ಸೀಗಡಲಿಂಗವಂ, ಗುಹ್ಯಕರು ಮೊದಲಾದವರು

ಮೂರು ಲೋಹದ ಲಿಂಗವಂ, ಸುವರ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಗರುಡರು ವಚ್ಛೆಯಲಿಂಗವಂ, ಅದಿಶೇಷ ಮೊದಲಾದ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹವಳಧಲಿಂಗವಂ ಪ್ರಾಜಿಸುವರು, ಇಂತೀಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನಾ ರಾಧಿಸುತ್ತ ತಮತಮಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಪದವಿಗಳಂ ಪಡೆದು ಸಮಸ್ತ ಭೋಗಂಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರುವರು. ಮತ್ತೊಂದಿವರಿಗೆ ಉಂಟಾದವರು ಪ್ರಾಜೆಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಗಳ ವಿಶೇಷವಂ ವೇಳುವೆನು—ಸುವರ್ಣಲಿಂಗವಂ ಪ್ರಾಜಿಸಿದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂನಿತ್ತು ಫರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಲೋಕವ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಯಶಸ್ಕರವಾದ ರಜತ ಲಿಂಗವು ಪಿತೃಲೋಕ ವ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು ತಾಮ್ರದ ಲಿಂಗವು ಪುಷ್ಕಕರವು, ಹಿತ್ತಾಳೆ ಲಿಂಗವು ತುಷ್ಪಿಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಕಂಚಿನ ಲಿಂಗವು ಕೀರ್ತಿಯಂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಲಿಂಗವು ಶತ್ರುಕ್ಷಯ ಕರವು, ಸೀಸದ ಲಿಂಗವು ಆಯುರಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಪಾದಕವು, ಸೈಕತಲಿಂಗವು ಪ್ರಭಾವವನ್ನೆಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಪಾಷಾಣಲಿಂಗವು ಪುಣ್ಯಪ್ರದವು, ಕಾಶ್ಮೀರ ಶಿಲಾಲಿಂಗವು ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರದವು, ಮರಕತಲಿಂಗವು, ದುಃಖಶಾಂತಿಕರವು, ಸ್ಫಟಿಕಲಿಂಗವು ಅಖಂಡ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನೆಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಇಂದ್ರನೀಲಲಿಂಗವು ಸೌಖ್ಯಪ್ರದವು, ಮುತ್ತಿನಲಿಂಗವು ಶ್ರೇಯಃಪ್ರದವು, ಪಾಂಡುರಲಿಂಗವು ಸಕಲೀಶಾರ್ಥಂಗಳಂನೀವುದು, ಕಸ್ಮೂರಿ ನಿರ್ಮಿತಲಿಂಗವು ಸಕಲ ಸುಗಂಧವಂ ಕೊಡುವುದು, ಶ್ರೀಗಂಧಲಿಂಗವು ಜ್ವರನಾಶವಂ ಮಾಡುವುದು, ಕಪ್ಪುರದ ಲಿಂಗವು ಸರ್ವರೋಗಶಾಂತಿಕರವು, ಗೋರೋಚನದ ಲಿಂಗವು ದಿವ್ಯರೂಪವಂ ಕೊಡುವುದು, ಕುಂಕುಮದ ಹುನ್ನಿಸಲಿಂಗವು ಕಾಂತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಶ್ವೇತಾಗರುಗಂಧಲಿಂಗವು ವಿಶೇಷಬುದ್ಧಿಪ್ರದವು, ಕೃಷ್ಣಾಗರುಗಂಧಲಿಂಗವು ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಫಲಲಿಂಗವು ಸತ್ಸರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು, ವುಷ್ಪ ಲಿಂಗವು ಪುಷ್ಪವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗವು ಶತ್ರುಗಳಂ ಒಡಿಸುವುದು, ಮೂಢಾಂಕುರದ ಲಿಂಗವು ಅಪ

ಮೃತ್ಯುಪಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ಬಿದರುಕಳಲಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು
 ವಂಶಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಗೋಮಯ ಲಿಂಗವು
 ಸರ್ವರೋಗಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ಭಸ್ಮದಲಿಂಗವು ಮೋಕ್ಷವ್ರದವು,
 ಅರಿಶಿನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂ
 ಟುಮಾಡುವುದು, ನವನೀತಲಿಂಗವು ಕೀರ್ತಿವ್ರದವು, ಮೊಸರಿಸಲ್ಲಿಮಾ
 ಡಿದಲಿಂಗವು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ಸಕ್ಕರೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು ವುತ್ರವ್ರದವು, ಉಪ್ಪಿನಲಿಂಗವು ಸಕಲಲೋಕ
 ವಶ್ಯಕವವು, ಅರಿಶಿನದವುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು ಸ್ತಂಭಸಕರವು,
 ನೆಲ್ಲುಹೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು ದಾರಣಕರವು, ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
 ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗವು ವಿಷ್ಣುವ್ರದವು, ಯವೆಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂ
 ಗವು ವಂಶಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಗೋಧೀಹಿಟ್ಟಿನಲಿಂಗವು ಗೋವು
 ಗಳಂ ಪೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಹೆಸರುಹಿಟ್ಟಿನಲಿಂಗವು ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡುವುದು, ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟಿನಲಿಂಗವು ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಂ ಕೊಡುವುದು,
 ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನಲಿಂಗವು ಶರೀರ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಎಳ್ಳು
 ವುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಲಿಂಗವು ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು,
 ನೀವಾರದಹಿಟ್ಟಿನಲಿಂಗವು, ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವುದು, ಶಾಲ್ಯ
 ನ್ನದಲಿಂಗವು ಅನ್ನವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತೂ ವಂಶ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಪ್ಪೇಹೂವಿನ ಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಲು, ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ
 ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು, ಗ್ರೀಷ್ಮಮುತುವಿನಲ್ಲಿ
 ಮುಳಿಗೆ ಹೂವಿನಲಿಂಗವಂ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಲು ಕೃಷಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾ
 ಗುವುದು, ವರ್ಷಾಚುತುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾಜಾತಿ ನುಷ್ಕಂಗಳಿಂದ ಲಿಂಗವಂ
 ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಲು ಸುಖಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು, ಶರದೃತುವಿನಲ್ಲಿ
 ಕನ್ನೀವಲೇನುಷ್ಕದಲಿಂಗವಂ ಪೂಜಿಸಲು ಸದ್ವಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು, ಹೇ
 ಮಂತ ಮುತುವಿನಲ್ಲಿ ಜಾಜೇವುಷ್ಕದಲಿಂಗವಂ ಪೂಜಿಸಲು ಶಿವಲೋಕ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಶಿಶಿರಮುತುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪಿಗೆಹೂವಿನ ಲಿಂಗವಂ
 ಪೂಜಿಸಲು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಪರಿಹರವಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಲಿಂಗನಿರ್ಣ
 ಯವಂ ವೆಳುವೆನ್ನು—ಫಾಷಾಣಲಿಂಗಕ್ಕಿಂತಲು ಸ್ಪಷ್ಟಲಿಂಗವು ಉತ್ತಮ

ಮೆನ್ನು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಾಣಿಕ್ಯಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಾಶ್ಮೀರ
 ಶಿಲಾಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವ್ಯುಷ್ಯರಾಗಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಂ
 ದ್ರನೀಲಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗೋಮೇಧಿಕಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಮೈಡೋರ್ಯಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪಚ್ಚೇಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಮುತ್ತಿನಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಜತಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುವ
 ಣಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ವಜ್ರದಲಿಂಗವು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ರಸಲಿಂಗವು,
 ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶಿವನಾಭವು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವು, ಈ ಪರಿಮೇಳ
 ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ಉತ್ತಮವು, ಅದುಕಾರಣ ಪ್ರೂವೋಕ್ತಂಗಳ
 ಘಾವ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದಾನೊಂದು ಲಿಂಗವಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವನ್ನಾಗಿ
 ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು, ಪ್ರೂ
 ವೀಕರು ಬಹುದುಂದಿ ಪಾರ್ಥಿವ ಪ್ರೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿ
 ರುವರು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಕೃತಯುಗದವರು ಮಾಣಿಕ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವ
 ಪ್ರೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರುವರು. ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುವ
 ಣಲಿಂಗವಂ ಪ್ರೂಜಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವರು. ದ್ವಾಪರಯುಗ
 ದೋಳ ರಸದಲಿಂಗವಂ ಪ್ರೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರುವರು. ಕಲಿಯು
 ಗದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವಂ ಪ್ರೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯಂ
 ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅದೇನುಕಾರಣವೆಂದರೆ—ಅಸ್ವಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊ
 ಡುಮೂರ್ತಿಯು ಪಾರ್ಥಿವಮೂರ್ತಿಯಾದಕಾರಣ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವು
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವು. ಮತ್ತೂ ವೇದವ್ರತಿಪಾಢ್ಯವಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಷಡಮೇಷ್ಟರನು ಎಂತು ಶ್ರೇಷ್ಠನೋ! ಅಂತು ಪ್ರೂವೋಕ್ತ ಲಿಂಗಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಇಂತವು ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
 ಪೂಜಿಸೂತ್ರವಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ, ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವಂ ರತ್ನಗಳಂ
 ದಲು, ಸುಪರ್ಣದಿಂದಲು, ರಸದಿಂದಲು, ಸ್ಫಟಿಕದಿಂದಲು. ಮತ್ತೂ
 ಪ್ರೂವೋಕ್ತವಾದ ಷಡ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದಲು, ಮಾಡಿ ಅರ್ಚಿಸಬಹುದು, ಪಾ
 ರ್ಥಿವಲಿಂಗವಂ ಪೂಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೇ ಎರಡು
 ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು, ಇದೇ ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗನಿರ್ಣಯವು
 ಪ್ರೂಚಾಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ—ಮೊದಲು ಸುನ್ನನವಂ ಮಾಡಿ ತುಳಿಯಾಗಿ

ಸತ್ಯಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಪೂಜಾಪ್ರದ್ಯವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು
 ಶುಚಿಯಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗೋಮುನುಂದಿನ ಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿ ಪೂಜಾರಂ
 ಭವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಂತೆಂದರೆ—ಪಂಚೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಎಂದು
 ಪೂಜಾಪ್ರದ್ಯವಂ ಪೂಜೆ ಎಂದು, ಅಷ್ಟೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಎಂದು,
 ದ್ವಿಪ್ರಾಶ್ನಿಕಪೂಜಾಪ್ರದ್ಯವಂ ಪೂಜೆ ಎಂದು, ಇಂತು ನಾಲ್ಕು ಪರಿಯಾಗಿ
 ಪೂಜೆ ಉಂಟು, ಅವಂತೆಂದರೆ-ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ಸೈವೇದ್ಯ,
 ಇವು ಐದು ಪಂಚೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುದು, ತಾಂಬೂಲ,
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ, ನಮಸ್ಕಾರ ಇವು ಮೂರು ಕೂಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೋಪಚಾರ
 ಪೂಜೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಆವಾಹನ, ಆನನ, ಪಾಡ್ಯ, ಆಘ್ಯ, ಆಚ
 ಮನ, ಸ್ನಾನ, ವಸ್ತ್ರ, ಉಪವೀತ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ,
 ಸೈವೇದ್ಯ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ, ನಮಸ್ಕಾರ, ವಿಸರ್ಜನ, ಈ ಹದಿನಾರು ಕೋಡೆ
 ಕೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಆವಾಹನ, ಆನನ, ಪಾಡ್ಯ,
 ಆಘ್ಯ, ಆಚಮನ, ಸ್ನಾನ, ವಸ್ತ್ರ, ಉಪವೀತ, ಭೂಷಣ, ಗಂಧ,
 ತಿಲಾಕ್ಷತೆ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ಸೈವೇದ್ಯ, ಮುಖವಸ್ತ್ರ, ತಾಂ
 ಬೂಲ, ನೀರಾದನ, ದಪಣ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ, ನಮಸ್ಕಾರ, ಸ್ತೋತ್ರ,
 ಪುರಾಣಶ್ರವಣ, ಛತ್ರ, ಚಾಮರ, ವ್ಯಾಜನ, ಶಯ್ಯಾಸನ, ಸಂಗೀತ,
 ಸೌತ್ಯ, ವಾಹನ, ಆತ್ಮಾರೋಪಣ, ಇವು ದ್ವಿಪ್ರಾಶ್ನಿಕಪೂಜಾ
 ರಂಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುವು. ಈ ಉಪಚಾರಂಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿವಂ ಪೇಳ್ವೆನು-
 ಪರಮೇಶ್ವರನ ಶಿಂಗದೊಳಾವಾಹನೆಯಂ ಮಾಡಿದೆ ಪಾತ್ರದಿಂದಲೇ
 ಯಜ್ಞವಂ ಮಾಡಿದೆ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಉತ್ತಮವಾದ ಪೀಠವಂ
 ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಇಂದ್ರವದಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಪಾಡ್ಯವಂ ಕೊಡಲು
 ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಪಾಪಂಗಳು ಪರಿಹರವಾಗುವುದು, ಅರ್ಘ್ಯದಿಂದ
 ಧನಾಧ್ಯನಾಗುವನು, ಆಚಮನದಿಂದ ಸೌಖ್ಯೋದ್ಯವಂ ಪಡೆಯುವನು,
 ಸ್ನಾನದಿಂದ ರೋಗಗಳು ಪರಿಹರವಾಗಿ ವೃಥಾಂಗನಾಗುವನು, ವಸ್ತ್ರದಿಂದ
 ಆಯುರಾಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು, ಉಪವೀತದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
 ಗುವುದು, ಆಭರಣದಿಂದ ಗಣಾಧಿಪತಿಯಾಗುವನು, ಗಂಧದಿಂದ ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಅಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕುಜೀರನಾಗುವನು, ನಾನಾವಿಧವು

ವೃಂಗಳಿಂದಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು, ಧೂಪದಿಂದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವದು, ದೀಪದಿಂದ ಮೃತ್ಯುನಾಶವಾಗುವದು, ಸೈರೇವ್ಯದಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಂಗಳುಂಟಾಗುವುವು, ಮುಖವರ್ತನದಿಂದ ಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗುವನು, ತಾಂಬೂಲದಿಂದ ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು, ಉತ್ತರ ಸೀರಾಜನಿಂದ ಶುದ್ಧಾಂತರಿಕರಣನಾಗುವನು, ದರ್ಪಣದಿಂದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗುವನು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಜೆಜ್ಜೆ ಜೆಜ್ಜೆಗೆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು, ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಶರೀರಧೋಳಿರುವ ಕೋಶಂಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿರುವದೋ ಅಷ್ಟು ಕಲ್ಪ ಶಿವಲೋಕದೋಳ್ ವಾಸ ಉಂಟಾಗುವದು, ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಶಿವಕಾರೂಪ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಗಾನದಿಂದ ವಿವ್ಯಾಸಿಧಿಯಾಗುವನು, ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಲೋಕದೋಳ್ ಗುರುತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು, ಛತ್ರದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಂದೀಪ್ತರ ಸಮಾನನಾಗುವನು, ಚಾಮರದಿಂದ ಪಣ್ಮುಖಸಮಾನನಾಗುವನು, ವ್ಯಜನದಿಂದ ವಾಯುವಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗುವನು, ಶಯ್ಯೆಯಿಂದ ಪುಷ್ಕರಾವೃತ್ತಿ ರಹಿತವಾದ ಪದವಿಯುಂ ಪಡೆಯುವನು, ನರ್ಮದದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಯಜ್ಞವಂ ಪೂಡಿದ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು, ವಾದ್ಯದಿಂದ ಶಿವಸಾತ್ವಾರವಾಗುವದು, ಆತ್ಮಾರೋಪಣದಿಂದ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಈ ಘುಮ್ಪತ್ತೆರಡು ಉಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರ್ಥಿವೇಶ್ವರನೆಂ ಯಾರು ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರು ಇಹದೋಳ್ ಸಮಸ್ತ ಛೋಗಂಗಳಂ ಅನುಭವಿಸಿ ಪರದೋಳ್ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವಂ ಪಡೆಯುವರು, ಮತ್ತೂ ವಿಶೇಷೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾದರೆ ಆ ಉಪಚಾರಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ಪೂಲ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮರ್ಪಣೆಯಂ ಮಾಡಬಹುದು, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿಕಾಲ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಫಲ ಉಂಟಾಯಾವದೋ ಆ ಫಲ ಬಂದುಪಾರ್ಥಿವೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುವದು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವೇಶ್ವರನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಲಿಂಗವು ಸರ್ವಧಾ ಇಲ್ಲವು, ಮತ್ತೂ ಸಮಾಜ ಭೇದದಿಂದ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಾನಸಪೂಜಾ ಕ್ರಮವಂ ಪೇಳ್ವೆನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಶಿವನಂ ಪಶ್ಚಿಮನಿಂಗವನ್ನಾಗಿಸುವಂತೆಯು, ಹೃದಯಕಮಲ

ವಂ ಪೀಠವಾಗಿయు, ಮನೋಭಾವವೆಂಬ ಪುಸ್ಪದಿಂದ ಅಲಂಕೃತನ
 ನ್ನಾಗಿయు, ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲದ ಮಕರಂದದಿಂದ ಅಭಿ
 ಷ್ಕೃತನಾಗಿయు, ಅಂತರಾಕಾಶವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ
 ನನ್ನಾಗಿయు, ಇಂತಪ್ಪ ಜ್ಞಾನಲಿಂಗವಂ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ,
 ಬಳಿಕ ಸುಷ್ಣಾನವೆಂಬ ದೀಪವಂ ಹಚ್ಚಿಸಿ, ಹ್ವಯ ಎಂಬ ಜಲದಿಂದ
 ಅಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ, ವಿವೇಕವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರದಿಂದವಡಿಸಿ, ಸತ್ಯವೆಂಬ
 ಅಭರಣವಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಮೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಹೂಮಾಲೆಯಂ ಪೂಜಿಸಿ,
 ಶಮದಮಗಳೆಂಬ ಗಂಧ ಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿ, ನಿರಹಂಕಾರವೆಂಬ ಅಕ್ಷ
 ತೆಯಂ ತಳವು, ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಧೂಪವನ್ನಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೀಪವ
 ನ್ನೆತ್ತಿ, ಆಸಂದಾದ್ಯುತವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಮಾನವೆಂಬ
 ಶುದ್ಧೋದಕವನ್ನಿತ್ತು, ವಿಷಯಗಳೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ,
 ಬುದ್ಧಿವ್ರಕಾಶವೆಂಬ ನೀರಾಜನವನ್ನಿತ್ತಿ, ವೇದೈಕವೇದ್ಯನೆಂಬ ಮಂ
 ತ್ರಪುಷ್ಪವಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ವಿಷಯಭ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವೆಂಬುದಂ
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ನೋಹವೆಂಬ ಭಾವ ಬುದ್ಧಿಯಂ
 ನಮಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವದೇ ಮಾನಸ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯು. ಇಂತಪ್ಪ
 ಮಾನಸ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯಂ ಭಾವಬುದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡಿದವಂಗೆ ಅನೇಕ ಕಾಲ
 ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಹ್ವನಾರ್ಥದೋಳ್ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು
 ವದು. ಮತ್ತೂ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಗಿಂತಲೂ ನೋತ್ರವು ಕೋಟಿಗುಣ
 ಅಧಿಕವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜವವು ಕೋಟಿಗುಣ ಅಧಿಕವು, ಅದಕ್ಕಿಂ
 ತಲೂ ಧ್ಯಾನವು ಕೋಟಿಗುಣ ಅಧಿಕವು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮನೋಲ
 ಯವು ಕೋಟಿಗುಣ ಅಧಿಕವು, ಈ ಅರ್ಥವಂ ತಿಳಿದು ಯಾರು ಆಚರ
 ಣೆಯಂ ಮಾಡುವರೋ ಅವರೇ ಕೃತಕೃತ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿದದು. ನಮಸ್ಕಾರ
 ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದರೆ—ನಮಸ್ಕಾರವು ನಾಲ್ಕು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು. ಶಿರ
 ಸ್ಸು. ಹಸ್ತಗಳೆರಡು, ಕರ್ಣಗಳೆರಡು, ಚುಂಬುಕ ಒಂದು, ಬಾಹುಗ
 ಳೆರಡು, ಈ ಎಂಟನ್ನು ಭೂಮಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಸಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡುವ
 ದೇ ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಶಿರಸ್ಸು, ಹಸ್ತಗಳೆರಡು, ಮೋಣ
 ಕಾಲುಗಳೆರಡು, ಈ ಐದಂ ಭೂಮಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರವಂ

ಮಾಡುವದೇ ಸ್ತ್ರೀರು ಮಾಳ್ವ ನಮಸ್ಕಾರವು, ಕೈಗಳೆರಡಂ ಕೂಡಿಸಿ
 ತಿವಸ್ವಿಸಮೇಲಿಟ್ಟು ಎರಗುವದೇ ಅಂಗದ್ವಯ ನಮಸ್ಕಾರವು, ಕೇವಲ
 ಶಿರಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬಾಗಲು ಏಕಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದರಿವರು. ಇಂತ
 ಒಂದೇ ಶೈವಮತಗಳ್ಳಾವವೆಂದರೆ—ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರವ್ರತವು, ಸಂವಿ
 ವ್ರತವು, ಭೀಮೇಶ್ವರವ್ರತವು, ಶೂಲವ್ರತವು, ಸ್ನಂದವ್ರತವು, ಕೇ
 ವಾಲೇಶ್ವರವ್ರತವು, ಮಹಾಪೌತಾಳವ್ರತವು, ಇವುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ
 ಶೈವವ್ರತಂಗಳೆಲ್ಲಿ ವ್ರತಾಂಗವಾಗಿ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಲು ಅದು
 ಅಕ್ಷಗುಣಾಧಿಕವಾಗುವದು. ಮತ್ತೂ ಶೈವ ಮಹಾವ್ರತಗಳ್ಳಾವ್ಯವೆ
 ದರೆ—ಶ್ರಾವಣನೋಮವಾರ, ಕಾರ್ತಿಕನೋಮವಾರ, ಅಮಾನೋಮ
 ವಾರ, ನಿತ್ಯನೋಮವಾರ, ಪಕ್ಷವ್ರದೋಪ, ಶನಿವಾರಕೂಡಿದವ್ರದೋಪ,
 ಆದ್ರಾಸಕ್ಷತ್ರ, ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ, ಮಾಸಶಿವರಾತ್ರಿ, ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ,
 ಈ ಹತ್ತು ಶೈವಮಹಾವ್ರತಂಗಳು, ಇವುಗಳೋಳ್ ಒಂದು ಮಹಾ
 ವ್ರತಂಗಳನ್ನೆದಲೂ ಯಾರು ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಫುನರ್ದಸ್ಮನಿ
 ಳ್ಲವು. ಈ ಹತ್ತು ವ್ರತಂಗಳಂ ಬಿಡದೇ ಆಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದವರ್ಗೆ
 ಫಲವಂ ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಅಶಕ್ಯವು,
 ಮತ್ತೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಹತ್ತು ಶೈವ ವ್ರತಂಗಳು ಬರುವ
 ದುಂಟು. ಯಾವವೆಂದರೆ—ನೋಮವಾರ ಸೌಲ್ಕ, ವ್ರದೋಪವೆರಡು,
 ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ ಒಂದು, ಕೃಷ್ಣೇಕಾದಶೀ ಒಂದು, ಆದ್ರಾಸಕ್ಷತ್ರ
 ಒಂದು, ಮಾಸ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಒಂದು, ಈ ಹತ್ತು ವ್ರತಗಳೂ ತಿಂಗಳು
 ತಿಂಗಳಿಗೂ ಬರುವದು, ಈ ವ್ರತಂಗಳಂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅಮಾನೋಮ
 ವಾರವು, ಮಾಸಶಿವರಾತ್ರಿಯು, ಈ ಎರಡು ದಿನಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾ
 ಹಾರವಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಿಕ್ಕ ಶೈವವ್ರತಂಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ತ ಭೋಜನವಂ
 ಮಾಡಬೇಕು, ನಕ್ತಭೋಜನವಂತೆಂದರೆ—ವ್ರದೋಪ ಕಾಲದೋಳ್
 ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡ
 ುವುದೇ ನಕ್ತಭೋಜನವು, ಅದೇನುಕಾರಣ ನಕ್ತಭೋಜನವಂ ಮಾಡ
 ಬೇಕೆಂದರೆ—ಉದಯವಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಘಟಿಕೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡುವ
 ಭೋಜನದಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ

ಮಾಡುವ ಭೋಜನವಿಂದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವುದು; ಅಪ
 ಶೌಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಭೋಜನವಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.
 ಸಾಯಂಕಾಲದೋಳೆ ಮಾಡುವ ಭೋಜನವಿಂದ ಗುಹ್ಯಕರು ಮೊದ
 ಲಾದ ದೇವಗಣಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವುದು, ಅದುಕಾರಣ ಈ ಸಮಯ
 ಗಳೆಲ್ಲವೂ ವರ್ಜಿಸಿ, ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಮಾದ ಪೂರ್ವರಾತ್ರಿಯೋಳೆ ಭೋ
 ಜನವೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಂ ತಿಳಿದು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಆಚರಣ
 ಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೋ ಅವರು ಪಾಶುಪತ ವ್ರತ ಪರತಯಾಣರಾಗಿ
 ಶಿವನಿಗೆ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿವಿಷಯರಾದ ಭಕ್ತರು. ಅವರು ಯಾರ್ಯಾರೆಂ
 ದರೆ—ಮೂರ್ಖನ, ಮೃಗಾಂತರ, ಪಾರ್ಶ್ವಂದೇಯ, ದಫಿಜಿ, ವಿಷ್ಣು,
 ಶ್ರೀರಾಮ, ನೀರಭದ್ರ, ದೇವೀಜ, ಪೂಜ್ಯ, ಮಹಾಕಾಳ, ನಂದೀ
 ಶ್ವರ, ಬೈಂಗಿರಿಜ, ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವಶಕ್ತಿ, ಪಾಮದೇವ, ಕಪಿಲ,
 ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಗೌತಮ, ಅತ್ರಿ, ಪಾಣನಿ, ಕನಾದ, ವಸಿಷ್ಠ, ರುರು,
 ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ಭರವ್ಯಜ, ಬಾಣ, ರಾಪಣ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಶು
 ಪತವ್ರತಾಪ್ತರಾಗಿ, ಪಾಶುಪತ ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಾರ
 ದಂತೆ ಆಚರಣೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮುಹಾರಾ
 ಜನೇ! ಇನ್ನು ಏನು ರಹಸ್ಯಗಳಂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷೆ ಇಥೆಯೋ
 ಅವೆಲ್ಲವು ಕೇಳಬಹುದೆಂದು ಪುರುಷಮೃಗನು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಡಲು,
 ಇದಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಮುಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಮಹಾಸಂಭಾವನೇ!
 ಸನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಶಯವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನೆ ಉಪದೇಶ
 ವೆಂಬ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ ನಿಶ್ಯೇಷವಾಗಿ ಪೋದುದು, ಮತ್ತೊ
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನು, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಋಷಿಗಳಿಗೂ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ,
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೆಲಸಿ ಸ್ವಯಂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿರುವ ಸ್ವಲವಿಕೇ
 ಸಂಗಳಂ ತಿಳಿದುಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇರುವದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ಥಲಂಗಳಂ
 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನದೂರಿ ಗೈಯ್ಯಲಾಗ
 ಪುರುಷಮೃಗನು ಆರಾಜೆಂದ್ರನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ
 ಎಲೈ ಭೂವಲ್ಲಭನೇ! ಕೇಳು, ಅನ್ಯಾಕೃತಿ ಲೋಕದೊಳಿರುವ ಶಿವಕ್ಷೇ
 ತ್ರಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು,

ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನೆಂದು, ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ನದಾಶಿವನೆಂದು, ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣೇಶ್ವರನೆಂದು, ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಪಾಪಕೇಶ್ವರನು ಸೂರ್ಯಜೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧೀಶನೆಂದು. ಇದುಮಲ್ಲದೆ ಭೂಲೋಕದೋಳು ಸೂರೆಂಟು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿರುವವು, ಕೈವಲ್ಯಪರವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠನೆಂದು, ಹಿಮವತ್ಪರವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನೆಂದು, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನಾಥನೆಂದು, ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂದು, ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಲಕಂಠನೆಂದು, ಗಮೆಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ ಎಂದು, ಕಾಲಂಜರಪರವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರನೆಂದು, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಾಮದಲ್ಲಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಗೌರೀಮಾಯೂರದಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವಲಿಂಗನೆಂದು, ಪ್ರಭಾಸಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಶಿಯಾಸನನೆಂದು, ಶ್ವೇತಹಸ್ತಪುರದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವಜನೆಂದು, ಸೋಮನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಗೋಕರ್ಣೇಶ್ವರನೆಂದು, ಶ್ರೀರೂಪಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗರಾಜನೆಂದು, ವೇದಪುರದಲ್ಲಿ ವೇದೇಶ್ವರನೆಂದು, ಭೀಮರಾಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಮಂಥನದಲ್ಲಿ ಕಾಳಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಚೋಕ್ಕನಾಥನೆಂದು, ಮಾನಸಾಖ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಧವೇಶ್ವರನೆಂದು, ಶ್ರೀವಾಂಛಿಕಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಂಪಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ವಚೇಶ್ವರನೆಂದು, ಗಜಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನಾಥನೆಂದು, ತೀರ್ಥಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ಲೀಲಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪನಾಶನೆಂದು, ಕಣ್ವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು, ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನೆಂದು, ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣನೆಂದು, ವಿರಿಂಚಿಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗೇಶ್ವರನೆಂದು, ಪಂಚನವದಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ವರನೆಂದು, ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂದು, ತ್ರಿಮುಕುಟದಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರನೆಂದು, ಸೋಮಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂದು, ಮಹಾಭಲಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನೆಂದು, ಅರ್ಕಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವೇದಾರಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂದು, ಸೋಮಪುರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಸೋಮನೆಂದು, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಶ್ವರನೆಂದು, ಅವಂತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮಲಿಂಗೇಶನೆಂದು, ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯೇ

ತ್ವರನೆಂದು, ಮಹಾನಂದೀವುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾನಂದೀತ್ವರನೆಂದು, ಕಪು
 ದ್ಗಿರೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರೀತ್ವರನೆಂದು, ದಕ್ಷಿಣ ವೃಷಾಭಲದಲ್ಲಿ
 ಚಾಮರಾಜೇತ್ವರನೆಂದು, ನಂದಿಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಂದೀತ್ವರನೆಂದು, ಗರಳ
 ಪುರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಂಜುಂಡೇತ್ವರನೆಂದು, ಬಧಿರಾಚಲದಲ್ಲಿ ಚೂಡೇತ್ವ
 ರನೆಂದು ನಿತಾಸಾಧವುರದಲ್ಲಿ ಫಲಾಪಾಧೇತ್ವರನೆಂದು, ಏಕಾಂತರಾಮ
 ಷ್ಠೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಮಲಿಂಗೇಶನೆಂದು, ಶತತ್ಯಂಗಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿವೇತ್ವರನೆಂದು
 ಪುನಾನುಪಾಚಲದಲ್ಲಿ ನೋಮೇತ್ವರನೆಂದು, ನಲ್ಲೂರು ಷ್ಠೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಷು
 ಠೇತ್ವರನೆಂದು, ಕನ್ಯಾಕುಮಾರದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಂಗೀತ್ವರನೆಂದು, ಶ್ರೀನಾಗಕ್ಷೇತ್ರ
 ದಲ್ಲಿ ಕುಂಠಶೀತ್ವರನೆಂದು, ಮತ್ಸ್ಯತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥೇತ್ವರನೆಂದು, ಶುತ್ಸಂ
 ಗವುರದಲ್ಲಿ ರಾಘವೇತ್ವರನೆಂದು, ಭ್ರೂನ್ನವುರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಸಹಾಯೇತ್ವರ
 ನೆಂದು, ತ್ರಿಕೂಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂಡವೇತ್ವರನೆಂದು, ಗಂಡಕಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವ
 ನಾಭನೆಂದು, ಧರ್ಮಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಲಿಂಗೇತ್ವರನೆಂದು, ಶ್ರೀವತೀಕ್ಷೇತ್ರ
 ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತೀತ್ವರನೆಂದು, ವಾಣೀಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಿರಿಂಚೇತ್ವರನೆಂದು, ಕನ್ಯಾ
 ಕುಬ್ಜದಲ್ಲಿ ಕಳಾನಾಥನೆಂದು ಜಗನ್ನಾಥದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇತ್ವರನೆಂ
 ದು, ನೇಸಾಳದಲ್ಲಿ ಕುಲೀತ್ವರನೆಂದು, ತ್ರಿರಾವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸೇ
 ತ್ವರನೆಂದು, ನರ್ಮದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭುಲಿಂಗನೆಂದು, ಸ್ವರ್ಣಾವಳಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಕಳಿಂಗೇತ್ವರನೆಂದು ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥೇತ್ವ
 ರನೆಂದು, ಪುಂಡರೀಕವುರದಲ್ಲಿ ಜೈಮೀಶ್ವರನೆಂದು, ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
 ಮಧುರಾಧೀಶನೆಂದು ನಿರ್ಮಲಾಖ್ಯಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವನ್ಮಗೇತ್ವರನೆಂದು ಸಿಂಧವ
 ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನೆಂದು, ಶ್ರೀಕೂರ್ಮದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವುರಾಂತಕನೆಂದು
 ಮಣಿಕುಂಡಲತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಮುಕ್ತಾನಂದೀಶನೆಂದು, ಮುಟುವಿಯ
 ಲ್ಲಿ ಕೃತ್ತಿವಾಸೇಶ್ವರನೆಂದು, ತ್ರಿವೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂದು,
 ನಿತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಫುಲ್ಲೇಶ್ವರನೆಂದು, ಇಂದ್ರಕೀಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನೇಶ್ವರನೆಂ
 ದು, ಶೇಷಾಚಲದಲ್ಲಿ ಕಪಿಲೇಶನೆಂದು, ಪ್ರಸ್ಥಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಗಿರೀಶ
 ನೆಂದು, ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ಭುವನಾಧೀಶನೆಂದು, ಶುಷ್ಕಯ್ಯಿಯಲ್ಲಿ
 ಮಾಹಾಕಾಳೇಶ್ವರನೆಂದು, ಮಂಗಳ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಾಧೀಶನೆಂದು
 ಜಪ್ತಲಾಮುಖಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಟಂಕೇಶ್ವರನೆಂದು, ವಹ್ನಿ ಪುಸ್ಕರಣಿಯಲ್ಲಿ

ರಾಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ತಂಜಾವುರಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ತೇಶ್ವರನೆಂದು, ಲಂಕಾ
 ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸೇಶ್ವರನೆಂದು, ಗಂಧಮಾವನದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮೇಶ್ವರ
 ನೆಂದು, ವಿಂಧ್ಯಾಚಲದಲ್ಲಿ ವರಾಹೇಶನೆಂದು, ಅಹೋಬಲದಲ್ಲಿ ನೃಸಿಂ
 ಹೇಶನೆಂದು, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಮನೇಶ್ವರನೆಂದು, ಕಪಿಲತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ
 ಭೃಗುರಾಮೇಶನೆಂದು, ರಾಮಸೇತುವಿನಲ್ಲಿ ರಾಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಸಾಕೇ
 ತಪುರದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮೇಶನೆಂದು, ವಾರಣಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧೇಶ
 ನೆಂದು, ತತ್ತ್ವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕೀಶನೆಂದು, ಮಹೇಂದ್ರಾಚಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣೇ
 ಶನೆಂದು, ಕಾಂಜೀಪುರದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧೀಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರ
 ನೆಂದು, ಜಂಬುಕೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನೆಂದು
 ಅರುಣಾಚಲದಲ್ಲಿ ತೇಜೋಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಅರುಣಾಚಲೇಶ್ವರನೆಂದು,
 ಕಾಳಹಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯು ಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾಳಹಸ್ತೇಶ್ವರನೆಂದು
 ಚಿಕಂಬರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಚಿಕಂಬರೇಶ್ವರನೆಂದು, ಭಾಯಾ
 ವನದಲ್ಲಿ ಭಾಯಾವನೇಶ್ವರನೆಂದು, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇ
 ವೇಶ್ವರನೆಂದು, ಆಮ್ರಾತಕಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ಮಾಗಿ ಈ ನೂರೊಂಟು, ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರುವುವು, ಆ ವರಮವಾವನ
 ನಾದ ಪರಶಿವನ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯು ಸಹಸ್ರ ಘಟಾ ಯುಕ್ತನಾದ
 ಆದಿಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡ ಬಂಜಿನಲಾರನು, ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷನಿಂದಲು
 ಬಂಜಿನಲಶಕ್ತವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ನಾನು ಬಂಜಿಸಲು ಶಕ್ತನೆಲ್ಲವೆಂದು
 ಪೇಳಲದು ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವರಮ ಸಂತೋಷನಾಗಿ ಸಾ
 ಘ್ಯಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು ಈ ಮಹಾಪುರುಷನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ
 ಅತಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ಶಿವತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯವು ತಿಳಿದು ಕೃತಾರ್ಥನಾದನೆಂದು
 ಈ ಸತ್ಯಭಾಷ್ಯವೊಂದಿಂ ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ವರಶಿವನಲ್ಲಿ
 ಉಂಟಾದುದು, ಮತ್ತೂ ಈ ಮಹರ್ಷಿಯ ಉಪದೇಶಕಮಾದಿಂದ ಸಿತ್ಯ
 ದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರ್ಥಿವೇಶ್ವರಾರಾಧನೆಯು ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವದೇ ಯೋಗ್ಯ
 ವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವು
 ಈ ಮಹಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇವನಿಗೆ
 ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಯವಿಟ್ಟು ಸರವೆ

ರಿತಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿಕ್ಕೆ, ಒಂದುವ್ಯಾಳೆ ತಾನು ಪಾತಾಳೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದು ಆಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ತೋರದೇ ವರದೇವತೆಯ ಕೃಪೆ ಇದ್ದಂತೆ ಆಗಲೇ ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಮಾಡಿನೋಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿಬದ್ದಾಂಜಲಿ ಪುಟನಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಶಯದಿರ ಕೂರುವನಂತೆ ನಿಂದಿರಲೂ, ಆಗ ಪುರುಷಮೃಗನು ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೊಗವನ್ನೋಡಿ ಈತನ ಮನಸ್ಸಂಶಯಗಳೆಲ್ಲಾ ತೋಲಗುವಂತೆ ವರಮರಹಸ್ಯಂಗಳನೆಲ್ಲ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲ್ಪವನಿರುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಕ್ಕೆ ಅದಂ ತಿಳಿದು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವ್ರತಿಯಿಂಬದಂತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಮುಂದಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಂ ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಮುಖ ಕಮಲವನ್ನೋಡಿದರೆ ಬಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಕ್ಕೆ ಅದೇನು ಕಾರಣ ಸಂಶಯವಂ ಬಿಟ್ಟು ವೇಳುವನಾಗೆಂದು ಅವ್ವಣಿಯಂ ಕೊಡಲಾಗ ರಾಜಕುಮಾರನು ಲಜ್ವಲಭಯಗಳಂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ! ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವ್ಯಾವುದು, ಸಮಸ್ತವೂ ವಿವಿತ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು, ಮತ್ತೂ ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವಂ ಮೊದಲೇ ತಿಳುಹಿಸಿರುವೆನು, ಈಗ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷನ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವರೂಪ ಮಹಾನಾಗನಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಚಿಂತಾ ಮಣಿ ಇರುವದೆಂದು ಮೊದಲುತಾವು ದುರ್ಧರ್ಷನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳುವಾಗ ಅವ್ವಣೆಯನ್ನಿತು ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದೇ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವೃರ್ಧವಾಗಿ ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟು ದರಿಂ ಫಲವೇನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ಸಂಶಯಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ತಂವು ಆಪ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕುರಿತು ಒಂದ ಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೇ ಅವೇಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಮಾಡಿ

ಡಿ ಮೌನದಿಂದಿರಲು ಆ ಪುರುಷಾಮೃಗನು ರಾಜಕುಮಾರನು ವೇಳಿದ
 ನುಡಿಗಳೆಂ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳಿದವನಾದ ಕಾರಣ
 ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಸಹಾಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಎಲೈ
 ಸುಗಂಧರಾಯನೇ! ನಿನ್ನಿಗೆ ಪರದೇವತಾನುಗ್ರಹವು ಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರು
 ವದರಿಂದ ನೀನು ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಿಗೆ ವಿಫ್ಲವು ಎಂದಿ
 ಗೂ ಬರಲಾರದು, ಆದರೂ ನೀನೇ ಪತಾಳವಂ ಪೊಕ್ಕು ಚಿಂತಾಮಣಿ
 ಯಂ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನೇ ಸರಿ, ಆದರೂ ಅದು ಉಚಿ
 ತವಲ್ಲ ಏನು ಕಾಣುವೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಪುರ್ವಾರ್ಥನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಸೋಗಿ
 ರ್ಧಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಮಹಾ ನಾಗರೆಲ್ಲರೂ
 ಒಂದಾಗಿ ಪುರುಷಾಮೃಗನಂ ಯಾರು ಕರತರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾಲಿನಿ
 ಎಂಬ ಕನ್ಯಾರತ್ನವನ್ನೂ, ಸಮಸ್ಥ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದಮಾದ ಚಿಂತಾಮ
 ಣಿಯಂ ಸಹಾ ಕೊಡುವೆವು ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿರುವೆವು
 ಎಂದು ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು
 ಬಾರದೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಸೋದಲಿ ಆ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರು ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನವಂ
 ಕೊಡುವರಲ್ಲ ಬಲಾತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನಿಗೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲ
 ನಾನು ಬರುವೆನೆಂಧರೆ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವ
 ರನರ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೇ ಜೀವಿಸುವನೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಅಸಂಗತವಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಮಣಿ
 ಯು ನಿನ್ನಿಗೆ ಎಂತು ವಶವಾಗುವದು, ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಆ ಮಾತಂ
 ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮರತರೆ ಕಾರ್ಯ
 ಕೆಡುವದೆಂದು ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪುರುಷಮಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ
 ಪುರುಷಾಮೃಗನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾ ಮಹಿಮನೇ ಶಿಷ್ಯನಾದ
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಪಾತ್ರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರ
 ಟುತಂಜತೆ ವ್ಯರ್ಥವ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪಾತಾಳ ಮಾರ್ಗವಂ
 ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ನನ್ನಂ ಸಂತೋಷವಡಿಸಿ
 ತಾವು ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರದೋಷಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ
 ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುಪಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಅಂತೋರುವದೋ
 ಅಂತು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಗೈಯ್ದು, ಅದಂ ಕೇಳಿ

ಪುರುಷಮೃಗನು ನಸುನೆಗುತ ಹಾಗೇ ಆಗಲೀಯೆಂದು ಒಡಂಬಟು
 ಆದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇಯಿದ್ದು ಮಾರನೇದಿನ ಉದಯಕಾಲದೋಳ್ ಸ್ನಾನವೆ
 ದಲಾಗಿ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯು ಸೆರವೇರಿತೆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು
 ಕರದು ಪಾತಾಳವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ನಗು
 ತ ಕೇಳಲೂ, ಅದಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ವಿಜ್ಞಾ
 ಪನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಪುರುಷಮೃಗನು ಮಂವಹಾನದಿಂ ಕೂಡಿ
 ಕೈಯೋಳರ್ಧ ದರ್ಭವನಿತ್ರವಂ ತೆಗದು ತನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್
 ಭೂಮಿಯು ಮುಟ್ಟಲು ಅಕ್ಷಣವೇ ಆದಿಶೇಷನಿರುವ ಸ್ಥಳಿಗೆ ನಿಷ್ಕುಂಟ
 ಕಮಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಲು ಅದಂಕಂಡು ಸುಗಂಧರಾಜನು
 ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ವರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಶ್ನಾವನನ್ನಾದರೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂ
 ಣಿಸಬಹುದು ತಪೋನಿಧಿಗಳಾದ ಶಿವಾರಾಧಕರ ಮಹಿಮೆಯಂ ಎಣಿಸುವ
 ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಮೊದಲಾದವರಿಂದಲೂ ಅಕಸ್ಯವೆಂದು ಮನಮೊಳಾಲೋಚಿ
 ಸುತ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರದ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಸ್ತುಬ್ಧನಾಗಿರಲೂ, ಆಗ ಪುರುಷ
 ಮೃಗನು ಕಾಲವು ಸುಮ್ಮನೇ ಕಳೆಯುವದೆಂದು ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ರಾಜಕುಮಾ
 ರನಂ ಸಂಗಡಲೇ ಬರುವಂತೆ ವೇಳಪಾತಾಳವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮುಹೂ
 ರ್ತಮಾತ್ರದೋಳ್ ಆದಿಶೇಷನ ಸ್ಥಳಿಗೆ ಬಂದುನಿಲ್ಲಲೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಗಶ್ರೇ
 ಷ್ಠರಾದ ಆದಿಶೇಷಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಆಪುರುಷಮೃಗನಂಕಂಡು ಭೆ
 ಯಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾಗಿ ಎದ್ದು ವಂದನೆಯೆಂದೂ ಉಚಿತವಾದಪೀಠವನ್ನಿ
 ತ್ತು ಕುಳಿಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೂ ಪುರುಷಮೃಗನು ಕುರಿತು
 ಸಂಗಡ ಬಂದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರರಾರ್ಯರೆಂದು ಕೇಳಲಾಗ ಪುರುಷಮೃ
 ಗನು ಈ ಮಹಾಪುರುಷರ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಸಾವಧಾನದಿಂ ಪೇಳುವೆನು
 ಶೀಘ್ರದಿಂ ರಾಜೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡುವದೆಂದು ಅವ್ಯಹೇಯಂ ಕೊಡ
 ಲಾಕ್ಷಣದೋಳ್ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರು ಉತ್ತಮವಾದ ಪೀಠಗಳನ್ನಿತ್ತು ಪ
 ರಿವರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕುಳಿತು ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷವ
 ಡುತ್ತಿರಲೂ, ಆಕಾಲದೋಳನ್ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ಮೂರುತೋಕದ ಸಾ
 ವಾರ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಮೂರ್ತೀಭವಿಸಿ ಒಂದು ಮಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ

ದೋ ಎಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರನು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಮಹಾಶೇಷನಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಹಾ ನಾಗಸಂಬುವನು ಪ್ರರುಷಮೃಗನೊಡನೆ ಬಂದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರನು ನೋಡಿ ಈತನೇ ರತ್ನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವನಾದರೆ ದುರಾತ್ಮನಾದ ದೈತ್ಯನ ಸಂಗತಿಯು ತಪ್ಪಿ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರರುಷನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವು ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎಣೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು, ಇದು ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಂಘಟನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನದೋಳ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷನು ಪ್ರರುಷಮೃಗನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ತಪೋನಿಧಿಯೇ! ನೀನು ಶಿವನನ್ನಿಧಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಹ್ವೇಣಮಾತ್ರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವನಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿತನಕ ವಯಮಾಡಿದ್ದು ಏನು ಕಾರಣವೋ ಆ ಪರಿಯುಂ ಅವಸ್ಥೆಯುಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಪ್ರರುಷಮೃಗನು ರಾಜಕುಮಾರನು ತೋರಿ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನ ವೃತ್ತಾಂತವಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹಿ ಈತನು ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರು, ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪೂರಣಾರ್ಥವಾಗಿ, ನನ್ನಂ ದಿವಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ವೇಣ ಬಿಡದೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತಲಿರ್ದ ಆ ದುಷ್ಟನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನ ಪರಿವಾರ ಪಲ್ಲವ-ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಕಂಡು ಯುದ್ಧದೋಳ್ ಹ್ವೇಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೇಷವಂ ಮಾಡಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವನೆಂತೆ ನಾಕು ಇರುವ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವನ್ನೋಡಿ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಬಂದವಿ ಪತ್ತಂ ಪರಿಣತಿಯಾದ ಮಹಾಪ್ರರುಷನು ಇವನ್ಯಾಕೋ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನಾನು ಮಾಡುವ ಶಿವಾರಾಧನೆಯು ನೆರವೇರಿಸಿ ಬಹಿರ್ಮುಖನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಂದನೆಯು ಮಾಡಿ ನಿಂದಿರಲೂ, ಆಗ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನೇ ತ್ರೇದಸ್ಸುನೋಡಿ ನೆಡದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈತನಿಂದಲೇ ಆದುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಳಿಕ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮಾಡಿ ಈತನಿಂದಲೇ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳಿ ಮತ್ತೂ ಈ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನವು ಬೇಕಾಗಿರುವದಂ ತಿಳಿದು, ನೀವು ದುರ್ಧರ್ಷನಿಗೆ ಧೀನುಗ

ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ವಿಮರ್ಶೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಈ ಮಣಿಗೋಸುಗ
ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನೊಡನೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನು, ಆದ್ದರಿಂ ನಿಮ
ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಸಫಲವಾಗಲೋಸುಗ ತಡಮಾಡದೆ ಈತನಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ
ರತ್ನವಂ ಕೊಡುವುದುಚಿತವು, ಏನುಕಾರಣವೆಂದರೆ—ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು
ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಣಿಯು ಮಾಲಿನಿಯುಂ ಕೂಡ
ಕೊಡುವೆವೆಂದು ನೀವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದಂ ವಿನಾಶ
ಲಾಗದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳಿ ನಾಗೋತ್ತಮರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಶ
ಯಪಡುತ ಮೊದಲು ಪುರುಷಮೃಗನಂ ಕರೆತರುವುದೆಂದು ನಾವು ಮಾಡಿ
ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣಮಾಯಿತು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಈಗ
ಬಂದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರನು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪುರು
ಷಮೃಗನು ಕರೆತಂದಿರುವನು, ಆದ್ದರಿಂ ಮಣಿಯುಂ ಕೊಡಬೇಕಾ
ಯಿತು, ಅಥವಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ದುಷ್ಟನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಈ ವಾರ್ತೆ
ಯುಂ ಕೇಳಿ ಆ ಹ್ವಣವೇ ಬಂದು ನಾಗಲೋಕವಂ ಭಸ್ಮವಂ ಮಾಡುವನು,
ಇಂತು ಅನರ್ಥಗಳು ಈ ಮಹಾನಾಗನ ದೇವಿಯಿಂದುಂಟಾದುದೆಂದು
ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾಶೇ
ಷನೂ ಕೂಡ ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಪುರುಷಮೃಗನು ಇವರು ಅಶ
ಕ್ತಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯಗಳಂ ತಿಳಿಯದೆ ಪೇಚಾಡು
ವರು ಎಂದು ಮನದೋಳ್ವಕ್ಕೆ ಸಿ ಇವರಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಂ ತಿಳುಹಿಸಿದ
ಲ್ಲದೆ ಭೈರೃ ಉಂಟಾಗಲಿವೆಂದು ಮರಳಿ ಮಹಾಶೇಷನಂ ಕುರಿತು
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪೃತ್ವಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹಿ, ಈತನಿಂದಲೇ ಆ
ದುರ್ಧರ್ಷನು ಲೋಕಾಂತರವನ್ನೈದುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು
ಸಾವಕಾಶವಂ ಮಾಡದೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಸಂತವಿಟ್ಟು ಕಳುಹುವುದೆಂದು ಪೇಳಿ ಬಳಿಕ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕುರಿ
ತು ಪೇಳತಕ್ಕ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವಂಪೇಳಿ ಆ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ
ಮಹಾಶೇಷನಂ ಕೂಡ ಒಡಂಬಡಿಸಿ, ತಾನು ಪ್ರದೋಷ ಸಮಯವಾ
ಯಿತುಪ್ರೋಗಿಬರುವೆನೆಂದು ಈರ್ವರ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಎಂದಿನಂತೆ ತಾನಿ
ರುವ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಬರಲೂ,

ಆ ಬಳಿಕ ಆದಿಶೇಷನು ಋಷಿಯ ವಾಕ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ಅನ್ಯಥಾ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕರ್ನಾಟ ಭೂಪತಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವವಂ ಪುರುಷವ್ಯುಗನ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾದೆನು, ಈಗ ನಿನಿಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನಮಾತ್ರ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವದೋ ಅಥವಾ ಮಹಾನಾಗನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವದೋ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಹಾ ಶೇಷನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾಶೇಷನೇ! ನಾನು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಂದವನಲ್ಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪೂರಣವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ತಂದಿವೆನೆಂದು ಬಂದಿರುವೆನಾದಕಾರಣ ರತ್ನವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವೆನೆಂದು ವೇಳಲಾಗಿ ಮಹಾಶೇಷನು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನ ಗಂಭೀರವಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ, ಮಹಾನಾಗನಂ ಕರದು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನವಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ ಮಹಾನಾಗನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಎಮ್ಮ ಸಭಾಧ್ಯಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಇತ್ತಲಾ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರು ಕೆಲಂಬರು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಂದಿರುವದಂ ಕಂಡು, ಕೆಲಂಬರು ಅವರ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಆತನಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಬಂದು ಆಸ್ಥಾನದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತು ರಾಜಕುಮಾರನ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ, ಧೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಂಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ, ಮೇಘೋದಯವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಕಾದಿರುವ ಚಾತಕವಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕಾದಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಾಲಿನಿಯ ಸಖಿಯರು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ವಡತಿಯ ಸಮೀಪವಂನೈದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ, ಮತ್ತೂ ರಾಜಕುಮಾರನ ಸೌಂದರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮಹಾನಾಗನು ಮಹಾಶೇಷನ ಅಪ್ಪಣೇ

ಮೇಲೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯ ಬಿಡಿ ಬಿಂದು, ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂತಾದುದು ಕೊಡುವುದೆಂದು ಕೇಳಲಾದುದಾಗಿರಿಯು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸಖಿಯರು ಹೇಳಿದ ಸಮಾಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಯುವೆಂದು ಹರ್ಷವರವಳಾಗಿ ಇಂತವು ಮಹಾವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಮೊದಲನೆಯ, ಬಂತಾದುದು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವೆಂದು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪುಣ್ಯವೃತ್ತಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಗಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಥನಾದ ಈ ಮಹಾ ರಾಜಕುಮಾರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನು, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕವನಲ್ಲ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾಣ್ಯ ಮಿಂಚಿಪೋಗುವುದು, ಮುಂದೆ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ನಾನು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥನನಾಗುವ ರೀತಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗಲೇ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ಉಪಾಯವಿಂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವು ಮಾಡುವುದು ಬಿಡದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮಹಾನಾಗನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ತಂದೆಯೇ! ಕೇಳು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಿದ ಪರಿ ಏನು, ಈಗ ರತ್ನಮಾತ್ರವು ಕೇಳುವುದೇನು ಲೋಕದೋಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಲೇಬಾರದು, ಅಥವಾ ಮಾಡಿದರೂ ಮಿಗಿಲೆ ಸಡೆಯಲಾಗದು, ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ರತ್ನ ಮಾತ್ರವು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಿ ಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನಲು, ಆದಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾನಾಗನು ಎಲೈ ಮಾಲಿನಿಯೇ! ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ರತ್ನವು ಬಂದೇ ಅವೇಕ್ಷಿಸಿರುವನಲ್ಲದೇ ನಾವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಿದಂತೆ ಸಡೆಯುವ ನಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲದೇ ಈ ದೇವತಾರತ್ನವು ಆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ದುರ್ಧರ್ಮನ ಸ್ವಾರ್ಥನನಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಮೋಸವು ಮಾಡಲೋನುಗ ವುರುವುದುಗಳೆಂ ಕರತರುವದೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಿದ ಪಲ್ಲದೇ ನಿಗೋನುಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ರತ್ನವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಹಾಶೇಷ ಮೊದಲಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಾನು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆಗ ಮಾಲಿನಿಯು ಕಂಬನಿಗಳೆಂ ತುಂಬುತ ಎಲೈ ತಂದೆಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಸಂಧರನ್ನೆ ಬಹುದು, ಬಂದು

ವ್ಯಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ವೃತ್ತಾಂತವು ನಡೆಯಿತು. ಅದು
 ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಕೂಡ ಕೊಡುವಿಕೆಯಾಗುವುದೋ ಅಲ್ಲವೋ
 ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ
 ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಸತ್ಯವು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಾನಿರುವ ಬಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ
 ಕೂಡ. ಅದು ಬರುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಕೊಡುವ
 ರಾತ್ರಿ ನಾನಿರುವ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲಾ
 ದು. ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಿಳಿದು ಮನಮರಗಿ
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಮಹಾರಾಜನಿರುವ ಸಭೆಯನ್ನು ಎದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ
 ತನ್ನ ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಿಳಿದು ಸತ್ಯವು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಸುಗಂ
 ಧರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿಯ
 ದ್ವೈ ಪ್ರವಾಹ ಬರುವುದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರವನೆಯು ಮಾಡ
 ಲಾಗ ಮಹಾರಾಜನ ಮೊದಲಾದವರು ಮಹಾನಾಗನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
 ಕೇಳಿ ಮಾರಲಾರದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸುಗಂಧಮಾರಾಜನು ಕುರಿತು
 ಎತ್ತಿ ವಿರಸೆ! ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಈ ಮಹಾ
 ನಾಗನೆಯ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯ ಬಳಿ
 ಯಲ್ಲಿರುವುದು, ಆ ತರಣಿಯು ತಾನೇ ನಿನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಸುಕ
 ಲ್ಪವು ಮಾಡುವಂತೆ ಅದುಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮೇಲಣ ದಯದಿಂದ ಆ
 ಮಾಲಿನಿಯ ಮಂದಿರವು ನಿನ್ನ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಪಾಪವನು ಮಾಡಿ
 ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯು ಕೈಕೊಂಡು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಸ್ವಾರ್ಥವು ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು
 ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ನನ್ನರಂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ನಿಜಸ್ಥಾನ
 ವು ಕುರಿತು ತೆರಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ
 ಎಂತು ಸಮರ್ಪಕವೋ ಅದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು, ಎಂದು ಹೇಳಲಾ
 ಮಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯು ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿ
 ಯೆ! ಈಗ ನಾಗರೇಂದ್ರನು ಒಂದಾಗಿ ಮಹಾನಾಗನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿ
 ನಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ನೋಡುವಿಕೆಯು ಹೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲು
 ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಮೋದವು ಮಾಡಲೋಸುಗವೋ,
 ಅದು ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಮಂಚನೆಯಿಂದ ಮಂಚನೆಯೋಸುಗವೋ, ಇಲ್ಲಿ

ನ. ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ತರುಣಿಯು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೊಡೆದ ಮೋಹಿತನಾಗಿ
 ಒಂದು ತೋರಣ ಪರಾಧೀನನಾಗಿ ಮೂಡಲು ಚಾಡದೆ ತಾಮಾಡಿದಂತೆ
 ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇರುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದುಂಟು. ಎಂದು
 ಒಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಸುಖವುಂಟೊಂಡು ಪೇಳುತ್ತ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವು ಇವ
 ಬಗೆತೆಳೆಯಲೇ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶುರುಪ
 ಪ್ಯಾಗನ ಪ್ರಭಾವವು ಚನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವು, ಅವುಕಾರಣ ಈ ಮಹಾಪುರು
 ಷನ ಅಪ್ಪಣೆಯು ಮೀರಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಶಕ್ತರಲ್ಲವೆಂದು
 ಭಟ್ಟಿಯೇ, ಮಾತು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಬುದ್ಧಿ
 ಮಂ-ನಾ ಸುಮತಿಯು! ಎಂತಾದರಾಗಲಿ, ಈ ಮಹಾಶೇಷ ಮೊದ
 ಲಾದ ನಾಗ್ರಕ್ರೇಮರು ವೇಳೆದ ಪರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡನ ಮಗಳಾದ
 ಮಾಲಿ, ಇರುವ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಗೆ ನೋಡುವಂತೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಮರಳಿ
 ಮಾತನಾಡನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ನಾಗಾಪತಿಯೇ! ನೀನು ವೇಳೆದ ವರಿ
 ಜಾಗಿ ಮಹಾನಾಗನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿಯು ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಗೆ ಬರುವ
 ವನೆಂದು ನುಡಿಯುವಂತೆ ಕೇಳಿ ಮಾತನಾಡನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲರಂ
 ಕರವು ನುಕುಲ ವೈಭವದಿಂದ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಮಾತನಾ
 ಧನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿಯು ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೇರಿಗೆ
 ರಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಡಲೂ, ಆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಲೂ ಮಾತನಾ
 ರಾದ ವೈಭವದಿಂದ ಸುಗಂಧ ರಾಜನನ್ನೊಡಗೊಂಡು ರಾಜಬೀದಿ
 ದೋಳೆ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಕಾಲಮೇಳೆ ಈ ರಾಜಕುಮಾರ
 ನು ನೋಡ ಬೀಕೆಂದು ಕಾದಿದ್ ನಾಗ ಕನ್ನೆ ಸುರಿಸಲೂ ಕಂಡು
 ಲತನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಒಂದು ತೋರಣ ಬಿತ್ತ
 ದಲ್ಲಿ ಬರದ ಪ್ರತಿನಿಗಳಂತೆ ಚಲಿಸಲೇ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಎರಡು
 ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ನಿಂದಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬ
 ಪ್ರವಾಹವು ಉಬ್ಬಿ ಮೀರಿ ಬಾರದಂತೆ ನಾಗಕನ್ಯೆಯರ ಸಾಲುಗ
 ಳರಡೂ ತೀರಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರ
 ನು ತನ್ನ ಮಂದಿರವು ಕುರಿತು ಬರುವ ವಾತನೆಯು ಕೇಳಿ ಮಾಲಿ
 ನಿಯು ಕೂತುಹಲದಿಂದ ನಲಿಯುರೊಡಗೂಡಿ ನೆಚ್ಚಿಯು ನೇರಿ ನೋಡು

ತ್ವಿರವ ಸಮಾನುದೋಳ್ ಸಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ
 ಚಂದ್ರನಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಅದಂ ಕಂಡು ಮಾಲೆ
 ಬಯ್ಯು ದರಿದ್ರನಿಗೆ ನಿಧಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಹರ್ಷವಂ ತಾಳಿ ರಾಜಕು
 ಮಾರನ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಫಾಯ ಪಡೆದು ಮೈಮ
 ರದು ಎಚ್ಚತ್ತು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡುವನೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪುಕ್ಕರೆ
 ಎಚ್ಚತ್ತು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಡಗರದಿಂದನುಳ
 ಸೊಕ್ಕು. ರಾಜಕುಮಾರನ ನಂಗಡ ಬರುವ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಉಪಚಾರ
 ವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಸಖಿದನಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ ತಾನಿರುವ ಅಂತರಿವುರ
 ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಂಗೆ ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಲೋ
 ಸುತ ಯೋಗ್ಯಮಾದ ಪಹಾರ್ದಂಗಳಂ ಸನ್ನಿಹಿಸುತ್ತಿರಲು;

ಅಪ್ಪರೋಳ್ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರಿವಾರ
 ಸಮೀಪನಾಗಿ ಮಹಾನಾಗಸ ಅಂತರಿವುರವಂ ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು.
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಜಾರದಬಾಗಿಲೋಳ್ ನಾಗಕನ್ನೆಯರು ರಾಜ
 ಕುಮಾರನೊಡನೆ ಒಂದ ಜನಂಗಳಿಗೆ ಪರಿವರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ
 ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಾಲಿನಿಯ ಪಾತ್ರಸಖಿಯರು
 ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಹಸ್ತಲಾಗವಂವಿತ್ತು ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳ
 ಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅಂತರಿವುರವಂ ಸೈದಿಸಿ ರತ್ನವೀಶ
 ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಾಗ ಮಾಲಿನಿಯು ತನ್ನಿಗೆ ಸಮಾನ ರೂಪವತಿಯು
 ರಾದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಖೀಜನಂಗಳಂಮೊಡಗೂಡಿ ಲಾಪಣ್ಯ
 ಸಮುದ್ರವೇ ಸ್ತ್ರೀರೂಪುಗೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ ಮೆಲ್ಲ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಡುತ ಭೇನುಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಂದು ಸುಗಂಧಮಹಾ
 ರಾಯಂಗೆ ಮದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ
 ಭಾಷಿಸಿ ವಿವಿಧೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮನದಣಿವಂತೆ
 ನೋಡಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಮಾಲಿನಿಯ ಮನಗರಗಿ ಮದನತಾವದಿಂ
 ಕರೀರವು ಬೆಂಕಿಯಂತಾಗಿ ಚಮರೇರಿ ವಿಾರಿ ಬರುವ ಮೂರ್ಛೆಯಂ
 ಲಡ್ಡು ಎಂಬ ಶೈಲ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಉಪಚಾಂತಿಯಂನೈದಿಸಿ ಮುಗ್ಧ
 ಣಂತೆ ಮುಂದೊರದೆ ಬಳಕ ತನ್ನೋಳ್ ತಾನೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ತೆರೆಯಡ

ಗಿದ ಸಮುದ್ರವಂತೆ ತನ್ನ ಅಭಿಸ್ತ್ರಾಯವಂ ತೋರಿಸಿದನೆಂದೆ ಗಂಭೀರ
 ವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಾನ ಸುತು ಕಾಲು ಬೆರಳಿನಿಂದ ನೆಲವಂ ಬರೆಯುತ್ತ ತಲೆ
 ವಾಗಿ ಸೆರಗವ್ಯಸಂ ನೊರೆಗೊಟ್ಟು ಸರ್ವಜ್ಞಳಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ
 ದೈವ್ಯವು ರಾಷೀಂದ್ರನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂದಿರಲು, ಇಂತು ನಿಂತಿರುವ
 ಮಾಲಿನಿಯು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜನು ಮಮತೆಯಿಂದ ಮನದೋಳ್
 ವೊವಲು ಬೋಚಿಸಿದ ಮಾತುಗಳನೆಲ್ಲ ವರತ, ಮಾಲಿನಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ
 ಪೆಂಬ ಮಾಮಾಪಾಕಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಮೋಹವು ಜೆಜ್ಜಿ ಮುಂದೋರದೆ
 ಅನ್ಯರೋಳ್ ಎತ್ತರಿತು ಈ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಮಾಲಿನಿಯ ವೋಗದ
 ನೋಟಗಂ ಕೋಡಿದರೆ ಮಹಾ ದೇವರಾದರೂ ವೋಸು ಹೋಗುವನು
 ಸ್ವಸ್ಥ ಪಾತೇನೆಂದು ಮನದೊಳಾಶೋಚಿಸಿ ಎಂತಾದರಾಗಲಿ ಇವಳ
 ದುಃಖನುಗುಣವಾಗಿ ಸತೆಯುವೆನೆಂದರೆ ವೊವಲು ನಾನು ಮಾಡಿರುವ
 ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಭಂಗ ಉಂಟಾಗಿ ಅವಕೀರ್ತಿಯು ಎನ್ನಂ ಸುತ್ತದೇ ಬಿಡದು
 ಎಂದ ಬಂತಿಸುತ ಮತ್ತೆ ಮಾನವೆಂದ್ರರ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ
 ವಾದ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆ ಈಗ ಮನ ನೋಲು
 ವುದು ಸರ್ವಥಾ ಅನುಚಿತವೆಂದು ಮನೋನಿಗ್ರಹವಂ ಮಾಡಿ ಮಾಲಿ
 ನಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬ ನಮುದ್ರದೋಳೋಲವ್ಯಾಡುತ್ತಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಗಳಂ
 ಒಲುತ್ತಾರುವ ಹಿಂತಿರಿಗಿಸಿ ಮಾಲಿನಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರುವ
 ಓರ್ವನಖಿಯಂ ಕರಮ ಎತ್ತಿ ತರುಣಿಯೇ! ನಾವು ಬಂದು ಬಹಳ
 ಹೊತ್ತಾದುದು ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಗೌರವವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು ಅದು
 ಕಾರಣ ಮಾಲಿನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಮುಣಿಯಂ ಜೇಗದಿಂ ತಂದು ಕೊಡೆನಲ್ಲ,
 ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿದಮಾಲಿನಿಯ ಹೃದಯದೋಳ್ ಭೆಲ್ಲ ಮೂಡಿದಂತಾಗಿ
 ಅದುವರಿಗೆ ಈ ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವನು
 ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಈಗ ಅವನ ಹೃದಯವು ತಿಳಿದು ಮೈದು
 ರದು ಮೂಢೆಯಂ ತಾಳಿ ಬಿರುಫಾಳಿಗೆ ಮುರಿದು ಬೀಳುವ ಬಾಳೆಯ
 ಮರವಂತೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯರಾದ ಕನು
 ಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಮಾಲಿನಿಯಂ ಸುತ್ತುವರಿದು ಕೈನಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸೌಗಂಧಮಹಾ
 ರಾಯನ ಚರಣಕಮಲಗಳಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂ ಮಾಡಿಸುವ ನೆವ

ದಿಂದ ಮುಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ಅರಸಿಯ ಪ್ರಾಣದಾಸನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಡೆಯುತ್ತ ಕಂಬನಿಗಳೂ ತುಂಬುತ್ತ ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಕರಗಳೂ ಮುಗಿಯುತ್ತ ರಾಜೀಂದ್ರನ ಶುಭಕರಣದಲ್ಲಿ ಕುಣುಗುಗುಗುಗುತೆ ಸುತ್ತ ಪರಿದು ನಿಂದಿರಲು, ಆ ಕಾಲದೊಳ್ ಆ ಮಾಲಿನಿಯ ವಿರಹಾಗಿ, ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ, ಅವಳು ಫರಿಸಿದ ಜೀವರತ್ನವ ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲ ಅರಳುಗಳಂತಾದುವು, ಸುವರ್ಣಾಭರಣಗಳೆಲ್ಲ ಕರಗಿ ಸೀರಾದುವು, ಸರೋವರದಿಂದ ತೆಗದಾ ಬಿರಬಿಸುತಿದ್ದೊಳ್ ಬಿಸುಟ ತಾವರೆ ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಬಾಡಿ ಬಸವನು ವಿವರ್ಣವಾಗಿರುವ ತನುಲತೆಯು, ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಲು ವೆಗಳಂತೆ ಹರಿಯುವ ಕಣ್ಣೀರುಗಳೂ ಸಹಾ ನೋಡಿ ರಾಜೀಂದ್ರನ ಮನಮುಗಿ ಅವಳ ಸುಖವುಂ ಕೂತು ಶೀತೋಮಚಾರನು ಮಾಡಿ ರೆಂದು ನಡಿಯಲಾಸುತುಂ ರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಹೃದಯದೊಳೆ ಪರಿವರಿ ಶೀತೋಮಚಾರನು ಮಾಡಲಾಮಾಲಿನಿಗೆ ಈ ಉಪಚಾರಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೂ ವಿರಹಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಸೌಧನಂಗಳಾದವೇ ಮೊತ್ತೂ ತಾವನು ಪರಿಹರಿಸದಿರಲೂ, ಅದಂನೋಡಿ ಚತುರೆಯಾದ ಓರ್ವ ತರುಣಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರನು ಕೂತು ಎಲೈ ಮಹಾ ರಾಜಕುಲತಿಲಕನೇ! ಸಕಲ ಕಳಾಭಿಷ್ಠಾನದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ದೂತಿಯಾದ ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಳಲ್ಲ ಆದರೂ ಬಿನ್ನಸಿನುವೆನು ಅದೆಂತೆನೆ—ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಈ ಮಾಲಿನಿಯ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಖತೆಯಿಂದ ಸೇರಿ ಹಿಂತಿರುಗದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಬಿನ್ನಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಫಲವೇನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕೈವಿಡಿದೆಂದು ಭವನವುಂ ನಿತ್ತರೆ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಫಲವು ವಡೆದು ಮಾರ್ಘಗೊಂಡು ಮುಗಿದಿರುವ ಈ ಮಾಲಿನಿಯು ನಿನ್ನ ಚರಣವೇನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಳಾಗುವಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಎಂತಾಗುವಳೋ ನುಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಾಣದಾಸನು ಮಾಡಿ ಫಲವು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಿನಿಗೆ ಸಮಯವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಗೈದು ಮತ್ತೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಮಾಲಿನಿಯು ಯಾವ ಪರಿಯಾಗಿರುವಳೋ ಅದೇ ಪರಿಯಾಗಿ

ಇರುವೆವಲ್ಲದೇ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ನಾವು ಕಂಡು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲ, ಮಹಾ ನಾಗನಮಗಳಾದ ಈ ಮಾಲಿನಿಯು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಳಾದಡೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನವು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಗುವುದು, ನೀನು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಯುಂ ಮಾಡದೇ ಮಾಲಿತಿಕ್ಕುಸುವುದಂತೆ ನುಕುಮಾರಾಂಗಿಯಾದ ಈ ಮಾಲಿ ನಿಯುಂಘಾಶಪಡಿನದೆ ಈ ತರುಣಿಯ 'ಯೌವನವಂ ನಫಲವಂ ಮಾಡಿ ಸ್ಪ್ರೀರತ್ನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ರತ್ನವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸು ವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರುವುದು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ವಿಷ್ಣುವನೆಯು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಕ್ತಳಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಕಾನ್ಯವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಿಡುತ್ತಮವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೂ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಲಿನಿಯ ರೋಕಾ ತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಮಾರಸತರಂಗಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಅಂತರಂಗ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮೊದಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಆಲೋಚನೆಯು ಇವರಿಂದ ನೆಡೆ ಮಲಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ಬಳಿಕ ಬಾಗೀಕುಸುಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶ ಯವಾಗಿ ಮೃದುವಾಗಿರುವ ಮಾಲಿನಿಯ ಅಂಗಸಂಗವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಸಹಿಸಲಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚುಗಳೇ ಗುಂಪಾಗಿ ಕನ್ಯಾರೂಪವಂ ತಾಳದಂತೆ ಮಲಗಿ ರುವ ಮಾಲಿನಿಯುಂ ತನ್ನ ಕರಕಮಲಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ಅಂಕದೋಳ ಕುಳ್ಳಿ ರಿಸಿ ಮೃದವವಿ ಕುರುಳುಗಳಂ ನೇವರಿಸಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಗಲ್ಲವಂ ಚುಂ ಬಿಸಿ ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳೇ! ನಿನ್ನ ಮನೋದಾಹರ್ಯವಂ ನೋಡಬೇ ಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಪರಿಸುಲ್ಲಿ ಘಾಶಿಗೊಳಿಸಿದೆನಲ್ಲದೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇಂತು ಮಾಡಿದವಲ್ಲ, ಹರಹರಾ ಶಿವನಾಣೆ ಎಲೈ ಚಿತ್ತ ವಲ್ಲಭೆಯೆ ! ಧೈರ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಅರಳಿದ ಕಮಲದಂತಿರುವ ಸೇತ್ರಂ ಗಳಂ ತೆರದು ನೋಡಿ ಎನ್ನ ದೇಹದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಮದನೇಶ್ವರದ ತಾವಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಶಾಂತಿಕರವಾದ ಅಧರಾಮೃತವೆಂಬ ಔಷಧಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸಬೇಕಲ್ಲದೇ ಇಂತು ಮುನಿಸಂತಾಳುವುದು ಉಚಿತ

ಮಲ್ಲನೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಚಂಗಾ
 ದತ್ತಿ ಮಿತ್ರನಿಂದ ಪಡೆದುದು ಸಖ್ಯ ಜನಂಗಳು ತನ್ನೊಳ್ಳಾಪು
 ನ್ನಿತ್ತೆಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರಸನು ಈಗ ಕೃತ ಕೃತ್ಯಗಳಾವಳೆಂಬ
 ಬಹುಮಾನವೂ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಂಕದೊಳ್ ಪೂರ್ಣ ಹಂಪ್ರಸಂಕೆ
 ಭಂಧವನು ರೂಪಿಯು ನುಡಿ ತಿ ಹೊಂದಲಿವೆ ಸಖ್ಯ ಜನಂಗಳು
 ಕೂಡಿ ಕನ್ನಡಪು ನಾಡಿದರೆ ಸಾಧಾರಣವೆಂಬುದು ತಿಳಿದು
 ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿರಗಿಂದ ಕಡೆದು ನಾಡಿದ ಕುಚಾಯಿಗಳೊಳ್ ಪಟ್ಟೆ
 ಕಟ್ಟುಪ್ರವೀಣವಾದ ಪುಷ್ಪರಂಗನು ತಂದಿರುವುದು ಶೀಘ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಚೇತನ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇತುಂಗನೊಳ್ ಮಾತನು ಶಿವನಾದ ಬಿಳುಪಾದ ಕರನ
 ಸ್ತಂಭನಿಗೆ ಪುಷ್ಪರಂಗನು ಬಿಟ್ಟು ಶೈಶೋದಕಾರನು ನಾಡಿದ ಶ್ರೀ
 ಗಂಧಮಾಲಾ ಪಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುವುದು ನೆರೆಯ ಪುಷ್ಪರಿನು ಕಲಸಿ ಕನಕ ಕು
 ಶಂಗಳಂ ಪರಿಹಾಸನು ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಕುಚಯುಗ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸ
 ರಿಸಿದು ನಾಡಿದ ಸಖ್ಯ ಪಪ್ಪ ಪತ್ರಂಗಳಂ ತಂದು ಕುಚಾಗ್ರದೊಳ್
 ಮಾಡಗಿ ಲಾವಣ್ಯದ ಬೀಜಗಳೊಳ್ ತಂದು ಪುಷ್ಪರಿನು ನೆಳುವು ತಂದಾ
 ಗುನಂತೆ ಪಾಡುಗಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ನಮಾಮದೊಳ್ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ
 ನಾಗಕನ್ಯೆಯು ವೈದ್ಯ ಪಾಲಿಸು ಎಷ್ಟೋ ಎಂಬಂತೆ ವಿಕುಂಭವು ಪರಿ
 ಬೆಡಗಿ ನಿಂದೆದ್ದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಆತನ ಅಂಕದೊಳ್
 ತಾನು ಕೂತಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎನ್ನ ವರನಾದೆಂದು
 ಉತ್ಸುಕದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಚ್ಚ ಬರುವ ಪ್ರೇಮಾಶಿಸನು
 ತಾಳಲಾರದೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಂಬ ತೆರೆಯಂ ತೆಗದು ಬಾಹ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಸುಗಂ
 ಧರಾಜನಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ತಬ್ಬಿ ತನ್ನ ಕುಚಕಟ್ಟಲದಿಂದ ಕಂದಪಾಳ
 ಕದನಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ನೋಡಿಸುವಂತೆ ನೋಂಕಿಸುತ್ತ ಎಚ್ಚಿ
 ಭೂಕಾಂತನ! ನೀನು ಎನ್ನಗೆ ಪಾಣಕಾಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸ್ತೆ
 ರುವ ಎನ್ನಂ ಅಭಯವುಳ್ಳು ನಲಹಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆಗ ರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಈ ನಾಡಿಗಳು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಅಭಯವುಳ್ಳು
 ಮಾಲಿನಿಯಂ ವಸ್ತ್ರನಲಾಗ ಮಾಲಿನಿಯು ಶುಭವಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಿಗೆ
 ಸ್ವತಃಕಾಶನಂ ಮಾತೆರಾರದೆಂದು ನೀತಿ ಇರುವುದೆಂದ ಬೇಗನೆ ಇವನೊ

ಡಗೂಡಿ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುಜೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿಂದಲೂ, ಸಖಿಯರ ಮುಖದಿಂದ ಸುಕಲಾಭರಣಂಗಳಂ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನುಹಾ ತರಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರಸೂತಗೂಡಿ ಪರಿಮಳಭರಿತಮಾದ ನುಬೋಷ್ಣವಾದ ವಸ್ತ್ರೇ ರಿಸಿಂ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವಂಗೈದು ದಿವ್ಯಮಕೂಲಂಗಳನ್ನುಟ್ಟು ಅಮೋಘಗಳಾದ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ತೊಟ್ಟು, ಮೃಗಮಾದತಿಲಕವಂ ಪಣ ಯೋಳಿಟ್ಟು, ರತಿಮನ್ಮಥರಂತೆ ಪೋಳಿಯುತ ರತ್ನಂಗಳಂ ಸಿರ್ಮಿತಮಾದ ಹಜಾರವನ್ಮದಿ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ವದ್ರದ ಹಲಗೆಯಿಂದ ಸಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಪೀಠಮೋಳುಳುತು ರೋಹಿಣೀ ಚಂದ್ರರಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿ ರಲು, ಆಗ ಮಾಲಿನಿಯು ತನ್ನ ಪೂಣ ಸಖಿಯಾದ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯಂ ಕರದು ಎತ್ತಿ ಸಖಿಯೆ! ನನ್ನೂ ತಾನು ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತ ವೆಲ್ಲವಂ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ತಿಳುಹಿ ಅವರ ಅನುಮತಿಯಿಂದಲೇ ಪುರೋಹಿತನಂ ಜೇಗದಿಂದ ಕರತರುವಳಾಗೆಂದು ಪೇಳಿಕಳುಹಲೂ, ಆಗ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲು,

ಇತ್ತಲಾ ಮುಕ್ತಾನಾಗನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಾಗೋತ್ತರರಿ ಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಯಾದೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಸತದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಮಹಾಶೇಷಂಗೆ ತಿಳುಹುವದೆಂದು ಅವುಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ ಬಳಿಕ ಮನದೋಳ್ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಲಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯಂ ಮಾಡುವನೋ? ಇಲ್ಲದರೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವನೋ? ಅಥವಾ ಮರಳಿ ಬರುವನೆಂದು ಮೋಸವಂ ಮಾಡಿ ಮಣಿಯಂಕೊಂಡು ಸ್ನೇಹವು ಪನೋ? ಮತ್ತೂ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠ ರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಗುವುದೋ? ದ್ವೈವನಂಕಲ್ಪವೆಂತಿರುವುದೋ ನಾನು ಕಾಣೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯು ಪುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದು ಪಂದವೆಯಂಮಾಡಿ ಮಾಲಿನಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ನಿರ್ದಾರವಾಗಿ ತಿಳುಹಿ ಬಳಿಕ ಕುಲವು ರೋಹಿತನಂ ಕಳುಹಜೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮುಕ್ತಾನಾಗನು ಇದೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನೆಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಪೇಳುತ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಗೆ ಕುರವಿಂದರತ್ನಮಯವಾದ ಬಂದು ಷೋಡಿಗೆ ಒಡವೆಗಳೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕುಲವು ರೋಹಿತನಂ ಕರೆಸಿ ತಾನು

ಧರಿಸಿರುವ ಜೇವರತ್ನದ ಕಂಕಣಗಳಂ ಅವನೆ ಕೈಗಳೋಳ್ ಅಳಪಡಿಸಿ
ಮಿತ್ರವಿಂದೆಯೊಡನೆ ಪೋಗಿ ಬರುವದೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಲೂ, ಆಗಲಾ
ಪುರೋಹಿತನು ವರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೇ ಸಜಮಾಯಿತೆಂದು
ಕಂಕಣಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಲಿನಿಯು ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಈರ್ವರೂ ಇರುವ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರವಿಂದೆಯೊಡಗೂಡಿ
ಬರುತಿ ರಲ್ಲೂ, ಆಗ ಮಾಲಿನಿಯು ಜೂರದೋಳ್ ಬರುವ ಪುರೋಹಿ
ತನು ಕಂಡು ಸುಗಂಧರಾಜನೊಡಗೂಡಿ ಪೀಠದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರಣಾ
ಮವಂಗೈದು ಹಾಗೇ ಮಿತ್ರವಿಂದೆಯ ಮೊಗಮ ನೋಡಲೂ, ಆಗ
ಮಿತ್ರವಿಂದೆಯು ಮಾಲಿನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಉಚಿತಮಾದ
ಮಣೀಪೀಠದಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಮಾಲಿನಿ ಸುಗಂಧರಾಯರ
ಅನುರಾಗವಂ, ಅವರಿದುಂಟಾದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ
ತಿಳುಹಲೂ, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಪುರೋಹಿತನ ನಮ್ಮತಿ
ಯಿಂದ ವಿರಹವೆಂಬ ಆಗ್ನಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಪಂಚಭೂತಂಗಳೆಂಬ
ನಭೆಯ ಜನರ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಳುವೆವೆಂಬ ಮಂತ್ರವಂ ಪೇಳುತ್ತ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿ,
ವರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರ ಮನೋರಥವಂ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರಣೆಯಂ ಮಾಡು
ವರೆಂಬ ಕಂಕಣಂಗಳಂ ಈವರೂ ಕಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷಗೂಡಿ ಅನರ್ಘ್ಯ
ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದ ಪುರೋಹಿತನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿ ನತಿ
ಪತಿಗಳೇವರೂ ಮೈಯ್ಯುಬ್ಬಿ ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ, ಬಳಿಕ ಸುವರ್ಣ
ಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ಆಲಯವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದನಾದ
ಸ್ವರ್ಣಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಂಗೈದು ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ದೇವತಾಭಿವಂದನವಂ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಮಾಲಿನಿಯು
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪೋಡತಕಳಾ ಪ್ರಾಣನಾದ
ಚಂದ್ರನೇ! ಈ ನಮ್ಮ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ಸುಗಂ
ಧಿಸಿ ಮಡಗಿರುವ ಅಮೃತಕಳಶಂಗಳಿರುವವು ಅದಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎನ್ನ
ಮನೋಭೀಷ್ಟ ವನರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲೂ, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
ದ್ರನು ಮಾಲಿನಿಯ ಸಂತೋಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಮೃತ ಪಾಸವಂಗೈದು

ಎಲೈ ಪುಣ್ಯಪ್ರಿಯಳೆ! ನೀನು ತೃಷ್ಣಾವರಿಹಾರಮಾಗಿ ಅಮೃತವಂ ಪಾಸವಂ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಲಾರದಂತೆಗೆ ಮಾಲಿನಿಯು ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ದನೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಮೃತಪಾನವಂ ಮಾಡಿ ಮಿಕ್ಕಿರುವ ಶೇಷಾ ಮೃತಸ್ಸು ಪಾನವಂಗೈನ ಬಳಕ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಉಷಾದೇವಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಬರುವ ಅನಿರುದ್ಧನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಾಲಿನಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಭೋಜನಕಾಲೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಡ್ರೆನೋಪೇತಮಾದ ಅಣಿಮು ತ್ತಿನ ರಾಶಿಯಂತೆ ಎಡೆದೋಳು ಬಡಿಸಿರುವ ಅನ್ನವಂ ಭುಂಜಿಸಿ ಪರಿಪರಿ ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ದಾಹೋವಶಮನಾರ್ಥವಾಗಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲು ಫಲಗಳಿಂದಲೂ, ತೆಗದ ರಸಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೀರ, ಸಕ್ಕರೆ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಚರಿಸಿ ಪಾನಕಮಂಗೈದಿರ್ವ ನರನಾದ ರಸಗಳಂ ಆಕಂಠಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾನವಂಗೈದು ಬಳಕ ಸತಿವತಗಳೇ ರ್ವರೂ ಕವ್ವುರವೀಳ್ಳವಂ ಸನಿಯುತ್ತ ರತ್ಯಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕ್ರೀಡಾಮಂ ವಿರವನ್ನೈದಿ, ಅನೇಕ ಜೀವರತ್ನಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಂಚವನ್ನೇರಿ ನರನ ಸಲ್ಯವಂಗಳಂ ಗೈಯ್ಯುತ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಂ ಕಳದು ಬಳಕ ಮದನ ಬಾಣದಿಂ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಗಾಢಾಲಿಂಗನವಂಗೈದು ಅಮೃತದಂತಿರ್ವ ಅಧರಪಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಅನುರಾಗದಿಂ ನೊಕ್ಕಿ ಸುರತಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತರಾಗಿ, ಪರಿಪರಿ ಬಂಧಂಗಳಂ, ನೆಪಿಕ್ಷಿತ ದಂ ತಕ್ಷಿತಗಳಂ ಸೀತ್ಪಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ ಆನಂದ ಪರವಶರಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಯೆಂ ನಿಮಿಸದಂತೆ ಕಳೆಯುತ ವಿಸದಿನದೋಳು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳು ವಿಭಾಗವಂ, ಮತ್ತೂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಂಬ ಭೇದವಂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದೆ, ಆನಂದಮಯ ಸಮುದ್ರದೋಳು ಪಾರವಂ ಕಾಣದೆ ಬಹುಕಾಲ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು,

ಬಳಕ ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನದೋಳು ಯಕ್ಷನು ರಾಜೇಂದ್ರ ನಂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಕಾಣದೆ ಪುರುಷಪ್ರಾಣ ಸೌಮೀಷ್ಯವಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ! ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪಾತಾಳ ಲೋಕವಂಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಬಹುದಿನಂಗಳಾದವು, ಇದುವರಿನಿಗು ಅವನ ಆಗಮನವಂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ಮಹಾತ್ಮನಾದ

ಪುರುಷಮೃಗನು ಜ್ಞಾನವ್ಯಪ್ತಿಯಿಂದಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ನಾಗಲೋಕದೋಳ್ ಸಡೆಯುವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಚರ್ಮಗಳಂ ತಿಳಿದು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಒಂದಾನೊಂದು ಮಾತನಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿ ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ! ನಿಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಾಗಲೋಕದೋಳ್ ಇರುವ ಮಹಾನಾಗನ ನುಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯ ಮೋಹಪಾಶಂಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಮುಂದೆ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಂ ಮರತಿರುವನು, ಆದ್ದರಿಂ ನೀನು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮುಂದಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಂತು ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೋ ಅದಂ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳುವೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯನ್ನೀಯಲಾ ಯಕ್ಷನು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಅಂಜಲಿಯಂ ಮಾಡಿ, ಪಾತಾಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆದಿಶೇವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮತಿಯಂ ಕಂಡು ಪುರುಷಮೃಗನು ಅವ್ವಣೆಯನಿತ್ತ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳಿ ಬಳಿಕ ಈರ್ಧರೂ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲೂ,

ಅತ್ತಲಾ ಪುರುಷಮೃಗನ ಆಶ್ರಮದೋಳ್ ಪುರುಷಮೃಗನೆಂದಶ್ಯನಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ ದುರ್ಧರ್ಷನ ನೇನಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಂ ಹತರಾದಪರಲ್ಲದೆ ಉಳಿದು ಓಡಿಪೋಗಿದ್ ರಾಕ್ಷಸದೂತರು ತಮ್ಮ ಬಡೆಯನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನಿಗೆ ವಾನಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪುರದೋಳ್ಳುಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ದುರ್ಧರ್ಷನಿಗೆ ತಾವು ಬಂದಿರುವ ರಹಸ್ಯವಾದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಸ್ವಲ್ಪನಾಗಿ ಪೇಳಿಕಳುಹಲು, ಆಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಆ ನಮಾಚಾರವಂಕೇಳಿ, ಆಚಾರಂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕರಿಸಿ ನೀವು ಬಂದವರಿಯಂ ವಿವರವಾಗಿ ಪೇಳಿರೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆಗಲಾಚಾರರು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಎಲೈ ದಾನವೇಂದ್ರನೇ! ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ಪಾಂಗ್ರಂತ್ಯದೋಳ್ ತವವಂಗೈಯ್ಯುತಲಿದ್ ಪುರುಷಮೃಗನಂ ದಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ ನೀನು ಮೊದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ ದಾನವರ ಸೈನ್ಯವು ಆ ಪುರುಷಮೃಗನ ತಪೋವಿಘ್ನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು ಓರ್ವ ನೃಪೋತ್ತಮನು ಕೋಪಗೊಂಡು ನಿಮಿಷದೋಳ್ ನಮ್ಮ ದಾನವರ ತಂಡಗಳಂ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ ಲೋಕದೋಳ್ ದಾನವರೆಂಬ ಘನವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಆ ಪುರುಷಮೃಗನಿಗೆ

ಸಂತೋಷವನ್ನಂಭುವರಾಡಿ ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಆ ಹೃದಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗಗ್ರಾಹ್ಯವಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಂ ಗೈದು ಮುಕ್ತೋರ್ವ ಸಖಸೊಡಗೂಡಿ ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದರು, ಇದನೆಲ್ಲವಂ ಕಂತು ಭಯಗೈಂಂಡು ನಿನ್ನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಗೈಯೊನ್ನೆನೆಂದು ಪ್ರಾಣವೆಂದುಳಿದ ನಾವು ನಿನ್ನ ಸಮೀಪವಂ ಕುರಿತು ಬಂದೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮರ್ಧವನು ಕರ್ಣಕರ್ತೋರವಾದ ಆ ದೂತರ ಮಾತುಗಳೆಂ ಕೇಳಿ ರೋಷವಂತಾಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೆಂಪೇರಿ ಕಿಡಿಗಳಂ ಸುದರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ಅತ್ಯಂತ ಮುದುಕಿಯಾದ ಅಜಾ ಮುಖಿಯಂಚೊಡ್ವ ತಾಹ್ನಸಿಯು ಮರ್ಧವನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ಆ ದಾನವದೂತರು ಪೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಳಿಕ ಮರ್ಧವನಂಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಮಗುವೇ ಕೇಳು ಈ ವಾಸವಲ್ಲರಂ ಸಂಹರಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದೋಳ್ ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ತುಂದೋದರಿಸು ತಂದವರಾದ ಜುಂಝುವಾರುತನು, ಅವನೆ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವಂ ಸಹಾ ಸಂಹರಿಸಿದನಾದ್ದರಿಂ ಇವನು ಸಮ್ಮ ವಾಸವ ಮಂಶಕ್ಕೆ ವಾಮಾನನಾಗಿರುವಳು, ಇವನಂ ಪ್ರಾಣದೊರನೆ ಬಿಡುವಮ ಅತ್ಯಂತ ಶೂರನಾದ ನಿನ್ನಿಗೆ ಎಮ್ಮ ಮಾತ್ರವು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು, ಮತ್ತೂ ಸರ್ವ ಸಾಹಸವಂ ಮಾಡಿ ಅವನ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲದಂಕೇಳಿ ಮರ್ಧವನು ಇಮ್ಮಡಿವಾಗಿ ಕೋವಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪವಂನೈದಿ ಮಂತ್ರಿ ನೇನಾವತಿಗಳಂ ಕರೆಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯವೂ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿರಲೇ ಎಂನು ಅವುಗಳೆನಿತ್ತು ಆ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ಉದಯದೊಳೆದ್ದು ಮಂತ್ರಿ ನೇನಾವತಿಗಳಂ ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಈರ್ವ ದಾನವದೂತರಂ ಕರದು ಎತ್ತಿ ಜಾರರುಗಳರಾ! ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಹಾಶೇಷನಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು, ಮೊದಲು ಪುರುಷವ್ಯುಗನಂ ಕರತಂದರೆ ಮಾಲಿನಿಯಂ ಮಣಿಯಂ ಕೂಡ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಮಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಈಗ ನೀವು ಆ ಧರಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಧೆ ಆದ್ದರಿಂ ಮೊದಲು ನೀವು

ವೇಳೆದ ಪರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಲ್ಲಿ ನಿಮಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವದು, ಇಲ್ಲದರೆ ಸೇನಾ ಸಮೇತರಾಗಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರುವದು ಎಂದು ವೇಳೆ ಬೇಗಬರುವು ದೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯೆಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ. ತಾಸು ಸಕಲ ಸೇನಾಪರಿಪ್ರ ತನಾಗಿ ನಾಗಲೋಕವಂ ಸುಟ್ಟು, ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ರುವ ಪಾತಾಳ ಮಾರ್ಗದಿಂ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ. ಇತ್ತಲಾ ದೂತರು ಅತಿನೇಗದಿಂ ಪಾತಾಳಲೋಕವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಹಾಶೇಷನಿರುವ ಸಭೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನ ಅವ್ವಣೆಯಾದಂತೆ ಮಹಾಶೇ ಪನೊಡನೆ ವೇಳೆ ಮತ್ತೂ ನಮ್ಮ ದಾನವೇಂದ್ರನು ಯುದ್ಧಾರ್ಥವಾಗಿ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಬರುವನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರುವದೆಂದು ನುಡಿದು ತಾವು ಬಂದಂತೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾ ಶೇಷನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕರಮ ಎಲೈ ನಾಗಾಧ ಮನೆ! ನೀನು ಒಬ್ಬ ಮಾಡಿದ ಅಕಾರ್ಯದಿಂದ ನಾಗಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ದಾನವರ ಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂದ ದಹಿಸಿ ಪೋಗುವಂತಾಯಿತು ನೀನು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ನನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅಮಾತ್ಯವದವಿಯೆಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನವಿದ್ದಂತೆ ನಡೆಯತ ಒಂದು ಅವರಾಧವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡದೆ ಈವರಿಗೆ ಇರುತಲಿದ್ದು ಈಗ ಇಂಥಾ ದುಸ್ತಾರ್ಯವಂ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಈ ಅವರಾಧವಂ ಸಹಿಸಿ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾಣದೊರೆನೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು, ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮೊಗವಂತೋರದೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಪೋಗೆಂದು ಕೋಪಗೊಳ್ಳಲಾ ಮಹಾನಾಗನು ಆದಿಶೇಷನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು ಇದೇನು ಮಹಾಕಾರ್ಯ ವೆಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಂತು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವೆ, ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಪುರುಷಮೃಗನು ನುಡಿದನುಡಿಗಳಂ ಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಇಂತಲ್ಲದೇ ಈಗಲೇ ನಾನು ಪೋಗಿ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನೊಡನೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂ ತವೆಲ್ಲವಂ ವೇಳೆದೊಡೆ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿಮಿಸದೋಳ್ ಸಕಲ ಸೇನಾ ಪರಿಪ್ರತನಾದ ದುಸ್ತನಾದ ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಯುದ್ಧದೋಳ್ ಸಂಹಾ ರವಂಗೈಯ್ಯುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಮತ್ತೂ ಅನುಜ್ಞೆಯಾ ದೊಡೆ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ತೆರಳಪೋಗುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಹಾಶೇಷನು ಆ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಹಾಗೆ ಆಗಲೀ ಏನು ನುಡಿಯಲಾಗ ಮಹಾನಾ

ಗನು ಆ ಹೊದಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ. ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನೆದಿ ತನ್ನ ವತ್ತಿಯೊಡನೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳುಹಿ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯಂ ಕರತ ರುವದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾವತ್ತಿಯು ಮೆಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯ ಮಂದಿರವಂ ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯಂ ಕರತರಲು, ಆಗ ಮಹಾನಾಗನು ಆ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯಂ ನುಮಿವಕ್ಕಿ ಕರದು ಮಹಾಶೇಷನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವೇಳಿ ಮತ್ತೂ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಸುಗಂಧರಾ ಜಕ್ಕುಮಾರಂಗೆ ಸಮಯವರಿತು ತಿಳುಹಿ ಸರ್ವವ್ಯಕಾರದಿಂದಲೂ ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರನು ಅಂತರಿಪುರದಿಂದ ತೆರಳಿ ಹಜಾರವನ್ನೈದುವಂತೆ ಮಾಡು ವಳಾಗೆಂದು ಇರೂಪಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ತಾನು ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರದೋಳ್ ಶತ ಪದವಂ ನಡೆಯುವನೆವದಿಂದ ಓರ್ವನೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಇತ್ತಲಾ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯು ರತ್ನವರ್ಯಂಕದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನೊಡನೆ ವಿಹರಿ ನುತಲಿರುವ ಮಾಲಿನಿಯಂ ತನ್ನ ಚಮತ್ತಾರ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ದಿಂದಿಳಿದು ಬರುವಂತೆಪಾಡಿ ತಾನು ಆ ಕ್ರಿಡಾಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ನಿಂತು ಮಾಲಿನಿಯೊಡನೆ ಮಹಾಶೇಷನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ವೇಳುವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಧ್ಯರ್ಷನೆಂಬ ಶಬ್ದವಂ ಕೇಳಿ ಅದೇನವೇನೆಂದು ವೇಗದಿಂದ ಮುಂಚದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಮೂಲಿನಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತಲಿರುವ ಮಿತ್ರನಿಂದೆಯು ಮುಖದಿಂದ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು, ಮಹಾನಾಗನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿಯಂ ನನ್ನ ವಶವಂ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಶೇಷನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆತಂಗೆ ಇಂತು ಅಪಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ವ್ಯಸನವಡುತ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಹಜಾರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸಮಸ್ತಾಯುಧಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಬರು ತ್ತಿರಲಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ಪರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಗೂಡಿ ವಾರೆನೋಟದಿಂ ನೋಡುತ ರತ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ನಿಂದಿರುವ ಮಾಲಿನಿಯಂನೋಡಿ ವಿನ ಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸುತ ಈಗ ಕುರಿತು ಪೋಗುವ ಕಾರ್ಯವಂ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ಸಮಾಧಾನವಂ ಗೈದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ನನುಸಗುತ ನಿಂದಿರುವ ಸುಮತಿ ಯುಂಕಂಡು ಕರವಂಪಿಡಿದು ಕೈಯೊಡನೆ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರ

ದೋಳು ನಿಂದಿರುವ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕಂಡು ಸೌಖ್ಯಾಂಗ ನಮಸ್ಕರವಂ ಮಾಡಲು, ಅಷ್ಟಲೋಳು ಮಹಾನಾಗನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರಗಳೆಂ ಪಿಡಿದತ್ತಿ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ, ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವೂ ನಮಸ್ಕರವಾದ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಶೇಷ ವೇಳುವವನೇನು. ನು. ದು ಆ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಸಭೆಯನ್ನೊದಲಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಶೇಷನು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವುತ ಬರುವ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆ! ಮೊದಲು ನಾನು ಕೋಪವಂ ಮಾಡಿದೆನಂದು ಮಾನದೋಳು ಮರುಗಲಾಗದು. ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳುಹಿ ಕರತರಲೋಸುಗ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ಕೋಪವಿ ನುಡಿವವನಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನವಂಗೈದು ಬಳಿಕ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಉಪಚಾರವಂ ವೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳು ಘೋರವಾದ ಬಂದಾನೊಂದು ಶಬ್ದ 'ಉಂಟಾಗಲು, ಆ ದ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ಭಯಗೊಂಡು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಯಾವದೂ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರಲೂ, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿರುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಅವರೆಲ್ಲರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳರಾ! ದುಷ್ಠನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನೆಂಬ ಈ ದಾಸವಾಧಮನಿಗೆ ನೀವು ಇಂತು ಭಯಪಡಲ್ಯಾಕೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದಿರುವರಾಗಿ ಮತ್ತೂ ನಾನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನೆಂಬ ದುಷ್ಠ ದಾಸವನಂ ಚತುರಂಗಬಲವಿಂ ಕೂಡಿರುವ ಅವನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವಂ ಕೂಡ ಯುದ್ಧದೋಳು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಮಾತೃನೂ ಸಂದೇಹಗೊಳಬ್ಯಾಡಿರೀ ಎಂದು ನುಡಿದು ಮಂತ್ರಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮಹಾಶೇಷನಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು. ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಛಾಯಾಗುವೃತ್ತಂ ನೆನೆಯಲು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದ ಛಾಯಾಗುವೃತ್ತನೆಂಬ ತುರಗನಂ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಏರಿ ಅಂತರೀಕ್ಷದೋಳು ಬರುತ್ತ, ಘರ್ಗದೋಳು ಉರವೊಸುತ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸ ನೇನೆಯಂ ಕಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬಹು ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಅಮಾನುವಕಾರ್ಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ

ಯಜ್ಞನಿಂವಿಳಿದು ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ಕೆಲರು ರಾಕ್ಷಸರು ವಂಚನೆಯಿಂದ ನಾಗಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ನಾಗೋತ್ತಮರನೆಲ್ಲ ಬಾಧಿಸುವರಾದ್ದರಿಂ ನೀನು ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಾಧೆ ಬಾರದಂತೆ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ನಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಯಜ್ಞಸಂ ಕರದು ಎಲೈ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನೆ! ಸುಮತಿಯಂ ನಾಗಲೋಕನಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಹಾಶೇಷನ ಸಮೀಪವನ್ನೈವಿ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಬರುವುದೆಂದು ಅವ್ಯಯೇಂದ್ರನು ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕರಲಾಘವದಿಂದ ಬಾಣದಮಳೆಗೆಯುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರಂ ಹೊಡೆದೋಳು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಒಂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಂಕಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿದುರ್ಧವನು ಗಗನವಂ ತುಡುಕುತ್ತಲಿರುವ ಉಕ್ಕಿನ ರಥದೋಳು ಅಂಜನವರ್ಷದಂತೆ ಕುಳಿತು ಪರಮಾಗ್ರಹದಿಂದ ಪರಿಫುಲಂ ಪಿಡಿದು ವಕ್ಷಿರಾಜಸಂತೆ ಗಗನದೋಳು ಹಾರಿಬರುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಒಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಂ ತೆಗೆದು ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ದಾನವನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಫಾಯುಧವಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡಹಿ ಪರಿವರಿಯಾದ ಶರಗಳಿಂದ ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲವಂ ಜಾಲಂಧರದಂತೆ ಮಾಡಿ ನಗುತೆ ನಿಂದಿರಲೂ, ಆಗ ದುರ್ಧವನು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತದೋಳು ಒರವನೇ ದಾನವ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವಂ ನಂಹರಿಸಿ ತಾನು ಲೇಶವೂ ಫಾಯವಿಲ್ಲದೇ ನಗುತೆ ನಿಂದಿರುವದರಿಂ ಕೋಪವು, ಭಯವು, ಸಂದೇಹವೂ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗಿ ಯೋಚನೆಯಂಗೈಯುತ್ತ ಇವನಂ ಈಗಲೇ ನಂಹರಿಸಿದಲ್ಲದೇ ಹೋಮವಾಗಲಿಯದೆಂದು ಕಠೋರವಾದ ಧನುವಂ ಗೊಂಡು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಅದಂ ನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ಅಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವಂ ಛೇದಿಸಿ ಎಂದಿ ಸಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರಲೂ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ದುರ್ಧವನು ಮತ್ತೂ ನೋಡಿ ಇವನ್ನಾರೋ ಮಹಾಸಾಹಸವುಳ್ಳ ಶೂರನು, ಇವನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯವಂ ಮಾಡಲಾಗದು ಮಾಯೆಯಿಂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಲ್ಲದೇ ಸಮವಾಗಿ ಯುದ್ಧವಾದ ಯುದ್ಧವಂ

ಮಾಡಬಾರದೂ ಎಂದು ಮನದೋಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಯುದ್ಧರಂಗವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಲೂ, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರ್ಪ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ಕಾಣದೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮಹಾಂಧಕಾರವಂ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅದಂ ನೋಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಇದೇನು ಅದ್ಭುತವೆಂದು ಮನದೋಳ್ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ರೋಳ್ ಮಾಯಾಸಂಬಂಧವಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ತಿರ್ಪ ಅದೊಂದು ಪರಿಯಾದ ಬೆಳಕುತೋರಲು, ಅದಂ ನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತೋರದೆ ಮೂಢನಂತೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿರಲಾಗ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ರೋದನವಂ ಗೈಯ್ಯುವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೂ ಎಲೈ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನೆ! ನಿನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರನಾದ ನನ್ನಂ ಶತ್ರುಗಳು ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರೂ ನೀನು ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿರುವುದು ಚಿತವೇ? ಹಾ ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಈಗು ತ್ತಿರುವದಂ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕೇಳಿಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೇ ಕಣ್ಗತ್ತಲೆಯಾದಂತೆ ತೋರಿ ಪುಂಜೋರದೆ ಮಾಯೆಗೊಳಗಾಗಿ ಸುಮತಿ ಯನ್ನೆನ ನೆನಮ ಹಾ ಮಿತ್ರನೆ! ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ಸುಮತಿಯು ಶರೀರವು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಆ ಸುಗಂಧರಾಜಭೂವಲ್ಲಭನ ಎದುರಿಗೆ ಬೀಳಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ಆ ರಾಜಶರೀರ ಮಣಿಯು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಕಡುನೊಂದು ಖಡ್ಗವಂ ಬಿಸುಟು ಕಂಬನಿಗಳಂ ಕರೆಯುತ್ತ ಕಾಡುಕಲ್ಲುಗಳಾವರೂ ಕರಗಿ ಪೋಗುವಂತೆ ಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂಕೊಗುತ್ತ ಆ ಸುಮತಿಯು ಮಾಯಾಶಿರವಂ ಕರಗಳಂದೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದು ಕಪೋಲದೋಳ್ ಕೈಮಡಗಿ ರೋದನವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಮತ್ತೂ ಆ ಸುಮತಿಯುಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪರಮಮಿತ್ರನೆ! ನಾವೀರ್ವರೂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಒಂದೇ ಕಡೆಯೋಳ್ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲದೇ ನೀನುಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಂ ನಾನೆಂತು ಬಂಜಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ದುಷ್ಠನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಆಕಾಶದೊಳ್ಳುಂತು ಇಡೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿ ಈಗ ಈ ರಾಯನು ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾಯೆ

ಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಈ ಮಾಯಾಶಿರವಂ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಶಿರವೆಂದರಿತು ಅವಂ ಪಿಡಿಮ ಮೂಢನಂತೆ ಮೋಹವಶನಾಗಿರುವನು, ಈಗ ಇವನಂ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ಬರುವ ತ್ರಿರಲಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅತ್ತಲಾ ಭಾಯಾಗುವದ್ದನು ಸುಮತಿಯಂ ಮಹಾಶೀಷನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಯಂಕರವಾದ ರಣಭೋಮಿಯೋಳ್ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಸಂಹೃತರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವವಂ, ದೂರದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ರೋದನ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಭಯಗೊಂಡು ಬಹುವೇಗದಿಂ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದುತ್ತಿರುವ ನಮಯದೋಳ್ ಖಡ್ಗಖೆಟಗಳಂ ಪಿಡಿಮ ಹೊಂಚಿಬರುವ ಹುಲಿಯಂತೆ ಸದ್ದುಮಾಡದೆ ಮೋಸದಿಂ ಬರುವ ಮರ್ಧರ್ಷನಂ ಕಂಡು ಹಾ ಮೋಸಬರುವದೆಂದು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಸುಮತಿಯ ಮಾಯಾಶಿರವಂ ನೋಡಿ ಇದೆಲ್ಲವೂ ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾಯೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನ! ಈ ಮರಾತ್ಮನಾದ ಮರ್ಧರ್ಷನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಸುಮತಿಯ ಶಿರವಂ ಕೈಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಶೋಕವಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲ, ಖಡ್ಗಖೆಟಗಳಂ ಪಿಡಿಮ ಮರ್ಧರ್ಷನು ನಿನ್ನಂ ಸಂಹರಿಸಲೋಸುಗ ಬರುತ್ತಿರುವನು, ಆದ್ದರಿಂ ಈ ಮಾಯಾಶಿರವಂ ಬಿಸುಟು ಜೀಗನೆ ಆಯುಧಗಳಂಗೆೊಂಡು ಈ ಮರಾತ್ಮನಾದ ಮರ್ಧರ್ಷನಂ ಸಂಹರಿಸೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅವಂ ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಯಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಎಚ್ಚರಿತು ಕೈಯ್ಯೊಳ್ಳಿರುವ ಶಿರವಂ ಬಿಸುಟು ಧನುರ್ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಂಗಳಂ ಪಿಡಿಮ ಹಿಂತಿರಿಸಿ ಮೀರಿ ಬರುವ ದಾನವನಂ ನೋಡಿ ಬಾಣಗಳಂ ಬೀರುತ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಮರ್ಧರ್ಷನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಶರಗಳಂ ಪಿಡಿತನಾಗಿ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲೀ ಎಂದು ಉಪಾಯವಂ ಚಿಂತಿಸುತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸರೋವರವನ್ನೈದಿ ಶುಚಿರ್ಭೂತನಾಗಿ ಮಾಯಾಪರಿಹಾರಕವಾದ ಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸಿ ಮರ್ಧರ್ಷನ ಮಾಯವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ದಳುಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ಈ ದಾನವನು ಮಾಡಿದ

ಮಾಯೆಗೆ ನೂರು ಮಡಿ ಜೇಷ್ಠಗಿ ಮೋಸವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಯುಕ್ತನಂ ಕರದು ಎಲೈ ಭಾಯಾಗುವವನೆ! ನೀನು ದುರ್ಧರ್ಷನ ವೇಷವುಂ ತಾಳಿ ಅವನ ಪುರುಷಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರಂ ಮನಬಂ ದಂತೆ ಮಾಡುವನಾಗು, ನಾನು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನಂ ವಂಚಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾಸನನ್ನೈದಿ ನೀನು ಮಾಡುವ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಂ ನೋಡುತಲಿರುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು ಅಂತರ್ಧಾಸನನಾಗಲು, ಆಗ ಯುಕ್ತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂ ದುರ್ಧರ್ಷನ ಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವನಂತೆ ರೂಪಗೊಂಡು ಕೈಯ್ಯೋಳ್ ಶೂಲವಂ ಹಿಡಿದು ಅವನೇ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರಂ ಕುರಿತು ನಾನು ಸುಗಂಧರಾಜನೊಡನೆ ಬಹಳ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ಅವನಂ ಪಲಾಯನವನ್ನೈದಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತನಾಗಿರುವೆನು ಆದ್ದರಿಂ ಅಂತಃಪುರದೋಳ್ ಶ್ರಮಪರಿಹಾರವಾಗೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಲಿರುವೆನು, ನೀವು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವಂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರಾಗೀ ಎಂದು ಕಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ದುರ್ಧರ್ಷನ ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ,

ಇತ್ತಲಾ ದುರ್ಧರ್ಷನು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ರಣಾಂಗಣದೋಳ್ ಕಾಣದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಲೂ, ದುರ್ಧರ್ಷನು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಸನ್ನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಭಯಗೊಂಡು ಆ ನೆರಾಧಮನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹಿಡಿದೊಡನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ತನ್ನ ಪುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವರಂ ಕರೆಯಲು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ದಾಸವೇಂದ್ರನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಅಂತಃಪುರಲ್ಲಿರುವನು, ಅವನಂತೆ ರೂಪಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ಈ ದುಷ್ಪದಾಸನ ನ್ಯಾರೆಂದು ನಂದೇಹ ಪಡತ ಕರದರೂ ಬಾರದೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಿರಲು, ಆಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರುವ ಗವಾಯುಧದಿಂದವರನೆಲ್ಲರಂ ಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೆಲವರಂ ಸಂಹರಿಸಲೂ, ಹತಶೇಷರಾದವರು ಓಡಿಬಂದು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವೇಳಲೂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ

ಇದೇನಚ್ಚು ರಿಯು, ದುರ್ಧರ್ಷನ ಭಯದಿಂದೋಡಿಪೋದ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆತನ ವೇಷವಂ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂದು ಆ ದುರ್ಧರ್ಷನ ಮೇಲೆ ಆಯುಧಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಆಗ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಇದೇನು ಕಾಲವಿಪರೀತವು ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವದುಂಟು? ಮತ್ತೂ ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಪುರವಂಕಾದಿರುವ ದಾಸವರಂ ಸಂಹರಿಸಬಹುದೇ? ಸ್ವಯೂಧ ಕಲಹವು ನಾಶವಂ ಮಾಡದೇ ಬಿಡದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಬಾಣ ಬಿಲ್ಲುಗಳಂ ಬಿಡುತು ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂದಿರಲೂ, ಇದಂ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂದೇಹಪಡುತೆ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಧರ್ಷನಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳುಹಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ದುರ್ಧರ್ಷರೂಪದ ಯಕ್ಷನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡುತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬದಿಯನ್ನೈದಿ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ನಿಂದಿರುವ ದುರ್ಧರ್ಷನಂನೋಡಿ ನೆಗುತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಂಕುರಿತು ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು, ಕಪಟದಿಂದ ನನ್ನ ರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ದುರಾತ್ಮನಂ ಪಿಡಿದು ಮಹಾಪಾಶಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಾರಾಗೃಹದೋಳ್ ಇರಿಸುವದೆಂದು ಸುಡಿಯಲಾ ಯಥಾರ್ಥ ದುರ್ಧರ್ಷನು ತನ್ನಂತೆ ನಿಂದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನಂ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ದಾಸವ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಯಾವವನೋ ಒಬ್ಬ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದವನು ನಾನಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ರೂಪವತಿಯರಾದ ನನ್ನ ಸತಿಯರಂ ನೋಡಿ ಬಹು ದಿವಸದಿಂದ ಸಮಯವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಆ ನೆರಾಧಮನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದ ನಾನುವರಾಜಿತನಾಗಿ ಪ್ರೋದನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನನ್ನ ರೂಪದಿಂದ ಅಂತಃಪುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಸತಿಯರ ವ್ರತಭಂಗವಂ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ವಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಥೆ, ಇವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ ಇವರು ನೋಲುವರಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವೆನೆಂದರೆ ಮಾನವಲ್ಲ, ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ಇದರ ವಿವರವಂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಇಂತುಮಲ್ಲದೇ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿಮಾಯಾದಿಂದ ನಾನು ಅರಿಯದಂತೆ ಪುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ನನ್ನ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದಿರು

ವನೋ? ಅಂತಿರ್ದಡೆ ಇವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ಜೈಸಕೊಡದು, ಏನು. ಉಪಾಯವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಒಂದೂ ತೋರದೆ ವದ್ವತದಂತೆ ಚಾಲಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರಲು, ಇವನ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಇವನೇ ನಮ್ಮ ಪಾಸವನೋ ಅಥವಾ ಅವನೇ ನಮ್ಮ ದುರ್ಧರ್ಷನೋ, ಹೀಗೋ? ಹಾಗೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತ ಭಯಗೊಂಡು ನಿಂದಿರಲದರೊಳೋರ್ವ ಮಂತ್ರಿಯು ಧೈರ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಪುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ದುರ್ಧರ್ಷನ ಸತಿಯರಂ ಕರತಂದು ಆ ಈರ್ವ ದುರ್ಧರ್ಷರಂ ತೋರಿನೂ, ಆಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಒಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೇ ಮನದೋಳು ಕಳವಳಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಗಗನದೋಳ್ಳಂತು ಈ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನಿಲ್ಲವಂ ನೋಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂ ನಗುತ್ತಿರಲಾಗ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಮೊದಲು ಬಂದು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿದ್ದವನೇ ಪಾಸವೇಂದ್ರನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವಂ ಕರದು ಈ ಮಹಾ ಕವಟಿಯಾದ ದುಷ್ಯಸಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿರೆಂದು ಪೇಳಿ ಅವರೊಡಗೂಡಿ ತಾವು ಸಮಸ್ತ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಯಥಾರ್ಥ ದುರ್ಧರ್ಷನು ತಾನು ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡದೇ ಬಿಡರೂ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕುಲಾಲಚಕ್ರದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಘೂರನೆ ತಿರಿಗಿಸುತ್ತ ಗವಾಯುಧವಂ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರಂ ನಿಮಿಷದೋಳು ಯಮಪುರಿಮುನ್ನೈದಿಸಿ, ತನ್ನ ವೇಷವಂ ತಾಳರ್ವ ಯಕ್ಷನೆಂ ಗದೆಯಿಂದ ಬಡಿಯುವೆನೆಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಸತಿಯರಂ ನೋಡಿ ಇಮ್ಮಡಿಕೋಪದಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ಈಗಲೇ ಈ ಕವಟವೇಷವಂ ತಾಳುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಸಂಹರಿಸುವೆನು, ಇಲ್ಲದರೆ ಇವನ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಂಗಳನ್ನಾದರೂ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಉರವಣಿಸಿ ಬರುತಿರಲಾಗ ಕವಟವೇಷದ ಯಕ್ಷನು ಭಯಗೊಂಡು ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ತಪ್ಪಣಿಸಿ

ವೇಗದಿಂದ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಲು, ಆಗ ಮರ್ಧರ್ಷನು ಸಂಹೃತರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರಂ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ನರಾಧಮನು ಇಂತು ಮೋಸವಂ ಮಾಡಿದನು, ಇನ್ನು ನಾನೋರ್ವನೇ ಬದುಕಿ ಫಲವೇನು? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆ ನರಾಧಮನಂ ಸಂಹರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞಿಸುಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅತ್ಯಂತ ಭೋರಮಾದ ರಣಭೂಮಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಲು, ಆ ಕಾಲದೊಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಮರ್ಧರ್ಷನ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗಿ ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಕಾಲಮೇಘವು ಮಳೆಗರದಂತೆ ಶರಪರಂಪರೆಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುತ್ತ ಅವನಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಆ ದಾನವನು ಸಮಸ್ತ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವೆಲ್ಲವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಪ್ರೋಗಲದಂ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಪೂಜದಂತೆ ಮಡೆಗಿಡ್ಡ ಒಂದು ಮಹಾಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧವಂ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಳಯಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕಿಡಿಗಳಂ ಉಗುಳುತ್ತ ಒರುತಿರುದಂನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪ್ರಮಾದ ಬರುವುದೆಂದು ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಸಂವಿರಾರು ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ದಂ ಘೇದಿಸಿ ಇವನಲ್ಲಿ ಇಂತಿರ್ಪ ಆಯುಧಂಗಳೆಷ್ಟು ರುವನ್ನೋ ತಿಳಿಯಕೂಡದಾದ್ದರಿಂ ಇವನಂ ಈಗಲೇ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಿಟ್ಟಿಸಿ, ದಿವ್ಯವಾದ ಚಂದ್ರಾಯುಧವಂ ಒರೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಯಕ್ಷನಿಂದಿಳಿದು ಲಾಘವವಿಂಡೆ ಲಂಘಿಸಿ ಮರಾತ್ಮನಾದ ಮರ್ಧರ್ಷನ ಶಿರವಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡಹಲಾಗ ತುಂದೋದರಿ ಮೊದಲಾದ ಮರ್ಧರ್ಷನ ಪತ್ನಿ ಸಮೂಹಂಗಳು ವೋಡೋಡಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ತಮ್ಮ ಪತಿಯ ಶರೀರವಂ ನೋಡಿ ಹಾ ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದಂನೋಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಗುತ್ತ ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ವಸ್ತುಗಳೋಳ್ ತನ್ನ ವ್ಯನಕ್ತಿ ಜೇಕಾದಂತೆ ಅನರ್ಘ್ಯಂಗಳಾದ ರತ್ನ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಯಕ್ಷನಿಂದ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯರ್ವೀಕರಾದ ರಾಜರುಗಳಂ ಕರಸಿ ಎಲೈ ರಾಯರುಗಳರಾ! ನಿಮಿಗೆ ಕಂಟಕನಾದ ಮರ್ಧರ್ಷನು ನನ್ನ ಶಸ್ತ್ರದಿಂ ಹತನಾದನು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ

ದೇಶಂಗಳೆಂ ನೀವು ಸುಖದಿಂದಾಳುತ ಧರ್ಮದಿಂದಿರುವುದೆಂದು ಕೆಟ್ಟು
ಮಾಡಿ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕೃಕಾಣಿಕೆಗಳೆಂ ಕೈಕೊಂಡು, ವಪ್ರವ್ರಂ
ತನೆಂಬ ಮಹಾರಾಯನ ವಂಶಸ್ಥನಾದ ರತ್ನಮಕುಟನೆಂಬ ರಾಯಂಗೆ
ಉಗ್ರಪ್ರರದ ಆಧಿಪತ್ಯವನಿತ್ತು ಮಿಕ್ಕಾದವರನೆಲ್ಲವರಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ತೆರಳ ಬರುತಿರಲಾಗತುಂದೋದರಿ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಧರ್ಮನ ವತ್ತೀರು
ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಇವನು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಂಹರಿಸುವನೂ
ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುತ ರಣಾಂಗಣವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಓಡೋಡಿ
ಪೋಗುತಅಂಜನವರ್ಷತದ ಗುಹಾಂತರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದಾಸವರಿರುವ ಬಳ
ಯುನೈವಲೂ,

ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಬರುತ ಕಾಲ್ಪ
ಲಿ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರವು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ ನಾಗಲೋಕವಂ
ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಇತ್ತಲಾ ಪಾತಾಳ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ
ಶೇಷ ಮೊದಲಾದ ನಾಗಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ದುರ್ಧರ್ಮನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ
ಮಾಡಲೋಸುಗ ಓರ್ವನೇ ಪೋಗಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಂತಿರುವ
ನೋ? ಜಯವಾಗುವದೋ? ಅಥವಾ ಮಾಯಾವಿಯಾದ ಆ ದುರ್ಧರ್ಮ
ನ ಮೋಸಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪರಾಜಿತನಾಗುವನೋ? ಎಂದು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಸುಮತಿಯು ನನುನಗುತ ಮಹಾ
ಶೇಷನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಎಲೈ ನಾಗೋತ್ತಮನೆ! ನಮ್ಮ ಸುಗಂಧಮಹಾ
ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ದೇವದಾಸನ ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಪಾಣಿ
ಗಳಿಂದಲೂ ಪರಾಜಯವೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದೆಂದು, ಮತ್ತೂ ನೀವು
ನೋಡುತಲಿರುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿಯೇ ದುಷ್ಟನಾದ ದುರ್ಧರ್ಮನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಜ
ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಬರುವನೂ
ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾನಮಯದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಯ
ಕ್ಷನೊಡಗೂಡಿ ಬರುವವಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ನಾಗೋತ್ತಮರು ನೋಡಿ
ಜೀಗದಿಂ ಮಹಾ ಶೇಷನ ಬದಿಯನ್ನೈದಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಂದ
ನೆಂದು ಸುದ್ದಿಯೆಂ ವೇಳಲು, ಅದಂ-ಕೇಳಿ ಮಹಾನಾಗನು ನಾಗೋತ್ತ
ಮರು ಕುರಿತು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನೊ

ಕರತರವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ ನಾಗುಣತ್ವಮರೆಲ್ಲರೂ, ಅದೇ ಪರಿಯಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಮಹಾಶೇಷನ ಸಭೆಯುಳ್ಳವನಲಾ ಮಹಾಶೇಷನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂ ಉಚಿತವಾದ ಪೀಠವನ್ನಿತ್ತು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪರಿಪರಿ ಉಪಚಾರವಗೈಸುತ ದುರ್ಧರ್ಷನ ವೃತ್ತಾಂತವೇನಾ ಯಿತೆನಲು, ಅದಂ ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಕ್ಷನಂ ನೋಡಲಾ ಛಾಯಾ ಗುವ್ವನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವಂತೆ ದುರ್ಧರ್ಷನ ವೃತ್ತಾಂತ ವೆಲ್ಲವಂ ಆದಿಶೇಷನೊಡನೆ ಪೇಳಲೂ, ಅದಂಕೇಳಿ ಮಹಾಶೇಷನೊದಲಾದ ವರು ಹರ್ಷವಂಪೊಂದಿ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವೆಂತುಟಾ? ಎಂದು ಶ್ಲಾಘನೆಯಂ ಗೈದು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಅನೇಕ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಶಿ ಪರಿಪರಿ ರಾಜೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಗೈದು ಮತ್ತೂ ಮಹಾನಾಗನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಈ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಣಿಸಹಿತವಾಗಿ ಮಾಲಿನಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳು ಹುವದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲೂ, ಅದಂಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಹಾನಾಗ ನೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಆದಿಶೇಷನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸುಗಂಧಮಹಾ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಮಹಾರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಮಾಲಿನಿ ಇರುವ ಮಂದಿರ ವನ್ನೈದಿಸಲೂ ಮಾಲಿನಿಯು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ರಾಜೋಪಚಾರಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸನ್ನಹಿಸುವಂತೆ ದೂತಿಯರಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತಾನು ರತ್ನಮಯವಾದ ಕುಚಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪನ್ನೀರುಗಳಂ ತುಂಬಿಸಿ ನವರತ್ನದಾರತಿಗಳಂ ಮಿತ್ರವಿಂದೆ ಎಂಬ ಸಖೆಯ ಕರದೋಳ್ ತೆಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಣಾಮವಗೈದು ಪನ್ನೀರುಗಳಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಆರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಹಸ್ತಲಾಗವನ್ನಿತ್ತು ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನೈದಿಸಿ ಪರಿಪರಿ ಉಪಚಾರವಗೈದು ಸುಭ್ರಮದಿಂ ಕೂಡಿ ಅದೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ನೋಟದಿಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಮಾಲಿನಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಅವಳೊಡಗೂಡಿ ಭೋಗೋಪಯುಕ್ತಗಳಾದ ವದಾರ್ಥಂಗಳಂಭುಂಜಿಸಿ ಕವ್ವುರವೀಳ್ಯವಂನವಿದು ಮದನವಿಹಾರಂಗಳಗೈಯ್ಯುತ ಸುಖದಿಂದಾರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದ್ದು, ಮರುದಿನ ಮಹಾನಾಗನಿಂದ ಆಜ್ಞೆಯಾಗೊಂಡು ಮಾಲಿನಿಯಂ

ಚಿಂತಾಮಣಿಯುಂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಧೀನವಗೈಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸುಮತಿ ಛಾಯಾಗುವುದಿದ್ದಡೆಗೆ ಬಂದು ಅವರಿಂದಲೂ ಮಾಲಿನಿಯಿಂದಲೂ ಒಡಗೂಡಿ ಪಾತಾಳ ಲೋಕದಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಪುರುಷಮೃಗನ ತತ್ಪೋವನವನ್ನೈದಿ ಮಾಲಿನಿಯೊಡಗೂಡಿ ಆ ಋಷಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ! ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸಕಲಮನೋಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಕೈಕೊಂಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು, ಮತ್ತೂ ನಾನು ಕಟಕವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಬಹು ದಿನಮಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ, ಮಾಲಿನಿಯಂ ಕೂಡ ಪಡೆದು, ಆದಿಶೇಷನಿಂ ಬಹು ಮತಿಯಂ ಹೊಂದಿ ನಿನ್ನ ಚರಣ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದೆನು, ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತರೆ ಕಟಕವಂ ಕುರಿತು ಪ್ರೋಗಿ ಬರುವೆನು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಪುರುಷಮೃಗನು ಎಲೈ ರಾಜಕುಲತಿಲಕನೆ! ನೀನು ಚುರ್ಧರ್ಷ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟದಾಸವರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜೈಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ಸ್ವಾಧೀನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದುದಂ ನೋಡಿ ಎನಗೆ ಆನಂದಮಾಯಿತು, ಮತ್ತೂ ನೀನು ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಕಟಕವನ್ನೈದಿ ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನವಂ ಕಳಿಂಗರಾಜನಂದನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೂ ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಸ್ವಯಂವರದೋಳ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪಣಂಗಳಂ ಕೂಡ ಪರಶಿವನ ಪಾದಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸುಲಭದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತ್ತು, ಇಂದ್ರನು ಶಚೀದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿ ಅವಳೊಡಗೂಡಿ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಪಡೆದು ಸುಖ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ ಮೆರೆಯುವನಾಗೆಂದು ಹರಸಿ ಪ್ರೋಗಿ ಬಾರಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಋಷಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಸುಮತಿ ಮಾಲಿನಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಯೆಷ್ಟೆ ನನ್ನೆರಿ ಅಂತಿರಿಹ್ನ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಬರುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಗಳಂ ನಾಗಕನ್ನೆಯಾದ ಮಾಲಿನಿಗೆ ತೋರುತ್ತ ಕಳಿಂಗ ನಗರದ ಸುವಿಾಪದೊಳಿರುವ ನಿಜಕಟಕವಂ ನೇರಿ ಯೆಷ್ಟೆಂದಿಳಿದು ಮಾಲಿನಿಯಂ ಒಳಗಣ

ಪಟಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸಖೀಜನೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿ ತಾನು ವಾಲಗದ ಗುಡಾರವಂ ಸಾರಿ ಮಣಿಮಯಮಾದ ತೂಗುಮಂಚದೋಳ್ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೀರನೇನನು, ಶತ್ರುಜಯ, ರೌದ್ರಾಶ್ವ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾವತಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಸಾಮ್ರಾಂಗಳ ವ್ರಣಾಮ ವಗೈದು ಕೈಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸುಮತಿಯ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಫಿರಂಗಿಗಳಂ ಹಾರಿಸಲಾಗ ಸಕಲ ಜನಂಗಳೂ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನುವಣವಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ,

ಬಳಿಕ ರಾಜೇಂದ್ರನು ವೀರನೇನ ಮೊದಲಾದವರ ಯೋಧ್ಯೇಮಂಗಳಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಕುಳ್ಮರಿಸಿ ಸುಮತಿಯಂ ಕರದು ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನವನ್ನಿತ್ತು, ಮತ್ತೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಪರಿವರಿಸಿದ ಒಡವೆಗಳಂ ಕಳಂಗ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೂಡೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೂ ಅವನಂಕುರಿತು ಕಳಂಗರಾಜನೊಡನೆಗೆ ತನ್ನ ಕುಶಲವಂ ತಿಳುಹಿ ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನಿತ್ತು ನಾಳೆ ಉದಯದೋಳ್ ನಾನು ಬರುವೆನೆಂದು ವೀರನೇನನೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರೋಗಿ ಬರುವನಾಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲೂ, ಅವರೀರ್ವರೂ ಪವಳದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೋಳ್ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನವಂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜ ವೈಭವದಿಂದ ಕಳಂಗರಾಜಮಂದಿರವನ್ನೈದಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಂ ಕಂಡು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಚಿಂತಾಮಣಿ ರತ್ನವಂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಿಮ್ಮಿತ್ತಮಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳುಹಿ, ಇದೇ ಹನ್ನೆರಡು ಭಾರ ಭಂಗಾರವಂಕೊಡುವಜೀವರತ್ನವೆಂದುವೇಳೆ ನಾಳೆ ಉದಯದೋಳ್ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲೂ,

ಬಳಿಕ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನವಂ ಕೈಕೊಂಡು ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಗೊತ್ತಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ ಸುಮತಿ

ವೀರಸೇನರಿಗೆ ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಂ ವೇಳೆ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದೆಂದು ನುಡಿದು ಪರಿಪರಿ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳನ್ನಿತ್ತು. ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರಿಗೂ ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹುವುದೆಂದು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲು, ಅವಳು ಅದೇ ಪರಿಯಾಗಿ ಉಡುಗೆರೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಲಾ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನರು ಈದ್ವರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ರತ್ನಾಭರಣಗಳೆಂದು ಮುಂದಿರಿಸಿ ಪ್ರಣಾಮವಾಗೈದು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಿಡಾರಂಗಳನ್ನವಲೂ, ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸ್ನಾನಾಭ್ಯಾಸಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಾಲಿನಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮೃಷ್ಣಾಸ್ನ ಫೋಜನಂಗೆೈದು ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯವಂ ಮೆಲ್ಲತ ಮದನ ವಿಹಾರಂಗಳಂಗೈಯ್ಯತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ. * *

ಗವ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡವರಣ ಪ್ರಂಡರೀಕ ಭವಾ ಖಂಡಲ ಪ್ರಮುಖನಿಖಲಿಸುವರವರಿಭವಪರಿಣತಪ್ರಚಂಡಬಲಚಂಡ ಮುಂಡನಿ ಖಂಡನ ಸಿಪ್ರಣ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರ ಧರ ಭುಜಾದಂಡಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪಸಕಲಭಾಷಾಸೂಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧಸರಸಕವಿತಾಸಿನ್ಧುಹಾಯನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತಾತ್ರೇಯಗೋತ್ರಅಕ್ಷಲಾಯಸಸ್ತೂಸುಚರಿತ್ರಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ವೃತ್ತನರಪತಿಬಿರುದಮಹೀಶ್ವರವೃರವರಾಧೀಶಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜಮಹಾರಾಜಕಂಠೀರವರಿಂದರಸಿಕಜನಾನಂದ ಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ, ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಕೃತಿಯೇಳೆ ಪಾರ್ಥಿವಾದಿ ಲಿಂಗಪೂಜಾಕ್ರಮವಂ ಬಿಲ್ವರುಡಾಕ್ಷಮಹಿಮೆಯಂ, ವಿಭೂತಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಪರಿಯಂ ಕೂಡ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪುರುಷಮೃಗನಿಂ ಕೇಳಿ ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಪಾತಾಳವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆದಿಶೇಷನಂ ಕಂಡು ಮಾಲಿನಿಯಂ ಪಡೆದು, ಷುರ್ಧರ್ಷನಂ ಸಂದರಿಸಿ, ಹನ್ನೆರಡು ಭಾರಭಗಾರವನೀವೆ ಚಿಂತ್ರಮಣಿ ಎಂಬ ರತ್ನವತಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಮೊ

ದಲಾದುದಂ ಒಣ್ಣಿಸಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಆಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ
ವಂಗಳಮಹಾ ||*|| ಚಿಂತಾಮಣಿ ಪಣಸ್ಸಮಾವೃತಿ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಆಶ್ವಾಸ ಸುಪೂರ್ಣವು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ರ ಡ ನೆ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪಾ ರಂ ಭ ೩.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಯಾಚಾರ್ಯನವಂ.

ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಅಮರಾವತಿ ಪ್ರರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಆಪ್ಪಣೆಯಾದಂ
ತೆ ಅವನ ವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಂದೊಂ
ದು ದ್ವೀಪಂಗಳನ್ನೈದುತ್ತಿರಲು, ಅವರೋಳ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಅಲ್ಪ ಬುಧ್ಧಿ
ಯಿಂದ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಿರ್ಪ ನಂದನವನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗುವುದಕ್ಕೆ
ಪ ನಬಾರದೆ ಮುಂದೆ ಏನೂ ತೋರದೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮರದಂತೆ ಸು
ವ್ಯಸೇ ನಿಂದಿರಲೂ, ಅಷ್ಟ ರೋಳ್ ಬಾಣ ವೊದಲಾದ ವಾಹನವು ಪ್ರರಂ
ದರನಂ ಕಾಣದೆ ಅಮರಾವತಿಯೋಳ್ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಗಳಂ
ಸೊಕ್ಕು ನೂರೆಗೊಳ್ಳುವದೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಟರಿಗೆ ಆಪ್ಪಣೆಯನ್ನೇ
ಯಲು, ಆಗ ನೇನಾವತಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿ ಇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓಡಿ
ಪೋದನು ಅವನ ವಾಹನ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೋರಿ ಎಂದು ದೇವ
ತೆಗಳಂ ವಿಷಮ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಬಾಘೆಗೊಳಿಸುತ ಪ್ರರಂದರ ಮೊದಲಾದ
ವರ ಮಂದಿರಗಳಂ ನುಗ್ಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ನಂದನ ಪನ
ವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಕಂಡು ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿ
ಯೇ ಕಾವಲು ನಿಂತು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಎತ್ತಿ ದಾನವೇಂದ್ರರಾ! ಕೇಳ ನಂದನ ವನದೋಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ಬಂದೇ
ಇರುವದಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ನುಡಿಯಲದಂಕೇಳಿ ಎಲಾ! ಇಂದ್ರನು ಮೋಸವಂ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿ
ಗೋ ಓಡಿಪೋದನು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ್ಯದಿಂದಲೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಒಂದು ಮಾತ್ರ
ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು, ಅದು ಕೂಡ ದಕ್ಕುವದು ಪ್ರಯಾಸವೇ ಸರಿ, ಆದರೂ ನ
ರ್ಮಸಾಹಸದಿಂದ ಈ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ

ಪೋಗದಂತೆ ಕಾದಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಇಂತುವಲ್ಲದೆ ಆ ವೃಕ್ಷವು ಏನು ಬೇಡಿದರವಂ ಕೊಡುವುದು ಅವರ ನೆನಿಸಾಪದೋಳಾದಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವರಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮದಕರಂಗಳಾದ ಮಧ್ಯಗಳಂ ಸೇವಿಸದೇ ಬಹು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಸೇನಾಪತಿಯು ಒಂದೊಂದು ಝಾವ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಪ್ರರದೋಳ ಕೆಲರು ತುಂಟ ರಾಕ್ಷಸರು ನಂದನ ವನವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಎಲೈ ಪಾರಿಜಾತ ತರುಣೆ! ನೀನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಡುವೆಯವೆ, ಆದ್ದರಿಂದಿಗ ನೆನಿಗೆ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳಂ, ಮಧ್ಯಮಾಂಸಗಳಂ ರೂಪವತಿಯರಾದ ತರುಣಿಯರಂ ಕೂಡ ಕೊಡೂ ಎಂತ ಕಾಲುಗಳಂ ದೊಡೆಯುತ್ತ, ತಂಬುಲಗಳಂ ಉಗಿದು ಕೊಂಬೆಗಳಂ ಏರಿ ಇಂಬಾವ ಬಳಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಂಸೆಗಳಂ ಹಾರಿಸುತ್ತ, ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ ತೂಗಿಸಿ, ಗಿಣಿಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತ, ಕೊನೆಗಳಂ ಮುರಿದು ಎಲೆಗಳಂ ಕಿತ್ತು, ಹಾವುಗಳಂ ವರಚಿ, ಕಾಯಿಗಳಂಕಚ್ಚಿ, ಚಿಗುರುಗಳಂ ಚಿವುಟಿ, ಮೊಗರುಗಳಂ ಮುರಿದು, ಕಪಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಭಂಗ ಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲರು ದುಷ್ಟದಾಸವರು ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಂ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಂದಲೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಎಳತಂದು ಮುಡಿಯಂ ನಡಲಿಸಿ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ, ಚಿಗುರುಗಳಂ ಕುಯಿದು ಹಾಸಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಈ ಮರದ ಸೆರಳೋಳ್ ಕೇಳಿಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಮಯವೆ ಚನ್ನಾಗಿರುವದೆಂದು ಬಗುಳುವ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುತೆ ದೇವತೆಗಳಂ ಬಯ್ಯುತ್ತಿರಲೂ, ಕೆಲವರು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓಡಿ ಪೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವರು, ಈ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಬಾಧೆಗಳಂ ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಮನವಂ ದಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲದಂ ಕೇಳಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಂಬರು ರಾಕ್ಷಸರು ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಫಲವೇನು, ಅವರವರ ತರುಣಿಯರಂ ಪಿಡಿದು ಪ್ರತೆಗೆಡಿಸಿದರೆ ಒಂದು

ಭಾರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರು ಈ ನೂಡಿಗೆ
 ಳಂ ಕೇಳಿ ಬೇಗವಿಂ ಬಂದು ಮುಂದಿರಂಗಳಂ ನುಗ್ಗಿ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೆ
 ಳೋಳ್ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ತರುಣಿಯರಂ ಹಿಡಿತಂದು
 ಗುಂಪು ಕೂಡಿಸಿ, ಅವರವರ ಸೀರೆಗಳಂ ನೂರೆಗೊಂಡು ನೋಡುವರು
 ನಗುವಂತೆ ಮಾನಸಂ ಕಿಡಿಸಿ ಪಾಡು ಪಡಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಸಮಯ
 ದೋಳ್ ಕಲ್ಪ ಪೃಷ್ಠತ್ರ ಇವನಿಲ್ಲವಂ ಕಂಡು ಪುರಂದರನು ಪೋಗು
 ವಾಗ ಪೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಂ ನೆನಪು, ನಾನು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂ ನಿಗಾರಿ ಇ
 ಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುದಾದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಇದೇ ಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಈಗಲಾದರೂ
 ಪೋಗುವೆನೆಂದರೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಮುಳ್ಳು ಮುತ್ತುಗಳ ಮರದಂತೆ ಮುತ್ತಿ
 ಕಾಡಿರುವ ಮತ್ತರಾದ ವಾಸವರು ನನ್ನಂ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿಡುವರೇ, ಸಾ
 ಹಸವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ಇವರ ಮೇ
 ಲೆ ನೆತೆಯಲಿಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವೆನೆಂದರೆ, ಇವರು ಮಾಡುವ
 ದುರಾಚಾರಂಗಳಂ, ನುಡಿಯುವ ದುರ್ಭಾಷೆಗಳಂ ಎಂತು ಸ್ಥಿರಿಸಲಿ
 ಹೋಗದೇ ಇರುವೆನೇ, ಪ್ರಾರ್ಥನೋಳ್ ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ನಿಗಾರಿ
 ದುದಕ್ಕೆ ಫಲವಂ ಅನುಭವಿಸುವದೆ ಸಂಕ್ಷಿಯು, ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬಾರ
 ದೆಂದು ಸಿದ್ಧಿಸಿ, ಅನುರಾವತಿಯು ಈ ಪರಿ ಆಗಬಹುದೇ ಎಂದು ತಿಳಿ
 ದು ಪುರಂದರನು ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹಿಡಿತೊಡನು, ಅನುರಾಧಿತ್ಯದ್ವಯ
 ಈ ಪಾಡಾಗುವದಂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಗುರಿಯಾಗಬಹುದೇ ಎನು
 ಪಾವವಂ ಮಾಡಿರುವೆನೋ ಯಾವ ಋಷಿಯ ದೂಷಣಗೈದೆನೋ? ಯಾ
 ವ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಮನಸಂ ನೋಯಿಸಿದೆನೋ, ಕಿವಿವ! ಎಂತು ಇ
 ದೊಂದನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಮನಕೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ ಪುರಂದರನ ಮಾಡು
 ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಪಾವನಿಂದಲೇ ಗದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಬ್ಬಿನಂತೆ ಸೀಗೇಬೇಲಿ
 ಯೋಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಾಳೆಯಂತೆ, ನನ್ನ ಬಾಳು ಇಂತಾಯಿತೆಂದು ಬಂತೆ
 ವಡುತ, ಮತ್ತೂ ನೆನ್ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಾವತ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತು
 ಗಳು ಮೊದಲೇ ಪೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪುಣ್ಯವಂ ಮಾಡಿದ್ದವೋ, ಎಂದಿ
 ಗೂ ದೈತ್ಯರ ಗಂಧವಂ ಅರಿಯದ ಅನುರಾವತಿಯೂ, ಇಂದ್ರನ ಐಶ್ವರ್ಯ
 ವೂ ಕೂಡ ಮವ್ಯ ದಾನವರ ಪಾಶಾಗಬಹುದೇ? ದೇವತೆಗಳ ತರಣಿವರು

ರಕ್ಕನರ ದಾಖಲರಾಗುವನು ಉಚಿತವೇ, ನಂದನವನವು ನಾಮಿನರಿ
 ಗಳಿಗೆ ಅಲಯವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಬಹುದೇ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯವಪಾರ್ಥಂ
 ಗಳಂ ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆವಿ
 ರುವ ನಾನು ಈ ದುಸ್ವಪ್ನದಾನವರ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ
 ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಡುಮರವಾಗಬಹುದೇ ಇನ್ನು ಎಂತು ಸ್ತೋಗಲೀ,
 ಏನು ಮಾಡಲೀ, ಎಷ್ಟೆಂದು ನೈರಿಕಲೀ, ಯಾರಿಗೆ ವೇಳಲೀ, ಎಂದು
 ತನ್ನೊಳ್ತಾನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರಲಾಗ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ತೋರಿ ಮನ
 ದೋಳ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದುದು, ಅವಂತೆನೆ—ಈ ದುಸ್ವಪ್ನದಾನವರು ತಮಿ
 ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯಂಗಳಾದ, ಮದನಕರಂಗಳಾದ, ಪರಿಪರಿಗಳಾದ
 ಮದ್ಯಂಗಳಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಕೊಡೂ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವರು, ಮ
 ತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರು ಅದಂ ಕೊಡಲೀನರು ಆದ್ದರಿಂ ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ
 ಸಮಯವಂ ನೋಡಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮದಕರಂಗಳಾಗಿರುವ
 ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಮದ್ಯಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ದಾನವರನೆಲ್ಲ ಮೋಹಗೊಳಿಸಿ
 ಬಳಿಕ ಈ ಸ್ಥಳವಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚ
 ನೆಯು ಈ ದಾನವರ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲಾರದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮ
 ಯದೋಳ್ ಆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ಕಾದಿದ್ವ ತುಂಟ ರಾಕ್ಷಸರು ತಮಿಗೆ
 ಅಧಿಪತಿಗಳಾದ ಬಲಿ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದವರ ಮಾತುಗಳಂ ಮೀರಿ ಪಾರಿ
 ಜಾತ ವೃಕ್ಷವಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ವೃಕ್ಷವೇ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿ
 ಳಿಂದ ಕೆಲಂಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೋಭೀಷಂಗಳಂ ಪಡೆದರೆಂದು
 ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆವು, ಮತ್ತೂ ನೀನು ಜೀವಿಸವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ
 ಕೊಡುವೆ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವೆ, ಆದ್ದರಿಂ ನಾವು ನಮಿಗೆ
 ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಂ ಕೇಳುವೆವು ಅದಂ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮಂ ಮನ್ನಿಸಿದೆ
 ಯಾದರೆ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವೆವು, ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಕೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಕಡಿ
 ದು ಕೊಂಬೆಗಳಂ ನವರಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವೆವು, ಮತ್ತೂ
 ನೀನಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ನಮ್ಮ ಭಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಓಡಿ
 ಸೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವನು, ಇಂತಲ್ಲದೇ ದಿಕ್ಕಾಲಕರೆಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು
 ಸೋಗಿರುವರು, ಮತ್ತೂ ನಾವು || ದಧಿ ಸಾಧ್ಯರ ಸದ್ಗುಗಳನ್ನಡಗಿಸಿ

ದೇವತೆಗಳೆಂ ಪಾಡುವಡಿಸಿ, ಗಂಧರ್ವರ ಗರ್ವವಂ ಮುರಿದು, ಯಕ್ಷರಂ
 ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಕಿನ್ನರರು ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳಂ ಕುಯಿದು,
 ಚಾರಣರಂ ಚಚ್ಚಿ, ಕಿಂವುರುಷರಂ ಕಂಪಗೊಳಿಸಿರುವೆವು ಇಂತಿರುವ
 ನಮಗೆ ನರರೇನು ಲಕ್ಷ್ಯವು? ಇವನೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ನಾವು ಕೇಳಿದುದಂ
 ಕೊಡುವದೆನಲು, ಇವಂಕೇಳಿ ಪಾರಿಸಾತವು ತನ್ನ ಮನಮೋಳ್ ತಾನು
 ಯೋಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಆ ದಾಸವರು ಕೇಳಿದಂತೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬಿಡಲವಾಗಿ ಕೊಡಲು
 ಅವಂ ನೋಡಿ ಆ ವಾಸವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾಸವಾಗೈದು ನಿಮಿಸು
 ವಾತ್ರದೋಳ್ ವಿಸವೇರಿದಂತೆ ಮದವು ತೆಗೆಗೇರಿ ಮತ್ತಿಗೈಟ್ಟು ಕಣ್ಣು
 ಗಳು ಕಾಣದಂತೆ, ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳದಂತೆ, ಮೂಕರಂತಾಗಲೂ, ಅವ
 ರೋಳ್ ಕೆಲವರು ಧಟು ಧಟು ಗಿ ಬೀಳುವರು, ಕೆಲವರು ಕೂಗಲು
 ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕೈಸನ್ನೆಗಳಂ ಮಾಡುವರು. ಕೆಲ
 ವರು ಆ ಕಲ್ಪತರುವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳೆಂ ಪಿಡಿದು ಜೋಲುತ ಬಾಯಿಗೆ
 ಬಂದಂತೆ ಬೊಗುಳುತ್ತಿರುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮರವ ತುನಿಗೇರಿ ತಲೆ
 ತಿರಿಗಿ, ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಬೀಳುವರು. ಇಂತು ಅಲ್ಲಿರುವ ದಾನವರೆಲ್ಲ ಒಂ
 ದೊಂಥು ಪರಿಯಿಂದ ಹಿಂದು ಮುಂದರಿಸದೆ ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಇರುತ್ತಿ
 ರಲು, ಆಗಲಾ ಕಲ್ಪತರುವು ಇದನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೋಗುವುದಕ್ಕೆ
 ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ತೆರಳಿ ವೇಲಿರುವರು ತಿಳಿದುದಂತೆ ಜೋಲಾಡು
 ವರು ನೋಡದಂತೆ ಬಿದ್ದವರು ಸದ್ದು ಕೇಳದಂತೆ, ನಡೆಯುವರು ತಡೆ
 ಯದಂತೆ, ಪುರದೊಳಿರುವರು ಅರಿಯದಂತೆ ಬರುತ್ತ, ಹಾ! ನಂದನನದ
 ಪಾಡು ಇಂತಾದುದೇ ಎಂದು ತನ್ನೊಳತ್ತಾನೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ದೈವಗತಿಯಿಂ
 ದ ಈ ದ್ರವ್ಯ ದಾನವರ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದೇ ಸಾಕು.
 ಇಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲಿ? ಇಂದ್ರನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿ? ಎನುತ
 ತನ್ನೊಳತ್ತಾನೆ ಯೋಚಿಸಿ, ವೊದಲು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆಂದು
 ಇಂದ್ರನು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದ ಪರಿಣಂ ನೋಡಿದರೆ ತಾನು ಭೂಲೋಕದೊ
 ಳವತರಿಸುವುದಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತಲಿಧ. ಭೂಲೋಕದೊ
 ಳವತನು ಯಾವ ದ್ವೀಪದೋಳ್ ಮುಟ್ಟಿರುವನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶಾಕವ್ಯೇ

ಪವೋಳಿರುವದೆಂದು ನನಗೆ ನಿಯಮಿಸಿರುವವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನುಂಟಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲವಲ್ಲವೂ ಇಂದ್ರನವರ್ತನವಾಗುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯಾವಾಗಲಿಗೂ ಭೇದೋಕ್ತವಂ ಕುರಿತು ಬರಲು ದೋಷವಿಲ್ಲ, ಆ ದಾನವರು ಚೆಂಬಿಡಿದು ಬರುವರೋ ಎಂದು ಭಯದಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಅವರವರ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ಪರಿಭಾವಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸಾಹಸವು ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಅಥವಾ ಇವರಿಂದೇನು? ಆ ದುಷ್ಕಾರವು ನಾನಾದ ದೂರವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಶಾಪವೇ ಇವರೊಳ್ಳೊಕ್ಕು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವದೆಸುತ ಬರುವ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ಳೊಕ್ಕನವರ ದುರ್ಮತೆಗಳು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ತನಗೆ ಪತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಕುರಿತು ಮೊರೆ ಇಡುವಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಭೋಲೆಂದು ಹರಿಯುವ ದೇವಗಂಗೆಯು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬರುವ ತಲೆ ಬುರುಡೆಗಳು, ಮಾಂಸ ಖಂಡಂಗಳು, ಮುಳ್ಳುಗಳು ಮಾತ್ರವೂ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ತೊಳದ ಕಂಪುಗಳು, ಇನ್ನೂ ಬಗೆಬಗೆಗಳಾದ ದುರ್ಗಂಧಗಳು ಕೂಡಿರುವ ಉದಕವಂ ಕಂಡು ಅದಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ತಾಯೆ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಜಟಿಗಳಂ ಮನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ವೇದವರ್ತಗಳೂ, ನಾರದ ಮೊದಲಾದ ದೇವಗುರುಗಳೂ, ಕೂಡ ಸ್ನಾನ ಪಾನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉದಕ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಸ್ವರ್ಗ ಸಾತ್ಯ, ಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳ ಪಾಪವಂ ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾರಸವೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ನಿನಗೂ ಕೂಡ ಇಂತಿರುವ ಭಂಗಬರಬಹುದೇ ಎಂದು ಕಂಬನಿಯಂ ತುಂಬಿ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮೀಗದಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ ಆ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಎತ್ತಿರದೆಂದೊಡೆ, ಆ ದುಷ್ಕರವನುಜರ ಭಯದಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗುವ ಅಸುರಾವತಿ ಪಟ್ಟಣವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಇಂದ್ರನು ಈ ಪರಿಯಾದುದಂ ನೋಡಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಅವನಂ ಲೋಕ ಲೋಕದೊಳ್ಳೊಕ್ಕು ಹುಡುಕಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಭೂ ಲೋಕದೊಳ್ಳೊಡುವೆನೆಂದು ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಮೈಜಯಂತವೆಂಬ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮಾತ್ರವೂ ದಾನವರ ವರ್ತವಂ ತಾಳಲಾರದೆ, ತನಗೆ ಸಖಿಯಾದ 'ಇಂದ್ರನ' ಐಶ್ವರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮೊದಲೇ

ಎತ್ತಿಯೋ ತೆರಳಿ ಪೋಗಿರುವಳು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇರಬಾರದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ನಂದನ ವನವಂತಿರುವ ಒಂದು ವನವಂ ಪೂಕ್ಕು ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುವಾ ಎಂದು ಪೋಗುವ ವನದೇವತೆಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಪುತ್ತೂ ಆ ದುಷ್ಟ ದಾನವರ ಸಮೂಹವು ದೇವತೆಗಳ ತರೂಣಿಯರಂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಭಂಗ ಪಡಿಸುವದರಿಂದ ಆ ತರೂಣಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಬಾಧೆಯಂ ತಾಳಲಾರದೆ ಒಂದೇ ಕಾಲದೋಳ್ ಭೋರೊಂದು ಮೊರೆ ಇಡುವದಿಂಬೂ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ದಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟು ಕೂಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ಆ ಭವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕುಲ ಹವು ಶಬ್ದಮಯವಾಗಿ ಘಟಿ ಎಂದು ಒಡೆಯಲಾಗಿ ಬಹಿರಾವರಣವಾದ ಆಗ್ನಿಯು ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಕಾಣುವ ಮಹಾ ಶೂರನಾದ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿಯಂ ನೋಡಿ ಇದೇನುಚ್ಚ ರಿಯು ? ನನಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುವುದು. ಅದಂ ನೋಡದೇಕೆಂದು ಬರುವ ಆ ಆಗ್ನಿಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಚತುರ್ಮುಖನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುರಸ್ವತಿಯು ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂ ಹೊರಟು ಭೂಲೋಕವಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ಸಂಚರಿಸತ, ಅಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮನೋಹರಮಾದ ಮುಖಕಮಲವಂ ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕಮಲವು ಪೀಠವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಪರಿಯಾಗಿ ನಾನೂ ಒಂದು ಕಮಲಪೀಠವಂ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಖಕಮಲವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಗೊಂಡಿರಲಾಗಿ, ಚತುರ್ಮುಖನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುರಸ್ವತಿಯಂ ಕಾಣದೆ, ತನ್ನ ವಾಹನಂಗಳಾದ ರಾಜ ಹಂಸಂಗಳಂ ಕರದು ಸುರಸ್ವತಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ ಅದಂ ನೋಡಿ ಬರುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾಗಿ, ಆ ಚತುರ್ಮುಖನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸುರಸ್ವತಿಯಂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಹುಡುಕಲೋಸುಗ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಬರುತ್ತಲಿರುವ ರಾಜಹಂಸಗಳ ತಂಡವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಇಂದ್ರನ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಇಂತಾದುದು, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ದೇವೋ ಸುಖಸಿದ್ಧಿಯುಗೈವ, ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಸಿ ಆ ದುಷ್ಟ ದಾನವರ ಬಾಧೆಯಂ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಅವನ

ಪುದಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಲೋಸುಗ. ನಾನಾ ಬಣ್ಣದ ಸೌವಿರಾರು ಸುಸ
ರ್ಣ ಕಮಲಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಬರುವ ದೇವಗಂಗೆಯೋ? ಎಂಬಂತೆ
ಯೂ, ಮತ್ತೂ ತನ್ನಂ ನಾಣಗೊಳಿಸುವ ಪಾಸವರ ಚಾಢೆಯುಂ ಸಂಸ
ಲಾರನೆ ಸ್ವರ್ಗ ವೊದಲಾದ ಲೋಕಂಗಳೋಳ್ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ
ವಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿ-ಲೋಳ್ ಸೌಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಕೀರ್ತಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರ
ಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿ ಇದರೊಡನೆ ಸಖ್ಯವು ಮಾಡಿ ಸೌಖ್ಯವಿವಿ
ರವೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಬಹು ಗೂಡಿ ಬರುವ ದಿಕ್ಕುಲಕರ ಕೀರ್ತಿ
ಮಂಡಲವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಏಕಕಾಲದೊಳುವಯಿಸಿರುವ ಸೌವಿರಾ
ರು ಸೂರ್ಯಪಂವ್ರಮಂಡಲಗಳ ತಂಡವೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ತಲಿರುವ, ವಿಚಿತ್ರಫಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಆ ಪಾರಿವಾತ
ತರುವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಕದ್ವೀಪವುಂ ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ
ದ್ವೀಪಂಗಳೋಳ್ ಇರುವ ಜನಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೂರು ವೇದಂಗಳೇ
ಮೂರು ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ, ಉಪಮತುಗಳೇ ಬಹಳವಾದ ಕಮಲಕೊನೆ
ಗಳಾಗಿ, ಬಂದೊಂದು ಕೊನೆಗೆ ಬಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ಮತಗಳೇ ಅನೇ
ಕ ವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಾಗಿ, ಪ್ರರುಷಾರ್ಥಂಗಳೇ ಫಲರೂಪಗಳಾಗಿ, ಪೃ
ಕ್ಷಾಕಾರವುಂ ತಾಳದ ವೇದಪುರಾಣವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬ
ರು ಈ ವೃಕ್ಷದಿಂದವರಿದು ಬಂವು ಪುಷ್ಪವುಚಕಾಶದಲ್ಲಿನಿಂತುಚಂದ್ರನೆನಿಸಿ
ಕೊಂಬುದೋ? ಎಂದು ವೇಳುವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಈ ತರುವಿನಿಂದ
ದುದುರಿದ ಮೊಗ್ಗುಗಳೇ ಗಗನವೋಳ್ಳಂತು ಸಕ್ಷತ್ರಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡವೋ?
ಮತ್ತೂ ಇವರ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ಮಹರಂಪಗಳು ಸುರಿದು ಮಡುಹು
ಗಟ್ಟಿ ಅದೇ ಪಾಲುಗಡಲೆನಿಸಿಕೊಂಡುದೋ? ಇವರ ಹುನ್ನುಗಳೆ ಧೂಳು
ಗಳೇ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬಿದ್ದು ರಾಶಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸವರ್ಷತನೆನಿಸಿಕೊಂ
ಡು ಪರಶಿವನಿಗೆ ವಾಸವೋಗ್ಯವಾದುದೋ ಎನ್ನುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂ
ಬರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಬುಡವಾಗಿ, ಮೂಲವ್ರಹ್ಮತಿಯೇ ಮೂಲಶಾಖ
ವಾಗಿ, ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಮೂರು ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ, ದಿಕ್ಕುಲಕರೇ
ಸಣ್ಣ ಕೊನೆಗಳಾಗಿ, ದೇವತೆಗಳೇ ಎಲೆಗಳಾಗಿ, ಮನುಗಳೇ ಚಿಗರುಗಳಾಗಿ,
ಮುಷಿಗಳೇ ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷವೇ ಫಲರೂಪವಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂ

ಡವೇ ವೃಕ್ಷರೂಪವಾಗಿ ಬರುವದೋ ಎನ್ನುವರು. ಇಂತು ಪಾರಿಜಾತವು ಬರುತ್ತಿರಲೂ,

ಅತ್ತಲಾ ಸಂದಸವಸದೋಳ್ ಕೆಲಂಬರು ದಾಸವರು ಎತ್ತ
ರಗೊಂಡು ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಕಾಣದೆ ಭಯಗೊಂಡು ಇನ್ನೇ
ನು ಗತಿ ಎಸುತ, ಅಧಿಪತಿಯಾವವರ ಮಾತು ನಿಾರಿ ಪುಷ್ಪವಂ
ಹೀರಿ ತಾರುಮಾರಾಗಿ ಬೀಳಲು. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಾರಿಜಾತ
ತರುವು ಮೋಸವಂ ಮಾಡಿ ಓಡಿ ಪೋದುದು. ಮತ್ತೂ ಬಲಿ ಮೊದಲಾದ
ವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು, ಹುಡುಗರೊಡಗೂಡಿ ಈ ಕೇಡಾಯಿತೆನುತ
ತಮಿಗೆ ತಾವೆ ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ
ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನೈದಿ ಬಲಿಬಾಣ ಮೊ
ದಲಾದವರಿಗೆ ಹೇಳಲೂ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಭಟರಂ ಕುರಿ
ತು ಪಾರಿಜಾತವಂ ಪಿಡಿದು ತರುವುದೆಂದು ಕಟು ಮಾಡಲಾ ಬಲಶಾಲಿಗ
ಳಾದ ಭಟರು ಓಡ್ಯೋಡಿ ಬರುತ ದೂರದೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಾರಿ
ಜಾತವಂ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಡುಕುವರಂ ತೂಗಿ ಕರೆಯುತ ದೇಗದಿಂ ಬಂ
ದು ಸುತ್ತುವರಿದರೆಂತೆನೆ-ವೀವವು ಸುಡುವುದಂ ತಿಳಿಯದೆ ಅದರೋಳ್
ಬೀಳುವ ಹುಳುಗಳಂತೆಯು, ಸಿಂಹವಂ ಕಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತು
ಬೊಗುಳುವ ನಾಯಿಗಳಂತೆಯು, ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಲೋಸುಗ
ಬರುವ ರಾವಣಾಸುರನ ತೋಳುಗಳಂತೆಯೂ, ಅಂಧಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮ
ನಂ ಕುರಿತು ತವವುಗೈದು ಅನೇಕ ಶರೀರಂಗಳಂ ತಾಳಿ ಪಾರಿಜಾತವೆ
ನುವ ಸೂರ್ಯನಂ ಮುಸುಗಲೋಸುಗ ಬರುವದೋ ಎಂಬಂತೆಯು,
ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಂಗಳೆಂಬ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂಗಳಂ ಗ್ರಾಸಗೊಳ
ಲೋಸುಗ ಬರುವ ರಾಹುಗಳೆಂಬಂತೆಯು ತುಡುಕಿ ಬಂದು ಆ ಪಾರಿಜಾ
ತವಂ ರೋಪದಿಂ ಬಳಸಿ ಕೊಂಬೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಳೆಯಲಾ ಪಾರಿಜಾ
ತವು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಬಾರದೆಂದು ವಾಯು ಮೈಸತೀಯರ ವೇಗವಂ
ವಹಿಸಿ ಪಿಡಿದವರಂ ಕೊಂದು, ದಾಸವರಿಗೆ ಡಕ್ಕದೆ, ಉಕ್ಕುವ ಕೋಪ
ದಿಂ ರಕ್ಕಸರಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ ಬಂದು, ಮುಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ
ಯೋಜನ ನಿಶ್ಚಾರವಾದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಿಂ ಸುತ್ತುವರಿದು, ಇದೇ ನಿಶ್ಚಾರ

ರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಭವ್ಯರಾಯನುಂ ಪಾಲಿತವಾಗಿ, ಈತನು ತನೆಯರಾದ ಜ
 ಠರ ಕುಮಾರ, ಸುಕುಮಾರ, ಮಣಿಚಕ, ಕುಸುಮೋದಕ, ಸುಮೋ
 ದಕ, ಮಹಾಮೃದುರೇಂಬ ರಾಯರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಏಳು ಖಂಡಗ
 ಳುಂ, ಉದಯಗಿರಿ, ರೈವತಕ, ಶ್ಯಾಮ, ಅಸ್ತಗಿರಿ, ಅಂಬಿಕ, ರವ್ಯು,
 ಕೇಸರಿಗಳೆಂಬ ಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಂಗಳಿಂ, ಸುಕುಮಾರೀ, ನಳನೀ, ರೇ
 ಣುಕಾ, ಇಕ್ಷ್ವಾ, ಧೇನುಕಾ, ಗಭಸ್ತಿನೀ ಎಂಬ ಸಪ್ತಮಹಾನದಿಗಳಿಂ
 ಪರಿವೃತವಾಗಿ, ಪರಮಪಾವನಮಾದ ಶಾಕದ್ವೀಪವಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋ
 ಷಗೂಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಮೊಲ್ಲಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂ, ನುರಗಿ,
 ನುರಜೊನ್ನೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ಮಾವು, ಮಾದಳ, ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳಿಂ,
 ಪರಿಪರಿ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಿಂ, ಅನೇಕ ನರೋವರಗಳಿಂ, ಸಿಂಹ, ಶರಭ,
 ಸಾಳ್ವ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಗಳಿಂ, ಶುಕ, ಪಿಕ್, ಮಯೂರ ಮೊದಲಾದ
 ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂ ಪರಿವೃತಮಾದ ಮನೋಹರವಾದ ಪನದೊಳೊಂದು ಸ್ಥಳವಂ
 ನೋಡಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೈಕೊಡಹಿದಾನವರಂ ಕೆಡಹಲು, ಆ
 ದಾನವರು, ಘಾಳಿಯಿಂ ಉದುರಿದ ತರಗಲೆಗಳಂತೆ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬಿ
 ದ್ದು ಮೂರ್ಛಗೊಳಲು, ಅವಂ ನೋಡಿ ಪಾರಿಜಾತವು ಇದೇ ನಮ
 ಯೆನೆಂದು ಮಂದರ ಪರ್ವತದಂತೆ ಭಾರವಂ ಪಹಿಸಿ, ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವ
 ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಈ ವಸ್ತುವಾನವಂ ವೇಳಲೋಸುಗ ಕಳುಹಿಸಿತೋ? ಎಂ
 ಬಂತೆ ಪರ್ವತಾಕಾರವಾದ ದಾನವರ ರಾಸಿಯಂ ತುಳಿದು, ತಿರುಗಿ ಏಳ
 ದಂತೆ ಬೇರುಗಳೆಂಬ ಪಾಶಗಳಿಂ ಬಿಗಿಮ ರಸಾತಲವಂ ನೇರಿಸಿ ಸಂತೋ
 ಷದಿಂ ನಿಂದಿರಲೂ. ಈ ದಾನವರ ರಕ್ತವಾಂಸ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತಧಾತು
 ಗಳಿಂದ ದೋಹವವಂ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮರಂಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಪಾರಿ
 ಜಾತದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಫಲಂಗಳಿಂ, ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಾದ ವೃ
 ಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿದೇವಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂ ನಗುವಳೋ? ಎಂ
 ಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲೂ. ಆಗ ಪಾರಿಜಾತವು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಡಿ
 ಸುಶಕ್ಯವಾಗಿ ಪಾತಾಳ ಪರ್ಯಂತ ಬೇರುಗಳಿಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಶಾಕದ್ವೀಪದ
 ಪುಣ್ಯನೇ ಈ ರೂಪದಿಂ ಬಂದಿರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಸಕಲ ಲೋ
 ಕಗಳ ತೇಜಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಪೃಷ್ಠಾಕಾರವಂ ತಾಳಿ ಬಂದು

ನಿಂದ್ರೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಲೋಕಂಗಳೆಂ ಬೆಳಗುತ್ತ, ವಾಸನೆಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವಂ ಪರಿಮಳಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಸುತ್ತೋಪದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ ಪೊದಲೂವ ಸುರರ ಸಮೂಹದಿಂದ ಪರಾಜಿತ ನಾಗಿ ಓಡಿಬಂದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬೋರ್ವನು ದನುಜನು ಹೇಮಕೂಟ ವೆಂಬ ಕುಲವೃತ್ತದ ಗುಹಾಂತರಾಳದೊಳಗೆ ಗೂಢನಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತಪಸಂ ಮಾಡಿ ಕಮಲ ಸಂಭವನಂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ, ದೇವ ದಾನವ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಪರಾಜಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರದಂ ಪಡೆದು, ಸೊರೆ ಯೂರಬದ ಸರ್ಪದಂತೆ ದರ್ಪದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತ, ಸ್ವಗಾಮ ಸೋಗೊಳು ಪೆರೆಂದು ಶಾಕವ್ಯೋಪದೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಲಿರುವಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರಿಸಾತ ವೃಕ್ಷಗಳ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸುವ ಘಾಳಿಯಿಂದ ವಾಸನೆ ಯೊಂ ತಿಳಿದು ಇದೇನಚ್ಚು ರಿಯು? ಭೋಲೋಕದೊಳಗೆ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರ ವಿರುವದೆಂದು ಗಗನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ದೂರದೊಳಗೆ ಪಾರಿಸಾತವೃಕ್ಷವು ಕಾಣಬರಲು, ಅದಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡೋಡಿ ಬರುತಲಿ ಪಾರಿಸಾತವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪವನೈವಲು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ವೃಕ್ಷದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹತಶೇಷರಾದ ಕೆಲರು ದಾನವರು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಬೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಅವನ ಅಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಪು ತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೇಳಲಾಗ ಆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ದನು ಜನು ಆ ರಾಕ್ಷಸರ ಪಡನಸಂ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಈ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಈ ವೃಕ್ಷದಂ ಕೇಳುವೆನೆಂದು, ಮಂದರ ಪರ್ವತದಂ ಪಿಡಿದು ಪಾಲ್ಲಡ ಲಂ ಕಡೆಯುವ ವಾಲಿಯಂತೆ ಆ ಪಾರಿಸಾತ ವೃಕ್ಷದಂ ಪಿಡಿದು ಬಗೆಬಗೆ ಯಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತ ನೆಳೆದು ತಿರಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಡದೇ ವಜ್ರಸ್ತಂಭದಂ ತೆ ನಿಂತಿರುವದಂ ಕಂಡು, ತನ್ನ ಸಾಹಸವು, ಉಪಾಯವೂ, ಮಾಯೆ ಯೂ ಕೂಡ ನಡೆವದೆ ಕೈನೊಂದು ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಬಿಸರೇರಿ ಕಂ ಗೆಟ್ಟು ಕಳೆಗುಂದಿ ಏನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಮುಂದೋರದೆ ಈ ತುಂಟರಾದ ದಾನವ ಭಂಟರು ಸಂಟರೆಂದಿವರ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಮೋ ಸವಾಯಿತೆನುತ್ತ, ಈ ಪಾರಿಸಾತವೃಕ್ಷವು ನನಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ವಿನಯದಿಂದಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಇದರೊಡನೆ ಹಾರ್ಯಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಮತ್ತೂ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಕ್ಕೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಈ ಸ್ಥಳವು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉಪಾಯದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರಿದ ಜೀಕಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದಿರುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಪರ್ವಾಲೋಚನೆಯು ಮಾಡಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸ ದೂತರುಂ ಕುರಿತಂತೆಂದನು—ಎಲೈ ನೀಚರಾದ ಚರರುಗಳರಾ! ನೀವು ಮರೆಮಾಚಿ ನೂಚಿಸಿದ ಸಮಾಚಾರದಿಂದಿಂತಾದುದೇ ಸಾಕು, ನೀವು ಆಜೆಗೆ ಪೋಗಿ, ಇನ್ನು ನನ್ನ ಲೋಚನಂಗಳಿಗೆ ಗೋಚರರಾದರೆ ನೀವು ವಿಶಾಚರರಾದರೂ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ, ಭೂಚರರಿಗಿಂತ ಕಡೆಮಾಡುವೆನೆಂಬಾಪಾನವ ಧಿಟರು ಇವನ ಸಹವಾಸ ಸಾಕೆಂದು ಸಂದಿಗ್ಧವಿದಿಯಂ ಸೇರಿ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಾಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಬೇಗದಿಂದ ಪೋಗಿ ತನಗೆ ನೋವರಮಾವನಾದ ಮಾನಸುರನಂ ಕರೆತಂದು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಿಜಿತ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರವತೀ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂರಚಿಸಿ, ಪಾದಿಪಾತ ತರುವಿರುವ ವನವಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಉಪವಸವಂಮಾಡಿ, ಆ ತರುವಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಭಾಳಿಯೂ ಸುಳಿಯಂತೆ ಕಾಮಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಗಂಧರ್ವ್ವಧಿವನಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಈಗ ವನವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಕಾಣದಂತೆ ತನ್ನ ಸಖಿಯಾದ ಕಲಹಂಸೆಯೊಡಗೂಡಿ ವಿನೋದವಿಂ ನಂಚರಿಸುತ್ತ, ಪಾರಿಪಾತಪ್ರಸ್ಥವ ಪಾಸನೆಯಂ ತಿಳಿದು ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ಆ ನುರದ ಮೇಲೆ ಈರ್ವರೂ ಕುಳಿತು ಪರಿಮಳದಿಂದ ಪರಪಶರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮುದೋಳ್ ಸಂಯೋಜಯವಾಗಲು. ಆಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಉಪವಸವಂ ನೋಡಲೋನುಗ ಬರುತ್ತಿರುವದಂ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು, ಕಲಹಂಸೆಯೂ ಕಂಡು ಈ ದುಷ್ಟದಾನವನು ಇಲ್ಲಿರುವದಂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರೋಳ್ ಕಲಹಂಸೆಯು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವಂ ವೇಳುವೆನು,

ಅದೆಂತೆಂದರೆ.—ನಾವೀರ್ವರೂ ಎರಡು ಪುಕಂಗಳಾಗಿ ಗಿಣಿಯ ಗುಂಪಿ ನೋಳ್ ನೇರಿ ಇರುವುದುಚಿತವಲ್ಲದೆ ಸಾವಕಾಶವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲು. ಅಶುದ್ಧವೆಂದು ಮಂಧಾರಮಾಲೆಯೂ, ಕಲಹಂಸೆಯೂ ಈರ್ವರೂ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಶುಕಾಕಾರವಂ ತಾಳಿ ಅವುಗಳ ಗುಂಪಿನೋಳ್ ನೇರಿ ಆ ಪಾರಿಜಾತ ಮರದೋಳ್ ಸಂಚರಿ ಸುತ ಫಲಂಗಳಂ ಸವಿಯುತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ.

ಅತ್ತಲಾ ಕಳಂಗದೋಳ್ ಸುಗಂಧವಾಜೇಂದ್ರನು ನಾಲ್ಕನೇ ಪಣವಾದ ಚಿಂತಾಮಣಿರತ್ನವಂ ಗೆದ್ದು ತಂದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಿಡಾರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಆ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಾಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲೂ,

ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬ ಜಾರಿಣಿಯು, ಚಿಳ್ವಿಂಗಳೆನ್ನುವ ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು, ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳೆಂಬ ಮುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳಂ ಮುಡಿಯೋಳ್ ಮುಡಿಮ, ಪಣೆಯೋಳ್ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನನ್ನವ ಜೊಟ್ಟಿನ್ನಿಟ್ಟು, ಆ ಕಾಶವೆನುವ ವಿಟವುರುವನೊಡಗೂಡಿ ಮನೆ ಬಂದಂ ತೆ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರ್ಪ, ಸೂರ್ಯೋದಯಕಾಲವೆನುವ ರಾಜಂಗೆ ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬ ತಳವಾರನು, ನಾನು ಈ ಪರಿ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂ ಬಿನ್ನೈಸುವನೆನುವ ಭಯದಿಂದ ಆ ಜಾರೆಯು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ಮೇಲು ಮುಸುಕಂ ಹೊದ್ದು ಮೊಗವಂ ತೋರದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಂ ಇಡುತ್ತ ಪೋಗುವಳೊ? ಎಂಬಂತೆ ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದು ಕೆಂಪೇರಿ ಮೂಡಲು ಬಿಳುಪಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ವಿರಹಿಗಳ ಸ್ತ್ರೀ ಜನಂಗಳಂ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಬಾಧಿಸಿ ತಾಪವಂ ಬಡಿಸಿದ ಪಾತಕದಿಂದಲೇ ಚಂದ್ರನು ಕಳೆಗುಂದಿ ಬಿಳಿವೇರಿ ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಒಂದು ವಕ್ಷದಲಿಯೇ ಹ್ವಯಿಸಿ ಪೋಗುವನೆಂದರಿತು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರ ಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಪ್ಪಿಯು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಿಕೆಗಳಂ ಹುಡುಕಲೋಸುಗ ಅಸ್ತಗಿರಿಯನ್ನೆದಿದನೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೋಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಮುಖಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ, ಇದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಸನಗೊಂಡು ತಾನು ಚಕ್ರವಾಕಗಳ ಬಾಳು ಕೆಡಿ

ಸಿ, ಕಮಲಗಳೆಂಬ ಮನೆಗಳೋಳ್ ತುಂಬೆಗಳಂ ನೆರೆಮುಟ್ಟಿ, ತಾನು
 ರೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಭಂಗವಂ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೇ ಕಳಂಕ ರೂಪವಾಗಿಸು
 ವುದು, ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಕಾರಂಗಳು ನುಮ್ಮಸೇ ಬಿಡುವವೇ
 ಎಂದರಿತು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೊಪ್ಪದಕ್ಷಿಣೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಸಮುದ್ರದೋಳ್
 ಸ್ನಾನವಾಗೈದು ಈ ಪಾಪವಂ ಕಳವು ಕಳಂಕಿಲ್ಲದೇ ಬರುವೆನೆಂದು
 ಯೋಚಿಸಿ ಸಾಗರದೋಳ್ ಮುಳುಗಿದನೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ ಅಸ್ಮನಾ
 ಗಲೂ. ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಿಗ್ಭಾಗವೆನುವ ಪರಶಿವನ ಮೂರನೇ
 ನೇತ್ರವೊ? ಎಂಬಂತೆ ಉದಯವರ್ವತವೆನುವ ಅನೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
 ರುವ ರತ್ನದ ಗುರಾಣಿಯೋ? ಎಂಬಂತೆ, ದುಸ್ವರಾವ ದಾನವರ ಬಾಧೆ
 ಯಂ ಪರಿಹರಿಸೋಸುಗ ವಿಸ್ತುನೇ? ಕಳುಹಿಸಿದ ಚಕ್ರವೂ? ಎಂಬಂತೆ
 ಯೂ, ಕಾಲನೆಂಬ ಕಾಲಭೈರವನ ಕೈಯೊಳಿರುವ ತಾಂಬ್ರದ ಬೀಟ್ಟಿ
 ರೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಸಮುದ್ರನು ಬಡಬಾಸಲನ ಜ್ವಾಲೆಯುಂ ತಾಳ
 ಲಾರದೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರತಾಪನೆಂಬ ಅಗ್ನಿಗೆ ದೂರು ಪೇಳಿಕೊ
 ಳ್ಳಲೂ, ಆ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿಯು ಬಡಬಾಸಲನಂ ಪಿಡಿದು ಉಂಡೆಯುಂ ಮಾಡಿ
 ಉದಯವರ್ವತವ ಶಿಖರದೋಳ್ ನೆರೆಯುಂ ಇರಿಸಿಕೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ,
 ಪ್ರಾರ್ಥನಿಕ್ಕಿಂಬ ತರುಣಿಯು ಮುಂದೆನೊಳಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರದ ಬೊಟ್ಟು
 ನಂತೆಯೂ ತೋರುತ, ನೂರು-ನು ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ ನಿನುಟು ಕಮಲಂ
 ಗಳಂ ಅರಳಿಸಿ, ತುಂಬೆಗಳ ನೆರೆಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಚಕ್ರವಾಕಗಳಂ ಜೊತೆ
 ಗೊಳಿಸಿ ಉದಯಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲೂ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಯಜಯ! ದನುಜ
 ಮತ್ತ ಮಾರತಂಗ ಕಂಠೀರವ! ಜಯಜಯ ಸುಂದರ ತರಪಲ್ಲವಾಫರಿ ನಿಕ
 ರ ಮಂಚುರಾಣ! ಜಯಜಯ ಅಘಟಿತ ಘಟನಾಚಟುಲ ಚಾತುರ್ಯ ವ
 ಟಲ! ಜಯಜಯ ಸವ್ವಸಾಗರಾಂತ ವಸುಂಧರಾವಲಯ ದಿನಕರಮಂ
 ಡಲಾಯಿತ ನಿಜಭುಜ ಪ್ರತಾಪ! ಜಯಜಯ ಸುಗಂಧರಾಜ ಮಹೀಮ
 ಡೇವನೊಡು ಉಘ್ಲಳಿಸುವ ವಂದಿ ಮಾಗಧರವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ, ಸುಗಂ
 ಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿಂದ್ರೆಯಂತಿಳಿದು ರತ್ನಮಂಚದಿಂದಿದ್ದು ಕರಗಳಂ
 ನೋಡಿ, ದವಣದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯು ವಿಸ್ಮಯವವಂ ಕಂಡು ಪ್ರಣಾಮವಂ
 ಮಾಡಿ, ಫಲಗಳನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ, ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂದಿರುವ ದ್ವಿಜನರ್ವರ ಅತಿವ

ಚಸವ ಕೈಕೊಂಡು, ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಸ್ನಾನ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವೀಕರಣವು ನೆರವೇರಿನು, ನುಮಾತಿ ಮೊದಲಾದ ಹಿತಮಿತ್ರರೊಡಗೂಡಿ ಭೋಜನವೈದು ಅವಲೋಕನ ಸರಸ ಸುಲಲಿತವು ಮಾಡುತ್ತ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಳಿತಿರಲೂ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಳಿಂಗವಾಸಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮನ ಪುತ್ರಿಯು ರಾಜಚೂಡಾಮಣಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನುಲಿಸುವ ಪಣವಾಗಿ ತಂದ ತನ್ನ ಬಿಂಜಿವಾಣಿ ಎಂಬ ರತ್ನವು ನೋಡುತ್ತ, ಪಾತ್ರೋ ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಈ ರತ್ನವು ಎಂತು ಸೂಚಿಸಿದನೋ ಎಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗ, ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ ಕೈ ಎಂಬ ಕಮಲದೋಳು ಮುಖವೆಂಬ ಚಂದ್ರನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲೂ. ಆ ಕಾಲದೋಳು ಚಂದ್ರ ಕಮಲಗಳೆರಡೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಶರೀರವು ನೇರಿ ಮೈರವು ಬಿಟ್ಟ ನೋ? ಎಂಬಂತೆ ನೋಡುವವರಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿರಲೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೀಲಾ ಶುಕವು ಇಂತಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ ಅವಳು ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಪೋಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು! ಮೊದಲು ನಾನು ಈ ದೋಳು ವಿಚಾರವು ಪೇಳಲಾಗ ಸೇನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಆಗಲಾರವು, ಪಾತ್ರೋ ಆ ಚಿತ್ರದೋಳು ಬರದಿರುವ ಪುರುಷನಂತೆ ಇರುವ ಪುರುಷನು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವನಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮದುವೆ ಎಂತಾಗುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥವು ಕೈ ಗೂಡಿ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾನುಡಿಯು ಕೇಳಿ ಆ ಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯು ನೆನಸುಗೂತ ನಾಚಿಗೆ ಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರವು ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರಲಾಗ ಲೀಲಾಶುಕವು ಮೈಯೈಂಬ ಭುಗಾರದ ಬಳ್ಳಿಯೋಳು ಬಾಹುಗಳೆಂಬ ಚಿನ್ನದ ಕವಲು ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಚಗಳೆಂಬ ಕುಂದಣದ ದುಂಡಾದ ಫಲಗಳಿಂದಲೂ, ಮೊಗವೆಂಬ ಅರಳದ ಸುವರ್ಣ ಕಮಲದಿಂದಲೂ, ವಿಕಾಸವು ಪಡೆದಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಮಿಲು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಬಹಳವಾದ ಮುಗುಳುನೆಗಳೆಂಬ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹುಪ್ಪುಗಳಿಂದಲೂ, ಪಲ್ಲಗಳೆಂಬ ಮೊಲ್ಲಿಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದಲೂ, ಅಧರ ರಸನೆಂಬ ಮಕರಂ

ದ ವಾಸನೆಗೆ ಬರುತ್ತ, ನಾಸಿಕವೆಂಬ ಅರಳಿರುವ ಸಂಹಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗಂ
 ನೋಡಿ ದೂರದೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ನೋಟಗಳೆಂಬ
 ಮಂಜಿಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾದ, ಮತ್ತೆ ಮನ್ಮಥನು ಮೂರು ಲೋ
 ಕದೋಳ್ ಶೂರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಜೈನಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ
 ಸಿ, ಅವೋಘಂಗಳಾದ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವ ಬಾಣಂಗಳಾದ
 ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಎತ್ತಿಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ದೇವಿಯು ಶರೀರವೊಬ ಸುವರ್ಣಲತೆಯೋಳ್ ಅರಳಿರುವ ಮೊಗವೆಂಬ
 ಕಮಲವು, ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಕಸ್ತೂರಿಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ
 ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಜೈನುವೆನೆಂದು ಬಂದು ಸಮಯವಂ ನೋಡಿ ಹೊ
 ಡೆಯುನೆನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿರುತ್ತ, ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳರಬೇ
 ಕೆಂದು ಇರಿಸಿರುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳೋ? ಎಂಬಂತಿರುವ ಪ್ರಬುಗಳಿಂದಲೂ
 ಕೂಡ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನನು ಪಾರಿಜಾತತರುವಂ ಸುತ್ತ ವರಿಷ
 ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ನಿರಾಧಾರವಾಗಿ ಒಳುಕುತ್ತ ನಿಂದಿರುವ ವಿಚಿ
 ತ್ರ ಲತೆಯೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಆತರುಣಿಯಂ ನೋಡಿ, ಎತ್ತಿ
 ಲತಾಂಗಿಯೆ! ನಾನು ಪೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವಂ ಕೊಡದೆ ಮಂದಹಾ
 ಸದಿಂ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿರುವ ಪರಿಯು ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ
 ಳಲಾಗ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಮತ್ತೂ ಕೈಮುಗಿದು ಎತ್ತಿ ಭಾವಪೂ
 ನಾದ ಲೀಲಾಶುಕನೆ! ನನ್ನ ಮನಮೊಳಿರುವ ಭಾವವಂ ತಿಳಿದು ಒಂದನೂ
 ಕಾಣದಂತೆ ನೀನು ಕೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರು
 ವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೆನಲು. ಆಗ ಲೀಲಾಶುಕವು ಸತಿಯುತ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ದೇವಿಯ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವವಂ ತಿಳಿದು ಹಾಗೇ ಆಗಲೀ ಎಂದು ಪೇಳಿ,
 ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯಂ ಕರದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿರುವ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗ
 ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಫಲ, ತಾಂಬೂಲ, ದುಕ್ಕೂಲಂ
 ಗಳಂ, ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ, ಕೂಡ ಕುಂದದಂ ತಟ್ಟಿ ಯೊಳಿರಿಸಿಕೊಂ
 ಡು ನೀನು ಬೇಗ ಬಂದೆಯಾದರೆ ನಾವೀಗ್ವರೂ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
 ಪೋಗಿ ದೇವಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳುಹಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸುಡಿಯ
 ಲಾಗಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಲೀಲಾಶುಕವು ಪೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ

ನನ್ನ ಹಿರಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಂದು ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
 ಪೇಸೆಂದು ಕೇಳಲಾ ಲೀಲಾಶುಕವು ಎತ್ತಿ ಚಾತುರಿಯೆ! ಕೇಳು, ನಮ್ಮ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪುಣ್ಯಕ ಪ್ರತವಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜಶಿರೋ
 ವಾಣಿಯಾದ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ
 ತರಬೇಕೆಂದು ಐದನೇ ವಣವಂ ತಾನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪೇಳುವುದಕ್ಕೆ
 ಸಂಕೋಚಗೊಂಡು ಮಹಾರಾಜನಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ
 ಬರುವುದೆಂದು ಪೇಳಿದರೆ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಬ್ಯಾನರಗೊಳ್ಳುವನೋ?
 ಏನೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹಗೊಳುತ್ತ, ಇಂತಲ್ಲದೇ ದ್ವೀಪಾಂತರಂಗಳಂ
 ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಾವಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಶಿಕ್ಷೆಯುಗೈದು
 ಕಾರ್ಯವಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಎಷ್ಟೆಂದು ಆಯಾಸ
 ವಡಿಸಲೀ, ವಣವಂ ಪೇಳದೆ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ
 ಭಂಗವಾಗುವುದು. ಪೇಳಿದರೆ ಪರಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ತೋರುವುದು. ಸುಮ್ಮನೆ
 ದೌರ ಮನೋರಥ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸವ, ಏನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ
 ಲಿರಲಾಗ ನಾನು ಆ ದೇವಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯವಂ ಕೈ
 ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿದನಾದ್ದರಿಂದ ನಿನಗಿಡನೆ ರಾಜೇಂದ್ರನಿರುವ
 ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಐದನೇ ವಣದ ಪ್ರತ್ಯಂತವಂ ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂ
 ದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿನಗಿಡನೆ ಪೇಳಿದನೆಂದು ಸುಡಿಯಲಾ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು
 ಆ ಶುಕವಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ನೀನು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ದೇವಿಯೋಳ್ ಪ್ರೀತಿ
 ಯಂ ಮಾಡುವ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ಪೇಳುವುದೇನು? ಈಗಲೀ
 ತೆರಳಬಹುದೆಂದು ಸುಡಿದು. ಲೀಲಾಶುಕವಿರುವ ರತ್ನವಂಜರವಂ ಅಂದಳ
 ದೊಳರಿಸಿ ತಾನು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಶುಕದೊಡನೆ ವಾತನಾಡುತ,
 ನಕಲಸನ್ನಾಹಮಿದೊಡಗೂಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜನಿರುವ ಬಿಪಾರದ ಬಳಿಗೆ
 ಬಂದು ತಾನು ಬಂದಿರುವವಂ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದೆಂದು ದೂತರಂ
 ಕಳುಹಲವರು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ಸುಮತಿ
 ವೊದಲಾದವರು ಆಸ್ಥಳವಂ ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುತ್ತಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಸುಮತಿಯಂ ಕರದು ಕೈ ಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲವ್ವ ರೋಳ್
 ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಬಂದು ಆಭರಣವೊದಗಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ

ತಟ್ಟಿಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪ್ರಣಾಮವಾಗೈದು ಲೀಲಾಶುಕನಿರುವ ರತ್ನಪಂ
ಜರವಂ ಎದುರಿಗೆ ಮಡಗಲ್ಲು, ಆಗ ಲೀಲಾಶುಕನು ಮಹಾರಾಜನಂ
ನೋಡಿ ಜಯಜಯವೆಂದು ನುಡಿದು ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವಂವೇಳಿದುದಂತೆನೆ-

ಮುಖನಿವ ಸತತಂ ಸೃಪತೇ ಹಿತಸುಮತೆ ಮಮಾಪಿ ಭವತು
ವಿತರಮತೆ || ಹೃದಯಂ ತಸ್ಯಾಸ್ತನ್ವಾಸ್ತವ ಕರಯುಗಳಂ ಸುರಾಗ
ಶೋಭಾಧ್ಯಂ || ಎಂದು ವೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು, ತನ್ನ
ಮನವೋಳ್ ಆಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವ ಬಹು
ಕುಶಲನಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಾಂತಿ
ಯಿಂ ಶೋಭಿತಮಾದ ತನ್ನ ಮುಖದಂತೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗದಿಂಕೂಡಿರು
ವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಹೃದಯದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಕರಕಮಲಗಳು ಪಾರಿ
ಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿತಮಾಗಲೀ ಎಂದು ಅರ್ಥಾಂತರ
ಮುಳ್ಳೆ ಆರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತಲೆ
ದೂಗಿ ನೆನುನಗುತ ಸುಮತಿಯು ಮೊಗಮ ನೋಡಲಾ ಮಂತ್ರಿಯು
ಶೀಘ್ರದಿಂದೆದ್ದು ಪಾಳಂಬದ ಬಿತ್ತದಂತೆ ಬಿತ್ತರಮಾದ ವಸ್ತ್ರರಾಗ ರತ್ನಂ
ಗಳಂ ಬೊಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂದು ಲೀಲಾಶುಕದ ವಂಜರದೋಳ್ ಸುರಿಯಲಾ
ಲೀಲಾಶುಕನು ಆ ರತ್ನಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಇದು ಪಾಳಂಬದ ಬಿತ್ತಂಗಳೆಂದು
ಭ್ರಮೆಗೊಳದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ವಧ್ಯವಂ ವೇಳಿದುದಕೆ ಸಂತೋಷ
ದಿಂ ರಾಜೇಂದ್ರನು ತನಗೆ ರತ್ನಾಭಿಷೇಕವಾಗೈಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸುಮ
ತಿಯು ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಚತುರನೆ! ಕೇಳು ಇವು ಜಾತರಂಗವೆಂಬ ರತ್ನ
ಗಳು, ಸಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಮಾಗಿರವು, ನಾನು
ಪಣ್ಣಳಂ ಸವಿದು ವಂಜರದೋಳ್ ಕಾಲವಂ ಕಳೆವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ
ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರಮ ಸಂತೋಷ ಭರಿತ
ನಾಗಿ, ಲೀಲಾಶುಕವಂ ಪಿಡಿದು ಮುಂಗೈಯೊಳಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಾಡಿ ನಿಮ್ಮ
ರಸಿಯ ಪುಣ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯವೆನಲು, ಆ ಲೀಲಾ ಶುಕನು ರಾಜೇಂದ್ರನಂ
ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಮಹಾರಾಜಕುಲತಿಲಕನೆ! ನೀನು ವೇಳಿದುದು ಸತ್ಯವೇ
ಸರಿ, ಅದೆಂತೆಂದರೆ—ದೇವತೆಗಳಗೂ ಅಸಾಧ್ಯಂಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ
ತಂದುಕೊಡುವ ಮಹಾಸಾಹಸವಂತನಾಗಿಯು, ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರಂತೆ

ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಜಗದಂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವನಾದ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ
 ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪಟ ದರಾಣಿಯಾಗು
 ವುದರಿಂದ ಈಕೆಯು ಪುಣ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ,
 ಬಳಕ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿಂದಿರುವ ಚಿತ್ರಲೀಖೆಯಂ ನೋಡಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದು
 ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಆ ಲೀಲಾಶುಕವಂ ಕುರಿತಂತೆಂದನು— ಎಲೈ ಲೀಲಾಶು
 ಕವೆ! ನಿನ್ನ ಮತಿಯಂ ನೋಡಿದರೆ, ದಮಯಂತೀದೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವ
 ರಕ್ಕೆ ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ನತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜ
 ಹಂಸೆಯೇ ನೀನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಹುದೆನಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಲೀಲಾಶು
 ಕವು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನು! ನಮ್ಮ ದೇವಿಯೇ ದಮಯಂತಿಯಾಗಿಯೂ,
 ನೀನೇ ಸಳಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯವಿ
 ಹುದೆನಲಾ ವಾಕ್ಯವಂ ಲಾಲಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರನಂತೆಂದನು, ಎಲೈ ಲೀಲಾ
 ಶುಕವೆ! ನೀನು ಹಂಸೆಯಾಗಿದ್ದೆ ಮನ್ಮಥನವಾಹನವಾದ ಶುಕವೆಂಬು
 ವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಲೀಲಾಶುಕವು ಎಲೈ ಮಹಾ
 ರಾಜನೆ! ನಾನಂತಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇವಿಯೇ ರತಿಯಾಗಿ, ನೀನೇ
 ಮನ್ಮಥನಾಗಿಅವತಾರವಂ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನೆನಲಾ ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಶುಕವೆ! ನಿಮ್ಮ ರಸಿಯು ದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ತವ
 ವಂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷವಡಿಸಿ ಆಕೆಯು ಕೈಯೊಳದ್ದ ನನ್ನಂ ವಶಮಾ
 ಗಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ದೇವಿಯು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಲಬ್ಧ
 ವಾದ ಲೀಲಾಶುಕವೆಂದು ನಿನ್ನನರಿಯಬಹುದೆನಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಲೀಲಾ
 ಶುಕವು ಇಂತಾದೆಡೆ ವನದಲ್ಲಿರುವ ಫಲಂಗಳಂ ನವಿದು ಸಂಚರಿಸುವ
 ಒಂದು ಗಿಣಿಗೋಸುಗ ನಮ್ಮರಸಿಯು ಇಷ್ಟು ತವವಂ ಮಾಡಿರುವಲ್ಲಿ
 ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೂರನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಅಸಾಧ್ಯಂಗಳಾದ
 ಗಜಾಶ್ವರತ್ನ ಪಾರಿಜಾತ ಮೊದಲಾದ ವಣಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದಿತು
 ಸಂತೋಷವಡಿಸುವ ನನ್ನಂ ಪತಿಯಾಗಿ ಪರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಯ್ಯ
 ಗಂಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯು ದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ತವವಂ ಮಾಡಿರು
 ವಳೊ? ಎನಲೂ. ಇಂತು ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ನುಡಿದ ಲೀಲಾಶುಕದ ಮಾ
 ತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷವಡುತ, ಕಳಿಂಗರಾ

ಜನ ಪುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡು ಬಂದಂತಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಗೆ ಈ ಲೀಲಾಶುಕವು ಎಂತು ದೊರಕಿದುದೋ? ಮತ್ತು ಈ ಶುಕನೇ ಈಸ್ವಯಂವರ ರಚನೆಯಂ, ಪಣಗಳ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಂ ಕೂಡ ಪೇಳಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ಚಾತುರ್ಯವು, ವಿದ್ಯಯೂ, ಜ್ಞಾನವೂ, ಮಾತಿನೋಳ್ ಗುಂಭೀರ್ಯವು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾರದೆಂದು ತಪಿದೂಗುತ, ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಕ್ಲಾಘನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಆ ಲೀಲಾಶುಕದ ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಅದು ಒಂದಿರುವ ಪರಿಯಂ ತಿಳಿದು, ಎಲೈ ಲೀಲಾಶುಕವೆ! ನೀನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವು ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ತಿಳುಹಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿಯ ಮನವಿದ್ದಂ ತೆ ಪಾರಿಜಾತವು ಹಸ್ತಗತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಲೀಲಾಶುಕವು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಲೋಕದೋಳ್ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ಬಂದವನ ಮುಖವು ನೋಡಿ ಮನೋಭಾವವು ಉಂಟುವರು, ಮತ್ತು ನಡತೆಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯುವರು, ಚಮತ್ಕಾರದ ಸುಡುಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವರು, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನಗೆ ನಿಷ್ಣಾಪನೆಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ, ಅದೆಂತೆನೆ—ನಮ್ಮದೇವಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಕಲಿತು ನುಡಿವೆನಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಪೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದು ಪಣಗಳಾಗಿ ಬಂದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಐದನೇ ಪಣವಾದ ಪಾರಿಜಾತವು ನಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು, ಅದೆಂತೆಂದರೆ—ನಿನಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ತವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವು, ಆಯುಷ್ಯವು, ಬಲವು, ಕಾಂತಿಯು ಇವು ಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯು, ತನಗೆ ಮಾಂಗಳ್ಯು ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯು, ಪುಣ್ಯಕೆ ದ್ರವ್ಯವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಈ ಪರಿ ಜಾತವಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಈಜಾಡುತ್ತ ಪಾರವಂ ಕಾಣದೆ ಶುಕವಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಹಾಮತಿವಂತನೆ! ಕೇಳು, ಕಳಂಗಳಾದ ಪುತ್ರಿಯ ವ್ಯೂರ್ವ ಸುಕೃತವೇ ನಿನಗೆ ಶರೀರವಾಗಿಯು, ಆ ತರುಣಿಯು ಷೋಗಜ್ವೇಷಗಳೇ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳಾಗಿಯು, ಅವಳ

ಅನುರಾಗವೇ ನಿನಗೆ ಮೊಗಮಾಗಿಯೂ, ಆ ರಮಣಿಯ ಚಿತ್ತವೇ ನಿನಗೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಗಿಯೂ, ಆ ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯ ಸುಖವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಯೂ, ಆ ಕಮಲ ಲೋಚನೆಯ ನೋಟವೇ ಮೈ ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಆ ಹಂಸಗಮನೆಯ ಮನೋರಥವೇ ಪಾದಂಗಳಾಗಿಯೂ, ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಶುಕಾಕಾರವು ತಾಳುವ ನೀನು ಆ ಮೋಹನಾಂಗಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ದುರ್ಲಭವಾಗಲಾರದು, ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಕೀಘ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೈ ನೇರುವುದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅರಸಿಗೆ ತಿಳುಹಿ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳಿದೆವೆಂದು ವೇಳುವಂತೆ ನುಡಿದು, ಅನೇಕ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ, ದಿವ್ಯದುಕೂಲಂಗಳಂ ಕಳಿಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಕೊಟ್ಟು, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ದ್ವೀಪಾಂತರದಿಂದ ತಂದಿರುವ ಮಧುರಮಾದ ಫಲಗಳಂ ಶುಕಂಗೆತ್ತು ಮೈದಡವಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿ, ರತ್ನಮಯವಾದ ಬಂದು ಪಂಜರವಂ ತರಿಸಿ, ಈ ಪಂಜರವು ಏನು ಪುಣ್ಯವೆಗೈದಿದುದೋ? ಎನುತೆ ಅದಂ ಶ್ಲಾಘಿಸುತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಲೀಲಾಶುಕವಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಳುಹಲೂ. ಬಳಿಕ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಶುಕದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಇರುವ ಅಂತಃಪುರವನ್ನೆದಿ ಆ ದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ಲೀಲಾಶುಕದ ಚಮತ್ಕಾರಂಗಳಂವೇಳಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಲಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಲೀಲಾಶುಕದ ಸಲ್ಲಾಪದ ವಿಚಾರವಂ ಕೇಳಿ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಕೊಂಡಾಡುತೆ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ.

ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಶುಖಮುಖದಿಂದ ತಿಳುಹಿದ ಐದನೇಘನವಾದ ಪಾರಿಜಾತವಂತಂದು ಕೊಡುವನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತನ್ನಿಗೆ ಗುರುವಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂ ಕರದು ನಮಿಸಿ, ಎಲೈ ಗುರುವರ್ಯನೇ! ವೃಕ್ಷಂಗಳೋಳ್ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಾರಿಜಾತವೆಂತಿರುವದು. ಮಿಕ್ಕಾದ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ದೋಹದ ವೆಂತು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸುಡಿಯಲಾ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನಂತೆಂದನು—ಎಲೈ! ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾರನೇ! ಕೇಳು, ವೃಕ್ಷಂಗಳ ದೋಹದ ಕ್ರಮವಂ, ಆ ವೃ

ಕ್ಷೃಂಗಳಂ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದಿಸುವ ಕ್ರಮವು, ಆ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ಸಂ
ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ವಾಪೀ ಕೂವ ತುಲಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಕ್ರಮ
ವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೇಳುವೆನು ಸಾವಧಾನದಿಂ ಲಾಲಿಸುವನಾಗು, ಅದೆಂ
ತೆನೆ—ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಹಗ್ಗವಂ ಕಟ್ಟಿ ನೀರು ಸೇಡುವ
ಭಾವಿಯುಕೂವವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು, ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳಳು ನೀರು ತುಂ
ಬುವಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ವಾಪೀ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುದು, ಹತ್ತು ಕೂವಗಳ
ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯವು ಒಂದು ವಾಪೀ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದಂ
ಟಾಗುವುದು, ಹತ್ತು ವಾಪೀ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂ ಲಭಿಸುವ ಪುಣ್ಯವು ಒಂದು
ಅಶೋಷ್ಯವಾದ ನಿರ್ಮಾಣ ಹ್ರದವಂ ತೋಡಿಸಲು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು,
ಹತ್ತು ಹ್ರದಗಳಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಪುಣ್ಯವು ಒಂದು ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ
ಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು, ಹತ್ತು ಜನ ಪುತ್ರರಿಂ ಪಡೆಯುವ ಪು
ಣ್ಯವಂ ಒಂದು ಮರವಂ ಹಾಕಿ ಸಲಹಲು ಪಡೆಯುವನು. ಇಂತು
ಒಂದು ಮರದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂ ಅತಿಶಯವಾದ ಪುಣ್ಯವಂ ಪಡೆಯು
ವಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾದ ಕ್ರೀಡಾವಸವಂ ರಚಿಸಿ
ಆ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಪುಣ್ಯವಂ ವೇ
ಳಲು ಯಾರು ತಾನೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು, ಮತ್ತು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಪೂ
ರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಲದ ಮರವಂ ಹಾಕಿ ಸಲಹಲು ಸಕಲ ಕಾಮ್ಯಾಫಲಂ
ಗಳಂ ಕೊಡುವುದು, ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೋಳ್ ಅತ್ತಿಮರವು ಶುಭವಂ ಕೊ
ಡುವುದು. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಮರವು ಸೌಖ್ಯವ್ರದವಾಗುವುದು,
ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ಬಸರೀಮರವು ಅತಿ ಶುಭಕರವಾಗುವುದು. ಪೂ
ರ್ವದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ಅರಳಿ ಮರವಂ, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಸರೀಯಮರ
ವಂ, ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಲದಮರವಂ, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಮ
ರವಂ ನಹಾ ಹಾಕಬಾರದು, ಶುಭವ್ರದವಲ್ಲ, ದೇವ, ದಾನವ, ಗಂಧರ್ವ,
ಕಿನ್ನರ, ಉರಗ, ರಾಕ್ಷಸ, ಮನುಷ್ಯ, ಪಶು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಂಗಳಾಗಿರುವ ಇಂಥಾ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ಮನೋಹರ
ವಾದ ಕ್ರೀಡಾವಸವಂ ಯಾವ ಪುರುಷನು ಹಾಕಿ ಸಲಹಿ ಫಲಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡುವನೋ? ಆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಗೌರೀ ಸಮೇತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು

ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಸುಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಂಗಳಂ ಈವನು. ಬಿಲ್ವ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಹಾಕಿ ಸುಲಹುವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ನೆಲಸಿ ಪುತ್ರಪೌತ್ರ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಸುಲಹುವಳು, ಒಂದು ಅರಳು ಮರವಂ, ಒಂದು ಜೀವಿನಮರವಂ ಒಂದು ಆಲದ ಮರವಂ, ಹತ್ತು ಹುಣಸೇಮರಗಳಂ, ಮೂರು ಬ್ಯಾಲದ ಮರಗಳಂ, ಮೂರು ಬಿಲ್ವದಮರಗಳಂ, ಮೂರು ನೆಲ್ಲಿ ಮರಗಳಂ, ಒಂಭತ್ತು ಮಾವಿನ ಮರಗಳಂ, ಹಾಕಿ ಯಾವ ಪ್ರರುಷನು ಸುಲಹುವನೋ? ಆ ಪ್ರರುಷನು ಅವಸಾನದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ತ ಪಾಪಂಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೈದುವನು. ನಂಸಾರಿಗಳ ಮನೆಯಮೇಲೆ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನೆರಳು ಬೀಳಬಾರದು, ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ವೃಕ್ಷವನ್ನಾದರೂ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಾರದು, ಯಲಜೀಮರ, ಬಾಳೇಗಿಡ, ಪಾಳಂಬದಗಿಡ, ಮಾದಳದಗಿಡ ಸಹಾ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದೋ? ಆ ಮನೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದಲಾರದು, ಗೃಹಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಕಲಹ, ದುಃಖವಯ ಸಹಾ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಪಶ್ಚಿಮ ಪೂರ್ವ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಉದ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಶುಭ ಉಂಟಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ ಪೌತ್ರಾಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವರು. ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ! ಉಪವನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಭೂಮಿಗಳಂ ಹೇಳುವೆನು— ನಿಪಕಲ್ಲು, ಹೊತ್ತ, ಬಿಲಂಗಳಂದಲೂ, ಜಿಣಚುಕಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾದ ಭೂಮಿಯು, ಆಳವಾಗಿ ತೋಡಿದರೆ ನೀರು ಬರುವ ಭೂಮಿಯು, ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರನಿಲಮಣಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಭೂಮಿಯು, ಗಿಣಿಗಳ ರೆಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಹಸರಾದ ತೃಣಂಗಳೊಳ್ಳ ಭೂಮಿಯು, ಶಂಖದಂತೆ, ಮಲ್ಲಿಕಾ ಪ್ರಷ್ಪದಂತೆ, ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವಂತೆ ಈ ಶುಭ್ರವಾದ ಭೂಮಿಯು, ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಂ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ ಭೂಮಿಯು, ಕಿಂಡನಂಪಿಗೆ ಹುನ್ನಿಸವರ್ಣದ ಭೂಮಿಯು ಸುಕಲ ವೃಕ್ಷ ಜಾತಿಗಳಿಗೂ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಕೊಡುವುದು, ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತೋಡಿದರೆ ನೀರು ಬರುವದಾಗಿ ಹಸುರಾದ ಗರಿಕೆಗಳೊಳ್ಳ

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲಜಾತಿ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಹೊರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವವು, ಜಲವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಭೂಮಿಯು, ಜೆಜ್ಜಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಭೂಮಿಯು, ಸಮವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಲಸಿನಮರ, ಕಿತ್ತಳೆಮರ, ಕಿರಿಬಿವರು, ನಿಂಬೆ, ಹೆರಳೆ, ತಿಲಕವೃಕ್ಷ, ಆಲ, ಅತ್ತಿ, ಕಡಹ, ಖಜೂರ, ಅಡಿಕೆ, ಬಾಳೆ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಪನೇಮರ, ತೆಂಗಿನಮರ, ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ತೋಡಿದರೆ ನೀರುಬರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು, ನುಗ್ಗಿಮರ, ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷ, ಎಳೆಲಿಬಾಳೆ, ಕರೀಲಕ್ಕೀ, ಅಶೋಕ, ಬನ್ನೀಮರ, ದೊಡ್ಡ ಬಿವರು, ಯಲಚಿ, ನಾಗಸಂಪಿಗೆ, ಚೀವು ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು, ನೀರಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು. ಚಿಲ್ಲದಮರ, ಮಾವಿನಮರ, ಪ್ರಿಯಂಗು, ದಾಳಿಂಬ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು. ಕೇವಲ ದೂಷಿತವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ದಾಗ್ಯೂ, ಆ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿಧಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಭೂಪಾಲಕರ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ, ದೇವತಾವ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ, ಮನುಷ್ಯರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯೆಂದು ಹೊಂದುವವು, ವನಸ್ಪತಿ, ದ್ರುಮ, ಲತಾ, ಗುಲ್ಮಗಳೆಂದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭೇದಗಳಿರುವವು. ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲದೇ ಫಲಗಳಾಗುವ ಮರಗಳು ವನಸ್ಪತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿ ಫಲಗಳಾಗುವವೇ ದ್ರುಮಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಅನೇಕ ಬೇರುಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ, ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಗುಲ್ಮಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಕವಲೊಡೆದು ಭೂಮಿಯೋಳು ಹಬ್ಬಿದರೆ ಲತೆಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು, ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೀಜಗಳಿಂದಲೂ, ಕೆಲವು ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದಲೂ, ಕೆಲವು ಗೆಡ್ಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮೂರು ಪರಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವವು. ನೇರಳೆ, ಹಲಸು, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ನಾಗಸಂಪಿಗೆ, ಹುಣಸೆ, ಬ್ಯಾಲ, ಬಿಲ್ವ, ಯಲಚಿ, ಕುಂಭಕಾರಿ, ಪ್ರಿಯಂಗು, ಸಂಪಿಗೆ, ಹಿನ್ನೆ, ಮಾವು ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷ ಜಾತಿಗಳು ಬೀಜಗಳಿಂದಂಟಾಗುವವು, ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಬಿಳ್ಳೆ, ಸಿಂಧುವಾರ, ತಗರ ಮೊದ

ಲಾದ ಲತಾ ವಿಶೇಷಂಗಳು ಕೊನೆಗಳಂ ನೆಡಲುಪ್ಪಟ್ಟು ವವು, ಪಾದರಿ
 ದಾಳಂಬ, ಬಸರಿ, ಕಣಿಗಿರೆ, ಆಲ, ಮರಮಲ್ಲಿಗೆ, ಅತ್ತಿ, ಸಣ್ಣಮು
 ಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದವು, ಬೀಜಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದಾಗ್ಯೂ ಕೊಂಬೆಗಳಂ ನೆಟ್ಟಾ
 ಗ್ಯೂ ಪುಟ್ಟುವವು, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ತಾವರೆ, ನೈದಿರೆ, ಮೊದಲಾದವು, ಬೀ
 ಜಂಗಳಂದಲು, ಗೆಡ್ಡೆಗಳಂದಲು, ಹುಟ್ಟುವವು, ಸಮವಾದ ಸೆಲವಂ
 ಚನ್ನಾಗಿ ಅಗಿದು ಅವರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಾಗಲೀ, ಉಪ್ಪಾಗಲೀ, ಬಿತ್ತ ಫಲವಾದ
 ಬಳಕ ಬೇರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಗಿಡಗಳಂ ಕಿತ್ತು ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ
 ಬೀಜಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದಾಗ್ಯೂ ಅವು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವೃಕ್ಷಂಗಳಾಗಿ ಫಲ
 ಯುಕ್ತಂಗಳಾಗುವವು, ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜಂಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ
 ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದರೆ—ಆಯಾಯ ಫಲಂಗಳಾಗುವ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ, ಮರಂಗಳಲ್ಲಿ
 ವಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಉಪುರಿದ ಒಣಗಿದ ಫಲಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಬೀಜಂಗಳಂ ಸ್ವೀ
 ಕರಿಸಿ ಐದು ದಿವಸ ವರ್ಯಂತವು ಆ ಬೀಜಂಗಳಂ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ, ಪಾ
 ಯುವಿಳಂಗೆ ಸಹಿತವಾದ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಧೂವವಂ ಹಾಕಿ, ಎಳ್ಳು ಭಸ್ಮದಂ
 ಮಾಡಿ ತುಪ್ಪದಿಂ ಕಲಸಿ ಲೇವವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಬೀಜಂಗಳಂ ಹಸುವಿನ
 ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿತ್ತಲು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವವು. ಮೊದಲು ಹೇ
 ಳದಂತೆ ಬೀಜಗಳಂ ತೆಗೆದು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ, ಕೆಲವು ದಿನ ಹಸುವಿನ
 ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದು, ಅವಂ ತೆಗೆದು ಒಣಗಿಸಿ, ಜೇನು ತುಪ್ಪದಿಂದ ವಾಯು
 ವಿಳಂಗಳಂ ಅರದು ಲೇವವಂ ಮಾಡಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು,
 ನೇರಳೆ, ಹಲಸು, ಮಾವು, ಕಿತ್ತಳೆ, ಈ ಜಾತೀ ಬೀಜಗಳಂ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ
 ಕಲಸಿ, ತುಪ್ಪದಿಂದ ವಾಯುವಿಳಂಗಳಂ ಅರದು ಲೇವವಂ ಮಾಡಿ ಹಸುವಿನ
 ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿತ್ತಬೇಕು, ಬಿತ್ತವಂ ಬಿತ್ತುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
 ವಂ ಮಾಡಿ ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು, ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ,
 ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಬ್ರಾ
 ಹ್ಮರಿಗೆ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಮೊದಲು
 ಕೆಲವು ಬಿತ್ತಗಳಂ ಬಿತ್ತಿ ಅನಂತರ ಮಿಗಿಲಾದವರಿಂದ ಬಿತ್ತಿಸಬೇಕು,
 ಧಾನ್ಯಬಿತ್ತಗಳಂ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲು, ನೀರು ಬೆರೆ
 ಸಿ ನೆನಸಲು, ಮೊಳಕೆಗಳಾಗುವವು, ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಬಿತ್ತಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದರೆ

ಆ ಧಾನ್ಯಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಫಲಿಸುವವು, ವೃಕ್ಷಗಳಂ ನೆಡುವಲ್ಲಿ, ಬಳ್ಳಿ, ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ, ಮೂಲ, ವಿಶಾಖ, ಶ್ರವಣ, ಅಶ್ವಿನಿ ಹಸ್ತ, ಈ ಐದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಳ ಉದ್ಭವವ ಸೊಸಿಗಳಂ ಜೀರು ಸಹಿತವಾಗಿ ತೆಗದು ಆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ವಾಯುವಿಳಂಗೆ, ಲಾಂಛನಗಳಂ ತುಪ್ಪ, ಜೀನುತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ಅರಮ ಲೇವನಂ ಮಾಡಿ, ಅರ್ಧ ಧನುಸ್ಸಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹಳ್ಳವು ತೆಗದು ಅದರಲ್ಲಿ, ಹಸುವಿನ ನಗಣಿ ಮರಳುಗಳಂ ತುಂಬಿ ಸೊಸಿಗಳಂ ನೆಡಲು ಚನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದಿ ಫಲಿಸುವವು, ಬಾಳೇಗಡ್ಡೆಯಂ, ಹಾಲೇಮರದ ಸೊಸಿಯಂ ಕೂಡ ಹಸುವಿನ ನಗಣಿಯಂ ತುಂಬಿದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಡಬೇಕು, ಫಲವೃಕ್ಷಗಳ ಬಿತ್ತಂಗಳಂ ಚನ್ನಾಗಿ ಕಳತ ಬಾಳೇ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಾಳೇ ನಾರಿಗೆ ಲೇವನಂ ಮಾಡಿ ಆ ಪಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮೇಲು ಕಡೆಯೋಳ್ ಬಾಳೇ ಪಚ್ಚಿಗಳನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿ ನಗಣಿಯಂ ತುಂಬಿರುವ ಹಳ್ಳಗಳೊಳಿರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಲವು ದಿನ ನೀರು ಬಿಡುತ್ತಿರಲು, ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗರುಗಳಂ ಕೂಡಿದ ಮೊಳಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವದು, ಈ ಮೊಳಿಕೆಗಳು ಕಪ್ಪಾದ ಎಲೆಗಳಿಂದಲೂ, ತಾಳುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಕೂಡ್ಲೆ ಅದು ಬೀರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಹಳ್ಳಗಳೋಳ್ ನೆಟ್ಟರೆ ಶುಕ್ಲ ವಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರತಿ ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ವೃದ್ಧಿಯುನೈದಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಫಲಿಸುವವು, ಬಿತ್ತಗಳಂ ಬಿತ್ತಬೇಕಾದರೆ—ಆಮಾಡ ಶ್ರಾವಣಂಗಳೋಳ್ ಬಿತ್ತಬೇಕು, ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಕಾಲಂಗಳೋಳ್ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ ನೆಡಬೇಕು, ಮಂಟಿ ಪಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ನಂದ್ಯಾವರ್ತಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಚತುರಶ್ರವಾಗಿಯೂ, ಸುರೈತೋಭದ್ರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ವನಂಗಳೋಳ್ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು, ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಶಾಖೆಗಳು ವಿಕ್ತಾರವಾಗುವದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪವಾಗಿಯೂ, ಅತಿ ದೂರವಾಗಿಯೂ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ನೆಡಬಾರದು, ಮುಳ್ಳು ಮುತ್ತುಗದ ಮರ, ಗಿರಿಕರ್ಣಿಕ, ತಿತ್ತಿರಿ ಎಂಬ ವೃಕ್ಷ, ಫಲವಾಗದಿರುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳು, ಮತ್ತೂ ತಾರೆ, ನಿಲೀ, ಕಂಚುವಾಳ ಮರಗಳು ಭಯಂಕರಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವಂ ಉದ್ಯಾನಂಗಳೋಳ್ ನೆಡಬಾರದು. ಫಲ ವೃಕ್ಷಂಗಳು, ಅಶೋಕೆ

ನುರಜೋನ್ನೈ, ಬಾಣಿ, ಜೀವು, ಸುಪಿಣಿ, ಈ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ಉದ್ಯಾ
ಸಂಗಳೋಳ್ ಪಾತ್ರಂಭದಲ್ಲಿಯೊ ನೆಡಚೆಕ್ಕು ಗೇರು ಗಿಡಂಗಳಂ
ನೆಡಲು ಉದ್ಯಾಸಮ ವಾಡುವ ಪುರುಷರಿಗೆ ದೇಹದೊಳಿರುವ ರೋಗಂ
ಗಳು ಹೋಗುವವು, ಉದ್ಯಾನದೋಳ್ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕರವಾರ್ಧವೆಂ
ಬ ಮರವಂ, ವಕ್ಷೋದೋಳ್ ಪಾರಿಪಾತ ವೃಕ್ಷಮಂ, ಪಶ್ಚಿಮದೋಳ್
ಸೆಲ್ಲಿಮರವಂ, ಉತ್ತರದೋಳ್ ಯೆಂಬ ಬ್ಯಾಲವ ಮರಂಗಳು ಕ್ರಮ
ವಾಗಿ ಹಾಕಚೆಕ್ಕು. ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮಿಗಿಲಾದ ಮರಂಗಳಂ ಗುಂಪು
ಗುಂಪಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯಂ ವಿಂಗಡಿಸಿ,
ಒಂದು ಮರದ ಎಲೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮರದ ಎಲೆಯು ನೋಂಕದಂತೆ
ನೆಡಚೆಕ್ಕು, ಹೊಸವಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾ
ಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೂಡ ಜಲನಂ ಬಿಡುತ ಬಿಸಲು ಘಾತ ಮಂಜು
ಗಳು ತಗಲದಂತೆ ಮರೆ ಮಾಡಚೆಕ್ಕು, ಜೇಮಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ದಿನ
ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತ ಬರಚೆಕ್ಕು, ವಸಂತಗ್ರೀಷ್ಮ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ
ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತ ಬರಚೆಕ್ಕು, ವರ್ಷಾಕಾಲಕರತ್ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ
ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಡುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಗಿಡಗಳ ಗುಳಿಮಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ
ಜಲವು ಇಂಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವವರಿಗೂ ನೀರು ಕಟ್ಟಿ ಜೀಕು,
ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಇಂಗಿದ ನೀರು ಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರ ನಿಂತರೆ ಆ ಗಿಡಕ್ಕೆ
ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಲನಂ ಬಿಡಚೆಕ್ಕು, ಮರಗಳ
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪುಟದ ಗಿಡಗಳಂ ತೃಣನಂ ಸಹಾ ಕಿತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪಾ
ತಿಸು ಕೋಧನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಮರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಂ
ಹೊಂದುವುಮ, ಮಂಜು, ಬಿರುಘಾತ, ಹೋಗೆ, ಬೆಂಕಿ, ಉರಿ, ಬಿಸಲು
ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಂದ ಮರಗಳು ಕೆಡುವುದರಿಂದ ಈ ಉಪದ್ರವಗಳು
ಇಲ್ಲದಂತೆ ವೃಕ್ಷಗಳಂ ನಲಹಚೆಕ್ಕು, ವೃಕ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಪುಷ್ಪ
ಯುಕ್ತಂಗಳಾಗಿ ಫಲಿಸುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಹಾಕಿ ಅಶ್ವಗಳ ಸುತ್ತಲೂ
ಹಳ್ಳಗಳಂ ತೆಗೆಯುಚೆಕ್ಕು, ಶಿಡಿಲಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಮರಗಳ ಭಸ್ಮಮಂ ಪೃ
ಕ್ಷಂಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲ್ಲಿದರೆ ಮಂಜಿನ ಬಾಧೆ ಉಂಟಾಗದು, ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂ
ದಿಂದ ದಹಿಸುವ ಮರಕ್ಕೆ ಶಿಡಿಲಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಮರದ ಭಸ್ಮಮಂ ಚೆಲ್ಲಲು,

ಆ ಮರವು ಅಗ್ನಿಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಚಿಗುರಿ ಫಲಯುಕ್ತವಾಗುವುದು, ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಮೊಸರಿನಿಂದ ಕಲಸಿ ವಸದ ಸುತ್ತಲೂ ಚಲ್ಲಿವರೆ ದೃಷ್ಟಿದೋಷ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಿಡತೆ, ಇಲಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಕಂಬಳ ಹುಳಗಳು ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳಿಂದ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಉಪದ್ರವ ತಟ್ಟಿದರೆ “ ಓಂಸ್ವಸ್ತಿ, ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ವಸ್ತುತ ವ್ರಕ ಟವರಾಕ್ರಮಾಂತಕಿಂತಾಕ್ರಮಾಂಡಲೋವಜೀವಿತ ಶ್ರೀ ಹನುಮಾನಾ ಜ್ಞಾಪಯತಿ, ಕ್ರಮಮಾಣ ಶರೀರ ನಿವಹಸ್ವವಾವರ್ತ ಯತಿ. ತಸ್ಯವಾನರ ಸಿಂಹಸ್ಯ ಕ್ರಮಮಾಣಸ್ಯ ಸಾಗರಂ ಕಕ್ಷಾಂತರಗ ತೋವಾಯುಚೀಮೂತ ಇವಗರ್ಜತಿ. ಓಂಘ್ವನಮಃ” ಎಂಬ ಈ ಮಂತ್ರವು ನೂರೆಂಟು ಭಾರಿ ವಿಘ್ನುಕ್ತವಾಗಿ ಜಪಿಸಿ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರವನಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಹೂಳಲು ಸಮುಕ್ತವು, ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶವನ್ನೈದುವವು, ಇಂತು ರಮಣೀಯವಾದ ಉಪ್ಯಾಸ ವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆಯೋಳು ಹವಸದಂತೆ ಕಿಂಪುವ ಎಳೆತಳಿರ್ದಳು ಎತೆಬಿತೆದೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಅಂತ ಗೃಹಗಳಿಂದ ರಮಣೀಯಂಗಳಾಗಿ ಅರಳಿದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ಪೊರಮಾಡುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮಂವ ಮಾರುತ ಸುಚಾರದಿಂದ ದುದರಿದ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಮನೋಹರವಾಗಿ, ಮತ್ತೂ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ಮನೋಹರ ಮಕರಂದರಸಾ ಸ್ವಾದನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಮದಿನಿ ಸಂತೋಷದಿ ರ್ಘೀಂಕರಿಸುವ ತುಂಬೆಗಳ ತಂಡಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಲತಾಗೃಹಂಗಳಂ ರಚಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೀರ್ವರೂ ಕೂಳತು ಉಪ್ಯಾಲೇಖನಾಡ ತ ಸುಖದಿಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉಪ್ಯಾಲೇಖಂ ಎರಡು ಮರಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಿ ಲತಾವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದ ರಚಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಚಿಗುರಿರುವ ಮರಂಗಳಿಂದಲೂ, ಫಲ ಭಾರವು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಬೀಗ್ಗಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪುಷ್ಪಗಳಂ ಪೊರಮಾಡುವ ಮಕರಂದ ಪ್ರವಾಹಂಗಳಂ ಸೇವಿಸಲು ಬರುವ ತುಂಬೆಗಳಂ ರಮಣೀಯವಾದ ಲತಾಗೃಹ ವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದಲೂ, ಅರೆದೊಪ್ಪಲುಗಳಿಂದಲೂ, ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಸುಖದಿಂ ಕುಳಿತು ವಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗುಂಡು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾರತ್ನ

ಖಚಿತ ನೋಪಾನ ಪದ್ಧಿಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಚಿತ್ರಪರ್ಣ ನಾನಾ ಧಾತುಗಳಿಂದ
ಲೂ, ಭೂಷಿತಮಾದ, ಮತ್ತೂ ಈವನದ ರಮಣೀಯತೆಯುಂ ನೋಡಲೋ
ನುಗ ಭ ಮಿಮಂ ಸೀಳಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪೊರಮುಟ್ಟಿರುವ ಅದಿಶೇಷನ ಫಣ
ವೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿರುವ ರಮಣೀಯತರಮಾದ ಕ್ರಿಡಾಪರ್ದ
ತವಂ ರಚಿಸಿ, ಅದರೋಳು ತಮ್ಮ ಕೇಕಾಧ್ಯನಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವಂಗಳಂ ಬೆದರಿ
ಸುತ್ತ, ನಾಟ್ಯದೋಳು ಅತ್ಯಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದೀರ್ಘ ಮಾಡ
ಗರಿಗಳೆಲ್ಲ ನವಿಲುಗಳಂ ಸುಲಹಜೇಕು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಲತೆಗ
ಳೆಂಬ ನಾರಿಯರು ಎಳೆತಳಿರುಗಳೆಂಬ ಕೌಸುಂಭ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನುಟ್ಟು
ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಕರಂದ ರಸಗಳಿಂದ ಕಲಸಿದ ಪರಾಗವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಗಂಧ
ಲೇವನವಂ ಮಾಡಿ, ತುಂಬೆಗಳೆಂಬ ಕನ್ನೂರಿ ತಿಲಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಬದಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ತರುಗಳೆಂಬ ಪುರುಷರಂ ಆಲಿಂಗಿಸಲೆಸಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಂಗಳೆಂಬ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ
ಪುಣಿದರ್ಪಣಪೂ? ಎಂಬಂತೆ ಅತಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದೂಡೆ
ಗೂಡಿ, ದುಷ್ಪಜಲಜಂತುಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿ, ಈ ಸರೋವರವೇ ನಮ
ಸ್ತ ಜನರ ತಾಪಂಗಳಂ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವೆಂದು
ಹೊಗಳುವವೋ? ಎಂಬಂತೆ, ತೀರಂಗಳಲ್ಲಿರ್ಪ ಪೃಕ್ಷಂಗಳೋಳು ಗುಂಪು
ಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಗುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ರಮಣೀಯಮಾದ ಒಂದು ಸರೋವರ
ವಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರೋಳು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯರ ಮೊಗವಾವರೆ
ಗಳಂ ನಗೆಗೊಳಿಸುವ ಮೊಗಂಗಳಂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು ಯೌವ
ನವಂ ಪಡೆದು ಕಾಮಕಲಾಕಲಾಪಕುಶಲರಾದ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಣ್ಣ
ಳ ಕಾಂತಿಯಂ ಕಳೆಗುಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕನ್ನೈದಿಲು
ಗಳಂ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೂ ಉದ್ಯಾನವನವೇ ಕೊಳದೋಳಿರುವದೋ?
ಎಂಬಂತೆ ಈ ವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಂ ಧರಿಸಿ, ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಿರ
ಣಂಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿರುವುದೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಅತಿಶೀತಳವಾದ ಜಲದಿಂ
ಡಲೂ, ಕ್ರಿಡಾರ್ಥವಾದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಾವೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ಅತಿ
ಗಂಭೀರವಾದ ಆ ಸರೋವರವು ಉದ್ಯಾನವಂ ರಚಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪುರುಷ
ರಿಗೆ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಇಂಥಾ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ

ಯಂತೆಯೂ, ಸ್ಪಷ್ಟಕದಂತೆಯೂ, ಅತಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಕನ್ನೆತ್ತ
 ದಿಲು ವುಷ್ಟದಂತೆ ನೀಲವರ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಮತ್ತೂ ಕೆಂಪು ವರ್ಣವಾ
 ದರೂ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಸಾಸುವೆಗಳಂತೆ ಸಣ್ಣ ಮುಚ್ಚೆಗಳಂ ಕೂಡಿ ಸಮ
 ವಾದ ದೇಹ ಉಳ್ಳ ಕೂರ್ಮವಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಲಹಿದಡೆ, ಆ ವನದ ಸತ್ಯಮಿ
 ಯು ಸಮಸ್ತ ರಾಜರುಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸಾರ್ವ ಭೌಮನೆನಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುವನು. ಕಪ್ಪು ವರ್ಣವು, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮುಚ್ಚೆಗಳು. ಹಾವಿನ
 ತೆಲೆಯಂತೆ ತಲೆಯು, ಧವ್ವವಾದ ಕೊರಳು ಉಳ್ಳ ಆಮೆಯು ರಾಜ್ಯ
 ವೃದ್ಧಿಯಂ ಮಾಡುವುದು, ಮೈಡೂರ್ಯದಂತೆ ಕಾಂತಿಯು, ಧವ್ವವಾದ
 ಕೊರಳು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವ ಆಮೆಯನ್ನು ಶುಭಾರ್ಥವಾಗಿ ಉದ್ಯಾನದ
 ಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳದಲ್ಲೊಡರೂ, ನೀರು ತುಂಬಿದ ಗಡಿಗೆಗಳಲ್ಲೊಡರೂ ಅವಶ್ಯ
 ವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಿಳೀಭದ್ರಮುಸ್ತಿ
 ಗೆಡ್ಡೆಗಳಂ, ಲಾಮಂಚವಂ, ಶುಂಠಿಯಂ ಹೀರೇ ಬೀಜಂಗಳಂ, ಒಣಗಿದ
 ತಾಳೇ ಹೂವಿನ ಕಾಯಿಗಳಂ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳಂ ಸಹಾ ಚೂರ್ಣವಂ
 ಮಾಡಿ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ನೀರು ಕೆಚ್ಚು ಹೋಗಿ ಉಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ,
 ಖಾರವಾಗಿದ್ದರೂ, ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ದುರ್ಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ
 ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ, ಮಧುರವಾಗಿ, ಸಮಿಯಲು ಯೋಗ್ಯ ಮಾಗುವುದು.
 ಮತ್ತೂ ಉದ್ಯಾನ ವನದಲ್ಲಿರುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಪೋಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮು
 ಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳಾದ ವಾಪಿ ಕೂಪಾದಿಗಳಂ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳ
 ಇದ ಭೂಮಿಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು—

ಕೇಳೈರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಯಾವ ಭೂಮಿಯಂತೋಡಲು ಎಂಟುದಿಕ್ಕಿ
 ನಲ್ಲಿಯೂ ನೀರುಬರುವಂತೆಗಳು ಕಾಣುವವೋ? ಆ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಮೂ
 ರು ಅರೆ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ
 ಪುರುಷ ಪ್ರಮಾಣವಂ ತೋಡಿದರೆ ಬಿಳೀ ಕವ್ವೆಯು, ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ
 ಮಣ್ಣು ಇರುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಘಟ್ಟ ಯಾದ ಕಲ್ಲುಕಾಣುವುದು, ಅದಂ
 ಉಳಿಗಳಂ ಭೇದಿಸಿ ತೆಗೆಯಲು ನೀರು ಕಾಣುವುದು, ನೇರಳೆ ಮರದ
 ಪ್ರವರ್ಧಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದೋಳ್
 ಎರಡು ಪುರುಷ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಳಗೆ ನೀರು ಇರುವುದು, ಈ ಜಲವು

ಸ್ವಾದುನಾಗಿರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಪುರುಷ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಳಗೆ ನೀರುಗಳಿರುವವು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಪಾರಾವತ ಪಕ್ಷಿಯ ವರ್ಣದಿಂದಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳಿರುವವು, ಆ ಬಳಿಕ ಕಪ್ಪಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ನೀರು ಕಾಣುವುದು, ಹುತ್ತದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಿಡ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ದೋಳೆ ಮೂರು ಮೊಳೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಾಲು ಪುರುಷ ಪ್ರಮಾಣದೋಳೆ ಅಶೋದವಾದ ಜಲವು ಇರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಳಗೆ ಕೆನಿಗ್ನಾಸುಗಳು ಇರುವವು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕಪಿಲ ವರ್ಣವಾದ ಮಣ್ಣು ಕಾಣುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಮರಳು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲುಗಳು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ನೀರು ಇರುವುದು. ಯಲಚೀ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣವು ತೋಡಲು ಜಲವಿರುವುದು, ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದೋಳೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಯಲಚೀಮರವು ಫಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದೋಳೆ ಮೂರು ಕಾಲು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಲವಿರುವುದು. ಈ ಭೂಮಿಯು ಒಂದು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣ ತೋಡಿದರೆ ನೀರುಹಾವು ಇರುವುದು. ಕಲ್ಲತ್ತಿ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವಿದ್ದರೆ ಆ ಭೂಮಿಯೋಳೆ ಮೂರು ಕಾಲು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯೋಳೆ ಅರ್ಧ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಳಗೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿರುವ ಮಣ್ಣು ಇರುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಅಜಗರದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕಲ್ಲು ಕಾಣುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬಿಳುಬಣ್ಣದ ಇಲಿಯು ಇರುವುದು. ವಿಭೀತಕನೆಂಬ ಪೃಕ್ಷದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವಿದ್ದರೆ ಅದರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರೆ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದೋಳೆ ಜಲವಿರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯೋಳೆ ಒಂದು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪಾದ ಮಣ್ಣು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲುಗಳು ಇರುವುದು, ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೂರು ಪುರುಷ ಮೇಲೆ ಆ ನೀರು ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು, ಕಂಚುವಾಳದ ಮರಕ್ಕೆ ಈಶಾವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಗಳಿಂದ ಸುಹಿತವಾದ ಹುತ್ತವಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕು

ಮರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಭೂಮಿಯೋಳು ಐದನವರೆ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಲವಿರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯೋಳು ಒಂದು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಳಗೆ ಸರ್ವವಿರುವುದು, ಆ ಬಳಿಕ ಕೆಂಪಾದ ಮಣ್ಣು, ಆ ಬಳಿಕ ಕೆಂಪು ನುರಜು ಕಲ್ಲುಗಳು ಇರುವವು ಸಕಲ ಜಾತಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ ತೋಡಿಡರೆ ಕೆಳಗೆ ಕಪ್ಪೆಗಳಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕನವರೆ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಲವಿರುವುದು, ಹಿಪ್ಪೇಮರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತುನಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಐದು ಮೊಳವಂ ಬಿಟ್ಟು ತೋಡಲು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಲವಿರುವುದು, ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುರುಷ ಪ್ರಮಾಣದೋಳು ಸರ್ವವಿರುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಧೂಮ್ರಪರ್ಣವಾದ ಮಣ್ಣಿರುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬ್ಯಾಲವ ಹಣ್ಣಿನವರ್ಣವಾದ ಮಣ್ಣಿರುವುದು, ಅನಂತರ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸುತನೊರೆಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಜಲವು ಬರುವುದು, ಕಡಹದ ಮರದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತುನಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತುದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದೋಳು ಮೂರು ಮೊಳದ ಭೂಮಿಯು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಐದು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಪಶ್ಚಿಮರ, ತೆಂಗಿನಮರಗಳ ಬುಡದ ಹತ್ತರ ಹುತ್ತುನಿದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಆರು ಮೊಳದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕುಳು ಉದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಅಶ್ವಾತಕವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಎಡದ ಭಾಗದೋಳು ಯಲಜೀವರವಾದರೂ, ಹುತ್ತುವಾದರೂ ಇರಲು, ಆ ಹುತ್ತುಮರಗಳ ಮಧ್ಯದೋಳು ಆರು ಮೊಳದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದೋಳು ನೀರು ಇರುವುದು, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಳುದ್ದದೋಳು ಆಸೆಯು ಇರುವುದು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹೊಗೆಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಪುರಗಳು ಇರುವುದು, ಆ ಭೂಮಿಯೋಳು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಶತೆ ಒಡೆದು ನೀರು ಬರುವುದು, ಅನಂತರ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ನೀರು ಬರುವುದು. ಪಾವು, ತಿಲಕವೃಕ್ಷ, ಅಂಕೋಲೆ, ಗೇರು, ಬಾಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ಲಕ್ಕಿ, ಹಿಪ್ಪೆ, ಈ ಮರಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತುನಿದ್ದರೆ ಅದರ ಉತ್ತರ ಭಾಗದೋಳು ನಾಲ್ಕುನವರೆ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಡರೆ ಒಳಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂ

ಮೊಡಗೂಡಿದ ನೀರು ಬರುವ ಶಲೆಯು ಕಂಡರೆ, ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧನ ವಿರುವದೆಂದರಿಯಬೇಕು, ಮುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಗಿಡಗಳು ಮುಳ್ಳುಗಳೊಡಗೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮುಳ್ಳುಗಳೊಡಗೂಡಿರತಕ್ಕ ಗಿಡಗಳು ಮುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಗಿಡಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರುವೊಳದೊಳಗೆ ಮೂರಾಳುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದು, ನೀರು ಬೀಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಂಭತ್ತಾಳುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ಇರುವುದು, ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದವುರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕೊಂಬೆಯು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿದರೂ, ಬಿಳುಪಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಕೊಂಬೆಯು ಕೊನೆಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರಾಳುದ್ಧದೊಳಗೆ ನೀರು ಇರುವುದು, ನೀರಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರದ ಗಿಡವು ಎರಡು ಕೊಂಬೆಗಳುಳ್ಳದ್ದಾದರೆ ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಭಾಗದೊಳಗೆ ಮೂರಾಳುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಲವಿರುವುದು, ಕರ್ಣಿಕಾರ ವೃಕ್ಷವು, ಬಿಳೀವುಷ್ಪಂಗಳುಳ್ಳ ಮುತ್ತುಗದ ಮರವು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನೋಳು ಮೂರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದು, ಷಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಪಿ ಹೊಗೆಗಳಿರುವುವೋ? ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಳುದ್ಧದ ಕೆಳಗೆ ನೀರಿರುವುದು, ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಪ್ಪದ ಹೈರಾಗಳು ಬಿಳುಪಾಗುವುದೋ? ಅಥವಾ ಒಣಗಿ ಸಪ್ಪವಾಗುವುದೋ? ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡಾಳುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದು, ಯಲಜೇಮರ, ಲೋಹಿತವೆಂಬ ಮರವು ಎರಡೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿದರೆ ಆ ನೆಲದೋಳು ಹದಿನಾರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರಿರುವುದು. ಮತ್ತೂ ಆ ಭೂಮಿಯೋಳು ಅರ್ಧ ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಳಿರುವುದು. ಬಿಳುಪು ಹಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲು ಅಥವಾ ಬಿಳುವು ಮಣ್ಣಾದರೂ ಇರುವುದು, ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ಬನ್ನೀಮರವು ಹುಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುತ್ತವೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಭಾಗದೊಳಗೆ ಐದು ಮೊಳೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಐವತ್ತಾಳುದ್ಧದೊಳಗೆ ನೀರಿರುವುದು, ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಾವರೆ, ಕಬ್ಬು, ಲಾಮಂಚ, ದರ್ಭೆ, ಖರ್ಜೂರ, ನೇರಳೆ, ಮತ್ತಿ, ಸುರಯ್ಯೆನ್ನೆ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ, ಗರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವೋ? ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣದೊಳಗೆ ನೀರಿರುವುದು, ಕಾಶಂಗಳೆಂಬ ತೃಣವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದಲೂ, ದರ್ಭೆಗಳಿಂದಲೂ

ನೀಲವರ್ಣವಾದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೂ, ಮರಗಳಿಗಿಂತ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೀ ನೀರು ಇರುವುದು, ಮರಳು ಸಹಿತವಾದ ಕೆಂಪು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ವಗರಿಸಿ ಕೂಡಿ ಕಪ್ಪಾದ ಮಣ್ಣಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಸಾಯದಂತಿರುವ ಜಲವಿರುವುದು, ಕಪಿಲ ವರ್ಣದ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಚಿಕ್ಕ ನೀರು ಬೀಳುವುದು, ಬಿಳುಪಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ನೀರು ಬೀಳುವುದು, ಛಿದ್ರವಾದ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ, ಮತ್ತೀ, ಗೋಣೀ, ಬಿಬ್ಬ, ಚೇಪ್ಪ, ಅಗರು, ವೈದಲಾದ ಮರಗಳುಳ್ಳ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ನೀರು ದೂರದೊಳಿರುವುದು, ಭಸ್ಮ, ಕತ್ತೆ, ಮಂಟಿ ಇವುಗಳ ವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ನೀರಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಇಂದ್ರ ನೀಲಮಣಿಯಂತೆಯೂ, ಇಂಗಲೀಕದಂತೆಯೂ, ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆಯೂ, ಅರಿವಳಿದಂತೆಯೂ, ಪಾರಿವಾಳದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆಯೂ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆಯೂ ಇರುವ ಶಿಲೆಗಳು ಭೂಮಿಯೊಳಿದ್ದರೆ ಆ ಶಿಲೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ನೀರಿರುವುದು, ಈ ಶಿಲೆಗಳೆಂ ಒಡೆಯುವವಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮುತ್ತುಗದ ಸೌದೆಗಳಿಂದಲೂ, ತಿಂದು ಕ ಕಾಪ್ಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಆ ಶಿಲೆಯು ಸುಟ್ಟು ಸುಣ್ಣದ ನೀರು ಬಿಡಲು ಆ ಶಿಲೆಯು ಪೊರೆಗಳೆಂ ಕೂಡಿ ಉಳಿಗಳೆಂ ಭೇದಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗುವುದು, ಮತ್ತೂ ಆ ಶಿಲೆಯು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಟ್ಟು ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಯಲಗದ ಭಸ್ಮವಂ ಕಲಸಿ ಹಾಲು ಮೊನರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಸಿ ಏಳು ಭಾರಿ ಚುಮುಕಿಸಲು ಆ ಶಿಲೆಯು ಪೊರೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಡೆಯುವುದು. ಮತ್ತೂ ಬಿಸಿಯಾದ ಗಂಜಿ, ಮದ್ಯ, ಬಿಳೀ ಹುರಳಿ ಕಟ್ಟು, ಯಲಚೀ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸಹಾ ಕೂಡಿಸಿ ಏಳು ರಾತ್ರಿ ನೆನೆಸಿದರೆ ಆಶೆಯು ಒಡೆದು ಪೋಗುವುದು. ಎಲೈ ಸುಗಂಧದಾಜ ಕುಷಾರನೆ! ಕೇಳು, ಕೊಳ, ಭಾವಿ, ಮೊದಲಾದುದಂ ತೋಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಶಂಕು, ಮಘಾ, ಧನಿಷ್ಠಾ, ಅನೂರಾಧಾ, ಪುಷ್ಯ, ಉತ್ತರಾ, ಅಶ್ವಿನಿ, ರೋಹಿಣಿ, ಕರ್ತಭಿಷಕ್, ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಗಾಮ್ರಕ್ಕೆ ಆಗ್ನೇಯ, ಈಶಾನ, ವಾಯವ್ಯ, ನೈಋತ್ಯ, ಈ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳೆಂ ತೋಡಿಸಬಾರದು, ಕಡಮೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿಸಬಹುದು. ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ! ಇನ್ನು ವೃಕ್ಷಗಳೆಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕ್ರಮವಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು-ಖರ್ಜೂರ, ಬಿಲ್ವ,

ಕಿತ್ತಳೆ. ಈ ವೃಕ್ಷಗಳ ಬೇರಿಗೆ ಬಿಳಿ ಸಾಸುವೆಯುಂ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದರೆ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು, ನಾನಾ ವಿಧಂಗಳಾದ ಹಿಂಡಿಗಳಿಂದಲೂ, ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಿನ ಮರಂಗಳು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು, ನಿರಾವತವೆಂಬ ಮರವು ದೇವಗಣಿಗಿಲು ಮರವು ನೆಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾಂಸವಂ ಚೆರಿಸಿ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕಲು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು, ಹಳೇ ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಗಿಡಗಳ ಬೇರಿಗೆ ಉದ್ದಿನ ಹಿಟ್ಟು ಹಾಕಲು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು, ಬಿಂದುಕವೃಕ್ಷವು ಹಾಲು ನೀರು ಚೆರಿಸಿ ಹಾಕಿದರೆ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು, ತೆಂಗಿನಮರವು ಅಕ್ಕಿಯ ತೌಡುಗಳಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು, ಮಾವಿನಮರವು ಹುಲ್ಲೆ, ಹಂದಿ, ನೆರಿ, ನಾಯ್ಕ, ಆನೆ ಮೊದಲಾದವು ಮಾಂಸವಂ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜೇಯಿಸಿ, ನೀರಿಸಿಂ ಚೆರಿಸಿ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕಲು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವಲ್ಲದೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಫಲಿಸುವವು, ತುಪ್ಪ, ಶವಮಾಂಸ, ಹಂದಿ:ಲದ್ದಿಗಳಿಂದ ದಾಳಂಬದಗಿಡವು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವವು, ಹುರಳ ಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರು ಚೆರಿಸಿ ಹಾಕಲು ಶರೀರ ವೃಕ್ಷವು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು, ನೆಲ್ಲಿ, ತಾರೆ, ಅಳೆ ಕಾಯಿಗಳಂ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ತುಪ್ಪದಿಂ ಕಲಸಿ ದಾಳಂಬದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಲೇಪವಾಗೈದು, ಆ ಚೂರ್ಣದಿಂದಲೇ ಧೂಪವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಚನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವಲ್ಲದೆ ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಾಳ ಫಲದಂತೆ ಧವ್ವನಾದ ಫಲ ಉಂಟುಗುವವು, ನೊಸರಿನ ಕೆನೆ, ಮಧ್ಯ, ಯಲಚೆ ಹಣ್ಣು, ಎಳ್ಳು, ಗೋಧಿ, ಶವ, ಉಗಳು ನೀರುಗಳಿಂದ, ತಾರೆ, ಕಡಹ, ನಾಗಸಂಪಿಗೆ ಮರಗಳು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು. ಮತ್ತೂ ಪರಿಸ್ಥಳ ಯುಕ್ತಂಗಳಾದ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ನವಣೆ, ಗುಲಗಂಜೆ, ಜೇವಿನಬೀಜ, ಹಿಪ್ಪಲಿ, ಬಜೆ, ಅರಣಿನ, ಎಳ್ಳು, ಸಾಸುವೆಗಳಂ ಸಮಾನಾಗಿ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲತ್ತೀಮರದ ಹಾಲಿನಿಂದಲೂ, ತುಪ್ಪದಿಂದಲೂ ಕಲಸಿ, ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಬೇರಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಜೊತೆಯೊಳ್ ಹಾಕಲು ಐದು ದಿನದೊಳಗೆ ಆ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಬಿಗತು ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೌಡು, ಹೊಟ್ಟು, ಕೋಳಿ ಹಿಕ್ಕಿಗಳಂ ಕೂಡ ಕದರಿ ಆ ನೀರಂ ಪ್ರಾಕ್ಷೀಗಿಡದ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕಲು ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವವು. ಬಜೆಯಂ ಹುಡಿ ಮಾಡಿ

ನೀರಿನೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಹಲಸಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು ಆ ಮರವು ಬುಡದಿಂದ ಕೊನೆವರಿವಿಗೂ ಫಲಿಸುವದು. ತುಪ್ಪ, ಬೆಲ್ಲ, ಜೇನು, ಹಾಲುಗಳಂ ಬೆರಸಿ ಬಿಲ್ವ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮರಗಳ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕಿ ನೀರು ಬಿಡುತಿರಲು ಆ ಮರಗಳು ಅಮೃತಗಂತ ಸವಿಯಾದ ಫಲಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ಹೀರೇ ಕಾಯಿನ ತಿರುಳುಗಳಂ ಫಕ್ಕ ಮಾಂಸಂಗಳಂ ಕೂಡ ನೀರೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಹಿಪ್ಪೇಮರದ ಬೇರಿಗೆ ಸುರಿಯೆ ಬಿಗತು ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದು. ಯಾಲಚೀಮರದ ಬುಡದೋಳ್ ಕವುಂ ಹೂಳಿ, ಎಳ್ಳು, ಅತಿಷುಧುರ, ಜೇನು ತುಪ್ಪಗಳಂ ಬೆರಸಿ ನೀರೊಡಗೂಡಿ ಬೇರಿನೋಳ್ ಬಿಡೆ ಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ ಸವಿಯಾದ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು. ಆಡು, ಕುರಿ, ಹಂದಿ, ಇವುಗಳ, ಹಿಕ್ಕಿಗಳಂವಾಯುವಿಳಂಗಳಂ ಕೂಡ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕುತಿದ್ದರೆ ಮಾದಳದಮರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯುಂಹೊಂದಿ ಫಲಪಂಹೊಂದುವದು. ಸವು ನ್ನುಲತೆ ಗಳಂ ಬಳ್ಳುಗಳಂ ಎಲೆಗಳಂ ಬೇಳಸ ಕೊಂಡಿಯಿಂ ಚುಚ್ಚಿ ತುಪ್ಪದ ಧೂಪಂ ಕೊಟ್ಟು, ಇಲಿ, ಹಂಗಳ ವ್ರಾಂನಗಳಂ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಸಲು ಧವ್ಪವಾದ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದಲೂ ಶ್ರವದ ಜಲದಿಂದಲೂ, ನೆನಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೇರುಳ್ಳ ತಾಳೇಗಿಡವು ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಗತು ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದು. ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಪುಷ್ಪವಾಸನೆಯಿಂದ ಮಣ್ಣಿಗೆ ವಾಸನೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಆ ಮಣ್ಣಿಂ ಪೃಕ್ಷಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಪೃಕ್ಷಂಗಳ ಪುಷ್ಪ ಗಳು ಅತ್ಯಂತ ವಾಸನೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುವವು. ಕೋವ್ವದ ಎಲೆಗಳಂ, ತುಂಗೇ ಗಿಡಗಳಂ, ಅಮಂಚವಂ, ತಗರವಂ, ಸಹಾ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ನೀರೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಆ ನೀರಿನಿಂ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ನೆನಸಲು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ವರಿವಿಗೂ ವಾಸನೆ ಇರುವದು. ತಾರೇ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಗಜದಂತವಂ, ಹುರಳಿಯಂ ಸಹ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಬೇರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರತಿ ದಿವಸವು ಪುಷ್ಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ವೃಕ್ಷಾಶಿಸುವದು. ಬಾಳೆ, ಕಫರಿ, ಮೊದಲಾದ ಗಿಡಗಳು, ಹಂದಿ, ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಲದ್ದಿಯಂ ಸಮವಾಗಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಲೇಪವಂ ಮಾಡಿ, ಬೇರಿನಲ್ಲೂ ಹಾಕಿ ನೀರಂ ಬಿಟ್ಟರೆ ರೋಗಶೂನ್ಯಂಗಳಾಗಿ, ಮನ್ಮಥ ಭೂಪಾಲನ ವಾಸನದಂಗೆ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸು

ಲ್ಪಡುವ ಚಿಗರುಗಳ್ಳುಳ್ಳವವಾಗುವವು. ನೋಟವಾದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ತುಪ್ಪದ ಧೂಪವಂ ಹಾಕಿ, ಯಾವೆ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯದ ಚೂರ್ಣವಂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜೆರಿಸಿ ಬೇರೋಳ್‌ಸುರಿಯಲು, ಹಾಲು ನಿರುಪೆರಿಸಿ ಸುರಿಯಲು, ಶಪ್ತೋದಕವಂ ಸುರಿಯಲು, ವಾಯುವಿಳಂಗೆ ಎಳ್ಳುಗಳಂ ಅರದು ಕಲ್ಕುವಂ ಮಾಡಿ ಲೇಪವಂ ಮಾಡಲು ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು, ಅಂಕೋಲೆ ಬೀಜದ ಚೂರ್ಣವಂ ನೀರೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಕಾಯಿಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪವಂ ಬೆರಸಿ ವೃಕ್ಷಂಗಳೆ ಜೇರಿಗೆ ಬಿಡುತ, ಕಾಡುಹಂದಿ, ಹುಲ್ಲೆಗಳೆ ಮಾಂಸಗಳಂ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ವೃಕ್ಷಂಗಳು ರೋಗರಹಿತಂಗಳಾಗಿ, ಚಿಗರುಗಳಿಂದಲು, ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲು ಯುಕ್ತಂಗಳಾಗುವವು. ಮನುಷ್ಯರೂತೆ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿಗೂ ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಂ ತಿಳಿದು ರೋಗಚಿಕಿತ್ಸೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಜನಾಗಿ, ಉದ್ಧವಾಗಿ, ಭಾರವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿ, ನಿರ್ದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಸ್ವಲ್ಪಚೈತನ್ಯವುಳ್ಳವ್ದಾಗಿ, ಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸದೇ ಮಿರುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ವಾತಪ್ರಕೃತಿಗಳೆನಿಸುವವು. ಬಿಸಲು ಸಂಸಾರಾರದೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ, ಸಣ್ಣಕೊಂಬೆಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ, ಮೃದುವಾಗಿ, ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಪಿತ್ತಪ್ರಕೃತಿಗಳೆನಿಸುವವು. ಮನೋಹರವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದಲೂ, ಎಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಧರಿಸುತ ಪರಿವರಿಯಾದ ಬಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಶ್ಲೇಷ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳೆನಿಸುವವು. ಪಾರ, ಒಗರು, ಕೈಮಿ, ಈರನಗಳುಳ್ಳ ಉದಕಗಳಿಂದ ವಾತಜಾಡ್ಯ ಹೋಗುವದು. ಮಾಧುರ್ಯವಿಲ್ಲದ ನೀರಿನಿಂದ ಪಿತ್ತಜಾಡ್ಯ ಹೋಗುವದು. ಪಾರ, ಹುಳಿ, ಬಿಸಿನೀರುಗಳಿಂದ ಶ್ಲೇಷ್ಮಜಾಡ್ಯಹೋಗುವದು. ಬಿಸಲು, ಅಗ್ನಿ, ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರವಂಗಳಲ್ಲದೆ ಎಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳಂಕೂಡಿ ಒಣಗುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುವವು. ಆ ಹುಳುಗಳಂ ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆದುಬಿರುಟು, ಗೋಮೂತ್ರದಿಂದ ತುಪ್ಪ ವಾಯುವಿಳಂಗೆ ಸುಸುವೆ ಎಳ್ಳು ಮಾಂಸಂಗಳಂ ನೀರಿನಲ್ಲಿಅರದು ಲೇಪನವು ಗೈದು, ಅವರಿಂದಲೇ ಧೂಪವಂಹಾಕಿ ನೀರುಬಿಡುತಿದರೆ ಆ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಚಿಗತು ಪುಷ್ಪಯುಕ್ತಂಗಳಾಗಿ ಫಲಿಸುವವು. ಶವಜಲದಿಂದಲೂ, ನೀರಿನಿಂದಲೂ ಜೀರುಗಳಂ ನೆನೆಸಿ ತಾವರೇಗಡ್ಡೆಯಂ ಅರದು ಲೇಪನಂ

ಮಾಡಿವರೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಗಿಡವೂ ಕೂಡ ಜೆಗರುವದು. ಘಾಳಿಯಿಂದ ಮುರಿಮು ಬಿದ್ದ ಮರವಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬನರೀ ಮರದ ಜೇರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಣ್ಣಂತೆಂದು ಪಾತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ಅತ್ತೀಮರದ ಪಟ್ಟೆಯಂ, ಬನರೀ ಮರದ ಪಟ್ಟೆಯಂ, ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಹಾಲು, ಗೆಣಿಗಳು, ಚೆರಸಿ ಲೇವನಗೈದು ಹುಲ್ಲಿನಂ ಸುತ್ತಿ ಜೇರಿಗೆ ಹಾಕಿ ನೀರಂ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ವೃಕ್ಷವು ಜೆಗತು ಪುಷ್ಪ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದು. ಒಂದು ಭಾರಿ ಫಲವಂ ವಹಿಸಿ, ಅನಂತರ ಫಲವಾಗದೇ ಗೊಡ್ಡಾದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾಲಿನಿಂದ ಕೂಪ ತಿಲಗಳಂ ಹಾಕಲು ಮರಳಿ ಫಲವಾಗುವದು.

ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಈ ವೃಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಂ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಂ ಹೇಳುವೆನು. ಅದೆಂತೆನೆ-ಯವೆ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯ, ಅರಿಸಿನ, ಎಳ್ಳು, ಮುತ್ತುಗದ ಬೀಜಂಗಳಂವು ಡಿಮಾಡಿ ಪಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವಂ ಸೇರೆ ಹತ್ತಿ ಗಿಡವಂ ಹಾಕಿ ಈ ಚೂರ್ಣದಿಂ ಚೆರಸಿದ ನೀರಂ ಪ್ರತಿ ದಿನವಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಿಗಿಡದ ಹತ್ತಿಯು ಕೆಂಪಾಗುವದು. ಬೂರಗದಮರ ಹುರುವಂ, ಅರಶಿನ, ನೀಲೀಬೀಜ, ತ್ರಿಫಲಂಗಳಂ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯವೆರಸಿ ಹತ್ತಿಗಿಡಕ್ಕೆ ಲೇವನಗೈದು ಜೇರಿಗೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಗಿಣಿಯ ರೆಕ್ಕೆಯಂತೆ ಹಸುರಾದ ಹತ್ತಿಯು ಬಿಡುವದು. ಮಂಜಿಷ್ಠಿ, ಎಳ್ಳು, ಅಮೃತವಳ್ಳು ಎಲೆಗಳು, ಮಣಿಶಿಲೆ ಇವುಗಳಂಅರದು, ಆಡು ಹಸುಗಳ ನಗಣಿಯಂ ಕೂಡ ಹಾಲೋಳ್ ಚೆರಸಿ ಕಲ್ಪವಂ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿಗಿಡಕ್ಕೆ ಲೇವನಂ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪಾದ ಹತ್ತಿಯು ಬಿಡುವದು. ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲಂ ಕುದಿಸಿ ಅದೋಳ್ ವಿಪಾರಿ ಎಂಬ ಗೆಡ್ಡೆಯಂ ಅರದು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಲೇವನಗೈದು ಜೇರಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲಂ ಹಾಕಲು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪವಾಗುವದು. ಯಕ್ಷಮಧುಕ, ಬಿಳೀಕೋವು, ಮಧುವು ಸ್ಪಂಗಳಂ ಅರದು, ಕಡುಬುಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಜೇರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಆ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ವಾತವಿಲ್ಲದೆ ತಿರಳುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃತವಾದ ಅಡಿನ ಹಸಿ ಚರ್ಮವಂ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲು, ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಫಲಗಳು ಉದರುವದಿಲ್ಲ, ಅನೆಗಳ ಮದೋದಕದಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಕೋಡಗದ ಮೂಳೆ

ಯಂ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಜೇರಿನಲ್ಲಿ ಗೂಟದಂತೆ ಬಿಡಿದರೆ ಆ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಯಿಗಳು ಒಂದು ವರುಷ ವರ್ಯಂತವೂ ವಾಗುವವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮರಗಳಂ ಉಳಿಗಳಿಂದ ಫಾಯವಂ ಮಾಡಿ, ವಾಯುವಿಳಂಗೆ, ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳಂ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಸು ಆ ಫಾಯಕ್ಕೆ ವೇಸವಗೈದು ಹಾಲು ಸೀರು ವರಸಿ ಜೇರ-ಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತ, ಕೊಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹಸಿ ವರ್ಯವಂ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲು ಆ ಕಾಯಿಗಳು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ವಾಗುವವು ಮೀನು, ಹಂದಿಗಳ ಮಾಂಸ, ವವಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಿತ್ತಗಳಂ ನೆನಸಿ ಆ ಮಾಂಸ ವವಗಳಿಂದಲೂ, ಕೋಪ್ಪದಿಂದಲೂ ಧೂಪನಂ ಹ ಕಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ತತ್ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಗಿಡಗಳಾಗಿ ಫಲಿಸಿ ನರೈರಿಗೂ ಅಚ್ಚ ರಿಸುನ್ನಂಟು ವಾಗುವವು, ಅಂಕೋಲೆ ತ್ರೈಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಹಂದಿಮಾಂಸ ವವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಜಂಗಳಂ ನೆನಸಿ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬಿತ್ತಿ ಆನೆ ಕಲ್ಲು ಸೀರಂ ಹಾಕಲು ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟು ವವು. ಮಾವು ಮೊದಲಾದ ಬೀಜಂಗಳಂ ಮೀನುಗಳ ಮಾಂಸವಂ ಜೇಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ, ಬಳಕ ತೇರಿನಲ್ಲಿ ಅನಂತರ ಅಂಕೋಲೆ ತ್ರೈಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಆ ಬಳಕ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ, ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಆ ಬೀಜಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಲು ಗುಳ್ಳೆದ ಗಿಡವಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ವದು. ಅಂಕೋಲೆತ್ರೈಲದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯಂ ಕಲಸಿ ಒಣಗಿಸಿ ತೆಂಗು ಮೊದಲಾದ ಫಲಂಗಳಿಗೆ ತೊಡೆಮಲು ಆ ಫಲಂಗಳು ಆರಂ ಏಳು ಭಾಗವಾಗಿ ಒಡೆಯುವದು, ಇವ್ವತ್ತೊಂದುಭಾರಿ ಕೋಳಿ ರಕ್ತದಿಂದ ಹಾಳಂಜೀ ಬಿತ್ತಗಳಂ ನೆನಸಿಬಿತ್ತಲು ತತ್ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಮರಗಳಾಗಿ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ಯಾವ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಬೀಜಂಗಳನ್ನಾದರೂ ಅಂಕೋಲೆ ತ್ರೈಲದಿಂದಲೂ, ಮತ್ಸ್ಯ ಹಂದಿಗಳ ಮಾಂಸದಿಂದಲೂ, ಅದರ ವವೆಗಳಿಂದಲೂ, ಕಡ್ಲೆ ಹುಳಿಗಳಿಂದಲೂ ನೆನಸಿ ಬಿತ್ತಲೂ ತತ್ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ವುಪ್ಪ, ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವವು. ಹಂದಿಯ ಮೂಳೆಯಂ ಮರದ ಕೊಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಟದಂತೆ ಬಿಡಿಯಲು, ಆ ಮರವು ನಾಶವಂ ಹೊಂದುವದು. ಹುರಳಿ ಕಟ್ಟಂ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಗಿಡಗಳು ವುಷ್ಟಿಸುವವಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತುಗದ ಬೀಜವಂ, ಮತ್ತೀ ಬೀಜವಂ ತಕ್ಕಾರಿ ಎಂಬ ಬೀಜವಂ ಚೂರ್ಣವಂ ಮಾಡಿ ಸೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೆದರಿ

ಮರಗಳ ಜೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ, ಸೊಸಿಗಳಿಗೆ ಉಪ್ಪು ನೀರು ಹಾಕಿದರೂ, ಆ ಗಿಡಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಪುಷ್ಪಂಗಳಾ ಗುವ ಗೆಡ್ಡೆಗಳಂ ಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ, ತುಪ್ಪವು, ಜೇನು ತುಪ್ಪವಂ ಲೇ ಪನಗೈದ್ದು, ಮತ್ತೂ ಯಾವ ಯಾವ ಬಣ್ಣವಂ ಹಾಕಿ ಬಿತ್ತುವನೋ? ಆಯಾಸು ವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಪುಷ್ಪಂಗಳು ಆ ಗೆಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗು ವವು. ನೈವಿಲು ಬೀಜವಂ, ಎಮ್ಮೆ ಸಗಣೆ ಮೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿನ ವರ್ಯಂತ ನೆನಸಿ ಒಣಗಿಸಿ ಬಿತ್ತಲು ಕಣಿಗೆಲೇ ಗಿಡವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವದು. ಮಂಧಾರಸಂಬಿ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಂಬಳದ ಬಳ್ಳಿ ಯಂ ನುಗ್ಗಿಸಿ ಸಗಣೆಯುಂ ಮಣ್ಣಂ ಕೂಡ ಕಲಸಿ ಮೆತ್ತಲು ಆ ಕುಂಬ ಳದ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಮಂಧಾರ ಪುಷ್ಪಂಗಳು ಪುಟ್ಟುವವು. ಕುಂಬಳ, ಬದನೆ ವಡವಲ, ನೊವಲವ ಬೀಜಂಗಳಂ ಪವೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲು ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಗಳಾಗುವವು. ಹರಳುಗಳಂ ಹಂದಿಗಳ ರಕ್ತ ಪವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಕೋಲೆ ತ್ರೈಲದಲ್ಲಿಯೂ ನೆನಸಿ ಬಿತ್ತಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಗಲತಾಳು ಹುಟ್ಟುವದು. ಗುಳ್ಳದ ಬಿತ್ತದೂ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಯೂ, ಜೇನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ನೆನಸಿ ಒಣಗಿಸಿ, ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಆ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಗುಳ್ಳದ ಬೀಜವಂ ಹಾಕಿ ಸಗಣೆ ಯಂ ಮೆತ್ತಿ ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಾಗಲು ಬಳಿಕ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಗುಳ್ಳ ದ ಬೀಜವಂ ತೆಗೆದು ಬಿತ್ತಲು ಕಾಯಿಗಳು ಧವ್ಯವಾಗುವವು. ಭಾಳೇ ಗಿಡದ ಬೇರಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲತಕಿಯಂ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕುದುರೆ ಕತ್ತೆಗಳ ಲದ್ಧಿಯಂ ಜೀರಿಗೆ ಹಾಕಲು, ಆ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ನೊಂಡಿ ಲಿನೆ ಧವ್ಯ ಫಲಗಳು ಬಿಡುವದು. ಹಂದಿಯ ವವೆ, ರಕ್ತಗಳಿಂದಲೂ, ಅಂಕೋಲೆ ಬೀಜದ ಚೂರ್ಣದಿಂದಲೂ ಚೆರೆಸಿದ ನೀರಂ ಕಾಯಿಸಿ ಕುದಿಸಿ ಆ ನೀರಂ ಭಾಳೇ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಳಂಬೆ ಹಣ್ಣು ಗಳು ಬಿಡುವವು. ಮನುಷ್ಯರ ಮಾಂಸ ವವೆಗಳಿಂದಲೂ, ಆನೆ ದಂತದ ಚೂರ್ಣದಿಂದಲೂ ಚೆರೆಸಿದ ನೀರಿನಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯುಂ ಹೊಂದಿದ ಭಾಳೇ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಕಾಯಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು. ಎಳ್ಳು ಹಿಂಡಿಯೂ ಆಡಿನ ಹಾಲಂ ಅಂಕೋಲೆ ಬೀಜವಂ ಸುಣ್ಣ ಅರಡು ಸಕ್ಕಾ ಮಾಂಸದೊಡನೆ

ಬೆರಸಿ ಪೂವಿನ ಗಿಡದ ಜೀರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಆ ಮರವು ದ್ರಾಕ್ಷಿಬಳ್ಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರೈದಾ ಫಲಂಗಳಂಧರಿಸಿ ಸರೈರಿಗೂ ಅಚ್ಚುರಿಯುನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು. ಆನು, ಮೂಲಗಳ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿದ ಮಾವಿನ ಬೀಜವಂ ಬಿತ್ತಿ ಹಾಳಿಸಿಂ ನುಲಲು ಆ ಮಾವಿನ ಮರವು ಸರೈದಾ ಫಲಿಸುವದು. ಪಾಯುವಿಳಂಗ, ಯವೆ, ಯಷ್ಟಿಮಾಧುಕ, ಬೆಲ್ಲ, ಹಾಲು, ನಹಾ ಅರದು ಕಲ್ಕುವಂ ಮಾಡಿ ವೈಕ್ಲವಂ ಕೆತ್ತಿ ಫರಾಯವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಫರಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಕಲ್ಕುವಂ ಲೇಪಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಜೀರಿಗೆ ಹಾಲು ನೀರುಗಳಂ ಬೆರಸಿ ಸುರಿದರೆ ಆ ವೈಕ್ಲವು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಖೈಯಾದ ಹಣ್ಣು ಉಳ್ಳದ್ದಾದರೂ ಮಧುರವಾದ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದು. ಅಂಕೋಲೆ ತೈಲದಲ್ಲಿಯೂ, ನರವಾಂಸದಲ್ಲಿಯೂ ಕಲಸಿದ ಬೀಜವಂ, ಅಂಗೈಯೋಳು ಮೃತ್ತಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಬಿತ್ತವಂಬಿತ್ತಿ ನೀರಂಬಿಡಲು ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟುವದು. ಅಂಕೋಲೆ ತೈಲದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿದ ನೈದಿಲುಗೆಡ್ಡೆಯಂಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅನೇಕಲು ನೀರಂ, ಕೋಳೀವೊಟ್ಟಿ ರಸವಂನಹಾ ಚುಮಕಿಸಲು ಆಗಲೇ ಪುಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿಗಳಾಗುವದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳವಂ ತೋಡಿ ಕೋಧಿಸಿ, ಹಂಪಿ ಹಸುಗಳ ನಗಣಿಯಂ ಮೂಳೆಗಳಂ ನಹಾ ತುಂಬಿ ಮರಳು ಸುರಿದು ಆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗೆಡ್ಡೆಗಳಂ ಹಾಕಿದರೂ, ಆ ಗೆಡ್ಡೆಗಳು ರಕ್ತದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗುವವು. ಶವವಂ ಹೂಳದ ಹಳ್ಳದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಗೆಮಿಂದ ಜಗರಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಮರವಂ ಹಾಕಲು ಆ ಮರವು ಗಿಡ್ಡಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸರೈದಾ ಪುಷ್ಟಿ ಫಲಂಗಳಂ ಧರಿಸುವದು. ಎಶೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ವನಸ್ಪತಿಗಳೆಂಬ ವೈಕ್ಲಗಳ ಫಲ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಟಿಗಳ ವೃದ್ಧಿಕ್ರಮವಂ, ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕ್ರಮವಂ ಕೂಡ ವೇಳ್ವನು—ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಲವ ಮರಗಳು ಹ್ಯಾರಳವಾಗಿರುವವೋ? ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವೆಂಬ ಧಾನ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಮರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವೋ? ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಕಲ, ಧಾನ್ಯಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವವು. ನೇರಳೆ ಮರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಎಳ್ಳು, ಉದ್ದುಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು. ಬಾಗೆ ಮರಗಳಿಂದ ಪಶುಗಳ ಹಾಲುಗಳು ಅಧಿಕವಾಗುವವು. ಹಿಪ್ಪೆ ಮರಗಳಿದ್ದರೆ ಗೋಧಿಯು

ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವದು. ಏಳೆಲೆ ಬಾಳೇ ಮರಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಧಾನ್ಯಂ
ಗಳೂ ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು. ಹಸ್ತಿ ಕರ್ಣಂಗಳೆಂಬ ವೃಕ್ಷಂಗಳ
ದ್ದರೆ ಆನೆಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು. ಕಲ್ಲತ್ತೀ ಮರಗಳದ್ದರೆ
ಕುದುರೆಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು. ಬಾಳೇ ಮರದಿಂದ ಆಡುಗಳು
ಮೊದಲಾದ ವಶುಜಾತಿಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದುವವು. ಮಾವಿನ ಮರ
ಗಳಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹ್ವೇಮ ಉಂಟಾಗುವದು. ಗೇರು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಭಸು
ಉಂಟಾಗುವದು. ಗೋಣೀ ಮರಗಳಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು. ಕಗ್ಗಲಿ ಮರ
ದಿಂದಲು, ಬನ್ನಿ ಮರದಿಂದಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷು ಉಂಟಾಗುವದು. ಮತ್ತೀ
ಮರದಿಂದ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟುವದು. ಚೇವಿನಮರದಿಂದಲು, ಭೂ
ಮಿಯು ಸುಗಂಧ ಉಂಟಾಗುವದು. ಬಾಲ್ಯಲದ ಮಂದಿಂದ ವಾಯುವು
ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ದೇವಗಣಿಗಿಲು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಉಂಟಾಗು
ವದು. ಇನ್ನು ಉಪವನಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ವೃಕ್ಷವಿಶೇಷಂಗಳಿಗೆ, ಪುಷ್ಪಂ
ಗಳು ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಾಗ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದೋಹದವಿಶೇಷಂ
ಗಳೆಂ ಪೇಳುವೆನು—

ಎಲೈ ರಾಜೋತ್ತಮನೆ! ಫಲಭಾರದಿಂದ ಮೊಗ್ಗಿದ ಲತೆಯಂತೆ ವ
ಕ್ಷೋಜಭಾರದಿಂದ ಬಳಕುವ ಶರೀರ ಉಳ್ಳ ವದ್ವಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಂದ
ಪಾದತಾಡನವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ? ಅಶೋಕ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಪುಷ್ಪಯುಕ್ತಂ
ಗಳಾಗುವವು. ಅವರೇ ತಾಂಬೂಲ ಚರ್ವಣವಂ ಮಾಡಿ ಉಗುಳದರೆ
ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಪುಷ್ಪಯುಕ್ತಂಗಳಾಗುವವು. ಗೋರಂಟೀ ವೃಕ್ಷವು
ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಆಲಿಂಗನವಗೈದರೆ? ಚಿಗರುಗಳಾಗಿ ಪುಷ್ಪಂಗಳಾಗುವವು.
ತಿಲಕ ವೃಕ್ಷವಂ ಕನ್ಯೆದಿಲುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀ
ರುಗಳಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ? ಪುಷ್ಪಯುಕ್ತಂಗಳಾಗುವದು.
ಮಾವಿನ ಮರವು ಸ್ತ್ರೀರ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪುಷ್ಪಂಗಳೆಂ ಧರಿಸು
ವದು. ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂಪಿಗೆಮರವು ಪುಷ್ಪಿತವಾಗುವ
ದು. ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಮಾತುಗಳೆಂ ಕೇಳಿದರೆ? ಕರ್ಣಿಕಾರ ವೃಕ್ಷವು ಪು
ಷ್ಪಿತವಾಗುವದು. ಕಾಮಿನಿಯರ ಮುಖ ನಿಶ್ವಸದಿಂದ ಸಿಂಧುವಾರ

ವೃಕ್ಷವು ಪುಷ್ಪವೆಂ ಧರಿಸುವದು. ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಸಂಗೀತವಂ ಪಾಡಿ
 ದರೆ ಶೀಬೀವೃಕ್ಷವು ಪುಷ್ಪವಂ ಧರಿಸುವದು. ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ನಗೆಮಿಂದ
 ನಮೇರು ಎಂಬ ವೃಕ್ಷವು ಪುಷ್ಪವಂ ಧರಿಸುವದು. ಪುರುಸರಿಗೂ
 ಸುಖಸಾಧನಂಗಳಾಗಿ ಯೌವನದಿಂದ ಗರ್ವಿತರಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಜನಂಗಳಿಗೆ
 ವಿಲಾಸ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ರ್ಪುಂಕಾರವಂ ಮಾಡುವ ತುಂಬೆಗಳಿಂಹು
 ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಕಮಲಂಗಳುಳ್ಳ ಮನೋಹರವಾದ ಕ್ರೀಡಾಯೋ
 ಗ್ಯವಾದ ಕೊಳ ಉಳ್ಳ ಕ್ರೀಡಾಪನೆಂಗಳು ಯಾವ ಪುರುಷನ ಮಂದಿರದ
 ಲ್ಲಿರುವವು? ಆ ಪುರುಷನೇ ಭೂವತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಯಾವ ಪು
 ರುಷನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕ್ರೀಡಾ ವನವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಯೌವನ
 ವಿಪ್ಲವಗ್ಯ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವಿಪ್ಲವಗ್ಯ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೂಳೆ
 ಳೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳದ್ದಾಗ್ಯ ಸಕಲ ಕಲಾಕುಶಲರಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದಾ
 ಗ್ಯ, ಮನೋಹರವಾದ ವೀಣಾಧ್ವನಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯ, ಅತ್ಯಂತ ಧನವಿದ್ದಾ
 ಗ್ಯ, ವೃರ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದು ಹೊರ್ತು ದೋಹದವಿಲ್ಲದೇ
 ಸಮಸ್ತ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ವೃಕ್ಷವು ಉಂಟು, ಅದ್ಯಾವ
 ದೆಂದರೆ—ಅಮರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಂದನ ವನದಲ್ಲಿ (ಪಾರಿಜಾತ)ವೆಂಬ
 ವೃಕ್ಷವಿರುವದು. ಆ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷವು ಬಿಳುಪಾಗಿ ಮೂರು ಶಾಖೆಗಳಿಂ
 ಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಬಹಳವಾದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂ ಪರಿವೃತವಾಗಿ, ಒಂ
 ದೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಗಿರಿಯಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳು. ಕಮಲಂ
 ಗಳು, ಕೂಡ ಉಂಟಾಗಿ ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳಿಗೂ ಮನೋಹರವಾಗಿರು
 ವದು. ಆ ಪುಷ್ಪವಂ ವೃದ್ಧರಾದವರು ಧರಿಸಿದರೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ
 ಪ್ರಾಯದವರಾಗುವರು. ಮತ್ತು ಆ ಪುಷ್ಪಂಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಬಾಡು
 ವುದಿಲ್ಲ. ಅದಂ ಧರಿಸಿ ಯಾವ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ವಾಸನೆಯಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೂ
 ಆಯಾ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ವಾಸನೆ ಬರುವದು. ಇನ್ನೂ ಈ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ
 ಧರಿಸಿ ಹಿತವಾದ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳಂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವದು.
 ಅಮೃತವಂ ಬೇಡಿದರೂ ಕೊಡುವದು. ಇಂತಪ್ಪ ಪುಷ್ಪನಂ ಧರಿಸಿದ
 ವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಸತ್ಸಂತಾನವು ಉಂಟಾ
 ಗುವದು. ಈ ಪುಷ್ಪವಂ ಮುಡಿದು ಶರೀರವು ಯಾವ ಬಣ್ಣವಾಗಬೇ

ಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಆ ಬಣ್ಣವಾಗುವದಲ್ಲದೆ, ಶರೀರವು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗ
ಜೀಕೆಂದರೂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಜೀಕೆಂದರೂ, ಆ ಹ್ವಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವೇಕ್ಷಿಸಿ
ದಂತಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಈ ಪುಷ್ಪವು ರಾತ್ರಿಯೇಳೆ ಸುಮಾರು
ಸಂತೆ ಅಂಧಕಾರವಂ ಪರಿಚರಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಚೀಡಿದವರಿಗೆ ಚೀಕಾಡುದೆಲ್ಲವಂ
ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವದು. ಮತ್ತು ಇದು ಧರಿಸಿದವರಗೆ ಹ್ವ
ತ್ವಿಪಾಸೂ, ಶ್ರಮ, ಪಾರ್ಥಿಕ್ಯಗಳೂ ಕೂಡಾ ಅವರವರ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ
ರವಾಗಿ ಸಡೆಯುವದು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಗಂಧವು ಗಾಸನಂ
ಕೇಳಲವೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಆ ಹ್ವಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಥಾ ಗಾಸವು ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗುವಂತೆ
ಕೇಳುವದು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಷ್ಪವು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೇಳೆ ಒಂ
ದು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರವಿರುವದು. ಬೃಹಕ ಎಂದಿನಂತೆ ಪಾರಿಜಾತವೃಕ್ಷವನ್ನೇ
ನೇರುವದು. ಇಂತವು ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತು ಮಹಿಮೆ
ಇರುವಾಗ ಆ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯು ಮನುಷ್ಯರು ಬಣ್ಣ
ಸಲು ನಮರ್ದರಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀನು ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ಏರಮ ಭಕ್ತನಾದಕಾ
ರಣ ಇಂಥಾ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಕುಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ಲಭ್ಯ
ವಾಗಜೀಕೇ ಹೊತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ಯತ್ನವು ಸಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿ
ರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ. * * * *

ಗವ್ಯ—ಕುಂಡಲಿತಯು ಖಂಡ ಪರಶುಪ್ಪೂಡೇಕಭವಾಖಂಡಲವು
ಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರಭವಪರಿಣತಪ್ರಚಂಡಬಲಕುಂಡಮುಂಡಖಂಡನನಿ
ಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮುಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮುಂಡಿತಬಾ
ಮುಂಡಿಕಾ ಕುಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯ
ಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸ ಕವಿ
ತಾನಿಸ್ಸೇಹಾಯ ನಿರ್ವಾಣ ಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರ
ಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾಶ್ರಮಸಗೋತ್ರಾಪ್ತ
ಲಾಯನಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರನೇರಪತಿಬಿ
ರುದ ಮಹಿಷಾರವ್ಯುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರವರಿಂದರಸಿ
ಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸ್ತೌಗಂಧಿಕಾವರಣಿಯನೆಂಬ ಈ

ನವೀನಕೃತಿಮೋರ್ಛ ಪಾರಿಜಾತವತರಣಿ, ಸಕಲ ವೃಕ್ಷದೋಹಳನಿರೂ
ಪಣ ಮೋವಲಾದ್ವಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಅಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅಶ್ವಾಸ ಸುಪೂರ್ಣವು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆ ಮೂರನೇಯ ಅಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಹಿಮವಂಡಿಕಾಂಜಲೈನಮಃ

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಗುರುವಾದ
ವಿಷ್ಣುಸಂಗರನಿಂದ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಲಕ್ಷಣವಂ ತಿಳಿದು, ಆ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಯೇ ಕಾರ್ಯವಿಚಕ್ಷಣನಾದ ಯಕ್ಷಸಂ ಕರದು ಎಲೈ ಯಕ್ಷನೇ! ಈ
ಗುರುವರ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತಿರುವ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಎಲ್ಲಿರುವದೋ? ಆ
ಸ್ಥಳವಂ ತಿಳಿದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ದಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಹಂತಿರಿಗಿ ತೆರಳಿ ಬರು
ವದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ.

ಆ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿರೂಪಿಸಿದ
ಕಾರ್ಯವಂ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನೆಂದು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಶಿರದೋರ್ಛ ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೋರ್ಛ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಆ ಪಾ
ರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವಂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ, ಹಾಗೇ ಪುನಃ ದ್ವೀಪವಂ ಪೊಕ್ಕು
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ, ಬಳಿಕ ಶಾಶ್ವತ
ದ್ವೀಪವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಅನಂತರ ಬಹು ದೂರ ನಂಜಾ
ರದಿಂ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪ ಜೊತ್ತು ಪಾರ್ಗದೋರ್ಛ ಶ್ರಮವಂ
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಕುಳಕೊಂಬಗಳೆಂಬ ಎರಡೆ.

ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಉಪದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹುಡುಕಿ
ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಬಳಿಕ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರ
ಉಳ್ಳ, ಮಣಿಸುಯಂಗಳಾದ ಅನೇಕ ಪರ್ವತಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿಪರಿಯಾದ
ಸದೀನದಗಳಿಂದಲೂ, ಭೂಮಿದೇವಿಗೆ ರತ್ನ ತಾಟಂಕಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಹೊಳೆಯುವ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದಲೂ, ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳಂ
ಭರಿತವಾದ ಅನೇಕ ವನವಟ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ, ವಿರಾಜಿತವಾದ ಶಾಕ
ದ್ವೀಪವಂ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ
ದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ—ಆಯಾಯ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ
ಆಗತಕ್ಕ ಪುಷ್ಪಫಲಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಅರಣ್ಯದೊಳಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿದ್ದೋ
ಹಳ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ,
ಏನೋ ಒಂದು ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಸುಗಂಧದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಮಂದಮಾ
ರುತವು ಸಂಚರಿಸುವದರಿಂದಲೂ, ಆ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇ
ರಬಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲೂ,

ಅತ್ತಲಾ ಶಾಕದ್ವೀಪದೋಳ್ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ
ಬಾಹುಬಲದಿಂದ ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಖಂಡಗಳೋಳ್ ಸುಖದಿಂದಿರುವ
ಜನರೆಲ್ಲರಂ ಜೈಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯವಕ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಕಾಲ
ದೋಳ್ ಗಂಧರ್ವರ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಯಕ್ಷರು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡೆ
ಗಿ ಪೋಗಿ, ಕಿನ್ನರರು ಮೊಗವಂ ತೋರದೆ ಖಿನ್ನರಾಗಿ, ಕಿಂಪುರುವರೆಂಬ
ಹೆಸರಿಲ್ಲದೇ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೋ ಓಡಿ ಪೋಗಿ, ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಂಗಳಂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಾಗ,
ಮಹಾ ಶೂರರಾದ ಕೆಲರು ಮಹೀ ಪಾಲಕರು ಇವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ
ವಂ ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಪೋಗಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲರು ಪಾಪಾಕ್ರಾಂತರಾ
ಗಲು, ಆ ದೈತ್ಯನು ಇಂತು ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವನೆಲ್ಲರಂ ಜೈಸಿ, ತಾನು
ಅಲ್ಲಿರುವದಂ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳುಹಿಸಲೋಸುಗ ಒಂದು ಭಾರಿ ಆ ದ್ವೀಪವೆ
ಲ್ಲವಂ ಸಂಚರಿಸಿ, ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಚಿತ್ರವತೀ ಎಂಬ ತನ್ನ ಪುರವ
ಸ್ಥೈದ್ರ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಪರಶಿವನ ವರದಿಂದ ಲಬ್ಧವಾದ ಮು
ಹಾ ಕೂಲಾಯುಧವಂ ತನ್ನ ಮೂದಿರದೋಳ್ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ

ಅರಿಯುವಂತೆ ಬಂದು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಸೋಂಕುವಂತೆ ಮಹಾ ಪಾಶಂಗಳಂ ಬಿಗಿದು ಇರಿಸಿ ಪೋಷೆಯಾಗ್ಗೈಯುತ್ತ, ಮನಬಂದಂತೆ ಕಲ್ಪಪೃಕ್ಷವಿಂ ಬೇಕಾದ ನಮಸ್ತ ಮುಸ್ತೈದಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರುವದಂ ಭಾಯರಾಗುವುದು ಕಂಡು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲೂ,

ಇತ್ತಲಾ ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯು ಕುಹಂನಿ ಎಂಬ ನಖಯೋಡಗೂಡಿ ಲೋಕಂತಾಕ್ಷನ ಮಂದಿರದ ಉಪನದೋಳಿರುವ ಪಾರಿಪಾತ ತರುವಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಿಮಳಗಳಂ ಲೋಕಾಂತಿಯವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಫಲಂಗಳ ವಿಸ್ತರವಾದ ರಸಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲಾರದೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಈವರೂ ಶುಕರೂಪಮ ತಾಳಗಿಣಿಗಳ ಗುಂಪಿನೋಳ್ಳೂಡಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಆಟಗಳಂ ಆಡುತ್ತ, ಸಾಧಾರಣ ಶುಕಗಳಂತೆ ಇರುತ್ತ, ಮನಬಂದಂತೆ ವಿಹಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಪೂರ್ವ ಪೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲವು ಮರಮ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ, ಅದ್ವೀಪದೋಳ್ ಭೂಮಿದೇವಿಯು ಕುಚಕುಶಲಂಗಳೆಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಎರಡು ಶಿಖರಂಗಳಂ ರಮ್ಯವಾದ ರಮ್ಯಕವೆಂಬ ವರ್ಷತದ ಉಪರಿ ಭಾಗದೋಳ್ ಇರುವ ಮಣಿಗಳ ಕಾಂತಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಕೋಟಿಯ ಆಕಾರವಂ ತಾಳಿರುವವೋ? ಎಂಬಂತಿರುವ ಕಾಂತಿಮತೀ ಎಂಬ ನೆಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಮಾತೆಯಾದ ಮಂಜೂಷೆಯು, ಉಪನದೋಳ್ ಮಗಳಂ ಕಾಣದೆ ಮನದೋಳ್ ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತ ಮಂದಿರಗಳೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲವೇನಿ! ನನ್ನಿಮ್ಮರ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವೇ ರೂಪುಗೊಂಡು ಬಂದಂತೆಯು, ಮಾಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮನ್ಮಥನ ಸಮ್ಮೋಹವಾಸ್ತ್ರವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಚತುರ್ಮುಖಸಂಕೈಗಳ ಚತುರ್ವಾರಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದಂತೆಯೂ, ಕಾಂತಿಮತೀ ಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧರ್ವ ಕುಲದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆಯೂ, ಮಾತೊ ನನ್ನಿಮ್ಮರ ಸಂತೋಷಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆಯೂ, ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯಾದ ಕುಮಾರಿಯು ಕಾ

ಉಪದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಮುಂದಿನಂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಚರಣವಿನ್ಯಾಸವಾಗೈವವಳಲ್ಲ, ಸಡೆ ಸುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳಂ ಇಡುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಸಮ್ಮಗಳ ವಸನವಿಂತೆ ಸಂತೋಷವಡಿಸುತ್ತ, ಬಾಲ್ಯವಾದರೂ ಬಿಡುಗಿಸಿ ಬಾಳ ಬಿಡುಗಿಸಿ ಘಟಕಂತ್ರ ಎಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಸಹಿಸುತ್ತಲಿರುವ, ಇದಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಕುರಿಸಿ ಸ್ವಾಮ್ಯರೂಪವಿರುವ ಕನ್ನಡಂ ಕಾಣನೆ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕೈಗಳಂ ಹಿಡಿದುತ್ತುತ್ತ ಮಗಳಂ ನೆನೆಸುವು ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿ, ಗಡಗಡನೆ ರಾಲು ನಡಗಿ, ವಿಷವೇರಿದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ಮೂರ್ಛೆಯಾಗೊಂಡು, ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು, ಮತ್ಸ್ಯದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತ, ಚಿತ್ರದೋಳೆ ಬಿರವ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿರುವ ಸತಿಯಂ ನೋಡಿ ಚಿತ್ರವನಾಗನು ಚಿತ್ರವನುಳುತ್ತಂತ ಬಿಡುಗೊಂಡು ವಸನವಾಗು, ಕೊರೆಳು ಬಿಗಿದು ನುಡಿಸುವ ಕೈ ಬಾಲಂ, ಬಾರದೆ, ಮುತ್ತಿನ ವಣಿಗಳಂತೆ ಉದ್ವರವ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಕೈಗಳಂ ಪರಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಸುಂದರಿಯಾದ ಪಂಜರವೇ ಕುಂ ಸೂಡಿ, ಮಗಳ ಮೇಲಣ ಮನಸ್ತೆಯಿಂದ ವಸವಿ ಯಾದ ಮಂಜೂಷೆಯು ನುಡಿದು, ಮಾನವಾಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕರಕಮಲವೊಳಗೆ ಗಲ್ಲವನ್ನಿಟ್ಟು ಬಿಂತಿ ಸುತ್ತ, ಅನ್ನವೇನಿಹ ತನ್ನೆ ತಾನೆ ಪೈರೈನಾಗೊಂಡು, ಸತಿಯಾದ ಮಂಜೂಷೆಗೆ ಶ್ವೇತೋದಚಾರವಾಗೈದು ಎಚ್ಚರವಂಗುಂಟು ಮಾಡಿ, ಅವಳಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ವೇದವರಾಗಿಸಿದ ಮಂಜೂಷೆಯೆ! ನೀನು ಬಿಂತೆಗೆ ಒಳಗಾದರೆ ನಾಕೆಂತು ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಬೀವಿಸಲಿ, ಇದು ನಿನಗೇಳಿತಿವಲ್ಲ. ಮಗಳಾದ ಮಂವಾರೆ ಮಾರಿಸು ಮೂರು ಲೋಕದೋಳೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆಯೆಂದು ಹೇಡುಕಿ ನೋಡಿ ಕರತರವೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ಮತ್ತೂ ನಮ್ಮ ಪೇವತಿ ಗಳು ಇಂಥಾ ಅಶಾಬೋವಂ ಮಾಡುವರೆಲ್ಲ. ಗಂಧರ್ವರಾದರೋ? ಮಂದಾರವಾಲಿನು ಘಾಳ ಬೀಸಿದರೆ ಗಡಗಡನೆ ನೆಡುಗುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ದೂರವಲ್ಲಿರುವ ಮಾವವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವಕ್ಕೆ ಭಯಗೊಳ್ಳುವರು. ಆದ್ದರಿಂ ಈಗ ಪ್ರಬಲಿಸಿರುವ ದುಷ್ಟರಾದ ಧಾಸವರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ ಆದರೂ ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದೇನಿ

ಸದಿರು, ಪ್ರವಂಚವೆಲ್ಲವಂ ಅರಸಿ ನೋಡಿ ನೆನ್ನೆ ಕನ್ನೆಯಂ ಅವಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಪೋಗಿರುವನ ವಟ ಣವಂ ಸುಟ್ಟು ಅವನಂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರಟ್ಟಿ ಲಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿ ದಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ
ಕರತರುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ಮತ್ತೂ ಆ ಮಂಜೂಷೆಯಂ ಕುರಿತು ನೀ
ನು ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿಡುವಳಾಗೆಂದು ನುಡಿದು ಅವಳ ಗಲ್ಲವಂ ಪಿಡಿದು
ಪರಿಪರಿ ಉವಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ಬಳಿಕ ತಾನು
ತಡವಂ ಮಾಡದೆ ಖಡ್ಗ ವೊಡಲಾದ ಅನೇಕ ಆಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ತೆರಳಿ
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಬರುತ್ತಿರಲು;

ಇತ್ತಲಾ ಮಂಜೂಷೆಯು ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗು ನೆನೆದು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುತ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ
ಕಾಣದೆ ಆಹಾರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಆಭರಣಂಗಳಂ ತೊಡದೆ, ಉವಚಾರವಗೈ
ಯಲೋಸುಗ ರತ್ನಮಯ ಪಾತ್ರೆಗಳೋಳ್ ಬೇಕಾದ ವದಾರ್ಥಂಗಳ
ಳನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರುವ ದೂತಿಯರಂ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಡ
ದೆ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ, ಭುಜದಿಂ ಜಾರುತಲಿರುವ ಸರಿಗೆಯ
ಶರಗು ನಾಸರಿನದೆ, ಮುಖಕಮಲವು ಕಂದಿ ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಕಂಪವೆತ್ತಿ
ಕಾಲು ನಡುಗುತ, ಕೆಲಬಲದೊಳ್ಳುಂತಿರುವ ಸಖಿಯರ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂಧು ಮಂದಿರದ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ಳುಂದು ದಾರಿಯೋಳ್ ಬ
ರುವವರಂ ನೋಡಿ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯಂ ಕಂಡಿರಾ ಎಂದು
ಚಾರಿಚಾರಿಗೂ ದೀನಳಂತೆ ಕೇಳುತ, ತನ್ನ ನೋಡಿವವರಂ ತನ್ನಂತೆಯೇ
ಮಾಡುತ, ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ಸಖಿಯಾದ ಕಲ್ಪಹಂಸೆಯ ಮೂ
ದಿರವನ್ನೈದಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಹಂಸೆಯಂ ಕಾಣದೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ತರುಣಿಯರಂ ಕೇಳಿ
ಲು, ಅವರು ಮಂಜೂಷೆಯಂ ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಿ ಒಡತಿಯೆ! ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪ
ಹಂಸೆಯು ನಿನ್ನೇ ಸಾಯಂಕಾಲದೋಳ್ ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರ
ಮಾಲೆಯು ಮಂದಿರವಂ ಕುರಿತು ಪೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಳೆಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲದಂ ಕೇಳಿ ಮಂಜೂಷೆಯು ಅಲ್ಲಿಂಥ ಮರಳ
ಬಿರುತ್ತ ಈ ಕಲ್ಪಹಂಸೆಯು ಏನೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಮಗಳಂ
ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕರದೊಬ್ಬಿರುವಳಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ, ಅಂತಿರುವದೋ! ಇರಲಾ

ದೊಂಬೊಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುತ ಸನಿಗಾವದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಪನವಂ ಪ್ರಸೇ-
 ಶಿಸಿ, ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಬಳುಕುತ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಎಡವುತ, ನಡೆಯುವವಕ್ಕೆ
 ಪಾದಂಗಳೋಳ್ ಬಲಸಾಲದೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಳುತುಕೊಳ್ಳುತಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಲತಾ
 ಮಂದಿರದೆ ಬದಿಯನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತುದಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿರು
 ವಹರನ್ನೋಡಿ, ಅಗೋ! ಮುಂದಾರಮಾಲೆಯುಅಲ್ಲಿರುವಳೆಂದಂ ಜೇಗಡಂ ಬ-
 ದುಅತಳಿರುವ ಕುಸುಮಗಳಂ ನೋಡಿ ಉನ್ನೆಂದು ನಿಟು ಸುರಂ ಬಾರಿಬಾ-
 ರಿಗೂ ಜಿಡುತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಮುಣಿಮಯವಾದ ಶೃಂಗಾರ
 ಮಂಟಪವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಿರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅರಸಿ ಮೋಡಿ ಅ-
 ಲ್ಲಿಹೆಸೊ ಕಣದೇ, ಅಲ್ಲಿಂದಾತೆರಳಿ ಬರುತ ಸನಿಗಾವದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾರ ಮಾ-
 ಲೆಯು ತಾನೇವಚ್ಚ ವವಳದ ಗುಣಿಕಟ್ಟುಗಳಂ ಮಾಡಿ ವಚ್ಚ ಕಪ್ಪುರದ
 ಪುಡಿಗಳಂ ಸುರಿದು ಆದಪೋಳ್ ಪುಟ್ಟ ಗಿಡಗಳಂ ನೆಟ್ಟು, ಪನ್ನೀರುಗ-
 ಳೊ ಬಿಡುತ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಸಾಕುತ
 ಲಿವಳು ಈಗ ಈ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಧ್ಯಸ್ಥದ ಬಿಸಿಗೆ ಬಾಡಿ
 ಬಸವಳಿದು ತಲೆ ಬಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಎಲೆಗಳು ಮುದುರಿಕೊಂಡಿರುವದಂ
 ತರಗಿನಂತೆ ಶುಷ್ಕಂಗಳಾದ ಎಲೆಗಳು ಕೂಡಿರುವದಂ ಸಹಾ ನೋಡಿ
 ಇಸ್ಮಾಡಿವರಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನಿಡುತ
 ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಅಶೋಕ ವೃಕ್ಷವಂ ಕಂಡು ಅದರ ಕುರಿತು ಎಲೈ
 ವೃಕ್ಷೇನ! ನಿನ್ನಂತೆ ನಾನೆಂದಿಗಾಗುವೆನೆಂದು ಪೇಳುತ, ಮರಿಗಳೊಡ-
 ಗೊಡೆ ಮುನ್ನಬಂದಂತೆ ಹಾರುತಲಿರುವ ಹರೀಗಿಳಂ ನೋಡಿ ಹಾ! ಎಂದು
 ಹಂಬಲಿಸಿ ಈ ಮೃಗಂಗಳು ಏನು ಪುಣ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಮರಿಗಳೊಡ-
 ಗೊಡಿ ಸಂಚರಿಸುವನೋ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ, ಮತ್ತೂ ಮಗಳಾದ
 ಮುಂದಾರ ಮಾಲೆಯಿಂದಲೂ, ಸಖಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಈ
 ವೃಕ್ಷಂಗಳೆ ಸಾಲಿನೋಳ್ ಕೊಳುತು ಎಂದಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಟವಂ ಮಾಡು
 ವೆನೆಮತ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ, ಸ್ನೇಹಕೆ ಶಿಶಿಗಳ ನೋಪಾನದಿಂದೊಪ್ಪುವ
 ತಿಳಿಗಿಳದ ಬದಿಯನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲ ಮೊದಲಾದುದಂ ಕಂಡು
 ವೈಷನ್ಯೋಡು, ಸನ್ನೆ ಮನಳಾದ ಮುಂದಾರ ಮಾಲೆಯು ನೀಳವಾದ
 ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಂ ಧಿಕ್ಕು ರಿಸಿರುವಳೆಂದು ತಾವರೆಯೊಡನೆ

ಗಳು, ಮೊಗದ ನೋಬಿಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾಂತಿಗಳೆಂ ಕಳೆಗುಂದಿಸಿದಳೆಂ
ದು ಸುರೋರುಹಂಗಳು ಕನಕ ಕಲಶಂಗಳೊತಿರುವ ಕುಚಂಗಳಿಂದ
ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯವಗೈವಳೆಂದು ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳು ಮನೋಹರವಾದ
ಸತೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಂ ಧಿಕ್ಕರಿಶಿರುವಳೆಂದು ರಾಜಹಂಸೆಗಳು ನೇತ್ರಂ
ಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಂ ಅವಹಾಸಗೊಳಿಸಿದಳೆಂದು ಮತ್ಸರಗೊಂಡಿರುವ ಮ
ತ್ಸ್ಯಂಗಳು ಮುಂಗುರುಳುಗಳಿಂದ ಮುಖಭಂಗವೂ ಮಾಡಿರುವಳೆಂ
ದು ಮರಿಮಂಚೆಗಳು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿ ಈ ತಿಳಿಗೊಳವಂಪೊಕ್ಕು ಅ
ದು ಕುರಿತು ನಾಭಿಯಿಂದ ಸಿನ್ನಂ ಸಿರಾಕರಿಶಿರುವಳೆಂದು ಬಹುದಿನದಿಂದ
ಚಾಡಿಯುಂ ಬೇಳುತ ಅದರ ಸರಸಹೃದಯಂ ಮಂದಾರಮಾಲೆ
ಯು ಸ್ತೋರ್ಮಳೇ ಬಂದಾಗ ನಮಯವಂ ನೋಡಿ ಮೋಹವಂ ಮಾಡುವೆ
ವೆಂದು ಕಾಲವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದು ನಮಯವಂ ತಿಳುಹಿ ತಿಳಿಗೊಳವು
ಬಳಗೊಳುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವವೆಂದು ಅಳಲುತ್ತಲಿರುವವು ರೋಷಂ ಯ
ಚ್ಚ ರಗೊಂಡು ಈ ವಸ್ತುಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತಮಾಡಿರುವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ ಯಾ
ಕಂದರೆ ಕಮಲಂಗಳೇ ಅವಳ ಕರಂಗಳಲ್ಲವೇ, ನೈದಿಲುಗಳೇ ನೇತ್ರಂ
ಗಳಲ್ಲವೇ, ಭ್ರಮರಂಗಳೇ ಕಬಾಹ್ನ ವೀಕ್ಷಣಂಗಳಲ್ಲವೇ ಸುವರ್ಣನ
ರೋಜುಲತೆಯೇ ಶರೀರವಲ್ಲವೇ, ಕಲಹಂಸಗಳೇ ಪ್ರಾಣನಬಿಯಲ್ಲವೇ
ಎಂದು ಬೇಳುತ, ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತೆಂದು ಮರಿಯಾಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು
ಮುಕ್ತನು ನಕಲಜಗದೊಳಿರುವ ಪುರುಷನು ಜೈನಲಿಣಿಸಿ ಈ ಮಂ
ದಾರಮಾಲೆಯು ಶರೀರವು ಅವಹಾರಿರುವನೋ? ಇಲ್ಲವೆರೆ ಇವಳ ಮೃದು
ಮಧುರವಾದ ಸುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಗುಂವು ಕೂಡಿ ಬಂದು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯುಂ ಪಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಬಡೆಯ
ನಾದ ವಸಂತನಂಬ ವನಪಾಲಕನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವವೋ? ಅಲ್ಲದಡೆ ಆಕಾಶ
ವೆನುವ ಮಾಯಗಾರನು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ನಡುವು ತನ್ನಂತೆ ಇರು
ವವಂ ತಿಳಿದು ಕೋಪದಿಂದ ಬೆರದು ಇವಳ ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿ
ವೆನೆಂದು ಈ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಮಾಯವೆಂದಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಅವಳ
ಮುಖವು ಚಂದ್ರನಂತೆಯು, ಘನೆಯೊಳಿಟ್ಟಿರುವ ಕನ್ನಡಿರಿಯ ತಿಳಕ
ವು ಕಳಂಕದಂತೆಯು ಮುಗುಳ್ಳು ನಗೆಗಳೇ ಬಿಟ್ಟಂಗಳಂತೆಯು ಇರುವ

ದಂ ನೋಡಿ ಅವಹರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಬೆರಳುಗಳ ಚಲುವಿಕೆಯುಂ ಚಿಗರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮೈ ಬಣ್ಣವಂ ಕುಂದಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಂಠದಂದವಂ ಶಂಖವಲ್ಲಳವಡಿಸಿ, ಮಾತುಗಳ ಮಾಧುರ್ಯವಂ ಅಮೃತ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮುಂಗುರುಳುಗಳ ಕಾಟಿಲ್ಯವಂ ದುರ್ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನೋಳಿಟ್ಟು ಕುಚಂಗಳ ಕಾಶಿನ್ಯವಂ ದೈವದಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಿಸಿ, ನಾಭಿಯು ಗಾಂಭೀರ್ಯವಂ ಸರೋವರಂಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹುಬ್ಬುಗಳಂ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಣಕಾಲುಗಳಂ ಕಾಮನಿಗೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಂ ಮಾಡಿ, ತೊಡೆಗಳ ಸಾಂದರ್ಭವಂ ಈ ಬುಳೆಗಳ ಪಾಲು ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ಎಂದು ನುಡಿಯುತ ಅಪ್ಪರೋಳ ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವಿಂತಾಗುವಮಂಟಿ? ಈ ಪರಿಮಾಗಲಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಮತ್ತೂ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಈ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡಗೂಡಿ ನಂದನವನವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಪೋಗಿರುವಳೋ? ಇಲ್ಲದರೆ ಮಂದರವರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತವನಮೋಳ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುತಲಿರುವ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯು ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂ ಪ್ರಾಜಿಸಿ, ಪರಮಪೂವನಳಾದ ದೇವಿಯುಂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಬೇಕಾದ ವರಗಳಂ ಪಡೆಯುವನೆಂದು ಕಲಹಂಸೆಯೊಡಗೂಡಿ ಪೋಗಿರುವಳೋ? ಅಥವಾ ಕಲಹಂಸೆಯೊಡಗೂಡಿಬೆಳ್ಳಂಗಳಂ ನೋಡುತ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ತೂಗು ಮಂಚದೋಳ್ಳುಳತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪುಷ್ಪರಾದ ದಾನವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ ಬಂದು ಈರ್ವರಂ ಅವಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿರುವರೋ? ಎನುತ ಹಂಬಲಿಸುತ ಕಂಭನಿ ತುಂಬುತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲತಾಗೃಹಂಗಳೋಳ ಅರಸಿನೋಡುತ, ಜಾತಿ ಷೋಧಲಾದ ಲತೆಗಳಂ ಕಂಡು ಅವಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಜಾತಿಯೆ! ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾಜಿಸುವೆನು, ಮರೆಮಾಜಣೆ ಮಗಳಿರುವ ಬಳಿಯುಂ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿಯುತ, ಹಾಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಯುಂ ಕುರಿತು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಳೆಂದು ಕೇಳುತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾದರಿಯುಂ ನೋಡಿ ನೀಸಾದರೂ ಹೇಳೆಂದು, ಬಳಿಕ ಸಂಭಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಕಂಡು ಎಲೈ ವೃಕ್ಷಗಳರಾ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕುಸುಮಂಗಳ ಗುಣಗಳಂ ತೆಗೆದು ಚತುರ್ಮುಖನು ತನ್ನ ಚಾತುರ್ಯವೆಲ್ಲವಂ ಚತುರ್ದಶಭುವನವೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯುಂ ನಿರ್ಮಿ

ಸಿರುವಸ್ಥೆಯೇ? ಅವಳಿರುವ ಬಳಿಯು ನೀವು ತಿಳಿಯರಾ ಎಂದು ಕಳವಳ
ಗೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಾಗ, ಪುಷ್ಪಗಳ ಗೊಂಡುಗಳೆಂಬ ಕಣ್ಣುಗಳ
ಳಿಂದ ಮೌಕರವೆಂಬ ಕಂಬನಿಗಳಂಜಿಯಿಸುತ್ತ, ಗೂಡುಗಳಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಆಡುತ್ತಿರುವ ಶೃಂಗಾರಿ ಮಯೂರಗಳ ನಾವನೆಂಬ ನವದಿಂದ
ತನ್ನಂತೆ ಮಣಿದಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲದು ನೋಡಿ ಮಂ
ಜೂಷೆಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳ ಬಂದು ಮಂವಾರಮಾಲೆಯ ಮಣಿದಿಂದಿರ
ವು ಸ್ತಂಭ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ, ಗಿಣಿಗಳ ಕುಂಬುಗಳಂತೆ, ರಾಜ
ಹಂಸಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆ, ಬಳ್ಳಿಗಳ ಭಾಸವಂತೆ, ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟ
ರುವ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗದಲ್ಲಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳು ಉದುರು
ವಂತೆ ಕಣ್ಣಿರುಗಳು ಬಿಡುತ್ತ ಮಂವಾರಮಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾ
ಡಲೋ? ಎಂದು ಬಿಂತಿವಡುತ್ತ, ಕುಂತಿತಾಲೆಯವೈವಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಬರತಲಿರುವನಾಗ ನವರತ್ನಮಾಯವನ ವಂಜರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಂವಾರಮಾ
ಲೆಯು ಸೌಕುಂತಲಿರುವ ವಕ್ರಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಆ ವಕ್ರಿಗಳು ಈ
ಮಂಜೂಷೆಯು ಮಂವಾರಮಾಲೆ ಎಂದರಿತು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು
ಜೊತ್ತಾದುದು, ದಾಳಂಬದ ಬಿತ್ತಂಗ್ಗನ್ನಿತ್ತು ಪರಿಪರಿಯಾದ ಮಾತು
ಗಳಂ ಕಲಿಸಿನ್ನುನ ಅರಗಿಣಿಗಳ ಮರಿಗಳಂ, ವತ್ಸೂ ಎಲೈ ಮಂವರಾಂ
ಗಿನೇ! ಬದು ಕಾಲದಿಂದ ಹಬ್ಬಿರುವ ನಮಗೆ ಎಳೆವಾಪರೆಗಳ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ
ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ವೈವಾರದ ನಡೆಗಳಂ ಕಲಿಸೆಂದು ಕೂಗುವ
ರಾಜಹಂಸಗಳ ಶಿರುಗಳಂ, ಮತ್ತೂ ಪುಟ್ಟ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ
ಕಂದಿತಾಯಿಗಳಂ ಬಿಡಿಬಿಡುತು ಈ ರತ್ನಮಯವಾದ ವಂಜರಂಗದಲ್ಲಿ
ಟು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನಕ್ಕರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳಗಿಂತ ಜಿಜ್ಞಾಸಿ
ಅಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಸುಲ
ಹುತಲಿದು ಈಗ ನಮ್ಮಂ ಸೌಕುಮಯ ನಿನಗೆ ಸೌಕಾಯಿತೆ? ಪೂಜ್ಯ
ಸಳಾಡ ವಕ್ರಿಗಳ ಮರಿಗಳಂ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಬಹುದೆ? ಎಲೈ ಮಂ
ವಾರಮಾಲೆಯೇ! ಬಾಳಾಗ ಬಾ ಎಂದು ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು
ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಾರಿಕೆಗಳಂ, ಹುಲ್ಲಿಗಳ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಂವಾರ
ಮಾಲೆಯೇ ಬಂದೆನೆಂದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಮಂಜೂಷೆಯು ಮೂರು

ನೋಡಿ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಮನದೋಳ್ ತಿಳಿದು ತಲೆವಾಗಿ ಕೆವಿಗಳಂ ಜೋಲಿಸುತ್ತ, ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಓಡೋಡಿ ಪೊರಗುತ್ತಲಿರಲು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿ ಹೃದಯದೋಳ್ ಶೂಲ ಮೂಡಿ ದಂತಾಗಿ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡಿರುವ ಮಂಜೂಷೆಯಂ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ಕಡುನೊಂದು ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎಸುತ್ತ, ಪನ್ನೀರು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಶೀತೋಪಚಾರವಗೈದು, ಪುಷ್ಪಮಯವಾದ ಬೀಜಗಳೆಯಿಂ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಮಂಜೂಷೆಯು ಸುಳಿಯುವ ಎಳೆಗಳಾಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎದ್ದು ನೋಡಿ ಹುಚ್ಚುಗೊಂಡವಳಂತೆ ಮಗಳೂ ಬಂದಳೇ ಎಂದು ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಕೇಳಿದ ಮರಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ನಿಜಮಂದಿರವಂ ಕೂರಿತು ಬಂದು ಸೊತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ತಿರುಗುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಗೂಡೊಳಲ್ಲಿ ಮಡಗಿರುವ ನವರತ್ನ ವವಡೆಗಳಂ, ಸರಿಗಳೂ ಪಿಡಿದು ನ್ಯಾಲೆಗಳೊಳಿರಿಸಿರುವ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಬಣ್ಣದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಜೊಳೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಸೀರೆಗಳಂ ಕಂಡು ಇನ್ಯಾರು ಉಡುವರು, ಈ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಯಾರು ತೊಡುವರು ಎಂದು ಅಂಗಳದಲ್ಲೀಡಾಡುತ್ತ, ಬಹು ಪರಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸುರುಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ, ಎಲೈ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯೆ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರೇಮವಿರುವದೋ? ಇಲ್ಲವೋ? ಪರೀಕ್ಷೆಯೊ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಾಣದಂತೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವೆಯೋ? ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಾತೆಯು ಇಷ್ಟವೆಂದಾಗುತ್ತ ಗುರಿಯು ಕಾಣುವವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂ ನಿನ್ನಂ ಕಾಣದೆ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಲಿರುವ ನನ್ನಂ ನೋಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ತೋರುವದು, ನಿನಗೆ ಯಾವನವು ಆ ವಿಭವಿಸಿದ ವಿಪರವಂ ತಿಳಿದು ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪ ಉಂಟಾಗಿ ಮರೆಯಾಗಿರುವೆಯೋ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಾಗಲಾರದು, ನಿನ್ನ ಮನವಿದ್ದಂತೆ ನಡೆಯುವೆವು, ನಿನಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವರನಂ ನೋಡಿ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡುವೆವು. ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಕಣ್ಣುಗಳೋಳ್ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕಾಣದಂತಾಗಿ, ಮನದೋಳ್ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ರೂಪವಂ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಭಾವಿಸುತ್ತ ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲು. ಎಲ್ಲಿ

ಯೂ ಮುಂಸಾರಮಾಲೆಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸಂತಂತೆ ತೋರಿ, ಮಗಳು ಬಂದಳೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು ಮಮತೆಯಿಂದ ಬಿಗಿದವ್ವುನೆಂದು ಕೈಗಳಂ ನೀಡಿ ಎಲೈ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯೆ! ಸದ್ವಿಮಾಡದೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸಂದೆಯಾ ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು, ತೋಳುಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಒಟ್ಟು ಬಯಲಾಗಿ ತೋರಲು, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕಂಡಂತೆ ತೋರಿ, ಬರಿದೇ ತಿರುಗುತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಆಕಾಶವಂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೆ! ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಮುನಿಸುಗೊಂಡು ಎನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡದೆ, ಬಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ವೇದವಿನಂತೆ ನನ್ನಂ ತಾಯೆ! ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯದೆ, ಇಂತು ಸಂಕಟವಂ ಪಡಿಸುತ ನಗುತ ನೋಡುತಲಿರುವದು ನನಗೆ ಧರ್ಮವೇ ಎಂದು ನುಡಿಯುತಲಿರುವ ಮಂಜೂಷೆಯಂ ನೋಡಿ, ಸಖಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಇಂತು ಮೊರೆ ಇಡುವ ಮಂಜೂಷೆಯಂ ನೋಡಿದರೆ ಕಲ್ಲುಗಳಾದರೂ ಕರಗಿ ಫೋಗುವವು. ವಜ್ರಗಳಾದರೂ ಒಡೆದು ಫೋಗುವವು ಚಿಟ್ಟೆಗಳಾದರೂ ಬಿರಿಮೆ ಸಿಲ್ಲುವವು. ಎಂದು ಅವಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ವ್ಯಸನಗೊಳ್ಳತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಈ ತರುಣಿಯು ದುಃಖಪಡುತಲಿದ್ದರೆ ಇವಳು ಉಳಿಯುವ ಸಂಗತಿಯು ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಬರುವವರಿನಿಗೆ ಇವಳು ಏನಾಗಿ ಫೋಗುವಳೋ? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಾನಿಷ್ಟು ಜನವೂ ಇಡ್ಡು ವೃಥಾವಾಗುವದು. ಏನು ಮಾಡುವೆವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ ರೋಳ್ ಕೆಲಂ ಬರು ಧೈರ್ಯವತಿಗಳಾದ ಸಖಿಯರು ಮಂಜೂಷೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನೀನು ಇಂತು ಶೋಕಿಸುವದುಚಿತವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ವತಿಯಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ಕರತರು ವನು ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳಬಾಡವೆಂದು ಪರಿ ಪರಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಾನವಂ ಮಾಡಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಡಿಗಡೆಗೂ ಮಂಜೂಷೆಯಂ ಒಡಂಬಡಿಸುತ ಕೀರ್ತಿಸಬಾರವಗೈಯುತ್ತಿರಲೂ.

ಆತ್ತಲಾ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ಶಾಕ ದ್ವೀಪದೇಶ್ ಹುಡುಕುತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಕಡುನೊಂದು ಬರಬರು

ತ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಿರುವ ಚಿತ್ರನತೀ ಎಂಬ ನಗರವುಪೊಕ್ಕು ಮಣಿಯಾಯಿ
ವಾದ ಮಂದಿರಂಗಳಂ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರನುತ ಜನರಂ ಕಾಣನ
ತೆರಳ ಬರತ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಿರುವ ಮಂದಿರವಸ್ಥೆವಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಥ
ಯುಕರವಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತ, ತಬ್ಬಿಬಿಟ್ಟುಗೊಂ
ಡು ಚೆನ್ನು ಬೆರಗಾಗಿ ಸಂತಿರುವ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆಂ ನೋಡಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ
ನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಇವನೇನು ಮುತುವೇನೋ? ನೋಡುವಾ ಎಂಬ ತಾ
ನು ಗೂಢರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನುಮ್ಮರೆ ಇವ್ವ ಬಳಕ
ಇವನೆ ಬೆಪ್ಪುತಪವಂ ನೋಡಿ ಯಾರೋ ದಿಕ್ಕುಲಕರು ಈ ಪುರವಂ
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ಬರುವನೆಂದು ಕಳು
ಹಿಸಿದ ಗೂಢಚಾರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮನದೋಳ್ ಸಿಕ್ಕೊತ್ತಿ, ಈ ಜೀವ
ಡೂತನು ಬಿಡುಸಮಾಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು, ಮಾತೂ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರಗಳೂ
ಪ್ರವೇಶವಂ ಪಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಈ ಚಿತ್ರನತೀಪುರವಂ ಇನ್ನ
ನೆಂತು ಭಯವಿಲ್ಲದೇ ವಸತಿಸುವನೆಂದು ಕೇಳುವಗೊಂಡು, ಚಿತ್ರವರ್ಮ
ನು ವಿಡಿದು ನಾಗಪಾಶದಿಂ ಬಿಗಿದು ಎತ್ತಿ ನೀ ಮಠಾತ್ಮನುಧ ಮೂತನ! ನ
ನ್ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲಾಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಇವೇನಾಸ್ವಯುನೆಯು ನುತ್ತುಲೂ
ನೋಡಿ ಹಿಂಭಾಗಮೋಳ್ ಪವ್ವತವಂತೆ ಸಂತಿರುವ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೂ,
ಕಂಡು ಇವನೇ ಬಿಗಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಸಾಹಸವೆಲ್ಲವಂ ಪೆಚ್ಚಿ
ವಂ ಮಾಡಿ ಆಯಾಸವಂ ಪೊಂದಿ ಬಲತಪ್ಪಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಭಯಗೊಂಡು ಗಡಗಡೆ ನೆಡುಗುತ ಸಂತಿರಲಾರಾಕ್ಷ
ಸನು ಈ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ದೇವದೂತನೆ! ನಿನ್ನಾರು ಏನು
ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ, ಜಾರಂ ಹುಡುಕುವೆ. ಅದನೆಲ್ಲದೂ ಈಗ
ಲಾದರೂ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವೇಳದೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾಣದಿಂ ಬಿಡು
ವೆನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊಂದು ಟಿಸುವುವನೆಂದು ನುಡಿಯಲೂ, ಚಿತ್ರವ
ರ್ಮನು ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಇಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಈ ಮವ್ವನಾ
ದವಾನವನಿಗೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವಂಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವೇಳದಡೆ,
ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬಿಡವೆ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿತಂದು ತನ್ನ
ಅಘಿನವಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಇವನೇ ಅವ

ಹರಿಸಿರುವನೋ? ಈಗ ನಾನಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಮಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವಂ
ವೇಳಿದಡೆ ಅವಳಂ ನಾನೇ ಬಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳದಂತಾಗುವದ್ದು, ವೇಳೆ
ದಿದ್ದರಡೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು
ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರಲೂ,

ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಈದೇವದೂತನು ತಾನುಬಂದಿ
ರುವ ಫರಿಯಂ ವೇಳುವನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡು
ವೆನೆಂದರೆ ಇವನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿಯದೇ ದೂತ ಮಾತ್ರನಂ ಸಂಹರಿ
ಸುವದುಚಿತವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಾರಾಗೃಹದೊಳಿಟ್ಟು ಬಗೆ
ಬಗೆಯಾಗಿ ಬಾಧಿಸಿದರೆ ಬಳಿಕ ತಾನು ಬಂದ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲವಂ ಸಾ
ಂಗವಾಗಿ ವೇಳುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಘಾಳಿಯೂ ಕೂಡ ಹೋಗುವದ
ಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಒಂದು ಮಂದಿರದೋಳು ಆ ಗಂಧರವ್ಯಾಧಿ
ಪನಾವ ಚಿತ್ರವರ್ತನಂ ಪಾಶ ನಹಿತಮಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಇವನಂ ಅರಸಿಕೊಂ
ಡು ಯಾರು ಬರವರೋ? ಎಂದು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ದಾರಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಿ
ರಲೂ,

ಅತ್ತಲಾ ಭಾಯಾಗುವತ್ತನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾ
ದಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಆರಸುತ್ತ ಒಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ
ಮುವ್ಯತ್ತಿರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ನಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಶಾಕದ್ವೀಪದೊಳಿರುವ
ರಮ್ಯಕವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಉಪರಿ ಭಾಗದೋಳು ಕಾಣುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ
ವಾದ ಒಂದು ನಗರಿಯಂ ಕಂಡು ಇದೇನೋ? ಬಹು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರು
ವದು. ಇಲ್ಲಿ ದೇವತಿಗಳೋ? ಗಂಧರ್ವರೋ? ಯಕ್ಷರೋ? ರಾಕ್ಷಸರೋ?
ಯಾರೊ ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠ ರಾದವರು ಇರುವದಾಗಿ ತೋರುತಲಿಧೆ. ಆದರೂ
ಹೋಗಿ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಅಪ್ಯಶ್ಯನಾಗಿ ಆ ಕಾಂತಿಮತೀವ್ರದವಂ ಪ್ರ
ವೇಶಿಸಿ, ಅವರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರೋಜೋತ್ತಮವಾದ್ಧಮಣಿಮಯವಾದ ಒಂದು
ರಾಜ ಭವನವಂ ಕಂಡು, ಆ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ರತಿದೇವಿಗಳಂ
ತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಭರಣಗಳಲ್ಲದೇ
ಮುನಿಂಗಳಾದವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಉಟ್ಟು ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಕಿರುಕಾ
ಲುಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೀರುಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ ಮಾತನಾಡದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ

ಮೇಲೆಗೆ ಚಿತ್ರವ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವದಂ ಕಂಡು, ಇದೇನು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಸಡದಿರುವದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ, ಅದಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗೂಢನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರಲು, ಮತ್ತೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಜನ ಮತ್ತಾಗದಂತಿರುವ ಉತ್ತಮರಾದ ಬಿತ್ತರಿಯಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುವರಿದು, ಇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಬಳಕುತ್ತ, ಕಳವಳಿಸಿ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ, ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ತೆರಳ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಆ ತರುಣಿಯು ಕರತರುವೆನೆಂದು ಪತಿಯಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ತೆರಳ ಪೋಗಿ ಐದು ದಿನವಾಯಿತು, ಈವರಿವಿಗೂ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಾರದೆ ಪತಿಯ ಸಮಾಚಾರವೇ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವದರಿಂದ ಏನಾಯಿತೋ? ತಿಳಿಯುಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲ ಭಸಾದರೂ ಶತ್ರುಗಳ ಬಾಧೆ ಇಲ್ಲದೇ ಫೇಮದಿಂ ಬರುವನೋ? ಬಾರನೋ? ಎಂದು ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಲಿರುವ ಮಂಜುಷೆಯು ನೋಡಿ ಮನನೊಂದು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ಇಂತಪ್ಪ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಿರುವಾಗ ಇವಳ ವುತ್ರಿಯಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ನಿಂತಿರುವಳೋ? ನಾನು ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡಿದ ಈ ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಮಂಜುಷೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ರೂಪವತಿಯಾದ ಸತಿಯುಂ ಕಾಣೆನೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ, ಆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಯಾವವನು ಅವಹರಿಸಿರುವನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆನ್ನೆ ಇರುವ ಬಳಿಯಾದರೂ ಗೊತ್ತಾದರೇ ಇಲ್ಲಿ ವರಿಯಂತರವೂ ಸಂಚಾರವಗೈದುದೆಲ್ಲ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವದು. ಬಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಸಾವಕಾಶದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೊದಲು ಆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ? ನೋಡಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜಂಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಗೈದು, ಅವಳಂ ಅವಹರಿಸಿದ ದುರಾತ್ಮನಂ ಸಂಹಾರವಗೈಸಿ, ಆ ಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜಂಗೆ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಗೈಸಿ, ಅವರಿರ್ವರೂ ಸುಖದಿಂದಿರುವದಂ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತೆರಳ, ಶಾಕದ್ವೀ

ಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಪ್ತಖಂಡಗಳಂ ಅರಸಿ ನೋಡುತ್ತ, ಆ ಸರಸಿಯಂ ಕಾಣದೆ
 ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು ಬರುಬರುತ ಮೂರದೋಳ್ ನಿಲಕ್ಷಣಮಾವ ಬಂದು
 ಬೆಳಕಂ ಕಂಡು. ಇದೇನು ಅಚ್ಚರಿ ಎನುತ ಬಹು ವೇಗಮಿ ಬಂದರೂ
 ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯು ಸಮಯವಾಗುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಯಕ್ಷನು ಚಿತ್ರವರ್ತಿ
 ಎಂಬ ನಗರಿಯಂ ಕುರಿತು ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲೂ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
 ಯೂ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆ ಬೆಳಕು ತುಂಬಿರುವದಂ ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿ
 ಲ್ಲಿ ಅರನುತ ನಿಚಿತ್ರಮಾವ ಪರಿಮಳದೊಡಗೂಡಿ ಸುಚರಿಸುತ ಮಂದ
 ಮಾರುತನು ಅಕಾಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಮಳ ಭರಿತಮಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಂ
 ತಿಳಿದು, ಇದೇನೋ? ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವಿರುವದಾಗಿ ತೋರುತಲಿಛ
 ಎಂದು ಸದ್ವು ಮಾಡದೆ ಎದ್ದು ಬಂಜು ಪಾರಿಜಾತಪೃಕ್ಷವಿರುವ ಉಪವನ
 ವಂ ನೋಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನುಚರಿಸುತ, ಆ ಪಾರಿಜಾತ ಪೃಕ್ಷದ
 ಮನೋಹರವಾದ ಪರಿಮಳದಿಂ ಜೆರದು ಬೀಸುವ ಘಾಳನು ಮೃ
 ಸೋಂಕಲು, ಇದೇನೋ? ಬಂದು ಪರಿಯಾಗಿ ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ
 ಆನಂದಮುಂಟಾಗಿ ಹಾಯಿಗೊಂಡು, ಸ್ವರ್ಗ ವೊದಲಾದ ಲೋಕಂಗಳ
 ಲಲ್ಲಿ ಅನೇಕರತ ವಾಸನಂ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ವೊದಲಾದ ದೇವತೆ
 ಗಳಿಗೂ ದುರ್ದೈವವಾದ ಈ ಪರಿಯಾದ ಸುಖವು ದೊರಕುವದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ, ಈ ಪಾರಿಜಾತ ಪೃಕ್ಷದ ಮಣಿಮಯವಾದ ಜಗತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಣೆಯು ಕಾಣೆನೆಂದು ಇದು ಪಾರಿ
 ಜಾತ ತರುವೇ ಸರಿ ಎನುತ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಈ ಪುರದಲ್ಲಿ ಯಾವ
 ವನೋ? ಒಬ್ಬ ಜಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯನಾದ ರಾಕ್ಷಸನು ಇರುವದಾಗಿ
 ತೋರುತಲಿಛ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಪೃಕ್ಷದ ಬದಿಯೋಳ್ ಆನೇಕ ದೇವಸಮೂ
 ಹಂಗಳು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಂಗಳು, ಆನೇಕ ಸಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನ
 ವರತ ವಾಸನಂ ಮಾಡುತ ಸುಖದಿಂವಿರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ
 ಪುರವು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶನಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಂತೆ
 ಬಹು ಬಲವಂತನಾದ, ಪರಮದಾರುಣನಾದ ದಾನವನಿರುವದು ನಿಶ್ಚಯ
 ವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವ್ಯುಲೋಕ್ ನಾನು ರಾಯನೆ ಆಜ್ಞೆಯಾದಂತೆ ಮೊ
 ಡಲು ಕುರಿತು ಬಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ಕೈ ಕೂಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವದು.

ನಾನು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ರಮ್ಯಕವರ್ಪತದ ಉಪರಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ
ಕಾಂತಿಮುತೀ ಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು, ಮಂಡಾರಮಾಲೆ
ಯಂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇ
ನ್ನೊ ಕೈ ಗೂಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಇಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನೆಂತಿರು
ವನೊ? ಇವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವದೋ? ಇವನಿರುವ ಬಳಿಯ
ಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಂ ಕಾಣೆ, ಇವನ ಭಯದಿಂದಲೇ ಯಾರು ಬರಲಾರ
ರೆಂಬದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ—ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷವೋದನ
ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಈ ಶಾಕದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಲೋಕಾತಿಕಯ
ಮಾದ ವಸುಗಳಂ, ಜೀಕು ಜೀಕಾದಂತೆ ಕೊಡುವ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷ
ವಂ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕ್ರೀಡಾರ್ಥವಾದ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ
ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮಿಗಿಲಾದವರು ಸುಮ್ಮನೇ ಇರುವರೇ, ಅದರಿಂದ
ಇವನಿಂತಲೂ ಸಮರ್ಥನು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇರುವನಾಗಿ ತೋ
ರುವದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯಂ ಈ
ದುರಾತ್ಮನೇ ಅಪಹರಿಸಿರುವನಾಗಿಯು ಕಾಣುತ್ತಲಿಥೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸು
ತಲಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವರ್ಪತಾರೋಹಣವಗೈ
ಯುತ್ತಿರಲೂ, ಯಕ್ಷನು ಸುಮ್ಮನೆ ಮೈ ಮರನಿರಬಾರವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂ
ಡ ತೆರಳಿ, ಪರಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಷರಗೆ ಅಗೋಚರಮಾದ ರೂಪವಂ
ಧರಿಸಿ, ಆ ಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ರಹಸ್ಯಮಾದ ಸ್ಥಳಂಗಳಂ ಹುಡುಕಿ
ನೋಡಿ, ಒಂದೆಡೆಯೊಳುಂ ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯಂ ಕಾಣದೆ ಬರುವಷ್ಟ
ರೋಳ್ ಒಂದು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೀನವಾದ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ, ಆ ಮಂ
ದಿರಮ ಪೊಕ್ಕು ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ನಾಗಪಾಶದಿಂ ಬಿಗಿತಿರುವ ಗಂಧರಾಸ್ವ
ಧಿವತಿಯಾದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನಂ ಕಂಡು, ಇವನಿಗೂ ಈ ಪಾಡಾಯಿತೆ? ಎದ್ದ
ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಪಾಶವಂ ಪರಿಹರಿಸುವೆನೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿ, ಕೈಲಾ
ಗದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾನವನ್ನುಳುಹಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪೋಗುವದು ಸ
ಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲದೆ ಇಂಥಾ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸು
ವದು ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲಿ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇವನ ನೆರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಈ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಗೈದ್ದು,

ಮಂಧಾರಮಾಲೆಯುಂ ಅರಸು ಕರತಂದು ಕೈವಿಡಿದು ಈ ಪಾರಿಸಾತ
 ತರುವಂಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ತೆರಳುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ
 ಟು ಬರುತೆ ಪುರವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾರಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಗ
 ಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣುತೆ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ, ಆ ಪುರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮಣಮಯಮಾ
 ದ ಭೂಮಿ ದೇವಿಯು ಕಿರೀಟವೂ? ಎಂಬಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೌ
 ಭವಸೈದಿ ನೋಡುತ್ತರಲು; ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ನೂರ್ಯನೆ
 ಭವದಿಂದ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆ
 ಯೂ, ಅಂಜನವರ್ಷತವೇ ಬಂದು ಈ ಆಕಾರದಿಂದಿರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆ
 ಯೂ, ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಮೃತರಾದ ಧಾನವರ ನಮುಡಾಯದ ಮೈ
 ಬಣ್ಣವೆಲ್ಲವೂ ರೂಪುಗೊಂಡಂತೆಯೂ, ಧಾನವರಿಂದ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಲಿ
 ರುವ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಹೃದಯದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಶೋಕಾಗ್ನಿ
 ಯಿಂದಂಟಾದ ಧೂಮವೇ ಆಕಾರವಾಗೊಂಡು ಇರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆ
 ಯೂ, ಮತ್ತೂ ಈ ಶಾಕದ್ವೀಪದ ತಮೋ ಗುಣವೆಲ್ಲವೂ ಈ ಕಲ್ಪಪೃ
 ಕ್ಷದ ಕಾಂತಿ ಎಂಬ ನೂರ್ಯನಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಪೋಗುವ
 ದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೇ ಈ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಇರುವದೋ? ಎಂಬಂ
 ತೆಯೂ, ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ಭೂಮಂಡಲದ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ರೂಪುಗೊಂಡು
 ಇರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಅಂಜನ ವರ್ಷತದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರುವ ಕಾಡು
 ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ತೋರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುವರನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ
 ಸುಡುವ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ಶಾಕ್ಷನನಂ ಕಂಡು, ಈ ದುರಾತ್ಮನು ಈ
 ನುಕುಮಾರಾಂಗನಾದ ಸಮ್ರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದ ಸಂಹೃತನಾಗುವನಾಗಿ
 ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಬಲಶಾಠಿಯಾಗಿರುವನು, ಇವನಂ ಜೈಸುವ
 ವರಿ ಎಂತೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರಾಗಲೀ ಮುಂದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಾ,
 ಎಂತಾದರೂ ನಮ್ಮ ಶಾಜಕುಮಾರನು ಇಂತು ಹುಷ್ಕರಾದ ಧಾನವರಂ
 ದಂಡಿಸುವ ವರಿಯಂ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವನು, ಇಲ್ಲದರೆ ಮುಂಧಾದ
 ರೂ ಉಪಾಯಂಗಳಂ ನೂತನವಾಗಿ ಪಾಠನಂಗಳನ್ನಾದರೂ ಸಂಪಾದ
 ನೆಯುಗೈದು ಸಂಹರಿಸುವನಲ್ಲದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವನಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,
 ಮಂಧಾರಮಾಲೆ ಇರುವ ಬಳಿಯೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನೆಲಮಾಳಿಗೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವನೋ? ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಂಜಲ್ಲವೆ ಇದರ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರದೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬರುತ್ತ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಿರುವದೋ? ಇದನೆಲ್ಲವೂ ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ, ವೇಗದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ, ತಾನು ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಆ ಲೋಕಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಸುಪ್ರಸ್ಯಾನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕವಾದ ಸಾಧನಂಗಳಿಂದ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ತೆರಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಾಗ್ಯಯಲೂ;

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನಮನಗುತ ಮಂದಾರವಾಲೆಯುಂ ಮನದೋಳ್ಳಿನೆಯುತ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಕೈ ನೇರಿದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ, ಸಂತೋಷಗೂಡಿ ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ಭಾಯಾಗುವುನೆಂಬ ತೇಜೆಯನ್ನೇರಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ವೊಪಲಾದ ಸಪ್ತಸ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರಗಳಂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ದಾಂಟಿ ಬರುತ, ಶಾಕದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪದೋಳ್ ನಿಂತು ಯಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಎಳ್ಳಿ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನೆ! ನೀನು ಮೊದಲು ಮೇಳದ ರಮ್ಯಕ ಪರ್ಮತವು ಎಲ್ಲಿರುವದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳೆಂದು ಸುಡಿಯಲಾ ಯಕ್ಷನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ಬರಬರುತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರದೋಳ್ ಕಾಣುವ ರಮ್ಯಕ ಪರ್ಮತವಂ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತೋರುತ್ತ ವೇಗದಿಂದ ಕಾಂತಿ ಮಾತೀ ಎಂಬ ನಗರವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ಉಪವನದಲ್ಲಿರುವ ಶೃಂಗಾರ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸುಮತಿಗಳೀರ್ವರಂ ಇಳಿಯಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲೂ, ರಾಜಕುಮಾರನು ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ, ಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಣಿನಯುವಾದ ತೂಗುಮಂಚವಂ ಕಂಡು ಮಚ್ಚೆ ಕವ್ವುರದ ರಾಸಿಯಂತೆ ಪರಿಮಳವಾಗಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಪಾಲ್ಗೊರೆಯಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಹಂಸತೂಲಿಕಾ ತೃಪ್ತವಂ ನೋಡಿ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿರುವಳೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ, ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಇದನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿ ಸಹಿಸುಕೂಡದು, ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೋ? ಎಂತಿಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರಿಗಿ, ಆ ಉಪವನವಂ ಬಿಟ್ಟು

ಬಿರುವದಕ್ಕೆ ಪುನಃಪರದೆ ಮುಂದೇನು ತೋರದೆ ಸುಮತಿಯ ಕರವಂ
 ಪಿಡಿದು ನಡೆಪುತ, ಯುಕ್ತವಂ ಕರವು ಚಿತ್ರವತೀ ಎಂಬ ಸಗರವಂ ಈಗ
 ಲೇ ಬೈದವೇಕೆಂದು ನುಡಿದು, ಬಳಿಕ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಯುಕ್ತ
 ನನ್ನೇರಿ ಬಹುವೇಗದಿಂ ಬರುತ ದೊರದೋಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಿನ
 ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಸುಮಿಸನೆಯಿಂದ ಪ್ರೂರಿತವಾದ ಮಂದವಾರುತ
 ಸೆಂಬ ಮದ್ದನೆನು ಪಾರಿಜಾತವುಪ್ಪದ ಮಾನನೆ ಎಂಬ ಮದವೇರಿ
 ಮೈ ಮರದು ಪಾರಿಯೋಳ್ ಬಿರುವರೆಂ ಕಾಣದೆ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಓ
 ಲೈದಿ ಬರುತ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಬದಿಯುಬೈದಿ ಈ ಮಹಿಪಾಲಕನ
 ಲೀರ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಪಾರಿಜಾತವುಪ್ಪದ ಮಾನನೆಯಿಂದಂಟಾದ ಮದ
 ವಿದು ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿ, ಈ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಮುಪ್ಪ ನಾದ ಈ ದಾನವನ
 ಸಮಾಚಾರವಂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಿರುವದಂ ವೇಳಲೋ
 ಸುಗ ಬರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಂಪಾಗಿ ನೊಂಪು ನಿಾರಿ
 ಭೆನು ಭೆಕ್ಕಿಯಿಂ ಕೂಡಿ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಶೀತೋಪಚಾರವಗೈವ ಚಾರ
 ಸಂತೆ ದಣ್ಣನೆ ಬೀಸುತ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಶರೀರದ ಗಂಧವಂ ಅವಹರಿಸಿ
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ತೆರಳ ಸಂಚರಿಸುತ ನಿರಹಿ ಜನುಗಳೆಂಬ ಬಾಳೆಯ
 ಮರಂಗಳಂ ತಲೆವಾಗಿಸಿ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ ಸಂಚರಿಸುತ
 ಲಿರಲು; ಆ ಮಾನನೆಯಿಂದ ಆ ಮಹಾರಾಜನು ಆ ಮಹಾರವಾಳೆಯಂ
 ಮಾನದೋಳ್ಳೆ ನೆನೆನದು ಅವಳಂಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೋ? ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತ
 ನಾಡುವ ಸುಕೃತವಂ ಎಂದಿಗೆ ಪಡೆಯುವೆನೋ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮುಂ
 ದೆ ತೆರಳ ಬರುತ ಚಿತ್ರವತೀ ಸಗರದ ಮರೋ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಿಹಾರ
 ವನವು ಸೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ಒಂದು ಲತಾಗೃಹವಂ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ
 ಇಳಿದು ಯೋಚನೆಯಂಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿದ ಮರ್ಧರ್ಷ
 ವೊಡಲಾದ ದಾನವರಂತೆ ಈ ದಾನವನು ಸುಲಭವಿಂ ಸಂಹಾರವಂ
 ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂ ಇವನ ಸಾ
 ಮರ್ಥ್ಯವೆಂತಿರುವದೋ? ಇವನು ವರವಂ ಎಂತು ಪಡೆದಿರುವನೋ? ಅದೆ
 ಲ್ಲವಂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ವರಿಯು ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂ ಸ್ವಬಲ
 ವರಬಲವಂ ತಿಳಿದು ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು

ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮೂಢನಂತೆ ಕಾರ್ಯವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಅ
 ಹಂಕಾರದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆ ಫಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ದೀಪದೋಳ್ ಬೀಳುವ
 ವತ್ತೂಗವಂತಾಗುವವಲ್ಲದೇ ಕಾರ್ಯವು ಕೈ ಕೂಡಲಾರದು ಅದರಿಂ
 ಈ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೆಲ್ಲವಂ ಯಕ್ಷನ ಮು
 ಖದಿಂದ ತಿಳಿದಲ್ಲದೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇವನ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ
 ಸಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕರದು ನೀನು ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟವಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾರ್ಯ
 ಕ್ಕೆ ಉಪಾಯಾಂತರವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂ ನೀನು ಮಾಯೆಯಿಂ ರಾಕ್ಷಸರೂ
 ಪವಂ ತಾಳಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಸವಿಾಪವನ್ನೈದಿ ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ
 ತಿಳಿದು ಭಾರಿಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಕಳುಹಲು, ಬಳಿಕ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು
 ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾದಂತೆ ಮಾಯೆಯಿಂ ರಾಕ್ಷಸರೂಪವಂ ತಾಳಿ
 ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಸವಿಾಪವನ್ನೈದುವೆನೆಂದು ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಬಳಿಕ ಲೋ
 ಹಿತಾಕ್ಷನು ಧೂರದೋಳ್ ಪೇಗದಿಂ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸನಂ ಕಂಡು ಭಯ
 ವಿಲ್ಲದೆ ಸನ್ನ ಎದುರಾಗಿ ಶೂರನಂತೆ ಬರುವನಿವನ್ಯಾರ? ಇವನ ಸಾಹಸ
 ವಂ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಸವಿಾಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಗದಾಯುಧವಂ ಕಠ
 ದೋಳ್ ಪಿಡಿದು ಕೆಂಡಗಳಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ತಿರಿಗಿಸುತ್ತ, ಕೋಪ
 ಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಂಥು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಮಿಾರಿ ಬರುವ ಈ ಮ
 ರಾತ್ಮನಾದ ಧಾನವನಂ ನೋಡಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತ
 ಭಯಗೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುವನೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತ ಏನಾದರಾ
 ಗಲಿ ನುಡಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು ದೈರ್ಯದಿಂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದು
 ಎಲೈ ಧಾನವೇಂದ್ರನೆ! ನಿನೊಡನೆ ಕದನವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಬಂದ
 ವನಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಪೇಳಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವೆನ
 ಲ್ದೆ ಅಪಕಾರವಂ ಎಣಿಸುವವಕ್ಕೆ ಬಂಧವನಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲದಂ
 ಕೇಳಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಈಗ ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದೇನು? ನಿನ್ನ
 ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದಾಗತಕ್ಕ ಫಲಪೇನೆನಲು, ಅದು ಕೇಳಿ ಛಾಯಾಗು
 ಪ್ತನು ಎಲೈ ಧಾನವೇಂದ್ರನೆ! ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಅಧಿಕವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದಂತೆನೆ —
 ದ್ರಿಶ್ಯ, ದಿಶುಜ, ಧಾನವ, ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ಈ ನಾಲ್ಕು ಕುಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಈಗ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವ್ಯಾಪಾರದ ಬಲಿ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯಾಧಿಪರೈಲ್ಲರೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಇರುವುದಂ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಗೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತ್ಯವಂ ತಾವು ಮಾಡುವೆವು, ಭೂ ಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯವಂ ನೀನು ಮಾಡುವೆ, ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವರಮ ಕರುಣೆ ಉಂಟಾಗಿ, ಕೆಲವು ಗ್ರಹಸ್ಯಂಗಳೆಂ ಪೇಳಿ ತಿಳುಹಿ ಬರುವೆಂದು ನನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವರು ಎಂದು ವೇಳಲಾ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷ ಸಲ್ಲಿ ಸ್ವಪಕ್ಷನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಿ ಹೈವಿದಿದು ಕರತಂದು ತನ್ನ ಮಂ ದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲೈ ದಾಸನೇಂದ್ರ ದೂತನೆ! ನಾನು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮರೋಕ್ತಿಗಳೆಂ ಪೇಳಿಸೆನೆಂದು ಕೋಪಗೊಳವೇದ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಯದಿಂದ ದಾಸವಶ್ಯವ್ಯಾಪಾರದ ಬಲಿ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದವರು ಅ ನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಸಮಾನವಾದ ಮಾತುಗಳೆಂ ಉಪದೇಶ ವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಪೇಳಬೇಕೆಂದು, ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳೆಂ ದ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಮನ್ನಿನುತ್ತಿರಲೂ; ಆಗ ಈ ಕವಟದೂತನಾದ ಯ ಕ್ಷನು ಆ ದಾಸವಸಂ ಕುಗ್ರಹ ಎಲೈ ಕೂರಾಗ್ರೇನರನೆ! ಕೇಳು ನಮ್ಮ ಬಲಿ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ದಾಸವರು ಅಮರಾವತಿಯಂ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಕಾಲ ದೋಳ್ ಇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಲಡಗಿ ಫೋದುದರಿಂದ ಅವನ ಪಸ್ತುಗಳೆ ಲ್ಲವೂ ಕಂಡೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೆಯೋ ಸೇರಿ ಪೋದವು. ಅದೋಳ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ನಿನಗೆ ಸೇರಿರುವುದಂ ತಿಳಿದು ವರ ಮ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದ್ವರಲ್ಲಿಯೇ ದಾಸವ ಸಮೂ ಹಕ್ಕೆ ಬಹು ಭಯಂಕರವಾದ ಸಿಂಹ ಅದ್ರೂಪವಾದ ಸಮಾಚಾರವಂ ಕೇಳಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ವವಿವಾದವು ಕುರಿತು ನನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿ ದರು. ಅಂತಿರ್ವ ಸಮಾಚಾರವೇನೆಂದರೆ—ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೋಳ್ ಯಾ ವನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ದಾಸವ ಕುಲಕ್ಕೆ ದಾಮಾನಲನೆಂತೆ ವುಟ್ಟಿರುವನಂತೆ, ಅವನ ಕಾರ್ಯವಂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ವೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸ ಹಸ್ಯ ಭಣಾಮಂಡಲ ಮಂಡಿತನಾದ ಮಹಾಶೇಷನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಶಕ್ಯವ ಲ್ಲವಂತೆ, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಉಗ್ರಬಾಹು, ಮರ್ಧವ್ವ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ಶೂ

ರರಾದ ಬೈತ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಂ ಅವರುಗಳ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಸಂಹಾರವಗೈದು
ಮತ್ತೂ ಅವರುಗಳು ಬಹು ಸಾಹಸದಿಂ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಅಪೂರ್ವ
ವಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವಂ ಅವಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಗಿರುವನಂತೆ, ಆದ್ದರಿಂ
ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವು ದಾನವರ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಪೋಗಿ ಆ ಸರಾಧ
ಮನೆ ವಶವಾಗಬಹುದೇ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರೋಳ್ ಈ ಕಲ್ಪ
ವೃಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಆ ಸರಾಧಮನ ಸ್ವಾಧೀನವೆಲ್ಲಾಗುವ
ದೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಅವನಂ ಜೈಸುವದು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗುವದೋ? ಆಗಲಾರದೋ? ಅದಂ ತಿಳಿದು ಬಂದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ
ವೆಂತಾಗಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವೆವೂ ಎಂದು
ವೇಳಿ ಇದನೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಬರುವದೆಂದು ನೆನ್ನಂ ಕಳುಹಿಸಿರುವರೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಿ, ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಒಲಿ ಬಾಣ ಮೊದ
ಲಾದವರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಗೈದು ಈ ಕವಟರಾಕ್ಷಸನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪರಮ
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎಲೈ ಷಾನವದೂತನೆ! ನಮ್ಮ ಕುಲ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾದ ದೈ
ತ್ಯೇಂದ್ರರು ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರುವರೆ? ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತ್ಯವು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾಗಿ
ನಡೆಯುವದೆ? ಎಂದು ಅವರ ಲೋಗಕ್ಷೇಮಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿ
ಭೂಲೋಕದೊಳೆಯೋ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ
ಓರ್ವನೇ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕನಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟ
ದಯಯು, ಆ ಮಹಾ ಸುಮ್ರಾಜ್ಯಾನುಭವವಂ ಮಾಡುವ ಸಮಯ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದುದು ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಸುಕೃತವೇ
ಸರಿ, ಇದು ಪರಮಾತ್ಮ ಯವು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆಮೊದಲು ನೀನು ವೇಳಿ
ದಂತೆ ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಬಿಚ್ಚುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದು,
ಮತ್ತೂ ಹಿರಿಯರಾದವರು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳುವದು ಯು
ಕ್ತವೇ ಸರಿ ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ನನ್ನ ಸಾಹಸವಂ
ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದು, ಎಲೈ ದಾನವದೂತನೆ! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಂದ್ರ
ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಷರಾಜಯವಂ ಪೊಂದಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಮಂ
ದರವರ್ಯತವಂತಿರುವ ಹೇಮಕೂಟಾಚಲದ ಗುಹಾಂತರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಯಾ
ರೂ ಕಾಣದಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತವೂ

ಆಹಾರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಚತುರ್ಮುಖನಂ ಕುರಿತು ಉಗ್ರತಪವಂ ಮಾಡಿ
ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ, ದೇವದಾನವ ಮಾನವರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಪರಾಜಯ
ವಾಗದಂತೆ ವರವಂ ಪಡೆದು, ಇಂದ್ರನಂ ಜೈಸವೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ನಮ್ಮ ಕುಲ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ
ಈ ಬಲಿ ಬಾಣ ವೊಡಲಾದವರು ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತ
ಲಿರ್ವ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸಿ, ಅಮರಾವತಿ
ಯಂ ಆಕ್ರಮಿಸಿ, ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಂ ತಿಳಿದು,
ನಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನನ್ನ ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು ಮಾಡಿ
ದರು. ಆದ್ದರಿಂ ನಾನು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬರುತ ಹಾರಿವೋಳ್ ದೂರದಲ್ಲಿ
ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಕಂಡು, ಅದರ ಸಮೀಪವನ್ನೈದುವ
ಕಾಲದೋಳ್ ಕೆಲರು ದಾನವದೊತರು ಬಂದು ನನ್ನ ಬಾಹು ಬಲವಂ
ನೋಡಿ, ಈ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ಬರುತ ಬಹು ದಾನವ
ಸಮೂಹವಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡಹಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿ
ರುವದೆಂದು ವೇಳೆ ನನಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಲಾಗ ನನಗೆ ಆಗ್ರಹ
ಉಂಟಾಗಿ ವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಈ ವೃಕ್ಷವಂ ಈಗಲೇ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆ
ನೆಂದು ನನ್ನ ಸಾಹಸವೆಲ್ಲವಂ ವೆಚ್ಚಗೊಳಿಸಿದರೂ ಈ ಮರವು ನೆಲವಂ
ಕಚ್ಚಿ ಕಿತ್ತರೂಬಾರದೆ, ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಚಲಿಸದೆ, ವಜ್ರಪರ್ಯಂತೆ ಗಂ
ಭೀರವಾಗಿ ನಿಂದಿರಲು, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಗಳೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿ
ಈ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದಂ ಪಾತಾಳ ಲೋಕವಂ ಯೈದಿಸುವೆನೆಂದರೆ
ಸೌಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟು ಸೋಗುವೆನೆಂದರೆ ಮನ ಬಾರದೆ
ಇದರ ಪರಿಮಳವೆಂಬ ಸೌಗರದೋಳ್ ಮುಳಗಿ ತೇಲಾಡುತ, ಇಂಥಾ
ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ಸ್ವರ್ಗವಂ ಬಿಟ್ಟು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಈಗ
ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೈದಿರುವದು, ಮತ್ತೂ ದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ವಶವಾದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಬರುವದೆಂ
ದು ತಿಳಿದು, ಈ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಉಪಾಯದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನವಂಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು, ಇದರಿಂದಲೇ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಪಡೆಯುತ ಸುಖದಿಂದಿರ
ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಇದರೊಡನೆ ಕಣಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಜಯ ಉಂಟಾಗಲಾರದೆಂದೆ

ಣಿಸಿ, ಆ ಧಾನವರೆಲ್ಲರಂ ಬಂದಂತೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಇರುತ್ತಲಿದ್ದು ಇದರ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಸೇರಿದಂತೆ ಕಾಡಿರುತ್ತ, ಸಮ್ಮು ಮಾವನಾದ ಮಯಾಸುರನಂ ನೆನಮ, ಆ ಮಹಾ ಪುರುಷನಿಂದ ಈ ವಿಚಿತ್ರಮಾದ ಪಟ್ಟಣವಂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗೈಸಿ, ಈ ಪಾರಿಜಾತ ಪೃಕ್ಷವಿರುವ ವನವಂ ಸನ್ನ ಉದ್ಯಾನವನವಂ ವಾಡಿಕೊಂಡು, ಸುಖದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಶಾಕದ್ವೀಪದೊಳಿರುವ ಕೆಲರು ಮಹಾ ಕೂರರಾದವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಶೆಣಸಿ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾದರು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವೀಪವೆಲ್ಲವಂ ಒಂದೇ ಸಂವತ್ಸರದೋಳ್ ಜೈಸಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರುವೆನು. ಅನಂತರ ಒಂದಾನೊಂದು ವಿನದೋಳ್ ದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಕಡೆಯ ಒಬ್ಬ ಗೂಢಚಾರನು ಬಂದು ಇದನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ನಾನು ಅವನು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪೋಗದಂತೆ ಪಿಡಿದು ನಾಗಪಾಶದಿಂ ಬಿಗಿದು ನೆರೆಯ ಮನೆದೋಳ್ ಇರಿಸಿ ಇರುವೆನು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಈ ದ್ವೀಪದೋಳ್ ಸನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಘಾಳಿಯೂ ಕೂಡ ಸಂಚರಿಸಲಿರುತ್ತಾ. ಮತ್ತೂ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಭಯದಿಂದ ನನಗೆ ಎಂತು ಸಂತೋಷವಾಗುವದೋ? ಆ ಪರಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಿರಣಗಳೆ ಪ್ರಚುತವೂ ಮಾಡುವರೂ. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ, ಮಿಕ್ಕಾದವರ ಪಾಡೇನು? ಆದ್ದರಿಂ ಚಂಬುದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಓರ್ವ ಸರಾಧಮನ ಭಯವು ನನಗೆ ಎಂತು ಉಂಟಾಗುವದು, ನೀನೇ ತಿಳಿದು ನೋಡು, ಮೊಲದಿಂದ ಮೃಗರಾಜನಾದ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಎದಿಗಾದರೂ ಪರಾಜಯ ಉಂಟೆ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾಗ ಕಪಟವಾನವನಾದ ಯಕ್ಷನು ಈ ಪರಿಯಾದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಮಾತುಗಳೆ ನೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಮನದೋಳ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಲಯವಾನೆ ಸಮಾಸನಾದ ಬಹು ಕಾರ್ಯಕಾಲಿಯಾದ ಈ ಧಾನವಾಫಿನು, ಶಿರೀಷಕುಸುಮದಂತೆ ನುಕುಮಾರಾಂಗನಾದ ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದ ಎಂತು ಸಂಹೃತನಾಗುವನೋ? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ದರದೇವತಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪರಾಜಿತನಾಗಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗಾಂತರವು ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಬಳಿಕ ಆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಎರೈ ರಾಕ್ಷಸರಾಯನೆ! ಸಕಲ ಕೂರಜನ ಸಮೂಹಂಗಳಿಂದ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ

యూ శ్లాఘ్యమాదా నిన్న సాహసవం కేళిద మాత్రదిండలే ననగి
 ఇంతు సంతోషమాగువడు. నిన్న తామి తందగళు ఏను సుక్య
 తవం వాడిరువరే? నిన్నం జ్యోనలొనుగ ఇంపావి అన్యవిక్వా
 లకరు వేదలద మువ్వత్తు మూరు క్కొంటి దేవతగళొడగూడి
 ద సాక్షాన్నారాయణచే బందరూ అవనొ కూడ నిన్నం జ్యోనలార
 సేంద్ర స్థియవారి నాను తిళిరువెను. ఈ పరియగిరువల్లి జం
 బుద్వివదోళం ఎల్లియొ ఇరవ ఒప్పు నరావమన లక్ష్యవేళి
 మత్తూ నైను బయ వృణ్యకాలియగి జిరకాల సుఖనింద ఇరువ
 దక్కి యోగ్యసేందు కాటిజితవారి ఆనా మాతృగళన్నాది తా
 నూ కూడ బహళ సంతోషగేండంతే నెఱు. అమరలోకమం
 కురితు తేరళ స్థేగి బరువేసేందు జేళలాగ లోహితాక్షను అల్లిం
 ద వేగించేచ్చ తన్న టుహ్యనవసవం కురితు స్థేగి పారిజాత ప్ప
 క్షదోళిరువ ఆర్జ్యకరంగళాద కేలవు పుష్పంగళం తందు రత్న
 సరోజనాద యక్షస దస్తదోళిట్టు అవసం కురితు ఈ పుష్పగ
 లం, బలి బాణ మోదలద దానవోధిపతిగళి నాను ప్రణామవ
 గ్గిదు కృకాణిశేయగి ఒప్పిరువేసేందు వేళ పరిదరి టుపజా
 రోక్తిగళంద మన్నసి కళుకలా యక్షను అల్లింద యోరటు లో
 హితాక్షను నోడుమతే స్వల్ప దూర స్థేగి, బళక రాక్షస రూప
 ణం బిట్టు ఎదినంతే యక్షరూఢనగి సూక్ష్మాకారదిం సుగంధ
 రాజేంద్రన సమీపవన్మేది, ఎత్తి మహారాజకులరీమోదుణియే!
 ఈ రాక్షసను మనుష్యురింద జయినువదక్కి సుధ్యసల్లవేందు నుది
 దు, మత్తూ అల్లి నడద సమాభారవల్లవం తిళుకు, ఏనాదరూ నూ
 తనవారి ఒందు తంత్రవం వాడి ఇవనం క్కొల్లజీకల్లదే సుమ్మనే
 సాయువనల్లవేందు సూక్ష్మవారి సూజినలూ, అదం కేళి రాజేం
 ద్రను సుమతియం కురితు ఎత్తి షుంత్రియే! మోదలు సావీర్వరూ
 ఆలోచిసిద పరియగియే దానవాధిపనాద లోహితాక్షను అ
 త్యంత దుఃఖయనగిరువను, ఏను టుపాయవం వాడిదరే ఈ

ಹಾಸವನ್ನೇ ಅಪಾಯ ಬರುವದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ ಮಂತ್ರಿಯು ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾರೋಚನೆಯಾಗೈದು, ಬಳಿಕ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ರಾಜಕುಲತೀರ್ಥನೆ! ಕೇಳು ಈ ಕಾಲದೋಳ್ ಈ ರಾಕ್ಷಸನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭೇದೋಪಾಯವಂ ಮಾಡಿಬಲ್ಲದೆ ಪರಾಕ್ರಮವಿಂಪೂ, ಮಾಯೆಯಿಂದಲೂ, ಕೂಡ ಷ್ಟಿರುವೆನೆಂದರೆ ಈ ದುರಾತ್ಮನಾದ ಹಾಸವನು ದಕ್ಕುವ ನಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಾದ ಈ ಬಾಯಾಗುವ್ವನಿಗೆ ನೀಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ದ್ವೀಪದೋಳ್ ಸಂಶಯದ ದುರ್ಧರ್ಮನ ಸಹೋದರಿಯಾದ ಮೈರೋಚನೀ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ರೂಪವಂ ಕೈಗೊಳಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ದುರ್ಜಯನಾದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ಈ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೇರುವಂ ತೆ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಅವನಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ರಹಸ್ಯ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸಸ್ಯಗಳ ಕಾರ್ಯವಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಂಗಳು ಕೂಡ ಬೇಳಲ, ಅದು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅಹುದಹುದುಂದು ಆ ಮಾತುಗಳು ಮನದಂದು ಸುಮತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಇಂತಿರ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ತೆಲುವೆಯು, ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಆಲೋಚನೆಯು, ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ದೇವಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೂ ಕೂಡ ಇರಲಾರದೆಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಕುರದೋಳ್ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರತ್ನ ಹಾರದಿಂಪ ಸುಮತಿಯ ಕಂಠವಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಘಟ್ಟ ಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗ ನವಾಗೈಕೊಂಡು, ಬಳಿಕ ಯಕ್ಷನು ಕರದು ಅವನಂ ಕುರಿತು ಮುಂದೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವಂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಕಳುಹಲಾಗ, ಛಾಯಾಗುವ್ವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಜಿತ್ರವತೀ ಪುರದ ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಮಯವಾದ ಜಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಮೈರೋಚನಿಯ ಆಕಾರವಂ ತಾಳಿ ಘಟ್ಟ ಯಾಗಿ ರೋದನವಾಗೈಯುತ, ದುರ್ಧರ್ಮನ ಗುಣಾನುವಾದವಂ ಮಾಡುತ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಆಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಇದನೆಲ್ಲವಂ ಆಲಿಸಿ ಕೇಳಿ, ಘಾಳಿಯೂಕೂಡ ನನ್ನ

ಪುರುಷಂ ಪ್ರಸೇಶಿಸುವವಕ್ಕೆ ಭಯಗೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಇಂತು ಕೇವಲ
 ದೀನನಾದ ವ್ಯಸನ ಬಿಡುವವನಿಲ್ಲ. ನಿಮಿತ್ತವೇನೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು
 ಹಿಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಪ್ರವಾಸವನ್ನಿಡಿದ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
 ರೋದನವನ್ನಿಡಿದ ನೆತನಂ ನೋಡಿ, ಇವಳು ದೇವಕನ್ನೆಯೇ? ಗಂಧರ್ವ
 ತರಣಿಯೇ? ದಾನವಕಾಂತಿಯೇ? ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತ, ಅವಳ ರೂಪ
 ವಂ ನೋಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡು ಬದಿಯನ್ನಿಡಿದ ಅವಳಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ
 ಮೋಹನಾಂಗಿನಿ! ನೀನಾರಾ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನು?
 ಅಥವಾ ಬಂದರೂ ಪಟ್ಟಣವ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೊರೆಬಿಡುವ ವರಿ
 ಯೇನು? ಇದೆಲ್ಲವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವಳು, ಅದು ಕೇಳಿ ವೈರೋಚ
 ನನ ರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷನು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಮಕ್ಕಳಂ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಾ
 ರದೆ, ಮತ್ತೂ ಸಂತಿರವ ಅವನು ನೋಡದೆ ಕಾಲುಸಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು
 ಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ ಸುದ್ದಾನೆ ಇರಲಾಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಬಂತಿರ್ಪ ಕಮ
 ಲಾಕ್ಷ್ಮಿನಿಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ವಿಪಕ್ಷಣಳೆ! ನೀನಿಂತು ಕೋಪಿಸುವವಕ್ಕೆ ಕಾ
 ರಣವೇನು? ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಇರುವ ವರಿಯೇನು? ಅದೆ
 ಳ್ಲವು ತಿಳಿದವರೆ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವಂ ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಗ ಕವ
 ಟ ಪೈರೋಚನನು ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪಗೂಡಿ, ತಿರಿಗಿ
 ನೋಡಿ ನೀನಾರಾ? ನಿನ್ನಿಂದಲೇನಹುದು, ನೀನು ಬಂದಂತೆ ಪೋಗಬೇಕ
 ನಿದೆ ನನ್ನ ಕಪ್ಪೇಷ್ಟ ಗಳಂ ಕೇಳಿ ಫಲವೇನೆಂದು ನುಡಿದು, ಅಥವಾ ವೇ
 ಳುವನು ಕೇಳು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಿಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದರೂ ಇರುವ
 ಬಳಿಯಂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವವಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟು
 ಎನಲೂ, ಅದು ಕೇಳಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಇದೇನೇ? ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ
 ವಾದ ಕಾರ್ಯವಿರುವುದು. ಅದು ತಿಳಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ಮನೆ
 ದೋಳು ಬೋಚಿಸಿ ಎಲೈ ರಮಣಿಯೆ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ
 ನಿರುವ ಬಳಿಯಂ ತೋರಿ ಕೊಡುವೆನು ಹೇಳಿನಲೂ, ಆಗ ವೈರೋಚನನ
 ರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷನು ಶಾಲ್ಮಲಿವ್ವೀಪದೋಳು ಮರ್ಧವನೆಂಬೋರ್ವ ದಾ
 ನವಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿರ್ದನು, ಅವನಿಗೆ ನೋದರಿಯಾದ ವೈರೋಚನನ ಎಂಬ ಕ
 ನ್ನೆಯೆ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನಾಗು. ಮತ್ತೂ ಆ ಶಾಲ್ಮಲಿವ್ವೀಪಾಧಿಪ

ತಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ದುರ್ಧರವನು ಓರ್ವ ದುಸ್ಮೃತನಿಂದ ಸೇನಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ಸಂಹೃತನಾಗಲೂ, ಅದು ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲದೊಳಗೆ ಸರೋತ್ಪನ್ನನಾಗಿ ಶೂರನಾದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಸವಿಾ ಪವನೈವಿ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳಂ ಪೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವನೆನಲಾಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಈ ತರುಣಿಯು ಏನುಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿರುವಳೋ! ಇವಳಿಂದ ಹೋಮವಾಗುವನೋ? ಅಥವಾ ಕಷ್ಟವೇ ಪಾ ಪವಾಗುವದೋ? ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪೋಚಿಸಿ, ಆದರೂ ನಮ್ಮ ದಾ ಸನಕುಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇವಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳಂತಿಯಾದೆ ಕೇವಲ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಮತ್ತೂ ಅವಳು ಕುರಿ ತು ಎಲೈ ತರುಣಿಯೆ! ನಾನೇ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು, ನೀನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಯು ಮಾಡಬ್ಯಾಡವೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಅದು ಕೇಳಿ ಕಪಟ ವೈರೋಚನಿಯು ಗಳಗಳನೆ ಅಳುತ ಬೀಗದಿಂದಿದ್ದು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಪಾ ದಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಇಂತು ನನಗೆ ಮೋಸವಂ ಮಾಡುವುದುತಪೇ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಗಲೇ ನಮ್ಮಂಗಳಾದವು. ಪ ಟ್ಕಣವಂ ಕುರಿತು ನೆಟ್ಟಗೆ ಈಗಲೇ ತೆರಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೃ ತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿಸುವೆನೆಂದು ಪೇಳಲು, ಆಗ ಲೋಹಿ ತಾಕ್ಷನು ಆ ಸತಿಯೊಡಗೂಡಿ ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನೈವಿ, ಅವಳಂ ಕುರಿತು ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ಪೇಳೆನಲೂ, ಅದು ಕೇಳಿ ಕಪಟವೈ ರೋಚನಿಯು ಮೊದಲು ತಾನು ಪೇಳಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ದುರ್ಧರ ವನು ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪವೆಲ್ಲವಂ ಜೈಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ದುಷ್ಟ್ರವೇಶವಾದ ಒಂದುಪಟ ಣವಂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗೈಸಿ, ಸಖ್ಯಸ್ತ ದಾಸ ವರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರುವ ಸಮುದಯದೊಳಗೆ ಓರ್ವ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನೆಂಬ ಧೂಪಾಲಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರಂ ನಂ ಹರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ದುರ್ಧರವನಂ ಕೂಡ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪುರಾಜಿತನಂ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ರಾತರಾಗಿ, ನಾವೀರ್ವರೇಖುಳಿದ ನಂತರ, ಇವನೊಡನೆ ಶಿಣುವದ್ದು ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂ ದ ತೆರಳಿ, ನಾವೀರ್ವರೂ ಬಿಟ್ಟುವು ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ದುರ್ಧರವನು ನನ್ನೊ

ಡನೆ ಶಾಕದ್ವೀಪದೋಳ್ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ
 ಓರ್ವ ದಾನವೇಂದ್ರನಿರುವನು. ಅವನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಈ ದುಷ್ಟನಾದ
 ನರಾಧಮನ ಸಂಹಾರವಂ ಆತನಿಂದ ಗೈಸಿ, ಅನಂತರ ಸೋದರಿಯಾದ
 ನನ್ನಂ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿ, ಈರ್ವರೂ ಕೂಡ ಸಕಲ
 ಲೋಕಂಗಳಂ ಜೈಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವೆನೆಂದು ವೇಳುತ್ತ, ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ
 ದಾರಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನೆಂಬ ಆ ಭೂಪಾಲಕನು ಧನುವಂ ಪಿಡಿದು
 ನಮ್ಮ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ಯುದ್ಧ ದುರ್ಮದನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಬಗೆ
 ಬಗೆಯಾದ ಬಾಣಂಗಳಂ ತಡೆದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಲೂ, ಆ ಸಮಯ
 ದೋಳ್ ಮೃಣ್ಮನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಬಹಳ
 ದಿವಸ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದೆ ಮೃತಿಯಂ
 ಪೊಂದಿವನು. ಇದ್ದೆಲ್ಲವಂ ಕಂಡ ನಾನು ಶೋಕಾತುರಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ
 ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ನನ್ನಂ ಪಿಡಿಯ
 ಲೋಸುಗ ಬರುವನೆಂದರಿತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅವನು ಕಾಣದಂತೆ
 ನಿನ್ನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದುವೆನೆಂದು, ಬಹು ವೇಗದಿಂ ಬರುತ ಬಿಸಿಲು ತಾವ
 ವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಬಹು ದೂರ ನಡೆದ ಮಾರ್ಗಾಯಾನದಿಂದ, ವಾಮ
 ದೇವನೆಂಬೋರ್ವ ಋಷಿಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನೈದಿ ಬಳಲಿ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು,
 ಒಂದು ರಸಾಲ ವೃಕ್ಷದೋಳ್ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಕುಳಿತು ಶ್ರಮ
 ವಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ಋಷಿಯ ಶಿಷ್ಯರೀ
 ರ್ವರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿರುವದಂ ತಿಳಿಯದೆ ಓಡಿ ಬಂದು ವಾಮದೇವನಂ ಕು
 ರಿತು, ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ! ಸುಗಂಧರಾಜನೆಂಬೋರ್ವ ನರವತಿಯು
 ಶಾಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪವಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಸಪರಿವಾರನಾದ ದುರ್ಧರ್ಷನೆಂಬ
 ದುಷ್ಟ ದಾನವನಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿದನೆಂ
 ದು ವೇಳಲೂ ಮಹಾಮುನಿಯು ಎಲೈ ಮತೀನಿರಾದ ಶಿಷ್ಯರುಗಳರಾ!
 ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರನಿಂ ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರಿ,
 ಮುಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳಿಯದೆ ಇಂತು ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂತೋಷ
 ವಡುವದುಂಟೆ? ಮತ್ತೂ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಇಂತಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂ
 ತೋಷಗೊಂಡು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪೋಗಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಮಂದಿರವನ್ನೈದಿ ಸೌ

ಖವಲ್ಲಿರದೆ, ಶಾಕದ್ವೀಪವಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೊಡನೆ ಕದನವಂ ಮಾಡಿ, ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ತರುವೆನೆಂದು ಪ್ರೋಗಿ, ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲಾ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಕಾಲವಂ ಕಂಡನನಾ ದುದರಿಂದ ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡದೆ ಕಪಟದಿಂದ ಈ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಕರಗಳಿಂದ ಕೀಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿನಗೆ ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಿಸುವನು, ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಮೋಹವಂ ತಿಳಿಯದೆ ತನ್ನ ಕರಗಳಿಂದ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ಕೀಳುವೆನೆಂದು ಉದ್ರೋಗಿಸಿ, ಆ ಪೃಕ್ಷವಂ ಕೈಗಳಂ ಪಡಿಯಲಪ್ಪ ರೋಳು ಆ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವು ದೇವತಾ ಪೃಕ್ಷವಾದ್ದರಿಂ ಪಾತಾಳವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಬಂದುತೆ ತೋರಿ, ಈ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ರಸಾತಳಕ್ಕೆ ಕಡವಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೂಲವರ್ಯತದಂತೆ ಭಾರವಂ ವಹಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಬಳಿಕ ರಾಜಕುಮಾರನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳಲಾರದೆ ಭೂಮಿಯ ಕೂಲಾಗಿ ಪ್ರೋಗುವನು. ಈ ಪರಿಣಂ ತಿಳಿಯದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕಡೆನೊಂದು ಮರುಗುತ್ತ ನುಡಿಯುವ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಾನು ವೊಡಲು ದುಃಖವನು ವೇಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನ ಸಮಾಪವನೈವಿ, ಆ ಮರಾತ್ಮನಾದ ಸರಾಧಮಾನಂ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಂಹಾರವ ಗೈಸಿ, ಬಳಿಕ ನಿನೊಡಗೂಡಿ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವನು ಬರುವಷ್ಟರೋಳು ಈ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೂಲವಂ ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಬಂದೆನೆ ನಲೂ; ಅದು ಕೇಳಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಕಾಲವನಾಗಿ ಈ ವೋಸದ ಮಾತಿಗೆ ಮನನೋತು, ಎಲೈ ರಮಣಿಯೆ! ನೀನು ವೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜವೇ ಸರಿ. ನೀನು ಭಯಗೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರು ವಳಾಗು. ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಎಲ್ಲಿರುವನು. ಅವನಂ ತೋರಿದರೆ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ವೇಳಿದ ಉಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ, ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಧರ ಲಬ್ಧವಾದ ಮಹಾಯುಧದಿಂದಲಾದರೂ ಸಂಹರಿಸಿ, ನಿನ್ನಂ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವೆನನಲೂ; ಅದಂ ಕೇಳಿ ಕಪಟವೈರೋಚನಿಯು ಇವನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಸಾಧನವಿರುವದೆಂದು ಮನದೋಳು ಯೋಚಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಮ

ತೋಂದು ಪರಿಯಾದ ವಾತುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಲವು ಈ ಯೂತ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಸಂಚರಿಸುತ, ಅವನ ಮನವಿನ್ದಂತೆ ಮಾತುಗಳನಾಡತಲಿವು, ಬಳಿಕ ಎತ್ತಿ ವಾಸನೆಯನ್ನೇ ಪಾರಿವಾತ ಪೃಕ್ಷವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ನನ್ನಂ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುವದರಿಂದ ಅನು ತೋರಿಸಬೇಕೆನಲು, ಆಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಕವಚವೈರೋಚನನು ಕರವಂ ಪಿಡಿವು ಉದ್ಯಾನ ವನವಂ ಕುರಿತು ವೋಗುತಲಿರಲಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮಿದು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಂತೆ ಬೆಳಕು ಕಾಣಬರಲಾಗ ಕವಚವೈರೋಚನನು ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಂ ಕೇಳಲಾ ದಾನವನು ಇವು ವೋಸದ ಮಾತುಗಳೆಂದಿರುವದೆ, ಅವಳ ಮುಖ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗಿ, ಮಂದಿ ಬರುವ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನವನಿರುವದೆ, ಆ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಲಂ ತೆಗದು, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲ ನೋಕಿದಂತೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗಪಾಶದಿಂದ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ, ಮಹಾದೇವನ ವರಬದ್ಧನಾದ ಮಹಾ ಶೂಲಾಚಾರ್ಯನಂ ನೋಡೆಂದೂ ನೆಡಿವು, ಬಳಿಕ ಎತ್ತಿರಮಾಣೆ! ಇವರವ್ಯಭಾವವು ಪಲ್ಲವನು ಕೇಳು—ಈ ಶೂಲಾಯುಧವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಚಂದ್ರನಾಗಲೀ, ಚತುರ್ಮುಖನಾಗಲೀ, ದಿಕ್ಪತಿಗಳೂ ದೇವಾನುರಕ್ತೆ ಬಹು ಗೂಡಿ ಬರಲೀ, ತವುದೆ ಅವಶ್ಯಕಂ ನಿಮಿಷ ವಾತ್ರವೇಳ್ವ ದಹಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವಂ ಕುರಿತು ಬೈದುವದೆಂದು ನಡಿನುಲಾ ಕವಚವೈರೋಚನನ ರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷನು ಭಯಗೊಂಡು ಗತಗಡನೆ ನಡುಗಿ, ಇಂತಪ್ಪ ಸಾಹಸ ಉಳ್ಳ ಈ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಂ ನುಗಂಧ ಮಹಿಮಾಲಕನು ಎಂತು ನಂಹಾರವಗೈವನು. ಇವನು ಪರಾಜಿತನಾಗುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನುಕಟಗೊಳುತ, ಹಾಗೆ ಬಂದು ಉಪಾಯವಂ ಬಿತ್ತಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ವಾಸನೆಯನ್ನೇ ಈ ಮೂರು ಲೋಕದೋಳ್ ನಿನೊಡನೆ ಕಾಳಗದಂ ಕಾಯುವವಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಯಮನೂ ಶಕ್ತನಾಗಿ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ನೆರರ ಪಾಡೇನೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಆ ಸುನಂಧರಾಜನೆಂಬ ನೆರಾಧಮನು ಎತ್ತಿರುವನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಗೂ ಬರುವೆನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಎಂತಾವರೂ ಆ ಮಾನವಾಧಮನಂ

ಸಂಹಾರವಾಗ್ಯೆದ್ದದೆ ದಾಸನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಲವಾಗಲಿಯದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿರುವ ಪುರವನ್ನೆದಿ ಅವನ ಸಂಹಾರವಾಗ್ಯೆದು ಬರುವದೇ ಸಿನಗೆ ಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯಮಲ್ಲದೇ, ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುವದು ಸರ್ವಧಾ ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ವೈರೋಚನನಿ ರೂಪನಾದ ಯಕ್ಷನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಮಣಿಯೆ! ಈ ಕಲ್ಪ ತರುವು ಪರಿಪಾಲನೆಯಾಗ್ಯೆಯುತ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಾರದಂತೆ ಕಾಮಕೊಂಡು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದೇ ಹೊರ್ತು, ಆ ಪುರುಷನನ್ನು ರಸುತ ಪೋಗುವದು ನನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಆ ನರಾಧ ವಾಸಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಅವನಂ ನಾನಿರುವ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕರತರುವದೇವಲಾಗ, ಕವಟವೈರೋಚನಿಯು ಎಲೈ ದಾಸ ಪೇಶ್ವರನೆ! ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಾವಂತೆ ಸರ್ವಸಾಹಸವಂ ಮಾಡಿ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕರತರುವನು, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಈ ಮಹಾ ಶೂಲಾಯುಧವಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅವನು ಮಾನವನಾದರೂ ಬಹು ಮಾಯಾವಿಯಾದವನು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯವಂ ನೆನೆಯದೆ, ಆ ಮಹಾ ಶೂಲವಿರುವ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ, ಮತ್ತೂ ಮಹಾಸ್ತ್ರಗಳಂ, ಪರಿಪಾಲನಾದ ಆಯುಧಗಳಂ ಕೂಡ ಸನ್ನಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು. ನಾನು ವೇಗದಿಂದ ಪೋಗಿ ನೀನು ವೇಳದಂತೆ ಕಾರ್ಯವಂ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನು ಮೋಹಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಂ ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಲಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿಕೆಲವು ದೂರ ಪೋಗಿ, ಒಳಕೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ, ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಕಾಣದಂತೆ ಅವನ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸೋಡುತಲಿರಲಾಗ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಪರಿಭ್ರಮಿಸಿದ ಮಧ್ಯಮಾಂಸಾಹಾರಂಗಳಾಗ್ಯೆದು ಘಡವು ತಬ್ಬೇರಿ, ಮಹಾ ಶೂಲವಿರುವ ಮಂದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕು, ಆ ಶೂಲದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಾಗಿ ಮಲಗಿರಲಾಗ, ಗುಪ್ತನಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲವಂ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಭರವು ಆಪ್ತನಾದುದರಿಂದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜನು ಆಗುವವಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಮಯ

ವೆಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಸುಗಂಧಿಕಾವರಣಿಯೊಡನೆಗೂಡುವ ರಾಜೀಂದ್ರನಿಗೆ ಈ
 ಪೌತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಹೇಳಿ, ಅವನೊಬ್ಬರೂ ಆ ದೈತ್ಯನ ಪಂಚಿರವನ್ನೆದಿ
 ಸಿ, ಆ ಶೂಲಾಯುಧವಾರ ತೋರಿ, ಇನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾ ಮಾಡದೆ ಶೀಘ್ರ
 ವಾಗಿ ಶೂಲವಂ ಬಿಗಿದಿರುವ ಮಹಾನಾಗಪಾಶಂಗಳಂ ಈಗಲೇ ಕತ್ತರಿಸಿ
 ದರೆ, ಅದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೂ ಮಲಗಿರುವ ಮಹಾ ರಾಕ್ಷಸನು
 ಆ ಶೂಲವಿಂದಲೇ ಮೃತಿಯಂ ಹೊಂದುವನು, ಇಲ್ಲದಡೆ ಈ ದಾನವನ
 ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಸಾಕಸವು ನಡೆಯಲಾರದೆಂದು ನುಡಿಯಲೂ, ಆ ಸಮ
 ಯದೋಳ್ ಯಜ್ಞ ಸುಮತಿಗಳೇರ್ವರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೀಂದ್ರನು ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಶ್ರೀದೇವಿಯಂ ನೆನದು, ಅನೇಕಾಘವಾದ
 ರಾತ್ರಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ಆ ನಾಗಪಾಶಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿಲು, ಆ
 ಹೊದಲಿಯೇ ಆ ಮಹಾಶೂಲಾಯುಧವು ಒಂಠೇ ಕಾಲದೋಳ್ ಕೋ
 ಟ ಸಿಡಿಲು ಎರಗಿದಂತೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅವನ ಪ್ರಾಣ
 ವಾ ಕುಂಗಳೂ ಹೀಗಿ ಪಾತಾಳವಂ ಸ್ತೋಕ್ಕು, ಮತ್ತೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದನ್ನೈ
 ದಲಾಸ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ಕಟಾಕವೇ ಒಡವು ಪೋದುದೋ? ಎಂಬಂತೆಯು,
 ಕಲ್ಪಾಂತ ಕಾಲದೋಳ್ ಪೋಗುಗಳೆಲ್ಲ ಘೂಘುಘು ಘರ್ಜಿಸುವವೋ?
 ಎಂಬಂತೆಯು, ದಾನವರ ಭಾಕವೆಲ್ಲ ಪೋದುದರಿಂದ ಭೂಮಿದೇವಿಯು
 ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತ, ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನ ಕೀರ್ತಿ
 ಯಂ ಕೊಂಡಾಡುವಳೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಮತ್ತೂ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂ
 ದ್ರನ ವ್ರತಾವನೆಂಬ ದಾಮಾನಲನು ದಾನವರೆನ್ನುವ ಮಹಾರಣ್ಯವಂ
 ಸುಡುವ ನಮಯದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಚಟಚಟ ಶಬ್ದವೋ? ಎಂಬಂತೆ
 ಯು, ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳ ಭೇದವೆಲ್ಲವೂ ಪೋದುದೆಂದು ವಿಗಂಗಳೆ
 ಯರೆಲ್ಲ ಕೂಗಿ ವೇಳುವವೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರವ
 ಘೋರಾಟ್ಯಹಾಸವೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಸಪ್ತ ಸಾಗರಂಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ
 ಏಕಕಾಲದೋಳ್ ಭೋರಿಡುವವೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಮತ್ತೂ ದಾನವರ
 ಕುಲನಾಶವಾದುದು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಮಹಾ
 ಕೂಲತಚಲಂಗಳೆಂಬ ಫಿರಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾನವರ ಭಯಪೆಂಬ ಮದ್ದುಗಳಂ
 ತುಂಬಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನ ಪ್ರತಾಪವೆಂಬ ರಂಜಿಕವನ್ನು ಟ್ಟು ಪಾ

ರಿಸಿದ ಘೋಷಗಳೇ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಇಂತಲ್ಲದೇ ಆಕಾಶವೆಂಬ ತಳವಾ
ರನು ರಾಕ್ಷಸರ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಸುರಿಕ್ಷಿತವಾಗಿರೀ ಎಂದು ಮೇರು
ಮಂದರಂಗಳೆಂಬ ಮಹಾಭೇರಿಗಳಂ ರಭಸದಿಂ ಬಡಿಯುತ ಸಾರುವ ಧ್ವ
ನಿಯೇ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಶಾಕಿನೀ, ಡಾಕಿನೀ ಕಟ ಪ್ರಾತನಾದಿಗಣಂಗಳೆಲ್ಲ
ಕೂಡಿ, ಅಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ದಾನವರನ್ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಭೂತಗಣಂಗಳಂ ಔತನಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಬನ್ನಿರೆಂದು
ದೂರದಿಂ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವವೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಅದೊಂದು ಪರಿ ಅ
ದ್ಭುತವಾದ ಶಬ್ದ ಉಂಟಾಗಲಾಗ ಶಾಕದ್ವೀಪದೊಳಿರುವ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲ
ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು, ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಬರುವನೆಂದು ಗಡಗಡನೆ
ನಡುಗುತ್ತ, ಏನೂ ತೋರದೆ ಗುಂಡು ಕಲ್ಲುಗಳಂತೆ ಉರುಳುವರು ಕೆಲಂ
ಬರು, ಮರಗಳಂತೆ ನಿಂತವರು ಕೆಲಂಬರು, ಸಿಡಲು ಎರಗಿದಂತಾಗಿ
ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛಗೊಂಡು ಮುಗ್ಧರಿಸಿಬಿದ್ದವರು ಕೆಲಂಬರು, ತತ್ತ
ದಗೊಳುತ ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳುಗಳಂ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳೋಳ್
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಾಯಿಬಿಡುತ ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಸು
ತ್ತಲೂ ನೋಡುತ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೇ ಬಂದಂತೆ ತೋರಿ ಬಳಲಿ ಬಲತಪ್ಪಿ
ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಂಡು ಘಾಬರಿ ಬಡುತ ತಲೆ ತಿರಿಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವರು ಕೆ
ಲಂಬರು, ಕತ್ತಲೆಯೋಳ್ ಕಾಣುವ ಮನೆಗಳೇ ಪರ್ವತಂಗಳಂತೆ ತೋ
ರಿ ಅಗೋ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವನು ನೋಡಿರೀ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ
ಓಡಿ ಪೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಈ ಭಾರಿಗೆ ಬದುಕಿದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಸ್ಥಿ
ತಿವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವಂ ಸೇರುವಾ ಎಂದು ಓಡೋಡಿ ಬರುತ, ಕಲ್ಲುಗಳ
ಎಡವಿ ಬೀಳುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಮಡದಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಮನಬಂದಂತೆ
ಮಾಧನಾಟವನಾಡಿ ಶ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಮೈ ಮರದು ಮಣಿಮಯ ಪಂಚಗ
ಳೋಳ್ ಮಲಗಿ, ಮರಳ ಮಮತೆಯಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಬರುವ ಮೋಹದಿಂ
ತಬ್ಬಿರು, ಅಷ್ಟೋಳ್ ಈ ಅಬ್ಬರವಂ ಕೇಳಿದರೂ ರತಿಕೇಳಗಳಂ ಬಿ
ಡದೆ ಮಂಚದಿಂದಿಳಿಯದೆ, ತಮ್ಮಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಗಳಂತೆ ಹೊಳೆ
ಯಂತೆ, ಪಂಚ ಬಾಣನ ಪಟ್ಟ ದಾನೆಯಂತಿರುವ ತರುಣಿಯರು ಈ ಧ್ವನಿ
ಯು ಧೆಯದಿಂದ ತಾವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖವನನುಭವಿಸುತ, ಬಂದ

ದ್ದು ಬರಲೇ ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಾರದೆ ಘಟ್ಟ
ಯಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಂ ತಾಳಿ ಏಳದೇ ಇರುವ ಯೌವನಸ್ಥರು ಕೆಲಂಬರು,
ಇಂತೂ ಆ ಶಾಕಸ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ನಮಸ್ತು ಜನರೂ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಭಯ
ಗೊಂಡು, ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವ ನಮಯದೋಳ
ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಹಾದೇವನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ರಾಕ್ಷ
ಸನಿಗೆ ಲಬ್ಧಮಾದ ಮಹಾಶೂಲವಿಂದಲೇ ಆ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಸಂಹಾರ
ವಾದುದಂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚು ರಿಗೊಂಡು, ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂ
ತ್ರಿಯೇ! ಇಂತಿರುವ ಶೂಲವಂ ಪಿಡಿದು ಯುದ್ಧಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಈ ದಾನ
ವನು ಬಂದರೆ ನೋಡಿ ಜೀವಿಸುವರ್ಯಾರು? ಮತ್ತೂ ದೈವಬಲದಿಂದಲೂ,
ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೂ, ಯಕ್ಷನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ, ಈ
ದುಷ್ಪ್ರದಾನವನ ಸಂಹಾರವಾದದ್ದಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧನಗಳಿಂದ
ಸಂಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದು ಯಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಬಹಳವಾ
ಗಿ ಶ್ಲಾಘನೆಯಗೈದು, ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾವದೂ
ಇಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಪರ್ವತವಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ದಾನವನಂ ನೋಡಿ
ನೇನು ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಸಾಧನದಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಸಂಹಾ
ರವಾಯಿತು ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ ನುಡಿಯುತ್ತ, ಅವನ ಮಂದಿರವೆ
ಲ್ಲವಂ ಯಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದು, ಒಂದು ಕಡೆ
ಯೋಳ ನಾಗಪಾಶದಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ನರಳುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು
ಕಂಡುಪಾಶವಂ ತರಿದು ನೆರೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಶೀತೋಪಚಾರವಗೈಸಲಾ
ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಕಣ್ಣೆರಡು ಏಕ ಕಾಲದೋಳ ಉದ
ಯಿಸಿ ಬಂದ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸು
ಮತಿಗಳಂ ನೋಡಿ, ಬೇಗದಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂಬಅ
ವ್ಯರೋಳ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸುಮತಿಯು ಚಿತ್ರವರ್ಮನಂ ಕೈವಿಡಿದು
ಕರತಂದು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಬದಿಯೋಳ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತ
ವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹುವದೆನಲಾಗಿ ಆ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನ ಭಯ
ದಿಂದ ಒಂದೂ ತೋರದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು, ಸುತ್ತಲೂ ನೋ
ಡಿ ಘಾಬರಿ ಬಿಡುವವಂ ಕಂಡು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಸುನಗುತ್ತ ಸುಮತಿ

ಯು ನೋಡಿ ಸಂಜ್ಞಿಸುಂ ಮಾಡಲಾ ಸುಮತಿಯು ಎತ್ತಿ ಚಿತ್ರವನು
 ನೆ! ಇನ್ನು ನೀನು ಭಯಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮೈರಿನಾಸ
 ಲೋಹಿತಾಕ್ಷಸೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಿಂದ ಸುಹೃ
 ತನಾದನು. ನೀನು ಭಯವು ಬಿಟ್ಟು, ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗುತ್ತಿರು
 ಡು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವು ಬಿ
 ನ್ನವಿಸುವುದೆನಲಾಗ ಚಿತ್ರವನು ಪಂಚ ಪಾಣಂಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ
 ಬಂದಂತೆಯು, ದರಿವನಿಗೆ ನೆಮಕಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆಯು, ಕುರುಡನಿಗೆ
 ಕಣ್ಣು ಬಂದಂತೆಯು ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದ ಪಾರವು
 ಕಾಣದೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಕೈಗಳು ಮುಗಿದು ಎತ್ತಿ ಮಹಾ ಮಹಿಮನಾದ
 ಮಹೇಶ್ವರನೇ! ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವು, ಸೌಂದರ್ಯವು, ಕೌಶಲ್ಯವು,
 ಸೌಖ್ಯವು, ಮಹಿಮೆಯು ಕಾರುಣ್ಯವು, ಸೌರಭ್ಯವು, ಗಾಂಭೀ
 ರ್ಯವು, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆ ಬಲ, ಉಚಿತಸ್ಥತ್ಯವು, ಉದಾರತ್ವವು, ಸಹಾ
 ವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಫಣಂಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾರಾಜನೊ ಕೂಡ ಸಮ
 ರ್ಥನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ಎಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಕಲ ವ್ಯಾಕರಣ
 ಮಂಡಿತನಾದ ಸೂರ್ಯನೂ ಕೂಡ ಶಕ್ತನಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಅವಯವ ಸೌಂದ
 ರ್ಯವು ನೋಡಲೋಸುಗ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಾದ ಇಂದ್ರನು ಮತ್ತೂ ಸಾವಿ
 ರ ನೇತ್ರಂಗಳೂ ಅವೇಕ್ಷಿಸುವನು. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ನಾನೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ
 ನು, ನೀನು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ವ್ಯಾಜೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯವಕಾರವು ಮಾಡ
 ಲೋಸುಗ ಎದ್ದು ಸಹಸ್ರ ಜನ್ಮಗಳಂ ಎತ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯವಕಾರವು ಮಾಡಿದ
 ರೂ ತೀರಲಾರದು, ಈ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷಸೆಂಬ ದಾಸವನು ಇಂದ್ರ ಮೊದ
 ಅದೆ ಅವ ದಿಕ್ಕಾಲಕರಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೂ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ಡೇವಾಸುರ
 ರಿಂದಲೂ ಜೈಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲ, ಆದರೂ ವಿಲಾಸದಿಂದಲೇ ಇವನ
 ಸಂಹಾರವು ಮಾಡಿ ಭೂ ಭಾರವಂ ಪರಿಹರಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವನನು
 ನೀನಿಗೆ ಲೋಕಂಗಳೊಳಗೆ ಅಶಕ್ಯಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸು
 ಡಿದು, ಮತ್ತೂ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹಿಕೊಂಬಿನಿ ಮಂಚೆ ಮಗ
 ಳಂ ನೆನೆಪುತಲಿರಲಾಗ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಂದನೂ ತಿಳಿಯದವ
 ನಂತೆ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಇಂತು ವ್ಯಸನ ಪಡುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನೆಂದು,

ಪ್ರಶ್ನೆಯುಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಾದ ನಾವ ಧರಣೀ ವಲ್ಲಭನೆ! ಈ ದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ರವ್ಯಕನೆಂಬ ಒಂದ, ಕಾಲಾಚಲವಿರುವದು, ಅದರ ಉಪರಿಭಾಗದೊಳಗೆ ಕಾಂತಿಮತೀ ಎಂಬ ಸಗರವಿರುವದು, ಅದರೊಳಗೆ ಗಂಧರವ್ಯಧಿಪತ್ಯವ ಗೈಯುತ ಸಮಸ್ತ ಬಂಧುಗಳೊಡಗೂಡಿ ನಾನು ಸುಖದಿಂದಿರುವ ಕಾಲ ದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ಒಬ್ಬರೂ ಆರಿನು ದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಪೋದುದರಿಂದ, ಅತ್ಯಂತ ದುರಂತರವಾದ ಚಿಂತೆಯು ಪಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮಂಜೂಷೆಯು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪಾಣಿಸ್ತ್ರೀಯೆ! ನೀನು ಇಂತು ವ್ಯಸನಪಡಲ್ಯಾಕೆ? ಪ್ರೇಮ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಪೋಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ದಿನ ಮೂರ ರಲ್ಲಿ ಕರತರುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿ, ನನಗಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ನೋಡುತ್ತ, ಲೋಹಿತಾಕ್ಷರೆಂಬ ಈ ದಾನವನ ಪುರವಂ ಕುರಿತು ಬರಲಾಗ, ಈ ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನ ಮಹಾ ಪಾಶಂಗಳಿಂ ಬಿಗಿದು ನೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು ಅತ್ತಲಾ ನನ್ನ ಪುರದೊಳಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾದ ಮಂಜೂಷೆ ಮೊದಲಾದವರ ಕಾಡೇನಾಯಿತೇ? ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯೊ ಳಾಚಿಂತೆಯು ಶರೀರವಂ ಡಹಿಸುತ್ತಿರುವದು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಯೊಳಗೆ ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ಯಾರ ಪಶವವಳೋ? ಎಂಬ ಅಲೋ ಚನೆಯು ನನ್ನ ಕಾಯವಂ ಕಂದಿಸುವದು, ಇದನೆಲ್ಲದಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ನಿ ವಾರ್ಥವ ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಾದ ನೀನು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯೇಕೆಂದು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಗ ಪ್ರಣಾಮವಾಗೈಯಲಾಗ, ನುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆ ವಾಗತಂ ಕೇಳಿ ದಯೆಯಿಂದ ಅವನಂ ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದ ಮಂದಾ ರವಾಲೆಯು ಮೂರು ತೋಕದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಂದು ಕೊಡುವೆನು. ಅವಳ ಯೋಚನೆಯು ಮಾಥೆಬಾಬ್ಬಡವೆಂದು ನುಡಿದು, ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೇ ಸಾದರೂ ಅವಹರಿಳಿ ರಸಸ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವನೋ? ನೋಡಿರೆಂದು ಯಕ್ಷ ಸುಷುತಿ, ಚಿತ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲೂ, ಬಳಿಕ ಯಕ್ಷ ಸುಮತಿ, ಚಿತ್ರವರ್ಮರು ರಾಯನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಂದಾರವಾಲೆಯಂ ಹುಡುಕಲೋಸುಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ಮಂದಿರಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ಹುಡಿ

ಕೆ ಅವಳಂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೇ, ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ವಿ
ಜ್ಞಾನವನುಗೈಯಲೂ; ಅದಂ ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು
ಯಕ್ಷ ಚಿತ್ರವರ್ಮಾರೀವರಂ ಕರವು ನೀವು ಮೊವಲು ಕಾಂತಿಮತೀ
ಪುರವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಂಜೂಷಿ ವೆದಲಾದವರಂ ಸಂತೈಸಿ, ಮಂದಾನ
ಮಾಲಿನುಂ ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ ಅರಸಿ ನೋಡಿ ಬಾಳುಗ ಬರುವದೆಂದು ಆಜ್ಞೆ
ಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ, ಬಳಿಕ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಿ
ರುವ ಉಪವಸವಂ ಪೊಕ್ಕು, ಗಗನ ವಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯುವ ಪೂರ್ಣ
ಚಂದ್ರಸಂತೆಯು, ದೇವನಮೂಹದೋಳ್ ಶೋಭಿಸುವ ಪರಶಿವನೆಂತೆ
ಯು, ಪರಿವಾರದೊಡಗೂಡಿ ಬರುವ ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆಯು, ಉಪ ಪ
ರವತಗಳಿಂದ ಬಪ್ಪಿದ ಹಿಮವಂತನಂತೆಯೂ, ಶೋಭಿಸುವ ಪಾರಿಜಾತ
ತರುವಂ ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂ ಸುಮತಿಯುಂ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ,
ಮೆಲ್ಲನೆ ಲರುತ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ವಾಣಿಮಯಮಾದ
ಜಗತಿಯುಂ ಕಂಡು, ಬಳಿಕ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ
ಸಮುದ್ರದ ಪಾರವಂ ಕಾಣದೆ, ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರವಾಗೈದು ಈ
ರವರೂ ಆ ಮಣಿಮಯ ಜಗತಿಯೋಳ್ ಸುಖದಿಂ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ರಂಬಲ್ಲಿಗೆ,

ಗದ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಖಂಡವರಲು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ
ಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಲಲಚಂಡಮುಂ
ಡ ಖಂಡನೆ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ
ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ನೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕವ
ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧೌರೇಯಘಟಿಕಾ
ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನೆ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನವನಿತಾ
ತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾಕ್ಷಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪು
ತ್ರ ನರಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹಶೂರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡ
ಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದ ಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಶಾಕದ್ವೀ
ಪವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ಕಂಡ

ನೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತ ಮೊದಲಾದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ
ಆಶ್ವಾಸನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳೆಮಹಾ

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಆಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ನಾ ಲ್ಪ ನೇ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪತ್ರಾ ರಂ ಭಿತಿ .

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯಿನವಃ.

ಅನೆಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ
ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ, ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಿನ ಕೆಳಗಣ ಮಣಿಮಯ ಜಗತಿ
ಯೋಳ್ ಕುಳಿತು, ಆ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅದೊಂದು ಪರಿ
ಯಾದ ಹರ್ಷ ಉಂಟಾಗಿ, ಆ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಿಮ
ಳಂಗಳಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಆಘ್ರಾಣವಗೈಯುತ್ತ, ಪರಿಪರಿಮಾಗಿ ಅದರ
ಪ್ರಭಾವವಂ ಪ್ರೊಗಳುತ್ತ, ಈಗ ಭೂಮಿಗೆ ಗಂಧವತೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಂ
ಟಾದುದು ಸಾರ್ಥಕಮಾಯಿತೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿ
ರಲು; ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ದೇವತಾತ್ಮಕವಾದುದ
ರಿಂದ ತನ್ನ ನೆಲಖೋಳ್ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು
ದೇವೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿದಂತೆ ಹರ್ಷಯುಕ್ತಮಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪ
ಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಅಧಿಕವಾದ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಬೆರದಿರುವ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾ
ಜೇಂದ್ರನ ಶರೀರವಂ ನೋಡಿ, ಇವನು ಮಾನವನಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ
ಆಲೋಚನೆಯಗೈದು, ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ನೆಡದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ, ಮಹಾರಾ
ಜನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೂಡೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಈ ಮಹಾ

ಮತ್ತೂ ಪೌಠಿಜಾತ ತರುವಂ ನೋಡಿ ನಶಿಯುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್
 ವಸಂತೋದಯವಾದುದು, ಅದೆಂತೆಂದರೆ—ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಯುವರಾಜ
 ನಾದ ವಸಂತನಂ ಕರದು ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಎನುವ ಗಂಧರ್ವ ಸುಂದರಿ
 ಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ವನವಿಹಾರವಂ ಮಾಡುವನಾದ ಕಾ
 ರಣ ಅವನ ಮನೋನುಗುಣ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಫಲಪ್ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ
 ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಹತ್ತು, ಇಪ್ಪತ್ತು, ಮುಪ್ಪತ್ತು ದಿನದವರಿಗೂ,
 ಆ ಮಹಾರಾಜನ ಸನಿವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿದುರ್ಗ, ಬಳಕ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬರುವ
 ವದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನೆಲ್ಲವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲಾ
 ವಸಂತನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಅರಸಿ, ನೋಡಿಕಾಣದೆ ಕಳ
 ವಳಗೊಂಡಿರಲಾಗಿ, ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಯುವರಾಜನಾದ ವಸಂತನಿಗೆ ಸು
 ಗಂಧರಾಜನಿಂದಂಟಾದ ಅವಮಾನವಂ ನೋಡಿ, ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶರೀರ
 ವಂ ತೊರದು, ಸ್ವಾಕ್ಷೇಪರೂಪನಾಗಿ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ, ಯಾವನವನು
 ವ ಸಹನವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು, ತಾನಿರುವದಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಂ
 ಹುಡುಕುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತ, ಬಂದು ತನಗೆ
 ಶತ್ರುನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ನೋಡಿ, ಇವನ ಮನವಂ ಮನೆಯಂ ಮಾಡಿ
 ಕಾದಿರುತ್ತ, ಸಮಯವಂ ನೋಡಿ ಮೋಸವಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ಅಡಕಿ
 ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರಲು, ಇವನ ಸತಿಯಾದ ರತಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯಂ ಕಾಣದೆ
 ಕಳವಳಗೊಂಡು, ಪರವಶಳಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಬಳಕ ತನ್ನ ಪತಿಯ
 ಪುಂತ್ರಿಯಾದ ವಸಂತನಂ ಕರದು ನಿಮ್ಮರನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ? ಅರಸಿ
 ನೋಡಿ ಕರತರುವದೆಂದು ದೈನ್ಯದಿಂ ಪೇಳಲಾ ವಸಂತನು ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ
 ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಭೋಲೋಕವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವನಂಗಳಂ
 ಪ್ರೊಕ್ಕು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಹೇಮಂತ, ಶಿಶಿರ,
 ರೇಬ ದುಪ್ಪರಾದ ವಸಂತಾಲಕರ ಉರವಣಿಗೆ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡಿರುವ ವಸ
 ದೇವತೆಗಳಂ ಸಂತೈಸಲೋಸುಗ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು
 ಬರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಶಿಶಿರ ಮೊದಲಾದ ಋತುಗಳೆಂಬ ಕಿರಾತರಿಂ
 ದ ಭಯಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಅಡಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲವಂ
 ಕಳೆಯುತ್ತ, ಶಿಶಿರ ಋತುವು ಪ್ರೋಗಲೆಂದು ಮೌನವ್ರತವಂ ತಾಳ ತವವಂ

ಗೈವ ಕೋಕಿಲ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಮೌನಕ್ರೋಧವಾಪನೆಯು ಮಾಡಿಸ
 ಲೋಸುಗ ಬರುವ ಪುರೋಹಿತನೊ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಹೌವನನೆಂಬ
 ವನದೋಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿರಹಿಗಳೆಂಬ ವ್ಯುಗ ಸಮೂಹಂಗಳಂ
 ಬ್ಯಾಟಿಯಾಡಲೋಸುಗ ವನಸು ಮಾಡಿದ ಕಾಮಸು ಆ ವ್ಯುಗನಮೂ
 ಹಂಗಳು ಚಲಿಸಿ ಪ್ರೋಗದಂತೆ ಕಾದಿರುವದೆಂದು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕಳು
 ಹಿದ ಮಂತ್ರಿನೊ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಮಂದ ಮಾರುತನೆಂಬ ವಿತ್ರನೊಡ
 ಗೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್, ಬ್ಯಾಲ, ರಸಾಲ,
 ವಕುಳ, ತಿಲಕ, ಕುರವಕ, ಚಂಪಕ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಂಗಳು ಮಾಧ
 ವೀ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸಂತನು ಬರುವನೆಂದು ಪು
 ಟ್ಪಿದ ಅನುರಾಗ ಹೆಚ್ಚಿ ಮೇಲುಕ್ಕಿ ಬರುವವೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮಾ
 ರುತನೆಂಬ ವಿಟಪುರುಷನ ಶರೀರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ವನಪತ್ನಿ ಎಂಬ ಜಾರ
 ತರಣಿಯು ಶರೀರದೋಳಂಕುರಿಸಿದ ರೋಮಾಂಚಗಳೊಳಿ ಎಂಬಂತೆಯು,
 ವಿರಹಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾರನ
 ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಉದುರಿದ ಕಿಡಿಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಮತ್ತು ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರತಾಪದಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ವನವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕಿರುವ ಪತಿ
 ಗಳಂ ಅರಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಂತರಾಜರ ರಾಣಿಯರಂ ನೋಡಲೋಸುಗ
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿಯು ಬಹುರೂಪುಗೊಂಡು ವೃಕ್ಷಂ
 ಗಳನ್ನೇರಿ ನೋಡುವದೊ? ಎಂಬಂತೆಯು, ವನಪ್ರವೇಶವಗೈವ ವಸಂತ
 ನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನಂ ಕಂಡು ವನದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಕುರವಿಂದ ರತ್ನಂಗಳ
 ಳಿಂದ ನಿವಾಳಿಯಂ ತೆಗೆದು ಎರಚಿದರೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮನ್ಮಥನ
 ಬಾಣಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಕೊನೆಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ
 ಬರಮಾಣಿಯು ಪದ್ಮರಾಗ ರತ್ನಮಯವಾದ ಆಭರಣಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾ
 ರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವನಂಗಳೋಳ್ ಬಣಗಿ
 ಉದುರುತ್ತಿರುವ ಎಲೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವ ಮರಂಗಳಂ ನೋಡಿ ದಯೆ
 ಗೂಡಿದ ವಸಂತನೆಂಬ ಮಹಾ ಪುರುಷನು ನೀವು ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿರೆಂದು
 ಅಶೀರ್ವಾದವಗೈದು ತಳೆದಿರುವ ಕುಂಕುಮಾಕ್ಷತೆಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ,
 ತೋರುತ್ತಿರುವ ಚಿಗರುಗಳ ಸಾಲುಗಳು ವೃಕ್ಷಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂಜಿಯಂ

ಕೂಡೆ ಊರುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅಂಕುರಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತ ಕವಲೋಡಮು ಕಿರಿವಸಳುಗಳಾಗಿ ವನದೇವತೆಗಳ ಪಣೆಯೊಳಿರುವ ಕೆಂಪುರತ್ನಗಳ ತಿಲಕಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮಾರನಶರಣ ಅಲಗುಗಳೋ? ಎಂಬತೆಯೂ, ಲತೆಗಳೆಂಬ ನಾರಿಯರ ಪಣೆಯೊಳಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಬಟ್ಟೆ ನ ಕೆಂಪುರತ್ನದ ಲೋಲಕಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ತೋರುತ ಇಮ್ಮಡಿವಾಗಿ ಕೆಂಪೇರಿ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ವೃಕ್ಷಗಳೇ ಕಾಣದಂತೆ ವನೆಗಳೆಲ್ಲ ಚಿಗುರುಗಳ ಮಯವಾಗಿ ರಲು, ವಾರನು ದಿಗ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತೆರಳಿ ಬರುವನೆಂದರಿತು ವನದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಮಾಡಿಸಿರುವ ವದ್ವರಾಗರತ್ನಮಯಂಗಳಾದ ಪಟುಮಂದಿರುಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವಸಂತನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ವಿಚಾರಣೆಯೆಗೈವ ಚಿತ್ರದ ಚಾವಡಿಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಚಿಗುರುಗಳ ಕೆಂಪಾದ ಕಾಂತಿಯು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರಲೂ; ವಸಂತ ಮಹೀವಾಲಕನು ದಿಗುಂಗಳೆವರಿಗೆ ಉತುಗೆರೆಗಳಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಂಪು ಚಂದ್ರಕಳೆಯದು ಕೂಲಂಗಳೊ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಆರುಣೋದಯವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಕೆಂಪಾದಕಾಂತಿಯು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅರುಣೋದಯ ಸಮಯದೋಳ್ ಇದೇನದ್ಭುತನೆಂದು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷಿಪ್ರಗಳಂ ಕೇಳಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವಸಂತನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಶಿಶಿರ ಋತುವೆಂಬುವನ ದುರಾಚಾರಂಗಳಂ ಪೇಳಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಆಹಾರಂಗಳಂ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುಂಪುಗಳಂ ಕರೆಯಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೂ ವಸಂತೋದಯವಾದುದು ವನವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರುವದೆಂದು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಂ ಕರೆಯಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಓರೋರ್ವರೇ ಸಂಚರಿಸಬಾಡಿರೆಂದು, ವಿರಹಜನಂಗಳಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶವು ಮಾಡಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮನ್ಮಥನ ಭುಜಪ್ರತಾಪ ಬಿರುದುಗಳಂ ಹೊಗಳಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಕೋಗಿಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಮೌನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿ ಕೇಳುವರ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಇಂಪಾಗುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ವಸಂತೋದಯವಾಯಿತೆಂದು ವೃಕ್ಷಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಅಂಕುರಿಸಿ ಬರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ

ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿಂದ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲ ಬಿಳುಪಾಗಿರಲಾಗ ಚಂದ್ರ
 ನೇ ಭೂಲೋಕವನ್ನೆದಿರುವನೆಂಬ ಸಂವೇದದಿಂದ ನೋಡಲೋಸುಗ
 ಬಂದಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಸಮುದ್ರರಾಜನು ತನ್ನಲ್ಲಿ
 ಪುಟ್ಟಿದ ಐರಾವತ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು ದಾಸವರ ಅಧೀನವಾಗುತ್ತಿ
 ರಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ದಾಸವರನೆಲ್ಲ ನೆಹರಿಸಿ ಆ ವಸ್ತು
 ಗಳೆಲ್ಲವಂ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಂ ಕೈ ಕೊಂಡನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೂ
 ಮಂಡಲವನೆಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವನೋ?
 ಎಂಬಂತೆಯು, ಮನ್ಮಥನು ತನಗೆ ಜಯಸಮಯ ಒದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತನ್ನ ಬಾಣ ವರಂಪರೆಗಳಂ ವಿರಹಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿ
 ಸಲೋಸುಗ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ದುಂಡಾದ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕೆತ್ತಿದ ಆಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿರುವಳೋ? ಎಂ
 ಬಂತೆಯು ವನದೇವತೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಾದ ವಸಂತನೊಡನೆ ವಿಹಾ
 ರವಂ ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರಮದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಿರಿ ಬೆಮರುಗಳ ಬಿಂದುಗಳೋ?
 ಎಂಬಂತೆಯು, ಕಿರಿ ವೊಗ್ಗುಗಳು ಅಂಕುರಿಸಿ ಚಳಿದು ಬರುವ ಸಮಯ
 ದೋಳ್ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳು ವಸಂತನಿಂದ ಮುಖ ಭಂಗವ
 ನ್ನೈದಿರುವ ಜಾಜಿಯ ಬಳ್ಳಿಯಂ ನೋಡಿ ನಗುತ ಹಾಸ್ಯವಗೈವವೋ?
 ಎಂಬಂತೆಯು, ವಸಂತನೆಂಬ ಕಾಂತನು ಬಿಂದುದರಿಂದ ಹೃದಯ
 ದೋಳ್ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ಒಳಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಭಾಗದೋಳ್
 ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಸಂತೋಷವೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನ ಮುಖಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪರಾಜಿತನಾದ ಚಂದ್ರನು ಬಹು ರೂಪ
 ಗೊಂಡು ವನವಂ ಪೊಕ್ಕು ವೃಕ್ಷ ಲತೆಗಳೋಳ್ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿಕೊಂ
 ಡಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆಯು, ವಸಂತನೆಂಬ ಹೂವಾಡಿಗನು ಪರಿಪರಿ
 ಯಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತಂದು ಸುಲು ಸಾಲಾಗಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರು
 ವನೋ? ಯಂಬಂತೆಯು, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮನ್ಮಥನ ಯುವರಾಜನಾದ
 ವಸಂತನಂ ಪರಿಸಲೋಸುಗ ಲತೆಗಳೆಂಬ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಪಿಡಿದಿರುವ
 ಪ್ರಮಾಲೆಯೋ? ಎಂತೆಯು, ಪನವೆಲ್ಲ ಪ್ರಮಯಮಾಗಲಾಗ ಲತೆಗಳೆಂ
 ಬಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಬಿಳುಪಾದದುಕೂಲಂಗಳಂ, ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ

ಕೂಡ ಉಟ್ಟಿರುವರೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ತೋರುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಎಳೆ ಗಿಳಿಗಳ ಬಳಗದ ಪೂರ್ವಸುಕೃತಗಳೆಲ್ಲ ಫಲಿಸಿದವೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಯೌವನೋದಯ ಸಮಯದೋಳ್ ಅಂಕುರಿಸುವ ಕುಚಾಗ್ರಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ವಸವೆಂಬ ಮಹಾಯೋಗಿಯು ಕಂಠದೋಳ್ಧರಿಸಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮನ್ಮಥನು ಹಾರಾಜನು ಬರುವನೆಂದು ವಸಂತನು ವಸವೆಂಬಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಫಲವಸ್ತುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬ ಕುಮಾರರು ಆಡುವ ಗೋಲಿಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆಯೂ, ತೋರುತಲಿರುವ ಫಲಗಂಳದ ವೃಕ್ಷಗಳು ತುಂಬುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಚಿರ ಋತುವೆಂಬ ತರುವು ಕಳೆದು, ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗರುಗಳ ಕಾಂತಿ ಎಂಬ ಅರುಣೋದಯವಾಗಿ ಮಂದಮಾರುತವು ಕೂಡ ಸಂಚರಿಸಿ ವಸಂತೋದಯವೆಂಬ ನೂರ್ಯೋದಯವಾಗಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಹೃದಯಗಳೆಂಬ ತಾವರೆಗಳು ಅರಳುತ್ತಿರಲಿ ಸಮಯದೋಳ್ ಕಾಮಿಗಳೆಂಬ ಯೋಗಿಗಳು ಮನ್ಮಥನ ಮಂಗಳಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಬಾಲ್ಯವೆಂಬ ಮನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಯೌವನವೆಂಬ ಮಹಾವನವಂ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ, ಕಾಮಿನೀ ಸಾಯುಜ್ಯವಂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಬಲವಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯವೆಂಬ ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಉಂಟಾಗಿ, ತಮ್ಮಂತೆ ಮನ್ಮಥನಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ಅನುಭವ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ವರಮ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾದ, ಅನವರತ ರತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ರತೀದೇವಿಯ ಸ್ವರೂಪವಂ ತಾಳಿರುವ ತರುಣಿಯರೆಂಬ ಮಹಾಕಾಮಿನಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಈರ್ವರು ಸುರತ ರೂಪಮಾದ ತಪವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮಹಾಮೋಹವೆಂಬ ಸರೋವರದೋಳ್ ಸ್ನಾನವಾಗೈದುದೇ ಕಾಂತಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ಚಂದನವೆಂಬ ಭಸ್ಮಲೇಪಗೈದು, ಮಧುರ ಸಲ್ಲಾಪಂಗಳೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಂ ಪಠಿಸುತ್ತ, ಚುಂಬನವೆಂಬ ಆಚಮನವಾಗೈದು, ಚತುರಶೀತಿ ಬಂಧಂಗಳೆಂಬ ಪೀಠಂಗಳೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಾಹ್ಯಸುರತವೆಂಬ ನ್ಯಾಸವಾಗೈದು, ಭುಜಾಲಿಂಗನವೆಂಬ ಯೋಗವಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಮನೇ ಸರೋತ್ತಮನೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಿ, ಧ್ಯಾನ

ವಾಗ್ವಿಯುತ; ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಮಣಿತವೆಂಬ ಮಹಾವ್ರಾತೃವಂ ಜಪಿಸುತ್ತ, ಸುರತವೆಂಬ ತವವಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಗೈಯ್ಯುತ್ತ, ಅನಿರ ರಸವೆಂಬ ಅಮೃತವಂ ಸವಿಸು, ಪರಮಾನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸಮಯಮೋಳೆ ಎಳೆ ಗಿಳಿಗಳ ಬಳಗವೆಲ್ಲ ಅನವರತ ವೃಕ್ಷಂಗಳೋಳವ್ಯಾಸವಾಗೈವುದರಿಂದ ಇವು ಪರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಆ ವೃಕ್ಷಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಯೋಚಿಸಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿರುವ ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಿಣಿಗಳಂತೆ ಹಸುರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಎಳೆ ಹಸುರೇರಿ ಬರುತ್ತ ಲಿರಲಾಗ; ಒಂದು ಕಡೆಯೋಳ ಪಚ್ಚೆ ಪದ್ಮರಾಗಮಣಿಗಳಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ ಮುತ್ತಾ ಪದ್ಮಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದಂತೆ ವೃಕ್ಷಂಗಳು, ಲತೆಗಳು ಕೂಡ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲೂ; ಇಂತುಮೆಲ್ಲವೆ ಧಳಧಳವ ಎಳೆ ಚಿಗರುಗಳಂ ಸವಿಸು ಕಲರವಂಗಳೆಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಮಧು ಹಸ್ವರವೆಂಬ ಸೆವದಿಂದ ವನದೇವತೆಗಳು ಚಿಗರುಗಳೆಂಬ ಜಿರಳಗಳಿಂದ ಲತೆಗಳೆಂಬ ವೀಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ವಾದನೆಯಾಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಲಿರುವರೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು, ಗಿಳಿಗಳ ಬಳಗದ ಕೂಗಾಟದಿಂದ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಕಲರವಂಗಳಿಂದ, ವನನಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಸುಂದರಿಯರ ಮಧುರವಾದ ಗಾನಂಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾಗಿ, ವಿರಹಜನಂಗಳ ಹೃದಯಂಗಳು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿರುವ ವನದ ದೇವತೆಗಳ ಅರಳಿದ ಮೊನ್ನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಸರಾದ ಹುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಧಾರೆಯಂತೆ ಸುರಿದ ಮಕರಂದ ರಸಂಗಳಂ ಮಾನ ಬಂದಂತೆ ಮಾನವ ಗೈದು ಮದಿರು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಪೋಗಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೈ ಮಾರದು ಮಧುಕರನಿಕರಂಗಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳುತಿರಲೂ; ಮಾನೈಥನು ತನ್ನ ಬಾಣಂಗಳಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಮತ್ತೊಂದೆರೂ ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಅರಗಿನಿಂದ ಮುದ್ರಿಯಂ ಮಾಡಿರುವರೋ? ಎಂಬಂತೆ ತುಂಜೆಗಳೆನುವ ಚೋರರುಗಳು ಮಕರಂದವೆನುವ ರಸದ್ರವ್ಯವಂ ಚೌರ್ಯವಾಗೈದುದರಿಂದ ಸೆರೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಪುಷ್ಪಂಗಳೆನುವ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂಗಳೊಳಿರುವ ಕಳಂಕಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಬಳ್ಳಿಗಳೆನುವ ಭಾಮೆಯರು ಪಣೆಯೊಳಿಟ್ಟಿರುವ ಕತ್ತುರಿಯ ಬಟ್ಟುಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಕಾವಿಗಳಾದ ಜ

ಸರುಗಳೆಂ ಮೋಹಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಮನ್ಮಥನು ಮಾಡಿರುವ ಮದ್ದಿಸು
ಗುಳಿಗೆಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ತುಂಬೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರ
ಲೂ; ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ವಸಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎನುವ ತರಾಣಿಯು ಪುಷ್ಪಪತಿಯಾಗಿ
ಮನ್ಮಥನ ಕೀರ್ತಿ ಎನುವ ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹದೋಳು ಸ್ನಾನವಾಗೈದು
ಪುಜೆಯಾಗಿ ವಸಂತನನುವ ಪ್ರರುಷನೊಡಗೂಡಿ ವಿಹಾರವಾಗೈದು ಗರ್ಭ
ಪಂ ಧರಿಸಿ ಮಂದ ಮಾರುತನೆನುವ ಕುಮಾರನು ಪಡೆದು, ಪುಷ್ಪಗಳ
ಗೊಂಚಲುಗಳೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿನೋಳು ಹೂವುಗಳ ಫಲಗಳೆನುವ ಧ್ಯು
ಧುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಮಕರಂದನೆನುವ ಹಾಲಿರದು
ಹಾಯ್ಗೊಳುಪಂತೆ ದೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆಗಳ ನಾದವೆಂಬ ಹಾಡುಗಳ್ಳೊಪಾ
ಡುತ್ತ, ಬೆಗರುಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ತೂಗುವಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿ
ರುವ ಸಮುದೋಳು ಮಂದಮಾರುತನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳನ್ನಿ
ಟ್ಟು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ ಮನ್ಮಥನು ಭೂಮಂಡಲವಂ ಬೈಸ
ಲೋಸುಗ ಜನಪ್ರಯಾಣವಂ ತೆರಳುವನೆಂದು ಬೋಬಿಸಿ ತನ್ನಗೆ ಅನು
ರೂಪವಾದ ರಥಗಳೆಂ ತರಿಸುವದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಸಂತನಿಗೆ
ನಿರೂಪಿಸಲಾ ವಸಂತನು ಪುಷ್ಪಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳೆಂಬ ಪತಾಕೆಗ
ಳಿಂದಲು, ಬೆಗರುಗಳ ಗುಪ್ತಗಳೆಂಬ ಪದ್ಮರಾಗರತ್ನಂಗಳಿಂದಲು, ಎಲೆ
ಗಳೆಂಬ ಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದಲು, ಕೆತ್ತಿ ಮಾಡಿರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರು
ತ್ತಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳೆಂಬ ಮಣಿಮಯವಾದ ರಥಂಗಳಂ ಸಿದ್ಧವಿಟ್ಟು,
ತುಂಬೆಗಳ ಝಂಕಾರದಿಂ ಕೂಡಿರುವ ಅರೇಯರಳದ ಮೊಗ್ಗಗಳೆಂಬ
ಕಿರು ಪಂಚಗಳನ್ನೆಳವಡಿಸಿ, ಮಂದಮಾರುತನೆನುವ ಸಾರಥಿಯಂ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ, ಗಿಳಿಗಳೆನುವ ಕುದುರೆಗಳೆಂ ಕಟ್ಟಿ, ರಫವಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಕೋಗಿಲೆ
ಗಳ ಕೂಗುಗಳೆಂಬ ಕಾಹಳೆಗಳಂ ಉದಿಸುತ್ತ ವಸಂತನೆ ಕಾದಿರುವನ್ನೊ
ಷಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲೂ; ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಮಂದಮಾರುತನ ಸಂಚಾ
ರದಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಬೆಗರುಗಳೆಂಬ ಬೆರಳುಗಳಂ ಸಂಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿ
ವಸಂತನೆಂಬ ವಿಟಪ್ರರುಷನಂ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಬಲತೆಗಳೆಂಬ
ವಾರತರುಣಿಯರ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಾಗಗಳೆನುವ ಪರಿಪರಿಯಾದ
ಪರಿಮಳದಿಂ ಭರಿತವಾದ ಗಂಧದ ಹುಡಿಯಂ ಚೆಲ್ಲತ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗ

ಳೆಲ್ಲ ವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪುಷ್ಪಗಳ ಸಮು
 ವಾಯುವೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ವಸಂತನು ನಗುತ ಬರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಮ
 ನ್ಸೃಥನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ರಸಾಲವೃಕ್ಷವೆಂಬ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾ
 ಸನವನ್ನೇರಿ, ಪರಿವಾರದೊಡಗೂಡಿ ಒಡೊಡ್ದಿಲಗಕೊಂಡು, ವನವೆನುವ ವಿ
 ಚಾರದ ಹಜಾರದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಲತೆಗಳೆನುವ ವಾರನಾರಿಯರು,
 ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಗಳ ರೈಂಕಾರವೆಂಬ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿರುವ ಶುಕಪಿಕಗಳ
 ಸಮೂಹದ ಮಧುರವಾದ ಗಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಗರುಗಳೆಂಬ ಕರಗ
 ಳಿಂದ ಮನ್ಸೃಥನ ಭುಜಪ್ರತಾವದ ಜಯವದಾಭಿನಯಂಗಳಿಗೈಯುತ್ತ,
 ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬ ನಾಟ್ಯಾಚಾರ್ಯನ ಸಂಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾಟ್ಯ
 ವಗೈಯುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತಲಿರಲೂ; ಅದರು ಗಂಚಿಯ ಬಳ್ಳಿಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಆರಳಿರುವ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಗರೆವ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಮಕರಂದ ರಸ
 ಗಳ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಪರಾಜಿತಮಾಗಿರುವದೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಜಾಜಿಯ ಎಳೆ
 ಬಳ್ಳಿಗಳು ತಲೆವಾಗಿ ಮನಸೋತು ಕಳೆಗುಂದಿ ಬಳುಕುತ ಬಂತೆಗೊಂ
 ಡಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು; ವಿರಹಿಜನಂಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿರುವ
 ಕ್ರೂರನಾದ ಮಾರನೆಂಬ ವೀರನು ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಗವಗೈವಿರು
 ವ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಕಿಂಶುಕ ವೃಕ್ಷಂಗಳ
 ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಳಿರುವ ಕೆಂಪಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ದೂರದೋಳೊಡ್ಡಿ
 ಬಹು ಮಧುರಂಗಳಾದ ಫಲಗಳೆಂದರಿತು ಗುಂಪು ಕೂಡಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂ
 ದು ನೋಡಿ ಫಲವಲ್ಲದೇ ಇರಲು ನಾಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಪೋಗುವ
 ಗಿಣಿಗಳ ಬಳಗವೆಲ್ಲ ಸರಸಗಳಾದ ಫಲಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ, ಬಾಲ ರಸಾಲ
 ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಯೈದುತ್ತಿರಲು, ಲತೆಗಳೆಂಬ ಮುಗ್ಧೆಯರಾದ ತರುಣಿ
 ಯರು ಆರಳಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ನೆವದಿಂದ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಂದಹಾಸಗೊ
 ಳ್ಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡು, ಕೋಪಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮುಖಂ
 ಗಳಂ ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ಸಾಲ್ವೀರಿ
 ಗಗನದೋಳು ನೇರಿ, ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಹಾರಾಡ್ದಿ ಬರುವ ಗಿಣಿಗಳು,
 ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬ ವನಪಾಲಕನು ಮನ್ಸೃಥಮಹಾರಾಜನು ಬರುವ
 ನೆಂದರಿತು, ವನವೆನುವ ಮಹಾ ನಗರದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಾಲುಗಳೆಂಬ ರಾಜ

ಬಿಡಿಗಳೋಳ್ ನಿಜ್ಜಳವಾದ ಪಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ವವಳಗಳಂ ಕೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ರುವ ಸಾವಿರಾರು ತೋರಣಂಗಳಂತೆ ತೊರುತ್ತಿರಲು, ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಮಂದಮಾರುತನು ಮನ್ಮಥನು ಬರುವನೆಂದು ವಸಂತನಿಂ ತಿಳಿದು, ಅರಳದ ಹುಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿವ ಮಕರಂದದಿಂದ ವನಪ್ರದೇಶವೆನುವ ರಾಜಬೀದಿಯೋಳ್ ಭಳಯವಂ ಕೊಟ್ಟು, ಪುಷ್ಪಗಳ ಧೂಳಿಗಳೆಂಬ ಗಂಧದ ಪುಡಿಗಳಂ ಸುತ್ತಲೂ ಚೆಲ್ಲುತ್ತ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಲತೆಗಳಿಂ ಕೂಡಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳ ಪಚ್ಚೆಗಳೆನುವ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಗಳಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮನ್ಮಥನ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ಬೆಳೆಯಿಸುವದೆಂದೂ, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಕೋಮಲವಾದ ಕಂಠರವದಿಂ ಕೊಗುತ ಬರುವನೊಕ್ಕು ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿರಲು, ಅಂತಪ್ಪ ವನಮಧ್ಯದೋಳ್ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬ ತರುಣಿಯು ತನ್ನ ಮುಖ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೋಸುಗ ಮಡಗಿರುವ ಆಳವಾದ ತಿಳಿಕೊಳವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿಯ ಮಾಲಿನೈವಂ ತೊಳೆದು, ಪ್ರೇಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸು ಮಾಡಿ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಲತೆಗಳೋಳರಳುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ಹೊಸ ಧೂಳಿಗಳಂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ರಾಶಿಗಳಂ ಸುರದಿರುವಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಮನ್ಮಥನ ಕೀರ್ತಿಗಳೆನುವ ರಾಜಹಂಸೆಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ವಿರಹಾನಲಜ್ವಾಲೆಗಳ ತಾವವಂ ತಾಳಲಾರದೆ, ಮೈಯಲ್ಲ ಬಿಳಿವೇರಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ತರಹರಿಸಲಾರದೆ ತಂಪಾಗಿರುವ ಧಳಧಳನೆ ಪ್ರೇಳೆಯುವ ತಿಳಿಗೊಳವಂ ಪೊಕ್ಕಿರುವ ತರುಣಿಯರ ತಂಡತಂಡಗಳ ವಿರಹದಿಂದ ಬಿಳ್ವೇರಿದ ಮುಖ ಮಂಡಲಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ವನಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಅನವರತ ಸಂಚಾರವ ಗೈಯುವ ತುಂಬೆಗಳೆನುವ ಅಭ್ಯಾಗತರ ಸಮುದಾಯವಂ ಸಂತೈಸಲೋಸುಗ ಮನ್ಮಥನೆನುವ ಮಹಾ ಧಾರ್ಮಿಕನು ಮಕರಂದಗಳೆನುವ ಪಾನಕಂಗಳಂ ತುಂಬಿ, ವರಾಗಗಳೆನುವ ಪಚ್ಚೆ ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿಗಳಂ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲುಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಚತುರ್ಮುಖನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ರಾಜಹಂಸೆಗಳ ನಡೆಗಳೆಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ವರವಂ ಕೇಳುವದೆನಲರ ಹಂಸೆಗಳು ತಮ್ಮ ವಂಶಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಪಂಚದ ಕಲಹಂಸೆಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಾಗುವುದರಿಂದ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಬಸವಳಯದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ವರವಂ ಕೇಳಲಾ ಚತುರ್ಮುಖನು ಕರುಣದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಿಳಿಯ ಕೂಡೆಗಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಬಿಳಿವರ್ಣದ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಸುಧಾರಸಗಳಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಕರಂದ ಧಾರೆಗಳೆ ಸವಿಡು ಹರ್ಷವೆಂದು ಮಾರನ ಭುಜ ಪ್ರತಾಪಗಳೆ ಪೊಗಳುವವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಗಾನವಾಗುವ ಭೃಂಗಾಂಗ ನೆಯರ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತವಂ ಕೇಳುತ್ತ, ತಾವರೆಯ ಹೂವುಗಳ ನೆಲೆಗೋಳ್ ತೆರೆಗಳೆಂಬ ಉಪಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲವರನ್ನು ಕಿರಿಬಳ್ಳಿಗಳೆ ಮೆಲ್ಲತ ಸುಖದಿಂದಿರುವ ರಾಜ ಹಂಸೆಗಳೆಂಬ ತಮ್ಮ ಜನರುಗಳೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ, ವಸಂತನ ಯಶೋರಾಶಿಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲಾ; ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ತಿಳಗೊಳವೆಂಬ ತರುಣಿಯ ಮೊಗದಂತೆ ತೋರುವ ಕೆಂಪಾವರೆಯ ಹೂವಿನಿಂದ ಗರೆವ ತಾಂಬೂಲ ರಸದಂತೆಸೆವ ಮಕರಂದ ರಸಪಾನದಿಂದ ಮದಿಸಿ ಮೈಮರದು, ಮಂದಮಾರುತನ ನೆಹಾಯದಿಂದ ತಾರು ಮಾರಾಗಿ ತೂರಾಡುತ್ತ, ಬರುವ ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ಬಳಗವಂ ನೋಡಿ, ಸಂಪಿಗೆಯ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೋವಗೊಂಡು ಮೈಯಲ್ಲ ಕೆಂಪೇರಿ ಮಧುಪಾನವಾಗುವ ತುಂಬೆಗಳ ತಂಡ ತಂಡಗಳ ಸವಾಗಮವು ತನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಯಾಗೈದು, ಮಾರನೆಂಬ ಮಹಾ ದೇವತೆಯಂ ಕುರಿತು ಬಿಸಿಲಿನೋಳ್ ನಿಂತು ತಪವಂ ಮಾಡಿ, ತುಂಬೆಗಳು ತನ್ನ ಸಮೀಪವಂ ಸೇರದಂತೆ ವರವಂ ಪಡೆದಿರುವವೋ? ಎಂಬಂತಿರುವ ಸಂಪಿಗೆಯ ವನವಪ್ಪಿಯಂ ನೋಡಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಓಡೋಡಿ ಪೋಗುತ್ತಿರುವ ಮರಿದುಂಬೆಗಳೆ ನೋಡಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಲತೆಗಳು ಮನ ಮಾರಾಗಿ ಈ ಸಂಪಿಗೆಯ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸುವರ್ಣ ಹೆಜ್ಜೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತ, ಮಧುಕರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಂಗಳೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಂಡಗಳಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ತನ್ನ ಕಟುವಾದ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಸಮೀಪವಂ ಸೇರಲೀನದೆ ಮಧುಕರಂಗಳ ಮುಖ ಭೆಂಗವಂ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಎಳೆ ಫಲಾಳ ಎನ್ನುವ ಬಾಲಕನಾದ ವನಪಾಳನೆಂ ಕಳುಹಿ, ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ಬಳಗವಂ

ಕರತರಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ವುಷ್ಪರಸಂಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಉಪಚಾರಂಗಳನ್ನೆವವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಬಳ್ಳಿಗಳ ತುಂಬು ತುಂಬೆಗಳ್ಳು ತುಂಬಿರಲು; ಮತ್ತೂ ಪಸಂತ ಸಮಯವಾದುದರಿಂದ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕಾಂತರೊಡಗೂಡಿ ನೋದಲು ನಾವು ಓರೋರ್ವರಿರುವಾಗ ಈ ಮಾರನು ಶರಂಗಳಿಂದ, ತರುಣಿಯರೆಂದು ಇನಿತಾದರೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕರುಣವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಕ್ರೂರನಾಗಿ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು, ರೂಪದಿಂದ ಮಾರನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕರಾದ ಕಾಂತರು ಹತ್ತಿರಲಿರುವಾಗ, ತನ್ನ ಯುವರಾಜನಾದ ವಸಂತನೊಡಗೂಡಿ ಸೈನ್ಯ ಸಹಿತನಾಗಿ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ಬಂದಿರುವನವನೇನು ಮಾಡುವನು ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಮಾಡಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆ, ತಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಚಿಗರುಗಳಂ, ಮುಗುಳುನೆಗೆಯಿಂದ ವುಷ್ಪಂಗಳಂ, ಮುಖದಿಂದ ಕಮಲಂಗಳಂ, ದಂತ ಪದ್ಧಿಗಳಿಂದ ದಾಳಿಂಒದ ಬಿತ್ತಂಗಳಂ, ನಾಸಿಕದಿಂದ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹುವ್ವುಗಳಂ, ಮುಂಗುರುಳುಗಳಿಂದ ತುಂಬೆಗಳ ಬಳಗವಂ, ಮಧುರಮಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮರಿ ಗಿಳಿಗಳಂ, ಕಂಠನಾದದಿಂದ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ, ಮಾತುಗಳ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ಮಕರಂದ ರಸವಂ, ಕುಚಂಗಳಿಂದ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ, ನಡುವಿನಿಂದ ಸಿಂಹಂಗಳಂ, ನಡೆಗಳಿಂದ ರಾಜ ಹಂಸಂಗಳಂ, ಬಾಹುಗಳಿಂದ ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳಂ, ನೇತ್ರಂಗಳಿಂದ ಕನ್ನೆದಿಲುಗಳಂ ಕೂಡ ಜೈಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ವನವಂ ಕುರಿತು ಬರುವರೋ? ಎಂಬಂತೆ ಉಪವನವಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಾಮನಿಗೆ ದಕ್ಕದೆ, ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು. ಆಗ ಕಂದರ್ಪನು ಉಕ್ಕುವ ಕೋಪದಿಂದ ಇವರನೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕುವನೆಂದು ವಸಂತನೊಡಗೂಡಿ ಮಂದಮಾರುತನೆಂಬ ವುಷ್ಪರಥವನ್ನೇರಿ, ಪರಿವಾರ ಸಹಿತನಾಗಿ ಬರುತ್ತ, ನೋದಲು ತಾನು ಚಿಗರುಗಳೆನುವ ಭಲ್ಯಗಳ ಅಲಗುಗಳಂ, ಭುಜ ಪ್ರತಾಪವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಜ್ಯಾಲೆಯೋಳ್ ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಕಾಯಿಸಿ, ವಿರಹಿಗಳ ಹೃದಯವೆಂಬ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿರ್ಪ ಕೆಂಪಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಹದಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಬಳಿಕ ವಸಂತನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಓರ್ವರೂ ಕಾಣದಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹಾಯುಧವಂ ಅವನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಯವಂ

ನೋಡಿ ಹೊಡೆಯುವಾ ಎಂದು ನಾರಿಯರ ಸಂಗಡಲೇ ಅಸಂಗನಾಗಿ ಕಾಣದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಕಾಂತೆಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕಾಂತರುಗಳ ಕರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ವುಷ್ಪಂಗಳಂ ತೆಗಡಾ ಮುಡಿಯೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತ, ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಚಾರವಾಗುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಮಾರನ ಪರಿವಾರವಂ ಕಂಡು ಅವರವರ ಕಾಂತರುಗಳು ಈ ತರುಣಿಯರ ಅವಯವಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ತಂಡಗಳು ಚಿಗರು ಮೊಗರುಗಳೆಂದು ಬಂದು ತುಡುಕಿದರೇನು ಮಾಡುವದೆಂದು ಭಯಗೊಂಡು ತಾವು ಪೊದ್ದಿರುವ ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ ದುಕೂಲಂಗಳಂ ತೆಗದು ಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆ ಹೊದಿಸುವಷ್ಟರೊಳ್ ಈ ರಮಣಿಯರ ಮುಖವಾಸನೆಯಿಂದ ತಾವರೆಯ ಹುವ್ವುಗಳೆಂದರಿತು ಮಕರಂದ ರಸಗಳಂ ಸವಿಯಲೋಸುಗ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಂತೆಯರ ಮುಖದ ಸುತ್ತಲು ಮುತ್ತಿ ಬತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ; ಅವರ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಅಬಲೆಯರ ಕಪ್ಪಾದ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ನೋಟಂಗಳೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡು, ತುಂಬೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಮಧುಕರಂಗಳು ಕಾಮಿಯರ ಮುಖಗಳ ಸವಿವಾಪವನ್ನೈದಿ ಬರುತ್ತ, ಆ ತರುಣಿಯರ ನಾಸಿಕಗಳಂ ನೋಡಿ ಸಂಪಿಗೆಯ ವುಷ್ಪಗಳೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಭಯಗೊಂಡು, ಓಡೋಡಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು. ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಬರುವ ನಾರಿಯರ ಅಧರಂಗಳಂ ಕಂಡು ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಎಳೆ ಗಿಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬರುತ್ತ ಕಾಂತೆಯರ ಕರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೈಡೂರ್ಯ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಉಂಗುರುಗಳಂ ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಮುಂದೆ ಪೋಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರರುಷರಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಕಾಂತೆಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿರಲಷ್ಟರೊಳ್ ಕಾಮನು ಸಂಗಡ ಬರುತ್ತ, ತನ್ನ ಕೈಯೊಳ್ ಪಿಡಿದಿರುವ ಚಿಗರುಗಳೆಂಬ ಭಲ್ಲಿಗಳಂ ಅಬಲೆಯರ ಹೃದಯದೊಳ್ಳೊಡ್ಡಿ, ಮೂಡುವಂತೆ ಗುರಿನೋಡಿ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹೊಡೆಯಲಾ ಭಲ್ಲಿಗಳು ಆ ಬಾಲೆಯರ ಹೃದಯದೊಳ್ ಮೂಡಿ ಕಳವಳಗೊಳಿಸಿ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ತೋರದಂತೆ ಉನ್ನತವಾಗಿ

ಉಂಟು ಮಾಡಿ, ವಿರಹಾಗ್ನಿಗಳಂ ಉಬ್ಬಿಸುತ ಬಳಲಿಸಿ ಬೆಂಡಿನಂತೆ ಮಾಡುತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಕಾಮಿನಿಯರು ಮನ್ಮಥನೆಂಬ ಮಹಾಭೂತವಾವರಿಸಿ ಕಳವಳಗೊಳುತ್ತ, ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ, ತಾವ ಹೆಚ್ಚು, ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಚ್ಚಿ, ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುತ್ತ, ತುದಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಮಾತುಗಳ ತೊದಲುತಲಿರುವ ಸ್ವರೋಳ್ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷದೋಳ್ ಕಂಬ ನಿಗಳಂತುಂಬಿ ಗಳಗಲನೆ ಅಳುತ್ತ ನಿಟ್ಟು ಸುರುಗಳಂಬಿಟ್ಟು ತಟ್ಟು ತಟ್ಟು ಗಿಮಟ್ಟು ಮೀರಿ ಮೈ ಮರದು ಚೆಮರೇರಿ ಬಾಯಾರಿ ಬಸವಳಿದು, ಪೃಕ್ಷವಂ ಬಿಟ್ಟು ಉರುಳಿ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುವ ಲತೆಗಳಂತೆ ಹೊರಳುತಲಿರುವ ತರುಣಿಯರಂ ಅವರವರ ಪ್ರಾಣಕಾಂತರುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡಿ ಇದೇನು ಮಾಯವಾದುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾಲೋಚಿಸಿ, ಲತಾಗೃಹಂಗಳಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಯೈದಿಸಿ, ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಶೀತೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಗೈಯಲಾಗ ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೂ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಮದನಾನೇಶವಂ ನೋಡಿ, ಇವರಿಗೆ ಮಾರನವಿಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಘನಾಬರಿ ಪಡದೆ ಈ ಮದನಾನೇಶವಂ ಬಿಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸನ್ನೆಹಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ಆಯಾಯ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬೇಗದಿಂ ಸನ್ನಾಹವಳ್ಳೆಕೊಂಡು ಕಾಂತೆಯಿರಿರುವ ಲತಾ ಗೃಹಂಗಳನ್ನೈದಿ, ಚಿಗರುಗಳೆಂಬ ಚಿತ್ರಾಸನವಂ ಹಾಸಿ, ಪಚ್ಚೆ ಕಪ್ಪುರದ ಪುಡಿಗಳೆಂಬ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಮುಗ್ಗುಗಳಂ ಬರದು ಲತಾಗೃಹದ ಬಾಗಿಲಂ ಮುಚ್ಚುವದೆಂಬ ದಿಗ್ಬಂಧನವಂ ಮಾಡಿ ಭುಜಂಗಳೆಂಬ ಪಾಶಂಗಳಂ ಬಿಗಿದು, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳ ಪರಾಗಗಳೆಂಬ ಕಾಮನ ಮೋಹನ ಚೂರ್ಣದಂತಿರುವ ಭಸ್ಮಂಗಳಂ ಕಾಮಿನಿಯರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುತ್ತ, ಕಿರಿ ಚೆಮರುಗಳೆಂಬ ಶುದ್ಧೋದಕದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಕುಚಂಗಳೆಂಬ ಕನಕ ಕಲಶಂಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕರಂಗಳ ಚಿರಳುಗಳೆಂಬ ಮಾವಿನ ಚಿಗರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸತ್ಕಾರವೆಂಬ ಭೂತೋಚ್ಚಾಟನ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಸಿ, ಸಂಭೋಗ ಸುಖವೆಂಬ ಶಾಂತಿಯುಗೈದು, ಬಳಿಕ ಮದನಾನೇಶವಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸುತಲಿರುವ ಕಾಮಿ ಜನಂ

ಗಳೆಂಬ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಜನಂಗಳ ಸಮೂಹವು ಕಂಡು, ಕಾಂತೆಯರ
 ಸಮುದಾಯವು ಮದನಾ ವೇಶದಿಂದ ಅವಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಿಡಗಡೆಯನ್ನೈದಿ, ಆ
 ಮಾಂತ್ರಿಕರಿಗೆ ಅಧರ ಪಾಸವೆಂಬ ಅವ್ಯುತ್ ರಸವು ಕೊಟ್ಟು ಭು
 ಜಾಲಿಂಗನವೆಂಬ ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಹೊದಿಸಿ, ಕಿರು ಬೆಮರುಗಳೆನುವ
 ಮುಕ್ತಾ ಹಾರಂಗಳಿಂದ ಅಳವಡಿಸಿ, ಸುತೋವವಗೈಯುತ್ತ ಸಂತೈಸುತ್ತಲಿ
 ರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಚಿಗರುಗಳೆಂಬ ಪವಳಗಳಿಂದಲು, ಎಲೆಗಳೆಂಬ
 ಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದಲು, ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಿರಿ ಮೊಗ್ಗುಗಳೆಂಬ ಮುತ್ತು
 ಗಳಿಂದಲು, ಇರುವಂತಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳೆಂಬ ವಜ್ರದ ರಾಶಿಗಳಿಂದಲು,
 ಕನ್ನೈದಿಲುಗಳೆಂಬ ನೀಲರತ್ನಂಗಳಿಂದಲೂ, ಪಾದರಿಯ ಪುಷ್ಪಂಗಳೆಂ
 ಬ ಗೋಪೋಧಿಕ ರತ್ನ ರಾಶಿಗಳಿಂದಲು ಶಾವಂತಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳೆಂಬ
 ಪುಷ್ಪರಾಗ ರತ್ನ ಸಮುದಾಯಂಗಳಿಂದಲು, ಬಾಗೆಯ ಹೂವುಗಳೆಂಬ
 ಮೈಡೂರ್ಯ ರತ್ನಂಗಳಿಂದಲು, ಚಂಪಕ ಕುಸುಮಗಳೆಂಬ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ
 ಗಳಿಂದಲು, ತುಂಬೆ ತುಳುಕುತಲಿರುವ ವೃಕ್ಷಂಗಳೆಂಬ ಘನವರ್ತಕರು
 ನವರತ್ನಗಳಂ ವಸಪಜ್ಜಿಗಳೆಂಬ ಅಂಗಡಿಯಬೀದಿಗಳೋಳ್ ಕುಳಿತು, ಮ
 ಕರಂದವೆಂಬ ರಸದ್ರವ್ಯವಂ, ಪುಷ್ಪಧೂಳಿಗಳ ರಾಶಿಗಳೆಂಬ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ
 ಕಾನಿಗಳೆಂಬ ಕೊಳ್ಳುವ ಜನಂಗಳಿಗೆ ಉಪಭೋಗವೆಂಬ ಮೌಲ್ಯವಂ
 ತೆಗದುಕೊಂಡುಮಾರುವದೆಂದುಕೊಗಿಲೆಗಳಕೂಗುಗಳೆಂಬ ನವದಿಂದನಾ
 ವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ವಿರಹಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಮೊಗ್ಗು ಗಳೆಂಬ ಹಲ್ಲ
 ಗಳಂಕಡಿಯುತ ಸಂಚರಿಸುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಕಾಂತನೊಡಗೂಡಿರುವ
 ಕಾಂತೆಯನ್ನೋಡಿ, ಹಂಸುಗಳೆಂಬ ನವದಿಂದ ನಗುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ವಸಂ
 ತನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ವಸರಾಜ್ಯವಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಸಮಯದೋಳ್
 ಮಂದಮಾರುತನು ಮಲಯ ವರ್ಷತದೋಳ್ ಪುಟ್ಟ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಂ
 ಗಳತೋಪಿನೋಳ್ ಚೆಳೆದು ಮದಿಸಿ, ಬಳಕ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರುವ
 ಮಹಾ ವನಗಜಂಗಳ ಕಪೋಲಂಗಳಂ ಸುರಿವ ಮದೋದಕ ಧಾರೆಗಳ
 ಪರಿಮಳದಿಂದ ಪುಷ್ಪನಾಗಿ ಮದವೇರಿ ತೆರಳಿ ಬರುತ್ತ, ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಕ
 ಪುರ ಬಾಳೆಯ ವನವಂಪೊಕ್ಕು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು, ಅಲ್ಲಿರುವ
 ಪಚ್ಚೆ ಕಪ್ಪುರದ ಪುಡಿಯ ರಾಶಿಗಳೋಳ್ ಪವಳಿಸಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ

ತೆರಳಿ, ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳೋಳ್ ಅರಳಿರುವ ತಾವರೆಯ ಹುವುಗಳೋಳ್ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಕರಂಜ ರಸದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿ, ಅದರ ಧೂಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತದೂ, ಎವ್ವ ಬರುತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಮಳಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ಅವಹರಿಸಿ, ಹಾಗೆ ನೋವರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜಹಂ ನೆಗಳಂ ನೋಡಿ, ಇವರ ನಡೆಯಂತೆ ನಡೆಯಂ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ವೇಗವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗಳನ್ನಿಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಟ್ಟಣಂಗಳ ಮಂದಿರಂಗಳೋಳ್ ಚಂದ್ರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಸುರತ ಸುಖವಂ ಅನುಭವಿಸಿ, ನೊಂಪಿನಂ ನಿದ್ರೆಯಗೈವ ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿ ಯುವ ತಿಯರ ಕುಚತಟಂಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿ, ಕಪ್ಪುರ ಕೇಸರ, ಗೋಲೋಚ ನಂಗಳಂ ಬೆರೆಸಿ ಗಂಧವಂ ಮಾಡಿ ಬರದಿರುವ, ಮತ್ತೂ ಸುರತ ಸಮಯದೋಳ್ ಮುತ್ತಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಿಚೆಮರುಗಳುಂ ನೆನದಿರುವ ಮಕರಿ ಕಾವತ್ರಂಗಳ ಸುಗಂಧವಂ ಚೌರ್ಯವಗೈದು, ಕೆಂಡಾವೆಯ ಹೂವುಗಳ ವಾಸನೆಯಂತೆ ಪುಮಿಪುಮಿನುವ ಕಾಮಿನಿಯರ ಮುಖ ವಾಸನೆಯಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮತ್ತೂ ಆ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಚಪ್ಪರದ ಲಾಮಂಚ ಮುಡಿಮಾಳಗಳ ತೆರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಗೈದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬರುತ ಹೂವಾಡಿಗರ ಬೀದಿಯೋಳ್ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಪುಷ್ಪತೈಲಂಗಳಂ ತನ್ನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ತೀಡಿ, ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನೆಗೈದು, ಪರಿಮಳದ ಪುಡಿಗಳೋಳ್ ಹೊರಳುತ್ತಲಿದೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ, ತಾಳೆಯ ಹುವು ಗಳೆನುವ ಹದವಾದ ಕತ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮುಗಳ ಮಾಡಿ, ಹಾಗೆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸಾಲಿನೋಳ್ನೆಂಚರಿಸಿ, ಬಾಯಾರಿ ಪಾದರಿಯ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ವಾಸನೆ ಎನುವ ಪಾನಕವಂ ಪಾನವಗೈದು, ಬರುತ ದೂರದೋಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ತರುವಂ ನೋಡಿ, ಇದರ ವಾಸನೆಯಂ ಅವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ತವಕದಿಂ ಬರುವನೆ ನುತ ಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿ, ಪರಿ ಪರಿಯಾದ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಮೈ ಭಾರದಿಂ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತ, ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ನೆಲೆ ಲಿನೋಳ್ ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕಂಡು, ತನಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರನಾದ ಮನ್ಮಥನೆಂದರಿತು ಹ್ಲೇಷಾಲಿಂಗನವಗೈವೆನೆಂದು ಬಂದು,

ತನಗೆ ಗಂಧವಹನೆಂದು ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು, ಮತ್ತು ಈ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಶರೀರವು ತನ್ನಂತೆ ಸುಗಂಧವಾಗಿರುವದು ನೋಡಿ, ಮತ್ಸರಗೊಂಡು ಮದಿಸಿ ಮಿತಿಮಾರಿ ಮೈ ನೋಂಕಿ, ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಕಾಳಗವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಮತ್ತು ಲೋಕಾತಿಶಯಮಾವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ದೇಹ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಕಂಡು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಲೋಸುಗವೋ? ಎಂಬಂತೆ ಮೈ ನೋಂಕಿ, ಹಾಯಿ ಗೋಸುತಲಿರುವ ಸಮುದೋಳ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷದ ಉಪರಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶುಕರೂಪದಿಂದಿರುವ ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಎಂಬ ಗಂಧರ್ದ ತರುಣಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದೋಳೋಲ್ಬಾಡುತ್ತ, ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತ ಪರಿಯಂತ ನೋಡುತ್ತ ರೆವ್ವೆಗಳ ಮುಚ್ಚದೆ ಇರುವಂತೆ ಚತುರ್ಮುಖನು ನೇತ್ರಂಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗೈದುದು ಸಾರ್ಥಕವಾದುದೆಂದು ಸಂತೋಷವಡುತ್ತ, ತನ್ನ ಸಮೀಪದೋಳ್ತನ್ನಂತೆ ಶುಕರೂಪದಿಂದಿರುವ ಕಲಹಂಸೆಯಂ ಕರದು, ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ! ಕಂದರ್ಪ ಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯದಿಂದ ಮೆರೆವ ಈ ಮಹಾ ಮಹಿಮನಾದ ಪ್ರರುಷನಂ ನೋಡಿ ನೇತ್ರಂಗಳ ಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೋ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರರುಷನು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ದುಷ್ಕನಾದ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯಮಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನೊಡನೆ ಮತ್ತೋರ್ವ ಮಿತ್ರನೊಡಗೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಯಂ ನೋಡಿದರೆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನೇ ಈ ಪರಿಮಾವ ರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ ನಾವಿಲ್ಲಿರುವದಂ ತಿಳಿದು ನನ್ನೆಂ ವೋಹಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವನೋ? ಅಲ್ಲದಡೆ ಆ ದುಷ್ಕದಾನವನಂ ಸುಕುಮಾರಾಂಗನಾದ ಈಮಹಾ ಪ್ರರುಷನು ಸಂಹಾರವಗೈದು ನಿರಾತಂಕನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಕುಳಿತಿರ್ಪನೋ? ಏನೋ ಒಂದೂ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ದಾನವನ ಮಂದಿರವನ್ನೆದಿ ನೋಡಿ ಬಾ, ಎಂಥ ನುಡಿಯಲಾಗ ಕಲಹಂಸೆಯು ಮೃದುವಾದ ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಆ ದಾನವನು ಮಂದಿರವನ್ನೆದಿ ಘೋರಭಾಗದೋಳ ಬಿದ್ದಿರುವ ಘೋರವಾದ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಳೆಬರ

ವಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಸಖಿಯಾದ ಮಂದಾ
ರವಾಲೆಯೊಡನೆ ಈ ಸಮಾಚಾರವು ವೇಳಲಾಗ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು
ಹುಡಿ ಮೊವೆಲ್ಲವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭರಿತಳಾಗಿ, ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೇ
ಆ ಧಾಸವನು ಸುಹರಿಸಿರುವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ನಿನ್ನೇ ದಿನ ಅದ್ಭುತವಾದ
ಬಂಧು ಶಬ್ದವಾದುದೇ ಈ ಮಧ್ಯದಾಸವನ ಸಂಹಾರ ಕಾಲದೋಳ್ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷ ಶಬ್ದವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದು, ದೇವದಾಸವ ಗಂಧರ್ವ ಮೊದಲಾದ
ವರಿಂದಲೂ ಸೋತಲಶಕ್ಯನಾದ ಈ ರಾಕ್ಷಸನ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು
ಅತಿ ಸುಕುಮಾರವಾಗನಾದ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವಿಗೆ ಎಂದು ಬಂದಿರು
ವದೋ? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈತನು ರವಾಪತಿಯೋ? ಇಲ್ಲದರೆ ಉಮಾಕಾಂ
ತನೋ? ಅಥವಾ ಭಾರತೀ ಫತಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೋ? ಶಚೀಪತಿಯೋ? ಈ
ನಾಲ್ವರೋಳ್ ಯಾರೋ ಓರ್ವನು, ಈ ರೂಪದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಇರುವನಲ್ಲದೆ
ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಪಾರಿಜಾತವೃಕ್ಷದ ಉಪರಿ ಭಾಗ
ವೋಳ್ ಕುಳಿತಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರನು ಕೇಳುವಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿ
ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಮಹಾರಾಜನ ಅವಯವಗಳ ಸೌಂದ
ರ್ಯಾತಿಶಯವು ನೋಡಿ, ಈ ಮೋಹನಾಂಗನೊಡನೆ ಮಾತುಗಳನಾದರೂ
ಆಡುವರ ಪ್ರಣಯವೆಂತುಬೋ? ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ತಾನು ಶುಕರೂಪ
ದಿಂದಿರುವಳಾದರೂ ಈ ಮಹಾರಾಜನ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬ ಉರುಳಿನೋ
ಳ್ಳಕ್ಕಿ, ವಿರಹವೆನುವ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನ ಶಕೆ ತಟ್ಟಿ ಕಂದಿರುವ ಎಳೆಬೆಗರುಗ
ಳಂತೆ ತೋರುತ್ತಿಲಾಗ ಕಲಹಂಸೆಯು ಅಪಳ ಭಾವವು ತಿಳಿದು, ಭೀಕ
ತಾಸನ ಕೂಡ ಸುಮತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವೆನುವ ಸರೋವರದೋಳ್
ಮುಳುಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳಲಾರದೆ ಇರುವಳಾದರೂ ಅದಂ ತೋರ್ಪಡಿನ
ದೆ ಸಹನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಕುರಿತು ಎಲೈ ತರುಣೀ ಶಿ
ರೋಷುಣಿಮೆ! ನೀನಿರುವ ಫರಿಯು ನೋಡಿದರೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ
ಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸೌಕುಮಾರ್ಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಈ ಪು
ಹಾರಾಜನ ರೂಪವು ನೋಡಿ, ಮರುಳಾಗಿ ಮಾರನ ಶರಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾ
ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ, ಈಗ ಶುಷ್ಕ ರೂಪದಿಂದಿರುವ ನೀನಿಗೆ ಈ ಪರಿಯಾ
ಗುವದರಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ನೀನು ಗಂಧರ್ವ ಕಾಮಿನಿಯ ರೂಪವು ಪಡೆ

ಹವೆ ಮತ್ತೇನು ಭೀತೃನಾಗುವವೋ? ತಿಳಿಸುಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಸುಖವಲ್ಲದನು ನೀನು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಬೆರೆಯುವವೋ? ಅಥವಾ ಉಪೇಕ್ಷೆಯು ಮಾಡುವವೋ? ತಿಳಿಸುಕೂಡದು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ನೂಟುವಾಗರು ತಂದ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ವೇಳದೆ, ಚಂದ್ರಿಕಾ ವಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಾಬಿಡುವುದು ಬಂದು ಈ ಪಾರಿಪಾತ ತರುವು ನೇರಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮರತು ಬಹುವಿನವರುಬಂದ ಅಪರೇಲ್ಲರೂ ಎಂತು ಸುಖವರವರೋ? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಜೀವಕಾಂತಿಮತ್ತೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದುದು ನಮಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದೂ ನುಡಿಯಲಾ, ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ನಖಿಯ ವಾಕ್ಯವು ಕೇಳಿ ಎತ್ತಿ ಕಲಹಂಸಿನೆನು! ಈ ಪಾರಿಪಾತವೃಕ್ಷದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಜನರುಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದಂತೆ ಆಯಾಯ ಫಲಗಳಂ ಈ ವೃಕ್ಷವು ಉಂಟು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡಿ ಬರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೂ ನಾವೀರ್ಷ್ಯರೂ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ತೆರಳಿ ಬಂದು ಪಾರಿಪಾತ ತರುವಂ ಕುಡು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇ ವಾಸವಾಗೈಯ್ಯುತ್ತಲಿರ್ದು, ಫಲವಿಲ್ಲದೆ ನಿರರ್ಥಕನಾಗಿ ಪ್ರವಂ ಕುರಿತು ಪ್ರೋಗುವದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರುವದೆ? ತಿಳಿದು ನೋಡುವಳಾಗು. ಇಂತಲ್ಲದೆ ಈ ಪಾರಿಪಾತವೃಕ್ಷದ ಫಲರೂಪವಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಧರ ಸುಧಾ ರಸವಂ ಸವಿವಲ್ಲದೆ ವಿರಹ ಫೆನ್ನುವ ಬಿರುಸಾದ ಬಿಸ್ತಿನ ತಾವವಡಗಲಾರದೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಲಿರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಮಧುರಮಾದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂದಾರ ಪಾಲೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವು ಕೇಲವು ತಿಳಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಮತ್ತೂ ಆ ರಮಣಿಯು ಪುನರೋಳ್ ನೆನದು ಪೋಷಣೆಯ ಸಮುದ್ರದ ಪಾರವಂ ಕಾಣದೆ, ಕನಸು ಕಂಡಂತೆ ಕಳವಳಿಸಿ, ಸಮೀಪದ ಲಿ ರೂಪ ಸುಮತಿಯು ನೋಡಲಾಗ, ಅವನು ಈ ರಾಯನ ವಿರಹ ಭಾರವಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ, ಪಾರಿಪಾತ ತರುವಿನ ಮೇಲು ಭಾಗದೋಳ್ ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ವೇಳುವ ಗಿಳಿಗಳ ಮೃದು ಮಧುರಮಾದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಇವು ಶುಕಂಗಳಲ್ಲ, ಮತ್ತೂ ಕಲಹಂಸಿ ಎಂಬ ನಖಿಯೊಡಗೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯೇ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,

ಈ ಕುರಿತು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿರಿ ಈ ಶುಕರೂಪವರೂಪಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವಾಗಿ ಯಾವ ಋಷಿಯ ಶಾಪವು? ಇಲ್ಲವೆರೆ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪವೇ? ಅಥವಾ ಕಪಟವು? ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತ, ಇದಂ ತಿಳಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಷವನ್ನು ಈ ಶುಕಂಗಳ ಸುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಮಂದಾ ರವಾಲೆಯು ಮನದೊಳ್ಳ ಸಮ ಮನ್ಮಥನ ವೇಶನಾಗಿರುವಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಉಪಾಯವೆನಿಸಿತು ಆ ತರುಣಿಯು ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೋಡದೆ ಮನದೊಳ್ ನನದ ಸಾತ್ವದಿಂದಲೇ ಈ ಪರಿವರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಏನಾಗುವುದು? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಶುಕಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒರೆಯುವಾಗಲೇ ತೋರುವಿಲ್ಲ. ಮಂದಾರವಾಲೆಯು ನೋಡದೆ ರೋಷವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುವನಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನಾಗುವುದು? ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಿಡಿಸುತ್ತ ಏನಾದರಾಗಲಿ, ಈ ಶುಕಂಗಳಂ ಪ್ರೋಗವಂತೆ ವಿಡಿಸುವೇಕೆಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದ ಉಂಟಾಗುವುದೋ? ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಆ ಗಿಳಿಗಳಂ ವಿಡಿಯಲೋಸುಗ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪರಿಚಿತ ಪೃಥ್ವಿಯಂ ಏರುವೆನೆಂದು ಬರುವಷ್ಟರೋಳು ಮಂದಾರ ವಾಲೆಯು ಕಲಹಂಸೆಯಂ ಕೂಡಿಸಿ ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ! ನೀನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಗಂಧರ್ವನಾರಿಯ ರೂಪವಂ ಧರಿಸಿ, ಕೇಳಿದಾಗಲೋಳು ಪುಣ್ಯಮಯವಾದ ಜಗತ್ತೋಳು ಕಾಳತಿಯೆ ರೋಷವಂ ಬಿಡಿಯುವೆವೆಂದಿ, ಎಂತಾದರೂ ಅವಂಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ, ಹ್ಯಾನವಗೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಿರುವ ಗುಣಂಗಳನ್ನಾದರೂ ವೇಳಿ, ಮಮತೆಯಂ ಬಿಡಿಸುವ ಭಾರ ನನ್ನದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಸಖಿಯಾಗಿಯು, ಇಂತಿ ಮ್ ಮಹಾ ವನದೊಳ್ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗಿಂತ ಅತಿಶಯವಾಗಿಯು ಇರುತ್ತೆ. ತನ್ನ ಸಲಹೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇದ್ದೆಲ್ಲವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೂಡಿದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವದು, ಇಲ್ಲವೆಡೆ ನೀನೋರ್ವಳೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಕಾಂತಿಮುಖಿ ಪ್ರಾರವುವೆವೆನಿಸ್ಸು ತಾಯಿಯಾದ ಮಂಜೂಷೆಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸಮಾಚಾರವಂ ವೇಳುವಂತಾಗುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸುಡಿಯಲಾಗ, ಕಲಹಂಸೆಯು ಆ ಸಖಿಯ ಮಾತುಗಳಂ

ಕೇಳಿ ಮನದೋಳ್ ಭಯಗೊಂಡು, ಎಂತಾದರೂ ಇವರೀವರಿಗೂ ಸಂ
ಘಟನೆಯಾಗ್ಯೆವೆನೆಂದು ಆ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷದಿಂದಿಳಿದು, ಎಂದಿನಂತೆ ಗಂಧ
ವು ತರುಣಿಯಾಗಿ, ಘಾಳಿಯಿಂದ ಬಳುಕುತ್ತಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿ
ಯಂತೆ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತ ಬಂದು, ಇಳೆಯ ಪಾಲಕನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾದ
ಪದ್ಮಗಳಿಗೆರಿಗಿ, ಮುಖವೆಂಬ ಚಂದ್ರನ, ಮುಗುಳು ನಗೆ ಎಂಬ ಬೆಳ
ದಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿರುವ ತಾವರೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಯೊ? ಎಂಬಂತೆ ಕೈಗಳಂ
ಮುಗಿದು, ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರಲಾಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಕಲಹಂಸೆ
ಯಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೆ! ನೀನ್ಯಾರು? ಈ ವನ ಸಂರಕ್ಷಕಳಾದ
ದೇವತೆಯೊ? ಇಲ್ಲದಡೆ ಈ ಚಿತ್ರವತೀ ಪ್ರರಥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ? ವೇಳೆಂದು
ಚೆನ್ನಗೊಳಲಾ ಕಲಹಂಸೆಯು ಎಲೈ ಮಹೀವಲ್ಲಭನೆ! ನಾನು ವನದೇವತೆ
ಯಲ್ಲ, ಚಿತ್ರವತೀಪ್ರರಥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅಲ್ಲ, ಈ ಷಾರಿಜಾತಪೃಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ
ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸೇವಕಳಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಸಖಿ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾ
ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅದಂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಎಲೈ ಬಾಲೆಯೆ! ನೀ
ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮಂದಾರ ಮಾಲೆ ಎಂಬುವ
ಳ್ಯಾರು? ಯಾವ ಠಾವದಿಂದಿರುವಳು, ನೀನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು
ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂ ನುಡಿಯಲಾ ರಾಯನ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ, ಕಲಹಂ
ಸೆಯು ಎಲೈ ಭೂವಲ್ಲಭನೆ! ನನ್ನೊಡತಿಯಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಈ
ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶುಕರೂಪದಿಂ ವಾಸವಾಗೈಯುತೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ
ದರ್ಶನವನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಳು, ಇದೇ ನಮ್ಮ ವೃತಾಂತವೆಂದು
ವೇಳಿದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಸೌಂದರ್ಯಾರ್ತಿಯವಂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ
ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲಿರಲಾ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಕಲಹಂಸೆಯಂ ಕುರಿತು ನಿ
ಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುವದೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ, ಮಹೀ ಪ್ರರಂಧರನ ಸರಸ ವಚನವಂ ಕೇಳಿದ ಮಂದಾರ
ಮಾಲೆಯು ಮುದಚಂ ತಾಳಿ, ಬೇಗದಿಂದಿದ್ದು ಎಂದಿನಂತೆ ಗಂಧವ
ಸುಂದರಿಯ ರೂಪವಂಧರಿಸಿ, ವೃಕ್ಷದಿಂದಿಳಿಯುತೆ ದಾನವರ ಬಾಧೆಯಂ
ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಮಾನವ ರೂಪದಿಂದಿರುವ ಪ್ರರಂಧರನ ಸನಿಖವನ್ನೈದಿ,
ದೂರು ಪೇಳಲೋಸುಗ ಅವುರಾವತೀಪ್ರರಥಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಬಂದಿರುವಳೊ?

ಎಂಬಂತೆ ಪಾರಿಜಾತನೈದ್ದವು ತನ್ನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿರುವ ಮಹೇಂದ್ರಾ
ಪತಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಉಪಭೋಗಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಪುಟ್ಟಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೇ ಓರ್ವ ತರುಣಿಯು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದು ಕೆ
ವ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾಮಿನಿಯೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ದಾನವರಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ದೇವಗಂಧರ್ವ ಮಾನವರು
ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವಂ ಉಂಟುಮಾಡಿಮದರಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂ
ಡ ಚತುರ್ಮುಖನು ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರ ಸೌಂದ
ರ್ಯವೆಲ್ಲವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಓರ್ವ ತರುಣಿಯಂ
ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದು, ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ವರಿಸಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸುಖವಡಿಸು
ವದೆಂದು ಕಳುಹಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನನ್ನರಸುತ ಬರುವ ತರುಣಿ
ಯೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಮೇಘಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಂಚುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ವ
ಸಂತಸಮಯದಲ್ಲಿ ವನವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಭೂಮಿಯನ್ನೈದುವ
ದೋ? ಎಂಬಂತೆ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮಹಾರಾಜನ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋ
ಡಿ ಮೋಹಗೊಂಡು ರೂಪವಂ ತಾಳಿ ಅವನೊಡನೆ ವಿಹಾರವಂ ಮಾಡ
ಲೋಸುಗ ಬರುವಳೋ? ಎಂಬಂತೆ, ಭಂಗಾರದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಥಳಥಳನೆ
ಹೊಳೆಯುತ, ಮೈಬಣ್ಣದಿಂದ ವನವಬ್ಬಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂವುಗ
ಳಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂತೆ ಮಾಡುತ, ಕಡೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೋಟಗಳೆಂಬ
ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಹೂವುಗಳಂ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ತೋರಣಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿದಂ
ತೆ ಮಾಡುತ, ಮೊಗದ ಸೊಬಗಿನಿಂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೂ ಬೆಳ್ಳಿಂ
ಗಳನ್ನಂಟು ಮಾಡುತ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರಿಯಾದ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆ
ಯು ಬೃಂದಾರಕ ಯೋಗ್ಯಮಾದ ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯಂತೆ
ಸುವಾಸನೆಯಂ ತುಂಬುತ ಬಂದು, ರಾಜೇಂದ್ರನ ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಧ್ವಂ
ಧ್ವಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಾಗಿದ್ದು, ಮಹಾರಾಜನ ಮುಖಚಂದ್ರನಂನೋಡಿಚ
ಕೋರವಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಂದಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಂದ
ಮಾಡುತನು ಮನಬಂದಂತೆ ಮಂದಾರ ಕುಸುಮಗಳ ಕಿರಿ ಎಸಳಿನಿವ ಮ
ಸ್ಮೃಥಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳಂ ಮಹಿವಲ್ಲಭನ ಮೇಲೆ ಚಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗುತ, ಸುಗ್ಗಿ
ಬಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮೈ ನೋಂಕಿ, ಝಲ್ಲೆನಿಸುತ ಮನವಂ ಪೊಕ್ಕು

ಗತಗಡನೆ ನಡೆಗಿಷ್ಟುತಲಿರುವದಂ ಕಂಡು, ಕುರಿತು ಬಂದಕಾರ್ಯವಂ ಮು
 ರತು, ಮುಲಗಿದ್ದ ಪೂರನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎಮ್ಮ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ನಮ
 ಯಿಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬ ತಿಳಿದು, ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಪು
 ಬ್ಬಗಳೆನುವ ಧನುವಂ ಪಿಡಿದು, ರೆವ್ವೆಗಳೆನುವ ಹೆದೆಯಂ ಬಿಗಿದು,
 ಕಿರಿವಾರ ನೋಟಂಗಳೆಂಬ ಬಾಣಂಗಳಂ ಸಂಧಾನವಗೈದು, ತಾಜೇಂದ್ರ,
 ನ ಎದೆಗೆ ಸರಿಪೂಗಿ ಗುರಿ ನೋಡಿ ಹೊಡೆಯಲಾ ಮಹೀವತಿಯು ಪಾರಿ
 ಜಾತ ಮಹೀರುಹವಂ ಅವಲಂಬನವಂ ಮಾಡಿ, ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು
 ಬರುವವಕ್ಕೆ ತಡವಂ ಮಾಡುವಳೆಂಬ ಕೋಪವಿಂದಲೇ? ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣು
 ಗಳು ಕೆಂವೇರಿ, ಮೊಗದೋಳು ನಣ್ಣು ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಕಿರಿ ಚೆನುರಾಗಿ,
 ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಪರಿಪರಿಮಾಗಿ ವಿರಹವೇರೇರಿ, ಬಂದು ರೆವ್ವೆಗಳಂ ಮು
 ಚ್ಚದೆ ನಾಚಗೆಪುಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂದಿರುವ ಸುಂದರಿಯಾದ
 ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ನೋಡುತ, ಮನವಂ ಸೇತ್ರಗಳೊಡನೆ ಆ ನತಿಯು
 ಮುಖಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಟ್ಟ ರಘು; ಮನವು ಎಂದಿನಂತೆ ಹಿಂದಿರಗವೇ ಇರಲಾಗ
 ನುಮತಿಯು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೈ ಮರಮ ಕುಳತಿರ್ಪ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ
 ನೋಡಿ ಈಗ ಸಾವಕಾಶವಂ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಮಂದಾ
 ರ ಮಾಲೆಯು ನೋಡಲವಳೂ ಕೂಡ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗಿಂತ ನಹನ, ಮ
 ಡಿಪೂಗಿ ವಿರಹವೇದನೆಯನನುಭವಿಸುತ ರತ್ನ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಚಲಿಸದೆ
 ಇರುವದಂ ನೋಡಿ, ಕಲಹಂಸೆಯಂ ಕರಮ ಈರ್ವರಿಗೂ ಶೀತೋವಚಾ
 ರವಾಗೈವುದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ಬಂದು ಉಪವನದ
 ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿಳಿಲು, ಅತ್ತಲಾ ಕಲಹಂಸೆಯು ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಸು
 ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರರೀರ್ವರಿಗೂ ಶೀತೋವಚಾರವಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಬೇ
 ಕಾಡ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವೆನೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ಆ ಉಪವನದಿಂ ತೆರ
 ಳಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲಳು; ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ, ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ
 ರೀರ್ವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾದನೆ ಮೂರ್ಚಿಗಳಂ ತಾವು ತಾವೆ ತಿಳಿದು
 ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡುತ ಸುರತಾನುರಾಗವು ಹೆ
 ಬ್ಬೆ ಹಿಂಧು ಪೂತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿಪೂಗಿ ಪಂದರ್ಭವಿಲ್ಲದೆ ಪೂನೆ
 ಬಿಡುತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ. ರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ

ರತ್ನ ಹಾರವಂ ತೆಗದು ಕೈಯೋಳ್ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತೆರಿರು
 ವಂನೋಡಿ, ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯು ತನ್ನ ಕೊರಳೋಳವಡಿಸಿದ್ದ ಮು
 ಕ್ತಾಹಾರವಂ ತೆಗದು ಕರದೋಳ್ ಪಿಡಿದು ಈರ್ವರೂ ನಾನು ಮುಂದು
 ತಾನು ಮುಂದೆನುತ ವತಸ್ಪರ ಕುಶಲಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಳಂ ಅಳವಡಿಸಿ, ನಂ
 ತೋವವೆಂಬ ನಮುದ್ರದೋಳ್ ಮುಂಗಳ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಭಂಗಾರ
 ದಂತೆನೆವ ಮೈ ಬಣ್ಣವೆನುವ ಅರಿಸಿನವ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ
 ಮನೋರಥಂಗಳಂ ಪೂರೈಸುವೆಂಬ ಕಂಕಣಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ, ಲಜ್ಜೆಗ
 ಳೆನುವ ತೆರೆಯಂ ತೆಗದು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ತೇಜಸ್ಸೆನುವ ಅಗ್ನಿಯಂ ಸಾಕ್ಷಿ
 ಯಂ ಮಾಡಿ ಪೂಣಿಗ್ರಹಣವಾಗೈದು, ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ವತಾಸ
 ಗಳೆನುವ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗಣ ಜಗ
 ತಿ ಎನುವ ಮಣಿಮಯವಾದ ಹನೆಯ ಜಗಲಿಯೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಮುಗುಳು
 ನಗೆ ಎನುವ ಲಲಜಗಳಿಂದ, ಜಗತಿಯ ಮಣಿಯ ಕಾಂತಿ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿ
 ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹೋಮವಾಗೈದು, ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಸುರ
 ತ ಸುಖವಂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದಿರುವ ನಮಯ
 ದೋಳ್ ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಿವರೀರ್ವರೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ
 ವದಾರ್ಥಂಗಳನೆಲ್ಲ ತತ್ ಹ್ವಣದೋಳ್ ರತ್ನ ಮಯಪಾತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗದು
 ಕೊಂಡು ಕಾದಿರುವ ದಿವ್ಯ ತರುಣಿಯರಂ ನೋಡಿ, ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯು
 ಇಡೀನೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ವೃಕ್ಷದ ಪ್ರಭಾ
 ವವೆಂದು ನುಡಿಯಲು; ಅವ್ವರೋಳ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಆ
 ದಿವ್ಯ ತರುಣಿಯರು ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಗಳುಂ ಚವ್ವರವಂ ರಚಿಸಿ, ಆ ಪು
 ಸ್ಪ ಧಳಂಗಳೊಡಲೇ ತೆರೆಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮಣಿಮಂಚವ
 ನಿರಿಸಿ, ಆ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕಿರಿ ಎಸಳುಗಳಂವಲೇ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗೈದು, ಪರಿವರಿ
 ಯವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ, ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಂಗಳ ಮಕರಂದ
 ರಸಂಗಳಂ, ಮಧುರವಾದ ಫಲಂಗಳಂ ರತ್ನದ ಬಟ್ಟಲುಗಳೋಳ್ ತುಂ
 ಚಿ, ಸಾಲ ಸಾಲಾಗಿರಿಸಿ, ಮಂಡಾರ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಂ, ದಿವ್ಯಚಂದ
 ನಂಗಳಂ, ಕಪ್ಪುರಖಿಳ್ಳವಂ ತುಂಬಿರುವ ತಟ್ಟೆಗಳಂ, ಆ ಮಣಿಮಂಚ
 ದೋಳಿಟ್ಟು, ತಾವು ಬಂದಂತೆ ನಿಮಿಷದೋಳ್ತೆರೆಯಲು. ಬಳಿಕ ಮಂ

ಮಾರಮಾಲೆ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರರೀರ್ಯರೂ ಕೇಳೇಗೃಹವನ್ನೆದಿ, ವನ್ನೀರು
 ಕಳೆದು ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು, ದಿವ್ಯಾನ್ನ ಭೋಜನಗೈದು ವಶಸ್ಪರಾನು
 ರಾಗ ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವಂತೆ ಸುರತಾವೇಕ್ಷೆಯು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಗಂಧಮೊ
 ದವಾದ ಪರಿಮಳ ಪ್ರವ್ಯಂಗಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಸೌಂದರ್ಯವೆನುವ ದಿವ್ಯಾಭರ
 ನಂಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿ, ಪರಸ್ಪರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವ್ಯತ್ತಾಂತಂಗಳಂವೇಳುತ್ತ,
 ಪ್ರವರಮಿಳ್ಳವಂ ಸವಿದು, ನಗುತ ನಲಿಯುತ್ತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್
 ಮಹಾರಾಜನ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಗಂಧರ್ವಗಾನವ
 ಗೈಯುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಅಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಮಯ ಪಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲ
 ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಗಾನದಿಂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಲಿರುವದಂ
 ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಂಡು ಮನದೋಳ್ ಈ ಮೋಹನಾಂಗಿಯ ಗಾನದಿಂದ
 ರತ್ನಂಗಳೆಲ್ಲ ನೀರಾಗುವಾಗ ಈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಕರಗಿ ನೀರಿನಂತಾದರೇ
 ನು ಮಾಡುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಗಾನವಂ ಕೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಭಾ
 ರಿಗೂ ಕುತೂಹಲವಧಿಕವಾಗುತ್ತಲಿರದಂ ಕಂಡು, ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು
 ವಿಸುನಗುತ್ತಲಿರು; ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಮೀಪವನ್ನೆದಿ,
 ಆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯು ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಮಣಿಯೆ! ನಿನ್ನ ಕುಚಂಗಳೆ
 ನು ನ ಚಕ್ರವಾಕವಕ್ಷಿಗಳು, ಮುಖವೆನುವ ಚಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಭಯ
 ಗೊಂಡು ಓಡಿ ಪೋದರೇನು ಮಾಡುವದೆಂತ, ನನ್ನ ಕರಂಗಳೆನುವ
 ಪಂಜರಂಗಳೋಳ್ ಇರಲೆಂದು ಕುಚಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ರೋಮಾವಳಿ
 ಪ್ಪನುವ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪವು ನಿನ್ನ ಅಧರವೆನುವ ನಾಗರತ್ನವಂ ಕಂಡು
 ಕ್ಷಣಂ ಪೋಗುವೆನೆಂದು ಬಂದರೇನು ಮಾಡುವದೆಂತ ಅವಳ ಬಿಂಬಾ
 ಧರದ ಸುಧಾರಸವನಾಸ್ವಾದಿಸುತ್ತ, ಮೊಗವೆನುವ ತಾವರೆಯ ಪುಷ್ಪ
 ಪಂ ಕಂಡು ಮುಂಗುರುಳುಗಳೆನುವ ಮರಿದುಂಬೆಗಳೆರಗಿವರೆ ಎಂತಾಗು
 ವದೋ? ಎಂತ ಮೊಗದೋಳ್ ಮೊಗವಂ ಇಟ್ಟು, ಮತ್ತೂ ನಿನ್ನ ನಾ
 ಸಾಭಿರಣವೆನುವ ರಾಜಹಂಸೆಯು ನೀಳಮಾದ ತೋಳುಗಳೆರ ತಾವರೆಯ
 ಕಿರಿ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಂದು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಎಂತು ಸೈರಿಸುವೆ ಎಂತು ಭುಜಂಗಳಂ
 ಶೃಂಗವೆನೆಯುತ್ತಲಿರಲಾ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಮಂದಾರಮಾಲೆ
 ಯು ನನುನಗುತ್ತ, ಅವು ರೋಳ್ ತಿರಿಗಿ ನಾಚಿಗೆಗೊಳುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ

ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಅವಯವಂಗಳಂ ಸಂವದಿಸುವೆಗೈದು, ಮತ್ತೂ ಬೆರಸು ದೃಢಾಲಿಂಗನವೆಗೈಯುತ್ತ ಮದನ ಮಹೋತ್ಸವಾರಂಭವಂ ಮಾಡಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ, ಕಿರಿಚಿಮರೆನುವ ಮುಕ್ತಾಹಾರಂಗಳಂ ಚವರಿಸುತ್ತ, ಸಂತೋಷ ಸಮುದ್ರದೊಳೀರ್ವರೂ ಓಲಾಡುತ್ತಲಿರಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಕಲ ಕಲಾಕುತಲನಾದುದರಿಂದ ಪರಿಪರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರಂಗಳೆಗೈಯುತ್ತ, ಆ ತರುಣಿಯ ಮನವಂ ಹಾಯಿ ಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಪುಣಿತ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಕಸೋತವಕ್ಷಿಗಳನಾದವಂ ನಾಚಿಸುತ್ತ, ಚತುರಶೀತಿ ಬಂಧಂಗಳಿಂದ ಬೆರಸು ಸುರತ ಸುಖವಂ ಸೂರೆಗೊಂಡು, ಬಳಿಕ ಈರ್ವರೂ ರತಿ ಶ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಸುಖನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲೂ; ಆ ನಮಯದೋಳ್ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು, ಎಂದಿನಂತೆ ಈರ್ವರೂ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳೆಗೈದು, ಸರಸ್ವಭರಣ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ವಸವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಬಿಚ್ಛಿಸಿ ಅನೇಕೋನ್ಮೇಕರಂಗಳಂ ವಿಡಿದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯು ಪುಷ್ಪಾವಚಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ನುಡಿಯಲಾ ಮಹೀವಲ್ಲಭನು ಎಲೈ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೇ! ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸವಂ ನೋಡಿ ಮನನೋತು ಮಕರಂದವೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ಕಂಬನಿ ತುಂಬುತ್ತಲಿರುವದು, ಸಂವಿಗೇಯ ಹೂವುಗಳು ನಿನ್ನ ಮೈ ಬಣ್ಣವಂ ನೋಡಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಭೂಮಿಯೋಳ್ ಬೀಳುವವೋ? ಎಂಬಂತೆ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ಎದುರುತಲಿರುವವು, ಕನ್ನೈದಿಲು ಹೂವುಗಳು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಂಗಳ ಚಲುವಿಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಮುಖಭಂಗವಂ ಪೊಂದಿ ಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿವಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿರುವವು, ಬಾಗೆಯ ಹೂವುಗಳು ನಿನ್ನ ಅವಯವಂಗಳ ಮಾರ್ವವಂ ಕಂಡು ಲಜ್ಜಿತಂಗಳಾಗಿ ತಲೆ ಬಾಗಿರುವವು, ಪದ್ಮಂಗಳು ನಿನ್ನ ಮುಖಕಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ವರಾಜಯವಂ ಪಡೆದು ಸರೋವರಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಸೂರ್ಯಸ್ತಂ ಕುರಿತು ಬಿಸಲೋಳ್ ತವವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವವು, ಷಾಡರಿಯ ಹೂವುಗಳು ನಿನ್ನ ಬಿಂಬಾಧರದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಭಂಗವಂ ಹೊಂದಿ ತುಂಬಿಗಳೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ಮೊಗಂಗಳು ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವು, ಮೊಲ್ಲಿಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳು

ನಿನ್ನ ದಂತವಂಜ್ಞಿಗಳ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಭಯಗೊಂಡು ಬಾಯಿಬಿಡುತಲಿರುವವು, ನೋಡೆಂದು ನುಡಿದು, ಬಳಕೆ ಇಂತುಮಲ್ಲದೇ ನೀನೇ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಮಾತುಗಳನಾಡುತ್ತ ಕೈ ಪಿಡಿದು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಉಪವನದ ಬಾಗಿಲೋಳು ಕುಳಿತಿರುವ ಕಲಹಂಸೆ ಸುಮತಿಗಳೇರ್ವರಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ;

ಅತ್ತಲಾ ಚಿತ್ರವರ್ಮರೀರ್ವರೂ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯಂ ಹುಡುಕುತ್ತ ಪ್ರಪಂಚವನೆಲ್ಲವಂ ತಿರಿಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದಬಳಿಕ ಚಿತ್ರವರ್ಮನು ಉಪವನದ ಬಾಗಿಲೋಳು ಕುಳಿತಿರುವ ಸುಮತಿ ಕಲಹಂಸೆಯರಂ ಕಂಡು, ಇವರಿಂದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಪರಮ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ, ವೇಗದಿಂ ಕಾಂತಿಮತೀಪುರವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮಂಜುಷೆ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ತಿಳುಹಿ, ಅವರೆಲ್ಲರಂ ಒಡಗೊಂಡು ಪರಿವರಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ಮೊದಲಾದ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗಳಂ ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು, ಚಿತ್ರವತಿಯನ್ನೈದಿರಲಾಗ ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಸುಗಂಧಮಹೀವಲ್ಲಭೇರ್ವರೂ ಸುಮತಿ ಕಲಹಂಸೆಯೇರ್ವರಂ ನೋಡಿ, ಪರಸ್ಪರಾನುರೂಪವಂ ನೋಡಿ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವಗೈದು, ವನವಿಹಾರವಗೈವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತರಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುಬಂದು ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಾದ ಮಂಜುಷೆಯು ಮಗಳಾದ ಮಂದಾರ ಮಾಲೆಯಂ ತಬ್ಬಿ ಮುಷ್ಠಾಡಿ, ಸಂತೋಷ ಉಬ್ಬಿ ದಿವ್ಯನಿಗೆ ನವನಿಧಿಗಳು ಕೈ ವಶಮಾದಂತೆ ಆನಂದವಡುತಲಿರಲಾಗ, ಚಿತ್ರರ್ಮನು ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ, ಅಪೂರ್ವ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕೂಡ ತಂದು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಕೈಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿ, ಸುಗಂಧಮಹೀಪಾಲಕನು ಚಿತ್ರವರ್ಮನಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಗಂಧರ್ವಾಧಿಪನೆ! ನೀನು ಇಂದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಚಿತ್ರವತೀ ಪುರವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡಿರುವದೆಂದು ವೇಳೆ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಳಕೆ ಶಾಕದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಪ್ಪಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮದಿಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವದೆಂದು ಅವರಂ

ಕುರಿತು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಗೈಸಿ ಕಳುಹಿ,
 ಪಾರಿಜಾತ ತರುನಿರುವ ಉಪವನವು ಪೊಕ್ಕು ಮಂದಾರಮಾಲೆಯೊಡ
 ಗೂಡಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮದನ ಕದನವು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಮಂತ್ರಿಯಾದ
 ಸುಮತಿಯು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುರಿತು ಎಳ್ಳಿ ರಾಜಕುಲತಲಕನೆ! ಬಂದು
 ಬರಳ ವಿವರಗಳಾಯಿತೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನನೆಯಾಗೈಯಲೂ, ಬಳಿಕ ಸು
 ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಪಾರಿ
 ಜಾತ ವೃಕ್ಷವು ವರಿವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಯಾಗೈದು ಪಾರ್ಥಿವ, ಆ ವೃಕ್ಷ
 ವು ಕರುಗಳಿಂದ ಪಿಡಿಯಲಾ ತೆರವು ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದಂತೆ
 ರಾಜೇಂದ್ರನ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈ ಸೇರಲು, ರಾಜೇಂ
 ದ್ರನು ಕರಗತವಾದ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷವು ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತು ಮಂ
 ದಾರಮಾಲೆ, ಕಲಹಂಸೆ, ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರಾಭರ
 ಣಂಗಳಗೊಂಡು ಮಂಜೂಷೆ ಚಿತ್ರವರ್ಮರಿಗೆ ಮದನೆಯು ಮಾಡಿ, ಅವ
 ರುಗಳ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಯಕ್ಷನನ್ನೇರಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳಗೆ ತೆರಳಿ ಬ
 ರುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಂಗಳು ಮಂದಾರಮಾಲೆಗೆ ತೋರುತ, ಕ್ಷಣ
 ದೋಳನ್ನಾರು ಯೋಜನಗಳಂ ಡಾಂಟುತ, ಆಯಾಯ ದ್ವೀಪಂಗಳೋಳಿ
 ರುವ ಜನಂಗಳಂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸುತ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳಿರುವ ಕಳಿಂಗ
 ನಗರದ ಸಮೀಪವು ವೇಗದಿಂ ಯೈದುತ್ತಿರಲಾಗ ಯಕ್ಷನೆಂಬ ಪ್ರಪ್ತಕ
 ದೋಳ್ಕುಳತಿರ್ಪ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರಗೆ ಸುಮತಿಯು ಪಿಡಿದಿ
 ರುವ ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರನೋ? ಎಂಬಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತಲಿರುವ ಪಾರಿಜಾತ ವೃ
 ಕ್ಷವು ಪ್ರಪ್ತಗಳ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕಳಿಂಗದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಗಂಧದೇಶವನ್ನಾ
 ಗಿ ಮಾಡುತ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಮಳಂಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತೆ ಮಾಡು
 ತ, ಸುಗಂಧರಾಜನೆಸುವ ನಾಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ, ಕಳಿಂ
 ಗ ಪ್ರರವು ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲರೂ
 ಅನೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಹರ್ಷ ಉಂಟಾಗಿ ಗುಂಪು
 ಗುಂಪಾಗಿ ಇದೇನಚ್ಚರಿ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಕಳಿಂಗಪ್ರರದ ಕಾ
 ಮಿನಿಯರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಂದಿರಂಗಳ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗಳನ್ನೇರಿ, ಏರೇ
 ರಿ ಮೀರಿ ಬರುವ ಪರಿಮಳ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಏಳುವೆವೆಂದು

ಮುಖಗಳೆಂ ಎತ್ತುವರೊ? ಎಂಬಂತೆ ಪಾರಿಜಾತ ಪೃಕ್ಷಮೊತ್ತಗೂಡಿ
ಮೊಲೆ ಬರುತಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನೋಡುತಲಿರುವ ಸಮಯ
ದೋಳ್, ತರುಣಿಯರ ಮುಖವಂದ್ರನು ನೋಡಿ ಇದೇನಪ್ಪುತವೆಂದು
ನೋಡಲೋಸುಗ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವೇ ಗಗನಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಬರುವದೋ
ಎಂಬಂತೆ ಪಾರಿಜಾತವೃಷ್ಟಿ ಕಾಂತಿಯು ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲ
ದೋಳ್ ಸಹಸ್ರ ವಸಂತೋದಯವು ಒಂದೇ ಸಮಯದೊಳಾದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ
ರುವ ಉಪವನವೃಕ್ಷಂಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲವ ವೃಷ್ಟಿಭಲಂಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿ
ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯ ಮಂದಿರದ ಚಂದ್ರಶಾ
ಲೆಯ ಮೇಲು ಭಾಗದೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಕಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯು
ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಹಸ್ತದಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾ
ದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಕಾದಿರಲಾಗ, ರಾಜೇಂ
ದ್ರನು ಆ ಕಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಯು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೋಳ್ ಎಚ್ಚ
ರದಿಂದಿಳಿಯಲು, ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ರಾಜಪುತ್ರಂಗೆ ಹಸ್ತಲಾಗವಂ ಇ
ತ್ತು ರತ್ನಪೀಠದೋಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೆಗೊಂ
ಡು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಉಪಚಾರಂಗಳೆಗೈದು, ಕಲ್ಪಪೃಕ್ಷವಂ ನೋಡಿ ಸಲಿ
ಯುತ, ಮಂವಾರವಾಲೆ ಕಲಹಂಸೆಯರಂ ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಆ
ವರ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳಿ, ಪರಿವರಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು
ಮನ್ನಿಸಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಕಲ್ಪವಂ ಕೊಡುವದೆಂದು ಸುಮತಿಗೆ ಸನ್ನೆಯಂ ಮಾಡ
ಲು, ಸುಮತಿಯು ಕಳಂಗರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಕಲ್ಪಪೃಕ್ಷವಂ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಇನ್ನು
ಮೊಲೆ ಪುಣ್ಯಕವ್ರತವಂ ಬೆಳೆಯಿಸಬಹುದೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ರಾಜಪು
ತ್ರಿಯು ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ, ದಿವ್ಯದುಕ್ಕಲಂಗಳಂ, ತಾಂ
ಬೂಲ ಮೊದಲಾದ ಉಪಹಾರಂಗಳಂ ಠಾಜೇಂದ್ರನ ಎದುರಾಗಿ ಕೈ ಕಾ
ಣಿಕೆಗಳೆಂ ತಂದಿಟ್ಟು ಪ್ರಣಾಮವೆಗೈದ್ದು, ಬಳಿಕ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾದ ಉಪ
ಚಾರಂಗಳಿಂದಲು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ, ಕಾಂಡವಟದಮರೆಯೊಳ್ಳುಂವಿರಲು,

ಆಗ ಕಳಂಗರಾಜನು ಇದನೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂಧು
ಠಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಯೆಗೈದು ಕೊತ್ತಲಂಗೆ

ಲೋಳು ಪಿರಂಗಿಗಳಂ ಹಾರಿಸಲು, ಆಗ ರಾಜೆಂದ್ರನು ಕಳಿಂಗರಾಜ ಪ್ರತ್ಯಿಯು, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಕೂಡ ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ತನ್ನ ಕಟಕವಸ್ತ್ರಮತ್ತಿರಲಾಗ ವೀರಸೇನ ಮೊದಲಾದವರು ಎದುರ್ಗೊಂಡು ಬಂದು ಪಿರಂಗಿಗಳಂ ಹಾರಿಸಿ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಸಂಗಡ ಬರುತ ಆ ಸ್ಥಾನಮಂಟಪವನ್ನೈದಲು, ಬಳಿಕ ರಾಜೆಂದ್ರನು ವೀರಸೇನ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಪಟಮಂದಿರವನ್ನೈದಿ ಕುಸುಮಲತೆ, ಮಂದಾರಮಾಲೆ, ಸುಮತಿ, ಕಲಹಂಸೆ ಮೊದಲಾದವರಿದೊಡಗೂಡಿ ಭೋಜನೆಗೈದು, ಕಲಹಂಸೆ ಸುಮತಿಗಳೇರ್ವರಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪಟಮಂದಿರವನ್ನೈದುವದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಕುಸುಮಲತೆ, ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಮೊದಲಾದವರಿದೊಡಗೂಡಿ ವಿನೋದವಂ ಮಾಡುತ, ಮನ್ಮಥಮಾಜೋತ್ಸವವಾಗೈಯುತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ. * * * *

ಗದ್ಯ—ಕುಂಡಲಿತಯ ಖಂಡವರಣ ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ವ್ರಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಷರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯವ್ರತಾವ ಸಕಲಭಾಸಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧಾರೇಯಘಟಿಕಾ ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನವನಿತ್ರಾ ತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರಾಶ್ವಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರ ನರಪತಿ ಬಿರುದ ಮಹಿಶೂರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜವಡ ಯೆರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದ ಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತಮಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಕೃತಿಯೋಳು ವಸಂತಋತುವರ್ಣನ, ಮಂದಾರಪಾಲಾ ನಂಭೋಗ, ಕಲ್ಪಪೃಷ್ಠಪಣಪಂ ಗೆದ್ದು ತಂದದ್ದು ಮೊದಲಾದ್ದಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಇವೃತ್ತ ನಾಲ್ಕನೇ ಆಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಾ. * * * *

ಇವೃತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸು.

ಇ ವೃತ್ತಂ ಐ ದ ನೇ ರಿಯ ಆ ಶ್ವಾ ನ ಪ್ರಾ ರಂ ಭ ರಿ .

ಶ್ರೀಜಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯೆನಮಃ.

ಅನುತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರಿಪರಿಯಾದ ಅಕೌಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ, ಫಲಂಗಳಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೇಳಿರುವ ವೃಕ್ಷವಂ ತಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಮನೋರಥವಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಹಂಸತೂಲಿಕಾ ತಲ್ಲದೋಳ್ ನಿದ್ರಾಸುಂದ್ರಾಪಕಂಠನಾಗಿರುತ್ತಿರಲೂ, ಬಿಳುವೇರಿ ಬರುವ ಬೆಳಗಿನ ರಘುಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಪರಾಕೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಗಿಣಿ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂದಲೂ, ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಸುರು ಮೊಳಗಿಸುವ ವೀಣಾವೇಣು ಮೃದಂಗ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಖಮಜ್ಜನದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ ನರದಿಗಾಯುವ ಸೇವಕ ಜನರ ಪರಸ್ಪರನಲ್ಲಾವಗಳಿಂದಲೂ, ಎಚ್ಚರವಸ್ತ್ರವಿ, ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಪವಳದ ಪಟದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವಂ ನೋಡಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿಯುತ್ತ, ನಿಜಕರಕಮಲಂಗಳಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಪರ್ಯಂಕದಿಂದೆದ್ದು ಬರುತ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಇರುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರ್ಜೀರ್ವಚನಂಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಬಿಳಕ ಪರಮಾರ್ಪದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡು ದಂಡೆ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡುವ ವೀರನೇ ನ ಸುಮತಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರಂ ದಯೆಯಿಂದವಲೋಕಿಸುತ್ತ ಅಂದ್ರನೀಲಮಣಿ ವೀರದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಮುಖಮಜ್ಜನವಗೈವ ನಮಯದೋಳ್ ಬೇಹುಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಚಾರದರ್ಪಣನು ಪೇಳುವ ಆಯಾಯ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವಂ ನೋಡಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತ ಮುಖಮಜ್ಜನವಂ ಮಾಡಿ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಳವಂ ಧರಿಸಿ, ಮಜ್ಜನ ಮಂದಿರವಂ ಕುರಿತು ಪೋಗಿ ಪರಿಮಳ ಭರಿತವಾದ ಪನ್ನೀರಿಸಿಂ ಮಜ್ಜನಗೈದು, ಚಂದ್ರಕಿರಣ ಸಮೂಹಂಗಳಂ

ಸುಮಿಸಿದಂತೆನಿಸ ಧಾತವಸ್ತ್ರವಂ ಧರಿಸಿ, ವಣೆಯೋಳ್ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದ ಭೇಷ್ಮ ಧಾರಣವಂ ಮಾಡಿ, ಸಂಧ್ಯಾಪೂಜನೆ ಮಾಡಲಾದ ಆಹ್ನಿಕಗಳಂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮರಕತಾಂಗಿಯಾದ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಸಕಲ ಸಾಮಂತರಾಜ ಸಮೂಹಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಡ್ರನೋಪೇತವಾದ ಭೇಷ್ಮಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ನವಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಕಪ್ಪುರವಿಳ್ಳವನೊಡ್ಡಿ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹೆಸರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕುರುವಿಂದ ಮಣಿಯ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಚಕಿಚಕಿಸುವ ಕಿರೀಟವಂ ಧರಿಸಿ, ಮರಕತ ಕವಚವಂ ಧರಿಸಿ, ವಜ್ರಕುಂಡಲವಿಂದ ಅಲುಕೃತನಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುಂಬರಂಗಳಂಧರಿಸಿ, ಬಾಗಿಲೋಳ್ ನಿಂತಿರ್ಪ ಗಜರಥದ ಸುನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗವಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು, ಭಕ್ತಿ! ಪರಾಕು! ಸತ್ಯವಿ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಎಂದು ವೇಳುವ ಪರಿಚಾರಕ ಜನರ ಪರಿ ಪರಿ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆನೋಡುತ್ತ, ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು ಇವರು ಸಾಮಂತರಾಯರು, ಇವರು ನೇನಾವತಿಗಳು, ಇವರು ರಾಜಾತರೆಂದು ವೇಳುವ ಗುರಿಕಾರರ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ, ಎಡಬಲದೋಳ್ ಭಟ್ಟರು ಬಹುಾಗಿ ಕೂಡಿ ಘಟಿಯಾಗಿ ಜಗನೊಬ್ಬರ ಗಂಡ ಬಿರುದ, ರಾಜವೇಶ್ಯ ಭುಜಂಗ, ಇಂತೆಂದು ಒಕ್ಕುಣಿಸುವ ಬಿರುದ ಪದ್ಯಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾದ ಭುಜವರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಉದಯ ಶಿಖರದಂತೆ ಉದ್ಭವಾಗಿದ್ದ ಗಜರಥವನ್ನೇರಲಾಗ, ಸುಮತೀ ವೀರನೇ ನರೇಶ್ವರೂ ರಾಜಹಂಪದಂತಿರುವ, ರನ್ನದ ಪಿಡಿಗಳಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಚಾಮರಗಳಂಕರದೊಳ್ಳುಡಿದು ಬೀಸುತ್ತಿರಲೂ, ಪಟಹ ನಿಸ್ಸಾಣ ಭೇರೀ ಭಾಂಕಾರ ಶಬ್ದಂಗಳು ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ತುಂಬಿ ಭೋರೆಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿತನೇನಾವರಿವೃತನಾಗಿ ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜಬೀದಿನೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುಗಂಧಮಾಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮಾನಗಾತಿಯರಾದ ಸುಂದರಿಯರಂ ನೋಡುತ್ತ, ಅವರ ಮನದೋಳ್ ಈ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಜಯಂತನೋ? ವಸಂತನೋ? ಶ್ರೀಮಂತನೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಗೊಳಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲೂ;

ಅತ್ತಲಾ ಕಳಿಂಗಮಂತ್ರಿಯು ತಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ವಿಜಯವರ್ಮ ರಾಯನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಎತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಯೆ! ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರ ನು ಮಿತ ನೇನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಆರನೇ ಪಣವಂ ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂ ಬ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ಚಿತ್ತೈಸುತ್ತಲಿರುವನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತಂ ಲಾಲಿಸಿ ಕಳಿಂಗವತಿಯು ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರ್ಪ ಅಂತಃಪುರದ ಗುರಿಕಾ ರನುನೋಡಿ ಎತ್ತಿ ಗುರಿಕಾರನೆ! ನೀನು ತ್ವರೆಯಿಂದ ತೆರಳಿ ಅಂತಃಪುರ ದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರದೋಳ್ ರತ್ನಪೀಠವಂ ಸ ಬಿಟ್ಟುಗೊಳಿಸಿ, ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿಯಂಪಿಡಿದ ಮುತ್ತೈದೇರು ಎದುರಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚುಗಳಂ ಕೂಡಿರುವ ಕಾಲಮೇಘು ದಂತಿಪ- ಸುರಿಗೆಗಳಂ ಬೆರವಿರುವ ಕಪ್ಪಾದ ಕಾಂಡವಟವಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಎ ನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಂದ ವರ ಮಾನವಂತಿಳುಹಿಸೆಂದು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಕೆಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಾಂ ಬರಾಭರಣಂಗಳಂ ರತ್ನದ ತಟ್ಟಿಗಳೋಳುಂಬಿಸಿ, ಕತ್ತೂರಿ ನೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ, ಷಟ್ಕೈಯ ಡಬ್ಬಿಗಳೋಳಿಟ್ಟು, ನೀರಾಜೆಯು ಮುಸುಕುಗಳಂ ಹೊದಿಸಿದ ಹತ್ತಾರು ಸುತ್ತು ವೀಳ್ಯದ ತಟ್ಟಿಗಳಂ ವಿ ಟ್ಪವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ಕಾದಿರೆಂದು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಿಂದೆದ್ದು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೋಳ್ ಬರುತ್ತಿರ್ಪ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎದುರೊಂಡು ಕರತರುತಿರಲಾಗ ಮುತ್ತೈದೇರು ಆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮಾಣಿಕದ ಶಾನೆಯಂ ತಳಿಯಲೂ; ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಅರಮನೆಯೋಳ್ ರನ್ನದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಸುಮತಿಯು ಮೊಗವಂ ನೋಡಲಾಗ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯು ಕಳಿಂಗವತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನೆ! ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ತಿಳಿದು ಆರನೇ ಪಣವಂ ಅವ್ಯಣೆಯಂ ಕೊಡುವ ನಾಗೆಂದು ಪೇಳಲಾ ರಾಯನು ಸುಷುತಿಯ ವಾಕ್ಯವಂ ಮನದೋಳಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಅವನಂ ಕುರಿತು ಎತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ಅಖಂಡ ಭೂಷಾಂಡಲವ ನ್ನಾಳುವ ನಿಮ್ಮ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಂಗಳ್ಳು

ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪರಿ ಇರುವಲ್ಲಿಯೂ ಪಣಂಗಳು ತೃಣದಂತೆ ತೋರುವವು ಯಥಾರ್ಥವೇ ಸರಿ, ಆದರೆ ನಮ್ಮಂ ಹಾಸ್ಯವಂ ಮಾಡುವ ನೆವದಿಂದ ನೀನೇ ವೇಳುತ್ತಿದ್ದೀ ಎಂದು ನನುನಗುತ ಅವನ ಕರವಂ ವಿಷಮ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರಲೂ;

ಅತ್ತಲಾ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಸಖಿಯಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಕರವನ್ನಿಟ್ಟು, ಘುಲ್ಲು ಘುಲ್ಲೆಂದು ಮೊರೆಯುವ ಕಾಲದಿಗೇ ಗಳ ಶಬ್ದಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಾಳಗಳಂ ಬಡಿಯುವಂತೆ ಖಣಿಖಣೀರಂ ಬರತ್ತದ ಕಾಲುಂಗರಗಳೆ ರವದಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ, ರತಿವತಿಯಾದ ಸುಮಶರನ ಬಾಣಂಗಳಿಗೆ ನೂಟಮಾಡುತ್ತ, ಕಾಂಡವಟದ ಜಾಲಂಧರಗಳಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಂಗ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಸೌಕುಮಾರ್ಯವಂ ಕೂಡ ನೋಡಿ, ಕಿರಿ ಚಿಮರೇರಿ ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಪುಳಕಗೊಂಡು, ನೊಕ್ಕಿ ಮನೋಜಪಾರವಶ್ಯವನ್ನೈದಿ ಸ್ತಂಭೀ ಭಾವವಂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ. ಆ ಸಮಯದೋಳ್ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಕಾಂಡವಟದ ಮುಂದಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೆ! ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪದ್ಮಿನೀ ಮೊದಲಾದ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳೆ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿರುವ ಆರನೇ ಪಣವು ಇದೆ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಸುಮತಿಯು ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಕಿರಿಸಾವಹಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಧೀತೆಂದು ಮಡಿಯಲಾ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಸುಮತಿಯ ಮೊಗವಂ ನೋಡಿ ನೆನುನಗುತ ವಜ್ರದ ಹಾವಿಗೆಯೋಳ್ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ, ಪ್ರವೃತ್ತಮಾತಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ, ವಿಳ್ಯದ ತಟ್ಟೆಗಳಂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಬಳಕೆ ವಿಶಾಸದಿಂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ, ಬರುತಲಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಗಜರಥವನ್ನೇರಿಸಿ, ಅಂಜಲಿಯಂ ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪಣೆಮಗೊಂಡು ನಿಜಾಂತರಿವರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು,

ಅತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕಟಕಪಂ ನೇರಿ ರಥದಿಂದ ವಿಳದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿರಾಸವೆಂಬ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರವಂ ಪೊಕ್ಕು

ಹಂಸತೂಲಿಕಾ ತ್ವಷ್ಟುಪೋಲ್ಕುಳತು, ಆರನೇ ವಣವಂ ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಧನೆಗಳಂ ಯೋಚಿಸುತ, ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ, ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನವಲೋಕಿಸುತ, ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಟಿಸುಂ ನವರುತ, ನಮಿಸಿದೋಳ್ಕುಳತಿರ್ವ ವಿಧ್ಯಾಸಾಗರನೆಂಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನೇ! ಪದ್ಮಿನೀ, ಚಿತ್ರಣೀ, ಶಂಖಿನೀ, ಹಸ್ತಿನೀರೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಕೀರ್ಣವಿಲ್ಲದಿರುವ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀಗಳಂ ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳಂಗರಾಜ ಪ್ರತಿಯು ಪೇಳಿದ ವಣವಂ ಕೇಳಿ ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಕರವಿಲ್ಲದಿರುವ ಆ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಪ್ರಭು ವದೇ ದುರ್ಬಲವೆಂದು ತೋರುತಲಿಹೆ, ಆದರೂ ಆ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಅವಯವ ಸೌಂದರ್ಯವಂ, ಅವರುಗಳ ಆಹಾರಂಗಳಂ, ಬೇಷ್ಮೆಗಳಂ, ಆ ಮುಂದಯಾನೆಯರ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನಂಗಳಂ, ಕಲಾಸ್ಥಾನಂಗಳಂ, ಚುಂಬನ ಭೇದಂಗಳಂ, ಸುಖದಂತಕ್ಷತ ಭೇದಂಗಳಂ, ವಿಜಾತೀಯ ಬಂಧಂಗಳಂ, ಮೇಕರಣ ಸಾಧನಂಗಳಾವ ಮುಣಿಮಂತ್ರ ಮೂಲಿಕೆಗಳಂ, ಮತ್ತೂ ಆಯಾಯ ದೇಹಂಗಳೋಳ್ ಜನಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ, ಆ ಭಾಮಿನಿಯರ ಭಾವಂಗಳಂ ಅರಿತು ನೆವರನ ಭರಿತಮಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನವಂ ಮಾರನು. ವಶವಂ ಮಾಡುತ, ಕಲಾಸ್ಥಾನಂಗಳನ್ನರಿತು, ಕರಂಗಳಂ ಪೋಂಕಿಸಿ, ಕಲಾ ಪತನವಂ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಭೇದಂಗಳಂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿದ ವಿಧ್ಯಾಸಾಗರನು ಸಂವತ್ಸಾನ ಚಿತ್ತದಿಂ ಪರಾಂಬರಿಸುಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಗೈದು, ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ! ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನ ಮಹರ್ಷಿಯಿಂದ ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರದೋಳ್ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಪದ್ಮಿನೀ, ಚಿತ್ರಣೀ, ಶಂಖಿನೀ, ಹಸ್ತಿನೀರೆಂಬ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಣಾಲ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪೇಳಿದ ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿ ಕಾಮಿನಿಯು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಳೆಂದೆನಿಸುವಳು. ಚಿತ್ರಮಾದ ಚಿತ್ತಜನ ಕಥಾರಿಯಂತೆ ಚಕಿಚಕಿಸುವ ಮೈ ಬಣ್ಣದಿಂ ದಿಕ್ಕುಗಳಂ ಬಿಳಗಿಸುವಳೇ? ಎಂತಿರ್ಪ ಚಿತ್ರಣೀ ಜಾತಿ ಮಿಥಾರಿಯು ಕೂಡ ಉತ್ತಮಳೆನಿಸುವಳು. ಮುಂತಿ ನ ಶರಗಿನೋಳ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೊಗೆವಂ ತೋರಿ ತೋರದಿರುವ, ಚಕ್ರವಾಕ ದಂಪತಿಗಳಂತೆ ಪೋಳೆವ ಪೇರ್ವೊಲೆಗಳೆ ನೊಗಸುಧಂ ನೊಕ್ಕಿ ನೋಲು

ವ-ವೈಯಾಸದಿ ಮೆರೆದ ಶಂಖನೀ ಜಾತಿ ವೈಯಾರಿಯು ಮಧ್ಯಮಾಳಿನ ಸುವಳು, ಮತ್ತೂರಾದ ನಿಟರ ಚಿತ್ತ ಕಮಲಂಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸ ಕಾಮಸು ಕರವಿದೈರುಂ ಕತ್ತರಿಸೋ? ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಂ ಪ್ರತಿ ಸುವ ಹಸ್ತಿ ನೀ ಜಾತಿ ಹರಿಸಾಕ್ಷಿಯು ಅವಮಳಂದೆಸುವಳು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣ ವಂ ಮೊದಲು. ಈಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಾತ್ಸರ್ಯನ ಮಹರ್ಷಿಯಮತಾನುಸಾರ ವಾಗಿನೀ ಪೇಳುವೆನುಕೇಳು—ಯಾವಳುಬೃಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಗಂಧ ವಾಸನೆಯು, ಚಂದ್ರಬಿಂಬವಂ ಸೇರಲ್ಪ ಪೊಗವು, ಮರಿಹರಿಣ ನೇತ್ರ ದಂತೆ ಚಲಿಸುತ ಕುಚಾಕ್ಷುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿರುವ ನೇತ್ರಂ ಗಳು, ಬಿಲ್ವ ಫಲಂಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಪಿರಿಹಾದ ಮೊಲೆಗಳು ತಿಲಕಾಸುಮ ದಂತೆನಿವ ನಾಸಿಕವು, ಕನ್ನೈವಿರೆಗೆ ನಮಾನವಾದ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯು. ಮತ್ತೂ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ಮತದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಮಿನಿಯು ಶರೀರವು ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಕಾಂತಿಯು, ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಪ್ರಾಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾ ನವು, ರಾಜ ಹಂಸದಂತೆ ನಡೆಯು, ತ್ರಿವಳಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿರುವ ಮಧ್ಯಭಾಗವು, ಹಂಸಗಳ ಧ್ವನಿಗೆ ನಮವಾದ ಧ್ವನಿಯು, ಅರಳದ ಕಮಲದಂತೆನಿವ ಕಾಮಸಂಭತ್ರವು, ತಾವತೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಯಂ ತೆ ಕೋಮಲವಾದ ಉದರವು ಕಾಮಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಕರಂದ ಭರಿತಮಾದ ಕಮಲದ ವಾಸನೆಯು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಬಿಳುಪಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಲ್ಲಿಯು, ವಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯು, ಕುಚಿಯಾಗಿ, ಮೃದುವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ಅನ್ನವನ್ನಾಂಬುವದು, ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದರಿನುಜೀಳು. ಉತ್ತಮವಾದ ನಡೆಯು, ಅತಿ ಶುಭವು, ಅತಿ ಕು ಬ್ಬವು ಅಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟವಾಗಿರುವದು, ಪಿರಿಹಾದ ಕುಚಗಳು, ಕಾಗೆಯ ಕಂತಿನಂತೆ ಕಣಕಾಲುಗಳು, ಉಬ್ಬಿದ ತುಟಿಯು, ಹಂಸದ ಜಲದೊಳಗೆ ಜೀನು ತುಪ್ಪದಂತೆ ವಾಸನೆಯು, ಶಂಖವಂಪೋಲ್ವ ಕೊರಳು, ಚಕೋರ ಧ್ವನಿಯಂತೆ ಧ್ವನಿಯು ನೃತ್ಯ, ನೀತ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿ-ವಳಕೆಯು, ಬಟುವಾದ, ಉನ್ನತವಾದ, ಬಿಟ್ಟು ಮೃದುವಾದ, ಮಹನ ಜಲಾದ್ರವಾದ, ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಮಾಸ್ಪೃತವಾದ ಕಾಮ ಗೃಹವು ಸ್ವಭಾವದಿ ಚವಲಮಾದ

ದೃಷ್ಟಿಯು, ಚುಂಬನಾದಿ ಬಾಹ್ಯ ನುರತದೋಳ್ ಪ್ರೀತಿಯು, ಕಿರಿ
 ಹಾಗಿ ಸವಿಯೊವ್ವ ಆಹಾರದೊಳ್ವಾಸ್ವನು. ಚಿತ್ರಂಗಳಾದ ಭೂವಣಂಗಳೋಳ್
 ಇಚ್ಛೆಯು, ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಕಾಮಿನಿಯಂ ಚಿತ್ತಿ
 ಳೇ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದರಿಯಬೇಕು. ಧವ್ವನಾದ ಶರೀರವು, ಕೊಂಚ
 ಕುಬ್ಜತೆಯು ಕೋಪವು, ದೇಹದಲ್ಲಿಯು, ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂ
 ಢ ಶಖೆಯು, ನೀಳವಾದ, ದಟ್ಟವಾದ ರೋಮಂಗಳು, ನುಣ್ಣಿದಂತೆ ನಾ
 ರುವ ಕಾಮು ಜಲವುಳ್ಳ ಮದನ ಮಂದಿರವು, ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಹಲವು ನಖಪ್ಪ
 ತಂಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಕಾಮಜಲ ಬಿಂದುಗಳು, ಶರೀರದೋಳ್ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಪಾಡ ಬಿಸಿಯು, ಮಿತವಾದ ಆಹಾರವು, ಕೊಂಡೆಳುಡಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿತ್ತ
 ವು, ಗರ್ವಭೆ ಧ್ವನಿಯು, ಪಿರಿಪಾದ ಕೆಂಪಾದ ಮೊಲೆಗಳು, ಈ ಲಕ್ಷಣ
 ಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಭಾಮಿನಿಯಂ ಶಂಖಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದರಿ
 ವುದು. ಒಳ್ಳೆತಲ್ಲದ ನಡತೆಯು, ಪಕ್ರವಾಗಿ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ ಚಿ
 ರಳುಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲುಗಳು, ಗುಡ್ಡವಾಗಿ, ಬಲ್ಲಿತಾದ ಕೊರಳು, ಕೆಂಪಾದ
 ಕೂದಲು, ಧೂರ್ಮ ಬೇಸ್ಮೆಯು, ದೊಡ್ಡ ದೇಹವು, ಗಜಮದ ವಾಸ
 ನೆಯುಳ್ಳ ಶರೀರವು, ಕಾಮು ಜಲವು, ಇಮ್ಮಡಿಕಾರ, ಕಹಿಗಳುಳ್ಳ ಆ
 ಹಾರವು, ದೊಡ್ಡದಾದ ತುಟೆಯು, ಬೇಗದಿಂ ಒಡಂಬಡದೆ ದುಃಖದಿಂ
 ಒಡಂಬಡುವದು, ಹೊರಗೆ ಕರಿಕೂದಲಾಗಿ ಒಳಗೆ ನಿಶಾಲವಾದ ಮದನನ
 ದನವು, ಸದ್ಗದಧ್ವನಿಯು, ಈ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಅಬಲೆಯಂ ಹ
 ಸ್ತಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದರಿವುದು. ಎಲೈ ಮಹಾರಾಯನೇ! ಇನ್ನು ಈ
 ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಿಗೆ ರತಿದಿವಸಂಗಳಂವೇಳ್ವನು—ಪದ್ಮಿನೀಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಅ
 ತಿಸುಲಭನಾದ್ದರಿಂ ಇವಳಿಗೆ ದಿನಂಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಿದಿಗೆ, ಚಾತಿ,
 ಪಂಚಮಾ, ಪಷ್ಕಿ, ಅಪ್ಪಮಾ, ದಶಮಾ, ದಾವ್ದತಿ, ಈ ದಿನಂಗಳು ಚಿತ್ತಿಣೀ
 ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಿಯಂಗಳು. ಸಪ್ತಮಿ, ನವಮಿ, ಚತುರ್ದಶಿ, ಪೂರ್ಣಿ
 ಮಾ, ಈ ನಾಲ್ಕು ದಿನಂಗಳು ಹಸ್ತಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಿಯಂಗಳು. ಪಾ
 ಡ್ಯ, ತದಿಗೆ, ಏಕಾದಶಿ, ತ್ರಯೋದಶಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ದಿನಂಗಳು ಶಂಖಿನೀ
 ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಿಯಂಗಳು. ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಯಾವ ವ್ಯವ
 ಸ್ಥೆಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಹಗಲಾಗಲಿ, ಇರಳಾಗಲಿ,

ಮೊದಲನೇ ಎರಡನೇ ಮೂರನೇ ಝಾಂವಂಗಳೋಳ್ ಕ್ರಮದಿಂದ ಚಿತ್ರಣೀ, ಹಸ್ತಿನೀ, ಶಂಖನೀರೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀರ್ಗಲು ಕೂಡುವರು. ಈ ಕಾಮಿನಿಯರಂ ವ್ಯಸಂ ಮಾಡುವ ಔಷಧಂಗಳಂ ವೇಳ್ವನು ಅದೆಂತೆನೆ— ಬಾಳೆಗೆಡ್ಡೆರಸದಿಂ ಜಾಯಿಕಾಯಿ ನೆನಸಿ, “ಓಂಪಚವಚವಿಹಂಗಮ ಕಾಮದೇವಾಯಸ್ವಹಾ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಚಿತ್ರಣೀಗೆ ವೀಳ್ಯದೋಳ್ ಬೆರಸಿ ಕೊಡಲು ವಶಳಾಗುವಳು. ಪಾರಿವಾಳದ ತುಂಬೆಯ ಗರಿಗಳೆಂ ಜೇನುತುವ್ವದಿಂ ಅರದು “ಓಂಪಚ ವಶಂಕರೀಸ್ವಾಹಾ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ವೀಳ್ಯದೋಳ್ ಬೆರಸಿ ಹಸ್ತಿನಿಗೆ ಕೊಡಲು ವಶಳಾಗುವಳು. ಗಂಧಕ ತಗರದ ಬೇರಂ. ಬೆಲ್ಲವತ್ತದ ಹಣ್ಣಂ ಕೂಡ ಅರದು “ಓಂಹರಹರ ವಚಕಾಮದೇವಾಯಸ್ವಹಾ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ವೀಳ್ಯದೋಳ್ಬೆರಸಿ ಶಂಖನಿಗೆ ಕೊಡಲು ವಶಳಾಗುವಳು. ಹಿಂದೆ ವೇಳದ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಂತರದಿಂದಚಂದ್ರ ಕಲೆಗಳಂ ವೇಳ್ವನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಅಂಗುಷ್ಟ, ಅಂಗಾಲು, ಹರಡು, ಮೊಣಕಾಲು, ಒಳದೊಡೆ, ಹೊಕ್ಕಳು, ಎದೆ, ಕುಚ, ಕಂಕಳು, ಕೊರಳು, ಗಲ್ಲ, ತುಟಿ, ಕಣ್ಣು, ಹಣೆ, ನೆತ್ತಿ, ಈ ಹದಿನೈದು ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲವಕ್ಷಪಾಡ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ಪೂರ್ಣಮಾ ವರ್ಯಂತ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿಯು ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದೋಳ್ ಎಡಭಾಗದೋಳ್ ಕಲೆಯೇರಿ ಬರುವದು. ಕೃಷ್ಣವಕ್ಷಪಾಡ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿ, ಹಣೆ, ಕಣ್ಣು, ತುಟಿ, ಗಲ್ಲ, ಕೊರಳು, ಕಂಕಳು, ಕುಚ, ಎದೆ, ಹೊಕ್ಕಳು, ಒಳದೊಡೆ, ಮೊಣಕಾಲು, ಹರಡು, ಅಂಗಾಲು, ಅಂಗುಷ್ಟ, ಈ ಸ್ಥಾನಂಗಳೋಳ್ ಕಳೆ ಇರುವದು. ಇಂತು ಎರಡು ವಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕಳಾ ಸ್ಥಾನಂಗಳೆ ಗುರುತಂ ತಿಳಿಯುವದು. ಇನ್ನೆ ಶುಕ್ಲವಕ್ಷ ಪಾಡ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ಪೂರ್ಣಮಾ ವರ್ಯಂತರದಿನದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದ್ರಕಳೆಗೆ ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರವಂ ವೇಳ್ವನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಪಾಡ್ಯದೋಳ್ ಮುಂಗುರುಳುಗಳಂ ಪಿಡಿಯುವದು. ಬಿದಿಗೆಯೋಳ್ ಹಣೆಯಂ ಚುಂಬಿಸುವದು, ತದಿಗೆಯೋಳ್ ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಚುಂಬಿಸುವದು, ಚೌತಿಯೋಳ್ ತುಟಿಯೋಳ್ ತುಟಿಯಂ ಪಿಡಿಯುವದು, ಪಂಚಮಿಯೋಳ್ ಗಲ್ಲವಂ ಚುಂ

ಬಿಸುವದು, ಪಷ್ಠಿಯೋಳ್ ಕೆಂಠವಂ ನೆಖದಿಂ ಗೀರುವದು, ಸಪ್ತಮಿ ಯೋಳ್ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಉಗುರೊತ್ತಂ ಮಾಡುವದು, ಅಪ್ಪಮಿಯೋಳ್ ಮೊಲೆಗಳಂ ಬಿರುಸಾಗಿ ಹಲವು ಭಾರಿ ಪಿಡಿಯುವದು, ನೆಪ್ಪಮಿಯೋಳ್ ಎದೆಯಂ ಮುಖಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊಡೆವುದು, ದಶಮಿಯೋಳ್ ನಾಭಿಯಂ ಪೇಟೆನವಂ ಮಾಡುವದು, ಏಕಾದಶಿಯೋಳ್ ಮದನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೆರಳಂ ಆನೆಯ ನೊಂಡಿಲಂತೆ ಬಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವದು, ದ್ವಾದಶಿ, ತ್ರಯೋದಶಿ, ಚತುರ್ದಶಿ, ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ಈ ನಾಲ್ಕು ದಿನಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವೇಣಿಕಾಲು, ಹರಡು, ಅಂಗುಪ್ಪ, ಅಂಗಾಲುಗಳಂ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಜೇಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಡೆವುದು, ಈ ವರಿಯಂ ರಮಿಸುವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗ ಆ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳು ನೋಂಕಿದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಮನುವಾದ ವೃತ್ತಳಯು ಜೆಮರುವಂತೆ ಕಾಮಕಳೆಯಂ ದ್ರವಿಸುವರು. ಈ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀಯರಂ ರಮಿಸುವ ಕಾಲದೋಳ್ ವಿಸ್ತು ಬೀಜವಾದ ಅಕಾರವಂ, ಕಾಮಬೀಜವಾದ ಇಕಾರವಂ, ರುದ್ರ ಬೀಜವಾದ ಉಕಾರವಂ, ಶಕ್ತಿಬೀಜಂಗಳಾದ ಏಕಾರ, ಐಕಾರಂಗಳಂ, ಮನ್ಮಥನ ಪಂಚಬಾಣಂಗಳಂ ಕೂಡ ಸ್ಮರಿಸುವದು. ವಿಸ್ತುಬೀಜಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವು ಯದೆಯು, ಕಾಮಬೀಜಕ್ಕೆ ಮೊಲೆಯು, ರುದ್ರಬೀಜಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು, ಒಂದುಶಕ್ತಿಬೀಜಕ್ಕೆ ನೆತ್ತಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿಬೀಜಕ್ಕೆ ಮದನಮಂದಿರವು, ಇವು ಸ್ಥಾನಂಗಳು. ರತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಐದುಬೀಜಾಕ್ಷರಂಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಲು, ಕಾಮದೇವನು ಎದೆಮೊದಲಾದ ಐದು ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಐದು ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕಾಮಜಲ ಮೊಸರ್ದು, ಉರಿವ ಕೆಂಡೆವಂ ಪೊಲ್ವಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಹಸುಗಳಾಗಿ ನ್ರವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವನು. ಈ ಕಲಾ ಸ್ಥಾನಂಗಳು ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ಮತಾನುಸಾರವಾಗಿ ವೇಳೆಲ್ಪಟ್ಟವು, ಈ ಕಲಾಸ್ಥಾನಂಗಳನ್ನೇ ಘೋಷೀ ವೃತ್ತ, ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳು ಪ್ರಕಾರಾಂತರವಾಗಿ ವೇಳುವರು.

ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ವೇಳೆನು ಅದೆಂತೆನೆ—
ಶಶ, ವೃಷ, ಅಶ್ವರೆಂದು ಮೂರು ಪರಿ ಪುರುಷ ಜಾತಿ ಇರುವದು. ಈ ಪುರುಷರ ಗುಹ್ಯವು, ಆರು, ಒಂಭತ್ತು, ಹನ್ನೆರಡು ಬೆರಳು ಉದ್ದ

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದುದು, ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯು ಕೂಡ ಹರಿಣೀ, ಬಡಬಾ, ಕರಿಣೀ, ಎಂಬ ಮೂರು ಪರಿಣಾಮವಾದುದು, ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರಗಳ ಮದನ ಸಂವಿಧಾನ ಪ್ರಮಾಣವು, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪುರುಷರ ಗುಣ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಂತಿರುವುದು. ಇವು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಪ್ರಮಾಣ ಭೇದಗಳು. ಇನ್ನು ಶಾಖಾ ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂ ಪೇಳ್ವೆನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಕೆಂಪಾದ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸಣ್ಣನಾದ ನೆನುನಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು, ಬಟುವಾದ ಮೊಗವು, ಒಳ್ಳೆತಾದ ಪೇಸವು, ಮೃದುವಾಗಿ, ಕೆಂಪಾಗಿ, ಕೋಮಲವಾಗಿ, ಹೊಂದಿರುವ ಚರಕುಗಳುಳ್ಳ ಕೈಗಳು, ಒಳ್ಳೆತನ ನುಡಿಯು, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಚಂಚಲವಾಗಿ, ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಮೃದುವಾಗಿ, ಅತಿ ನೀಳವಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಮಂಡೆಯ ಕೂದಲು, ಬಡವಾದ ಕೊರಳು, ತೊಡೆ, ಕಿರಿದೊಡೆ, ಅಂಡುಗಳು, ಕೈ ಕಾಲುಗಳು, ಕಿರಿದಾದ ಊಟ ನಿವ್ರಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಮ ಸುಖವು, ಧನವತ್ಯವು, ಶುಚಿತ್ವವು, ಬಿಳಿದಾಗಿ ಪರಿಮಳ ಉಳ್ಳ ವೀರ್ಯವು, ಆರು ಅಂಗುಳ ಪ್ರಮಾಣ ಗುಹ್ಯವು, ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದವರು, ಶಶ ಜಾತಿ ಪುರುಷರು. ಅಗಲವಾದ ಉನ್ನತವಾದ ತಲೆಯು, ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೊಗ, ಹಣೆಯು, ಬಲಮುಳ್ಳ ಕೊರಳು ಕಿವಿಗಳು, ಆ ಮೆಯ ಬೆನ್ನಿನಂತೆ ಉಬ್ಬಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯು, ಧವ್ಪವಾದ ಶರೀರವು, ಜೋಲುವ ತೋಳಗಳು, ಕೆಂಪಾದ ಅಂಗೈಗಳು, ಉದ್ದವಾದ ತುಟಗಳು, ಕುಳಿಯಾದ ಕಿವಿಗಳು, ತಾವರೆಯ ಹೂವಿನ ಎನುಕಂ ಪೋಲ್ವಕಂಗಳು, ಸಾತ್ವಿಕಗುಣವು, ವಿನೋದವಿಂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುವ ಮೃದುವಾದ ನುಡಿಯು, ಕೋಪವಂ ಸೈರಿಪುದು, ತ್ಯಾಗ ಗುಣವು, ಪ್ರಿಯವಾದ ನಿದ್ರೆಯು, ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು, ದೀಪನವು, ಕ್ಲೇಷ ಪ್ರಕೃತಿಯು. ಕೋಮಲವಾದ ನಡುವು, ಒಡಲೋಳ್ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನೆಣವು, ಸುಣ್ಣದಂತೆ ನಾರುವ ವೀರ್ಯವು, ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಒಂಭತ್ತು ಅಂಗುಳ ಪ್ರಮಾಣ ಗುಹ್ಯವು, ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದವರು ವ್ಯವಭ ಜಾತಿ ಪುರುಷರು. ಅಸಿದಾಗಿ, ನೀಡವಾಗಿರುವ ಮೊಗ, ಕಿವಿ, ಕೊರಳು, ತುಟ, ಹಲ್ಲುಗಳು, ಉಬ್ಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮಾಂಸದಂ ಬಲಿತ ತೋಳುಗಳು, ದೊಡ್ಡದಾದ,

ನೀಳವಾದ, ಬತ್ತಾದ ಕೂದಲು, ಜಾಣತನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆರವು, ಬಂಕುಳ ಕಾಲುಜಂಘೆಗಳು, ಸುಂದರವಾದ ನುಂಗಗಳು, ವಿಘ್ನವಾದ ಬೆರಳುಗಳು, ನೀಳವಾದ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ವಿವೇಕವು, ಮೃದುವಾದ ನುಡಿಯು, ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಿದ್ಧಿಯು, ಶೀಘ್ರವಾದ ನಡೆಯು, ದೊಡ್ಡದಾದ ತೊಡೆಯು, ಹೀವನವು, ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಿಯಾತ್ನವು, ಸತ್ಯವಾದ ವಚನವು, ಅಧಿಕವಾದ ವೀರ್ಯವು, ನಯಮುಳ್ಳ ಎಲುವುಧಾತುಗಳು, ನೀರಡಿಕೆ ಮೊಪ್ಪದು, ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಮೃದುವಾದ, ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ, ಅತಿಕಾರವಾದ ಕಾಮಜಲವು, ಹಸ್ತರಡಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ ಗುಹ್ಯವು, ಸಮವಾದ ಎದೆಯು, ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವನು ಅಶ್ವಜಾತಿ ಪುರುಷನು. ಇಂತು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಜಾತಿ ಭೇದಂಗಳಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಪ್ರಾಯವಂ ವೇಳೈ ಅದೆಂತೆನೆ—ಹದಿನಾರು ವರುಷ ವರ್ಯಂತರವು, ಬಾಲೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬಳು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಐವತ್ತೈದು ವರುಷ ವರ್ಯಂತ ಪೌಂಡೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಬಳು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವೃದ್ಧ ಎನಿಸಿಕೊಂಬಳು. ಇನ್ನು ರೂಪಭೇದಂಗಳಂ ವೇಳೈನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಉದ್ದ ಉಳ್ಳವಳು, ಕವ್ವಾದವಳು, ಅಸಿಯಳು, ಹಲವು ಕಾಮ ಕಳಗಳಂ ಬಯಸವಾಗಿ ಯೈದಿಸುವಳು ಇವಳು ಶ್ಲಥಾ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುವಳು, ದೊಡ್ಡದಾದ ದೇಹಮುಳ್ಳವಳು, ಅರಿಶಿನದ ಬಣ್ಣದವಳು, ಗುಡ್ಡನಾದವಳು, ಯಾವಾಗಲೂ ರತಿಪ್ರಿಯಳು, ಉಬ್ಬಿದ ಕಂಕುಳುಳ್ಳವಳು, ಇವಳು ಘನ ಎನಿಸಿಕೊಂಬಳು. ಇಂತು ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಕಮಿಸುವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಸುಖಂಗಳು ಸುಖಬವಾಗಿ ಲಭ್ಯಂಗಳಾಗುವವು ಇನ್ನು ಆಯಾಮ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ವೇಳೈನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಉತ್ತಮವಾದ ನಡೆಯು, ನಖ ದಂತಕ್ಷತ ಚೂಂಬನಂಗಳ ಒಲ್ಲದೆ ಇರುವದು, ಈ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲದವರು ಮಧ್ಯದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಂಧಂಗಳಿಯೂ, ರತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಅವಂತಿ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು, ಇವರೇ ಬಾಹ್ಯಕ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು. ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು, ನಖದಂತಕ್ಷತಂಗಳೊಲ್ಲದೆ ಇರುವರು, ಹೈಲುಗಳನೇ ಬಯಸುವದರಿಂದ ಹರ್ಷಿಸುವರು ಅಭೀರ

ದೇಶದ ನಾರಿಯರು. ಮಾಳವ ದೇಶದ ಮಾನಿನಿಯರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಪರಿ
ಯಾಗಿರುವರು. ಇರಾವತೀ, ಸಿಂಧುಗಳೆಂಬ ನದೀತೀರಗಳಲ್ಲಿರುವ
ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಘಾತಾ, ವಿತಸ್ತುಗಳೆಂಬ ನದಿಗಳ ಮಧ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
ಪುಟ್ಟಿದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು, ಮದನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಚುಂಬನ,
ಕರಿಕರ ಕ್ರೀಡೆ ಮೊದಲಾದ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯರಾಗುವರು.
ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೈಲುಗಳಿಂದಲೂ, ನಖ ದಂತಕ್ಷತಗಳಿಂದಲೂ ದ್ರವಿಸುವರು,
ಆಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು, ರತಿ ಎಂಬ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವರು
ಲಾಟ ದೇಶದ ಲಲನೆಯರು. ತೆಲಗು ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರು ತಮ್ಮ ನೃಪನಾದ
ನಡೆವಳಿಯು ವಿಾರಿ ನಡೆವರು, ಅನಾಚಾರವ ಗೈವರು, ರತಿಯೋಳ್
ಬಳಲುವರು, ಶುಚಿಯಾದ ಕೆಳಸಂಗಳಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ಮಾಡುವರು. ಕಳಂ
ಗ ದೇಶದ ಕಾಮಿನಿಯರು. ನಖ ಕ್ಷತಪ್ರಿಯರು, ಕೈಗಳೋಳ್ ಶಂಖವ
ಬಳಿಗಳಂ ಧರಿಸಿರ್ಪರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಮದ್ಯಪಾನ ಪ್ರಿಯರು, ರತಿ
ಯೋಳ್ ಬಳಲುವರು, ಎದೆ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಿದ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವರು. ಅತಿ
ಶಯಮಾದ ರತಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು. ತುರುಸ್ಕ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ಹೆ
ಚ್ಚಾದ ಮದ್ಯಪಾನಾಸಕ್ತರು, ನಖ ದಂತಕ್ಷತ ಚುಂಬನಗಳೋಳ್
ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು, ಕೆಂಪಾದ ಶರೀರಮುಳ್ಳವರು, ದೊಡ್ಡದಾದ ಮದನ
ಧ್ವಜವಂ ಬಯಸುವರು. ಕರ್ನಾಟ ದೇಶದ ಕಾಂತೆಯರು, ಒಳ್ಳೆ ವ
ಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು, ಉದ್ದವಾದ ಮುಡಿ ಕೂಡಲು
ಗಳ ತುದಿ ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳವರು, ನಾಚಿಗೆಯಿಂ ಕೂಡಿರುವರು, ವಿಕಾರವಾ
ಗಿ ನುಡಿಯುವರು, ಗಂಡನಲ್ಲಿ ನಡೆತೆಯುಳ್ಳವರು, ವೈಯಾರದವರು.
ಸ್ತ್ರೀ ಮಳಯಾಳ ದೇಶದ ನಾರಿಯರು, ಕೋಸಲ ದೇಶದ ನಾರಿಯರು
ಕೂಡ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಮದನ ಧ್ವಜವನ್ನೇ ಬಯಸುವರು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ
ದೇಶದ ಮಾನಿನಿಯರು, ಘಟಲೀ ಪುತ್ರದೇಶದ ಪ್ರಮದೆಯರು ಕೂಡಾ
ವುಂಡು ಮಾತುಗಳಂ, ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಕೂಡಿದ ಮಾತುಗಳಂ ಆಡುವರು
ರತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಪಡರು, ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಲಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿ
ಯುಳ್ಳವರು. ತಿಗಳತ್ತಿಯರು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಗಳೆಂಬ ರತಿದ್ವಯಂ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಅಧಿಕವಾದ ಮದನ ಜಲವುಳ್ಳವರು.

ಅತಿ ಕಾಮಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಯುಂ ಹೊಂದುವರು. ವನಾಯುಜ ದೇಶದ ವಾಮಲೋಚನೆಯರು ತಮ್ಮ ಶರೀರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ, ಪರರ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಂಗಳಂ ಕಂಡು ಪಿರಿದಾಗಿ ನಗುವರಾಗಿಯು, ತಾಡನ ನಖ ದಂತಕ್ಷತಾದಿಗಳಂ ನೈರಸುವರಾಗಿಯು, ಮೊದಲಲ್ಲಿಯು, ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆಯಂ ಬಿಡುವರಾಗಿಯು, ರತಿ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ಕಳೆಯಿಂ ಬಿಡುವರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಮಧುರಾದೇಶದ ಮಾನಸಿಯರು, ಗೌಡ ದೇಶದ ಕಾಮಿನಿಯರೂ ಕೂಡ ಮೃದುವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯು, ಆಲಿಂಗನ ಚುಂಬನಂಗಳಂ ವ್ಯಗ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾಡುವರಾಗಿಯು, ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದಕಾಮಜಲವುಳ್ಳವರಾಗಿಯು, ಬಿರಿಸಾದಚ್ಚೆವ್ವುಳ್ಳವರಾಗಿಯು, ಸ್ಮರಯುದ್ಧದಲ್ಲಿನಿರಕ್ತಿಯಂನೈದವರು. ಕುಂತಲದೇಶದ ಕಮಲಯಾಕ್ಷಿಯರು ಸುರತವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚಾತುರ್ಯ ಉಂಟಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಸೊಗಸುಗಳನ್ನರಿತವರಾಗಿಯು, ಬಿರಿಸಾದ ಜಾಣ್ಮೆಯ ನುಡಿದ ಚಿತ್ತ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯು ಸುರತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪರಿಯಾಗಿ ನುಡಿದವರಾಗಿಯು, ಯಾವಾಗಲೂ ಘನೆಯ ರಾಡುದರಿಂದ, ಔಷಧ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂ, ಬಿರಿಸಾದ ಕಂಠ ಧ್ವಜದ ಕೂಟದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷಿಸದವರಾಗಿಯೂ, ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಂಗಳಿಂ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ರಮಿಸಿ ಸುಖಿಸುವರಾಗಿಯೂ, ಎದೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಹೈಲು, ಉಗರೊತ್ತು ಮೊದಲಾದವ ಗೈಯುವರಾಗಿಯೂ, ಶೃಂಗಾರಮುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಮತ್ತೂ ಅವರು ಚಿತ್ತದೋಳ್ ವೆಗ್ಗಳವಾದ ತವಕ ಮುಳ್ಳವರಾದುದರಿಂದ ಸುರತದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸನ್ನರಿಯದವರಿಂದ ಪಿರಿದಾಗಿ ವ್ಯಸನ ಪಡುವರು, ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುರತದಿಂದ ದಣಿಯರು. ಕಾಮ ರೂಪದೇಶದ ಕಾಮಿನಿಯರು ಬಾಗೆಯ ಹುಮ್ಮಿನಂತೆ ಮೃದುವಾದ ಅಂಗ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಹಲವು ಭಾರಿ ಪ್ರವಿಸುವರಾಗಿಯು, ಕೈ ಪಿಡಿದ ಮಾತೃದಿಂದಲೇ ರತಿಯಂ ಹೊಂದುವರಾಗಿಯು, ಅವಯವದೋಳ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾಮ ರಸಮುಳ್ಳವರಾಗಿಯು, ಪ್ರಿಯವಂ ನುಡಿಯುವರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಉತ್ಕಲ ದೇಶದ ಉತ್ಪಲಾಕ್ಷಿಯರು ಹಲವು ಪರಿ ನಖ ವಿಕಾರಂಗಳಿಂ, ಪ್ರಾಥವಾದ ಹಸ್ತದ ಹೈಲುಗಳಿಂ, ಈ ಪರಿವಕ್ಷ್ಯವೆಂಬ ಮೋ

ಲುಪಚಾರಂಗಳಂ ಕೂಡೆ ಸಂತೋಷವಂ ಹೊಂದುವರಾಗಿಯೂ, ಯಾವಾ
 ಗಲೂ ಸ್ತುರ ಸಮರವಂ ಬಯಸುವರಾಗಿಯೂ, ಲಜ್ಜಾರಹಿತರಾಗಿಯೂ
 ಭಾಗ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಇಂ
 ತು ಸಕಲ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ, ಅವರವರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಂ
 ದೇಶೀ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳ ಜಾತಿ ಭೇದಂಗಳ
 ನ್ನರಿತು, ಆಲಿಂಗನ, ಚುಂಬನ, ನೆಖಿಕ್ಷತ, ದಂತಕ್ಷತ, ತಾಡನ, ಚಪೇ
 ಟನ, ಆಕರ್ಷಣ, ಮರ್ದನ ಮೊದಲಾದ ಕೃತ್ಯಂಗಳೆಂಬಾಹ್ವಯಸು ರತ
 ವಂ ತಿಳಿದು ಸುರತವಂ ಮಾಡುವರು. ಈ ಸುರತವು ಬಾಹ್ಯವೆಂದು
 ಅಭ್ಯಂತರವೆಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಅದರೋಳ್ ಬಾಹ್ಯಸು ರತ
 ವಂ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಾಹ್ಯ ರತದೋಳ್ ಮೊದಲಿಲ್ಲಿ ಆ
 ಲಿಂಗನವಂ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು, ಈ ಆ ಲಿಂಗನವು, ಜಾತ
 ಕೇಳಿ ಗಳೆಂದು ಎರಡು ಪರಿಯಾಗಿರುವದು ಅದರೋಳ್ ಜಾತ ಕೇಳಿ
 ಎಂಬ ಆಲಿಂಗನವು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಾಗಿಯೂ, ಅಜಾತ ಕೇಳೀ ಎಂಬ ಆ
 ಲಿಂಗನವು, ಎಂಟು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಅಂತು ಹನ್ನೆರಡು ಪರಿ ಎಂದು
 ಕಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರವಂ ಬಲ್ಲವರು ಪೇಳುವರು. ಅದೆಂತೆನೆ— ಎದುರಾಗಿ
 ಬರುವ ಓರ್ವ ಕಾಮಿನಿಯ ಶರೀರದೊಡನೆ ಅನ್ಯಾವದೇಶದಿಂದ ಪುರುಷನ
 ಶರೀರವು ತಾಗಿದೊಡೆ ಅದು ಸ್ಪೃಷ್ಟಕವೆಂದು ಪೇಳ್ವರು. ಮತ್ತು ಜಾ
 ತ್ರಗಳಂ ಪೊರಮಡುವಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವರ ನೋಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಹಬ್ಬ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಗತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪೋಗುತಲಿರುವಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪು
 ರುಷರೀರ್ವರೂ ಪರಸ್ಪರ ಶರೀರಂಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲದು ಫೃಷ್ಟಕ
 ವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೀರ್ವರೂ ಓರೋರ್ವರನೊತ್ತಿ
 ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಗೋಡೆಯ ಅಧಾರದಿಂದ ಗೈವ ಆಲಿಂಗನವಂ ಪೀಡನೆ
 ವೆಂದು ಪೇಳ್ವರು. ಇವು ಮೊದಲಾದ ಆಲಿಂಗನಗಳೇ ಜಾತಕೇಳೀ ಎಂದು,
 ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಗಳಾಗಿರುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಭೇದಂಗಳುಳ್ಳಿ ಇನ್ನು
 ಕೆಲವು ಆಲಿಂಗನಂಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರಾನು ರಾಗವಂ
 ಪ್ರಪ್ತಿಸುವವೆಂದು ವಿರಿಯರು ಪೇಳ್ವರು. ಅದೆಂತೆನೆ—ನಿಂದಿರ್ದ ಪು
 ರುಷನ ಶರೀರವಂ ತನ್ನ ಶರೀರದಿಂದ ಬಿಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಎಡ

ದ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕಟವ್ರದೇಶವಂ ಸುತ್ತಿ, ಎಡವ ಕೈಯಿಂದ ಮಧ್ಯವಂ ತ ಕೈಯಿಸಿ, ಬಲದ ಕೈಯಿಂದ ಶಿಖೆಯಂ ಪಿಡಿದು, ಅವನ ಮೊಗವಂ ತನ್ನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೀತ್ತಾರವಗ್ಲಿಯುತ್ತ, ಅವನ ಮೊಗದ ನ್ನಿತ್ತಿ ಚುಂಬನವಂ, ಮಧುರಮಾದ ಕಂಠಧ್ವನಿಯಂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತ ಅಧಿಕವಾದ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಪುರುಷನಂ ಬಾಗಿನಲು ಇದು ಕಾಲವೇಷ್ಟನ ವೆಂಬ ಆಲಿಂಗನ ಭೇದವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು. ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿಂದಿರ್ವ ಪುರುಷನನ್ನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಅವನ ಗುಹ್ಯವಂ ಮದನ ಮಂದಿರವೋಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಚಪೇಟೆಯಂ ಮಾಡಲದು ಲತಾವೇಷ್ಟನವೆಂಬ ಆಲಿಂಗನ ಭೇದವು. ಇತಿರ್ವ ಆಲಿಂಗ ಭೇದಂಗಳು ಅನೇಕಂಗಳಾಗಿರುವವು.

ಇನ್ನು ಚುಂಬನ ಸ್ಥಾನಂಗಳ್ಲ ಪೇಳ್ದೆನು, ಆ ಸ್ಥಾನಂಗಳು ಯಾವ ದೆಂದೊಡೆ—ಕಣ್ಣು, ಕೊರಳು, ಗಲ್ಲ, ತುಟಿ, ಕೆನ್ನೆ, ನಾಲಿಗೆ, ಮೊಳೆ ಗಳು, ಮದನ ಮಂದಿರವು, ಹಣೆ, ಹೊಕ್ಕಳು, ಇವುಗಳು ಚುಂಬನ ಸ್ಥಾನಂಗಳು. ಪುರುಷನು ಬಾಲೆಯ ಮನೋಹರಮಾದ ಮೊಗಮಂ ಮೋಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ತನಗೆ ಎದುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ತ್ರೀಯು ಇದೇ ಪರಿ ಯಾಗಿ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಪುರುಷನ ಮುಖವಂ ಎದುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಈರ್ವರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ತುಟಿಗಳಂ ನೀಡಿ ಕ್ರಮದಿಂದೋರೋ ವರರು ಚುಂಬನವಂ ಮಾಡಲದು ನಿಚಿತಕವೆಂಬ ಚುಂಬನ ಭೇದವು. ಮತ್ತೂ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಬಾಯ್ತೆರದ ಬಾಲೆಯ ಎರಡು ತುಟಿಗಳಂ ಚುಂಬಿಸಲದು ಸ್ಪರಿತಕವೆಂಬ ಚುಂಬನ ಭೇದವು. ಪುರುಷನು ಮನಿನಿಯ ಕೊದಲಂ ಚುಂಬುಕವಂ ಕೂಡ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಮುಖವಂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಹಿ ಅವಳ ಕೆಳಗಿನ ತುಟಿಯಂ ತಾ ಪಿಡಿದು ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೆಳಗಣ ತುಟಿಯಂ ಅಂಗುಷ್ಠ ತರ್ಜನಿಗಳಿಂದ ಪಿಡಿಯಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಲದು ಭ್ರಾಂತವೆಂಬ ಚುಂಬನ ಭೇದವು, ಈ ಪರಿ ಯಲ್ಲೇ ಪುರುಷನು ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೊಗವಂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಿರುಹಿ ತನಗೆ ಅಭಿ ಮುಖವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಡದ ಕೈಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಬಲದ ಕೈಯಿಂದ ಗಲ್ಲವಂ ಎತ್ತಿ ತುಟಿಯಂ ಚುಂಬಿಸಲದು ತೀರ್ಯಕ್ಕುಂ ಭವವೆಂಬ ಭೇದವು. ಮತ್ತೂ ಅಬಲೆಯರ ಎರಡು ತುಟಿಯಂ ತನ್ನ

ಎರಡು ತುಟಿಗಳಿಂದೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸುವದೇ ಪೀಡಿತವೆಂಬ ಚುಂಬನ ಭೇದವು. ಇಂತು ಚುಂಬನ ಭೇದಗಳು ಅನೇಕ ಪರಿಯಾಗಿರುವವು.

ಇನ್ನು ನೆಖಕ್ಷತ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ, ಅವರ ಪ್ರಭೇದಂಗಳಂ ಕೂಡ ಪೇಳೈನು—ಲಾಲಿನ್ಯ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ! ಕಣ್ಣಳು, ಕೈಗಳು, ತೊಡೆಗಳು, ರತಿಮಂದಿರವು, ಮೊಲೆಗಳು, ಬೆನ್ನು, ಎದೆ, ಕೊರಳು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಡುವ ನೆಖಕ್ಷತಂಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೂ, ಲಜ್ಜೆಗೆ ಡುವಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಟ್ಟುಗಿ ಮಿರುವಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮದ್ಯ ಪಾನದಿಂದ ನೊಕ್ಕಿದ್ದವಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನಂಗಳು. ಇದೇ ಪರಿಯಾಗಿ ದಂತಕ್ಷತ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಉಪಿಸುವೆಕು. ಇನ್ನು ಆಭ್ಯಂತರ ರತಿಯಂ, ಆ ರತಿ ಕ್ರೀಡಾ ಯೋಗ್ಯಮಾದ ಕೇಳೇಗೃಹ ಲಕ್ಷಣವಂ ಕೂಡ ಪೇಳೈನು ಅದೆಂತೆನೆ—ಕಪ್ಪುರ ದೀವಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿವರಿ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಹಂಸ-ತೂಲಿಕಾ ತಬ್ಬದಿಂದಲೂ, ಪರಿಮಳಿಸುವ ಅಗರು ಸಾಮ್ರಾಣಿ ಧೂಪಂಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ನಳಕೂಬರನ ನವನೂಟಕಕಾಲೆಯಂತಿರ್ವ ಕೇಳೇಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕನಾದ ಪ್ರರುಷನು ಪರಿಮಳ ಭರಿತಮಾದ ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ವಡ್ರನೋಪೇತಮಾದ ಅನ್ನವಂಭುಂಜಿಸಿ, ಕಪ್ಪುರ ನೀಳ್ಕವಂ ಧರಿಸಿ, ಪೀತಮರ್ಧ, ನಿಟ್ಟ, ಚೇಟಿ, ವಿಮೂಷಕರೆಂಬ ಸಂಗಡಿಗಾರರಿಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಘನ, ಸಯ, ಪೇಶೀಯಗಳೆಂಬ ಗಾನಪ್ರಭೇದಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ತಾನ ಮೂರ್ಛನಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಕ್ಕಿ ನೋಲುತ್ತ, ಸರಸ್ವಂಗ ಸೌಂದರ್ಯ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಕುರಿತು, ಮೃದು ಪುಷ್ಪರಮಾದ ಹಾಸ್ಯ ಕಥಾ ಲಾಪಂಗಳಂ ಪೂಡುತ್ತಲಿರುವ ಪ್ರರುಷನು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಂ ಕಾಮಿನಿಯನ್ನು ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಆಲಿಂಗನವಂ ಮಾಡುವ ನೆವದಿಂದ ಕುಪ್ಪಸದ ಮುಡಿಯಂ ಸಡಲಿಸಿ, ನೆರಿಯಂ ಕೈಯಿಂದ ಕಡೆಯೋಳ್ ನೋಕಿ, ಕೂದಲುಗಳನ್ನೇವರಿಸುತ್ತ, ಸಿಕ್ಕುಂ ಬಿಡಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟುಗಳಂ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, ಸವರುತ್ತಲಿರಲಾ ಸಮಯದೋಳ್ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಖಾಧಿಗಳಿಂದ ಕಾಮಿನಿಗೆ ಗಾಮವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುವ ಹದವನ್ನರಿತು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ನಿಟ್ಟ, ಚೇಟಿ, ವಿಮೂಷಕರಂ ಮುರೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿ,

ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮನೋಹರಮಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳೆಯುತ, ಆ ಕಾಮಿನಿಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಆನಂದವಂ ವೃಷ್ಟಿಸಿ, ಬಳಕೆ ಬೈರೈದಿಂ ಆ ಕಾಂತೆಯು ಹಣೆಯಂ, ಗಲ್ಲವಂ, ಚುಂಬುಕವಂ, ನಾಸಾಗ್ರವಂ ಕೂಡ ಚುಂಬಿಸುತ, ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೂ ಕಾಲುಗಳಂ ಮುಟ್ಟುತ, ಸೀತ್ತಾರವಗೈಯುತ, ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಗದ್ದವಂ, ನಾಲಿಗೆಯಂ ಕೂಡ ಚುಂಬಿಸುತ, ನಖಕ್ಷತಂಗಳಿಂದ ಮನೋಹರಮಾದ ಮದನ ಪುಂಡಿರದಲ್ಲಿಯೂ, ತೊಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಡಿಯುತ, ಉಟ್ಟಿರುವ ಸೀರೆಯು ತೊಲಗಿಸಿ, ಆ ಕಾಂತೆಯು ಶ್ರಾಂತೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಬಳಕೆ ಅಭ್ಯಂತರ ರತಿಯೋಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವಮು ಮಹಾಘನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪಾತ್ರಾಸ್ತ್ರಿಯನೆ ಮುನಿಯು ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಮಾಗಮ ತಂತ್ರ ರಹಸ್ಯದೋಳ್ ವಿಷ್ಣುರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಈ ಅಭ್ಯಂತರ ರತಿ ಪ್ರಭೇದಂಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಮಾಗಿರ್ಪವು, ಈ ಅಭ್ಯಂತರ ರತಿ ಪ್ರಭೇದಂಗಳಿಗೆ ಸಾಧನಮಾಗಿರ್ಪ ಎಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಬಂಧಂಗಳಂ ಪೇಳುವು ಅದೆಂತೆನೆ—ಚಕ್ರ, ಉಪರತಿ, ಭ್ರಮಣ, ಏಕಪಾದ, ಘಟಿತ, ಮಕರ, ಮರ್ಕಟ, ಶುಕ, ಮಾರ್ಜಾಲ, ಧೇನುಕ. ವ್ಯಸ್ತ, ಗರ್ವಭ, ಹಸ್ತಿಕ, ಶುನಕ, ಮೃಗ, ಸ್ವಸ್ತಿಕ, ಪದ್ಮ, ಕುಕ್ಕುಟ, ಹಂಸ, ಕ್ರಾಂಚ. ಸರ್ಪ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕಚಗ್ರಹ, ಜಾಲ, ದೇವ, ವಿಜಯ, ಭಯಾನಕ, ಮನ್ಮಥಪ್ರಿಯ, ಮುನಲ, ಶಂಖ. ಡೋಲಕ, ನಯುತ, ಪಲ್ಲವ, ನಾಗ, ಕೇಸರ, ಕುಮುದ, ಘೋಕ, ವೃಶ್ಚಿಕ, ಮಯೂರ, ಅಯುತ, ಕರ್ಕಟ, ಗರುಡ, ವಿಪ್ಲವ, ವೇಣು, ಪಾರಾವತ, ರಂಭಾಪ್ರಿಯ. ಕರ, ತಿರ್ಯಕ್, ಕೆಂಪುಕ, ಧ್ವಜ, ಗೌರೀಪ್ರಿಯ. ಚಂದ್ರಾಭರಣ, ವಿಕ್ರಮ, ಏಕರೂಪ, ಲಲಿತ, ಶಂಕರಪ್ರಿಯ, ಕಲಾವತರಣ, ತುರಗಾಶೋಹಣ, ಕುಂಡಲಿ, ಮಂಡೂಕ, ಮುರಜ. ಸರ್ವತೋಮುಖ, ಅಧೋಮುಖ, ಚಿತ್ರ, ಕಂದರ್ಪ, ವೃಷಭ, ಆದ್ಭುತ, ವಿಚಿತ್ರ, ಹಾಸ್ಯ, ಮಿಥುಧಿಪತಿ, ಸರ್ವಾಂಗಮರ್ದಕ. ವೀರದರ್ಪ ವಿನಾಶಿನಿ, ನೀವೀ ವಿನಾರಣ, ಶಾರ್ದೂಲ, ವಲಿತ, ಅಂಗುಳೀಪೀಡನ, ವಲ್ಲಿ, ಜಯ, ಬುಧ್ಧ, ಕೂರ್ಮ, ಬಂಧರಾಜ. ಕರ್ಣಾಭರಣ, ತ್ರಿವಳೀ, ನೀರ, ಅಂಬಕಗಳೆಂಬ ಈ ಎಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಬಂಧಗಳು, ಮೊದಲಾದ ವಿಚಿತ್ರಂಗಳಾದ

ಅನ್ನನ್ನ ಅನೇಕಮಾದ ಬಂಧಂಗಳಿರುವವೆಂದು ನುಡಿದು, ಬಳಿಕ ಎಲೈ ಮಹಾರಾಯನೇ! ನೀನ್ನ ಅವ್ವಣಿಯಾದುದರಿಂದ ನಾನು ವೃದ್ಧನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವಂ ನಿರೂಪಿಸಿರುವೆನು. ಮತ್ತೂ ಕೂ ಮಠಾಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷಣ ಸಮನ್ವಯವಂ ಮಾಡಿದಡೆ ಪ್ರತ್ಯವಾಯ ಉಂಟು ಗುವದು, ಅಲ್ಲದೇ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಾಯಿ ವೇದಲಾದ ಗುರುಜನಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಕ್ಷತಂಗಿಯರಲ್ಲಿಯೂ; ಕೂಡ ಈ ಲಕ್ಷಣಂ ಗಳಂ ಉಪಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಾತಕ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ನುಡಿದು, ಸಮಸ್ತ ಪಾಪ ಹಾರಕವಾದ ವರಮೇಶ್ವರನ ನಾಮವನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕುಳಿತಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಂ ನೋಡಿ, ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಯ್ಯಾ ಗುರುವರ್ಯನೇ! ನಾನೂ ಕೂಡ ಈ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಭೇದಂಗಳಂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆನ್ನಲ್ಲದೇ ಇದಂ ಪರೀ ಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದವನೆಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂ ಹ್ವವಿ-ಸುವನಾಗೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ, ಮತ್ತೂ ಆಯಾಯ ದೇಶಂಗಳೋಳ್ ಜನಿಸಿದ ಸಂಕರ ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿ ಭೇದಂಗಳಂ, ಅ ಸ್ತ್ರೀರಂ ಕೂ ಡಿರಮಿಸುವ ಪ್ರರುಷರ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ, ಅವರಂ ವಶ್ಯರಂ ಮಾಡುವ ಮಣಿಮಂತ್ರ ಮೂಲಿಕಾದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗಳಂ ಕೂಡ ಕೇಳಿ ಅಚ್ಚರಿ ಗೊಂಡು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಸ್ವತೀದೇವಿಯೇ ಈ ಪರಿಯಾದ ಪ್ರರುಷಾಕಾ ರವಂ ತಾಳ್ದು ಬಂದಿರುವಳೋ? ಎಂದು ನಿಜ ಗುರುವಾದ ವಿಷ್ಣು ಸಾಗರ ಸಂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅಮೂಲ್ಯ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ. ಆ ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಮತಿವಂತನಾದ ಸುಮ ತಿಯಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಜಾತಿ ಸಾಂ ಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾಂತೆಯರು ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ಇರುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಪಣವು ಮಹಾ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತಲಿದೆ ಎಂದು ನುಡಿದು, ಚಿಂತಾಗ್ರಸ್ತನಾಗಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಇಂತು ಚಿಂತಾ ಸ್ರಸ್ತನಾಗಿರುವ ಮಹಾರಾಯನಂ-ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞಾಶಿಖಾಮಣಿ ಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀನು ಚಿಂತಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು, ನಮ್ಮ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಾದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಿಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ವಿ

ಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ಮಹಾರಾಯನು ಅಡುದೆಂದು ಛಾಯಾಗು
ಪ್ತನಂ ಸ್ಮರಿಸಲು; ಆ ಹ್ವಣದೋಳು ಆ ಯಕ್ಷನು ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಪುರೋ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಪಕ್ಷಗಳಂ ಕೂಡಿದ
ಮೈನಾಕ ವರ್ಣತದಂತೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ರಾಯನಂ ಕುರಿತು
ಇಂತೆಂದನು, ಎಲೈ ರಾಜಕುಲತಿಲಕನೆ! ಶ್ರೀ ದೇವಿಯ ಕುಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾ
ತ್ರನಾದ ನಿನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿ
ಯೂ ಕಾಣಿಲ್ಲವಾದರೂ ನನ್ನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸಿ
ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈವಿಸಲಾಗ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಡೆ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯ
ನು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ನುಡಿದ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿ
ಪನೆ! ಕೇಳು, ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಳಾದಿ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕರ್ಯ
ವಿಲ್ಲದಿರುವ ವದ್ವಿನ್ಯಾದಿ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕಂಡು ಕೇಳಿ, ದಿಕ್ಪಾ
ಗಳಂ ದೀರ್ಘ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಬಂದೂ ಪುಹೂರ್ತ ಪಾತ್ರ ಧ್ಯಾನ
ನಿಸಿ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿಸುತ್ತ ಎಲೈ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ! ಕೇಳು
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದೋಳು ಸುಧರ್ಮಾ ಎಂಬ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತ
ರಂಭಾ, ಮೇನಕಾ, ಊರ್ವಸಿ, ತಿಷ್ಣೀತ್ಯಪ್ರಾ, ಎಂಬ ಪೆಸರುಗಳಿಂದ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದಿರುವ ದೇವವೇಶಿಯರು ವದ್ವಿನೀ, ಚಿತ್ರಣೀ, ಶಂಖಿನೀ,
ಈ ಪರಿ ಜಾತಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವರು ಈಗ ಮಾಹೇಂದ್ರಸ್ವ
ದೂರವಾಸ ಶಾಪದಿಂದ ತೇಜೋ ಹೀನನಾಗಲಾಕಾಶದೋಳು ಆ ಸುರ
ಸುಂದರಿಯರು ಅನುರರಿಂಪಾಕ್ರಮಿಸಿದ ಅಮರಾವತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಎ
ಲ್ಲಿ ಪ್ರೋದರೋ? ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಮ
ಹಾರಾಯನು ಮನಮೋಳಾಲೋಚಿಸಿ, ಎಲೈ ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷನಾದ ಯಕ್ಷನೆ!
ಗಡನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸ್ತ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನೀನು ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪ ಮೊದಲಾದ
ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಂಗಳಂ, ಚತುರ್ಧ ಶಭುವನಂಗಳಂ, ಮಾತೂ ಮನುಷ್ಯರಿಂ
ಪ್ರವೇಶಿಸಲಶಕ್ಯವಾದ ಪ್ರದೇಶಂಗಳಂ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆ ಕಳಾವತಿ
ಯ ರಿರುವ ಸ್ಥಳವಂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸಮರ್ಥನೆ
ದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಪರಮ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪರಶಯ
ಯಂಕರನಾದ ಮಹಾರಾಯನಾಜೆ ಯಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಸಾಪಾಂಗಳ
ಲ್ಲಿ

ಹಂಪ್ರಣಾಮವಾಗೈಯಲು ಅಗ ಸಮಯದೊಳಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಸಾ
ಯೋಧಪರಿವಾರ ನಮೋತಳಾದ ಸರ್ವಪುಂಗಳೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿ
ಕಾಂಬಾ ದೇವಿಯ ಚರಣಪರೋಷಂಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಮರಳಿ ಭಾಯಾಗು
ಗುಪ್ತನಂ ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ಪುಂಗಳವಾಗಲೆಂದು ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಹರಸಿ
ಕಳುಹಲು, ಬಳಿಕ ಆ ಯಕ್ಷನು ಭಾಳಯಂತೆ ಗಗನದೊಳಗೆ ಗಮ
ನುತ, ಮನುಷ್ಯ ತೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಟೆಪರಾಟ ಮರಾಟ ಮುಂತಾದ
ದೇವಂಗಳೆಲ್ಲನುತ, ಬಲ ಭಾಗದೊಳಗೆ ಬಲಾರಿಯ ಭವನದಂತಿರುವ
ಬಂಗಾಳ ಮಂಪನ್ನವತೋಕಿನುತ, ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದವಿ
ನ್ಯಾಸವಂ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ, ಪರಮ ಪಾವನನಾದ ಹಿಮವಂತನ ಪಾದಂ
ಗಳಂಕರಿಸುತ, ತನ್ನ ಮನದೊಳೆ ಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹ ಪ್ರಕಾ
ರವಂ ಯೋಚಿಸುತ, ಭರತ, ಕಿಂಪುರುಷ ಮುಂತಾದ ಖಂಡಂಗಳಂ ಕೆ
ಳೆಯುತ, ಮುಂಭಾಗದೊಳೆ ಮನನ ನಿಧಿ ಧ್ಯಾನಾನಂದಂಗಳಂ ಮನವಂ
ಐಕ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಮಹೇಶ್ವರವದವನ್ನೊ, ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಮಹರ್ಷಿ
ಗಳಂ ಸೇವಿತಮಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿ ದೇವತಾ ಸಮೂಹಂಗಳಿಗೆ ಅಧಾರಮಾ
ಗಿ, ಗ್ರಹ ಸಂಕ್ಷೇಪ ತಾರಕಾ ನಿಕರದಿಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತಮಾಗಿ, ರತ್ನಶಿಖರ
ನಹಸ್ರಗಳಿಂದ ರಾಜಿಸುವ ಮಹಾನೀರುನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಾಗೈಯುತ,
ಅ ಕಾಲದೊಳೆ ಕಲಧೌತಮಯವಾದ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂ ಪರಿವೃತಮಾಗಿ, ಅ
ಕ್ಷಯಮಾದ ನಿಧಿಗಳಂ ಪರಿಕ್ಷೇಪುವ ಯಕ್ಷರುಗಳಂ ಪರಿ ರಕ್ಷಿತಮಾದ
ಅಳಕಾವುರಿಯ ಗೋಪುರ ಪುರೋಭಾಗದೊಳೆ ಯಕ್ಷಾಧಿಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ಆವಾಸಸ್ಥಾನದಂತಿರ್ಪ ಚೈತ್ರ ರಥವೆಂಬ ವೆಸರಿನಿಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾದ
ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಮಂತನಂ ನೋಡಿ, ಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯ ಸಾಧನ
ವಂ ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಆಲೋಚನೆಯಾಗೈದು, ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿಂ ಪಕ್ಷ
ಗಳಂ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬೀಳುವ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ನಿಂದಿರಲಾ; ಬಳಿಕ
ಮಣಿಮಂತನು ಭಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೆ! ನಿನ್ನ ೧ ನೋ
ಡಿ ಬಹು ಕಾಲವಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ಪತ್ನೀ ಪುತ್ರಾದಿಗಳು ಕುಶಲವೆ? ಎಂದು
ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗೈದು, ಮಧುರಮಾದ ಫಲಗಳಂ, ಪರಿಮಳಭರಿತಮಾದ ಪುಷ್ಪ
ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಸಮಯೋಚಿತಮಾದ ಮಾತುಗಳಂ

ವೇಳುತಲಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಛಾಯಾಗುವತ್ತನು ಮಣಿಮಂತನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೇ! ಅಮರಾವತೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಅಮರವೇಣೀಯರಾದ ರಂಭಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವರು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ? ಮತ್ತು ಈಗ ಅವರಿಂದ ಅವಶ್ಯ ಕಮಾದ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾರ್ಯವಿರುವದರಿಂದ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದು ವೇಳ ಜೀಕೆಂದು ನುಡಿಯಲಾ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ಮಣಿಮಂತನು ನಸುನಗುತ ಪರಿ ಹಾನೋಕ್ತಿಗಳಂತಲಿದೂಗಿ, ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ತಾಳಗಳಂ ಹಾಕುತ್ತ, ಎಲೈ ಮಿತ್ರನಾದ ಛಾಯಾಗುವತ್ತನೇ! ನಮ್ಮ ಅಲಕಾಪುರಿಯೋಳ್ಳಾವವನಾದ ರೂ ಆ ಕಳಾವತಿಯರಂ ಕಾಮಿಸಜೀಕೆಂದು ಬಂದಿರುವ ವತ್ತಮಾನವಂ ಯಕ್ಷೇಶ್ವರನಾದ ನಳಕೂಬರನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿದ ಹ್ವಣವಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮಾರ್ಥ ರಿಗೂ ಚಂಡಶಾಸನವಂ ಮಾಡಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ನೀನು ನನಗೆ ವರಮ ಸುಖನಾದುದರಿಂದ ಮರೆಮಾಚುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ವೇಳಿ, ಕೈಗಳಂಪಿಡಿದು ರಹಸ್ಯವಾದ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಾನಯೋಗ್ಯವಾದ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಂಚೆಗಾಲಿನಂ ದಾಟುತ ಬರುವ ಮಂದಮಾರುತ ಮರಿ ಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ, ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಮುಂತಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಂದುದುರುತ ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪಪರಾಗ ವರ್ಷದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಲತಾ ಮಂಟಪದೋಳ್ ಕುಳಿತು, ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ವೇಳಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ, ಆಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರನೇ! ಈ ಗದುರ್ಗಮವಾದ ಸ್ವರ್ಗವು ದಾನವರಿಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಲಿದೆ, ದೇವ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು, ಕಶ್ಯಪ, ಅತ್ರಿ, ಭರದ್ವಾಜ, ಮೊದಲಾ ದ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನೀ ಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅರಣಿ ಮೊದಲಾದ ಯಜ್ಞಪಾತ್ರಗಳು ಕುಶಾನನಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಯೊತ್ತು ನಿಜ ನಿವಾಸಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರೂಪಂಗಳಂ ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಗುಹಾಂತರಾಳಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಈ ಕಠಿಣಮಾದ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯಲಾರವೆಂದು ವರಸ್ವರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ, ವಿವಿಧವಾದ ವಿಷತ್ತುಗಳಂ ಅನುಭವಿಸುತಲಿರುವರು. ನೀನು ವೇಳದ ರಂಭಾದಿ ವೇಷಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪೋಗದೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೋಗಲಾರವೆಂದು ವೇಳುತಲಿರಲಾ ಕಾಲದೋಳ್ ಸ್ವರ್ಗ

ಧಿಪತಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ದೈತ್ಯವಾನವ ಸಮೇತನಾಗಿ ಒಡ್ಡೊಲಗ
ಗೊಂಡು ಕುಳಿತು, ರಂಭಾದಿವೇಶಿಯರ ನರ್ಮನವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಿ
ಶ್ಚೈಸಿ, ಅವರಂ ಕರತೆರವದೆಂದು ಮೂತರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಲಾಗ ದೂತರು
ಆ ಹೃದಯಲ್ಲಿಯೆ ಅವರಂ ಕರತೆಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಿಗೆ
ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ರಾಕ್ಷಸನು ನರ್ತನವಂ ಮಾಡಲೀ ಎಂದು
ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲು ಆಗ ರಂಭಾದಿ ವೇಶಿಯರು ಕಾಲುಗೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಕೈ
ಗಳಂ ಜೋಡಿಸಿ ರಂಗ ಭೂಮಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ನಾ
ಟ್ಯಾಂಗಂಗಳಾದ ನೀಣಾ ವೇಣು ಮೃದಂಗಾದಿ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಗೆ
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದನೆಯಗೈದು, ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕದಿ ದೊಡಗೂ
ಡಿದ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳ
ಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳಂ ಎರಚಿ, ಸಮವಾಗಿ ಪಾದಂಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸಮ ಪ
ತಾಕ ಬಸ್ತಂಗಳಿಂದ ಸಿಂತು, ಹಸ್ತಂಗಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಈಡ್ಡಿಸು
ತ, ಶರತ್ಕಾಲ ಮೇಘ ಮಂಡಲದಿಂ ತೆರಳಿ ಒರುವ ಚಂದ್ರ, ಬಿಂಬದಂತೆ
ಮನೋಹರನಾದ ತೆರೆಯೋಳ್ ಮುಖವಂ ತೋರುತ, ನಾಟ್ಯರಂಗ
ದೋಳ್ ಮನೋಹರಮಾಗಿ ಮೇಳವಿಸಿರುವ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯಂಗಳನ್ನಾಲಾಪಿ
ಸುತಲಿರಲಾ ಸಮಯದೋಳ್, ಸಭಾ ರಂಜನವಂ ಮಾಡುವ ಸೂತ್ರಧಾ
ರನು ತೆರೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯೋಳ್ ಬಿಂದು ಎಲೈ ಸರ್ತಕಿಯೇ!
ಇಂದ್ರ, ಪರಾಜಯವೆಂಬ ನಾಟಕವಂ ಅಭಿನಯಿಸುವದೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿ
ಸಲೂ; ಆಗ ರಂಭಾದಿ ವೇಶಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನದೋಳ್
ನೆಂದರೇನು? ಪರಾಜಯವೆಲ್ಲಿಹುದು, ಹುಚ್ಚು ಬಲಿತು ಹೇಳಿದ ವೈ
ಚ್ಛ ಮಾತುಗಳೆಂದೇನಿಸಿ, ವಿದೂಷಕನಾದ ಕಳಾ ಧರನಂ ನೋಡಿಸಗುತ,
ಈ ನಾಟಕದ ಅಭಿನಯವಂ ನಾವು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ, ಬಳಿಕ
ಈ ದುಪ್ಪ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಮೋಹವಂ ಪ್ರುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದೇನಿಸಿ, ಘನವಾದ
ನಾಟರಾಗದಿಂ ಮಾಟವಂ ಮಾಡಿ, ಅಹರೀರಾಗದಿಂ ಅಹರಿಯಂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ,
ಶೋಕವರಾಳಿಯಿಂದ ಶೋಕವಂ ಪ್ರುಟ್ಟಿಸಿ, ಹಿಂದೋಳ ರಾಗದಿಂದ ಹಿಂ
ದು ಮುಂದು ತೋರದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮೋಹನಾಲಾಪದಿಂ ಮೋಹಗೊ
ಳಿಸಿ, ದೇವಗಾಂಧಾರರಾಗದಿಂ ದೇವತಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಇಂದ್ರನೊ

ಸ್ತುತಿಸಿ, ಈ ಪರಿ ರಾಗಾಲಾಪನದಿಂದಲೇ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಮಾಡುತ್ತ
ಮತ್ತೂ ವಿಮೂಢಕನ ಮುಖವು ನೋಡಲು ಆಗ ವಿದೂಷಕನು ಪಂಚ
ಸದಿಂದ ಪಂಚತ್ವವಸ್ಥೆವಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ರಾಕ್ಷಸರಂ ನೋಡಿ, ಈ
ಕಾಲದೋಳ್ ಕೊಂಚಮಾಗಿ ಪಂಚಸು ರಸವು ತೋರಿಸಿ ಕಳಾವತಿ
ಯರ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ ಕಲೆಗಳಂ ಹಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ, ರಾಕ್ಷಸ ನಭಿಯಂ
ಪೊಕ್ಕು, ಸಾಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ತಾಳೇ ಮಾರಗಳಂತಿರುವ ರಾಕ್ಷಸರ ತಲೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳಂಗಳಂ ಹಾಕುತ್ತ, ಮುಟ್ಟು ತಾಳ ಮುಟ್ಟುಗಳಿಂದ ರಸ್ತೆಗಳ
ಗೆ ಹಿಂಗುಟ್ಟುಗಳಂ ಕುಟ್ಟುತ್ತ, ಅಟ್ಟುತಾಳ ಗತಿಯಿಂದ ಅಂಡುಗಳ
ಮೇಲೆ ಗುಟ್ಟುಗಳಂ ಒದಿಯುತ್ತ, ನೊಂಪಾದ ಜಂವೆತಾಳದಿಂದ ಪತಿಗಳಂ
ಆಟವು ಆಡಿಸುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ಆ ಕಳಾವತಿಯರು ವಿಮೂಢಕನ ಹಾಸ್ಯ
ರಸದಿಂದ ಆನಂದ ಭೈರವಿಯನ್ನಾಲಾಪಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು, ಬಳಿಕ ರಾಕ್ಷ
ಸರೆಲ್ಲ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಉರುಳಿ ಬರುವ ಕೋಡು ಕಲ್ಲುಗಳಂತೆ ಹೊರಳುತ್ತ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಕಾರಂಗಳಂ ನೋಡಿ, ಇದು ಮಯಾಸುರನಿಂದ ಮಾಡೆ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಸಭಾ ಮಹಿಮೆಯೋ? ಇಲ್ಲದಿರೆ ಮದ್ಯಕಾಸದ ಮದವೇರಿ ಮತ್ತಿ
ನಿಂದ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮ್ಮ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೋ? ಇಂತು
ಮಲ್ಲದೆ, ಮಜೇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಮಾಟದ ಮಹಿಮೆಯೋ? ಎಂದು ಪರಿ
ಪರಿಯಾಗಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳುತ್ತ, ವಿಸ್ಮಯಂಭರಾಭರಣಂಗಳಿಂದ ಬಹುಮಾ
ನವು ಮಾಡಲಾ ದೇವ ವೇಶಿಯರು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು, ಇತರ ರಾಕ್ಷಸ
ರಿಂದ ಬಾಧೆ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿ
ಲಾಗ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ಅಮರಾವತಿ ಬೀದಿಯೋಳ್ ಈ ವೇಶಿಯರಿಗೆ
ಮತ್ತೋರ್ವರಿಂದ ಬಾಧೆ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಸಾರಿಸಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಗಾರ
ರಿಗೆ ಅವ್ವಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಲೂ; ಬಳಿಕ ಆ ಕಳಾವತಿಯರು ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳೋಳ್ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು,

ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳೆದನಂತರ ಕೆಲರು ತುಂಟರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ಹುಡು
ಗರು ಯೋಚನೆಯುಂ ಮಾಡಿ, ಈ ದೇವ ವೇಶಿಯರಂ ಮೋಸವಂ ಮಾಡಲಿ
ಚಿಸಿ ಓರ್ವನು ದೇವಮಂತ್ರಿಯಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂತೆಯೂ, ಮತ್ತೋರ್ವ
ನು ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಮಜೇಂದ್ರನಂತೆಯೂ, ಓರ್ವನು ಜಯಂ

తనంతేయు, వేషగళంతాళ రంభాది వేళియరమేనేగళంకురితు
 పోగలరా చంద్రవదనయరు, అవరుగళమోనవన్నెరియదే కవటవే
 షద ఇంద్రజయంతరిగే సాష్టాంగవారివరగి, బళక అదేపరియోద
 గురువిగే మర్యాదయింద అంజలియం మాడి, రత్నపీఠంగళోళో
 కుళ్యరిసి రాజ్యవజారంగళం మాడుత, ఎల్ల దేవదేవనే! నమ్మ
 నాల్వర నాట్యవం అవలొకిసి బహు కాలవాయితేందు బిన్నవిసి,
 నర్తనవగ్యేయ్యుత్తిరల; బళక ఆ రాత్రియోళో మిగిలరాద రా
 క్షసరు ఈ వేళియర మనే బాగిలల్లి నింతు, ఎల్ల రంభాదిగళరా!
 నిమ్మ నాట్యవం నావు నోడబీకేందు వేళుత, మనోయోళో ప్ప
 వేశవం మాడి, ముసుకుగళంద మోగంగళం మరే మాడుత, సా
 లాగి కుళతిరువరం నోడి ఇవయారేందు నుడియత, అవరు
 గళ సమిపక్కి పోగి ముసుకుగళం తేగదు చన్నాగి నోడి, ఎ
 ల్ల అణ్ణందిరుగళరా! ఇంద్రనం హిందు ముందు నోడినదే హింగ
 ట్టగళం కట్టరి, జయంతన దడయం పిడిమ జాడిసి, ఆ గురు
 విగే గురుతు మాడి కళహిసిరి ఎందు నుడియత, హాగే రంభా
 ది వేళియరం నోడి ఎల్ల తుంటుగాతియరా! నిలు మాడిరువ
 కృత్యంగళం నమ్మ రాక్షసేభ్యరను అరియను, ఆదరిం ఈ క్షణదల్లి
 యే తిళుహిసి, వేళియరాద నిమగే దాసిజనక్కి మాడువ ముండ
 నెవంమాడిసి, మండేగళల్లి మంకరిగళన్నిరిసి మణ్ణు జోరువం
 తే మాడినువదరల్లి అంతరవిల్లవేందు భయంకరమాద మాతుగళ
 న్నాడుత నింతిరువ రాక్షసరంనోడి, హులియ హిండుగళంద ను
 త్తు పరిచిరువ జేణ్ణు హుల్లిగళంతే, నుంటర ఘాళగే సిక్కిద బా
 లేయ సుళగళంతే, బలిగే బిద్దిరువ బాల విానుగళంతే, తేరేగళ
 ల్లి కాణబరువ చంద్ర బింబడంతే గడగడనే నడుగుత, ఆ రాక్ష
 సర అడిగళగే అడ్డ బిళుత, నావు అబలియరు, ఏనూ అరియేవు
 రక్షణవం మాడబీకేందు తత్ క్షణదల్లియే షుహా వధవం తోరి
 రి కళుహిసి, ఆ బళక ఆ వేళియరేల్ల బహు, ఇవరు యథార్థ

ವಾದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಪೇಷಗಳಂ ತಾಳಿ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರೋ? ತಿಳಿಯದು. ಇದರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಷಮ ಬರುವಂ ದರಿತು, ಕಾಸ್ಯಕಳಾ ಭಿಜ್ಜನಾದ ಕಳಾಫರನೆಂಬ ವಿಮಾಪಕನ ಕರಲಾ ಘವದಿಂ ಕನಕ ಗಿರಿಯ ಕಾಂತಾರವಂ ತರಳ ಬರುತ್ತ, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸ ದಿಂ ಓರೋರ್ವರು ಎಲೆ ತಂಗಿಯರಾ! ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳೆ ನಮಗೆ ಭಾರವಾ ಗಿ ಬಳಲಿ ನಡೆಯಲಾರವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಪಾಳು ತಿಟ್ಟು ಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾ ರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಾ ಎಂದು ಸಿಟ್ಟು ಸುರುಗಂ ಬಿಡುತ್ತ, ಕಟ ಕಟಾ ಕಡೆಯಂ ಕಾಣಬಿರುವ ಕಾಡಿನೋಳ್ ಕಾರುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದ ಕಠಿಣ ಚಿತ್ತನಾದ ಕಮಲ ಸಂಭವನು ಈ ಪರಿ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ವರಂ ಪಾಡು ಪಡಿಸ ಬಹುದೆ ಎಂದು ಕೈಗಳೋಳ್ ನೆಟ್ಟ ಗೆಗಳಂ ತೆಗೆಯುತ್ತ, ಸಹಿಸಲತಕ್ಕ ವಾದ ಕಪ್ಪ ವಂ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಟು ಮಾಡಿರುವ ಸಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾನರಾಡೆ ತಾಯಿ ತಂಗಿಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆ, ಎಂದು ಚಮ ಮುಖನಂ ಕುರಿತು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಜೈಯಂತಿರಲಾಗ ರಂಭಿಯು ಊರ್ವಶಿಯ ಕೈಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ! ಈ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ದಾಯಾದಿ ಮತ್ಸರವಂ ಪುನರೋಳ್ ಮಾಡಿಗಿರುವ ದೇವದಾಸವರು ಓರಿ ದೋರ್ವರು ಮಡಿಸುಪೋಗದೆ ಮಂದರ ಪರ್ವತವಂಮುಂತುಮಾಡಿ ಕಾಲ್ಕ ಡಲಮಥನವಂ ಯಂತುಮಾಡಿದರೋ? ಯಿಷ್ಟು ಮಾತ್ರಗಿಂದಲೇ ರವಾ ದೇವಿಯನಮಾನಕಾಲದೋಳ್ ನಮ್ಮೊಲ್ಲರಂ ನೆಪು ಇಲ್ಲದೆ ದೈವವು ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದನು? ಪುಟ್ಟಿದವರು ಕರಾಳವಾದ ಕಲಕಗಟ ಸ್ವಾತಿ ಗಳಿಂ ಕಂದಿ ಹೋಗದೆ ಈ ಕರ್ಮವಂ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಎಂದು ವದ್ಯ ಸಂ ಭವನು ಪಣೆಯೋಳ್ ಬರವಿರುವನೋ? ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹಂಬಲಿ ಸುತ್ತ, ಕಾಲುಮೆಯಂತೆ ಹರಿಯುವ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂ ಕುಚ್ ಕುಂಭಗಳಂ ತುಂಬುತ್ತ, ಚೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಲ್ಲುಗಳಂನುಡುತಲಿರುವ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿನ ರಘುಳಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಇವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹವಂ ದಹಿಸುವ ಬಡ ಬಾಸ ಲಜ್ವಾಲಾ ನಮೂಹಂಗಳೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಪಾಂತದೋಳ್ ಉದಯಿಸಿದ ಚಂಡ ಕಿರಣನ ತಂಡಂಗಳೋ? ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಶಂಕರನ ಮೂರನೆ ಕಣ್ಣಿನೋಳ್ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ವಕ್ಷಿ ಜ್ವಾಲಾ ಕಲಾವಂಗಳೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಆದಿ

ಶೇಷನ ಉಸುರುಗಳಿಂ ಜನಿಸಿದ ಕಿಡಿಗಳ ನಮೂಹಂಗಳೂ? ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ಕೆಂಡೆಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುವ ಪುಷ್ಪಲಾವರ್ತ ಮೋಘಂಗಳೂ? ಎಂದು ಪರಿ ಪರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸುತ್ತ, ನೂಜಿ ಮೊನೆಗಳಂತೆ ಚುಚ್ಚುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಿರಣಂಗಳಿಂ ಬೆಂದು ಕಂದಿರುವ ಸೀರೆಗಳಿಂದ ಪುಟಪಾಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಳಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತ, ನಡೆಯುತ್ತಲಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಅಬ್ಬಾಡುವ ಕಾಡ್ಗೊಣಂಗಳಂ ಕೂಡ ನೋಡಿ ಹದರುತ್ತ, ಚಮರೀಮೃಗ ಸಮೂಹಂಗಳಂ ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ, ಕನ್ನೂರಿ ಮೃಗಗಳ ನಾಭಿಗಳಿಂ ಸುರಿವಿರುವ ನಾಭೀ ರಕ್ತಂಗಳಂ ಕೈಗಳಿಂ ತೆಗೆಯುತ್ತ, ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಫೀರಿಕಾರ ಶಬ್ದಗಳಿಂ, ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳ ಪುಫುಗರ ಧ್ವನಿಗಳಿಂ, ಚಂಡನಾಯುವಿನ ಹಿಂಡುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲುತ್ತ, ಭೋರೆಯೊಂದು ಮೊರೆಯುವ ಮರಗಳ ರವಂಗಳಿಂ, ಫೊ ಎಂದು ಕೂಗುವ ಕಾಡು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂ ವಿಭ್ರಾಂತ ಚಿತ್ತರಾದ ಕೆಲವರು ಹಿಂದು ಬೀಳಲು, ಕೆಲವರು ಮುಂದು ಮುಂದೆ ಓಡಿ ನೋಗಿರುವ ಕಾಂತೆಯರಂ ಕಾಣದೆ ಕಳವಳಗೊಂಡು ನಿಂತು ಕಳಾಫರನಂ ಕುರಿತು ಜೊ! ಎಂದು ಕೂಗಲಾಗ ಕಳಾಫರನು ಆ ಶಬ್ದದಿಂ ಬಟಾಗಿ ಕೂಡಿರ್ಪ ರಾಘವಿ ನಾಲ್ವರೆನೋಡಿ, ಎಲೈ ತಂಗಿಯರಾದ ತರುಣಿಯರಾ! ಈ ದುರ್ಗಮವಾದ ಮಾರ್ಗವಂ ಕಳದು ಬಂದವು, ನನ್ನಾಣೆ ನಂಬಜೀಕೆಂದು ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ಲಾಲಿಸಿ ನಗಿಸುತ್ತ, ಕಮರಿಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನೋಳ್ ಕೈ ಕಾಲುಗಳಿಂ ತೊಳೆಯುತ್ತ, ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಮೆಹ್ಲೆ ಸ್ತ್ರೀಗಳಂ ಕಂಡು ಅಳಕಾಪುರಿಯು ಎಷ್ಟು ದೂರವಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ, ಬಳಿಕ ಎಲೈ ಕಳಾವತಿಯರಾ! ಇವು ಕೈಲಾನ ವರ್ಷತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಕಂದ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಸಾಲು ತೋಪುಗಳು, ಇವು ದೋಹದ ವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದ ಆಕಾಲದೋಳ್ ಪುಷ್ಪಫಲ ಭರಿತಂಗಳಾದ ಅಳಕಾಪುರೋಪವನಂಗಳು, ಇವು ಜಾರಿಣಿಯರ ಸುರತಕ್ರೀಡೋಚಿತ ಮಂದಿರಂಗಳು, ಇವು ಲವಂಗ, ಮಾತುಲಂಗ, ಪುನ್ನಾಗ, ವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂ ಸುತ್ತಿ ಚರದಿರುವ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಬಳ್ಳಿಯ ಮಂಟಪಂಗಳು, ಇವು ಸ್ನೇಹಕ ಸರೋವರಂಗಳು, ಇವು ಮಾಹಾ ಹೃದಂಗಳ

ಳೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತ, ಎದುರಾಗಿ ಕಾಣಬರುವದೇ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ರತಿಕಾಂ
ತನ ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡಿಸಿದ ನಳಕೂಬರನ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ ಎಂದು ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ,
ಮನೋಹರವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲೂ; ಆಗಲಾ ದೇವವೇಶಿಯರು ಆ
ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಸುನೆಗುತ್ತ, ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್
ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿಗೆ ಆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಅಳಕಾವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಆಗಳ
ನೆಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿರುವ ಅಲಕಸ್ಥಂವಾ ಎಂಬ ನೈವೇದ್ಯದಿ ಆನಂದದಿಂ
ಮದ್ದನವಂ ಮಾಡಿ, ಪಚ್ಚೆ ಕಲ್ಲುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿದ ಸೋಪಾನ ಪಟ್ಟಿ
ಗಳಿಂದಲೂ, ತೆಟೆ ತಟಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ತೆರೆಗಳ ತುಂತು
ರುಗಳಿಂದಲೂ, ತಂಪಾಗಿರ್ಪ ತಾವಿಸಲ್ಲಿ ಬಾಡಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ನಿಲ್ಲ
ಲಾರದೆ, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು ಮಲಗಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ
ದೇ ಮೂರ್ಛೆಯೆನ್ನಿದಲಾಗ, ಕಲಾಧರನು ಹತ್ತಾರು ಕಮಲಂಗಳಂ ಒ
ಟಾ ಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಲೆದಿಂಬುಗಳಂತೆ ಇಟ್ಟು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಲ ದಳಂ
ಗಳಂ ಬಿತ್ತಿ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚೆ ಕಪ್ಪುರದ ಬಿತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ
ವುಗಳಂ ಪೋಣಿಸಿದ ಬೀಸಣಿಗೆಯಂ ಬೀಸುತ್ತ, ಮುಖ ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ
ಝುಮ್ಮನೆ ಮುತ್ತಿರುವ ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ತಂಡಗಳಂ ತಡೆಯುತ್ತ, ಇದೇ
ನಚ್ಚು ರಿಯು, ಕಣ್ಣುಗಳಂ ಬಿಡದೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೆ,
ಮಲಗಿದವರು ಮಲಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇರುಪರು. ಇವರು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಎಷ್ಟೊ
ರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ, ತಾಯಿಯಾದ ಅಳಕನಂಪಾದೇವಿಯೇ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ
ತೆರಳಿ ಪ್ರೇಮವೆನೆಂದು ಮುಡುವುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂದಿರಲಾ ಸಮಯ
ದೋಳ್ ದೈವವಶದಿಂದ ಬಂದ, ಶೈತ್ಯ, ಸೌರಭ್ಯ, ಮಾಂದ್ಯಗಳಂ ಕೂ
ಡಿರುವ ಮಂದಮಾರುತದ ಗದ್ದಲದಿಂದೆದ್ದು ನಿಟ್ಟುಸುರುಗಳಂ ಬಿಡುತ್ತ,
ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮೈಗಳಂ ಮುರಿಯುತ್ತ, ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂ ಮೈ ಮ
ರತು ಮಲಗಿದವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಕಲ್ಲೊತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಂದಿರುವ ಕಾಲ್ಕ
ಳಂ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತ, ನಾಟದ ಮುಳ್ಳುಗಳಂ ಉಗುರುಗಳಂ ಕೀಳುತ್ತ
ಲಿರುವ ಆ ದೇವವೇಶಿಯರು ಕಲಾಧರನಂ ಮರೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿ, ಸರಿಗ
ಳಂ ಸಡುಲಿಸಿ ನೀರೆಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿ, ತಾಪವಂ ತಾಳಲಾರದೆ, ತಮ್ಮ ಅವ
ಯವ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ನೋಡಿ ತಾವೇ ನಗುತ್ತ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದು, ಇಲ್ಲಿ ಕಣ

ಕಾಲುಪ್ರಮಾಣ, ಇಲ್ಲಿ ಕಟಪ್ರಮಾಣ, ಇಲ್ಲಿ ಕಂಠಪ್ರಮಾಣವೆಂದು
 ನುಡಿಯುತ್ತ, ಹಾಗೇ ಮುಂದುಗಡೆಪೋಳ ಮುತ್ತಿನ ಸಮೂಹಂಗಳಂ
 ಕೂಡಿ, ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಂತಿವ ಮರಳು ದಿನ್ನೈಯನ್ನೇರಿ ಮನೋಹರವಾದ
 ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ, ಮುಖ್ಯಗಳು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೆರಚುತ್ತ, ನೀರಂಜೇ
 ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಧುಮುಕಲುದ್ಯೋಗಿನಲಾ ರಂಭೆಯು ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗು
 ಗಳಂ ಜಿಗಟಿ ಕುಚ ಕಲಶಂಗಳೋಳ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬತ್ತುತ್ತಿರಲು, ತಿಲೋತ್ತ
 ಮೆಯು ಅರಳದ ಕನ್ನೈವಿಲುಗಳಂ ಕಣ್ಣುಗಳೋಳಿರಿಸಿ ಎನ್ನ ನೇತ್ರಂಗಳಿಗೆ
 ಸರಿಬರಲಾರವೆಂದು ನಿವಾಳಿಯಂ ತೆಗದು ಬಿರುಡಲು, ಊರ್ದ್ವಸಿ
 ಯು ಕದಳೀ ಕಂಭಂಗಳಂ ತನ್ನ ಊರು ಕಾಂಡಂಗಳೊಡನೆ ಸರಿ ಬರು
 ವನೋ? ಎಂದುನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮೇನಕೆಯು ಪಾನಕವಂವಾಡಿ ಪಾನವ
 ಗ್ರೆಯುತ್ತ, ಕಮಲ, ಕನ್ನೈವಿಲುಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕುಪ್ಪಸ, ನೀರೆಗಳಂತೆ
 ಮಾಡಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, ಬಳಕೆ ಅರ್ಧ ನಿಕಸಿತವಾದ
 ಕುಮುದಕುಟ್ಟುಲಂಗಳಂ ಕುಚ ಕುಂಭಂಗಳೋಳ ಇಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ
 ಆ ಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಹಸ್ತಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮಂಡಲಾಕಾರ
 ವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ, ಸದಿಯೋಳ ಇಳಿಯುವ ಸಮಯದೋಳ ತಾವರೆ
 ದಂಟುಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದ ತಾಳೆಯ ಹೂಪುಗಳ ತೆಪ್ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನದಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಹರಿಸುತ್ತಲಿರಲಾಗ, ಯಕ್ಷವೇಶಿಯರು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಂ ಮಾಡುವ
 ಈ ವೇಶಿಯರಂ ನೋಡಿ, ಇವಳು ರಂಭೆಯು, ಇವಳು ಊರ್ವಸಿಯು,
 ಈ ಈರ್ವರ ಮೈಗಳಂ ನವರುತಲಿರುವ ಇವರೀರ್ವರುಗಳು ಮೇನಕಾ,
 ತಿಲೋತ್ತಮೆಯರೆಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಅವರ ನಮಿಪ
 ವನ್ನೈದಿ, ಕುಶಲವಂ ಕೇಳಿ ಕುಚಂಗಳಿಂದ ಕುಚಂಗಳಂ ಒತ್ತಿ ಆಲಿಂಗ
 ನಗೈದು, ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಸಮ್ಮ ನವನೂಟಕಶಾಲೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ನಾಲ್ವರಿಗೆ
 ಬಿಡದಿ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ, ಸೌಲಾಗಿ ನಿಂತು ತಾವರೆ ದಂಟುಗಳಂಜೀರ್ಣ
 ಳವಿಗಳಂತೆ ಮಾಡಿ ಉದುಕವಂ ಚಿಮ್ಮುತ್ತ, ತಣ್ಣಗಿರುವ ತಾವರೆಯ ದಂ
 ಟುಗಳಿಂದ ಓರ್ವರಂ ಓರ್ವರು ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಅಂಡೆಗಳಂತಿರುವ ಅರ
 ಳದ ಕಮಲಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರುಗಳಂ ತುಂಬಿ ಎರಚುತ್ತ, ಪುಷ್ಪ ಪರಾಗಂಗಳಂ
 ಚಲ್ಲುತ್ತ, ಮಂದಮಾರುತದ ಮರಿಗಳಂ ತಬ್ಬಿ ತೆರಳಿ ಬರುವ ತರಂಗ

ತತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣುಗಿ ತೇಲಿಬರುವ ಹೆಂಸಶಿಶುಗಳಂ ಮುದ್ದಿಡುತ್ತ, ಮುಳುಗಿರ್ಪ ತೊಟ್ಟುಗಳುಳ್ಳ ಮೊಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ, ಇವು ನಮ್ಮ ಸಚಾತೀಯಂಗಳೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಓಡಿಬರ್ಪ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತಲಿರಲು. ಆ ಕಾಲದೋಳ್ ಕೆಲರು ನಾರಿಯರು ವಿಲಾಸದಿಂ ನೀರಿನೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ತಮ್ಮ ಮೈಮ ಸಖಿಯರ ಮುಂಗಾಲುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರಲೂ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಖೀಜನಂಗಳ ಚೆನ್ನುಮೊಲೆ ಹತ್ತಿ ನೋಡುವರಿಗೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ, ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ, ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ, ನೀರಿನೋಳ್ ಧುಮುಕುತ್ತಿರಲು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರು ನಾರಿಯರು ಪಚ್ಚಕವ್ವುರದ ಬದಿಯಂ ಕೈಗಳಿಂದತ್ತಿ ಪರಿಪರಿಯಾದ ಪರಿಹಾಸಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಎರಚುತ್ತಿರಲೂ; ಇನ್ನು ಕೆಲಂಬರು ಮೈಯ್ಯಾರಿಯರು ಕೋಮಲಂಗಳಾದ ಕುಮುದ ಕುಟ್ಟಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಮನೀಯಮಾದ ಕುಂಕುಮವಂ ತುಂಬಿ ಚಂದವಾದ ಚಂಡುಗಳಂತೆ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿರಲು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಂಬರು ಕಮನೀಯಮಾದ ಕಾಲವನ್ನರಿತು ಕಾಂಭೋಜ ರಾಗವನ್ನಾಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಲೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಬಲೆಯರು ಆ ಕಾಂಭೋಜರಾಗದ ಆಲಾಪನೆಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾದ ನದೀತೀರಂಗಳತತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರಂಗಳಿಂದ ಮನೋಜ್ಞವಾದ ಮೃದಂಗವಾದ್ಯವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಾನಸಿಯರು ಆ ಮೃದಂಗವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ನರಿಯಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಾಳಗಳಂ ತಟ್ಟುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಂದಗಮನೆಯರು ಆ ತಾಳಕ್ಕೆ ನರಿಯಾಗಿ ಸಜ್ಜುವಾಡಿ ಕೊಂಡು ತಾನಗಾನವಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕಲಾವತಿಯರು ಆ ತಾಳವಂ ಮೇಳವಿಸಿ ವಿಣಾಧ್ವನಿಗಳಂತಿರುವ ತಮ್ಮಗಳ ಕಂಠಗಾನದಿಂ ಮೋಹಿಸಿ, ಕಣ್ಣಳಂಮುಚ್ಚಿ ಕಮಲವನಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಲಹಂಸೆಗಳಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತ, ಚಕೋರಂಗಳಂ ಚದರಿಸುತ್ತ, ಚಾತಕಂಗಳಿಗೆ ಮ್ಯಾತೆಯಂ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸೆಗಳೊಡನೆ ನೇರಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಪುರುಷ ಹಂಸೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಇದು ಹಂಸ ಬಂಧವೆಂದು ಅಳವಡಿಸುತ್ತ, ಜನರಂಜಕವಾದ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳಾಸಕ್ತರಾಗಿರಲೂ;

ಅತ್ಯಲ್ಪಾ ಅಳಕಾವುರಿಯೋಳ್ ನಮ್ಮೊಡೆಯನೊಡ ನಳಕೂಬರನು
 ಜಯಂತನೆ ಕರವಂ ಪಿಡಿಪು ಎತ್ತರವಾದ ಚಿತ್ತರವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಉಪರಿ
 ಭಾಗದೋಳ್ ಕೂಳತು ದೂರದರ್ಶನವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿಯೋಳ್ ಪ್ರತಿಫಲಿ
 ಸಿದ ದಿಕ್ಸಾಲಕರ ಗೋಪುರಂಗಳಂ ಈಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅಮರಾವತಿಯಿಂದೊಡಿ
 ಬಂದ ಕಂಬನಿದುಂಬಿದ ಜಯಂತನಂ ನಿತ್ಯಾನಂದಿಪಾಶ್ವಾಸ ಪಡಿಸುತ್ತಾ
 ಅಲಕನೆಂದಾ ನದಿಯೋಳ್ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುವ ರಂಭಾವ್ಯವ್ವರ ಸ್ತ್ರೀ
 ರುಗಳಂ ಸಮೀಪವಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಕಂಡು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬಾಗಿಲೋಳ್
 ಕಾವಿವ ಸನ್ನಂ ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಮಣಿಮಂತನೆ! ಅಳಕನೆಂದಾ ನದಿ
 ಯೋಳ್ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುವ ರಂಭಾವಿವೇಶಿಸುರಂ ಕರದುಕೊಂಡು
 ಬಾ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲೂ, ಆಗ ನಾನು ಅತಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅಳಕನೆಂದಾ
 ನದಿಯನ್ನೈದಿ ಆ ರಂಭಾದಿಕಾಂತಾರತ್ನಂಗಳಿಗೆ ಅಳಕೇಶ್ವರನಾದ ನಳ
 ಕೂಬರನು ಚೈತ್ರ ರಥವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಆರಾಮದೋಳ್ ವಿರಾಮ
 ವಾಗಿ ವಿಹಾರವಗೈಯ್ಯುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ನಾಲ್ಕರಂ ಕರದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂ
 ದು ನಿರೂಪಿಸಿರುವನೆಂದು ವೇಳದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಆ ದೇವವೇಶಿಯರು
 ಕಂವರ್ಪನ ದರ್ಪಣದಂತಿರ್ಪ ತಮ್ಮ ಮುಖಂಗಳಲ್ಲಿ ವದ್ವರಾಗ ಮಣಿಬ
 ಟ್ವಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಚಕಚಕಿಸುವ ಸಖಕಾಂತಿಗಳಂ ನಿಜಕಾಂತಿಯಿಂದ
 ಪರೀಕ್ಷೆಯಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವ ಭಾರ್ಗವನಂತಿರುವ ವಜ್ರದುಂ
 ಗುರವಂನಜ್ಜುಗೊಳಿ, ನೀಲಮಣಿ ನಿವಹಂಗಳಂನಿಂದಿಸುವ ತುರುಬು
 ಗಳಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವುಗಳಂ ತುಂಬಿ, ನೊಗನು ಮೀರಿದ ನೋಗೇ
 ಗಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕವ್ವುಗಳಂ ತಿದ್ದಿ, ಬಟುವಾದ ಕುಚಂಗಳಂ ಕೂಡಿ, ಅಂ
 ಗ ರಾಗದ ಐಕ್ಯವಂ ಹೊಂದಿದ ಕುಪ್ಪುಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ ವೀಳ್ಯದ
 ಮಡುವುಗಳಂ ಮೆಲ್ಲತಲಿರುಲಪ್ಪರೋಳ್ ಜಂಭಾರಿಯು ಸಂಭಾವಿಸಿ
 ಕೊಟ್ಟ ಅಂಚು ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗಳಂ ಸರಿ ಮಾಡತಲಿರುವ ರಂಭೆಯು,
 ಪೂರ್ವದೋಳ್ ಪ್ರರೂರವಸ್ಥಿನಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಮಣಿಹಾರಂಗಳಂ ಸರಿ
 ಮಾಡತಲಿರುವ ಊರ್ವಸಿಯು, ವಜ್ರದ ವಂಕಿಗಳಂ ತಿರಿಗಿಸುತ್ತಲಿರುವ,
 ತಪವಂ ಮಾಡತಲಿದ ಗಾಧಿಪುತ್ರನ ಮಾನವನ್ನವಹರಿಸಿದ ಮೇನಕಿ
 ಯು, ನೆನ್ನ ಅವಯವ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಅಭರಣಂಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ

ವೆಂದು ಭೂಪಣಂಗಳಂ ದೂವಣುವಂ ಮಾಡಿ ಎದಾಭಿನಯಂಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿ
ವಾತ್ಸ್ರ ಉತ್ತಮುಳಂದಣಿಸಿದ ತಿಳೋತ್ತಮೆಯು, ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಅತಿ
ಜಿಘ್ರಿಸಿದದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಲಿರಲಾ ಕಾಂತೆಯರಂ ನೋಡಿ ಹಿಂದಸಿಂದೋ
ಡಿ ಬರುವ ಕಳಾಧರನು ರಂಭಿಸುಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಂಭಿಸು! ತಲೆ,
ಯು ಮುಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯಂ ಮಾಡಿದರೂ ಒಮ್ಮೆ ವೇಶಿ ಜಾತಿಯರಂ ನಂಬ
ಬಾರದೆಂದು ನುಡಿದು ಬಹಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳಂ ಮಾತು ಪಾಕ್ಯದಂತೆ
ತಿಳಿಯುಬೇಕಲ್ಲದೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಚಗಾತಿಯರೇ ಕಾಲವಂ ಕಂಡು
ಬಂದವರು, ಅದೆಂತೆನೆ—ತಪೋನಿಧಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುಮಿತ್ರನಂ ನಾನಾ ಪ್ರ
ಕಾರಮಾಗಿ ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡಿಸಿ, ಕಾಲ್ಗಿಜ್ಜೆಗಳ ಗಂಟೆಂ ತಲೆಯೋಳು
ಹೋರಿಸಿ, ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಯಂ ಹೊಂದಿಸಿದ ಹೊಂತಗಾತಿಯೊಬ್ಬಳು,
ಮತ್ತೋರ್ವಳು ಪ್ರಾರೂಪಿಸ್ಸಿನ ಮನೆಯಂ ಮಾರಿಸಿ ಮಹಾ ಪಘಮ
ತೋರಿಸಿ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವಂತಳು, ಬಬ್ಬಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಸಾಲದೆ
ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಯಜ್ಞಾಂಗಲಂ ಮಾಡಿ ಅಭಿಷ್ಠಾರ
ದ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಂದಲೇತಿನಸಂ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ ನೇಮವಂತಳು, ನೀನಾದ
ರೋ? ವಾವೇವರ್ತನೆಗಳು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತರಮಾದ ಮದ್ದುಗಳನುಂ ಬ
ಹ್ಯರಂ ಮಾಡಿ ತಗಲಿಸಿಕೊಂಬ ತೆಂಟಲಮಾರಿಯರು, ಈ ಪರಿಯೋಳು
ಅಮರಾವತಿಯುಂ ಹಾಳುಮಾಡಿ, ಈ ಹುಡುಗವಾಳ್ಯದಂ ಸೇರಿರುವ ಕಾರ
ಣ, ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನೀವು ನಾಲ್ವರೂ ಜಂಭಾರಿ ತನುಜನಾದ ಜಯಂತ
ಕುಚೇರ ಪುತ್ರನಾದ ಸಳಕೂಬರ ವೊದಲಾದ ಹುಡುಗರಂ ಉಳಿಯಗೊ
ಡಿಸುವರಾಗಿ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದು, ಇಂತಲ್ಲದೆ ಈಗ ಅಳೆಕಾ
ಪ್ರಿಯುಂ ಸುತ್ತು ಪರಿವಿರುವ ಅಳಕನುವಾ ಸದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀ
ರೆಗಳಂಚಿಟ್ಟಿ ಬಿಸುಟು, ಹೊತ್ತನ್ನರಿಯದ ಹತ್ತಾರು ಘಳಿಗೆ ನೀರಿನೋಳು
ಬಿದ್ದು ಬಹಾಡಿದ ಸುಮಾಸಗಾತಿಯರಾದ ನಿಮ್ಮ ಸುಮಾಸ ವನ್ನಾನೆಂತು
ವೇಳಲಿ. ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂ ದೇವವೇಶಿಯರೋಳು ಮುಖ್ಯ
ರಾದ ನಿಮ್ಮ ನಾಲ್ವರಂಸಂಬಿ ಮುದಿಯಾದ ನನ್ನಂ ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬ
ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು, ಅದೆಂತೆನೆ—ಯಕ್ಷನು ವೇಳದ ಮಾ
ತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನನ್ನಂ ಮರತ್ತು ಎಮ್ಮೆಗಳಂತೆ

ಓಡಿವೋಗುವದಂ ನೋಡಿದರೆ ಅಚ್ಚರಿಮಾಗತ ಲಿಥೆ ಎದು ನುಡಿಯು
ನುಡಿಯಲಾ, ವಿದೂಷಕನಾದ ಕಳಾಧರನ ಹಾಸ್ಯ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿದ
ರಂಭಾದಿ ವೇಶಿಯರು ನಗುತ ನಲಿಯುತ ಮಾರ್ಗವಸಡೆಯುತ ಬರುತ್ತ
ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದ ಕಂಭಗಳಂ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚಂದ್ರಕಾಂತ
ಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಸೇರುವೆಯಂ ಮಾಡಿರ್ಪ ಸೇತುವೆಯಂ ದಾಂಟಿ, ಖಡ್ಗ ಶೂಲ
ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳಂ ವಿಡಿದಿರುವ ಯಕ್ಷರುಗಳಂ ರಕ್ಷಿತಮಾರಿರ್ಪ
ಅಳಕಾಪುರಿಯ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲಂವೊಕ್ಕು, ರಾಜಬೀದಿಯೋಳ್ ಬ
ರುತ್ತ, ಪವಳದ ಕಂಭಸಾಲುಗಳಂ, ಪಚ್ಚೆಯ ಲೋವೆಗಳಂ, ಕವಾ
ಟಂಗಳಂ, ಕುರವಿಂದ ಮಣಿಶಿಖರಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದಲು,
ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಜಗಲಿಗಳಂ ಝಗ ಝಗನುವ ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಣಿ
ವ ಕದುರೆಗಳಿಂದಲು, ಮದಿಸಿದ ಮದ್ದಾನೆಗಳಿಂದಲು, ಭರಾಳಯಂತೆ ಗಗ
ನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಥಂಗಳಿಂದಲೂ, ಕುರವಿಂದ ರತ್ನಗಳ ರಾಸಿಗಳಿಂದಲೂ
ರಾಜನುವ ರಾಜಬೀದಿಯಂ ನೋಡಿ ಇದು ತೇಜೋವತಿಯೋ? ಅಲ್ಲದೆ
ಭೋಗವತಿಯೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುತ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಸುರಸುಂದರಿ
ಯರಂ ನೋಡಿ ನಿತಲಿಯೇ ನಿಂತು ಮೋಹಿತರಾದವರು ಕೆಲಂಬರು,
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೊಗಡೆಲೇ ಬರುವರು ಕೆಲಂಬ
ರು. ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಕಾಮನಕಾಟವಂ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಾಲುಗಳಂ ವಿ
ಡಿಯುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಇಂತು ಮೋಹಿತರಾದವರಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸುತ್ತ,
ಮತ್ತು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿರುವ ಒಲವುಗಾರ
ರಂ ನೋಲಿಸುತ್ತ ರಂಭಾದಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರಲೂ, ಬಳಕ ನಾನು ಮುಂಬೆ
ಮುಂದೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ನಳಕೂಬರನ ಸಮೀಪವ
ನ್ನೈದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರವಗೈದು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನಿ! ಸುರ
ಸುಂದರಿಯರಾದ ರಂಭಾದಿಗಳು ಬಂದಿರುವರೂ ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲಾ
ಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ಯಕ್ಷೇಶ್ವರನಾದ ನಳಕೂಬರನು ಸಂತೋಷ ಸಮುದ್ರ
ದೋಳ್ ಓಲಿಕ್ಕಾಡುತ, ಜಂಭಾರಿಜನಾದ ಜಯಂತನ ಕರವಂ ವಿಡಿದು
ಕಾಕು ಹಾಕುತ್ತ, ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ಮುಖವನ್ನಲಂಕರಿಸುತ್ತ,
ಬಿಹುಮಾನದಿಂ ಸನ್ನಂ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತ, ಇರುತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯದೋಳ್

ಆ ರಂಭಾವಿವೇಶಿಯರು, ಚಲಿಸಿದ ತುರುಬುಗಳೂ, ಕಿಕ್ಕಿರಿಸಿದ ಕುಚಂಗಳೂ, ಖಣಿಖಣೀರೆಂದು ಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯುವ ಕಾಲುಂಗುರುಗಳೂ, ಗೆಜ್ಜೆ ಕಿರು ಫುಂಟಿಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿದ ಒಡ್ಡಾಣಂಗಳೂ, ಜಿಳುಕುತಲಿವು ಮಧ್ಯವ್ರದೇಶಂಗಳೂ, ಜಾರುವ ನೆರಗುಗಳೂ ನಾಗರಾಜನಂ ನಾಚಿಸುವ ನಡೆಗೆಗಳೂ, ಕಾಮುಕರ ಮನವಂ ಕರಗಿಸುವ ಕಾಲಸದ ಧ್ವನಿಗಳೂ, ವಿಟರಮನಗಳೂ ನೋಲಿಸುವ ಮೈಯಾರದಿಂ ಕೂಡಿ, ನಾಲ್ಕು ಪರಿ ರೂಪುಗಳಂ ತಾಳ್ವು ಬಂದಿರುವ ರತೀದೇವಿಯಂತೆ ತೋರುತ ಬಂದು, ನಳ ಕೂಬರ, ಜಯಂತರ ಚರಣಸರೋಜಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಬಳ್ಳಿ, ಮಿಂಚುಗಳಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತ ನಿಂದಿರಲಾಗ ಯಶ್ವೇಕ್ಷುರನಾದ ನಳಕೂಬರನು ಆ ನಾರ್ತಿ ರತ್ನಂಗಳಂ ನೋಡಿ ನನುನಗುತ್ತ ಕಾಶಲವಂ ಕೇಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿದ ನನ್ನಂ ನೋಡಿ ಎಶ್ವಿ ಮಣಿಮಂತನೆ! ನಮ್ಮ ನವನಾಟಕಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿಯಂಬಿಡಿಸಿ, ಈ ಸುರಸುಂದರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಳೂ ಪರಿ ಪರಿಯಾದ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ, ಕನ್ಸೂರಿ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಕಾಲ ಕಾಲಂಗಳೋಳ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ, ಪ್ರತಿ ದಿನವಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಂ ನನಗೆ ತಿಳುಹಿಸುತ್ತ ಇರುವದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಒಳಮಾರ್ಗದಿಂ ಹೊರಟು ನವನಾಟಕಶಾಲೆಯ ನೈದುತ್ತಿರಲಾ;

ಇಂತ ಲಾ ನಾನು ಒಡೆಯನಾದ ನಳಕೂಬರನು ನಿಯಮಿಸಿದ ಪರಿಯಾಗಿ ಆ ಸುರಸುಂದರಿಯರಂ ನವನಾಟಕಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಬಿಡದಿಯೋಳ್ ಇಳಿಸಿ, ಕಾಲಕಾಳದೋಳ್ ಬೇಕಾದವಸ್ತುಗಳಂ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತ, ಪರಿಪರಿ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಪರಿಚಾರಕ ಜನರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಚೈತ್ರ ರಥವೆಂಬ ಉದ್ಯಾನ ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಿರಲಾ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಗಾರನಾದ ಓರ್ವ ಯಕ್ಷನು ನನ್ನಂ ಕಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಅಯ್ಯಾ ಮಣಿಮಂತನೆ! ಅಳಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಕ್ಷವೇಶಿಯರ ಬೀದಿಯೋಳ್ ಮಧ್ಯಪಾನವಂ ಮಾಡಿ ತಾರುಮಾರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಯಕ್ಷರಂ ಹಿಡಿದು, ಕಂದಿರುವೆನೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ನಾನು ಆ ಕಳ್ಳರಂ ಸಂಗಡಲೇ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ನವ

ನಾಟಕಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲೋಳೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಳಕೂಬರನಂಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಮಾತಂ ವಿಜೃಂಭಿಸಲಾ ಹೃದಯೋ ಆ ಯಕ್ಷರಾಯನು ಆ ಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ, ಆ ಕಳ್ಳರಂನೋಡಿ ನೀವ್ಯಾರು? ಯಾರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾ ದೂತರು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನೆ! ನಾವು ಬೇಹುಗಾರರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ನಳಕೂಬರನು ಬೇಹುಗಾರರ ಗೊತ್ತುಗಾರನು ಕರಸಿ ನಿಚಾರಿಸಿ, ಆ ಕಳ್ಳ ಭಂಟರಿಗೆ ಹಿಂಗೆಟ್ಟು ಗಳಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಣಿಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದರೂ ನಾವು ಯಕ್ಷರೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಾ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾ ದೂತರ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ನಳಕೂಬರನು ಜಯಂತನಂಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಿತ್ರನೆ! ಈ ದೂತರು ಯಕ್ಷನೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಾ ಅದೆಂತನೆ—ಆವರು ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳಿಂದಲೇ ನಾನು ತಿಳಿದೆನು. ಆವರೂ ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚ್ಛೇಯಂ ಮಾಡಿವಲ್ಲದೇ ಶೀಘ್ರಯಂ ಮಾಡುವದು ಉಚಿತವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನುಡಿಯಲಾಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಜಯಂತನು ಅಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಳಕೂಬರನೆ! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೃಂದಾರಿ ಕಾಂಬುಬ ಯೋಗಿನಿಯು ತಿರಸ್ಕರಣೀ ಎಂಬ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿರುವಳು. ಆ ಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ನಾನು ಶತ್ರುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರನಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಆ ಶತ್ರುಗಳೂ ಕಾಣಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅಮಕಾರಣ ಈ ದೂತರೀರ್ವರೂ ರಾಕ್ಷಸರೇ ಹೊರ್ತು ಯಕ್ಷರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಪೇಳಲಾ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ನಳಕೂಬರನು ಆ ದೂತರಂ ಅಂಗಹೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುಲಾ, ಆ ಹೃದಯ ಆ ದೂತರು ರಾಕ್ಷಸರೂಪವಂ ತಾಳಲಾ ನಳಕೂಬರನು ಮತ್ತೂ ಆ ದೂತರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳರಾ! ನೀವು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಣವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಯಕ್ಷವೇಶಿಯರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಂ ಪ್ರೋಗುಪದಕ್ಕೆ ನಿಖಿತ್ತವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ಆ ದೂತರು ಕುಬೇರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನೆ! ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪನಾದ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೆ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದ ರಂಭಾದಿವೇಶಿಯರ ನೆಲೆಯಂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಗಲೋಸುಗ ಬಂದೆವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಕುಬೇರನು ಅಚ್ಚರಿಗೊ

ಡು. ಆ ದೂತರಂ ಖರಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅಳಕಾಪುರಿಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಮಾಡಿಸಿ, ಅಲಕನಂದಾ ನದಿಯಂ ದಾಂಟಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಡೂತರು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನೈದಿ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ಮಾಡಿಸಿದ ವಿರೂಪವಂ ತೋರಿಸಿ ರೋದನವಾಗೈಯುತ್ತ, ನಿಂದಿರಲಾಗ ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ಆ ದೂತರಂನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತಕೋಪದಿಂದ ಈಗಲೇ ಆ ಅಲಕಾಪಟ್ಟಣವಂ ನೂರೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯದಾನವ ಸೇನಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ತೆರಳಲಾ ವರ್ಮಮಾನವಂ ಯಕ್ಷಾಧಿಪನು ಗೂಢಚಾರರ ಮುಖದಿ ತಿಳಿದು, ಈ ರಂಭಾದಿ ವೇಶಿಯರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಜಯಂತನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲೂ, ಅದಂ ಕೇಳಿ ಜಯಂತನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಈ ಸುರನುಂದರಿಯರಂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಕ್ರಾಂಚದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ಆನಂದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ತನಗೆ ಗುರುಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಎಂಬ ಯೋಗಿನಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಂಭೆ ಮೊದಲಾದ ಸುರನುಂದರಿಯರಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದನು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಾನು ಅರಿವೆನೆಂದು ನುಡಿದು, ಮತ್ತೂ ಛಾಯಾಗುಪ್ತಂ ಕುರಿತು ಈ ರಹಸ್ಯಮಾತುಗಳಂ ನಿನ್ನ ಪುನದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುವದೆಂದು ನುಡಿದು ಇನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿಲ್ಲದೆ ತೆರಳುವನಾಗೆಂದು ಬೇಳಿ ಫಲ ಪ್ರವ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಲೂ; ಬಳಿಕ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವ್ಯಾತಪಹರಣವಂ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಗರುತ್ಮಂತನಂತೆ ಅಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು, ಸೇನಾಕಟಕದೊಳಗೆ ಮಣಿಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ವೀರಸೇನ ಮೊದಲಾದ ಆಪ್ತಜನರಿಂ ಕೂಡಿ ಆಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಚಂತಾಗ್ರಸ್ತನಾಗಿರುವ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಅಂಜಲಿಯುಂಮಾಡಿ, ನಿಂದಿರಲಾ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯಕ್ಷನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನೇ! ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನಾಯಿತು, ಅದಂವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವನಾಗೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗ ಯಕ್ಷನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರ್ಪ ಸೇವಕ ಜನರಂ ನೋಡುತ್ತ,

ಸುಮತಿಯ ಮೊಗವಂ ನೋಡಲಾ ಮಂತ್ರಿಯು ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿರುವದೆಂದರಿತ, ಸೇವಕಜನರಂ ಹೊರಡಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಗೊತ್ತು ಗಾರನಿಗೆ ಯಾರಂ ಬಿಡವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ರಾಯನ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ನಿಂದಿರಲು, ಬಳಿಕ ಯಕ್ಷನು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ! ನಾನು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಮೇರುಮಂದರ ಮೊದಲಾದ ಪರ್ವತಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಿಂಪುರುಷ ಮೊದಲಾದ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಮೊದಲಾದ ದ್ವೀಪಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರಮಾದ ದಧಿಸಮುದ್ರದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಅಧಿಭುತಿಯಾದ ಧೃತಿಮಂತರಾಯನು ತನ್ನ ಪುತ್ರರಾದ ಕುಶಗ, ವನಗ, ತೃಪ್ತ, ವೀರ ಅಂಧಕಾರಕ, ದೈವತ್ಯಪ್ತ, ಪುಂಡರೀಕರುಬ ಏಳು ಮಂದಿಗೂ ಆದ್ವೀಪವಂ, ಕುಶಕುಖಂಡ, ವೀರಕುಖಂಡ, ಅಂಧಕಾರಕುಖಂಡ, ದೈವತ್ಯಪ್ತಕುಖಂಡ, ಪುಂಡರೀಕ ಕುಖಂಡಗಳೆಂಬ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಏಳು ಖಂಡಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗವಂ ಮಾಡಿದ ಆ ಖಂಡಗಳಿಗೆ, ಶುಕ್ಲವರ್ಣತ, ವರ್ಧಮಾನವರ್ಣತ, ಉಪವರ್ಣವರ್ಣತ, ಉಪಪೋಷನವರ್ಣತ, ನಂದವರ್ಣತ, ಅನಂದ ವರ್ಣತ, ಪುಂಡರೀಕ ವರ್ಣತಗಳೆಂಬ ಏಳು ವರ್ಣದಾಪರ್ಣತಂಗಳಿರುವವು. ಆ ವರ್ಣತಂಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಬಯಾ, ಅಮೃತೋದಾ, ಅರ್ಚಿಕಾ, ತೀರ್ಥಾಪತಿ, ರೂಪವತಿ, ವನಿತಾ, ಶುಕ್ಲವತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮಹಾನದಿಗಳಿರುವವು. ಇಂತಿವು ಮಹಾನದಿಗಳಂ ಸುತ್ತುವರಿದು, ಮೇರುವರ್ಣತದಂತೆ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಯೋಗಿನಗಳಿಂದಲೂ, ಯೋಗಿನೀರುಗಳಿಂದಲೂ, ಸೇವಿತವಾಗಿರ್ಪ ಕ್ರೌಂಚವರ್ಣತದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ, ಮತ್ತೂ ಆ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬೃಹತ್ಪಾಂಡ ಕುಟಾಹವಂತಿರುವ ಕೋಟಿಯಂ ನೋಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಗಿಲುಗಳಂ ಕಾಣದೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಏನಾದರಾಗಲೀ ಈ ಕೋಟಿಯಿಂದಾಂಟುವಾ ಎಂದು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು. ಆ ಕೋಟಿಯು ನಾನು ನಿಮ್ಮ

ದೂರ ಹೊದರೂ ಅಷ್ಟು ಪರ್ಯಂತವೂ ಚೆಳೆದು ಬಿರುವದಂ ನೋಡಿ
 ಇದೇನು ಅಶ್ವ ಯೌವನ, ಈ ಕೋಟಿಯು ದೇವವಾನವರಿಗೂ ಕೂಡ ಷು
 ಘೋಟವೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿ ವ್ಯಸನವಿಂ ಬಂದೆನೆಂದು ವೇಳಲಾ
 ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನವಿಂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ಹೊರಳುತ್ತ ಅಯ್ಯಾ ಸುಮತಿಯೇ! ಇದು ಸಾಧ್ಯವು. ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವು,
 ಎಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡುವದು ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು
 ಪಾಂಡ್ಯನೇ ಸರಿ. ದಿಗ್ವಿಜಯವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ರತ್ನಪುರವ್ಯವೇಶವಂ
 ಮಾಡದೆ ಈ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೇ? ಎಂದು ಅನೇಕ ಪರಿಯಾಗಿ
 ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಸುಮತಿಯು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಸಾಮಾನ್ಯವಾಯ ಚತುಷ್ಟಯವಿಂದ
 ಲೂ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ದೈವವರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇ
 ಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿರುವೆಂದು ವೇಳಿ, ಮ
 ತ್ತೂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನು ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಸಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧಿನಲ
 ಕ್ಯಮಾದ ಕಾರ್ಯವು ಲೋಕತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಸ್ತಾರವನೆ
 ಯೆಂದಾಡಲಾ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ತೂಗುಮಂಚದಿಂದಿದ್ದು ಷೋಚನೆಯಂ
 ಮಾಡತ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗ, ಕಾರ್ಯದಕ್ಷನಾದ ಯಕ್ಷನು ಸಮೀಪವೆಳೆದಿ
 ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಕ್ರೋಡ ದ್ವೀಪವಾಸಿಯಾದ ಬೃಂಹಾರಿಕಾ
 ಎಂಬ ಮಹಾರಾಜೋಗಿನಿಯು, ಈಗ ಕೈರಾಸ ಪರ್ವತಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಳಿರುವ
 ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿರುವಳು, ಆ ಮಹಾರಾಜೋಗಿನಿಯು
 ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ಕ್ರೋಡದ್ವೀಪ ಸಾಧನಕ್ರಮವು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ
 ವೇದ್ಯವಾಗುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ, ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಮೈಯುಬಿಬ್ಬಿ
 ಯಕ್ಷನಂ ತಬ್ಬಿ ಸಂತೋಷವಿಂ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಕುರಿತು ಎಲೈ
 ಸುಮತೆ ಷೀರಸೇನರುಗಳರಾ, ನಾನು ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿರುವ ಬೃಂಹಾ
 ರಿಕಾ ಎಂಬ ಮಹಾ ಯೋಗಿನಿಯ ಸಮೀಪವಂ ಕುರಿತು ಈಗಲೇ ತೆರಳಿ
 ರುವೆನಾದ್ದರಿಂ ಪ್ರಯಾಣಸೂಚಕವಾದ ಭೇರಿಯಂ ಧ್ವನಿಗೊಳಿಸುವದೆಂ
 ದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಷೀರಸೇನನಂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರದು ಎಲೈ ಸೇನಾಪತಿಯೇ!
 ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಳಿಕ್ಕಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೆಂಟಕೋಟನೆಯುಗೈಯುತ,

ಸೇನಾನಾಯಕರಂ ವಿಶ್ವಾನಂದಿಂದಾಶ್ವನಗೇಳಿಸುತ್ತ, ಮೈಯಲ್ಲೂ ಕಣ್ಣಿ
ಗಿ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿರುವದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಬಾಗಿಲೋಳ ಕಾ
ದಿರ್ವ ಪದ್ಮಿನೀ ಎಂಬ ಉತ್ತಮಾಶ್ವವನ್ನೇರಿ, ಮತ್ತೂ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ
ವೀರಸೇನಪುತ್ರರಿತು ಸೇನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿವೋಗೊಂಡು ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳು
ಹುಸಿ, ಕಟಕವಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಬಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನಿಳಿದು, ಚಂ
ದ್ರಹಾಸ, ಬಿಲ್ಲು ನಿತ್ಯಕೆ ವೇದಲಾವ ಆಯುಧಗಳಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈ
ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನೊಡಗೂಡಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನನ್ನೇರಲೂ, ಆಗ ಛಾ
ಯಾಗುಪ್ತನು ಗಗನಸಾರ್ಗದೋಳ ನಡೆಯುತ್ತ, ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ
ಮುಂದೆ ಕಾಣುವವೇ ನವಪ್ರವೇಶರರ ದಶಾಶ್ವಮೇಧಂಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಯಾಗಿರ್ಪೆ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರವು, ಇದು ಸೈಮಿಕಾರಣ್ಯವು, ಇದು ಚಂಪ
ಕಾರಣ್ಯವು, ಇದು ಆನಂದವನವು, ಇದು ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ
ವಿಜಯತಿಯಸ್ತಾನವು, ಇದು ಹಿಮಾಲಯವು, ಇದೇ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಅವ
ಧಿ ಪರ್ವತವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತ ಕಿಂಪುರುಷ, ಹರಿವರ್ಷಾದಿ ಖಂಡಂಗಳ
ಳೊ ದಾಂಟಿ, ಇಳಾದೈತ ಖಂಡ ಮಧ್ಯದೋಳ ಮಹಾ ಮೋರುನಿಗೆ ಈ
ಹಾಸ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದೋಳಿರುವ ದಾರುಕಾ
ವನವು ಇದೇ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತ, ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನರೋ
ವರದ ಬಳಿಯೋಳುಯಲಾಗ. ರಾಜಮಂತ್ರಿಗಳೀವರೂ ಪಾದಚಾರಿಗ
ಳಾಗಿ ಆ ನರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಅಹ್ನಿಕಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿದ
ಬಳಿಕ ರಾಯನು ಯಕ್ಷನಂ ಮುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಮತಿಯ
ಹಸ್ತ ಲಾಗದಿಂ ನಡೆಯುತ್ತ, ದಾರುಕಾವನವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕಡೆಯೋಳ ಬದ್ಧ ಪದ್ಮಾನನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪೂಜವಂ
ಕಡಗಳೋಳ ಚಿತ್ತೈಕ್ಯವಂ ಮಾಡಿರುವ ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಂ, ಒಂದು
ಕಡೆಯೋಳ ಕಪಲಾನನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಹಾ ಕಾರಣನಾದ ಕೈಲಾಸ
ಪತಿಯಂ ಧ್ಯಾನವಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಧ್ಯಾನಯೋಗಿಗಳಂ, ಒಂದು ಕಡೆ
ಯೋಳ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳಿಂದ ವಾಯು ಜಯವಂ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ
ಕುಂಭಕದಲ್ಲಿಯೆ ನಾಡಾನು ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗಿ
ಗಳಂ ಕೂಡ ನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗ

ಳಿಂಪ ನೇವಿತಮಾಗಿ ಸತ್ಯಲೋಕದಂತಿರುವ ಆ ದಾರುಕಾ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂ
ಪರಿಸುತ್ತು; ಒಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಪದ್ಮಾಸನಾರೂಢಳಾಗಿ ಜನ್ಮುದ್ರೆಯಂ
ಧರಿಸಿ ಲಂಬಿಕಾಯೋಗವಂ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಶಿವ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನೈವ
ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯಂ ಕಂಡು, ಪ್ರವ
ಕ್ಷಣಪೂರ್ವಕ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ದಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ, ಸುಮತಿಯಂ
ಕುರಿತು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಈ ಮಹಾ ಯೋಗಿನಿಯು ತಪನಂಮಾಡುವ
ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಅವರ್ಣಾದೇವಿಯೋ? ಅಥವಾ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದಿಳಿದುಬಂದ ಭಾ
ರತೀ ದೇವಿಯೋ? ಇಂತಲ್ಲದೇ ಯೋಗಿನೀ ವೇಷವಂತಾಳಿರುವ ಸುಂದೇವತೆ
ಯೋ? ಎಂದು ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಬೇಳುತ್ತ, ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು, ಅಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಮರಾದಿಯಿಂದ ಬಹುಮುಖಳಾಗಬೇಡಿ
ಕೆಂದು ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವಂ ಇ
ಟ್ಟು, ನಮಾಕ್ಷರೀ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಕಲೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಪಿ
ಸುತ್ತ, ಈ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ ಅನುಗ್ರಹವುಂಟಾಗುವವರಿವಿಗೂ ಈಗ
ಕುಳಿತಿರ್ಪ ಅನನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನದೋ
ಳ್ವನ್ನೈಸಿ, ಮತ್ತೂ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ ಚರಣ
ಸರೋಜಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರು
ತಿರ್ಪನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ. * * * * *

ಗವ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಶಯ ಖಂಡಪರಶು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡ
ಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡಮುಂ
ಡ ನಿಖಂಡನೆ ನಿವುಣ ಕೋದಂಪ ಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾಂಡೆ
ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕುಟಾಕ್ಷ ನೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಪ
ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಧಾರೇಯಘಟಿಕಾ
ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನ ದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನೆ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುಷನವನಿತ್ರಾ
ತ್ತೇಯಸಗೋತ್ರಾಕ್ಷಲಾಯನೆ ಸೂತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಪು
ತ್ರ ನರವತಿ ಬಿರುದ ಮಹಿಮಾರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜವಡ
ಯಾರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದ ಕರಮಾಗಿ ವಿರಚಿತಪೂದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ

ಪರಿಯುವೆಂಬ ಇಷ್ಟ ತ್ತ ಐದನೇ ಆಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ
ಸುಹಾ. * * * * *

ಇಷ್ಟ ತ್ತ ಐದನೇ ಆಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಇಷ್ಟ ತ್ತ ಆರನೇಯ ಆಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬೆಯನವತಿ.

ಆ ಬಳಿಕ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕೂರಿತು ಎಲೈ
ಸುಮತಿಯೇ! ಈ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗವಟ್ಟು
ದಂ ಧರಿಸಿ ಲಂಬಿಕಾಯೋಗವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲ
ಶಕ್ಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸುಖವನ್ನೈದಿರುವಳೋ? ಇವಳನ್ನು ಶೀತೋಪ
ಚಾರಂಗಳಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎಚ್ಚರವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ,
ರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಕಮಲಪತ್ರಂಗಳಂ ಕಣ್ಣುರೆವ್ವೆಗ
ಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ವಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳವಾದ ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರ ಪಟಿಯ
ನ್ನಿಟ್ಟು, ಬ್ರಹ್ಮಾರಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ತಾವರೆದಂಟುಗಳಂತೆಯೊಳಿಟ್ಟು,
ತಳರುಗಳಿಂದ ಘಾಸಯಂಬಿಸುತ್ತಾ, ಕರಪಾದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನೈದಿತಿ ಪುಷ್ಪ
ಗಳಿಂದ ಶೀತಳವಾದ ಉದಕಗಳಿಂದಲು ಸೆಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪರ
ಮೋಶ್ವರಿಯ ಷೋಧಪಂಕಜಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಶೀತೋಪಚಾರಂಗಳಂ
ಮಾಡುವ ಈರ್ವರಂ ವಾಸಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮವಂ ವಹಿಸಿರುವ ವರುಣದತ್ತ
ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳರಾ! ನೀವಿ
ಬ್ಬರು ಮಾಡುವ ಶೀತೋಪಚಾರಂಗಳು ಶಿವಪದವನ್ನೈದಿರುವ ಈ ಮಹಾ

ಯೋಗಿನಿಯ ಚಿತ್ತವಂ ಬಹಿರ್ಮುಖವಂ ಮಾಡಲಾರವು, ಸೀವಿಬ್ಬರು ಮಾಡುವ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳು ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹೋಮದಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಎನ್ನ ಮಿದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿತು ಅದೇನೆಂದು ಕೇಳುವಿರಾ ಈ ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಲಂಬಿಕಾ ಯೋಗವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ಬಹುಕಾಲವಾಯಿತು, ಅದರಿಂದನ್ನು ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿರವಾಯಿತು ಬಹಿರ್ಮುಖವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳ್ವ ವರುಣದತ್ತನೆ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಮನದೋಳ್ಬಂತಿಸುತ್ತಾ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವಂ ನೋಡಿ ಎತ್ತಿ ಸುಮತಿಯೆ! ಈ ಶೈತ್ಯೋಪ ಚಾರಗಳು ಬಹಿರ್ಮುಖವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಒಂದುಪಾನವಂ ಪೇಳ್ವೆನು ಕೇಳು, ನಾನು ಪರಕಾಯವ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡಿ ಈ ಯೋಗಿನಿಯ ಚಿತ್ತವಂ ತತ್ತರಂ ತಡೆವಡಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಮಾರ್ಗವನ್ನೆದಿಸುವನು ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸುಂಪಾಡಿ, ಮಂತ್ರಿಯ ಹಸ್ತವಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಗುಹಾಂತರಾಳವಂ ಪೊಕ್ಕು, ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಮಂತ್ರಿಯೆ! ತಂಪಾದ ತಳರುಗಳಂ ಜಗತಿಯಂ ಸಿರಿಸು ಎಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ, ಮತ್ತು ಈ ಜಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯು ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದ ಪಾಣಿಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಪುಷ್ಪಧೂಪಗಳಿಂದ ಶರೀರವಂ ಮೈರಿಸುತ್ತಾ ನಾನಾವಿಧ ಧೂಪಗಳಿಂದ ಧೂಪಿಸುತ್ತಾ, ಛಾಯಾಗುವ್ವನನ್ನು ಗುಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅತಿಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸೀನು ಕಾದಿರು ಎಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಆ ಜಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಪದ್ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಾಶ್ರ್ವಾಸಾಯಾಮಗಳಿಂದ ವಾಯುವಂ ವಶವಂ ಮಾಡಿ ತಮಕುಂಭಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹೆಡೆಯನ್ನೆತ್ತಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರ ಕುಂಡಲಿಯಂದಂಡಿಸಿ, ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳೆಂಬ ಪಂಚ ಬಣ್ಣದ ಗಿಣಿಗಳನ್ನು ಅವವರ್ಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದು ಇರುವ ಗಣಪತಿ ರುದ್ರ ನಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಗೊತ್ತುಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತರವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಮುಂದೆಕಳುಹಿಸಿ, ಕಾರಣಶರೀರದ ಕೈಲಾಳು ವದಿ ಸುಪ್ತದಶಾಂಗಳಿಂ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಲಿಂಗವಂ ತೆರಳಿದ ಹರಾಕಾಶ

ಪೂರ್ಣವಂ ನೈದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದೇವನು
 ವಿಷಾಖಾ ಪುಣ್ಯ ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ದಶವಿಧನಾದಗಳಿಂದ ಕೂ
 ಡಿಕುಣಿಯುವ ಕುಂಡಲಿಯಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುತ ಬರುತ
 ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವೆಂಬ ತೂಗುಮುಂಚದೋಳ್ ತೂಗುವ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯ
 ಮುಖವಂ ಮುದ್ದುಗೊಳುತ್ತ, ಸಹಸ್ರಾರ ಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾ ಮಧ್ಯ
 ದೋಳ್ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಅಮೃತವಂ ಸವಿದು ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವು
 ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಗವಂ ತಾಳುವ
 ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ ಇಡಾ ಪಿಂಗಳಾ ಎಂಬ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಗೈ
 ದು ಆ ಶರೀರವ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚಪ್ರಾಣಗಳು ನಿಲ್ಲಲು,
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಸ್ಸು ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕ
 ಲ್ಪಗಳಂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಇಡಾ ಪಿಂಗಳಾ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುಸಂಚಾರ
 ವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಆ ಬೃಂದಾರಕಾಯಂಬ ಯೋಗಿ
 ನಿಯು ಚಂದ್ರದ್ರಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೇತ್ರಗಳಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಾ ತನ್ನವು
 ನದಲ್ಲಿ ಆಚಂಚಲವಾದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನೈದಿರುವ ಎನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಬಹಿ
 ಮುಖವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಮಿತ್ತವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಯೋಚನೆ ಹರಿ
 ಯದೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವಂನೋಡುತ್ತಾ ಇಡಂತಿಳಯೋಬಗೆ ಬೇರೆ ನಾನುಯಾವ
 ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬಹುಕಾಲವಾದದ್ದರಿಂದ ಆಗಾಮಿ ಸಂಚಿತ ಪ್ರಾರ
 ಬ್ಧರೂಪಮಾದ ಕರ್ಮತ್ರಯಂಗಳನನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅವಸ್ಥಾ
 ವಿಶೇಷಂಗಳಂತಿಳಿಯದೆ ಈ ಸಂಶಯಸಿವೃತ್ತಿ ಆಗೋದಿಲ್ಲಾ, ಆ ಅವಸ್ಥಾ
 ವಿಶೇಷಂಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಅಧೀನಮೂಲಕ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂ
 ಪವೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ಈಕ್ಷಿಸಲು, ಆಗ ಹಿಂದಿರುವರ ಸಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕನ್ನಡಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರಂಗಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದಿನಲ್ಲಿರುವ ಚೈ
 ತನ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕುಟಾಹಾತ್ಮಕವಾದ ಮೂಲವ್ರಕೃತಿಯ
 ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರವಂ ನೋಡಿ, ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅತಲ ವಿತಲ
 ಸುತಲ ತಲಾತಲ ರಸಾತಲ ಪಾತಾಳ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು ಸತ್ಯಲೋಕ ತ

ಪೋಲೋಕ ಮೊವಲಾವ ಉದ್ಯುಕ್ತ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು, ಈಡ್ತಿಸಿ, ಅವು ದಿ
 ಕ್ವಾಲಕರಿಂದ ಆವೃತಮಾದ ಮಹಾಮೇರು ಪರ್ವತವಂ ನೋಡುತ್ತಾ
 ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ನೈರಗವನ್ನು ಬಲೋಕಿಸಿ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗ
 ಳಿಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಏನೋ? ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು ಯಿಂದೀಡ್ತಿಸಿ, ಮ
 ಹಾ ಋಷಿಯಾದ ದೂರತ್ವನ ಪಾಪದಿಂದ ಸಾಯುಧ ನವರಿವಾರ ನಮೇತ
 ನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರನಾಗಿ ರತ್ನಪುರಷ
 ನ್ನಾಳಿಂದ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಎನ್ನ ಉಪಾಸನಾ ದೇವತೆಯಾದ
 ರಾಜ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯ ಪದವಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನೇ!
 ಇಂದ್ರನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ದೇವಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಳಿಂಗ
 ರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಇರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೇ ತನಿ
 ದೇವಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಸುಗಂಧರಾಯನ ನೋಡುತ್ತ ಶರೀರವನ್ನು ತನ್ನ
 ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿ, ಈ ನರಾಧಮನೇ ಎನ್ನ ಅಖಂಡ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲ
 ಆಸಂಧಾನುಭವದಿಂದ ಇರುವ ಎನ್ನ ಚಿತ್ತವಂಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಲಿಪುರುಷನು,
 ಇದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಾಗಿ ಮೈ ಮರತು ಇದು
 ಅಕಾಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮರಾಠಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೃತಿಸಿದ ಈ ರಾಯ
 ನಂ.ನನ್ನ ತಪೋಗ್ನಿಯಿಂದ ದಹಿಸುವೆನು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ, ತತ್ಪ್ರಣದಲ್ಲಿ ಉಪ
 ಶಾಂತಿಯನ್ನೈದಿ, ಯೋಗಿನಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಾ
 ಡಿರುವ ತಪಸ್ಸು ದಗ್ಧವಾಗಿ ಸೋಗುವವಲ್ಲಾ ಅವಕಾರಣ ತಪನು ಮಾ
 ಡುವ ಗುಹಾನುಭಾವರು ಉಪಶಾಂತಿ ಎಂಬ ಉಪಕಾರದಿಂದಲೇ ತಪೋ
 ವೈದ್ಯಿಯನ್ನೈದಿಸುವದರಿಂದ ಅಂತಮಿಲ್ಲದೆ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ
 ವ್ಯರ್ಥಮಾಗಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು, ದೂರತ್ವನರು ಮುಪ್ಪರಾಗಿ ಮಹಾಬಲಿ
 ಪ್ತರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತಮಾಗಿ ಮಹೇಂ
 ದ್ರನಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸು ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತರು, ಮಹಾನುಭಾವ
 ರಾದವರಿಗೆ ಕೋಪಬಂದರೂ ಅದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವೆ ಹೊರತು
 ಅವಕಾರವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಈ ಭರಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಈ ರಾಯನು ಎನ್ನ ತಪ
 ಸ್ಸಿಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನಾಚರಿಸಿದಕಾರಣ ಈತನ ಲಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹ
 ನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಂ ಮಾಡುವದೆ ಈತನಿಗೆ ಶೀಘ್ರ ಎಂದು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ

ಮಾಡಿ ಯೋಗಪೀಠದಿಂದಿದ್ದು ಪರ್ವಶಾಲೆಯಿಂದ ಪೂರಮುಟ್ಟು ಬರುತ್ತ
ವಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು. ಸೆವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
ದಟ್ಟಿ ಮಾಗಿಬ್ಬ ವೃಕ್ಷಗಳ. ಆರು ಮಾರು ದೂರಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾ
ಪಿಸುತ್ತಿವೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಉದಕಗಳಿಂದ ತರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸೆವಿಗಳು ಬ
ದುಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಈಗ ಮರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಗಳಂತಿ ಇರುವವರ ನೋಡಿ,
ಅಶ್ವತ್ಥವಡುತ್ತಾ ಹೆಂಡ್ರನೋವರೆ ಸಮಾವಿಸ್ತೆದಿ ಪಾದಸ್ರಷ್ಟಾಳನ
ಮಾಡಿ, ಶುದ್ಧಾಹಾರವು ಪೂರ್ವಕಮಾಗಿ ಸ್ವಾಸನಂ ಮಾಡಿ, ಪಲ್ಕ
ಲಂಬರವಂ ಎನಿಸಿ, ಪಿಡುತಿ ದುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಸ ಶರೀರ
ವನ್ನು ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಬರುತ್ತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಾಂಗ ವ್ರಣಾ
ಮನನಂ ಮಾಡಿ ಅವನು ಆತನ ಸೇವಕನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮೌನದಿ
ವರ್ಣಶಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಿದ್ಧಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆ ಯೋಗಿನಿಯು
ಜುಟುವಂಟಲದಲ್ಲೆ ಆರುವ ಜವಮಾಲೆಯು ತೆಗದು ಪರಪೋಷ್ಣರಿಯ
ಪೂವಂಗಳಂ ಸೆನೆಯುತ್ತಾ ಪರಮಪಾಪನವಾದ ಪಂಚದಾಕ್ಷರೀ ಮಂ
ತ್ರವನ್ನೆ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು;

ಅತ್ತ ಲಾ ಸುಮತಿಯು ಗುಡಾ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರು
ವ ಯಕ್ಷನೆ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನೆ! ಸಮ್ಮ ಬಡೆಯನಾದ ರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಎಷ್ಟರವಾದೂ ಯಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಗುಡಾಂತ
ರಾಳವಂವೊಕ್ಕು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ ಶರೀರವಂ ನೋಡಿ
ವ್ಯಸನದಿಂದ ಅಯ್ಯಾ ಯಕ್ಷನೆ! ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡಿ ಇರುವ
ರಾಯನು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲಾ ಎನ್ನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ
ಈ ಯೋಗಿನಿಯ ಕೃತ್ರಿಮವಂ ಮಾಡಿದಳೋ? ಅಲ್ಲದೆಮಹಾನು ಭಾವ
ನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮತ್ತೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಿಜಶರೀರ
ವನ್ನು ಮರತು ಹೋದನೋ ಎಂದು ಸಂಶಯವಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾ ದೈವ
ವೆ! ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೇಣಿತಿ ಈ ಪಣಗಳ ಸೆವ
ದಿಂದೀಪರಿಕಪ್ಪ ಮಂಪಡಲಿ ಎಂದುಪಣೆಯೊಳ್ ಬರವೆಯಾ? ಬರದಿರುವ
ನೀನು ನನ್ನನ್ನೀವರಿ ಮಾಡದೆ ಬದುಕಿಸಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲವೇನು ಪಡೆಯೋ
ಎಂದು ವಿಧಿಯನಿದಿಸುತ್ತಾ ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ

ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನವಂ ಮಾಡುವ ಕಾಲದೋಳ್ ನನ್ನ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಎಲೈ ಸಖನೆ! ನಿನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೊಣಮಾತ್ರವು ಇರಲಾರೆನೆಂದು ಎನಗೆ ಭಾಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಈಗ ತಟವಟ ಮಾಡುವದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಐಕ್ಯವನ್ನೈದಿಸುವದು ಉಚಿತ ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಲೀ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ, ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವ ರಾಯನ ಶರೀರವಂ ಸವರುತ್ತಾ ಆತನ ಪಾದಂಗಳಂ ನೇತೋದ್ರಕದಿಂದ ನೆನಸುತ್ತಾ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ! ಕಣ್ಣುಗಳಂ ತೆರದು ಮಧುರಮಾದ ಮಾತುಗಳನೆಂತು ಪೇಳುವದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಏನವರಾಧವಂ ಮಾಡಿದೆ? ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗವನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆನೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಚಂದ್ರಹಾಸವನ್ನೆತ್ತಿ ತನ್ನ ಕಂಠಭೇದವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬುವ ಮಂತ್ರಿಯಂ ನೋಡಿ ಹಾಹಾಕಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಛಾಯಾಗುವ್ವನು ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಚಂದ್ರಹಾಸವಂ ಕಿತ್ತು ಎಲೈ ಮತಿಮಂತನಾದ ಸುಮತಿಯೆ! ನೀನು ಈವರಿ ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಲಾಪನವಗೈವದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲಾ. ರಾಯನು ಎಚ್ಚರವಾಗುವ ಉಪಾಯಗಳಂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪಾದವನ್ನೆ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯನ್ನೆ ಮರಳ ಮರಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ. ಸುಮತಿಯು ಕೈ ಪಿಡಿದು ಗುಹಾಂತರಾಳದಿಂ ಪ್ರೊರಟು ಬಾಗಿಲ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಆಗ ಮಂಕಾಗಿ ಮರದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಮಂತ್ರಿಯ ಚಿತ್ತವು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನ ಆಕಾರವಂ ತಾಳಿ ದಿಕ್ಕು ಏದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರಾಯನಂ ನೋಡಿ ಓಡುತ್ತಾ ಆಲಿಂಗಿಸವಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮೊಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನಂತೆ ಕಂಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಣರೂಪನಾದ ಮಂದಮಾರುತವೇ ಮಹಾರಾಯನಂ ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿ ಬಂದೆಯಾ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಂದ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷಂಗಳಂ ಕುರಿತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮೈ ಮರತು ಬಂದಂತೆ ಓಡುವ ಮಂತ್ರಿಯಂ ನೋಡಿದ ವಯಾ ಶಾಲಿನಿಯಾದ ಬೃಂದಾರಕಾಯೋಗಿನಿಯು ಮಹಾ ದೇವಿಯ ಉಪಾಸಕನಾದ ರಾಯನನ್ನು ತನ್ನ ಕರುಣಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಆತನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಂ ತನ್ನ ಶರೀರದಿಂದ ಬಿಡಲು, ಆ ಲಿಂಗಶರೀರವು

ಗುಹಾಂತರಾಳವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಶರೀರವಂ ಪ್ರವೇ
 ಶಿಸಲು, ಆಗ ಆ ರಾಯನು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯ ಚರಣಗಳಂ
 ನೆನದು, ಬದ್ಧ ಪದ್ಮಾಸನದಿಂದೆದ್ದು ಗುಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ
 ಪಲಾಯನವಂಮಾಡುವ ಸುಮತಿಯಂ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ
 ಮಹಾರಾಯನು ಅವರ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಆ ಈರ್ವರುಹಸಿವಿನಿಂದ
 ಆಯಾಸಪಡುವವರಿಗೆ ಅಮೃತಕಲಶ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂ
 ದೆದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಂಡ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂ
 ಡು ನಿಂತಿರುವರೆಂಕಂಡು ಅಯ್ಯಾ ಸುಮತಿಯೆ! ನೀನು ಎನ್ನ ಸಾಮ
 ಥ್ಯವಂ ತಿಳಿದು ಈ ಪರಿ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಅರಣ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ನೀ
 ನು ಮಹಾಧೈರ್ಯವಂತನಾದವನು ಈ ಪರಿ ದುಃಖ ಪಡಬಹುದೆ? ಎಂದು
 ಪ್ರಿಯೋಕ್ತಿಗಳಂ ಪೇಳುತ್ತಾ ಚಂದ್ರ ಸರೋವರವನ್ನೈದಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತ
 ವಾಗಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಶುಭ್ರಮಾದ ವಸ್ತ್ರವಂ ಧರಿಸಿ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆ
 ಯಂ ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ,
 ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಮಂತ್ರಿ
 ಯಂ ಕುರಿತು ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಬಹಿರ್ಮುಖ
 ಳಾದಳೋ? ಇಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊಡಲು, ಆ ಮಂತ್ರಿಯು
 ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ! ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ನಾನು ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ
 ನಲ್ಲ, ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡಿದ ಒಂದುಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಬಹಿರ್ಮುಖ
 ಳಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವನ್ನೆರವೇರಿಸಿ ಪರ್ಣ ಶಾಲೆಯೋಳ್ ಯೋಗಪೀಠ
 ದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಜಪವಂ ಮಾಡುವಳೆಂ ಕಂಡು ಗುಹಾಂತರಾಳವಂ
 ಪ್ರೊಕ್ಕು ಬದ್ಧ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿರ್ದ ಶರೀರವಂ ನೋಡಿ ಶೀತೋಪಚಾರ
 ಗಳಂ ಮಾಡಿದರೂ ಬಹಿರ್ಮುಖವಾಗದೆ ಹತ್ತಾರು ದಿನಂಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತ
 ಬರಲು ಆಗ ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಚಿತ್ತಯಳಾದ
 ಪರಾಶಕ್ತಿಯವಾದ ಕಮಲವನ್ನೆ ಧ್ಯಾನವಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಹಾ
 ಯೋಗಿನಿಯು ಮಾಡಿದ ಕಪಟಕೃತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಪೋವಿಘ್ನವಾಯಿ
 ತೆಂದು ಇನ್ನು ಏನೇನು ಕೃತ್ಯಗಳಂ ಮಾಡುವಳೋ? ಎಂದು ಸಂದೇಹ

ಒಂದು ಕಡೆ, ಇವಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮಹತ್ವಾದ ಕಾರ್ಯಮಂ ಯಾತರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಡಬೇಕೋ? ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಮಹದ್ವಿಪತ್ತು ಬಂದ ಬಳಿಕ ಆದು ಇಷ್ಟವಿದ್ದಿಗೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾದ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವಿದ್ದಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅನಿಷ್ಟವು ಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ವಿಜಮಾಲಂಕಾರಾರ್ಥ ಸಮಗ್ರ ಸರಿಯಂತು ಎಂದು ಅತಿ ದೂರಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾದಿಯು ಮಾತುತಿರುವ ಸುಮಾರಿಯು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಯಥಾರ್ಥವೇ ಸರಿ, ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಮಾತಾಡದೆ ಮರತು ಇದ್ದದ್ದೆ ಖುಂಟಾದರೆ ಎನ್ನಗೆ ಏನು ಬಿಡು ಬಿಡು, ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಮೌಲ್ವನ ವರ್ಣರಾಶಿಯ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮಾಡಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷರಾಯನನ್ನಿಟ್ಟು ಸುನಗುತ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಹನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ಸುಗಂಧರಾಯನೇ! ನೀನು ಧೈಯ ಪಡಿ ಅಧೀನರಾ ಸಿಕ್ಕ ತಂದೆಯಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಗುಣವತಿ ದೀಪಿ ಮುಂತಾದ ರಾಮಿಯರು ಕುಳಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ನಗುತ ಸಮೀಪವನ್ನಿ ಕೂತಿರು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯುಂಕೊಡಲು, ಆ ರಾಯನು ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಎನ್ನಗೆ ವಿಷ್ಣುರೂಪ ದರ್ಶನವು ಮಾಡಿಸಿದ ಮಹೇಶ್ವರಿಯೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಆಲಲಾ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆಗ ಆ ಸ್ವರೂಪವು ತಾಳಿ ಬಂದ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯೇ ಈ ಯೋಗಿನೀ ಸ್ವರೂಪವು ಧರಿಸಿ ಎನ್ನಗೆ ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಿತ್ತೈಸಿದಳೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಭಕ್ತಿಪಾರವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮೈ ಮರತು, ಯಾವ ದೇವಿಯು ಸ್ತೂಪವರದಂಗವು ಸ್ವರೂಪಗಳಂ ತಾಳಿ ಆಯಾ ಸ್ವರೂಪಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕ್ರೀಡೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಣಾಮಗಳಂ ಮಾಡಿ ಕೂತಿರಲು. ಆ ಬಳಿಕ ಆ ಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ! ಅಖಂಡ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನಾಳುವ ನೀನು ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಂದ ಪ್ರವೇಶವು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ

ಈ ಇಳಾಪ್ಯತಖಂಡಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆ? ಬಂದರು ಈ ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ ತಪವಂ ಮಾಡುವ ಸನ್ನಂ ಬಹಿರ್ಮುಖವಂ ಮಾಡಬಹುದೆ? ಈ ಪರಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇದೇನು ವಸಂತವನವೆಂದು ತಿಳಿದೆಯೋ? ಅದಲ್ಲ ಇದು ಅಘೋರತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ತಾಪನರ ತಪೋ ವನಂಗಳು, ಇಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿ, ಯೋಗಿನೀ ಜನಂಗಳು ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಪಾತಾಳಾದಿ ಲೋಕಂಗಳಂ ಹ್ವಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಲಯಂಗಳಂ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರೆಹೊರತು ನಿನ್ನಾಶ್ರಯದಿಂದ ಜೀವಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವಜನಲ್ಲ, ಪರದೇವತಾಪಾದ ಕಮಲಂಗಳಂ ಸಂಬಿವನಾದುದರಿಂ ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳು ಒಪ್ಪ ಬೇಕಾಯಿತು, ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ ಮಾ ತುಗಳಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅಂಜಲಿಬಿಡ್ಡ ನಾಗಿ ತಾಯೆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯೆ! ಸರ್ವಜ್ಞಳಾದ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆನಾನು ವಿಜ್ಞಾ ಪನೆಯಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲ, ಆದರು ನಿಮ್ಮ ಸನ್ನಿ ಧಾನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಏನೂ ಬಂದು ಮಾತು ಬಿನ್ನೈಸಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನ ಮನವು ಬಯಸುತ್ತಲಿದೆ, ಅಭಯವನ್ನಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತರೆ ಬಿನ್ನೈಸುವೆನೆಂ ದು ಪೇಳಿದ ರಾಯನ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಮುಗುಳುಸಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೃ ದುವಾಗಿ ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ! ನಿನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮವು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇ ಚ್ಛೆ ಎನಗೆ ಉಂಟೋ? ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತ ಯೋಗಿನಿಯಮಾತಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನು ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವು ರೂಪಿಣಿಯಾದ ಪರದೇವತೆಯೆ! ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಮಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವಳು ಮಾಡುವಳು ಆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೆ ಹೊರತು ನಿ ಗುಣನಾದ ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಲದು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪ ನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಯೋಗಿನಿಯು ಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮನೋ ಹರಮಾರ್ಗವ ಮಾಡು ಮನವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ, ಅಯ್ಯಾ ಕಂದನೆ! ಎಂದು ಕರುಣದಿಂ ಕರದು ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ತನ್ನ ಅಂಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಶಿರವನ್ನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ, ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷನು ಅಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ಪುರುಷನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ ಮಗನೆ! ಪರಕಾಯವ್ರವೇಶ ವಿದ್ಯ

ಎನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಇನ್ನು ಏನು ವಿದ್ಯೆಗಳು ಗುರು ಮುಖವಾಗಿ ಇದ್ದೆ ಎಂ
ದು ಕೇಳಲು, ಆಗರಾಯನು ತಾಯಿ ಯೋಗಿನಿವೇ! ಅದೃಶ್ಯ ಖಡ್ಗಸಂಭವ
ವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅದ್ವೈತ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾ
ಸನೆಯು ಮಾಡಲು. ಎಲೈ ಮಗುವೇ! ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಅದೃ
ಶ್ಯವಾಗೂ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯು ಕೊಡಲು, ಆಗರಾಯನು ಗಂಧಮಾಧನ
ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ದೇವಖಾತವೆಂಬ ನರೋಪರದಲ್ಲಿರುವ ತಾವರೆ ದಂಟುನಲ್ಲಿ
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹುಳುವಾಗಿ ಇರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಆ ಯೋ
ಗಿನಿಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಳಾಗಿ ಪ್ರವೇಶವಾಗ್ಯೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏನಯ್ಯಾ
ಸುಗಂಧರಾಯನೇ! ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ, ನೀನು ವೃಶ್ಯವಾದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು
ಪೇಳಲು, ಆ ರಾಯನು ನಾಜಿಗೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೋಳ್
ಯಥಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ತಾಯಿ! ನಿನ್ನ ಗುರುವೇ ನಾಸಂತು ಬೇಳೆ
ಲೀ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ನಸಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಯನು ನೋಡಿ
ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ! ಇನ್ನು ಖಡ್ಗಸಂಭವ ವಿದ್ಯೆವು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳೆ
ಲು, ಆ ರಾಯನು ಸುಮತಿಯ ಮುಖವು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಚಂ
ದ್ರಹಾಸದಿಂದ ಎನ್ನ ಶರೀರವು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಡಿಯಬೇಕೆಂದು
ಪೇಳಲು, ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಮಂತ್ರಿಯು ಚಂದ್ರಹಾಸದಿಂದಕಡಿದರು ಗುಂ
ಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಕಡಿದಂತೆ ಖಣಿರನ್ನುವ ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ ಶರೀರ ಯಥಾಪ್ರಕಾ
ರವಾಗಿ ಇರುವದು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ! ಈ ವಿದ್ಯೋಪದೇಶವು ಮಾ
ಡಿದವರು ನಿಮ್ಮಂಸಂತೋಷವು ಪಡಿಸಿ ದ್ರವ್ಯವು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡು
ವ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಪೇಳಿದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗುರುವು ಚೌರ್ಯಗುರುವೆಂ
ದು ವಿರಿಯುರು ಪೇಳುವರು ಎಂದು ನುಡಿಯಿತು ಇನ್ನು ನಾನು ಅದೃಶ್ಯ
ವಾಗುವೆನು, ನನ್ನಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಸರಿ
ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಲು, ಆಗ ರಾಯನು
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಡಾಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಾಣಿ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಯು ಕಾಣದೆ ಚಿಪ್ಪಾರ್ಪ ವರ್ಣಶಾಲೆ
ಯೋಳ್ ಖಿನ್ನನಾಗಿ ನಿಂತಿರ್ದ ಈ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಟುವಿನ ಮುಂದುಗಡೆಯ
ಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಯೋಗಪೀಠದೋಳ್ ಕುಳಿತು, ಯೋಗಿನಿಯು ಏನಯ್ಯಾ

ರಾಯನೇ! ಎಂದು ಪೇಳಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೈದಿ
 ಸ್ತಂಭದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೃತ್ತಿಯನ ಮುಖವು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಬಾಲಕನೇ!
 ನಿನ್ನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂಬ ಖಡ್ಗದಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಭೇದಿಸು
 ಎಂದು ಪೇಳಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಚಂದ್ರಹಾಸವಂಕರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿದು
 ಯೋಗಿಸಿಯ ಶರೀರವು ಖಂಡಿಸಿದರು ತಡೆದಿಲ್ಲದೆ ಆ ಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ
 ಸಿದಂತೆ ಇರಲು, ಆ ಮಹಾರಾಯನು ಒಡ್ಗಂಜಿಸುಟು, ತಾಯೇ! ನಿನ್ನ
 ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಾಲಕನಾದ ನಾನು ವಿನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಲಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ,
 ವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೃತ್ತಿಯ ಹುಡುಗನು ನೋಡಿ ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ!
 ಬಾ ಎಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನಾನಿ
 ನಮಿರುವಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಸುಮತಿ ಛಾಯಾಗುಪ್ತರನ್ನು ಅತ್ತಲೆ ಕುಳ್ಳಿ
 ರಿಸಿ ಎಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ! ನೀನು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಎಂ
 ದು ತಿಳಿದು ನಿನಗೆ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವು ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪೇಳುತ್ತಲಿದ್ದೆನೆ
 ಸೌವಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಟ್ಟು
 ವರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪಾದಗಳಂ ಸ್ತುರಿಸಿ ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ! ಯೋಗಂಗಳು
 ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾಗಿ ಇರುವವು, ಮಂತ್ರಯೋಗ ಹಠಯೋಗ ಲಯ ಯೋಗ
 ಗ ರಾಜಯೋಗವೆಂದು. ಆ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಯೋಗವು, ಏಕಾಕ್ಷರ,
 ದ್ವ್ಯಕ್ಷರ, ತ್ರ್ಯಕ್ಷರ, ಪಂಚಾಕ್ಷರ, ಷಡಕ್ಷರ, ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ, ನವಾಕ್ಷರ,
 ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರ, ಪಂಚ ದಶಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಂ
 ಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆವು, ಆ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಏಕಾ
 ಹ್ಷರಿಯು ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವುದು, ಆ ಪ್ರಣವವು ಮೂರು ಅಕ್ಷ
 ರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದರೂ ಆ ಅಕ್ಷರಂಗಳೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ, ಚಂ
 ದ್ರಮಂಡಲ, ವಸ್ತುಮಂಡಲವೆಂಬ ಮಂಡಲತ್ರಯಂಗಳು, ನಾಡಬಿಂದು
 ಕಳಾಸ್ವರೂಪಂಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಪೇಳುವರು. ಬ್ರಹ್ಮ
 ವಾದಿಗಳು ಎಲೈ ಮಗನೇ! ಈ ಏಕಾಕ್ಷರವನ್ನೆ ಯತೀಶ್ವರರು ಫಲವ
 ನ್ನು ವೇಕ್ಷಿಸದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಹಸ್ರ ಜಪವು ಮಾಡಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಏಕೈ
 ಮೋಪವಿಂದುವರು ಈ ಪರಿಯಾದ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಂಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರಿ
 ಕ ಜ್ಞಾನರು ಫಲವನ್ನೇಕ್ಷಿಸಿ ಉಪಾಸನೆಯು ಮಾಡುವುದೆ ಮಂತ್ರ

ಯೋಗವೆಂದು ವೇದಶಿರಸ್ಸುಗಳು ವೇಳುವವು, ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ ಹಠಯೋಗವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿರೋನೆ ಕೇಳು—ಹಠವೆಂದರೆ ವಾಯುವನ್ನು ಹಠವೆಂದು ಮಾಡುವದು, ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಯಮನಿಯದು, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿಗಳೆಂದು ಎಂಟು ಅಂಗಗಳು, ಆ ಎಂಟರಲ್ಲಿ ಯಮವೆಂದರೆ—ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಂಬಿವು ಪರಾರ್ಥರೂಪಗಳಾದ ನಿವಯಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಕ್ತವಾಗಿ ಯಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಂಸಾರವೆಂಬಿವು ಏಕಾಂತಮಾದ ಗುಹಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ವಾಸವೆಂದು ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರೀಕ ಜನಗಳ ಸುಗಮ ಮಾಡದೆ ಶರೀರ ಸೌಖ್ಯವೆಂಬ ವರ್ಜಿಸಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆನಂದವಾದುದೇ? ಅದೇ ನಿಯಮವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೆಯೆಂದು ಮಾಡು ಕೃಷ್ಣಾಜನ, ವ್ಯಾಘ್ರಾಜನ, ಕುಸಾನನ ಮೊದಲಾದ ಆಸ್ತರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅರುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಆಸನಗಳೆಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದು ಮಾಡುವದೆ ಆಸನವೆಂದು ವೇಳುವರು, ಎಡದಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಾಸಾರಂದ್ರವು ಚಂದ್ರನಾಡಿ ಎಂದು ಇಳಿದು ಎಂದು ದೇವರು, ಆ ನಾಡಿಯಿಂದ ವಾಯುವು ನೇರುವದ ಪ್ರಾರಂಭವು, ಆ ವಾಯುವನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವದೆ ಕುಂಭಕವು, ಬಲದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರ್ದ ಪಿಂಗಲಾ ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನಾಡಿಯಿಂದ ಕುಂಭಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ವಾಯುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವದೆ ರೇಚಕವು, ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನಾಡಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವೆಂದು ಮಾಡಿ ಕುಂಭಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚಂದ್ರನಾಡಿಯಿಂದ ವಾಯುವನ್ನು ಸವ್ಯ ಅವಸವ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಣವಸ್ಥಾರಣ ಪ್ರವರ್ತಕವಾಗಿ ರೇಚಕವೆಂದು ಮಾಡುತ ಪ್ರಣವವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿ ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾರಂಭವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಎರಡರಷ್ಟು ಕುಂಭಕದಲ್ಲಿ ವಾಯುವೆಂಬ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವದೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸುವದು. ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ, ಖಾರ, ಖೈಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಂಗಗಳೆಂಬ ವರ್ಜಿಸಿ. ಅನ್ನವು ಅರ್ಧಗ್ರಾಸ, ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಮಿಶ್ರವೆಂದು ಮಾಡಿ ಕಾಲುಗ್ರಾಸ ಉದಕಪಾನ ಕಾಲುಗ್ರಾಸ, ಈ ಪರಿ ಆಹಾರ ನಿಯಮವೆಂದು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆಂದು ಮಾಡುವದೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆನಿಸುವದು. ಈ ಅನಂದ

ನವೆ ಮೂಲಾಧಾರಚಕ್ರ, ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರ್ದು ಸ್ವಾಧಿಪತ್ಯಾಸ ಚಕ್ರ, ನಾಭಿಸ್ಥಾನವೆ ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರ, ಹೃದಯವೆ ಅನಾಹತಚಕ್ರ, ಕಂಠಸ್ಥಾನವೆ ವಿಶುದ್ಧ ಚಕ್ರ, ಪ್ರಾಬುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವದೆ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರ, ವಾಯುವಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಷಡಾಧಾರ ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗಣೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಸದಾಶಿವರು ಅಧಿದೇವತೆಗಳು; ಪೃಥಿವಿ, ಉದಕ, ತೇಜಸ್ಸು, ವಾಯುವು, ಆಕಾಶ, ಮನಸ್ಸು ಈ ಆರು ತತ್ವಗಳು; ಆರು ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಈಗ ವೇಳ್ವ ಚಕ್ರಗಳ ಮಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಮಂಡಲವನ್ನು ಹೃದಯಸ್ಥಾನವಾದ ಅನಾಹತಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನವಾದ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದೋಳ್ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಂ ಮಾಡುವದೆ ಧ್ಯಾನವೆಂದು ನುಡಿಯುವರು. ಈಗ ವೇಳ್ವ ಆರು ಅಂಗಗಳಿಂದ ವಾಯುವಂ ವ್ಯವಾಹರ ಬಳಕೆ ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿದ್ ಅಪಾನವಾಯುವಿನಿಂದ ಕುಂಡಲಿಂ ಬ ಸರ್ಪವಂ ದಂಡಿಸಿ ಹೆಡೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಇಡಾ ಪಿಂಗಲಾ ಎಂಬ ನಾಡಿಗಳಂ ಸೊಂಕದ ವಾಯುವನನ್ನು ಈವರಡರ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಇರ್ದನುಮಮ್ಮಾ ನಾಡಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾರ್ಗದೊಲಿಪೊಗಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರವಂ ದಾಟಿಸಿ, ಬಳಕೆ ಸ್ವಾಧಿಪತ್ಯಾಸ ಚಕ್ರವನ್ನೇರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾನವಾಯುವಿನ ನಹವಾನವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಆ ಬಳಕೆ ಅನಾಹತಚಕ್ರವಂ ಸೇರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿದ್ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನಿಂದ ಸ್ನೇಹವಂ ಬೆಳಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿಶುದ್ಧಚಕ್ರವಂ ಸೇರಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಉದಾನವಾಯುವಿನಿಂದೊಡಗೂಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಡಿಸಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ವ್ಯಾಸವಾಯುವಿನ ಅಲಿಂಗನವಗೈಸಿ, ಈ ಪರಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಂಚಪ್ರಾಣಂಗಳಂ ಬೆರಸಿ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವನ್ನೆರಿಸಿ, ಅಂತರಿವು ರದಲ್ಲಿರುವ ದೀವದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಲನವಂ ಮಾಡದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅಖಂಡತೇಜೋಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಗೊಳಿಸುವದೆ ಧಾರಣೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ

ಯವಂ ಮಾಡಿ ಇರುವದು. ಎಲೈ ಕಂದನೆ! ಈಗ ವೇಳೆದ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಯೆ ಆ ಸಂದವನನುಭವಿಸುವದೆ ಸಮಾಧಿ, ಈ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನೆ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು, ಆತನಿಗೆ ಅಣಿಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅನಾಯಾಸವಿಂದಲೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವವು, ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನು. ಭೂತಭವಿ ವ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲಂಗಳಂ ತಿಳಿಯುವನು. ಆ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳಂ ಕರತಲದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವನು. ಇಂತೆಂದು ವೇಳೆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯಾಚ್ಛತನಾಗಿ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಪ್ರಣಾಮಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲೈ ತಾಯೆ! ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಹಟೆಯೋಗವು ಬಹುಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದು ಮಹಾ ದುರ್ಭಟವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು. ಇವಲ್ಲದೆ ಈ ಹಟೆಯೋಗದಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಫಲಗಳು ಅಣಿಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿ ಬರಲಾರದು. ಇಂತುಮಲ್ಲದೆ ಮೊದಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರಯೋಗ, ಹತಯೋಗ, ಲಯಯೋಗಂಗಳ ಸ್ವರೂಪಂಗಳು ಅವರಿಂದಾಗುವ ಫಲಂಗಳು, ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಬಂತು, ತಾಯೆ! ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣವಿಟ್ಟು ರಾಜನೋಗವಂ ಎನಗೆ ಉಪದೇಶವಂಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಧ್ಯಂ ಗವಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಸಂತಿರ್ಪ ಸುಗಂಧ ರಾಯನಂ ನೋಡಿ ಆಸಂದಭರಿತಳಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಆಸಮುದದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ವರ್ಣಶಾಲೆಯ ಬಾಗಲೋಳುಕಂಡೂ ಕಾಣದೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾದಿರುವ ಸುಮತಿಯ ಹಸ ದಲ್ಲಿರುವ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ ಫಲಂಗಳಂ ಮತ್ತು ಅಪ್ರೂರ್ವವಾದಮಂದಾರ ಕುಂದಮಲ್ಲಿಕಾ ಪ್ರಪ್ಪಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದೆದ್ದು ಆಫಲಪ್ರಪ್ಪಂಗಳಂ ಯೋಗಿನಿಯ ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯಂಮಾಡಿ ನಾನುಧನ್ಯನಾದೆನೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ದಂಡೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಮಾಡಿ ಸಂತಿರ್ಪರಾಯನಂನೋಡಿಆಸಂದವರವಳಾಗಿ ಎಲೈ ಪುತ್ರನೆ! ವದ್ವಿನೀವಲ್ಲಭನಾದ ಸೂರ್ಯನುವದ್ವಿನೀವಲ್ಲಭನಾಗಬೇಕೆಂದುಎಣಿಸಿದನಿನ್ನೆಂ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಂದವನನ್ನು ವೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಆ ಮಹಾನು

ಭಾವನಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರಮಾದ ರಕ್ತೋತ್ಪಲಗಳಿಂದ ಅರ್ಘ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸೌರಮಂತ್ರವಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸು, ಎಂದು ಅವ್ವಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಯೋಗಿನಿಯ ಮಾತುಗಳು ಲಾಲಿಸಿ, ರಾಯಸು ತಾಯೆ ಯೋಗಿನಿಯ! ನೀವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯೋಚಿತಮಾದ ಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಯಸ ಹಸ್ತ ಲಾಘವದಿಂದಿದ್ದು ಚಂದ್ರನರೋವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯೋಗಿನಿಯಂ ನೋಡಿ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲಿರುವ ಯೋಗಿಗಳ್. ಯೋಗಿನೀ ಜನರು ಷಣ್ಮುಖನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬರುವ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಜಮಂತನ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಬರುವ ಶಂಕರೇವಿಯೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಮಸ್ತುಧನ ಹಸ್ತಲಾಘವದಿಂದ ಬಿಜಯಗೈಯ್ಯುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ? ಎಂಬಂತೆ ಈರ್ವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದರು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೆವಿರುವರಂ ಆನಂದದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಇವ್ವತ್ತೈದು ತತ್ವಂಗಳಂ ವಿಭಾಗಮ ಮಾಡಲಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆ ಆತ್ಮತತ್ವವೆಂದು ಆಡುವ ಮಾತುಗಳಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತಾ ಸಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವರಂ ನಾನಾಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಚನಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಚಂದ್ರನರೋವರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮಹನ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರ್ಥಕಮಾಗಿ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಚನವಂ ಮಾಡುವರು, ಒಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಸಾಮಗ್ರಾಸದಿಂದ ಸಾಂಬವಿಸಂ ಸ್ತುತಿಯುಗೈಯ್ಯುವರು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳಿಂದ ನಾರಾಯಣರ ಸ್ಮರಿಸುವರು, ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿಶದಮಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುವರು. ಸೌರಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯಸಂ ಸ್ತುತಿಸುವರು ಕೆಲವರು, ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರು ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷನಿಗೆಭೇದ ಅಭೇದ ವಿಚಾರಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ತೆರಳಿ ಬರುವ ಯೋಗಿನಿಯಂ ನೋಡಿ ತಾಯೆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ! ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವೇಳ್ವ ಮಾತುಗಳಂ ಮನುಷ್ಯು ಕೇಳಿ ಬಹು ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ತೀರವನ್ನೆದಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವೂ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಜಟಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಜವಮಾಲೆಯಂ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪಿಡಿದು ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ವರವಶಳಾಗಿ, ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ

ರಾಯನೆನೋಡಿ ಜಯಂತನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಜಯ ಎಂದೂಬೇಳೆ, ಜಾ
ಗ್ರತಳಾಗಿ ಮನದೋಳು ಇಂದ್ರನುಮನುವ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡೆನಾ
ವಾಗ್ಯುಅಂಗಾಂಗ ಸೌಂದರ್ಯವು ಇಂಗಿತ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸಹ ಪ್ರಸಾದ
ಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದಭ್ರಮೆಯುನೈದಿದನೆಂದುನನುನಗುತ ಅಯ್ಯಾ
ನುಗನೆ! ಸಿನ್ನ ಸಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳು ತೀರಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕಾಲತ
ತೀತವಾಯಿತು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿದ್ದು ಬಾವುಡು ವೇಳೆಲು, ಆಗ ರಾಯನು
ಕಿರಿಟಕುಂಡಲಗಳು ಸುಮತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು
ತಾಯೆ! ನಾನು ಸುಗಂಧವಸ್ತ್ರವೆಂದು ಗೋತ್ರಾಭಿವಂದನೆಯು ಮಾಡಿ
ಹಸ್ತಲಾಘವಂ ಕೊಟ್ಟು ವರ್ಣಶಾಲೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರದುಕೊಂಡು
ಬಂದು ಪೂವಪ್ರಜ್ಞಾಳನವಂ ಮಾಡಿ ಶೇಷತೀರ್ಥವಂ ಶಿರನಾಡಹಿಸಿ, ರಾ
ಯನು ತನ್ನ ಉತ್ತರಿಯ ವಸ್ತ್ರವಿಂದ ಪೊಡುಗಳಂ ಬರೆಸಿ, ಯೋಗವೀ
ರದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಆ ಬೃಂದಾರಕಾ
ಯೋಗಿನಿಯು ರಾಯನ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಂಗಳಿಗೆ ಅನಂದವನ್ನೈದಿ ಅರೆ ಕ
ಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅರ್ಧಕ್ಷಣ ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಆಯ್ಯಾ ಸುಗಂಧವುತ್ರನೆ!
ರಾ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಪುರಸ್ಸರಮಾಗಿ ಕರವಂ ವಿಡಿದು ಕುಶಲನನ್ನಲ್ಲಿ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ನಾನೆಂತು ವೇಳಲಿ ಮಹಾ
ನುಭಾವರಾಧವರು ಸಹ ಈ ಹಠಯೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಿಸಿ, ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿ
ನ್ನಿಗಳಂ ಬಯಸುವರು, ನೀನು ಈ ಸಿನ್ನಿಗಳಂ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ಪರಬ್ರ
ಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿಸುವ ರಾಜಯೋಗವನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿ
ದ್ದೆಯೆ, ನಿನ್ನ ವೈರಾಗ್ಯವು ಯೋಗಿಗಳಿಗೂಬರಲಾರದು, ಇಂತೆಂದು ಬೇ
ಳುತ್ತಾ ಸಂವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂ ಕೇಳು, ಈ ಯೋಗಮಾರ್ಗ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ನಾದದ್ದು ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಎಲೈ ವುತ್ರನೆ! ಹಠಯೋಗದ ಎಂಟನೆ
ಅಂಗವಾದ ಸಮಾಧಿಯೆ ರಾಜಯೋಗವೆಂದು ವೇಳುವರು. ಆ ರಾಜ
ಯೋಗವು ಸಂತಂಖ್ಯ, ತಾರಕ, ಅಮನಸ್ಕವೆಂದು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ
ಅರುಫದು, ಆ ಮೂರರೊಳಗೆ ಸಂತಂಖ್ಯ ತಾರಕಗಳು ಎರಡು ಹಠ
ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿರುವವು. ಅಯ್ಯಾ ಮಗನೆ! ಯೋಗಂಗಳು
ಮುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಕ್ರೇಷ್ಠವಾದುದರಿಂದ ರಾಜಯೋಗವೆಂದು ಪ್ರಶಿದ್ಧವಾಯಿತು

ಮೊದಲು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವ ಪರಿಯ
 ವೇಳೆನು, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವೇಕೆಂದು ನುಡಿಯು
 ತ್ತಾ ಮುಹೂರ್ತನಾತ್ರನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಅಮೃತ ಈ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನ
 ವಾಗಿರಪುದೇ ಶಾಂಭವೀನುಂದ್ರಿ, ಅಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದುಕೇಳಿಯಾ?
 ವೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದಹರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗಣಕಣ್ಣುಗ
 ಳಿಂದ ರದ್ಧಿಯಂಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವದೇ ಶಾಂಭವೀನುಂದ್ರಿ ||
 ಈ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನೋಡುವಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳು, ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಬಹಿರ್ಲ
 ಕ್ಷ್ಯ ಮದ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಗಳೆಂದು ಮೂರುಪ್ರಕಾರ, ಎಶ್ವರಾಯನೇ ! ಈಮೂ
 ರುಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮಹಾಪುರುಷರುಜನಸಂಗವಿಲ್ಲದ ಏಕಾಂ
 ತಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಸನದೋಳುಕುಳಿತು ಎಡದಕಾಲು ಹಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದ
 ಮೂಲಾಧಾರಚಕ್ರಮಂ ಬಂಧಿಸಿ ಬಡ್ವಾಣಬಂದನನ್ನ ಘಟಿ ಯಾಗಿಬಿ
 ಗಿದು ಜಾಲಂಫರಬಂದನಂ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿ ಈ ಬಂಧತ್ರಯಂಗಳಿಂದ ಈ
 ಪಿಂಡಾಂಡನಂ ಸಮವಾಗಿಸಿತ್ತಿ, ಮನಸ್ಸುಸಿಂದ ಆಪಾನವಾಯುವಂ
 ಚನ್ನಾಗಿ ಈಕ್ಷಿಸಿ ಊರ್ಧ್ವ ದೇಶನಂ ಹೊಂದಿಸಿ ಬಡ್ವಾಣ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ
 ರುವ ಪಾಣವಾಯುವಿಸಿಂದ ಏಕ್ಯನುಮಾಡಿ ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿಹೇಳ
 ದ ಮಂತ್ರಯೋಗನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಈರೀತಿ ಪ್ರತಿ ದಿನದಲ್ಲಿಯು ಒಂದು
 ರಘುವ ಅಭ್ಯಾಸನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು ಮೂರುತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಘಳ
 ಗೆಪ್ರಾಕೃತ ವಾಯುವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವದು ಈ
 ಪ್ರಕಾರ ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ವಾಯುವು ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ
 ಸುಷುಮ್ನಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕು ರೇಚಕಪೂರಕಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ
 ಕುಂಭಕದಲ್ಲಿನಂತಬಳಕೆ ಅಯ್ಯಾಕುವರನೇ ! ಆಗಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಂಧ್ಯಾನ
 ಸವೇಕು, ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂಬಯಾ ವೇಳ್ವೆನು ಕೇಳು, ಮೂಲಾಧಾರವೆ ಆದಿ,
 ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವೆ ಅಂತವಾಗಿರುವ ಸುಷುಮ್ನಾಮಧ್ಯದೋಳು ಅಸೇಕ ಬ
 ಳ್ಳು ಮಿಂಚುಗಳಂತಿರುವ ತೇಜೋಮಂಡಲನನ್ನು ಭಾವಿಸುವ ಚಿತ್ತವು ಆ
 ತೇಜೋಮಂಡಲವಿಟ್ಟು ಏಕ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾವಕಮಾದ ತೇಜೋಮ
 ಯಾಕಾಶವಾಗಿರುತ ಆ ಮೇಲೆ ಆ ತೇಜೋಮಯಾಕಾಶವೂ ತೋರದೆ ಅ
 ಖಂಡ, ಅದ್ವಯ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರ್ದುದೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆಂದು

ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು, ಎತ್ತಿರಾಗದೆ ನುಬುಗಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಮಂಡಲ, ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ, ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ, ಆ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ತೇಜೋಮಯಾಕಾಶವನ್ನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಚಿತ್ತವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯವಾಗುವಂತೋರದೆ ಅಖಂಡಸ್ವರೂಪನಾಗಿರ್ಪುದು, ಇದು ಎರಡನೇ ಅಂತರಾಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಪೇಳಲಿ ; ಆಗ ರಾಯನು ಆಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ ತಾಯೆವರದೇವತೆಯೆ ! ಇನ್ನು ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಅನುಸಂಧಾನವೆಂದು ಮಾಡುವಕ್ರಮವು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ನನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾಡುವರಾಯನು ನೋಡಿ, ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾ ಸುಗಂಧಕುಮಾರ ! ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವು ಪೇಳುವ ಕೇಳು, ನಾಸಾಗ್ರದೊಳಗೆ ಮರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೀಲವರ್ಣವಾದ ಆಕಾಶತತ್ವವನ್ನು, ಆಮೇಲೆ ಮರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದೊಳಗೆ ಧೂಮವರ್ಣವಾದ ವಾಯುತತ್ವವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವರ್ಣವಾದ ತೇಜಸ್ತತ್ವವನ್ನು, ಅನಂತರ ಅಂಗುಳದ್ವಯ ಪ್ರಮಾಣದೊಳಗೆ ತೇಜಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಲತತ್ವವನ್ನು, ಅಬಳಕ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೀತವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೃಕ್ಷೀತತ್ವವನ್ನು, ಈವರಿ ನಾಸಾಗ್ರ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ದ್ವಾದಶಾಂಗುಳ ವರ್ಯಂತಮಾಗಿ ಈವಂಚತತ್ವ ಸ್ವರೂಪಗಳೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಚಿದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಹಸ್ರಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳು ಫೊಳೆಯುವಂತೆ ತೇಜೋಮಂಡಲವು ಹೊರಗೆ ಒಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಅನಂತರ ವಿಸೂತೋರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾಗಿರ್ಪುದು, ಇದು ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ ; ಎನ್ನೆನುಗನೆ ! ಸ್ಮರಣರೂಪವಾದ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಸಿ ಸತ್ಯ ಲವಾಗಿಮಾಡಿ ಹೊರಗಣವ್ಯಾಪಾರಂಗಳೆಂದು ನುರತು ಆ ಸರ್ವಲಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಯಾಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯುಂಜಿರೆನಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾದ ಸಜ್ಜಿ ದಾಸಂದಸ್ವರೂಪನೊಂದಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವದೇ ಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ; ಈಗವೇಳ್ವ ಮೂರಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ರೂಪಯೋಗವು ಪದಮೋತ್ಪರನು ತನಗೆ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾದ ಅವರ್ಣಾದೇವಿ

ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ನಾಡಿದ ಈ ಜರಮರವನ್ನಯೋಗವು ಅನಧಿಕಾರಿ
ಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ನಾಡಿದೊಡೆ ಮಹಾವಾತಕ ಉಂಟಾಗುವನು, ನೀನು
ಪರಮೋಚ್ಛರಿಸು ಕುಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದುದರಿಂದ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿಯೆ ನಿ
ನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ನಾನು ತಿಳಿದು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಅತಿರಹಸ್ಯನಾದಯೋ
ಗನು ಉಪದೇಶವೆಂಬ ನಾಡಿದನು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಯೋಗಿ
ಯು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕನಾದ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ರಾಜನು ಅನಂದಸಮು
ದ್ರದೋಳ್ತುಳಗಿ ತಾನು ಯೋಗಿನಿಯೆ ! ತಾರಕರಾಜಯೋಗಕ್ಕೆ ಮುದ್ರೆ
ಶಾಂಭವೀ, ಇಂತೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು, ಇದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮುದ್ರೆ
ಉಂಟೋ ಎಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆ
ಯೆಂಬೊಡಲು, ಆಗ ಆ ಯೋಗಿನಿಯು ಅಪ್ಪಣೆಯೆನೆ ! ಕೇಳು, ಈಗ
ಪೇಳಿದ ತಾರಕರಾಜಯೋಗಕ್ಕೆ ಖೇಚರೀ, ಭೂಚರೀ, ಮಧ್ಯ, ವಣ್ಮುಖೀ
ಶಾಂಭವೀ ಇಂತಿವೆ ಮುದ್ರೆಗಳೆಂದೂ, ಈ ಐದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಹಸ್ಯ
ವಾಗಿ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರಣ ಶಾಂಭವೀ ಮುದ್ರೆಯು, ಆ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ
ನೋಡುವ ಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳೆಂಬೇಳೆ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ನೂಲ್ಕು ಮು
ದ್ರೆಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನವೆಂಬೊಡುವದಿತಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟ ಉಂಟಾದರೆ,
ಆ ಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳೆಂಬೇಳೆ ತಿಳಿದೇನೆ ಕೇಳು ರಾಜನ ! ಅಂಗುಷ್ಠಾದ್ಯಂಗಳ
ಗಳೆಂಬ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳೆಂಬ ಮುಚ್ಚಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮೂ
ಲಬಂಧ ಒಡ್ಡಣಬಂಧ ಜಾಲಂಧರಬಂಧಂಗಳೆಂಬ ಬಿಗಿಯಾಗಿವೆದಿದು ಪು
ರ್ಬಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಬೆಟ್ಟು ಧ್ಯಾನವೆಂಬೊಡುವದೆ ವಣ್ಮುಖೀ
ಎಂದುವೇಳುವರು, ಬದ್ಧಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎರಡುದೃಷ್ಟಿಗಳೆಂಬ ಭ್ರಾ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಧ್ಯಾನವೆಂಬೊಡುವದೆ ಖೇಚರೀ ಮುದ್ರೆಯೆಂದು ನುಡಿಯುವ
ರು, ನಾಸಿಕಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಪುರ್ಬಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸು
ವದೇ ಭೂಚರೀ ಎಂಬುದಿತಿ, ಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವು ನಿನ್ನಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೆವೇಳೆ
ವು, ಇಂತೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಅಯ್ಯಾ ಕುಮಾರನ ! ಇನ್ನಸಾಂ
ಖ್ಯರಾಜಯೋಗವೆಂಕೇಳು, ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವರೂಪಸ್ವರೂಪ, ಕಾಶ್ಮೀರ
ಸ್ವರೂಪ, ಜೀವಸ್ವರೂಪಂಗಳೆಂಬ ಅನ್ನಮಯ ಪ್ರಾಣಮಯ ಮನೋಮ
ಯ ವಿಜ್ಞಾನ

ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜಸ್ಸು, ವಾಯು, ಆಕಾಶ, ಈ ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಪಂಚೀಕರಣವೆಂ ಗುರುಮುಖವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಧ್ಯಾನಿಸುವೆವೆ ಸಾಂಖ್ಯವೆಂ ದು ವೇಳುತ್ತಾ ಎಲೈ ಬಾಲಕನ ! ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ಅನುಸಸ್ತು ರಾಜ ಯೋಗವನ್ನು ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂ ಪಠಾನುರಿಸು ಎಂದುವೇಳಿ, ಅನ್ಯತದಂ ತೆ ಅತಿಮಧುರಮಾದ ನಾನಾವಿಧಫಲಂಗಳಂ ರಾಯನಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಫಲಾಹಾರವೆಂಮಾಡು ಎಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಕಾಲಾಸಮೀಪದೋಳ ಕಾದಿ ರುವ ಹುಡುಗನ್ಯಾರೇ? ಎಂದುಕೂಗಲು, ಆಗ ಸುನುತಿ ತಾಯೆ ! ನಾನು ಸೇನಕನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಸುನುತಿಗೆ ಫಲಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಎಲೈರಾಯನ ! ನೀನು ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಮಾಧಿಯ ಬಯ ಸುತಲಿದ್ದೀಯೆ, ಅನುಸಸ್ತು ರಾಜಯೋಗವನಾಧಿ ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮವಿವೇಕವಿ ಲ್ಲದೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಅತಿಮರ್ಗಮವಾಗಿ ತೋರುವದು, ಇನ್ನು ಸದ್ವ್ರತಮು ದ್ರಗಳನಾದರು ಸರಾಗವಾಗಿ ದಾಟಬಹುದು, ಜಿಜ್ಞೆಗಳಂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇ ಟ್ಟು ಹಣ್ಣೀಕಲ್ಲಗಳಂತೆ ಆಡಬಹುದು, ಮರಳನ್ನು ಮೃಣದಂತೆಮಾ ಡಬಹುದು, ಭಸ್ಮದಲ್ಲಾದರು ತ್ರೈಲವಂತೆಗೆಯಬಹುದು, ಬಯಾರಿಕೆ ಯಿಂದ ಬಿಸುಲತೋರೆಯಲ್ಲಾದರು ಉದಕಪಾನವೆಂಗೆಯ್ಯಬಹುದು, ಆ ದರು ಈ ಅನುಸಸ್ತು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಮನದಿಂ ಗ್ರಹಿಸದು ಮಹದಶ ಕ್ಯವೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಎಲೈಪುತ್ರನೆಕೇಳು ! ಗೋವಿನಕೆಚ್ಚಲುನ ಲ್ಲಿ ಎಡಬಿಡದೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರಕ್ತನನ್ನೇ ಪಾಪವೆಂಮಾಡುವ ಉಣ್ಣೆಗಳ ಳ್ಳು ಹಾಲರುಚಿಯೆಯೇನುಬಲ್ಲವು, ಮತ್ತೂ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯೆಲ್ಲರೂಳು ದಕಗಳನಾಧುರ್ಯವೆಂ ಕವಿ ಯೇನುಬಲ್ಲದು, ರಮಿಸರ್ಪಿಕೆಂದು ಬಂದಿರು ವೆ ರಂಭಿಯರತಿಸೌಖ್ಯವೆಂ ನವುಂಸಕನು ಏನುಬಲ್ಲನು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕನಡಿಯು ಕೈಯಲ್ಲಿಇದ್ದರೂ ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನು ಏನುಕಾಣಬಲ್ಲ, ಆ ಫ ರಿಯು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ತಾರಕಯೋಗಂಗಳು ತಿಳಿದವರಿಗುಸಹ ನಿತ್ಯವಾ ದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಸೌಖ್ಯವು ದೊರಕಲಾರದು, ಆಸೌಖ್ಯ ನುಭವ ಅನುಸಸ್ತು ರಾಜಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸರಿ, ಮತ್ತೆಬೃಗಿಗೆ ಆಗಲಾ ರದೂಯೆಂದು ವೆಳ್ಳದೋಗಿನಿಯ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ, ರಾಯನುಸಿಪ್ಪಿ ತನಾಗಿ ತಾಯೆ ! ಈಗ ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಂದ

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಾರಕ ಸಾಂಖ್ಯಗಳು. ಎರಡೂ ವೈರ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತಲಿಥೆ ಎನ್ನಲು, ಅಭ್ಯಾಸಮಗ ! ನಿನಗೆ ತೋರಿದ್ದು ಸತ್ಯ, ಅದೇ ಸಂಜೆಯಾ ಕೇಳು, ಬೀದಿಬೀದಿತಿರಿಗಿ ಕೆ.ಗುತ್ತಾ ಕಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದ ನಾಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಗಾರನು ಹೇಳಿನಾಯಿ ಇದು ಎಂದಿತಿಳಿದು ಅನ್ನೋದಕ್ಕಂಗಲೆನ್ನುತ್ತ ಕಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಡೆ ಆ ಕಂಭಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ನಾಯೆಯಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಒಡುಡುನೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಣವನಾದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಆನಾದವನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯವಾಗುವ ಮಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳೆ ಹೊರತು ಈ ಸಾಂಖ್ಯ ತಾರಕಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನು ಇದರಿಂದಲಿ ಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳಿಯಾ? ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನು ತಾಯೆ ! ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಯೋಗಿನಿಯೆ ? ಇನ್ನೂ ಏನು ಅನುಗ್ರಹವೆನೋಡಿ ನನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಬೇಕೋ ನಾನರಿಯೆ ? ತದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪ್ರಣಾಮವೆನೋಡಿದರಾಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಈತನಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವೆಂದ್ಯಾನಿಸಿ ಆತನೇ ಈತನೆಂಬ ಅಭೇದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಲೈ ಮಗನೆ ! ಬಾಯೊಂದು ಅಂಕದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿ ಮುಖವೆಂದು ಮುದ್ದುಗೊಳುತ್ತ ಈ ವಿದ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಈತನೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಎಲೈ ದೇವನೆ ! ನಿನಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನು ಇಥೆ, ಆಪ್ತಾ ತಿಳಿದೇ ಇದ್ದೀಯೆ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಆದರೂ ಈ ಕತಾಲಪಾತ್ರಂಗಳೂ ಭೇದವಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಹೇಳುವುಕೇಳು, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸು, ಎಲೈ ಮಗನೆ ! ಈ ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಪೃಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಬಂಧನವೆನೋಡೋದು ಈ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸು ಮೋಕ್ಷಸ್ವರೂಪವಾಗಿರೋದು, ಅವರಿವನೆಂದು ಹೇಳಿಯಾ ಕೇಳು, ಸಮಸ್ತ ಸಂಸಾರವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಈ ಸಂಸಾರಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಅಣಗಿಹೋಗೋದು, ಆದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು, ಅದು ಏನೆಂಬೆಯಾ ಕೇಳು, ಆಮನಸ್ಸು ಗಾಢವಾದ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಣುಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನೋತೋರದೆ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರೋದು

ತಾಯಿ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಳ್ಳುವೆನು ಮನೋವಿಕಾರಂಗಳು ನಾನಾವಿ
ಕಾರವಾಗಿ ಮೃತ್ಯುವಿನಂತಲನೆ, ಆ ವಿಕಾರಂಗಳು ನಾನವನೊಡುವವರಿ
ಹ್ಯಾಗೆಂದು ರುನುನು ಮಾಡಿದಪ್ರಶ್ನೆಯಂಕೇಳಿ ಅಯ್ಯಾಪುತ್ರನೆಕೇಳು!
ಕಣ್ಣಳಂಮುಚ್ಚುತ್ತ ತರಯುತ ಆ ಸಜ್ಜಿದಾಸಂದಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನು ಕಾಣುತ್ತ ಇರಬೇಕು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣದೆದ್ದಡೆ ಕಣ್ಣಳಂ
ಮುಚ್ಚಿ ತಿರೆಯುನಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೆ ಅನಂತಾನಂತ ಮನೋವಿಕಾರಂಗಳುಪು
ಯ ತಲಿವೆ, ಅದುಕಾರಣ ಸರ್ವದಾಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ ಮನವಸ್ಸು ವ್ಯಕ್ತ
ವೆಂಬೊಡಬೇಕು, ಮಾಡಿದಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗುವಕಾಲದ
ಲ್ಲಿ ಕಿರಣಗಳೆಂಬಿವು ಜೊವೆಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಂಗತನಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ? ಆ
ಪರಿ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಾರಂಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿಗೊ ಲೀನವಾಗುವದು, ಅ
ದುಕಾರಣ ಅನುಸ್ಮರನಾದ ಸಿಗಗೆ ವಿಕಾರಂಗಳು ತೋರೋಬಗೆ ಹೀಗೆ,
ನೀನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ಕೇವಲಚೈತನ್ಯಪ್ರಕಾಶನು ಆದುದರಿಂದಲೀರಂಗಳ
ಳು, ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು, ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಅಹಂಕಾರಂಗಳು,
ಇದುಬಂದೂನಾಪಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಸಜ್ಜಿದಾಸಂದಸ್ವರೂ
ಪನು ನಾನೆಂದು ನಿನ್ನನಿ ನೀನೊಡುವ ಸಮಾಧಿಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ
ವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಏಕರೂಪನಾಗಿ ಇರೋಣದರಿಂದಲೇ ಇದು ಸರ್ವವಿಕಾರರೂ
ಪನಾದ ಸಹಜವಾದ ಅನುಸ್ಮರಾಜಯೋಗಸಮಾಧಿಎಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ,
ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಅಂಕದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಕ್ಷಿಣ
ಹಸ್ತವು ರಾಯನ ಕಿರಗಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸಜ್ಜಿನುಭವರಸಾವೇಶವನ್ನುಂ
ಟುಮಾಡಿ ಎಲೈ ಗುರುಪುತ್ರನೆ ! ಈಗನೀನು ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರನಾದ
ಎಂದು ಕಿರಸ್ಸುನಾಘೋಷಿ ಮುಖವೆಂದುದ್ದುಗೊಳುತ್ತ ಅನಂದಪ
ರವೆಳವಾದ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾಮಾಂ
ಗದಂಡಪ್ರಣಾಮಗಳಂ ಮಾಡಿ ಆ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯೆ ! ಈ ಮು
ಹಾಯೋಗಿನಿಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಇರುವೆನೆಯದ್ದಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾರಕಾ
ಯೋಗಿನಿಯು ಬಂದುಮುಚ್ಚೂರ್ತಕಾಲಸುಮ್ಮನೆಇದ್ದು, ಅನಂತರ ಎಲೈ
ರಾಯನೆ ! ಸೀನನ್ನ ಸಮೀಪವೆಂಕು ರಿತುಬರುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನು,
ಅನ್ನುನೆನ್ನಿಂದ ಅಗತಕ್ಷಕಾರ್ಯಂಗಳು ಏನುಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂಬೊಡ

ಉ, ಅಗರಾಯನು ತಾಯಿ ! ಈ ಚತುರ್ಮತಭಾವನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಾ
 ಣಿಗಳವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಂಬ ತಿಳಿದಂಥಾ ಮಹಾನುಭಾವಳಾದ ನೀನಿಗೆ ನಾನು ಅ
 ರಿಕೇಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಇದೆ, ಇಂತು ವಿಷ್ಣುವಸೆಯಮಾಡಲಾಗ ಆ
 ಮಹಾಯೋಗಿಯು ನನಗುತ್ತಾ ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾ
 ನುಬಲ್ಲೆ, ಹೃದಯವೂ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗುವದರ
 ಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲ, ಕ್ರೋಧವಿವೇಚನೆಯೇ ಆನಂದಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನಂದನ
 ಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯು ಚರಣಕಮಲಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿವಾಸನೆಂ
 ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಸಫಲವಾಘೀ
 ತುವೆಂದು ಪೇಳಲು, ಅಗರಾಯನು ತಾಯಿ ಯೋಗಿನಿಯ ! ಆ ದ್ವೀಪವು
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಪ್ರವೇಶವೆನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವೆಂದು ಜನರುಪೇ
 ಳುವರು, ಅನುಕೂಲತೆ ತನ್ನ ಸಂಗಡಲಿ ನನ್ನಂ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ
 ಎನಗೆ ಆ ದ್ವೀಪವು ಪ್ರವೇಶಸುಲಭವಾಗಿ ಅಧೀತು, ಎಂದುವಿನ್ನವಿಸಲು,
 ಅಗ ಆ ಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಕರ್ಮಭೂಮಿಯೋಳು ಜನಿ ಯ
 ಜಾಣ್ಣವಿಕೆಮಾ ಗುವೆನಾಡಿ ಪುತ್ರಸಂತಾನವೆಂಬದೂ ಪುತ್ರಾದಿಗಳಸೌ
 ಖ್ಯವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜನ್ಮಾಂತರವಾಸವೆಂದ ಪುಟ್ಟಿದಮಹಾಪು
 ರುಷರು ಅನುಭವಿಸ್ಸಂ ಭೋಗವೆನನುಭವಿಸುವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗದ
 ಭೋಗವು ನಾನು ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಳಲ್ಲ, ನಿ
 ನುಮಾಡು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಾನುಸಾರವೆಂದ ಆಯಾಕರ್ಮಗಳಂ
 ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ನೀನೇ ಬರುತ್ತಲಿದ್ದೀಯೆ, ಇನ್ನು ಕರ್ಮಾನುಸಾ
 ರವಾಗಿ ಬರುವ ವಿಪತ್ತುಗಳಂ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂ
 ದುತಿಳುಹಿಸಿ ಎಲೈರಾಯನೇಕೇಳು! ಆ ವಿಪತ್ತುಗಳಂ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಾ
 ದಪರಮೇಶ್ವರಿಯುಸಹಾ ಪರಿಹಾರಮಾಡಕೂಡದು, ಅದು ಏನೆಂದೆಯಾ
 ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೊಂದು ಕಟ್ಟುಮಾಡಿಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಣೋತ್ಪರೀ
 ನೀನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾಚರಣೆಯೆನ ಮಾಡಿದ
 ರೆ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾನಿಬರೋದಲ್ಲದೆ ಇದ
 ಲ್ಲದೆ ಮಹಾದೇವಿಯು ಸಮಸ್ತ ಕಷ್ಟಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಅಣಿಮಾಡಿಸಿದ್ದಿಗಳೂ
 ಸಹ ಅನುಗ್ರಹವೆನ ಮಾಡಿದರು ಅದರಿಂದ ಎನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಕಾರ್ಯವಿ

ಲಾಂಛನವು ಎಣಿಸಬೇಡ ಆ ಅಣಿನಾದಿಸಿದ್ಧಿಗಳು ಚಿತ್ಸ್ಮರೂಪಿಣಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ವಿಭೂತಿಗಳು ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಗ್ಯಭಂಡಾರಗಳು ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಾನುನುಹಾನ್ತುಭಾವನೊ ಅದುಕಾರಣ ಎನಗೆ ಪರಮಭಕ್ತನು ಈತನೆಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ತನ್ನ ಅಣಿನಾದಿ ವಿಭೂತಿಗಳಂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದಳೆ ಹೊರತು ಅದಂ ನ್ರಯನಂನಾಡು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ರಹಸ್ಯವಂ ನೀನರಿಯದೆ ನ್ರಯನಂನಾಡಿದಡೆ ಭಂಡಾರದೊ ರಹಸ್ಯವಂನಾಡಿದ ಪಾತಕ ಉಂಟಾದೀತು, ಅಥವಾ ನ್ರಯನಂನಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ಪಾಪಬ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಫಲವೇಬಂದೀತು, ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ಬಬ್ಬರೂ ಆಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಕಾಡ್ಯಗಳು ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅದುಕಾರಣ ಈಶ್ವರಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯ, ನೀನು ಕಾಲಕರ್ಮಸಂಯೋಗಬಂದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಚದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀಯೆ ಎಂದುಪೇಳುತ್ತಾ ಅರ್ಗಲಯಂತ್ರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಯಂತ್ರವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ರೋಚದ್ವೀಪದ ಕೋಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನಾಡಿಸುವದು, ಅದುಹ್ಯಾಗೆ ಎಂದುಪೇಳಿಯಾ ಈ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏಳು ಅಯೋರಾತದಲ್ಲು ಅರ್ಗಲಯಂತ್ರಜಪವಂ ನಾಡಿದಡೆ ಕೋಟೆಬಳಕ್ಕೆ ಬಿಡೋದು, ಈ ಯಂತ್ರನಾಮಧ್ಯ, ಇದು ಅತಿಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು, ಈ ದೇವರಹಸ್ಯ ನೀನುಯಾರಿಗೂ ತಿಳುಹಿಸಬೇಡ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದರೆ ಈ ಯಂತ್ರವನಗೆ ಫಲಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂತರ್ಧಾಸವನ್ನೈದುತ್ತಿರಲು, ಆಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂತ್ರಿಯಂಕುರಿತು ಅವ್ಯಾಸಮತಿಮಿ ! ಈ ಯೋಗಿನೀಕೊಟ್ಟ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯನಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವನಾಡಿ ಪುನಶ್ಚ ರಣೆಯಂ ನಾಡಿದರೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಆದೀತೊ ಆಗಲಾರದೊ ನಿನ್ನಬುದ್ಧಿಗೆ ಯಾವಪ್ರಕಾರ ತೋರುವದೆಂದಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲು, ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಎಳ್ಳಿರಾಜೇಂದ್ರನೆ ! ಈ ಯೋಗಿಜನಗಳು ಮಹಾನ್ತುಭಾವರು ಮಹಾವಿರಕ್ತರು ಸ್ವತಂತ್ರರು, ಅದುಕಾರಣ ಇವರಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯಂತ್ರಗಳು ಇರಬಹುದು, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ನನಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಯಂತೆಂದಡೆ ವಿರಕ್ತರಾದಕಾರಣ ಕೊಡಬಹುದು, ಅವರುಸ್ವತಂತ್ರರಾದ

ಕಾರಣ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತೆ ಹೋಗುವರು, ಇದುವು ಸತ್ಯ ರಣೆಯೆಂಬುದಿ
ವರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು, ಎಂದು ವೇಳೆ ದ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗುಹಾಂತ
ರಾಳದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾನಂದನೆ ಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳ ನೆರವೇರಿತೆ ನಾ
ನಾವಿಧವು ಸ್ವಂಗಳಿಂದ ಗದ್ದಿಗೆಯಂ ರಚಿಸಿ ಆ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಗದ್ದಿಗೆಯ
ಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಧ್ಯಾನಾದಿಕಲ್ಪೋಕ್ತ ಪೂಜೆಯೆಂಬುದಿ ಮಂತ್ರಿಯೋಗದಿಂದ
ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು.

ಅತ್ತಲಾ ಪಾತಾಳ ಲೋಕದೋಳ್ ಭೋಗವತೀ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
ಧೊರೆಯಾದ ಸಿಂಹವಕ್ತ್ರನೆ ಪುತ್ರನಾದ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ದೈತ್ಯೇಶ್ವ
ರನು ಒಡ್ಡೋಲಗದೋಳ್ ಕುಳಿತು ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕುಕರ್ಣನೆಂಬ ದೈತ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತ
ನಾಗಿ ರೋದನವು ಗೈಯುತ್ತ ಒಡ್ಡೋಲಗ ದಲ್ಲಿರುವ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರ
ನನ್ನೋಡಿ ಸಾಪಾಂಗ ದಂಡಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ
ಕುಕರ್ಣನೆನ್ನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ಶಂಕುಕರ್ಣನೆ ! ನಾನು ಸುಖದಿಂದಿರುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವು ಪಡುವೆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ನನ್ನ
ಆಳಯನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಉಚಿತಾನುಚಿತವಿಚಾರವೆಂಬುದಾದೆ ಉಗ್ರ
ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂಬುದಾದನೋ? ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಮಹೇಂದ್ರನು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ
ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನೋ? ಅದಲ್ಲದೆ ಅಸುರರಿಗು ನಿಮಿಗು ಅನ್ಯೋನ್ಯಯು
ದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದರೋ? ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ಉ
ಗ್ರಬಾಹುವು ಕಾಲಯಮನ ವಶವನ್ನೈದಿದನೋ? ಇದೇನು ವಿವತ್ತು ನಿನ್ನಗೆ
ಬಂತು ಎಂದು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಸಾಂತ್ವನಚನಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನವು
ಮಾಡಿ ಉಚಿತಾಸನದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿತೆ ಅಯ್ಯಾ ಶಂಕುಕರ್ಣನೆ ! ನೀನು
ವೈಸನವಡುವೆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ವೇಳಲು, ಆಗ ಶಂಕುಕರ್ಣನು
ಸ್ವಾಮಿ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನೆ! ಕೇಳು, ನಮ್ಮ ಪ್ಲಕ್ಷದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ
ದಂತಿರ್ವ ಅಪೂರ್ವವಾದೆ ಒಂದು ಆನೆ ದ್ವೀಪದ ನಾಡಾನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಶೇರಿ
ಕ್ಷುಣ್ಣವನುಗಳಂ ಭಕ್ತಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದೋಳ್
ನನ್ನೊಡೆಯನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವು ಮೃಗಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಆ ಆನೆಯು ನೋಡಿ ಈ ಗಜವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಾಡಾ

ಡುಗಜವೆಲ್ಲ, ಇಂದ್ರನಿರಾಂತರವೋ ಅಲ್ಲದೆ ದಿಗ್ಗಜಗಳಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದಮಹಾ
 ಗಜವೊಂದು ಅತ್ಯಂತಆಸಕ್ತಿಯಿನ್ನುಡಿತಿ ಅನೇಕದೈತ್ಯಭಟರಿಂದೊಡಗೂ
 ಡಿ ಆಗಜವಂಹಿಡಿಮ ತರಜೇಕೆಂದು ಹೋಗಲು, ಆ ಆನೆಯು ಅನೇಕದೈ
 ತ್ಯನೇನೆಯು ಸಂಹಾರವೆನೊಡಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗದೆ ಮನಸ್ಸುಬಂದಂತೆ
 ಮರಗಳಂಕೀಳುತ್ತಾ ಕಾಡಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ
 ಬಾಹುವುಶೌಚ್ಚಲಕನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಗಳಂಕಲಿ
 ತು ಬಂದೊಂದುವಿನಸ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಂತೆ ವೇಷವೆಂತಾಳ ಸ
 ಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದುಕಾಲದೋಳ್ ಇಂದ್ರನಂತೆ ವೇಷವೆಂತಾಳ
 ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾ ಆನೆಯು ನೋಡಿಲನ್ನು ಕುಂಭಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು
 ಘರ್ಜನವೆನೊಡಿ ಬೆಟ್ಟ ದಂತೆ ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಆಗ ಉ
 ಗ್ರಬಾಹುವು ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾ ಹಿಡಿತಂದು ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಆಹಾರ
 ಗಳ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ ಆ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ವಿಮಲಪುರೀಬೀದಿಯೋಳ್ ವಿಹಾರ
 ವೆನೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಬಂದುಕಾಲದೋಳ್ ಚಿತ್ತರದಲ್ಲಿಯು ಬ
 ರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತುತೋರದಿರುವ ನಾರಸರೂಪದಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿಯೆನೆ
 ನೆಯತಕ್ಕ ರೂಪವುಳ್ಳವನು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುವಂತೆ, ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಲಾರಿಯುಂ
 ಕಡಮೆಯಾಗಿನೊಡುತ್ತಾ ಮೆಯ, ಕಂಬರ, ಮಾರೀಚ, ಮೊದಲಾದ
 ಮಾಯಾವಿಗಳಿಗೆ ಮಾತುಗಳಂ ಕಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದನೋವಂಬಂತೆ ತೊ
 ರುತ್ತಾ ಭರತಖಂಡವನಾಳುವ ಯಾವೆನೋ ಬಬ್ಬರಾಯನು ಪ್ಲಕ್ಷ್ಯದ್ವೀಪ
 ವನ್ನೈದಿ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನತನುವನ್ನು ಉಗುರುನಿಂದಲೇಶೀಳಕಳೆದುಕಸ್ತ್ರಾ
 ಗ್ನಿಯಿಂದ ವಿಮಲಪುರೀಯನ್ನು ವಿಮಲಪುರೀಯಂತೆನೊಡಿ ಪ್ಲಕ್ಷ್ಯದ್ವೀಪ
 ದ ಇಕ್ಷ್ವನವಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಆಗಜದಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಆ ಗಜವು
 ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಆಳದಅರಸನೆಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೈಮರತು ಮಂಡೆಯ
 ಲ್ಲಿ ನೋಡಿಲವೆನಿತ್ತು ದಂಡಪ್ರಣಾಮವೆನೊಡಲು, ಆಗ ಆ ರಾಯನು
 ಗಜವನ್ನೇರಿ ಹೊರಟುಹೋದನು, ಸ್ವಾಮಿದೈತ್ಯೇಶ್ವರನೆ ! ಇನ್ನು ಆರಾ
 ಯನು ಮಾಡಿದಕಾರ್ಯಂಗಳು ನಾನೆಂತುವೇಳಲಿ, ವಜ್ರಪುರವನ್ನಾಳುವ
 ಜಂಝಾಮಾರುತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ತಂದು ಅಪೂರ್ವಮಾದ ಅಶ್ವ ನಿ
 ಮಿತ್ತಮಾಗಿ ಯಮನವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಶೇರಿಸಿದನು, ಆತನಬಲವರಾಕ್ರಮಂಗಳಂ

ನಾನೆಂತುಬಣ್ಣಿಸಲಿ, ಈ ಪರಿ ಮಾನನರಿಂದ ದಾಸನಿಗೆ ಭಯಬಂದಬಳಿಕ ನೀನು ಬಾಳದರೆವನು? ಬಾಳದೆಇದ್ದರೇನು? ಇಂತುವೇಳಿದ ಶಂಕುಕರ್ಣ ನದೈನ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರನು ಕಂಬನಿಗಳಂತುಂಬಿ ಹುಡುಗನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವನಂ ನೆನಪು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಈ ಪರಿಮಾ ಡಿದನುನುಪ್ಪನಂ ಖಂಡಿಸಿ ನಿಕುಂಭಿಳಾದೇವಿಗೆ ನಿವೇದನೆಯೆನಾಡಬೇ ಕೆಂದು ಪ್ರತಿವೈಯಂನಾಡಿ ಅನೇಕಅರ್ಬುದ ದೈತ್ಯದಾಸನನೇನೆಯಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಪಾತಾಳದಿಂಪೊರಮುಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿರ್ಪ ಅನುರಾವತಿಯಂ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ನಾವೇನುನಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಎಶೈಶಂಕುಕರ್ಣನೇ ! ಈಗನಾವು ಮಾತತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏನೆಂದುವೇಳ ಲು, ಆಗಶಂಕುಕರ್ಣನು ಸ್ವಾಮಿದೈತ್ಯೇಶ್ವರನೇ ! ಇಂದ್ರನು ಓಡಿಹೋ ದಬಳಿಕ ಐರಾವತನುಃಪಲಾದ ಆತನವಾಹನವಸ್ತುಗಳು ಗೊತ್ತುನಾಡಿ ನ ಮ್ನು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ನಾಡಿಕೊಂಡು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳು ನಮ್ಮದೈತ್ಯರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುರಾವತಿಪಟ್ಟಣವೆನಾಳುತಸುಖದಿಂದಿರುವದೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ವೇಳುವ ಶಂಕುಕರ್ಣನ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಅಗ್ನಿ, ಯಮ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಂ ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ ಆ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲಿಹೋದನು, ಆತನವಾಹನವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲಿಇವೆ, ಇವೆಷ್ಟೋ ಗೊತ್ತು ನಾಡಿ ತಂದುಕೊಡಬೇಕು, ಹೀಗೆನಾಡದೆಇದ್ದಡೆ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ಅಧಿಕಾ ರಗಳು ನಿಮಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರವು, ನಿಮಗೆ ಚಂಡಕಾಸನನಂ ಮಾಡುವದರ ಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ವೇಳದದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಭಯ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಸ್ವಾಮಿದೈತ್ಯೇಶ್ವರನೇ ! ಇಂದ್ರನು ಕಾವದಿಂ ದ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಯೋದನು, ಆತನವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳೋ ಳ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಬಿದ್ದುಹೋದವು, ಇನ್ನು ನಾವೇನೂಅರಿಯುವು, ಎಂದು ವೇಳು ತ್ತಿರುವನನುಯದಲ್ಲಿ ದೂತರುಬಂದು ಸಾಮಾನ್ಯಗವ್ಯಣಾಮನಂನಾಡಿ ಎ ಲೈ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನೇ ! ಕುಬೇರನುಗನಾದ ನಳಕೂಬರನು, ಜಯಂತನು ಇವರೀರ್ವರೂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಸಮೀಪದ ಲ್ಲಿರುವ ದಾರುವನದೋಳ್ ತವನಂನಾಡುವ ಬೃಂದಾರಕಾಸನವಿಸುವನ್ನೈ ದಿ ಆ ಯೋಗಿನಿಯಂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕ್ರೋಚಕ್ಷೀವಕ್ಕೆ ಹೊರಟು

ಹೋದರೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯುಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಆ ದೈತ್ಯನು ಕುಚೇರನಂ
 ನೋಡಿ ಎಲೈ ಕುರುಡನಾದಕುಚೇರನೆ ! ನೀನು ಕಪಟಕೃತ್ಯಂಗಳಂಕಲಿ
 ತುಡಿದಿಯೆ ? ನಿನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೋ
 ರಲಿಲ್ಲವೋ ? ಏನೋ ನಾಕಾಣೆಯೆಂದು ವೇಳಿದ ಆ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ಮಾತುಗ
 ಳಂಕೇಳಿ ಗಡಗಡನೆನಡುಗುತ ಎಲೈಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ಪುಂಡುಗಾರನಾದ ಜ
 ಯಂತನಂಕೂಡಿ ನಳಕೂಬರನು ದೇವವೇಶಿಯರೊಡನೆ ಮನಸ್ಸುಬಂದಂ
 ತೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟುಹೋದರು, ವಿಶೇಷವರ್ತಮಾನಂಗಳೆಂ ಈ ಜಿಗಿ
 ನಾಸರಿಯೆನೆಂದುವೇಳಿ ಅಂಜಲಿಬದ್ದನಾಗಿ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಉಗ್ರಬಾ
 ಹುವಿಗೆ “ಜ್ಞಾನಾದ ಮಹಾಬಾಹುವಿಸಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಂಕುಕರ್ನನುಗೊ
 ಣಗುಟ್ಟುವ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರನೆಂಬದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಆ
 ಮಂತ್ರಿಗಳ ಈರ್ವರಂಕುರಿತು ನೀವು ಎಲ್ಲಿಬುದರೂ ಗುಪ್ತಗುಂಪುಮಾ
 ತುಗಳು ಬಿಡೋದು ಈ ಇದ್ದ ಅರ್ಥವಂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ವೇಳೋದು ಯಂದಿ
 ಗೂಇಲ್ಲ, ಎಲೈಕಂಕುಕರ್ಣನೆ ! ಈ ಮೋರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವಿಚಾರಂಗಳ
 ಳಂ ವೇಳದೆ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನನ್ನು ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಇ
 ಪ್ಪೆಂದುವೇಳ್ವ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನಂ ಕುರಿತು ಮಂತ್ರಿಗಳೇರ್ವರು ಎಲೈಸ್ವಾಮಿ
 ಯೆ ! ಈಗದೂತರು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಿದಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಂ
 ಯೋಚಿಷಿದ್ಧೇವೆ, ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡುವೆವೆಂದು
 ಸನ್ನಿವಹಕ್ಕೆಬಂದು ಎಲೈಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ
 ಮಾಡಿದಅರ್ಥವು ದೂತರುಬಂದು ಹೇಳಿದಅರ್ಥವೂ ಈ ಎರಡು ಒಂದೇ
 ಪ್ರಕಾರವಾದುದರಿಂದದ್ವೀಪಾಂತರಂಗಳಿಗೆ ವಿಜಯಂಗೈಯಬೇಕು,ನಾನು
 ವೇಳ್ವರಾಯನು ದ್ವೀಪಾಂತರಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಸಂಚಾರವೆನೊಡುತ್ತಾ ಇ
 ದ್ದಾನು, ಇಂದ್ರನವಸ್ತುಗಳು ಕೆಲವುವಾಹನಂಗಳು ಜಯಂತಮೊದಲಾ
 ದ ಸಾಮಾಜಿಕರು ರಂಭಾದಿವೇಶಿಯರು ಸಹ ದೇವದಾಸನರಿಗೂ ಅಸಾ
 ಧ್ಯವಾದ ಕೌಂಚದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ವಾಸವೆನೊಡಿರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮಬು
 ದ್ಧಿಗೆತೋರುತ್ತಲಿಥೆ ಎಂದುವೇಳಲು, ಆಗ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಕುಚೇರನಂ
 ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕುಚೇರನೆ ! ನನನಿಧಿಗಳಂ ಸವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದುಕಡೆ
 ಯಲ್ಲಿಬಾಯೆಂದು ಕಟ್ಟುವನಾಡಿ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಡಿಗಮನೆಗೆಗೊತ್ತಮಾ

ಡಿಯನುನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನಂ ಮುಂಜವಾಗಿ, ಏನಾ ಮುಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ
 ಬರುವಂತೆ ಅವುಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ನಿಖುಖುತಿಯು ಕನಂಪಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಮಿ
 ಪದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವನಾಡಿ, ಚರಣಸೇವಕನಾದ ನರಾಣನಿಗೆ ಬಿರಿದು ಬಾ
 ನಲೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಲದಲ್ಲಿಯಾಯ್ಂದುನೇಮಿಸಿ ಒಲವುಗಾರನಾದವಾಯುವಿ
 ಗೆ ವೇಶವಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಕಳೆಯಂ ಪಿಡಿದಿರುವ ಈಶಾನನು
 ಕೋಶಾಲಯವೇ ಗೋತ್ತೆಂದುದೇಳುತ್ತಾ, ಅನೇಕಕೋಟ್ಯರ್ಬದ ಸೇನೆ
 ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕ್ರೋಚದ್ವಿಪಮಂಕುತಿಸು ಬರುಬರುತ ವಾಗರ್ಗದಲ್ಲಿ
 ಸಾಯುವಂ ನೋಡಿ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಪೂಣಸಂನಾದ ಜಗತ್ತಾಶ್ರನೇ ನಿ
 ನ್ನೊಡನೆ ಬಂದುಕೈಕಾಳಗನಂ ಕಾಯವೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟೆಂದುವೇಳ
 ಲು, ಆಗವಾಯುವು ಸತ್ಯನಿವೈಶ್ವೇಶ್ವರನೆ ! ಮುಂದುಕನಾದನಾಸು ನಿನ್ನೊ
 ಡನೆ ಕಾಳಗನಂ ಕಾಯಲಾರನುಂದು ಪೇಳಿದವಾಯುವಿನ ಮಾತುಕೇಳಿ ಕ
 ರಾಳನೆಕ್ಮನು ನಿನ್ನಬಲನಂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಬೇಕು, ನಿನ್ನಮನಸ್ಸು
 ಬಂದಂತೆ ಘಾಳಿಯುಂಟೆನಿ ಪರ್ವತಗಳೆನ್ನಲಾಡಿಸೂ ಎಂದು ಅವುಣೆಯ
 ನಿತ್ತು ಬಳಿಕ ನಾಗರ್ದೋಳು ಬರುತ ಬಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವ
 ನು ಚಂಡಮಾರುತ ತಂಡಂಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಬೀಸುವನ
 ನುಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದೆಂಧೂಳಿಗಳು ಭೂನ್ಯಂತರಿಕ್ಷಂಗಳಂ ಕಪ್ಪಿ ಗಾಢವಾ
 ದ ಅಂಧಕಾರಲುಂಟಾಗಲು, ಆಗ ಸೂರ್ಯನು ಪೂರ್ವಂತ್ರೆ ಘಾಳಿಯೋಳು
 ಬಿದ್ದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿಪೋದನು, ಚಕ್ರವಾಳವರ್ವತವು ಚಕ್ರದಂತೆ
 ತಿರುಗುವನುಯದಲ್ಲಿದಿಗ್ಗಜಂಗಳು ದಿಗಲುಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವವು, ಶೇವನು
 ಶಯನನಂಮಾಡಿದನು, ಸಮುದ್ರೋದಕಂಗಳು ಆಕಾಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿಪೋ
 ದವು, ಭೂತಲವು ತಾಳೆವಾಣಿಯಂತೆ ತಟತಟತ್ಕಾರಕಬದ್ಧವಿದ ತಲ್ಲಣವಟ್ಟ
 ತು, ಪರ್ವತಂಗಳು ರಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಹಾರಿಪೋ
 ದವು, ದಿಕ್ಪಾಲಕರವಟ್ಟಣಂಗಳುದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಿವರೀತವಾಗಿಬಿದ್ದವು
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಟಾವವು ಚಂಡಿನಂತೆ ಪುಟಪಾರುತ್ತಾಹೀಗೆ ಬಂದುನು
 ಹೂರ್ತುಇರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು, ಸುಮತಿ, ಘಾಯಾ
 ಗುವು, ಇವರೀರ್ವರಕ್ಕಿಗಳಂಪಿಡಿದುಕಣ್ಣುಗಳಂಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಘಾ
 ಳಿಯೋಳು ಬಿದ್ದು ಘಾಬರಿಯಿಂದ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾನುದೇವತೆ

ನುಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಬಂದುಬಿದ್ದ ಎಲೈಸುಮತಿಯೆ ! ಇದೇನು ವಿವರಣೆ
ತನ್ನೊ ಕಾಣುವನಾವು, ಎಲ್ಲಿತಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿಗೋಬಂದುಬಿದ್ದವು, ಎನ್ನಬು
ದ್ದಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲವೇ ಬಂದುಬದಗಿತೋ ಏನೋ ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವು, ದೈ
ವಕೃತ್ಯಂಗಳು ಹ್ಯಾಗೆಇಹವೋ? ನ-ನುಪ್ಯಮಾತ್ರರಾದ ಸೆಮ್ಮಿಂದ ಆಗತ
ಕ್ಕಾದ್ದುನು, ಆ ಮಹಾವೋಗಿಸಿಯುಅಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಟ್ಟಮಾತುಗಳು ಸೆ
ಟಕಗುವದು ಸರ್ವಧಾಜಿಲ್ಲ, ಮಹಾತ್ಮರಾದವರ ಮಾತುಗಳುಂ ಮಂತ್ರ
ಗಳಂತೆ ಮನದಿಂದ ನೆನೆಯಬೇಕೆಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಎಲೈಸುಮತಿಯೆ ! ಈರಣ
ವು ಸಾಧಿಸುವದು ಮಹಾಪ್ರಯಾಸವೇಸರಿ, ನಾವು ಈ ವಿಷತ್ತುಗಳಂಕ
ಳದು ಪ್ರಾಣವಂತರಾಗಿಇದ್ದರೆ ಪೂವುಸಾಧನವೆಂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಎನ್ನ
ಬುದ್ದಿಗೆ ಈ ಅವಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಉಳಿದೋಮೆಟ್ಟು ಕಾಣಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ,
ಅಯ್ಯಾಸುಮತಿಯೆ ! ಸುಮ್ಮನೆವಾಡು ಈ ಪಾತಾಯಿತ್ವ, ಸೇನಾಕಟಕದ
ಲ್ಲಿ ಏನೇನುಅವಾಂತರಂಗಳು ಆಗಿರುವವೋ ? ರತ್ನಪುರವು ಏನೇನುಗತಿ
ಯಿತೋ ? ಒಡೆಯನಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯ ಹೇಮದಿಂದ ಬಿದ್ದಾನೋ? ತಾಯಿ
ಗುಣವತಿಹ್ಯಾಗೆ ಇರುವಳೋ ನಾನರಿಯೆ ? ವರಮೇಷ್ಟ್ರರಿಯ ಪಾದವೇಗತಿ,
ನೀರಿನಲ್ಲಿನುಳುಗಿಸಿದರೂ ಮುಳಗಿಸಲಿ, ಹಾಲಿನಲಕ್ಷದರೂ ತೇಲಿಸಲಿ,
ಆ ಧರ ಅದೇನಿಗೇಜೊರತು ಸಮೀಗೇನೆಂದುನುಡಿಯುತ್ತಾ ಯಕ್ಷನಂಕರ
ದು ಅನರ್ಯ ಯಕ್ಷನೆ ! ನೀನು ಕಟಕಕ್ಕೆಹೋಗಿ ವೀರನೇನಮೊದಲಾದ
ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಸೇನೆಯು, ಸೇವಕಜನರು, ಈಗ ಬಂದ ಪ್ರಳಯಕಾ
ಲ ವಾಯುವಿನವೇಗಕ್ಕೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಯಾರೂ ಏನೇನು ವಿಷತ್ತುಗಳಂ
ಪಟ್ಟರೋ ಅದೆಲ್ಲವೆಂನಿಚಾರಿಸಿ ರತ್ನಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಯನ ಹೇ
ಮಸಮಾಚಾರವೆಂ ಮತ್ತಂ ಗುಣವತೀದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ತಾಯಿಗಳ ಕು
ಳವೆಂ ತಿಳಿದುಬರುವೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿದಬಳಿಕ ರಾಯ
ನು ಗಂಗಾಸದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮತಿಸಮೇತನಾಗಿ ಸ್ನಾನವೆಂಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂ
ದನೆಕಮಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಆ ಸದೀತೀರಕ್ಕೆ ಪಾಲುದೇನೆ
ನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯುಬಂದು ದೂರದಿಂದಲೇನೋಡಿ ತೇಜೋವಂತನಾದ
ಈರಾಯನು ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವೆಂಮಾಡಿದ
ಬಳಿಕ ಅಮಹಾದೇವಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವನು

ಈತನೂ ಎಂದು ಅನಂದಪಡುತ್ತಾ ಸವಿಾವನೆನ್ನೈದುಮತ್ತಿರಲು, ಆಗ ರಾಮನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನೆಂದನಾಡಿ ನಾನು ಆತ್ಮೀಯಸ ಗೋತ್ರೋದ್ಭವನಾದ ಸುಗಂಧವರ್ಮನೆಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಗೋತ್ರಾಭಿನಂದನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಅಮಹರ್ಷಿಯುಕರನು ಪಿಡಿದು ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲೀಯಂದು ಆರ್ಜೀವಚನನೆಂದಾಡಿ ವರಮೋಕ್ಷರಿಯ ಪಾಪಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವರನುಪಾಪನನೆಂದು ನೆನಯುತ್ತಾ ಎಲೈ ರಾಮನೆ ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರಮುಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಕಂದ ಮೂಲಫಲಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕಾರನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಸುಗಂಧ ರಾಮನು ಮಹರ್ಷಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ಈಗ ಎರಡುಘಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲವಾಯುವುಬೀಸಿ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲಿಬಂದು ಬಿದ್ದವು, ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ತಾವುಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಕಾರಣ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ಮಹರ್ಷಿಯು ಹ್ವಣಕಾಲವು ಧ್ಯಾನಿ ಅಯ್ಯಾ ! ರಾಮನೆ ಇದು ಪ್ರಳಯವು ಅಲ್ಲ ಪಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿವತ್ತು ಅಲ್ಲ, ಕ್ರಾಂಚಪ್ಪೀಪವಂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದುಬಂದಿರುವ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವಾಯುವಿನ ವಿನೋದ ವಿಹಾರವೆಂದು ವೇಳ ನೆಸುನಗುತ ಎಲೈ ರಾಮನೆ ! ನೀನು ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಭೂಭಾರವಂ ತಗ್ಗಿಸಿ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪುಟ್ಟಿದ ಪುರಾಣವುರುಪ್ಪಸೇನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ಮಹರ್ಷಿಯು ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ರಾಮನು ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ! ನಾನು ಕ್ರಾಂಚಪ್ಪೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಎನಗೆ ಅನುಗ್ರಹವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆಗ ವಾಮದೇವನು ಜ್ಞಾನವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭೂತಭವಿಷ್ಯ ದ್ವರ್ತಮಾನಂಗಳಂ ತಿಳಿದರೂ ದೇವರಹಸ್ಯಂಗಳಂ ಪ್ರಕಾಶನಂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಯ್ಯಾ ರಾಮನೇ ! ಆದ್ವೀಪವು ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡುವವಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಆನಂದವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಆನಿರ್ಭವಿಸಿದ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯ ದರ್ಶನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮೋಗಿ ನನ್ನಂಥವನು ಹಿಂತಿರಿಗಿ ಬಂದೆನು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂದ್ದರಿಸದಿಲ್ಲ. ಆ ಆಶಯಂಬಿಡೀ ಎಂದು ವೇಳು

ತ್ತಾ ಆವರಣ ಬಂದು ಉಪಾಯವುಂಟು, ಅದೇನೆಂದಡೆ ಕೌಂಚದ್ವೀಪವಾ
 ಸಿನಿಸಾದ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಎಂಬಯೋಗಿನಿಯ ಕಟಾಕ್ಷ ನಡಗಿದ್ದೇವುಂಟಾ
 ದರೆ ಅದೇನು ಮಹಾತ್ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಆ ಯೋಗಿನಿಯು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ದೂರಕಾನನದೋಳ್ ಅಖಂಡಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಳು, ನಾವು ಎಷ್ಟು
 ಸಾರಿಯೋ ಅವಳನವಿವಕ್ಷೆಯೋಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಅಲ್ಲಿಕಾದಿದುರ್ಗ ಬಹಿ
 ಮುಖಳಾಗೋದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಹಿಂತಿರಿಗಿಬಂದೆವು, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಪ್ರ
 ಭಾವನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವೇ ಯೊರತು ಉಪಾಯದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆಂ
 ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಇಂತೆಂದು ಪೇಳ್ದ ವಾನುದೇವ ಬುಷಿಯನಾ
 ತುಗಳಂ ನುನವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ ಮುಗುಳುಸಗೆಯಿಂದ ನುನುತಿಯನುಖ
 ವನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದೋಳ್ ಮಹೇಶ್ವರಿಯೇ ಎನಗೆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯ
 ಸ್ವರೂಪವಂತಾಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾದಳು ಎಂದು ಸಂತೋಷಸಮುದ್ರದೋ
 ಳ್ ಮುಳಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಗುವ್ವನು ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿಬಂ
 ದುನಿಂತು ಪ್ರಣಾಮನುಮಾಡಿ ವಾರಗಣ್ಣಿನನೋಟದಿಂದಲೇ ವಾರೆಯಾಗಿ
 ಕರಮಕೊಂಡುಹೋಗಿ ರಾಯನಂಕುರಿತು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ! ಅವ್ವ
 ಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟ ರೀತಿಗೆ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿರಸೇನನುಂಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿ
 ಯು ಜ್ಞೇಮನವೇಳಲು, ಆಗ ವಿರಸೇನನು ಅಯ್ಯಾ ಯುಕ್ಷನೆ ! ನೀನು
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಜ್ಞೇಮನಂ ಪೇಳುವವರ್ಯಂತವು ಪ್ರಾಣಂಗಳಂ
 ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದುಇದ್ದೆವು, ಇನ್ನು ಯಾರುವಿನಾದರೇನುಚಿಂತೆ ನಮ್ಮೊಡೆ
 ಯನಾದ ರಾಜಾಧಿರಾಜನ ಕುಕುಲವೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕುಕುಲವು, ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ
 ಸೇನಾಕಟಕದೋಳ್ ನಿನ್ನ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಸ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದು
 ಉತ್ಪಾತಹುಟ್ಟಿ ಬಂತೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಂದು ಭರಾಳಬೀಸಲು ಆಗ ನಮ್ಮ
 ಸೇನೆಯೋಳ್ ಹಾರಾಡುವಳನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗ ಸುರವಣಿಗಳಿಂದ ಕೆ
 ಟ್ವಿಸುತ್ತಾ ಬಿಡಾರಗಳಾದ ಗುಡಾರಗಳ ಗೂಟಿಗಳು ಬಲವಾಗಿ ಬಡಿಸು
 ತ್ತಾ ರತ್ನಪುರದಿಂದಬಂದ ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾರಾಯನ ಜ್ಞೇಮಸಮಾಚಾರಂ
 ಗಳಂ ಪತ್ರಿಕಾಮುಖದಿಂದಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ ಪಣಾರ್ಥನಾ
 ಗಿ ಪೋಗಿರುವ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಜ್ಞೇಮವಾಗಲೀ ಎಂದು ಚಾ
 ಮುಂಡಿದೇವಿಯ ಚರಣಗಳನ್ನೇಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ

[illegible]

ನೇಸರಿ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಗಳೋಳ್ ವಣ್ಮುಖನೇಸರಿ ಮಾಯಾವಿದ್ಯ
 ದೋಳ್ ಮೆಯ, ಮಾರಿಚ, ಶಂಬರರಂ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಮನ್ನಿಸುವನು,
 ಮನುಷ್ಯನಾದರು ಮನ್ಮಥನಂತೆ ತೋರುವನು, ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ವರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾ
 ನು ಇಂದ್ರಸಂಸ್ತೋಡಿ ಇರುವದರಿಂದ ಎನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅವನೇ ಇವನೋ ಇ
 ದನೇ ಅವನೋ ಎಂಬ ಸಂಕಯವಂಕುರಿತೆ ಇದೆ, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಮನು
 ಷ್ಯನೇಶ್ವರಿ? ದ್ವೀಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶನು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ಏನು? ಅದರಿಂ
 ಛಾಶೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೇಬುದ್ಧನಿಶಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತಲಿದೆ, ಅಂ
 ತುಮಲ್ಲದೆ ಆ ಮಹಾಗಜವು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ್ರಸಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ
 ಲಿರುವ ಉಗ್ರಬಾಹುಪಿಸಂ ಅಗ್ರಭಾಗದೋಳ್ ಆಳದವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ
 ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುತ್ತಾನೆಂತಡಿಯಲ್ಲಿನೋ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನೋಡಿ ಇದು ಏರಾ
 ವತವೇ ಆದೀತೆಂದು ಬೋಚಿಸಿ ಬಡೆಯನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಇದೇ
 ನೋ ಕಪಟಗಜವೇಸರಿಯೆಂದು ಪೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಈರಾಯನಮಾ
 ತುಗಳು ಮರ್ಮವಂಭೇದಿಸುಮಂತೆ ತೋರುತ್ತಲಿನೆ, ಕೃತ್ರಿಮಶತ್ರುವಾದ
 ಈತನು ಈಶ್ವರಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಜಯಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಬಲವರಾಕ್ರಮದಿಂದ
 ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಅಶಕ್ಯನೇಸರಿ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸನೆ
 ಯುಂಮಾಡಿದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆತರಲಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲದೆ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆಪ್ರೇರಿಗಿ ನಿಮ್ಮ
 ಟಿಗಳಿಗೆ ಅರಿಕೇನಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಮೇರಿಗೆನಡೆಯುವದು ಉಚಿತವೆಂದು
 ಪೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಕಾಳಗವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಲುಗಳಂ ಸವರುತ್ತಾ
 ನನ್ನಂ ಕಂಡಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿಯೆ ಕಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಕತ್ತಿಯನೆತ್ತಿ ಬರುವನು
 ಮೆಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಬಳಕ ನನ್ನಂಬಿಟ್ಟನು, ಇಂಥಾ
 ಮೂರ್ಖನಾದ ಉಗ್ರಬಾಹುವಿನ ಹುಟ್ಟಣಿಸಿದ ಮಹಾವೀರನು ಆತನು
 ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಂಗಳಂ ನಾನುಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನೆಲ್ಲವೆಂದು ವಿ
 ಜ್ಞಾಪನೆಯುಮಾಡಲು, ಆಗ ಶಂಕುಕರ್ಣ ಸಮಾಪ್ತುಗಳಂಕೇಳಿ ಕರಾಳ
 ವಕ್ತ್ರಸೆಂಬ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಮನದೋಳ್ ಮಹತ್ತಾದ ಚಿಂತಾಸಮು
 ದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಳಗಿದನು ಇನ್ನೂಕೆಲಂಬರು ದೈತ್ಯವಾನವನೀರರು ಶಂಕು
 ಕರ್ಣನು ಪೇಳಿದಮಾತುಗಳಂ ನೆಸದು ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವದಿ
 ಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿನೋಡಿದರೂ ಸುಗಂಧರಾಯನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಕೆಳವೇಳದ

ತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದೋಳ್‌ಬರುತ ಬೆಟ್ಟಗಳಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುನಬೂದಿಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು, ನೀರುಹೀರಿಹೋಗಿರ-ವೆ ನದೀನದಂಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾಳಾಗಿಇರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನುನೋಡಿ ಆರಾಯನ ಅಸ್ತಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತ್ವದ್ವೇಷವು ಈವರಿ ಆಯಿತೆಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಶಾಲ್ಮಲದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿರುವ ಸುರಾಸಮುದ್ರನನ್ನೋಡಿ ಕರಾಳವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು, ಮಹಾಬಾಹುವು, ಶಂಕುಕರ್ಣ, ಮುಂತಾದಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕೂರಿತು ಎಲೈಮಂತ್ರಿಗಳರಾ ! ನಾವು ಪಾತಾಳಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಬಳಿಕ ಮಾರ್ಗಯಾಸದಿಂದಲು ಮನೋವೈಸನದಿಂದಲು ಮಹಾವಿವತ್ತು ಬರುವ ರೀತಿಯೋರುತಲಿಥೆ, ಈ ವಿವತ್ತುಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಜಯವ್ರದನಂ ಕೊಡುವರೀತಿಗೆ ಸುರಾಸಮುದ್ರತೀರದೋಳ್ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ನಿ ಕುಂಭಿಳಾ ಮೂರ್ತಿಯು ನಿರ್ಮಾಣನಂ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎನ್ನಬುದ್ಧಿ ಬಯಸುವವರಿಂ ಈ ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ವಜವತಾಕೆಗಳಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿರಾಜೆ ಗುಡಾರಗಳಂ ಬಿಡಾರಂಗಳಂತೆ ರಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಂಕುಕರ್ಣನಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ ಸಿಂಹು-ಖುತಿಯಕಂಡು ಅಯ್ಯಾ ! ನೀನು ದಿಕ್ಪತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲು ಅತಿಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾದಿರುವಂತೆಕಟ್ಟುಮಾಡಿಬಾ ಯಂದು ಪೇಳಿ, ಕುಲಗುರುವಾದ ಶೌವ್ಯಲಕನಂಕಂಡು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೆ! ನೀವು ನಿಕುಂಭಿಲಾದೇವಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರವಂಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಾ ನಾಹನಾದಿಗಳಿಂದ ಸೌಹೃದಾತ್ಮಕ ವಾಗುವಂತೆ ದೀಕ್ಷೆಯಂಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂಮಾಡಿಮೊಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಯೆನಿಂತಿದ್‌ಮಹಾ ಬಾಹುವಿನಂನೋಡಿ, ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ನೀನು ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿದುರ್ಬಲಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸುತ ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳು ಮೊಸಳೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಜಲಜಂತುಗಳ ಮಾಂಸಗಳನ್ನೂ ಗಂಡೆಭೇರುಂಡೆ, ಕರಭ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾಂಸಗಳಂ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಸಂಬರಕಿ ಪಕ್ವವಂಮಾಡಿಸು ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕರಂ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡುವೆಂದು ಪೇಳಿ ತನ್ನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮುಚಿನುಂಚದೋ

ತೌರುಮನೆಯಂತೆ ತೋರುವ ಸುರಾಸಮುದ್ರವೆನ್ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸ
ಮುದ್ರರಾಜನೆ! ಅಸುರರೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಕಯಂಬಿಟ್ಟುಸುರರಿಗಿಂತಲು
ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸುರಾದಾನವೆನಾಡಿ ಸುರಕ್ಷಣೆಯುಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಪಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನೋರೆಗಳಂದೊಡಗೂಡಿವ ತೆರೆಗಳೋಳ್ ಮುಳುಗಿ ಮದ
ವೇರಿ ಮತ್ತಣಗಿ ಮೈಮರೆತು ಒರುವ ಮಂದನಾರುತನ ನುದಗಂಧಕ್ಕೆ
ಮನಸೋತು ವರುಣಸನ್ನೋಡಿ ಎಲೈವಿಕ್ರತಿಯೆ! ನಿನ್ನ ಆಲಯಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿ
ಗಳಾಗಿಬಂದ ಅಸುರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ಪಿತನಗಳೆನಾಡಿಸು,
ಹತ್ತಾರುಸಾವಿರಗುಡಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುರೆಯಂತುಂಬಿ ನಿಕುಂಭಿಳಾನಿವೇದನ
ಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸು, ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರನತ್ತು ಸಾವಿರ ಹದಳಕಲಶಂಗಳಲ್ಲಿ
ಮದ್ಯವೆಂತುಂಬಿ ಮಡಿಯಿಂದಮಡಿಸು, ಭಂಗಿತೊಳೆಯಿಮೊದಲಾದ ಮ
ತ್ತು ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಳುಹಿ ಪಾನಕಗಳೆನಾಡಿಸೂ ಎಂದುವರು
ಣನಿಕಟ್ಟುನಾಡಿ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದೆದ್ದು ಆಭರಣಗಳಂ ಅಲ್ಲಿಯೆಬಿಸಟು
ಗುಡಾರದಿಂಪೊರಮಟ್ಟು ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನು ಸ್ನಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ನಮುದ್ರತೀ
ರನ ನೈದುತ್ತಿರಲು, ಅಗ ಸೂರ್ಯನು ಮಿತಿನಿಾರಿ ಮದ್ಯಂಗಳಕುಡಿದು ಮ
ತ್ತುಗೊಂಡನಂತೆ ಮೈಮರೆತು ಅಸ್ತಾಚಲವೆಂಹತ್ತಿ ಹೆಜ್ಜೆನಿಲ್ಲದೆ ಬೀ
ಳುತ ಆಕಾಶವನ್ನೇಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಆಧಾರವಾಗಿಪಿಡಿದು ಬಿದ್ದನೋ ಎಂಬಂ
ತೆ ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು, ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯದಾನವರೆಲ್ಲರು ಸ್ನಾನಗಳಂ
ಮಾಡಿ ಆಚಮನವೆಮಾಡುವ ಸೆವದಿಂದಕುಡಿಯುವರು, ಕೆಲಂಬರುಮತ್ತ
ಕೆಲಂಬರು ಇದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯಕಾಲ, ಶಿರಸ್ಸಾಸನಂ ಮಾಡುವದು
ಮಹಾ ಉತ್ತಮವೆಂದುಪೇಳುತ್ತಾ ಮುಳುಗಿ ಒಳಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ
ತುಂಬಾಕುಡಿದು ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೆ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಹರನಸ್ತರಣವೆನುರೆತು
ಸುರಾ ಎಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಮಂಕಾಗಿಸಿಂತಿರುವರು, ಬೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬರು
ವೆನೆಂದು ತಂಬಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತೆರಳ ಪೋಗಿ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ ಕು
ಳತು ಕುಡಿಯುವರು ಕೆಲವೆಂಬರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಠಾಕ್ಷಸಭಟರು
ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯೆ ನಿನಗೆ ಸಾವ್ಯಾಂಗವು ಸಾಗಿಪೋಗಿಕ್ಕುವರು, ಕೆಲಂಬ
ರು ಪಾನವರು ಮತ್ತೇರಿ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೆ! ನೀನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ
ಯೆ ಬರಜೇಕಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡದೆ ಹೊರಟು

ಹೋಗುವೆಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಕೆತು ಬಿಸುಟ್ಟು ಕೆಲಂಬರು ನು
 ತ್ತುಗೊಂಡು ನಮಗೆ ಪಾತಾಳಲೋಕವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಬ್ಯಾಡ
 ನುಳ್ಳಗಿದರೆ ಮೋಕ್ಷವು ಕೊಡುವ ಸುರಾಸನು. ಸ್ವರ್ಗ ಸನಿಹೋಡುವ
 ಎಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಸಾಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವರು, ಈ ಪುಷ್ಪವನರು ಮಾನವಂ
 ಬಿಟ್ಟು ಏನೇನೂ ಬೇಡವೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ನೋಡಿ ಶೌಷ್ಠ್ಯಲಕ
 ಸಂದೊಡಗೂಡಿಕುಕರ್ಣ ಮಹಾಬಾಹುನವೀರನರು ಸ್ನಾನಾರ್ಥಮಾ
 ಗಿ ಪೋಗಿರುವ ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾರುನ್ಯರಾಗಿ ಕೂಡಿ
 ದು ತುಂಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕರಾಳವೆತ್ತ ಸಂನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ! ರಾತ್ರಿ ಪತ್ತಾ
 ರುಘಳಗೆ ಆಯಿತು ನಿಕುಂಭಿಳಾ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂ
 ದು ಶೌಷ್ಠ್ಯಲಕಾಚಾರ್ಯರು ಕಾಮಾಧಾರಿ, ಚಿತ್ತೈನಬೇಕೆಂದು ಶಂಕುಕ
 ಣನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಮಾಡಿದರೂ ಎಚ್ಚರವಾಗದೆ ಬಿದ್ದು ಮತ್ತು ಮಾ
 ತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ನಿಕುಂಭಿಳಾದೇವಿಗೆ ಇದೇ ನಿವೇದನವೆಂದು ಮುಖ
 ಯಂಪಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸೇ
 ವಕರಂಕೂಗಿ ಶಂಕುಕರ್ಣ ಶೌಷ್ಠ್ಯಲಕರೀರವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಕೊಕ್ಕೆಗಳಂ
 ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಸೇತಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸೇನುಕವಂ ಮಾಡಲಾಗ ಶಂಕುಕರ್ಣ ಶೌಷ್ಠ್ಯ
 ಲಕರೀರವರು ಸೇನಾಸೇವಕನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಶೌಷ್ಠ್ಯಲಕರೆ!
 ಈವರಿ ಮತ್ತರಾದವರಂ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಫಲವೇನು, ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ
 ಯಂಮಾಡಿ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಮುಸ್ತೈದೇಗಳಂ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿಕೆ ಕಡೆಗೆ
 ಕರ್ನುಭ್ರಷ್ಟರಾದ ದೋಷವೆಂದು, ಇದಲ್ಲದೆ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ನಿಕುಂ
 ಭಿಳಾದೇವಿಗೆ ಕರನನ್ನೀಡಿ ತೋರಿತಿದ್ದು ಕಂಡೇ ಇದ್ದೀರಿ ಅದರಿಂದ ದೈವ
 ದೋಷವು ಎರಡೆನೆದೋಷ, ಮತ್ತಂ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ನಮ್ಮ ಕುಲ
 ಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಾದ ಸ್ಮರಣೀವರಿ ಸಂದೆಯಂಮಾಡಿದ್ದು ಮೂರನೇದೋಷ
 ಈ ಮೂರುಪಾಪಂಗಳಿಗೂ ಅಧಿಕವಾದ ಪಾತಕಂಗಳು ಇಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ
 ಈ ದುಷ್ಟನಾದ ಕರಾಳವೆತ್ತ ನಿಗೆ ಕಾಲ ಅತಿಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಂತೆ
 ಎನ್ನಬುದ್ದಿಗೆ ತೋರುತಲಿದೆ ಎಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಶಂಕುಕರ್ಣನು ಶೌಷ್ಠ್ಯ
 ಲಕಸಂದೊಡಗೂಡಿ ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅಷ್ಟರೋಳು
 ದುಷ್ಟಮಾರ್ಗದಿಂ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ದಾನವರು ಏನುಮಾಡುವರೋ?

ಎಂಬಭವದಿಂದ ಸದ್ವಂದನಾಡದೆ ಮುದ್ದುಗಾರನಾದ ಮಂದನಾರುತನ
ಮುಂದುಮಾಡಿ ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕಂಬಳಿಯಂಪೊದ್ದು ಅಂದಗಾರನಾದಚಂ
ದ್ರನು ಯಾಮಿನಿಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯಂಕಾಣದೆ ನಿರಹನೆಂಬ ಪಾಂಡುನಿ
ಸಿಂದ ಮೈಯುಬಿಬ್ಬಿ ಬಿಳುಪೇರಿ ಬಿರಿದುಬೀಳುವ ಶರೀರಕಾಂತಿಗಳೆಂನೋಡಿ
ನಿಟ್ಟುರುಗಳಂ ಬಿಡುತ ಬಲಹೀನನಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ
ಗಳಂನಿಡುತ ಉದಯಶಿಖರವನ್ನೇರಿ ಎಂಟುವಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಏಕವಾಗಿ ಈ
ಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾಮಿನಿಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯಂ ಕಾಣದೆ ಅಸ್ತಾಚ್
ಲದಲ್ಲಾ ದರು ಇರುವಳೊ ಏನೋ? ಎಂಬಸಂಶಯದಿಂದ ಹುಡುಕುವದಕ್ಕೆ
ಹೊರಟನೋ ಎಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರನು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು,
ಆಗ ದೈತ್ಯದಾಸನವೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಬೀಳುತ ಮರಳಮರಳ ಮ
ಧ್ಯಪಾಸವೆನೊಡಿ ಮೈಗಳಂಮರೆತು ಕಾಕುಗಳಂ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹಾಹಾ
ಕಾರವೆನೊಡುತ್ತಾ ಉಟ್ಟಿರುವವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸು
ತ್ತಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿ ಭಾಲೆ ಭರ್ಜಿ ಬಾಕು ಕುಂತ ಮುಂತಾದ ಆ
ಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಾಧನೆಗಳಂ ಮಾಡುವರಾರೋ ಇಲ್ಲಿಗೆಬಾರೋ ಎಂ
ದು ತಬ್ಬಿಬ್ಯಾಗಿಕೂಗುತ್ತಾ ಅಸ್ತ ರೋಳ್ ತನ್ಮುಂಥಾನೆರೆ ಮರೆತುಮಹಾ
ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೈತ್ಯ ಸೌರಭ್ಯ ನಾಂದ್ಯಂಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿಬಂದ ವಾಯುವಿನ ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಬಂದುಕಡೆನೋಳ್ ಮತ್ತನಾಗಿ
ಬಿದ್ದಿರುವ ಮಹಾಬಾಹುವು ವಾಯುವಿನಂ ಹಾ ಸುಗಂಧವೆ ಎಂದುವೇಳ್ವ
ಮಾತುಗಳಂ ದೈತ್ಯಭಟರುಕೇಳಿ, ಅಲ್ಲವೊ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಬಂದನಂ
ತೆ ಏಳಿರೋಯುದ್ಧವೆಂ ನೊಡಿರೋ ಎಂಬಮಹತ್ವಾದ ಗದ್ದಲವೆಂಕೇಳಿ ಕ
ರಾಳವಕ್ಕೆ ಸು ಖಡ್ಗವೆಂಪಿಡಿದು ತಾರುನಾರಾಗಿಬೀಳುತ್ತಾ ಇದೋಸು
ಗಂಧರಾಯನು, ಆದೋಸುನುತಿ, ಹಿಡೀರೋ, ಕಡೀರೋ, ಕತ್ತರಿಸಿರೋ,
ಎಂದು ಕೂಗುವ ಕರಾಳವಕ್ಕೆ ಸದ್ವನಿಯಂಕೇಳಿ, ಆ ಸಮಯದೋಳ್
ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದರೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ಸುಗಂಧರಾಯನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ದೈತ್ಯದಾ
ಸವನೇನೆಯಿಂ ಬಟಗಿಕ್ಕೂಡಿ ಓರ್ವರೋರ್ವರಂ ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಭೆಲ್ಲೆ ಭೆ
ರ್ಜಿಗಳಿಂದ ಇರಿಯುತ್ತಾ ಮುದ್ದರಗಳಿಂದ ಮರ್ದಿಸುತ್ತಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯ
ಯುದ್ಧವೆಂನೊಡಿ ಮಡಿಮಹೋದಪರಿಯಂ ದಿಕ್ಕಾಲಕರುಕಂಡು ಕಾಣದೆ

ಇದ್ದಂತೆ ಸದ್ವಂದನಾಡದೆ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾ ತನ್ನ
ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಪೋಗಲು, ಆಸನುಯದೋಳ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಾ
ಧ್ವನಿಯು ಭೂವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಂ ತುಂಬಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕುಲದವು ಭೋ
ರೆಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಅತ್ತಲಾ ಹಿಮಾಚಲದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾ
ಜೇಂದ್ರನು ಬೃಂದಾರಕಾಯೋಗಿನಿಯು ದಮನಾಡಿದ ಯಂತ್ರದೋಳ್
ಕುಳಿತು ಆರು ಮತ್ತೊಂದುದಿನಸ ಹಗಲಿರಲು ಮೌನಮುದ್ರೆಯನ್ನವ
ಲಂಬಿಸಿ ಪುನಶ್ಚರಣ ಪೂರ್ತಿಯುಂನಾಡಿ ಎಂಟವದಿನಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ
ಲ್ಲಿ ಸುಮತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಗಂಗಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬರುತ ಮಾರ್ಗದ
ಲ್ಲಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಯ್ಯಾನುಂತ್ರಿಯೆ ! ಬಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ ನಿದ
ರ್ಶನವಾಯಿತು, ಸನ್ನೇರಾತ್ರಿ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಬಹಿರ್ಮುಖವಾಗುವ ಮು
ಧ್ಯಕಾಲದೋಳ್ ಕನ್ನಡಿಯೋಳ್ ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಂತೆ ಆಕಾಶಂ
ಚದ್ವೀಪವು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳತೋರಿತು, ಅರ್ಗಳವೆಂಬಕೋಟಿಯು ಆನಂದ
ವರ್ಷತದಲ್ಲಿಯೆ ಅಣಗಿಪೋದಂತೆ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಆ ಬೃಂದಾರಕಾನು
ಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಆನಂದವಲ್ಲದೇವಿಯ ಗೋಪುರದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ
ಮುತ್ತಿನಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳತಿರುವಳು, ಅವು ರೋಳ್ ನನ್ನಂಕಂಡು ನ
ಸುನಗುತ ಅಯ್ಯಾಂಕವನೆ ! ಬಾಎಂದು ಮಧುರನಾದ ಮಾತಂಪೇಳುತ್ತ
ಕರವಂಪಿಡಿದು ಅಂಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿರವನ್ನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತ ಮುಖ
ವೆನ್ನುದ್ದುಗೊಳುತ ಇರುವಂತೆ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಇದುಸ್ವಪ್ನವಲ್ಲ, ಸ
ಮಾಧಿಯಿಂದ ಬಹಿರ್ಮುಖವಾಗುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿದರ್ಶನವಾಗೋದು
ಉಂಟು, ಇದನ್ನೆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ ಎಂತಲು ದೂರದರ್ಶನ ಎಂತಲು ಪಿರಿಯ
ರು ಪೇಳುವರು, ಅದುಕಾರಣ ನಮ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಗೂಡಿಬಂತು, ಇನ್ನು ಸಂ
ದೇಹವಿಲ್ಲ, ಎದುಪೇಳುತ್ತಾ ಭಾಗೀರಥೀನಿವಾಸವನ್ನೆ ಪ್ರವಿಸ್ತಾಂಗ
ದಂಡಪ್ರಣಾಮವು ಮಾಡಿ ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉದಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು
ಸ್ನಾನವುಮಾಡುತ್ತಾ ತೀರದಲ್ಲಿನಿಂತಿರ್ದ ಸುಮತಿಯುಂನೋಡಿ ಎಲೈಮಿ
ತ್ರನೆ ! ಈ ಮಹಾಮಹಿಮಳಾದ ಭಾಗೀರಥೀ ಉದಕವು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂ
ದುವಾತ್ರ ಬಿದ್ದರೆ ಶಿವವದನ್ನೆಂದುವರು, ಇಂತೆಂದು ಚತುರ್ವೇದಗಳು
ಮತಭೇದವೆಂಬಿಟ್ಟು ಮಹಿಮೆಯಂಪೊಗಳುವವು, ಈಪರಿ ಇರುತಿರಲು ;

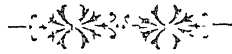

ಎಲೈ ಸುಮತಿಯೇ ! ನೀನು ಸ್ನಾನವೆನೂಡದೆ ಮೊಸ್ದಾದ ಶಿಸ್ತುಗಳೆನೂಡಿಕೊಂಡು ದೂರವಿಡಲೇ ದೂರವೆನೋದ್ದು ಇರುವುದು ನಿನಗೆ ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೋ? ಎಂದೂದ್ದು ಕರಗಳಿಂದ ಉದಕವೆಂ ಎರಚಲು, ಆಗ ಸುಮತಿಯು ಸ್ನಾನವೆನೋಡಿದಳು ! ನನ್ನಿಂದ ಆಗೋದ್ದಿಲ್ಲ, ಶಿವನು ಬಾಳಿದ ಶಿವದವನು ಬಾಳಿದ ನನ್ನೊಡೆಯನಾದವೇ ಎನಗೆ ಶಿವನಾದವೆಂದು ಮೋಡಿದವೋಗೂಡಿದ ಕಂಡು, ಅಯ್ಯಾ ಭಾಯಾಗುಪ್ಪನೇ! ಅನೇಕ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಅಪ್ಪಡೆಯುಂಕೊಡಲು, ಭಾಯಾಗುಪ್ಪನು ಬಾಳಿದವು ನೀರೇನೋಳು ಅಲೆಕೊಳಕಾಗಿ ತಳ್ಳಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಯು ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಾ ಹೊಣೆಮಾತ್ರ ನಿರೋದವಿವಿದ್ದು ಅಬಳಿಕ ಗಂಗಾಸ್ತವವುಂ ಪೇಳುತ್ತಾ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗಂಧರಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯುಂಭವೋಳು ಸುಧ್ಯಾನವೆಂದನಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕಿರೀಟಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯವಾಕ್ಯವುಂಕೊಂಡು ಆ ಮಹರ್ಷಿಗೆ ಗೋತ್ರಾಭಿವಂದನೆಯುಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಮುಖಿಯು ಎರ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ನೀನು ಆಯುಷ್ಯಂತನಾಗೂ ಎಂದು ಅಹೀರ್ಯಚನವು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಠ ಪುಷ್ಪಪ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಲೀ ಎಂದು ಬರಶಿಕಳುಹಿದ ನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ * * *

೫೬|| ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡವರಕು ಪುಂಡರೀಕಭವಾ ಖಂಡಲಪ್ರಮುಖ ಸಿಖಲ ಸುರನರ ಪರಿಭವವರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡ ಮುಂಡವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮುಂಡಲಾಗಧರ ಭುಜಾಂಡ ಪರಿಮುಂಡಿತ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕುಖಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧನಾನ ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯವ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾವಾ ನಾನಾಭ್ಯಾಸವರ್ಣಕವ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾನಿಸ್ಸಹಾಯನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾಶತಗ್ರಂಥ ದಿನ ದಿನಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪರತಾತ್ಮೀಯ ಸಗೋತ್ರ ಸುಚರಿತ, ಶ್ರೀಚಾಮರಾಜಮಹಾರಾಜಶ್ರುತ, ನರಪತಿವಿರುವ ಮಹೀಶ್ವರ ಪುರನರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯನಿಂದ ರಸಿಕ ಜನಾನಂದಕರನಾಗಿ ವಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಶೈಲಿಯೋಳು ಬೃಂದಾರಕಾ ಯೋಗಿನಿಯು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂ

ದ್ರವಿಗೆ ಯೋಗೇಶಾಸ್ತ್ರ, ಉದಾಹರಣೆ ಪತ್ರಿಕಾವಹಕನಾದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ
ಅಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ. * * * * *

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೇಯ ಅಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬೆಯವನು.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಹಾರ್ಜಿಯಾದ
ವಾನುದೇವನತಪೋವನವಂದಾಂಜ ಬಂದುಭಾಯಾಗುವವನ ಹೆಗಲೋಳ್
ಸುಮತಿಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಲು; ಭಾಯಾಗುವವನು ಗರುಡ್ಮಂತ
ನಂತೆ ಗಗನಕ್ಕಿಹಾರಿ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಬರುತ್ತ ಸೇವಾಳನಾಥ
ನಾದ ವಶುವತಿಯ ಪಾದಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ. ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ !
ವಾಯುವೈ ಕೋಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದೆ ಗಾಗಾಂತರಣವು, ಇದು ಕೇತು
ರಕ್ಷೇತ, ಆಜಗೆ ಕಾಣುವದೇ ನರನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಆಪಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ
ರ್ವ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹಿಮಾಲಯ
ವೆಂ ದಾಂಟಿ, ದೇವತಾಸಂಚಾರ ಯೋಗ್ಯಮಾಗಿರ್ಪ ಕಿಂಪುರಾಷ ಒಂಡ
ವಂಕಳದು, ಹರಿವರ್ಷವಂ ನಾಶ್ಯಶಿ, ಚಿನ್ನದ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಗಧಗಿಸುವ
ರನ್ನದ ಉಪ ಪದ್ಧತಂಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಸಹಸ್ರ ಶಿಖರಗಳ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ವಿ
ಕ್ರಗಳಂ ದೆಳಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೇರುವದ್ವತವ ನೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಮಿಸುತ್ತಾ, ರಾ
ಯನು ಭಾಯಾಗುವವನಂ ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಯಕ್ಷನೆ! ನಮ್ಮ ರತ್ನಪುರ
ದಂತೆ ರನ್ನದ ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪಟ್ಟಣವ್ಯಾಪದೋ
ಒಂದು ಕಾಣುತ್ತಲಿಥೆ, ನೀನು ಕಂಡೆಯಾ ಯಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆ ಭಾ
ಯಾಗುವವನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾನ-ಭಾವನೆ ! ಅದನ್ನು ಅಲಕಾಪುರಿಯಂದು

ವೇಳುವರು, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವದೇ ಕೈಲಾಸವು, ಇದೆ
 ವಾರುಕಾನಸವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಮಾಡಲಾಗ, ರಾಯನು ಯೋಗಿನಿ
 ಯ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯುಂ ಕಂಡು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ, ಪಾಯುವಪಥಲ್ಲಿ
 ಪೋಗುವ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ಶಾಯನವೆಂದು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ರಾಯನಂ
 ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿ ! ನಾವು ಬಹಳದೂರ ಹೊರಟುಬಂದೆವು, ಒಂದಾದರು
 ದ್ವೀಪವುಕಾಣುವದಿಲ್ಲ, ವಿಕ್ಕುಗಳನ್ನರಿಯದೆ ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಪೋ
 ಗುನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಭೂಪ್ರ
 ದೇಶವನ್ನೋಡಿ, ಏಳುಭಾಗಂಗಳಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಗೋದಾ ನದೀನದಿ
 ಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕಳಿಂಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರಡುಕೊಂಡುಬಂದೆ, ಈಅವ
 ರಾಧವಂ ಹ್ರುವಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೈಗಳಂಮುಗಿಯುತ್ತಿರುವ ಯಕ್ಷ
 ನನ್ನೋಡಿ ನಮನಗುತ ಅಯ್ಯಾಯಹನೆ! ಇದುಕಳಿಂಗವಟ್ಟಣವೊಲ್ಲ,
 ಇದುಸಪ್ತಗೋದಾವರಿಯೊಲ್ಲ, ಇವೆಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳು, ಸಣ್ಣಗೆ ಕಾಲು
 ವೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುವವೆ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಂಗಳು, ಎಂದುವೇಳಲು, ಆಗಯ
 ಹ್ವನು ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನೊಡೆಯನೆ ಕ್ರೋಧದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಗಲವೆಂಬಕೋ
 ಟಿಸುತ್ತಿರುವದು, ಅದರಿಂದನಮಗೆ ಆರದ್ವೀಪಂಗಳು ಕಾಣಬೇಕು, ಕ್ರೋ
 ಢದ್ವೀಪ ಕಾಣುವವಗೆ ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂಗೈಯ್ಯಲು, ಆಗರಾಯ
 ನು ಅಯ್ಯಾಯಹನೆ ! ಆ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯಪ್ರಭಾವ ಹ್ಯಾಗೆಇರುವ
 ದೂ ? ಅವಳಮಹತ್ವಯಾರುಬಲ್ಲರೂ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ, ವ್ಯಹ್ವ
 ಶಾಲ್ಮಲ ಕುಳದ್ವೀಪಂಗಳಂ ದಾಂಡಿಪೋಗುತ್ತಾ, ಭೂಭಾಗವನ್ನೋಡಿ
 ಸುಮತಿಯುಂಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾಯಹನು ! ಸುರಾಸಮುದ್ರವು ಕೆಂಪಾ
 ದಮದ್ಯುಳಿದ್ದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲವೇಳಲಿಲ್ಲ, ಈ ಅರ್ಧವು ನೀನೂಬಲ್ಲೆ
 ಯಲ್ಲಾ, ಈ ಅಕ್ಕರೈವೇನೋ? ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದುಸ್ಮಶ್ಯಸಿದ ರಾಯನಂ
 ಕುರಿತು ಸುಮತಿಯು ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆ ! ಸುರೆಯು ಎಲ್ಲಾದರು
 ಕೆಂಪಾಗಿರಬೇಡುಂಟೆ? ಈ ಸುರಾಸಮುದ್ರವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಂಗಳಂ
 ದ ಕಳೆಕಳವೆಂದು ಕುದಿಯುತ್ತಾ ಕೆಂಪುವರ್ಣವಾಗಿ ನಮಗೆಕಾಣೋ
 ದೆಹೊರು ಕೆಂಪುವರ್ಣವಲ್ಲಾ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯುಮಾಡಲು, ಆಗ
 ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಚಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪೋಗುತ್ತಾ, ಭಾಯಾಗುಪ್ತನು

ಮಂತ್ರಿಯಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ ಅಯ್ಯಾವೊನ್ನೊರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಟಾಹ ಬಿಡ್ಬಗಿಸುವಂತೆ ಏನೋ ಒಂದುಮಾತೃವೃದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂದು ಪೇಳ್ವೆನಲ್ಲ, ಆ ಕೆಟ್ಟವು ಇದರಿಂದಕೇಡುಂಟೈತು, ಆದೇನೆಂದಡೆ—ಕೆರಳೆ ವಕ್ರಸಂಬ ಪೈತ್ಯೇಣ್ವರನು ಕ್ರೌಂಚವೈವವಂ ಸೂರಗೈಜೀಕೆಂದು ಪೋಗುತ್ತಾ, ಸುರಾಸಮುದ್ರವಂನೋಡಿ, ಪೈತ್ಯದಟರೊಡನೆಕೂಡಿ ಸುರಾಪಾಸನಂಮಾಡಿ. ರೇರವರಸದವಾಗಿ, ತನ್ನಂ ತಾವೆ ಕಡಿದುಕ್ಕೊಂಡು ಮಡಿದುಮೋದರು, ಆ ರಕ್ತವು ಸದಗಳೆಂದೆ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಸುರಾಸಮುದ್ರದೋಳು ಸಂಗಮವಾಗಲು ಸಮುದ್ರಮು ಕೆಂಪಾಯಿತು, ಎಂದೂಪೇಳಲು ; ಆಗ ಅ ಮಹಾರಾಯನು ಪ್ರಾಕ್ಷೇಣದ್ವಯೂ ಅಷ್ಟೈವವಡುತ್ತಾ ಸುರಾಸಮುದ್ರನಂದಾಟುತ್ತಾ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳೆ ನಂದೆಗಳೆಂನೋಡಿದು ಗಾಂಧಕ್ಯೆ ಬಾಯಿಗಳೆಂಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು, ಎತ್ತರಾಕ್ಷಸ ! ಇನ್ನು ಸಾವಕಾಶವೆಂದಾಡದೇ, ಈ ದುಗಾಂಧಕ್ಯೆ ತಾಳಲಾರವೆಂದು ಬೇಳುತ್ತಿರುವವ ರೋಳು, ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣುಮಗ್ಗಿ ಮಿಗೆ ಆವಾಸಮಾಗಿ ಅನೇಕಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿತಮಾಗಿ, ರತ್ನ ಸೂಪಾಸಮೃಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಮಾಸನೆ ಸರೋವರಗಳೆಂದರ್ ಕೆತ ಸರಾಸು ಸರೋವರಗಳೆಂದಲೂ, ಕುಂದ ಮಂದಾರಮಾಕೇಡ ಚೌವಕ ಚೌವಗು ಮೊದಲಾದವೈಕ್ಷಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತನಾದಕ್ರೌಂಚವರ್ಗತವಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾ, ಪಾರ್ವದಲ್ಲಿ ಆನಂದವೇ ವರ್ನಿತರೂಪವಂ ತಾಳಬಂತೋ ? ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರ್ವ ಆನಂದವರ್ನಿತವಂಕಂಡು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ, ಛಾಯಾಗುವೃತನಂಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾವೊನ್ನೊ ! ಇನ್ನು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಪೋಗೋದು ಯುಕ್ತಮಲ್ಲ, ಭೂಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಇಳುಕಿಸು ಎನ್ನಲಾಗ ಯಕ್ಷನು ನಿಮಿವನಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಭೂಮಿಗೆಬಂದು ಇಳಿಯಲು, ರಾಯನು ಬಿಲ್ಲುಬತ್ತಳಿಕೆಗಳೆಂಧಿರಿತಿ, ಯಕ್ಷನೆಂಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಾಯುಧವೆಂಪಿಡಿದು ಸುಮತಿಯನ್ನು ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯೆಂದುನೇಮಿಸಿ, ರನ್ನದ ಹಾವಿಗಳೆಂ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಂಕಂಡು, ತನ್ನೋಳ್ ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆ ಸ್ವೇದವನರು ಏಕಾಗುಂಟು ತೋಕದ್ವಯವಂ ಜಯಿಸಿ

ಬರುವ ಜಯಂತನೋ ? ಎಂದು ಸಂದೇಹದಿಂ ನಿಂತಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಆಚೆಗೆ ಇಡದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ನೋಡುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಕೆಲಂಬರು ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಜಯಂತನಂ ಕಂಡು ಬಂದೆವು, ಜಯಂತನಲ್ಲಾ, ಈತನು ದ್ವೀಪಾಂತರವಂ ನಾಳುವ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಯನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪೇಳುವರು, ಕೆಲಂಬರು ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಯಂತನಂ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿರುವ ವಸಂತನೋಯಂದು ಪೇಳುವರು ಕೆಲಂಬರು, ಈವರಿ ಸಂದೇಹವಂ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು;

ಅತ್ತಲಾ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಯೋಗಿನಿಯು ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದಿಗೆಯೋಳು ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಾರೂಢಳಾಗಿ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಮೊಗುವಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹ ವೆಂಬ ಚಿತ್ರವದೋಳು ಇರುವಚತುರ್ದಶ ಭುವನಗಳಂತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವೆನಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಹಾರ ಆ ಹಾರಗಳಂತೋರಿಸಿ ನಗುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಇಳಾವೃತ ಮುಂತಾದಖಂಡಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಭರತಖಂಡಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡದೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ ಎಲೈ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಚಪಲನೋ! ನಾಕಾಣಿಯೆಂದು ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಮಗನಂ ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಸಿದ್ಧಿಯಂಪಡೆದಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬವುಗಳೆ ! ಸುಗಂಧರಾಯನಂ ನೋಡೋಣ ಬಾ ಯಂದು ಕರದಳೊ ? ಯೆಂಬಂತೆ ಅರ್ಧೋನ್ಮುಲಿತ ನೇತ್ರಳಾಗಿ ನೋಡಲು, ಆಗ ರಾಯನಂಆನಂದ ಪರವತ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಡು, ಆನಂದ ಪರವತಳಾಗಿ ಝಗ್ಗನೆ ಗದ್ದಿಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಜಯಂತ ನಳಕೊಬರರಿಗೆ ಎನ್ನ ಸಂಗಡಲೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ, ಆನಂದವಲ್ಲೇ ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಧರಿಸಿರುವ ಮಂದಾರವುಷ್ಟು ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ, ಜಯಂತನ ವಶವೆನಾಡಿ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಘವಿಂ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಪೊರಟು ಬರುವ ಯೋಗಿನಿಯಂ ನೋಡಿ, ಜಯಂತ ಮೊದಲಾದವರು ಈ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಏನೊ ಒಂದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನೆ ಮಾಡುವಳೊ ಎಂದುಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸಂಗಡಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಆಗಬೃಂದಾರಿಕಾ

ಯೋಗಿನಿಯು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಸುರಾಚಾರ್ಯನೇ ! ಆ ಮೂಲವ್ರಹ್ಮತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಲೀಲಾವಿನೋದಗಳಂ ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ, ಎಲ್ಲಿಯಿದ್ದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಂದುಬಿಟ್ಟು ತಾನು ತಟಸ್ಥಳಾಗಿರುವಳು. ಆ ಮಹಾದೇವಿಯ ಚರ್ಯವಂ ಮಹಾದೇವನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದು ನೆನಸುಗುತ್ತ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಯನಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಅನಂವಾನಿರ್ಭಾವದಿಂದ ಆ ಮಹೇಂದ್ರನೆ ಈತನೆಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಈ ಹುಡುಗನಾದ ಜಯಂತನೂ ಇಲ್ಲಿಬರುವ ಮಹಾನುಭಾವನು ಸನ್ನತಂದೆಯೆಂದು ಅರಿತವನೆಲ್ಲ, ಎಲೈ ಜಗಜ್ಜ್ವಲನೇ ! ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯಂ ಇನ್ನಾರು ಬಲ್ಲರೆಂದು ಮನದೋಳ್ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಎದುರಾಗಿಬರುವ ರಾಯನಂನೋಡಿ, ಅಯ್ಯಾ ಸುಗಂಧರಾಯನೆ ! ಬಾ ಯಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಸಮೀಪನಂ ನೈದುತ್ತಿರಲು, ಆರಾಯನು ಗೋತ್ರವನ್ನುಚ್ಚರಿಸಿ ಸುಗಂಧವರ್ಮ ನಾನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ ಗೋತ್ರಾಭಿವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಆಗ ಆ ಯೋಗಿನಿಯು ರಾಯನಕರನಂ ಪಿಡಿದು ಎಲೈ ಪುತ್ರನೆ ! ನೀನು ಮಿತ್ರರಿದಕೂಡಿ ಕುಳಲವೇಯಂದು ಕುಳಲವ್ರಶ್ಮೆಯಂ ಗೈಯಲು, ಆಗ ರಾಯನು ತಾಯೆ ನಿನ್ನಡಿವಾನರೆಗಳಂ ನಂಬಿರುವ ಎನ್ನಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಳಲವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಲಾ, ಯೋಗಿನಿಯು ಬೆನ್ನುಸವರಿ, ಶಿರನನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ, ಬರುತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರಿಗೆ ಕುಮಾರನ ಕರನಂ ಪಿಡಿದು ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಬರುವ ಕಾಮೇಶ್ವರಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ, ಆನೆಂದವಲ್ಲೀ ದೇವಾಲಯದ ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್ ಗಗನನಂ ಮುಟ್ಟಿರುವ ಘಾಳ ಗೋಷ್ಠರನಂ ದಾಟಿ, ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ ! ಈ ಮಹಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಬಂದು, ಆ ದೇವಿಯ ಪ್ರಸಾದನಂ ಶಿರಸಾನಹಿಸಿ, ಮಲಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಾ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂಮಾಡಿ, ಪ್ರಸಾದನಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತನ್ನಮಲಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಉನ್ನತಮಾದ ರನ್ನದಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ಜಯಂತ ನಳಕೂಬರ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಉಚಿತಮಾದ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ತಾನು ತಾಯೆ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯೆ ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳೆ ಗತಿಯೆಂದು ಪವಳದಗದ್ದಿಗೆ

ಯೋಳ್ ವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತು. ಬಂದು ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಿ
 ಶಿ, ನಸುನಗುತ ಜಯಂತನಂನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ಜಯಂತನೆ ! ಈರಾಜೇಂ
 ದ್ರನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮಧುವರ್ಕವೆನೂಡಿ, ಆ
 ಬಳಿಕ ಪಾದಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲು, ಆಗ ಬೃ
 ಹಸ್ಪತಿಯು ಮನದೋಳ್ ಸಂದೇಹವೆಂಪಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾಸುರಾಚಾರ್ಯನೆ! ಬಂದುಸೂಕ್ಷ್ಮಧರ್ಮಲುಂ
 ಟು, ಅದೇನೆಂಬಿಯಾ ಈ ಜಯಂತನು ಆ ರಾಯನು ಇವರಿರ್ವರೂ ಎ
 ನ್ನಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ, ತಾರಕಯೋಗ, ಅಮನಸ್ತಯೋ
 ಗಂಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯಭಾವದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂಮಾಡಿದರು, ಅದುಕಾರಣ ಎನಗೆ
 ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವು ಎಸೂತೋರಲಿಲ್ಲ, ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ
 ಈತನಲ್ಲಿ ಆತನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಂದೇಮೇಲಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಇರೂ
 ವಾಗ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅಯ್ಯಾಸುರಾಚಾ
 ರ್ಯನೆ! ಇದಲ್ಲದೆ ಜಯಂತನಿಗೂ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಗೂ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ
 ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡೆ
 ಮೆ ಎನೂತೋರದೆ ಈತನೇ ಆತನು, ಆತನೇ ಈತನು, ಇವರಿರ್ವರೋಳ್
 ಭೇದಕಾಣೋದೆಲ್ಲ, ಆ ಭೇದವು ಇವರಿಬ್ಬರಂವುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮನೇಬಲ್ಲ
 ನು, ನಾವೇನುಬಲ್ಲೆವು, ಈ ಸಂದೇಹ ನಿಮಿಗ್ಯಾಕೆಂಬಂತೆಂದು ಬೃಹ
 ಸ್ಪತಿಯುಂಕುರಿತು ವೇಳುತ್ತಾ ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಸಂಜ್ಞೆಯೆಂಮಾಡಲು,
 ಆಗಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಬೃಂದಾರಕಾ ಯೋಗಿನಿಯುವೇಳ್ವ ಸಂಕೇತಮಾತು
 ಗಳಂಕೇಳಿ, ಇದೇನೊ ದೇವರಹಸ್ಯನೂಗಿರಬೇಕು, ಈ ರಹಸ್ಯವಂ ವಿಂ
 ಗಡಮಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಶೀಘ್ರದಿಂದೆದ್ದು ಅಯ್ಯಾ
 ಜಯಂತನೆ! ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆಯಂಮಾಡಬೇಕೆಂ
 ದು ನುಡಿಯುತ್ತಾ, ಹತ್ತಾರುರತ್ನದತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ,
 ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಂ, ಗಂಧಕಸ್ತೂರಿಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳಂ, ಸ
 ವರತ್ನಗಳಂ, ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಂ, ಸಜ್ಜುಮಾಶಿಕೊಂಡು, ಬೃಹ
 ಸ್ಪತಿಕರವಂಪಿಡಿದು ಜಯಂತನು ಸುಗಂಧಮಹರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪ
 ಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಂಡವ್ರಣಾ ನುಮಂಮಾಡಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನಪಾದಂಗಳಂ ಹಸ್ತ

ದಿಂದಪಿಡಿದು, ರತ್ನದ ತಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯೋದಕಗಳಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳದು ಪಾದೋದಕನಂ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನೆರಕಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸು ತ್ತಿರುವ ಜಯಂತನಭುಜನಂ ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದಪಿಡಿದು, ಎಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸು ಪ್ರ ತಾವಗಳು ಯಥಾವರ್ತಮಾಗಿ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಶೋತ್ರಾಚಮನವೆನೊಡುವಾಗ ಮನವು ಕರಗಿ ಮೈಯು ಬಿಟ್ಟು ಝುಮ್ಮು ನೆ ರೋಮಾಂಠಮಾಗಿ ಮಾತುಗಳನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮೈಮರತು ಆನಂ ದಪರವಶನಾಗಿ ಬಾಷ್ಪೋದಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಜಯಂ ತನಂಕಾಣುತ್ತಾ, ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯನಾದ ಬ್ರೇಮುಂಟಾಗಿ ಸುಗಂ ಧರಾಜೀಂದ್ರನು ದಿವ್ಯಶರೀರವಂಧರಿಸಿರುವ ಮಹಾವಿರುಷನ ಶರೀರಸ್ಪ ರ್ಶದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆನಂದವೂ ಪ್ರೇಮವೂ ತೋರುವದುಂಟಾ? ಯೇನೋ ಎಂದು ಮನದೋಳ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ರಾಜೇಂ ದ್ರನಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಗಾನಲಾಗಿ ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂಬಿಡಿದು ನಿಂತಿರು ವ ಸುಮತಿಯು ಆ ಯೋಗಿಪೇಳ್ವ ಮಾತುಗಳಂ ನುನ್ನಿಸಿ, ರಾಯನ ಪಾದಂ ಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಡುವ ಜಯಂತನ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಂಗಳಿಗೂ ರಾಯ ನ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯಕ್ಕೂ ಬೆರಗಾಗಿ, ಹಿಂದುಮುಂದುತೋರದೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವೆನ್ನೈದುತ್ತಿರಲು, ಆಬಳಿಕ ಜಯಂತನು ರತ್ನ ಪೀಠದೋಳ್ ರಾಯನ ಪಾದಂಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನನರತ್ನಗಳಿಂದ ಲುಂಕುಂದನೊಂದಾರ ವುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಲುಂ ಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಚಂದನ, ಕಸ್ಮೂರಿ, ಕರ್ಪೂರ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಇಕ್ಷು ಜಂಬು ಜಂಬೀರಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಫಲಂಗಳಂ ಸವೇದನವೆಂ ಮಾಡಿ ರಾಯನ ಪಾದಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಣೆಯುಂ ನಿಟ್ಟು, ಪಾನನಿನಾದೆನೆಂದು ನುಡಿಯು ತ್ತೂ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಾ ಭರಣಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಕೆರವಂ ಪಿಡಿ ದುಬಂದು ಜಯಂತನು ತನ್ನ ಪೀಠದೋಳ್ ಕುಳಿತಿರಲು, ಆಬಳಿಕ ರಾಯ ನು ಛಾಯಾಗುವತ್ತನ ಮುಖವಂ ನೋಡಲು, ಆಗಯಕ್ಷನು ತಟ್ಟೆಗಳಂ ಆಚೆಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾ ರಾ ಜೇಂದ್ರನೆ ! ಈ ನೂತನವಾದ ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ರತ್ನಕುಂ ಡಲ ಕಿರೀಟ ಕವಚವಂಧರಿಸಿ ಎನ್ನನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡ

ಬೇಕೆಂದು ಅವುಗಳೆಂದು ಕೊಡಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ತಾಯೆ! ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷವಿಂದಂತೆ ಆಗಲೀ ಎಂದು ಮರೆಯಾಗಿ ಕಾಂಡವಟವು ಕಟ್ಟಿ, ಸಿ, ಸೂತನಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಸವಮನ್ಮಥನಂತೆ ಕಾಂಡವಟವಿಂದ ಪೊರೆ ಟು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಜಯಂತ, ನಳಕೂಬರ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮುಂತಾದವರು ಸಾಲಾಗಿಬಿಲ್ಲು, ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಮಹಾಯೋಗಿ ನಿಯ ಅಡಿಪಾವತಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಳಲು, ಆಯೋಗಿನಿಯು ಅಯ್ಯಾವುತ್ರನೆ! ನಿನಗೆ ಅಭೀಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೈಗೂಡಿಬರಲೀ ಎಂದು ಹರಡಿ, ಜಯಂತನನ್ನೇ ಅಯ್ಯಾವುತ್ರನೆ! ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯೋಳ್ ಅಂಬಿಕಾಭವನವೆಂಬ ಹಜಾರದೋಳ್ ಬಿಡವಿಯೆನೂಡಿ, ದೇವೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ದೇವದೇವನಂತೆ ಸನ್ಮಾನವೆನೂಡೆಂದು ಜೇಳಿಕಳುಹಲು, ಆಗ ಜಯಂತನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕರನಂಪಿಡಿದು ಬಾಗಿಲೋಳ್ ಕಾವಿದವಿನೂನದಲ್ಲಿ ಜಯಂತಮೊದಲಾದವರು ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವಂಕೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಬಳಿಕ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೊರಮುಟ್ಟು ಆ ವಿನೂನವು ಶುಕ್ಲಾನದೀತೀರದಲ್ಲಿರ್ದು ಜಯಂತನ ಅರಮನೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಆಗ ಜಯಂತನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಹಸ್ತವಂಪಿಡಿದು ಅಂಬಿಕಾಭವನವೆಂಬ ಹಜಾರದೋಳ್ ಇಳುಹಿಸಿ, ನಾನಾಉಪಚಾರಗಳೆಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಜ್ಯೋತಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ, ಅನಂತರ ಭೋಜನಶಾಲೆಯೋಳ್ ಜಯಂತ, ನಳಕೂಬರ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತ ಮೊದಲಾದವರಿದ್ದೊಡಗೂಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ದಿವ್ಯವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳೆಂ ಭುಂಜಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ಗಂಧಾನುಲೇಪನವೆನೂಡಿ, ಕಪ್ಪುರದವೀಳ್ಯಗಳೆಂ ಧರಿಸಿ, ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು,

ಆ ಬಳಿಕ ಒಂದುಕಾಲದೋಳ್ ಜಯಂತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಈರ್ವರೂ ಸುಗಂಧರಾಯನ ವಿನೋದವಿಹಾರಂಗಳೆಂ, ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾತುಗಳೆಂ, ಮತ್ತೂರಾಯನ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಂಗಳಿಂದ ಬೆರೆದಿರುವ ವಿನಯವಿವೇಕಸಂವತ್ತುಗಳೆನ್ನೋಡಿ, ಈ ಮಹಾವುರುಷನಾಗಿ ಮಹೇಂದ್ರನೆ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನೋ? ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಡೆ ಆ ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗುಣಂಗಳು ರೂಪವು ವಿನೋದವಿಹಾರಂಗಳೆಲ್ಲವು ಈ ರಾಯನಲ್ಲಿಯೇ ತೋರುವದಕ್ಕಾ

ರಣ ಈ ದೇವರಹಸ್ಯವು ರಮಾವತಿಯೇಬಲ್ಲನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಎ
 ಲೈದೇವನುಂತ್ರಿಯೆ! ಈ ರಾಯನ ಚಾರ್ಯಂಗಳಂ ಬೃಂದಾರಿಕಾಯೋಗಿ
 ಯು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು, ಆ ಯೋಗಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆನೋಗಿ ಈ ರಹಸ್ಯತಿಳ
 ಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ, ಜಯಂತನು ಬೃಹಸ್ಪತಿಸಮೇತನಾಗಿ ವಿ
 ಮಾನವನೇರಿ ಬೃಂದಾರಿಕಾಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ, ದ್ರಾಣಮವಂಗೈದು ಬು
 ಚಿತವಾದ ಪೀಠದಲ್ಲಿಕುಳಿತು, ಆ ಬಳಿಕ ಮುರುಗತಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಮ
 ಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆರದು ಯಾವಾಗಬಂದಿರೈಯ್ಯ ಜಯಂ
 ತನೆ ! ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಂಟೆಯಲು, ಆಗ ತಾಯೆ ! ನಾವುಮಂದು ಮು
 ರ್ಹಾರ್ತಕಾಲವಾಯಿತೆಂದು ವಿಚ್ಛಾದನೆಯುಂಟಾದುತ್ತಾ, ತಾಯೆ ! ಇ
 ನ್ನೊಂದು ರಹಸ್ಯಬುಂಟು, ಎನಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಆಗುವರೀತಿಗೆ ಅಪ್ಪ
 ಣೆಯುಂಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸುಮಿದ ಜಯಂತನಮಾತಂಕೇಳಿ, ಅಯ್ಯಾ ಸೀ
 ವು ಸಿಮ್ಮಗುರುಗಳಸಹಿತವಾಗಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ನಾನುತಿಳಿದ
 ನು, ಎನ್ನಲಾಗ ಜಯಂತನು ತಾಯೆ ! ಮಹಾಸುಭಾಷಳಾದ ನಿಮಗೆತಿಳ
 ಯದೆ ಇರುವಕಾರ್ಯಂಗಳು ಲೋಕತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿಯು ಇಲ್ಲ, ಅದುಕಾರ
 ಣ ಈ ರಾಯನುಯಾರು, ಯಾವೆಂಬಡವನ್ನಾಳುವರಾಯನು, ಈ ಸ
 ನುದ್ರಂಗಳನ್ನು ದ್ವೀಪಂಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರನ
 ಕಾರಣವೇನು, ಈ ರಾಯನಿಗೂ ತಾಯೆ ! ಸಿಮ್ಮಗೂ ಎಲ್ಲಿವರಿಹೆಯ, ಇ
 ದಲ್ಲವು ಎನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಮನಸ್ಸಂತೋಷವೆಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ವಿಚ್ಛಾದನೆಯುಂಟಾದ ಜಯಂತನಂನೋಡಿ, ಸಸುಸಗುತ ಅಯ್ಯಾಬೃ
 ಹಸ್ಪತಿಯೆ ! ಬಾಲಕನಾದ ಜಯಂತನಿಗೆ ಸಂದೇಹಬರಬಹುದು, ಸರ್ವ
 ಜ್ಞಾನಾದ ನಿನಗೂ ಸಂದೇಹತೋರೀತೆ ಎಂಬುದು ಎನ್ನಬುದ್ಧಿಗೆಅಶ್ವ
 ರ್ಯವಾಯಿತು, ಈ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆತ್ತಿ ಸಿಮ್ಮ ಈರ್ವರಿಗೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು
 ಪಾದಪ್ರಜಾಪಮಯದಲ್ಲಿಯೆ ಕೆಲವುಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಿಮ್ಮ ಈರ್ವರಿಗೂ
 ಹೇಳುತ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇನೋ ? ಈಗ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿವೇಳುವನುಕೇಳಿ,
 ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೂರ್ವಾಸರಾವಹಿಂದ ಮುಚ್ಚೆಂದ್ರನು ಭರತಖಂಡವನ್ನಾಳು
 ವ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಚರಿತ್ರನುರಾರಾಯನಿಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿಸುಗಂಧ
 ಮಹಾರಾಯನೆಂಬ ವಸರಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿಜನಿವನು ಆ ನಿನ್ನತಾಯಿ

ಯಾದ ಶಚಿದೇವಿಯು ಕಳಿಂಗದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೆಂಬ ವೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದಳು, ಆದೇವಿಯು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಪಣಂಗಳು ತಂದವರನ್ನು ಪರಿಣಯವಾ ಗುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು, ಆ ಪಣಂಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ—ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಮೆಹೇಂದ್ರನವಜಾಯಧವು, ಚತುರ್ದಶತಯುಕ್ತ ಮಾದಗಜವು, ಪಕ್ಷಗಳಿಂಕೂಡಿರುವ ಅಶ್ವವು, ಚಿಂತಾಮಣಿಯು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು, ಕಾನೋಧೇನುವು, ವೈದ್ಯನು ಯಾಸವು, ಪದ್ಮಿಸೇಮೊದಲಾದ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು, ಇವೆಂ ತಂದವರನ್ನೇ ನಾನುವರಿಸುವಳೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೆಂದಾಡಿದಳು, ಈ ಪಣಂಗಳನ್ನೇ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕೋರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದೆಡೆ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯಾದ ಶಚಿದೇವಿಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಕುಂಭವು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೇರಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಂಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಕೇಳು ಎಂಬುದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿತು. ಆ ಪಣವೆಂ ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊರ್ವರಿಂದಾಗದು, ಈಗ ನಜ್ರ, ಗಜ, ಅಶ್ವ, ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಈ ಐದುವಸ್ತುಗಳಂ ಅಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಪದ್ಮಿನ್ಯಾಧಿ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳೆಂ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ ಅರನೇವಣವಂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ದಾರುಕಾನನದಲ್ಲಿ ತಪನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆಗ ನಾನು ಜ್ಞಾನೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ವವಂತಿಳಿದು ನಿನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ರಂಭಾವೇಶ್ಯರನ್ನು ಈತನ ಸ್ವಾರ್ಥನವಂ ಮಾಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಈ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನನ್ನು ಈದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ದಾರುಕಾನನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಬಂದನು, ಅದುಕಾರಣ ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಈದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇದಾನೆ. ಆಯ್ಯಾ ಜಯಂತನೆ! ಈದೇವರಹಸ್ಯ ಆರಾಯನಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ, ಆತನಿಗೆ ಇವು ಪೂದ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವೆಂದು ವೇಳಲಾಗ, ಜಯಂತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇವರೀರ್ವರು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೈದಿ, ತಾಯಿ ಮಹಾನು ಭಾವಳಾದ ಯೋಗಿನಿಯೆ! ಈದೇವ ರಹಸ್ಯಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವೇಹೊರ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಕಕ್ಕುವೆಂದು ವೇ

ಳುತ್ತಾ ಈರ್ವರೂ ಯೋಗಿನಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಕಾರವೆಂ ಮಾಡಿ
 ಆಪ್ಪಣೆಯಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು, ವಿಮಾನವೆಂಸೆಂ ಅಂಬಿಕಾ ಭವನವೆಂ
 ಬ ಹಜಾರವಂ ಸೇರುತ್ತಿರಲಾಗ, ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನು ನಳಕೂಬ
 ರ ಸುಮತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆ ಹಜಾರದ ಉಪರಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿರ್ದ ಪಚ್ಚೆಯ
 ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೋಳ್ ಕುಳಿತು, ನಳಕೂಬರನ ಕರದಲ್ಲಿರ್ ದೂರದರ್ಶಕ
 ವೆಂಬಕನ್ನಡಿಯಂ ಪಿಡಿದು, ಆಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಐವತ್ತು ಕೋ
 ಟಿ ಯೋಜನ ಅಗಲವಾದ ಭೂಮಂಡಲವಂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನೋಡಿ ಆ
 ಕೃಷ್ಣಪಡುತ್ತಾ, ಅಯ್ಯಾ ಸುಮತಿಯೇ! ಇಂಥಾಕನ್ನಡಿಯಂ ಈವರಿವಿಗೆ
 ಎಲ್ಲಿಯೂಕಾಣೆ, ಇದು ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಕೊಡು
 ತ್ತಾ, ಛಾಯಾಗುವ್ತನಂ ಕರೆದು, ಅಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಜೆಗಲಿನೋಳ್ ಕುಳಿತು
 ಈ ಕನ್ನಡಿಯೋಳ್ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ
 ಇಚ್ಛೆ ಉದಯಿಸಿದೆ ಎನಲಾಗ, ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನೊಡೆಯ ! ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂ
 ದು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಭರಲಾ ರಾಯನು ಯೆಕ್ಷನ ಜೆಗಲಿನೋಳ್ ಕುಳಿತು,
 ಅಯ್ಯಾ ನಳಕೂಬರನೆ ! ಬಾಯೆಂದು ಕರವೆಂಪಿಡಿದು, ಎದುರಾಗಿ ಜೆಗ
 ಲಿನೋಳ್ ಕುಳೈರಿಸಿ, ಪ್ರೇಮಪುರಸ್ಸರನಾದ ಮಾತುಗಳೆಂ ನಾಡುತ್ತಿ
 ರುವ ಕಾಲದೋಳ್, ಆ ಯಕ್ಷನು ಘಾಳಿವಟವಂತೆ ಗಗನಕ್ಕೆಹಾರಿ ಮಂ
 ಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡಲಾಗ, ರಾಯನಿಗೆ ನಳಕೂಬರನು
 ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ ! ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕನ್ನಡಿಯಂ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ
 ಒಪ್ಪಿಸಲು, ಆ ರಾಯನು ಮಾನಸೋತ್ತರ ಪರ್ವತದ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ
 ಅತಿವೇಗದಿಂತಿರಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ರಥಚಕ್ರವೆಂನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ,
 ಅರುಣನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಪಿಡಿವಿರುವ ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ
 ವಾದ ಅಶ್ವಗಳ ಹಾರಾಟದಿಂದಲ್ಲಾಡುವ ರಥದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡಮಂಡಲಾಕಾ
 ರವಾಗಿರ್ದ ತೇಜೋಮಂಡಲವಂ ನೀಕ್ಷಿಸಿ, ಸೌರಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ತೋ
 ತ್ರವೆಂಮಾಡುತ್ತ, ಎಲೈ ನಳಕೂಬರನೆ ! ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿ
 ಸಲ್ಪಡುವ ನಾರಾಯಣನೇ ಈ ಸೂರ್ಯನು, ಈತನೆ ನಮ್ಮಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲ
 ಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾದನೆಂದುವೇಳೆ, ನಮಿಸುತ್ತಾ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ
 ಸುತ್ತಿ ಸುನರ್ಸ ಕಂಕಣದಂತಿರುವ ಚಕ್ರವಾಳಪರ್ವತವಂ ಚನ್ನಾಗಿ

ಕಾಣುತ್ತಾ, ಸವ್ವ ಸಮುದ್ರಗಳಂ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೀಪಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಾ, ದ್ವೀಪಗಳನ್ನಳತೆಸುಂನಾಡಿ ನುಸ್ಯದಲ್ಲೆ ಸೆಟ್ಟೆ ಮಾನ ದಂಡಂ ತಿರ್ಪು ಸುಮಾರುನು ನಸಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಾ ಭರತಖಂಡವು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಯ್ಯಾ ನಳಕೂಬರನೆ! ಭರತರಾಯ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಬಾಳಿದ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಐದತ್ತಾರು ದೇಶಂಗಳಂ ನಾಳುವ ಆರಸುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮರಮನೆಗೆ ಕಪ್ಪಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಾದಿರುವರು ಆದೇಶಂಗಳು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿದಂತೆ ಕನ್ನಡಿಯೋಳು ಕಾಣುತ್ತಲಿವೆ ನೋಡುವನಾಗೆಂದು ನಗುತ್ತ, ಇದು ಸೇಪಾಳ, ಅದು ಭೋಪಾಳ, ಅದು ವರಾಟ; ಇದು ಮರಾಟ, ಮಗಧ, ಮಾಳವ, ಚೋಳ, ದೇಶಂಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಕೇರಳ ಸುನಿವವಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದೆ ಕಶಿಕಾಲಕಲ್ಪನೃಕ್ಷದಂತಿರ್ದು ಕರ್ನಾಟದೇಶವು, ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನಶಿಖರಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂದ ರಾಜಿಸುವದೇ ನಮ್ಮರತ್ನ ಪುರ ರಾಜಧಾನಿ ಎಂದು ಕುಬ್ಜಗಳಂತುಂಬಿ, ಕಳಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವ ಸೇನಾಕಟಕಂ ಕಂಡು, ಕೈಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗಜಯಂತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇವರೀವರೂ ವಿನಾಸವೆಂದು ದಿಳಿದು ಅಂಬಿಕಾ ಭವನನಂ ಸ್ತೋಕ್ಕು ಹಜಾರದೋಳು ಆ ಮಹಾರಾಯನು ಕಾಣದೆ ಕಳವಳವೆಂದುಡುತ್ತಾ, ಜಯಂತನು ಗುರುವುಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಆಚಾರ್ಯನೇ ! ಅಖಿಲವಾದ ಲೋಕಗಳಂ ನಾಳುವ ಆ ಖಂಡಲನು ಆಮರಾವತಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಸಪುತ್ರನಾದ ನನ್ನ ಆನೆ ಲೋಕಿಸದೆ ದೂರವ್ಯಸನವ ಸವೆದಿಂವನು ನುಷ್ಟ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ, ಮಾನ ರಂತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಮರತುಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ವಿಹಾರಗಳಂ ಮಾಡುವ ಪರಿ ನೋಡಿದಡೆ ಎನ್ನಬುದ್ದಿಗೆ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನು ಅನುರಾವತೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವಬಗೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಎಲೈ ಆಚಾರ್ಯನೇ ! ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಣೆ ನಾನೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯು ಸಿಲ್ಲಲಾರೆ, ಈತನ ಸಂಗಡಲಿ ನಾನು ಪೊರಟು ಹೋಗುವೆನು, ಇಷ್ಟಾದಿವೆಸವು ನಾನು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಂಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ದ್ವೀಪಗಳಂ, ಬದರೀಕೇತಾರ ಮೊದಲಾದ ಶಿವನಿಷ್ಟು ಹ್ವೇತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ಅಸ್ಮಾದಶ ಪೀಠಂಗಳಲ್ಲಿಯು ಸುಚಾರವೆಂದಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿ

ಯೂ ಕಾಣದೆ ಜೀಸರಗೊಂಡುಬಂದು, ಈ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯಾದ ಬೃಂ
 ದಾರಕಾಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಶರೀರವನು ಬೀಳಲು ಕಂಡೇಇದ್ದೀರಿ, ಈಯೋ
 ಗಿನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ಇತನಬಿಟ್ಟು ನಾ ಸಿಲ್ಲ
 ಲಾರೆ, ಇನ್ನು ನಾನೆಷ್ಟು ಕಾಲ ತಾಯಾದನೇದೇವಿಯಂಕಾಣದೆ ಇರಬೇ
 ಕು, ನಾನರಿಯು, ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಯಾದ ಶೇಷದೇವಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ
 ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲಿದೆ, ನಾನುಯಾವರೀತಿ ಪ್ರಾಣಗಳಂ
 ಧರಿಸಿರಲಿ, ಅಕಟಕಟಾ ನಾನೆಂತುವಾಪಿಸ್ತನೋ ? ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾ
 ದವುರುವುದಿಗೆ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಂದ ಭೇದವೆಂಪುಟ್ಟಿಸಿ ಇದ್ದೆನೋ ? ಆ ಪಾ
 ಪವೇ ಈಗ ನಾ ಸಮಾಧಿಸರ್ವಕಾಯಿತ್ವದ ಮತ್ಸ್ಯಂಧು ಕಾರಣವಿಲ್ಲಾ,
 ಎಲೈದೇವನುಂತ್ರಿಯೆ ! ಈಗ ಮಹಾಪುರುಷನಾದ ರಾಯನು ಈಗಲೇಎಲ್ಲಿ
 ಪೋದನೋ ? ಆದ್ದಲ್ಲದೆ ಮತ್ಸ್ಯಂಧುರೂಪವಂತಾಳು ಬರುವನೋ ? ಏನೋ
 ಎಂದು ಎನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾಸವಾಗಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಈವರಿ
 ಇರಲು, ಆ ಮಹಾಸುಭಾವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ನಾನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ
 ಪ್ರಾಣಗಳಂಧರಿಸಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಂಬಸಗಳಂತುಂಬಿ ಪ್ರಲಾಪನಂವಾ
 ಡುವೆ ಜಯಂತನುಂಟೋಡಿ, ಅಯ್ಯಾ ಮಜೇಂದ್ರಕುಮಾರನೆ ! ದೇವರಹ
 ಸ್ಯಂಗಳು ತಿಳಿದು, ಬಾಲಕನಂತೆ ಪ್ರಲಾಪನಂವಾಡುವುದು ಬಿಡತನ್ನಿ,
 ನೀನು ಅಭಿಜ್ಞಾನಾದಕಾರಣ, ಅಧಿಕವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಬೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತ
 ನಲ್ಲಾ. ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಾದ ರಾಯನಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳ
 ನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ, ರಂಭಾವಿವೇಶ್ಯಾಸ್ತು ಗ್ರೀವರ ಮೋಳವಂಕಟ್ಟಿಸಿ. ಮನಸ್ಸಂ
 ತೋಷನಂವಾಡಿ, ಧರ್ಮಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಂಗಳಿಂದ ನಾನಾಬುವಚಾರಂಗಳಂ
 ವಾಡುತ್ತಾ, ಆತನಮನಸ್ಸುಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವೆಕಲ್ಲದೆ ಮೂ
 ಖತನನುಂವಾಡೋದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲಾ ಎಂದುಬೇಳಿ, ಸುರಾಚಾರ್ಯನು
 ತನ್ನಮನಗೆಪೋಗುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ಸುಗಂಧಮಂಜಾರಾಯನು ಅರಮನೆ
 ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲು ; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಳಕೊಬರನು, ರಾಯ
 ನಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಗನಂಕೊಟ್ಟು ಮಣಿನಂತನಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆಯಂವಾಡಲಾಗ
 ಯಕ್ಷನು ಪವಳದಕಾವಿಗೆಗಳಂ ಪಾದಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟಿ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ
 ಮುಂದಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಅಂಬಿಕಾಭವನವೆಂಬ ದ

ಪಾರಕ್ಕಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ರತ್ನ ಪರ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು; ಅಗ ಸುಮತಿಯು
ನನಲು ಪಿಂಛದಿಂಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಬೀಣಿಗೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಘಾಳಿ
ಯೆಂ ಬೀಸುತ್ತಾ, ಅಯ್ಯಾಗುವವನು ಪಾದಂಗಳಂ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜಯಂತನು ನಲಕೂಬರನನ್ನು ಹಸ್ತಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚಿಗೆ
ಕರದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಯ್ಯಾಮಿತ್ರನೆ! ಈದಿನಸುರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ರಾ
ಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗಾಯಾಸ ಮ
ಟ್ಟಾಗೋದಿಲ್ಲ, ನೀನು ಹೋಗಿ ನವರಂಗ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯನ್ನಲಂಕರಿ
ಸುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ಪಾಕ ಶಾಲೆಗೆ ಗೊತ್ತುಗಾರನಾದ ಮಣಿಮಂತನಂಕು
ರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಯಕ್ಷನೆ! ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಭಕ್ಷಣ ಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಮಧು
ರಾನ್ನವಂ, ನಾನಾ ವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂ, ಇದಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ಮೂಲಿಕಾ ರಸಂ
ಗಳಂ ತೆಗದು ಪಾರಿಪಾತ ವುಸ್ಪಾಸವವಂ ಬೆರಸಿದಅಮೃತವಂ ಮಜೇಂ
ದ್ರನಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡ ಕುಜಾಯಿಕಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ, ನಿಂಬ
ದಾಡಿಂಬ ಮೊದಲಾದ ಫಲಾಸನಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಳಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಪಚ್ಚೆಯ
ಕುಪ್ಪಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಡಗಿಸಿ, ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿಯ ರಸದಲ್ಲಿ
ದೇವಕುಸುಮಾಸವವಂ ಕೂಡಿಸಿದ ಕುರವಿಂದ ಕುಜಾಯಿಗಳ ಸಜ್ಜು
ಮಾಡಿ, ದೀಪ್ತಾಬದ್ಧರಾದ ನಮ್ಮ ಸುರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವವು ಉ
ಪೇಕ್ಷೆಯಂಮಾಡದೆ ಆಪೇಕ್ಷಾಪೂರ್ತಿ ಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಯೆಂದು
ನೇಮಿಸಿ, ಜಯಂತನು ಅಂಬಿಕಾಭವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು; ಅಗ ಸಳಕೂಬರು
ನವರಂಗ ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಜೊನ್ನಿಗೆ ಸುರಾ
ಯಿ ಕಂಭಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿ ಅಂದವಾಗಿರುವ ಮಂದಾರದ ಹುವ್ವಿನ
ಬೋದಿಗೆಗಳೋಳ್ ಜೊಲಾಡುವ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಗೊಂಡೆಗಳಂ ಬೆರೆದಿ
ರುವ ನೊಂಪಾದ ಸಂಪಿಗೆ ಹುವ್ವಿನ ಗೊಂಡೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಚ್ಚೆಯ
ನೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಂಚಬಣ್ಣದ ಗಿಣಿಗಳನಾಲಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊಲ್ಲಿ
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಗಳಮೇಲ್ಮುಸುಗಂ ಪೊದ್ದಿರುವ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ತಂಪಾಗಿರು
ವ ತಳಿರುಗಳೆ ಹಾಸಿಗೆಗಳಂಮಾಡಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲ್ಮಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲದಳಗ
ಳಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ತಲೆದಿಂಬುಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಹದವಾದ ಪಚ್ಚೆ ಕರ್ಪೂರದ
ಹಂತಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬ್ರಾಣಿಕೆಡ್ಡಿಗಳಂ ಹತ್ತಿಸಿ, ವುಸ್ಕರಾಗದ ಪುತ್ಥ

೪ಗಳ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಪೂರದ ದೀಪಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ,
 ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಲಾಧರನು ಕಂಡು, ಎತ್ತಿ ವಿಮೂಢನು ! ಈ ದಿನಸಿ
 ರಾತ್ರಿಯೋಳು ರಂಭೆಯುಂ ನವರಂಗ ನಾಟಕಕಾಲಿಗೆ ಕರಮಕ್ಕೊಂಡು
 ಬಾಯಂದು ವೇಳೆ, ನಳಕೂಬರನು ನಾಟಕಕಾಲೆಯಿಂದ ಪೊರೆಮುಟ್ಟು,
 ಅಂಬಿಕಾ ಭವನವೆಂಬ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಜಯಂತನು ನಳಕೂ
 ಬರನಂ ಕರೆದು ಆಯಾ ಮಿತ್ರನೆ ! ನಾನು ವೇಳ್ದಿರೀತಿಗೆ ಹುನ್ನಿನ ಚ
 ವ್ವರನಂ ಅಚ್ಚು ಗುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಬಂದೆಯಾ ಎಂದುಕೇಳುತ್ತಾ, ಆಯಾ
 ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದುಮಾತಂ ವೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮರತೆ, ರಂಭೆಗೆ ರತ್ನಾಲಂಕಾ
 ರಂಗಳನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಕಳಾಧರನಿಗೆ ಕಟ್ಟುನಾಡಬೇ
 ಕಾಗಿತ್ತು, ಈರಂಭೆಯು ರತಿಕ್ರೀಡೆಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿರುವಳು ಎಂದು
 ಎನ್ನತಂದೆಯಾದ ಮಜೇಂದ್ರನು ಈವರಿ ಮಾತುಗಳಂನಾಡುವನು, ಆದು
 ಕಾರಣ ಆತನಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕೆನ್ನಲಾಗ,
 ನಳಕೂಬರನು ನಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಆಯಾ ಮಿತ್ರನೆ ! ಈರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದವಗೆ
 ಹ್ಯಾಗೆ, ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಯೋಗಿಸಿಯು ವೇಳಿದಳೋ ಯೇನೆಂದುಕೇಳಲು
 ಹೌದುಕಾಣಯ್ಯಾ ಮಿತ್ರನೆ ! ಅದು ವೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು
 ವೇಳುತ್ತಾ, ಅಂಬಿಕಾಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಮಹಾಪುರುಷನಸಮೀ
 ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಂತಿರ್ದ ಸುಮತಿಯುಂನೋಡಿ ಸುಜ್ಞೆಯೆನಾಡಲಾ
 ಸುಮತಿಯು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲಾಗ, ಮಂತ್ರಿಯುಂಕುರಿತು ಆಯಾ
 ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವ ಸಮಯ ಇನ್ನೂ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಚ್ಚರ
 ವಾಗಲಿಲ್ಲವೆನುನಾಡಬೇಕೆಂದುಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕ್ರಿಡಾಮಂದಿರದೋಳು
 ಮಣಿ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತೆ ಲಿರುವ ಕ್ರಿಡಾ ಶುಕದ ಸಮೀಪನಂ
 ನೈದಿ, ಆಯಾ ಶುಕನೆ ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ
 ಎಚ್ಚರನೆನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಜಯಂತನಮಾತಂಕೇಳಿ, ಆ
 ಕ್ರಿಡಾಶುಕವು ಅಂಬಿಕಾಭವನವಂಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗಿಣಿಗ
 ಳಂನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ಮಾತುಗಳಂನಾಡುತ್ತಾ, ಒಂದುಪಂಜರದಲ್ಲಿ
 ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಹೊರಳುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಶುಕವಂನೋಡಿ ಪಂಜರವಂ
 ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಚುಂಬನವಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲೆ ಹೆಣ್ಣುಗಿಣಿಯೆ! ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಡಾ

ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮುಂದಮಾಡುತ್ತನಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಸೌಗಂಧಿಕೆಯನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಯಾವವರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಹರಿಸಿದನೋ ? ಅವರಿ ನಿನ್ನನ್ನವಹರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕ್ರೀಡಾಭವನಕ್ಕೆ ಪೋಗುವೆನೆಂದು ವಿನೋದಮಾತುಗಳಂ ನಾಡುತ್ತಾ, ಮೆಟ್ಟಾಡುವ ಶುಕದಂಪತಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಆ ಮಾತುಗಳಂ ಚನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸಿ, ಸುಮತಿಯು ತನ್ನಮನದೋಳ್ ಈಶುಕವು ಅನುರಾ ವೇಶಿವಟ್ಟಣದಿಂದಬಂದ ಶುಕವು, ತನ್ನವತ್ತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಶುಕನಂ ಕು ರಿತು ಇಂದ್ರನು ಸೌಗಂಧಿಕಾಹರಣವಂ ಮಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ದೃಷ್ಟಾಂ ತ ಪೂರ್ವಕನಾಗಿ ವೇಳತು, ಇದರಿಂದ ಇಂದ್ರನು ಅಮರಾವತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾವಹಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದನು, ಈಮಾತು ಸುತಿಯಲ್ಲಾ, ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೇಸರಿ, ಆ ದೇವಿಯುಕಾಂದರ್ಯವು ದೇವ ತಾಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂಬರಲಾರದು, ಅಮಕಾರಣ ಇಂದ್ರನು ಅಮಹಾರವಂಮಾ ಡಿರುವನೂ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಿಂಗಿಸುತ್ತಾ, ಈಮಾತು ರಾಯನಿಗೆಹೇಳ ದ್ದೇ ಉಂಟಾದರೆ ಪಾಣವಿಯೋಗವಂ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ, ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ, ನಿಂತಿಹ ವೊಂದುಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ರಾಯನುಕಳವಳಿ ಬಿಚ್ಚುಬಿದ್ದು ಝಗ್ಗನೆ ಪರ್ಯಂಕವಾದೆದ್ದು ಎಲಾ ಸುಮತಿಯೆ ! ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಕೆಗಳಂ ಕೂ ಎಂದು ತಬ್ಬಿಬುಟ್ಟ ಮಾ ತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ, ಹತ್ತಾರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ಸುರಂಬಿಡು ತ್ತ ದಿಕ್ಕುಧಿಕ್ಕುಗಳನ್ನಿಡ್ತಿಸುತ್ತಾ, ಹಿಂದಕ್ಕೆಬಂದು ಪರ್ಯಂಕದೋ ಳ್ ಈಳತು, ಶಿಖಾಬಂಧನವಂಮಾಡಿ, ಚಿಂತಾಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಮುಳು ಗಿ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಟಿಯು ಸವರುತ್ತಾ, ಹೆಜ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಭೋಮಿಯಂ ಕೆರೆಯುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನದಿಂದ ಕುಳಿತಿಹ ರಾಯನ ಮುಖ ಕಮಲವಂನೋಡಿ, ಸುಮತಿಯು ಮನದೋಳ್ ಈ ಶುಕಗಳ ಮಾತುಗ ಳಂಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಎದ್ದನೋ ? ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರನುಸೌಗಂಧಿಕಾವಹಾ ರವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನನೂವರು ಕಂಡನೋ ? ಈ ಎರಡರೋಳ್ ಒಂದೇನೋ ಆಗಿರೋದು ನಿಶ್ಚಯ, ಈಗಿಣಿಗಳು ಕೂಗಿದಮಾತುಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಡೆ ಪ್ರಮಾದ ಬರೋದೆಂದು ಯೋಚನೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ ಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರ್ಯಂಕವಾದೆದ್ದು ಪವಳದ ಹಾವಿಗೆಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ

ಕೊಂಡು ಹಸ್ತರಾಸನಂ ಕೊಂಡು ಸುಮತಿಯಂ ನೋಡದೆ ಹಜಾರದಂ
 ಸೊರಮುಟ್ಟು ಬಬ್ಬನೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಜಯಂತ ಸಳಕೂಬರರೀರ್ವ
 ರು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸಂಗಡಲೆ ಸೋಗುತ್ತಿರಲು, ರಾಮನು ಸುಮತಿ
 ಯುಂಕರೆದು ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ ! ದೇವೇಂದ್ರನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು
 ಪಹಾರ ನೋಡಿದಂತೆ ವಿಹಾರಮಾಡ ಸ್ವಪ್ನನಂ ಕಂಡೆ, ಆ ಸ್ವಪ್ನ ಫಲವು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುವದೋ ತಿಳಿಯ ಕೂಡದಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನುತೋ
 ರತಲಿಹೆ ಎಂದಾಪ್ಪಣ್ಣವಿಸಲು, ಆಗಮಂತ್ರಿಯು ಪಾಸುಪಟ್ಟಿಯಿದ್ದಕ್ಕೆ
 ಸರಿಯಾಗಿ ತಾಕಗಣ್ಣು ಮಾಡುತ್ತಿಂದು ತಿಳಿದು, ಗಿಣಿಗಳ ನೂತುಗಳಂ ಮು
 ರವರಾಜಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ! ರಾಗವು ಕೂಡಸಪ್ನಕ್ಕೆ ಫಲವು
 ಬಾಹ್ಯವಲ್ಲ ಪೇಳಲೇ ಇಲ್ಲಾ, ಈ ಅರ್ಥ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಪಿದ್ದವಾಗಿ ಇದೆಯಂ
 ದು ನಿಜಾಪ್ಪಣ್ಣವನುಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ರಾಮನು ಜಯಂತನಂನೋಡಿ,
 ಆಯ್ಯಾ ನುಮೇಂದ್ರನಾತ್ರನೆ ! ಅನುರಾವತೀ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೋಗು ನೆನಾ
 ಚಾರಂಗಳು ಬರುಪದಂಬೂ ಏನಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗಮಂತನು ಎಲೈ
 ಮಹಾನು ಭಾನರೆ ! ಪ್ರತಿ ಹೋದಲ್ಲಿಯು ಸಹಸ್ರನೇಮಾಸಂಗಳು ಎನಗೆ
 ತಿಳಿಯುವದು. ಆಗ ಎರಡು ಘಳಿಗೆ ಸೋಪದಲ್ಲಿ ಸತ-ವರಾನ ಬಂತೆಂದು
 ನಿಜಾಪ್ಪಣ್ಣವನುಂ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶುಕ್ಲಾಸದೀತಿ-ರದಕ್ಷಿಣ ಸಹಸ್ರ ಸ್ತಂಭ
 ಮುಂಸಹಕ್ಕೆಚಿಟ್ಟು, ಜಯಂತನಳಕೂಬರ ರಿಂದೂಡೆಗೂಡಿ, ಸದಿಯೋಳ್
 ಜಳಕನುಂಕೂಡಿ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳು ಧರಿಸಿ, ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಂಮಾಡಿ,
 ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಮಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಮಂತ್ರಿಯಾದ
 ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂಕಂಡು, ಜಯಂತನು ಸಳಕೂಬರನು ಸಾಪ್ತಾಂಗ
 ಪ್ರಣಾಮಮಾಡನೋಡಿ, ರತ್ನವೀತನಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ, ನೂತುಗನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪಿನಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರಿಗೆ ವಂದನೆಯಂ
 ನೋಡಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಸವಿತಾಪಕ್ಕೆಬಂದು, ರಾಮನು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧ
 ನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ ! ನಾನು ಜಪನಂಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು, ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನವಂ
 ಮಾಡದೆ ಕುಳಿತಿದ್ ಅಪರಾಧವಂ ಹೊರಿಸಲೇಕೆಂದು ಪಾಪಾಸೆಯಂ
 ಮಾಡುತ್ತಾ ವಂದನೆಯಂಮಾಡಿ, ರತ್ನವೀತದೋಳ್ ಕುಳಿತು, ಕಿರುಟಕುಂ
 ಡಲಗಳಂಧರಿಸಿ, ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಜಯಂತ

ಸಳಕೂಬರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿನಾಸನನ್ನೇರಿ ಕರದೀ
 ಪಿಕಾ ಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ
 ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂಬಿಕಾಭವನದ ಬಾಗಿಲೋಳ್ ವಿನಾಸನನ್ನಿ
 ಳಿದು, ಜಯಂತನ ಕರವಂಪಿಡಿದು ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
 ಸಳಕೂಬರನು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ! ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಶಿ ಆರೋ
 ಗಣೆಯನ್ನಾಡಿ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಿಡಲುಂ ಗೈಯ್ಯಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ
 ಯುಂ ಮಾಡಲಾಗ, ರಾಯನು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯೇ ! ತಾವು ಊಟಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊ
 ಡುತ್ತಾ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಹಸ್ತವಂ ಪಿಡಿದು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ
 ಲು, ಮುಣಿಮಂತನು ರತ್ನದಕಲಶಂಗಳಿಂದ ಸುಗಂಧಯುತವಾದ ಗಂ
 ಗೋದಕಗಳಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾದಂಗಳ ತೊಳೆದು, ಬಿಳುಪಾದ ಕರ
 ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪಾದವೆಂಬರಿಸಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಜಯಂತ, ಸಳ
 ಕೂಬರರಿಗೆ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಸುಮತಿ ಭಾಯಾಗುಪ್ತ ರೀದ್ವ
 ರಿಗು ಉದಕವಂ ಕೊಟ್ಟುಬಳಕ ಜಯಂತನು ರಾಯನ ಕರವಂಪಿಡಿದು,
 ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರ್ಡ ಮುಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ರಾಯನ ಎದುರಾಗಿ ಬೃಹ
 ಸ್ಪತಿಯುಂ ರತ್ನಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ರಾಯನ ಉಭಯಪಾ
 ರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸಳಕೂಬರ ಜಯಂತರು ಕುಳಿತು, ಆಯ್ಯಾ ಸುಮತಿಯೆ !
 ಭಾಯಾಗುಪ್ತನೆ ! ಊಟಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕರೆದು ಉಚಿತ
 ಮಾಡ ಪೀಠಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟಮಾಡಿ, ಮೆತ್ತು ಕೆಲವು ದೇನ
 ತಾ ನಮೂಹಂಗಳಗೂ ಎಕ್ಷರಿಗೂ ಸಹ ಎಡೆಗಳಂ ಮಾಡುವಂತೆ ನೇಮಿ
 ಸಿ, ಮುಣಿಮಂತನ ಮೊಗವಂ ನೋಡಲು, ಆಗ ಮುಣಿಮಂತನು ಬಗೆಬಗೆ
 ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದಿನೈವಾದ ಮಧುರಾನ್ನಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾವಿಧವಾದ
 ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿರುವ ಹತ್ತಾರು ರನ್ನದ ತಟ್ಟೆಗಳಂ
 ತಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಾಸನ ಫಲಾಸನ
 ಮೊದಲಾದ ಆಸೆವಂಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕುಜಾಯಿಗಳಂ
 ವಜ್ರ ಮೈಥೂರ್ಯ ಗೋಮೇಧಿಕ ಪುಷ್ಪರಾಗಂ ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬ
 ಟ್ಬೆಲುಗಳನ್ನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪವಳದಪೀಠದೋಳ್ ನುಡ

ಗಿ, ಲಾಮೆಂಚ ಮುಡಿನಾಳ ಪುಕ್ಕೆಯ ತೆನೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪನ್ನೀರು
 ನಿಂದಚಿಮಿಕ್ಕಿಸಿದ ಬೀಸಣಿಗೆಯಂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು, ಕಮಲದಾನುಸಂಬ
 ಪರಿಚಾರಕನು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ಸುಗಂಧಮಾಹಾರಾಯನು ಆಗ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
 ಯಂ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಗಳರಾ! ಪರಿಷೇಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪರಿಗ್ರ
 ಹಿಸ ಬಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಾ ಜಯಂತ ನಳಕೂಬರನಂ ಅವಲೋಕಿ
 ಸಲಾಗ ಜಯಂತನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಭೀಷೇಕನಂ
 ಇತ್ತು ರಾಯನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರಮಾಡಿ ಜಯಂತನು ಉಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿ
 ತಿರಲು, ಆಗ ನಳಕೂಬರನು ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರಸೇ! ದಿವ್ಯಾಸ್ತಮಿಗಳಿಂದ
 ಮಾಡಿದ ಅಮೃತಾ ಸವನಿದು, ಆ ಸ್ವಾದನೆಯಂ ಮಾಡಿದಡೆ ಅನಂದವಾಗು
 ವದು ಅನುಗ್ರಹಿಸ ದೇಕೆಂದು ವೇಳಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಅಮೃತಾಸವ
 ನಂ ಪಾನವೆಂದಾಡಿ, ಪುಕ್ಕೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳೊಳಗೆ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಾಸ
 ವನಂ ತುಂಬಿ ಜಯಂತ ನಳಕೂಬರನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ, ಎಲೈ ಗುರುಪೆ!
 ದೀಕ್ಷಾಬದ್ಧರಾದ ನಿಮಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವವು ಉಚಿತವೆಂದು ನುಡಿದು ಚೋದ್ಯ
 ನಂ ನೊರೆಯುತ್ತಾ ಮಧುರಮಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ದಿವ್ಯಾ
 ನ್ನನಂ ಭುಂಜಿಸಿ ದಾಹಶಾಂತಿ ಕರಮಾದ ದಾಳಂಬ ಫಲಾಸವನಂ ಪಾನ
 ನಂ ಮಾಡಿ ತೇಗುತ್ತಾ, ರಾಯನು ಜಯಂತನಂ ಕುರಿತು, ಆಯ್ಯಾ ಮ
 ಹೇಂದ್ರ ಪುತ್ರನೆ ! ದೇವತಾ ಯೋಗ್ಯಮಾದ ದಿವ್ಯಾನ್ನವು ಎನ್ನ ಸೂರ್ಯ
 ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಉಪಹಾರಿಸುತ್ತಿಗಳು ನಾಡುತ್ತಾ ಕರಗ
 ಳಂ ತೊಳೆದು ಕಾಮೋತ್ಸರಿಯು ಪಾದಾರ ವಿಂದನಂ ನನಯುತ್ತಾ ನಳಕೂ
 ಬರನ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಬಡಿದು ಬರುತ ಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯನಂ ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಕಾಲದೊಳಗೆ ಕಿವಿಗೆ ಸವಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಅಮೃತದಸೋನೆಯೋ? ಪಡ್ಲಾ
 ದಿಸ್ವರಂಗಳೆ ಸರಸವಾಗಿ ಪಾಡುವವೋ? ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಕೋಲಾಹಲಧ್ವ
 ನಿಯೋ? ಗಂಧರ್ವಕಾಂತಿಯರುಗಾನನಂ ಮಾಡುವವೋ, ಮದಿಪರಿ ಸಂ
 ದೇಹನಂಗೊಳಿಸುವ ಮಧುರಮಾದ ಗಾನವು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕರವಾಗ
 ಲಾಗಿ ರಾಯನು ಅಲ್ಲಿಸಂತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕಿವಿಗಳ
 ಜೋಲಿ ಗಗನವೆ ಗಾನಸ್ವರೂಪವಾಯಿತೋ? ಅಲ್ಲದೆ ಅನಂದವೆ ನಾಡಾ
 ಕಾರವನಾಯಿತೋ ಏನೊಂದು ಸಂದೇಹಗೊಳುತ್ತ, ತಿಳಿಯಲಕಕ್ಕವಾಗಿ

ಮನವು ಗಾನವಲ್ಲೆಯೇ ಲೀನವಾಗಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಅಯ್ಯಾನಳಕೂ
ಬರನೆ ! ಈ ಗಾನವನೊಡುವವರು ಯಾವನೋಕೆದವರೋ? ಎಲ್ಲಿರುವರೋ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲನೆಪೋಗಿ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರವನೊಡುತ ಚನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಬೇ
ಕಲ್ಲಾ, ಎಂದು ಅವುಣಯಂಕೊಡಲು, ಆಗ ಸಳಕೂಬರನು ಸ್ವಾಮಿ ! ದ
ಯನೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಳಬಾಗಿಲಿಂದ ಪೊರಟು ಸವರಂಗನಾಟಕಶಾಲೆ
ಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೋಗಲು, ಆ ಹೊದದಲ್ಲಿಯೆ ಝಗ್ಗನೆ ಗದ್ದಿಗೆಯಿಂದಿದ್ದ
ಬಿಸಸಾದ ಪೇರ್ವೊಲೆಗಳೆಭಾರವಿಂ ಬಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿರುವನಡುವು ನಡುಗು
ತ್ತಿರಲು, ಚಂದ್ರಿಗಾವಿ ಶೀಲೆಯನರಿಗೆಗಳಸಾಲುಗಳಂ ಪಾದವಿಂತೆಳ್ಳುತ್ತಾ
ಕಾಲವಿಗಗಳು ಫುಲ್ಲಫುಲ್ಲೆಂದು ಪೊರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಮುಗಳುನಗೆಯಿಂ
ದಮೊಗವನ್ನಲಂಕರಿಸುತ್ತಾ ಮದನನಸಮ್ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯ ರೂಪುಗೊಂ
ಡುಬಂದಂತೆ ಅಂದಗಾತಿಯಾದ ಮಂದಯಾನೆಯರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು
ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಕ್ಕಿನೋಲುವ ನೋಗಸಿನಿಂದಕ್ಕು ಬಂದು ರಾಯನ
ಪಾದಂಗಳಂ ತನ್ನ ಪಣೆಯಿಂದೊತ್ತಿ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಜಿನಂತೆ ಧಳಕ್ಕನೆಎದ್ದು ಎ
ದುಗಾಗಿ ನಿಂತಿರ್ಪ ನೋಗಸುಗಾತಿಯಂನೋಡಿ ದುನನೋತು ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗಿ
ವೈಯುಬ್ಬಿ ಜುಮ್ಮನೆ ರೋಮಾಂಕುರಂಗಳುದಯಿತಿ ಮನೊಜಪಾರವ
ಶೈವಸ್ತ್ರವಿರುವ ಮಹಾರಾಯನ ಮನೋಭಾವವನ್ನರಿತು, ಸಳಕೂಬರ
ನು ತುಪಾಗಿರುವ ತಳರುಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ತಳರುದಿಂಬುಗಳಮೇ
ಲೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳ ಬಂದು ರಂಭೆಯ ಕಿವಿಯೋಳ್ ರಾ
ಯನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ರಮಿಸು ಎಂದು ಪೇಳಿ, ನಾಟಕಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿ
ಲೋಳ್ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾದಿರುವಂತೆ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ
ಸಳಕೂಬರನು ತನ್ನ ಹಜಾರನಂ ಕುರಿತು ಪೋಗಲು,

ಇತ್ತಲಾ ರಂಭೆಯು ರಾಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವಂತೆ ರಾಗಾಧಿ
ದೇವತೆಯಾದ ರಾಜಮಾತಂಗಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ರನ್ನದ ವೀಣೆಯಂ ಶ್ರುತಿ
ಮಾಡಿ ಕಾಲವರಿತು ಕಾಂಭೋಜರಾಗವಂ ಮೇಳವಿಸಿ, ಪಡ್ಡ ಮಧ್ಯಮ
ಪಂಚಮ ಋಷಭ ಗಾಂಧಾರ ಸ್ವರಗಳ ವರ್ಜ್ಯ ವರ್ಜ್ಯಗಳ ತಿಳಿದು
ಘನ ನಯ ದೇಶಿಯ್ಯ ರಾಗಗಳಂ ಮೇಳವಿಸಿ, ತಾನ ಗಾನಮೂರ್ಛ
ನಗಳಿಂದ ವೀಣೆಯಂ ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ನೋಗಸುವಿಾರಿ ನೊಂವೇರಿ ಸಂಚಾ

ಗಿ ಪಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಗಾಂತರವೆತ್ತೆಯೇ ರಂಭೆ ಮಾಡಳೋ? ಎಂಬಂತೆ ರಾಗಾಲಾಪನೆಯು ಮಾಡಲಾಗ, ರಾಯನು ಹಾಡುವಾಗ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಸನಿಪವನ್ನೈದಿ ತಾನಗಾಸದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುವ ಈ ಕಳಾನತಿಯನ್ನು ಕಂದರ್ಪಕೇಳಿಯೋಳ್ ಕಲೆಯದೆ ಕಾಮನಕಾಟವಂತೆ ಡೆಯಲಾರೆನೆಂದು ಕರವಂಪಿಡಿಸುಲು, ಆ ಕಾಮಿಸ್ಸೆಯು ಮಿಣವುಂಟಿಕ್ಕೇ ಇಟ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ರಂಭೆಯಿಡಿದವಂ ಸಮುತ್ತಾ ಜಡೆಯಂಪಿಡಿದು ಕನ್ನಡಿಗಳಂತೆ ದಳಧಳಿಸುವ ಕೆನ್ನೆಗಳಂಚುಂಬಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳಂಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕಂಠವಲ್ಲಿಕ ರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಳಾಸ್ಥಾನಗಳಂ ಉಹಿಸುತ್ತಾ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಎದೆಗೆ ಎದೆಯಂಕೊಟ್ಟು ಕುಚಗವನ್ನೊತ್ತುತ್ತಾ ಅಂಕದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿತೆ ಮೆಳಗಿರುವ ಮೊಲೆಯತೊಟ್ಟು ಗಳಂ ಹಸ್ತದಿಂದಳವಡಿಸಿ, ಹಾಯಿಗೊಂಡು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಆಲಿಂಗನವನಾಡುತ್ತಾ ಚುಂಬನ ಸಖಕ್ಷತಗಳಿಂದೀವರಿ ಬಾಹ್ಯರತಿಯೋಳ್ ಮನವುಕರಗಿ ಮದನಮಾಯಯೋಳ್ ಮುಳಗಿರುವ ಈರ್ವರಂನೋಡಿ ಮನ್ಮದನು ಈತನಸಂಗಡ ಗಾರರಾದ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಯುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವನಾಡಿ, ಮಂದನೂ ರುತಮರಿಗಳನ್ನು ಮೈಗಾನಲಾಗಿ ಮಡಗಿ, ತಾನು ಈರ್ವರಮನದಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿಹುಟ್ಟಿ ಕಮಲಕಾಂಡವೆಂಬ ಕೊಳವಿನೋಳ್ ಪುಷ್ಪಪರಾಗವೆಂಬ ಮದ್ದುತುಂಬಿ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಗುಂಡುಮಡಗಿ ತಳಿರೆಂಬ ಜಿಂಕೆಯೊತ್ತು ಎದೆಗೇಗುರಿನಾಡಿ ಧನೀರೆಂದು ಗುಂಡುತಗಲಿಜಂಡಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಿರಣದಬಿಸಲು ತಂಡಂಗಳಿಗೆಜೇಸುರಗೊಂಡು ಕಿಚ್ಚುನಂತೆ ಶೆಚ್ಚುರುನವಿ ರಹತಾವಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಮೈಗಳಂನುರೆತು ಪುನ್ನಾಗನ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿ ಜರಮ ಭೇಷವಾಗಿತ್ತೋರದೆಹರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಣಗಿರುವ ರಂಭೆಯ ಸೀಲಮಣಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವ ಜಿನ್ನದೊಟ್ಟು ಲಂತೆ ಬಿಟ್ಟುನಾದ ಮದನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕರಿಕರಕ್ರೀಡೆಯಂಮಾಡಿ, ರತಿಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಲಸಕ್ಕಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಮಣಿತಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಈರ್ವರಮನ ಸ್ವಗಳಂ ಕಂಠದಲ್ಲಿಉಕ್ಕಿಬರುವ ಕನ್ಯೋತಧ್ವನಿಯುಂಬನಾದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಯದುರೊತ್ತುಗಳಂ ಕೊಡುತ ದಂತಕ್ಷತವನಾಡಿ ಅಧರಾದ್ಯುತವೆನ್ನಾಸ್ವದನಂಗೈದು, ಸೀತ್ಪಾರದಿಂದ ಪುರ್ಬುಗಳಂಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಮಾರೆಯಾಗಿ

ಮೊಗವಂತಿರಿಗಿಸಿ ಎಳೆ ನಗುಗಳಿಂದ ಹಾಸ್ಯವೆಂದಾಡುತ್ತ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು
 ಅಂಗೈಯಿಂದ ಅವುಳಿಸುತ್ತಾ ರತಿಲಾಹರಿಜೆಟ್ಟಿ, ಹಾ ಇರೆ! ಕಾಬಾನೆಂ
 ದು ಮೆಚ್ಚಿ ಹಸ್ತದೋಳಾ ಹಸ್ತವೆಂ ಹಾಕ್ತುರನು ಮಂದಗಾತಿಯೆಂ
 ಸೋಡಿ ರಾಯನು ಮನಸೋತು ಮತ್ತನಾಗಿ ಮೊತ್ತೊತ್ತಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆ
 ಯಂ ಮಾಡುತ ಮರಳ ಮರಳ ಮಾಡುಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು ರೋಳು ಚಿತ್ತ
 ವು ವರಾಯತ್ತಮಾಗಿ ಅರೆನಾಡುಗಳನ್ನಾಡುವರಾಯನ ಸಮರತಿ ಸಾಧ
 ನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾರನಸಾಧನವೆಂದಾಡುತ್ತಾ, ಆ ಸಾಧನಗಾತಿಯು
 ಕಾಮನ ಗರಡಿದೋಳು ಫುಮುಫುಮಿಸುವ ಕಮಲಗಂಧಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗ
 ಳೆಂದುಚ್ಚಿ, ಹೆಚ್ಚಿಬರುವ ರಾಯನ ಪ್ರೇಮಾತಿಕಯವಂತಿದು, ಮದ
 ಸನಮದ್ವಾಸೆಯಂ ಸೇರಿದಿರುವನಾಹುತನಂತೆ ಮಂದೆಯಾನೆ ಮೇಲ್ಗಡೆ
 ಜುಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಮೆತ್ತಮೆತ್ತನೆ ವತ್ತುತ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ವರಿಸುತ್ತಾ ಮದನ
 ಮಂದಿರದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿರುವ ರತ್ತುಸದ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೆ
 ತ್ತಿಗುರಿಯಾಗಿವಿಾಟುತ್ತಾ, ಸೀತ್ಲಾರಗಳಂನೆಯುತ್ತಾ, ಅಂಡುಗಳಲ್ಲಿ
 ಅಂಗೈಗಳನ್ನಿತ್ತು ಅಮಿಕಿ ದುರುಸಾಗಿ ಧುಮಿಕಿ ತಳ್ಳುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
 ಮೇಲ್ಗುತ್ತುಗಳಂ ಗುದ್ದಿಗುಮಿಸುತ್ತಾ, ಮದನ ಕಳೆಗಳನರಿತು ಹಾಯಿ
 ಜೆಟ್ಟಿ ಅರೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸುರತಸುಯಾನುಭವವೆಂಬ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ
 ಳಾಗಿರ್ಪು ಮರಳ ಮಸ್ತುಕಾವೇಶದಿಂದ ಮೈನುರತು ಮನಸ್ಸುಬಿಂದಂ
 ತೆ ಗಾಸನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತ, ಚಕ್ರದಂತೆ ಚಲಿಸುತ್ತ, ರನ್ನದಕೀಲು ಪುತ್ಥಳಿ
 ಯಂತೆ ನಾಚ್ಯನನ್ನಾಡುತ್ತಾ, ಮಧುರಮಾದ ಅಧರಾಮೃತವಂ ಸವಿ
 ಸೋಡುತ್ತಾ, ವೀರನಾದ ಮಾರನ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಜಫುಸಫುಟ್ಟನೆಗಳಿಂದ
 ಚಟಚಟುತ್ತಾ ಶಬ್ದಂಗಳಂಮಾಡುತ್ತಾ, ಕಂಕಣ ರುಣರುಣತ್ಕಾರ
 ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಫುಲ್ಲುಫುಲ್ಲಿಂದು ಮೊರೆಯುವ ಕಾಲಂದಿಗೆ ಶಬ್ದಂ
 ಗಳು ಕಾಮನ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಂ ಮಾಡುವೆನೆಗೆ ಕವಳವಂ ಪೇಳುವಂ
 ತಿರುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಮೊಗವನ್ನಲಂಕಾರವೆಂದಾಡಿ,
 ಉವರಿ ಸುರತಕ್ರೀಡಾವಿಹಾರವೆಂದಾಡಿ, ಕಳಾವತಿಯು ಅಧರವಂಚುಂ
 ಬಿಸಿ, ಕುಚಗಳಂವಿಡಿದು ಕಳಾವತನವಾಗುಂತೆ ಕಂಠದಲ್ಲಿನಿಖ್ವತವಂ
 ಮಾಡಲು, ಆ ಕಾಮಿನಿಯು ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಮನಂಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮೈ

ಬಳಕೆ ಮನವುಕರಗಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳುನೋಂಕಿದ ಚಂದ್ರ
ಕಾಂತಪುತ್ರ್ವಳಯ ಕಿರಜೆನರು ಸಾಲಾಗವಾಮತಿ ರಲು, ಮುಂಗುರುಳು
ಮುಖವಂ ಮುಚ್ಚಲು, ಕೆತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾರಂಗಳಂಕಿತಪೂಗಿ ಮು
ತ್ತುಗಳು ಝಲ್ಲನೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕೇಳವಾಳವು ಸಡಲಿ ಕಂದರ್ಪನ
ಕರಿಯಗುಡಾರದಂತೆ ಗುಪ್ಪನೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲಗಪ್ಪಿ, ಕುಂಭಾರದಿಂದ ನಡುವು
ಅಳಕೆ, ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿ ಉಪಸಂಹೃತಮಾಗ ಬೀಳುವೆ ಮೆದನನ ಸ
ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ರಾಯನವೆದೋಳುಮೂಗಿ ರತಿಸುಖಾನಂದದಲ್ಲಿ
ರೈರು ಮಗ್ನಳಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ಶೈತ್ಯ ಸೌರಭ್ಯ ಮಾಂಧ್ಯಂ
ಳಂದಕೂಡಿ ಮಂದಮಾರುತನು ಸದ್ದುನೂಡದೆಬಂದು ಮೈಗಳೆನುವೆರು
ತ್ತಿರುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟುಸುರುಗಳಂಜಿತುತ ರಂಭಿಯು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ
ಜಗಪೋಗಜೇಕೆ ಮ ಸರಗಂಕರೀರಕ್ಕೆ ಮೆರೆಮಾಡುತ್ತಾ ಶೀರೆಯಂ ನೆಳ
ಯುತ್ತಾ ತೆರೆಗೆಮೆರೆಯಾಗಿ ಪೂಗಲು, ಆಗರಾಯನು ಎದ್ದು ಮುಕೂಲನೆ
ಸ್ತ್ರಮಧರಿಕೆ ಸರಿಗೆಯಿಂಜಿರದಿರುವ ನಣ್ಣುದುಪಜಯ ಎಲ್ಲೆವಾಟು ಸರಿ
ಯಾಗಿನೂಡುತ್ತಾ ತೆರೆನೋಳು ಮೆರೆಯಾಗಿರುವ ಮದನತೆಯನ್ನು ಮರ
ಳನುರಳ ಕೆರೆಯುತ್ತಾ, ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ಎಲ್ಲೆಯಲೆಯ ! ಎನ್ನದಂಕ
ಕ್ಕೆ ಮನ್ನೆ ಧೂರೆಯಾದ ಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹಾರವೆನೂಡುತ
ಚಕೋರ ದಂಪತಿಗಳ ಚಲ್ಲಾಟವಂ ನೋಡುವಾ ಬಾಯಂದು ಕರೆಯು
ತ್ತಾ, ಓರ್ವರೋರ್ವರಂತಬ್ಬಿ ತರಳಬರುತ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಬಗತಿಯೋಳು
ಕುಳಿತು ಉಗುರೊತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಂದು ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ
ಪಚ್ಚೆಕಪ್ಪುರವೆನೂತ್ತಿ ಮುತ್ತುಗೊಡುವ ರಾಯನಿಗೆ ರಂಭಿಯು ರತ
ಶ್ರಮವರಿಹಾರವೆನೂಡುವ ನೆವದಿಂದ ನೆರಗಂನೆಳದು ಶರೀರವೆನರಸಿ
ಮೆಲಯಜಾಲೆನವನೆನೂಡುತ್ತಾ, ಹಸ್ತವೆನಿಡದು ಕುಂಭಗಳಂನೋಂ
ಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪರಿಮಳಮಾದ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಂ
ಕಂಠಕ್ಕೆ ಧರಿಸುತ್ತಾ. ಮಧುರಮಾದ ಮಾದಲ ಮಾವು ಮೊದಲಾದ ಹ
ಣ್ಣುಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಸಂಭೋಗ ಶೃಂಗಾರ ರಸಭರಿತಮಾದ ಗಚ್ಛದ
ಧ್ಯಂಗಳಂ ಅಲಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ರಂಭಿಯು ರತಿಯನ್ನೆ ನೆನಿಯುತ್ತಾ ರಾ
ಯನು ಎಲ್ಲೆ ಮೋಹನಾಂಗಿಯೇ ! ನಿನ್ನಂಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಲಾರೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ

ನನ್ನಂವು ಸ್ವಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಇವನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಖವು ಕಣಿಸಿ ಬೀಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್, ಕೂಡಕವ ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಬೇಡಿಗ ಶೃಂಗಾರವೆನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲಿಂದ ಪಾಪವೆಂ ಪರಿಹಾರವೆಂ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದೋಳ್ ಸ್ನಾನವೆಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನೋ? ಎಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರನು ಅಸ್ತಾಂಚಲವಸ್ಥೆ ದುತ್ತಿರಲು, ದಂತವಿಮೋಗವೆಂ ಸ್ವರಿಸಲಾರದ ಪಶ್ಚತ್ತಾಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ತಾರಕಾ ಸಮೂಹಂಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲದೊ ತಾವು ಕೆರಿಗಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಕೆನಲ ಗಾಂಧಗಳಂನೆತ್ತಿ ಚಲ್ಲುತ್ತಾ ತಂಪಾಗಿ ತಂಗಳ ತಂಡಗಲು ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಬಿಳುಬೇರಿ ಬರುವ ದಿಗಂಗಳನುಮುಖಂಗಳ ಸೀಡಿಸುತ್ತಾ, ಕೋಯಂದು ಕೋಗುವ ಕುಕ್ಕುಟಾರವಂಗಳಂ, ಗಿಣಿಗೊರುವಂಕ ಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಂ, ಜಿಳಿಗಾಯಿತೆಂದು ಜಿಗ ಎದ್ದು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು, ಪಾರಿಪೋಗಿರುವ ಕರಗಂ ಕುಚಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಶೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಮುಂಗುರುಳುಗಳಂ ಕಿವಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿರಿಗಿತ್ತಿದ್ದು ಪಾರನೋಟದಿಂದ ಒಲವುಗಾರವೆಂನೋಡಿ ತೆರಿತಾಗಿತೆರಳಿ ಹಂದು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ತಪ್ಪಿಡುತ ಬಿಡುತ ಪೋಗುವ ತೆರಳಾಕ್ಷಿಯಂ ನೋಡಿ ಸುಟ್ಟು ಸುರುಗಳಂ ಬಿಡುತ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಲಾರದ ಹಂದಿ ಬಂದು ರಾಯನು ರಂಭೆಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೇಲ್ಮೆತ್ತರಿಸಿ ದಿಳಿಹಿಸಲು, ಆಗ ರಂಭೆಯು ರಾಯನ ರತಿಕ್ರೀಡಾ ನಿಹಾರದನ್ನೆ ನನಯುತ್ತಾ ಮೈಮರತು ಮನಗೆ ಬಂದೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಂದು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಸೈದಿ ಮರಳಿ ಮಂದಿರವಂ ಶೇರುತ್ತಿರಲು, ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅಂಬಿಕಾ ಭವನವಂಘ್ರಾಕ್ಷು ಹಜಾರದೋಳ್ ಹಂಸತೂಲಿಕಂ ತಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನಲಗಿ, ಮನದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನೀಪಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈಕುಪಾಲಾಕ್ಷಿಯು ಎನಗೆ ವಶ್ಯವಾಗುವ ಪನಿಯಂತಿರುವದೋ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಉಪಾಖಾನಂ ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೋನುಂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ವಶ್ಯವೆಂ ಮಾಡೆನೆಂದವೆ ಧ್ವೀಪಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಈವಿಷ್ಣುಸ್ತ್ರೀಯಂ ಮಣಿಮಂತ್ರಾದಿಗಳು ನೊಂಕಲಾರವು, ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನಾದ ನನ್ನಿಂದಾ ಆಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ, ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಪಾದವೇ ಎನಗೆಗತಿಯೇಡೊರತು ಮು

ತೊಂದುಸಾಧಿಸುವಿಲ್ಲಾ, ಎದ ನೇಕವ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಿಂತಿಹುತ್ತಿರಲು, ಅ
ಬಳಕದಿಗಂಗನೆಯು ಪಣಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಪದ್ಮರಾಗಬಣ್ಣ ಸಂಕೆ ಉದಯಗಿರಿಚಿ
ರದೋಳ್ ಮಡಗಿರುವಮಣಿಕಿರೀಟದಂತೆ, ಗಗನಸರೋವರದಲ್ಲಿಹುಟ್ಟಿದ
ಸಹಸ್ರದಳಕೆನುಲದಂತೆ, ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಗಿರಿಯೆಳೆದಕವೆಂಜೇರಿ ಪತಿ
ಯಂಬಡಿಸುಜೇಕೆಂದು ಕಮಲಾಕರಂಗಳಲ್ಲಿ ತಪನವನಾದುವೆ ಕಮಲಿನ
ಯರಂ ಕರಂಗಳೆಂನೊಂಕಿಸಿ ನಗೆಗೊಳಸುತ್ತಾ, ಚಕ್ರವಾಕಂಗಳನೇಡಿ
ಯಂಬಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಸರ್ಧವನಾನಾಗಿ ಬಿರುಸಕಮಗಸಾ
ಹ್ರಿಯನ್ನೋಡಿ ಪರ್ಮಂಕೆಂದೆದ್ದು ಪವನದಹಾವಿನಿಗಳೆಂಬೊಟ್ಟೆಕ್ಕೊಂದು
ಸೂರ್ಯನನ್ನೆವಲೋಕಿಸಿ, ಸೂರ್ಯಪುಟದಸುರಚನಳಲಸಲ್ಲಿ ಬಿರುಸನುಗಂಧ
ಮಹಾರಾಯನುನೋಡಿ, ಸುಮತಿಯು ದಂಡವ್ರ ತನುನವನಾಡಿ ಕೈಕ
ಟೆ ಕೊಕ್ಕುಂಜುಂತಿಹಗ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಮೋಹಿತದಕ್ಷಿಣಳ
ತೆ ಮುಖಮಜ್ಜನವೆನಾಡಿ ಕಪ್ಪುರನೀಳ್ವೆವೆಂಧರಿಸಿ, ಅದ್ಭಾಸಮುಪ
ಯ ! ಎನಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ಬಂದುಕಾರ್ಯವು ಬದಗಲಿಲ್ಲಾ, ಇದಕ್ಕೆನು
ಪಾಯವೆಂಬೋಚಿಸಿ ಹಾತಿತ್ತಿ ಗ್ರಂಗಳು ಎಲ್ಲಿಇರುವರೋ ಆ ನೆಲೆಯಂ
ತಿದುಕೊಂಡುಬಂದೆಯಾ ಎಂದು, ವೇಳ್ವ ರಾಜನವನಾಡುಗಳಂಕೇಳ
ಎಬ್ಬಿಸುವನೋ ! ಈಕಾರ್ಯಅತಿಸುಲಭವಾಗಿ ನಾಪ್ಪವಾಗುವದು, ಈ
ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಎಂಬಜಿಂತೆಯೆಂಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆಬಿ
ರುಮತೆ ವಿಹಾರವೆನಾಡಬೇಕೆಲ್ಲದೆ ಇದೇನೋಮಹತ್ಕಾರ್ಯವೆಂದುಯೊ
ಚನೆಯೆನಾಡುವದಿಹತನಲ್ಲಾ, ಎಂದುವೇಳ್ವ ಮಂತ್ರಿಯವಚನವಂ
ಕೇಳ ರಾತ್ರಿಯೋಳೆಸೆದ ಸಂಭೋಗವೆಂಗಾರ ರಸಾನುಭವವಂ ಮನನ
ವಂ ನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮುದೋಳ್, ಜಯಂತನಳಕೂಬರರುಬಂದು
ಸಮಸ್ಕಾರಗಳೆನಾಡುತ್ತಿರಲು ; ಅಗರಾಯನು ನೀತದಿಂದೆದ್ದು ಈರ್ವ
ರಕ್ಕೊಳಂಪಿಡಿದು ಅಲಿಂಗನವೆಂದಾಡಿ ಎಲೈವೇನತೆಗಳರಾ ನಿಮ್ಮಮ್ಮಿ
ಉಂಟಾದುದರಿಂ ಎನಗೆ ಏನೋಬಂದವೂವನಾದ ಫಲವುಬದಗುಂತೆ
ತೋರುತಲಿಧೆಎಂದುವೇಳುತ್ತಾ, ಮಜ್ಜನಗೃಹವೆನ್ನೆದಿ ಸ್ನಾನವೆನಾ
ಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳಂನೆರವೇರಿಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ
ಯವಾದಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಜಯಂತನಳಕೂಬರರೀಡ್ನುರಿದೊಡಗೂ

ಡಿ ಭೋಜನಸಾಲಗೆ ಚೆತ್ತೈಸಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಂ ಸವಿದು ಪುಷ್ಪಾಸ
 ನೆ ಭಲಾಸನೆ ಮೊದಲಾದ ಆನನಗಳಂ ಪಾನೆನಂಪಾಡಿ ಆನಂದವರನಸರಾ
 ಗಿ, ರಾಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಾನೆ ಆಭಿಪ್ರಾಯನಂಸರಿತು ಬೃಂದಾರಿಕಾ
 ಯೋಗಿನಿಯು ದೇಶದ ದೇವರಚರಣಂ ನೆನದು ಜಯಂತನು ಕಂಬನಿಗ
 ಳಂ ತುಂಬಿ ಎಳ್ಳು ಮೆಣಾಸುಭಾಸನೆ ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಾತಿಶಯಂಗಳ
 ಳು ಎನಗೆ ಆನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲದೆ, ಅದುಕಾರಣ ನೀನೆಸಖನು,
 ನೀನೆ ಮಿತ್ರನು, ನೀನೆ ತಂದೆ, ನೀನೆ ದೈವವೆಂದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಸಮೀಪ
 ರ ಮನಸ್ಸು ಶಿವನಾಗಿರುವೆಂದರಿಂದ ಶರೀರಂಗಳು ಭೇದವಾಗಿ ತೋರು
 ವವು, ಅಂತರಿಕರಂ ಭದ್ರಂಗಳಿಗೆ ಲೇಸನಾತ್ರವು ಭೇದಕಾಣಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ,
 ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥಂಗಳೆಲ್ಲವು ಫಲಿಸುವಂತನಾಡಿ, ಸುಮತಿ ಫಲಯಾಗು
 ಪ್ಪ ರೀದ್ಯರಂ ನಿವು ಆಳಿದ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನೀವಿಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖ
 ದಿಂದಿರಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಿದ ಜಯಂತನಿಗೆ ಆಲಿಂಗನ
 ವಂಕೊಟ್ಟು, ಅಯ್ಯಾ ಮಜೇಂದ್ರನುತನ ! ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವ
 ಯಂವರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಿಸ್ತ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಂ ತಂದು ಪಣವಾ
 ಗಿಬಿಟ್ಟಿಸಿ ಪರಿಣಯಂ ಮಾಡುವನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಮಾಡಿದುದರಿಂ
 ದ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪೂರಣವೆಂಬಾಡಿ ಆ ದೇವಿಯೊಡನೆಕೂಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆಬರು
 ವೆನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡುತ್ತ, ಆಲಿಂಗನವೆಂಬಾಡಿ ಜಯಂತ ಸಲಕೂ
 ಬರರ ಕೈಗಳಂಹಿಡಿದು ವನಲಕ್ಷ್ಮೆಯ ವಾಸಭವನದಂತಿರ್ಪ ಗೃಹೋಪ
 ಪನವೆಂಪೊಕ್ಕು ಪುಷ್ಪಾಪಚಯವಂ ಮಾಡುವ ಊರ್ದುತಿ ತಿಲೋತ್ತಮ
 ಯರೀದ್ಯರಂ ನೋಡಿ ವಿಭ್ರಾಂತಿಚಿತ್ತನಾಗಿ, ರಾಯನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ
 ಲತಾಮಂಟಪಗಳಂನೋಡುವ ಆ ಕಾರ್ಯರ ಅಂಗಾಂಗ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ
 ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಡೆಯುತ್ತಾ ಜಯಂತ ಸಲಕೂಬರರ ಕೈಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಕಾ
 ಮನ ಶರಣೋಳಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಶರೀರವೆಂಬರದು ಮಾತಾಡದೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಲತಾ
 ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ವರದಾಗಿ ಪೋಗುವ ರಾಯನನೋಡಿ ಜಯಂತನು ಸಲ
 ಕೂಬರನು ಕಂಡು ಸಸುನಗುತ ಎಳ್ಳಿಮಿತ್ರನೆ! ಈಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇರು
 ವದು ಯುಕ್ತವೆಲ್ಲಾಯಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಉಪನವದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾದಿ
 ರುವಂತೆ ಮಣಿನಂತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ವೇಳ ಅಂಬಿಕಾಭವನವಂ ಕುರಿತು

ಪೋಗುತ್ತಿರಲು,

ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಮಾಕಂದ ಮರಗಳಿಗೆ ಬೆರದಿರುವ
ಮೊಲ್ಲಿಮುಳ್ಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿಂದುದುರುವ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಗಮ್ಮನೆ ಪರಿ
ಮಳಿಸುವ ಲತಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಲಗ ಊರ್ಮಿಯುತಿ
ಲೋತ್ತಮೆಯುಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ ! ಈ ಮೋಹನಾಂಗನ ಅಂ
ಗಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ನಾನಿನ್ನಿನ್ನು ಮರೆಪೇಸರಿ, ಸನ್ನೆರಾತ್ರ ರಂಭೆಯು
ಈ ರಾಜಶೇಖರನ ರತಿಕ್ರೀಡೆಗೆ ಮೋಹಿತ ಏನೂತೋರದೆ ನನ್ನಯಲ್ಲಿಯೆ
ಮೈಮರೆತು ನುಲಿದುಪಳಂ ನೋಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ಯಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ,
ಚಿಗುರುಗಳಂ ಚಿವುಟುತ್ತಾ, ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಮನೋಜವರ
ವರರಾಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗಳನುರವಾಗಿ ಹಂದ್ರಕಾಂತ ಜಗದಿಗಳನ್ನಾಹತ್ತಿ ರಾಯನು
ನಂಕಾಣದೆ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮರೆಮಾಗಿ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿನೋಡುವ
ಬಾಳೆಯರಂಕಂಡು ಕಳವಳಪಡೆತ ಹಕ್ಕಿಗಳಪಾರಿಸುವ ನೆನದಿಂದ ರಾ
ಯನು ಪುಷ್ಪಗುಟ್ಟವಂಕಾಕಲು, ಆ ಪುಷ್ಪಗುಟ್ಟವು ಊರ್ವಶಿಯವೆ
ಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ತಗಲಿದ ವರಿಯುಂನೋಡಿ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಊರ್ಮಿ
ಕರನಂಪಿಡಿದು ಲತಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವದಂನೋಡಿ ರಾಯನು ಮೇ
ಗದಿಂದೆದ್ದು ಎದುರಾಗಿಬಂದು ಆ ಕಳಾವತಿಯರು ತಕ್ಕೈಸಿ ಬಾಹುಗ
ಳಂಬ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದು ಲತಾಮಂಟಪದೋಳು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಕಪ್ಪುವ ಎ
ಣ್ಣೆಗಳೆನುಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಲ್ಲವ ಪರ್ವಂಕದೋಳು ಕುಳಿತು ತಿಲೋತ್ತಮೆ
ಯೆಕಣ್ಣಳಂ ಮುದ್ದುಗೊಳುತ ಊರ್ಮಿಯು ಕುಚಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಈಪ
ರಿಯಾದ ತಾಳಫಲಂಗಳು ಮಂದಾರಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಮರೆತು ಬಂದೆ
ನೆಂದು ಪೂರ್ವಶಿಯುಂ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಅಧರನಂ ಚುಂಬಿಸಿ
ಆಲಿಂಗನನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನ್ನ ರೋಳು, ಮನಸಿಜ ಮಾಹಾರಾಯನು
ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ಸೇವಕಜನರು ನೆಳೆಯುವ ಕಾಂಡ
ಪಟದಂತೆ, ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳುತಲಿರುವ ಬಲಹೀನನಂತೆ, ಅಂಗರಾಗ
ಧೈರ್ಯಕ್ಕನಂ ಪಡೆಯಿತೋ ಎಂಬಂತೆ, ಮದನಮಾಹಾರಾಯನ ಮಂ
ತ್ರಮುಹಿಮೆಯಿಂದ ನಾಯವಾಯಿತೋ ಎಂಬಂತೆ, ವಿಷ್ಣುಪದದಲ್ಲಿಯೆ
ಸೌಯುಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯಂ ನೈದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕನಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚ್ಛುರುವ

ಶೀರೆಯಂತೆ ದುಕ್ಕೊಲನನ್ನೊಪ್ಪು ಕಂಡೊಕಾಣದೆ ಕಟವ್ರದೇಶದಿಂದ ಬೀಳಿ
 ಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಈ ವಿಚಿತ್ರನಾದ ಬಾಹ್ಯ ರತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮಕರನ
 ಕರವರಂಪರಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೀಂದ್ರನು ಕರದಿಂದ ಕೆರಿ
 ಕರ ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಾಯನು ಅರೆನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿ ನೆ
 ಲವುಬಿಟ್ಟು ಪಂಚಕರ ಬಾಧೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ, ಯಮನಂತೆ ಅಲಕನಾದ
 ರಾಯನು ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಎಡಬಿಡದೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ರಾಯನ ಎದೆಗೆಮೊ
 ಲೆಗಳನ್ನೊತ್ತಿ, ಮುದ್ದುಗೊಳುತ್ತಿರುವ ಮುದ್ದುಗಾತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮೋ
 ಹಸಾಗರದೋಳು ಮುಳಗಿ ಕಾಮನುಯ ಕಳಾಸ್ಥಾನವೆಂಬ ನೋಂಕಿನಲು,
 ಅಕಾಲದಲ್ಲಿರುವ ರತಿಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಕಪ್ಪುರದ ವಿಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಕೈಗಳಂಟು ಮಲಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿ ಫಲಗಳಂತೆಗದು ಕೊಂ
 ದು ಪಚ್ಚಿ ಕಪ್ಪುರದ ತಿಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳೆಂಬ ನಿಕ್ಕಿ ಧುಮುಕುತ್ತಾ,
 ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ತರುತ್ತಾ, ಜಾರಿ ಬೀ
 ಳುವ ಜವ್ವಾದಿ ತಾವುಗಳೆಂಬ ಬಿಟ್ಟು ಶೀತಳನಾದ ಶಿಲಾತಲಂಗಳಲ್ಲಿ ವೋ
 ಡಿಬರುವ ಉರ್ವಶಿಯ ಕಾಲಂದಿಗೆಗಳ ಕಬ್ಬಿಂಗಳೆಂಬ ಕೇಳಿತಿಲೋತ್ತಮ
 ಯು ರುಗ್ಗನೆಯಿದ್ದು ಶೀರೆಯ ಸರಿಗಳೆಂಬ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂಗುರು
 ಳುಗಳೆಂಬ ತಿದ್ದುತ ಮಲಗಿರುವ ಮಹಾರಾಯನ ಹಸ್ತವೆಂಬ ಪಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿ,
 ದಾಸ್ಯವೆಂಬ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಊರ್ವಶಿ ಮಾರನ ವಳಳಾ
 ಗಿ ಮೈಮರತು ನಿರದ ತಾವಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಕಳವಳ ಪಡೆತ, ಲತಾ
 ಮುಟಪವೆಂಬ ನೇರಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಊರ್ವಶಿಯ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತವೆಂಬ
 ಟು ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಬಿಟ್ಟುಸುವೆ ಕಿರು ಕಿತ್ತಲೆ ಮಾವು ಮುಂತಾದ
 ಫಲಗಳೆಂಬ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ಕ್ರೀಡಾ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಎಲೈ ಊರ್ವಶಿ
 ಯೆ! ಜಲಕ್ರಿಡೆಯೆಂಬ ಮಾಡದಿದ್ದೆ ಈಕರೀರತಾವು ಪರಿಹಾರ ದಾಗ
 ಲಾರದೆಂಬ, ಪೇಳುತ್ತಾ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕಳಾವತಿಯೆ!
 ಸವರಂಗ ನಾಟಕ ಕಾಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ವಿವ್ರಾಂಬರಗಳೆಂಬ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಾ
 ಯಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯೆಂಬ ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿ, ಊರ್ವಶಿಯ ಕರವೆಂಬ ಪಿಡಿದು
 ಎಲೈ ಕಾಂತೆಯೆ! ಕಮಲ ವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಣ್ಣು ಹಂಸೆಯ ಮೇಲ್ಗ
 ಡೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾಡುವ ರಾಜಹಂಸೆಯ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯೆಂಬ ನೋಡೆಂದು

ತೋರಿ,ನೋಗವಂ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು,ಕುಚ್ಚಕುಂಭಗಳಂಪಿಡಿದ ತುದಿಗಳಂನುಲಿ
ಯುತ್ತಾ ; ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಪೊಕ್ಕಿಲಿಯಂಮುದ್ದಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಪೊಕ್ಕು
ಕಮಲದ ಮೊಗ್ಗಗಳಂ ಬಿವುಟುತ್ತಾ,ಕುಚ್ಚ ಕುಟ್ಟಲಂಗಳಿಗೆ ಸುಬಿಬರಲಾ
ರವೆಂದು ಬಿಸುಟು, ಸರೋವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವನಳದ ದೋಣಿಯೋಳ್
ಕುಳಿತು ವಿಹಾರವಂಮಾಡತ, ಕಮಲ ಛತ್ರಿಯ ನೆರಳೋಳ್ ಕ್ರೀ
ಡಿಸುವ ಹಂಸಮಿಥುನವಂ ನೋಡಿ, ಎಲೈಪ್ರಿಯಳೇ ! ನಾನೀರ್ವರು ಹಂ
ಸ ಬಂಧದಿಂದ ರಮಿಸುವಾ ಎಂದುವೇಳಿ, ರಾಯನು ಕಾಮು ಮಂತ್ರನಂ
ಜಪಿಸಿ, ಕಾಮಾ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲು, ಊರ್ವಶಿಯು ರತಿರೇವಿಯಂಧ್ಯಾ
ನಿಸಲು, ಆಗ ರತಿ ಮನ್ಮಥರು ಈರ್ವರು ದೃಢ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬದ್ಧ, ಅವರ
ಮನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಲು, ಆಗರಾಯನು ಹಂಸೆಯಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಾ,ತಾ
ವರೆದೆಂಬುಗಳಂಜಪುತ್ತಾ,ರತಿಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳಜೆಣ್ಣುಹಂಸೆಯಂತೆ
ಕ್ರೀಂಕಾರ ಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡುವ ಊರ್ವಶಿಯು ತುಟಿಯಂ ಕಚ್ಚುತ್ತಾ,
ತಾವರೆ ದುಟುಗಳಂ ಕೊಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಕುಟುಕುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ,
ಚುಂಬನವಂ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮದನ ಮಹಾರಾಯನ ಮನವು ಸಂತೋ
ಷ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾ,ರಕ್ತಗಳಂತೆ ತೋರುವ ಕರಗಳಿಂದ ಕುಚಂಗಳಂ ಪಿ
ಡಿದು ಮುಖವು ಮುದ್ದುಗೊಳುತ, ಮಾರನ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಸಾಮಾ
ನ್ಯದಿಂದ ಹಂಸೆಗಳಂತೆ ರಮಿಸುವ ರಾಜದಂಪತಿಗಳಂ ಕಂಡು ಹತ್ತಾ
ರುಸಾವಿರ ಕಲಹಂಸ ಮಿಥುನಂಗಳು ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ,
ಮಾರನ ವಶವನ್ನೆದಿ ಮದನಕ್ರೀಡೆಯಂ ಮಾಡುವಹಂಸೆಗಳಂ ಹಾಸ್ಯಗ
ಳಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಧ್ವನಿಯು ಮಾಡುತ್ತಾ ಈರ್ವರು ರತಿಕ್ರೀಡಾ ಸಕ್ತರಾ
ಗಿ ಇರುತಿರಲು,ಆಗನಾಟಿಕೆ ಕಾಲೆಯಿಂಫೊರಟು,ಮೇನಕೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ
ಸರೋವರವಂ ನೈದಿ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು, ಎಲೈಸಖಿಯೆ ! ರಾಯನು ಎನ
ಗೆ ಮರೆಮಾಚಿ, ಯಾವ ಲತಾನುಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿಯು ಊರುಪ್ಪ
ದೇಶವು ನೋಡಿ, ಮಾರನಿಗೆ ಮನವು ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂ
ದ ಜಿವದಿರುವ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಯೆ ನೊಕ್ಕಿ ಮಲಗಿದನೋ ? ಏನೋಕಾಣೆ,
ಎನಗೆ ಮೋಸವಂ ಮಾಡಿ ಪೋದನಲ್ಲಾ, ಎಲೈ ತಂಗಿಯೆ ! ಈ ಕಿರೀಟ
ಕುಂಡಲಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರು, ನಾನು ಬಂದು

ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿರುವೆನೆಂದು ಪೇಳಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಲತಾನುಂಟ
ವಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಸ ಚಕ್ರವಾಕ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕ್ರೋಧಧ್ವನಿಗಳಿಂದ
ಕ್ರೋಡಾಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ, ರಾ
ಯನ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯಂನೆಯುವ, ಹುಚ್ಚುಗೊಂಡಂತೆ ಮಂದಾರ ಮಾಕಂ
ದಮೊದಲಾದ ಮರಗಳೆಂಬ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಾ, ವಿಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತಳಾಗಿ, ಉಪವನ
ದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು; ಮೀನಕಿಯು ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಒಂದೇ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಹಂಸ ಸಹಸ್ರದಂಪತಿಗಳು ಕ್ರೀಡಿಸುವದನ್ನೋಡಿ,
ಇದೇನೋ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಬಿ
ಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಈರಾಯನು ಊರ್ವಶಿಯಂಕೂಡಿ ಹಂಸಬಂ
ಧದಿಂದ ರಮಿಸುವಂತೆ, ತೋರುತ್ತಲಿಕ್ಕೆ. ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮೀನಕಿಯು ಹಂ
ಸರೂಪವಂತಾಳು, ಗಗನದಿಂದಿಳಿದುಬಂದು, ಹಂಸಬಂಧದಿಂದ ರಮಿಸೂ
ವ ರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ರಕ್ತಿಗಳಂ ಜೊಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬಗ್ಗಿ ಮೊಗವನ್ನೋಡುವ ಜಿಣ್ಣುಹಂಸಿಯನ್ನೋಡಿ, ಹಾರಿ ಮೆಲ್ಲದೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲದೆ ಡುತ್, ಮುಖವೆಂಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ, ರಾಯನು ಹಂಸಿಯಂ
ತೆ, ಕ್ರೋಧಧ್ವನಿಯುಂಟಾಡುತ್ತಾ, ಕಂಠದಿಂದ ಕಂಠವನ್ನೊತ್ತಿ ಕ
ಳಾಪತನವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯರೂಪವಂತಾಳು, ಉದಕದಲ್ಲಿ ಧು
ಮುಕುವ ಈರ್ವರಂಕಂಡು ಊರ್ವಶಿಯು ರಾಯನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದಂ
ಮೀನಕಿಯು ಕಂಡು, ಎಲೈ ಸವತಿಯೆ ! ನಿನ್ನ ಸಹಸ್ರವು ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಬರ
ಲಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನಾಡುತ್ತ, ರಾಯನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಂ
ಮಾಡಿ, ತೀರವನ್ನೇರಿ, ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನ್ನೆತ್ತು, ರಾಯನಿಗೆ ವಸ್ತ್ರವ
ನ್ನಿತ್ತು, ಕಿರೀಟಕುಂಡಲಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತಳಾಗಿ
ತಿರುಗುವ ತಿರೋತ್ತಮೆಯಂ ಕರೆಯುತ್ತಾ, ರಾಯನು ದಿವ್ಯಗಂಧಗಳಂ
ಹಚ್ಚಿ, ಹಣ್ಣುಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಂತೆಯರಂ ಕುರಿತು, ರಾ
ಯನು, ಎಲೈ ಕಳಾವತಿಯೆ, ಅಂಬಿಕಾಭವನಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಾ ಎಂದು
ಪೇಳುತ್ತಾ, ಹಾವಿಗಳೆಂಬ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕಾಂತೆಯರ ಕರಲಾಘು
ದಿಂದ ನವರಂಗ ನಾಟಕಶಾಲೆಯಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು, ನಾರಿಯರ ನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
ಅಂಬಿಕಾಭವನವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು, ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದೋಳು ಕುಳಿತಿರಲು ;

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬೃಂದಾರಿಕಾಯೋಗಿನಿಯು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಹಸ್ತಲಾಘವದಿಂದ ಅಂಬಿಕಾಭವನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ರಾಯನು ಜಯಂತ ಸಳಕೂಬರವಂದಕೂಡಿ ಎದುರಾಗೊಂಡು ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯು ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಕರಣವಂ ಮಾಡಲು ಆಗ ಯೋಗಿನಿಯು ರಾಯನ ಹಸ್ತವಂಪಿಡಿದು ಅಯ್ಯಾ ಸುಗಂಧರಾಯನೆ ! ನೀನು ಕುಶಲವಾಗಿ ಇದ್ದೀಯಾ ಎಂದು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂಬೊಡಲಾ ರಾಯನು, ತಾಯೆ ದುಹಾಯೋಗಿನಿಯೆ! ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ನನಗೆ ಕುಶಲವರಂಪನೆಗಳೇ ಉಂಟಾಗುವವೆಂದು, ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯೆಂಬೊಡಲಿ, ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು ತಾಯೆ! ಎನಗೆ ಅವ್ವಣೆಯಾದರೆ ಪೋಗುವೆನೆಂದು, ಹೇಳ್ವರಾಯನು ಕುರಿತು, ಅಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಅವ್ವಣೆಯೆಂಬ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಂದಲೇ ನಾನು ಬಂದೆನೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯಿತ್ತು, ಮೂರ್ತನಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ, ನುನೋಯಾನವೆಂಬ ವಿನಾಸವಂ ಮನವಿಂದಲೆ ಕೆಲ್ಲಿನಿ, ಬಾಗಿಲೋಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಜಯಂತನಂಕರೆದು ಕಿವಿಯೋಳು ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನಾಲ್ವರಂ ರಾಯನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುನಂತೆ ಬೇಳಿ, ಆನಂದವೆಲ್ಲೀ ಮಾಹಾಪೇವಿಗೆ ಧರಿಸುವ, ಮಂಜಾರಮಾಲೆಯುಂ ರಾಯನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೆಡಗಿ, ಜಯಂತನಮೊಗವಂನೋಡಲಾಗ, ಜಯಂತನು ದಿವ್ಯಾಂಬರಾ ಭರಣಂಗಳಂ ರಾಯನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪದ್ಮಿನೀ ; ಚಿತ್ತ್ರಿಣೀ ; ಹಸ್ತಿನೀ ; ರಂಖಿನೀ ; ಪಾತಿಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನಾಲ್ವರು ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಂಕರದು, ರಾಯನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಎಲೈ ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ! ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಗೆ ದುರ್ದೈವವಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರು, ಈ ನಾಲ್ವರಂಕರದುಕೊಂಡು, ಚಿತ್ತ್ರಿ ಸುಬಹುವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯೆಂಬೊಡಲಾ ನಾಲ್ವರಂಗದಂದವಗ್ರಾ ಮನಂ ಮಾಡಲಾಗ, ರಾಯನು ಜಯಂತನ ಕರವಂಪಿಡಿದು, ಎಚ್ಚಿನಲಿಂಗನವೆಂಬೊಡಲಿ, ಸಲಕೂಬರನಂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸಿ, ಬೃಂದಾರಿಕಾಯೋಗಿನಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಾಂಗ ದಂಡವ್ರಣಾಮವೆಂಬೊಡಲಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿದು, ಬಿಲ್ಲುಬಿತ್ತಲಿಕೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ಅಂಬಿಕಾಭವನನಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮನೋಯಾನವೆಂಬ ವಿನಾಸವನೊಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಿಲ್ಲಲಾಗ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಸಾರ್ವೇವಿಯು, ಅಯ್ಯಾವುತ್ರನೇ ! ಇದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲ್ಲಿನಿಂದಂಥ

ವಿನಾಸ, ನೀನು ಸೇನಾಕಟಕವಂಶೇರಿ, ಇಳವಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ, ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಪೋಗುವದೆಂದುವೇಳೆ, ರಾಯಸಕರವಂಪಿಡಿದು, ವಿನಾಸಕ್ಕೈದಕ್ಷಿಣಮಾಗಿಬಂದು ಯೋಗಿನಿಯಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ವಿನಾನಾರೂಢನಾಗಿ, ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀರುಗಳಂ ವಿನಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವಾಡಿ, ಸುಮತಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾಸವಂಪಿಡಿದು, ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆನೇಮಿಸಿ, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಂನೋಡಿ, ಅಯ್ಯಾಯಕ್ಷನೇ ನೀನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕ್ಕೆನೇ ನಾಕಟಕವಂಸೇರಿ, ವೀರಸೇನಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಗೆ, ನಾವುಬರುವ ವರ್ತಮಾನವಂತಿಳುಹಿಸೂ ಎಂದುಕಳುಹಿಸಿ, ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಪಾಪಾರವಿಂದಂಗಳನನುಮ, ಧ್ಯಾನವಂಮಾಡಲಾಗ, ವಿನಾಸವು ಗಗನವನ್ನೇರಿ, ವಾಯುವಧವಂಶೇರಿ ಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆಬಂದು, ಸೇನಾಕಟಕಕ್ಕೆ ಇಳಯುವಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದಿಕ್ಕುಗಳುಪ್ರಸನ್ನವಾಗಲು, ದಿವ್ಯಗಂಧಂಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಮಂದಮಾರುತವು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ವೀರಸೇನಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುನಂತಿರಲು ; ಘನೀರೆಂದುಘರಂಗಿಗಳಂ ಹಾರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಭೇರೀ ಪಟಹ ನಿಸ್ಸಾಣ ಶಬ್ದಂಗಳು ಭೋರೆಂದುಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲು ; ಆಗ ವಿನಾಸವು ಸೇನಾಕಟಕದೋಳ್ ನಿಲ್ಲಲಾಗ ಸುಮತಿಯು ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದೆದ್ದು ರನ್ನದಹಾವಿಗೆಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಕಾಲದೋಳ್ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವೀರಸೇನನು ಒಡೆಯನಾದಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ನಿಂತಿರ್ದ ವೀರಸೇನನಂನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ಸೇನಾಪತಿಯೆ ! ನೀನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಎನ್ನ ಸೇನಾನಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ರೋಗ ರುಜನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಕುಳಲವಾಗಿ ಇರುವರೇ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲಾಗ ವೀರಸೇನನು ಸ್ವಾಮಿಬಡೆಯನೆ! ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸೇನಾನಾಯಕರುಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಅತ್ಯಂತಸುಖದಿಂದಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣದರ್ಶನವನ್ನೇ ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಇರುವರೆಂದು ವೇಳಲಾಗ, ಮಹಾರಾಯನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ವೀರಸೇನನಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದ ಬರುತಿರುವ ರಾಯನಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ವದ್ವಿನ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀಗಳು ಕಳಾಧರನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸ್ತೋತ್ರವಿಲಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತಿನಹಜಾರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹಂಸತೂ

ಲಿಕಾತಲ್ಪದೋಳು ಕುಳಿತಿರಲು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳಾವತಿಯೆರನಾಲ್ವರು ಕಳಾಧರನೊಂದಿಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರ್ದವರು ರಾಯನೊಡನೆ ಸುನುತಿಯುಂಕರೆದು ಅಯ್ಯಾನುಂತ್ರಿಯೇ! ಈ ಮಾಸನರವೃಷ್ಟಿಯು ಅತಿ ದುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು, ಅದುಕಾರಣ ಈ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಪುರವೋಚ್ಛರಣೆ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವೇಳುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರು ಬಿಡಬಿಡುವೆಂದು ಬಾಗಿಲ ಗೊತ್ತುಗಾರಿಗೆ ಲಜ್ಜಾಪಿಸುತ್ತಾ, ಮುತ್ತಿನಹಜಾರಕ್ಕೆ ಮರುಗಿರ್ದ ಚಿತ್ತರಹಜಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ವರುಂಕರೆದು, ರಾಜನು ಎಲೈಕಳಾವತಿಯೇ! ಈ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ನನಗುಂಟೆ ನಾಲ್ವರುಂಕರೆದು ಗೊಳುತ ಆದ ರಣವರ್ಣಕಮಾಗಿ ಆಲಿಂಗನವೆಂದಾಡಿ ಎನಗೆ ಮಾಡುವುದುಮಾಕಾರಂಗಳಂತೆ ಈ ನಾಲ್ವರಿಗೂ ಆದೇವ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾನೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಕಳಾಧರನುಂಕರಿತು ಎಲಾವಿದ್ಯಾವಕಸೆ! ಇಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವಿಂಕನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಟಕವೆಂಬಿಟ್ಟು ಕಳಂಗವಟ್ಟಿರುವುದು ತನ್ನ ಇಳಿದಿರುವ ಕಾಂಕ್ಷೋಜವೇಶಾಧಿಪತಿ ನೊವಲಾದವರ ಕಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಟಗಳೆಂದಾಡದೆ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಕಾದಿರೂವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಮುತ್ತಿನಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಸುನುತಿಯು ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನೊಡೆಯನೆ! ನಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾನಂದನೆಯೆಂದಾಡಿ ಸುಖನಿವ್ರೆಯಂಗೈಯ್ಯಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯೆಂದಾಡಲಾಗ, ಸುನುತಿಗೆ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಟ್ಟು, ಮಜ್ಜನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ವಸ್ತ್ರೇರಿಸಿದ ಜಳಕವೆಂದಾಡಿ, ವಿಜ್ಞಾನವರವನ್ನಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾನಂದನೆಯಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಚಾಮುಂಡಿಕಾರ್ಪಣಿಯ ಚರಣಂಗಳಂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಭೋಜನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಇಷ್ಟವಾದಮಧುರಾನ್ನವಂ ಭುಂಜಿಸಿ, ಕಪ್ಪುರವೇಳುವೆನು ಎಂದು ಕಳಾವತಿಯುಂಕರೂಡಿ ಕಾಮನಕಾಳಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಸುಂದರಾಂಗನು ರಾತ್ರಿಯೋಳು ನುಲಿದ್ರೆಯಂಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು,

ಆ ವಳಕ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವರ್ಣತವನ್ನೇರಿ ಬರುವೆಂದೊಡನೆ ಸುನುತಿ ನೀರನೇನೇರಿದ್ದರು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಚ್ಚರವಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಎಂದು

ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಹಹಾರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರ
 ಸು ನೀದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಜರಮೇಳ್ವರಿಯು ಪಟವಂನೋಡಿ ಸಮ
 ಸ್ಕರಿಸಿ, ಪರ್ಯಂಕದಿಂದೆದ್ದು ಪಾಡುಕೆಗಳಂಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ ಪಾ
 ಶ್ವದೋಳು ಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ನಿಂತಿದನು ಸುಮತಿ ವೀರಸೇಸರೀರ್ವರಂ
 ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಮುತ್ತಿ ಸುಪೇಶದಲ್ಲಿಕುಳಿತುಮುಖಮು
 ಜ್ಜನವೆನ್ನೊಡುತ್ತಾ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಂಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುನಿಂತಿದನು ಚಾ
 ರವರ್ವರನು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಸ್ವಯಂವರಸಮಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆಡುವ ಸಮಾ
 ಚಾರಂಗಳೆಲ್ಲವು ವಿಜ್ಞಾನಪದೆಯೆನ್ನೊಡಲಾ ಸಮಾಚಾರಂಗಳೆಲ್ಲವಂಕೇ
 ಳ, ರಾಯನು ವೀರಸೇಸನಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಸಮಸಗುತ ವೀರವಿಂದೆದ್ದು
 ಮಜ್ಜಸಗೃಹವನ್ನೆವದಿ ಮಜ್ಜನವೆನ್ನೊಡಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನ್ನೆಟ್ಟು ಸಂ
 ಧ್ಯಾನವಂದನೆಮೊದಲಾದ ಸಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳಂನಿರವೇರಿಸಿ, ಭೋಜನಕಾಲಿಗೆ
 ಬರುತ ಸೇನಾಪತಿಯನ್ನೋಡಿ ಅದ್ವೈತವೀರಸೇಸನೆ! ಗಜರಥವನ್ನಲಂಕರಿ
 ಸಿ ಮಿತನೇನೆಯಿಂದಕೂಡಿ ಬಾಗಿಲೋಳು ಕಾದಿರೂವುದು ಕಟ್ಟುನೊಡಿ
 ಕಳುಹಿಸಿ, ರಾಯನು ಪತ್ರನೋಪೇತಮಾದ ಅನ್ನವೆಂದುಂಜೆನು ಕಪ್ಪುರ
 ವೀಳ್ಯವಂಮೆಲ್ಲುತ ಹಹಾರಕ್ಕೆಬಂದು ಕೀರೀಟಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಲಂಕೃತ
 ನಾಗಿ ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಪ್ಪ ಗ್ರೀರುಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಸುಮತಿಯುಕ್ತ
 ಲಾಗದಿಂದ ಹಹಾರದಬಾಗಿಲೋಳು ಕಾದಿದನು ಗಜರಥವನ್ನೇರಿ ವೀರಸೇಸ
 ಸುಮತಿ ಈರ್ವರಂ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಮರವೆನ್ನೊತ್ತಿರಲು, ಭೇ
 ರೀಪಟಕಶಬ್ದಂಗಳು ಭೋರಂದು ಮೊರೆಮುತ್ತಿರಲು, ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿಜಾತಿ
 ಸ್ತಿ ಗ್ರೀರು ದಿವ್ಯಾಂಬರಾ ಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತರಾಗಿ ದೇವಗಾಸಸಂಗೈ
 ಯುತ್ತಿರಲು ; ರಾಜೇಂದ್ರನು ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜಬಿಂಡಿಯೋಳು ಸೇ
 ನಾಪರಿವೃತನಾಗಿಪೊರಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರಜನರ-ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿಜಾತಿಪ್ಪಿಯು
 ರ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನವಲೋಕಿಸಿ ಹಿಂದುಮುಂದುತೋರದೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ
 ಸುಂತಿದನು ಸ್ತಿ ಗ್ರೀರುಪುರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಮೊನಿತು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೆವದಿ, ರತಿದೇ
 ವಿಯ ಮನೋಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಪಂಕಾರಂಗಳೆ ನಾರಿಯರೂಪವಂತಾಳ್ವ
 ಬಂದರೋ ಎಂದೂಭ್ರಾಂತಿಚಿತ್ತರಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸುಗಂಧರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಅರಮನೆಯು ಕುರಿತು ಬರುವ ಪರ್ವಮಾಸವಂ ವಿಜಯನ

ರ್ಮರಾಯನು ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎದುರೊಂಡು ದಂಡ
 ಪ್ರಣಾಮವನ್ನೊದ್ದು ನಿಂತಿರಲು, ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಗಜರಥದಿಂ
 ದಿಳಿದು ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಬರುತ್ತ ರಾಯನು ಸುಮತಿಯು
 ಮುಖವಂ ನೋಡಲಾ ಸುಮತಿಯು ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಸ್ತು ಗ್ರೀರುಗಳಂಕ
 ರದೊಡನೆ ರಾಯನ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಸುಮತಿಯುನಡೆದುಬಿರ
 ಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಲ್ಲಮಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಪರಾನುರಿಸುತ್ತಾ ನಂದಿನಾ
 ಗಧರುಷೇಳುವ ಬಿರದುಪದ್ರವಂಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಅಂತಃಪುರದ ಮುಂದು
 ಗಡೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಮುತ್ತಿನಹವಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಾಂಡವಟದಸಮೀಪದ
 ಲ್ಲಿರ್ದ ಮಂಜುಸೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ವಿಜಯವರ್ತುನರಾಯನು ಪ್ರಣಾ
 ಮವಂದೊದ್ದು ಪಾರ್ವದಲ್ಲಿನಂತಿರಲು, ಸುಮತಿಯು ವಿಸ್ಮಯಿಸಿ ಗ್ರೀರುಗಳ
 ನ್ನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನು ಕಳಿಂಗರಾಯನ ಸಮೀಪ
 ದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಲು, ಆಗ ಕಳಿಂಗರಾಯನು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪೌರೈ ದೈ
 ಯರ್ ಬೊದಾರೈ ಸೌಂದರ್ಯಾದಿ ಗುಣಂಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯರ್ಥನಂಬಟ್ಟು ವಿಸ್ಮಿ
 ತನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಭಾವವನ್ನರಿತು, ಸುಮತಿಯು ಎರೈಕಳಿಂಗರಾಯನ ಪತಿ
 ಯು ! ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ವರ್ತನಾಸನಂತಿಳುಹಿಸಿ ಈ ಪದ್ಮಿನ್ಯಾದಿ
 ಸಾಲ್ಕುಜಾತಿಸ್ತು ಗ್ರೀರುಗಳಂ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುಗುವಂ
 ತೆ ಸುಗಂಧಮದರಾಜೇಂದ್ರನ ಅವನು ಆಗಿರದೆ ಎದುರೇಳುತ್ತಿರಲು,
 ಅಷ್ಟರೋಳು ಚಿತ್ರಲೇಖಯು ಕಾಂಡವಟದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿನಿಂತು
 ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ವಿಸ್ಮಯಿಸಿ ಗ್ರೀರುಗಳಂ ನೋಡಿದವರಾ
 ತ್ರದಿಂದಲೆ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಮೊಂದಿಗೊ
 ಂಬಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆನಿಂತಿರ್ದ ಚಿತ್ರಲೇಖಯಂನೋಡಿ ಕಾಂಡವಟದಿಂದ
 ದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಮಂಚದೋಳು ಕುಳಿತು ಈ ವಿಸ್ಮಯಿಸಿ ಗ್ರೀರುಗಳೆಲ್ಲಾ
 ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತಳಾಗಿ ಏನೊತ್ತೋರದೆ ಇರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ
 ಗೀಡಿಸಿ ಲೀಲಾಕುಕವು ತನ್ನ ಮನದೋಳು ಈ ವಿಸ್ಮಯಿಸಿ ಗ್ರೀರುಗಳೊಡನೆ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀರೆಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಿತರಾದ
 ವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಲೀಲಾಕುಕವು ಕಾಂಡವಟದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರ್ದ
 ಚಿತ್ರಲೇಖಯ ಭುಜದಮ್ಯಾಲೆ ಹಾರಿದು ಕುಳಿತು ತುಟಿಯಂ ಕೊಕ್ಕಿ

ಒಂದ ಕಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು ರನೂಡಲಾಗ ಸುಗಂಧನುಹಾರಾಯನು ಸುಮ
ತಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಬೋವಲಾದವರ ಮುಖವೆನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯ
ಮಾತುಗಳಂಪೇಳಿ ಸುತತ್ತಾಯಿರಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ನಾಚಿಗೆಗೊಂಡು
ಉಗ್ರನಿಂದ ಮುಖವೆನುಚ್ಚುತ ನಸುಸುತ ತೆರೆದು ವಳಯಿಂಕೆ ಪೋ
ಗಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯ ಹಸ್ತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಿಳ್ಳದ ಮಡಪುಗಳಂ
ರನ್ನದ ತಪ್ಪಿ ಮೋಳಬ್ಬ ಮೂಳಾರಂಗಳಂ ಸುತ್ತೊಂದು ತಪ್ಪಿ ಮೋಳ
ಮಡಗಿ ಮುತ್ತಿ ಸುಗಂಧಸುಗಳಂಪೊದ್ದಿಶಿಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಕಾಂಡಮುದಿಂ ಪೊ
ರನುಟ್ಟು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಬಂದುಸಿಂತು ಮೂಳಾರಂಗಳಂ
ನೊಪ್ಪಿರಿ ಸುಸುಸುತ ಮಿಳ್ಳದ ಮಡಪುಗಳಂ ಆ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಹಸ್ತವು
ನೋಂಕುಮಂತೆ ವಪ್ಪಿರಿ ಪಾರೆ ನೋಟದಿಂದ ರಾಯನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಗ್ಲಾನಿ! ಈ ಮಿಳ್ಳದಮಡಪುಗಳಂ ತಾವೆ ವಪ್ಪಿಸುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ
ದೇವಿಯು ಪಾದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುಪಾಶಂ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಬೇಳ್ವ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ
ಯ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ ಅನಂದ ಪರನಳನಾಗಿ ಮಿಳ್ಳನೆಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ
ರಾಯನು ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀರ ಕಂಠಗಳಗೆ ಮೂಳಾರಂಗಳಂ ಹಾಕಿ ಚಿತ್ರಲೇ
ಖಿಯು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳ ಕರುಗಳಂ ಸಿತ್ತು ಮೀನರು ಖೀಪಾಂತರ
ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಕುನಾರಾಂಗಿಯರು ಅತ್ಯಂತ ನಿಶ್ಯಾಸ ಪೂರ್ವಕಮಾಗಿ
ನುರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರಲೇ
ಖಿಯು ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀರಗಳಂಕರಮಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಮೈಗುತ್ತಿರಲು,
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪೀಠದಿಂದೆದ್ದು ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಹಾವಿಗೆಗಳಂ
ಮೆಚ್ಚು ಕೊಂಡು ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಬರುತ ಬಾಗಿಲ
ಲ್ಲಿರ್ದ ಗಜರಥದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಥಾರೂಢರಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ
ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ತನ್ನ ನೆಜಾಂತಃಪುರಕ್ಕೆಪೇರಿ
ಗುತ್ತಿರಲು, ಅತ್ತಲಾಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಗಜರಥವೆನೇರಿನಿಜನೇನಾ
ಕಟಕನೇನೇರಿ ಗಜರಥದಿಂ ವಿಜಯ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಶಾಸವೆನೈವಿ ಶೀ
ಲಾವಿನೋದದಿಂ ದಿರುತ್ತಿರ್ದ ನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ * * * *

ಪದ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕಣ್ಣು ಬುಡವರಳು ಪೂಡರಿಕಭವಾ ಬುಡಲ
ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಲನುರವರ ಪರಿಭನೆ ಭರಿತ ಪ್ರಕಂಡ ಬಲ ಚಂಡ

ಮುಂದೆ ವಿಖಂಡನೆ ನಿಪುಣ ಕೋವಂಡಕಾಂಡ ನೊಂಡಲಾಗಧರ ಭು
ಜಾದಂಡ ದರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕುಖಾಹ್ನ ನಿಕ್ಷೇಪ ಪ್ರದರ್ಶನಾನ
ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾ ಸಾನಾ, ಜ್ಯ ಸರ್ವಂ
ಕಪ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾ ಸಿಸ್ಸಹಾಯ ಸಿರ್ಮಾಣಧಾರೀಯ ಘಟಕಾ
ಕತಗ್ರಂಥ ದಿನವಿನ ಪ್ರಭಂಧ ನಿಬಂಧನೆ ದುರುಂಧರ ತ್ರಿಧನನ ವನಿತಾ,
ಈಗ್ರಮಸ ಗೋತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾನುರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ ಸರಪತಿ
ಮುಖೇಶೂರ ಪುರನರಾಧೀಶ ತೀರ್ಮಾಪ್ತ ರಾಜವಡೆಯ ರವರಿಂದ ರಸಿಕಜ
ನಾನಂದಕರವಾಗಿ ನಿರಚಿತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯ ವೆಂಬ ಈ ಸ
ವಿಸ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಜಾತಿಸ್ತ್ರೀ ಪೂವಂ ಸಾಧಿಸಿದನೆಂಬ ಅಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ
ಅಷ್ಟಾಸಕ್ತ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ.

ಅಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ಅಗ್ವಾಸ ಕಂಠಾರವು.

ಶೀರಸ್ತು.

ಅಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ನೇಯ ಅಗ್ವಾಸ ಕಾತ್ರ ರಂಭ.

ಶ್ರೀಜಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾ ಯೋನಾ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮಾರ್ಗವಶಾಪದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹವು, ಅನುರಾವತಿ
ವಚ್ಚೇಣವು, ಅಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು, ಅವನಪತ್ನಿಯಾದ ಕವಿವೇದಿ
ಯು, ಇಂದ್ರೇಂದ್ರಾಣೀಗಳ ಭೋಗೋಪಕರಣಗಳು, ಇವುಮಾಲ್ವವು
ಅಪ್ರಾಪ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೋಗೋ ಪೋಗಿ ಹೋಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹದ
ಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುತೋದಿಂದ ಇರುವ ಕಾಮಧೇಯವು ಸ್ವರ್ಗವೆಲ್ಲಾ ಅಸ್ತ
ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಅನುರಾವತಿ ವಚ್ಚೇಣವು ರಾಕ್ಷಸಾ ಕ್ರಾಂತವಾಗಿಯೂ,
ಶೋಕಗದಲ್ಲಿ ಜಾರು ಜಾರು ಜನು ವಾಡಿದರೂ ಕೇಳಿಬಿಡಾರಿಸುವಲ್ಲಿ
ದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಯ, ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಂದ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಬವ್ಯ
ಸುರಭಿ ರೂಪದಿಂದ ಸೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಂ ತನ್ನಿಂದಾ ಬುತ್ಪನ್ನಂಗಳಾದ ಶೋ
ಕೋಪಕಾರಂಗಳಾದ ಧೇನುಗಳಂ ಅನೇಕ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ಕಾರ್ಪೋಪಮು
ತ್ತಂಗಳಾದ ವೃಷಭಂಗಳಂ, ಬಾಹ್ಯಾಣರುಗಳಂ ಋಷಿಗಳಂ ದೇವತೆಗಳಂ

ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಸಂತಿತಿಯಂ ನೆನೆ ನೆನಮು, ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಮರತ್ನವು, ಬಹು ವರಾಕ್ರಮವು, ಸಕಲರಾಕ್ಷಸರಂಜಯಿಸಿ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಬರಬೇಕೆಂದು, ಸುರಭಿಮಾದ ತನಗೆ ಕರುವಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಸ್ತಂಭಬಲದಿಂದ ಅವಸ್ಥೆನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ದೇವೇಂದ್ರನಾಗಿ ಇರುತ್ತ ತನ್ನ ಕಂಡರೆ ಮಾತೃ ಭಾವದಿಂದ ಇರುವನು, ಆದ್ದರಿಂದ ತನಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪುತ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಚೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ತನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವನು, ಇಂಥಾ ಪುತ್ರರೂಪನಾದ ಇಂದ್ರನಂ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವೆನು ನನ್ನಿಂದ ಶಕ್ಯನಲ್ಲ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯವರು ಮಾತೃ ಪಿತೃ ದುಃಖಗಳಂ ಭಾರ್ಯಾ ಭರ್ತೃ ದುಃಖಗಳಂ ಪುತ್ರೀ ಪುತ್ರ ದುಃಖಗಳಂ ದುಸ್ಸಹಂಗಳಾಗಿ ಪೇಳುವರು, ಅದರೊಳಗೂ ಆ ಮಾತೃ ಪಿತೃ ದುಃಖಗಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದು, ಭರ್ತೃ ಭಾರ್ಯಾ ದುಃಖಗಳಂ ಬರುವದು ಯಾವ್ಯಸದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು, ಪುತ್ರೀಪುತ್ರಶೋಕಂಗಳು ಮೃದ್ಧಾಭ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸ ಬಾರದು, ಹೀಗೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಬಹು ವಯಸ್ಸಾದ ನನಗೆ ಅಂಥಾದೇವೇಂದ್ರನಂ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುಃಖವೆಂಬುವದು ಜರೆಯಿಲ್ಲ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ದಾನ ಯಾನ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿದ್ದರಿಂದ ದುಃಖಗಳುಬಂದು ಇರನವದೊ? ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಅಂಥಾ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ದುಃಖ ಶಾಂತಿ ಆಗುವೆಂದು ಪೇಳುವರು, ಅಥವಾ ವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ವಿರಕ್ತ ಭಾವದಿಂದಲೂ ಪುಣ್ಯ ಅರ್ಥಸಾನ್ನ ಪುಣ್ಯದೇಶ ಸಂಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ಆಶ್ರಮಾಂತರ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದಲೂ ಶೋಕ ನಾಶನವೆಂ ಪೇಳುವರು, ಅಂಥಾ ಇಂದ್ರನಂ ತಿರಗಿ ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ವಿವೇಕಜ್ಞಾನವು ವಿರಕ್ತಿಯು ವಶತ್ವ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಬರಲಿಯದು, ಆಶ್ರಮಾಂತರ ಸ್ವೀಕಾರವು ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತೋಬ್ಬರಿಗೂ ಸಲ್ಲದು, ಪುಣ್ಯತಿರ್ಥ ಸ್ನಾನ ಪುಣ್ಯ ದೇಶ ಸಂಚಾರಗಳಾದರೇ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿಕೊಂಡು, ತನ್ನವತ್ಸ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂವಾ ಹೊರಟು ತಾಯಿ ಮನೆಯಿಂದಾ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೇ;

ಉಪಾಧ್ಯಾನ ಮನೆಯಂ ಕೂರಿತು ಜೋಗುವ ಹೂಡುಗಸಂತೆಯೂ, ತುಂಬಿದ ಮನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಜೋಗುವ ಸುಸಾರಿಯಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ಕೃಷಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಜೋಗುವ ಆರಂಬಗಾರನಂತೆಯೂ, ಪ್ರಿಯಂ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲುವ ನಾಯಕ ಸೂತೆಯೂ, ದುಹವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೂಗುವ ಜೀವಸಂತೆಯೂ, ಸುಗಟಬಟ್ಟು ಬಿಸು ಸುಖದು ಚದ್ವಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಭರಿ ಭರಿಗೂ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಂತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ತಾನು ಮೊದಲು ನಡೆದ ಸುರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹುಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೂಲೋಕದೊಳಗಿರುವ ಜಲಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಂ ಕಂಡು ತಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದುಹವಂ ನೆನಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿರುವ ತೃಣವಾಗಲಿ ಗ್ರಾಸಿಸುತ್ತಾ ಸಂಹರಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಹಾರಿಸೋಳು ಹಾಳುವಿಂದ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದ ಸಂತು ಮರೆಯಾದ ಕರುನಂ ನೋಡದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೆಲವುದೂರ ಬಂದು ಹಂತಿರುಗಿಸೋಡಿ ಕರುನಂ ಕಾಣದ ಆ ಸುರಭಿಯು ಹಕ್ಕಿಬೋಳಾದುದಿಲ್ಲ, ಬಾಯಂ ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಿಡದಂತೆ ದೀಪಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ ಭ್ರಾಂತನಂತೆ ತಿರುತ್ತಿಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೌದಾಕರನೆಯಂತೆ ಸುಳ್ಳುಲವಾದ ಮೊದಲಿಂದಾಕಾಳವಂ ಸುರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಪಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಭಾರವಾಗಿ ಬಿಗಿಬಿಗಿ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲದಿಂದ ಬಗ್ಗುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಸಂದಸರೆಯಂಬ ಯೋ ಕಂದನಂ ಕಾಣದ ಎದಿಗಿಂತೆಂದು ಬಿಡುನೊಂದನೆಂದು ಮೊಂಡಗತಿಸಿರಾಗಿ ಮನಗೂದಿ ಹೂಲಿ ಹಂದಿಗಳು ಬಂದು ಎನ್ನ ಕಂದನಂ ಕೊಂಡುತೆಂದವೂ ಎದು ಎಂದೂಂದಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ, ಹಂತಿರಿಗಿ ಬಂದು ಹಿಂದೂ ಹಕ್ಕಿವ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಬರಲಾರದೆ ಸಂತಿರುವ ಕರುನಂ ಕಂಡು, ಬೆಳಕು ಕಂಡ ಅಂಧಕನಂತೆ, ನಿಭಿಯಂ ಕಂಡೆವೆದಿ ದ್ರನಂತೆ, ವ್ಯಸನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯದೋಳು ವ್ಯಸನ ಪಡಲಾಗದು, ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕಾರ್ಯವು ಕೆಡುವದೂ ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ಧೈರ್ಯವಂ ಪಿಡಿದು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯವಂ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನೀತಿ ಇರುವದು.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹುಣಸೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವಾಸವಾಗಿ ಮರಿಗಳಂ ನೂಡಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಕಾಗೆಯು ಆ ಮರದ ಪೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೈಪ್ಪಣ್ಣ ಗರ್ಭದಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತನ್ನ ನೂಡಾರು ಮರಿಗಳಿ

ತಿಳಿದು ಸರಪ್ಪನು ಕೊಲ್ಲಲು ತನ್ನಿಂದ, ಶಕ್ಯವಲ್ಲಾ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಕೂಡಾ ಉಪಾಯದಿಂದ ಶಕ್ಯವಾಗುವದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಬಾಲ ಕುಮಾರನ ಕೈಯೊಳಿರುವ ಮು ತ್ತಿನ ಸರಪ್ಪನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಕೊಕ್ಕಿನೋಳ್ಳು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬರು ತ್ತಾ, ಆರಾಜಭಟರ ಮುಂದೆ ಸರ್ವವಿರುವ ಅನುರದ ಪೊಟ್ಟುರೆಯೋಳ್ ಹಾಕಿ ಬಿಡಲು, ಅದಂ ಕಂಡು ಆರಾಜಭಟರು ಮರದ ಪೊಟ್ಟುರೆಯಂ ಬಿ ಡಿಸಿ ಆಭರಣವಂ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಭರಣವು ಸರಪ್ಪನಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡು ಆಭರಣವಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ತರುವಾಯ ಕಾಗೆಯು ಮರಿಗಳಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಬಹುಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಇತ್ತು.

ಎಂದು ಸುರುಭಿಯುತಾನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಎ ರಡು ದಡಂಗಳಂ ತಿವಿದು ಕಾಲುಗಳಂ ಕೆರದು ಮೈಸರನಂ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳ ದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಸೊವ್ವುಗಳಂ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ತಂದು ಹಾಕಿ ಕರುವಂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೆರದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಭೂಲೋಕವಂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜೇಡ್ರ ತೀರ್ಥಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಮನೋಗತಿ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆನದ ತಾವು ಗಳಿಗೆ ಕರುಸಹಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬರಿಂದಲು ತನ್ನ ಪಿಡಿಯಲಕ ಕ್ಯವಾದ ಸಾಂವರ್ಧನ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಮೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರ ದೇಶಗಳಂ ಪರಿಶುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೋಳರು ವ ಜೇತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದಾಯಿತೆಂದು ವ್ಯಹ್ನದ್ವೀಪವಂ ಕುರಿ ತು ಪೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸದಿಗಳಂ ವಸ್ತುತಗಳಂ ಜೇತ್ರಗಳಂನೋಡಿ ಅ ದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕುಶದ್ವೀಪವಂ ಕುರಿತು ಬಂದು, ಇದೆ ದೇ ವೇಂದ್ರನಿಂದ ನನಗೆ ವಾಸಾರ್ಥವಾಗಿ ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ನೆನೆದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯದೇಶಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ತಿರುಗಿತಿರುಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ದರೈಗಳಿಂದಲೂ ತೃಣಗಳಿಂದಲೂ ನಿಭಿಡನಾಗಿ ಎಂಟುಲಕ್ಷವೋಜನ ಉಳ್ಳ ಘೃತ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತನರಿದು ಉದ್ಭಿದ, ವೇಣುಮಂತ್ರ, ಸ್ವೈರಥ, ಲಂಬನ, ಧೃತಿ, ಪ್ರಭಾಕರ, ಕಪಿಲ ಇಂತೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾ

ಗಿ ಇರುವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಂತ ಮಹಾರಾಯನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಏಳುಮಂದಿ ಇಂದಲು ಏಳುಖಂಡ ರೂಪದಿಂ ಪರಿಪಾಲಿತನಾಗಿ ಅವರ ನಾಮಂಗಳ್ಳೆ ಏಳು ವರ್ಷಂಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿತನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುರಾಸುರ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರಗಳಿಂದಲೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ವರ್ಣಾ ಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಂದೇಹರಿಂದ ಲೂ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ವಿಧೂನು, ಹೆನು, ದ್ಯುತಿಮಂತ್ರ, ಪುಷ್ಪನಂತ, ಕುಣೇ ಶಯ, ಹರಿ, ಮಂದರಗಳೆಂಬ ಈ ಏಳು ವಸ್ತುತಂಗಳಿಂದಲೂ, ಇನ್ನೂ ಉ ಪ ವಸ್ತುತಂಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಧುತಪಾವ, ಶಿವಾ, ಪವಿತ್ರಾ, ಸಮಾ ತಾ, ವಿಮ್ಬದಂಭಾ, ಮಹಿ, ಸರ್ವವಾಪಹರಾ ಇಂತೆಂಬ ಏಳುಮಹಾ ಸದಿ ಗಳಿಂದಲೂ ಉಪಸದಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಿತನಾಗಿ ಎಂಟುಲಕ್ಷ ಮೋದನಬುಳ್ಳ ಕುಶಸ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸುಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿ ಸುತ್ತಾ ಇರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಧೂನುವೆಂಬ ಮಹಾವಸ್ತುತದ ಮೂಲಗು ಹೆಯಲ್ಲಿ ಐನತ್ತು ಮೋದನದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅನೇಕವಾದ ಉಕ್ತಿನ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಪಶವಿಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಮಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸುಂಚರಿಸುವಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಕುಲಾಲ ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗುವ ಉಕ್ತಿನ ಚಕ್ರಗಳೂ ಸುರ್ಮಿತದ ದ್ವಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಬಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಕಾಣಲಶಕ್ಯ ನಾಗಿ ಪಿತಾಚಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಮುಘುಟನಾಗಿ ಮುಘು ಪಾ ಯಾ, ಪುರಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮಿಷಗಳ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಅಗಳಗಳಿಂದ ವಿಸಮಾನವಾದ ಮುಳ್ಳು ಮರಗಳ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಪೆಟ್ಟಿ ತನಾಗಿ ಎಂಟು ದಿಕ್ಪನೋಳ್ ಒರುವ ಪರ್ವತಾದಿಗಳಂ ಕತ್ತರಿಸುವ ಮ ಹಾಕೀಲು ಕತ್ತರಿಗಳಿಂದ ಕೀಲಿತನಾಗಿ ಸೂರ್ಯನುಗದಂತೆ ಅತಿವೇಗದಿಂ ದ ತಿರುಗುವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಿಸುನಾಡಾವಿಗಳಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಅ ನೇಕ ಬಲವ ದ್ರಾಕ್ಷಸದಿಂದ ನೇವಿತನಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಗೀಕರಿತಿ ಬಂದಿರುವ ಕ ತ್ತಚಿಮೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅನಮನದ ಬೇದ ತಿಳಿಯದೆ ಕರೀ ಮೋಘದ ಸ ಮೂಹದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಗುಹಗಳೇ ಬಾಯಿಗಳಾಗಿ ಆ ರಾರಂ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ರಂಧ್ರಂಗಳೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಅನೇ ಕ ಹಳ್ಳಂಗಳೆ ಕಿವಿಗಳಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಗುಡ್ಡಂಗಳೆ ಕಾಲುಗಳಾಗಿ

ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ವೈಷ್ಣವಗಳ ತೋಳ್ಗಳಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಾ, ವಾಸವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಾವದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಇರುವ ಅಫಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿವನು ತನ್ನ ಚಾರರ ಮುಖದಿಂದ ಆದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಡಿಯುವ ಸಮಾಚಾರವೆಂಬ ತಿಳಿಪಿನೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಿನಯದೊಳ್ ಇರುವಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಈ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಪಿಡಿಯಲಶ್ಯಕ್ತವಾದ ನಡೆಯುವ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರವೆಂಬ ಸುರಿಸುತ್ತ, ನಡೆವ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಒಣಗಿ ಇರುವ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳು ಫಲವೆತ್ತಾಗಿ ನಾಡುತ್ತಾ, ಕರುವಿನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಕಲವಾದ ಸುಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಆ ಮರಫಿಯಂ ಕಂಡು ಅಫಾಸುರನ ದೂತರು ಆ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಅಫಾಸುರನು ಕಳ್ಳ ನಾಗಾದಿಂದ ಬಂದು ಆಫೇನುವೆಂಬ ಕಂಡು ಬಹು ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ನಾಡಿ ಬಹುಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದವಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಕ್ಷೀರದ ರುಚಿಯನ್ನೋಡಿ ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ನಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇರಲು;

ಇತ್ತಲೂ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಮನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಯಾವ ಸುಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಸಖೀಮುಖದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನವನು ಗೈದ ಅಪ್ಪರೊ ಜಾತಿತ್ತಿ ಚತುಸ್ವಯಾಸಮಾನವೆಂಬ ಪಣವೆಂಬ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಬಹು ಮಾನವನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಡಾರವೆಂಬ ಪೊಕ್ಕು, ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ತನ್ನ ಸಂಗೀತವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹೆಸರು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅಸ್ಥಾನದ ಉಪರಿ ಭಾಗದೊಳಿರುವ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಂವತ್ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕುಚೇರಸಂತೆ ಕುಳಿತು ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಸುರಾಗವಂತೆ ಚಂದ್ರೋದಯದ ರಕ್ತಿಮುಖಿಯು ಅಧಿಕವಾಗಲು, ಅಂತಃ ಪಟವ ಮೇಲುಭಾಗದೊಳ್ ಕಂಡು ಕಾಣವಂತೆ ತೋರುವ ಬಾಲೆಯ ಮುಖವೆಂಬ ದಣಿಸುವ ಚಂದ್ರ ರೇಖೆಯು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡಲು, ಅವಳ ಎಳೆ ಸಗೈಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಬೆಳದಿಂಗಳುಂಟಾಗಲು, ತಾನೇ ನಾಡಲು ಬಂದಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಮುಖವೇ ಸರೀ ಎಂಬ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವೆಂತಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಕಾಣಲು, ಅಸುಧತಿಯು ಕುಟಾಕ್ಷದಂತೆ ಶೀತಳವಾಗಿ ಇರುವ ಚಂ

ದ್ರಕಿರಣಂಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸಲು, ಆ ಕಾಂತೆಯ ಕೆಂಪದೋಳು ಭಣಭಣಿಸುವ ಮುತ್ತಿ ನಸರಗಳಿಗೆ ನಮಾನವಾದ ಸಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ವಯ್ಯಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ದೊರಲು, ಆಗ ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯ ಸಾಸ್ತವ್ಯ ಕ್ಷಿಂತಾ ಅಧಿಕವಿಕಾಸಗುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾದವನಾಗಿ ಚಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಇದು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಾ ಮಿಸಿಯು ಮುಖದೋಳು ಹಳದಳಿಸುವ ವಜ್ರದ ಜೊಟ್ಟೋ? ಉದಯಾದ್ರಿಯ ತಟದೊಳ್ಳು ಹಾರಂ ಗೈಯ್ಯುವ ಕಾಂತೆಯರ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಕವೋ? ಮಸ್ತಥನ ಬಾಣಂಗಳು ಮೊನೆಮಾಡುವ ಸಾಣೆ ಚಕ್ರವೋ? ಜಾರ ಚೋರಾದಿಗಳಿಗವಳಕಂನವಾಗಿ ಕೋರನ ಪ್ರತಿ ನೂಯ್ಯೋ? ಪುರುಷರಂ ಬಿಟ್ಟು ಆಗಲಾಗದೆಂದು ಸಾರಿ ಬದಿಯಲು ತಂದು ಇರುವ ಮಸ್ತಥನ ಜಾಗಜೆಯೋ? ಒಡನೆಯ ದಾರಿ ಜ್ಞಾನಂ ಬಿಡಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದಾತ್ರಗಳಾದ ಸೃವತಿಗಳ ನೂಯ್ದಿ ಕರಿ ಕಿಂ ಕೀರ್ತಿಯೋ? ಮದನ ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ವಿಡಿದಿರುವ ಶ್ವೇತ ಛತ್ರವೋ? ಗಗನ ಸರೋವರದ ಮದ್ಯದೋಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಬಿಳಿವಾನೆಯೋ? ರಾತ್ರಿ ಎಂಬಕಾಮಿಸಿಯಿಂದ ಕಳಂಕವೆಂಬ ಧಾನ್ಯ ಸಹಿತ ಮಾಗಿ ನೀಸಬ್ಬಟ್ಟು ಘುರಟ್ಟವೋ? ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದಿರುವ ನವನೀತದ ಉಂಡೆಯೋ? ಇದು ಚಂದ್ರನೋ ಎಂದು ಸರಸರಸಿಕ ಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಗವುಳನುಡಿಯಲು, ಅದರನುಡಿಯ ಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನ ಮುಖವಂ ನೋಡಿ ನಿಮಿತ್ತಜ್ಞನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎದ್ದು ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ! ಕೇಳು, ಈಗ ಒಂದುಚಮತ್ಕಾರ ಉಂಟಾಗುವದು, ಅದೇನೆಂದರೆ—ಈಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಫಲಪುಷ್ಪ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮಿತ್ರಲಾಭದಿಂದ ದೊಡಗೂಡಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಜನರಿಂದಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವತ್ರಿಕಾವ್ಯಾಗಮನ ಉಂಟಾಗುವದು ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವನಾದ ಭವಿಸ್ಯತ್ಯಾಚಕಾರ್ಥಮಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆ ಮಗತಂಕೇಳಿದ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಇದಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸ ಜೀಕೆಂದು ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ವೇವಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನವಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯಂಬ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಖಿಯು

ಸುನರ್ವದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೃತವೇ ಘನೀಭೂತವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವೆ ನಾನಾವರ್ಣ್ಯಗಳಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಗಂಧ ಯುತನಾದ ಫಲಗಳಂ ದಿಕ್ಕುವಿ ದಿಕ್ಕುಗಳೋಳು ಫುಮುಫುಮಿಸುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪುಷ್ಪಹಾರಂಗಳಂ, ಕೆತ್ತನೆಯ ಬಟ್ಟಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಮಿರುವ ಪರಿಮಳ ಗಂಧಂಗಳಂ, ರಾಜಯೋಗ್ಯ ನಾದ ವಿಞ್ಞಂಗಳಂ, ನಾನಾವಿಧ ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರನಾಗಿ ರಚಿತಿ ದಳಗಳನುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಸ್ಮೂರಿಯಿಂದ ಬರದು ಇರುವ ತುರಾಯಿಯಂಬ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛನು ಮಣಿದುಯ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ನೀರಾಜಿ ಗೌನುಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮುಂದಿರಿತಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ವಿಶಾಸಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಳಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಗಿಣಿಯಂತೆ ಮುದ್ದುಮುಡ್ಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಣಕಾಂತೆಯಾದ ಎನ್ನೊಡತಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಚರಣ ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಎರುಗಿ ಕೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪವೀಳ್ಯಂಗಳಂ ಒಪ್ಪಿತಿ ಅವ್ವಣೆಯ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಾಯಂದು ಬೇಳ ಕಳುಹಿಸಲು ಬಂದೆನೆಂದು ಬಿಡರುವ ಹುಲ್ಲೆಯ ಮರಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣಳಂ ಬಳಬಳತಿ ಚಲಿಸುತ್ತಾ, ಎಳೆಬಾಳೆಯಸುಳಿಯಂತೆ ಬಳಬಳಕುತ್ತಾ ವಿಜ್ಞಾಪನು ಗೈದ ಬಾಲಸಖಿಯುಂ ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂ ನಗುತ ಕೈಯೊಳ್ಳುಡಿವಿರುವ ಥಳಥಳವ ನಸ್ತ್ರನುಂ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ವಾತೆನೋಟದಿಂ ನೋಡುವ ರಾಜಕುಮಾರನು ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾವಿಗಳಂ ಕಟಾಕ್ಷಿಸುತ ಎತ್ತಿ ಸವನುಲಿಕಾಲತೆಯೆ! ಪುಷ್ಪಂಗಳು ಇನ್ನೂ ಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಇರುವದಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿಗಳ ನೋಂಕಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಫಲಂಗಳು ಸಣ್ಣನಾಗಿ ದೋರಕಾಯಾಗಿ ಇರುವವು ಇನ್ನೂ ಪಕ್ವಿಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಗಂಧವಂ ನೋಡಲು ಬಂದೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಇರುವದು ನಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೆರದ್ದಲ್ಲಾ, ಎತಿಗಳು ನೆರೆಳೊಳಗೆ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಬಿಸಲಂ ಕಂಡದಲ್ಲಾ, ಎಂದು ನಮ್ಮಿಂದ ಪೇಳಿದ್ದಾಗಿ ನಿನ್ನೊಡತಿಯುಂ ಕುರಿತು ತಿಳಿಯ ಪೇಳಬಲ್ಲನಾ ಎನುತ ಹಾಸ್ಯ ರಸದಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ ಸಖ್ಯಭಿಪ್ರಾಯ ಗರ್ಭಿತನಾಗಿ ಮೃದುವಾದ ಮಾತನಾಡುತ ಸವಿಸಾದೊಳ್ಳುಡಿವಿರುವ ತಟ್ಟೆಯನುಧ್ಯದೊಳಲಂಕಾರವಾಗಿ ಇರತಿರುವ ಪುಷ್ಪದ ತುರಾಯುಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಕೈಯೊಳ್ಳುಡಿವಿರುತ ಹಾಗೆ ಅಪರದಳಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಸ್ಮೂರಿಯುಂ ಭರಿ

ದಿರುವ ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಮನದೊಳಗೆ ಓದಿ ನೋಡಲು,

ಕುಬ್ಜ ಗುಣದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಕಾಂತ, ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ರತಿಕಾಂತ, ಸ್ವಪತ್ತಿ
ಯೊಳು ಬಲವಂತ, ಕಲಿಕೋಳೋ ಉತುಕಾಂತ, ಸಕಲರೋಳು ಶ್ರೀಮಂ
ತ, ಬಲದೊಳಗೆ ದೇವೇಂದ್ರ, ಗವನದೊಳು ನಾಗೇಂದ್ರ, ಸತತೆಯಲಿ
ಶ್ರೀರಾಮ, ವಿನಯದಲಿ ಸೌಧಾಮಿ. ಸಕಲಗುಣ ಸಂಪನ್ನ, ಸುದತ್ತಿಯರ
ಮೋಹನ್ನ, ಮಾದರ್ವಾದಿ ಕತವಣಗಳಸುಳ್ಳು ಚಿನ್ನದಾನದಲಿ ರಾಧೇಯ,
ರಿಪುಕುಲಕೆ ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ, ಬಾಲೆಯರ ಬಲಸುಣ್ಣ, ಫಲರೂಪಲಾವಣ್ಯ
ಇಂತೆಂದು ಜಗದೊಳಗೆ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಳುತಿರುವ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನಾದ
ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸುತಾರಾಜೇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರನ ವಿಮಲಕೋ
ನೆಯ ಚರಣ ಕರುಣಾರುಣ ಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ

ತನ್ಮುಕ್ತೇಶದಿ ಯಾಗಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಿಯು ತನುಮನೋವಾಣಿಗ
ಳೆಂಬಕರಣತ್ರಯ ಸಹಿತಳಾಗಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿವಿನಯವಿಶ್ವಾಸಾಂತಃ ಕರಣ
ಗಳಿಂದ ಸಮಿರಿ ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಪರಿಮಂ ಲಾಲಿಸಜೇಕು:—

ದಾಲಿಸಂದೊಡಗೂಡಿ ನೀರುಜೆಲೆಯುವುದು, ಧಾನ್ಯದೊಳು ಜೆರದ
ಧೂಳುಗಳೂ ಕ್ರಮವಡೆವುದು, ಹೂವಿಸಿದೊಡಗೂಡಿ ಸಾರು ರಂಜಿಸು
ವುದು, ಪರಿವೇಶವಿಂದ ಕೇತಕಿಯ ದುರ್ಗಂಗಳೂ ಮರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದು,
ಸುಷ್ಣಾಸದಿಂದ ದೇವತಾರೀರವು ಸೆವೈವಾಗಿ ಇರುವುದು, ಎಂದು ಚಿತ್ತ,
ದೊಳರರೆ ನಿನ್ನಂಗಳಂಗಳದೊಡನೆ ಸೃಪಾಂಗನೆಯನಿರಿ ಕರೂಪಜೇಕು,
ವೇದತೊಂದಾನೊಂದು ವಿನಯದೊಳು ಸಮಾಸರಾಗಿರುವ ಸಖೀಜನ
ರನುಂದೆ ನಾನೊನೊನೊ ಎಂದು ನಾತು ನಾತಿಸಿಂದ ಸಕಲಇಮಾಘಂ
ಗಳಂ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುವ ಸುವರ್ಣ ಸಮಾಸನರ್ಣಂಗಳಾದ
ರಕ್ಷಿಗಳಂದಲೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ದಿವ್ಯಮುಖವಿಂದಲೂ,
ತ್ರಿನೂತಿಗಳಂತಿರುವ ಕೃಂಗಳಂದಲೂ, ಭೂವಿಯು ಸ್ಪರ್ಶಿ ಕು
ದ್ದಿನಂ ನಾತುವ ವುಚ್ಚಂಗಳಂದಲೂ, ಜ್ಞಾನಸಹಿತನಾಗಿ ಚತುರ್ವಿ
ಧಪುರುಷಾರ್ಪಂಗಳಂ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಐದು ಮೊಲೆಗಳಂ
ದಲೂ ಸಹಿತನಾಗಿರುವ ಒಂದುಭೇಸುವಂ ಗೋವದ್ಮ ವ್ರತಾಂಗಮಾಗಿ
ಪೂಜಿಸದೆ ವಿವಾಹನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆಂದು ಕವಡವಂ ಮಾಡಿರುವ ಎನ್ನ

ಯ ನೂತನ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನಾಡಿ ಪೂರೈಸುವೇಕು, ಈಗಕರುಣಿಸಿದ ಪಣಂ
 ಗಳೋಳು ಒಂದೊಂದು ಪಣಕ್ಕೆ ಸ್ವ ದೇಹವನು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದರೂ
 ತೀರದು, ಬೇಡುವವಡವನಿಗೆ ಅಪ್ಪೇಶ್ವರನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕೊಡುವ
 ನುಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಏನಾದರೂಬೇಸರ ಉಂಟು, ಜಗವಂಧರಿಸುವ ಭುಜಗೀಂ
 ದ್ರಂಗೆ ದ್ವಿಜಗಳ ಗರಿಯೋಳು ಒಂದೇನು ಭಾರವೆ, ಅಗಾಧಜಲ ಉಳ್ಳ
 ಸಮುದ್ರನ ಜಲವನು ಕಲಶದಿಂ ತುಂಬಿಯಣಿಸಲು ತರವೆ, ಮೇಘವನು
 ಬೀಡಿ ನೀರಂಸುರಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಶಕ್ಯವೆ, ಸೂರ್ಯನು ಕೇಳಿ
 ಪ್ರಭೆಯು ತರಲುಬಹುದೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತ್ಯಂತರಿ ಕರಣ ದಯೆಗಳಿಂದ ಎನ್ನ
 ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ,
 ಬಾಲಶುಕ ವಿಕಾದಿಗಳ ಉಕ್ತಿಗಳೋಳು ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳೆಂಬ ದೋ
 ಷವನು ತರುಲತಾದಿಗಳೊಳಿರುವ ಉಪಕೃತಿನಚನವನು ಬಂದುವೇಳೆದ ನಿವೇ
 ಕಮಂಸ್ತುರಿಸದಂತೆ ಎನ್ನಿಂದೇನಾದರೂ ದೋಷಾಪರಾಧಂಗಳದ್ದರೂಕ್ಷಮಿ
 ಶಿ ಸುಖಹುವದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದು; ಎಂದು ಬರೆದಿರುವದೆ ನೋಡಿ
 ಪ್ರೇಮಾತಿಸಯ ಉಳ್ಳ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನಸುನಗುತ ಮನವೆರಗಿ ರಾಣಿಯ
 ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗಳಂ ಮನಗೊಂಡುತಟ್ಟಿ ಯೋಳು ತಂದಿರುವ ಫಲಪುಷ್ಪಗ
 ಳಂ ತಿರುತಿಕ್ಕೊಂಡು ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯೊಳಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗ
 ಳಂ ತುಂಬಿ ಚಿನ್ನದವಾಲೆಯೋಳು ತರುಣಿಯರ ಶಿಖಾಮಣಿ, ಸರಸ
 ವಚನಾಲಾವರಸಿಕಾಗ್ರಣಿ, ಸಗೆಮೊಗದ ಕಡುಜಾಣಿ, ಸಕಲಗುಣಸಂ
 ಪನ್ನೆ, ರೂಪಿಸಲ್ಲಿ ರತಿಯೆಂದು ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಾಗಿ ಇರುವ
 ಸೌಗಂಧಿನಿಯುಮನದೊಳಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು, ನನಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯಿಂ
 ಬ ಸಖಿಯೆ ಎಳೆನುಡಿಯಿಂದಲೂ, ಕುಸುಮಗಳ ತುರಾಯಿ ಮಧ್ಯದಿಂ
 ದಲೂ ತಿಳಿಯ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು, ಕರುವಿನೊಡಗೂಡಿ ಸುರಭಿಬಂತೆಂದು
 ತಿಳಿದು ಹರ್ಷದಿಂದಿರುವದು, ಲೀಲೆಯಿಂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಳಕಳಕಾಗಿ
 ಮಾಡುವೆನು, ಸಾಗರವನು ಶೋಷಿಸುವೆನು, ಮೇರುವನು ಮುರಿದಿಡುವೆನು
 ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಸಯಳಾದ ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷಾರ್ಥಮಾಗಿ ಒಂದುಧೇನುವನು
 ತಂದುಕೊಡುವೆನು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಯೆ ಇರುವದೆಂದು ಬರೆದು ನನಮಲ್ಲಿ
 ಕಾಲತೆಯಂ ಕರೆದು ಪ್ರೇಮ ಸನ್ಮಾನದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಾಲೆಯಂ ಕೊ

ಟಿಪ್ಪು ಕಳುಹಿಸಲು, ಅಗ ನನ ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯು ರಾಯಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು
ಅಪ್ಪಣೆಯುಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕರುಣಿಸಿದ ವಾಲಿಯು ವಸ್ತುಗ
ಳು ಸಹಿತಾ ತನ್ನ ಪರಿಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳುತ್ತಾ, ನಿಜಕಾಂತಿಯಿಂ
ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ನೋಲಿಸುತ ಎಳ ಮಿಂಚು ಪೊಳದಂತೆ ನಿಮಿಷದೊಳು
ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯರ ಮನೆಯಂಕೇರಿ ಬಡತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸಡದ ನೈತ್ತಾಂ
ತನುಂ ಅಲ್ಲಿತ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂ ಇರಣಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು, ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇ
ವಿಯು ಅವಸ್ತುಗಳಂಕಂಡು ಗುರುನಂ ಕಂಪಿಸ್ಸುನಂತೆ, ಅರಸಂ ಕಂ
ಡ ನಿಜದೂತನಂತೆ ಝಗ್ಗನೆಂದು ಬಿಡು ತಿಳಿದು ವಸ್ತುಗಳಂ
ಮುಟ್ಟಿ ಕೈ ಹೊಡಿಸುತ ಪಲಗನ ಮದ್ಯದೊಳು ಪೊಳೆಯುವ ಜಿನ್ನದ
ಬರದೋಲಿಯಂನೋಡಿ ತೆಗದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಿತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ವಕ್ರಸ್ಥದೊ
ಡ್ಡುಡಗಿ ಭಾವಿಸುತ ತಿರನಾವಣಿ ಮನದೊಳಗೆ ಮದಿವೋಡಿಸೊಂಡು ಅತಿ
ಹರ್ಷ ಪುಳಕಾಕಿಂತಳಾಗಿ ಆತನ ಕುರುಗುಣಕ್ಕೆ ತಲೆವಾಗಿ ಆತನ ರೂಪ
ಲಾವಣ್ಯ ನೌಕುಮಾರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತು, ಆತನ ಪ್ರೀ
ತಿಯಂ ನೆನಪೆನದು ಹೋಧಂ ಗೊಳುತ ಆತನಯ್ಯನನೆ ಸೌಂದರ್ಯನು
ನೊ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಬರೆ ಬರೆದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಸಖಿಯೊಡ
ನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರತ್ತಿರಲು.

ಇತ್ತಲಾ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಗೌಳನುಡಿಯ ಬಗೆಯಂ ಪೇಳಿದ
ನಿವ್ರವರ್ಯನಂ ಕೂರಿತು ಎಚ್ಚಿ ಬೊಸುರೋತ್ತಮನು! ನೀ ಪೇಳಿದ ಪಶ್ಚೀನೊ
ಲ್ಲಿನ ಫಲಂಗಳಂನೋಡಿ ಪೇಳುವ ಪರಿಯಂ ಸುವಿತ್ತಾರನಾಗಿ ಪೇಳುವದೆಂ,
ದು ನಿರೂಪಿಸಿದವಾತಂಕೇಳಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪೇಳಿದ ಪರಿಯಂಕೆಂದರೆ

ನೂರ್ದೊಳಗುತ್ಕಂಠನು ಆಮೃತವಂತರೂವಾಗ ಗುಡಗಳವೋಲೊಂ
ದುಬಿಂದುಬಿದ್ದು ಇರುವದಂಕಂಡು ಪಲ್ಲನೆಂಬರಾಕ್ಷಸನು ಅಗುಡವಂ ಭ
ಕ್ಷಿಸಿ, ಅದರೊಳಿರುವ ಕಡ್ಡಿಯನುಗಿಯಲು, ಅದು ತಲೆ ಬಾಲ ಕಾಲು ಕೈ
ಗಳಿಂದಕೂಡಿಸಜೀವವಾಗಿ ಗುಡಸಂಬಂಧದಿಂ ಗೌಳ ಯಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಛೂಮಿಯೊಳು ಬೀಳಲು, ಬಿದ್ದ ಪಲ್ಲಿಯಂಕಂಡುಸಕಲದೇವತೆಗಳು ಅನ್ಯಾ
ತದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಶುಭಾಶುಭ ನೂಚಕವಾದ ನುಡಿಗಳು ಘ
ಲಿನಲೀ ಎಂದು ನೆರನಂಕೊಡಲು, ತಡಾದಿನಾಗಿ ಪಲ್ಲೀ ಶಕುನವು ಸರಿ

ಯಾಗಿ ಬರುವದು, ಅದೆಂತು ನೋಡುವೆನೆಂದರೆ:- ಸೂರ್ಯಗೌಳಮೊದಲಾಗಿ
 ಶನಿಗೌಳವೆನಿಸಿಗೂ ಏಳು ಗೌಳವೇಳುವದು, ಸೂರ್ಯಗೌಳವು ಅರಸು
 ಎನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದು, ಆ ಅರಸು ಶನಿವಾರ ಹಗಲು ಮೂನತ್ತು ಘಳಿಗೆಯು
 ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ಘಳಿಗೆಮೂನತ್ತು ಆದಿತ್ಯ
 ವಾರ ಹಗಲು ಘಳಿಗೆ ಮೂನತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಆದಿತ್ಯ
 ವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮೂನತ್ತು ಸುಖಿತವಾಗಿ ನೋಡುವವರ ಅರವತ್ತು ಘಳಿಗೆ
 ಯು ನೈರುತ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಮಂಗಳವಾರ ಐವತ್ತು ಘಳಿಗೆ ಪ
 ಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಮಂಗಳವಾರವೇಷ ಹತ್ತು ಘಳಿಗೆ ಬುಧ
 ವಾರ ಹಗಲು ಮೂನತ್ತು ಘಳಿಗೆವೆನಿಸಿಗೂ ವಾಯುವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ
 ನು, ಬುಧವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮೂನತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಪತಿವಾರ ಐವತ್ತು ಘಳಿಗೆ
 ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರವೇಷ ಹತ್ತು
 ಘಳಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ಅರವತ್ತು ಘಳಿಗೆಯು ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರು
 ನವನು, ಆಗ್ನೇಯವು ಹಾಳು ಮೂಲೆ ಯುನಿಸಿಕೊಂಬದು, ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
 ಆದಿತ್ಯನಿದ್ದರೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಚಂದ್ರಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳು ಗೌಳಗು ಫಲವು
 ಹೇಳುವದು, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರ್ಯ ಘನವುಳ್ಳ ಆರೋಗ್ಯ ಸಾಹ
 ಸಂಗಳ ಹೇಳುವದು, ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನನ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮನ
 ಸ್ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚು ಧಾರಣೆಗಳ ಹೇಳುವದು, ಕುಡನಲ್ಲಿ ರೋಗ ಮೃ
 ತ್ಯು ಜ್ವರಾದಿಗಳು ಕಾರ್ಯನಾಶಗಳು ಹೇಳುವದು, ಮುಧನಲ್ಲಿ ಸಮಧಾರಣೆ
 ವ್ಯಾಪಾರಲಾಭ ಪಾಹನ ದ್ರವಾಹಗಳಿಂದ ಸಮಂಗಳಂ ಪೇಳುವದು,
 ಗುರು ಗೌಳಯಿಂದ ಮದುವೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಗುರುಸಮಾಗಮ ಸ
 ನ್ಯಾಸ ವಾರ್ತೆಗಳಂ ಪೇಳುವದು, ಶುಕ್ರ ಗೌಳಯಿಂದ ಧಾರಣೆತಗ್ಗು
 ಸ್ತ್ರೀ ಸೌಖ್ಯ ವಾಹನ ಬೋಧಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂದು ಹೇಳುವದು, ಶನಿ
 ಗೌಳಯು ಬಯ ಹಾನಿ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಡುವ ಹೀನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಳುವದು,
 ನದಾ ಶೂನ್ಯವೆಂಬ ಆಗ್ನೇಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ನೆನವ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದೆಂದು
 ಹೇಳುವದು, ಈವರಿಯೇಳು ತಿಳಿದು ಪೇಳುವದು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು
 ವರಿಯೇಳು ನೋಡಬಹುದು, ಅಮಹ್ಯಾಗಂಧರೆ ಗೌಳನುಡಿಧ ಇಂದ್ರಾದಿ
 ದಿಕ್ಕಿನೋಳು ಎಂಟುರೊಳಗೆ ಯಾವದೊ ಅದರರೆಷ್ಟು ನಂ ಮಡಗಿಕೊಂ

ಹು ಆಗಿನ ಸಕ್ಷತ್ರ ಲಿಖ್ಯವಂಕೂತ ಅಂದಿನವಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯುಂಜೊತೆನೂ
 ಡಿ ಆಗಿನತಿಥಿ ಸಂಖ್ಯೆಯುಂಕೂಡಿ, ಆಗಿನಯುವನಂಶೇರಿತು ಹತ್ತರಿಂಗು
 ಣಶಿ, ಹದಿನಾರರಿಂಭಾಗಿಸಲು, ಬಂದ ಲಬ್ಧಗಳಿಗೆ ಒಂದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಈಫಲಗಳು ಬೇಳುವದು, ಭೀತಿಯು, ಮರಣವಾತೆ, ತತ್ಯಗಳ ಆಗಮನ,
 ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಕಲಹ, ಬಿಪಾಯದಿಂದ ಮಾತತಕ್ಕದ್ದು. ಕಳ್ಳರಶೃತ್ವಾಂ
 ತ, ಪುಷ್ಪವಲಪ್ರಾಪ್ತಿ, ತಾಂಬೂಲಭೋಗ, ದ್ರವ್ಯಲಾಪ, ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಣ
 ವಾತೆ, ಕಾಗದವತ್ರಬರೊಣ, ಒಳ್ಳೆಸ್ತ್ರೀಸಲ್ಲಾಪ, ಮೈಷ್ಠಾನ್ನ ಭೋ
 ಜನ, ಬಂಧುಗಳಮಾತೆ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿ ಭಯಸಮಾಚಾರವು, ಆನಂ
 ದ ಸಂತೋಷ ಸಮಾಚಾರ ಕ್ರಮಣ. ಈ ಹದಿನಾರು ಫಲಗಳು ನೋಡಿ
 ಹೇಳುವದು. ಗೌಳಿಯು ಒಂದುಸೊಲ್ಲಾಗಲಿ ಮೊರುಸೊಲ್ಲಾಗಲಿ ನುಡಿ
 ದರೆ ಪುರಣವಯವೇಳುವದು. ಎರಡು ಐದು ಆರು ಸೊಲ್ಲು ನುಡಿದರೆ ಕು
 ರಂಗಳವೇಳುವದು. ನಾಲ್ಕು ಏಳು ಎಂಟು ನುಡಿದರೆ ಕಲಹ ವೈರಗಳಂ
 ಬೇಳುವದು. ಇವಲ್ಲದೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಫಲಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇಂದ್ರದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ
 ಒಳ್ಳೆದು, ಆಗ್ನೇಯದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ಕಲಹ, ಯಮದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಲಾಘ,
 ನೈರುತ್ಯದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ, ವರುಣದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ಪತ್ರಕಾಗಮನ, ವಾಯು
 ವ್ಯದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ದೇಶಗಮನ, ಕುಜೇರದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ ಜಯ, ರಾಶ್ವನೈದಿಕ್ಪಸಲ್ಲಿ
 ರಾಣಿ, ಈಮೇರೆ ಬೇಳುವದು. - ಸ್ಥಿರವಾರ ಜಯ. ಕನ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿ,
 ಪುತ್ರೋತ್ಪನ್ನ, ಪುರುಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪಕ್ಷಿಣ ಗೌಳಿಯು ಶೀನುವ
 ಳ್ಳೆದು, ಸಸ್ಯವಾದ ಮಳವೈರು, ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರವೇಶ, ರೋಗಮಾರ್ಷ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಮೆಂಬ ಎಡೆಗಡೆಯ ಗೌಳಿಶೀನುಗಳು ಒಳ್ಳೆದು, ಅರ್ಧ
 ಕಾರ್ಯ ಗರ್ಭಸಮಾಚಾರ, ಕೊಡುವಳ ತರುವಳ ನೂತನ ಸಾಧ್ಯಕಾಲ
 ವಲ್ಲಿ ಭೈರವದಲ್ಲಿ ಎದುರು ಗೌಳಿಶೀನು ಸಹಜಳ್ಳೆದು, ಕಾರಾಗೃಹಮೋ
 ಚನ, ವಕ್ಯವದಾರ್ಥ ಲಾಪ, ಭೀತಿ ಕುಳೆ, ಕೃತ್ರಿಮ ಕಾರ್ಯಭಯದಲ್ಲಿ
 ಜನ್ನು ಹಿಂದೆಗ ಗೌಳಿ ಶೀನುವಳ್ಳೆದು, ಇವಿವ್ಯವ್ಯಾಪಾರ ದೇನಕಾರ್ಯ
 ವನಸ್ಥಾದನ ಕೃಷಿವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿ ಮೇರೆ ಉದ್ಯುಗದಿಕ್ಕಿನ ಗವಾಳ
 ಶೀನು ಒಳ್ಳೆದು, ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯ ಕೋಪಾಘಟನಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಗೋವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕಾಗಿ ನುಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆದು, ಕುದುಕ್ಕುಗ

ಗ ವಿದಿಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಸರೆ ಉಭಯವಿದಿಕೃತ್ಯಗಳ ಫಲಗಳಂ ನೋಡಿ ಮಿ
 ಳ್ಳ ಫಲವಂ ಹೇಳುವನು ಎಂದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ತಾಸ್ತ್ರೀಯನಾಗಿ
 ದೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪಲ್ಲಿ ಕಕುಸು ಮರಾಧವೆಯಂ ಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧಮಹಾ
 ರಾಯಸು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದೇಕಾದ ಉಡುಗೆರೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳ
 ಹಿಂ ಆ ಸಭೆಯಿಂದಿದ್ದು, ಸುಧ್ಯಾವಿ ಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಿತ್ರ
 ರಾದ ಸ್ವಜನರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ರಾಜಭೋಗ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಆ ರೋ
 ಗಣೆಯಂ ಪೂಡಿ ಕುರ್ಯಾಗೃಹದೋಳ್ ರತ್ನಪರಿಯಂಕದಲ್ಲಿ ನಿಡ್ರಾಸು
 ಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು; ಉಪಕಾಲದೋಳ್ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಂ ಕೈವಾರಿ
 ನುವೆ ಸಕಲವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಗಾಯಕರು ಪಾಡುವೆ ಉದಯರಾಗಾಲಾವಗ
 ಳಂದ ಎಚ್ಚರಂಗೆೊಂಡು ದೇವರುಗಳಂ ವಿಪ್ರಸುಗ್ಮಂಗಳಂ ಕಪಿಲದೇ
 ಸು ಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ನೋಡಿ ನಿಜದೇವತಾಸ್ತುತಿಯಂ ವೇಳುತ್ತಾ ಕತಪ
 ಧದಿಂ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ತುಳ
 ಯಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪನುಗಿರಿ ಪ್ರದೇಶವೆದ್ದು ಇರುವ ಗೈರಿಕಾಧಿ ಧಾತು
 ಧಾತುಗಳೋ? ನೂರ್ಯಾಯುವದಿಂ ಭೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂದೇಹರ ದೇಹ
 ಭಾಯುವಿಂದ ಹೊರಟು ಚಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಕ್ತಂಗಳೋ? ಉದಯಗಿರಿಯೊ
 ಳುವ ಸಸ್ಯಸಿಗಳು ಹರಡಿರುವ ಕಾಮಾಯ ವಸ್ತ್ರಂಗಳೋ? ಮಿತ್ರನಂ
 ಕೂರಿತು ಸ್ನಿಗ್ಧಯರಿಂದೆರಚಲ್ಪಟ್ಟೀಕಳಯೋ? ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಸರಸ
 ಕ್ರಿಡಾಡಿಗಳು ಮುಗಿಸುವೆ ಬೆದರಿಯೆದ್ದು ಬರುವ ಜಾರಜಾರಿಯರ ಹೃದ
 ಯ ಕೋಪಾಗಿ ಪ್ರಭೆವೋ? ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಾಮಿನಿಯು ಪೊದ್ದಿರುವ ಚಂ
 ದ್ರಗಾವಿಯ ಮೇಲು ಮುಸುಗಿನ ವಸ್ತ್ರವೋ ಎಂದು ತೋರುವ ಪ್ರಭೆ
 ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯರಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾ
 ದಿ ಸತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಕಾಲೋಚಿತಂಗಳಾದ ಮಹಾವಾನಂಗಳಂ
 ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೋಜನೋಪಚಾರ
 ರಂಗಳಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ನಿತಜನವುಳ್ಳ ಬಂದುರಂಗ ಮಾಳಿಗೆಯ. ಹ
 ಜಾರ ದೋಳ್ಪಟ್ಟಿತು ವಿವ್ಯಾಸಾಗರವೆಂಬ ಉಪಾಧ್ಯರಂ ಕರಕಿ ಪ್ರತ್ಯ
 ತ್ವಾನಾದಿಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಕ್ಕೊಂಡು ಅವರ ಸಂಗತ ಪ್ರ
 ಪಂ ಚದಲ್ಲಿಗೊವುಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು

ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಗೆಯಾಗಿ ತೋರುವವು, ಅವರೊಳಗೆ ಸುವರ್ಣ ಸಮಾನ ಬುಲೆದ್ದಾಗಿ ನೂರು ಕೈಂಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಸ್ತ್ರೀಮುಖ ಬುಲೆದ್ದಾಗಿ ನೂರು ಮೊಲೆಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಇವು ದಂಗಳೊಳೆರೆವೆ ಬೇಸುಗಳು ಎಂತಿರುವವು ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತೃತ್ವ ದಾನದಿಂದಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯಫಲ ನಿಶೇಷಂಗಳಂ ಸವಿಗೆ ಬೋಧಿಸ ಬೇಕೆಂದೂ ಸುಡಿಯುವ ಆರಾಜಕುಮಾರನ ದಾತಂ ಕೇಳಿ, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರನು ಅದೊಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದನೆಂದೆಂತನೆ:-ಎಲೈ ವೀರ್ಯಾಯುಷ್ಮಂತನಾದರಾಜ ಕುಮಾರನೆ ! ಸಾಂಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿ, ಇದು ಭಾರತದೊಳಿರುವವು ವಸಿಷ್ಠನು ನೀಯು ಕಲ್ಯಾಣವಾದರಾಯನಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದನು, ಅದುಹಾಲ್ಯಾಗಂದರೆ :-

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳುಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ಸೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಬ್ರಹ್ಮಸಂಕುರಿತು ಲಕ್ಷವರ್ಷ ತಪನಂನಗಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂದ ತಮಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿయు ಸಾಧನಾರ್ಥವಾಗಿయు ಬೇಕಾಗಿರುವಕ್ಕೂ ಬುಗಳಿಂ ತಮ್ಮಿಂದಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುವ ಉಪಕಾರವಂ ತಮ್ಮಗೋಮಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಕುದ್ಧಿ ಕರತೈವಂ, ಮಾತುವಸಕಲಯಜ್ಞಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆಯು, ತಮ್ಮ ದಾನದಿಂದ ಕೊಡುವವನಿಗೆ ಸಕಲಪುಣ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂ ತಮ್ಮ ನಿಂದಿತಿಬಾಧಿಸುವವಿಗೆ ಅನೇಕಪಾಪ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂ, ಇವು ಎಲ್ಲವಂವರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಪಡದುಕೊಂಡು ತಾವುಲೋಕೋಪಕಾರ ಮಾಡ ರಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ನೆಹಿತಿ ಆನತರಿತಿ ಇರುವವರಿಂದ ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪುಣ್ಯ ಪೆಸ್ತುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷೀರದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಯಜ್ಞಾದಿ ಪೂರ್ತಿಯು, ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾಪುಷ್ಪಿಯು, ಸರ್ವ ಪಾತ್ರಿಗಳ ಪೂಜನೆಯು, ಗೋವುಗಳಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವದು, ಎರಡರಿಂದ ಆರರವರಿಗೂ ಸ್ತನಿಗಳುಂಟು ಬಿಳಿದು ಕಪ್ಪು ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ಮಿಶ್ರವರ್ಣಂಗಳಿಂದಲೂ ಬಹುವಿಧಂಗಳಾಗಿರುವವು, ಎಳೆಯ ಕರುಗಳೊಳ್ಳಿ ಸೆನ್ನೊದ್ದಿಬಾಗಿ ಕ್ಷೀರವಂ ಕರೆಣಿ ಕನಿಲಭೇನುವನ್ನು ಅಲಂಕರಿತಿ ಸತ್ಪಾತ್ರನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭೂಮದಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿತಿ ಕರೆಯುವ ಕಂಚು ಸುತಿಯು ಧೋಕ್ತ ದಕ್ಷಿಣಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ದಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಂದ್ರ ಪದವಿಸುನ್ನು ಬಿಂಬಿದಿಂವರಲೋ

ಕದೊಳು ಹಸುವಿನ ಬಂದೊಂದು ರೋಮಕ್ಕೊಂದೊಂದು ವರ್ಷದಮೇ
ಲೆಗೆ ಇಂದ್ರಭೋಗವನ್ನನುಬವಿಸುವನು, ಕರೀ ಹಸುವನ್ನು ಈಹೇಳದ
ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಕುರಿಕಿ ಶೋತ್ರಿಯನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಡಲು ವಸ್ತು
ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವದು, ಇದೇ ಮೇರಿಗೆ ಎಳೆಕೆರುವಿನಿಂದೊಡ
ಗೂಡಿದ ಬಿಳಿಹಸುವನ್ನು ದರಿದ್ರನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವರಾಣ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಉಂಟಾಗುವದು, ಕುಟುಂಬಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೊ
ಸ್ಕುರ ಹೊಂಬಂಣವಾದ ಗೋವಂ ದಾನವಂ ಕೊಡಲು ಕುಬೇರಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು, ಧೂಮ್ರವರ್ಣವಾದ ಗೋವಂ ದಾನವಂ
ನ್ನು ಆಶ್ರಿತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪಿತೃ ಋಣಮುಕ್ತನಾಗಿ ಎ
ತ್ಯಲೋಕ ಭೋಗವಂ ಪಡೆನನು, ಹಳದಿವರ್ಣವಾದ ಹಸುವಂ ದಾನ
ವಂ ಕೊಡಲು ವಿಶ್ವೇದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಗೈವನು, ಅಮಲವರ್ಣ
ವಾದ ಗೋವಂ ದಾನವಂ ಶಿವಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಶಿವಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ,
ಉಂಟು, ಚಿತ್ರವರ್ಣವಾದ ಗೋವಿನ ದಾನವಂ ಕಾಂಸ್ಯ ದೋಹನ ಸಹಿತ
ವಾಗಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ನಿಚಿತ್ರ ಭೋಗಂಗಳನ್ನನುಭವಿಸುವನು,
ಇದಲ್ಲದೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಉಪಕರಣಂಗಳಂ ವಹಿಸುವ ಸಾಧುವಾಗಿ ಎಳೆದಾಗಿ
ಚೆನ್ನಾಗಿರುವವೃಷಭವಂ ರತ್ನಶೃಂಗ ಗಳಿಂದಲುಂಕರಿಕೆ ಆಹಿತಾಗ್ನಿಗಳಾದ
ವರಿಗೆ ದಾನವಂ ಮಾಡಲು ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರುವಮಂಗಳ
ಳಾದ ಸುಖಂಗಳನ್ನು ಐದುವನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಕಂಠಮೊ
ಳಗೂಡಿ ಎಳೆದಾಗಿ ಸಾಧುವಾದ ಸುಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ವೃಷಭಗಳಂ ಅಲಂಕಾರ
ಸಹಿತವಾಗಿ ದಾನವಂ ಕೊಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುವನು,
ಕೆಂಪುವರ್ಣವಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಬು ಕಾಲು
ಗೊರಸುಗಳು ಸಹ ಬಿಳಿವಾಗಿರುವ ವೃಷಭವು ನೀಲವೃಷಭವನಿಹಿ ಕೊಂ
ಬುವದು, ಇಂಥಾನೀಲವೃಷಭವನ್ನು ಹೋಮಪೂಜ್ವಿಕವಾಗಿಪೂಜಿಸಿ ಸತ್ಪಾ
ತ್ರದೊಳು ದಾನವಂ ಕೊಡಲು ಕುಲಕೋಟಿ ಸಮೇತವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ
ಪುಣ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಐದುವನು, ಮತ್ತು ಅಸ್ಮಿತರೂಪವಾದ ಹಾಲು
ಮೊಸರು ತ್ಯವೃಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಗೋವುಗಳು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಕುಣಿನಲ್ಲಿ, ಶೋತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕರೀರದಲ್ಲಿ, ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ

ಹಿಂದೂಗಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಶ್ವನಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವತ್ರ ಇರುತ್ತ ರಕ್ಷಿಸಲಿಯಂಬ ಅಪೃತಾಪ್ಯ ಗೋಮುತ್ರವೆಂ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆದರೆ ಸಕಲ ಪಾಪುಗಳೂ ಹೋಗಿ ಯಜ್ಞಾಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು, ಒಂದು ಗೋದಾನಕ್ಕೆ ಫಲ ಯಜ್ಞ ಹೇಳಿತೋ ಆ ಮೇರೆಗೆಯಜ್ಞ ಗೋದಾನವೆಂ ಮಾಡಿದರೂ ಫಲವು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು, ಗೋದಾನವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿ ಯಲ್ಲೂ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆಹೇಳಿದ ಫಲಗಳುಂಟು, ಇದಲ್ಲದೆ ಅನಾಮಾಸ್ಯ ಪೂರ್ಣವೂ ಸಂಕ್ರಮಣ ಸ್ವತೀಪಾತ ನುಹಾಲಮು ಗ್ರಹಣ ಹೌದ್ದೆ ತೀರ್ಥಾರ್ಪಣೆ ಪ್ರತಾಂಗ ಸಾಧ್ಯಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಂಕೃತವಾಗಿ ಕರಸುತ ಕರೆಯುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಗೋವಿನದಾನವೆಂ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಶೋಶಿತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಯಥೋಕ್ತಾಲುಕಾರವೆಂನೂಡಿ ದಕ್ಷಿಣಸಹವಾಗಿ ಪುಷ್ಟವೆಂಪಿಡಿದು ಉದಕಧಾರಾ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಂತ್ರದಿಂದಕೊಡಲು ದೇಕವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಕಾಲವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಪಾತ್ರವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ವಸ್ತುವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಸುಸಾರವಾಗಿ ಅನೇಕವಾದ ಅಗ್ನಿಪೂಜೆನು ಅತಿರಾತ್ರ ವಾಸವೇವೂಳ್ಳು ಮೇಧಾದಿ ಫಲಂಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಉಭಯತೋಮುಖ ಗೋದಾನವೆಂ ಫಲಪಾತ್ರ ತಿಲದರ್ಪ ಮಾಡಲಾದ ಉಕ್ತವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸತ್ಕೃತಿ ತನ್ಮಂತ್ರದಿಂದ ಜಮಿತಿ ಸತ್ಪಾತ್ರವೊಳು ವಿಕೇಷ ದಕ್ಷಿಣಾ ಸಂತಮಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಸಕಲ ಸುವತ್ಸುನ್ಮುದ್ದಿ ಯುತನಾಗಿ ವಾಸನೆಂಕೊಡಲು ಇಂದ್ರಾದಿ ಲೋಕಂಗಳೆಂ ದಡಮು ಅಲ್ಲಿಯ ಘೋಗಂಗಳೆಂನನುಭವಿ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕನೆಂ ಐರುವನು, ಇಂಥಾ ಉಭಯತೋಮುಖಿ ಗೋವಿನದಾನವು ಗ್ರಹಣಾದಿ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು ವಸವಾದಿ ಪುಣ್ಯಲೋಕಂಗಳೆಂ ಚರಕಾಲನನುಭವಿ ಬ್ರಹ್ಮವದವೆಂನು ನೈವನು, ಇಂಥಾ ಉಭಯತೋಮುಖಿ ಗೋದಾನವನ್ನು ಅನೇಕವಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ವಾಯುದ್ಯವೆಂ ನೈವನು, ಈಮೇರೆ ತಿಲಗೋದಾನ ರಜತಗೋದಾನ ಸ್ವರ್ಣಗೋದಾನಂಗಳು ಮಾಡಲು ಸಕಲ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸಕಲ ಸುವತ್ಸುನ್ಮುದ್ದನಾಗಿ ಆದಿತ್ಯ ಲೋಕನೆಂ ಪಡೆನನು, ಈ ಗೋದಾ

ನುಗಳೆ ಪೋಡಕ ಮಹಾದಾಸದಲ್ಲಿ ದಕಮಹಾದಾಸದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದಕದಾಸ
 ದಲ್ಲಿಯು ಆದಿ ಮಧ್ಯಂತಗಳೋಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿತಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು,
 ಅಪೋಡಕ ಮಹಾದಾಸಂಗಳೂ ಯಾವನೆಂದರೆ.—ತುಲಾ ಪುರುಷದಾಸ,
 ಪಂಚ ಲಾಂಗಲ ದಾಸ, ಮಹಾಯೂದಾಸ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಸ; ಹಿರಣ್ಯ
 ಗರ್ಭದಾಸ, ಕಲ್ಪಪಾದದಾಸ, ಗೋಸುತಸ್ಮದಾಸ, ಹಿರಣ್ಯ ಕಾಮಧೇ
 ನದಾಸ, ಸಾಲಂಕೃತಾಹೂಯ ಕನ್ಯಾದಾಸ, ಹಿರಣಾಶ್ವರಥದಾಸ, ಹಿ
 ರಣ್ಯ ಹಸ್ತಿರಥದಾಸ, ವಿಶ್ವಚಕ್ರದಾಸ, ಕಲ್ಪಲತಾದಾಸ, ಸದ್ವಿಸಾಗರ
 ದಾಸ, ರತ್ನದೇನುದಾಸ, ಮಹಾ ಬೂತಘಟದಾಸ, ಇಂತೆಂದು ಹದಿನಾರು
 ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವವು, ಈ ಪೋಡಕ ಮಹಾದಾಸಕ್ಕೆ ತು
 ಲಾ ಪುರುಷದಾಸವೆ ಆದಿವಾಗಿ ಕಲ್ಪ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ನೂಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಎ
 ನಿಸಿಕೊಂಡು ಅ ಚಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನದಸ್ಯ ಹೊತ್ಸ ಜಾಪಕ ಪಾಪಕರೆಂಬ
 ಸದ್ವಿಶಂತಿ ಪುರುಷ ಪರಾಣಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ; ಅಗ್ನಿಕುಂಡ ಚತುಷ್ಪದಾ
 ಣ್ವಿತಮಾಗಿ, ಗೋವಿಂದೋಮಾವತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ತುಲಾಂಡ
 ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ಇನ್ನು ಸಮಗ್ರಹ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು, ಕರತಳ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು
 ಮುಂತಾದ ಕಲೋಕ್ತ ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಸಹಿತಮಾಗಿ, ಬುಗ್ಗಜು
 ಸ್ನಾನಾಭರಣ ಮುಂತಂಗಳಿಂದ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ, ಸವಿದಾಪ್ಯ ಚ
 ರಗಳನ್ನು ಸುಕ್ರಾನಗಳಿಂದ ಯಜಮಾನನ ಕರ್ಮ ಕೊದ್ದೇಕತ್ಯಾಗ
 ಯುತವಾಗಿ ಹವನನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸುರ್ವಣ ತುಲಾ, ರಜತ ತುಲಾ
 ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇರುವದು, ಕಡಿಮೆ ಹದಿನೈದು ದಾಸಂಗಳು ತು
 ಲಾ ಪುರುಷ ದಾಸನನ್ನೆ ಅನುಕಲ್ಪವಾಗಿ ತಾಳ್ದು ವಿಕೃತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು
 ಇರುವವು, ಈ ಪೋಡಕ ಮಹಾದಾಸಂಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳ್ಳವರಿಂದ
 ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಯೋಗ್ಯರಿಂದಲೆ ಪ್ರತಿಗ್ರ
 ಹಿಸುವಂಥಾವು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮಹಾ ದಕದಾಸಂ
 ಗಳು ಯಾವನೆಂದರೆ ಕನಕದಾಸ, ಅಶ್ವದಾಸ, ತಿಲವ್ಯುತದಾಸ, ಗಜದಾ
 ಸ, ಭೂದಾಸ, ಸೊಪ್ಪುರೋಪಕರಣ ಸಹಿತ ಗೃಹದಾಸ, ಕನ್ಯಾದಾಸ.
 ಕಪಿಲಧೇನು ದಾಸ, ದಾಸೀವಾಸ, ರಥದಾಸ, ಇಂತೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿ
 ರುವವು, ಇದು ಸಂಪನ್ನರಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು, ಇದಲ್ಲದೆ ಕೇವಲದಕದಾ

ಸಗಮ ಯಾನನಂದರೆ—ಗೋದಾನ, ಭೂದಾನ, ತಿಲದಾನ, ಹಿರಣ್ಯದಾನ, ವಿದ್ಯಾದಾನ, ವಸ್ತ್ರದಾನ, ಧಾನ್ಯದಾನ, ಗೃಹದಾನ, ರೌದ್ರದಾನ, ಲಗನದಾನವೆಂದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇರುವುದು. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ದಾನಗಳಾದವಾನಗಳೂಂಟು. ಈವೇಳೆ ದಾನಗಳಿಗೆ ಮೇಕಾಲ ವಸ್ತುವಾತ್ಮಕವಾದವಾತ್ಮಕವಾದವಾಗಿ ಭಲಗಳೂಂಟಾಗುವವು. ಈ ದಾನಗಳೆಂ ಕೊಡುವಾಗ ಅನೇಕಗಳಿಗೆ ದಂತನುಪಿಡಿದು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಕೆಲವುಂ ಭೋಗಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಕವಂ, ಮಹಿಷಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಂ, ಅಥವಾ ಕೆಲವುಂ ನಾನಾಭೋಗವುಂ, ರಥಕ್ಕೆ ಸೇವಿದಾನವಂ, ಗೃಹಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಂಭನುಂ, ಕನ್ಯೆಗೆ ಕರನು, ಮೂವುಂ ಸಗಲಂ, ವಾಸಿಗೆ ಮುಂದವುಂ, ಕದಿಮೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನವಸ್ತುಂ ಹಿಡಿದು ಕೊಡಬೇಕು, ಲೋಕದೋಳನವೇರಿಗೂ ಸಮಸ್ತದಾನಂಗಳಂ ಪರಿವರಿಗೆ ಇವ್ಯಾಥಂ ಪ್ರವಸಾದವನುಂ ತ್ವೀತಿಯನ್ನುಂ ಬುನಾದಾನ ವರುಂಕಂ ಕರವಾದ ಸತ್ಯಗುಣವು ವಾಸವೇಸರಿ, ದಾನದಿಂದ ಮುಪ್ಪಾದ ಸತ್ಯರೂಪಗಳೊಳ್ಳುವುಂ ಮುತ್ರಾತ್ರಾದಿನೋಪಾತಿಕ್ಕೆ ಮೂವುಂಗಳು ಹೋಗುವು, ದಾನದೊ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ಮುಕೊಂಬುದು, ದಾನದಿಂದ ಕತ್ತಿಗಳು ಮುತ್ರರಾಗುವುದು, ದಾನದಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಕಾರ್ಯಂಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವವು, ದಾನದಿಂದ ಮುರಾರೋಗ್ಯವ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದು, ಪ್ರತಿದೋಷಗಾಗಿ ದಾನವೇಕ್ರಮವು, ವತನವೇ ಪುಣ್ಯವು, ದಾನದಿಂದ ದಾತೃವೇಕೊಂಡು ಮಗತ್ವಾಜ್ಯರಾಗಿ ಮುಪ್ಪಾರುವರೆಂದು ಪಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಪುಣ್ಯಲೋಕ ಭೋಗಂಗಳ ಸಮವನಿ ಅನುತರನೋಪಮಂತಲವಂ ಭೇದಿಸಿತ್ಯವಾದ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಿಯುಂ ಮುನಿವರುಂ ಎಂದು ಸಕಲಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವ್ಯಾಗಂಗಳೋಳಂ ಹೇಳುವುದು, ಸಕಲವಸ್ತುಗಳು ದಾನ ಬಂದರೆಲ್ಲೆ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಾಗಿರು ನವು, ಕೌಡೇಸುಗಳೊ ಎಂದರೆ ವಾಸವಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಜಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರವಕ್ಷಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ, ವರ್ಗನದಲ್ಲಿ, ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಗೋಮಯ ಗೋಮೂತ್ರಗಳೆಂಬ ದಂಚಗವ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕಾಯಕುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಭೂತವೇರಿತ ಮಿತಾಚಾ ದ್ಯುಚ್ಚಾಟನದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವದೇಶಂಗಳೋಳಂ ಸರ್ವಕಾಲದೋಳಂ ಸೌಖ್ಯ

ಗಳಾಗಿ ಇರುವವು; ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಂಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯಾದ ಗೋವು
 ಗಳಂ ಕಂಡು ಸತೆಯುನಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆವಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಾ ಕೈಯಿಂದ ಸ
 ವರಿದರೆ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದಫಲ ಉಂಟು, ಚರ್ಮವು, ರೋಮಂಗಳು,
 ಕೈಂಗಳಳು, ಪಾದಂಗಳು, ಕ್ಷೀರಗಳು, ಮಾಂಸಗಳು ಮುಂತಾದಸಕಲವು
 ಯಜ್ಞಾದಿಸಾಧನಂಗಳಾಗಿಯೂ ಸರ್ವೋಪಯುಕ್ತಂಗಳಾಗಿಯೂಇರು
 ವಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ದೇವುಗಳಗಿಂತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಪಾವ
 ಪರಿಹಾರಕವಾಗಿ ಇರುವನಸ್ತು ದೊರೆಯಲಾರೆದು, ಸಕಲಕ್ಕೂ ತಾಯಿಯೊ
 ಗಿ ಅನ್ಯತನಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ ಗೋವಿಗೆ ನಿತ್ಯವು ನಮಸ್ಕಾರನಂ
 ಮಾಡುತು, ಮಾಂಧಾತ, ಸಹುಷ, ಯಯಾತಿ, ಮೊವಲಾದ ಚಕ್ರವ
 ರ್ತಿಗಳು ಗೋಶೂಜೆಯಿಂದ ಗೋದಾನದಿಂದಲೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದ
 ಪದವಿಯಂ ಪಡೆದರು, ಗೋಸಂಬಂಧವಾದ ವಂಚಗವ್ಯದಿಂದ ಸಕಲದೇ
 ವಂಗಳು ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವವು, ಗೋಪ್ರದಕ್ಷಿಣ
 ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣ, ಗೋನಮಸ್ಕಾರವೆ ಸಕಲದೇವತಾ ನಮಸ್ಕಾರ, ಒಂದು
 ಗೋಮಾತ್ರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಧರ್ಮವು ಬರುವದು, ಹಸುಗಳೆ
 ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೆಂ
 ದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮಂತ್ರನಂ ಜಪಿಸಿದರೆ ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹ
 ರಿಸಿ ಸಕಲೇವಾರ್ಥಂ ಕೊಡುವದು, ಗೋವಿಗೆ ಆಹಾರವಾದ ಧಾನ್ಯಂ
 ಗಳಂ ತೊಳೆದು ಪಾಕನಂ ಮಾಡಿ ಭುಜಿಸಿದರೆ ಸಕಲ ಕೃಷ್ಣ ಫಲಗ
 ಳಂ ಕೊಡುವದು. ಗೋವುಗಳ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಂಗಳು
 ಇರುವವು. ಕೈಂಗಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜ್ಞೇತ್ರಂಗಳು ಇರುವವು. ಮುಖ
 ದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾ ದೇವಿಯು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು, ಕಿವಿಗ
 ಳೊಳು ಶ್ರುತಿಗಳು, ಬಾಯೊಳಗೆ ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಗಳು, ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ
 ರುದ್ರದೇವರು, ದಂತಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಭಿನಾಸಿ ದೇವತೆಗಳು, ಕಂಠದಲ್ಲಿ
 ಗೌರಿದೇವಿಯು, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು, ಕೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ದೇವಿಯು, ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಾರುಣರು, ಕ್ಷೀರದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆ
 ಗಳು, ದಧಿಯಲ್ಲಿ ಧನ್ವಂತರಿಯು, ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮದೇವತೆಯು, ಆ
 ಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಗಳು, ಪೃಷ್ಠದೊಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು, ಕುಕ್ಷಿಯ

ಲ್ಲಿ ಮದಾಸಿನ್ಯುಪು. ಪಾದಪುರಂಗಳೊಳು ದಿಕ್ಪಾಲಕರು. ಗೋಮೂತ್ರ
 ಪಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯು, ಗೋಮಯವಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ, ಪಾಲರೋಮದಲ್ಲೆವಿತ್ಯಾದಿ
 ವತೆಗಳು, ರೋಮಕೂಪದಲ್ಲಿ ನೂವ್ವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿವತೆಗಳು,
 ಗೋಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವನು, ಉದರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಂ
 ಗಳು ಇರುವವು: ಇಂಥಾಗೋವಿನ ಆಕಾರವೆ ವಿಶ್ವರೂಪಾಕಾರವಾಗಿ ಇರು
 ನವರಿಂದಾ ಗೋವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದವೆವಿತ್ಯವಸ್ತುಗಳುಂಟೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು
 ತಾಸ್ಮ್ರಂಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೂಗುವದು. ಇದರಕ್ಷೇರವೆ ಅನ್ಯ
 ತ ಕ್ಷೇರವೆ, ಪರನು ಶುದ್ಧವಸ್ತು, ಕ್ಷೇರವೆ ಆಯುರ್ಬಲವ್ಯದ. ಕ್ಷೇರವೆವ
 ವ್ಯ ಕವ್ಯೆ ಯುಜ್ಜಾ ದಾನಾದಿಗಳೊಳು ಮುಖ್ಯ ಬೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರುವದು.
 ಈಗೋಪುಗಳ ಅದ್ಭವೆ ಶುದ್ಧಿಕರವಾಗಿಯು, ಕ್ರಾಂತಿತ್ವ ರೂಪವಾಗಿ
 ಯು, ಆಯುಸ್ಕರವಾಗಿಯು ಅಗ್ನಿತೇಜ ಸ್ವರೂಪ ವಾಗಿಯು. ಇರು
 ವದರಿಂದಾ ಇದೇಸಕಲ ಶುದ್ಧಮುಕ್ತಿಕೊಂಬುದು. ಗೋವು ಗಳನಾಗಲಿ ಪೈ
 ಪಭಂಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಇದ್ವೈದೇವತಾ ಮುದ್ರಾಂಕಿತಂಗಳಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನಿಡಲು
 ಅನೇಕ ಅನ್ನಮೇಧಫಲಂಗಳು ಉಂಟು. ವಿತ್ಯಗಳುಮುಕ್ತಿಯುಂ ನೈದುವ
 ರು. ಮುದ್ರಾಂಕಿತಗಳಾದ ಪೈಪಭಂಗಳು ಭಾರಕವಾಗೊದಿಗಳಿಂದ ಬಾ
 ವಿಸಲು ಸಕಲದೇವತೆಗಳು ಕೋಪಿಣಿಕೊಂಡು ಕಪಿಸುವರು, ಗೋಬ್ರಾ
 ಕ್ರೇಣಿಗೆ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೆ ಬಗನತ್ತಿ ಸ್ತೀತಿ ಕರವಾಗು
 ವದು. ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಪಕಾರದಿಂದ ಸಕಲಸುಸತ್ತಾಗುಂ ಬಸ್ಯಧಾ
 ಣಾದನನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಂಬದಂತವದು ಪ್ರ
 ಾಪಿಸುವಾರದು. ಉಪವಾಸವಾಗಿ ಮದಗಯಾರದು ಉಚ್ಚಿ ಪ್ಲಾ ದಿಗಳಂ
 ಕೊಡದೆ ಬೈಯದೆ ಇರಬೇಕು. ಅಂಗಹೀನಂಗಳಾಗಿ ಇರುವ ಗೋವುಗಳು
 ಪ್ರಾಣವೆ ವ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲ, ಕರುನಿಲ್ಲದಗೊಡ್ಡು ಹಸು ಶುದ್ಧವಲ್ಲ, ಈ
 ಯಾದ ಇರುವ ಕಡೆಸುಗಳ ಗೋಮಯ ಗೋಮೂತ್ರಾದಿಗಳು ಕೊ
 ಬ್ಬಿಗೆ ಇಂಬದು. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಂಗಳು ಮರ್ಣಿವಿತ್ತ ಮಸ್ವಕ್ಷ್ಮದೋಷಂ
 ಗಳು, ಗೋವಿನ ಕಿಪಿಪೊಳು ವೇಳೆಲು ಪರಿಹರವಾಗುವದು. ಗೋವೈ
 ದಲ್ಲಿ ಜವ ತವ ಹೋಮ ಸಂತರ್ಪಣಗಳು ಮಾಡಲುಬೋಗ್ಯಂಗಳು, ನಾ
 ಲ್ಕು ಸ್ತನಗಳಿದ್ದರೆ ಘನು ಎಣಿಕೊಂಬುವದು, ಇದು ಸ್ತನವಿದ್ದರೆ

ಸುರಭಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುವದು, ಕೊಪ್ಪಡು ಬಗೆಯೂಶ್ರೇಷ್ಠಂಗಳು, ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಯೂನಾಫಿಕ ಸ್ತುನಂಗಳುಳ್ಳವು ಮಧ್ಯಮಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು, ಇದು ಇರುವ ಹಸುಗಳ ಕ್ಷೀರಂಗಳು ಹತ್ತದಿವೆಸದವರಿಗೆ ಹವಿರ್ವೋಗ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಾ; ಕೊಪ್ಪಡು ಧೇನೂದನಿಸ್ವತ್ವ ಕಾರದಿಂದ ಪೇಳಿದ್ದರೊಳಗೆ ನೀವು ಅದ್ವೈತಮಂ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆಗೆ ಇರುವದು, ಕಾಮಧೇನು ಬಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಣಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆಧೇನುವು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾಮಿಯಲ್ಲಿ ವಸಿಸ್ತಾದಿಮಹಾರುಖಿಗಳ ಆಶ್ರಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಕುಶದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಯಶ್ಯಾವರೂ ಎಂದು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವದು, ಎಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದುಂಟೇ? ಸುಸ್ತುನೆ ಇರುವ ವಿವ್ಯಾಸಾಗರನಂನೋಡಿ ರಾಹೇಂದ್ರನು ಇದು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಸನ್ಮಾಸಿ ಮಾರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅವನು ಕಳುಹಿ, ಭಾಮಾ ಗುವನು ಕರದು ಎಲೈ ಭೃತ್ಯವರನೇ! ಜಗತ್ತಿನೋಳು ನಿನ್ನಂಥಾ ದೂತರು ಬಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಾ, ನೀನು ಸಕಲ ಕಾರ್ಯವು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರಸೇರಿ ಸುತ, ಒಂದು ಸನಿಧಾನಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಸಕಲಹಿತ ರಹಸ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳೂ ನಿನಗೆ ವೇಳುವೆನು, ಈಗ ಪ್ರಕೃತದೋಳು ಐದುನೋಟೆಯು ಸ್ಥೂಮೂರು ಶೃಂಗವುಳ್ಳ ಎರಡು ಪುಷ್ಪ ಸಂತಮಾಗಿ ಸ್ತೀಮುಖದಿಂದ ಸುವರ್ಣ ಸಮಾಸವರ್ಣವುಳ್ಳ ಒಂದು ಧೇನುನನ್ನ ದೇವಲೋಕ ವಸಿಸ್ತಾದಿ ಮಹಾ ಮುಖ್ಯಾಶ್ರಮ ಕುಶದ್ವೀಪ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಂದು ವೇಳುವೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಭಾಮಾ ಗುವನು ವಾನಂಬುಗದೋಳು, ಗರುತ್ತಂತನು ಚರಿಸಲು, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಮಸಂಗಳೂ ಹಾರಲು, ಆತನ ಅಭಿಮುಖದಲ್ಲಿ ಕರು ಸಹಿತವಾದ ಗೋವು ಎದುರಾಗಿ ಬರಲು, ಹಿಂದಾಗತೆಮಲ್ಲಿ ಘಂಟಾನಾದವಾಗಲು, ಉಪರಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಂದ ಮಾರುತನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಬೀಸಲು, ಇದು ಕಂಡು, ರಾಯನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಬ್ಬಣಕುನಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಗ ಆದ ಶಕುನಂಗಳಂ ಕ್ಲಾಪಿಸುತ, ಬಾಯಿಂದ ಲೋಚ್ಚುಗರೆಯುತ, ಶಿರಿಕಂಪನಂ ಮಾಡಲು, ರಾಯನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ಕುರಿತು ಬಿದೇನು ನಿಶೇಷವೆಸಲು, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ನು ರಾಯನಂ ಕೂರಿತು, ಈಗಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ವಾಮಾ
ಗರುಡ, ವಾಯುನ ಬಲ, ಗೋದರ್ಶನ; ಘಂಟಾರವಂಗಳಿಂದಾ ಯಾಯಿ
ಯಾದ ನಿನ್ನ ಪೂಜನು ಕೃತಕಾರ್ಯನಾಗಿ ಬರುವನು. ಮುಂದೆ ಆಕಾ
ರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಬಹು ಬಲವಂತನಾದ ಶತ್ರುವು ಭೃತ್ಯನಾಗುವನು. ಆಕಾರ್ಯ
ಪು ಯಸ್ಕರವಾಗಿ ಬರುವದು. ಅನ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾದರು ಸ್ವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂತಾ
ಅಧಿಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು. ಆಬ್ರಾಹ್ಮಣನನಾ
ತಂ ಕೇಳಿದ ರಾಯನು, ಅದರ ವಿವರದಲ್ಲಿ ಕೂತೊಹಲನಾಗಿ ಈಶಕುನ ಶಾ
ಸ್ತ್ರ ಮುರ್ದಾದೆಯ ವಿವರಿಸಿದು ಅವ್ವಡಯಂಕೊಡಲು, ಆ ಮಾತಂ
ಕೇಳಿದ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಆ ಶಕುನ ಮುರ್ದಾದೆಯಂ ಶಾಸ್ತ್ರ
ನನ್ವತದಿಂ ಬೇರೊ ನದಂತನೇ:—

ಕೇಳ್ಯ ನ. . . . . ! ಪರೋಕ್ಷ ಕಾರ್ಯಂಗಳ ನಿಧ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ
ಗಳಿಗೆ ಸೂಚಕವಾದ ಶಕುನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತವು, ಶುಭಾ ಶುಭ
ಭೇದದಿಂದೆರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇರುವದು. ಅವರೊಳು ಶುಭನಿಮಿತ್ತವೆಂ
ತಿರುವದೆಂದರೆ:— ಪೂರ್ಣಕುಂಭಗಳು, ಧ್ವಜ, ಭತ್ತ, ಚಾಮರಗಳು,
ವೀವನಾಲೆಗಳು, ಧವಿಘಾಂಡಗಳು, ಅಂಕುಶಗಳು ಇಂಥಾವುಗಳು ಯಾ
ವುದಾದರು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು. ಕಸ್ಯಯರು,
ವೈಷಭಂಗಳು, ಹಸ್ತಿತುರಂಗಗಳು, ವಿಪ್ರಯುಗ್ಮವು ಜ್ವಲಿಸುವ ಅಗ್ನಿ
ಯು, ಫಲ, ಪುಷ್ಪ, ಮಾಲಿಕೆ, ಪಪ್ಪ, ಚಂದನ, ಧಾನ್ಯ, ಲಾಜ, ಕ
ನ್ನ, ಶನ, ಇವರೊಳಗೆ ಯಾವದು ಕಂಡರು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವದು.
ವೇಷಾಸ್ತ್ರೀರು, ಆಯುಧಂಗಳು, ಅಕ್ಷತೆ, ತಿಲ, ಪಾಜಿರವ, ಬೆಳೆಯ
ಮಡಿ, ಸುನಂಗಳೀರು, ಪುತ್ರನೀರು, ಕರುಸಹಿತವಾದ ಹಸುಗಳು,
ಇವುಗಳೊಳಗಾಗಿ ಯಾವದಾದರೂ, ಅದೂ ಅದರೂ ಎದುರಾಗಿಬಂದರೆ ಶು
ಭ ವರಂಪರೆ ಉಂಟಾಗುವದು. ಭೇರಿ, ಮೈದಂಗ, ಕುಖ, ವೀಣಾ, ಮೇ
ಣು, ಧ್ವನಿಗಳು, ಘಂಟೆ, ಹೂಗಟೆ, ವೇದಘೋಷ ಶತಘ್ನಿ ಶಬ್ದಂಗಳು
ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಜಯವಾಗುವದು. ವೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತಿಗೆ ಸದುತ್ತರವಾದ
ಉಪಕ್ರೂತಿ ನಡೆ, ಬದಕು, ಜಯಿಸು, ಬಿಡು, ಬಿಡಿಸು ಹೊಂದು, ಹೊಂ
ದಿಸು ಹೊರಡು, ಈಶಬ್ದ ಶ್ರವಣಗಳಿಂದಾ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವೆ

ದು ಘೃತ, ಕ್ಷೀರ, ಗಿಂಡಿ, ಸಾಸುವೆ, ಮಾಂಸ, ಗೋರೂಚನ, ರತ್ನಗಳು, ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರಗಳು ಮೃತಿ ಕೆಗಳಂ ಕಂಡರೆ ಲಾಭವುಂಟು. ಕೈ ತವ್ವಾಳೆಯಿಡುವದು, ವ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ವೈದ್ಯಗಳು ಸಂಚರಿಸುವದು, ವ್ರದಕ್ಷಿಣವಾದ ವಾಯುಗತಿ ಯು, ಹಂಸ, ಗರೂಡ, ಮಯೂರ ಇವುಗಳದರ್ಶನವು ಬಳ್ಳೆದು ಈ ವಕ್ಷಿಗಳ ಕಂಡು ಯೆಡನಾದರೆ ಸಕಲಶುಭಕಾರ್ಯಂಗಳು ಕೈ ಕೂಡುವದು ಭಾರದ್ವಾಜ ವಕ್ಷಿಯು ಯಡಗಡೆಯ ಹೈರ ನೈಷಂಗಳ ನಾಗಲೀ ಪೃಥನಾಗಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುವದು. ಹಾಲಿ ರಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದುಗಡೆ ಬಿಲ್ಲಿಕಂಡರೆ ಬಹು ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುವದು ಸರಿಗಳು ವ್ರದಕ್ಷಿಣ ಗತಿಯಿಂದಾ ನಡೆಯಲಿ ಅಥವಾ ಯಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಲಿ ಬಳ್ಳೆದು ಆಗುವದು. ಕೆಂಪುನಾಯಿ ಯಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೀರ್ಘದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಿ. ಬಿಳಿನಾಯಿ ಯಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಶಿಫುರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು, ಕರೀ ನಾಯಿ ಯಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಆ ಹೈನವೇ ಕಾಗ್ಯವಾಗುವದು. ಬೂದನಾಯಿ ಯಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಿವಿ-ಘ್ನದಿಂದಾ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು ಸುರಾದರ್ಶನ ಬಳ್ಳೆದು. ಕೆಂಬೂತ ಬಿಲಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹಂಸ ಯಡಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನೆನವಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕುಂಬುಸಿ ತ್ರಂಗಳಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಫಲಂಗಳಂ ಪೇಳುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಶುಭ ನಿಮಿತ್ತ ಎಂತಿರುವದು ಎಂದರೆ—ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಯಣ್ಣೆಗಡಿಗೆ, ಯಣ್ಣೆ ಪ್ರೊತ್ತಿಕೊಂಡನ ಯದುರಿಗೆ ಬರುವದು, ಹಾಸು, ವಾನರ, ಸವದೆ, ಜರಣಿ, ಹತ್ತಿ, ತುಂಬು, ಮೂಗುಹರಕ, ಜೋಗಿ, ಜೋಳಿ, ಸನ್ಯಾಸಿ, ತರೆ ಕೆದರಿದವರು, ಬದ್ಧೆ ಬಟ್ಟೆ, ವುಟ್ಟವರು, ಋತುಸ್ತ್ರಿಯರು, ನೀರುಯಿಲ್ಲದಗಡಿಗೆ, ಪ್ರಾಣ್ಯಾಣಿಸ್ತ್ರೀವಿಧವೆ, ವೊಂಟಿಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಕುಂಬಾರ, ರೆಕ್ಕವುನ್ನು, ಹಂದಿ, ಲವಣ ಇವುಗಳು ಯದುರಾಗಿ ಬಂದರೆ ಕಾರ್ಯಹಾನಿ ಆಗುವದು, ಯೆಡನಣಧೋತ್ರದರ್ಶನಗು ಹಿಡಿಯೋಣ, ಬೀಳೋಣ, ಅಳೋಣ, ತಡಿಯೋಣ, ಇಂಥಾವು ಆದರೆ ಕಾರ್ಯನಿಘ್ನವಾಗುವದು, ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಲಾದರೆ, ವಾಯುಸಕಟ್ಟಿದರೆ, ಮೊಲಕಂಡರೆ ಕಾರ್ಯಕೆಡುವದು, ಬಾಣರು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀಯೆ, ನಾನು ಬರಲಿ ಯಂಬುವ ಮಾತುಗಳು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಯಾಗಿನೂಡುವದು. ಜಗಳ, ನೆಲ್ಲುಪೂಟು

ಹೆಗೂಡಿ ಭೃತ್ಯಾ ಮೂರ್ತ್ಯಸಹಿತನಾಗಿ ಸರಸ ಇಷ್ಟಾ ಲಾಪದಿಂದ ದಿರುತಿರಲು;

ಆಗ ಛಾಯಾಗಮ್ಭಸ್ತು ಸು ಕುಂಭಸೂಚಕಂಗಳಾದ ಶಕುನಗಳಂಕಂಡು
 ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಾಯುನಾಗಾರನುಸಾರವಾಗಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದ
 ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವಂಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಾರ್ಯದೊಳಿರುವ ಅನು
 ರರು ಹರಿಯುವ ದೇವಗಂಗೆಯಂ, ವಸ ಉಪವಸಂಗಳಂ, ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿ
 ಣಂಗಳಂ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಗ್ರಾಸುಂಗಳಂ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಕೆರೆಯಂತೆ ಜ್ಞಾ
 ನವಿಲ್ಲದ ವೀರ್ಯರಂತೆ, ಅಪ್ರಕಾಶಂಗಳಾಗಿರುವದಂ ಕಂಡು ಹರ್ಷವಿಸ್ತೃ
 ತನಾಗಿ ನೋಡುನೋಡುತ್ತ ಅನುರಾವತೀನಗರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಶ್ವಕೆಲವು
 ಮುರಿದುಬಿದ್ದು ಕೆಲವು ಮುರಿಯದೆ ಇರುವ ಗೋಪುರಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ
 ಛನ್ನಾ ಭಿನ್ನಂಗಳಾದ ಗೃಹ ಉಪಾಸಂಗಳಂ, ಹುಲ್ಲುಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುವ
 ಅನೇಕ ಅಂತಸ್ತುಗಳಂ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಸಾಲುಗಳಂ, ಮಲಿನವಾದ ದೇವಾಲ
 ಯಂ, ಸರೋವರ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅನುರಂ
 ಅಪ್ರತ್ಯಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಸಿಂಹಾಯದಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಬ್ಬಿರುವ
 ರಾಕ್ಷಸಂಕಂಡು ಕಾಲಗತಿಗೆ ಶರಣವನಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿರುವವರ
 ನತ್ತು ಪ್ರದೇಶವಂ ಯಲ್ಲಾ ನೋನೆಮುಟ್ಟು ಬಿಡದೆತಿರಡಿ, ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣ ಉ
 ಳ್ಲೆ ಅಂಥಾಧೇನುವಂ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದಾತಿರಗಿ ನಾನಾಸಿದ್ಧ
 ವಾದ ಯಾಜ್ಞಕಪ್ಪಹ್ನ ಪಶ್ಚಿಗಳಂ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಫಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ
 ದ ಸಿಬಿಡವಾದ ವನೋದನಸುಗಳುವಲುಂ, ಮೈರವಂಬಿಚ್ಚು ಅನ್ಯೋನ್ಯಗ
 ಳಾಗಿರುವ ಗೋವ್ಯಾಘ್ರ ಗಜಸಿಂಹಮುಂತಾದ ವೈಗ ವಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ತಂ
 ಡತುಂಡಂಗಳಂ, ಮಧುರ ಸುಗಂಧೋದಕ ಉಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿ ಆಶ್ರಮದ ಬಾಗಿ
 ಲೊಳಿರುವ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಪುಷ್ಕರ ನದೀ ಸರಸ್ಸುಗಳಂವಲೂ, ಅನೇಕ
 ಗುಹಾಗೃಹ ಲತಾಗೃಹ ನಾನಾಧಾತು ಮೂಲಿಕಾ ಮಹಾಶಿಲಾತಲ ವಿಕಿ
 ಪ್ಪವಾದ ಔಷಧಿಗಳಂವಲೂಂ, ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಧೌತ
 ವಲ್ಕಲ ಕಾಮಾಯ ಸುಕ್ರಸ್ಪರ್ಶನುಷ್ಣ, ಕಾಶ ಚಮಸ, ಉಲೂಖಲ,
 ಮುಸಲ, ಕೂರ್ಪ, ಯೂಪ, ಚರು, ಕಮಂಡಲು, ದಂಡ ಣಾಮಕಾ,
 ಗೋವಾಳ, ಛತ್ರ, ಪುಸ್ತಕ, ದೇವತಾರ್ಚನೆ, ಹಿಂಧ್ರ, ಪತ್ನೀ, ಪುತ್ರ,
 ಆಜ್ಞ, ಮೌಂಜಿ, ಕೌಪೀನ, ಕಾದ್ಯಂಗಳಂವಲೂಂ ವಕ್ಷಿಣಾಹವನು

ಗಾಹವತ್ಯಗಳೆಂಬ ತ್ರೈತಾಗ್ನಿ ಕುಂಡಂಗಳಂ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ವಿದ್ಯೆಗಳ್ಳೆ
ತವಸ್ವಿಗಳಂ, ಅಗ್ನಿಚೈಕ್ಯನು, ಅಶ್ವತ್ಥಾರ್ಯನು, ಅಶ್ವಿರಾತ್ರ, ಉಕ್ತೃ, ವಾ
ಜಮೇಕು, ಪಾಂಡುರೀಕ, ಅಪ್ಸರೇಧ, ವಿದ್ಯುಜಿತು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರತು
ವೇದ ಘೋಷಂಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ಪರ್ಣಕಾಲಾ ಸಹಸ್ರ ಸಮೀ
ತವಾಗಿರುವ ವಸಿಷ್ಠ, ವಾನರ್ದೇವ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಅಶ್ವಿ, ಭರವ್ಯಾಪ, ಕ
ಶ್ಯಪಾಪ್ಪಾಶ್ರಮಂಗಳಂ ಭಕ್ತಿಲಿಂಗನೊಡಂತ ಅಂಥಾದೇವನ ಸಲ್ಲಿ
ಯು ಕಾಣದೇಹೋಗುತ ತೃಣೋದಕಗಳಿಂದ ಭರಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕು
ಶವ್ಯಾಪನುಂ ಕಂಡು ಆಪ್ತವದೊಳಿರುವ ಬುಡಂಗಳಂ ನದಿಗಳಂ ವಸ್ತು
ತಂಗಳಂ ವಸಗಳಂ ನೋಡಿ ಅರಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯಿರುವ ನಿಧಾನುಸಂಭವಿಂ
ದಾನೊಂದು ಪರುತದ ಮೂಲಗುಡಿಯೊಳ್ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾ
ದ ಉಕ್ತಿಸಂಕೀರ್ತಿಗಳಿಂ ತಿರುಗುವ ಹಕ್ಕಗಳಿಂ ಬಹು ಮಗನ ನಾದ
ರಾಹ್ವನ ನಟ್ಟಣನಂ ಮಾಡಾಸಿದೈದಿಂದ ಅಣುರೂಪನಾಗಿ ಪೊಕ್ಕು,
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಲಿರುವಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಾಢ ಪ್ರನೇಹದೊಳ್ ಬಹು ಬಲ
ವಂತರಾದ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಸುತ್ತ ಗಾಣತಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕಟಲಿವ್ವರೂ
ನಿದತೇವಸ್ವಿಬಂದ ವಿದ್ಯೆಗಂಧದಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಸುವರ್ಣಪತ್ರತೋಪಾಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವ್ರಂಗಳಂ ಉಳ್ಳವಾದಿಹರಿಹರಂಕ ಪಂಚಮೃತ ಧಾರೆ
ಯಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ ದಾನದ ವಿಹಾರದೊಳ್ ಸುಪತ್ರವಾಗಿ ಸುರತ್ಸಸಮ
ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಸುರಭೇನು ವಾದರೂ ಅ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಅಸುರಭೇನುವಾಗಿ
ಅಸಪುರೀತಿ ಉಳ್ಳವಾದರು ಅಥವೀತಿಗೆ ಏಕ್ವಿರಾಕ್ಷಸರ ಭೀತಿಗೆ ಸಂಕ್ರಾಂತ
ಟರಗಳ ಧಾಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿ ಕಪ್ಪಿನೊಳ್ಳದ್ದಿರುವ ಗಜದಂಕೆ, ಕರ್ಮದಿಂ ಭ್ರ
ಷ್ಟನಾದ ದ್ವಿಜಸಂತೆ, ಕಟುಕರ ಮನೆಯೊಳೆರಿ ಯಿರುವ ಅಜದಂತೆ
ನುರನೆ ನೇರಿ ಕೈಬಿಕ್ಕಿವೆಸಂತೆ, ಮಂಕಾಗಿ ಮನಗುಂದಿ ಮುಖದಿ
ಸಂದಸಿಯುಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಓದಿರುವ ಸುರಭೇನುಂ ಕಂಡು, ಸಮ್ರೋ
ಡತಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಪುಷ್ಪ ಪತ್ರದೊಳ್ ವಕ್ಕಣಿವಿಡ ಲಕ್ಷಣವಿ
ಲ್ಲಿಯೆ ಯಿರುವಲ್ಲದೆ ಮೂರೂಲೋಕದೊಳ್ಳತ್ತಲ್ಲಿಯು ಕಾಣವದು ಇ
ಲ್ಲಾನೊರೂಪಾರಿಗೂ ಇದೇ ಸರಿಮಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಬಳಿ
ಬರುತ್ತಾ ಕೈ ಮುಗಿದು ಕಂದರಮುಖಾಗೈಯ್ಯ ದಯನ ಸಲ್ಲಿಯುಂ

ಹದ್ದಿಲ್ಲ, ಇಂದಿಗೆ ಎನ್ನು ಪಾಪಂಗಳು ಸೇರಿದವು, ನಾನಾಧನ್ಯನು, ೨೯ ನು
 ನುಗಳಿಗೆ ಇದೆ ಫಲವು, ಇಂತಿವೆ ಸುರಭಿಯು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಜು
 ಹಾಗಿ ನುಡಿದ ಎಷ್ಟೊಡತಿಯೆ ದನ್ಯಳೆಂದು ಮನವೋಳು ನುಡಿಯಿತ
 ಅಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟು ತಿರುನೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮನೆಯ ಮದ್ಯ ಹಜಾರ
 ದೋಳ್ ಚಟ ದ ಗುಡ್ಡವಂತೆ ಕುಳಿತುಯಿರುವ ಘೋರರೂಪು ಉಳ್ಳ ಆ
 ಘರಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ಕಂಡು ಅವನ ವರಿವಾರಂಗಳಂ, ಅನ
 ನ ಅವನುನಾನೆಯನಂಗಳಂ, ಅವನ ಆಹಾರ ವಿಕಾರಂಗಳಂ, ಶೌರ್ಯವರಣ
 ಕ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ ವರ್ವತನೆ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಇರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಹಾ
 ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಬಳೈದಾಯಿತು, ಇನ ಇನ್ನಿಬ್ಬರಲಿ? ನಮ್ಮರಾಯನಿಗೆ
 ಅವನೇನು ಅಸಾಧ್ಯನೇ, ರಾಯನೊಳಿರುವ ಜಗಜ್ಜ್ವಲನಿಯು ಅನುಗ್ರಹವೇ
 ನು ಸವರನೆ? ಇದರಯೋಚನೆ ಯಾಕೆ, ತ್ವರೆಯಿಂದ ರಾಯನು ಕಂಡು,
 ಇದಂವೇಳುವದೆ ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ಹೊರಟು, ಮುಹೂರ್ತ ನುಕ,
 ದೋಳ್ ರಾಯನಬಳಿಗೆಬಂದು ಸಾಪಾಂಗವ್ರಣಾಮಂ ಗೈದುಕೈಮುಗಿದು
 ತಾನು ಸೇರಿದ ನೋಗಂಗಳಂ ಲೋಕಂಗಳಂ ದೇಶಂಗಳಂ ದ್ವೀಪಂಗಳ
 ಳಂಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮದಿಂವೇಳು, ಸುರಭಿಯು ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಚನ್ನಾಗಿ
 ವಿವರಿಸುವನಂ ಗೈಯಲು, ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಛಾಯಾ
 ಗುವ್ವನಚನ್ನಂತಪ್ಪ ಭಲಾ ಎಂದು ಅಛಾಯಾ ಗುವ್ವನಂ ಕಳುಹಿ, ತಾ
 ನು ಸುಬುದ್ಧಿ ವೇದವಲವ ತನ್ನ ವಿತ್ರಾನಾತ್ಮೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಾತಾ
 ಡುತ ಆ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಸಿದ್ಧಾಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ.

ಗದ್ಯ — ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಪುಂಡರವಶು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ
 ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲಸುರವರ ವರಿಭನೆ ವರಿಣಿತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡ
 ಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭು
 ಪಾಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರಸನ್ನನಾಸ
 ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾಷಾ ಸಾನಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂ
 ಕವ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೀಯ ಘಟಕಾ
 ಕತಗ್ರಂಥ ದಿನವಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ದುರಂಧರ ತ್ರಿಧ್ವನನ ಪವಿತಾ
 ತ್ರೀಯವ ಗೋತ, ಸುಚರಿತ, ಚಾಮುರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ, ನರಪತಿ

ನುಹೀತರ ಪುರವರಾಧಿಕಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯ ರವರಿಂದ ಮಹಾ
ಸಾಸುವಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸಾತೃಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ಗ್ರಂ
ಥವು ಸತ್ಯತೆಯೋಳ್ ಸುಗಂಧಮಾಹಾರಾ ಮನು ಭೇದವು ವಣಮು ಸುತ್ತಿಕಾ
ಮುಂದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಂಕ್ಷೇಪ, ಇವು ತ್ತುಂಟನೆ, ಆತ್ಮಾಸುಕೇ ಮುಂಗ
ದ ಸುವಾ.

ಸತ್ಯತೆಯೆ ಆತ್ಮಾಸು ಸುಗಂಧವು.

ಶರಣ.

ಸತ್ಯತೆಯುಂ ಭತ್ತ ನೇಯು ಆತ್ಮಾಸು ಪುರಂ ಬಿ.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಕಾಂಡಾಚಾರ್ಯ.

ಸಂತರದಿ ಸ್ವನೆಯುಂವರ ತೋರು ಮೋಳು ಸಖಿಸನೆಯತ
ಮಾಗಿರುವ ಸಾತೃಗಂಧಿಕಾ ಪೀವಿಯು ಮುನ್ನಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾ
ಯನು, ನವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲತೆಯುಂ ಬಿ ಸಖಿಸನೆಯವಾಗಿ ಬಿರದು ಕಳುಹಿ
ಸುಗಂಧದ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿ ಲಿಖಿಸುವ ಅಧಿಗಣಿಗೆ ಮುದ್ರಣಗಳಿಗೆ ನೋ
ಡುತ ನೋಡುತ ಬಿಡುವುಂ ಕೈ ಮೋಳುಂಟಿವು ತನ್ನ ಸುಗಂಧವಾಗಿ
ರುವ ಚನ್ನದ ಮುಂಡದಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಲ್ಲಿ ಪನಳು ಸಿದ್ಧಿಯುಂವರಾ
ತ್ತಿರಲು, ಅರಾತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೋಳ್ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುಂ ಚತುರ್ದಂಶ
ವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಶೈಲಿ ಗದದಿಂದ ತಾಕೆ ನೂಂಡಲಿಸಿದ ಸುಗಂಧದ ತಟ್ಟ
ಮೋಳು ತುಂಬಿ ಬಿಡಿಸಿತನಾಗಿರುವ ಬಿಳಿವಾವೆಯು ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ, ಕಲ್ಪ
ಸೈದ್ಧವ ಪುಷ್ಪ ಮೇಲೆಯುಂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಂ, ಮತ್ತು ಸುಗಂಧ
ರಾಯನಿಂದ ಮಡಲತುಂಬಲ ಬಟ್ಟ ದಿವ್ಯಪಲ ಪುಷ್ಪನಹಿತವಾದ ಆಣಿ
ಮುತ್ತುಗಳಂ, ಇನ್ನು ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಯುಂ ಮೊಡವು ಇರುವ ಮುತ್ತುದೆಯರು ಹರಕಿ ಸೇನೆಯ ತಳಿಯುಂ
ವಂ ಎದುರಿಗೆ ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬರುವ ಸೂರ್ಯ ಹಿಂದಿರುಗು
ತ್ತಲೂ ಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಭರಿತನಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸಮೂಹವಂ, ಕನ
ನಿಮೋಳು ನಿಜವಾಗಿಕಂಡು, ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಬಿಳಗಿನ ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿ

ಆಗ ದರಿಜನರು ಕುರಿತು ಈಗ ಆನೆಯು ಕೊಟ್ಟ ರಾನವು ಸ್ವಹಾಗೆ
 ಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿ, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಮಡಲು ತುಂಬಿದ ಕುಸು
 ಮಫಲ ಮೂತ್ಯುಗಳು ಜತನವಿರಲಿ, ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಹರಸಿ ಕೂ
 ಬ್ಬಿರುವ ಸೇನೆಯು ಚಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ವೇಳುವ ರಾಜಕು
 ಮಾರತಿಯ ವಚನನಂ ಕೇಳಿ ಹಿತವರಿ ಜನರಾದ ಸಖಿಗಳು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಯದೆ ಇದೇನು ಸಿದ್ಧವೋ? ಕಂಡ ಕನಸೋ? ಧಿಟವೋ?
 ಎಂದೊದವೋ? ಎನಲು, ಆಗ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಿಕಾ ದೇವಿಯು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಕನ
 ಸೆಂದು ತಿಳಿದು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸುಮ್ಮನೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದು ಲೀಲಾ
 ಪುಕದ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರೋಗಿ ಆಕುಕಮೊಡನೆ ಸ್ವಪ್ನವಂ ಬೇಳಲು, ಆಕುಕವು
 ರಾಜಕುಮಾರತಿಯಂ ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ಯೋಚನೆಜೇಡ, ನೀನುಕಂಡ
 ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಬಹು ಗುಬೆ ಫಲಂಗಳೇ ಉಂಟು, ಅದೇನೆಂದರೆ— ನೀನು ಕೀ
 ಘ್ರದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಮಹಿಷಿಯಾ
 ಗಿ ಸುಪುತ್ರನು ಪಡೆದು ಬಂಧುಗಳ ಭಾಗ್ಯವಿಂದ ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿ
 ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವಿಂದ ಇಂದ್ರಚಟುರ ಭೋಗನು ಪಡೆಯುವೆಯೆಂದು
 ಬೇಳಲು, ಆನಾತಂ ಕೇಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಿಕಾದೇವಿಯು ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯ ಅನ್ಯ
 ತವಾಗಿ ಇರಲಿಯೆಂದು ವೇಳಿ, ಪುನಃ ಆಕುಕನಂ ಕುರಿತು ಈ ಸ್ವಪ್ನಗ
 ಳು ನಿಜವಂತೆ ತೋರುವದು, ಇದರವರಿ ಎಂತಿರುವದೋ? ಅದರ ವಿವರನಂ
 ಬೇಳಬಿ-ಕುಂದು ನಡೆದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ಅಲೀಲಾಪುಕ
 ವು ಸ್ವಪ್ನದ ಫಲಾಫಲಂಗಳಂ ತಾಸ್ತ್ರಿಯವನಾಗಿ ವೇಳಿದುದೆಂತನೆ;

ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ, ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿ ಎಂದು ಮೂರುತಿ
 ವಸ್ಥೆಗಳಿಂಟು; ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲವಿಷಯಂಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
 ಬಹುಕಾಲಾನು ಭವಯೋಗ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು, ಸ್ವಪ್ನವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
 ಸಕಲವಿಷಯಂಗಳು ಅದೇವೇರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಗಳಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಹ್ರೇಕಿಗ
 ಳಾಗಿ ಇರುವವು. ಸುಷುಪ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ವಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿರುವದು, ಈ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬುವದು ದೃಷ್ಟ
 ಕೃತ, ಅನುಭೂತ, ಪ್ರಾರ್ಥಿತ, ಕಲ್ಪಿತ ಭಾವಿ ದೋಷಜಗಳೆಂಬದಾಗಿ ಯೇ
 ಗುಪ್ತಕಾರವಾಗಿ ಇರುವದು, ಇದರೊಳಗೆ ದೋಷವೆಂಬ ಎಳನೇದು ವಾ

ಕುಂಭ, ಜೋಯಿಸ, ಕನ್ಯೆ, ಶ್ವೇತವಸ್ತುಗಳು ಸರ್ಪ, ಆಭರಣ, ಕ್ಷೀರ
ಮೊಸರು, ಬೆಣ್ಣೆ, ಇವುಗಳ ಕಂಡರೆ ಧನಧಾನ್ಯವಾಸ್ತವಿ ವೈದ್ಯಿಗಳುಂಟು,
ತುಪ್ಪ, ಹಿಂಡಿ, ಕಲ್ಪು, ಆರಶಿನ, ಹುಣ್ಣಿಹಣ್ಣಿನಬಿಲ್ಲೆ, ಬಾಳೆಯಲೆ ಇವು
ಗಳ ಕಂಡರೆ ಬಂಧು ಸಮಾವೃದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುವದು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ,
ಹಣ್ಣುಹಂಪಲಗಿಡ, ದಾಳಂಬ, ಮಾತುಲಾಂಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯ
ರು ಕಂಡರೆ ಪುತ್ರಸಂಪಡೆಯುವರು, ಪುರುಷನು ಕಂಡರೆ ಸಂಪನ್ನನಾ
ಗುವನು, ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ, ಲವಣ ಇವುಗಳಂ ಕಂಡರೆ ನೆನಪಕಾರ್ಯವಾಗುವ
ದು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಫಲಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದರೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ
ಪು ಕೈಶೇರುವದು, ಜಿಗಣೆ, ಹಾವು, ಬೇಳು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಪುತ್ರಲಾಭ,
ಯಂಜಲು ಬೆರದುದುದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತು, ಕೊಕ್ಕರೆ, ಕೋಳಿ, ಕ್ರಾಂಚವ
ಕ್ಷಿಗಳ ಕಂಡರೆ ಶುಭ, ಸಂಕೋಲೆ ಹೆಡಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಆ
ರೋಗ್ಯ, ಹೂಜಿ, ಭಂಡಾರ, ಎರೆಯುವುಗಳ ಕಂಡರೆ ಸಂಪತ್ತು, ಪೃಷ್ಠ
ಮನೆ, ಚಿನ್ನದಬಟ್ಟು, ಚಂಬುಇವುಗಳ ಕಂಡರೆ ಭೂಲಾಭ, ಬಲಿತಪ್ಪೆ
ಉಣ್ಣೆ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಡರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಂಟು. ಬಿಳಿಹಸುನೆಂಕ
ರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಆಯುರ್ವೈದ್ಯಿ, ವೈಯಲಾ ಇರುವೆ ಮುತ್ತಿದ್ದಾ
ಗಿ ಕಂಡರೆ ಸುಖ ಉಂಟಾಗುವದು. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ದಿ
ಕ್ಪಾಲಕರು, ಅಸ್ವರರುಗಳು ಇವುಗಳಕಂಡರೆ ಯಶಸ್ವಿ ಆಗುವನು. ವ್ಯಾ
ಧಿನಾಶವಾಗುವದು, ತುಪ್ಪ ಲಭಿಸಿದರೆ ಆಯುರ್ವೈದ್ಯಿ, ದಧಿಲಾಭದಿಂದ ರಾ
ಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಮಾಂಸಲಭಿಸಿದರೆ ಧನಲಾಭ, ಉಗುರು, ಉಡಿಧಾರ, ಹಾ
ರಂಗಳಂ ಕಂಡರೆ ಬಂಧವಿಮೋಚನ ಉಂಟು. ರಕ್ತ ಸುರೆ ಇವುಗಳಂ
ಕಂಡಿದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಇತರನಾದರೆ ಧನಪ್ರಾಪ್ತಿ,
ಪಾಮಕ, ಪಾದರಕ್ಷೆ, ಛತ್ರಗಳಕಂಡರೆ ಲಾಭ ಮೂಲ್ಕದಿಂದ ಪ್ರಮಾ
ಣ ಉಂಟು. ಯಾವನನ್ನು ಆಗಲಿ ಬಿಳುಪಾಗಿದ್ದದ್ದಂ ಕಂಡರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ
ವೆಳ್ಳೆದು. ಬಿಳವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಮಜ್ಜೆಗೆ, ಭಸ್ಮ, ಅಸ್ಥಿ, ತಾ
ವರೆ, ಗೆಣಸು ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಬಾರದು, ಕಂಡರೆ ಅಶುಭ, ಕೃ
ಷ್ಣವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಪದಾರ್ಥಗಳಕಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಲ, ಅದರೊಳಗೆ, ದೇ
ವರುಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮರು, ಭೂರೆ, ಗೋವು, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಈ ವ

ಸುಗಳು ಮಾತ್ರವೆಳೆಯದು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ
 ರಂ ಪಿಡಿದುದುದ್ದರೆ ಎರಡು ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಫಲವಾದ
 ವೃಕ್ಷವಾಗಲೀ ಈ ವೃಕ್ಷಗಳುಳ್ಳ ಪರ್ವತಾರೋಹಣವಾಗಲೀ ಕಂಡರೆ
 ರಾಜಸನ್ಮಾನ, ಆನೆ, ಕುದುರೆಗಳಮೇಲೆ ಏರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅಡಿ
 ಕೆ, ತೆಂಗು, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಫಲವೃಕ್ಷಾರೋಹಣವು ಮಾಡಿ ಆದರೆ
 ಫಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕುಭಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟು. ಜೂಜುಸ್ತಂಭ
 ಹುತ್ತ, ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಗಿಡವೆಂ ಬಿಟ್ಟು ಜಾವವನ್ನಾಗಲಿ ಬೋರುವದೆ ಕುಭ
 ವು, ಸರಿಗಳಂ ಕಂಡು ಬಾಜಾರಿ ವದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಸಸುಂದ್ರಗಳ
 ಸದಿಗಳ, ಕೆರೆಗಳೆನಾದರು ಹಾಕಿದರೆ ಭಯ ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗುವದು. ಕಲಕಿ
 ದ ಸಸುಂದ್ರ ಸದಿಗಳಂಕಂಡರೆ ಭೂಲಾಭ. ಮಾತೃ, ಪಿತೃ, ಪುತ್ರ, ಬಾಹ್ಯ
 ಣ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಂ ಕಂಡರೆ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟು. ಅಗಮ್ಯಾಗಮನಂ
 ಕಂಡರೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಉಂಟು. ಬಿಳಿಯವಸ್ತ್ರವಂ ಧರಿಸಿದ ಪುರುಷರನ್ನಾ
 ಗಲೀ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಾಗಲೀ ಕಂಡರೆ ಧನಪ್ರಾಪ್ತಿ. ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂ
 ಟು. ಮನುಷ್ಯ, ಕಾಗೆ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಇವರಸಾಸುಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಆರೋ
 ಗ್ಯದಿಂದೇಕ ಪುಷ್ಟಿ, ಸೂಳೆಯರಮುಟ್ಟಿದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು. ಬಿಳಿಪಾ
 ಸ್ಮ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹಾಕಿಗೆ ಬಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಟಾಕ್ಷ ಉಂಟು.
 ಕಸ್ಯಕೆ ಲಗಲಿ ಪಡೆ ಹುಡಗಿ ಆಗಲಿ ಕೈಬಿಡಿದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಕಂಡರೆ
 ಬಿಡುವು ಬರುವದು. ಸುಪರ್ಣ ಗರುಡಂಗಳ ಕಂಡರೆ ವಿಳೈದು. ಉಪ್ಪರಿಗೆ,
 ಸಜ್ಜೆ, ಪುಷ್ಪಕ ಮಾತಾಡುವ ಧೋರೆಯಂಕಂಡರೆ ಬಹು ಸಂಪತ್ತು
 ಉಂಟು. ಮನೆ ಮುಂತಾದ್ದು ಕಟ್ಟುವದು ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ಮಾತು
 ಕೇಳುವದು ಗಿಡಗಳ ಹುಟ್ಟುಪಾಕಿ ವಸವೆನಾಡುವದು ಇವುಗಳಂಕಂಡರೆ
 ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗುವನು, ಅಗಿಲು ಆಭರಣಗಳಂ ಕಂಡರೆ ಲಾಭಉಂಟು. ಮಾ
 ವಿನಕಂಠು ಕಂಡು ಲಭಿಸಿದರೆ ಪುತ್ರನಾಗುವನು ನೋನುವಾನ ಸುರಾಪಾ
 ನನಂ ಮಾಡಲು ವಿಳೈದು. ಪುಲಿವನಂ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಲಾಭ, ಭಕ್ಷಿಸಿದ
 ರಾಗೆ ಕಂಡರೆ ಕೋಪಾಂತರಲಾಭ ಉಂಟು. ವೃಷಭವಾಗಲಿ ಕುದುರೆ
 ಯಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ರಥವನ್ನೊಬ್ಬನೆ ಏರಿಸಿ ಧನಿಕನಾಗುವನು. ನೀಲದಲ್ಲಿ
 ಹಾಕಿಯಲ್ಲಿ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಕುಳಿತು ತಾನೆ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಬಡ

ಮಾನನಾಗಿ ಕಂಡರೆ ನುಹಿದವತಿ ಆಗುವನು. ದೀಪ ಗಣಿಸು ಗೆಡ್ಡೆಗಳಕು
ದೆರೆ ಕೂಡೆ. ಹಸಿವವಾಡು ಹಸಿವನಾಂಸಗಳಂ ತಿಂದಿವ್ವಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಬ
ಳ್ಳಿದು ಮನುಷ್ಯರ ಕಾಲುತಿಂದರೆ ಬಹುಲಾಘ. ಬಾಹುಗಳ ತಿಂದರೆ ಸ
ಹಸ್ರಲಾಘ. ಶಿರಸ್ಸಂತಿಂದರೆ ರಾಜ್ಯಲಾಘ ಬಿಳಿಯ ಸಪಗವು, ಬಲಗಡೆ
ಯ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪದವನಲ್ಲಿ ಧನ ಪುತ್ರಲಾಘ, ಹಾಲನ್ನು
ಬಹಳಕೂಡಿದರೆ ಬಹುಸಂಪನ್ನನಾಗುವನು. ನಾಲಿಕಡಿದು ರಕ್ತಕಾಣದೆ
ನಿದ್ದರೆ ಬಳ್ಳಿದು ತನ್ನ ತೆರಿಕತ್ತರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ತಹಲ್ಲುತ ಇದ್ದರೆ ಆರೋಗ್ಯ
ಸಂಪತ್ತು. ತನ್ನನ್ನೆ ಪಾಯದವನಾಗಿಯೂ ವೈದ್ಯನಾಗಿಯೂ ಕಂಡರೆ ಆ
ಯುರಭಿವೃದ್ಧಿ. ತನ್ನನುಸೆಯು ಧ್ವಜಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾ
ಗಿ ಕಂಡರೆ ಜಯ, ಬಿನ್ನದ ಕೊಡೆ. ಬೆಳ್ಳಿ ತಳುಕಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ
ಆಕಾಶದಿಂದ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ, ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ
ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿದರೆ ಕುಪ. ಬೆಳ್ಳಿನುಸೆ ತುಂಬಾ ಧಾನ್ಯಕಂಡರೆ ಪುತ್ರ,
ನಾಗುವನು. ನುಸೆ ಅಗ್ನಿ ಧಗ್ಧನಾದರೆ ಕೊನೆಯವತ್ತು. ಸುವರ್ಣದಕ್ಕೆ
ಮಿಗಳಿಂದಾ ಮೃಕತ್ವ ಲಾಪತ್ವರೆ ಧನಾರೋಗ್ಯವುಂಟು. ತಾನೆಜೆನ್ನವಾ
ದರೆ ಆಯುರಭಿವೃದ್ಧಿ. ಸುಖ, ಚಕ್ರ, ಬಿಸುಗ, ಚಾನೆರೆ ಕುಂಭಗಳ
ಕಂಡರೆ ಧನಲಾಘ, ಶಾಂತಿಂಟು ಕಂಡರೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಿಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯ. ಪೆದ
ರಾಸ್ತು, ಪುರಾಣ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿವಾಹಲಾಘ ದೇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
ವಿವಾಹಿಸರು ಸಜ್ಜನ ಸಂಗತಿ ಸಲ್ಲಾದಂಗಳು ಮನುಷ್ಯಕವಾಗಿ ಇ
ರುವವು. ಶಕ್ಯತ್ಸುರಿವಲಿವನ, ವೆ ಶ್ಯಾಗನನ, ವೈಶ್ವಕದಂತನ, ಸ್ತ್ರೀ
ಸುಭಾವಣ, ತಾಂಬೂಲ ಭೋಗ, ಕುಂಕುಮ ಲಾಘ, ಕ್ಷಿರಾಸ್ತು ಆಹಾರ
ರ, ಕ್ಷಿರಾಭಿಷೇಕಂಗಳಂ ಕಂಡರೆ ಸ್ತ್ರೀಭೋಗವುಂಟು. ಪುಕ್ಕಿಯೇ
ರೋಣ ವಿರತದಲ್ಲಿ ಕೂಡೋಣ ತನ್ನೆಂದೆತಿಯಂ ಕಂಡರೆ ಆರೋಗ್ಯ, ಇ
ವೆಲ್ಲಾ ಶುಭಫಲಸೂಚಕಗಳಾದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ತಿಳಿಯುವದು. ಇನ್ನು
ಶುಭಫಲ ಸೂಚಕಗಳಾದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಹಾಗೆ ಇರುವವೆಂದರೆ,

ಕರಿ ನಾಯಿ, ಸರಿ, ಹದ್ದು, ಹೂಗಳೂ, ಕಾಗೆ, ಗಿಡುಗ, ರಾಕ್ಷಸರಂಕಂ
ದೆರೆ ಹಾಸ, ಬಿದ್ದನನ ಬೀಳುವನ ಉದ್ವ್ಯಗದಗಾಢ ಕರಿಯುಮ್ಬೆ ಕರೀಣೀರೆ
ಯಂನುಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯಂಕಂಡರೆವೈಸನ ತೋರುವದು. ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆಗ

ಳೆದುರಿಗೆ ಕುಣಿದಾಡಿದರೂ ನೆಗದಾಡಿದರೂ ಕೈ ತಟ್ಟಿದರೂ ಪೋಡ್ಯಾದಿ
ರೂ ರೋದನವೆಂ ಮಾಡಿದರೂ ನರಿ ಈ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಯಾವಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಕಂಡರು ಅವರದೇಕಕ್ಕೆಹಾಸಿ. ಕೆಂಪಿನವಸ್ತ್ರ, ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಾ
ಯುಕ್ತ ಮೋದಸ್ತ್ರಿಯು ಬಂದು ಶರಣು ಹಿಡಿದರೆ ಅನಿಷ್ಟ, ರಕ್ತಮಾ
ಲ್ಯಾಂಬರಧರನಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮುಖವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಹೀಗೆ ಹೋದಳೆಂದೆ
ಮೃತ್ಯುಭಯ. ಇದೆ ಮೇರಿಗೆ ಕೆಂಪುವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಾ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ
ಹೀಗೆ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯುಂ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರ
ನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಹೀಗೆ ಹೋದವನಿಗೆ ಅನಿಷ್ಟ, ಕಪ್ಪಾಗಿತಲೆ ಕದರಿ ಇರುವ
ಳಂ ಕಂಡರೆ ಗ್ರಹಭೀತಿ ಉಂಟಾಗುವದು, ಚಂಡಾಲ, ದತ್ತಿ, ಮೈಲಿಛ್ಛ
ಭ್ರಷ್ಟ, ವಾಯನ, ತೋಳ, ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪಗಳಂ, ಕಂಡರೆ ಭಯ ಉಂ
ಟಾಗುವದು. ಮಧುವಿನಿಂದಾ ತುಪ್ಪಾ ತೈಲದಿಂದ ಅಭ್ಯಂಜನವೆಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡನೆಮೃತ್ಯು ಭಯ. ಇಂಥಾವನಂಕಂಡವರಿಗು ಅರಿಷ್ಟ, ದುಷ್ಟ
ಮೃಗಗಳು ವಾನರ ವರಕಾ ಅಪ್ಪ ಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅನಿಷ್ಟ. ಪ್ರಾಣಿ
ಕುಂಭಾದಿಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದವಾಗು ಕೆರೆಗಳು, ನದಿಗಳು, ನಮುದ್ರಗ
ಳುಕೊಳಗಳು ನಣಗಿ ಹೋದವಾಗೆಕಂಡರು ದರಿದ್ರಉಂಟಾಗುವದು. ಎ
ಣ್ಣೆ ಅರಣಿನ ಹಜ್ಜಿ ಕೊಂಡರೆ ರೋಗಉಂಟು, ಹಲ್ಲುಗಳು ಒಳಗಡಾಗು
ಬಿದ್ದಾಗ್ಲ ವಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಿರ್ಜೀವಶರೀರವನ್ನು ರೋಗಿತನು ಅಲಿಂಗಿ
ದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ವಸ್ತವಾದನು ಅಲಿಂಗನವೆಂನೋಡಲು
ರೋಗಬರುವದು, ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನವೆಂ ನೋಡಲು ಪುರುಷನಾದರೆ ಧಾ
ಸ್ಯನಾಳ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೆ ಅವನಾದ ಬರುವದು. ಹತ್ತಿ ಮೂಳೆ ಸರಪಳಿ
ಳುಕಂಡರೆ ತೊನ್ನುಹತ್ತುವದು. ಭಸ್ಮವೆಂಕಂಡರು ತನ್ನ ಅನೆಯವೆವು ಕಿ
ಳಿದವಾಗೆ ಕಂಡರು ಬಂಧನಾಳ ಉಂಟಾಗುವದು, ಸೋರೆ ಕುಂಬಳೆ
ಮುಳ್ಳೆಯಿರುವ ಕಾಯಿಗಳು ಒಡದ್ದು ಕಂಡರೆ ಅರಿಷ್ಟ. ಮುಳ್ಳೆಯಿರು
ವೆಂ ಒಬ್ಬನೆ ಹತ್ತಿ ಬಿದ್ದರೆ, ರಾಜಭಟರಿಂದಾ ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರಾದಿಗಳು
ಆದರೆ ಅನಿಷ್ಟ, ಪ್ರವಾಣಾ, ಹೊರಡೋಣ, ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬೀ
ಳೋಣ. ಹೀಗೆ ಕಂಡರೆ ವ್ಯಾಧಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಮುಕ್ತಿಕಗಳು ಸೊಳ್ಳೆ
ಗಳು ಕಡಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಹಾಸಿಯಾಗುವದು. ಕೆದುಸ್ವಪ್ನದೋಷಂ

ಗಳು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹೋನು ಶಾಂತಿ ಹಾನೆ ಸುರಾರ್ಚನದಿಂದ ಪರಿಹರವಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಕುಭಾಕುಂಭ ಫಲಸೂಚಕಂಗಳಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರನುರೂಪೆಯಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವು ಎಂದುನುಡಿದ ಲೀಲಾಕುಕನಂ ಕುರಿತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಎತ್ತಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾಶಿವಾನುಣಿಯಾದಕುಕನರೈನೆ! ನಿನಗೆ ಸಮಾನವಾದವರು ಬಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ, ನಿನಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗನಂಕೋಟಿ ರೂ ಸುಲ್ಲವದು ಎಂದು ಸಂತೋಷವಡಿಸಿ ಅಶುಕದ ಸಂಗಡ ಇವಾಲ್ಟೆ ಪವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲು ;

ಅತ್ತಲಾ ಸೌಗಂಧರಾಯನು ಉದನುಕಾಲದೊಳದ್ದು ದೇಶದೇಶಾಂತರಂಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಚಾರರಿಂದಲೂ ವಿಜ್ಞಾನಪನಶೇಖನಗಳಿಂದಲೂ ಸಕಲದೇಶ ವೈತ್ತಾಂತಗಳಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಆಯಾಯ ಕಾರ್ಯಂಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಮತ್ತು ದೇಶಕಾಲಗಳಿಗೆ ವಿಹಿತನಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣನಾದ ವ್ರತಪಾಲನ ರೂಪನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಉದಾಸೀನವಂಮಾಡಲಶಕ್ಯನಾಗಿ ಭಯವಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಧನಧಾನ್ಯ ದುಂತಾದ ರಾಜಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಆಪ್ತ್ಯಾಪಿರೂಪಣವೆಂಬ ನಿಬಂಧ ಲೇಖನಂಗಳೆಂಮು ದ್ರಾಢಾಹ್ವಾದಿ ರಾಜಕೀಯ ಕುರುಹುಗಳು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಮೋಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ರಹಸ್ಯವಾದ ರಾಜಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೋಳೆ ಸರಸನಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಭೀಕರದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಿತ್ರ ಹ್ವರವಾಗಿ ಗೂಢವಾದ ಬಹು ಅರ್ಥಂಗಳುಳ್ಳ ನಜ್ರ ಲಿಖಿತದಂತೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಪೋಹಬರದಹಾಗೆ ರಾಮಚೂಡಂತೆ ಬಹುಚೂರುಕಾ ಗಿಡದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕೃತ ಕಾಶೋಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಿತವಾಗಿ ಇರುವ ವಾಗ್ಬಲಿಯಂಬೀನುತ್ಮಾ ಮತ್ತೊಂದು ಅನಧಾಸದೋಳೆ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹಲವಾಗಿ ಚಿತ್ರದರ್ಶಿಂಚೆಯಂತೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನ್ಯೂನಾಧಿಕಂಗಳಲ್ಲದೆ ದೇಶೀಯಭಾಷಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಲೆಖ್ಯಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಕೆಲಂಬರು ಸುಮ್ಮನೆ ತಮ್ಮ ಮುಖ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಬಿನ್ನಹಂಗಳನ್ನಾಶ್ರಿಸುತ್ತ

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೊಳಗೆ ನಾನಾ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಕಪ್ಪು ಕೈ
 ಗಾಣಿಕೆ ವಸ್ತು, ಮುಸ್ತೈದೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತ, ಬುಧವಸರಿಂದ ನಿರೂ
 ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ತತ್ಪಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಧರ್ಮಸಹಿತನಾಗಿ ನೀತಿರೂಪನಾದ ವಾ
 ಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿಸುತ್ತ, ದೈವಜ್ಞರಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವ ಭವಿಷ್ಯತ್ಪ್ರ
 ಲಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸಕಲಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತ, ನಾತಾಡುವ ಧ್ವನಿ
 ದಿಂದ ಅವನವರ ಇರಸುರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಮುಖವಕಳೆಯಿಂದಲೂ ತ
 ನ್ನೊಳಿರುವ ಇಂಗಿತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೈಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನರೂಪನೆಂ
 ತಿಳಿದು ನಡಿಸುತ್ತ, ಕಪರಿವೊಳಗೆ ಆರು ಹಬ್ಬನಿಂದಲವ್ಯಾಪಾರವೆಂ
 ಕೈಬಿಡುವಾಗ ಗ್ರಹಿಸುವ ರಾಜತಃತ್ರವು ಲೀಲಾನಾತ್ರವಾಗಿ ನಡೆ
 ಸುತ್ತ. ಭಾರ್ಯಾಗುಪ್ತನಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಇರುವ ಸ ರಥಿಯಂತಿರುವ
 ದಕ್ಷಿಣಾಪುರ ಮುನಿವೊಡನೆ ಲೀಲಿಸುತ್ತ, ಅತನ ಶಸ್ತ್ರಲಾಗದಿಂ
 ಮಜ್ಜನೆ ಗೃಹವೆಂ ಪೊಕ್ಕು ಸ್ವಾನನವಾಡಿ ದಿವ್ಯದುಕ್ಕಾಲವಂಧರಿ
 ಸುಧ್ಯಾದಿವಿಶ್ವ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಸ್ವಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಹಾ ರಾಜಾ
 ಭರಾಜನೆಗೆ ಬೋಧ್ಯಂಗಳಾದ ರಾನಾವಿಧಸರಸವಸ್ತುಗಳೆಂ ಬುಂಜತೆಗಂ
 ಧ್ಯಾನವು ರಾಜಿಯಾಗಲಿ ಪರಿಗ್ರಹಿತಿ, ಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪಯುಕ್ತವಾ
 ದ ಸಜ್ಜನಿಯಾದ ಕಿರೀಟ ಕನಕಗಳಂಧರಿ, ಅಪ್ಪಟಿಟಿ, ಕುಂತ, ಪರ
 ಕು, ಮೊನೆಯೊಂದಿವಾಲ. ಧರ್ಮಾರ್ಥಾಚಾರ್ಯ ಕುಂಕ, ಪಾಕನಿಜ್ರಮು
 ಸು ಸರ್ವಕ ಮುಂತಾದ ತಿಷ್ಠಾ ಮುಧಗಳೆಂಕೆಗಿಳಿಸ್ಕೊಂಡು ಅನ್ನೋಷಿಕಾ
 ದ ವಸ್ತುಗಳೆಂ ರಾಜಮುಕ್ತಾವಾಸನಾರವಾಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಮುನಿ
 ಸಹಿತವಾಗಿ ಭಾರ್ಯಾಗುಪ್ತನ ಬೆಗವೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಅಭಿವಿತ್ತಂಬ ಮಧ್ಯಾ
 ನ್ಯಸಮುದಯೊಳಗೆ ಕೆರಳಿ ಅಂತರಿಕ್ಷನಾಗನಾಗಿ ಪೊರಮುಟ್ಟು ವಿಶ್ವವೆ
 ರ್ಗಲಿಂದ ಯಾ ಭವನಾದ ಸು ಸರ್ವಕುಸುಗಳೆಂಕಂಡು ಹರ್ಷಾದಿಂದ ಫಲಗಳೆ
 ನೂಡಿ ಕುತ, ಸುಂಬೊದ್ದಿದನೊದಲಾದ ದ್ವೀಪಂಗಳೆಂ ದಾಟುತ್ತ, ಪುಣ್ಯ
 ಪುರಂದರಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಕುಶದ್ವೀಪನೆಂ ಕಂಡು,
 ಅಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಪುರುಷರಂ ನೋಡಿ ಮನಬೊಳಗೆ ನನುಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
 ರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ, ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥ, ಪುಣ್ಯ ಶ್ರಮಗಳೆಂ ಭಾರ್ಯಾಗುಪ್ತನೆ
 ಮುಖ ವಚನದಿಂ ಕೇಳುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಧನವೆಂಬವಸ್ತುವೆಂ ಮೂಲಗೂಡೆ

ಯೋಚಿಸುವೆನೊಗಗವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ವಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಕೋಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಉಕ್ಕಿನ ಚಕ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ
ಕೂಡಾ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕಟ್ಟರಿಗಳಿಂದಲೂ ವಿಷವೇ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಅಗ
ಲಗಳಿಂದಾ ವಿಷಮಯವಾದ ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ಜೀರಿಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಫೂ
ಳಯು ಕೂಡಸುಂಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವ ಮಯನೂಜಾವುರಿ
ಯಂಬ ವಟ್ಟಣವಂ ಭಾಮಾಗುವು ಸಹಿತನಾಗಿ ಕಂಡು ಈ ವಟ್ಟಣವಂ ನಿ
ಮೋಣವಂ ಮಾಡಿದವನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗಿಂತ ಸಮರ್ಥನ ಆಗಿ ಇರುವನು,
ಇಂಥಾ ವಿಚಿತ ನೂದನಗತವಂ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯುಂಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲಾ,
ಎಂದು ಶ್ಲೋಕಿಸುತ, ನಗರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಧೇನುವಂ ತರುವವರಿಯಂತು
ಎಂದು ಶ್ಲೋಕಿಸುತ ಗರುಡಮಂತ್ರ ಪೊದಲಾದ ಅನೇಕವಿಸದರಮಂತ್ರ
ಮಂತ್ರಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಮೂಲಿಕಾಕೆತ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ವಿಷಮಯವಾದ
ಜೀರಿ ಅಗಲಗಳಿಂದ ಹಾಚಿ ಬಾಳಿಕಂಠಗಳಿಂದ ಸೋದುತ್ತ ಬಕ್ರ ಹ್ರಮಣ
ಗತಿಗಳಿಂದ ಸಿಲ್ಲಿರಿ ವೆತ್ತಾಯುಧದಿಂದ ಕೋಟಿಯಂಪೇಧಿಸಲು, ಅಗ ಸುಗಂಧ
ರಾಯನಿಂದ ಭೇದಿವಲ್ಲಟ್ಟಿ ಜೀರಿ ಅಗಲ ಕೋಟಿಗಳ ಮೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲ
ವಂ ಕೇಳಿ ಅವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅಧಿದತಿಸಾದ ಅಘೋಸುರನೆಂಬ ಮಹಾರಾಕ್ಷ
ಸೆಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕುರಿತು, ಎಲೈ ಮಂತ್ರಿಯೇ! ಸೃಷ್ಟಿ
ಜೀವಗಳೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪೃಷ್ಟಿಶೀನೋದಲು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಇರುವ
ಈ ಪುರವೆಲ್ಲವು ಒಗೆಯಾಗಿಮಾಡಿ ಬಹು ಗುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬರುವ ದುಷ್ಟ
ನಾಗಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟ ಪುರುಷನು ಇಷ್ಟು ದೂರವೆಂಬಂ ಬಂದು ತೃಷ್ಟಿ ಪಡೆ
ಯುವ ದೇನು? ಅವನ ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯವೆಂ ತಿಳಿದು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಬರುವದೆಂದು
ಇಷ್ಟು ಜನಮೊಳಗಾಗಿ ಜಗ ಜಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಘಟ್ಟಿಗನ ಸೋಡಿ
ಅತಿಗುಟ್ಟಿಂದ ಕಳುಹಿತಿ ಅಷ್ಟು ಕೋಟಿಯು ಸಿಡಿದು ಅಗಲಜೀರಿಗಳಿಂದ
ಸೆಲನುಟ್ಟಿ ವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬರತ ಯದ್ದು ಸೈನ್ಯಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಬರುವನು, ಅ
ವನ ಅಷ್ಟು ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದ ಸೋಡಿ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದು ಉಸರೆ
ನುತ ಕಟ್ಟುವಾಡುವದೆಂದು ನುಡಿದ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಾದ ಅಘೋಸುರನ
ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಅವನ ಮಂತ್ರಿಯು ಜೀಗದಿಂದ ಸಮರ್ಥನಾದ ಒಬ್ಬ ರಾ
ಕ್ಷಸನಂ ಕಳುಹಿತಿ ಆರಾಕ್ಷಸನು ಹೋಗಿ ಸುಗಂಧರಾಯನ ರೂಪಲಾವ

ಣ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡಿಬಂದು, ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವಂ ತನಗೆ ಭೋಜನವಾದ ಅಭರಾಸುರನ ಮುಂದೆ ವೇಳಲು, ಆ ನೂತನ ಕೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ಮದ್ದಿನ ಮ ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನೆ ನೆಂಟತನವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಗಿನನ್ನು ಪಟ್ಟಣವಂ ಕುರಿತು ಮಾನುಷನೆಂಬ ಕ್ರಿಮಿಯು ಒರುವದೆಂದರನು? ಯಾರುತಾನೆ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಆನನಂ ಕಡು ಬಿನಂತೆ ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವನು, ಅವೆ ವಾಕಶಾಸನನಾಗಲೀ ಶೋಕಶಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವೆ, ಅವೆ ವಕ್ಷಿಯಾದರೂ ಮೃಗೀಯೆತನು, ಯಮನೇ ಬಂದರೂ ಶನುಸಂಗೊಳಿಸುವೆ, ಸಿಖುಖುತಿ ಆದರೂ ಗುರುಗತಿಯು ಶೇರಿ ಸುವೆ, ನರನುನೆಂದರು ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲುವೆ, ಮಾಯವನ್ನಾದರೂ ಕಾ ಯವಂ ತಿನ್ನುವೆ, ಯಜ್ಞೇಶನಾದರೂ ಕಿತ್ತೆಸೆಯೆದೊವೆ, ಕಳಕೆ ಆಗಲಿಪಾ ಕದಿಂದ ಬಿಗಿಯುವೆ, ಬ್ರಹ್ಮತಾನಾದರೂ ಸುವ್ಯಕ್ತ ಬಿಡುವೆ, ದೃತ್ಯಾರಿಯೆ ಬರಲು ದೃತ್ಯವಂ ಬಿಡುವೆ, ಮೃತ್ಯುವಂ ತಿನ್ನುವೆ, ಮೃತ್ಯುಗನಂ ಬಿಡುವೆ, ಹಾಹಾಯೆಂದು ಮದದ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ತಪ್ಪುವಾಾಗಿ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಹತ್ತರದೊಳಿರುವ ಅತಿಶಯರಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಹಿಂದೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಂಗಳಿಗೆ ಅಭವತ್ಯ ಉಳ್ಳ ಶನಭಕ್ತ, ಶೋಕತಪಾಸ, ಮಾಂಶಾಸನ ಪಿಶಾಚ, ಬಹುಭೋಗ, ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ, ದುರ್ಗಂಧ, ವಿಸುಲೇಷ, ಮೃತ್ಯುಕರ, ರಣದೊಂದುಭಿ, ಅಪ್ತನರ್ಹ, ವಜ್ರವಂವೃ, ಅಪುಘರಚ್ಚ, ಸರ್ಪಜಿಹ್ವ, ಲೋಕಶತ್ರು ಮೊದಲಾದ ಪಟುಭಟಾಘವರಂಕರೆದು ನೀವೆಲ್ಲರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಸಿಮ್ಮ ಸಿಮ್ಮಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಗದಾ, ಮುಸಲ, ಪರಿಘ, ಪಟ್ಟ, ಭಂಡಿ ವಾಲ, ಕುಂತ, ಕುತಾರ, ಕೂಲ, ಖಡ್ಗ, ಚೀಟಕ, ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಾಯುಧಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದ ಕೋಟೆಯಿಂದಾಚೆಬರುವ ನರ ಸಂಜೀವನಹಿತನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದುತಂದು ಕೊಡುವದೆಂದು ಹಿತಲಯರಗಿದಂತೆ ಆರ್ಭಟಿ ಮಾಡಾಡಿ ವೇಳಿದರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ ಅಜ್ಞಾರೀತಿಯಂ ಮೀರದೆ, ಬಹುವರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಆ ಭಟಾಧಿಪರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಂಗಳಂದೊಡಗೂಡಿ ಹೊರಡುತಾ, ನಾನುಂದೆ ತಾನುಂದೆ ನನಗೆ

ರಲಿ ತನಗಿರಲಿ ಕೊಲ್ಲದಿರಿ ಕೊಲ್ಲದಿರಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಂತೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಲೆ ಕೋಟಿಗಳ ಒಡತೆಯಾದ ಈಶ್ವರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಧಾಟಿಯಿಂದ ನಿಂತಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಸಂಕಂಡು ಏನೊ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ತ್ರಾಸವ ಬಂದುಮಿರುವನೆಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅ ರಾಕ್ಷಸ ಭಟಾಧಿಪರೆಲ್ಲರು ಸುತ್ತಲೂ ಮೊತ್ತರಾಗಿ ಪಿಡಿಯುವವರಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಬಹುದುಯದ್ದವಂ ಕೈದೋರಲು; ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಿಗ್ರಹಿಸುವ ವಿವ್ಯಾಫಿಯಂತೆ, ಪುಣ್ಯವೆಂಪಡೆಯುವ ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಠನಂತೆ, ಆರಾಕ್ಷಸರ ಹಾವಳಿಯ ಒಂದುಕ್ಷಣ ಪರಿಯಂತವು ಸಂಭವಿಸಿ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಯುಧಪಾಣಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ ಕುರಿತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದೆರಡು ನಾಲ್ಕಿಂಟು ಹದಿನಾರೆಂಬ ಷ್ವಗುಣ ಸಂಖ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಬಿಡಲು, ಅಬಾಣಗಳ ಘಾತಕ್ಕು ಧನುಸ್ಸಿನಟೀಂಕಾರಧ್ವನಿಗು ಭಯಪಡದೆ ಆರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೂ ಒಟಾಗಿ ಬಂದು ಸುಗಂಧರಾಯನ ಮೈಮುತ್ತಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡುತ ಕತ್ತಿವರಾಕ್ರಮ ಸಾಹಸ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಂ ತೋರುತ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಪಿಡಿಯುವೆವು ಎನುತ ಯತ್ನವೆಂ ಮಾಡಲು, ಆಗಕೂರಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅವರನೆಲ್ಲರಂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹಬ್ಬದಕುರಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಿಂಹನಾದವೆಂ ಮಾಡಲು, ಆಗಹತಶೇಷರಾದ ಒಂದೆರಡು ರಾಕ್ಷಸರು ಬಿದ್ದು ಓಡಿಹೋಗಿ ಬಾಯೊಳಗೆ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ಅಘಾಸುರನೊಡನೆ ಭಟಿರೆಲ್ಲಾ ಮಡಿಮದಂ ಆಸುಗಂಧರಾಯನು ರಾಕ್ಷಸರೆನೆಲ್ಲರಂ ಕುರಿತು ಮೂದಲಿತಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಜೇಳದ ಅವನಾಸ ವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಗ ಅಘಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನು ಕೆತ್ತುವಿನ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೆರಳಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಟುನುನಂತೆ ಘೂಡಿಘೂಡಿಸುತಯದ್ದು, ತೇರಿನ ಭಂಡಿಗಳಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಂ ತಿರಗಿಸುತ, ಈಚಲಮೊಡೆಗಳಂತೆ ಇರುವ ಮಿಶಂಗಳಂ ಕುಣಿಸುತಾ, ಗುಡೆಗಳಿಗೆ ನಿರಿದಾಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಇರುವಬಾಯಿಗಳಂತೆಗೆಯುತ, ಮೈಯೊಳಗೆ ಇರುವ ರೋಮಗಳನ್ನೊಡೆಯೊಳ ಮರಿಮಾ

ಡಿ ಇರುವ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಹಾವುಗಳ ಸಂಚಾರವಿರುವರು, ಹಲ್ಲುಸಂವಿ
ಯೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕೂಗಿ ಕೊರಗುವ ಆನೆ ನಸಗುಹಿಸುಂಗಳಿಂದಲೂ, ತಲೆ
ಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಇರುವ ವೈಹ್ಯಕುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತಿರುವ ಹವ್ವು, ಗಾ
ಜಿ, ವಾಯುಸ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ತಂತತಂತಗಳಿಂ, ಅಶಿವಯು
ಕರವಾಗಿ ನಡವುವುವು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಕ್ರಾಂತಿ,
ಸ್ತಂಭ ಸಹಿತನಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ಅವನ ಮುಂ
ಭಾಗದೊಳಗೆ ನುಸುಂದ್ರದ ತೆರಗಳಂತೆ ವಿಚಾರಿಬರುವ ಅವನ ಮೈಗಾನಲ
ರಾಕ್ಷಸರುಗಳಂಕಂಡು, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಇದೇನು? ತಾನೆನಡೆದು ಬ
ರುವ ಕುಲಗಿರಿಯೊ? ಪ್ರಳಯಕಾಲವನುಡಾ ಭೂತವೋ? ಇನರಾಕ್ಷಸನೊ?
ಇವನ ಪೆತ್ತವಳು ಎಂಥಾಜನವಿಯೊ? ಇನಮೂವರು ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡಿ
ದರೆ, ಯಾರಿಂದಲಾವರು ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲುಕಕ್ಕನಿ? ಬಗವಂತನ ಲೀಲೆಗಳ
ಇಷ್ಟೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವರಾರ್ಯರೆನುತ ಮಂತ್ರಿಯಾದನೆ ಮಾಡತಾಡತ, ಸುಗಂ
ಧರಾಯನು ತನ್ನಯದುರಿಗೆ ಬರುವ ಅಘಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ
ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ತಡೆಯಲು, ಕೊಳ್ಳಗಳಿಂದ ಚೆದರಿತವ ಮದ್ದಾನೆಮಂತೆ,
ಬಾಣಂಗಳಂ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಳ್ಳದೆಕೊಡರಿ ಶಿಡಲಂಗಳು ಎರಗಿದಂತೆ, ಸಿಂಹನಾದ
ವೆಂ ಮಾಡತ ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು. ಎಲೈ ನರ
ಕೀಟನೆ? ನನ್ನಂ ಕೆಣಕಿ ಬದುಕಿ ಇರುವರಾರ್ಯರು, ನಿನ್ನ ಪೆನರೇನು, ಎನ್ನಂ
ನೀನ್ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಯಿರುವೆ, ನರರೋಳಗೆ ಆಡುವ ಆಟ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ
ದಿಲ್ಲ, ಲೋಹಕಾರಬೀದಿಯೊಳಗೆ ಸೂಜಿಯಂ ಮಾರುವವಕ್ಕೆ ಬಂದವ
ನಂತೆ, ಚೆರುಬಲ್ಲವಗೆ ಎಲೆಯಂತೋದಿದಂತೆ, ಎನ್ನಿಡನೆ ಯುದ್ಧವೆಂ
ಮಾಡಿ ತೋರುವವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಲುಗಳಿಂದಾ ತುಳಿದು
ಜೊಸಕಿ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಮೊಲೆಬಿದ್ದು ಬರುವ ಅಘಾಸುರನೆಂ ನೋಡಿ,
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲವೋ! ಖೂಳರಕ್ಕಸನೆ! ಕೇಳು, ಬಗಲುವ
ಶ್ವಾಸಂಗಳು ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲರಿಯದು, ಕಾರ್ಯವೆಂಮಾಡುವೆ ನು
ಹಾಪುರಾದನು ಅದಂ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ, ಸಿಂಹವನು ಕಂಡು ಕೈ
ತವ್ವಳೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಬಡುವೆ? ಬರಿಯಬಾಯಿನೂತುಗಳಿಂದ ಫಲವೇನು,
ಯುದ್ಧದೊಳಗೆ ಸಾಂನುಧ್ಯವೆಂ ಕೈದೋರಿ ನರಿ ಎನ್ನಿತಿ ಕೊಂಡನೇ

ಕೂರನೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಒಗೆಬಗೆಯಾದ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಬುಡದಿಂದಕೂ
 ನೆನೆವಿಗೂಳುಪ್ಪುಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡಮಾದ ಮುಳ್ಳು ಮುತ್ತಕದ ಮರದಂತೆ
 ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವು ಕೆಂಪಾಗಿಮಾಡಲು, ಆಗರಾಕ್ಷಸನು ಬಹುಕೋಪ
 ದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಯನ ಸವಿಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು ತನ್ನ ಘೋರವಾದ
 ಬಾಣಂಗಳಿಂದಲೂ, ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೂ. ಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಇನ್ನೂ ಅನೇ
 ಕವಿಧುಗಳಾದ ಕೆನ್ನಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಪ್ರಹರಿ
 ಸಲು; ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಯನು ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ ಘಾತಕ್ಕೆ ಮಂಕಾಗಿ
 ವೈಮುರತು ನಿಮಿಷದೋಳು ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚೆತ್ತವನಾಗಿ ಪುನಃ ರಾಕ್ಷಸನಂ
 ಕೂರಿತು ಬಹು ಘೋರಯುದ್ಧವು ಮಾಡಲು, ಆಗ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರ
 ಹಾರಂಗಳು ಚದುರನದು, ಚಿಗಿಯುವದು, ಹಾರುವದು, ಕೆಡಹುವದು
 ಜರೆಯುವದು, ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಧಾನ ವಿವೋಚನ ಮಾಡಲಾದ
 ಯುದ್ಧ ಕುಶಲತೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಯು
 ದ್ಧವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲು; ಆಗಸುಗಂಧರಾಯನು ನನ್ನೊಳನಾಸ್ತ್ರ
 ವಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ನಿಮಿಷದೋಳು ಕೋಟಿ ಸುಗಂಧರಾಯನ ರೂಪ
 ವು ಸುತ್ತಮುತ್ತಂ ಕಂಡು, ಆರಾಕ್ಷಸನು ಅಷ್ಟು ರೂಪಗಳಿಂದ ಸುಗಂ
 ರಾಯನೊಡನೆ ಘೋರಯುದ್ಧವನ್ನು, ಅವರೊಳಗಾಗುವ ಪ್ರಹಾರಂಗಳಂ
 ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಡುಸಡಗುತ ಸುಗಂಧರಾಯ
 ನಂ ಕೂರಿತು, ಎಲೈ ದೇವಾಂತಕವುರುವನೆ! ನಿನಗೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಎಣೆಯಾ
 ರು? ನಿನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವೆನಾಡಿ ಬದುಕುವರು ಯಾರು, ನಾನು ನಿನೊಡ
 ನೆ ಮಿತ್ರತ್ವವು ಬಳಸುವನಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧವು ಮಾಡುವವನಲ್ಲ, ಈ ರಾಜ್ಯ
 ವಂ ನಿನ್ನವಶವೆನಾಡಿ, ನಿನ್ನವನಾಗಿ ಇರುವೆನೆಂದು ನಯದಿಂದ ನುಡಿದ
 ರಾಕ್ಷಸನಮಾತಂ ಕೇಳಿ, ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು, ಆರಾಕ್ಷ
 ಸೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಹಾ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಉಪಸಂಹಾರ
 ವೆನಾಡಿ ಆತನಂಕರೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೈಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಆತನೊ
 ಡನೆ ಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬಹುನ್ನೇಹ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅವನ ಭವನ
 ದೋಳು ಕುಳಿತು ಅವನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ಅಂಗೀಕರಿ
 ಸುತ್ತ, ಆವೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಘಾಸುರನಿಗೆ ಅಭೇದ ಮಾಡಿದಿತ್ತು

ಅಲ್ಲಿಯ ಹಜಾರದೋಳ್ ಬಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇರುವ ಸಮಯ
 ದೋಳ್, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ
 ಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಅಫ಼ಾಸುರನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವಂತಿಳಿದು
 ತನ್ನ ಬಳಿಯೊಳಿರುವ ಅನೋಪವಾದ ದಿವ್ಯಸುರಭಿಯನ್ನು ಕರುವಿನಿಂದೊ
 ಡಗೂಡಿ ಬಹುಬಗೆಯಾದ ದ್ವೀಪದ್ವೀಪಾಂತರದ ವಸ್ತು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂ
 ದೆ ಸಹಿತವಾಗಿ, ಕೈಗಾಣಿಕೆ ತಂದು ಬಪ್ಪಿಸಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಯ
 ನು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುರಭಿಯನ್ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸುದಿನ
 ಮೆಂದು ನೆನೆದು, ಈಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸನು ಕರಣಾಗತನಾಗಿ
 ಬಹು ಸ್ನೇಹವಂ ಬಳಸುವುದು ಆವಿಪ್ರೋತ್ತಮನಿಂದ ಪೋಲ್ಪಟ್ಟು ಶುಭ
 ಶಕುನಂಗಳ ಫಲವೇ ಸರಿಯೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ಅಫ಼ಾಸುರ ಸಹಿತನಾದ
 ಛಾಯಾಗುವತ್ತನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಧೇನುವಂ ಪಿಡಿದು ತರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು
 ಮಾಡಿ, ವಾಯುವೇಗವುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅಫ಼ಾಸುರ
 ನಿಂದ ಸಮರ್ಪಿತನಾದ ಆಂದೋಳಕವನ್ನು ಏರಿ ವಾಹನಾರೂಢನಾದ ಮಂ
 ತ್ರಿಯೊಡಗೂಡಿ, ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಯನನ್ನೋಡಿ ಇವೆ ಇಂದ್ರನೋ! ಉ
 ವೇಂದ್ರನೋ? ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನೋ? ಎದು ನುಡಿಯುತಿಹ ಜನರು
 ಗಳ ವರಸ್ಪರಾಲಾಪಗಳಂ ಲಾಲಿಸುತ ಬಹುವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ತನ್ನ ಬಿ
 ಡಾರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಆಧೇನುವಂ ಅಫ಼ಾಸುರನಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮಂತ್ರ
 ಛಾಯಾಗುವತ್ತ ರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಅರಮನೆಗೆ ಕಳುಹ
 ಲು. ಆಗಕಳಿಂಗರಾಜನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ವಿಜಯನಗರದ ಬೀದಿಯೊಳ್ಳರು
 ವ ಬಹುವಿಚಿತ್ರನಾದ ಸುರಭಿಯು ಅದಂ ಕೈಯಿಂದ ಪಿಡಿದು ನಡೆದು
 ಮಾತಾಡುತಬರುತ್ತಿರುವ ಚಿಟ್ಟೆ ದಂತೆಯಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೋಡಲೋಸು
 ಗ ಆವಿಜಯನಗರವಾಸಿನಿಯರಾದ ಕಾಮನಿಯರು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತುರಿ
 ಬಿನೋಳ್ ಗೆಜ್ಜೆಯಂ ಶಿಕ್ಕಿಶಿ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸರನೆಂಕಟ್ಟಿ ಬ
 ರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಶೀರೆಯಂ ತಳಕೆಳಕಾಗಿ ಉಟ್ಟು ಬಂದು ಇರುವೆ
 ರು. ಕೆಲಂಬರು ಮೂಗಿನೋಳ್ ವಾಲಿಯುಂಟು, ಕಿವಿಗಳೋಳ್ ಮೂ
 ಗತಿಯಂ ಶಿಕ್ಕಿಸಿ ಅವಸರದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವರು. ಕೆಲವರು ಶೀರೆಯಂ ಬಿ
 ಟ್ವು ಬಂದು ನೋಟದ ಬಳಿಯೋಳ್ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೀಗೆಬಂದೆನೆ?

ಎಂದುವೇಳೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವರು. ಮತ್ತಂಕೆಲಂಬರು ಇದೇಸಮಯವೆಂದು
ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಸಂದಣಿಯ ನೆನಪಿಂದ ಬೇಕಾದ ಪುರುಷರಂ ಕಂಡು
ಮೋಬ್ಬರಿಗೆ ಬರುವರು. ಮತ್ತಂಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನಿತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರು
ತ ದಾರಿನೋಳ್ ಹೊರಲಾರದೆ ಮಕ್ಕಳಂ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಿರುವರು.
ಒಬ್ಬಳು ಅವರಗರಿಯು ನಾನೇಕೆಂದೆ ಅದು ಸವಿಲೆಂದು ಪೇಳುವಳು. ಮ
ತ್ತೊಬ್ಬಳು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನ ನಾನುಮಾತ್ರಕಂಡೆ ಕರೀಪಕ್ಷಿಯೇ ಸಿದ್ಧವೆನು
ವಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಸದ್ಗೃಹವರ ಮನೆಗೆ ಕಂಡೆ ಆಳುಬಂದನಂತೆ ಅದು
ಸರಳೆಮ್ಮೆ ಎಂಬವಳು, ಇಂತುವಿಚಿತ್ರನಾಗಿ ನೋಡುವ ಜನರಿಂದ ಸವಿ
ಡನಾದ ಬೀದಿನೋಳ್ ವನ್ನೀರಂತಳದು ರಂಗೋಲಿಮೊದಲಾದ ವಸ್ತು
ಗಳಿಂದಲುಕರಿತಿ ಆರತಿಯುಂ ಸುಡಿದು ನಿಂದಿರುವ ಸುಂದರಾಂಗಿಯರ
ಸಂದಣಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಡೆದುಬರುವ ಸುರಭೇನುವು ರಾಜಕುಮಾರ
ರತಿಯ ಸ್ವಯಂವರದ ತೊಟ್ಟಿಯಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಸಮಯದೋಳ್
ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖೀಜನರಿಂದ ಪ್ರಾಡೆಗೂಡಿ ವನ್ನೀ
ರು, ವಸ್ತ್ರ, ಕಲಶ, ಕನ್ನಡಿ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯಂಗಳಂ ಧಾತುವನ್ನೆಕೆ
ಗಳಂ ಆರತಿಗಳಂ ತರಶಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಧೇನುವಂ ಪ್ರಾಚೀನ ನೋಡುವದ
ಕ್ಕೆ ಕಂಠುಗಳು ಯರಡುಸಾಲದೆಂದು ಪೇಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ ಧೇನು
ವಂ ಕಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಬಂದು ಮಹಾಭೂತದಂತೆ ಇರುವ ಅಘಾಸುರ
ನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಂ ನೋಡಿ ಚೋದ್ಯಂಗಳೊಳುತ ಇಂಥಾವಸ್ತುಗಳಂ ಸಾ
ಧ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಿತಂದು ಇರುವ ರಾಜಕುಮಾರನ ಶೌರ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಪರಾ
ಕ್ರಮಂಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗದೆ ಇರಲೀ, ಎಂದು ತನ್ನ ದೇವರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು
ತ, ತಾನು ಮೆಲುಗುವ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ಧೇನುವಂ ಕಟ್ಟಿ ಅಡಿ
ಗಡಿಗೆ ಬಹು ಉಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದ
ಇರುತ್ತಿದ್ದರುಂಬಲ್ಲಿಗೆ

ಗದ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡವರಳು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ
ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲಸುರನರ ಪರಿಭವೆ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚಂಡ
ಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಜು
ಜಾದಾಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾನುಂಡಿಕಾಕಬಾಹ್ನ ನಿಕ್ಷೇಪ ಪ್ರವರ್ದನಾನ

ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯವ್ರತವ ಸಕಲಭಾವಾ ಸಾನಂದ್ಯ ಸರ್ವಂ
ಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯ ಘಟಕಾ
ಕತಗ್ರಂಥ ವಿಸದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ದುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತಾ,
ತ್ರೇಯಸ ಗೋತ್ರ ಸುಚರಿತ, ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ, ಸರಪ
ತಿಬಿರುದಮುಖೇಶ್ವರ ಪುರನರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಜನಡೆಯಲನಂದಿಂ
ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರನಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಪರಿಣಯ ವೆಂಬ
ಈ ಸವಿನ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಧೇನು ವಣವಂ
ಗೆದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆ, ಆಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆ ಆಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶೀರಸ್ತು.

ಮು ವ ತ್ತ ನೇ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪಾ ರಂ ಭಿ .

ಶ್ರೀಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಯೈನಮಃ

ಅತ್ತಲಾ ಮುನಿಶಾಪದಿಂದ ಇಂದ್ರಂಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅಜ್ಞಾತಜನ್ಮ
ಮಂ, ಅವನ ಸ್ತ್ರೀಪುತ್ರ ; ಬಾಂಧವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿರುವ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟತ್ವ
ಮಂ, ಅನುಹೇಂದ್ರಂಗೆ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾದ ಆಯುಧವಾಹನಂಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ,
ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ ಚಾಮರಾಯಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಆಸ್ವರ್ಗಲೋಕದೊಳಗಿ
ಗಿರುವ ಆನರ್ತ, ಸಂವರ್ತ, ಪುಷ್ಕಳ, ದ್ರೋಣ, ಕಾಳಕ, ನೀಲ, ವರು
ಣ, ವಾಯು, ತಮೋ ಮೇಘಗಳೆಂಬ ನವಮೇಘಂಗಳು ಆದೇವೇಂದ್ರ
ನ ಸಂಚಾರ ವಿಹಾರಂಗಳಿಗೆ ಸದಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ವ್ರೋಮಯಾ
ನ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೂಡಿಬಹುನಡತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರ-ನದರಿಂ
ದ ಆವಿನಾನನಂ ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರೆವು, ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಾ ಎಂದರೆ ಅರಾಜ
ಕವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾಂತ ಮಾಡಿಯು ಇರುವದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿವಾಸವಾಗಿ
ರುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಬಹು ಉಪದ್ರವಂಗಳು ಬಂದೇ ಬರುವದು, ಅಥವಾ
ಉಪದ್ರವಗಳು ಬರದಂತೆ ಅನುರಾನತಿಯ ಮೇಲು ಭಾಗದೊಳಂತರಿಕ್ಷದ
ಲ್ಲಿವಿನಾಸಸಹಿತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು ಎಂದರೆಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ

ಅನುರರು ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಳೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯಿರುವ ನೆ
ಮ್ತುಂ ಕಂಡರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಇವರೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಹಾಯ
ರಾಗಿ ಸೂರೆಗೊಂಡವರು ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ
ಲೋಕದೊಳಗೆ ಜನವಾಕ್ಯವೇ, ಆಜನವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು ಜ
ನವಾಕ್ಯವು ವಿಾರಲಾಗದು, ಆಗಲೀ ನಾವು ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯಾದರು ಸು
ಖದಿಂದ ಇರುವವೆಂದರೆ ಸಕಲ ಭೋನುಂಡಲಕ್ಕೂ ನಾವೇ ಜೀವನ ಪ್ರದ
ರಾಗಿ ಇದ್ದವರು ಈಗವಿಲ್ಲಗೆ ಪೋಗಿ ಜೀವಿಸುವೆವು, ಕಟಕಟಾ ಸ್ವದೇಶ
ವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರದೇಶವಂ ಕುರಿತು ಪೋಗುವರು ಎಷ್ಟು ಪಾಪಿಗಳೋ?
ಈಕೆವು ಮೊದಲ ಪೋಗುವದೋ ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನಂ ಎಂದಿ
ನಂತೆ ಯಾವಾಗ ಕಾಣುವೆನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಗ್ರಹಗತಿಗಳು ಯಾರ್ಯಾ
ರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ದಶರಥಮಹಾರಾಯನು ಜನ್ಮಶನಿಯಿಂದ
ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆತನನ್ನೊತ್ತವಂ ಗೈಯಲಿಲ್ಲವೆ? ಏಕಾದಶಿ ಸ್ಥಿತಿ ಶುಕ್ರ
ನಿಂದ ರಾವಣನು ಮಡಿದು ಪೋಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಕೂರನಾದ ಕೌರವನು ತೃತಿ
ಯ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಿಂದ ಆದ ಬಗೆಯು ಮಾರತಿರುವದೆ? ಚತುರ್ಥ ಸಾಂದನಗ
ತನಾದ ಬುಧನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟನೆ? ಹರಿಶ್ಚಂ
ದ್ರನು ಸಪ್ತಮಾಂಗಾರಕನಿಂದ ಏನೇನು ಭಂಗಪಡಲಿಲ್ಲ? ಅಷ್ಟಮ
ಸಾಂದನಗತನಾದ ಚಂದ್ರನಿಂದ ಕಂಸನು ಧ್ವಂಸವೆಯ್ಯದಿದನು, ನಳಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯು ದೇಶಭ್ರಮಣನಂ ಮಚನುಸ್ಥಸೂರ್ಯನಿಂದಾ ಯ್ಯದಿಲ್ಲ
ವೇ? ಹೀಗೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರಂಗೆತಾನೇ ಏಂತು ತಪ್ಪುನಡೆಯಂದು
ತೊಳಲಿತೊಳಲಿ ಈಲರಾಜಕವಾದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವಂ ಬಿಟ್ಟು ಭೂಲೋ
ಕದೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಯಾದರುವೊಂದು ಶುದ್ಧದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನಸಮೃದ್ಧಿ ಉಳ್ಳ ಬ
ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣವೇ ಈಗಿನವ್ರಕೃತಕಾರ್ಯವಾಗಿ ತೊರುವದೇ ಹೊ
ರ್ದು ಬ್ಯಾರಿಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವ್ಯೋಮಯಾನೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪೂರಮು
ಟ್ಟು ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳ್ಳರುತ ಬರುತ ಸಕಲ ದ್ವೀಪಗಳಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿ
ರುವ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುಅಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಶ್ವೇ
ತದ್ವೀಪವೆಂಬ ಉಪದ್ವೀಪವುಂ ಕಲಿದೋಪವಿಲ್ಲದ ಪುಷ್ಕರವರ್ಪತನುಂ
ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಋಷಿವೇಷದಿಂದ ಭಟರು ಸಹಿತವಾಗಿ ತಪಸ್ಸುನಾಡುವ

ರಾಕ್ಷಸನಂ ಖುಷಿಯಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಇರುವ ಸ್ಯಾದೋದಕ ಸಮುದ್ರದ ತೀರದೋಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಳಿಯುವ ನವಮೇಘ ಯುಕ್ತನಾದ ದಿವ್ಯ ವೈಶ್ಣೋನುಯಾನನಂ ಕಂಡು ಖುಷಿವೇಷದಿಂದ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಧ್ವನಿಇಲ್ಲದೆ ಇಳಿಯುವಮೇಘಗಳಂ ಅದರಮೇಲೆನಿಪ್ಪಿ ಇರುವ ವೈಶ್ಣೋನುಯಾನನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದೋಳು ಶಂಕೆತೋರಿ ಹಾಗೆ ಇಂದ್ರಂಗೆ ಬಂದುಇರುವ ದುರ್ದೃಶೆಯಂ ತಿಳಿದು ಈವಿನಾಸವು ಇಂದ್ರನವಿನಾಸವಾಗಿ ಇವ್ವರು ಇರಬಹುದು ಯಂದುತಿಳಿದು ಆಇಂದ್ರವದನಿಗೆ ತಪಸ್ಸಂಮಾಡುವ ನಾನು ಈವಿನಾಸನಂ ಬಿಡಬಾರದುಯಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಇದನವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಮೇರುವಿನಂತೆ ಅಳೞುಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ವಿನಾಸನಂ ಬಹು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ವಿಡಿದು ಹೊರಜಿಗಳಂತೆ ತೋರುವ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಸೆಳೆತಂದು ಪುಷ್ಕರ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರಂಗಳಿಗೆ ಮೇಘ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆವಿನಾಸಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಜ್ರಸರಪಟಗಳಿಂದಲೇ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನುಯಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿನಾಸನಂ ಬಳಬಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾಬಂದು ಪುನಃಇಂದ್ರವದನಿಯಂ ಜಾಗ್ರತೆಇಂದ ಯೈದವಿಕೇಂದು ತಪಸ್ಸಂಮಾಡುತ್ತಿರಲು

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತಲಾ ಹ್ವತ್ರಿಯ ಸಂವ್ರದಾಯಾನು ಸಾರವಾಗಿ ಅತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಕಂಡು ಕಾಣದಹಾಗೆ ಯು, ಭ್ರೂಸಂಜ್ಞಾದಿ ಸನ್ನೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯು, ಪರಸ್ಪರನು ನೋಭಿವ್ರಾಯಂಗಳಂ ತಿಳಿಸುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪಟನಂತೆರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ,ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಸೂರ್ಯನಂಕೂಡ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಬಾರದೆಂಬ ಮರ್ಯಾದೆ ಇರುವದರಿಂದ ತಂದೆಮೇಲಿಗಲಿ, ಮಗನೆಲಿಗಲಿ, ಭ್ರಾತೃವೇಲಿಗಲಿ, ಯಾರಾದರೂಸರಿ ಪುರುಷರ ಸಂಗಡ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಯದುರಾಗಿ ಸಮುಹನುದೋಳು ನಿಂತು ಕುಳಿತು ನಿಮ್ಮಳಂಕದಿಂದಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೂತಾಡಲಾಗದುಯಂದು ತಿಳಿದು, ಸವಿಾಪದೋಳು ಸಕಲ ಇಂಗಿತಂಗಳಂ

ತಿಳಿವು ಸೌಕ್ಷ್ಮೀಯೋತೆವಾಗಿ ರತ್ನ ಮಂಜರದಲ್ಲಿ ಇರುವಲೀಲಾಕುಕ್ ಮುಖದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಚಪರದೋಳ್ ಗತ್ತಮಿತದಲ್ಲಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯಸಂತೆ ಕುಳಿತುಇರುವ ಸುಗಂಧ ರಾಯನಿಗೆ ತ್ವರ ಸುಸ್ಸಂಕಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಭೀನವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಇನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಕೊನೆಸುಗುಂದದಂ, ಅಗತ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂ ತಿಳಿಯುವುವೆನೆಂದು ಕುಕುವಂಕುರಿತು ತನ್ನ ಮನೋಗತವೆನೆಲ್ಲವಂ ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂದೊಂದು ಮೇಳಲ, ಆ ರಾಜಕುಮಾರರತಿಯಿಂದ ಮೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತಂಕೇಳಿದ ಲೀಲಾಕುಕವು ಕುಕುಡೆವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಸುಗಂಧರಾಯನಂ ಕುರಿತು ತಿಳಿಯುವಡಿದ ಪರಿಸೇಸಂದರೆ,—ಎವೈ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ! ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನ ಕುಮಾರತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಭೀನ ವಾಗುವಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳಂ ನೆರವೇರಿದಿದ್ದು ಸಾಧಕವೆಸರಿ? ಆದರೂ ಅಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಎಂಟನೆಪೂನಂ ಲೀಲಾನಾತ್ರದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರತಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತ ಕಾರ್ಯದೊಳು ಉದ್ವೇಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೂರಾಗ್ರೇಸರನಾದ ನಿನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯಕಾರ್ಯ ಬಂದೂಇಲ್ಲ, ಈಗ ಸದ್ಯದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಎಂಟನೇ ಪಣವ ವಿನರವೇನೆಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತಲಿಥೇನೆ

ಸಕಲನುಪತ್ತಿನಿಂದಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಅನೇಕರತ್ನ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿನ್ನದಕಲಶಂಗಳಿಂದಲೂ, ಧಾತುಮಯವಾದ ಉಪಕರಣಂಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅತಿಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ನೆನಸಿದಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದಆಯಾ ಯಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಬಂದುಕೇರುವವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೂ ಆವರ್ತವೊದಲಾದ ಸವಮೇಘಂಗಳಿಂದವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವೋನೆಯಾನವನ್ನಂತಂದುರಾಜಪುತ್ರಗೆಕರುಣಿಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವದು ಮಹಾಕೂರಾಗ್ರೇಸರನಾದನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದೆಂದು ಮಹಾಚತುರಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರತಿಯ ಸರಸವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ನುಡಿದ ಲೀಲಾಕುಕದ ಮೃದುಮಾತುಗಳಂ ಶರ್ಕರೆಯ ಪಾತ್ರದೋಳ್ ಶ್ರವಿದಮುಕರಂದದಂತೆ ಕಿನಿಗಿಂಪಾಗಿ ಬಹುನೋವಿಸಂ

ಕೇಳಿ ಅಘಟಿತಘಟನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಹಾಗೆ ಅರ್ಥ ತಂದು ನುಡಿದು ಆರಾಜಕುದಾರತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಘುಮಿಘುಮಿವ ಮಡುವುನೀಳ್ಳವಂಗಳಿಗಿ, ಲಾಂಛನದೇಖಿಯಂತೆ ತೋರುವನು ಳವಿಾಶೆಗಳಿಂದ ಸ್ರವಾಶಿಸುವ ಮುಖದೋಳ್ ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ಜರೆವ ನಗೆ ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಲಿನಳಿದು ನಡಿಸುವ ನಡುತ್ತಾನೆಯಮರಿಯಂತೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಸಮೀಪದಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಬಿಡಾರನುಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಸಾದ ಸುದುತಿಯುಂ ಕರೆದು ಕೈಯುಂ ಪಿಡಿದು ಆರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಲೀಲಾಕುಕಮುಖದಿಂದ ತಿಳುವಿದ ಪಣವೈತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲವಂ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಮಂತ್ರಿ ಸಹಿತನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಯಂಮಾಡಿ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯನಾದ ಛಾಯಾ ಗುಪ್ತನು ಕರೆದು, ಎಲೈ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನೇ! ನೀನು ಮನೋವೇಗ ಉಳ್ಳವನು, ಬಹು ಸಮರ್ಥನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತವೈದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ರತ್ನಸಂಭಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಸುವರ್ಣಕಲಶಯುಕ್ತ ಮಾಗಿ ನವಮೋಘಗಳಿಂದ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನದ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ಯಾವ ಲೋಕದೋಳ್, ಯಾವದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ, ಯಾವಖಂಡದಲ್ಲಿ, ಯಾವದೇಶದಲ್ಲಿ, ಯಾವವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಯಾರಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನಂ ಸಾಧಿಸಿ ತರುವ ಪರಿಯನ್ನಾಲೋಚನೆ ಗೈದು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ಅತಿಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬರುವ ದವೈಕಾರ್ಯವೆಂದು ವೇಳೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾನು ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನುಬರುವದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಚಕ್ರಶಾಲೆಯೋಳ್ ಚದುರಂಗ, ಪಗಡೆ ಚಿತ್ರಫಲಕೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ವಿನೋದವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು;

ಅಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಂಗಳಿಂದಲೂ, ನನಖಂಡಂಗಳಿಂದಲೂ, ದೇಶಾರಣ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ, ಐವನೂರು ನದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸಪ್ತಮಹಾನಗರಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಲಾಚಲಗಳಿಂದಲೂ, ಲಕ್ಷಯೋಜನ ಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತಲು ಲಕ್ಷಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲನಣ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತೂ ವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಲಕ್ಷಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಾಡ ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪಮೆಲ್ಲಮಂಸಮು

ಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಅದರಬಾಹ್ಯದೋಳ್ ಇಹ್ಹುಸಮುದ್ರಸಹಿತ ಯ
ರಡು ಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನ ಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಣಗಳಂ, ಸದೀ ಸ
ದಂಗಳಂ, ದೇವರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಗಳಂ, ದೇಶವಿಶೇಷಗಳಂ ಯುಕ್ತ
ವಾದ ಪಕ್ಷದ್ವೀಪವಂ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ, ಅದರ ಹೊರಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಸುರಾಸಮುದ್ರದಿಂ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತವಾದ ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶದೊಳಿರುವ
ಅತಿಶಯವಾದ ರತ್ನದ ಗಣಿ, ಕಲ್ಪನೈಹ, ಮೂಲಿಕಾವಿಶೇಷ, ಮನುಷ್ಯಾ
ದಿ ವಿಶೇಷ, ವಸ್ತುವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಸಹಿತ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನವಾದ
ಕಾಶದ್ವೀಪದೊಳ್ಳೇತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸವಂ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಹೊರ
ಭಾಗದೋಳ್ ಘೃತ ಸಮುದ್ರದೊಡಗೂಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾನಗರಂಗಳಂ
ದ ಅಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹದಿಂದ, ಅನೆ, ಕುದುರೆ, ಮೊಖಗಳುಳ್ಳ ಕಿನ್ನ
ರಾದಿಗಳಿಂದಲು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇರುವ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನ ಉಳ್ಳ
ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪವಂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಅದರ ಒತ್ತಿನೋಳ್ ದಧಿಸಮುದ್ರ ವಿ
ಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದೊಳಿರುವ ಕಸ್ತೂರಿಮೃಗ ವೊದಲಾದ ಅನೇಕ
ಮೃಗಂಗಳಂ, ಮಹಾರುಷಿಗಳಂ, ಶೋಭಿತವಾಗಿ ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ್ಯಯೋ
ಜನ ವಿಸ್ತಾರ ಉಳ್ಳ ಶಾಕದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ತದ್ಬಾಹ್ಯ
ದೋಳ್ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಮಂ ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ದಿನಾಥನೆಂದು ಹೆಸ
ರುಳ್ಳ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವು ಪೂಜ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದೋಳ್
ನಾಗವರ್ಧಂಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಿಖಿಲ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾಧನ
ವಾದ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳಿರುತ್ತಿರಲು, ಆಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕಂಡು ಪ್ರಣಾ
ಮ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಿ ಪಾರ್ಥಸೇಯಂಮಾಡಿ ಭಗವ
ದನುಗ್ರಹವಂ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಈ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಿಂದಾಕಾಶವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರು
ವ ನಾನಾದೇಶ, ನಾನಾನದಿ, ನಾನಾಪರ್ವತ, ನಾನಾವಿಧದಿವ್ಯ ವಸ್ತುವಿಶೇಷ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೊನತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ಪರಿಮಿತ ಯೋಜನ ಉಳ್ಳ ಶಾಲ್ಮಲ
ದ್ವೀಪದ ಯಾನೆತ್ತು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತೆರಳಿ, ಅದರಿಂದ ಆಚೆಗೆ
ಶುದ್ಧೋದಕ ಸಮುದ್ರದಿಂ ಸುತ್ತವರಿದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ
ಕಿನ್ನರ, ಕೆಂಪುರುಷರು, ನಗರವಿಶೇಷಗಳಂ, ವಿಕಾತೀಯವಾದ ವಸ್ತು
ವಾಣನ ವೈಗ, ವಕ್ಷಿ, ರತ್ನಗಳಂ, ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು

ಲಕ್ಷ್ಯವೋಜನೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪವುಂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದ ಅದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ನೇತ್ರಸ್ಥಾನವಾದ ಶ್ವೇತವೀಪವೆಂಬ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಕರ್ಣಿಕಾಯನೂ ನಮಾಗಿ ಅದರನಡುವೆ ಸಹಸ್ರ ರತ್ನಶಿಖರೋಪೇತವಾಗಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಮಾನಸೋತ್ತರ ವರ್ಷತನಂ ಮಹಾಪೀತರೆಂಬದಾಗಿಯು ಧಾತಕೀ, ಚಂಡಕೀ, ಎಂಬದಾಗಿಯು, ಹೆಸರುಳ್ಳ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲುಂ, ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರ್ಷಜೀವಿಸುತ ರೋಗಾದ್ಯವದ್ರವಂಗಳು ಈ ವ್ಯಾಧಿದುರ್ಗುಣಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಜನರಂಕಂಡು, ಆವರ್ಷತವೆಂಬಿ ಯೋಳ್ ಸರ್ವಸಿದ್ಧ ಜ್ಞೇತ್ರವೆಂಬ ಸ್ಥಾನದೋಳ್ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮತ್ವಭ್ವಾಯು ಸಹಿತವಾದ ಅನೃತ ಸರೋವರ ತೀರದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರವದನಿಯು ಸಿದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ತಪಸ್ಸುಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಧರ್ವನ ದೆಶೆಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಅದ್ವೀಪವಂ ಬಾಧಿಸುತ ಲೋಕಕಂಟಕನಾಗಿ ಬಹುಶೂರನಾಗಿ ಸಕಲ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿದೆ ನೆಂದು ಬಹುಗರ್ವಿತನಾಗಿ ಇರುವ ಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಂ ಕಂಡು, ಅವನ ಸವಿಾವದೋಳ್ ಮೂರ್ತಿಭಾವಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬವೋಲ್ ಕಳೆದೋರುವ ಅವನಭೈತ್ಯಾಪಾತ್ಯರಂ ತಿಳಿದು, ಆಸವಿಾವದೋಳ್ ಅತಿವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನೆನೆಯೋಳುಯತವಾಗಿ ಮನೋಗಾಮಿಯಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಹಸ್ತಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಿವಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ವದ್ರದ ನರವಣಿಗಳಿಂದ ವರ್ಷತಶಿಖರಕ್ಕೆ ಶೇರಿಸಿಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಬಬ್ಬರಿಗು ಸಾಧ್ಯವುಲ್ಲದೆ ಇರುವ ದಿವ್ಯವಿವಾಸವಂ ಕಂಡು ಇದೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಪೇಳಿದ್ದಾಗಿ ಇರುವದೆಂದು ಚೆನ್ನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ಆ ಛಾಯಾಗುವ್ವನು ಸಂತೋಷ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಈ ಪರಿಯೊಳಿರುವಂ ಜೈಶಿ ಈವಿನಾಸವಂ ತರುವದು ಯಾರಿಂದಕಳ್ಳವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಇವಂ ಬೂತ ಭವಿಸ್ಯದ್ವರ್ತಮಾಸಂಗಳಂ ತಿಳಿದ ಕಾಲಪ್ಪಾನರಿಂದ ತಿಳಿಯಜೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಪೋನಿಷ್ಠರ ಮುಖವಚನದಿಂದ ದೈವಜ್ಞನಾದ ತಪೋನಿಷ್ಠನಾದ ಬಹುಕೃತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಕರ್ಮನೆಂಬ ಜೋತಿಸ್ತನುಹಾ ಪುರುಷನಂ ನೆಲಗೊಂ

ಡು ಆತನಿಗೆ ಸಮಸ್ಕಾರವೆಂ ಮಾಡಿಆತನಂಕುರಿತು ಯಲ್ಲೆಕಾಲಜ್ಜ್ಞಾಶಿರೋ
ಮಣಿಯೆ! ನಾನು ಯೋಚಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಕೊನೆ ಸಾಗುವವರಿಯಂಜೇ
ಳಬೇಕೆಂದುನುಡಿದ ಭಾಯಾಗುವ್ತನ ಮಾತಂಕೇಳಿ ತಪಸ್ವಿನಾದ ಸೂರ್ಯ
ಶರ್ಮನುಹಾಗೆ ಆಕಾಶವೆಂನೋಡಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಣಿಸುತೆ ವುಸ್ತುಕಂಗಳಂ
ಪೂಜಿತಿ ಕೆವಡೆ ಫಾಳಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ನೂತ್ರನಂ ಹಾಕಿ ವೋದಿನೋಡಿ ನಿಮಿ
ತ್ತವೆಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಾಯಾಗುವ್ತನಮುಖವನುತುಳಿಗಳಂದ ದೂತಲಕ್ಷಣಂ
ತಿಳಿದು ಆಗ ಭಾಯಾಗುವ್ತನಂ ಕುರಿತು ಯಲ್ಲೆ ಪೃಥ್ವಿಕನೆ! ನೀನು ಕೇಳಿ
ದಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸದುತ್ತರವೆಂ ವೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ಅದೇನಂದರೆ-ದೇವಯೋಗ್ಯ
ಮಾದವಸ್ತುವು ಮಾನುಷೋಪಭೋಗ ಯೋಗ್ಯಮಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಶ
ಯದಿಂದ ಕೇಳುತೆಬಿದ್ದೀಯೆ, ಆ ಮನುಷ್ಯನೆ ದೇವಾಂಗ ಪುರುಷನಾದಕಾರ
ಣ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಾನವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಬೇಡ, ಅದರೂಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಪಾಲು, ದೈವಕೃತಅರವಾಲು, ಮನುಷ್ಯವಸ್ತ್ರವುತ್ಸಾಧ್ಯವೆಂದು
ಶಾಸ್ತ್ರನುರ್ಯಾದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಯತ್ನಮುಖದಿಂದ ಸಾಧಿ
ಸಬೇಕು, ಈಗಿನಪ್ರಕೃತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂ ವೇಳುವೆನು,
ರಹಸ್ಯದಿಂದ ಕೇಳು, ಇದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಚೆನ್ನಾ
ಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು, ಆ ರಹಸ್ಯವೇನಂದರೆ-ನೀನು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂಮಾಡಿದ ಸ
ಮಯವು ವಿಷ್ಣು ಕಲಾಂಕವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಷ್ಣೋ ಪಾಸನೆಯಿಂದಲೆ
ಕಾರ್ಯಕೂಡಿಬರತಕ್ಕದ್ದು, ಈಜಗತ್ತೆಲ್ಲವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಧೀನವಾಗಿ ಅ
ದರೊಳಗು ಶ್ವೇತದ್ವೀಪವು ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಇರುವ
ದ್ದರಿಂದಲು. ಅಲ್ಲಿಇರುವವರು ಕೇವಲ ವಿಷ್ಣೋಪಾಸಕರಾಗಿ ಇಂದ್ರವದನ
ಗೆ ಶೇರಿದವಸ್ತುಗಳು ವಿಷ್ಣುಕಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾದ್ದರಿಂದಲು, ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿ
ತ್ಯನಿಭೂತಿ, ಅದರೋಳು ವರಪ್ರಸಾದವಿಭವಾಂತರವ್ಯವ್ಯರ್ಚನತಾರಂಗಳಂ
ಅದರಭೇದಂಗಳಂ, ಪಂಚಸಂಸ್ಕಾರವೆಂಬ ತಪ್ತಮುದ್ರಾಕಸ ಉರ್ಧ್ವ
ಪುಂಡ್ರ, ಭಗವದ್ವಾಸ್ಯ ನಾಮ ಮಂತ್ರರತ್ನ ಸ್ವೀಕರಣ, ಭಗವದೂಪಾಸ
ಪ್ರಭಾವಂಗಳಂ, ಅರ್ಚಾರಾದಿಗತಿ ಏಕಾದಶೀ ನೂಹಾತ್ಮೈ, ತುಳಸೀಮಾ
ಹಾತ್ಮೈ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ವಿಶೇಷಂಗಳಂ, ಇನ್ನು ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ
ಪ್ರತಿಪಾದಕಮಾದ ಸಕಲವೇದಾಂತಾದ್ಯನುಸುಧಾನ ಮುಂತಾದ ಇಂತೀ

ಭಗವನ್ಮಾತೃಪುತ್ರೈಃ ಪ್ರಭಾವಂಗಳಂ ಹಿರಿಯರಮುಖದಿಂದ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಜಗವಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು, ಈಮೇರಿಗೆ ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಸರ್ವವು ಲಭ್ಯವಾಗುವದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುವದರಿಂದ ಇದ್ದುದು ಚರಬಿಜುಪಾಯಾಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜೇಷ್ಠ ಸೂರ್ಯ ಶರ್ಮನ ಮಾತೆಂ ಕೇಳಿ, ಭಾಯರಾಗುವುದು ಇದೆ ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಮೇಘಾದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಸುತೋಷದಿಂದ ಯೋಗಿಯಾದ ಸೂರ್ಯಶರ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮನಂಗೈದು, ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದಾಕೊರಳುಸುಗಂಧರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಕೃತಕೃತ್ಯವಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು ತಾನು ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯ ವೈತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಸನಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇಳಿ, ದೈವಜ್ಞಾನದ ವೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನಾಸಕಾಠನೋಪಾಯ ರಜಸ್ಯ ವಿಶೇಷವಂ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಸುಗಂಧರಾಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿನಾಸನಂ ತಂದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಭಾಯರಾಗುವುದುಗೆ ಕ್ಷೇಮಾಲಿಂಗನವಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ನೇನಗಳೆಲ್ಲವಂ ಬಿಡಾರದ ಸಮಾವದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಬಳಿಯೋಳ್ ಇರತಿ, ನೇನಾರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನೇನಾವತಿಗೆ ನೇಮಿತಿ, ಮಂತ್ರಿ ವಾತ್ರಗುಹಿತನಾಗಿ ತಾನು ಸನ್ನಿಧನಾಗಿ ಸಕಲಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸ್ತಂಗಗಳಂ, ಚೀಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಖೇಚರವಿದ್ಯವೆಂಬ ಮಹಾ ವಿದ್ಯೋಪಾಸನವಂ ಮಾಡಿ, ಭಾಯರಾಗುವುದೊಡಗೂಡಿ ಗಗನವನ್ನಡರ್ದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೊದಲಾದ ಆರು ದ್ವೀಪಂಗಳಂ, ಲವಣ ಸಮುದ್ರ ವೊದಲಾದ ವಟ್ಟಮುದ್ರಗಳಂ ಸನಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನೋಡುತ ಭಗವತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಚೋದ್ಯಂಗಳೊಳುತ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೋಳ್ ಶೇಷತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ವನಳಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಿವ್ಯದೇಹ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವಂ ಮಾಡುತ, ನೀಲಮೇಘ ಶ್ಯಾಮನಾಗಿ ವೇದಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಜಗದ್ರಾಜವಾರಂಗಳಂ ಲಾಲಿಸುತ, ಅವರವರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ವೇದರೂಪವಾದ ತನ್ನ ಮುಖವಚನದಿಂದ ಅಭಯಂಗಳಾಗಿ ಕರುಣಿಸುತ, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ ತೆರೆಗಳೆಂದುಂಟಾದ ಕ್ಷೀರಬಿಂದುಗಳ

ಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಹಾರದಂತೆ ನುಡಿಸುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಖುಷಿಗಳಿಂದ
 ಸ್ತೋತ್ರಗೊಳುತ್ತೆ ಬಹುತವಸ್ಪಿನಿಂದ ಲಬ್ಧನಾಗಿ ದೇವದೇವೋತ್ತಮ
 ನಾಗಿ, ದೇವತಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ, ಅಖಿಲಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ನಾಯಕನಾಗಿ, ಭಕ್ತಜನ ರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧದೀಕ್ಷನಾಗಿ, ಸರ್ವಶೇಷಿಯಾ
 ಗಿ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯಂ ಕಂಡು ಧ್ಯಾನ, ಸ್ತೋತ್ರ, ಪ್ರಣಾಮಗಳಿಂದ
 ಪೂಜಿಸಿ, ಇನ್ನು ಸನ್ನ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೈಗೂಡು
 ವದು ಎಂದು ಚಿತ್ತವಂದ್ಯಧೀಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಶುದ್ಧೋದಕ ಸ
 ಮುದ್ರ ವೇಷ್ಠಿತವಾದ ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪವೆಂಬ ಏಳನೇ ದ್ವೀಪವಂ ಕಂಡು
 ಅದರ ಮಧ್ಯದೊಳಿರುವ ಅತಿವ್ರಕಾಶನೂನವಾದ ಮಾನಸೋತ್ತರ ಪರ್ವ
 ತವಂ, ಅದರ ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳ್ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುವ ವಿವಾಸವಂ, ಅದ
 ರ ಸಮೀಪದೊಳಿರುವ ವಿಜಾತೀಯರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಂ, ಅವರ ಮಧ್ಯ
 ದೋಳ್ ಅತಿಭಯಂಕರನಾಗಿ ಜನಕಂಟಕನಾಗಿ ಇಂದ್ರನಂ ಜಯಿಸಿ
 ಇಂದ್ರಪದವಿಯಂ ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಪಸ್ಸಂಮಾಡುತ್ತಿರು
 ವ ಕರಾಲನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನಂ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅತಿಕ್ರೂರ
 ವಾದ ಕಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಂಕಂಡು ದುರ್ಘಟನಾದ ದೇವವಿಮಾನವಂ
 ಸುಲಭದಿಂದ ಸಾಧಿಸಲೋಸುಗ ಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸರ್ವರಿಂದ
 ಲುಂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಇರುವ ವಿಷ್ಣು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳೆ
 ಳ್ಲವಂ ಕೇಳಲಾಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಆಪರ್ವತದ ಪುರೋಭಾಗದೋಳ್ ವಿ
 ಷ್ಣು ಸಮಾಸ ರೂಪರಾದ ಪರಮ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾದ ಸರ್ವಜ್ಞರಾ
 ದ ಸರ್ವದಾ ತುಳಸೀಮಾಲೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಮೊದಲಾದ
 ಭಗವನ್ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದಲು, ಉರ್ಧ್ವ ಪುಂಡ್ರಂಗಳಿಂದಲು ಮಹಾವಿ
 ಷ್ಣುವಿನ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದಲು, ಕೂಡಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಗಳಂ ಕಂಡು
 ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ ಅಭಿವಾದನಂ ಗೈದು ಭಯ
 ಭಕ್ತಿಗಳಿಂ ಪ ಕೂಡಿ ಆ ಮಹಾಪುರುಷರಂ ಕುರಿತು ಸುಗಂಧರಾಯನು
 ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದಪರಿ ಏನೆಂದರೆ? ಎಲೈ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಭ
 ಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಗಳರಾ ! ನಾನು ಭಗಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಜಂಬೂ
 ದ್ವೀಪದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ಇದೇನೆ, ನನಗೆ ತನ್ನ ಅ

ನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚತುಃಪಿಪ್ಪಲಕಲೆಗಳು ತಿಳಿದು ಇರುವುದು, ಅವರೋಳು ಮುಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ವೇದಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಮಾದ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿತ್ಯ ವಿಭೂತಿ ರೂಪವಾಗಿ ವರಸಿಸಿಕೊಂಡ ಮೈಕುಂಠದ ನಿಗ್ರಹವೂ, ಲೀಲಾ ವಿಯೂತಿರೂಪವಾದ ಪುಷ್ಪಪ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅರ್ಚಾವ ತಾರಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ್ದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಮೆಂಬದಾಗಿಯು, ಆರ್ಷವೆಂಬದಾಗಿಯು, ಸೌರಾಣಿಕವೆಂಬದಾಗಿಯು, ಮಾನುಷವೆಂಬದಾಗಿಯು, ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ ಉಂಟು. ಅದರೆ ವಿಭಾಗವೆಂ, ತುಳಸೀಮಹಾತ್ಮ್ಯ, ಏಕಾದಶಿವ್ರಭಾವ, ಪೈಷ್ಣವಲಕ್ಷಣ ರೂಪವಾದ ವಂಚಸಂಸ್ಕಾರ ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳಂ ಯೆನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ನನಗೆ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ದಿವ್ಯಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿಪ್ಲವಸಂ ಗೈವ ರಾಜಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಂ ತಿಳಿದು, ಈತನ ಮನೋಗತವಾಗಿ ಇರುವ ಕಾರ್ಯನಿಶೇಷವಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಮುಷಿಗಳು ಈತನು ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷನಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಭಗವಂತನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ವೇಳುವುದು ಅವ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ನಿಷ್ಕರೈಯಂ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಭೆಯೋಳು ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಪ್ರವನ್ನರಲ್ಲಿ ಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತ ನಾಮಾಂಕಿತರಾದ ವರನಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ತಾವು ಸಕಲ ತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಿಳಿದವರಾದ ಕಾರಣ ತಾವೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯಲು, ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರು ಸುಗಂಧರಾಯನಂ ಕುರಿತು ನಿರೂಪಿಸಿದರೆಂದೆನೆ, ಎಲೈ ದೀರ್ಘರಾಯಪ್ರಾಂತನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ! ನಿನಗೆ ಲೇಸಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವತ್ತೂ ತಿಳಿಯ ಬಂತು, ನೀನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಯನಿಲ್ಲ, ನೀನು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂಮಾಡಿದ ಅರ್ಥಂಗಳು ಬಹುರಹಸ್ಯಂಗಳಾಗಿ ಇರುವವು, ಸಾಧಾರಣರಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಹೇಳುವೆನೆಗೆ ಅನಾದಿ ಸಂಪ್ರವಾಯಾರ್ಥಂಗಳು ತಿಳಿದು ಇರಬೇಕು, ಕೇಳುವೆನೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯು ವರಮ ಭಕ್ತಿಯು ಇರಬೇಕು; ಆದರೂ ಪಿರಿಯವರ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಪ್ಪನ್ನೆ ವೇಳುವೆನು, ಆಗಭಗವಂತನ ಗುಣಸೌ

ಗರದೋಳ್ ಬಂದ, ಲೇಸನಗತ್ರನನ್ನ ವೇಸನವೆವಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಗಳ
 ದಲೂ, ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ; ಕಕ್ಕವೆಲ್ಲ, ಅಂಥಾಕಲ್ಯಾಣ ಗೂಢವೆಲ್ಲ ಭಗವಂತ
 ಸನೂ ಕಾತ್ಯಾಯನನ್ನ ನಾನು ವೇದಿಸಲು ಬೇಳುಲ್ಲ, ಕನ್ನಡಿವರೂ ನನ್ನ
 ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿದವು ಬೇಳು ತ್ತೆ ಲಿಥೇನೆ, ಸುತನಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೇಳು.
 ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾದ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನತಿಪರಾದ ಜ್ಞಾನಾನುಬೃಹ ಸ್ವರೂ
 ಪರಾದ, ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸರ್ವೋತ್ಕರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾರಾಯಣನು
 ನಿತ್ಯವಿಭವತಿ, ಲೀಲಾಂಜಲಿ, ಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅಂ
 ಗೀಕರಿಸಿ ಇರುವನು ; ಆ ಸ್ವರೂಪವಿಧಿಯೇ ಪರಮಂ ಪನರಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮ
 ರ ಬಿಂಬಿಕೊಂಡು ಇರುವನು, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಠರೋಕವು ಅಪ್ರಾಕೃತವಾಗಿ
 ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧವಿಭವತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವನು,
 ಆ ತ್ರಿವಿಧವಿಭವತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಠರೋಕವೋ ಅನೇಕ ಲೋಕಗಳ
 ಳು, ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು, ಅಸುತ ವಿವಾರಾಗಳಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು
 ಗಳಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸುಖಕ್ಕೆ, ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ನಿರ್ವಿ
 ಕಾರವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಾಸಂಹಿತವಾಗಿರುವವು, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಠವು ಅನೇಕ ರತ್ನಮ
 ಯವಾದ ಸುಖೋಪಾಕಾರ ಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂದಲೂ ರತ್ನಗೃಹಗಳಿಂದಲೂ,
 ವೇದಮಯಂಗಳಾದ ಸದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ತುತಿ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳೆಂಬ
 ನ್ನಾನರ ಜಂಗಮಗಳಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿರುವವು. ವಿರಜಾ ಸದಿಗು ಬ್ರಹ್ಮಕುಂಠ
 ಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶವೆ ಹೈರೇಖವೆನಿಸಿ ಸಗರಂಗಳಿಗೆ ನೊಂದು ಪದಕವೋ
 ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವು ; ಕೈನಬ್ಬನಿಧರು ಆಶ್ರಮವು ಭವನವೂ ನಾಡತ
 ಕುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವ್ಯರೂಪರಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದನವಂ ಪಡೆದು ಇರುವರು,
 ಶುದ್ಧ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿತ್ವವು, ಸೃಷ್ಟಾನ್ವಯಿಕತ್ರ ಲ್ಲವು, ಮು
 ತಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿನೇ ಬೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲವುಗುಣಂಗಳು ಹೊರತು ಮಿ
 ಕ್ಕಾದ ಸಮಸ್ತ ಸದ್ಗುಣಂಗಳು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಇರುವವು. ಸಿ
 ವ್ಯಾನಿಗಳಾದ ಪ್ರವನ್ನರಾದ ಮಧುವಿಡ್ಡು, ಅಕ್ಷವಿಡ್ಡು, ದಹರವಿಡ್ಡು, ಆ
 ದಿತ್ಯವಿಡ್ಡುಮೊದಲಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವಿದ್ಯೋಪಾಸನಂಗಳು ಮಾಡಿ ಪರ
 ನ್ನ ಭಾಗವತರಾಗಿ ಇರುವ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಆ ಮುಕ್ತಿಯೇಕ ಉಪಾಂಗ
 ವೆಂದು ವದನೆಯನಾದ ವಿನಾಸ ಕೋಟಿಗಳಿಂದ ಅನೇಕಸಹಸ್ರ ಉಪ್ಪರಿ

ಗಳಿಂದ ವಿವ್ಯಾಸಮಯಗಳಾದ ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಚಂಡ, ಪ್ರಚಂಡ,
 ದ್ರ ಸುಭದ್ರ, ಜಯ, ವಿಜಯ, ಧಾತು ವಿಧಾತರಂಬದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಂದ
 ಸಹಿತನಾದಪೂರ್ವ ದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರಂಗಳಾದ ಗೋಪುರದ್ವಾರ ಚ
 ತುವ್ಯಯಂಗಳಿಂದಲೂ ಕುಮಾರ, ಕುಮಾರಾಕ್ಷ, ಪುಂಡರೀಕ, ವಾಮನ,
 ಕಂಕುಕರ್ಣ, ಸರ್ವಸೇತ್ರ, ಸುಮುಖ, ಸುವ್ರತಿಷ್ಠಿತರೆಂಬದಾಗಿ ಎಂ
 ಟುಹಿಕ್ಕಿನೋಳ್ ತನ್ನ ವರಿರಾರಸಮೇತವಾಗಿ ಕಾದಿರುವ ಗಣಾಧಿಪರಿಂದ
 ಲೂ. ನೋಮ ಸೂರ್ಯ-ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಮನೆಗಳಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ
 ಸಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯ ಯಾವೊಂದುಗಳೂ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ,
 ಶೋಭಿತವಾದ ಶ್ರೀಮೈಕುಂಠ ನಗರಮಧ್ಯದೋಳ್ ಮನೋಹರವಾದ
 ನಾನಾವಿಧ ರತ್ನ ಮಯವಾದ ಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಿಂದಲೂ, ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ
 ವಿನಾಗಂಗಳಿಂದಲೂ, ಅಂತರಂತರವಾದ ಚಂದ್ರಾಲಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರ
 ಕಾಶವಾನವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಿತ್ಯವಾಸ ಯೋಗ್ಯವಾದ
 ದಿವ್ಯವಾದ ಶ್ರೀವತ್ಸಂದಿರ ಇರುವವ; ಆ ಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯದೋಳ್
 ಹೂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಚಪ್ಪರೋಗಣದ ನರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೊಂ
 ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವಗಾನದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಸಾ
 ಮಂಭೋಷದಿಂದಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಸಿತ್ಯಮುಕ್ತರ ಜಯ
 ಧ್ಯನಗಳಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ಣವಾದ ಅನೇಕರತ್ನ ಮಯವಾದ ಸಹಸ್ರಸ್ತಂಭ
 ಉಳ್ಳವಾದ ಸಿತ್ಯಮುಕ್ತರಿಂದ ಸವಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವವಸಾ ನಮಂ
 ಬದ ಮಧ್ಯದೋಳ್ ಧರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳೆಂಬ
 ನಾಲ್ಕು ಪೂರ್ವಭಾಗ ಪಾದಂಗಳಿಂ, ಬುಗ್ಯಜುಸಾಮಾಧರ್ವಣಗಳೆಂಬ
 ನಾಲ್ಕು ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗಪಾದಂಗಳಿಂ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಆಧಾರ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿ
 ಸೌನತಾರವನಾದ ಯೋಗಪೀಠಮೆಂಬ ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನದೋಳ್ ಅಷ್ಟಾ
 ಸ್ತರವೆ ಅಷ್ಟದಳವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸಾರಸ್ವತ ವದ್ಯಪೀಠದೋಳ್, ಚಂದ್ರಿಕೆ
 ನೋಳ್ ಪೊಳೆಯುವ ಇಂದ್ರನಿಲರತ್ನ ಸಮಾನವಾಗಿ, ಸಿತ್ಯಸೌಂದ
 ರ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ, ಯೌವನ, ಲಾವಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕಕ
 ರ್ಪಣಗುಣ ನಂದನ್ನನಾಗಿ, ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಅಪ್ರಾಕೃ
 ತವಾದ ದಿವ್ಯ ಜೀವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲ ಹಾರ ಭುಜಕೇತಿ

ಬಾಹುಸ್ತುರಿ ಕಂಕಣ ಸೂವರ ಮೊದಲಾದ ಭೂವಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪೀತಾಂಬರಾದಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಅತಿಕೋಮಲವಾಗಿ ಪಂಚಗೋಪ ನಿವಸ್ತಯವನ ದಕ್ಷಿಣಪಾದವಂ, ಪೀಠದೊಳಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಮಂಜಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ವಾಮಪಾದವಂ ನೀಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಭರಣ ಭೂಷಿತೆಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋವನಾದಿ ಗುಣಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಂಜಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಕೆಂಪು ಚಕ್ರ ವರವಾಭಯ-ಹಸ್ತ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ವನಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೋಳ ಬೂದೇವಿ ನೀಲಾದೇವಿನೊಂದಿಗೂ ಬಸ್ಸಿಸುವ ತಾಂಬೂಲವಂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ವಿನೂಲಾ, ಉತ್ಕರ್ಷಣೀ, ಜ್ವಾಹನ, ಕ್ರಿಯಾ, ಪ್ರಹ್ಲಾ, ಇಚ್ಛಾ ಸತ್ಯ, ಕರಾಣಿ ಪಂತಂಬ ಅಸ್ತಮೇಷಾದಿಗಳಿಂದ ಚಾಮರದ್ವಯ ವ್ಯಂಜನ, ದರ್ಪಣ, ಭಕ್ತ ಸೂರ್ಯಪಾಸ, ಕರಗ, ಕಾಳಂಜಿಮೊದಲಾದ ಭೋಗೋಪಚಾರಗಳನ್ನಂಗೀಕರಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯಜ್ವಾಹನಾಸಂದಾಮುಲಸ್ಸ ರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಯೋಗವತಿಯಾದ, ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣಕಾಸುನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಕುಳಿತು ವಿಸ್ವಕ್ಸೇನಾಸುತ, ವೈನತೇಯ, ಸುದರ್ಶನ, ಪಾಂಚಜನ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಭೂತಮುನಿಯೆಂಬ ಪೊಯಿಹಿ ಆಳವಾರಿಂದಲೂ, ಸರೋಜೋಗಿಯೆಂಬ ಪೂಜತತ್ವಾಲ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಮಹದ್ವ್ಯಾಹಂಕೆಂಬ ಮೇಮಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಭಟ್ಟ ನಾಥರೆಂಬ ತಿರಮುಳಿಯಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಯೆಂಬ ಆಂಡಾಳದೇವಿಯಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿ ಸಾರರೆಂಬ ವರಿಯಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಬೋಗಿವಾಹರೆಂಬ ತಿರುಪ್ಪಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಾಂಭಿ ರೇಣುಗಳೆಂಬ ತೊಂಡರಡಿಪುಡಿಯಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ವರಕಾಲಂಬ ತಿರುಮಂಗಿಳಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಯತೀಂದ್ರರೆಂಬ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರದಿಂದಲೂ, ವರಾಹಕರೆಂಬ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ನವಗ್ರಾಳ್ಯಾರಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ದೇಶಿಕ ಮೇವಂತಾಚಾರ್ಯ ಜೇಯರ್ ಪ್ರಮುಖ ಸಕಲ ಪೂರ್ವಚಾರ್ಯರಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಮುಕ್ತರುಗಳಿಂದಲೂ, ಸೇಷೈಮಾನನಾಗಿ ಪ್ರಣವಾರ್ಧ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ ನಿತ್ಯನಾದ ದಿವ್ಯಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಇರುತ್ತ, ತಾನೇ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಕುಲಾರ್ಜುನಿಂದ ವೇದನಿಗೆ ತಿಳಿಯ

ಲ ಕರ್ಯವಾದತನ್ನ ಪರಾತ್ಪರತ್ವವೆಂ ದರಿಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ, ಪ್ರೀರಾಬ್ಧಿಮೋಳಂ ಶೇಷತಲ್ಪದಲ್ಲಿರುತ ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ನಾರದ, ಪರಾಶರ, ಪುಂಡರೀಕ, ವ್ಯಾಸ, ಅಂಬರೀಷ, ಶುಕ, ತೌನಕ, ಭಿಷ್ಮ, ದಾಲ್ಘ್ಯ, ರುಕ್ಮಾಂಗದ, ಅರ್ಜುನ, ಒಲಿ, ವಿಬೀಷಣ, ವಸಿಷ್ಠ, ಭೀಮ, ಅರಜನೇಯ, ಬ್ರಹ್ಮ, ದಾಯು, ಇಂದ್ರ, ಮೊದಲಾದ ಪರಮಭೂತವೆತರಿಂ ಪ ಸುಸೇವ್ಯವಾಸನಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಆ ತನ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾನಿಗಲಿಗೆ ಮಾತ್ರಕ್ಕಿಳಿಯಲು ಮೊಗ್ಗನಾಯಿತೇ ಮೊರೆತು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ದಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆದಿಸುಕಲ್ಪ ರೂಪವಾದ, ದುಷ್ಯಸ್ತ್ರಾಕ ಶಿಷ್ಯ ಪರಿವಾಲನ ರೂಪವಾದ, ಜಗತ್ಸುರಕ್ಷಣೆಯು ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಟಾಕ್ಷವಿಂದ ವಿಭವನೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯಾದ್ಯನೇಕಾ ವತಾರಂಗಳು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು, ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಯಾದರೆ- ಮತ್ಸ್ಯವತಾರದಲ್ಲಿ, ಎಕದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಪು, ಬಲದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗದೆಯಂಧರಿ ದ್ವಿಪದನಾಗಿ ಕಟಿಬಂದ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪನಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನಿಜರೂಪವಿಂದ ಪುಭ್ರ ವರ್ಣನಾಗಿ ಇರುವನು. ಕೂನಾರ-ವತಾರದಲ್ಲಿಯು ಕಟಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರವಂತೆ ನಿಜರೂಪವಿಂದ ಕೆಂಪು ಗದೆಗಳಿವಿಡಿದು ಮೊಂಬಣದವನಾಗಿ ಮೊಂಟಿದು ಕೆಳಗೆ ಕೂನಾರ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಇರುವನು. ಪರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಜೇನುತುಕ್ಕುವ ಬಣ್ಣುಗುಳ್ಳವನಾಗಿ ಚತುರ್ಭುಜಮೋಳಂ ನಾಲ್ಕು ಚದುರಂಧಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ವರದ ಮುಖವನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯದೇಹನಾಗಿ ಇರುವನು. ನಾರದವರನು ಶುಭವರ್ಣನಾಗಿ, ಸಿಂಹದುತೆ ಮುಖಪ್ರಜ್ಞವನಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯೇವದೇಹದವನಾಗಿ, ಯರಡು ಭುಜಗಳಿಂದ ಗವಾಚೆಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇನ್ನೆರಡು ಹಸೆಗಳಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಹೀಳುತ್ತಿರುವನು. ವಾನನನು ಪೊಂದುಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಛತ್ರವನ್ನು ಪೊಂದುಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕರಗವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶ್ಯಾಮಲ ವರ್ಣವನಾಗಿ ಇರುವನು. ಪರುಶರಾಮನು ಸು-ವರ್ಣವರ್ಣನಾಗಿ, ದ್ವಿಭುಜನಾಗಿ, ಪೊಂದುಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಗಟನು ಧರಿಸಿ ಇರುವನು. ಶ್ರೀರಾಮನು ದ್ವಿಭುಜನಾಗಿ ಶ್ಯಾಮವರ್ಣನಾಗಿ ಧನುರ್ಬಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇರುವನು. ಬಲರಾಮನು ವಿಗುರುಾಗಿ ವಿಷ್ಣು, ಪೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪಾತ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು

ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೇಗಲು ಮತ್ತೆ ರಡುಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಗದಾ ಮುಸಲಂಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇ
 ರುವನು. ಬೌದ್ಧಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಧ್ವಜಭುಜನಾಗಿ ನಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಕಾಣಿ
 ವನು. ಸ್ತನನ್ನು ಉಟ್ಟು ಹೆಗಲೊಳುವಸ್ತ್ರ ಖಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ಇರುವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನೀಲಮೇಘ ಶ್ಯಾಮನಾಗಿ ಯ-ರಡು
 ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವನು. ಕಲ್ಯಾಣ
 ವತಾರದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರೂಢನಾಗಿ ದ್ವಿಭುಜನಾಗಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು
 ಇರುವನು. ಈ ಮೇರಿಗೆ ವಶವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಶಿವ ಪ
 ರಿವಾಲನ ರೂಪನಾದ ಸ್ವನುಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು; ರೂಪಭೇದಂ
 ಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನೋಪಾಸನವಂ ಮಾಡಿ ಪರತ್ವವಂ ಕಡೆಗಾಣದೆ ಇರುವ ಪ್ರಾ
 ಣಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪದಿಂದ ಸಕಲರಕ್ತದ
 ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪದಿಂ ತೋರಿದಭಗವಂತನು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅ
 ಲ್ಲದೆ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಂದ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪದಿಂ ತಿಳಿದುಬರಕ್ಕ
 ವೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ತಿಳಿದು ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಷೇಪವಾಗಿ
 ಸುಖಭವಾಗಿಯು, ಇರುವ ಅರಣ್ಯವತಾರರೂಪವಸ್ತುಂಗೀಕರಿಸಿ ಅದರೊ
 ಳು ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತ, ಆರ್ಷ, ಪೌರಾಣ, ಮಾತುಸಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಪ್ರ
 ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗ, ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ, ಹಸ್ತಿಶೈಲ, ಯಾದವಗಿರಿ, ಶ್ರೀಮಂಜು
 ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ, ಸಾಳಗ್ರಾಮ, ನೈಮಿಶಾರಣ್ಯ, ಪುಷ್ಕರ, ತೋತಾದ್ರಿಗಳೆಂ
 ಬ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದಿವ್ಯರೂಪದಿಂದಲೂ, ಸಮಸ್ತವಾದ ಸಾಳಗ್ರಾಮ
 ಮೂರ್ತಿ ರೂಪಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀಪೈಕುಂಠನೆಂ
 ಬ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಅಮೋದನೆಂಬ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಸಂ
 ಕರ್ಷಣನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಮೋದನೆಂಬ ಜ್ಞೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸುಪ್ತನುನೆಂ
 ದೂ ಸಮೋದನೆಂಬ ಬಳಯಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧನೆಂತಲೂ, ಸತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿ
 ವ್ವಾಸವೆಂದು, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಕ್ಷೀರಾ
 ಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಷಕಯನನೆಂತಲೂ, ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ತಾರಕನೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
 ಯಂ ಪಡೆದಿರುವನು, ಇದುಮೆಲ್ಲದೆ ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆ ನೂರೆಂಟು ತಿರು
 ಪತಿ ಎಂಬ ಜ್ಞೇತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರುಗಳ ನಾಮಂಗಳಂ ಪೇಳುವೆ
 ನು, ಕೇಳೈ ರೂಪವಲ್ಲಭನೆ ! ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನೆಂದು,

ಸೈವೀಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದಾಗಿರಬಹುದು, ಹರಿಜ್ಞೇಷ್ಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕಗತ್ರಮು
 ದೇವನೆಂದೂ, ಅಬೋಧೈಯಲ್ಲಿ ವಕ್ಷ್ಯಾತ್ಮನಂದೂ ಣುಕುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಾಲಕೃಷ್ಣನೆಂದೂ, ನೂಯಾಭಿಷ್ಠಾ ಜ್ಞೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಧುಸೂದನನೆಂದೂ,
 ಕಾಶೀಯಲ್ಲಿ ಭೋಗಿಶಯನನೆಂದೂ, ವಾರಣಾಸಿಯಲ್ಲಿ ವರದರಾಜನೆಂದೂ
 ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮೋವ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಪರಮೇ
 ಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರಾಕ್ಷಯನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಶ್ರೀಗ್ರಾಮಗೃ
 ಹದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛಾಕಾರಿಯೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಶಾಶ್ವತಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವ
 ನೂತನಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಗ್ರಾಮಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆಂದೂ,
 ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಹಸ್ತಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯೋಗಸ್ಥನಿರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಅಪ್ಪ
 ಯಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಜೇಂದ್ರನಿರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಬೋಧಾಲಯಸಾ
 ನದಲ್ಲಿ ಪೇಷಾಕಾರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ನೀರಾಲಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೇ
 ನಾಕಾರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ತಿಮ್ಮಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರ ದೇವನೆಂದೂ, ಕಾಂ
 ಚೀಸ್ಥ ಶೇಷಾಭಿಷ್ಠಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಷಾಕಾರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಕಾಮ
 ಕೋಟೀಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ಥನಿರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಪ್ರವಾಸನ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೇಶನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ದೀಪಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
 ದೀಪಾಕಾರನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಕನಕಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುನೆಂದೂ,
 ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ಬಹ್ವಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಕುಂತೇಶನೆಂದೂ, ಕಾಂಚೀಸ್ಥ ನಂದ
 ವ್ರಜಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವರದಪ್ರಭುನೆಂದೂ, ಅನಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಂತಪತಿಯಂ
 ದೂ, ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾದವೇಂದ್ರನೆಂದೂ, ವ್ರಜದಲ್ಲಿ ಗೋಪೀಜನಪ್ರ
 ಯತೆಂದೂ ; ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಂದನುನೆಂದೂ, ಕಾಳೀಯಹ್ರದಲ್ಲಿ
 ಗೋವಿಂದನೆಂದೂ, ಗೋವರ್ಧನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋದವೇಶನೆಂದೂ ಭವಭು
 ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಪವ್ವಲೋಚನನೆಂದು, ಗೋಮಂತ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶಾರಿಯಂ
 ದೂ, ಹರಿವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪತಿಯೆಂದೂ, ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂಢನನೆಂ
 ದೂ, ಗಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಧಾರನೆಂದೂ, ಗಂಗಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೆಂದೂ, ಚಿ
 ತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ರಾಘವನೆಂದು, ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಭುನೆಂದೂ, ಪು
 ಛಾಸಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯೆಂದೂ, ಶ್ರೀಕೂರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮನೆಂದೂ,
 ನೀಲಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದೂ, ನಿಂಹಾಚಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಿಂಹ

ನೆಂದೂ, ತುಲಸೀವನದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶನೆಂದೂ, ಕೃತಕೋಶಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾಪ
ಹರನೆಂದೂ, ಶ್ವೇತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಹರೂಪಿಯೆಂದೂ, ಧರ್ಮಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಯೋ
ಗಾನಂದನೆಂದೂ, ಶ್ರೀಕಾಕೋಳದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರನಾಯಕನೆಂದೂ, ಅಹೋಬಿಲ
ದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಸುರನುರ್ದನನೆಂದೂ, ಪಂಡ್ರಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಲನೆಂದೂ, ದೇಂ
ಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಮಾನುಜನೆಂದೂ, ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನೆಂ
ದೂ, ಘಟಿಕಾಚಲದಲ್ಲಿ ಸೃಸಿಂಹನೆಂದೂ, ಗೃಧ್ರಸರಸ್ವೀರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯರಾ
ಘನನೆಂದೂ, ತೋತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಶಯನನೆಂದೂ, ಗಜಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಜಾರ್ತಿ
ಘ್ನನೆಂದೂ, ವೀಕ್ಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರರಾಘನನೆಂದೂ, ಬಲಿಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಾ
ನೆಂದೂ, ಭಕ್ತಿಸೂರಪುರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪತಿಯೆಂದೂ, ಅಹೀಂದ್ರಪುರಿಯಲ್ಲಿ ದೇ
ವದೇವೇಶನೆಂದೂ, ಗೋವಪುರೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋವರತಿಯೆಂದೂ, ಶ್ರೀಮಂಪ್ಪಣ
ದಲ್ಲಿ ಮಹಾವರಾಹನೆಂದೂ, ಮಹಿಮವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಸನ್ನಕೃಷ್ಣನೆಂ
ದೂ, ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನೆಂದೂ, ಶ್ರೀರಾಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಾನಕೀಪ್ರ
ಿಯನೆಂದೂ, ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೋವಾಲನೆಂದೂ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಸೂರ್ಯನೆಂದೂ, ಸ್ವರ್ಣಮಂದಿರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣದೇವನೆಂದೂ, ವ್ಯಾ
ಘ್ರಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಾಹುನೆಂದೂ, ಅಕಾಶನಗರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯೆಂದೂ, ಉ
ತ್ಪಲಾನರ್ತದಲ್ಲಿ ಶೌರಿಯೆಂದೂ, ಮಣಿಕೊಟಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಭನೆಂ
ದೂ, ಕೃಷ್ಣಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುನೆಂದೂ, ಭಕ್ತಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿದ
ನೆಂದೂ, ಶ್ವೇತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತನೂರ್ತಿಯೆಂದೂ, ಮಣಿಪುರದಲ್ಲಿ
ಸುರಪಿಯೆಂದೂ, ಭಾರ್ಗವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭರ್ಗನೆಂದೂ, ಮೈಕುಂಠ ಕ್ಷೇ
ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಧವನೆಂದೂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥನೆಂ
ದೂ, ಚಕ್ರತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಸುಮರ್ಶನನೆಂದೂ, ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾ
ಣಿಯೆಂದೂ, ಭೂತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಾಬ್ದೋಯೆಂದೂ, ಕಪಿಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಜಾ
ರ್ತಿಘ್ನನೆಂದೂ, ತ್ರಿಕೂಟದಲ್ಲಿ ಗೋನಿಂದನೆಂದೂ, ಖಂಡನಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹರ
ಶಾಪಘ್ನನೆಂದೂ, ಉತ್ತಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತಮನೆಂದೂ, ಶ್ವೇತಗಿರಿಯಲ್ಲಿ
ಶಾಂತನೆಂದೂ, ಪಾರ್ಥಸ್ಯಲದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೂ, ಕೃಷ್ಣಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ
ಮಧುದ್ವಿಟೆಯೆಂದೂ, ಸಂವ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನಂದನೆಂದೂ, ಸೃದ್ಧಪುರಿ
ಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಪುರಿಯೆಂದೂ, ಸಂಗಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಸಂಗನೆಂದೂ, ಕಪ

ಣ್ಯ ಚೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರಣನಿಂದೂ, ಸಾರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾರನಾಥನೆಂದೂ, ಮಣಿ
ಮಂಟಪದಲ್ಲಿನಲ್ಲೂ ರಿಯೆಂದೂ, ನಿಬಿಡಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಬಿಡಾಕಾರನೆಂದೂ, ಧ
ನುಷ್ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನೆಂದೂ, ಮೋಹವುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳೀಮೇಘ
ನೆಂದೂ, ಮಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂಧರನೆಂದೂ, ಕುರುಕಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಮಾಸಖ
ನೆಂದೂ, ಗೋಷಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಗೋವ್ವಪತಿಯೆಂದೂ, ದರ್ಭಕಯನದಲ್ಲಿ ದ
ರ್ಭಕಾಯಿಯೆಂದೂ, ಧನ್ವಿಮಂಗಳದಲ್ಲಿ ಶೌರಿಯೆಂದೂ, ಭ್ರಮರಸ್ಥಳದ
ಲ್ಲಿ ಬಲಾಢ್ಯನೆಂದೂ, ಕುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರ್ಣನೆಂದೂ, ನಟ
ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನೆಂದೂ, ಕೃಷ್ಣಾಸವೀತೀರದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತನೆಂದೂ, ಅನು
ತಕಯನದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭನೆಂದೂ, ಇಂತೆಂಬಕೆಲವು ಸ್ವಯಂವ್ಯ
ಕ್ತಂಗಳು, ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಂಗಳು, ಕೆಲವು ಪುರಾಣೋಕ್ತಂಗಳಾಗಿ ಇರುವ
ಅಷ್ಟೋತ್ತರಕತಸ್ಥಾನಗಳೆಂಬ ನೂರೆಂಟು ತಿರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ್ಥ
ಲಪುರಾಣ ರೀತಿಯಿಂದ ಆನುಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಭಾವ ದೇವಿಯ ವರರೂಪ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥ ಇಂಥಾವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆಯೆಂಬದಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ
ಆರ್ಪವೆಂದು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯು, ಮತ್ತು ಪೌರಾಣವೆಂದು
ಮತ್ಸ್ಯ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಭಾಗವತ, ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ,
ಬ್ರಹ್ಮಕೈವರ್ತ, ಬ್ರಾಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ವರಾಹ, ವಾಮನ, ವಾಯು, ಆ
ಗ್ನೇಯ, ಲಿಂಗ, ಪಾದ್ಮ, ನಾರದೀಯ, ಕೂರ್ಮ, ಸ್ಕಾಂದ, ಗಾರುಡ
ಪುರಾಣಗಳೆಂಬ ಈ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳೋಳ್ ಪ್ರತಿಪಾದಿತನಾದ
ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೂಪವೇದದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿನಾಗಿಯೂತಿಗೂ
ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಸುವರ್ಣಾದಿಲೋಹಂಗಳಿಂದಲೂ ಶಿಲಾ ದಾರು ಸುಧಾದಿಗ
ಳಿಂದಲೂ ಮೃತ್ತಿಕಾದಿ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರ್ತಿ ಉಳ್ಳ
ವನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು; ಮೂರ್ತಿಗಳು ಯಾವದೆಂದರೆ ವೇಳುವನುಕೇಳು,
ಕೇಕನ ಮೂರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಲಭಾಗದ
ಕೆಳಗಣ ಹಸ್ತ ಅದರಮೇಲಣ ಹಸ್ತ ಯಡಭಾಗದ ಮೇಲಣಹಸ್ತ ಅದರ
ನಾಲ್ಕು ಆ ಕೆಳಗಣಹಸ್ತ ಈ ನಾಲ್ಕುಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಕ್ಷಣ ಕ್ರ
ಮವಾಗಿ ಆಯುಧಗಳಂ ಧರಿಸಿಇರುವರು ಅಕ್ರಮ ವೆಂತೆಂದರೆ:—ಕೇಕನ
ಮೂರ್ತಿಯು ಪದ್ಮ, ಕಂಠ, ಚಕ್ರ, ಗದೆಗಳಂಧರಿಸಿ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣ

ನಾಗಿ ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರ ನಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಭರಣಗಳಧರಿತಿ ಇರುವನು, ನಾರಾಯಣ
ನು ಕಂಠ. ಪದ್ಮ, ಗದಾ, ಚಕ್ರಗಳಂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧರಿತಿ ನೀಲಮೇಘಾಂಶು
ಮನಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರವಂ ಧರಿತಿ, ಮಣಿ ಭೂಷಣಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ಅರವ
ನು. ನಾಭನನು ಗದಾ, ಚಕ್ರ, ಕಂಠ, ಪದ್ಮಗಳಂ, ಧರಿತಿ, ನೀಲೋತ್ಪ್ಲ
ಲ ವರ್ಣನಾಗಿ ಚೇತ್ರನಾಲಂಕೃತಂಗಳಂ ಧರಿತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು. ಗೋ
ಪದಮೂರ್ತಿಯು, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ಕಂಠಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಚಂ
ದ್ರನಂತೆ ಬಿಸುವಾಗಿ ಸುವರ್ಣಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಇರುವನು, ವಿಷ್ಣು
ವು, ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ಕಂಠ, ಚಕ್ರಗಳಂ ಧರಿತಿ ಬಿಳುವಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರವ
ನ್ನುಟ್ಟು ಭಕ್ತರು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಮಧುಸೂದನಮೂರ್ತಿಯು
ಚಕ್ರ, ಕಂಠ, ಪದ್ಮ, ಗದೆಗಳಂ ಧರಿತಿ ಪದ್ಮವರ್ಣನಾಗಿ ಜಗದ್ರಾಣಿ
ಯು ಮಾಡುವನು. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಪದ್ಮ, ಗದಾ, ಚಕ್ರ, ಕಂಠಗಳಂ,
ಪಿಡಿದು, ರಕ್ತವರ್ಣನಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುವನು ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯು,
ಕಂಠ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಪದ್ಮಗಳಂ, ಧರಿತಿ ಮಲ್ಲೇಹೂಷಿತಂ ಬಿಳು
ವಾಗಿ ಇರುವನು. ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿಯು ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಕಂಠ
ಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಬಿಳವಾಸರೇ ವರ್ಣದಂತೆ ಬಿಳುವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಭರಣ
ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಂದ ನೇವಿಸಲ್ಪಡುವನು, ಹೃಷೀಕೇಶನು ಗದಾ,
ಚಕ್ರ, ಪದ್ಮ, ಕಂಠಗಳೆಂಬ ಆಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಕೆಂಪಾದ ವಸ್ತ್ರಾ
ಭರಣ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಧರಿತಿ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಂಬಂಜವಾಗಿ ಇರುವನು,
ಪದ್ಮನಾಭಮೂರ್ತಿಯು ಕಂಠ, ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರ, ಗದೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಅಂ
ದ್ರನೀಲವರ್ಣನಾಗಿ ಚೇತ್ರನಾಲಂಕೃತವೇವನಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರದಿಂದ ಬಳ್ಳು
ತಲಿರುವನು, ದಾಮೋದರಮೂರ್ತಿಯು ಪದ್ಮ, ಕಂಠ, ಗದಾ, ಚಕ್ರ
ಗಳಂ ಧರಿತಿ ಹಸುರುವರ್ಣ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರದಿಂದಲೂ ನಾನಾರತ್ನ
ಗಳಿಂದಲೂ, ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಇರುವನು. ಸಂಕರ್ಷಣ ಮೂರ್ತಿಯು
ಗದಾ, ಕಂಠ, ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರಗಳಂ ಶೋಭಿಸತೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣನಾಗಿರುವ
ನು. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಯು ಗದಾ, ಕಂಠ, ಚಕ್ರ ಪದ್ಮಗಳಂ ಪಿಡಿ
ದು ಶ್ವೇತವರ್ಣನಾಗಿ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತನಾಗಿರುವನು. ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ನು ಚಕ್ರ, ಕಂಠ, ಗದಾ, ಪದ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಹಸ್ತವುಳ್ಳವ

ನಾಗಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವರ್ಣನಾಗಿ ಪೋಷೆಯುಂಟಿರುವನು. ಅನುರೂಪವೂ ಚಕ್ರ
 ಗದೆ, ಶಂಖ, ಪದ್ಮಗಳೂ ಪಿಡಿದು, ಸ್ಥಿಲವರ್ಣನಾಗಿ ಇರುವನು, ಪುರು
 ಸೋತ್ತಮನೂರ್ತಿಯೂ ಚಕ್ರ, ಪದ್ಮ, ಶಂಖ, ಗದೆಗಳು ಧರಿಸಿ ಶ್ವೇ
 ತವರ್ಣದವನಾಗಿ ಇರುವನು, ಅಭೋಕ್ಷ್ಯವೂರ್ತಿಯೂ ಪದ್ಮ, ಗದೆ,
 ಶಂಖ, ಚಕ್ರಗಳೂ ಪಿಡಿದು, ಸ್ಥಿಲವರ್ಣನಾಗಿ ಒಪ್ಪುವನು, ನಾರಾಯಣ
 ನೂ, ಚಕ್ರ, ಪದ್ಮ, ಗದಾ, ಶಂಖವಿಂ ಮೊಪ್ಪಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣನಾಗಿ ಇರುವ
 ನು. ಅಚ್ಯುತನೂರ್ತಿಯೂ, ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರ, ಶಂಖವಂ ಧರಿಸಿ,
 ದೊಂಬಣ್ಣಪ್ರಾಳವನಾಗಿ ಇರುವನು, ಜನಾರ್ದನನೂ, ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರ,
 ಗದಾ, ಗದೆಗಳೂ ಪಿಡಿದು, ರಕ್ತವರ್ಣನಾಗಿ ಇರುವನು, ಉಪೇಂದ್ರನೂ
 ರ್ತಿಯೂ, ಶಂಖ, ಗದಾ, ಚಕ್ರ, ಪದ್ಮಗಳಂ ಪಿಡಿದು, ಸ್ಥಿಲವರ್ಣನಾ
 ಗಿ ಇರುವನು. ಶರಣನೂರ್ತಿಯೂ, ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಪದ್ಮ, ಗದೆಗಳಂ ಪಿ
 ಡಿದು, ಕನಕವರ್ಣದಿಂದ ಮೊಪ್ಪುತ್ತಿರುವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂರ್ತಿಯೂ,
 ಶಂಖ, ಗದೆ, ಪದ್ಮ, ಚಕ್ರಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದವನಾಗಿ ಮಹಾಪಿ
 ರೂತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಇರುವನು. ಇವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ರಂಗನಾಥನೂರ್ತಿಯೂ
 ಕಲಾಪದ ದ್ವಿಭುಜ ಅಸ್ತ್ವಭುಜ ಅನೇಕ ಭುಜಗಳುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ
 ಯೂ ತೋರುತ್ತಲಿರುವನು. ಇನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಯೂ, ನಾರದಾದಿ ಸಕಲ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವತಿಯುಳ್ಳವನು ಸ್ವಾ
 ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತನ್ನ ಕಲಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
 ಇರುವನು, ಈ ಯಾವನೀತಿಯಿಂದಲಾಗಲೀ ಉಪಾಸನಂ ಗೃಹ ತನ್ನಂ
 ಶೇರಲೀಯಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಚೇತನರಲ್ಲಿ ಅವತರ ದಯೆಗಳುಳ್ಳ ಭಗವಂತನ
 ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ವೇಳಲು ಉಪಸಮತ್ತುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿ
 ಳ್ಲ, ಸಹಸ್ರಮುಖ ಉಳ್ಳ ಆದಿಶೇಷನಿಂದಲಾದರೂ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೂ
 ಮೋಹನು ಶಕ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೂ ಪ್ರಪತ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ವನ್ನೆಲೆ
 ದುವೆ ಸುಖಭೋಗವಾಯೆ ಉಂಟು, ಅದುಕೇಗೆಂದರೆ, ಪಾದ್ಮೋತ್ತರಖಂ
 ಡದೋಳು ಉಪಾಮಾಹೇಶ್ವರ ಸುವಾಪರೀತ್ಯಾ ಕರ್ಮದೇಹ ಸಂಬಂಧ
 ಲಬ್ಧನಾದ ಅಜ್ಞಾನ ತಮಸ್ಸನ್ನಿರ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಸುಪರ್ಶನಾದಿ ಭಗ
 ವತ್ಪದ್ಮ ಲಾಂಛನಂಗಳಂ ಭುಜದೋಳು ಧರಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಪ್ರೇರಣಮುಡು

ನೀತಿಗಳಿಗಿರುವ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪದಿಂದ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಗರುಡನು ತಂದು ಶ್ರೀ
ರಂಗ ಬಗಾವವಾದ್ದಿ ನೋವಲಾದ ಪುಣ್ಯ ಶ್ವೇತರಂಗಣಗಳಿಗಿರುವ ದಿವ್ಯಗಂಧ
ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಶಂಖ, ಪಕ್ಕ, ಸದ್ಭಾವಿ ಜ್ಯೋತಂಗಗಳಾಗಿ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ
ಪ್ರಸಾದಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರುವುದು. ನಮಾದ ಕುದ್ಡ ನಕ್ಷತ್ರನಾದ ಮುಕ್ತಿ ಸಾ
ವಕವಾದ ಶ್ವೇತಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಸರಾಸೀವನಪತ್ರ ಕಾರವಾಗಿ ಸ್ಥಾ
ಪಿಸುವುದು ನಿರ್ದೋಷಾಯಿತ್ರಿಯಿಂದ ತ್ರಿರಾಲೋದನವೆಂಬ ನಾಡಿ ಅ
ಮೃತ್ಕಾರದಿಂದ ಅಭಿನವಿತ್ತಿ ಗುರುಪರಾಪರಾನುಸಂಧಾನ ನತಿತ
ಲರಾಯ, ಕುಕ್ಷಿ, ವಕ್ಷಸ್ಪುಕಂಠ, ದಕ್ಷಿಣಕುಕ್ಷಿ, ಈ ಭುಜಮೂಲ,
ಪ್ಲಾಧ, ವಾನುಕುಕ್ಷಿ, ವಾನುಬುಜ, ವಾನುಸ್ಕಂಧ, ಬೆನ್ನು, ಹಕ್ಕಿ
ತ್ವ, ಶಿರಸ್ಸು ಈ ಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲಗಳ ಕೇಶವಾದಿ ವಾನುಜೀವ ವ
ಯೋಗತ ನಾನುಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಭವದ್ವಾಪಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಧಾರಣನಂ
ಗೈದು ಶ್ರೀಮಹಾವಿದ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಭಿಷಿಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀರಂಗವಾದ ಶ್ರೀ
ಚೂರ್ಣವೆಂಬ ಪರಿವಾಚಾರಣವನ್ನು ಶ್ರೀಬೀಜದಿಂದ ಆರೋಡನಂ
ಗೈದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಾಯ-ತ್ರಿಯಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸ್ಥಾನಗಳ
ಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳಾದ ಶ್ವೇತವೃತ್ತಿಕಾ ಮಧ್ಯಮೋಳ ಮು
ದುವಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಪಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸರ್ವರು ಸುಸ್ತ ಪಾಪಂಗಳಿಂದಲೂ
ಸಮಸ್ತ ದುಃಖಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸರ್ವಾಶ್ರಮ ದರ್ಶನಗಳೆಲ್ಲ
ವರಾಗಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಾಗಿ ಸಕಲತೀರ್ಥಗಳಂ
ದ ಸ್ನಾತರಾಗಿ ಆ ಶೋತ್ತ್ರಿಯರಾದರೂ ಶೋತ್ತ್ರಿಯರಾಗಿ ಅನುಪನೀತ
ರಾದರೂ ಉಪನೀತರಾಗಿ ದುಸ್ಸಂಗೆ ದುಸ್ಪ್ರತಿಪ್ರಪಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಕುದ್ಡ
ರಾಗಿ ಎಬ್ಬಿ ಪಾನನರಾಗುವರು, ಇವರೇ ಪರಮೈಶ್ವರಾಂತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಬು
ವರು, ಇವರ ದರ್ಶನವೇ ಭಗವದ್ಧರ್ಶನವು, ಇವರ ಪಾದತೀರ್ಥಂಗಳೇ
ಸಕಲ ಪಾಪ ವಿಮೋಚಕವು, ಇವರದರ್ಶನವೇ ಸತ್ಸರ್ವಾನುಮಾಸನವು,
ಇವರ ಸಲ್ಲಾಪವೇ ಪರಮ ತಪಸ್ಸು, ಇವರ ಅಂಗಸುಗಂಧೇ ಮೋಕ್ಷ, ಇವೆ
ರಪೂಜೆಯೇ ಭಗವತ್ಸಾಜೆಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಇರುವುದು, ಇಂಥಾ ಭಕ್ತ
ರೇ ಪರಮ ಪಾನನರಾಯಯಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಬಹು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹೇ
ಳುವವು. ಮತ್ತೊಂದಾರವಿಯೋಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದ ಲಬ್ಧವಾದ

ಕಂಠ ಚಕ್ರಾದ್ಯನೇಕ ಮುದ್ರಿಗಳೊಳ್ಳಿ ಐಹ್ಯೋ ವ್ಯವಸಾಯ ದರ್ಶನ
ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಾಮಾನ್ಯವು ಮಹಾರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲ್ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಿ
ಡುವ ಗೋಪಿಕಂದನು ಧರಣನು ಮಾನುಷೇಶ್ವರ ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷರವರಾಗಿ
ಅತ್ತಮೊತ್ತಗಳಿಂದ ಅಭಿರುಂತ್ರಿಬಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಲಲಿತವಾದ
ಸ್ವಾನುಗತಿಯುಳ್ಳ ಆಯಾಸದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಧರಣಿ ಕುಳಿ, ಕೆಕ್ಕ, ಗದಾ
ಪಸ್ತ, ನಾರಾಯಣ ಮುಂತಾದ ಮುದ್ರೆಯುಂಟು. ಈ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದಲೇ
ಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಾಗ ಮಹಾ ಮಹಾಧರ್ಮದ ಮಹಾರಾಜರ ಶರಣವಾಗುವುದರಿಂದ
ಜಿತಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ವೈಷ್ಣವವೇಶಿಕೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಕೈಯಿಂದ ಕನಕಂಧು ಮುನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ
ಲಾವನರು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇವರು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತ
ನೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದರಿಂದ, ತನಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಕಲ ಪಾಪವುಳ್ಳವನು
ಗುವರು, ಇವರ ಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಗಂಧಾರಿ ಸಕಲ ಶೀರ್ಷಸ್ಥಾನದ ಫಲಂಗಳು
ಲಭಿಸುವರು. ಇಂಥಾ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾರಮಾಡ ವೈಷ್ಣವ ಲಕ್ಷಣ ಲ
ಕ್ಷಿತವಾದ ವರರು ಭಾಗವತರು, ಮತ್ತಂ ಬಗವದ್ವಾಕ್ಯವಾದು ಉಳ್ಳವ
ರಾಗಿ ಶೇಷವು ಪಾರತತ್ಯಗಳಂ ಪಡಿಸುವ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಪರಮಪುತ್ರ
ಗೃಹೋಪಕರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಕುಳಿಚಕ್ರಾದಿ ಲಾಂಛನ ಮಾಧ್ಯಮವು
ಪುಂಡ್ರನಾರಣಗಳೊಳ್ಳಿದವಾಗಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾ, ಇನ್ನು ಮುಂದು
ಸಿದ ಉಳ್ಳವರು ಮಹಾರಾಜರು ಉಳ್ಳ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ನಾರಾಯಣಾಕ್ಷರ
ಪ್ರತಿಮಂತ್ರವನ್ನು ಗುರುನುಡಿದಿಂದ ಉಪವೇಶನವೆಂಬುದು ಸರ್ವದಾ
ದ್ವಯವಾದ ಸಂಧಾನ, ಪ್ರವತ್ತಿ, ಕರಣಾಗತಿ, ಚರಣಶೋಭಾ, ಗುರುಪರಂ
ಪರಾ ವ್ಯಾಭಯವೇವಾರ್ಥ ರಸವ್ಯ ಗ್ರಂಥಾನು ಸಂಧಾನಗಳೇ ಮಾಡು
ತ ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭಗವದಭಿಮುಖ ಉಳ್ಳ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಭೆ
ದಿಸಲು ಮೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಸಂಚಿತ ಪಾಪಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಆಗಾಮಿ
ಯಾದ ಅಜ್ಞಾನ ಮೋಹವಾದ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಆಸ್ವದಂಗಳಾಗದೆ ಸರಕಾ
ದಿಭಯ ಭೇದಕಂಗಳಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಮನಗೇ ದೇವನ ಜನನವಾಗುವ
ಹ್ಯಾದಿವೇಶಕವಾಗಿಯೂ ಕೊಡುವ ಅನೇಕ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಅನೇಕ ತ್ರೈ
ಲೋಕ್ಯ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ಯಂಭಿ ಯಿಂದಲಾದರೂ ಕೂಡಿ ವರ್ತುಳವಾಗಿ ಗುರು

ಪ್ರಸಾದ ಲಬ್ಧವಾದ ತುಲಸೀಮಣಿ ವದ್ಯಾಕ್ಷುಗಳ ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ನು
 ತ್ತು ದೇವತಾಪ್ರಸಾದ ವಾದ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಂಗಳು ಧರಿತಿ ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತಂ ಗ
 ಳಾಗಿ ಇರುವ ಸಾಳಗ್ರಾಮಲಕ್ಷಣ ತುಲಸೀಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ತಿಳಿದು ಆಭಿ
 ಮನ ಉಪಾದಾನ ಇಜ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಗಗಳೆಂಬ ಪಂಚಕಾಲ ಪರಾ
 ಗಮಣನಾಗಿ ತತ್ತ್ವರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯಮಾಗಿ ತತ್ತ್ವತ್ಯಾಲೋಚ
 ನೆರವೇರಿತಿ ಇದ್ಯಯೆಂಬ ಪೂಜಾಕಾಲದೋಳ್ ಮಂತ್ರಾಸನ ಸ್ನಾನಾಸನ
 ಅಲಂಕಾರಾಸನ, ಭೂಪಾಸನ, ಪರೈಂಕಾನನ, ಪುನರ್ನುಂತಾಸನ, ಯಾನಾ
 ಸನಗಳೆಂಬ ಸಮಾಸನಗಳಿಂದೂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದುಪಚಾರ ಪೋಡೆಕೋ
 ವಚಾರಾತ್ಮಕವಾಗಲೀವುದು ರೀತಿಯಿಂದ ಶೋಷಣ ದಾಹನ ಪ್ಲಾವನಾದಿ
 ಗಳಂ ಕುಂಖ, ಚಕ್ರ, ಸುರಭಿ ವರಾಹ ಜ್ಞಾನ ತತ್ತ್ವ ಗದಾ ಪದ್ಮ ಮೊದ
 ಲಾದ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಪಕ ನ್ಯಾಸಾದಿ ಮೂಲಮಂತ್ರಗಳಂ ತತ್ತ
 ನ್ಮೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಪಂಚೋಪ ನಿವಸ್ತಯವಾದ ಭಗವದ್ವಿ
 ಗ್ರಹನ್ಯಾಸಾದಿ ದ್ವಾನಾವಾಹನ, ಆಸನ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಪಾದ್ಯ, ಆಚಮನೀಯ, ಮ
 ಧುಪರ್ಕ್, ನಾಸನ, ಕುದೋದಕಸವ-ವರ್ಣ, ಡಂತಧಾವನ, ಜಿಹ್ವಾಸ್ಪರ್ಶ
 ನ, ಗುಡೂಪ, ಮುಖಮುಚ್ಚನ, ಸ್ನಾನಾಚಮನ, ವೆನ್ನೋಸ್ತಚಾರ, ದಿವ್ಯವೆ
 ಸ್ತ್ರಧಾರಣ, ಯಜ್ಞೋಪವೀತ, ಆಭರಣ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ,
 ನೈವೇದ್ಯ, ತಾಂಬೂಲ, ಉತ್ತರಸೀರಾಜನ, ಚತುರ್ವೇದ, ಇತಿಹಾ
 ಸ, ಪುರಾಣ, ಭಾಗವತ, ಭಾವ್ಯ, ಭಗವದ್ಗೀತಾದಿ ವಚನ, ಮಂತ್ರಪು
 ಸ್ಪ, ಪರ್ಯಂಕ, ಛತ್ರ, ಚಾನುರ, ವೈಜನ, ದರ್ಪಣ, ನೃತ್ಯ, ಗೀತೆ
 ವಾದ್ಯ, ನಮಸ್ಕಾರ ಸೋತ್ರ ಮಂತ್ರ, ಉದ್ಯಾವನ, ಅಪಚಾರಕ್ಷಾಪಣ, ತೀ
 ಛ್ವ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕಾರ ಕ್ರಮದಿಂದ ಭಾವ್ಯಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮೋಕ್ತ ನಿ
 ಬಂಧನಾನುಸಾರಮಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾಸನಾಗಿ ಕುದ್ಧ ಮುಮುಕ್ಷುವಾಗಿ ಆರ್ಥ
 ಪಂಚಕಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಭಗವದಾರಾಧನಂ ಗೈಯುತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಠನಾಗಿ
 ಇರುವದು ಸುಲಭೋಪಾಯವಾಗಿರುವದು, ಈಭಗವದಾರಾಧನವೆ ವ್ರತಂ
 ಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮವ್ರತವು, ಸತ್ಯರ್ಮಗಳೋಳ್ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರ್ಮವು,
 ತಪಸ್ಸಿನವಳಿಗಾಗಿ ಮಹಾತಪಸ್ಸು, ಸೇವೆಯೋಳ್ ಇದುಅಂತರಂಗ ಸೇವೆ
 ಯು, ಸಾಧನ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧನದೊಳಿಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾಧ

ನವು, ಯಜ್ಞಾದಿ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳೋಳುತ್ತಮೋತ್ತಮಧರ್ಮವಾಗಿಕ್ಕೈಂ
ಕರ್ಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರದವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು. ಮತ್ತು ದೇಶಕಾಲ
ಕ್ರಮ ಭೇದದಿಂದ ಉತ್ತರೋತ್ತರೋತ್ಕರ್ಷಾತಿಶಯ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ
ಇರುವದು, ಎಂದು ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಧರ್ಮ
ವಚನವಂ ಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಆ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಂ
ಕುರಿತು ಕೈ ಮುಗಿದು ಖಲೈ ಮಹಾವುರುಷನೇ! ನಿನ್ನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಧರ್ಮವುಳ್ಳ ಸುಲಭೋಪಾಯಂಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪ
ಟ್ಟವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತಕ್ಕೆ ಶೇರಿದ ಸಾಳಗ್ರಾಮ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು
ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯೆ
ಸುಗಂಧರಾಯನ ವಚನವಂಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆನೆ

ಕೇಳೈ ವರ್ಧಿಷ್ಣು ವಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನೇ! ಪೂರೈದೋಳೊಂಡಾ
ನೊಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಮುಕ್ತಿನಾಥನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ
ಬಂದು ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಷ್ಠದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡೂವಾರ್ಥ
ನಾಗಿ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯಂತನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವದನ
ದೋಳುಂಬಿ ಉಗಿಯಲು, ಆ ಜಲನೇ ಗಂಡಕೇನದಿಯಾಗಿಹರಿಯು
ಲು, ವದನದೋಳುವ ಆ ಜಲಕಣಂಗಳೇ ವಜ್ರಕೀಟಂಗಳಾಗಿ ಪೊ
ರಮಡಲು, ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಖಗಳು ಜಲಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಲಜಂಗಳಾಗಿಯೂ
ವಜ್ರಕೀಟಂಗಳಿಂದ ಚಕ್ರಾದಿಯುತನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಸಾಳ
ಗ್ರಾಮಗಳಾಗಿ ನಾನಭೇದ, ವದನಭೇದ, ಕ್ಷೇತ್ರಭೇದ, ಮೂರ್ತಿಭೇದ, ಅ
ವಾಂತರ ಭೇದಂಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವವು, ಅದರಲ್ಲಿ ಜಲಜಗಳು ಯಂ
ಬನವು ಕೋಮಲಂಗಳಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶೀತಲವಾಗಿ ಇರುವವು,
ಸ್ಥಲಜಂಗಳೆಂಬವು ಕಠಿಣವಾಗಿ ತರಿಯಾಗಿ ಶೀತರಹಿತವಾಗಿ ಇರುವವು, ಸಾ
ಳಗ್ರಾಮಗಳು ಶ್ವೇತ, ಶ್ಯಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ನೀಲ, ಎಳ್ಳಗನೇಹೂವಿನ ವ
ರ್ಣ, ಹೊಂಬಣ್ಣ, ಪೀತವರ್ಣ, ಅರಿಸಿನದಬಣ್ಣ, ಗೌರ, ಕಂಚಿನಬಣ್ಣ,
ರಕ್ತವರ್ಣ, ಅತಿರಕ್ತವರ್ಣ, ಕಪಿಲವರ್ಣ, ಲೋಹಿತವರ್ಣ, ಜೇನುತು
ವ್ವದವರ್ಣ, ಕರ್ಪೂರವರ್ಣ, ಬಹುವರ್ಣ, ಕಳಂಕ ಧೂಮ್ರವರ್ಣಂಗಳೆಂ
ಬ ಈ ವರ್ಣಂಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು. ವಜ್ರ ದುಂಬಿಗಳ ಅಧಿಕಾನ್ಯಸಾ

ರವಾಗಿ ವದನಾಧಿಕ್ಯ ಚಕ್ರಾಧಿಕ್ಯಗಳು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರ-ವದು, ಅದ ರೊಳು ವಾಸುದೇವ ಜ್ಞೇತ್ರವು ಬಿಳುವಾಗಿರುವದು. ಶ್ರೀನುನ್ನಾರಾಯಣ ಜ್ಞೇತ್ರವು ಹಳದಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಗೌರವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಜ್ಞೇತ್ರವು ಸುನರ್ಣಮಯವಾಗಿರುವದು. ಶ್ರೀಧರಜ್ಞೇತ್ರವು ಹಳದಿ ವರ್ಣವಾಗಿರುವದು, ನಾರಾಯಣಜ್ಞೇತ್ರವು ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ವಾಗಿರು ವದು. ವಿಷ್ಣುಜ್ಞೇತ್ರವು ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ವಾಗಿರುವದು. ದಾಮೋದರಜ್ಞೇತ್ರವು ಶುದ್ಧನೀಲವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ಅನಿರುದ್ಧ ಜ್ಞೇತ್ರವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಲವಾಗಿರು ವದು. ಮಾಧವ ಜ್ಞೇತ್ರವು ಮಧುವರ್ಣ ವಾಗಿರುವದು. ಸಂಕರ್ಷಣಜ್ಞೇತ್ರವು ಕೆಂಪು ವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ಸೃಸಿಂಹಜ್ಞೇತ್ರವು ಕಪಿಲವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ಅನಂತಜ್ಞೇತ್ರವು ಬಹುವರ್ಣವಾಗಿರುವದು. ವಾಮನಜ್ಞೇತ್ರವು ಹೊಂಬಣ್ಣ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞೇತ್ರಂಗಳನ್ನು ಈವರ್ಣಭೇದಗಳಂ ದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು; ವರ್ಣಂಗಳಿಗೆ ಫಲವೇನಂದರೆ-ಶ್ವೇತವರ್ಣ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರದ, ನೀಲಲಕ್ಷ್ಮಿಪ್ರದ, ಶ್ಯಾಮವರ್ಣ ಪುಷ್ಕಿಪ್ರದ, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರದ, ಹಳದಿವರ್ಣಧನಪ್ರದ, ಹೇಮವರ್ಣರತ್ನ ಪ್ರದ, ಫಾಂಡರ ಕೀರ್ತಿಪ್ರ ದ, ರಕ್ತವರ್ಣರಾಜ್ಯಪ್ರದ, ಮಿಶ್ರವರ್ಣಂಗಳೋಳು ಮಿಶ್ರಫಲಂಗಳಾಗು ವವು. ಇನ್ನು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಸೂಚಕಂಗಳೇನಂದರೆ; ಚಕ್ರ, ಶಂ ಖ ಗದಾ, ಪದ್ಮ, ವನಮಾಲೆ, ಚಾಪ, ತೂಣೀರ, ಶ್ರೀನತ್ಸ, ಕೌಸ್ತುಭ, ಹಿರಣ್ಯರೇಖೆ, ರಜತರೇಖೆ, ಸುವರ್ಣಬಿಂದು, ರಜತಬಿಂದುಗಳು, ಸ್ಥಿರಾಸ ನ, ಚಲನನ, ತ್ರಿಕೋಣ, ವರ್ತುಲ, ದೀರ್ಘ, ಹ್ರಸ್ವ, ಉನ್ನತ, ವದ ನಸಂಖ್ಯೆ, ಲಘುತ್ವ, ಭಾರ, ಶೈತ್ಯ, ಉಷ್ಣತ್ವ, ಮೊದಲಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಭೇದಂಗಳಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಮೂರ್ತಿಗಳಂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಈ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಲಕ್ಷಣ ಚಿಹ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ: ಕರಾಳ, ವಿಕರಾಳ. ತೀರ್ಯಕ್ಚಕ್ರ ಅಥವಾ ಮುಖ ವೃಥುಚಕ್ರ, ಉರ್ದ್ವಚಕ್ರ, ಕೋಣವಕ್ರ, ಬದ್ಧಚಕ್ರ, ಅಚಕ್ರ, ವಕ್ರಚಕ್ರ, ಭಿನ್ನಚಕ್ರ, ಭುಗ್ನಚಕ್ರ, ವಿವಮಚಕ್ರ, ದಗ್ಧ ವರ್ಣ, ಸ್ಪುಟಿತ, ಭಗ್ನೋವೃತ್ತ, ಅಂತಸ್ಪುಟಿತ, ಭುಗ್ನದರ್ಮರ, ಸಿಮ್ಮ ಮಸ್ತಕ, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಅತಿಹ್ರಸ್ವ, ಅಂತಸ್ಸುಲಿಲ, ವಿಕೋಣ, ಒಹುರೇ ಬಾಧ್ಯ, ಚಲನನ, ಉನ್ನತ, ಉಷ್ಣಸ್ಪರ್ಶ, ದಗ್ಧವೃತ್ತ, ರೂಪ, ಛ

ದ್ರಾಸನ, ಬಹುಭವ, ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಲಾಂಛನಗಳೆಂಬ ಅಂಥಾದೋಷಂಗಳೆಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿಗಳು ವಜ್ರ್ಯಂಗಳಾಗಿರುವವು; ಇನ್ನು ಮತ್ತಾವುದಿ ದಕಮೂರ್ತಿಗಳು, ಕೇಶವಾದಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಹಯಗ್ರೀವ, ಕಪಿಲ, ಯಜ್ಞದತ್ತ, ಹಿಂಕುಮಾರ, ಮುಕುಂದ, ಹಂಸ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ದೇವದೇವ, ವಟವತ್ಸರಾಯಿ, ವಿಶ್ವಂಭವ, ವಿಶ್ವರೂಪ, ಗರುಡಧ್ವಜ, ಪೀತಾಂಬರಧರ, ಸತ್ಯವರಶ್ರವ, ಅಮೃತಾಂಕು, ಚಕ್ರಪಾಣಿ, ಮಾಯಾನಾರಾಯಣ, ಬಹುರೂಪಿ, ಪುಂಡರೀಕ, ಮಾಯಾನಾರಾಯಣಿ, ಪಾರಿಜಾತ, ಸುದರ್ಶನ, ಜಗದ್ವ್ಯಾಧಿ, ಅನಂತ, ಹರಿಹರ, ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ, ಶಂಕರನಾರಾಯಣ, ಶಂಕರಬ್ರಹ್ಮ, ಸ್ವಯಂಭು, ಪರಮೇಶ್ವ, ಪಿತಾಮಹ, ಚತುರ್ಮುಖ, ಭೂಗಭ, ಗರುಡ, ಶೇಷ, ಬಲರಾಮ, ನೀರಪಾಣಿ, ಪ್ರಲಂಬಘ್ನ, ಶಿವನಾಭ, ಅಭೀರ, ಸದ್ಯೋಜಾತ, ವಾಮದೇವ ತತ್ಪರುಷ, ಈಶಾನ, ಸೂರ್ಯ, ಹೈಹಯ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಯನ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಎಂಬ ಅಶೀತಿ ಮೂರ್ತಿಭೇದಂಗಳಿರುಂಟು. ಈಗ ಪೇಳಿದ ಮೂರ್ತಿಗಳೋಳ್ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕಭೇದಂಗಳಿರುಂಟು, ಆಯಾಯನೂರ್ದಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಗಳಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾದರೇಖಾದಿಗಳಂ ತಿಳಿದು ಆ ಮೂರ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಅವಾಂತರ ಭೇದವುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಗಳಂ ಊಹಿಸುವದು, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ದ್ವಾರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳು ಪುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೊಂದು ಚಕ್ರವು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ್ಯಕ್ತಾರವಾಗಿ ಕುಂಚಿನವರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವದು ಮತ್ಸ್ಯಮೂರ್ತಿ ಯನಿಹಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಪ್ರಸವಾಗಿ ಇರುವದು, ಬೆನ್ನು ಉಬ್ಬಾಗಿ ಶ್ವೇತಖುರವು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಕ್ರವು ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೂರುವಿಂದುವು ಕೂರ್ಮಾಕಾರನಾಗಿಯು ಇರುವದು. ಕೂರ್ಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನುವರು. ಮತ್ತು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಂಖರೇಖೆ ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರರೇಖೆ ಕುಂಡಲ ರೇಖಾತ್ರಯಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಭ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು. ಇದೂ ಕೂರ್ಮಮೂರ್ತಿಯು ಚಕ್ರದ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಗೂಢ್ಮಾಕಾರವಾಗಿ ದೀರ್ಘದ್ವಾರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಭಿ ಚಕ್ರಾಯುತವಾಗಿ ಇರುವದು, ಇದೂವೆಂದು ಕೂರ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯನಿಹಿಕೊಂ

ಬುವನು. ಪೂಜಿತಿವನರಿಗೆ ಸಂತತಿನೈದ್ವಿಯಾಗುವನು. ಯಳ್ಳೆಗನೇಹೂವಿ
 ಸಂತೆಯೂ, ಕನ್ನೆ ಬಿರೆಯಂತೆಯೂ, ನರ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾ
 ರ ದೀರ್ಘದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ಚಕ್ರಸಹಿತವಾಗಿ ಚನ್ನ ಉಬ್ಬಾಗಿ ಸ್ವ
 ಣರೇಖೆ ಉಳ್ಳದ್ದು ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಿಗೆ ರಾಜ್ಯ
 ಪ್ರದವಾಗಿರುವನು, ಈ ಮೂರ್ತಿಯೇ ವಸಮಾಲಯುತವಾದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ವರಾಹವೆನಿಸಿ ಕೊಳುತ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರದವಾಗುವನು. ಇದೇ ಅಂಕುಶಾ
 ಕಾರವಾದ ವಸನ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಭೂಮಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಜೂವರಾ
 ಹವೆನಿಸಿ ಭೂಪ್ರದವಾಗಿ ಇರುವನು, ಬೃಹತ್ತಾದ ಎರಡು ಚಕ್ರ ಉಳ್ಳ
 ದ್ದಾಗಿ ವಾನುಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಂದುಸಹಿತ ವದನನಿಶ್ಚಾರವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಾ
 ಸನವಾಗಿ ಇರುವನು ಸೃಸಿಹ ಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುವನು. ಇದರ
 ಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೀಸೃಸಿಹ, ಕಾಪಿಸೃಸಿಹ, ವಿದಾರಣಸೃಸಿಹ, ಪಾತಾಳಸೃ
 ಸಿಹ, ಕುಕ್ಷಿಸೃಸಿಹ, ಅದ್ರಸೃಸಿಹ, ವಿದ್ಯುಜ್ವೇಹ್ಯ ಸೃಸಿಹ,
 ಮೊದಲಾದ ನಾನಾಭೇದಗಳಿಂಟು; ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವವು, ಅತಿ
 ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ವರ್ತುಲಾಕಾರದಿಂದ ಅತಸೀಪ್ರಸ್ಥ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮುಖ
 ದೊಳೆರಡು ಸಮಚಕ್ರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವನು. ವಾನುನ ಮೂರ್ತಿಯು
 ಇದು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದವಾಗುವನು. ಈ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು
 ಬಿಂದು ಮುಖದ ಬಳೀಲಿ ಇದ್ದರೆ ದಧಿವಾಮನಮೂರ್ತಿ ಆಗುವನು ; ಇ
 ನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಾವಾಮನಮೂರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಭೇದಗಳು
 ಉಂಟು, ಸ್ವಲ್ಪಬಿಳುವಾಗಿ ಕವ್ವಾದ ಕೊಡಲಿನಹಿತವಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ
 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿತ್ತಿ ಚಕ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ ರೇಖಾ ದಂಷ್ಟ್ರಾಯುತವಾಗಿ
 ಯಿದ್ದರೆ ಜಾನುದಗ್ಧ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬುವನು. ಧನುರ್ಭಾಣ ಬ
 ತ್ತಲಿಕೆಗಳಿಂದಲು ಕುಂಡಲ ಮಾಲಿಕೆ ಕೀಸರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸಮಚಕ್ರವಿ
 ದ್ದರೆ ವೀರರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಇದೆಮೂರ್ತಿಗೆ ಮೂರುಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಶೀತಾ
 ರಾಮವೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುವನು, ಇದೇಮೂರ್ತಿಗೆ ಎರಡುನದನ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರ
 ಗಳಿದ್ದು ದೀರ್ಘಕಾರ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಚತುಶ್ಚಕ್ರ ಶೀತಾ
 ರಾಮವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ಧನಪ್ರದವಾಗಿ ಇರುವನು. ಮೂರುವದನ
 ಆರುಚಕ್ರ ಧನುರ್ಭಾಣ ತೋರಿಯುತವಾದರೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕ ಸೀತಾರಾಮ

ಮೂರ್ತಿ ಆಗುವದು. ಇನ್ನು ನಿಜವುರಾಸು, ದೃಷ್ಟರಾಸು, ಬಾಲರಾಸು, ಕೋದಂಡರಾಸು, ದಕರವರಾಸು, ಏಕಚಕ್ರರಾಸು. ಪಟಾಭಿರಾಸು ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳಿಂಟು. ಸ್ಪಟಿಕವರ್ಣವಾಗಿ ಹಲ ಮುಸುಲ ಲೇಖಿಸಹಿತ ಮಧುಬಿಂದು ಯುತನಾಗಿ ಬಂದು ಕಡೆಮೆಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಕ್ರ ನಿವೃದ್ಧ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೆಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪನಿವೃದ್ಧ ಒಲರಾನುಮೂರ್ತಿಯನ್ನಿತಿ ಕೊಂದುವದು. ತೋಣೀರಸಹಿತ ವತ್ಸಾಸ್ಪರ್ಶಕಾರವಾಗಿ ಯೆರಡು ಚಾಪ ನಾನಾಯುಧವುಜೋವೇತನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಸಂಹರವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು. ಕೂರರಾದಕ್ಷತ್ರಯುರಿಗೆ ಬೋಗ್ಯವಾಗುವದು, ಸ್ವತಃ ಜಯ ಪ್ರಸಾದಿಗಿರುವದು, ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ವೆರುಲವಾಗಿ ಚಕ್ರಪ್ರಹಿತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವದವನಾಗಿ ಇರುವದು ಶ್ರೀರಾಮ ಬಾಣವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು. ಕೆತ್ತಾಯರ, ನರ್ತಕಲ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪಧ್ವನಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬಿತ್ತಳಕೆ ಲಕಾರವಾಗಿ ಇರುವದು ರಾಮತೋಣೀರವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದು. ಸಕಲಯಸು ಹರ, ಕುಬಾಣತೋಣೀರಗಳೆರಡು ಮೂರ್ತಿಯು ಬಹುಕೂರಲೇ ಪೂಜಿಸ ಯಿಕ್ಕುವ ಸ್ವಸ್ತಾಧಾರಣಿಗೆ ಸ್ಥಳದು, ಪೀತವರ್ಣವಾಗಿ ಕೃತಕವಾಗಿ ಭಿತ್ತಿಪಾರ್ಶ್ವದೊಳೆರಡುಚಕ್ರ, ವ್ಯಾಸವನಾಸನಾಭಿಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಗರ್ಭಾಕಾರ ವಾಗಿ ಸುಚಮಾದ ವೇಣುಮಂಡೋಪಶೋಭಿತವಾಗಿರುವದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮನಿಸುವದು; ಇದರಲ್ಲಿ ಮದನಗೋಪಾಲ, ಸಂತಾಸಗೋಪಾಲ, ಗೋವದನ, ಕಾಳಿಂಗಮದನ, ಸ್ಯಮಂತಕಹರ, ಕಂಸನಂದಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಗೋಪಾಲರಾಯ ಬಹುಭೇದಗಳಿಂಟು, ಸ್ತೀಪುತ್ರಸೌಭಾಗ್ಯಪ್ರದ ಇಂದ್ರನಾಲಕಾರವಾಗಿ, ನೀಟವಾಗಿ, ವನನಾಲಾ ನವೇತವಾಗಿ, ಅಂಕುಶಾಕಾರ ವವಸವ ಮೃಗವಾಗಿ, ಅತಿರಕ್ತಸೂಕ್ಷ್ಮರೇಖಾಧ್ಯವಾಗಿ, ದೃಷ್ಟ ಚಕ್ರ, ಸ್ತೀರಾಸನ, ಉದ್ಗಲೇಖಾ, ಸಮೇತವಾಗಿ ಇರುವದು ಕಂಠಿನೂರ್ತಿ, ಇದು ಸರ್ವಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಸುವರ್ಣ ರಜತಬಿಂದು ಯುತವಾಗಿ ಸುಷ್ಕವ್ಯಕ್ತವಸರಾಲಾವದ್ಯಯ ಯುತವಾಗಿ ಚತುಷ್ಕೋಣ ಶಾಖಾನುಪ ಣ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು ಕೇಶವನೂರ್ತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಪ್ರದ. ಶ್ಯಾಮ ವಸನವಾಗಿ ನುಭಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ, ದೀರ್ಘಲೇಖಾತ್ರಯ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರ, ಉನ್ನತಾಕಾರ, ಅಂಕುಶಲೇಖಾಸಹಿತವಾದ ಬಂಪು ಚಕ್ರಸಹಿತವಾಗಿ ಇ

ರೂಪನು ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಪಪ್ರದ. ಇದೇಮೂರ್ತಿ ಬುದೇರ
 ಡು ಮೂರು ಸಾಲು ಚಕ್ರಭೇದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಾದ
 ಭೇದವಾಗಿರುವುದು ಇದು ಬಹು ಸುಮನ್ವಾಪ್ರದ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ
 ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಭೇದವುಂಟು, ಅಪ್ಪ ಒಗೆಯುವಳ್ಳೇದು. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಇರುವ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಲೀ ಅಧಿನಮಾನ
 ಸುವತ್ತಾಗಲೀ ಇರುವುದು. ಮಧ್ಯವರ್ಸದಿಂದಕೂಡಿ ಸಾಲು ಚಕ್ರ ಸಹ
 ತವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆದನ ಉಳ್ಳದ್ದು ಮಧ್ಯವರ್ಸದ ಮೋಕ್ಷ
 ಪ್ರದ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವೆದ ಕೃಷ್ಣವರ್ಸದಿಂದ ಕೂಡಿದವನದೋಳು ಹು
 ತ್ತುಚಕ್ರ, ಉಳ್ಳದ್ದು ಗೋವಿಂದಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾಭಿಷ್ಠ ಪ್ರದ. ವಾದಚ
 ಕ್ರ, ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬೃಹದ್ವದನ ಉನ್ನತಾಕಾರವಾಗಿ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೆಳ್ಳವಾಗಿ
 ಕಪಿಲ ಕೃಷ್ಣವರ್ಸ ಉಳ್ಳದ್ದು ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ವಿಷಯಭೋಗಪ್ರದ.
 ಇದೇ ಮೂರ್ತಿ ವಿಷ್ಣುಕ್ರಾಂತಿಜವಾಗಿ ವನಮಾಲೆ ಪಂಚಾಯುಧ ವಿದ್ವ
 ರೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸರ್ವವಾ ಶುಭಪ್ರದ. ಏಕಚಕ್ರಮಹಾಕಾಂತಿ ಸ್ವರ್ಣ
 ವರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯ-ಗೂಡನಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದ. ತ್ರಿಕೋಣಾಕೃತಿ
 ಯಾಗಿ ಮೂರು ಚಕ್ರಯುತವಾಗಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕುಕ್ಕು
 ಟಾಂಡದಂತೆ ಇರುತ್ತ ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳೊಂದು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಮೂ
 ರ್ತಿ ಧಾನ್ಯಪ್ರದ. ಅತಿಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ವರುಣಾಕಾರದಿಂದ ಅತನೀ ಪುಷ್ಪವ
 ಣದಿಂದ ಯೆರಡು ಚಕ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಂದುವಿನಿಂದಲೂ ಸಹಿತವಾಗಿ
 ರೂಪದು ವಾಮನಮೂರ್ತಿಭಾಗ್ಯಪ್ರದ. ಕದಂಬ ಕುಸುಮವರ್ಣವಾಗಿ ವ
 ನಮಾಲಾಭ್ಯವಾಗಿ ಮಂಚರೇಖೆಯಿಂದ ಚಕ್ರದ್ವಯದಿಂದ ಯುತವಾಗಿ ಮ
 ಘೈ ಕಮಲರೇಖೆ ಉಳ್ಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆದನವಾದದ್ದು ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ, ಇದೇ
 ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯೆರಡುಚಕ್ರ ಪಾರ್ಶ್ವಾಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೆರಡು ಚಕ್ರ
 ವದನತ್ರಯಯುತವಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ ಅಗುವೆದು, ಸಕಲಭಾ
 ಗ್ಯ ಪ್ರದ. ಇದೆ ಮೂರ್ತಿ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಪಂಚ ಚಕ್ರಯುತ
 ವಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಶ್ರೀಧರ, ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರದ, ಈ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಪಂಚವದನ
 ದಶಚಕ್ರ ಯುತವಾಗಿ ಶಾಮಲವರ್ಣ ಕೋಮಲಾಕಾರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದ
 ಶಚಕ್ರ ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ ಒಂದುಪುಟ್ಟಪ್ರದವು. ಉರ್ಧ್ವಚಕ್ರ ನಿಷ್ಕೇ

ಸರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕ್ರ ನಕೇನರವಾಗಿ ಇದ್ದನಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಪದ್ಮನಾಭಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸಿ ಕೊಂಬುದು. ಈಲಕ್ಷಣ ವಿವರೀತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಹಲಾಯುಧ ವೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು ಬಲಪ್ರದ. ನಾಭೀಲಿ ಚಕ್ರವ್ರಕಾಶವಾದ ಶಿರಸ್ಸು ಸೇರಲೇಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಆಕಾರ ವರ್ಣ ಉಳ್ಳದ್ದು ದಾಮೋದರದರಮೂರ್ತಿ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಫಲಪ್ರದ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಚಕ್ರ, ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿಸವರ್ಣ ಕೂಡಿದ ವದನ ದಿಫರಾಕೃತಿ ವನನಾಲಾಭ್ಯಕಂಠ ವೃಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದು ದಾಮೋದರಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬುವುದು. ಒಂದುಭಾಗದೋಳು ಒಂದು ಚಕ್ರ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದೋಳು ಯರಡು ಚಕ್ರ ಮೇಲೊಂದು ಕಮಲ ಕೆಂಪುನರ್ಣವಾಗಿರುವುದು ಸಂಕರ್ಮಣಮೂರ್ತಿ ಶುಭಪ್ರದವಾಗಿರುವುದು. ಸಮನವನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಕ್ರಯಿದ್ದು ಅಂತಃಶ್ಚಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಇರುವುದು. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ ಶುಭಪ್ರದ, ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಚಾಯುಧ ರೇಖೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಾಭಿ ಸುಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವ್ರಭೆ ವೃಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ತಂಟು, ಚಕ್ರ ವೃಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯು ಇದ್ದರೆ ಅದು ವಾಸುದೇವ ಮೂರ್ತಿ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವುದು. ಆಕಾರ ಹಣೀಅಡಿಕೆ ಮೇರಿಗೆ ಇರುತ್ತ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ತುಲವಾಗಿ ವದನವ್ರವೇಕದಲ್ಲಿ ಸಮಚಕ್ರವೃಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅಂತಃಶ್ಚಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಇದು ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿವುಂಟು, ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಕ್ರವಿನ್ನಿ ಸಲ್ಲಿ ಮಕರರೇಖೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕೇನರವೃಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವುದು ವ್ರದ್ಯುನ್ನಮೂರ್ತಿ ಪುಷ್ಪವ್ರದ. ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಕ್ರ ಶ್ವೇತವರ್ಣ ವದನಬಾಹುಳ್ಳ ದೀಫರಾಕಾರವಾಗಿ ಇರುವುದು ಪ್ರದ್ಯುನ್ನಮೂರ್ತಿ ಪುಷ್ಪವ್ರದ. ನೀಲವರ್ಣ ದುಂಡುವದನ ಸಮೀಪದ ಭಿತ್ತಿಯೋಳು ಸಮಚಕ್ರ ಪದ್ಮಲಾಂಛಿತವಾಗಿ. ಇರುವುದು ಅನಿರುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟವ್ರದ. ಮಧ್ಯಚಕ್ರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸುವರ್ಣರೇಖೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವೃಧುಚಕ್ರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವುದು ಪುರುಷೋತ್ತಮಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ್ರದ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಧೂನುರಚಕ್ರದ್ವಯಾನ್ವಿತವಾಗಿ ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳು ಬೃಹಚ್ಚಕ್ರವಿದ್ದರೇ ಇದು ಒಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ್ರದ. ಅತಿ ರಕ್ತವರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟುವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಯರಡು ಚಕ್ರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ರಕ್ತರೇ

ಖೆ ಉಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಇರುವದು ಅರ್ಧೋಕ್ಷಜಮೂರ್ತಿ, ಇದೇಮೂರ್ತಿ ಕಪಿಲವ
 ರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲಾಕಾರವಾಗಿ ಇರುವದೂ ಇದು ಅರ್ಧೋಕ್ಷಜಮೂರ್ತಿ
 ಶುಭವ್ರದ. ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ಚಕ್ರ
 ಉಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಬಿಂದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇರುವದು ನಾರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಭು
 ಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಫಲವ್ರದ. ಸಾಮದಕ್ಷಿಣಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರವಾಗಲಿ
 ಯೆಂಟುಚಕ್ರವಾಗಲಿಯಿದ್ದು ವದನಮುಖದೋಳೊಂದುಚಕ್ರವಿದ್ದು ಕುಂ
 ಡಲದ್ವಯ ಶೋಭಿತವಾಗಿ ಇದ್ದರೇ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದಾ, ಶಾರ್ಙ್ಗ ಯು
 ತವಾಗಿ ಕಪಿಲವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೇ ಅಚ್ಯುತಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ್ರದ.
 ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿವೊಂದುವದನ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ವೊಂದು ವದನ ನಾಲ್ಕು
 ಚಕ್ರ ಇದ್ದರೇ ಜನಾರ್ದನಮೂರ್ತಿ ಶತ್ರುನಾಶನ. ಮತ್ತೊಂದು ಒಳಗೆನಾ
 ಲ್ಕು ಚಕ್ರವಿದ್ದು ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿ ನೀಲೋತ್ಪಲವರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವ
 ದು ಜನಾರ್ದನ ಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುವದು. ಇಂದ್ರನೀಲವರ್ಣವಾಗಿ ಹೃ
 ಸ್ಯಚಕ್ರವುಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಕೋನೇಲವೃತ್ತವಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳೆರಡು ಚಕ್ರವಿ
 ರುವದು ಉಪೇಂದ್ರಮೂರ್ತಿ ಶುಭವ್ರದ. ಸಮವದನವಾಗಿ ಯೆರಡುಚಕ್ರ
 ಸಹಿತ ವೆರುಲವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಇರುವದು ಹರಿಮೂರ್ತಿ ಸೌಖ್ಯವ್ರದ.
 ರಕ್ತ ಪೀತವರ್ಣಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಅಂಕುರಾಕಾರವಾಗಿ ಚಕ್ರದ್ವಯ ಸಮಸ್ಥಿ
 ತವಾಗಿ ಯೆರಡು ಪಾರ್ಶ್ವದೋಳೆ ಪದ್ಮರೇಖೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕುಂ
 ಢಲರೇಖಾಯುತವಾಗಿ ಇರುವದು ಹಯಗ್ರೀವಮೂರ್ತಿ ವಿದ್ಯಾವ್ರದ. ಮ
 ತ್ತೊಂದುಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ರಾಕ್ಷವನಾಲಾ ಮನ್ತರೇಖೆ ಉ
 ಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಪಂಚಬಿಂದು ಯುತವಾಗಿ ಕಪಿಲ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಇರು
 ವದು ಇದುಹಯಗ್ರೀವಮೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನಸಪ್ರದವು. ರಕ್ತಪೀತಮಿಶ್ರವರ್ಣ
 ವಾಗಿ ವದನವಾಮಭಾಗದೋಳೆ ವೊಂದುಚಕ್ರ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೋಳೆ
 ಸುಕ್ರಸ್ನರೇಖೆಉಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಯೆರಡು ಚಕ್ರಉಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಇ
 ರುವದು ಯಜ್ಞಮೂರ್ತಿ ಸಕಲಸತ್ಯಮ್ರದ. ಸಿತಾಸಿತಾರುಣವರ್ಣ
 ವಾಗಿ ಯುಡೆದಕಡೆ ಬಿನ್ನು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷನಾಲರೇಖೆ ಉಳ್ಳ
 ವ್ವಾಗಿ ಇರುವದು ದತ್ತಾತ್ರೇಯಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಕಾಮಫಲವ್ರದ. ವೀ
 ಳಾರ್ಣವಾಕಾರವಾಗಿ ಬಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನೇಕರೇಖೆ ಉಳ್ಳವ್ವಾಗಿ ಉನ್ನ

ತವಾದ ಪುಟ್ಟಾಗ್ರದೋಳೇಚಕ್ರಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ವೈಶ್ಣವಕಾರವಾಗಿ ಇರು
ವದು ಸರ್ವಾಧಾರವಾದ ಶಿಂಕುಮಾರಮೂರ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರಸ. ಆರುವದನ ಹೆ
ನ್ನೆರಡುಚಕ್ರ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮುಕುಂದಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯಪ್ರ
ದವು. ಇದೇ ಶೈತನವರ್ಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ವೋಕ್ಷಪ್ರಸ. ಧನುರಾಕಾರವಾಗಿ
ಚಕ್ರದ್ವಯಸಹಿತ ನೀಲರೂಪವಾಗಿ ಇರುವದು ಹಂಸಮೂರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣ
ವೋಕ್ಷಪ್ರದ. ನವಿಲಿನ ಕಂಠದಂತೆ ಕಾಂತಿಗುಳ್ಳದಾಗಿ ದೀರ್ಘಾಕಾರವಾಗಿ
ವರ್ತುಲದಿಂದ ನಯವಾಗಿ ಬಟುವಾದ ವದನಯುಕ್ತವಾಗಿ ವದನದಲ್ಲಿ ಯ
ರಡುಚಕ್ರಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ನೊಂದು ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ವದ್ಯಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಇರು
ವದು ವರನುಹಂಸಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ. ವದನದಲ್ಲಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮ
ಯೂರಕಂಠನ ಮನೋಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಸಹಿತವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಚಕ್ರವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪೃಥುವದನ ಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುನರ್ಣ
ರೇಖೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ವಸಮಾಲಾಲಂಕೃತವಾಗಿ ಇರುವದು ಲಕ್ಷ್ಮೀವತೀಮೂ
ರ್ತಿ ಸಕಲ ಸುವತ್ಸುನೃಪ್ತಿಸ್ತ. ದೂರಾನ್ವರ್ಣವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಕ್ರ
ಯುತವಾಗಿ ಸುನರ್ಣರೇಖೆ ಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು ದೇವದೇವಮೂರ್ತಿ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದ. ವರ್ತುಲವಾಗಿ ಯರಡುಚಕ್ರಸಹಿತವಾಗಿ ಹಾಲಿಸಗು
ಳ್ಳೆನಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಲಕೂಡಿದ ಶೈತನವರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವದು ವಟುವತ್ತಣಾ
ಯಿಮೂರ್ತಿ ಇಷ್ಟಪ್ರಸ. ಕಪೋತವಕ್ಷೆಯ ಹೆಣ್ಣುಹುಕ್ಕಿಯ ಆಕಾರವಾಗಿ
ಬಹುಚಕ್ರಾಂಕಿತವಾಗಿ ಅನೇಕರೂಪವಾಗಿ ಅನೇಕರೇಖೆ ಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಇ
ರುವದು ವಿಶ್ವರೂಪಮೂರ್ತಿ ತವಸ್ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ, ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುನರ್ಣ
ಕೃಂಗ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮಂಡಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ವದ್ರಕೇಸರ ವುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಚ
ಕ್ರನುದ್ಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಭೂಷಿತವಾಗಿ ಧ್ವಜರೇಖಾಯುತವಾಗಿ ಯಿರುವದು
ಗರುಡಧ್ವಜಮೂರ್ತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರ. ಗೊರೋಚನ ವರ್ಣವಾಗಿ ನಯ
ದಿಂದ ವರ್ತುಲವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಕ್ರವುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರವುಳ್ಳಿದ್ದು
ಪೀತಾಂಬರಮೂರ್ತಿ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಪ್ರಸ.ಮತ್ತಂ ಇದೇ ಮೂರ್ತಿಯು
ವದನವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಒಹುವರ್ಣಸಮನ್ವಿತವಾಗಿ ಇರುವ
ದು ಅವೂ ಪೀತಾಂಬರಮೂರ್ತಿ ಯೇಕೆಕೊಂಬುವದು. ಅತಿವರ್ತುಲ
ವಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಚಕ್ರಗುಳ್ಳಿದ್ದಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲೂ ಸುನರ್ಣ

ಬಿಂದುಹಿತವಾಗಿ ಇದುವದು ಸತ್ಯವರಮೂರ್ತಿ ಶೌರ್ಯವ್ರದ. ಸೀಲೋತ್ಪಲ
 ವರ್ಣ, ನರ್ತುಳಾಕಾರ ಸಣ್ಣವದನ ಕೋಮಲವಾದ ಮಧ್ಯಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು
 ಅಮೃತಾಹರಣ ಮೂರ್ತಿ ಅಯುಷ್ಯವ್ರದ. ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರನ
 ದನ ಚಿನ್ನಮೇಲೆ ವೊಂದವದನ ಯಂತ್ರಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು ಚಕ್ರವಾಣಿ
 ಮೂರ್ತಿ ಜಯವ್ರದ. ಏಕ ಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವಂದೇವದನಮಿದಕೂಡಿ
 ಶುಕ್ಲವರ್ಣಯುತವಾದದ್ದು ಪುಂಡರೀಕಮೂರ್ತಿ ಸತ್ಯವ್ರದ. ಮೆರಡು
 ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯೆರಡುಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು ಪಾರಿಜಾತಮೂರ್ತಿ ಶುಭ್ರ
 ಕಪ್ಪುವರ್ಣವಾಗಿ ಶಿರಸ್ಸಿನೊಳೊಂದು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಸುದರ್ಶನಮೂರ್ತಿ
 ಮತ್ತಂ ಬೃಹತ್ಚಕ್ರವುಳ್ಳದಾಗಿ ನಿಮ್ಮನಾಭಿ ಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯು
 ಸ್ವಲ್ಪರಕ್ತವರ್ಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು ಮಹಾಸೂರ್ಯನಮೂರ್ತಿ ವಿರ
 ಕ್ತರು ಪೂಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತಂ ಶತರೇಖೆವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವ್ರದಕ್ಷಿಣಾ
 ತದಿಂದುಡಗೂಡಿ ಇರುವದು ಉತ್ತಮ ಸುದರ್ಶನಮೂರ್ತಿ ಶತ್ರುನಾ
 ಶನಕರವು. ವದನದಲ್ಲಿ ಒಂದುಚಕ್ರ ಕೆಂಪುವರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವದು ಜಗ
 ದ್ಯೋನಿಮೂರ್ತಿ ಅಭಿನೈದಿಸ್ರದ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಐದುವದನವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ
 ಒಂದುಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಮತ್ತಂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರಮೊ
 ದಲಾಗಿ ಇವ್ವತ್ತು ಚಕ್ರವನರಿಗೂ ಇರುವದು ನಾನಾವರ್ಣವಾಗಿ ನಾ
 ಳೋಗ ಚಿಹ್ನಿತವಾಗಿ ಇರುವದು ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಧನಧಾನ್ಯವ್ರದ. ನಯ
 ವಾಗಿ ವರ್ತುಳವಾಗಿ ಬಹುವರ್ಣಯುತವಾಗಿ ವದನದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಸಹಿತವಾದ
 ದ್ದು ಅನ್ಯಯಮೂರ್ತಿ ಲಾಭವ್ರದ. ವಂದುವದನದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದುವ
 ದನ ಈಮೇರಿಗೆ ಮೂರುವದನಗಳಲ್ಲಿ ಆರುಚಕ್ರ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದೀರ್ಘಾ
 ಕಾರವಾಗಿ ಇರುವದು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯನಿಶಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ಸಕಲಭಾಗ್ಯವ್ರ
 ದ. ಮೂರು ವದನ ದೊಳೊ ಮೂರುಚಕ್ರ, ವಿದ್ವರೂ ಇದೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ
 ಆಗುವದು. ವೊಂದು ವದನ ಮೇಲೆ ವೊಂದು ವದನ ಹೀಗೆ ಯೆರ
 ಡು ವದನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು ಹರಿಹರಮೂರ್ತಿ ಸಂಸಾ
 ರಿಗಳಿಗೆ ಆಗದು. ಮತ್ತಂ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಚಿನ್ನನಲ್ಲಿಆಗಲಿ ಶಿವನಾಭಿ
 ಳು ಪೂರ್ವೋಕ್ತಲಕ್ಷಣವು ಇದ್ದರೆ ಇದು ಹರಿಹರಮೂರ್ತಿ ಐಕ್ಯಯು
 ವ್ರದ. ಇದೇ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಎಡಗಡೆಯಾಗಲಿ ಬಲಗಡೆಯಾಗಲಿ ಶಿವನಾಭಿ

ವಿದ್ವರೆ ಕಂಕರನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದ. ದೀರ್ಘವದನ
ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲವಾದ ಕೆಂಪುರೇಖೆ ಪುಷ್ಪ
ದ್ವಾಗಿ ನೀಲವರ್ಣವಾಗಿರುವದು ಸ್ವಮಂಭುಮೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನಪದ ಬಿಳು
ಪಾಗಿ ಮೊಂದುಚಕ್ರವಿದ್ದು ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇಭ್ಯಾಗವಾಗಿ ಬಟುವಾದ ವದನಪು
ಷ್ಪದ್ವಾಗಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ಇರುವದು. ಪರಮೇಶ್ವರಮೂರ್ತಿ ಭುಕ್ತಿ
ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದ. ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ಸ್ವರ್ಣರೇಖೆ ಮೆಚ್ಚೆಯೆರಡು
ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಚತುರ್ಮುಖ ಮೂರ್ತಿಯುಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ನಾಲ್ಕುವದನ
ಪುಷ್ಪದ್ವಾಗಿ ಎಟು ಚಕ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿ
ಇರುವದು ಪಿತಾಮಹ ಮೂರ್ತಿಯುಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಬಂಧು ಸಂವತ್ಸ್ರದ.
ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಬಿಂದು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಪೊಳಗೆ ಧ್ವನಿ ಪುರುಟು
ಆಗಿ ಇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವದನ ಮಧ್ಯಚಕ್ರನಯ ಶ್ರೀವತ್ಸಲತಂಛನ ಪಾಶ್ವರ್ಥ
ಚಕ್ರಪುಷ್ಪದ್ವಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಮೂರ್ತಿ ದುರ್ದಭ, ನಿಧಿವ್ರದ. ಎರಡು ರೇಖೆ
ಗಳು ವಿಸಮೋಚನವಾದ ಒಂದು ವದನ ಪುಷ್ಪದ್ವಿ ಗಂಡಮೂರ್ತಿ ದುರ್ದ
ಭ. ವಿಸಾದಿ ಹರವಾಗಿ ಇರುವದು, ಪುಷ್ಪದಿಂದಾ ಮುಖವರ್ಧಂತಪು ರೇ
ಖೆಪುಷ್ಪದ್ವಾಗಿಯೂ ಕುಂಡಲಾಕಾರವಾದ ಸುವರ್ಣರೇಖೆ ಪುಷ್ಪದ್ವಾಗಿ
ಸರ್ವಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಚಕ್ರಯುತವಾಗಿ ಇರುವದು ಸೀರಪಾಣಿನೂರ್ತಿ, ಮ
ತ್ತೂನೀಲ ಶ್ವೇತವರ್ಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸುಚಕ್ರವಾಗಲೀ ವಿಚಕ್ರವಾಗಲೀ
ಬಂದುಚಕ್ರವಿದ್ದರೇ ಸೀರಪಾಣಿನೂರ್ತಿ ವೆಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ರಕ್ತವೆರ್ದವಾಗಿ ವದ
ನವೋಳೊಂದು ಚಕ್ರವಿರುವದು ನ್ರಲಂಬಘ್ನಮೂರ್ತಿ ವೆಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ಯೆಳ್ಳೆ
ಗನೇಹೂವಿನವರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದುನಾಭಿಪುಂಟಾಗಿ ಪಾಶ್ವರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಲೆ
ಇದ್ದರೇ ನರಮೂರ್ತಿ ಶುಭಪ್ರಾಪಕ. ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಮಾಕೃತಿ
ಪೃಷ್ಠಭಾಗದಲ್ಲಿ ಖರಪುಷ್ಪದ್ವಾಗಿ ವರ್ಮಗಳಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಾಗಿ ಚಕ್ರ
ವಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲುಗಡೆ ಶಿನರೂಪ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಮ್ಬರೂಪವಾಗಿ ಇರುವದು ಸ
ರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದವಾದ ಶಿನನಾಭ ಮೂರ್ತಿ, ಮತ್ತೂ ಈಶಿನನಾಭಮೂರ್ತಿಯೇ
ಶಿರಸ್ಸಿನೋಳು ಬಟುವಾಗಿ ಹಳ್ಳವಿದ್ದರೆ ಗೌರೀನಾಭವೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಬು
ವುದು ಕೆಂಪಾಗಿ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಜಡೆ ಚಂದ್ರರೇಖೆಪುಷ್ಪದ್ವಿ ಅಭೋರ
ಮೂರ್ತಿ ವ್ರತ್ತಮವಲ್ಲ. ಹೇಮವರ್ಣ ಜಟಾಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಮಬಿಂದು

ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಖುರ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ
 ಚಂದ್ರರೇಖೆ ನವೀರೇಖೆ ಇರುವದು ಸದ್ಯೋಜಾತಮೂರ್ದಿಯಸಿಕೇಂಬುವ
 ದುಮುತ್ರಪಾತ್ರಾಸ್ತವೈದ್ವಿಪ್ರವಸಿತಾಂಗವಾಗಿ ಶ್ವೇತಜಟಿಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇ
 ರುವದು ಪಾನುದೇವಮೂರ್ದಿ ಗ್ರಹಸ್ವನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವು. ಸ್ವ
 ಲ್ಪ ಕಪಿಲವರ್ಣಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವು ಜಟಿಯುಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಚಂ
 ದ್ರರೇಖೆ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವರೇಖೆಪುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇರುವದು ಈಶಾಸಮೂ
 ರ್ದಿ ಶುಭಪ್ರದ. ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನರೇಖೆ ಇರುವದು ಮೇಲೆಜಟಿ
 ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳು ಇರುವದು ತತ್ಪುರುಷ ಮೂರ್ದಿ ದುರ್ಲಭ ಸರ್ವ ಕಾಮ ಫ
 ಲಪ್ರದ. ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಸೂ ಹನ್ನೆರಡು ಚಕ್ರವಿದ್ದು ಸೂರ್ಯಾ ಕೃತಿ
 ಯಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಇರುವದು ಆರೋಗ್ಯಪ್ರದವಾದ ಸೂರ್ಯಮೂರ್ತಿ, ಒ
 ಳಗೆನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಳ ಪದ್ಮಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಇರು
 ವದು ಹೈಹಯವೆಂಬ ಕಾರ್ತನೀರ್ಯಮೂರ್ತಿ ಸುಕಲಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ. ಕೃಷ್ಣಪ
 ಣ್ಣವಾಗಿ ನೆದನದಮುಂದುಗಡೆ ಯರಡು ಚಕ್ರಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ರೇಖಾಕ್ಷಮಾ
 ಲಾಯುತನಾಗಿ ಇರುವದು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮೂರ್ತಿ ಅಭಯಪ್ರದ. ಮು
 ಖದೇಳೇಕಚಕ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಾನಾವರ್ಣಯುತವಾಗಿ ಚಕ್ರೋಭಯಪಾ
 ರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಯುತವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿಇರುವದು ವಿಷ್ಣುಕೈ
 ನಮೂರ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ್ರದ. ಈವ್ರಕಾರ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಮೂರ್ತಿಗ
 ಳಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕೇಳೈನುಂಗಧರಾಯನೆ ! ಈಗ ವೇಳದ ಸಾ
 ಲಿಗ್ರಾಮ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲದೆ ದ್ವಾರಕಾ ಚಕ್ರಂಗಳೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗಳುಂ
 ಟು ಅದೆಂತೆಂದರೆ-ವೊಂದು ಚಕ್ರಮೊದಲಾಗಿ ಚಕ್ರವೈದ್ವಿಕ್ರಮವಿಂದ ಸು
 ದರ್ಶನ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಅಚ್ಯುತ, ಜನಾರ್ದನ, ಪಾನುದೇವ, ಪ್ರದ್ಯು
 ಮ್ನ, ಪುಷ್ಪಾಭಿರಾಮ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಶ್ರೀಧರ, ದಶಹಸ್ತಮೂರ್ತಿ, ಅನಿ
 ರುದ್ಧಮೂರ್ತಿ, ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಕಮೂರ್ತಿ, ಅನಂತಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬದಾಗಿ ಹೆ
 ಸರುಉಳ್ಳಂಥಾ ದ್ವಾರಕಾಮೂರ್ತಿ ಭೇದಂಗಳಂ ತಿಳಿಯುವದು. ಈಶೇ
 ಳದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಮೂರ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಯಾವಮೂರ್ತಿಯು ಪೂಜಕರಿಗೆ
 ಇಪ್ಪ ದೇವ ದೇವತಾಮೂರ್ತಿಯೊ ಅದೇಮೂರ್ದಿಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೂ
 ಜಿಸುವದ್ದರಿಂದ ಇಹಪರಭೋಗಂಗಳುಂಟು, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವೂಜೆ ತೀರ್ಥ

ಗಳ್ಳವೇ ಭೋಜನಂಗಳಂ ಮಾಡಕೂಡದು, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಸ್ವೀಕಾರ
 ದಿಂದ ಸಕಲವಾಪಂಗಳು ಜೋಗಿ ದೇಹ ಪವಿತ್ರವಾಗುವದು. ಭೋಜನ
 ಸಂತರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ತೀರ್ಥವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಉಪವಾಸಸಪ್ಯಕ ಯೋಗ್ಯ
 ತೆವುಂಟಾಗುವದು, ಸುಕ್ಷಣವಾದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಮೂರ್ತಿಗಳು ಯಾವಾಗ್ಯ
 ಹವಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡತಲಿವೆವೋ? ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಲ
 ಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವದು. ಸಾಳಿಗ್ರಾಮದಾಸನಾತ್ಮದಿಂದಲೇ ಚ
 ತುರ್ಧನ ಬುದನನನ್ನು ದಾಸವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಫಲಬರುವದು, ಸಾಳಿಗ್ರಾ
 ಮ ಪೂಜೆಮಾತ್ರದಿಂದ ತ್ರಿನೂರ್ತಿಗಳು ಸಕಲದೇವತೆಗಳು ಪೂಜಿತರಾ
 ಗುವರು, ಸಕಲದೇವತಾ ಪೂಜಾಫಲಂಗಳು ಲಭಿಸುವವು, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಸಾಳಿಗ್ರಾಮ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಯಜ್ಞಂಗಳು, ಸಕಲನೈತಂಗಳು,
 ಸಕಲದಾನಂಗಳು, ಸಕಲತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳು, ಸಕಲತಪಸ್ಸುಗಳು, ಸ
 ಕಲ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಫಲಂಗಳೂ ಕೂಡಾ ಲಭಿಸುವವು, ಸಾಳಿಗ್ರಾಮ
 ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಮವಾಗಿಯೇ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು, ವಿಷನುಮಾ
 ಗದು, ವಿಷನುದೋಷ ಮೂರೂ ಆಗದು, ಒಂದೇ ಇದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯವು, ಸ
 ಮುದೋಳರದು ಆಗದು, ಸಾಳಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ
 ಪೂಜಾವೈಕಲ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲ, ಸುನರ್ತಾದಿ ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆಗ
 ಳು ಎಷ್ಟು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಲಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ ಗೃಹಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಸಾ
 ಳಿಗ್ರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪೂಜೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಇರದು, ಸಾಳಿಗ್ರಾಮ ಪೂಜೆ
 ಗೆ ಸಪ್ಯಕವಾದ್ದು ಯಾವದು ಇಲ್ಲ, ಸಾಳಿಗ್ರಾಮಶಿಲೆಯ ವಡದು ಇದ್ದಾ
 ಗ್ಯುಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ಚಕ್ರನುಳ್ಳ ಸಾಳಿಗ್ರಾಮವು ಪೂಜಾನೋಗ್ಯವು.
 ಯಾವನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಳಿಗ್ರಾಮವ್ಯಾಪಕಾಚಕ್ರ ತುಲನಾಂಖಚಕ್ರಭಗ
 ವತ್ಸಕ್ತರಾದ ಪರಮ ಭಾಗವತರು ಪ್ರವಚನ ವೇದಪಾರಾಯಣ ಮೂ
 ಧಾಭಿಷಿಕ್ತರಾದ ಧೋರೆಗಳು ಇರುವರೇ? ಅವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು
 ಲಕ್ಷ್ಮೀನವೇತನಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಿರುವನು. ವಿಷ್ಣುಪಾದೋದಕವಂ ಪ
 ತಿತವಾನನ ಕರವಾದ ಪ್ರಸಾದವಂ ನಿತ್ಯಪಲ್ಲಾಸಿಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇಹದೋಷ
 ಸಕಲವಾಪಂಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳಂ ಪಡದು ಅನಂತರ
 ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನೈದುವರು ಎಂದು ವೇಳದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ

ನೂತಂಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧಮುಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ದಿವ್ಯವರಿ
ಮಂಗಳಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅತಿನಿಧುರವಾಗಿ ಇರುವ ಶರ್ಕರೋದಕವನ್ನು
ಗ್ರೀಷ್ಮ ಕಾಲದೋಳು ಪಾನನಂಗೈದ ಅತಿತ್ಯುಷಿತನಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ
ವರನಾಚಾರ್ಯರಾದ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರಂ ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಮಹಾಗು
ರುವೆ ! ನಿಮ್ಮಿಂದ ಈಗ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಗವನ್ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ಕೇ
ಳಿ ಧನ್ಯವಾದಿಸು, ಗುನರ್ಪ ವಾಚಕನಾದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ನಿವ
ರ್ತಕನಾದ ರುನರ್ಪದಿಂದೊಡಗೂಡಿಗುರುವೆನಿಸಿ ಸಕಲವಿಧದಿಂದಲೂ ಉ
ದ್ಧರಿಸುವಗುರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮನು, ಗುರುವೇ ಮಹಾವಿಷ್ಣು, ಗುರುವೇ ಮ
ಹೇಶ್ವರನು, ಗುರುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರುವೇ ಪರಾಗತಿಯು, ಗುರುವೇ
ಇಷ್ಟದೈವವು, ಗುರುವಿಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲ, ಹೃತ್, ಶಯನ, ಸಂ
ಕಟ, ಸ್ನಾನ, ಜಪ, ತಪೋಹೋಮ, ಆರಾಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯು ಅವಶ್ಯವಾ
ಗಿ ಗುರುನಾಮವೇ ವೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಹರಿಹರಾದಿನಾಮಸ್ಮರಣೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ
ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪಾಪಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತತ್ಪಜ್ಞಾನನನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಗು
ರುಕಬ್ಬಕ್ಕೆ ನೀವೆ ವಿಷಯರೆಂದು ಬಹು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರವನುಮಾಡು
ತ ಮರಾಧೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರಂ ಸಂತೋಷ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿರು
ತ್ತಿರ್ಪನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ.

ಗಪ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಖಂಡವರಕು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ
ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚಂಡ
ಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮುಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭು
ಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕುಖಾಹ್ನ ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧನಾನ
ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾವೂ ಸಾನುಜ್ಯ ಸರ್ವಂ
ಕವ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಷು ಘಟಿಕಾ
ಕತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತಾ,
ತ್ರೇಯಸ ಗೋತ್ರ ಆಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರಸುಚರಿತ್ರಚಾಮುರಾಜ ಮಹಾ
ರಾಜಪುತ್ರ ಸರಪತಿ ಬಿರುದಮುಪೇಶೂರ ಪುರನರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ತಾಜನಡೆಸುರನರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಿಣಯ
ವೆಂಬ ನನಗಿನ ಕೃತಿಯೋಳು ವೈದ್ಯನುಯೂ ನವಣದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠವರ್ಣನಾ

ದಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಕಡೆಸವೆಂಬ ಮುನ್ನು
ತ್ತನೇ ಅಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ * * * * *

ಮುವತ್ತನೆ: ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸು.

ಮುನ್ನು ಲೋಕದ ನೇಯ ಅಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿ.

ಶ್ರೀಜಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾ ಯೈನಮಃ

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದ ಅತಿಶ್ರೇತನಾದ ಶಿಖಿ ಇಂದಲೂಂ
ಗಳಿತವಾಗಿ ಜೋಲುತಿರುವಂತೆ ಕರ ಚರಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂಂ ನಿವ್ರೆಯಿಂದ
ಕಡಮೆಯಾಗಿ ವರಾಪಾಲದ ಕಮಲದಂತೆ ಸಡಿಲಿರುವ ನೇತ್ರಂಗಳಿಂದ
ಲೂಂ ಮಂದವಾಗಿ ವಿರುದ್ಧಸಿಗೆ ಕೇಳುವ ಶೋತ್ರಂಗಳಿಂದಲೂಂ ಕೂಡಿ
ಯೆಕ್ಕಿದ ಅರಳೆಯಿಂದ ಮೃದು ಬಿಳುವಾಗಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹ್ರಸ್ವಾಕಾದಿವಿರುವ
ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮೂರ್ತು ವಿಕ್ರಮಂಗಳೊಳಿವ ಬಳಕ
ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅನ್ಯತಸ್ಯ ಶನೂದ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ದಿವ್ಯಚಾರಿ
ತ್ರನುಂ ಕೇಳಲಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಕುರಿತು ಯಲ್ಲ ಮ
ಹಾ ಪುರುಷನೆ! ಭಗವದಾರಾಧನದ್ರವ್ಯಂಗಳೋಳು ಮುಖ್ಯತರವಾದ ಶ್ರೀ
ತುಲಸೀ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವಂ ನನಿಗೆ ಸರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಲು, ಅ
ಮಾತುಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ನಿರೂಪಿ
ದವರಿ ಯಂತೆಂದರೆ-ಕೆಳ್ಳೆ, ಮಂಗಳಕರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನೆ ! ಪೂ
ರ್ವದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು ಪರವೃತ್ತಿಹಾದಿಸ್ಥಾ ಸಂಗಳಲ್ಲಿ ವೊಂದೊಂದು
ರೂಪಗಳಿಂದ ನೇವೆಯುಂಮಾಡುತ ಸರ್ವದಾ ನೇವಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂ
ದು ಇಚ್ಛೆಯಿಂ ತಾವೆಲಿಲಾರ್ಥವಾಗಿ ತುಲಸೀರೂಪವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಲು,
ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಮಾಧನದೋಳು ತುಲಸೀರೂಪದಿಂದವತರಿತಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣ
ರ್ಥವಾಗಿ ಸಕಲಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಕಲಾರಣ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಕ
ಲ ದೇವಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೂಜಾರ್ಥಮಾಗಿ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಂಕೊಂಡು ಇರುವ
ದು, ಈ ತುಲಸೀದಳಗಳ ಪೂಜೆಇಂದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ

ಸು.ಸುನೇರ್ಪರಿಜತ ನವರತ್ನಮಯಂಗಲಾದ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಗಂಧ ಉಳ್ಳ ಕಮಲವೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಬಿಲ್ವವತ್ರವೊ ದಲಾದ ಸಕಲ ವತ್ರಂಗಳಿಂದಲೂ, ದಿವ್ಯಫಲಂಗಳಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ಉಪ ಚಾರಗಳಿಂದಲೂ, ನೈವೇದ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರವಕ್ಷಿಣ ಸಮಸ್ತಾ ರಸೋ ತ್ರ ಜಪ, ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ, ನೀರಾಜನಂಗಳಿಂದಲೂ, ತುಲಸೀ ಇಲ್ಲ ದೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಆತ್ಯಂತಪ್ರೀತನಾಗುವದು ಇಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತ ಉಪಚಾರಂಗಳನ್ನು ತುಲಸೀಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕು, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ತುಲಸಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗಿ ಇರುವದು, ಯಾರು ಇಂಥಾ ತುಲಸಿಯನ್ನು ಗೃಹಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ಆರಾಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ನದೀತೀರ ಮುಂತಾದವರಿ ಶುದ್ಧಸ್ಥಲಂಗಳಲ್ಲಿ ತಂದುಹಾಕಿ ತೀರ್ಥಸೇವನನಂ ಮಾಡಿ ವೃದ್ಧಿಪಾಡಿ ತುಲಸೀ ಗಿಡವಂ ಪೂಜಿಸುವರೋ? ಅವರಿಗೆ ಪಾಪಲೇಖವಿಲ್ಲದೆ ಯಮುವರ್ತನ ಪೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವದು, ತುಲಸೀ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಯಾರು ತಂದು ಹಾ ಕುವರೋ? ಅವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಜಲ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಕೋಟಿರುಜ್ಜ್ವಲ ಫಲ ಬರುವದು, ಉದಯ ಕಾಲದೊಳು ತುಲಸಿಯ ಮೂಲವಮೃತ್ತನ್ನು ಲಲಿತ ಬೆದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು ಆಯಸ್ಸು, ವೇರ್ತಸ್ಸು, ತೇಜಸ್ಸು, ಮತ್ತು ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಂಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಭಗವತ್ತ್ಪ್ರೀತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವದು, ಮತ್ತಂ ಸ್ನಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಲಸೀ ಮೃತ್ತಿನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದುಸ್ಪರ್ಶ ದುಸ್ಸಂಗತಿ ಮೊದಲಾದ ಅಶುದ್ಧಿಗಳು ಪೋಗಿ ಸಕಲಸತ್ಯರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಂಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ವೇದನಂ ಪರಿಶುದ್ಧನಂ ಮಾಡುವದು. ಆಲಯಂಗಳೋಳ್ ಮಹಾನದೀತೀರಂಗಳೋಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಗಳೋಳ್ ಪು ಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೋಳ್ ಬೃಂದಾವನನಂ ನಿರ್ಮಿತವರೋಳ್ ತುಲಸೀಪ್ರ ತಿಷ್ಠಾವನನಂ ಗೈದು ತೀರ್ಥಸೇವನನಂ ಮಾಡಿ ಸಾಯಂಪ್ರಾತಃ ಪೂಜೆ ಸುವರಿಗೆ ಸಕಲಪಾಪಂಗಳು ಪೋಗಿ ನಿತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಸಿಧ್ಯ ಉಂಟಾಗುವ ದು ಆಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೀರ್ಥ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಗಂಗಾಸಂಸ್ಕರ ಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು, ಪ್ರವಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಭೂವ್ರವಕ್ಷಿಣಫಲ ಉಂಟಾಗು ವದು, ತುಲಸೀ ಬೃಂದಾವನಗಳಂ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವರೋ? ಅಷ್ಟು ಜೀವಾಲಯಂಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಫಲ ಉಂಟಾಗುವದು, ತುಲಸಿಯೇ ಸಕಲ

ಇಸ್ರಾಫೆಲ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ತುಲಸೀ ಸಂಬಂಧವಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳು ನಿ
 ಶ್ವೇತವಾಗಿ ಪೋಗುವವು, ತುಲಸೀ ಇದ್ದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಹಾ ವಿಷ್ಣು
 ವು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಆವಾಸವಾಗಿರುವನು, ಯಾವಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ತುಲಸೀ ಆರೋ
 ಪಿತವಾಗಿ ಇರುವದೋ? ಆಪ್ರದೇಶದೋಳ್ ಯೆನುಬಟರ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲ,
 ತುಲಸೀಗಿಡಂಗಳು ಇರುವ ಗೃಹದೋಳ್ ಯೆನು ತುಲಸೀ ಬೀಜಂಗಳು
 ಇರುವವೋ ಅವು ಸಹಸ್ರನರ್ವ ಗಿಡಹಾಕಿದವರು ವಿಷ್ಣು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ವಾಸವೆಂ ಗೈವರು, ತುಲಸೀಗಂಧ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪಿತೃಗಳು ಸಮಸ್ತರು
 ಮುಕ್ತಿ ಲೋಕವನ್ನೈದುವರು, ಕಾವೇರೀದರ್ಶನ, ಗಂಗಾಸ್ನಾನ, ತುಲ
 ಸೀಸ್ಪರ್ಶನ ಇವು ಮೂರೂ ಸಮಾನ ಪುಣ್ಯಂಗಳೆಂ ಕೊಡುವವು, ಇವು
 ಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪುಣ್ಯಯುಳ್ಳಂ ಇಲ್ಲ, ತುಲಸೀ ನೆಡುವದರಿಂದಲೂ ಸೇ
 ರ್ವನದಿಂದಲೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೂ ಅರ್ಚನೆಯಿಂದಲೂ ಪಂಚಭೂತಂ
 ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ದೋಷ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳೂ ಸಹ ಪರಿಹರವಾ
 ಗಿ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಗಳೆಂಬ ಕರಣತ್ರಯಂಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸಕಲ
 ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಸಾಯುಧ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ತುಲಸೀ ಬೃಂದಾವನಾರ್ಚನೆಯೆಂ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪ
 ದವಿಗಳೆಂ ಪಡೆದು ಇರುವದರಿಂದ ಈಗಲೂ ಪ್ರತಿವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತುಲಸೀ
 ಬೃಂದಾವನಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಥಾ ವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಧೂಪ ದೀಪ ಸ್ತವೇದ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳೆಂಗೈದು ಸಮಸ್ತಾರವೆಂ ಮಾಡ
 ಲು ಆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೆ ವಾಸವಾಗಿರು
 ತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಸಕಲಾ ಭೀಷ್ಠ ವನ್ನು ಕೊಡುವನು, ಮತ್ತು ಮೂರುಸಾವಿ
 ರ ನಾವಿನ ಮರ ಮುಂತಾದ ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳ ಆರೋಪಣೆಯಿಂದಲೂ
 ಸಹಸ್ರ ಅಶ್ವತ್ಥಾದಿ ಪುಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಾರೋಪಣೆಗಿಂತಲೂ ಒಂದು ತುಲಸೀಗಿ
 ಡದ ಆರೋಪಣೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಫಲ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದು, ಯಾರು ವಿಷ್ಣು
 ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಮೊಂದು ತುಲಸೀ ಗಿಡವನ್ನು ಹಾಕುವರೋ ಅವು ಮೊ
 ತ್ತಂದಲೇ ಅವರು ಸಕಲ ಐಹಿಕಸೌಖ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಿರುವರು, ತುಲಸೀ ಹೊಡೆಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ ಯಾರು
 ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರು ಪುನಃ ಮಾತೃಸ್ತನ್ಯ ಪಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು,

ತುಲಸೀಗಿಡೆಪಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ರಾವಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳು, ಗಂಗಾವಿ ಸಕಲ ಸ್ಥಳಿಗಳು, ಮಾನು ದೇವಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು, ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಸಕಲ ಋಷಿಗಳು ಅಗ್ನಿವ್ಯಾತ್ತಾದಿ ಸಕಲ ಪಿತೃಗಳು, ಪ್ರಾಣವಾದಿ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳು, ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರೋದೋಂದು ಅವಯವ ರೂಪಗಳಾಗಿ ವಾಸನಂ ಮಾಡುವವು; ಒಂದು ತುಲಸೀದಳಾರ್ಚನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಂಗಳೆಲೋಪವಂದುಂಟಾದ ಪಾವವು ಪರಿಹರವಾಗುವದು, ತುಲಸಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ, ತುಲಸೀ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಗ್ರಹಣಾದಿ ದೋಷಂಗಳು ದುಸ್ಸಂಗ ದೋಷಂಗಳು ದುಸ್ಪರ್ಶ ದೋಷಂಗಳು ಪೋಗುವವು, ಕನ್ಯಾದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದಾಸಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲವ್ರತಂಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಲಸೀಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದು, ತುಲಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆ ಪ್ರತಾಪ್ಯಸುಷಾ ನಂಗಳು ನಿಷ್ಫಲಂಗಳು, ತುಲಸೀ ಮಾಲೆಯ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಹಾವಿಘ್ನವು ಅತಿಸಂತುಷ್ಟ ನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನ ಈವನು, ಭಗವದರ್ಪಿತನಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪನಾಗಿ ಬಂದ ತುಲಸೀ ಮಾಲಾರ್ಥಾರಣದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷನಂ ಪಡೆನನು, ಶ್ರೀಮಹಾವಿಘ್ನವಿನ ಪೂಜೆಗೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವಾದ ಶ್ರೀ ತುಲಸಿಯು ಆರಣ್ಯಕವಾಗಿ ತಾನೆತಂದದ್ದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವು, ತಾನು ಹಾಕಿದ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ತಾನುತಂದದ್ದು ಉತ್ತಮವು, ಪರರಿಂದ ಆರೋಪಿತನಾದ ತಡದಲ್ಲಿ ತಂದದ್ದು, ಕ್ರಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೆರಿಶಿದ್ದು ಮಧ್ಯವೆ-ವು, ಜಗನಂತನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತುಲಸೀದಳವಾಗಲೀ ಉದರಿಂದ ಎಲೆನಾಗಲೀ ತದಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮೂಲವಾಗಲೀಮೃತ್ತಾಗಲೀ ಸಮರ್ಪಣವಂ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆ ಸಾಂಗವಾಗದು, ತುಲಸೀದಳವಂ ಕರ್ಣದೊಳಿರಿಸಲು ದುಶ್ಯಬ್ದ ಶ್ರವಣ ದೋಷಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಗವನ್ನಾಮ ಶ್ರವಣ ಫಲವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದು, ತುಲಸೀದಳವಂ ಭಕ್ಷಿಸಲು ಕಾಯಶುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಸರ್ವದಾತುಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಭಗವದುಪಾಸನಂಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವವು, ಪ್ರಸಾದಶೇಷವಾದ ತುಲಸೀ ದಳವನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಲು ದಿವ್ಯಜಾಹ್ನಿನ ಉಂಟಾಗುವದು, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಸ್ತಿಯುಂಟಾಗುವದು, ನೂತನ ತುಲಸೀ ದೋರೆಯಿಂದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದುನ

ವರ್ಷದ ಪರ್ಯಂತವು ಬಣಗಿದ ತುಲಸಿ ಯಿಂದಲಾದರೂ ಇದರ ಚೋ ರ್ಣದಿಂದಲಾದರೂ ಇದರ ಕಾಷ್ಟ ಗಂದದಿಂದಲಾದರೂ ತುಲಸೀನಾ ಮ ಸ್ಮರಣ ದಿಂದಲಾಗಲೀ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದುತುಲಸೀ ಸಂಬಂಧ ವಿ ಳ್ಲದೆ ಪೂಜೆಯುಭಗವತ್ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗದು, ತುಲಸೀ ಸಂಗ್ರಹಣದೋಳ್ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರ ನುಯೋದೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು, ಈ ತುಲಸೀ ಸಂಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಚತುರ್ದಶೀ, ಅವ್ಯಯಾ, ಸಂದತಿಥಿ, ದ್ವಾದ ಶೀ, ಸಂಕ್ರಮಣ, ವ್ಯತೀವಾತ, ಮನ್ವಾದಿ ಯುಗಾದಿ, ಜನ್ಮಸಂಕ್ಷತ್ರ, ಶ್ರವಣಸಂಕ್ಷತ್ರ, ಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಾಂತರ, ಭೋಜನಾತ್ಪರದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ನಾನಾತ್ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ, ಭೃಗು, ಭಾನು, ಭೌತಮಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡದು, ತು ಲಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಗ್ರಹಿ ತಿ ಪೂಜೆಯು ಮಾಡಬಹುದು, ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ಮೊದಲಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ, ಧನುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ, ಶ್ರವಣಸಂಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ, ದ್ವಾದಶೀಯಲ್ಲಿ, ತುಲ ಸೀ ಸಮರ್ಪಣದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಫಲವುಂಟು, ಇನ್ನೂ ದಶಮಾದಿನಾ ಏಕ ಭುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಭಗವದಾರಾಧನವು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ದೊಡಗೂಡಿ ಕುದ್ಧವಾದ ಏಕಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ದಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತುಲಸಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನಂಪೂಜಿಸಿ ಆರಾತ್ರಿ ಯೋಳ್ ಭಗವತ್ಪೂಜೆ ಪುಣ್ಯಕಥಾಶ್ರವಣಗಳಿಂದ ಜಾಗರಣವು ಮಾಡಿ ಪ್ವಾದಶೀದಿನನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತುಲಸೀ ದಳಗಳಿಂದ ಭಗವತ್ಪೂಜೆಯು ಮಾಡಿದನರಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭಿಸುವವು, ಏದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಇಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ಳ್ಲ ಏಕಾದಶೀ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಾಸ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೇಳುವ ನನಗೆನಿರೂ ಪಿಸ ಮೇಕೆಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಂಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಆ ಮೂಹಾತ್ಮ್ಯವು ನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವರಿ ಎತ್ತೆಂದರೆ— ಕೇಳೈ ಗುಣವಂತನಾದ ಸುಗಂಧರಾ ಯನೇ ! ದಿನಸಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹರಿವಾಸರ ವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಪುಣ್ಯಕ ರವಾದ ಏಕಾದಶಿಯು ಪ್ರಭಾವವುಂಟಾದುದೂ ನಿರೂಪಿಸಲಕಕ್ಕವು, ಏಕಾ ದಶಿಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಸರ್ವ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂಥಾದ್ದು, ಪೂರೈದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆ.

ಗಳಿಂದ ಉಪವಾಸಾರ್ಥವಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ತಡಾದಿಯಾಗಿ ಏಕಾ
 ದಶಃ ಉಪವಾಸನೆಂಗೈದು ಭಗವಂತನು ಪೂಜಿತಿ ದ್ವಾದಶೀದಿನನ ಉಪಯ
 ಯೋಳ್ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜೆಯೆಂಬೊಡಿ ಪಾರಣೆಯುಂ ಮಾಡುನರು, ಆದ್ದ
 ರಿಂದ ದ್ವಾದಶಿಯು ಮಹಾಪುಣ್ಯಕರವಾಗಿ ಹರಿದಿನವೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುವದು,
 ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ ಈ ರೀತಿಯೋಳ್ ಏಕಾದಶೀ ವ್ರತವುಕ್ತವಾದ ದಶಿಮಾ
 ಏಕಭುಕ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಏಕಾದಶೀ ಶುದ್ಧೋಪವಾಸ, ಜಾಗರಣೆ, ದ್ವಾದ
 ಶೀ ದಿನನ ಪಾರಣೆಯುಂ ಮಾಡುವರೋ? ಅವರು ಸರ್ವಪಾಪ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತ
 ರಾಗಿ ಇಹಲೋಕಮೋಕ್ಷ ಸಕಲವ ಶ್ವರ್ಯವೆಂದಡೆಮ ಮೋಕ್ಷಸಾನ್ನಿ
 ಜ್ಞಾನನ್ನು ಐದುವರು, ಯಾರು ಈ ಹರಿದಿನವೆಂಬ ಏಕಾದಶಿಯೋಳ್ ಅ
 ಚ್ಛೇದನ ಉಪವಾಸ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡದೆ ಭೋಜನ ನಿದ್ರಾದಿಗಳಂ ಮಾಡು
 ವರೋ? ಅವರುಮೊಂದೊಂದು ಅಗಳಿಗೆ ಮೊಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ಕ್ರಿಮಿಗ
 ಳಂ ಭಕ್ಷಿಸುವರಾಗಿಯು, ಸಿದ್ಧಿಯ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ
 ದೋಷಗಳನ್ನು ನುಪವಿಸುವರಾಗುವರು ; ಸಹಸ್ರಗ್ರಾಣ, ಹತ್ತುಸಾವಿರ
 ನೈತೀಪಾತ, ಲಕ್ಷ ಅನಾವಾಸ್ಯವ್ರತವೂ ಕೂಡ ಏಕಾದಶೀವ್ರತೋತ್ತರ
 ದ್ವಾದಶೀಪಾರಣೆಯ ವ್ರತದ ಹದಿನಾರರಲ್ಲಿ ಮೊಂದುಪಾಲನ್ನು ಐದಲಾರವು;
 ಒಂದು ಯೇಕಾದಶಿ ವ್ರತಾಚರಣೆಯಿಂದ ಸಪ್ತದಂತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನ
 ವಿನಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಪಾಪಂಗಳು ಹೋಗುವವು, ಯೇಕಾದಶಿಸ್ಮ
 ರಣನಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವನು. ಅಶ್ವ
 ಮೇಧ ಸಹಸ್ರ, ವಾಜವೇಯಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಕೊಟಗೋಡಾನ, ಕನ್ಯಾ
 ದಾನ, ಸಕಲಭೂವ್ರಕ್ಷಿಣಂಗಳು ಕೂಡಾ ಏಕಾದಶಿ ಉಪವಾಸದ ಕಲಾಂ
 ಕವನ್ನಾದರು ಪಡೆನುಲಾರದು ; ಏಕಾದಶಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವ್ರತಯಾವ
 ದುಯಿಲ್ಲ, ಯಿದೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷವ್ರದ, ಏಕಾದಶಿ ಉಪವಾಸ
 ದಿಂದ ಏಕಾದಶೀಂದ್ರಿಯ ಪಾಪಂಗಳು ಹೋಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದಕರೀರಲು
 ಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಯೇಕಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವವ್ರಕಾರವಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಪಾ
 ಣಿಗಳು ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸಕಲಶ್ರುತಿ ಇತಿಹಾಸ ಸ್ತೋತಿ
 ಪುರಾಣ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಹಸ್ರ ಮುಖವಾಗಿ ಹೇಳುವದು, ಇಂಥಾವ್ರ
 ತವಂ ಖಟ್ಟು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಭೋಜನವೆಂಬೊಡೆ ಆದೋಷವೆಂಬರಿ

ಪಲುವೇಳಲಕಕ್ಕುವು ; ಈ ಹರಿದಿನಸವ ಏಕಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಿವ್ಯಾರ್ಜವದಿಂದ
 ಭೋಜನವಂ ಮಾಡುವನು, ಮಾಡಾಯಂದು ಹೇಳುವನು, ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ
 ದ್ದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಿವಟ್ಟು ವನು, ಕೂಡನರಕವ ನೈದುವನು ; ದಶವಿಂಶದ
 ಣವಿದ್ಧವಾದ ಏಕಾದಶಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಉಪವಾಸವು ಸಿವ್ಯವಾಗಿರುವುದು
 ಹರಿವಾಸವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ದ್ವಾದಶಿಯ ಅವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
 ಪಾರಣೆಯು ಸಿವ್ಯವೆಂಬುವನು, ಅಶಕ್ತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ ಬಾಲ ವೃದ್ಧಾತುರ
 ರಿಗೆ ವ್ರತವು ಬಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಫಲ ಮೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದೆಂದು ವೇಳುವರು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತಿನಾಲ್ಕು
 ಏಕಾದಶಿಯು ನಿಷ್ಕುವಿನ ಉಪದೇಶ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಪಕ್ಷಪ್ರಾಯ
 ಶ್ಚಿತ್ತ ರೂಪವಾಗಿಯು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಿಗಳಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೂ ಸಕ
 ಲೇಂದ್ರಿಯದೋಷಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿದ್ಧ ಸತ್ಸನ್ನಂಟು ಮಾಡಿ, ಭಗವ
 ತ್ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗಿ ಸೇವಾರೂಪದಿಂದ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲೀ ಯಂ
 ದು ಸಕಲ ಚೇತನೋದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ; ಇ
 ದರೋಳ್ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯದೊಳೆಂಟು ಏಕಾದಶಿಗಳು ಮತ್ತೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂಗಳು
 ಅದರೊಳಗಾಗಿ ಅನಾಥ ಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತ
 ಮಂಗಳು, ಆಯಾಯ ದ್ವಾದಶಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅದೇಮೇರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತರಂ
 ಗಾಗಿ ಇರುವವು, ಮತ್ತಂದ್ವಾದಶಿಯು ಶ್ರವಣೋಪೇತನಾದರೆ ಅದರಮಾ
 ಹಾತ್ಮೆಯುಳ್ಳೆಂದು ವೇಳಬಹುದು, ಈ ನೇಮಂಗಳು ಸರ್ವವರ್ನಾ ಶ್ರ
 ಮಂಗಳಿಗೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರುವದು, ಪಶುವಕ್ಷಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಮಾ
 ತ್ರಗಳಿಗೂ ಸದ್ಗತಿಯುಂಟುಮಾಡುವವು, ಈ ಮೇರಿಗೆ ಏಕಾದಶಿವ್ರತ
 ವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೂ ವ್ರತಕಥಾಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಸಂತೋ
 ವಪಟ್ಟವರಿಗೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವಿದು. ಮೈಕುಂತಲೋಕ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುವದು. ಎಂದು ನುಡಿದ ನಿಷ್ಕು ಚಿತ್ತರಮಾತು ಕೇಳಿದ ಸುಗಂ
 ಧನುಹಾರಾಯನು ಅರ್ಚಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರೂಪಿ
 ಸಬೇಕೆನಲು ಆ ನಿಷ್ಕು ಚಿತ್ತರಾ ವೇಳಿದ ಪರಿಯಂತೆಂದರೆ, ಕೇಳೈ ಮ
 ಹಾರಾಜಕುಮಾರನೆ ! ಮೋಕ್ಷೋಚ್ಚೆಯುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಮೋಕ್ಷಮಾ
 ರ್ಗವಾದ ಅರ್ಚಿಸಿದೆಯೆಂಬ ವೇಳುತ್ತಲಿಧೇನೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ

ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ವೈಕುಂತದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಉಂಟಾಗುವದು, ಆದಂತೆಂದರೆ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ವರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆಂದ ನಕಲ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿತಿ ಇರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಸಕಲ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪ್ರಪಂಚವು ತನ್ನಿಂದಲೆ ಸೃಷ್ಟಿವಾಗಿ ತನ್ನಿಂದಲೆ ವಿನಾಶಿತವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾದ ತರುವಾಯ ತಾನು ವೈಷ್ಣವನಾಗಿ ಅನಂದದಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ನಿರಂತರತೆವೋರೂಪವಾದ ಮಾಯೆಯು ವಾರ್ಧಾನೆಯಿಂದ ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಗಲು, ಆ ಬಗವಂತನೇ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿಮೂ ಕಾರಣಗಳಾಗಿಯೂ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮವಾದ ತಪಸ್ಸು, ಆ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಹ್ವರ, ಅಹ್ವರದಿಂದ ಅನ್ಯಕ್ತ, ಅನ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜನ ತಾನೆನ ಅಹಂಕಾರಗಳ್ಳು, ಅದರಿಂದ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಅದರಿಂದ ಕಬ್ಬ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧ, ತನ್ಮಾತ್ರಂಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು, ಅದರಿಂದ ಆಕಾಶ, ಆಕಾಶದಿಂದ ವಾಯು, ವಾಯುವಿನಿಂದ ಅಗ್ನಿಯು, ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪು, ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಪೃಥಿವೀ, ಈ ಮೇಲೆಗೆ ಆಗಿ ತಿರ್ಯಗ್ಮಿನುಷ್ಯವ್ಯಾಪ್ತವರಾದಿಗಳಂ ಸೃಜಿಸಲು, ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಶಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನಾದಿಪ್ರವಾಹ ರೂಪವಾದ ಕರ್ಮ ಸುಬಂಧದಿಂದ ನಕಲ ಚೇತನಂಗಳ ಜನನ, ಮರಣ, ಅಧಿಪತ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ, ದುಃಖದುಃಖಮಯವಾಗಿ ಮರಳ ಮರಳಅನೇಕ ಜನ್ಮಂಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಬಂದು ಮೊಂದುಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಕಡೆಗಾಣದೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ನೆನುದ್ರದೋಳುಳ್ಳೇವ್ವ ಕೂಪದೋಳುಬಿದ್ದು, ಹೊರಳನರಳುವನುಕ್ತಿಕಾದಿಗಳಂತೆ ಮುಳುಗಿಕೋಟಲೆ ಗೊಳುತ್ತಿರುವವಂಕಂಡು ಕೃಪಾಸಾಗರವಾದ ನಾರಾಯಣನುಪಮ ಕುಟಾಕ್ಷಬುಳ್ಳವನಾಗಿತಾನೆ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ್ಯ ರೂಪಮಂ, ಮಂತ್ರ ಮುತ್ರಾರ್ಥ ರೂಪಮಂ, ಸಾಧ್ಯ ಸಾಧನರೂಪಮಂ, ಧರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನೋಪಾಯುಕ್ತಂಗಳಾದ ನರ್ಣಾಶನು, ಸತ್ಕರ್ಮಾಚರಣೆ, ಯಜ್ಞಾದಾನ, ತಪೋಜೋನು, ಧ್ಯಾನ ಸಂಧ್ಯಾನಂದನ, ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞ, ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ, ಕೃತ್ಯ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವ್ರತಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ, ಫಲಮೂಲಾಶನ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ, ಜಪ, ಸತಪಃ, ನಾನುಸಂಕೇ

ತಾನೆ, ಸುರಾರ್ಜುನ, ಗುರುಕುಲವಾಸ, ವೇದ ವೇದಾಂತಾದಿಶ್ರವಣ, ವತಣ, ಪ್ರವತ್ಸಿ, ಕರಣಾಂಗತಿ, ಸ್ವಸ್ವರೂಪ, ವರಸ್ವರೂಪ, ಪುರಸ್ಕಾರಾರ್ಥಸ್ವರೂಪ, ಉಪಾಯಸ್ವರೂಪ, ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪಗಳಂ ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪವಾದ ಉಪದೇಶ ವಂನೂಡಿ, ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇರಾಗ್ಯಗಳಂ ತಿಳಿಸಲು, ಆ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಬಲದಿಂದ ವರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವಂ ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಇರುವುಗುರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನೈದುವನ ಅರ್ಚರಾದಿನಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಸಂಗತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸುಬಂಧ ಜೇಯವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುಗಳ ಉಪದೇಶಮುಖದಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾ ಮುಣಿಕೋಳ್ ಪ್ರಪತ್ತಿಯುಂನೂಡಿ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ರೂಪನಾದ ಕರ್ಮವಾಸನಾ ಸಂಬಂಧವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನುಭವಿಶಿ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ ಶೇಷವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಗೂಮಿಯಾದ ಕರ್ಮಗಳಂ ತನ್ನಂಹತ್ತದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನ್ಯಾಸ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೋಗಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತದೇಕಾಯತ್ರ ಚಿತ್ತ ನಾಗಿಸರ್ವದಾ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ ನಾನುಸ್ಮರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಕಟಾಕ್ಷ ಬರಲು ಈ ಪ್ರಾಕೃತದೇಹದಿಂದ ಲಿಂಗಶರೀರವೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ಮಧ್ಯಧ ಮುನೀಯಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರನಂ ಭೇದಿಶಿ ಅನ್ಯದೇಹ ಪೂಂ ತಾಳ್ವ ಬಹಿರ್ಗತನಾಗಿ ಅವಾಂತರಲೋಕಪ್ರಾವಕವಾದ ಧೂಮಾವಿ ಮಾರ್ಗವಂಬಿಟ್ಟು ಅಪ್ರಾಕೃತ ಲೋಕಪ್ರಾವಕವಾದ ಅರ್ಚರಾದಿನಾರ್ಗದೋಳ್ ಪೊಕ್ಕು, ಅಗ್ನಿಲೋಕವಂ ಪ್ರವೇಶಿಶಿ ದಿನಪೂರ್ಣವಪ್ಪ ಉತ್ತರಾಯಣ ಅಬ್ಬಂಗಳಂಕಳವು ವಾಯುಲೋಕವಂ ಶೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳ ಚೇಳಕಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇತೆಗಳ ಸುಮ್ಮನಾದ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಯದುರುಗೊಂಡು ಮುರ್ಯಾದಿಗೋಳುನತವಿದ್ಯುಲ್ಲೋಕ ನೆರಾಣಲೋಕ ಇಂದ್ರಲೋಕಗಳಂ ದಾಂಟಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಚಾರವಂ ಪಡದು ಬಹ್ಮಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕು, ಬಹು ಮಾನಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸೀಮಾಂತಸಿಂಧುಮೆಂಬ ವಿರಜಾನದಿಯೋಳ್ ಸ್ನಾನವಂ ನೂಡಿ ಪ್ರಾಕೃತವಾದ ಪಂಚ ಭೂತ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇರುವ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ಆತೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಭತ್ತ ಬೆಳೆಗಳಣ ಅಕ್ಕಿ

ಗೆ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಉಪ್ಪತ್ತಿಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆನೋವಾದಿಯಲ್ಲಿ
 ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಲಿಂಗದೇಹವು ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಲು, ಅವರ
 ಜಾತ್ಯಾನ್ವಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅನೂನವನೆಂದು ವಂದುರೂಪದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರುವ
 ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ದಿವ್ಯಕರಸ್ಪರ್ಶ ಮಾತ್ರ ನುಹಿಮೆಗೊಂದಲು, ಅವಾಕ್ಯ
 ತನಾದ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ರೂಪನಾದ ದಿವ್ಯದೇಹದಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ
 ವರಿಂದ ಜಮುಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಸಕಲ ಮೈಭವದಿಂದ ಮೈಕುಂಠ ಸಗರ
 ನು ಪೊಕ್ಕು ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತ್ವಮೊದಲಾದ ನೂರುಗುಣ
 ಹೊರತು ಕಡಮೆಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಸನ್ನಾನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ
 ನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಸಾರೂಪ್ಯಸಾಯುಜ್ಯಮುಂ ಪಡೆಯುವನು, ಎಂ
 ದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧನಾದ ಅರ್ಚರಾದಿನೂರ್ಗವಂ ವೇಳೆ, ಮತ್ತೆ ಮೈಕುಂ
 ಠಲೋಕ ಮೊದಲಾದ ಭಗವದಾಭಿಮುಖ್ಯ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಗಳ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ
 ಗಳಂ ಸಕಲ ಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಂ ಸಾಳಗ್ರಾಮ ಸ್ವರೂಪಗಳಂ ತು
 ಲಸೀಪ್ರಭಾವನಂ ವಿಕಾಶಶೀ ಮಹಿಮೆಯಂ ಅರ್ಚರಾದಿ ನೂರ್ಗವ್ರಕಂಸೆ
 ಗಳೆಂಬ ಇಂತಿಭಗವನ್ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಂ ಪರಿಸುಪವರಿಗೆ
 ಕೇಳುವವರಿಗೆ, ಹೇಳಿ ಕೇಳುವವಂಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುವವರಿಗೆ, ಸಹಿತ
 ವಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಅವರ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ನೂ
 ಕಂಡೇಯಾದಿಗಳಂತೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಂಕೊಟ್ಟು, ಸೌಭರಿಯಂತೆ
 ವುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿ ಸಂತತಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಂ, ಸಕಲಾರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯಗಳಂ,
 ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳಂ, ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯವಂ, ಸಕಲ ಜಯಗಳಂ, ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾ
 ನವಂ, ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಪು
 ರುಷಾರ್ಥಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವನು;
 ಎಂದು ಭಲಕೃತಿಯೆಂ ವೇಳೆದ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರ ಮಧುರವಾದ ಪುಣ್ಯಕರ
 ವಾದ ವಚನನಂ ಕೇಳಿ, ಸುಂಗಧಮಹಾರಾಮನು ಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡ ಸ
 ಮುದ್ರನಂತೆ ಆನಂದವೋಳ್ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ದುದ್ದು ಆ
 ಬಿಷಗನುಗಹಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಕೈ
 ತಾರ್ಥನಾದೆನು, ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲವಂ ತಿಳಿದೆನು, ಯೆಂದು
 ನುಡಿದು ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರಂ ಕುರಿತು, ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ತಮ್ಮ

ವಚನಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭಗವದ್ವರ್ತನ ಆದಂತೆ ಆಯಿತು, ನಾನು ಧ
 ನೈನಾದೆನೆಂದು ಪೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ರತ್ನಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು
 ಪಾದಂಗಳಂ ಮುಟ್ಟಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಮು
 ಷಿಗಳನ್ನು ಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಿತ್ರ
 ಕಥಾಲಾಪಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯನು ಸುಂಧರಾಯನ
 ತೇಜೋಧಿಕ್ಯವನ್ನೋಡಿ ಲಜ್ಜಿತನಾದನಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೋಳ್
 ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ರಾಜಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಸಂಧ್ಯಾದಿ
 ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಅನುಹರ್ಷಿಗಳ ಪ್ರಸಾದ ಫಲ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಪ
 ರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಮತಿಯಂಬ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದಲೂ ಛಾಯಾಗುವೃಂದಲೂ ಒ
 ಡಗೂಡಿ ಆವಿಷ್ಟು ಚಿತ್ತರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರಕಡೆಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ನನಾಗಿ ವಿಷ್ಟುಚಿತ್ತರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಾಸ್ತುಖದೋಳರುತ ಉಪರಿಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಟುಚಿತ್ತರಿಂದಲೂ ಅವರಪರಿವಾರದಿಂದಲೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವ
 ತಾಸ್ತುತಿಗಳಂ ಸುವ್ರಭಾತಾದಿ ಭಗವದ್ವಿಚಾರಗಳಾದ ಗ್ರಂಥಾನುಸಂಧಾ
 ನುಗಳಂ ಕರ್ಣಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಯಚ್ಚಿತ್ತ ಶೋತಾಚಮನಾದಿಗ
 ಳಿಂದ ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ ತಾನು ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂ ಉಚ್ಚರಿ
 ಸುತ ವಿಹಿತಕಾಲದೋಳ್ ಆತವಸ್ವಿಗಳಂ ನಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾತಸ್ನಾನವಂ
 ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾದಿಸತ್ಕರ್ಮಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಅಬಳಕ ವೇದಾಂತಶ್ರವಣಕಾ
 ಲದೋಳ್ ಅಮುಷಿಗಳಿಂದ ಈವಿನೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಗವದರ್ಪಿತಮಾದ ಮುಷಿಗಳನೆ
 ವಿಹಿತವಾದ ಫಲಾದಿಗಳನ್ನು ಆತಿಥ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾ
 ರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಆ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅವರಂಕುರಿತು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಗ
 ವತ್ಪ್ರಸಾದವೆ ಅವಶ್ಯ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿ ಇರುವದು, ಅಪರೋಳಗೂ ಆ ಭಗವ
 ತ್ಪ್ರಸಾದವೇ ವರಮ ಭಾಗವತೆ ಮುಖದಿಂದ ಲಭಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಪಾನನ
 ವಾದ ವಸ್ತು ಉಂಟೆ? ತಮ್ಮಿಂದ ನೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗ
 ತ್ತುಕದ್ದೆಂದು ಅಂಗೀಕಾರವೆಚನವಂ ಕೇಳಿದ ಮುಷಿಗಳು ವಿಷ್ಟುಚಿತ್ತರಿಗೆ
 ವಿಜ್ಞಾಪನವಂ ಗೈದು, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ದಿನೈವಾದ ಕಂದಮೂಲಂಗಳ
 ಳಂ ಆರಣ್ಯಕಥಾನ್ಯಗಳಿಂದಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹವಿಸ್ಸುಗಳಂ, ಯಾಗಶೇಷಮಾ
 ದಘೃತಕ್ಷೀರಂಗಳಂ, ಸೌತ್ವಿಕಶಾಕಾದಿಗಳಂ ತಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿ

ಸುಗಂಧರಾಯನಂಕರೆದು ತೀರ್ಥಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿ
ಸಮ್ಮೇತವಾಗಿ ಆತಿಥ್ಯವೆಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ
ಮರಣವೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತೃ ಚಿತ್ತರ ಬಳಿಗೆ ಕರತರಲು, ಆ ಸುಗಂಧರಾಯ
ನು ವಿಸ್ತೃಚಿತ್ತರಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃಂಗ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈದು ಕಾರ್ಯಾ
ರ್ದವಾಗಿ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ನುಡಿದನಾತಂ ಕೇಳಿ ಪರಮ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಾದ ವಿಸ್ತೃಚಿತ್ತರು
ಸುಗಂಧರಾಯನಂನೋಡಿ, ಎಲೈ ಜಮುಖೀಲನಾದ ಮಹಾ ರಾಯನೆ !
ನಿನಗೆ ಉಭಯಾಗಲೀ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆರಳತಕ್ಕದ್ದು, ನಿನಗೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗ
ಳು ಲಭಿಸಲೀ, ಸಕಲಕ್ಷೇಮವೂ ಆಗಲೀ, ನೀನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವದರ
ಲ್ಲಿ ನಾಶಮವಿಲ್ಲ, ನೀನು ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷನಾದ್ದರಿಂದ ಸಕಲದಲ್ಲೂ ದೇವ
ತಾ ಸಹಾಯ ಉಂಟು ಎಂದುನುಡಿದು ಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತ ಫಲಗಳಂಕೊಟ್ಟು ಅ
ನುಗ್ರಹಿಸಲು ; ಆ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನು ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನೆಂತೆ
ಹೊತ್ತೇಬಿಸ್ಸಿನಿಂದ ಅತಿಪ್ರಕಾಶ ನಾನನಾಗಿ ವಿಸ್ತೃಚಿತ್ತರ ಅವ್ವಣೆ
ಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುತ ಮಾರ್ಗ ದೋಳಿರುವ
ವನಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾವಿಧ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಲವಂಗ
ಜಾತಿ ಕೇನರ ದಾಡಿನು ಖರ್ಜೂರ ಚಂಪಕ ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷವಜ್ಞಾ
ಗಳಂ ಅವೃಕ್ಷಂಗಳೋಳಿರುವ ಯಳೇತಳಿರು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಿ
ಗೈವ ಕೋಕಿಲ ಮಯೂರ ಕುಕ ಶಾರಿಕಾದಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ನೋಡುತ, ಅವು
ಗಳ ಕಲಮಧುರ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳುತ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಇರುವಂತಿಗೆ ಮೊ
ಲ್ಲೆ ಮೊದಲಾದ ಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಸಿತವಾಗಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳ ಗಂಧವನ್ನಾ
ಘ್ರಾಣಿಸುತ, ಸುಮತಿಯೊಡನೆ ವೃಕ್ಷಂಗಳ ಇರಸರಿಕೆಗಳಂ ಬಗೆಬಗೆ
ಯಿಂದ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸುತ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಆ
ಕಾಶವಂ ತುಡುಕುವ ಅನೇಕ ಶಿಖರೋಪೇತನಾದ ಧತ್ವಾದಿಧಾತುಗಳಿಂದ
ಘಟಘಟ ಪುಷ್ಕರವರ್ಷತೆಂಬ ಗಿರಿಯಂಕಂಡು ಅದಂಬಳಿ ನೋಡುತ
ಅದರತಪ್ಪಲೋಳ್ ಬುಗುವೇವದಿಂದ ತವಸ್ಸುನಾಡುವ ಸವರಿವಾರನಾದ
ಕರಾಳನೆಂಬ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸನಂ ಕಂಡು, ನೀಚನ-ಸುನಿವದೊಳಿರುವ ಸ
ದ್ವಿಧ್ಯವಂತೆ ತೋರುವ ವಿನಯವೂ ರಾಕ್ಷಸನವಶದಲ್ಲಿರುವದಂ ಕಂಡು ಈ

ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವ ವಿನಾಸನಂ ಗ್ರಹಿಸಲೋಸುಗ ಆಪ್ತಜೇಷ್ಠ
 ದೋಳೊಂದುಬಳಿಯಲ್ಲಿನಿಂತುಕೊಂಡುಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆನಗಾತಾಡುತ್ತೆ, ತನ್ನ
 ದೂತನಾದಭಾಯಾಗುಪ್ತನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಬಳಿ
 ಗೆ ವಿನಾಸನಂ ನಮಿಗೆ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಲಾದರೂ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದಲಾದ
 ರೂ ಭಯದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಟು ಕಳುಹಿಸುವದೆಂದು ವೇಳಿಕಳುಹಿಸ
 ಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ಕೂರರಾದ ತನ್ನ ಬಟರ ಮುಂ
 ದೆ ಅತಿವೃತ್ತಮಾದ ಆಜ್ಞದಲ್ಲಿಉದಕಬಿಂದು ಬಿದ್ದಂತೆ ಬಹುಕೋಪಾಕ್ರಾಂ
 ತನಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತ, ಹಳ್ಳುಗಳಂ ಕಡಿದು ಭುಜವನ್ನಪ್ಪಳಿಸು
 ತ, ಯದುದಾಗಿರುವ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ದೂತನೆ ! ನೀ
 ನು ಯಾರು, ಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ವೇಸರೇನು, ನಿನಗೊಡೆಯನ್ಯಾ
 ರು, ನಿನ್ನಂಕಳುಹಿದವನ್ಯಾವನು, ಮೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಬರುವವಕ್ಕೆ ಅಕರ್ಣ್ಯ
 ವಾದನಾವಿರುವ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ನೀನುಬರುವವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ನೀನುನು
 ಡಿದಮೊದಲಕ್ಷರಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಂಸಂಹರಿಸುವೆನು, ಆದರೂ ನಾವು ತಪೋನಿಷ್ಠ
 ರಾವ್ದರಿಂದಲೂ ದೂತನಧೆ ನಿಷಿದ್ಧವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ನೀನುಪರಾವೀನನಾಗಿ
 ಅನರನಾತಂ ಹೇಳುವವಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ದರಿಂದಲೂ ಈಸಾರಿಗೆ ಮನ್ನಿಸಿರುವದಾ
 ಗಿ ತಿಳಿದು ನೀಬಂಧಪರಿಯಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಸುರುವದೆಂಬಬರಶಿಡಿಲಾಡೊಡ
 ದಂತೆಘೊಡುಘೊಡಿ ಶಿಸುಡಿಯುವಮಹಾರಾಕ್ಷಸಾದಿಪತಿಯಮಾತಂಕೇಳಿ, ನ
 ಯ ವಿನಮನೀತಿಚಾತುರ್ಯಚಮತ್ಕಾರದಿಂಭಾಯಾಗುಪ್ತನುಬದಲಾಗಿವೇಳಿ
 ದಪರಿಸೇನಂದರೆ,ಯೆಲೈರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನೆ ! ಭೂಲೋಕದೋಳುಜಂಬೂದ್ವಿ
 ಪದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಪುರಿಯುಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಸುಚರಿತ್ರರಾಯನೆ
 ಪಟ್ಟ ಮಹಿಷಿಯಾದ ಗುಣವತೀ ದೇವಿಯ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಯೋಳು ರಾಕಾ
 ಚಂಧ್ರನಂತೆ ಉದಿಸಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನೆಂಬ ವೆಸರುಳ್ಳ ಕರ್ಣಾಟಭೂಪಾ
 ಲ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಯನ್ನಧಾನದಿಂದ ವಿನಾನಾರ್ಥಮಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪ
 ಟ್ವ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನೆಂಬದೂತನನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು,ತಮ್ಮೊಡೆಯನಾ
 ದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆಯಕೊಟ್ಟ ಮಾತಂವೇಳಿದೆ,ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾ
 ಗಿ ನೀನು ವೇಳಿದ ಮಾತಂ ರಾಯಂಗೆ ವೇಳುವದು ಯನಗೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ
 ಕಡಮೇಮಾತುಗಳಿಂದ ನನಿಗೆಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದುವೇಳಿದ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನ

ಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನು, ಯಲ್ಲೆ ದೂತನೆ ! ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನು ನೋಡಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂತೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ಹ್ವತ್ರಿಯನಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಹ್ವತ್ರಿಯನಾದರೆ ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡಿ ವಿನಾಶವೆಂ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಲಿ? ಅಲ್ಲದೆ ಯಾಚನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದರೆ ದಾಸವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು, ಪ್ರಭುತ್ವಮಾಡುವವರಂ ಕುರಿತು ಯಾಚನವೆಂ ಮಾಡುವುದು ವಿಹಿತವೇ ಸರಿ, ಯಾಚನವೆಂ ಮಾಡುವರು ಯೇನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವರು ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲ, ಯಾಚನೆ ಮಾತ್ರವೇ ಯಾಚಕಾಧೀನ ವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ದಾಸದಾತ್ಯ ವಶವೇಸರಿಯೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವು ಈ ಅರ್ಥವೆಂನಿನ್ನ ಒಡೆಯನಂ ಕುರಿತು ವೇಳುವದೆಂದು ನುಡಿದ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪನ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಭಾಯಾಗುವವನು ಬಂದು ವಿಶ್ವಾಪಿಡಿದ ಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಒಳ್ಳೆದೆಂದು ಧನುವಂಕಾರವೆಂ ಮಾಡೆ, ಸಕಲ ದಿಕ್ಕು ಸಮುದ್ರ ಪರ್ವತಂಗಳು ಕೂಡ ಗದಗದಿಸುತಿರಲು, ಆ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿದ ಕರಾಳನು ತನ್ನ ಧನುಸ್ಸಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಧ್ವನಿ ಯಾವೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುತಲಿದಿದೋ ಯೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಆ ಧ್ವನಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕಧ್ವನಿಯಾಗುವಂತೆ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬಿಲ್ಲಂ ಮಿಡಿಯಲು, ಆಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿದ ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದೋಳೆ ಅವನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಕರಾಳನೆಂಕುರಿತು, ಎಲೈ ಕರಾಳನೆ ! ಯುದ್ಧ ಯಾಚನವೆಂ ಮಾಡುವೆನನಗೆ ಸಮಯುದ್ಧವೆಂ ಕೊಡುವೆನಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದರೆ ನಾನು ಪ್ರತಿಗ್ರಹವೆಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿದು ಮೊಂದು ಬಾಣವೆಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ಬಾಣವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನು ಯರಡು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಲು, ಸುಗಂಧರಾಯನು ಆರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನಂ ಕುರಿತು ಮತ್ತೂ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆರಾಕ್ಷಸವತಿಯು ಎಂಟು ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೆಂಟು ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಪ್ರಹರಿಸಲು, ಅವೆಂನೋಡಿ ಕೂರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ನಗುತ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ಮೈಯ್ಯಂ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವೆ ಕಲಲೀ ಮೃಗದಂತೆ ಮಾಡಲು, ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು ಸುಗಂಧರಾಯನೆಂಕುರಿತು ಕೋಪವನ್ನ ಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೋರ್ಪು

ಡಿಸುತ್ತ. ಯಲ್ವೆ ರಾಜಕುಮಾರನೆ ! ಶಾಬಾಕ್ ! ನಿನಗೆ ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ದೆ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವದು ಅದರೋಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಉಪದೇಶಿಸು
 ವೆನುಯೆಂದು ಜರಿಯುತ್ತ ಅನೇಕ ಬಾಣಂಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಕೂಲಂಗಳಿ
 ದಲೂ ವರ್ಷತದ ಶಿಶಿಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರಸಹಿತವಾದ ನೈಹಂಗಳಿಂದ
 ಲೂ ಸುಗಂಧರಾಯಸಮೇಲೆ ನುಳುಯಂ ಕರೆಸುಲು, ಆಗ ರಾಜಕುಮಾ
 ರನು ಆಶೂಲಾದಿಗಳಂ ಕರವಿಂದ ಪಿಡಿದು ಮುರಿದು ಶಿಶಿಗಳಂ ಗವೆಯಿಂದ
 ಚೂರ್ಣೀಕರಿಸಿ ಬಾಣಂಗಳಂ ಅರ್ಧ ಚೌದ್ರ ದಿಂದಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತಂ ತ
 ನ್ನು ಬಳಿದೋಳು ಇರುವ ಭೋರತರನಾದ ಕೂಲಂ ಸರ್ವಮುಯಂಗಳಾ
 ಗಿ ಕಡಿದ ಬಾಣಂಗಳಂ ಹುಲಿ ಪೊದಲಾದ ನಾನಾ ಕ್ಷೌದ್ರಮೃಗಂಗಳಾಗಿ
 ವಾಂಸಗಳಂ ಕಚ್ಚಿ ನರಗಳಂಕಿತ್ತಾಡುವ ಭೋರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಇನ್ನೂ
 ಅನೇಕ ಅಯುಧಂಗಳಂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ ರಾಕ್ಷಸನಂಕುರಿತು, ಯಲ್ವೆ
 ರಾಕ್ಷಸನೆ ! ನನಗೆ ಕಡೆಗು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಬಾರದೆ ಆಸ್ತ್ರಂಸ್ತ್ರವಿದ್ದೆ
 ಯಂ ಬಂದಪ್ಪುನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದುವೇಳೆದ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು ತಿಳಿ
 ಸಲಿಲ್ಲ, ಜೊನಾದರೂ ನಿನಗೆ ಮರತು ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು
 ವನಾಗು ಯಂದು ನೂಚಿಸಿ ಇಧೇನೆಯೆಂದು ಕುಹಕನಾತನಾಡುವ ರಾ
 ಯನಂ ನೋಡಿ, ರಾಕ್ಷಸನು ಯಲ್ವೆ ನರಕೀಟನೆ ! ಯದ್ವು ಕೊಬ್ಬಿ
 ದ್ದರೂ ಹನುವು ಹುಲಿಯು ಪಿಡಿಯುವವೆ? ಚಿಕ್ಕು ಆನೆಯಾಗುವವೆ?
 ಸಾಸುವೆ ಮೇರುಪರ್ವತ ವಾಗುವವೆ ? ಪರ್ವತ ಸಮೃದ್ಧ ದೇಹವುಳ್ಳ
 ಯೆನ್ನಂ ಕೋಮಲಾಂಗನಾಗಿ ಚಿಕ್ಕನನಾಗಿರುವ ನೀನು ಜಯಿಸುವದು
 ಮಕ್ಕಳಾಟವಾಗಿ ತೋರುವದು, ಈಗಲೇ ನೀನು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಬಂಧು
 ಬಳಗಂಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಫೋಗು, ಬಿ
 ಟು ಕೊಡುವೆನು, ಯಂದು ನುಡಿದ ಅನಿವೇಕದ ಮಾತಂಕೇಳಿ ಸುಗಂಧ
 ರಾಯನು ರಾಕ್ಷಸನಂ ಕುರಿತು, ಯಲ್ವೆ ರಾಕ್ಷಸಾಧಮನೆ ! ಭಿನ್ನ ಜಾತಿ
 ಯಂಗಳಾದ ಬೀಜಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂ ಜನಿಸುವನಂತೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ಕೂರಧ
 ಮನಂ ಯುದ್ಧಮಾರ್ಗದೆಯಂ ಕಂಡವೇ ಅಲ್ಲ, ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂ ಶೀಳು
 ನ ವಜ್ರಮೆಷ್ಟು ಧವ್ವನಾಗಿರುವದು, ಮರಂಗಳಂ ಶೀಳುನ ಪರಶು
 ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುವದು, ಗಜಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ಯೆಷ್ಟು ತಾರಮ್ಯ ಇರುವದು, ಇದು

ವೊಂದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬೋಗಲುವ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ
ಯುದ್ಧವೂ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಪ್ರದೇಶವೆಂ ಬಿ
ಟ್ಟು ಯಲ್ಲಾಪರೂ ಹೋಗಿ ಘಟವನ್ನುಳಿಶಿಕೊ ಅವ್ವಣೆಯೆಂ ಕೊಡುವೆ
ನೆಂದು ಪೇಳಿ ಪಾಶದಿಂದ ಅರಾಕ್ಷಸನು ಸರಪಾಣಿಗಳಿಂದ ಆನೆಯೆಂ ಬಿಗಿದು
ತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡೆಹಲು ; ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೂರರಾದ ಅತನ ಭಟರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಂ ಪಿಡಿಮ ವೊಟಾಗಿ ಬಂದು ಸುಗಂಧರಾಯನ
ಸಂಗಡ ಕಾಡಗಿಟ್ಟಿನಲ್ಲ ಪತಂಗವಹುಳು ವೊಟಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿದ್ದಂತೆ
ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡಲು ಅವರವರು ಯಾವನು ಯಾವನು
ದ್ಧವೆಂ ಕಲಿತು ಕೈ ದೋರುವರೋ? ಆಯಾಯ ಯುದ್ಧ ಆಯಾಯ ಅ
ಸ್ತ್ರ ಕಸ್ತ್ರ ಮಾಯೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರವರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಕಾಪಾ
ಸ ಕೊಟವೆಂ ಅಗ್ನಿಯು ದಹಿಸುವಂತೆ ಸಂಭವಿಸಲು, ಅದಂಕಂಡು ಕಾ
ಶದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕರಾಳನೆಂಬ ಅಮಹಾ ರಾಕ್ಷಸರಾಜನು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡಿಕೊಂಡು ಯಮರಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ತನ್ನಿಂದ ಆ
ಭ್ಯಾಸವೆಂಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಪಾಪಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ವೊಂದೊಂದಾಗಿ
ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಸುಗಂಧರಾಯನು ನಗುತೆ ಆ
ಮಹಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಉಪಹತಿ ಬರದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳಂಪ್ರ
ಯೋಗಿಸಿ, ಅರಾಕ್ಷಸನ ಅಸ್ತ್ರಗಳಂ ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸುವೆಂ ಅಭಿಮು
ಖಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅರಾಕ್ಷಸನಂ ಕುರಿತು, ಮತ್ತಂ ತಾನು ತನ್ನ ಬಳಸುಲ್ಲಿರು
ವ ಗದಾ, ಮುಸಲ, ಭಂಡಿವಾಳ, ತೋಮರ, ವಜ್ರ, ಖಡ್ಗ ಮೊದ
ಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಅವನಂ ಶಿಥಿಲಂಗಳೆಂ ಮಾಡಿ, ಈ ಮಹಾ
ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಚೋರ್ಣೀಕರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಮಣಿಯುಬಲದಿಂದಲೂ ಮಾ
ಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮರಳ ಮರಳ ಧೃಢಕಾಯನಾಗಿ ಬಲ ಪುಷ್ಪಾಪ್ಪದಿ
ಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಬರುತೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧವೆಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ
ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತೆ, ಇದನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ
ಯೊಡನೆ ಹೇಳುತೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಿಚಿತ್ರಶಕ್ತಿಯು ತಪೋಜ
ನ್ಯವೆನ್ನು ಕೊಡಮೆ, ಇವನು ಬಹುಮಂದಿ ಸತ್ಪುರುಷರಂ ಬಾಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯ
ಕರವಾದ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪಮಂ ಅಳುದ್ಧವೆಂಮಾಡಿ ಅಸತ್ಯವಿಂದೊಡಗೂಡಿ

ಇರುವೆನಲ್ಲದೆ ತಪಸ್ಸುಂ ಸಾಂಗವಾಗಿನೂಡಲಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ಇಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು, ಅಥವಾ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಮಾಯಾ ವಿದ್ಯಂಗಳಿಂದ ಇಂಥಾ ಶಕ್ತಿ ಯೇನಾದರೂ ಉಂಟಾಗುವದೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸ ಕೂಡದು, ಈಗೀತಿ ಶಕ್ತಿಯು ನಾವುನೋಡಿದ ಮಾಯಾಶಾಸ್ತ್ರವಿ ದ್ಯಂಗಳೋಳ್ ಯಲ್ಲಿಯೂ ವೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಇ ವನೋಳೇನಾದರೂ ಉಂಟೋಯನಲು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಬಾಧಿತಿ ಭಗವಂತನಿ ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದೋಳ್ ಮಧ್ಯ ಮಾಂಸಾವಿಗ ಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸಜನ್ಮದಿಂದ ದಯಾ ಸತ್ಯ ಶೌಚಂಗಳಲ್ಲದೆ ಇ ರುವನಿಗೆ ಭಗವದಪಚಾರದಿಂದ ನಿಗ್ರಹಬರುವದೆ ಹೊರತು ಆನುಗ್ರಹ ಮೆದಿಗೂ ಬರಲಿರುವದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಊಹಿತಿ ನೋಡಲು ಇವನದೇಹ ದೋಳ್ ವೊಂದುಮುಣಿಯಾಗಲೀಪ್ರವಧವಾಗಲೀ ಇರುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಉದ್ವಿಗನಾಗಿ ಮೇಲೆಬಿದ್ದುಬರುವ ದುಷ್ಟ ಶತ್ರುನಂ ದೇಹದೋಳ್ ವ್ಯಾಪಿ ತಿ ಬಲಿತುಬರುವ ರೋಗಂಗಳೆಂ, ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರವೆಂಬಿಟ್ಟು ದುರ್ವಿಷಯಂ ಗಳಿಗೆ ಶಲೆಯುವ ದುಷ್ಟಸಂಗವೆಂ, ಶುದ್ಧ ತತ್ವವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಅ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕಮನವೆಂಗಳೊಳಸದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದೆಂದಿರು ವ ಸೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿನತಿಯಂ ಕಟ್ಟ ಕೆಡಹಿ, ಪಾಶಗಳಿಂದ ಅವನಬಾಹುಗಳಂ ಪರೈತದಕೋಡುಗಲ್ಲಿಗೆ ಶೇರಿತಿ ಬಿಗಿದು ಚಕ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅವನ ಶಿರಸ್ಸಂಘೇದಿಸಿ ಅವನ ಹೆಕ್ಕತ್ತಿನಮೂ ಲದೋಳಿರುವ ಸರ್ವದೃಢೀಕರಣಿಯಂಬ ಸಂಣನೀಲಮುಣಿಯಂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅವನಂ ಸುಹರಿತಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳು, ದೇವರ್ಷಿಗಳು, ರಾವರ್ಷಿಗಳು, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವಮೊದಲಾದ ನಮಸ್ತರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ವೆಂಮಾಡಿ ದೇನೆತೆಗಳಿಂದ ವರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ, ಜಯ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸಂತೆನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಛಾಯಾಗುವ್ವನಂ ಕರೆದು ಎಲೈ ಛಾಯಾಗುವ್ವನೆ! ನೀನು ಪೋಗಿ ಆರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಮಾ ನವನ್ನು ಬಂಧಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಾ ಯೆಂದು ವೇಳಲು, ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿದ ಛಾಯಾಗುವ್ವನು ವಜ್ರದ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ

ಹೆಗ್ಗಗಳಿಂದಲೂ ಪರ್ಮತದಕ್ಕೋಡಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುವ ವಿಮಾನವನ್ನು
 ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಶಿತರಲು, ವಿಮಾನವನ್ನೋಡಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನು
 ರಾಕ್ಷಸರಿಂದಾಕಾಂಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಮೇಘುಗಳೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ವಿಮಾ
 ನವನ್ನು ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದೋಳು ನೆನಕಿ ಕುದ್ಡೊಡಕೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೋಳಿ
 ದು ಯರಡನೆ ದೇವಲೋಕವೆಂಬಂತೆ ಸಕಲವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಭೂಮಣ
 ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಮಧ್ಯದೋಳಿರುವ ಅನೇಕ ರತ್ನ ಸೌಧಗ
 ಳಿಂದಲೂ ಸರ್ವ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಕೈತೋಟದಿಂದಲೂ,
 ಅಮೃತ ಸರೋವರಗಳಿಂದಲೂ, ಹಂಸ ಕಾರುಡನ, ಶುಕ, ಪಿಕ್, ಮ
 ಯೂರಗಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗತಿ, ಧ್ವನಿ, ಕ್ರೀಡೆ, ವಿಲಾಸ, ವಿಸೋದಂಗಳಂ
 ಲೂ ಕನಕಮಯವಾದ ಹುಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳಿಂದಲೂ, ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತಂ
 ವಲಯ, ಚತುರಕ್ರ, ಅವ್ಯಕೋಣ, ವದ್ಮಾಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಜಗತ್ತೀ
 ಭೇದಗಳೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಅಂತರಾಂತರಗಳಾಗಿರುವ ಸ್ಥಾನದ ಮ
 ಧ್ಯದೋಳು ಸರ್ವೋನ್ನತವಾದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಂತ ಸುನ
 ಣ ರತ್ನ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಾನಾವಿಧ ಲತೆಗಳೆಂಬಿಡೀ ಇ
 ರುವ ಮಧ್ಯನಾಯಕ ಪೀಠದೋಳು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಉದಯಗಿ
 ರಿ ಶಿಖರದೋಳು ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಕಾಶಿ
 ಸುತ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯನಾದ ಛಾಯಾಗುವ್ದನೆಂ
 ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವ್ಯಾಜಯಂಕೋಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಆನು
 ಹಾವಿಷ್ಟವಿನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಶ್ರವಣಫಲವನ್ನೆನುಡಿಸುಡಿದು ಕೊಂಡಾಡುತ
 ಅಂತರಿಕ್ಷನಾಗರದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವೆಂ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವ
 ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವದಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ನೋ
 ಡುತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟು ನನವೇಘಗಳಿಂದ ಯಳಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅತಿ ವೇಗ
 ದಿಂದ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೋಳು ಬರುವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇರುತ ಪುಷ್ಪಕದ
 ಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬರುವ ಕುಬೇರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ
 ರುವ ಕಳಂಗದೇಶನಂಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿನೇತ್ರಾನಂದಕರವಾದ ಅನೇಕ ಗೋಪು
 ರ ಪ್ರಾಕಾರ ಸೌಧ ಶಿಖರಾದಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಬಹುಸೇನೆಗಳಿಂದ ತಂ
 ಬಿರುವ ವಿಜಯನಗರವೆಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕಳಂಗರಾಜನಗರವೆಂ ಕಂಡು, ನ

ಡುಪಟ್ಟಣದ ಸನುಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಿನೂನವನ್ನಿಳುಹಿ ಪುರನಿಂಟಿಳಿದು
ಮುತ್ತಿಸಹಿತನಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರತಿಯ ಸವಿವದೋಳು ವಿನೂನನು ನಿ
ಲ್ಲಿಕಿ ಕುಕದಮುಗಿಟ್ಟು ಅವಿನೂನನು ತೋರ್ದಡಿತಿ ತಿರಿಗಿ ಶೀಲಾಶುಕದಂ
ಕುರಿತು, ಸುಗಂಧರಾಯ ನಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿದನು. ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ
ಕುಕನಯನೆ ! ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಮುಖವಾಗಿ ಸುಖವನುಖವಾಗಿಯೂ
ವತ್ರಿಕಾದಿ ಮುಖಾಂತರಗಳಿಂದಲೂ ಕಳಂಗರಾಜ ಕುಮಾರತಿಯಿಂದ
ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ್ರತಿಸ್ವಾರೂಪನಾದ ಯಂಟು ವಣಂಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಪೂ
ರ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ನಡಕಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದೀತಾಗಿ ಲೋಕದೋಳು ನನ್ನ ಯದು
ರಾಗಿ ನಿಂತು ನೂತಾಡಲು ಪೂಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ, ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ
ಗ ಕುಕನಂಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದು ಈ ರಾಜಕುಮಾರತಿಯೇ. ಈ ರುವ ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದಲೂ ಅವಳ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದರಿಂದಲ್ಲ,
ಇದಂಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಇರುವದೆಂದು ರಾಜಮೋಡಿಯಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಆ
ಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಸುಗಂಧರಾಯನ ಗಂಭೀರದ್ವನಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಾಕ್ಯ
ನು ಕೇಳಿ ಶೀಲಾಶುಕವು ಸಮೀಪದೋಳಂತೆ ಪಟದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ
ರಾಜಕುಮಾರತಿಯು ಕುರಿತು, ಸುಗಂಧರಾಯನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಅನ್ಯುತ ಸದೃಶನಾದ ವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದ ಪರಿಯೇನೆಂದರೆ,
ಯಲೈ ಸುಗುಣೆಯಾದ ರಾಜಪುತ್ರಿಯೇ ! ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನಿಂದ
ಸಕಲಪಣಂಗಳು ನಿನಿಗೋಸ್ಕರ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಇಂಥಾ ಮಹಾ
ಪುರುಷನಿಗೆ ಸತಿವಾಗುವ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಣೆಯಿಲ್ಲ, ನೀನು ಜನ್ಮಾಂತರ
ದೋಳು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಇಷ್ಟೆಂದು ಪೇಳಿಕೂಡದು, ಲೋಕದೊಳಗಾಗಿ
ಇಂಥಾ ಮಹಾ ಪುರುಷನಿಲ್ಲ, ಈತನು ಅನೇಕ ಮಹಾನಾಯಕ ಗುಣವು
ಳ್ಳಂಥವನು, ಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ರೂಪವಾದ ಸಕಲಶುಭಲಕ್ಷಣಂಗಳು ಸರ್ವಾ
ವಮನಗಳೋಳು ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳಂಥವನು, ನೀನು ರೂಪಲಾವ
ಣ್ಯ ಸತತೆ ಶುಭಲಕ್ಷಣಂಗಳೋಳು ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ
ರುವದೇವಿಯೇಸರಿ, ಆದರೂ ನಾನುವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದವು ಪೇಳುತ್ತಿರ್ದೇ
ನೆ, ಇದು ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಬಾಲರಿಂದಾಗಲಿ ಕುಕನಿ
ದಾಗಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿಮಂತರಿಂದ ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕ

ದ್ವಿ ಯಾನು ನೀತಿ ಇರುವವರಿನ ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೂತನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರಿಭಾವಿತಿ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಭಾಷೆಯಂತೆ, ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ, ಅತನ ಭಾಷೆಯು ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುವದೆ ಅವೈಕ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಸಕಲ ಧರ್ಮ ಸಮತವಾಗಿ ನುಡಿದ ಸುಕನಯನ ನೂತನ ಕೇಳಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಕೇಶ್ರೀವ್ರಜ್ಞೇ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವರಾಗಿ ಇದ್ದಂಥವರು, ಹಿತರಾದಂಥವರು, ವಿತ್ರರಾದವರು, ಸ್ವಪನರಾದವರು, ಉಪಕಾರಿಗಳಾದವರು, ರೇತ ಕಾಲೋಪಯುಕ್ತಂಗಳನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವವರು ಯುಕ್ತನೇ ಸರಿ ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕರಮ ಹಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತಿಳಿದವಳಾದ ಕಾರಣ ಅದೇಮೇಲೆಗೆ ನಡೆಯುವನೇ ಹೊರತು ಲೇಕನಿಗಿರುವರೆ ಕಳುಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಪೇಳಿ, ಅಬಳಕೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೇ ಕವಧ ರೂಪವಾಗಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಹೃತ್ತಿಯರೋಳ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಸರಾಸವೆಂಬುದು ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪಗಳಾಗಿರುವುದು ಯಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತ ಲೀಲಾಕನಂ ಸಮ್ಪ್ರತಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ಸಂತೋಷವಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ.

ಗರ್ವ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡವರಳು ಪುಂಡರೀಕ ಧವಾಲಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲಸುರನರ ವರಿಭನೆ ವರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡಬಲ ಚಂದಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮುಂಡಲಾಗ್ರದರ ಜುಜಾದಂಡ ವರಿಮುಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾ ಕುಖಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣಪ್ರವರ್ದನಾನ ಭೂಮುಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾವತ ಸರ್ವಾಶ್ರಯ ಸರ್ವಂಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕನಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯ ಫುಟಿಕಾ ಕತಗ್ರಂಥ ದಿನವಿನ ಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭೂವನ ಪವಿತ್ರಾ ತ್ರೇಯಸ ಗೋತ್ರ ಆಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ, ಚಾಮುರಾಜ ಮಹಾರಾಜವೃತ್ತಸರಪತಿ ಬಿರುದನುಹೀತಾರ ಪುರನರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜವಡೆಯರನರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರನಾಗಿ ನಿರಚಿತನಾದ ಸೌತಗೌಧಿಕಾವರಿಣಯವೆಂಬ ಕನನಿನ ಕೃತಿಯೋಳ್ ಸುಗೌಧಮಹಾರಾಯನು ತುಲಸೀ-ಮಹಾತ್ಮ್ಯವೊದಲಾದ ವಿಷ್ಣು ಚಾರಿತ್ರನಂಕೇಳಿ ಅನಂಧ

ಭರಿತನಾಗಿ ಕರಾಳನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಸುಂಹರಿಣಿಯೊಡನೆವನವು ಗೆ
ದ್ದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಸಭಾಮಂಟಪದೋಳು ದೇವ
ತಾಸಮೂಹದೋಳು ಇಂದ್ರನು ಮೆರೆಯುವಂತೆ ರಾಜಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸು
ಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನದೋಳು ಕುಳಿತು ಲೀಲಾಕು
ಕವ ಚಾಟೂಕ್ತಿಗಳಂಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಮೂವತ್ತೊಂ
ದನೇಅಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾಶ್ರೀ ಶ್ರೀ * * * * *

ಮುವತ್ತೊಂದನೇ ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಮು ವೈ ತ್ತ ರ ಡ ನೇ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪಾ ರಂ ಭ ೩.

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾ ದ್ಯೈನಮಃ

— ಸ್ತೋತ್ರ —

ಅನುತರದಲ್ಲಿ ವರಮ ಚಾತುರ್ಯವುಳ್ಳ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಲೋ
ಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕವಾದ ವಸ್ತುವು ಆಪೂರ್ವವಾಗಿರುವದು, ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ವಿಪ್ಲವಕರವಾದ ವಸ್ತುವು ಅನೇಕವಾಗಿರುವವು, ಕಾರ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವವನು
ಕಾರ್ಯವಾಗುವವರಿಗೂ ತೃಣವನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ಪರ್ವತವಾಗಿ ತಿಳಿದು
ವೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಉಪೇಕ್ಷೆಯುಂ ಮಾಡದೆ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ
ವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹುವಿಘ್ನ ಉಂಟೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುವದರಿಂದ
ಈಗಕುಕವು ಸಕಲನಂ ತಿಳಿದು ಇಷ್ಟು ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ
ರುವದರಿಂದ ಈಮರ್ಮಜ್ಞನಾದ ಶುಕನನ್ನು ಉಪಸರ್ಪಣಂಗೈಯುತ್ತಾ ಇ
ನ್ನು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಗ್ರಹಿಸುವೆನೆಂದು ಶುಕವಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ
ಶುಕವೇ! ಈವರಿಗೆ ವೇಳಿದ್ದು ವಿಶದವಾಯ್ತು, ಈಗ ವೇಳಿದ ಮಹಾ ನಾ
ಯಕ ಗುಣಂಗಳೆ ಸ್ಮರೂಪವನ್ನು ಸಾಮುದ್ರಿಕಾಲಕ್ಷಣಂಗಳನ್ನು ನನಿಗೆ
ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ವೇಳಿದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯುಂಕುರಿತು ಆಲೀಲಾಕುಕ
ವು ವಿವರಿಸಿದ ಪರಿವೇನಂದರೆ:— ಎಲೈ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯಾದ ಸೌಗಂ
ಧಿಕಾ ದೇವಿಯೇ ! ಕೇಳು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಂಧಾತ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಮ
ಹಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾ ಕುಲೀನತೆ, ಔಜ್ವಲ್ಯ, ಮಹಾಭಾಗ್ಯ,

ಉದಾರತ್ವ, ತೇಜಸ್ವಿತ್ವ, ಪೌಂಡಿನ್ಯ, ಪಾಂಡಿತ್ಯಧಾರ್ಮಿಕತ್ವ, ಮೊದಲಾದ
 ನೂತಾನಾಯೋಗಗುಣಗಳು ಈತನಲ್ಲಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಿಕಾಲಕ್ಷ
 ಣವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದರೆ-ಅದಂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಮುಕ್ತಾಯಮಿಂದ ಬೇಳು
 ವೆನು, ಸಾವಧಾನವಾದ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಸುಗುಣಗಳ
 ಉದಾಹರಣೆಗಳೆರಸುವಾದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ, ರಾಜ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವೀವಿನರ
 ಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಕಾಶಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಉದಾಹರಣೆ ರಾಜ
 ಕುಮಾರನಂ ಕುರಿತು ನಾರದರು ಪುರುಷಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಬಕ್ಷಣಗಳನ್ನು
 ವಿನಯವಾಗಿ ಬೇಳವದರಿಮೇನಂದರೆ, ಮೊದಲು ಪುರುಷನಿಗೆ ಲಕ್ಷಣಬಳಿ
 ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಸುಗಂಧತೀಯಜೇಕು, ಅದು ಅಂಗಾಲು, ಹೆಬ್ಬರಳು, ಕಡಮೇಜ
 ರಳು, ಉಗರು, ಮೇಗಾಲು, ಹಿಮ್ಮಡಿ, ಪಾದಪಾಶ್ವ, ಕಣಕಾಲು,
 ಮೊಳಕಾಲು, ತೊಡೆ, ಸೊಂಟ, ನಿತಂಬ, ಸ್ಪಿಕ್, ವಸ್ತಿ, ಮನುಗ, ಕು
 ಕ್ಲ, ಜಘನ, ಕುಹಿ, ಪಾಶ್ವ, ಉದರ, ಹೃದಯ, ಸ್ತನ, ಚೂಚುಕ,
 ಜಠ್ರ, ಹೆಕ್ಕತ್ತ, ಮಣಿಕಟ್ಟು, ಯರಡುಹಸ್ತ, ಯರಡುಮುಂಗೈ,
 ಯರಡುಅಂಗೈ, ಕೈಹೆಬ್ಬಟ್ಟು, ಬೆರಳುಗಳು, ಕೈಬುಗರು, ಕೈಕಾಟ,
 ಕಂಠ, ಗಡ್ಡೆ, ದನಡೆಗಳು, ಕೆನ್ನೆಗಳು, ಕೆಳಗಿನತುಟ, ಮೇಲಿನತುಟ, ನಾ
 ಲಿಗೆ, ಘುಟಿಕಾ, ತಾಲು, ನಾಸಿಕಾ, ನೇತ್ರ, ಹುಬ್ಬು, ಕಿವಿ, ಶಿರಸ್ಸು,
 ಲಲಾಟ, ಕೇಶಂಗಳೆಂಬುವುದು ಮೊದಲಾದ ಅರವತ್ತಾರುಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಸುಗಂಧ
 ಯೂ, ಸಮುದಾನುಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಸುಗಂಧವು ಇರುವ ಲಕ್ಷಣ ವೆನ್ನೆನಲು, ರೇ
 ಖಾ, ಕಂಠ, ಚಕ್ರ, ಗಂಧ, ವಸ್ತ್ರ, ತ್ರಿಕೂಲ, ಹನುರುಗ, ಛತ್ರ, ಚಾ
 ಮರ, ವೈಜನ, ಆಂದೋಳಕಾನ್ಮದಂಗ, ಕವಳೇವೃಕ್ಷ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಮ
 ಕರ, ಮತ್ತಿ, ಸುಳಿ, ನರ್ಪ, ಕುಂಡಲ, ಧನುಸ್ಸು, ಕಂಠ, ಬಾಣ, ಕಾ
 ಕ, ಕುಕ್ಕುಟ, ಕಾಕೋಟ, ಮರಳಿ, ಶ್ವಾನ, ಇವು ಮುಂತಾದ ರೇ
 ಖಾಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮಾದಧನು ಪುರುಷ ಭೇದಂಗಳಂ ತಿಳಿಯುವುದು,
 ಪಾದಪು ವಿಶೇಷ ಬೆನರದೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಪದ್ಮೋದರದಂತೆ ಇರುತ್ತ ನತ್ತಾ
 ದಬೆರಳುಗಳು ಮನೋಹರವಾದ ಪಾಶ್ವನಖ ಬಳ್ಳಿತಾದ ಹಿಮ್ಮಡಿಬಳಿ
 ಧ್ವಾನಿ ಮೇಲೆ ನರಗಳು ಕಾಣದೆ ಆಮೆಯ ಬೆನ್ನಿನಂತೆ ಉದ್ಭವಿ ಇದ್ದರೆ
 ಆಮನುಷ್ಯನು ಅರಸನಾಗುವನು, ಮತ್ತೆಂಪಾದದೋಳ ಮರಗು ಅಂಗಾ

ಉಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ವ್ಯರೆಬೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಪಾದದಲ್ಲಿ
 ಚಕ್ರ ಪದ್ಮಗಳಿದ್ದರೆ ಗಜಾರೂಢನಾಗುವನು, ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಾಲು
 ಮೃದುವಾಗಿರಬೇಕು, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ರೇಖೆ ಮಂಡಲರೇಖೆ ಸಹ
 ಇದ್ದರೆಯಾನಾರೋಹಣ ಯೋಗ್ಯನಾಗುವನು, ಹಿಮ್ಮಡಿಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿ
 ಇದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತ ನಾಗುವನು, ಅಂಗಾಲಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿ ಯಿದ್ದರೆ ಕುಲ
 ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದು, ಪಾದವ್ರದೇಕದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಸಂಚಾರವಂ
 ನಾಡುವನು, ಇದು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡತಕ್ಕ ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳು, ಇನ್ನು
 ಪಾದಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶುಭ ಲಕ್ಷಣವಂ ಪೇಳುವೆನು, ಕಾಲು ಶೂರ್ಪಾ
 ಕಾರವಾಗಿ ಅತಿ ಬಿಳುಪಾದ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಡೊಂಕಾಗಿ ಮೇ
 ಲೆ ನೆರಗಳು ಕಾಣುತ್ತ ನಣಕಲಾಗಿದ್ದರೆ ದುಃಖಿಯಾಗುವನು, ಬೆರಳು
 ಗಳು ಅತಿವಿರಳವಾಗಿ ಅಂಗಾಲನುಧ್ಯವು ನೆಲಾಸೋಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಅತಿ
 ಕೋಪಿಯಾಗುವನು, ಪಾದಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಆತಿರೋಗಿಯಾಗು
 ವನು, ಈ ಪರಿಯೋಳು ಪಾದದೊಳಿರುವ ಅಶುಭಲಕ್ಷಣವಂ ತಿಳಿಯಬೇ
 ಕು; ಇನ್ನು ಉತ್ತಮಾಂಗುಳ ಲಕ್ಷಣಹ್ಯಾಗೆಯೆನಲು, ಬೆರಳುಗಳು ದ
 ಪ್ಪನಾಗಿಯೂ, ನೀಟವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಐ
 ದುಬೆರಳು ಸಮನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮಹಾ ಸೌಖ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗೆಲ್ಲ
 ದೆ ಬೆರಳುಗಳು ಅತಿಕ್ರೂರವಾಗಿಯೂ, ವಿಕಾರವಾಗಿಯೂ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡು
 ವಕ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅತಿ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ನೆಲಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ
 ವಾಗಿ, ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ಹೀಗೆಲ್ಲದೆ
 ಪಾದವು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಡೊಂಕಾಗಿ ಧಪ್ಪವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅತಿ ದುಃಖಿಯಾ
 ಗುವನು, ಪಾದದೊಳಿರುವ ನಖ ಹಸುರಾಗಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಮಹಾ
 ಪಾತಕವನ್ನು ನಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವನು, ಇನ್ನು ಜಾನುಕು
 ಭಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ಮೊಳಕಾಲು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಯೂ ರೋಮವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ
 ಯೂ ಬಟುವಾಗಿಯೂ ಆನೆನೊಂಡಲಿನಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದರೆ ಸು
 ಖಿಯಾಗುವನು, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತುಂಟು, ಹೀಗೆಲ್ಲದೆ ಮೊಳಕಾ
 ಲು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಅತಿಸಂಣನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವ
 ನು, ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋಪಿಯಾಗುವನು, ಜಾನುಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿ ಇದ್ದ

ರೆ ಅನಿಷ್ಟ ಪುರುಷನಾಗುವನು; ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಊರಾಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ-ತೊಡೆದಪ್ಪನಾಗಿ ಬಾಳಿಕೆಂಬಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಸೆಯನ್ನೇರುವನು. ಕೇಶಸಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಜಾತ್ಯಶ್ವ ರೂಢನಾಗುವನು, ತೊಡೆಯನು ನ್ಯಾಯೋಳ್ ಮತ್ತಿಇದ್ದರೆ ಆಂದೋಳಕಾರೋಹಣಯೋಗ್ಯನಾಗುವನು, ಹೀಗಿರದೆ ಕೃಶವಾದ ತೊಡೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ತೊಡೆಮಾತ್ರ ಕೆಪ್ಪಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಧನದಿಂದಲೂ ವಾಹನದಿಂದಲೂ ಹೀಸನಾಗುವನು. ಉತ್ತಮ ಕಟಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ: — ಕಟವ್ರದೇಶ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರ ಮತ, ಧನವಂತ, ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯಾದರೂ ಆಗುವನು, ಲಿಂಗಹಸ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಉಳ್ಳವನು, ಕೃಶವಾಗಿರಲು ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ಅಲ್ಪವಾಗಲು ಧನವಂತ, ಸ್ಥೂಲಗ್ರಂಥಿಯಾಗಲು ಸುಖಿಯಾಗುವನು, ಮೃದು ವಾಗಿದ್ದರೆ ಚಾನುರಾದಿ ಚಿಪ್ಪು ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಕುಕ್ಕುಟಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗಭಸ್ಮಸ್ಪರ್ಶವಾದರೆ ಬಹುಭೋಗಿಯಾಗಿ ಅಶ್ವಾರೋಹಣವುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಅತಿವೀರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ದುಃಖಿ, ಮತ್ತಿ ಇರಲು ಅನಾಚಾರಿ ಉರ್ಧ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊಪಿ, ವಕ್ರವಾಗಲು ನಿರ್ಧನ, ವಾಮುಭಾಗ ವಕ್ರದೋಳ ಸುತಾರ್ಥರಹಿತ, ಸರಗಳು ಜೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪವ್ರಜೆ, ಇನ್ನು ಏಕಾಂಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೃತ್ಯುಭಯವಿಲ್ಲ, ವಿಷಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರೀತಿ, ಸಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ಷೇತಿಪಾಲ, ಲಂಬಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಏಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಡುಬೀಜವಿರಲು ಅಲ್ಪಾಯಸ್ಸು, ಮತ್ತಿಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ, ಬತ್ತಿ ಕುಪ್ಪುವಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರ, ಇನ್ನು ಮಿಥುನ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ-ದೀರ್ಘವಾದರೆ ಅಲ್ಪಾಯಸ್ಸು, ಹ್ರಸ್ವವಾದರೆ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು, ಸಮವಾದರೆ ಅಶೀತ್ಯಾಯಸ್ಸು, ಬಹುವ್ರಮುಉಂಟು, ರೇತೋಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ ಕೆಂಪುಧಾತುಕೂಡಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಮಿಂಚುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ಮಧುಗಂಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧವಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ರಜಾವಂತ, ನೀರಲ್ಲಿತೇಲಿದರೆ ವಳ್ಳೇ ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿಯೂ ಹ್ರಾರಗಂಧ ಆಮಗಂಧವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಜಲ ಲಕ್ಷಣ ಏಕಧಾರೆಯಾಗಿ ಬಲಗೂಡಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ವಳ್ಳೇದು, ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಮತ್ತು ನೊರೆಯಾಗಿ ಧ್ವಜ

ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ವ್ಯಥಿವೀಪತಿಯಾಗುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಲೇಶವೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಕಾರವರ್ಣವಾಗಿ ಯಡಗಡೆಗಾಗಿ ವೇಗವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ಗುಪ್ತಃಖುಬ್ಬಾಗಿ ಸಂಣವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಣದೆ ನೆಲತಗಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪನ್ನನಾಗುವನು, ವಕ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜಮೋಗ, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಅತಿಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹಳ್ಳವಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕೂಡಿ ನೆಲತಗಲತಲಿದ್ದರೆ ಮೇನಿದ್ದರೂ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಇನ್ನು ನಾಭಿಮೋಯಿಂದರೆ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿ ಅಳವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಮೋಗ, ಕುಖವಂತೆಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರನಂತ, ಮತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಕುಟುಂಬಿಯಾಗಿರುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ವೇಳೆಯಾಗಿ ಧಪ್ಪನಾಗಿ ಕೀವು ರಕ್ತವು ಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಅರಿವ್ವ, ಮತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರಹಾನಿ, ವಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಉದರವು ಕಪ್ಪೆಯಾಕಾಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯೂ ಮೃದು ವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪನ್ನನಾಗುವನು, ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೃಪ್ಪಾನ್ನ ಭೋಜನೆ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಮೂರುರೆಪೆಯಿದ್ದರೆ ಆಯಸ್ಸು ಆರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳುಂಟು, ಅಧಮೋದರಲಕ್ಷಣ-ಉದರಹಳ್ಳವಾಗಿ ಬತ್ತಿದ್ದರೆ ಹ್ರುತ್ತೀಡಿತನಾಗಿರುವನು, ಅತಿಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯೂ ವಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾಚಕನಾಗುವನು, ಉರೋಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗಿಯೂ ಸುಖಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವನು, ಮತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತು, ಉಬ್ಬಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರನಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಆವಕ್ಷಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿ ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಧನನಾಗುವನು, ಸ್ತನದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಚ್ಚೆ ಇರಲು ಬಹುದಾಗಿ ಖಿಯಾಗುವನು, ಮಧ್ಯಸ್ತನವದ್ರೇಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿ ಇರಲು ಶೋಕ ಉಂಟಾಗುವದು, ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:— ಕಷ್ಟಗಳು ಅಳವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿರುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಬಾಹುಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದರೆ- ತೋಳುಗಳು ಮೊಳಕಾಲು ಪರ್ಯಂತೆ ವಿದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ದಾತೃವಾಗುವನು, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗುವನು, ಧನಿಕನಾಗುವನು ಬಹುಬರಟಾಗಿದ್ದರೆ ಕೀರ್ತಿಮಂತನಾಗುವನು, ಧಪ್ಪವಾಗಿಯೂ ಸಮವಾಗಿಯೂ ಆನೆನೊಂಡಲಿನೋವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ತೋಳೂ ನನುವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜಸನ್ಮಾನಿಯಾಗುವನು, ಬಾಹುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಛೇದಿಗಳಿದ್ದರೆ ಯಾತ್ರಾಫಲ ಬರುವದು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಭೋಗಿ

ಇನ್ನು ಅಫನುಬಾಹು ಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ— ತೋಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ
 ಸುಣನಾಗಿಯಾದ್ದರೆ ಸೇನಕನಾಗುವನು, ವಿಕಾರವಾಗಿ ಪಕ್ವವಾಗಿ ಇದ್ದ
 ರೆ ಕಪ್ಪು ಪಡುವನು, ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ— ಒಡ್ಡುಗಳು ಪ
 ದ್ಮಗಳಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಹೀನಕುಲವನಾದರೂ ಪ್ರ
 ಭುವಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಸೂತ್ರದಿಂದ ಐದುಚರಗಳನ್ನು ನೀಟ ನೀಟವಾ
 ಗಿ ಅಳೆದು ಅದೇ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವೊಳಕ್ಕೆ ಕೇಲಿಸಿದ ಕಿರುಚರಗಳ ಮೂಲ
 ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅಳೆದರೆ ಕಿರುಚರಗಳ ಮೂಲಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಶತಾ
 ಯಸ್ಸು ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಸಮವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮುಂಚು ನೆರಸು, ಕ
 ಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಮಾಯಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಅದೇ ಸೂತ್ರವನ್ನು
 ಯಿಮ್ಮಡಿಶಿದರೆ ಬಾಹುಮೂಲದಿಂದ ಅಂಗುಳ್ಯಗ್ರಸರ್ಯೊತ್ತಮಗಜೇಕು
 ಅದೇ ಸೂತ್ರವು ಯದೆಗೊತ್ತೆಲು ಸರಿಯಾಗಜೇಕು, ಅದೇ ಸೂತ್ರವು ಶಿರ
 ಸ್ಸಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಜೇಕು, ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮಹಾಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣ, ದೀರ್ಘಾ
 ಯಸ್ಸು, ಅಂದೋಳಕಪಾಪ್ಪಿ ಸಹ ಉಂಟಾಗುವದು, ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಫಲ
 ವಿಲ್ಲ, ಕಿರುಚರಳು ಪವಿತ್ರವೆರಳೆ ಗಿಣನ್ನು ತಿಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ದೀರ್ಘಾಯ
 ಸ್ಸು, ಸಮವಾದರೆ ಯಂಭತ್ತು ನೆರಸು, ಅವಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಯಪ್ಪ
 ತ್ತು ನೆರಸು ಬದುಕುವನು, ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಂಗುಷ್ಠವನ್ನು ಯರಡುಭಾ
 ರಿ ಅಳೆದರೆ ಅದು ಕಂಕಣ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಜೇಕು, ಕಂಕಣ ಸೂತ್ರ
 ವಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿದರೆ ಕಂಠಸೂತ್ರ ಆಗಜೇಕು, ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ ಮುಕ್ತಾದಿ ಸ
 ಕಲ ಹಾರಂಗಳು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು ಆರೋಗ್ಯವು ಲ್ಲವು ಮಹಾಪುರು
 ಷ ನಾಗುವನು, ಕಿರುಚರಳನ ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ತರ್ಜನೀಪರ್ಯಂತವು ಅವಿ
 ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಒಂದು ರೇಖೆ ನೇರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸು, ಮಧ್ಯ
 ಮಾಂಗುಳಿ ವರ್ಧಂತವಿದ್ದರೆ ಯಂಭತ್ತು ನೆರಸು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ
 ಮಧ್ಯಮಾಯಸ್ಸು ಉಂಟಾಗುವದು, ಕಾರ್ಯಗಳಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಹಸ್ತ
 ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಖಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯರೇಖೆ
 ಇದ್ದರೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಉಂಟಾಗುವದು, ಮಕರವಿದ್ದರೆ ಸಹಸ್ರವ್ರದನಾಗುವ
 ನು, ಪದ್ಮರೇಖೆ ಇರಲು ಕೋಟ್ಯಂತರಧನ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಕಂಬ,
 ಅಂಕುಶ, ಕುಂಡಲ, ಚಕ್ರ ಇವುಗಳಿದ್ದರೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಉಳ್ಳ ಮಹಾರಾಜ

ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥ ನಾಗುವನು, ಅಂಗುಷ್ಟ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಳ್ಳದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಯವರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಭೋಜನಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಸುಖಿಯಾಗುವನು, ವ್ಯಾಧಿಗಳುಂಟಾಗುವವು, ಇನ್ನೆ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಯರಡುರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಯರಡುಕಳತ್ರ ವೊಂದುರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ನೋಂದೇಕಳ ತ್ರವಾಗುವನು, ಅಧಿಕರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಅಧಿಕಕಳತ್ರವಾಗುವನು, ಅಥವಾ ಮರಸ್ತೀನಾಚಾರ ಪ್ರಭುಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಜೆ ಆಗುವನು, ಮತ್ತಿ ಕುಂಡಲ ಪದ್ಮಹಸ್ತ ದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕತಸ್ತೀ ಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ಅಂಗುಷ್ಟ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಯವರೇಖೆ ಯರಡು ಮೂರು ಇದ್ದರೆ ಕೃಷ್ಣಾನ್ನ ಧನಧಾನ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯವರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕುಂಕಣವಾದ ವಾಗುವನು, ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಂಗೈನರಿಗೆ ಮೂರುರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವನು, ಅಥವಾ ಮೂರು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಳೀ ಬರುವನು, ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಆಗುವರು, ಮೂರು ಮಂದಿ ಭ್ರಾತೃಗಳಾದರೂ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದರೇಖೆ ತರ್ಜನಿನಿಗೂ ಬಂದರೆ ಲವಿದರೆ ಕೈತುಂಬಾಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವನು ಬಹುಸಂಪಾದನೆ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ದ್ವಿಕಳತ್ರರೇಖೆಯೊಡನೆ ಬುಜುವಕ್ರವಾದ ರೇಖಾಂತರ ಸಂಭಂಧವಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಕಳತ್ರ ಅನೇಕ ಜಾರಸ್ತೀ ಅನೇಕಸ್ತೀ ಭೋಗವೂ ಉಂಟಾಗುವನು, ಯರಡು ಕೈಗಳಿಗೂ ಉರ್ಧ್ವರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ದತ್ತನಾಗಿ ಯೂ ಧನಿಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು, ಒಂದುಪುತ್ರರು ಛತ್ರ ಚಾಮರ ಮೊದಲಾದ ಯೋಗವುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಹೆಬ್ಬೆರಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರಾತೃರೇಖೆಯು ಕನಿಷ್ಠ ಕಾಮೂಲದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಯಾರೇಖೆ ಭೋಗಿನೀರೇಖೆ ಅಲ್ಲೇ ಪುತ್ರರೇಖೆ ಕೂಡಾ ಇರುವನು, ಕುಂಕಣ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೆಚ್ಚೆ ಇದ್ದರೆ ವೀರಕುಂಕಣ, ಸಹಸ್ರಾದಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವನು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮ, ಮಕರ, ವರಹ, ತ್ರಿಶೂಲ, ವೈದನ, ಚಾಮರ, ಕಲಶ, ಅಂದೋಳಕಗಳ ರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ದ್ವೀಪಾಂತರಾಧಿಪತಿನಾಗುವನು, ಮುಸಲರೇಖೆ ಗೋಪುಷ್ಪರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಯಾಗುವನು, ಸರ್ವ ಸ್ನಸ್ತಿ ಕರೇಖೆ ಇರಲು ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗುವನು, ಅಂಗುಷ್ಠಾದಿಯಲ್ಲೂ ಮಧ್ಯವಾದಿಯಲ್ಲೂ ರೇಖೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರಲು ಕ್ರತುವುಳ್ಳವನಾಚಾರಿ ಸತ್ಯವಾದಿ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನು ದೇವ

ತಾಭಕ್ತಿ ಯುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ವಿಣಾರೇಖೆ ತುಲಾರೇಖೆ ಅದ್ಭುತಕಲಶಕಗಳು ಇವರು ಅವ್ಯತಹಸ್ತವುಳ್ಳವನು, ಲೇಖನಾದಿ ಕುಶಲನು, ವ್ಯಾಪಾರ ಲೆಖ್ವ ಗಣಿತವುಳ್ಳವನು ರಸಿಕನಾಗಿರುವನು, ಧನುರ್ಬಾಣರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೋದವು ಜಮಿಸುವನು, ಮಣಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜೇನುರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಬಹು ಭೂಷಿತನಾಗುವನು, ಶಕಟರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಮಹಾರಾಜನಾಗುವನು, ಹಲರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಗ್ರಾಹಿ ಭವಿಷ್ಯ ಮನೆ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಯಿನ್ನು ದುಸ್ತಹಸ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೇನಂದರೆ:- ಅಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಯವರೇಖೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕವನ್ನು ಭೋಜನಿಯಾಗುವನು, ಮಣಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಊರ್ದ್ವರೇಖೆ ಅರತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯರಾಜನಾಗುವನು, ಒಡುರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಕ್ಲೇಶಿಯಾಗುವನು. ಅಬ್ಬರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ನಿರ್ದನನಂ ಮಾಡುವನು. ಯವೆಗಳು ಕಣ್ಣಿಗಿದ್ದರೆ ಲೋಭಿಯಾಗುವನು, ಅನಾಚಾರಿ, ವಿರಕ್ತನಾಗುವನು, ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರು ಕೈಕೂಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಡು ಕಷ್ಟವಡುವನು, ದುರ್ದೈವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಯಸ್ಸುರೇಖೆ ಏನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪಾಯಸ್ಸು, ಮುಣವು, ಗ್ರಾಮ್ಯೈಕರಾತ್ರವಾಸವು, ದೇಶವ್ರಂಶವು ಉಂಟಾಗಿ ನೀಚನೇನಕನಾಗುವನು. ಮಣಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿತರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಕೋಪಿಯಾಗಿ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಮತ್ತೆ ಕಾಗೆ, ಬಂಟಿ, ಹದ್ದು, ಹುಲಿ, ಬಕ, ಪೋತಿ, ಕಪಿ, ಶ್ವಾನಗಳ ರೇಖೆಗಳುಇದ್ದರೆ ಪೊಂದೊಂದಾಗಿ ರೇಖೆನೆಚ್ಚಿದಮೇರಿಗೆ ಕಸ್ತ ಪೂಜೆಚ್ಚಿ ಶ್ರಮವಡುವನು. ಆಯುರೇಖೆಯಲ್ಲಿಕವಲು ಒಡೆದು ಕೊನೆ ಕೊನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಜಲಗಂಡ, ರೋಗಗಂಡ, ಸರ್ಪಗಂಡ, ಅಗ್ನಿಗಂಡ, ವೃಕ್ಷಗಂಡ, ಮೃಗಗಂಡ, ಆಯುಧಗಂಡ, ಮುಂತಾದ್ದು ಉಂಟಾಗುವದು. ಈ ಶಾಖಾರೇಖೆಯು ಊರ್ದ್ವಮೇಖವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಗಂಡವರಿಹಾರ ಅರ್ಥೋಮುಖವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಗಂಡತಪ್ಪುದು. ಹಸ್ತಾಂಗುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಾಂಗುಳಿ ಲಕ್ಷಣ ವೇನಂದರೆ:- ಅಂಗುಳಿ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಸ್ವರಳವಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ಧನಕನಾಗುವನು. ಸಮಾಂಗುಳಿಯಾದರೆ ಧನಕನು. ಚರಳು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಪದ್ಮಾಂಕುಶ ರೇಖೆಗಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು. ಪೊಂದೆಡೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಸನ್ಮಾನಿಯಾಗುವನು. ಚರಳುಗಳು ದಪ್ಪವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ತಪ

ಸ್ವಿಯಾಗುವನು. ಯಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣವು ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ಪ್ರಜ್ಞನಾಗುವನು. ಅ
 ಧಮಾಂಗುಳಿ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:—ಅತಿದೀರ್ಘವಾದರೂ ಅತಿಹ್ರಸ್ವವಾ
 ದರೂ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು. ಬೆರಳುಗಳು ನೊಟಾಗಿ ವಕ್ರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ
 ದುಃಖಿ ಸಾಗುವನು. ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲಾಧಿಕವಾಗಿಇದ್ದರೆ ರೋಗಿಯಾ
 ಗುವನು, ಅಪಸವ್ಯವಾದ ಶಯಾದಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ನಿಂದಿತನಾಗುವನು. ಇ
 ನ್ನು ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಸಖ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ಉಗರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾ
 ಗಿಕೆಂಪಾಗಿ ಇದ್ದರೆಪುಣ್ಯವಂತ ನಾಗುವನು.ನಯವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ
 ಬಹು ಭೂಪಣಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗುವನು. ಬೆಳವಳಿಕೆಯಾಗಿ ಚೆಳ್ಳು
 ಗುರಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು. ಇನ್ನು ದುರ್ಗುಣವು
 ಳ್ಳ ಸಖ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ದಪ್ಪವಾಗಿ ವಿವರಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದುಃಖಿಯಾಗು
 ವನು.ಬೆಳೆಯದೆ ಕೊರಟ-ಬಿದ್ದ ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು.
 ತರಿಯಾಗಿ, ಶಿವುರಾಗಿ, ಹಸರಾಗಿ, ಇದ್ದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗುವನು. ಇನ್ನು
 ಕಂಠ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಭೂಪಣರೇಖೆ ಪ್ರ
 ಕಾಶವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅನ್ನದಾತೃ ಆಗುವನು. ಸ್ಥೂಲಧ್ವನಿವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬ
 ಲಭಾಗವತಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಬಿಳುಪಾಗಿದ್ದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಉಂಟಾ
 ಗುವದು, ಆಭರಣಗಳು ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಕತ್ತು ಉರುಟಾಗಿ ನಯ
 ವಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುವನು. ತುಂಬುಕತ್ತಾಗಿ ಕುಸಕನಾಗಿ
 ಇದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವುಳ್ಳ ಕೊರಲು ನಾಲ್ಕು
 ಅಂಗುಲವುದ್ದವು ಮೂರುರೇಖೆವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು
 ಸ್ಥೂಲಕಂಠನಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಕೂರನಾಗುವನು. ಕೋಳಿ ಕತ್ತಿನಂತೆ ಕಂಠ
 ವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ಬಹು ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು. ಅಧಮಲಕ್ಷಣ ಕಂ
 ಠ ಹ್ಯಾಗೆನಲು:—ಅತಿಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಬತ್ತಿಇದ್ದರೆ, ಕರಲಧ್ವನಿ ಯಿದ್ದರೂ
 ಅನಿಷ್ಟ, ವಕ್ರ ಕಂಠವಾಗಿದ್ದರೂ ನಂಟೆಯಂತೆ ಕತ್ತು ಇದ್ದರೂ ಕೋಪಿ
 ಯಾಗುವನು, ಕೊರಳಿನ ಮೂಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಇದ್ದರೆ ನಿಷ್ಕೂರಿಯಾ
 ಗುವನು,ನಪುಂಸಕನಾಗುವನು,ಇನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಕಂಧಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆ
 ದರೆ:—ಸ್ಕಂಧವೆಂಬ ಹೆಗಲು ಧಪ್ಪವಾಗಿ ರಕ್ತಪುಷ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀ
 ಮಂತನಾಗುವನು,ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು ತುಂಬಾಗಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸುಳ್ಳವ

ನುಗುಣನು, ವೈದ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗಲ್ಲದೆ ವೇದನು
 ಕೃತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆವಿಶ್ವೇಂದ್ರನು, ಕೃತವಾಗಿವಣಕಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರೇ
 ಪೊರುವನಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಹುಬ್ಬುಕಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:- ಹುಬ್ಬುಕವು ವಿ
 ಶಾಲತಾಗಿ ಕುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಖಿಯಾಗುವನು, ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಕನಕಮಂ
 ತೆ ಹೊಳೆದಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ರೋಗವು ವಿಶ್ವವಾಗಿ
 ದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆದದಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆತ್ತ
 ವಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಖಿಯಾಗುವನು, ದಿವ್ಯವಾಗುವನು, ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಳೆದಾಗಿದ್ದರೆ
 ಕೆಲವರು, ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇದ್ದರೆ ಅಸುರನಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಹುಬ್ಬುಕವು
 ಲುಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:- ರಕ್ತ ತಾಲುಮಾಡರೆ ಭೋಗಿ, ಬಿಣ್ಣುಮಾಡರೆ ಸು
 ರಿಸುದ್ದ, ಕೂವ ತಾಲುಮಾಡರೆ ಸುಖಿ, ಕಂಠವಿಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜನಾಗುವ
 ನು, ಅಧಮತಾಲು ಲಕ್ಷಣ ಹವ್ಯಾಗುವರೆ:- ಕೃಷ್ಣತಾಲುಮಾಡರೆ ಮುಖಿ
 ಅತಿ ಶ್ವೇತತಾಲುಮಾಡರೆ ನಿರ್ಘನ, ಕುಪ್ಪು ತಾಲುಮಾಡರೆ ರೋಗಿ, ಇನ್ನು
 ಉತ್ತಮನಾಸಿಕ ಹ್ಯಾಗೆ ಕರುವೆಂದರೆ:- ದೇವತೆಯಾಗಿ ಕುಪ್ಪುವಾಗಿ ಇ
 ದ್ದರೆ ವೇದವಾದ್ಯವು ಸ್ವಪ್ರಕೃತವಾಗುವನು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮ
 ಕೀರ್ತಿವಂತ, ನಾಸಿಕವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯವಾದಿ; ಸಂಸಿ
 ಗೆಹವಿನಂತೆಯೂ, ಮುಳ್ಳಿನದೊನೆನುತೆಯೂ ನಾಸಿಕವಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹವೆತ್ತ
 ಸುಖಿಯಾಗುವನು, ನಾಸಿಕವಾದ ಪದ್ಮಗಂಧವು ಮುಗಂಧವು ಹೊರಬಿಟ್ಟು
 ದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಅಧಮನಾಸಿಕಾ ಲಕ್ಷಣ:- ನಾಸಿಕ
 ವು ಬಲಗಡೆವಾಲೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ರೂರನಾಗುವನು, ಮಡಗಡೆ ವಕ್ರವಾ
 ಗಿದ್ದರೆ ಚೋರನಾಗುವನು, ಕೇಶವುಳ್ಳ ನಾಸಿಕವಾದರೆ ದಿವ್ಯ, ಮೂಗಿನ
 ತುಮಿಮೆಲ್ಲಿ ಹೊರಡು ಪಕ್ಷವಿದ್ದರೆ ದಿವ್ಯ, ವಳಗಿನಿಂದ ಮುಗಂಧಬಂದರೆ
 ಅಸುಖಿ; ಇನ್ನು ಉತ್ತಮ ನೇತ್ರಗಳು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:- ಪದ್ಮಪತ್ರಾಕಾರ
 ವಾದರೆ ಸತ್ಪುರುಷನಾಗುವಾತ್ಮವಾಗುವನು, ಕೆಂಪಾದನೇತ್ರಗಳಿದ್ದರೆ ಐ
 ಶ್ವರೈವ, ಮಧುವರೈವಾಗಿ ಪಿಂಗಾಕ್ಷವಾದರೆ ಭೂಪತಿಯಾಗುವನು, ಅ
 ನೇಕಂಟನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಠವಿದ್ದರೆ ಸೇನಾಪತಿಯಾಗುವನು, ಗಂಭೀ
 ರವೆತ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಸ್ಥೂಲಾಕ್ಷನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಯಾ
 ಗುವನು, ಕಾಡಿಗಂಧವನನಾದರೆ ಪುಣ್ಯವಂತ, ಕನ್ನೆದಲಿಗೆ ನನಗನವಾ

೧ ಕಂಠುಗಳಿದ್ದರೆ ವಿವಾಂಸನಾಗುವನು, ಸನಿಹಿತ ಕಂಠುಮತೆ ಕಂಠು ಉಳ್ಳವನಾದರೆ ಅತಿಶೂರನಾಗುವನು, ಕೋನಗಂಠು ಕೊಪಾಗಿರುವ ಶುಭ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಚತುಶ್ಚಾಸ್ತ್ರವಂಡಿತನಾಗುವನು, ಕಂಠುಮತ್ಸರ್ಯಕಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಾದಿ ಸುಪ್ರಶಸ್ತವಾಗುವನು, ಕಿವಿನಿರಗೂ ಮಿಘ್ನವಾಗಿಯೂ ಹುಲ್ಲೇಕಂಠಿನೀವ ವಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಠು ಇದ್ದರೆ ಆತಿ ಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜೊಳವು ಇದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಅಧನು ನೇತ್ರಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ-ಕೊಕ್ಕರೇ ಕಂಠಿಸಂತೆಯೂ ನಾಯಿನಕಂಠಿಸಂತೆಯೂ ಸಿಂಹವಕಂಠಿಸಂತಾಗೂ ಇದ್ದರೆ ಅತಿಶಸ್ತ್ರನಾಗಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬೀಳುವನು, ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಂಠಿಸಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆತಿಶಯಿಯಾಗುವನು, ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಸೇಚಜಾತಿಯ ಕೇರುವನು, ಕಂಠು ಹ್ಯಾವ ಕಣ್ಣು ಆದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಕಂಠಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುಸುರಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೆ ಬಹು ದುಃಖಿಯಾಗುವನು, ಮಲಿನಾಕ್ಷನಾದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು ಕೋಳಿಯಂತೆ ಕಂಠುಗಳಿದ್ದರೆ ದುಃಖಿಯಾಗುವನು, ಉರಿಗಂಠಾಗಿಯೂ ಕಲ್ಮಷದ ಕಂಠಾಗಿಯೂ ಆಡಿಕಂಠಿನಹಾಗೂ ಕಂಠಿದ್ದರೆ ಜನ್ಮಾದಿಯಾಗಿ ಮರಣಾಂತವು ವ್ಯಾಧಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮಕರ್ಣಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ- ಕಂಠದಂತೆ ಕಿವಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಭೇಷಿತಿಯಾಗುವನು, ಕೆಪೀಮೇಲೆಕೂದಲು ಇದ್ದರೆ ಕತಾಯಸ್ಕಂಟಾಗುವನು, ಕಿವಿದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಕಿವಿನೊರದಂತೆಯಿದ್ದರೆ ಮಹಾಬಳ್ಳೆದು ಧನಿಕನಾಗುವನು, ಭೇಗವಂತನಾಗುವನು, ಕಿವಿ ಚೊಟ್ಟಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು, ಕಿವಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೊಪಾಗಿ ಮಾಂಸವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ್ಣಾಭರಣವುಂಟಾಗುವದು, ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಮಜ್ಜಾ ನಿಗಳನಾಡಿಸ ತ್ಯಮಾರ್ಗಸುಖಾನಿಯಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಅಧನುಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ- ಕುಷ್ಠಕರ್ಣವಾದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಯೂ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಮಿಲೀಕಿವಿಗಳಂತೆಯಿದ್ದರೂ ಬಹುದುಃಖಿತನಾಗುವನು, ಕಪೀಕಿವಿಯಂತೆ ಕಿವಿಯಿದ್ದರೆ ಬಹು ಕಾಮಿಯಾಗುವನು, ಬಹುದುರ್ಜನನಾಗುವನು, ಆಡಿನ ಕರ್ಣದಂತೆಯೂ ಕಂಬದಂತೆಯೂ ಕಿವಿಯಿದ್ದರೆ ಕುವೈದೋಗಿಯಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳ ಲಕ್ಷಣ ವೇನೆಂದರೆ:-

ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಮವಿಲ್ಲದೆ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಭೀರ್ವಾಗಿ ಬಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಾಗಿ ಮಡಗಡೆಗೆ ಉನ್ನತರೋಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಮವಿದ್ದರೆ ಸಳ್ಳೆದಲ್ಲ. ದಂತಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ದಂತಗಳು ಮೊಲ್ಲೆಮೊಗ್ಗಿನಿಂದೆಯಿದ್ದರೆ ಸುಖಿಯಾಗುವನು. ಗೋಕ್ಷೀರವರ್ಣವಾಗಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ದಂತಗಳಿದ್ದರೆ ಭೂವತಿಯಾಗುವನು, ಮೂವತ್ತೊಂದಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವನು, ಮೂವತ್ತಿದ್ದರೆ ಚತುಶ್ಯಾಸ್ತ್ರವಂಡಿತನಾಗುವನು, ದಂತಗಳು ಸಂಖನಾಗಿ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಮಹಾಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದರೆ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗುವನು, ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ವಾಗಿದ್ದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರವಾಗಿರುವನು, ಅತಿಶ್ವೇತವಾಗಿದ್ದರೆ ಯೋಗಿಯಾಗುವನು, ಕೊಂಚ ವಕ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಹಾ ಯೋಗವುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಸ್ನೇಹಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ದಾಳುಬೇಬೀಜದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಲಕ್ಷನಂಖ್ಯಾಕವ್ರಸ್ಯುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಕೃತದಂತನಾದರೆ ಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ಸ್ನೇಹಯುಕ್ತದಂತನಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಭೋಜನವೆಂಬ ಮಾತುನು. ಅಧನುದಂತ ಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ಕರಡಿಯದಂತದಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಕ್ಷುಪ್ತೀಡಿತನಾಗುವನು, ಮೂವತ್ತು ದಂತಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಹೊಂಬಂಣವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಕವ್ವೇಚಿಪ್ಪಿನಕಾ ಗೆಯೂ ದೂರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನಾಗಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು, ಕೆಳಗಣಸಾಲು ಜೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತೃಭೂತುಕನಾಗುವನು, ಛಿದ್ರದಂತನಾದರೆ ದರಿದ್ರ, ಅಧಿಕದಂತವಾದರೂ ದರಿದ್ರ, ವಳ್ಳೆಹಲ್ಲಾಗಿ ಅದ್ರಕಾಶವಾದರೆ ನಿರ್ದಿನ್ಯಮಾಂಸಚೇದರೆ ಅರಿಷ್ಟ, ದಂತ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಯೆರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರದಂತಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಜಾರ ಬೋರ ದರಿದ್ರ ಮಾತೃ ಭೂತಕನಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಅಧರಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ತುಟಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆದು, ಕಪ್ಪುನರಣ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೂವ್ಮರೋಗಿ ಆಗುವನು, ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು, ಗರ್ವಭೋಷಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅರಿಷ್ಟ, ಉಂಟಾಗುವನು, ಇನ್ನು ಜಿಹ್ವಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ನಾಲಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೆ ವಿವಾಂಸನಾಗುವನು, ಸುವೃತ್ತಿಗೆಯಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ವ್ಯುದುಭಾಷೆಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಧನಿಕನಾಗುವನು, ತುದಿಯಲ್ಲಿ

ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಕತ್ತಾಯಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಅಥವಾ ಜಿಹ್ವೆ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ನಾಲಿಗೆಧಪ್ಪುವಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಗಲಕರ ಮೂಧವಾಗುವನು, ಬಿಸುಪಾಗಿದ್ದರೆ ಅನಾಹಾರಉಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಸವಾಸುಡಿದ ನಾಲಿಗೆ ಉಂಟಾದರೆ ಕೃಷಣವಾಗುವನು, ಯಶ್ವರನ್ನು ಬೈಯುವನು, ತುಕ್ಕುವಾದ ಮಾತನಾಡುವನು, ಕರೀರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವನು. ಇನ್ನು ಲಲಾಟ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:— ಹಣೆಪೊಡ್ಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮಪುರುಷನಾಗುವನು, ಕೆಲವುನರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಬೂದತಿಸಾಗುವನು, ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಖಿಯಾಗುವನು, ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಐದುರೇಖೆಯಾಗಲಿ ನಾಲ್ಕುರೇಖೆ ಆಗಲಿ ಇದ್ದರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗುವನು, ಮೂರುರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಮಂಭತ್ತುವರು. ಷಡಬಹುವನು, ಬುರುಡುರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ನಲವತ್ತುವರು. ಷಡೇವಿಸುವನು, ಪೊಂಜೆರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಮೂರುತ್ತವರು. ಇರುವನು, ಕುಳೆಮುಟ್ಟಿದವನು, ತ್ರಿಶೂಲ, ಶ್ರೀಪತ್ನಿ ಏವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರೌಢ ಇದ್ದರೆ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಅದಮಲಲಾಟ ಸುತಿರುವವರಿ:— ಹಣೆ ಕೆಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಸೇವಕನಾಗುವನು, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಗಲಕರ, ನಿಮಾಗುವವಾದರೆ ಬಳ್ಳೇದಲ್ಲ, ರೇಖೆತಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಾಯಸ್ಸು ಆಗುವದು, ಊಸಗ್ಗ ರೋಮವಿದ್ದರೆ ನೀಚರಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯಂ ಮಾಡುವನು. ಇನ್ನು ಶಿರೋಲಕ್ಷಣವಾಗುವರೆ:— ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕದಳೆರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಸುಪತ್ತುಂಟಾಗುವದು, ಶಿರಸ್ಸು ಧಪ್ಪುವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯಾಧನಪ್ರಜ್ಞವನಾಗುವನು, ಮೂರುವರುಷದವಕುವನು, ಕಂಠದೋಣಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಸಿದ್ದರೆ ದೊರೆಯಾಗುವನು, ಮತ್ತೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಇನ್ನು ಅಥಮ ಮಸ್ತಕವೇನೆನಲು:— ಕುಕ್ಕು ಶಿರಸ್ಸಾದರೆ ಕೋಟಿಯಾಗಿ ದುಖಿಯಾಗುವನು, ವಿಭಾಗವಾದರೆ ಮಧ್ಯಮನಾಗುವನು, ಕನಿ ತಲೆಯಹಾಗೆ ತಲೆ ಇದ್ದರೆ ಸ್ಥಳೇದಲ್ಲ, ಬಹುಶಿರಕಂಪನವಾದರೆ ಮಹಾರೋಗ ಉಂಟಾಗುವದು ಇನ್ನು ಕೆಲ ಲಕ್ಷಣವಂ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ರತ್ನಮರೋಮ, ಕೋಕಿಲ ರೋಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯರೋಗೈಶ್ವರವನಾಗುವನು, ಮೂರುವಂಗಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರುರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವನು, ಮೃದುಮಗ್ನಿಸಂಜನಾಗಿ

ದೃಂಗಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ದೃಢಕೇಶವು
 ಳ್ಳವನಾದರೆ ಭೂವತಿಯಾಗುವನು, ಪಟು ತಲೆಯಾದರೆ ಧನಿಕನಾಗುವನು
 ಮೊಂದೆಬಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ನರಪತಿಯಾಗುವನು, ಎರಡುಬಗೆಯಾಗಿದ್ದರೆ
 ಕೋಟಿಧನಪತಿಯಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಅಧನು ಕೇಶಽಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:—
 ಅತೀರ್ಘವಾದರೆ ದುಃಖಿ, ಹಸನಾಗಿರಲು ಬೂದವರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇ
 ದ್ದರೆ ಅವನು ರಾಜ್ಯಾಪ್ತನಾಗುವನು, ಉರ್ದ್ವರೋಮವಾದರೆ ಆಯು
 ಧಗೂಡದಿಂದ ಪ್ರಾಣಾನಂದ ಬಿಡುವನು. ಭಿನ್ನರೋಮವಾದರೆ ನೀಚಜನರಲ್ಲಿ
 ಚಾಕರಿಯಾಗುವನು. ರೋಮಮೂತ್ರಂಗೆ ಆದರೆ ಸರ್ವಾಗ್ರಾಂತನಾಗು
 ವನು. ಕೆಂಪು ಕೂದಲು ಆದರೆ ದ್ರವ್ಯವಂತನು. ಕೆಂಪು ಬಿಳುಪುಕೂಡಿ
 ರೋಮವಾದರೆ ತಿರುಚಿ ಸಾಗುವನು. ಕೆಂಪಾಗಿರಲು, ನೀಳವಾಗಿರಲು
 ಇದ್ದರೆ ಚಿತ್ರಾಕ್ರಾಂತನಾಗುವನು. ಇನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಂದರೆ:—
 ಬೆನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಭೋಗಿಯಾಗುವನು, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿದ್ದರೆ
 ಧನಿಕನಾಗುವನು. ಮತ್ತೆಯಿದ್ದರೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವನಾಗುವನು,
 ಬೆನ್ನು ಸಣ್ಣನಾಗಲು ದ್ರವ್ಯನಾಗುವನು. ಚಿಕ್ಕ ಬೆನ್ನಾದರೆ ದುಃಖಿಯಾಗು
 ವನು. ಅಂಗ ಸಮುದಾಯ ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಂದರೆ:— ಎಲ್ಲಿ ಆ
 ದರೂಸರಿ ಮೊಂದೇ ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಸೌಖ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗುವನು, ಮೂರು ಚ
 ಕ್ರಗಳಿದ್ದರೆ ರಾಜಪೂಜ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುವದು, ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ನಿ
 ದ್ರಾಂಸನಾಗುವನು, ಐದು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನು,
 ಆರು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಹಾ ಪ್ರಭುವಾಗುವನು, ಏ
 ಳುಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಯತಿರಾಜನಾಗುವನು, ಯೆಂಟುಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವ
 ರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಅದರಿಂದಾಚೆಗೆ ಯಮು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೈಶ್ವ
 ರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಪದ್ಮ ರೇ
 ಖೆ ಕುಂಭವೃಕ್ಷರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು. ಕಂಠ, ಚಕ್ರ, ತ್ರಿ
 ಕೂಲ, ದನ, ರೂಗ, ಪದ್ಮ, ಅಕುಂಠ, ಕುಂಡಲ, ಭೃಂಗಾರ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಧ್ವಜ, ತೋ
 ರಣ, ಮಾಲಾ, ಚತುರಶ್ರ, ಸ್ವಸ್ತಿಕ್, ಇವು ರೇಖೆಗಳು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
 ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದವಡೆಗಳೊಳಗೂ, ಬೆರಳುಗಳೊಳಗೂ, ಇದ್ದರೆ ಸಪ್ತ
 ವ್ರೀಹಾಧಿಪತ್ಯವುಳ್ಳ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗುವನು. ಕಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಉದರ

ಲ್ಲಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಸ್ತನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಾಕ್ರೀಣವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಇದ್ದರೆ ಸಂಪನ್ನ ನಾಗುವನು. ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮರೇಖೆಯೂ, ವಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಠರೇಖೆಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂದೋಳಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಪುರುಷನಿಗೆ ಬಲಗಡೆ ಮುತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಪೊಳ್ಳೆದು. ಕಪಿಲ ವರ್ಣದ ಮಚ್ಚೆ ಐಕ್ಯ ರ್ಥವ್ರ. ಕೆಂಪುನರ್ಣದ ಮಚ್ಚೆ ಇದ್ದರೆ ಶಾರ್ವಜಿತ ಧನಿಕನಾಗುವನು. ಕರೀ ಮಚ್ಚೆ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ರೇಖಾದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಾ ಪಾದ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳೋಳ್ ಫಲಾ ಫಲಂಗಳಂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಒಲಗ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಬಲಭಾಗಂಗಳುಂ ನೋಡಿ ವೇಳುವದು. ಇನ್ನು ಅಂಗ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಧನು ಲಕ್ಷಣ ವೇನೆಂದರೆ:—ಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಯೆರಡು ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ದ್ರವ್ಯ ನಾಗುವನು. ಶಿರಸ್ಸು, ಉದರ, ಲಲಾಟ, ನಸ, ನೇತ್ರ, ಬೆನ್ನ, ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಸವ್ಯನುಳ ಇದ್ದರೆ ಅಸಿಕ್ಯ ಸ್ವಾಚಕವಾಗುವದು. ಬಿಳಿ ಮತ್ತಿಲ್ಲದ್ದರೆ ದ್ರವ್ಯ ಅತಿ ಕವ್ಯಾದ ಮಚ್ಚೆ ಇದ್ದರೆ ಹಾಸಿಕರವಾಗಿರಲವದು. ಇಂತಪ್ಪ ಲಕ್ಷಣಂಗಳುಳ್ಳ ಸ್ಥಾನಗಳೋಳ್ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬಲಭಾಗದೊಳಿರುವ ರೇಖಾದಿಗಳಂ ನೋಡಿ ಅದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಫಲಾ ಫಲಂಗಳಿಗೆ ಜನಕವಾದ ನೋಗಾಪನೋಗಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವೇಳುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣವಂ ನಿರೂಪಿಸಿ ಇನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಲಕ್ಷಣವಂ ವೇಳತ ಲಿಪ್ಪಿತ್ತು. ಕೇಳು ಮಹಾರಾಜ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯೇ ! ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳೊಳಿರುವ ಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನಾಗಿ ವೇಳತ ಲಿಫೇನೇ, ಆದಂತಿಳಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣಂಗಳು, ಯೋಗಾನೋಗಂಗಳು, ತಿಳಿಯುವದಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕೂಕ ರೂಪವಾಗಿ ವೇಳುವೆನೆಂದು ಉಪೇಕ್ಷಿಸದೇ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳು. ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೂ ಪೂರೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಸ್ಥಾನಗಳೋಳ್ ಯಡ ಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿ ಫಲಾ ಫಲಂಗಳನ್ನು ವೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಣಸ್ಥಾನಂಗಳು ಯಾವ ಯಾವದೊಂದರೆ:— ಪಾದ, ಅಂಗಾಲ, ಪಾದದ ಜಬ್ಬು, ಬೆರಳುಗಳು, ಉಗರು, ಮೇಗಾಲ, ಹಿಮ್ಮಡಿ, ಕಣಕಾಲ, ಮೊಳಕಾ

ಲು, ಮಂಡಿಗಳು, ತೊಡೆಗಳು, ಕಟಪದೇಶ, ಕಟಪುರೋಭಾಗ, ಕಟಪಶ್ಚಾತ್ಯಭಾಗ, ನರ್ಮಸೌಧನ, ಜನನ, ವಸ್ತ್ರವಾಸನ, ನಾಭಿ, ಕುಕ್ಷಿ, ಪಾಶ್ವಾತ್ಯಭಾಗ, ತ್ರಿವಳಿಸೌಧನ, ರೋಮಾವಳಿ, ಹೃದಯ, ಸ್ತನವ್ಯಯ, ಚೂರುಕ, ಕಂಠನೋಲವ್ಯಾಸನ, ಜೇತು, ಕಷ್ಟ, ಮಂಜುಕಟ್ಟು, ಕರವ್ಯಯ, ಮುಂಗೈಯಿ, ಅಂಗೈಯಿ, ಕೈಚರಗಳು, ಬುಗುರುಗಳು, ಕೃಕಾಟಕವ್ಯಾಸನ, ಕಂಠಚೂರುಕ, ಕೆನ್ನೆ, ಬಾಯಿ, ಬಳವನಡೆ, ತುಟ, ಮೇಲಣತುಟ, ನಾಲಿಗೆ, ಘುಟಕಾ, ನಾಸಿಕಾ, ನೇತ್ರ, ರೆವೈ, ಹುಬ್ಬುಗಳು, ಕಿವಿಗಳು, ಹಣೆ, ಶಿರಸ್ಸು, ಜೃತೇಶಿ, ಕೇಶುಗಳೆಂಬವಾಗಿ, ಇವು ಅರುವತ್ತಾರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇಹವಿರುವುದು, ಇವಲ್ಲದೆ ಅಂಗ ಸಮುದಾಯವೊಂದು ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದು, ಈ ಸ್ಥಾನಗಳೊಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವವೆಂದರೆ; ರೇಖೆ, ಕುಖ, ಚಕ್ರ, ಗವಾ, ಪದ್ಮ, ತ್ರಿಕೂಲ, ಡಮರುಗ, ಭತ್ತ, ಚಾಮರ, ವೈದನ, ಆದೋಳಕ, ಚತುರಶ್ರ, ವೃಂದಂಗ, ಕವಳಿ, ವೀಣಾ, ಯವ, ವೈಕ್ಯ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಮಕರ, ಸುಳಿ, ಸರ್ಪ, ಮತ್ತಿ, ಕುಂಡಲ, ಧನಸ್ಸು, ಕಲಶ, ಬಾಣ, ಭೃಂಗಾರ, ಸುವರ್ಣ, ರತ್ನ, ಕಾಕೆ, ಕುಕ್ಕುಟ, ಕಾಕೋಟ, ಮರ್ಕಟ, ಮಂಡೂಕ, ಕೂರ್ಮ, ಕೃಕಲಾಸ, ಶ್ವಾನ, ಗೃಧ್ರ, ಇವು ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ರೇಖಾ ರೂಪಂಗಳಾಗಿರುವುದು, ತತ್ತದಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಇರುವುದು. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂಬವು ಉತ್ತಮ, ಅಧಮ ಸ್ತುರ್ಭೇದಂಗಳಂ ತಿಳಿಯುವುದು, ಇನ್ನೆ ಉತ್ತಮ ಪಾದ ಲಕ್ಷಣ ಹೃದಿಗಿರುವವೆಂದರೆ. — ಅಂಗಾಲ ಸಮವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದರೇ ಮಹಾ ಭೋಗ ವ್ರಳವಳಾಗುವಳು ಮೃದುವಾಗಿ, ನಯವಾಗಿ, ಇದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಜನರಿದಾ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವಳು ಪುಷ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರಾದಿ ಸಂಪತ್ತು ವ್ರಳವಳಾಗುವಳು. ಬೆನರು ಅಲ್ಲದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಷ್ಣವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ಪೂರ್ಣ ಸೌಭಾಗ್ಯವ್ರಳವಳಾಗುವಳು. ಧ್ವಜ, ಸ್ನಸ್ತಿಕ, ಚಕ್ರ, ಕಮಲ, ಶಂಖ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಇವು ಮುಂತಾದ ರೇಖೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಮಹಾರಾಜ ಸ್ಥಿಯಾಗುವಳು, ಈ ರೇಖೆಗಳು ಅನ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಧನಕನಿಗೆ ವತ್ತಿ ಆಗುವಳು. ಹೆಜ್ಜೆಯು ಕೂರ್ಮದಂತೆ ಉಬ್ಬಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವ್ರಳವಳಾಗುವಳು. ಪಾದದಲ್ಲಿ ಸರಳು ಕಾಣದೆ ತುಂ

ಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯನಂತೆಯಾಗಿ ಇರುವಳು ಸಮವಾದ ಹಿಂಮುಡಿ ಇದ್ದರೆ ಸೌಖ್ಯವಡುವಳು. ಮದಗಹಗವಾನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಂದಾ ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇರುವಳು. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾದ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಗುರು ಪತ್ನಿಯಾಗುವಳು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣವೆಂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಇನ್ನು ವಾದದೋಳಿರುವ ಅಧಮ ಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರುವೆಂದರೆ:— ಪಾಪಗಳು ಅಂಟಾಗಿ, ವಿವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ವಿಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿರುವಳು. ಪಾಪತಲವು ಕತಿಸುವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಳ್ಳವಾಗಿದ್ದರೂ, ದರಿದ್ರೆಯಾಗುವಳು, ಸತೆಯವಾಗ ಧೂಳುಯಿದ್ದರೆ ಸ್ವಭಿಚಾರಿಯಾಗಿ ಕುಲತ್ರಯನಾಶಿಯಾಗಿ ಇರುವಳು. ಷಡ್ರಪಾದವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅಧಮಸ್ತಿಗ್ರಗುನಳು. ಕಾಲಲ್ಲಿ ರೋಮವಿದ್ದರೆ ಅನಿಷ್ಟವಾಗುವಳು. ಬೆರಳು ಹಳ್ಳವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ನೀಚನಾಡುಗಳ ಆಡುವಳು. ಪಾದ ಚೇತಳವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸಂಚಾರಚೇತಿಸುವಳು ನಿರರ್ಥಾನವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಲಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಳು, ಕಾಲು ಬಿರದು ಅತಿರೇಖೆಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪತಿಯುಂಕೂಡ ಜೈನಳು ಹಿಮ್ಮುಡಿ ಇದ್ದರೆ ಧವ್ವವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರ ಶೋಕವೆಂ ನಮುಭವಿಸುವಳು. ಹಿಮ್ಮುಡಿಯು ತ್ತರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮನೆಯು ತಿರುಗುವಳು. ಹಿಮ್ಮುಡಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ರೋಮಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರೆಯಾಗಿ ಕಷ್ಟವಿಂದ ಜೀವನವೆಂ ಮಾಡುವಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಧಮ ಪಾಪಗಳೆಂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಪಾಪಾಂಗುಳಿ ಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರುವೆಂದರೆ:— ಬೆರಳುಗಳು ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ, ತುಂಬಾಗಿ ಯೂ, ಉರುಟಾಗಿ ಯೂ, ಇದ್ದರೆ ಭೋಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಳಾಗುವಳು. ಮಧ್ಯವಚ್ಚಿ ಸ್ಥಿತಿ ಚಕ್ರಾದಿರೇಖೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ರಾಜಸ್ಥಿಗ್ರಮಾಗುವಳು. ಬೆರಳುಗಳು ಮೃದುವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಕುಭಗಳು ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಹೀಗಿಲ್ಲಿ ದೇ ಕಾಲಬೆರಳು ಡೊಂಕಾಗಿ, ಮೊಟಕಾಗಿ, ಹಚ್ಚೆಯಾಗಿ, ಇದ್ದರೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯೆಯಾಗುವಳು, ಕಾಲಬೆರಳು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ಬಹು ಧವ್ವವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುವಳು. ಅಂಗುವೃದ್ಧಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅವಳ ದೇಹವೆಂದ ಪತಿಯುಂಕೂಡ ಬಂಧನವೆಂ ನಮುಭವಿಸುವಳು. ಅಂಗುವೃದ್ಧಿ ಅತಿಸಣ್ಣವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರೆ ನೆಂನನು ಭವಿಸುವಳು.

ಅತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಅಲ್ಪಾಯಸ್ಸುಪ್ರಚ್ಛವಳಾಗುವಳು, ಬೆರಳುಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಯಿದ್ದರೆ ವಂಶನಾಶಿನಿಯಾಗುವಳು. ಮೇಟುಗಿದ್ದರೇ ಪಾಸಿಯಾಗುವಳು. ಅತಿವಿರಳವಾಗಿ ನೆಲ ಸೋಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಪತಿಘಾತಿನಿಯಾಗುವಳು. ಅನಾಮಿಕವೆಂಬ ಬೆರಳು ಮಧ್ಯಮಚರಳು ಯರಡೂ ನೆಲಸೋಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಯರಡುಗಂಡನ ಕಳಕೊಂಡು ಮೂರನೇಗಂಡ ಸುಂಟಾಗುವಳು. ಬೆರಳುಗಳೊಳಗೆ ಛಿದ್ರ. ಸುಳಿಇದ್ದರೆ ಪತಿಹೀನೆಯಾಗುವಳು. ಅತಿವಿರಳವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರಹೀನಿ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಪಾದಂಗಳೊಳಗಿರುವ ನಖಗಳ ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಿರುವದೆಂದರೆ:— ಉಗುರು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ, ಕೆಂಪುವರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ವೀರ್ಭಸುನುಂಗಲಿ ಆಗಿರುವಳು. ಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಬಂಧು ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಕಾಂತಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಆಗುವಳು. ಬಟುವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ವಾಹನೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರಚ್ಛವಳಾಗುವಳು. ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಕಾಲು ಉಗುರುಗಳು ಬಕ್ಕರೇ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ದುರಿತ, ದಾರಿದ್ರ್ಯಪ್ರಚ್ಛವಳಾಗುವಳು. ಹಸುರಾಗಿ ಶಿವರಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಜಂಘಾಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ—ಜಂಘಾಪ್ರದೇಶವು ರೋಮವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸೌಮಂಗಳ್ಯಉಂಟಾಗುವದು. ಸರವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತುಪ್ರಚ್ಛವಳಾಗುವಳು. ತುಂಬಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಬಾಳೇಕಂಭಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಧನವಂತೆಯಾಗುವಳು. ಉರುಟಾಗಿದ್ದರೆ ಭೀಷಣಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಹೀಗಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಜಂಘೆಯುರೋಮಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರ್ಯವಾಗುವಳು. ಸರಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪತಿರಹಿತೆ ಆಗುವಳು. ನೂರೂವೊಂದರೊಳಗೆ ವಿಕಾರವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಸ್ವೈರೀಣಿ ಆಗುವಳು. ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಊರುಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಯೆಂದರೆ:—ಪ್ರಕಸ್ತವಾಗಿಯೂ ರೋಮವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಸೌಮಂಗಳ್ಯವತಿಆಗುವಳು. ಸರಗಳು ಕಾಣದೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಬಾಳೇ ಕಂಬದಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ಧನವಂತೆಆಗುವಳು. ಕರಳಾಕಾರವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಭೋಗಪ್ರಚ್ಛವಳಾಗುವಳು, ಕುಂಕುಮ ವರ್ಣಗಳಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತು ಕುಂಭ ಉಂಟಾಗುವದು, ಇನ್ನು ಅಧಮ ಊರುಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:— ಅವ್ರಕಸ್ತವಾಗಿ ಕೂದಲುಪ್ರಚ್ಛದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ನ

ದಗಳುಕಂಡರೆ ಭಾತ್ರಹೀನೆ ಪುತ್ರಹೀನೆಯೆಂಬ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮ ಜಘನಲಕ್ಷಣವೇನೆನಲು:— ಕೂರ್ಮನಂತೆಯೂ ಮಳಲೊಟ್ಟಿ ನಂತೆಯೂ ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ ತುಂಬಾಗಿಯೂ, ಮೃದವಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ಧನವಂತೆ ಆಗುವಳು. ರೋಮಾಢ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಬಲಗಡೆಗೆ ಉರುಟಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರನಂತೆ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಅಧಮ ಜಘನ ಪ್ಯಾಗೆಂದರೆ:— ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಬಿದ್ದರೆ ವೈದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಯೂ, ಮಾಂಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೂದಲು ಹುಟ್ಟಿಯಿದ್ದರೆ ಮುಖ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಯಡಗಡೆಗೆ ಬಟುವಾಗಿ ಭುಗ್ನ ಉಳ್ಳವಳಾದರೆ ಪತಿವಿರೋಗಶುಂಭಾಗುವಳು. ಇನ್ನು ಗುಹ್ಯಲಕ್ಷಣ ಅನೇಕವಾಗಿರುವದು, ಅದಂತಿರಲಿ; ಉತ್ತಮ ನಿತಂಬಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:— ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬಟುವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಗುಣವಂತೆ ಆಗುವಳು. ತುಂಬಾಗಿಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರನಂತೆ ಆಗುವಳು. ಅಧಮ ನಿತಂಬಪ್ಯಾಗೆನಲು:— ಬಗ್ಗಿ ಚಿಬಿಟವಾಗಿ ವೀರ್ಗವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಂಸವಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ಪತಿಹೀನೆಯಾಗಿ ಅಪುತ್ರಳಾಗಿ ಬಹುವತಿಪುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಭೋಗವಿಲ್ಲದವಳಾಗುವಳು. — ಯಿನ್ನು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ವಸ್ತಿಲಕ್ಷಣವೆಂತಿರುವದೆನಲು:— ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಪುತ್ರನಂಪಡೆಯುವಳು, ಹಸ್ತವಾಗಿವಿಕಾರವಾಗಿ ಕರಿಸವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮವ್ವಸ್ತ್ರೀ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಕಟ ಹವ್ಯಾಗೆಂದರೆ:— ಈಸೂತ್ರವನ್ನು ನಡೆವಿಗೆ ಸುತ್ತಿದರೆ ಹದಿನಾರು ಅಂಗುಳ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಆದರೆ ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವಳೆಂದು ಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯನಿಸುವಳು. ಸಣ್ಣನಾದರೆ ಧಾನ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ರತ್ನಮಯವಾದ ಒಡ್ಡಣನಂ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಾಭರಣ ಬೂಪಿತೆ ಆಗುವಳು. ಅಧಮ ಕಟಪ್ರದೇಶವೆಂತಿರುವದೆನಲು — ಸೂತ್ರವನ್ನು ನಡುವಿಗೆ ಸುತ್ತಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಳ ಪ್ರಮಾಣವಾದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಮ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ನೀಚಜಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬವರು, ಮೂರುಸುಳ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಾನಿವೃತ್ತಿ ಆಗುವಳು. ವೈಂಧ್ಯನುಳ ಇದ್ದರೆ ಅನಿವೃತ್ತಿ. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ನಾಭಿ ಲಕ್ಷಣವೆಂಪೇಳು

ವೆನು, ಪ್ರಪ್ರಕ್ಷಿಣಸುಳಿಯಾಗಿ ಆಳಪಾಗಿಗಭೀರವಾದ ನಾಭಿಯಿರಲು ಧನಿಕಳಾ
ಗುವಳು. ಅನಳನುಗ ಅರಸಾಗುವನು. ಕವ್ವೆಯಂತೆ ನಾಭಿಇದ್ದರೆ ಒತ್ತು
ಪುತ್ರನೆಂತೆ ಆಗುವಳು. ಅಪ್ರಪ್ರಕ್ಷಿಣವಾದ ಸುಳಿವುಳ್ಳ ನಾಭಿಯುಂಟಾದರೆ
ದರಿದ್ರ ಆಗುವಳು. ನಾಭಿ ಮೊಳ್ಳೆಯಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅನಿಷ್ಟ
ಯಾದದಾಸಿಯಾಗುವಳು. ನಿರ್ಲೋನು ಹೃದಯವಾಗಿ ನಿನ್ನು ವರ್ಜಿತವಾ
ಗಿ ಇದ್ದರೆ ನೀಚರನೇನೆಯುಂನಾಡುವಳು. ನಾಭಿಯು ಅತಿವಿಶಾಲವಾಗಿ ಇ
ದ್ದರೆ ಜಾರೆಯಾಗಿ ನಿರ್ವಯವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ವಿಚ್ಛಿನ್ನರೋಮವಾದರೆ
ಪತಿಯಂಕೊಲ್ಲುವಳಾಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಉತ್ತಮ ಕುಕ್ಷಿ
ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:- ಸಮವಾಗಿ ಬೆಳೆವಾಗಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪತಿಯಲ್ಲಿ
ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಕವ್ವೇಹೊಟ್ಟೆಯಂತೆಯೂ ಅಲದೆಲೆಯಂತೆ
ಯೂ ಇದ್ದರೆ ಪೊಬ್ಬ ಪುತ್ರನಾಗುವನು. ಕೂರ್ಮ ಕುಕ್ಷಿಯಾದರೆ ಸೌಭಾ
ಗ್ಯ ಪುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು ಕುಕ್ಷಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಧಪ್ಪವಾಗಿ ಅಲ್ಪರೋಮವಾಗಿ
ದ್ದು ಅಬ್ಬನಿದ್ರೆ ಅಲ್ಪಹಾರವಂ ಮಾಡುವಳಾದರೆ ಸುಮಂಗಲಿ ಆಗುವಳು.
ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿಗಳು ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಸಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಸರವಿಲ್ಲದೆ ಮೃ
ದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಭೋಗಿಯಾಗುವಳು. ನೇರವಾಗಿ ರೋಮಾನಳ ಇದ್ದರೆ
ಬಹುವೊಳ್ಳೆದು, ಇನ್ನು ಅಧನು ಕುಕ್ಷಿಲಕ್ಷಣ ವೇನೆನಲು:- ಪೋರೆಯಾ
ಗಿ ಹಳ್ಳವಾಗಿ ಅತಿಕಠಿನವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರನೇ ಆಗುವಳು. ಸುಳಿಇದ್ದರೆ
ಮೃತಪುತ್ರ ಆಗುವಳು, ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿಗಳು ಕಂಡರೆ ದುಃಖಿಯಾಗುವ
ಳು. ಕುಕ್ಷಿ ಕುಂಭಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರ ಆಗುವಳು, ಕುಂಬಳಕಾಯಂ
ತೆ ಇದ್ದರೆ ದುಮ್ಮತ್ರಿಯಾಗುವಳು, ವಿಶಾಲೋದರಿಯಾದರೆ ಅತ್ಯಾಹಾರವಂ
ಭಕ್ಷಿಸುವಳು. ಹೋಲುಹೊಟ್ಟೆ ಆದರೆ ಮಾವನನ್ನು ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲು
ವಳಾಗುವಳು. ಕುಟಲವಾಗಿ ವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಕವಿಲವರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲರೋ
ಮಾನಳಯಾದರೆ ಅನಿಷ್ಟ ಉಳ್ಳವಳಾಗಿ ಚೋರೆಯಾಗಿ ತುಂಟಿಯಾಗುವ
ಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ಸ್ತನಲಕ್ಷಣ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಾಪದೇನಲು
ಹದಿನೆಂಟು ಅಂಗುಲ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ ರೋಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ
ರೆ ಮೊಳ್ಳೆದು. ಘನವಾಗಿ ಬೆಳೆವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಕೇ
ರ್ತಿನಂತೆ ಆಗುವಳು. ಸಮವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಇದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿನಂತೆ ಆಗುವಳು.

ದಕ್ಷಿಣಸ್ತನ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಗಂಡುಮಗನ ಪಡೆಯುವಳು. ತೊಟ್ಟು
 ಜ್ಞಾನಮಾಗಿಯೂ ಬಟುವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಯಶಸ್ಸುಪ್ರಳಯವಾಗುವಳು.
 ಸ್ತನಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊಂದು ಚಿರಳುಯದೆಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದರೆ ವದ್ವಿನೀಜಾತಿಸ್ತ್ರೀ
 ಯು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಯರಡು ಅಂಗುಲಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಸಂಪ
 ತ್ತುಪ್ರಳಯವಾಗುವಳು. ಸ್ತನದಲ್ಲಿ ಬೃಂಗಾರ ಗಜರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ವಂಶಕ
 ಸ್ವಸ್ತಿಕ, ಅಂಕುಶ, ಮತ್ಸ್ಯ ಈರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀ ಯಾಗುವಳು,
 ಇನ್ನು ಅಧಮಸ್ತನಲಕ್ಷಣವೆಂತನಲು— ರೋಮುಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿಯೂ ಸುಳ
 ವುಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ದುಂಬಿಯಾಗುವಳು. ಸ್ತನಗಳು ಚಿಕ್ಕವಾಗಿ ಹ
 ಳ್ಳವಾಗಿರೋಮುಪ್ರಳವಾದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರ ಆಗುವಳು. ಸ್ತನ ಸಣ್ಣನಾ
 ಗಿ ವಿರಳವಾದರೆ ಹಸ್ತಿನಿಯನ್ನುವರು, ಸೀಚೆಯಾಗಿ ಕುಲಗೇಡಿಯಾಗುವಳು
 ಹಳ್ಳವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯೂ ಮೊನೆಯಾಗಿಯೂ ಮೋಣಿಯೂ ಇ
 ದ್ದರೆ ಜಾರೆಯಾಗಿ ರೋಗಿಯಾಗುವಳು. ಯಡಗಡೆ ಸ್ತನ ದೊಡ್ಡದಾಪರೆ
 ಕೋಣುಮುಕ್ತಳನ್ನೇ ಹೆರುವಳು. ನಡಕೆಹಾಗೆ ಅಂತರಾಳವಾಗಿದ್ದರೆ ಕು
 ಲಟಿ ಆಗುವಳು. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಧಪ್ಪವಾಗಿ ಕೃಶವಾಗಿ ಅತಿಚುರುಕಾದ ಮೊ
 ನೆಪುಳ್ಳವಾದ್ದಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಪಟ್ಟು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುವಳು.
 ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ಕೃಶವಾದ ಚೂಚುಕವಾದರೆ ಪುತ್ರಹೀನೆ ಆಗುವಳು.
 ಕ್ಲೇಶಪಡುವಳು. ಯರಡು ಸ್ತನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರಂಗುಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ
 ರೆ ಜಾರೆಯಾಗುವಳು, ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೋರೆಯಾಗುವಳು
 ಇನ್ನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಪತಿಗಳಂ ಹೊಂದಿ ಕುಲಟಿಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ
 ಯರಗಳ ಉತ್ತಮಬಾಹು ಲಕ್ಷಣ ಧ್ಯಾಗಂದರೆ:—ಬಾಹುಗಳು ಕೋನು
 ವಾಗಿದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯಪುಷ್ಪವಳಾಗುವಳು. ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಭೋಗಿನಿ ಆಗುವಳು
 ಪತ್ನಿತ್ರೇ ಆಗುವಳು. ಪರ್ತುಲವಾಗಿ ಚಾಳೀಕಂಬದಹಾಗೆ ಸರಕಾಣದೆ
 ರೋಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರವಂತೆಯಾಗಿ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪುಷ್ಪವಳಾ
 ಗುವಳು, ದೀರ್ಘವಾಗಿದ್ದರೆ ಧನಧಾನ್ಯ ಭರಣಿಭೋಗವುಂಟಾಗುವದು.
 ಮತ್ತೆ ಅಧಮಬಾಹುಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:— ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಾಹುವು
 ಮೊಂದು ಸುಳಿ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ರೇಖೆಯವರೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಾಗುವದು. ಯರಡು
 ತೊಳುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯರಡು ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಕುಲಕ್ಷಯವಾಗುವದು, ಬಹು

ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಧನಕ್ಷಯವೆಂದು. ಬಾಹ್ಯಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಬಹುರೋಮ
ವುಳ್ಳವಾದರೆ ಅವಳಂ ತೃಪ್ತವೇಳಿ. ಇನ್ನು ಬಾಹ್ಯಗಳು ಸರಿಯೆ ಬಾ
ಲವಂತೆಯೂ ಹಸುವಿನ ಬಾಲವಂತೆಯೂ ಇದ್ದು ಗಂಟು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ
ವೈಷಯಬಾಹ್ಯವೆಂದು. ಶಿಶುಹತ್ಯೆವೆನ್ನುವುದು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಗಳ ಪಾಶ್ವರ್ಯಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ:—ಉಭಯಪಾಶ್ವರ್ಯಕ್ಷಣವೂ ಕಳಂ
ಕೆ ವಿಲ್ಲದೆ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಆಗುವಳು. ರೋಮ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ
ಯೂ ಕಳಂಕವುಳ್ಳವಾಗಿಯೂ ವಿಕಾರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಚಂಡಾಲನಂ
ಯತ್ತಿ ಕೊಂಡುಮೋಗುವಳು. ಇನ್ನು ಕಕ್ಷಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ:—ಕಕ್ಷ
ವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೋಮವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಮಾಂಸವಾಗಿದ್ದರೆ
ಸೌಮ್ಯವಾಗಿವೆಯಾಗಿ ಯಿರುವಳು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕಂಠವಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದ
ರೋಮವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕುಪ್ಪವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ವೈಭವಾರೋಗಿಯಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಸುತ್ತು
ಜೀವನವೆಂದು ಮಾಡುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಜೆನ್ನು ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ:—
ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಜೆನ್ನು ಮೂಳೆಕಾಣದೇ ಮಾಂಸವಳ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಭ್ರಾ
ತೃ ಸಂಪತ್ತುಂಟು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಜೆನ್ನು ಸಲ್ಲಿ ವೊಂದುಸುಳಿ ಇದ್ದ
ರೆ ಪತಿಹಾಸಿ, ಯರಡುಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಗಂಡಸಿನಂತೆ ಆಗುವಳು. ಜೆನ್ನು ಸಲ್ಲಿ
ಯಡಗಡೆಗಳಿ, ಬಲಗಡೆಗಳಿ, ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ನಡೆಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಹಾನಿ
ಆದುದು, ಜೆನ್ನು ನೋಗಿಯಿದ್ದರೆ ಭ್ರಾತೃದ್ವೇಷ ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಜೆ
ನ್ನು ಬಗ್ಗಿಮುರುಕಾಗಿಇದ್ದರೆ ಅತಿವಿರೋಧವಾಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:—ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾದ ಸುಳಿ ಇ
ದ್ದರೆ ಧನಧಾನ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಬೆರಳುಗಳುಮಾಂಸ ಹಿಡಿದರೆ ತಾವರೆ
ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಇದ್ದು ಉಗರುಚಿಕ್ಕದಾಗಿಯೂ, ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಪುತ್ರನಂತೆ ಆಗುವ
ಳು. ಅಂಗೈಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಪೂಜ್ಯ ಆಗುವಳು. ಬೆರ
ಳು ಸಂಣವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿದ್ದರೆ ವೀರ್ಯಸುಮಂಗಲಿ ಆಗಿ ಪುತ್ರನಂತೆಯೂ
ಆಗುವಳು. ನಯವಾಗಿಉನ್ನತ ನಖಗಳಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿಇದ್ದರೆ ಪತಿವ್ರತೆ
ಆಗುವಳು. ರತ್ನಾದಿ ಆಭರಣಗಳು ಬಾಹ್ಯವಾಗುವದು. ಇಂದ್ರಚೂಪದಂತೆ
ತಾಂಬೂ ನಖ ಪುಳ್ಳವಳಾದರೆ ಧಾನ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು.

ನೂತ್ನೈರ್ಬಿರಳಾಗಿ ಅಂಕುಶ ಕುಂಡಲ ಚಕ್ರರೇಖೆಗಳು ಕೆರೆದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ
 ಅವಳಮಗ ಅರಸಾಗುವನು. ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಚಾಮರ, ಡಮರುಗ, ಕಲಶರೇ
 ಖೆ ಇದ್ದರೆ ಮಹಾರಾಜಸ್ತ್ರೀ ಆಗುವಳು. ಪದ್ಮ, ಪ್ರಾಸಾದ, ತೋರಣ
 ಶಂಖ, ಗೋಪುರ, ರೇಖೆಇದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಧನಖುಳವಳಾಗುವಳು. ಅಂ
 ಗುಪ್ತಮೂಲದಿಂದ ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಳವರಿಗೆ ರೇಖೆ ಉರ್ದ್ವವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ
 ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾಗುವಳು. ಅಸ್ತ್ರಿಯು ರಾಜಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು. ಬೆರಳುಗಳು
 ನೀಳವಾಗಿ ಕೇಶಗಳು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಇರಲು ದೀರ್ಘಾಯಸ್ಸು ಖುಳವಳಾಗುವ
 ಳು, ಮುಯೂರರೇಖೆಇದ್ದರೆ ಕುಶಲಿಷಾಗುವಳು ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ರೋಮ
 ವಿಲ್ಲದೆ ನರಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಕೆಂಪಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶ
 ವಾಗಿ ಗಭೀರವಾದ ಒಟುವಾದ ರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ತೌರನುನೆ ಸುಖವುಂಟು.
 ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯರೇಖೆ ಯಿದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ ಆಗುವಳು. ಸ್ವಸ್ತಿಕ
 ರೇಖೆಯಿರಲು ಮಂತ್ರಿಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು ಪದ್ಮರೇಖೆಇದ್ದರೆ ರಾಜಪತ್ನಿ ಆಗು
 ವಳು, ಪ್ರಾಕ್ಷಿಣವಾದ ಸಂದ್ಯಾವರ್ತ, ಶಂಖ, ಛತ್ರ ಕೂರ್ಮರೇಖೆಗಳು ಇ
 ದ್ದರೆ ರಾಜಮಾತೃ ಆಗುವಳು. ತುಲಾರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ವರತಕ್ಕನೆ ಪತ್ನಿ ಆ
 ಗುವಳು, ಅನೆ, ಕುದರೆ, ವೈಷಭ, ವಜ್ರಗಳರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ವೀರಪತ್ನಿ ಆ
 ಗುವಳು. ಚಾಮರ, ಅಂಕುಶ, ಕೊಡಂಡರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಮಹಾರಾಜಪತ್ನಿ
 ಆಗುವಳು. ತ್ರಿಶೂಲರೇಖೆಆಗಲಿ ಚಕ್ರರೇಖೆಆಗಲಿ ಪೊಂದೊಂದುಯಿದ್ದರೆ
 ವಿವಾಹಂಸನೆಗೆ ಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು. ಗದಾ ಕತ್ತಿ ಮಂಡುಭಿರೇಖೆಗಳುಯಿದ್ದರೆ
 ಗಾನವತಿಆಗುವಳು. ವಿರಳವಾದ ಅಂಗುಷ್ಠವು ಉರುಟಾದ ಬೆರಳುಗಳು
 ಗಿಣ್ಣುಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಪೂಜ್ಯೆಆಗಿ ಅನೃತಹಸ್ತೆ ಆಗುವ
 ಳು. ಉಗುರುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ಸಣ್ಣವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ಆಗಿರು
 ವಳು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಸ್ತದೇಳು ಬಹುಕೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ದಾರಿ
 ದ್ಯನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳು. ರೇಖೆವೊಂದೂಯಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಮಗಿಖವ
 ಡುವಳು. ನರಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದರೆ ಯಾಚನವೆನ್ನೊಡಿ ಜೀ
 ವಿಸುವಳು. ಹಸ್ತಗಳು ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ದುಃಖವೆನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ
 ಕಸ್ತ ಪಡುವಳು. ಮುಂಗೈ ರೋಮವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ನಿಂದಿತೆ ಆಗು
 ವಳು. ಶುಷ್ಕವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಲೈಚಿನ್ವುಡುವಳು. ಅಂಗುಷ್ಠಮೂಲದರೇಖೆ

ಕನ್ನಿ ಕಾನರ್ಯಂತ ಯಿದ್ದರೆ ಪತಿಫರಾತಿನಿವಾಗುವಳು. ಗೃಹ್ಯಜಂಬೂಕ
 ರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ಯಷ್ಟು ಯಿದ್ದರೂ ದಗ್ಧಹಸ್ತಿಯಾಗಿ ದರಿವ್ರವಡುವಳು.
 ಕವ್ವೆ ಶ್ವಾಸ ಈರೇಖೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅಸ್ಮೃತನನ್ನೆ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ್ಯಾವಿಷ
 ವಾಗುವದು. ವೈಶ್ವಿಕರೇಖೆ ಸರ್ವರೇಖೆ ಇವು ಯೇನಾದರು ಯಿದ್ದರೂ
 ಕೂಸುಗಾತಿಯಾಗುವಳು. ಪೂರ್ವಾಽಲ ರಾಸಭ ಉಷ್ಣ ಈರೇಖೆಗಳು
 ಯೇನಾದರೂಯಿದ್ದರೆ ಜಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಅನಾಚಾರೆಯಾಗಿ ದುರಿಖಿಯಾಗುವ
 ಳು. ಚಿರಳುಗಳು ವೆಂಟರಾಗಿ ಅಂಟಾಗಿ ಅತಿಧಪ್ಪನಾಗಿ ಚಿರಳುಗಳಮೇ
 ಲೆ ಕೂದಲುಉಳ್ಳದ್ದಾದರೆ ದರಿವ್ರ ದುರಿವ್ರ ಉಂಟಾಗುವದು. ಚಿರಳು
 ಅತಿಸಣ್ಣ ಅತಿಧಪ್ಪ ಅತಿವಿರಳವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನೆಯಾಗುವಳು. ಗಿ
 ಣ್ಣು ಜೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಚನವೆನಾಡುವಳು. ಉಗುರುಗಳು ಜಳ್ಳವಾ
 ಗಿ ವಿನರ್ಣವಾಗಿ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆಯಿದ್ದರೆ ಅನಿಷ್ಟವುಂಟಾಗುವದು. ಯಿನ್ನು
 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಶುಭಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:— ಸ್ಕಂಧವು ಮಧ್ಯದ
 ಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗದೆ ಧವ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ ರತ್ನಾಭರಣವುಳ್ಳ ಐಶ್ವರ್ಯವತಿಯಾಗುವಳು,
 ಹಾಗೆಯಾದರೆ ಭುಜಶಿರಸ್ಸಾದ ಸ್ಕಂಧವು ವಕ್ರವಾಗಿ ರೋಮಾಢ್ಯವಾಗಿ
 ಇರಲು ದರಿದ್ರೆಯಾಗುವಳು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳವಿದ್ದು ಕಠಿನವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ
 ವರ್ಣಿಂವಲೂ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಡುವಳು, ನಿರ್ವಾಂಸವಾದರೆ ಕಪ್ಪವಡುವಳು.
 ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಂಠದ ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗಂದರೆ:—ಕಂಠದ ಕೆ
 ಳಗಣ ಕೆಚ್ಚೆಯು ಉನ್ನತವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಶುಭವಾಗಿಯಿರುವದು, ಕುಪ್ಪ
 ಕಂಠವಾಗಿ ಸರಗಳು ಕಾಣುತ್ತ ರೋಮಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂಯಿದ್ದರೆ ಕಠಿನ
 ಆಗುವಳು, ಕುಟಲಗಾತಿ ಆಗುವಳು. ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮೂರುರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ
 ಅಭರಣ ಸುಪತ್ತುವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಕೋಕಿಲಧ್ವನಿ ಆಗಲು ಪುಣ್ಯ
 ವಂತೆ ಆಗುವಳು, ಕೂಕಧ್ವನಿ ಆದರೆ ಗರತಿ ಆಗುವಳು, ವೀಣಾಧ್ವನಿ ಆದರೆ
 ಕುಶಲತೆಗುವಳು, ಯಿನ್ನು ಅಧಮ ಕಂಠಲಕ್ಷಣ ಹ್ಯಾಗೆಯಂದರೆ:—
 ಸ್ತ್ರೀಯರಕಂಠದಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆ ಸುಳಿಯಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರ ಆಗುವಳು, ಕಂಠದ
 ಕೆಳಗಣಕೆಚ್ಚೆ ಜೋಲುತ ಆಳವಾಗಿಯೂ ವಿಷಮವಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದರೆ ಪು
 ತ್ರಹಾಸಿಯೂ ಕತ್ತುಬಾಧೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವದು. ಕಂಠವು ಅತಿಸ್ಥೂಲ
 ವಾದರೆ ಕಪ್ಪವಡುವಳು, ಅತಿಸಣ್ಣವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಪರಾಧೀನ ಆಗುವಳು.

ಉಪ್ಪು, ರೇಖೆ ಕಾಕರಿಚೆಯಿದ್ದರೆ ದೇಶಾಂತರವೆಂ ತಿರುಗುವಳು, ಶ್ವಾನ
 ಧ್ವನಿ ಕೃಕಳಾಸರೇಖೆಯಿದ್ದರೆ ಅಸ್ವಪ್ಪನಂತೆ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ
 ಮರ ಕಪೋಲವ ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:— ಸ್ತ್ರೀಕಪೋಲವು
 ರೋಮವಿಲ್ಲದೆ ಧಪ್ಪವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತುಂಟಾಗುವದು, ಸುಯವಾಗಿ
 ಮಿಂಚಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜಪೂಜ್ಯ ಆಗುವಳು. ದನಡೇ ಮೊಳಗೆ ಪದ್ಮಾದಿ ರೇಖೆ
 ಯಿದ್ದರೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯಾಗುವಳು. ಹಲ್ಲುಕಾಣದೆ ಅಗಲವಾದ ಕಪೋಲ
 ವಾಗಿ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೊಳ್ಳೆಸೌಭಾಗ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು,
 ಹೀಗೆ ಯಿರದೆ ಅಥವಾ ಕಪೋಲಲಕ್ಷಣ ಹಾಸ್ಯಗಿರುವದೆಸಲು:— ಕಪೋಲ
 ವು ಸಣ್ಣದಾಗಿರೋಮ ನಿಶ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ದುಃಖ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವ
 ದು. ದವಡೆಸಳಗೆ ಬಿಳಿವದ್ಧ ಸರ್ಣವೊ ಹೊಂಬಣ್ಣವೊ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ
 ಯೋಗಿನಿ ಯಾಗುವಳು. ದಪಡೆಗಳು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಬಂಜೆಯಾಗುವಳು.
 ದನಡೆಯೊಳಗೆ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಸುಂದಿ ದತಿಶುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಸ್ತ್ರೀ
 ಕರ್ಣ ಲಕ್ಷಣವೆಂತನೆ:— ಲಂಬಕರ್ಣವಾದರೂ ಬಟುವಾದಕೆ ನಿಶುಳ್ಳವ
 ಳಾದರೂ ಸಂಪತ್ತುಂಟಾಗುವದು. ತುಂಬಾಧ ಕೆನಿವರಾದರೆ ಸುಖಶುಳ್ಳ
 ವಳಾಗುವಳು. ಹೀಗಿರದೆ ಕೆನಿಯೋಳ್ ಶೀಳ ಇದ್ದರೆ ಅನಿವ್ಯವಂತೆ
 ಯಾಗುವಳು. ಕುಸ್ಕುಕರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ದರಿದ್ರೆಯಾಗುವಳು. ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಸರಗಳು ಕಂಡು ಕುಸ್ಕುವಾಗಿ ಕೆನಿವಾಗಿರೂ ಇದ್ದರೆ ದುಃಖವು ದಾರಿ
 ದ್ರ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಯಿನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಗಳ ಮುಖಲಕ್ಷಣವೆಂತೆ
 ನೆ:—ಬಾಯಿಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕೋಕಿಲೆಯಂತೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಪನ್ನೆಯಾ
 ಗುವಳು. ದಂತಶಣ್ಣನಾಗಿ ಗೋಕ್ಷೀರ ವರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗು
 ವಳು. ಸಮದಂತಗಳಾಗಿ ಸುಗಂಧ ಸಹಿತವಾದರೆ ವಳ್ಳೇದು. ಮೂನತ್ತೆಠ
 ಡು ದಂತಗಳಿದ್ದರೆ ಶುಭವಾಗಿರುವದು, ಸಾಲು ಸಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಕುಭವು.
 ಹೀಗಿರದೆ ದಂತ ವಿಶಾಲವಾಗಿರೂ ಕಾಗೆಯಂತೆ ಧ್ವನಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅನಿ
 ವ್ಯಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ಥೂಲದಂತವಾದರೆ ದರಿದ್ರವಂತೆಯಾಗುವಳು. ಸಾ
 ಲು ವಿಸಮವಾದರೆ ಕಲಹವಂ ನೊಡುವಳು. ದಂತ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಅನಾಚಾ
 ರಿಯಾಗುವಳು. ವಕ್ರದಂತವಾದರೆ ಕುಟಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜೈಯುವಳು
 ವಿರೂಪದಂತೆ ಆಗಿ ದರಿದ್ರೆಯೂ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಆಥರೆ

ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ:-ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಧರವು ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ
 ಬುರುಟಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸುಂದತ್ವವೆಳಗಾಗುವಳು, ನಯವಾಗಿ ರೇಖಾಭರಣ
 ತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಸುಂದತ್ವಂಟಾಗುವದು ವಾಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಂ
 ಕುಮ ನರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾರ್ಯಮೊತ್ತೆಯಾಗುವಳು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಇರದೆ
 ಅಧರವು ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಅತಿಬಿಳುಪಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಅತಿನೋಡಾಗಿ
 ದ್ದರೂ ಅನಿಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವದು. ಗರ್ವಭವ ತುಟಿಯಂತೆ ನಿವಾರಿಸ
 ವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಲಹ ಕಾರಿಣಿಯಾಗುವಳು. ಅಧರವು ಕೃಶವಾಗಿ ಜೋಲುತೆ
 ಫಡಕಾಗಿದ್ದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುವಳು. ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೀನೋ
 ಪ್ಪೆಯಾದರೆ ರೋಗಿಣಿ ಯಾಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜಿಹ್ವಾಲಕ್ಷ
 ಣವು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೇ ! ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ
 ನಾಲಿಗೆಯು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಮೃದ್ವಾಸ್ಥವನ್ನು ಭೋಜನವು ಗ್ರೈವಳು.
 ಮೃದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರವಂತೆ ಆಗುವಳು. ನಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಸುತೋಷ
 ಉಂಟಾಗುವದು. ನಾಲಿಗೆಮೇಲೆ ಚಕ್ರವಿದ್ದರೆ ರಾಜಭೋಗ ಉಂಟಾಗು
 ವದು. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಲಿಗೆ ಅತಿ ಬಿಳುಪಾದರ ದುಖಿಯಾಗುವಳು. ಕಠಿ
 ಣವಾದರೆ ಮರ್ಭಾಷೆ ಯನ್ನಾಡುವಳು. ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗಳಗಂಟ ಆಗು
 ವಳು. ನಾಲಿಗೆ ಧನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ದ್ರಿಡ್ಧ ಆಗುವಳು. ಅತಿ ಉಬವಾದರೆ ಉ
 ಚ್ಚಿಷ್ಟ ಭೋಜನವು ಗ್ರೈವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಾಸಿಕಾಲಕ್ಷಣ ಮೇ
 ನಂದರೆ:- ಮೂಗು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಶುಭ, ಮರಿಮುಳುಕುವವುಳ್ಳ ನಾಸಿಕೆ
 ಫಾದರೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯಾಗುವಳು. ಸಮವಾದ ಬಟುವಾದ ಪುಟಗಳಿದ್ದರೆ
 ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ನಾಸಾಪುಟಗಳು ಸಣ್ಣವಾಗಿ ಮೊನೆಯಾಗಿ
 ಇದ್ದರೆ ಪುತ್ರವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಕೆಂಪಾಗಿ ಧನ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಧನವಂತೆ ಆ
 ಗುವಳು. ನಾಸಿಕೆವು ಯುಕ್ತವೂವಿಸಂತೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು.
 ಸಂಹಿಗೆ ಹೂವಿಸಂತೆ ಇರಲು ಮಹಾರಾಜಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು ಈ ರೀತಿಯೇ
 ಇರದೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೂಗಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅನಿಷ್ಟವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಮೂಗಿನ
 ಕೊನೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕೊಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಂತೆ ಆಗುವಳು. ಮೂ
 ಗು ಅತಿಹ್ರಸ್ವ ಅತಿವೀರ್ಭವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಪತಿ ರಹಿತೆ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು
 ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ನೇತ್ರಾಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಂದರೆ:- ನೇತ್ರಗಳು ಮತ್ಸ್ಯಾಕಾ

ರವಾಗಿ ಥಳ ಥಳಸುತಲಿದ್ದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಉಂಟಾಗುವದು. ಪದ್ಮದಳಾಕೃತಿ
 ತಿಯಾಗಿರಲು ಸಂಪತ್ತು ಆಗುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ನೇತ್ರಗಳು ಕಾಂತಿ
 ಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ ತೆರವ ಕರಿಹಾಲೆ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಇದ್ದರೆ
 ರಾಜಯೋಗ ಉಂಟಾಗುವದು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಗೋಕ್ಷೀರದಂತೆ ಕಾಂತಿ ಇಂ
 ದ ಹೊಳೆಯುತಲಿದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುವದು, ಸೌಮ್ಯಗಲ್ಯವು ಉಂ
 ಟಾಗುವದು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಬಣ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಪುತ್ರನಂತೆ
 ಆಗುವಳು. ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿಬಿಡವಾದ ರವ್ವೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಭೋಗ
 ಗ ಉಂಟಾಗುವದು. ಇನ್ನು ಅಧಮನೇತ್ರಗಳು ಯಂತಿರುವವು ಮನಲು
 ಉಬ್ಬು ಕಣ್ಣು ಆಗಿ ಕಿರಿಗಣ್ಣು ಆದರೆ ಮನೆ ಮನೆ ತಿರುಗುವಳು. ಅಡಿನ
 ಕ್ಕೆ ಸಂತೆಯೂ ಕೋಣನ ಕಣ್ಣು ಸಂತೆಯೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇರಲು ಬಹು
 ಧೂರ್ತೆ ಆಗುವಳು. ಕೆಂಡದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಕಪೋತದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಇರಲು
 ಕೂಹಪ್ರಿಯೆ ಆಗುವಳು. ಅನೆ ಕಣ್ಣು ಸಂತೆಯೂ ಬಂಟಿ ಕಣ್ಣು ಸಂತೆಯೂ
 ಕಣ್ಣು ಇದ್ದರೆ ಅಕುಭವಾಗುವದು. ರೆವ್ವೆಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ವಿರಳವಾಗಿ
 ಯೂ ಇರಲು ಪಾರಿವ್ರ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ
 ಉತ್ತಮ ಭ್ರೂ ಲಕ್ಷಣ ಯೇನೆಂದರೆ:— ಹುಬ್ಬುಗಳು ಧನುರಾಕಾರವಾ
 ಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಒಗ್ಗಿ ಇದ್ದರೆ ರಾಜಪತ್ನಿ ಆಗುವಳು. ನಯನಾಗಿ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಇ
 ದ್ದರೆ ಧನನಂತೆ, ತುದಿನಣ್ಣವಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಇರಲು ಪುತ್ರನತಿಆಗುವಳು,
 ಹಾಗಿರದೆ ಎರಡು ಹುಬ್ಬಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅಕುಭವ ಉಂಟಾಗುವ
 ದು. ಕೂಡಿದಹುಬ್ಬುಗಳು ಆದರೆ ಕೃತ್ತಿಮನಂತೆ ಆಗಿ ದರಿದ್ರೆ ಆಗುವಳು.
 ಹುಬ್ಬುಗಳ ರೋಮ ಉದ್ದವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ದೀರ್ಘ ದ್ವೇಷಿಣಿ ಆಗುವಳು.
 ಹುಬ್ಬು ಧಪ್ಪವಾಗಿ ಇರಲು ಮುನ್ನೆ ಆಗುವಳು. ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ನೆ
 ಟ್ಟನೆ ಇದ್ದರೆ ದರಿದ್ರೆ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ವದನ ಲಕ್ಷಣ
 ವೇನೆಂದರೆ:— ವದನವು ಸುಳಿ ಇಲ್ಲದೆ ರೋಮರಹಿತವಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಸಂಪ
 ತ್ತು ಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯು ನಗಲುಮುಖವು ಸ್ವಸ್ಥಿಕದಂತೆ ನೋ
 ಡುವವರಿಗೆ ತೋರಲು ಸಹಸ್ರವಾಹನ ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ನರವಿಲ್ಲದೆ
 ಆರ್ಧ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವಿರಲು ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಭೋಗವೂ ಉಂಟಾ
 ಗುವದು. ವದನವು ಮಾತ್ರಾಂಗುಳದಲ್ಲಿನೂರು ಅಂಗುಳವಾದರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ

ವುಂಟಾಗುವದು. ಸ್ವರ್ಮಿಕ ರೇಖೆ ಇದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ನೆವನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೂ ರೋಮವಿದ್ದರೂ ಅತ್ತೆ ಮಾನಂಜರಿಗೆ ಅಶುಭವಾಗುವದು. ಮೂರು ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೂ ಅರಿವ್ಯವಾಗುವದು ನರಗೂಡಿ ಕಪ್ಪಾಗಿಇದ್ದರೆ ದುರಿತವುಂಟಾದ್ದರೂ ಉಂಟಾಗುವದು. ಇನ್ನು ಶಿರೋಲಕ್ಷಣ ಪೆಂತ್ರಿರುವದೆನಲು:— ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಶುಭ, ಸೀಮಂತರೇಖೆ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಆನೆಕುಂಭದಂತೆ ಬಟುವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ವು ಭೋಗವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಹೀಗೆಯಿರದೆ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತ ಸುಳಿಯಿದ್ದರೆ ಪಿತೃವಿಗಿಹಾಸ ಆಗುವದು. ಮೃಣ್ಮಯ ಕುಲಕದಂತೆಯಿದ್ದರೆ ದುರಿತ ಯಾಗಿ ರುವಳು. ಇನ್ನು ಉತ್ತಮಕೇಶಲಕ್ಷಣವೆಂ ವೇಳ್ವ ಕೇಳು. ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಮೊಂದೆಬಗೆ ರೋಮವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ರಾಜಸ್ತ್ರೀ ಆಗುವಳು. ಎರ ಡು ಬಗೆಯಾದ ರೋಮವುಳ್ಳದ್ದಾದರೆ ಸುಖಿಯಾಗುವಳು. ಶಿರೋರೋಮ ವು ಕಪ್ಪಾಗಿ ನೀಲವಾಗಿಯಿದ್ದರೆ ಆಸ್ತ್ರೀಯು ಭೋಗವಂತೆ ಆಗುವಳು. ತುಂಬೆಗುರಳು ನೀಡಗುರಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಆನಾರಿಯು ಪುತ್ರನತಿಆಗುವಳು. ಶಿರೋಜವುನಕ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗಂಧ ಕೇಸರಗಂಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಗಂಧ ಉಂಟಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅಸುಪತಿಯು ರಾಜವತ್ಸಿ ಆಗುವಳು. ಹೀಗಿರದೆ ಮೂರು ಬಗೆ ರೋ ಮಗಳು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯಿದ್ದರೆ ದುರಿತ ಆಗುವಳು. ಶಿರೋರುಹವು ವಿನರ್ಣವಾ ಗಿ ಮೋಟಾಗಿದ್ದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳು. ಕಠಿನವಾಗಿ ಶಿವ ರಾಗಿರಲು ಕ್ರೂರ ಆಗುವಳು. ನಿರಳವಾಗಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಕುಲತಿ ಆಗುವಳು. ಅಂಟಾಗಿ ದುರ್ಗಂಧವಾಗಿರಲು ಅನಾಚಾರಿಣಿ ಆಗುವಳು. ಇ ನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಗಳಿಗೆ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಉತ್ತಮಲಕ್ಷಣವು ಯಾವದೆಂದ ರೆ:— ವಾಮಾವಾಹತಲದಲ್ಲಿ, ಸ್ತನದಲ್ಲಿ, ವಾಮನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಮತ್ತೆಯಿ ದ್ದರೆ ಪುತ್ರನತಿಆಗುವಳು. ಅಂಜಲಿ ಕೂರ್ಮದಂತೆಯೂ, ಕುಂಜಕುಸಸ್ಕಂ ಧಗಳು ಜಿಹ್ವಾಸ್ಥಾನವು ಮನೋಹರವಾಗಿರಲು ಧನಧಾನ್ಯ ಪುತ್ರಸಮೃ ಧ್ಧಿವುಳ್ಳವಳಾಗುವಳು. ಹಸ್ತ ವಾದ ಕೋಮಲವಾಗಿ ಕೋಕಿಲ ಸ್ವರವಾ ಗಿ ಚಕ್ರವಾಕದಂತೆ ಸ್ತನಗಳುಯಿದ್ದರೆ ಆಸ್ತ್ರೀಯು ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯಾ ಗಿ ರಾಜವತ್ಸಿಯಾಗುವಳು. ಪೀತವರ್ಣವಾಗಲೀ ಗೌರವರ್ಣವಾಗಲಿ ಹರಿ ಧ್ರಾವರ್ಣ ವಾಗಲಿ ಯಾವ ಅಂಗ ಯಾವ ವರ್ಣ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಶುಭ

ವಾಗುವದು. ಸೇತ್ರಗಳು ಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಬಾಹು ಕೋನವೂ
 ಗಿರಲು ಇವುಯಲ್ಲ, ಚಿತ್ತಮವು, ಸೌಭಾಗ್ಯವೆತಿ ಆಗುವಳು. ಇನ್ನು
 ಸ್ತ್ರೀಸಮುದಾಯ ಲಕ್ಷಣ ಅಧನು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ.— ಮೇಲೆ ಗಂಟು ಇ
 ದ್ದು ಮುಖ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಮೇಲಣ ತುಟೆಯಲ್ಲಿ ರೋಮವಿಲು ವಶಿಗೆ
 ಪೊಳ್ಳೇದಲ್ಲ. ಪಾದಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲೂ ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥೂಪದ ಮೊಳಗ
 ಡೆಮೆಲ್ಲು ಮೇಲಣತುಟೆಯಲ್ಲೂ ರೋಮವಿರಲು ಆಸ್ತ್ರೀಯು ಪತಿಭಾಗತಿಸ
 ಯಾಗಿ ಅನಿಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಮುಖಿಸಿಆಗುವಳು. ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿದಕ್ರೇಣವಾಗಿ
 ಸುಳಯಿರಲು ಅನಿಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಅತಿಸ್ಥೂಲವಾಗಿ
 ಯೂ, ಅತಿವೀರ್ವಾಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಅತಿಹಸ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತಕ
 ಪ್ಪಾಗಿಯೂ, ಅತಿಗೌರವಣವಾಗಿಯೂ, ಅತಿಬಿಳಿಯಾಗಿಯೂ, ವಕ್ರವಾ
 ಗಿಯೂ, ವಿಷಮವಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಂದಾ ಅರಿವ್ವ ಉಂಟಾಗುವದು.
 ಬತ್ತಿದ ಕಪೋಲವೂ, ಕರಿನೆದ್ದನಿಯೂ, ಧಪ್ಪವಾದ ಕಣಕಾಲು, ಉರ್ವ್ವ
 ಕೇಶವು, ಕಿಂಗೂದಲೂ, ಅಗಲವಾದಬಾಯೂ, ಕರಿನಾಲಿಗೆಯೂ ಕರೀತು
 ಟಿಯೂ, ಶುಕ್ಲದೇಹವೂ, ಕೂಡುಬಿಟ್ಟು, ವಿಷಮಕುಚವೂ, ವಕ್ರವಾಗಿ
 ವೀರ್ವವಾದ ತುಟೆಗಳು ಸಹಾಯವಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ಇರುವದೂ ಇಂ
 ಥಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಾಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಪಾಸಿಸುರಾಗಿ ನೀಚರಲ್ಲಿ
 ಸೇವೆಯೆನೂಡಿ ಚಂಡಾಲನೆಂದವತಿಯೆಂ ನೂಡಿಕೊಂಡು ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರಾ
 ಗಿ ಹೋಗುವರು. ಇಂತವು ಸಾಮದ್ರಿಕಾ ಲಕ್ಷಣದೋಳು ಚಿತ್ತಮೋ
 ತ್ತಮವಾದ ಮಹಾಪುರುಷಲಕ್ಷಣಗಳು ಈ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿ
 ಯೋ ಇರುವದಾದ್ದರಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇ
 ರುವದ್ದರಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವು ಬಹಳ ಅತಿಶಯದಿಂದ
 ಅನುರೂಪುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದ್ದರಿಂದ ಶುಭವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಯೆಂಬುದು ಮರ್ಯಾ
 ದೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಳ್ಯಾಣಮಹೋತ್ಸವವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ನೀನನ
 ವಿಸುವದೋಳ್ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದು ನಿ
 ನ್ನ ಹಸ್ತದೋಳಿರುವ ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣವರಣ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಮ
 ಹಾರಾಜನ ಕೊರಳಿಗೆ ಧರಿಸಿ ಸ್ತುತಿರೂಪನಾಗಿರುವ ಮಧುರ ವಚನದಿಂ
 ದ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ ಕರ್ಮರ ವೀಳ್ಯಸಹಿತವಾದ ಸುತ್ತು ವೀಳ್ಯವನ್ನು

ಪ್ರೊಪ್ಪಿತಿ ಕಳುಹಿಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಶುಭಕರವಾಗಿ ಇರುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ
 ಶುಕವರ್ಯನ ಹಿತವಚನವಂ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನೋಳ್ ವಿಹಿತವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಜ್ಞಾನವಂ ಬಯಸುವ
 ವಿಷಯವಾತೆ ಅಂತಃಪಟವಂ ವಾಸರಿಸಿದುದ್ದು ಬಂದು ಸುಗಂಧರಾಯನ
 ಪಾಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಮನಿಗೆ ಕೈಯುಗಿದು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆವಾಗಿ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಆದ್ಯಂತ್ರವಾದ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಪೂಜಾ
 ಕಾಂತನೆ! ಕೌಯೋದಾರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ ವೊಡಲಾದ ನಕಲ ಸದ್ಗುಣಂ
 ಗಳುಸಾಮುದ್ರಿಕಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ನಕಲ ಮಹಾಪುರುಷ ಶುಭಲಕ್ಷ
 ಣಂಗಳು ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಂಗಳು ತೇ
 ಜಪ್ರತಾಪಂಗಳು ಸನ್ನಿಲಿಯೇ ಇರುವೆವು ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರಹ
 ಣದಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು, ಭುಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನರಿ ಇಲ್ಲ, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ
 ರೂಪನುಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಸ್ಮಯ ಸೌಂದರ್ಯವಂ ಮೀರಿರುವ ನಿನ್ನ ಕಂ
 ಡ ಪ್ರಥಮಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸನ್ನಿಲಿ ಅನುರಕ್ತವಾಗಿ ನಿಂತಿರು
 ವದು. ನಿನ್ನ ನಕಲ ಸದ್ಗುಣಂಗಳಿಗೂ ಸಮಸ್ತ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ನಾನು ಮ
 ಸಸೋತೆನು, ಆದರೂ ಜಗನ್ನೋಹನನಾದ ರಾಜಶಿರೋಮಣಿಯೆ! ಕೇಳು
 ನನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶುಭಗುಣಂಗಳು ಸಕ್ತೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪಾದಿ
 ಗಳು ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಪ್ರಕಾಶನೀಲೀಯಂಬದಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಹಿ
 ತರಾದ ಮಾತಾ, ಪಿತೃ, ಬಂಧು ಸಖೀಜನ ರೊಡಗೂಡಿ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ
 ಮುಂದೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವಕ್ಕೊಸ್ಕರಲೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿ
 ಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಲೀಲಾಮಾತ್ರವಾಗಿ ಇರುವದಂ ತಿಳಿದು ಈವಂಟು
 ಪಣಂಗಳಂವೊಂದೊಂದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇಹೊರತು ಮಹಾಕೂರಾಗ್ರೇಸರನಾ
 ದ ನಿನ್ನ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿನಾಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಇದನನುಗುಣವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೋಳ್
 ತಂದು ವೈಷ್ಣವಂಕಾದಿರುವ ಸಸ್ಯಪದ್ಧಿಯಂತೆ, ಶಿರಿಯಂಬಯಸುವ
 ಬಡವನಂತೆ, ಮೇಘವಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಚಾತಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ, ಚಂದ್ರಕಿರಣವಂ
 ಬಯಗುವ ಚಕೋರಿಯಂತೆ, ನೂರ್ಯನಂ ಕಾಮಿಸುವ ಪದ್ಮಿನೀಯಂ
 ತೆ, ಪರಬ್ರಹ್ಮವಂ ಚಿಂತಿಸುವ ಯೋಗಿನಿಯಂತೆ ಉದಯವನ್ನೇ ಪೇಕ್ಷಿಸುವ
 ಚಕ್ರವಾಕಿಯಂತೆ, ಚಂದ್ರಾಲೋಕನನ್ನೀರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕುಮುದಿನಿಯಂತೆ,

ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಾಂಗಸಂಗವೆಂ ನೆನ ನೆನದು ಬಯಸುವ ಯನ್ನ ಕೈಪಿಡಿದು
ನನ್ನ ಸಕಲ ಮನೋರಥವೆಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಪರಿಪಾಲನಂ ಗೈಯ್ಯಜೇ
ಕೆಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ವಿನಯಭಯಭಕ್ತಿ ವ್ರೇಮಾದಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ
ಪನಂ ಗೈದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಪಿಡಿದು ಇರುವ ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಲೆಯಂ
ಬ ಮುತ್ತಿಸ ಸರವನ್ನು ಆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿ
ಶಿ ಕರ್ಪುರ ವೀಳ್ಯದೊಡಗೂಡಿದ ಸುತ್ತು ವೀಳ್ಯವನ್ನು ವಪ್ಪಿಸಿ ಚರಣ ಕ
ಮಲಂಗಳಿಗೆ ಯರಗಲು, ಆಗ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈವ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರಿ
ಯಾದ ಕಾಂತಾಮಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ನೋಡಿ ವ್ರೇನಾತಿ
ಕಯದಿಂದ ದಯಾಸಾಗರನಾದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ತರಣಿಯ ಕ
ರುಣಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಸುಂದರಾಂಗಿಯೇ ! ನೀನು ಆನಂ
ದದಲ್ಲಿ ಇರು, ನಿನ್ನನ್ನೆ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಯಂಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೇನೆ ಹೊರತು ಮ
ತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಪದವಿಯಂ ಕೊಡುವವನಲ್ಲ, ಈ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಕಯ
ಲೇಶವೂ ಬೀಡವೆಂದು ಶುಕವ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಮಾಡಿ ಉಲ್ಲಾ
ಸ ಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತದೊಳಿರುವ ಸರ್ವ ದೃಢೀಕರಮಣಿಯಂಬ ಅನರ್ಘ್ಯ
ವಾದ ಇಂದ್ರನೀಲದ ಉಂಗುರವಂಕುರುಹು ಆಗಿ ಶುಭಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಅಪ್ಪ
ಣೆ ಯನ್ನಿತ್ತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು ಅತಿಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು, ಈ ಪ್ರ
ಕಾರ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಸ್ವಯಂವರ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯವಂ ಕಂಡು
ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ವಚನಗಳಿಂದ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ನಮಗ್ರವಾಗಿ ಕೇ
ಳ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ವರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ದೇಶಾಧಿಪತಿಸಮೂ
ಹಂಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ನೈರಾಕೃತ್ಯವೆಂಬೊಡಕೊಂಡುಕುಳಿತು
ಇರಲು, ಆನಮಯದೋಳ ಕಳಿಂಗ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾ
ಯನು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ಚೀನಾಂಬ
ರಾದಿಗಳಂ ಭೂಷಣ ವಿಶೇಷಣಂಗಳಂ ಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಸ್ನಿತ್ತು ರಾ
ಜೋಪಚಾರ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಅಬಳಿಕ ಸ್ವಯಂವರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ
ಬಂದಿರುವ ಸಕಲ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನು ರೂಪ
ವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ತರತರವಾಗಿ ಕೊ
ಟ್ಟು ಕಳುಹಲು, ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲಾ ಸಭಾಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಟು

ಯಥಾವಿಭವದಿಂದ ತನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಪೋದತೆರುವಾಯು ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನು ಸಹೃದ್ವಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ವೋಡಶಕಲಾ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಶರತ್ಕಾಲ ಚಂದ್ರನಂತೆ ತನ್ನ ಸಮೀಪದೋಳಿರುವ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯ ಮುಂತಾದ ಅರಸುಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಪನಳದ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ದೊಡಗೊಡಿದ ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಬಹುಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಹಾರಾಜ ವೈಭವದಿಂದ ದೊಡಗೊಡಿದ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಿಂದಲೂ ಛಾಯಾಗುವು ನಿಂದಲೂ ಸಮೇತನಾಗಿ ತನ್ನ ಬಿಡಾರವೆಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂಗಡಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದಲೂ ಮಿತವಾದ ಪ್ರಿಯ ಹಿತಜನರಿಂದಲೂ ವೋಡಗೊಡಿದ ತನ್ನ ಚಕ್ರದ ಜಾರದೋಳ್ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಜ್ಞರಾಗಿ ಸಕಲ ವಕ್ರಣೆಯಂತಿಳಿದು ಪರಮಾಪ್ತರಾಗಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿತರಾಗಿ ಪ್ರಭುಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರಾದ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾದ ರಾಯಸದನವಂ ಕರೆತೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಸೂತರಿತ್ರಿ ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಬರತಿದ ಬಿನ್ನಹ ಪತ್ರವೆಂಬ ಲೇಖನದ ವಕ್ರಣೆಯಂತೆಂದರೆ:—

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾದ ಸಕಲಭೂಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರರಾಗಿ ಶ್ರೀಮದ್ಧನುರ್ವೇದ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ತತ್ವಜ್ಞರನಿಹಿ, ಹೌತ್ರ ತೇಜಸ್ವಿನೋಳ್ ನಸಂತಕಾಲ ಸೂರ್ಯ ಸದೃಶರಾಗಿ, ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಕಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ನನಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟ ದೇವತಾರೂಪರಾದ ನನಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ, ನನಿಗೆ ಸಕಲವಿಧ ಹಿತ ಬುದ್ಧಿ ಭೋದಕ ರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮ ಗುರುವಾದ ಸಕಲ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಾಗಿ, ರಾಮಾಬಾಣದಂತೆ ದಶದಿಕ್ಪುನಲ್ಲಿಯೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಜ್ಞಾಶೀಲರಾದ ಸಕಲ ಭೂಪಾಲ ಮೌಳಿ ದಾಣಿಕ್ಯ ತೇಜೋರಾಜೆ ನೀರಾಜಿತ ಪಾದಪೀಠರಾದ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಶಿರೋಧಾರ್ಯಮಾಣವಾಗಿರುವ ಶಾಸನ ಪ್ರದಾತೃಗಳಾದ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಬಾಲಕನಾದ ಸುಂಗಂಧರಾಯನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸುಂಗಂಧರಾಜವರ್ಮನೆಂದು ಅಭಿವಾದನವಂ ತಿಳಿಸಿ ಬದ್ಧಾಂಜಲಿ ಪು

ಟನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಪಸಂ ಗೈಯುವ ಪರಿಯಂ ಲಾಲಿಸಬೇಕು, ತನ್ನ ಚರಣ
 ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಬಂದಾರಭ್ಯ ಈವರ್ಯಂತ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿ ಚತುರಂಗ
 ಸೇನಾದಿ ಸಪ್ತಾಂಗಸ್ವಾರ್ಥಸತೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡಗೊಡಿತನ್ನು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ
 ಲೇ ನಾನು ಜ್ಞೇನಾತಿಯು ಎಂತನಾಗಿ ಇರುವುದು ಚತ್ತದೋಳ್ತಂದು ಅ
 ಮೃಯ್ಯನವರು ವೊಡಲಾದರತ್ನ ಪುರಿಯೋಳ್ ಬೆಳೆಯುವ ನೀ ಸಾಮ್ರಾ
 ಜ್ಯ ವೈಭವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸದಾ ಕಲ್ಯಾಣ
 ರೂಪವಾದ ಅನುಶಾಸನಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರೇಮಣವಂ ಕರುಣಿಣಿ
 ಪೊರೆಯಬೇಕು, ದೇಶಂಗಳೋಳ್ ಸಂಚಾರ ಮುಖದಿಂದ ಉದ್ಧತರಂ ಬ
 ಗ್ಗಿಸಿ, ಸಮವಾಗಿರುವ ನೃಪಾಲರಂ ಪುರಾಣದೊಳಿ, ಜೀರ್ಣವಾಗಿರುವ
 ಸಂಸ್ಥಾ ಸಪತಿಗಳಂ ಜಿಳಿ ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಪಾಂತರಂಗಳೋಳಿರುತ್ತಿದ್ ದುಷ್ಟ
 ರಂ ನಿಶ್ಚೇಷರಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಶಿಷ್ಟ ರಾಗಿರುವರಂ ನೋಡಿ ವೈದ್ವಿಗೊಳಿ, ಸಂ
 ಚರಿತಿ ಬರುತಬರುತ ಕಾಂಭೋಜ, ಭೋಜ, ಸೌವೀರ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ,
 ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಸೇಪಾಲ, ಕೇರಳ, ಬಂಗಾಳ, ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ದೇ
 ಶಂಗಳ ನೀತಿರೀತಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮ್ ವ್ಯವಹಾರಂಗಳಂ ವಿವೇಕದಿಂದ ನಡೆ
 ಯುವಂತೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕಟ್ಟುವೊಡಿಸುತ ಬರುವಾಗ ಕಳಂಗದೇ
 ಕದೋಳ್ ಆದೇಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಸಯ ವರ್ತುನೆಯನು ವಿಸಯ
 ವಗರದೋಳ್ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯ ವಿವಾಹಾರ್ಥ
 ವಾಗಿ ನಾನಾದೇಶದ ಭೂಪಾಲರಂ ಕರೆತಿ ಸ್ವಯಂವರವೆಂಬದಾಗಿ ಮಹಾ
 ಸಭೆಯಂಮಾಡಿ ಬಹು ದುರ್ಘಟನಾದ ಕೆಲವು ಪಣಂಗಳಂ ಪುತ್ರಿಯ
 ಮುಖದಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಿತಿ ಇರುವುದಂ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಾನು ನೋಡು
 ವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗ ಅತ್ಯಂತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಣಂಗಳು ವೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ
 ಸಾಧ್ಯಮಾಗತಕ್ಕದ್ದವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ತರುವಾಯ ಹತ್ತಿರನೋತ್ತಮರಾಗಿ
 ನಮ್ಮ ಪರಾಗಿಯೂ ಇರುವದರಿಂದ ಹತ್ತಿರಿಯರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಯಂದಿ
 ಗೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಾರವೆಂದು ನನ್ನಿಂದಾ ಅಷ್ಟು ಪಣಂಗಳು ನೆರವೇರಿಸಿ
 ಲ್ಪಡಲಾಗಿ ನನ್ನಿಂದಲೆ ಸ್ವಯಂವರನಿಶ್ಚಯಮಾತೆಯು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ತು, ಇವ್ವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ನಡಿಸುತಕ್ಕ ವಿಶೇಷ ಕುಭಕಾರ್ಯಂ
 ಗಳಂ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ ನನಗೆ ತೋರಿದಷ್ಟನ್ನೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಂಗೆಯಿರುವೆನು

ಮುಂದೆ ಅವನು ಯೆಂಬ ರಾಜ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೀತಿಮಯರಾದ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ, ದೇವೀಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಅಸ್ತುತಾನ್ನ ಭೋಜನವೆನ್ನಾಡುತ್ತ, ಆ ಚಂದ್ರಾರ್ಕಮಾಗಿಯಿರುವ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳೆಂಬ ಅಮೃತ್ಪ್ರವಾಹ ದ್ರವ್ಯಗಳಂ ಲೇಖವಾದರೂ ಬಿಡದಂತೆ ಅರ್ಜುನಂಗೆಯ ತಮ್ಮಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯಂ ವಿರಾರದೆ ಇರುವನಾಗಿಯೇ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಬದಲು ವೇದರೂಪವಾದ ಪರಮಾನುಗ್ರಹ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರದಾನನಂ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ವಕ್ಷಣಿಸಿ ಸುವರ್ಣದ ಪತ್ರದೋಳ ಬಹು ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮರತ್ನಂಗಳಿಂದಾ ಲಿಪಿರೂಪವಾಗಿ ಬರಹ ತನ್ನ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳಿಂದಾ ಸುಮುದ್ರಿತಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಕಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಹಳಬರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವೇಗಶಾಲಿಗಳಾದ ಭೃತ್ಯರಂ ಕರೆಸಿ ಅವರ ಕೈಯೋಳ ಲೇಖನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನು ಕೆಲವುದೇಶ ದೇಶಾಂತರ ನಾನಾವಿಧವ್ಯವಾಂತರಂಗಳಿಂದ ಅತೀಯವಾಗಿತಂದುಇರುವ ಆಯಾಯ ದೇಶ ಜಾತೀಯಂಗಳಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಂಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅಪೂರ್ವಂಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಾಸುಧಾಭರಣ, ಮೃಗ, ಪಕ್ಷಿ, ಮನುಷ್ಯ, ಗಿಡ, ಫಲ ಮುಂತಾದ ಕೈಗಾಣಿಕೆ ತರಂಗಳಾಗಿ ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾಗಿ ಇರುವ ವಸ್ತು ವಾಹನಾದಿಗಳಂ ಜೊತೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುಗಂಧರಾಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯರಾದ ಅಂತರಂಗ ಜನರಿಂದಲೂ ಭರತಾಸ್ತ್ರವಂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನ ನೋಲೈಸದೆ ಇರುವರ ಜನ್ಮವಂ ಧಿಗಮನುಡಿನಂತೆ ಉಳ್ಳುಳಿಸುತ್ತಿರುವ ನಟುವರಿಂದಲೂ, ರತಿ ರಂಭೆ ಊರ್ವಶಿಮೊದಲಾದ ಅವಸ್ಥಾಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಸರ್ವಾಂಗ ಸೌಂದರ್ಯವ ನೋಂದೊಂದು ಚರಣೋಳತಾಳ ನೋಟಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಾತಾಶನ ಪರ್ಣಾಶನರಾದ ವೃದ್ಧ ಯತಿಗಳೂಕೂಡ ಮೋಹ ಉಂಟಾಗಿ ತಲ್ಲಣವಿಂದ ಕಳವಳಂ ಗೊಳಿಸುವ ಶುಕ ಪಿಕ ತಂತ್ರೀಸ್ವರಂಗಳಂ ಜರಮ ನಿರಾಕರಿಸ ಕಂಠಸ್ವರವುಳ್ಳ ಉದಯಿಸುವ ಯೌವನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಧಳಧಳಿಸುವ ಯಳ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತ ಸಕಲಾ ಬರಣ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಗಂಧ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರ ನೊಬ್ಬ ಸರಿಯುಂಬ ವೋಲ್ ವರ್ಣಂಗಳಂ ಕ

ಶ್ವಿತಿ ಪಾಡುತ ನಾನ್ಯವೆನ್ನಾಡುವೆನುನಾರ ಪಾಡತರುಣಿಯಿರಿದಲಂ,
 ನೃದುಗದ ಧುಣಿ ಭುಣಿತ್ಯಾ ರದಿದಲಂ, ಗಜ್ಜಿಗಳ ಫಲ್ಲು ಫುಲ್ಲಂಬ
 ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲಂ. ತಂತೆ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಮೆಣುಳ್ಳುತಿ ವಲ್ಲಕೇಷ್ಟನಿಗಳಿಂದಲಂ,
 ಸುಗಂಧ ರಾಜೀಂದ್ರಕುಂದ್ಯನಿ ಫೋಳನುಸುರು ಬಿರಮುಳ್ಳಿ ಪದಸಲ್ಲವಿಗಳ
 ಸ್ತೋಲ್ಲಕಟ್ಟಿಸಿಂ ಕೂಡಿ ರಭಾಕರಿಸುತ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗ
 ಳಿಂ ಕಟ್ಟಿಗಳ ಪುಣ್ಯಭುವನೇನು ತೋರಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಹಾವಳಿ
 ವೆ ವಿಲಾಸ ಪಮತ್ಯಾರಗಳಿಂದ ಹುಡುಗೊಳಿಸುವ ನಾಟ್ಯವೆಂ ನೋಡುತ
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬಾಲಿಸುರಿದು ಬಿನ್ನಿಸುವ ಪರಿಮಳವೀರ್ಯನಂಸವಿಯುತ ಸೇಷ
 ಕೆ ಬನರಿದು ಮೂಡಲ್ಪಡುವ ಪುಣರಾಧ್ಯಾಪನುತಂಗಳು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುತ
 ಅಪ್ಪು ಸ್ತೋತ್ರಮರುಗಳಿಂ ಸುತ್ತು ಮೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಶೃಂಗಾರಭೋಗ ಬೋ
 ಳಿರುವ ಮುಂದ್ರನಂತೆ ನಾಟ್ಯದೊಳುಸಕ್ಕನಾಗಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾ
 ಯನು ನಿಲಸದೋಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುತ್ತಿ ಪ್ದನಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ||

ಗದ್ಯ—ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡಪರಕು ಪುಂಡರೀಕ ಜನಾಖಂಡಲ
 ವ್ರಮುಖ ಸಿಖಿಸುರನಿರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ವ್ರಹಂಡಬಲ ಚಂಡ
 ಮುಂಡ ನಿಖಂಡನ ಸಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮುಂಡಲಾಧ್ಯಧರ ಭು
 ಜಾಪಂತ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾನುಂದಿಕಾ ಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣವ್ರವ್ರದನಾನ
 ಭೋಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸಕ್ರಪ್ರತಪ ಸಕಲಭಾವಾ ಸರ್ವಸಾಧ್ಯ ಸರ್ವಂ
 ಕಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರಸಕನಿತಾ ಸಿಸ್ಸಪಾಯ ಸಿರ್ಮಾಣಧಾರೇಯ ಘಟಿಕಾ
 ಕೆತಗ್ರಂಥ ವಿನವಿನ ಪ್ರಬಂಧ ಸುಂಧನ ಧುರಂಧರ ತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರ
 ತ್ರೇಯಸ ಗೋತ್ರ ಆಳ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರ ಸುಚರಿತ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾ
 ರಾಜಪುತ್ರನರಪತಿ ಬಿರುದಸುತೀಶ್ವರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾ
 ಜವಡೆಯರನರಿದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರನಾಗಿ ವಿರಚಿತವಹದ ಸೌ
 ಗಂಧಿಕಾವರಣಿಯವೆಂಬ ಕಾನವಿನ ಕೃತಿಯೋಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾಬೇಷಿ
 ಯು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೊಪ್ಪುವ ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳಿರದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಸ್ವಯಂವರಸಂಬಂಧಮಾಲೆಯು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕಚೇದೇವಿಯು ಧಾರಣೆ
 ಯಂಗೈಯುವಂತೆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೀಂದ್ರನ ಕಂಡೋಳಿ ಧರಿಸಲು
 ಅನುಗಂಧ ರಾಜೀಂದ್ರನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂ ದೊಡಗೂಡಿದ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ

ಸಂತಪ್ರಕಾಶಿಸುತೆ ತನ್ನ ಹಸ್ತದೊಳಗೆ ಯಿರುವ ಉಂಗರವೆಂ ಸತೀ
ಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಯಿತ್ತು ತನ್ನ ಬಿಡಾರವೆಂ ಶೇರಿ ಆನಂದ ಬರಿತನಾಗಿ ನುಖ
ದಿಂದ ಯಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಶಿಂ ನೆ ಆಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಮಂವತ್ತೆರಡನೇ ಅಷ್ಟಮ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

— ಛೇದನ —
ಶ್ರೀರಸು.

ಮುನ್ನ ತು ಮೂರನೇ ಆಶ್ವಾಸ ವಾರಂ ಭರಿ.

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾ ಯೈನಮಃ

ಶ್ರೀರಾಮಾಯನಮಃ|| ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಳಿಂಗದೇಶಾಧಿಪನಾದ ವಿಜಯನರಯನು ಪಣೋದ್ಧಾರದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇರುವ ತನ್ನ ಕುಮಾರತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ವಿವಾಹವೆಂ ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಗರೂಗುವದರಿಂದಲೂ, ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರತಿ ಕಳುಹಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನನ ವತ್ರಿಕಾ ರೀತಿಯಂತೆಂದರೆ:—

ಶ್ರೀಮತ್ಸಮಸ್ತ ಸದ್ಗುಣಾಭರಣ ಭೂಷಿತರೆಂದು ಚಂದ್ರನಂಶಕಲಾಂಬುಧಿ ಕೌತುಹಲದಿಂದ, ಸಕಲದಿಗಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾಸ ಕೀರ್ತಿ ಪತಿ ಪ್ರಾಪ್ತರೆಂದು, ಪ್ರೇರಿರಾಜ ಮದಗಜ ಕಂಠೀರವರೆಂದು, ಬೇಡುವರೆಗೆ ಆಪ್ತವೆಂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕಾಮಧೇನು ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೆಂ ವಿರಾರಿದವರಾಗವರ್ತಿಸುವಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ, ತಪೋಧಾನ, ಜಪ, ಯಜ್ಞ, ನೈತ, ನಿಯಮ, ಉಪವಾಸ ಪಾರಣಾಮಿತ್ಯ ಮಾರ್ಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಬರೀಷ ಮಹಾರಾಯನಿಗೀತೆ ಅಧಿಕರಾಗಿತ್ತೋ ಮತ್ತೆಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಪಾಲನ ಧುರಂಧರರೆಂದು, ರಾಜಕುಲಸಕ್ಷಾತ್ರರಾಜರೆಂದು, ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ರಾಜಾಧಿರಾಜಮಹಾರಾಜಸುಚರಿತ್ರ ರಾಯಮಹಾರಾಯ ಭೂವಂದಿರ ಚರಣಾಂಬುಜಭೃಂಗಾಯನೊಸನಾದ ವಿಜಯನರಯನ ಪೂಜನುಪೂರ್ವಕವಿಜ್ಞಾನವನೇನೆನಲು, ಈವರಿಯಂತರವುತನ್ನ ಅಭಿಮಾನ ಸಿದ್ಧವನುಪ್ರಪ್ರಜಾಸಮೇತನಾಗಿ ಪತ್ನೀಪುತ್ರಿಕಾದ್ಯಾತ್ಮ ಬಂಧುವರ್ಗದೊಳೆತುಂಗೆಬಲ ಕೋಶಮುಂತಾದ ಸಕಲಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ, ಕಳಿಂಗನ

ಗರದ ಪುರೋಭಾಗದೋಳನೇಕದೇಶ ಸಂಚಾರವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸು
ಖದಿಂದ ಬಂದು ಕಟಕಮಧ್ಯದೋಳ ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥಮಾದ ಪಣಂಗ
ಗಳಂ ಬೆಳೆಶಿ ವಿವಾಹ ವರಣಮಾಲೆಯಂ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಿಂ ದೊಪ್ಪಿ
ಶಿ ಕೊಂಡು ಮೋಡಕ ಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಶರತ್ಕಾಲದ ಚಂದ್ರನಂತೆ
ಅಭಿವೃದ್ಧನಾಗಿ ಧೀರ್ಭಾಯುಪ್ಪಂತನಾದ ತನ್ನ ಸುಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂ
ಧರಾಜ ಮಹಾರಾಯನ ಸಪರಿವಾರ ಜ್ಞೇನಾಭ್ಯುದಯದಿಂದಲಂ, ನಾ
ನು ಶತಗುಣಿತನಾದ ಜ್ಞೇಮುಳ್ಳವನಾಗಿ ಇರುವಂ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆತಂದು ತ
ಮ್ಮ ಸಕಲವಿಧ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವಾತಿಶಯಂಗಳಂ ದೊಡಗೂಡಿದ ಪು
ತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ ಕೋಶ ಚತುರಂಗಾಧ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಂಪರೆಗು ಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂದ ದನುಗ್ರಹ ಲೇಖನವಂ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿನಿಯಾ
ದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗು ಆಯುಷ್ಮಂತನಾದ ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಸುಗಂಧರಾ
ಯನಿಗೂ ಶುಭವಾದ ವಿವಾಹ ಮದೋತ್ಸವವು ಸಕಲ ದೇವತಾ ಕಟಾಕ್ಷ
ದಿಂದ ಈವಿಜಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಗಮಾಡಿಸುವದಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈಯು
ವ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ನೆರವೇರಿಶಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಮಸ್ತ
ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಂ ದೊ
ಡಗೂಡಿ ವಿಜಯನಗರವಂ ಕೂರಿತು ಬಿಡಯಂಗೆಯಬೇಕಾಗಿ ಇರುವದೆಂ
ದು ನಕ್ಕಣಿಶಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಲೇಖ್ಯದೋಳ ಬರೆತಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಂವಿಗ
ಳಿಂದ ಚಿಹ್ನಿತಂಗಳಾಗಿಮಾಡಿ ಧನಂಜಯನೆಂಬ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕರ
ದು ರತ್ನ ಪುರಿಯೋಳರವನ ಸಕಲರ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳುವಂತವೇಳಿ, ಅವನ
ಕೈಯೋಳ ಹರಿವ್ರಾಲಂಕೃತವಾದ ಲೇಖನವಂಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಸುಗಡ
ಅನೆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಬಲಂಗಳಂ ಜೊತೆಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಜ
ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿ ತಾನು ವಿವಾಹಸಂಭಾರ ಸನ್ನಾಹದೋಳುಪ್ಪು
ಕ್ತನಾಗಿರತಿರಲು.—

ಅತ್ತಲಾ ರತ್ನ ಪುರದೋಳ ಸಕಲರಾಜ್ಯಭಾರವಂ ವೈಭವದಿಂ
ದಿರುತ್ತಿರುವ ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಇರುವ ನಮಯದೋಳ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಂದ ಕಳುಹಲ್ಪಟ್ಟ ಧೂ
ತರು ಅತಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಬಂಧನರಾಗಿಮಹಾರಾಯನ ಅಸ್ಥಾನನಂ ಪೊಕ್ಕು

ಈ ಸುತೋಷಾತಿಶಯವಂವೇಳಿ ರಾಣಿಯಂಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಂಗಳ
ಗೆ ಯಣೆಯಿಲ್ಲ ಸುಪುತ್ರನು ಪಡೆದೆ ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷವೆಂದೆಂದನುತುಂ
ತಕ್ಕೈಶಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳಂಗದೇಶದಿಂದಬಂದಿರುವೆ ಅನಾತ್ಯಾದಿಗಳ
ಗೂ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಜಭೃತ್ಯಾದಿಗಳೂಧನ
ಕನಕ ವಸ್ತ್ರವಾಹನ ಭೂಷಣಾದಿಗಳಂನಿರವಧಿಕನಾಗಿ ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯ
ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದವಿಡಾರಂಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಸಕಲ ಮ
ರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳಂಗ ನಗರವಂ ಕುರಿತು
ಪುತ್ರನವಿವಾಹಾರ್ಥಮಾಗಿ ಗಜತುರಗರಥ ಪದಾತಿಗಳೆಂಬ ಚತುರಂಗಸೈ
ನ್ಯಂಗಳು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಹತ್ತು
ಸಾವಿರ ವೆಂಟಿಗಳಮೇಲೆಸಾಗಿಸುವ ಜವಳಗಳು ಇವುತ್ತುಸಾವಿರಯತ್ತು
ಗಳಮೇಲೆ ನಾಗುವ ಧನಂಗಳು, ಅನೇಕ ಆನೆಗಳಮೇಲೆ ಸಾಗಿಸುವ ನಾನಾ
ವರ್ಣವಾದ ಗುಡಾರ ಹಾತಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು, ಇನ್ನು ಅಂತರಿವು
ರದಿಂದ ತೆರಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಜಲಂಗಳು,
ವಿಚಿತ್ರನಾದ ಮುಸುಕಿನ ಗಾಡಿಗಳು, ಅರಸು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾಹನಾರ್ಥ
ವಾಗಿರುವ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ವಂಡಿಗೆಗಳು, ಸಹವಾಗಿ ಮೂರು ದಿನದೊಳಗಾಗಿ ಸ
ಜ್ಜುವಾಡಿಸಿ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ಇರಲಿಯೆಂದು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಮಂತ್ರಿ
ಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಇನ್ನು ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ
ಬಂಧು ನೈಪಾಲರಂ ಕರತರುಂತೆ ಅವರವರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ವಕ್ಕ
ಣಿಕೆಗಳಿಂದ ಲೇಖನಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒರಿಸಿ ಶುಭಮಿತ್ರನಾ
ಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ನೇವಕರಂಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ, ಅವ
ರನರಂ ಕರದುಕೊಂಡು ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಅತಿಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬಂದು
ಶೇರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಗೆ
ತಾನು ಬರುವದಂ ತಿಳುಹಿಸುವದು ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂದು ಲೇಖನವೆ ನಿ
ರೂಪದಿಂದ ಬರಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸ್ವಪ್ತಿಸ್ತು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯಂತನಾಗಿ ವಜ್ರಶರೀರಿಯಾಗಿ ಕುಲ
ದೇವತೆಯಾದ ದೇವಿಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ
ಪಿರಿಯವರ ಆರ್ಷೀರ್ವಚನದಿಂದ ನಿತ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಶಾಲಿಯಾಗಿರುವೆ ಸ್ಥಿರಂ

ಜೀವಿಯಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವೆಂಗೆ ಆರ್ಶೀರ್ವಚನಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಬರಶಿಕರಿಕೆ ಕಳುಹಿದ ಆರ್ಶೀರ್ವಾದಲೇಖನವೆಂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆದು, ರ
ತ್ನ ಪುರದೊಳಿರುವ ಸಕಲವೈಭವವನ್ನುದ್ದಿಯಿಂದ ರಾಣಿಯಾದ ಗುಣವತಿ
ಮೊದಲಾದ ಕಾಂತಾಜನರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ನಾಪುರೋದಿಂದ ಇರುವೆವು,
ನೀನು ಸುಮತಿಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಂದಲುಂನೇನಾವತಿ ಸಹಿತವಾದ ಚತು
ರಂಗಾದಿ ಸೇನಾ ಸಮೂಹಂಗಳಿಂದಲುಂ ಭೃತ್ಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ದೇಶನಂ
ಚಾರತತ್ವಜಸೂದಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯ ಮೊದಲಾದ
ಕುಭ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಇರುವವರಿಗೆ ಆದಿಶಕ್ತಿಯಾದ ಜನನ್ಮಾ
ತೆಯು ಸರ್ವದಾ ಅದನ್ನೆ ಕರಣಿಸಲಿ, ಈಗ ಪ್ರಕೃತದೋಳ್ ಯಲ್ಲಿಯುಂ
ಚಾರವೆಂಮಾಡಲಾಗದು, ಮತ್ತು ನೀನು ಕಾಲಕಾಲದೋಳ್ ಭೋಜನನಿಡಾ
ದಿಗಳಂ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ ಪಿರಿಯವರ ಸಹವಾಸ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಸಮಾಗ
ಮದಿಂದಲೆ ಯಿರುವೆದು, ನಮಿಗೆ ಪರಮಾವೇಕ್ಷೆಯಾಗಿ ತೊರುವೆಂದುತಿಳ
ಯುವೆದು, ಕಳುಹಿರುವಲೇಖನವೆಂಬಿವುಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸಮಸ್ತರಾದ
ಬಂಧುನೈವಾಲರಿಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಖನವೆಂಬರಶಿಕಳುಹಿ ಸಕಲಸನ್ನಾಹಂಗಳಂ
ತೆಗೆಕೊಂಡು ಯಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವೆವು, ಇದಲ್ಲದೆ ವಿಜಯವರ್ಮ
ರಾಮನ ವಾಲೆಯೆಂನೋಡಿದ ಮಾತೃದಿಂದಲೆ ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಹಸಂ
ಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ವಿದಿತಮಾಯಿತು, ಆ ಮಹಾಗುರುವಾದ ವಾಸುದೇವರ ಅ
ನುಗ್ರಹವೇ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಇರುವೆದು, ಯೇಕೆಪುತ್ರನಾದ ನಿನ್ನಂ
ಬಿಟ್ಟು ವೃದ್ಧರಾದ ನಾವೀರ್ವರೂ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಹಿಸುವೆವು, ಈರೀತಿ ನಾಳೆ ನಿನ್ನ
ಉದರದೋಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ಕುಮಾರನು ಜಯಾರ್ಥಮಾಗಿ ತೆರಳುವಾಗಲ್ಲ
ದೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಯಾಗನಪ್ರಕೃತದೋಳ್ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರತ್ನ ಪುರಿಯಿಂ
ದ ತೆರಳಿ ಬಂದರೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆದು, ನಿನಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿ ಅಗಲಿಯೆಂದು ನಿರ
ತಿಯ ಪುತ್ರನಾತ್ಮವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹರಶಿಕಳುಹಿದ ಆರ್ಶೀರ್ವಾದ ಲೇಖನವೆಂಮುಂ
ದಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿ, ಆ ಹೃದಯಲ್ಲಿಯೇ ರತ್ನ ಪುರಮೆ ಹೊರಲು
ಬಂದಂತೆ ಅನೇಕವಾದ ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥವದಂತಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸೈ
ನ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುರದೊಳಿರುವ ಅರ್ವವಾರುಷಿಕರಾದ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠ
ರಂಧಂಪತಿ ಸಮೇತರಾಗಿ ಸಕುಟುಂಬರಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಾದಿಗಳಿಂದೊ

ಡನೆ ಕೂಡಕರದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪುರದಿಂದ ಕಳಿಂಗನಗರ ವರ್ಯಂತವು ಸಾಲು ಚಪ್ಪರಂಗಳಂ ಬಿಡವಿ ಬಿಡಾರಂಗಳಂ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ಫಲಿಪಹಾತ ವಾನೀಜುಂಗಳಂ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಂ ತರ ತರಂಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾದಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಬಹುಸಂಬ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಟುಅಲ್ಲಿಬಿಡಾರಂಗಳೋಳೆ. ಇಳಿದಿಳಿದು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು:—

ಅಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ತನ್ನೊಡೆಯಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದು ಇರುವ ಆಶೀರ್ವಚನ ಲೇಖನವಂ ಕಂಡು ಕಟಕದ ಸುತ್ತಲು ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಭರಂಗೀ ಶಬ್ದ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಮಂತ್ರಾದಿಯಂ ಪೂಜಿ ಲೇಖನವಂ ಶಿರಸಾವಹಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮೊತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೋದಿ ನೋಡುತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸವಿಸದ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದಂ ಚಾರರಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದು ಸುಗಂಧರಾಯನು ತನ್ನ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಯದಾಗೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಆಗ ವಿಜಯರವ್ಮರಾಯನು ಕೂಡ ಸಕಲ ಸೇನಾ ಮಂತ್ರಿ ಪುರಜನ ಪರಿಜನ ವಾಙ್ಮ ವೊದಲಾದ ಸಕಲವೈಭವದಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಕುರಿತು ಯೆದುರಾಗಿ ಹೋಗಲು, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಸೇನಾ ಧಳಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ಕೂಡ ನೆಲಸಮ ಆಗುವಂತೆ ತೋರಿ ವಾಙ್ಮಂಗಳ ರಭಸಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಆಗಿ ಮೂರು ಸಮುದ್ರಗಳು ಕೂಡಿದಂತೆಯಾಗಿ ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ತೆರೆಗಳಂತೆ ತೋರುವ ಜನರಿಂದಲೂ ಖಡ್ಗವೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳ ಹೊಳಪುಗಳೆ ಮಿಸುಗಳಾಗಿ ಯೂ, ಆನೆಮೊದಲಾದ ಸತ್ತ್ವಂಗಳೆ ಮುಕರಾದಿಗಳಾಗಿಯೂ ಛತ್ರಂಗಳೆ ಅನರ್ಥಂಗಳಾಗಿಯೂ, ರತ್ನಾ ಭರಣಂಗಳೆ ರತ್ನ ರಾಶಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಈ ಮೇರಿಗೆ ಯಶಿಯುವ ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ನಿಬಿಡವಾಗಲು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುವಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು ಆಗ ಸುಚರಿತ್ರ ರಾಯನು ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಗನ ಬಲವಿನಿಂದಲೂ ಧೂಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಜಯವರ್ಣರಾಯನ ಗಮನದಿಂದಲೂಂಭಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾದ ಮಾಂಧಾತ್ರೆಯನಂತೆ, ಶತಘ್ನೀ ಶಬ್ದ
ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಮಾರ್ಯದಗಳಿಂದ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ
ದ ಸೇರಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಯನು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಗವಾಗಿ ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವೆನ್ನಾಡಿ ಗೋತ್ರಾಭಿವಾದನಂಗೈದು, ಅ
ವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರತಿಶಯವಾದ ಅಶೀರ್ವಚನವಂ ಶಿರಸಾವೇಶಿಸಿ, ಸಕ
ಲ ಬಂಧುಗಳಂ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಸು
ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠರಂ ಸಾಷ್ಟಾತ್ಕರಿಸಿ, ಇನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾ
ಯಜ್ಞರಾದ ಪುರೋಹಿತಾದಿ ಬಾಹ್ಯದೈವಿಲ್ಲಾ ಅಂಜಲಿಯೆನ್ನಾಡಿ, ಸಕ
ಲ ಜನರಂಯಥಾವಿಭವಾನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಂದೆಯಾದ ಸುಚರಿತ್ರ
ಮಹಾರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೈಗಳಂಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಗೌರವಗಳಿಂದ ತಂದೆಯೊಡನೆ
ಮಾತಿನ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಆರೈಸುವುದುಮಿದು ಪರಿಭಾಷಿಕಮಾಗಿ ಪ್ರಕೃ
ತೋಪಯುಕ್ತಮಾಗಿ ಮಾತುಗಳಂಮಿತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮೃದುವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲ
ನೆ ತನ್ನ ಜನನಿಯಾದ ಗುಣವತೀ ದೇವಿಯು ಕೇಳುವಂತೆ ನುಡಿಯುತೊಡ
ರಾದ ಸ್ವಕೀಯ ಬಂಧುಜನರಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಾನ
ದಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ಸ್ಮೃತಿಯ ಅನಲಂಬಿಕೊಂಡು ಸಮವಾಗಿರುವ ವರಮು ಧರ್ಮ
ವೋಯಂದುತೋರುವಂತೆ ಯಿರುತ ಸುಗಂಧರಾಯನುತೇಜೋ ವಿಶೇಷ
ದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ ಸುಖದಿಂದಿರುತಿರಲು; ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು
ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನಿಂದ ಬಂಧು ಮೆರವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಕೂಡಲ್ಪಟ್ಟ
ಕ್ಷೇಮೋಲಿಂಗನ ಮೊದಲಾದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಂಗಳಿಂದಲೂ, ವಿವಾಹಾ
ರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ವಿಹಿತವಾದ ಸುಭಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಂ
ಗಳಿಂದಲೂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಹೊರ
ಟು ನಿಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೊಳೆಯಾದ ಸಮಯದೋಳ್ ಕಳಂಗದೇಶಾಧಿ
ಪತಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಕುಲೀನರಾದ ವೃದ್ಧರಿಂದ ಸಮೇತನಾ
ಗಿ ತನ್ನ ಆರ್ಷ ಪೌರುಷಿಕರಾದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ ವರಾನಾಪ್ತ
ರೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿರುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಧವರೆಂಬ ಪುರೋಹಿ
ತರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶೇಖರರೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರಂ ಶೀಘ್ರ

ಮಾಗಿನುರೂಪವಾದಕರಣಿಶುಭಮುನ್ವಿತರ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಸಿಜಸೃಷ್ಟರ
 ಅನುಮತಿಯಿಂದಲೂ ರಾಣಿಯೊಪ್ಪಿಸಿಂದಲೂ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಬಹುದು
 ಗುಣಬುಲೈದ್ದಾಗಿ ಏಕಸಂಕಸ್ತಹಾದೋಷರಹಿತವಾಗಿ ಲಗ್ನ ಸಪ್ತಮಾ
 ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಸಂಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಶುಭಗ್ರಹ ಸಂಬಂಧ ವೀಕ್ಷಣಗಳಿಂ
 ದೊಡಗೂಡಿವ ಒಂದು ಶುಭತರನಾದ ಮೂರ್ತಾರ್ಥವಂ ಪುಷ್ಕಲಂಽವಾಗಿ
 ನಿಶ್ಚಯವನಾಡಿಶಿ, ಶುಭ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ನರಸಾಗಿ ಸಕಲರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಿ
 ರುವಂತೆ ಸಮಸ್ತದೇಶಂಗಳೋಳಿರುವ ನೈವಾಲಯ ಕುರಿತು ಆಯಾಯ
 ದೇಶಿಯನಾದ ಬಿಗುವು ಸಂಪ್ರದಾಯ ರೀತಿಸತತಗಳಿಗನುಸಾರವಾದ ಘ
 ಕ್ಷಣಗಳಂ ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಚಿತ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ರಾಯಸದವರಿಂದ ಸುಲಕ್ಷಣಂಗಳಾಗಿ ಬರವಿಲೇಖನಂಗಳಂ ಮಂಗಳಕರ
 ಮಾಡ ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳಿಂದ ಶುಭ ಸೂಚಕಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದ ವೇಗಶಾಲಿಗಳಾದ ವೈದ್ಯಕೇವಲ ಮುಖವಾಗಿ ನೂ
 ರಾರು ಸಾವಿರಗಳಂಬ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ ಸಮಸ್ತರಾಜಪ್ರಭವ ಸಮೇತವಾಗಿ
 ಕಳುಹಿ, ಇನ್ನೂ ಸಕಲ ದೇಶಂಗಳೋಳಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಸಕುಟುಂಬ
 ರಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಸಮಾಚಾರವಂ ಕಳುಹಿ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಕುರಿತು
 ಯಲೈ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಕಾರ್ಯಜ್ಞರುಗಳರಾ! ಸೀವು ಕೆಲವರು ಶಿಲ್ಪಿ
 ತಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಂ ಕರಣಿ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ವಿಚಿತ್ರನಾದ ಚಪ್ಪರು
 ಗಳಂ ಉಪ್ಪರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಹಾಕಿಶಿ, ನಾನಾ ವಿಧಂಗಳಾದ
 ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸುವೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಂ
 ಕುರಿತು ಸೀವೇ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸಕಲ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ನೈವಾಲರಿಗಲ್ಲ ಅ
 ನುರೂಪವಾಗಿ ಇರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮನೆಗಳಂ ಬಿಡಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸಕ
 ಲ ಮನುಷ್ಯರೆಯಿಂದ ದೇಹವ ವಸ್ತುವಂ ಕೊಡುವೆಂದು ನುಡಿದು, ಮು
 ತ್ತಂ ಕೆಲಂಬರಂ ಕರದು ನಿವಿಗ ಆಗತಕ್ಕ ವಿವಾಹದ ಸಕಲ ಶುಭ ಕಾ
 ರ್ಯಂಗಳಂ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಕೇಳಿದವಸ್ತು ಮುನ್ನೆದ್ದುಗ
 ಳಂ ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತಕ್ಕ ತತ್ತ್ವಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವಂತೆ ಯಚ್ಚ
 ರವಿಂ ಇರುವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ, ಸಮಾಚಾರವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವಂ ತನ್ನ ಪು
 ತ್ರಿಸಮೇತವಾಗಿರುವ ಪಟ್ಟದ ರಾಣೀವೊದಲಾದವರಿಗೆ ದೇಳುತ ಅಂತಃ

ಪುರವಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಹಾಕಿದ ರಾಜನ ಪ್ರಭಾವ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯ ಕೌಶ-
 ಲ್ಯ ವಿದಾಕ್ರಮ ಸೌಖ್ಯದ್ಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ವೊದಲಾದ ಶುಭಗುಣಂಗಳಂ
 ಸೂಕ್ತರತ್ನ ರಾಯ ಗುಣವೆತೀದೇವಿಯರ ಪುಣ್ಯೋದಯವೆಯುವರ ಸಂಬಂ
 ಧನು ವಡೆದತ ನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ, ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಕ
 ಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳಂ ಪರಸ್ಪರ ಸಲ್ಲಾಪಾದಿಗಳಿಂದ ನಿ
 ಶ್ಚಲಿಸುತ ಇರಲು, ಕೌತಸ ಮಂತಿ, ನರ್ಗಂಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಂಕುರಿತು
 ಪಾಳದ ನೃಪನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪುರವೆಲ್ಲಾ ನೆಳಲಾಗುವಂತೆ ಉನ್ನ
 ತದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶನಂ ತೆಗಲುವ ಚಪ್ಪರದ ಸುರಾಜಿಯ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ,
 ಮುತ್ತು ಹವಳಂಗಳು ಮೊದಲಾದ ಕುಚ್ಚು ನರಗಳಿಂದಲೂ, ಸವರತ್ನಂಗಳ
 ಳ ಮೊಂಪಿನ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಕನ್ನಡಿಗಳಂ ಬಿಗಿದು ಜಂತದಮೋ
 ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಸ್ತಂಭಂಗಳಿಂದಲೂ, ಚಂದ್ರನ
 ಹೆರೆಯಂತೆ ಬಿಗಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಲೋವಿಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದೋಳ್ವ ಚಿತ್ರನಾದ
 ವರುಣ ಚತುರಕ್ರ ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾಕಾರಂಗಳಾಗಿ ಸೂರ್ಯಮಂದಲದಂತೆ ಪ್ರಕಾ
 ಶದಿಂ ತಿರುಗುತ ಮಧ್ಯದ ಕಾಲದ ಮೊಗ್ಗುಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಚಲ್ಲುವ ಸು
 ಷ್ಪವರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳುಳ್ಳ ಕುರುಚು ಚಕ್ರಂಗಳಿಂದಲೂ, ಸವರತ್ನದಿಂ
 ದ ಕೆತ್ತಿ ಇರುವ ಹಲಗೆಗಳಂತೆ ಧಳ ಧಳಿ ಪೊಳೆಯುವ ಹಾಕಿಗೆಗಳಿಂದ
 ಲೂ, ಗಿಳಿಗಳಂ ಡೊಡಗೂಡಿದ ಸಾಲುಪದ್ಮಂಗಳಿಗಂತರಾಳವಾಗಿ ಇರುವ
 ಹೆಂಸ ಮಯೂರಂಗಳ ಸಾಲು ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, ವಸ್ತ್ರಗಾರಗಳಿಂದ
 ಶೋಭಿತವಾದ ಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಧಳಧಳಿ ಬೆಳಗು
 ತಿರುವ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಸ್ತಂಭ ಸಹಸ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಸಕಲ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ
 ಗೆಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಾಲು ವೀರಂಗಳಿಂದಲೂ, ವಚ್ಚೆಯಿಂದ ರಚಿ ಇರುವ
 ಲೋವೆಗಳುಳ್ಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಜಗಲಿಯೆಂಬ ಹನಿಯ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವೀ
 ಪ್ರಮಾಸವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ರತ್ನ ಕಂಭಗಳಿಂದ ವೊಡಗೂಡಿದ ದಿವ್ಯಮಣಿಮಂ
 ಟಪದ ರತ್ನ ಕಲಶಂಗಳಿಂದಲೂ, ಶೋಭಿತವಾಗಿ ವೃಂದಿಸು ಜಲಮಯವಾಗಿ ತ
 ನಿಂದನಿರ್ದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಪಂಚ ವೆಂನೋಡಿ ಜುಗುಪ್ಸಿತನಾಗಿ ದಿವ್ಯಜೀವರತ್ನಂ
 ಗಳಂತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ಚತುರ್ಮುಖನ ಸೃಷ್ಟಿ ಶಿವನೋ
 ಷುಬಂತೆ ತೋರುವ ಚಪ್ಪರಂಗಳಂ ಕಳಂಗರಾಜ ಭವನದಲ್ಲಿಯೂ ನರ

ಗೃಹನಾಗಿ ಬಿಡತಿಗರುವ ಮುಣಿಮುಂದಿರವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯುವರಾಜ ಭವನದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮತ್ತೆಂಥರಥವಾಗಿ ಬರುವ ಭೂಪಾಲರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರಿನರಿಗೆಸರಿಯಾದ ಮನೆಗಳೆಂಬಿಡತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಿಳಿದವರಿಗೆ ಜೀಕಾದ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದಿಗಳಂಯಥೇವ್ಯಮಾಗಿ ತೆಂದು ಇರಿಸಿ, ಇನ್ನು ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳಿಂದ ಹೊರಟು ಕೂಚಿಯಾದ ಮಡಿಸಂಚಿಗಳಂ ಬಟುವಾದ ಪುಟ್ಟಗೆಗಳಂ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನದ ಪಾಳಂಗಳಂ, ಹಸ್ತಂಗಳೋಳುವ ಪುಸ್ತಕಂಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಧರಿಸಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಧೋತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಪಟ್ಟೀಮಡಿಗಳಿಂದಲೂ, ನರಿದಾಗಿ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿರೋಮೇಷ್ಟ್ರ ನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಕಣ್ಣುಗುಳ್ಳೆಗಳು ನೀರುಕೂಡಿಸೋಲುತ್ತ ಕಾಲ್ಕಳು ನುಲಿದು ಉಜ್ಜೆಯುಳಯುತ ಅಸ್ತಿನಾತ್ರೇವವಾಗಿ ಚಿನ್ನನಭಾಯಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಿ ಮೊರೆಯುವ ಮುಕ್ತಿಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಕುಳಿತು ಇರುವರ ಕಾಲುಗಳು ನೆಲದೊಳಗೆ ಯಳೆಯುವಂತೆ ನಡೆದು ಬರುವ ವಾಹನಾಶ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಮೇತರಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಗಂಟುಗಳಂ ಪೊತ್ತು ಉಡಿಯೊಳಗೆ ತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ಮಕ್ಕಳಗಳ ಕಾಟದಿಂದ ಅನಂ ಬೈಯುತ ಮತ್ತೆ ಸನಾಧಾನಂಗೆಗಳ ಸುತ ಬರುವ ನಿಜಪತ್ನಿಗಳೊಡನೆ ತಾವು ಬಂದದ್ದು ಪೊಳ್ಳೆದಾಯಿತು, ಧೋರೆಗಳಬ್ಬರು ಜೀರಜೀರಪ್ರಸ್ತನಂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮಾಡುತ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ಜೀಡಿದ ಪದಾರ್ಥನಂ, ಸಕ್ಕನಾದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಂಗಳಂ, ಧೋತ್ರ, ಶೀರೆ, ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣಂಗಳಂ, ಮತ್ತು ಹುಡುಗನ ಮುಂಜನುದಿವಿಗೆ ಜೀಕಾದ ಅನುಕೂಲನಾಡಿಕೊಡುವರೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸರಸಾಲಾಪನಂ ನಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ವೈದಿಕಬ್ರಾಹ್ಮರಂ ಕಂಡು ಅವರು ದೇವಾಲಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮರ ನಿವೇಶನಂಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ರಮಠಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವಂತೆ ನಾಡಿಸಿ, ಅವರನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೋಜನಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪ ಮಾದಂತೆ ನೇಮಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಉಗ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಾದ್ರಿಯಂಬಂತೆ ಅಕ್ಷಿಯರಾಶಿಗಳಂ, ಕೊಳಂಗಳೋಳ್ ತುಂಬಿರುವ ಭೃತತ್ವಲಂಗಳಂ, ಕೆರೆಯಾಗಿ ನಾಡಿರುವ ಪಾಲು ಪೊಸರುಗಳಂ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಸುರದಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಠಾಕಿ ರಾಕಿಯಾಗಿ ಸುಗಿಸಿ, ಅರಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ನೂರಾರು ಸನುತ್ತು ವಾಡ್ಯ ವಿಶೇಷಂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಹಜಾರಂಗಳ ಉಭ

ಯು ಪಾಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪಲಾವಣ್ಯ, ಯೌವನ, ಗಾಂಧೀ, ವಸ್ತ್ರಾ-
ಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ನೋಡುವೆರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಹಿ
ತೆನಾಗಿ ಹಾನಭಾವನೆ ವಿಲಾಸಂಗಳ ಬಲವು ವೈಯ್ಯಾರದಿಂದ ಕಳೆಯುತೆ
ನೂರಾರು ಒಳಯೋಳ್ ಕುಳಿತು ಕೆಲವರು ನಿಂತು ಕೆಲವರು ಸಂಚರಿ
ಸುತೆ ಮಾತಾಡುತೆ ಪಾಡುತಲಿರುವ ವಾರಸ್ತ್ರೀಯರ ತಂಡತಂಡಗಳಂ
ಹಗಲಿಗಲು ಕಾದಿರುವಂತೆವೇ ತಮ್ಮವಡೆಯನಾದ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯಂ
ಗೆ ಸಕಲವು ಅಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಸದ್ಧವಾಗಿ ಇರುವದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನ
ಪಿಸುವ ಭೃತ್ಯಾ ಮಾತ್ಸರಂಕುರಿತು ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ತನ್ನ ಶ್ರುತ್
ನಾದ ಕೀರ್ತಿವರ್ಮನೊಡಗೂಡಿ ಸಮಸ್ತವಾದ್ಯಂಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಕಲ
ರಾಜಾಧಿರಾಜ ವೈಭವದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಮೊದಲಾದ ಪುರಜನರು ಸ
ಪಿತನಾಗಿ ನಡಿಯುವದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಆಂದೋಳಕದ ಆರೋಹಣಂ
ಗೈದು, ಪೂರಟು ಕಟಕದೋಳಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಯ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲರಾ
ದ ಸ್ವಜನರಿಂದ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಂ ಅತಿಶಯವಾದ ವೈ
ಭವದಿಂದ ಗಜತುರೆಗ ಆಂದೋಳಕರಥಗಳೆಂಬ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ವಾ
ಹನಂಗಳಿಂದ ಕರತರುತೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲನವಿಸುವದೋಳ್ ಬರು
ವಾಗ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಫಿರಂಗೀ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ತೋರಣಂಗಳ ವಲವಿ
ನ ಗುಲಗುಲೆಂಬ ಮುರ್ಘರ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಅಖಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪ
ಚಂಡವೈರಿ ವೇತಂಡ ಕಂಠೀರವ! ಕಾಮಿನೀಜನ ಮನಸಿಜಾಕಾರ! ಸೂರಹೆ
ಮ್ಮೀರ ಒಯ್ಯಾರ! ಪರಾಕೆನುತೆ ಮುಂಭಾಗದೋಳ್ ಕೈಯತ್ತಿ ಪೊಗಳು
ನೆ ವೈತಾಳಕ ಸಮೂಹಂಗಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಬಿರದಾವಳಿಯನಾದಂಗಳಿಂದ
ಲೂ, ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವು ಕಬ್ಬಮಯಂಗಳಾಗಿತೋರಲು, ಆಗವಿಜಯವರ್ಮ
ರಾಯನು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಂಕುರಿತು ಇದುರಾಜಬೀದಿಯು, ಇದುದೇವಾ
ಲಯವು, ಇವು ಅಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಾದಿಗಳಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ
ದಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಗಿರುವ ದ್ವಿಜವರ್ಮರಗೃಹಪತ್ನಿಗಳು,
ಇದು ಧನ ಮಂದಿರವು, ಇದುಧಾನ್ಯಶಾಲೆಯು, ಇದುಸೇವಕಜನ ಗ್ರಹವಾ
ಟಗಳೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಪಿಸುತೆ, ಪುರದೋಳಿರುವ ಸುವಾಸಿನಿಯರ ಕರಕಮಲ
ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಅತಿಕೆಂಪಾದ ಆರತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸರೋವ

ಚಾರ ಚಮತ್ಕಾರ ಮರಣ್ಯದೆಯಿಂದ ಮಣಿನುಂದಿರವೆಂಬ ನೂತನ ರಾಜ
ಭವನದೋಳ್ ಅವರನೆಲ್ಲರಂ ಇಳುಹಿ, ಸಕಲವಾದ ಮಹಾರಾಜ ಭೋಗ್ಯ
ವಸ್ತು ಗಳಂ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ತುಂಬಿತಿ, ತಾನು ಯದುರಾಗಿ ಸಿಂದು ಪುರೋ
ಹಿತರ ಮುಖದಿಂದ ನಾಳೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಶುಭದಿಂದಾಗುವ ಆಭರಣಧಾರಣ,
ಸ್ತಂಭ ಮಹಾರ್ಥ, ಇವು ದೇವತಾ ಸಮಾರಾಧನ, ಸುಮಂಗಲೀ ಪ್ರಾರ್ಥನ,
ಸುವಾಸನಪೂಜೆ, ಅರಶಿಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ಸವಂಗಳು ನಡೆಯು
ಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ತಾವು ದಂಪತಿಗಳು ಕುಮಾರಸಹಿತರಾಗಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ
ಮ ಮಾಡಿ ಸರ್ವವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಜೂಷಿತರಾಗಿಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ
ಸಂಪ್ರದಾಯಮು ಕರಣೀಸರ್ಜಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈತಿದ, ತರುವಾಯ
ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಸಕಲಶುಭಕಾಂಕ್ಷೆ
ವು ವರನ ಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕನ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಾ
ಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಹೃತ್ತಿಮರೋಳ್ ಕರ್ಮಾಟ ದೇಶವೃದ್ಧಿ ಇರುವದು ಚಿತ್ತದ
ಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಅದೇಮೇಲೆಗೆನಡೆಯುವನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಂ ಕುರಿತು ಪೋಗಲು, ಆಗ ಸುಚರಿತ್ರ
ಮಹಾರಾಯನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಾಗ ಸ್ಥೈರ್ಯವಾದ ವ
ಧಾನರರಿಗೂ, ಜನ್ಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧುಪ್ರಾಸನಸಮಯದೋಳ್ಪಟ್ಟ ವಂಹಾ
ಶಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಶಿಶುವಂತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ, ಪಣಾದಿಗಳಂ ಗೆ
ದ್ದಸ್ವಯಂವರದವರಿಗೂ, ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹದವರಿಗೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಜಿತರಾ
ಗಿ ಬಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗಳಿಗೂ, ಮಾತೃವಾಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುರು ವಚನ
ಲಬ್ಧರಾದವರಿಗೂ, ಭಗಿನೀ ಭಾವಗೋತ್ರೈಕ್ಯನಾತ್ರ ಹೊರತಾಗಿಘಟ
ನಾನುಕೂಲ ಶಕುನ ಮನೋಜನಾದಿಗಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೋಡಕೊನವಿ
ಲ್ಲ, ಮುಂಬವೃದ್ಧಾಚಾರ ಲೋಕ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ತಿಳಿದುಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಕ
ಡಗ ಬಳೇ ಪ್ರಸ್ತವನ್ನಾಗುಮಾಡಿಸಲು, ಅನೇಕವಾದ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ
ಇಂಪ್ರಾಣೀ ಪಟ್ಟಶೀಲೆಗಳಂ, ಸವರತ್ನದ ಭೂಷಣಂಗಳಂ, ಫಲಪುಷ್ಪ, ಸೌ
ಭಾಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆ
ಕೊಂಡು ವಿವಾಹ ಭೇರೀ, ಪಟಹ, ಪಣನ, ಕಾಹಳೆ, ಮೃದಂಗ, ಮೃಗಳ,
ತಾರ್ವ ವಾಘ್ಯಮೊದಲಾದಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ವಾ

ವಿದ ಜ್ಞಾನ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ, ಕುಲೀವೃ ಬಂದುಗಳಾದ ಸಕಲ ನೃಪಾಲ ಸಂದೋಹದಿಂದಲೂ, ಸಕಲ ಸಾಮಾಜಿಕರಿಂದಲೂ, ಮಹಾ ರಾಜ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ, ಸ್ವಂಜಸಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಕಳಿಂಗರಾಜ ಭವನವೆಂಪೊಕ್ಕು ಗಣೇಶನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶುಭಕರವಾದ ಆಭರಣಸೂಜೆಗಳಂ ಬೆಳಸಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಆರಟ್ಟ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕುಕ ಭೃಷ ಕುಮಾರತಿಯಾದ ಕುಸುಮಲತಾದೇವಿಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೂ ಈಡಾದ ಅಣಿಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಕಟ್ಟುಣಿ ಸರವೆಂಧರಿಸಿ, ಕತಘ್ನನಾದ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಮಸ್ತುರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಉಡಿಗೆಲೆಯೊಡನೆ ಫಲತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿ, ಉಜಯ್ಯಾಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಭಮುಖಾತ್ಮವಂ ಸುಬ್ಬರೂಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೃಹದೋಳ್ ಸಕಲರಿಗೂ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವೆಂಗೆಯಿಸಿ, ಸ್ವಜನ ದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅನೇಕಬಹು ಭೋಜ್ಯಸಹಿತಮಾದ ಲೋಕಗಣೆಯೆಂಮಾಡಿ, ಸತ್ಯೋತ್ಸವಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ ಬಂದುದಿನ ದೇವರಸಮಾರಾಧನೆಯೆಂಮಾಡಿಸಿ, ಮರುವಿನಸುವಾಸಿನೀ ಭೋಜನಮೊದಲಾದ ಬಂಧುತ್ವದ ತಾರತಮ್ಯ ಮರಾಳಗಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಧರಧರವಾದ ಅರಸಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಯೆರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿನೂ ಮಾಡಿಸುತ, ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದಿನದೋಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರೋದಕ ಮಂಗಳಸನ್ನಾನ, ಕಂಕಣ ಧಾರಣಾಲಂಕಾರ, ನಭಾಸೂಜೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಮಾತೃಕಾಸೂಜೆ, ನಾಂದೀಗೃಹಯಜ್ಞ ಕಲಶಾರ್ಚನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ದ್ವಿಜರು ಮೊದಲಾದ ಸಭಾಸ್ಥಾರಂ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಉಪಯನ್ಯಸರು ಉಪವಾಸಾದಿಸಿಯೆಂದು ದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತನಾದ ದೇವರ ಐರಣೆಯೆಂ ತಂದು ನೋಸಿ ವಾರಿಕಲಕ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕೂಜಿಸಿದ ಮರಿದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಡಾಂಟು ಕನ್ಯಾಗೃಹವಂ ಕುರಿತು ಧಾರೆಗೆ ಹೊರಟವರಿಯೇನೆಂದರೆ.—

ವಿವೃತವಾದ ವಜ್ರದೋಳ್ ಕೊರಡುಬಿರಿಸಿದ ಭಾಷಿಂಗದಿಂದ ದೊಡಗೂಡಿ ತೇಜಸ್ವಿಗಳೆ ನೊಂದಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂಜಂತೆ ಇರುವ ಸವರತ್ನ ಕಿರೀಟವಂ ಮುಖಕಮಲವಂ ಕಂಡು ಪರಿಮಳವಂ ಕಂಡುಬಯಸಿ ಬಂದಿರುವ ವಜ್ರದ ಮಂಜಿಗಳೆಂಬಂತೆ ಸಲಿಯುವ ಮುತ್ತಿನವಚ್ಚೆ ಬಾವಲಿಯಂ ಧರಿಸಿ, ತಿರಿಗಿದ ಮಾತೃಮಿಥಿ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತಿಲ

ಕನು ಮುಖಮೋಳಲಂಕರಿತಿ, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೋಳಯುತ್ತಿರುವ ಕುಂದಣದ ಕುಂಡಲಂಗಳಂ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ಕಾರ ಸದ ಕಂಗಳಂ ಭೂಜಕೀರ್ತಿ ಕರ ಚರಣಾದಿ ವಿವರ್ಣಭರಣಂಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸರ್ವಾ ತಿಕಯನಾದ ಪಿತಾಂಬರಾದಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಧರಿತಿ, ಆಗತಾನೆ ತಂ ದಿರುವ ಕಬ್ಬ ವೃಕ್ಷಗಳ ದಿವ್ಯಮಾಲಾಲ್ಮಲಂಕೃತನಾಗಿ ಉದಯಿಸುವ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮಣಿಮುಂದಿರದಿಂದ ಹೊರಟು ಚತುರ್ದಂತುಳ್ಳ ವಹಾ ಗ ಜದಮೇಲೆ ಬಿಗಿದಿರುವ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಷತ್ರದಿಂದೊ ಡಗೂಡಿದ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂ ವೀರಿತರುವ ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರದ ಸರಿಸದಲಿ ಕುಜೀರನಂತೆ ಕುಳಿತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಂ ಕೆಲವು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದ ಪಿ ಡಿಯುಬ್ಬಟ್ಟ ಚಾಮರವ್ಯವನ ಉನಾಗರಿಗಳಂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ ಮುಂಭಾ ಗದೋಳ್ ಸಾಲ ಸಾಲಾಗಿ ನಡೆಯುವ ರಾಜವರ್ಗಂಗಳಿಂದಲುಂ, ಚೆನ್ನದ ನಗಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಬಿರದು ವಾವ್ಯಂಗಳ ನಾನಾವಿಧ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಲುಂ, ಗಗನವಂತುಡುಕಿ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ದಳಧಳಿಸುವ ಚೆನ್ನದ ಸಾಲು ಈ ಟಗಗಳ ಗುಂಪಿಸಿಂದಲುಂ, ಜನರುಗಳು ಸಂದಣಿಸಿದಂತೆ ಸಾಲುವೇಲೆ ನ ರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿಸಲು ಹೋಯೆಂದು ಕಟ್ಟ ಕೊಳಸುತ ರತ್ನದ ಚಿತ್ತಿ ಗಳಂ ರತ್ನದ ಕೋಲ್ಗಳಂ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುವ ಗುರಿಕಾರರು ಗಳಿಂದಲುಂ, ಚೆನ್ನದ ಜೊಂಬಿಗಳಂತೆ ಥಳ ಥಳಿಸುತ ಕುಚಭಾರದಿಂದ ಬ ಳಕುವ ತಳೆನಡುವಿನೋಳ್ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೊಳೆಯುವ ವೊಡ್ಪಾಣದಿಂ ಮಿ ರುಮಿಂಚಿನಂ ನೋಗಸಾದ ಸಗೆಮುಖದಸರದಿಂ ದೊಡಗೂಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಡೆನೋಟಕ್ಕೆ ಬಲುನೊಕ್ಕಿ ಸುರಗುವಯುವಜನರ ಸನ್ನೆ ಸರಸಂಗಳಂ ತಿಕಯುವ ಚಮತ್ಕಾರಂಗಳಂ ಪಾತ್ರಿತೆರೆಂದೆನಿತಿ ಕಾಲ್ಗಿಜ್ಜೆಗಳ ಧ್ವನಿ ಗೆ ನರಿಯಾದ ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಧ್ವನಿಯ ಜೊತೆವೆರತಿ ಧಂ ಧಂ ಯನುತ ಉಗ್ಗಡಿಸುವ ಹಿಮ್ಮೇಳಗಳ ಗತಿಗನುರೂಪವಾಗಿ ಸಂಚಿಸಿದ ನಯದೋರಿ ಕಾಲಂಗಳನಸುಸರಿತಿ ಲಯವಂಬಿಡದೆ ಕ್ರೂತಿಗೂಡಿ ಹಾಯಿಗೊಳಿಸುತ ಕಿ ವಿಗಿಂಪಾಗಿ ನೋಗಸಿನ ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಪಾಡುತ ನಾಟ್ಯಂಗಳ ನಾಡುನೆ ಯಳೆಸೂಳೆಯೆರ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲುಂ, ಕೆಲಬಲದೋಳ್ ನಿಬಿಡವಾಗಿಬಿರು ವ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಿವಿಧ ವಿಚಿತ್ರ ಮಂಗಳ ವಸ್ತುಕಾರಂಗಳಿಂದಲುಂ

ಹಿಂಭಾಗದೋಳ್ ನಡಮಬರುವ ನೆನದಂತೆ ತೋರುವ ಕನಕ ರಜತಮಯಂಗಳಾದ ಭಕ್ತಸೂರಿವಾಸಮೊತ್ತಂಗಳಿಂದಲೂನೋಡುವರಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ನಂಸ್ತುತಿಗೈಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಬಿದೀರೋಳ್ ಮುತ್ತೈದೆಯೆ ರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯಂ ವತ್ತಾಗಿಪಿಡಿದಿರುವ ದನ್ನೋಡಿ ಹಿಡಿಯೊನ್ನುಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿ,ವಧೂಗೃಹದ ಬಳಿಯೋಳ್ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ್ಯಗಳಬೆರಸಿದಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೆ ರಚಿಸುತ ಆನೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಆರತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರಾಜೆಯ ನಡಮುಡಿಯಮೇಲ್ ಸಕಲನುಂಗಳಕರನಸ್ತುಗಳಮುಂದಿಟು ಕಾರುಜೋಬಿನಿಂ ದಳನಡಿಸಿದ ನಿರಾಜೆಯ ನಿಲುವನಿಗಿಯ ನೆರಿಗಳಂ ಕೆಲಬಲದೋಳ್ಪಡಿದು ಇರಲು,ಸುನುತಿಯ ಹಸ್ತಲಾಘವಿಂ ಪರಾಕ್ಯ, ಜತನ,ಬಲಮೆ,ಪಾಡಾವೆ ಧಾನ,ಪೆಚ್ಚರಿಕೆ,ಯನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಮಂಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದ ದೀರ್ಘಮಾವ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ರಂಜಿತವಾಗಿ ರಾಜರೀವಿಯ ಬಲಪಿನ ವೈಯ್ಯಾರವಿಂ ಸಲಿಸಲಿದುಜಗ್ಗುತ ಜನ್ಮನದ ಮೋಡಿಯಿಂ ಜಯಶಿರಿಯ ಮುರಿಯಂತೆ ತೋರುತ,ಚಿತ್ತಿನಿಯರೊತ್ತಿ ಶೋಭಾನೆಯಂಪಾಡಲು, ಉತ್ಸವದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಿಂದಬಿತ್ತರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ರತ್ನದಹನೆಯೋಳ್ ಕುಳಿತುಇರುವಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯನು ಕುಸುಮಧ್ವಜ ಸಹಿತನಾಗಿ ಸುವರ್ಣಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಘ್ಯಪಾಡ್ಯ ನುಡುಪರ್ಕಾದಿ ಭೂಷಣೋಪಚಾರಂಗಳಂವಾಡಿ ಸುಚರಿತ,ರಾಯನಂ ಕೇಳಿ, ದೇಹನಂ ತಾಳಿದ ಸೌಂದರ್ಯವೊ? ಮೂರ್ತೀಕರಿಸಿ ನಂದಿರುವ ಶೃಂಗಾರವೊ? ರತಿ ಮನ್ಮಥರ ವಿಲಾಸದ ಮುಂಗೈಯ್ಯರಗಿಣಿಯಮುರಿಸೋ? ಸ್ತಿರೂಪನಂ ಧರಿಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಪುಣ್ಯವೊ? ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರನ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಕಳೆಯೋ? ತರುಣಿಯಂಬ ಸುಜೀವನಸುಧೆಯೋ? ಇನಳು ರಾಜಕುಮಾರತಿ ಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೋ? ಯಂದು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವಜಾಣರನು ನೀವು ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೇಳುವದುಚಿತಮೆಂದು ಮುನ್ನಿಸುತ ಬಂದು ತನು ಕಾಂತಿಯಿಂದಾ ಭರಣಂಗಳಂ ಚೆಳಗಿಸುತ ಸರ್ವಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ,ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ದಿವ್ಯಾಂಬರದುಕ್ಕೂಲ ಕಂಚುಕಾದಿಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಸಮಸ್ತ ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪ ಗಂಧ ಮಾಲಾಘ್ರಲಂಕೃತಳಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಬಳಿಯೋಳ್ ಮುತ್ತು ರತ್ನಂಗಳಂ ಸು

ರಿಸುತ್ತ ಬೆಳದಿಂಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕಿಕ್ಕಿಂದ ತಿಂಗಳಾಗಗಳ ಚಂದಗಳಿಗೆ ಹೊಸಗದ್ದ
ರಂಜನೊಬ್ಬನೇ ಸಮನೆಂದು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಕುನಾರತೆಯಾದ ಸೌಗಂಧಿ
ಕಾ ದೇವಿಯಂ ಕುನುಮು ಲತಾದೇವಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಬೇಡಿ ಜನರಿದೊ
ಡಗೂಡಿ ಪಾಡಿಸುತ್ತ ಪೀತಂಬರದ ಸಡಿನೊಡಿಯಿಂದ ಕರತಂದು ಮಲಕಿ
ಸಂತೆ ಸಣ್ಣ ಆಣೆಯುತ್ತುಗಳಿಂದಬಿಗಿದಿರುವ ಗೌಸಂಪ್ರದ್ವಿರಿ ಹನೆಯೋಳು
ತೆರೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳಂಬಂತೆ ತೋರುವ ಧಾನ್ಯಂಗಳು ತುಂಬಿರುವ
ಪಾತ್ರ, ಇಳಿ ಪೋಲೆ ಸ್ಥಿರವ ಸಮುದತ್ತ ಒಹು ಬಗೆಯಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ವಾ
ದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪಾಡುತಿರುವ ಮುಕ್ತೈದೆಯರ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಗ ಧ
ವಳಾರಂಗಳಿಂದಲೂ, ಗುಂಪಾಗಿ ದೇಳುವ ವಿಪ್ರರ ಉಭಯಂಗಳಾಪ್ಪುಕೆ
ಸೂದಲಾದ ಮುತ್ತ, ಸ್ವರಗಳಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವವೆನು ಜೇರಿಗೆ ಜಿ
ಹ್ವಂಗಳಂ ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಗಳಲ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವರ್ಣಾವರರಿಂದ ಸಮರ್ಪ
ಣಂಗಳಿಸುತ್ತ ತ್ರಿ ಪೂರಂವವಾಗಿ ಗೋತ್ರರವರಂಗಳಂ ವರ ಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಮರಡು ಕಡೆಯಿಂದ ಪೇಳಿಸುತ್ತ, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯಂಗೆ ಕೈಮುಗಿ
ದು ದ್ವಿಪದವ್ಯರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಸಕಲ ನೃಪಾಲರಂ ಪ್ರಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಸ
ಕಲ ಸಭಾಜನರಂ ಸ್ವಜನ ಸುವಾಸಿನಿಯರನ್ನನುಮತಿಸುತ್ತ ಆನಂದ ಬಾ
ಬ್ಬದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳುತ್ತ, ಸತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ವರ್ಣಾವರ ಪೂಜೆಯೆಂ
ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸುನುಯೋರ್ತಮೋಳು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯಂ
ಕುನುಮು ಲತಾದೇವಿಯಂ ಸಹಿತವಾಗಿ ಧಾರಿಸುನೆರದು ಸುಗಂಧರಾಯಂ
ನಂ ಕುರಿತು ಯಶೈ ಮಹಾರಾಜಕುಮಾರನ! ನಾನು ಪುತ್ರಮಿತ್ರ ಕಳ
ತ್ರಾದಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಶೇರಿವೆನು, ಸಕಲ ವಿಧ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯು ನಿನ್ನಂ
ಕೇರಿ ಇರುವೆನೆಂದು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗ
ಸುಗಂಧರಾಯನಿಂ ಮೊಡಗೂಡಿದ ಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಯನು ಜಗದೋ
ಳು ಸ್ತ್ರಿಸಂಬಂಧನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನವರಾ
ಗಿ ಯಿರುವಾಗ ಮಲ್ಲರಂ ಸಲಕುನ ಭಾರನಿನ್ನ ವಶವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಸ
ಮ್ಪಾನಿಸಿ, ಪುರೋಹಿತರಂ ಕರದು ಆಹ್ವತಾರೋ ಪಣಿಯಂ ಕಂಕಣ ಮಾ
ಗಲ್ಯ ಧಾರಣೆಯಂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳಕಿ, ಗೌರೀ ಪೂಜೆಮೊದಲಾದ ಕಾಸ್ತ್ರ
ಮುರಾಜೆಯಂ ಯಥಾಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಸಕಲ ನೃಪಾಲರಿಂದ

ವೋದಿತಿ ವಪ್ಪಿಸುವ ಮುರ್ದಾದಿಗಳಂ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳಂಚೆಳಸಿ ಸನಸ್ತರಿಗೂ ದಿವ್ಯಮೃದ್ವಾಸ್ವ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿ ಶಿ.ಮತ್ತೊಂದು ಕುಂದವಿಸದೋಳ್ ಸಕಲವೈಭವಗಳಿಂದಾ ವರಗೃಹದೊಳೆಳಾಗುವ ಸಕಲಶಸ್ತ್ರ ಕಲಾಪಗಳಂಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತರಂ ಕೂರಿಸಿ ಮಾಡುವನಂತೆ ಅಜ್ಞಾನಿಪಿಶಿ,ವ್ರಿಂದೊಂದಾದಿನ ವೊಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾದ ಉದ್ಯೋಲಿ, ಪುರಬಣ, ಸಂಗೀತ, ಸಲ್ಲಾಪ, ಹಾಸ್ಯ, ವಿನೋದ, ನರ್ತನಗಳಿಂದ ಸಕಲರಿಗೂ ಸರ್ವಾತಿಶಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಂ ಧನಕನಕ ವಾಹನಗಳಂ ವರ್ಷಿಸುತ್ತ ಪ್ರಸ್ತವಂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ದೇಶ ದೇಶದೊಳೊಗ್ಗುಳುವಂತೆ ಚೆಳಸಿ, ಮತ್ತೊಂದಾದಿನ ಕನ್ನೂರಿ ಕೇಸರಿ ಗಳಿಂದಾ ರಂಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಸಂತ ಕೊಳಗಳೋಳ್ ಸಮ ಸಮವಾಗಿ ಅವಿಸ್ತುತ ಮೂರದಿನಸ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಗಳೆಂಬ ವಿನಯಿಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಪ್ರಾರಮಟ್ಟ ಆಕಾಶ ಮಂಡಲವಂ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಬಿರಸುರಾಣಗಳಂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಲಿಸುಲೆಗಳಂ, ಪಾದ್ಯಭೋಜನಗಳಂ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲೊ ಜನಮಯಂಗಳಾಗಿ ಗಗನವೆಲ್ಲಾ ಬಾಣಮಯವಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ನಿಧಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಾ ಪಾದ್ಯಮಯಂಗಳಾಗಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೊ ಉತ್ಸವಮಯವಾಗಿ ರಾತ್ರೀಪಗಲೆಂಬ ಭೇದಂಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ನಂದೆರಡೆದಿ ಸ ವೋದ್ಯಾಗಿ ಮೊರವಣಿಗೆ ಆಗಲು, ಆಗವಿದಯವರ್ಮರಾಯನು ಸುಚಿತ್ರ ರಾಯನುಕುರಿತು ನಾಳೆಭೃಗುರೇವತಿಯಿಂಶೇರಿದ ಕುಭವಿಸುವಾಗಿ ಇರುವ ದರಿಂದನಾಳರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಯುವರಾಜದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ವೊಕೆಗೆಪ್ರಸ್ತವಂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷವಂ ಕಣ್ಣಿಂದನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಕಲವಂ ಸಿನ್ನಡಿಗಳಿಗೆ ವೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಅವ್ವಣೆಯಂಕೇಳಿ,ರಾಯನಿಂದ ಬಹುನೋಸಿತ ಅರಮನಗೆ ಬಂದು ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯಕುಶಲರಂಕರೆದು ಸುನರ್ಣ ರಜತಗಳಿಂದ ಕೀಲಾಗಿಮಾಡಿ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಲೀಲಾಸ್ವದವಾದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ನೀಲಾದಿ ರತ್ನಗಳ ಜಾಲಂಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿರುವ ಉಪ್ಪರವಾದ ಚೆಪ್ಪರಗಾಲು ಮಂಚವನ್ನ ಮಂಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಗಿ, ದಿವ್ಯ ಹಂಸತೂಲಿಕಾ ತಲೊಪ್ಪಿಪದಾಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ಮೃದುವಾಗಿ ಧಳಧಳನುವೆ ವೊರಗು ಭಟು ದಿಂಬುಗಳಿಂದಲೂ, ನಿರಾಜೆಯ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಸುತ್ತಲೂ

ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಟಗಳಿಂದಲೂ, ಘನಮಿಶ್ರಮಿಸುವನಾನಾವಿಧ
ಮಾಡ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸರಕುಚ್ಛುಗಳಿಂದಲೂ, ವಜ್ರದಂತೆ ಪ್ರೊಳೆಯುವರಾಣಾ
ದೀಪಂಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾತರಂಗಳಾಗಿರುವ ಪರಿಮಳ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ,
ಗೃಹವನಲಂಕರಿತ, ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ರಾತ್ರಿದೋಳ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ
ಕರತಂದು ಅಪೂರ್ವಮಾಡ ಮಹಾರಾಜಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪದಾ
ರ್ಥಂಗಳಂ ಮೃಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯಂಕೂಡೆ
ಕುಳ್ಳಿರಿತೆ ಸಹ ಭೋಜನನಂ ಗೈದತರುವಾಯು ಮುಖರಾಜ ದಂಪತಿಗಳು
ಮಾತನಮಾಡ ವಿವ್ಯಾಹರಂಗಗಳಂ ಧರಿಸಿ, ವಿಜನಮಾಗಿ ಏಕಾಂತದಿಂದ ಶಯಿ
ನ ಗೃಹವಂ ಪ್ರೊಕ್ಕು ದಿವ್ಯಮರ್ಯಂಕದೋಳ ರತಿ ಮನ್ಮಥರಂತೆ ಕುಳಿ
ತು ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯಗಳಂ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖದಿಂದ ಸೂರಂ
ಗವೀಣೆ ಸುಗೀತಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ನರಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಚಾ
ಟೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಯನು ತನ್ನ ರಾಣಿಯಂ ಕುರಿತು ಅ
ರಳಿದ ಪುಷ್ಪದ ಪಾಸನೆಯು ಮೊಗ್ಗಿನೋಳಿರುವದೆ? ಮಳದಾದ ಗಿಣಿಮೇನು
ಹಾರುವದೆ? ದುಳಿಕರುವು ಹೊರೆಯಂತಾಳುವದೆ ಮೇಲಿನೆಲಾಗಕಾಂತೆಯು
ಸುನುನಕ್ಕು ರಾಯನಂ ಕುರಿತು ಮೊಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪರಿಮಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ
ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಮಕರಂದತುಂಬಿ ಇರುವದು, ಸನಿಹಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದುದು ಗಿಣಿಮರಿ
ಯಾಗಿಪುಟ್ಟು ಹಾರುವದರಲ್ಲಿಯೋಚನೆ ಯಾಕೆ, ಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಲಂಘಿ
ಸುವಂತೆ ಲಂಘನೆಯಂಟು ವಿಡಿಯಲದುಕಾಣುವದು ಯೆಂದುನೂಚನೆಯಾ
ಗಿಸುಡಿದು ಮತ್ತೆಕಾಂತನಂಕುರಿತು ಮತ್ಸ್ಯದಮರಿಗೆ ಈಜುವದಂ ಕಲಿಸು
ವರಾಳಾರು? ಸಮುದ್ರದ ಆಳವಂ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯಂ ನೆಲಗೊಳಸು
ವ ಕರ್ಷಕನುಂಟ; ತಿಳಿದು ಮೇಳಲು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಂಗಳಿಗೆ ಗೌಡಿಸಾಗಿರು
ವೆನೆಂದು ಕೋಕಿಲೆಯಂತೆ ಸಣ್ಣನಾಗಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದ ನುಡಿಯುವೆ
ನಿಜಕಾಂತೆಯ ಕೊಬ್ಬಿದ ಜನ್ಮನದ ಉಬ್ಬರದಿಂದ ತಬ್ಬಿ ಮುಂದಾಡುತ
ದಕನಿಧಿ ಚುಂಬನವಂಗೈದು ಕಳದುಂಬಿರುವ ಯೆಳಸಗೆ ಮುಖದಸೊಗಸು
ಳ್ಳ ಕೆಂದಂಟಿಯು ಮುಖದಸೊಂಪಿನುಂ ಬಲುಕೆಂಪಾಗಿ ಪರಿಮಳಗಳೊಡಗೂ
ಡಿದ ಯೆಳ ವೀಳ್ಯದ ರಸದೋಳ್ವೆರವಿರುವ ಹೃದಯಾನುರಾಗದಿಂದ ಅತಿಕೆಂ
ಪಾಗಿ ಅಮೃತವಂ ಸುರಿಯುವ ಸಮಯದೋಳ ಅಧರ ಪಾಸಂಗೈದು

ಸೀತ್ತ್ವಾರದಿಂ ದೊಡಗೊಡಿ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಮದವೇರಿ ತನುವರಿತು ರತಿಸುಖ
ವೆಂಬ ಸೌಗರದೋಳ್ ಮುಳಗ್ಯಾಡಿ ಮದನಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರನು ಕಡೆ
ಗಂಡು ದ್ವೈತನಂ ಮರತು ದಂಪತಿಗಳೇರ್ವರು ವಿಷಿವೈ ಪೇಷದಿಂ ಅಪ್ಪೈ
ತನಂತಾಳ್ಳು ಆಸುಂಪನುಭವನಂ ಮಾಡುತ ಚಂದ್ರಸಂ ನೋಲಿಸುವ ಸುಖ
ಕ್ಷತದಿಂದಲೂ, ಸಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಇರುವ ಸ್ವೇದಬಿಂದುಗಳಿಂದಲೂ, ಯೆ
ಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅಬಳಕೆ ನಿರಾಸುಖದೋಳರಲು, ಅರುಣೋದಯಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಮರ್ಮಪೆಯಿಂ ನಡೆಯುವ ವಾದ್ಯಗಳುದಯರಾಗಂಗಳಿಂ ಗಿಳಿ
ಕೋಕಿಲೆ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲರನಗಳು ಸದಸಂಗಮದ ಲಜ್ಜೆ
ಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತ ನಿಜಕಾಂತೆಯ ಮುಖಬಾಹು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಚಲನದಿಂ
ಯೆಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸುಗಂಧರಾಯನು ಬಾಲೆಯಂ ತಕ್ಕೈತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು
ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿ, ತಾನಿದ್ದು ಕತವಧೆ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವಭಾವ
ದಿಂದ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಆಗ ದಂಪತಿ ಸಹಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಮಧುರನಾದ ಆರೋಗಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸತಿ ಸಹಿತ ನಿಜ ಭವಸಕ್ಕಿ ಬಂ
ದು ದಂಪತಿಗಳೇರ್ವರು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯ ಗುಣವತೀ ದೇವಿಯರಡಿಗಳಿಗೆ
ರಗಿದಿನ ಮಣಿಮಂದಿರವೆಂಬ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರಲು, ಮ
ರುದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಗುಣವತೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಚಿ
ರಂಜೀವಿಗಳಾದ ಮದನಗಳಿಗಂ ಕರದುಕೊಂಡು ನಿಜಪುರನಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ವಿಜಯವರ್ಮ ಕುಸುಮಧ್ವಜ ಮೊದಲಾದ ನೃಪಾಲ
ರಂಕರಸಿ, ಸಕಲ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರದು, ರತ್ನವುರಿಯಂ
ಕುರಿತು ಯಲ್ಲರಿಂ ದೊಡಗೊಡಿ ತೆರಳುವವಾಗಿ ಸಕಲ ಮಾರ್ಗೋಪಕರ
ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯಂಗಳು ಈಗಲೇ ಹೊರಡುವಂತೆ
ಪ್ರಯಾಣ ಭೇರೀ ವಾದ್ಯಗಳಂ ಸನ್ನೆಗೊಳಿಸಿ, ಸಿನಾವತಿಯಿಂ ದೊಡಗೊ
ಡಿ ಕಳಂಗಳಿವುರದ ಮುಂಭಾಗದಿಂನಾಲಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ,
ನೀನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಃಪುರದ ಅರಸಿ
ಯರ ಗೌಸುಪ್ಪಕ್ಕಿಗಳ ಸಮೀಪದೋಳ್ ಮಿತಜನದಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ
ಬರುವದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ನಾಲ್ಕುದಂತವುಳ್ಳ ಮ
ಹಾಗಜದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯನಂ ಮಹಾರಾಜ ವೈಭವದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿ

ವಿಜಯವೆತ್ತಂಗೆಪಣಾಶ್ವಮಂ ಕುಸುಮಧ್ವಜಗೆ ಅಮೋಘಕವಂಕೊಡತಿ,
ತಾಕು ಸ್ವೋಮಯಾನವೆಂಬ ಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೆಲವೊಡ್ಡ ಕಾಕು
ಧೇನು ಬಿತ್ತಾನುಣಿ ವಜ್ರಾಯುಧಂಗಳು ಬಳವಳಕೆಯಾಗಿ ವಿಜಯವೆತ್ತ
ಕುಸುಮಧ್ವಜರಾಯರಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಮಾರತಿಯರಿಗೆ ಬಲು
ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ ನಾನಾಬಗೆಯಾದ ನನರತ್ತಾಭರಣಂಗಳುಂ
ವಿಬಿತ್ರವಾದ ಪಿಂತಂಬರವಿ ವಸ್ತ್ರಂಗಳುಂ ನನರತ್ತಮಯವಾದ ಬ
ಗೆಬಗೆಯಾದ ಬಳವಳಕೆಪಾತ್ರಂಗಳುಂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕರೆಯುವಹಸು,
ಯಮೈಗಳುಂ, ಲಕ್ಷ ಕುದರಿಗಳುಂ, ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಗಜಗಳುಂ, ಸರ್ವಭರ
ಣ ಲೋಕದಿಂದ ಐನೆತ್ತು ಸಾವಿರ ಚೇಟೀ ಜನಂಗಳುಂ ಇನ್ನೂ ಲ
ಕ್ಷವಿಧದ ಧನಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಂಗಳು ಮುಂತಾದ ಯಾತಕವೆಂಬ
ಮಂತ್ರವಸ್ತುಗಳುಂ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತರುವಂತೆ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ
ನಿರೂಪಿಸಿ, ಉಭಯಸೇನೆಗಳ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ತಾಳಗತಿಗ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋ
ರುವ ಫಲಗೀ ಧ್ವನಿಯ ಸುಭ್ರಮದಿಂದ ಸಮಸ್ತದಿಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ
ಯಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸೇನಾ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ
ಮುಂದಳ ಸೈನ್ಯದ ಪುರೋಭಾಗದವರಿಗೆ ಹದಿನಾರು ಯೋಜನನಾಗಿ ಕ
ಟ್ಟನಡೆದು ಬರುವನಿಜ ಸೈನ್ಯವೆಂ ನೋಡಿ, ಚೋದ್ಯಗೊಂಡು ಮನಮೊಳ
ಗೆ ಲೋಕಸಂತೆಯೆಂ ನೆನದು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿ ಆ
ಗಲೆಂದು ಪೇಳುತ್ತ, ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ವೈಭವದೋಳ ಸಕಲವಿಧ ಸಂ
ಪತ್ತಿನಿಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಬಿಸಲುಬಿಳದಂತೆ ತಂಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಅರವೆಟ್ಟಿಗೆ
ಸತ್ತ, ಬಿಡದಿ ಬಿಡಾರಂಗಳೋಳ ನಿರವಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಕಲ ಪ
ದಾರ್ಥಂಗಳುಂ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಹಾ ಸೇನೆಗಳು ಸಂತುಷ್ಟ ಮಾಗಿರುವಂತೆ ಬ
ರುತ ಬರುತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಬಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಯುತರಾತ್ರಿಯೋಳ
ಸಕಲರಂ ವಿಶ್ರಮಂ ಗೊಳಿಸಿ ಮರುದಿನದೋಳದ ಬಳಯೆಂ ಬಿಟ್ಟು
ಪ್ರಳುತ ಈವರಿಯಿಂದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳವಿರಿಸುವ ನಿಜಸೈನ್ಯಗಳ ಸಂಭ್ರಮ
ದಿಂದ ವಸ್ಯೋತರಾಯನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ ಯದಗೊಂಡು ಮಣಿಪುರ
ದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅನಾತ್ಯಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರಸಲ್ಲಾಪದಿಂದ ಮಣಿ
ಪುರದ ಸವಿಸವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಈಗ ಘುಡ್ಡುಡಿತಿ ಮೊಲೆಯುವ ಕತಘ್ನ

ತಬ್ಬಿಂಗಳು ಅನೇಕವಾಙ್ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಳೊಡನೆ ದೇಶಂಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪುರವ್ರಜೇ
ಶ ಸಮಯವುಂ ತಿಳಿಯಿಸಲು, ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೊರಟಂತೆ ಮೊಳಗಂ,
ಮುತ್ತು ಪುಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ತೋರಣ ಪತಂಕ ಚಪ್ಪರದ ಅಲಂಕಾರ
ರಗಳಿಂದ ಅಲಕಾ ಪುರಿಯೊಳಿರುವ ಮಿರರಿಕರನ ಸುನೇಗರನಂಪದಕ್ಷಿಣ
ವಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸುನಂಗಳಿಯರ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ
ಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ಕುಭನಾದ ಅರತಿಯಿಂದ ಮುನರಾದ ಮಂಪದಗಳಿಗೆ ಬ
ಳಗಿಸುತ್ತ ಕಾಲಜ್ಞರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಕುಳಮುರಾರ್ತದೋಳಿ ವಧೂ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೀಳುವ ತಾಸ್ತದಿಂದ ಸೌಗಂಧಿಕದೇವಿಗೆ ಕುಸುಮ
ಲತೆಗೆ ನವಾ ನೆನೆಯುಂ ತುಂಬಿದ ವ್ರಸ್ತವಂ ಚಳಿ, ಗರ್ಭದೋಳಿರುವ
ಶಿಶುಗಳೂ ಮರಿಯದಂತೆ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉಡುಗೆರೆ ಉಚಿತಂ
ಗಳಂ ಫಲತಾಂಬೂಲಂಗಳಂ ಧರಧರವಾಗಿ ಕೊಡಿಸಿ, ಭೂಮಂತಲದೋಳಿ
ರುವ ನನುಸ್ತರಿಗುಂ ಉತ್ಸವದ ಉಚಿತವಚಾರಂಗಳಂ ನಿರತಿಕರಂವದಾ
ಗಿ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಪುತ್ರಮುತ್ರ ಕಳತ್ರ ಬಂಧು ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಜನರಿಂ
ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ದಿವ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾನ್ನ ಭೋಜನಂ ಗ್ರಹ್ಯ, ಸುಖವಿವಿರುತ್ತಿರುವ
ದಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಪ್ಪುತ್ತಾ ಮಿರುತ್ತಿರಲು; —

ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನದೋಳಿ ನುಚರಿತ್ರರಾಯನು ದೀಪದಿ ಪು
ಟ್ಟಿಯಿರುವ ಜೀವಹೇಯಂತೆ, ತ್ಯಾಗದಿಂ ಜನಿರ್ವ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ, ಧ
ರ್ಮದಿಂ ಜೀವಿದಿರುವ ವೈಭವದಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿನಂ ಪುಟ್ಟಿಯಿರುವ ಆಶೆಯಂ
ತೆ, ಬಂದುದೇಶಾಭಿವನಾಂ ತನ್ನಿಂದಪುಟ್ಟ ತಾನೇ ಸಕಲರಿಗಿಂತ ವಿಶ್ರಾಂತ
ನಾದ ಅನಂತಾನಂತ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನಾಗಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜ ಕು
ಮಾರನಂತಿಳಿದು ತನಗೆ ತಾನೇನೋಬಸುತ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥವನಾಂ ಬಿಜಿವ್ಯ
ಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುವವನು ವೇ ರ್ಗವೈವು. ಅದರೊಳಗೆ ತರುಲತಾ ಸುಲ್ಪ
ಕ್ರಮಿ ಕೇಟಗಳಿಗಿಂತ ಪಕ್ಷಿಪ್ರಾಣ ಜಲ್ಮಗಳೇ ಮೊಳೆಯದು, ಆದಕ್ಷಿಂತ
ಮಾನುಷ್ಯ ಜಲ್ಮವು ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಆದರೂ ಪುರುಷ ಜನ್ಮಉತ್ತಮವು;
ಅಂಥಾ ಪುರುಷಜನ್ಮವೂ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೃತ್, ವರ್ಣಂಗಳೂಳು ಮರ್ಣ
ಭವು, ಕೂಡ ಸ್ವ ಹೃತ್, ನಗಣೇತ್ಯತ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರ, ಯೌ
ವನ, ವಾಙ್ಮ ಕೂಡವಂತೆ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಪಾಪವೇ ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಭಗ

ವೆಂತನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂಬನಾಲ್ಕು
 ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಈಕ್ರಮದಿಂದ ಚೇತನರು ಪೂರ್ವ ಸೂರ್ಯಾ
 ಶ್ರಮಂಗಳಂತಾಳ್ದು ಜುಗುಪ್ಸಿತರಾಗಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರಾ ಶ್ರಮ-ಗಳಂಗ್ರ
 ಹಿಸಿ, ಇಹಭೋಗವನ್ನೆ ಸುಭವಿಷ್ಯತನ್ನಂಶೇರಲೀ ಎದುಕೈವೆಯಿಂಪಾಡ್ಲಾಪಿ
 ತಿದ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮದಿಂದವರಿಭಾವಿಸುವ ಸುಬುದ್ಧಿವೋದಲಾದ ಅಪ್ಪಪ್ರಧಾನ
 ಳೊಡನೆ ಯೋಚಿಸಿ, ವಮೋದ್ವಾಸವೈದ್ದರಾದ ಸ್ವರೋಚಿತಾದಿ ದ್ವೈಜಶ್ರೇ
 ಸ್ಥರಂ ಸಮ್ಪ್ರತಿ, ಇನ್ನುಪ್ರೀತರಾದ ಸಮಸ್ತ ಪಿತೃಪುರುಷರಶಿಷ್ಯರಂ
 ಕೂರಿತು ಒಂಧದಿಂದ ಸಲಹದ ರಥದಂತೆ, ಮಳಗಾಲದ ಅರವತಿಗೆ ಯಂತೆ
 ಚಂದ್ರಕಿರಣಬೀಳರವ ಕಮಲ ಸಮೂಹದಂತೆ, ಜರೆಯಿಂದ ಗಳಿತವಾ
 ದ ಶರೀರವುಳ್ಳನಾದ ನಾನು ದೀರ್ಘಾಯುವ್ರಂತನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿಪಡ್ತದ
 ಬಿದಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ವರ್ಧಿಪ್ಪುವಾಗಿರಲವ ಸುಗಂಧರಾಜ ಕುಮಾ
 ರಂಗೆ ಮಹಾ ಪುತ್ರಾಭಿಷೇಕವೆಂಬೊಡಿ ನಿಜ ಸಿಂಹಾಸನದೋಳ್ ಸ್ಥಿರ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೈರವದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಕಲರಾಜ್ಯವೈಭವ
 ವಂ ಸುಗಂಧರಾಯನೋಳ್ ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿ ಕಣ್ಣಳಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿ
 ನೋಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸುಖದಿಂದ ಸಕಲವಾದ ಕೃತುಗಳಂ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಲೋ
 ಖವಾಸವೆಂಬ ನಿತ್ಯ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ನೀತಿ
 ಯಿಂದ ವಿಹಿತನಾಗಿ ಬೇಳು, ಆಗ ಸಕಲರೂ ಇದು ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸ
 ಮ್ಮತವಾಗಿ, ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಸು
 ಚರಿತ್ರ ರಾಯನ ಅಪ್ಪಣಿಯಿಂದ ವೃದ್ಧರಾದ ಸುಬುದ್ಧಿ ವೋದಲಾದಮಂ
 ತ್ರಿಗಳು, ಸುಮತಿ ವೋದಲಾದ ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಪುಷ್ಪಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ
 ದ ಸಹಸ್ರಸ್ತಂಭ ಮಂಟಪವಂ ಸಹಸ್ರಕಲಶ ವಸ್ತ್ರಾದಿಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ
 ಸಜ್ಜುಮೊಡಿಸಿ, ಐನೂರು ಸುವರ್ಣ ಕಲಶಗಳಿಂದ ಚತುಸ್ಪಾಂಗರ ಮಹಾ
 ನದೀ ತೀರ್ಥಂಗಳಂ ತರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ದೇಶಗಳಿಂದಬರುವ ಸೃಪಾಲ
 ರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ವಿವ್ರವರ್ಯರಂಕರಿಸಿ, ವೇದಗುತ್ರರೆಂಬ ಪುರೋಹಿ
 ತರಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕಪಿಲಾದಿಭೇನುಗಳಂ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮೃಗಾಜಿನಂಗಳಂ
 ದಧಿಸಿಪ್ಪು ಪಲ್ಲವ ಆಡ್ತೆ ಪುಷ್ಪ ಫಲ ದೂರವ್ದಿಳಂ ಕನ್ಯಕಾವ ಕ ತಿಲಸ
 ರ್ವವ ದರ್ಪಣ ಕ್ಷೀರಾದಿಗಳಂ ಗಜಾಶ್ವ ರಥಂಗಳಂ ಶ್ವೇತಭಕ್ತ ಶಂಖ

ಧನ ರತ್ನ, ಶತೌಷಧಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದಿಗಳೆಂ
 ಸುವಸ್ತು ಮಾಡಿ, ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ್ಯ ವನಳಂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ ಸ
 ಹಸ್ರಸ್ತಂಭಮುಂಟವದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲ ಪೀಠವೆಂ ಐದು
 ಲೋಕಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತಿ, ಕದಳೇಸ್ತಂಭವಾದಿ ನಾನಾವಿಧ ಬಿಗರುಗ
 ಳಿಂದಲೂ, ಪಂಚವರ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಯಾದಿಸ್ತುಸ್ತಿ ಕಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಅಲಂ
 ಕರಿತಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಯಥಾಸಂಪ್ರದಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಲನ
 ಸ್ತಾತ್ರಿದಿಗಳು ಲಾಜಾದಿಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ತಿ, ಸಕಲಸಾಮಾಜಿಕರಿಂದ ತುಂಬಿ ಇರುವ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಸುಗಂಧರಾಯ
 ನಂ ಮುಖ್ಯ ಮಹಿಷಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಸಹಿತವಾಗಿ ಒರುವಂತೆ
 ವಿಜ್ಞಾನವನಂ ಗೈಯಲು, ಆಗ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ
 ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಸಹಿತವಾಗಿ ಸಕಲ ಸಂದ್ರಮದಿಂ
 ದ ಮಂಗಳಸನ್ನಾನಂ ಮಾಡಿ, ಕೌತುಕಸೂತ್ರ, ರಕ್ಷಾಬಂಧನ, ದೀ
 ಕ್ಷಾ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ವಿಧಾನದ್ವಾರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮು
 ಖನಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಜದೇವತಾ ಮಂದಿರೋ
 ತ್ತಮದಲ್ಲಿ ಧಾರಣಂಗೆಯಿ, ಸಮಸ್ತವಾದ ಬಿರುದವಾಕ್ಯಂಗಳ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ
 ಲೂಂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ವೇಳಲ್ಪಡುವ ವೇದ ಘೋಷಗಳಿಂದಲೂ, ಸು
 ವಾಸಿನೀಯರು ಪಾಡುವ ವದಪದ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ, ಅಷ್ಟಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ
 ಕಲಕ, ಕನ್ನಡಿ, ಓಷಧಿದ್ರವ್ಯ, ಕನ್ಯಾವೈಕ ಮೊದಲಾದ ಕುಭವಸ್ತುಗಳ
 ಸಂದೋಹವಂ ನಡೆಮಡಿಯ ಮೇಲ್ಕುಲಕ್ರಮಾಗತವಾದ ಪಟ್ಟವಖಡ್ಗ
 ಮಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಂ
 ಟವದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ರಕ್ಷಾಕರವಾದ ಆರತಿಗಳಂ
 ಮಾಡಿ, ಕ್ಷೀರನೀರಗಳಿಂದ ಮುಖ್ಯಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮುಖಪಾದವಕ್ಷಾಳನಂ
 ನೈದಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು
 ಕುಲೇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಾದ ಚಾಮುಂಡಾದೇವಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಸಭಾಸ್ಥಾ
 ರಣಂ ಕುರಿತು ಅನುಜ್ಞೆಗೊಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶುಭ
 ವೆಂಬ ಪ್ರತಿನಿಚನವಂವಡೆದು ಸ್ವಸ್ತಿಪುಣ್ಯಾಹ ನಂದೀ ಕುಭದೇವತೆಗಳ
 ನಾಡ್ವಾನುಗೈದು ಸರೋವಚಾರಂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಆಚಾರ್ಯ ಋಷಿ

ಬ್ರಹ್ಮ ಸಪ್ತರಂ ವರಿಶಿ ಯಥಾಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಸನ್ಮಾಸಿತಿ, ಕುಲೇ
 ವ್ಯವೇಶತೆಗಳಂ, ಗ್ರಾಮಪುರ ಸಗೃಹಾಧಿ ದೇವತೆಗಳಂ, ದಿಕ್ಪಾಲರಂ, ವ
 ಸಿಷಾ ದಿವ್ಯಹಾಪುಷಿಗಳಂ, ಸೂರ್ಯಾ ವಿ ಸವಗ್ರಹಗಳಂ, ಸಾಧುಗ್ಣ್ಯ ಸ
 ಕಲ ದೇವತೆಗಳಂ ಪೂಜಿತಿ, ಆಚಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಿಗ್ರಾಹ್ಯಾಣ ಮುಖನಾಗಿ ನ
 ಹನ್ ಕಲಶಂಗಳಂ ತತ್ಪ್ರಸ್ತುತೃ ಬುಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಪೂಜಾ, ಜಪ, ಹೋ
 ಮ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಂತರವು ನುಚರಿತ್ರರಾಯನು
 ಕುನಾರ ಮುಖದಿಂದ ಉದ್ದೇಶ ತ್ಯಾಗಮೋದಲಾದ ಕಲ್ಪಮಂತ್ರಂಗಳಂ
 ಪೇಳಿಸುತ್ತ, ವಿಧಾನವಂ ನೆರವೇರಿತಿ, ತನ್ನ ಪುರೋಹಿತ ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮಿ
 ಕ್ಷರಂ ಕುರಿತು ನೀವಿಲ್ಲರೂ ನೂಹ್ನವಾದ ಮುಹೂರ್ತವಂ ಪ್ರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ
 ಉಪಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪೂರ್ವಾಂಗವಾದ ಪುರಸ್ತುತೃಗಳಂ ಬೆಳಿತಿ,
 ಮುಖ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವಂ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನು
 ಡಿಯಲು, ಆಗ ದೀಪ್ತಾಬದ್ಧರಾದ ಆಚಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಿಗ್ರಾಹ್ಯಾಣಿಗಳು ಸು
 ಗಂಧರಾಯನನ್ನು ವತ್ತೀಸಹಿತವಾಗಿ ಮೊಂದು ಮುಹೂರ್ತ ರತ್ನಪೀಠ
 ದೋಳ್ ಮೌನವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಸಮಸ್ತವಾದ ಉಪಕರ
 ãಗಳಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದೋಳ್ ಘಂಟಾದಿಸಕಲ ವಾದ್ಯಧ್ವ
 ನಿಗಳಿಂದ ವೇದಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಸಕಲ ನೃಪಾಲ ಸಮೂಹ
 ದ ಜಯಜಯ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಶತಘ್ನಶಬ್ದ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜಾ
 ಭಿಷೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಸುವಾಸಿನಿಯರು ಕೊನರಿ ಪಾಡುವ ಸೌ
 ಭಾಗ್ಯಮಂಗಳ ಪದಗಳಿಂದಲೂ, ಸರ್ತಕಿಯರ ಗಾನಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀ ರಾ
 ಗಸ್ವರಗಳಿಂದಲೂ, ಶುಭವಾಗಿ ಸುವರ್ಣ ಕುಲಶೋದಕಂಗಳಿಂದ ಪೂ
 ಜಾ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕುಶೌಷಧಿಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಪಾಭಿಷೇಕವಂ ಗೈದು
 ನುಚರಿತ್ರ ರಾಯನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭೋದಕದಿಂದ ನಹನ್ಮಧಾರಾ
 ಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿತಿ, ವಿಜಯವರ್ಮರಾಯ ಮೊದಲಾದ ಬಂಧುನೃಪಾಲ
 ರಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರಿಂದಲೂ, ಧರಧರಮಾಗಿ ಆಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ
 ತಿ, ವೃದ್ಧರಾದ ಪಂಚಸುವಾಸಿನಿಯರ ಕರಕಮಲದೋಳ್ ಪೊಳೆಯುವ
 ರತ್ನ ಭೃಂಗಾರಗಳಿಂದ ಹರಿದ್ರೋದಕಮಂ ಆಶೀರ್ವಚನ ಮಂಗಳ ಪದಂಗಳ
 ಳಿಂದ ಆಭಿಷೇಚನಂಗೈತಿ, ಕನ್ಯಾಪ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಂಟುದಿಕ್ಕಿನೋಳ್

ಸಿಲ್ಲಿಕಿ, ಕಂಬ, ರತ್ನ, ಸುರ್ಣ, ಪುಷ್ಪ, ಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ
ಮು ಮಾಡಿಕಿ, ಉತ್ತಮರಾದ ಭೃತ್ಯಯೋಧಾದಿಗಳಿಂದ ಯಥಾಸಂಪ್ರದಾ
ಯಮಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮುರಾದೆಯು ಮಾಡಿಕಿದ ತರುವಾಯ. ಅಲಂಕೃ
ತನಾದ ಆನೆಗಳ ಕರಾಗ್ರದೋಳಿರುವ ವಜ್ರದ ಕುಚಾಲಿಗಳಿಂದ ದಿವ್ಯ ಸು
ಗಂಧಮಾದ ಕುದ್ದೊದಕದಂ ಪೂರ್ಣಾಭಿಷೇಚನಂ ಗೈಕಿ, ನೆನ್ನುಗಳಿಂದ
ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ಇಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ದಿವ್ಯದು
ಕೂಲ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಕಿ, ಮುದ್ರಾಭಿ
ಷಿಕ್ತ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಕುಲ ಕ್ರಮಾಗತನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನನರತ್ನನು
ಯವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಕೀರಿಟ ಶಿಖಾಸರಂಗಳಂ ಧರಿಕಿ, ನನರತ್ನ ಖಚಿತ
ನಾದ ಅನಾದಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ರಾಣಿ ಸಹಿತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನ
ಹಸ್ತದಿಂದ ಪೂಜೆಯುಮಾಡಿಕಿ, ತರುವಾಯ ವಟ್ಟದ ಖಡ್ಗನಂ ಧರಿಕಿ ಇ
ರುವ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಾಗಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನೇಕ
ದ್ರವ್ಯ ರತ್ನಾದಿಗಳಂ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲುಂ ರತ್ನದ ಮಳೆಯೋ?
ಪುಷ್ಪ ವೈಷ್ಣವೋ? ಯಂಬಂತೆ ಯರಚಿ, ಬೆಕ್ಕಿ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಸಿಂ
ಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಆಗ ಸಕಲ ನೃಪಾಲ ಮಂಡಲವೆಲ್ಲಾ
ಖಡ್ಗ ಹಸ್ತಂಗಳಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಾನಾವಿಧಂಗಳಾದ
ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳಂ ವೊಪ್ಪಿಕಿ, ತನ್ಮೃತಮೃತ ಶಿಖಾಯುಧಗಳಂ ಸುಗಂಧರಾ
ಯನ ಹಸ್ತವಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಪಾದಸ್ತೂರ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ವಂದಿಸ
ಲು, ಆಗ ಶ್ವೇತ ಛತ್ರ, ಹಂಸ ಬರ್ಹ. ಚಾಮರ ಧ್ವಂಧ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ
ತನಾಗಿರುವ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಅವರವರೆ ಯಥಾ
ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಕಟಾಕ್ಷಿಸುತ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಂದ ವೊಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಆಶೀರ್ವಚ
ನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಫಲೋಪಹಾರಂಗಳಂ, ಪುಷ್ಪ ಅಕ್ಷತೆಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಗ್ರಹಿಸುತ ಕುಲದೇವತೆ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲದೇವತಾ ಪ್ರಸಾದಂಗಳಂ ಪೂ
ಜಕಾದಿ ಮುಖದಿಂದ ಶಿರಸಾವಹಿಸುತ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳು
ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕೃತಿಸಭಾಸತ್ತರ ಸೇವಕಾದಿಗಳಿಂದ ವಂದಿತನಾಗಿ ಒಡು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಣಬಿಡಿದು ಬಂದಿರುವ ಮಹಾಗಜ, ದಿವ್ಯಾಶ್ವ
ವೈಯುನ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಸ್ವರೈನು, ಮೊದಲಾದ ಆಪೂರ್ವ ವ

ಸ್ತುಗಳಂ ಮುಂದೆ ಉಭಯಪೂರ್ಣದೋಳು. ಸಾಲಾಗಿನ್ನಿಲ್ಲಿಕೊಂಡು
 ಪಟ್ಟಾಭಿವೇಕ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ
 ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಗಜರಥಂಗಳಂ, ಅಂದೋಳಕಾಶ್ವಂಗಳಂ, ಛತ್ರಚಾಮರಂ
 ಗಳಂ, ಅನೇಕವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಸುನರ್ಣಂಗಳಂ, ಥರಥರಮಾಗಿ ಮರಾಭದ್ರೆ
 ಗೊಳಿಸಿ, ಹ್ರಾತ್ರಿಯೇತ್ತಮರಾದ ಭೋವತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವೀರಾಭರಣವೆಂಬ
 ಭುಜಕೀರ್ಮಿ ತುರಾಯಿ ಹಾರಗಳಂ ಮತ್ತು ಅನುೂಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರ
 ಣಂಗಳಂ ವಾಹನಾಯುಧಂಗಳಂ ತಾಂಬೂಲ ಸಹಿತಮಾಗಿ ಕೊಡು, ಸು
 ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದ ನಿಜಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ವಿಚಿ
 ತ್ರನಾದ ಉಡುಗೆರೆಗಳಂ ಸುಮತಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೂತ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಿ
 ರುದುಗಳಂ ಅತ್ಯದ್ಭುತಮಾದ ರತ್ನ ಭೋವಣಂಗಳಂ ಸೇನಾವತಿ ಮೊದ
 ಲಾದ ವೀರಸೇವಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರತ್ನ ಸೂರಿಪಾನ ವಂಶ
 ಚಾಮರ ಪಗಡ್ಡೀವಟಿಗೆಗಳಂ ಸಕಲ ಸೈನ್ಯಂಗಳಗೂ ಮತ್ತು ಇತರರಾದ
 ಸಮಸ್ತ ಜನಂಗಳಗೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಉಡುಗೆರೆ ಉಚಿತಧನಂಗೆ
 ಳಂ ಕೊಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿ ದೇವರಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೂ
 ಮಾತೃಪಿತೃಗಳಗೂ ವಂದಿಸುತೆ ಅಂತಃಪುರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನಾಗಿ ಭಾ
 ಯಾಗುವವನ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ತನ್ನ ವಿಲಾಸಗೃಹದೋಳು ಕುಳಿತು ಭಾ
 ಯಾಗುವವನಂ ಕುರಿತು, ಪಾತ್ರಣಾಪ್ತನೆಂಬುವದು ಪರಮಂಖ್ಯ ಭಟನೆಂ
 ಬುವವಂ ನಿನ್ನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಸಮ್ಮಾನಿಸಿ, ಜ್ಞೇಮಾಲಿಂ
 ಗನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಮೀಪದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು ಬೂಮಂಜಲದೊ
 ಳಗೆಲ್ಲಾ ಮೂರುದಿನ ವಸ್ಯಂತರವು ಸಕಲದೇವಂಗಳೋಳು ಮಹೋತ್ಸವ
 ಮಾಗಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಮೃಣ್ಮಾನ್ಯ ಭೋಜನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ಉ
 ಡುಗೆರೆಗಳಂ ಕೊಡಿಸುವಹಾಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿ, ಸಕಲ ಬಂಧುಗ
 ಳಂ ದೊಡಗೂಡಿ ದಿನೈಅಪೂರ್ವಮಾದ ಭೋಜನಂ ಗೈದು, ನಿಜಾಂತಃಪು
 ರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯೊಡನೆ ಹೆ
 ಚ್ಚೆ ಚಿಳಮುಬರುವ ಮೇನು ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕೀಡಾವೆ
 ಲಾಸದಿಂದಿರುತ್ತನೊಂದುದಿನಸು ಮೇಲಂತಸ್ತಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಪು
 ಪ್ಪಗಳಿಂದ ಯಳೆದವನಗಳಿಂದ ಲುಂಕಿ ಟಾಗೃಹನಿರ್ಮಾಣವಂ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಹ

ಕೈ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೆ ದ್ವಾರಕವಾಟಲೋವೆಗಳಂನೂಡಿ, ಜಾಜಿ ಪುಷ್ಪಪರ್ಯಂ
 ಕದಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮ ಜಾಯಿದಳಗಳಿಂದ ಬಟುದಿಂಬುಮೊದಲಾದ ಋಷಿ
 ಧಾನ್ಯಗಳಂರಚಿಸು-ವಂತೆನೆಮಿಶ್ರಿಸಂತಕಾಲ ಯೋಗ್ಯವಾದಚಂದ್ರಿಕಾವಿ
 ಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಧರಿಸಿದರು ಇಲ್ಲದಂತೆತೋರುವದಿನ್ನೆ ಶ್ವೇತಮಾದನೀತ್ರಧೂ
 ಸರಮೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವಂ ಘುಮಿ-ಘುಮಿತನಾಗಿರುವ ಪರಿಮಳಗಳಿಂದಕೂಡಿದ
 ರಿಶಿಕೊಂಡು ಅನರ್ಘ್ಯಮಾದ ವಜ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ, ಅಣಿಮುತ್ತಿನಸರಂಗಳ
 ಲಂಧರಿಸಿದಿವ್ಯಕರ್ಪೂರ ಗಂಧನಂಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಳಬರುವಸಂದ್ಯಾಕಾಲ
 ದಮಲ್ಲಿಗೆಮೊಗ್ಗು ಜಾಜಿಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ಸಸೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮುಡಿದುಸೌಗಂ
 ಧಿಕಾದೇವಿ ಸುಗಂಧರಾಯರು ಚೇಟೀಜನದ ಕೈಯಿಂನ ಚೇಕಾದಮದಕರ
 ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ದಿವ್ಯಪಾನೀಯಂಗಳಂ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ ವೈಜನಗಳಂ,
 ಪನ್ನೀರುಗಳಂ ತುಂಬಿರುವವಜ್ರದ ಕುಚಾಯಿಗಳಂಕರ್ಪೂರದ ವೀಳ್ಯಂಗಳ
 ಲಂ ತೆಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಪೋನ್ನತವಾದ ಸೌಧಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಪತಿಸತಿಗಳೀರ್ವರೂ
 ಪರಸ್ಪರನೂಗಿ ಹಸ್ತಗಳಂಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಾಟೀಜಿ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದ
 ಸ್ವರಸವಾದ ಹಾಸ್ಯವಿಲಾಸಂಗಳಂನೂಡುತೆ ಒಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಆಲಿಂಗನಗೈ
 ಯುತ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮರ್ಮ ಮಂತ್ರಿಕರು ಅದರತತ್ವನಂಸಿಶ್ಚೈಸುನರಂತೆ
 ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಮನ್ಮಥನು ರತಿಸಮೇತನಾಗಿ ತನ್ಮೃರೂಪಸೌಂದರ್ಯಂ
 ಗಳಂತೆಗದುಕೊಂಡು ತನ್ನಬಾಣಂಗಳಾದನನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪುಷ್ಪಗಳಂಹಾ
 ಸಿಗೆಯಾಗಿ ನೂಡಿಕೊಂಡು ಇರುವ ರಂಜದಂಪತಿಗಳಂ ತಿಳಿದುತನ್ನ ಸರ್ವ
 ಶಕ್ತಿಯಂತೋರಿಸಲಾಗ ಈರಾಜದಂಪತಿಗಳುಸ್ತಂಭವ್ರಳಯ ರೋಮಾಂ
 ಚಶ್ಚೇತ ಮೈವರ್ಣ್ಯ ವೇಪಥು ಮೊದಲಾದ ಶೃಂಗಾರಾವಸ್ಥೆಗಳಂ ಪಡುತೆ
 ಸಾರಂಗಿವೀಣೆಗಳಂ ನುಡಿಸಲು ತಾಳಲಾರದೆ ಕಾಮಬಾಧೆಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು
 ಕ್ಷಳವಳಂಗೆೊಳುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಚೇಟೀಜನವ್ರದೂರದೋಳ್ ಮರೆ
 ಯಾಗಿಪೋಗಲು, ಸುಗಂಧರಾಯನೂತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯಂ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು
 ದಳವಿಧವೆಂಬ ಸ್ತ್ರಾನದೊಳು ಚುಂಬನನಂನೂಡಿ ನಾನಾವಿಧ ಕಲೆಗಳಂ
 ತೋರಿಸುತ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಸಮಯದೋಳ್ ಬಹು ಕಲಾವತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೌಢ
 ಸಾರೀಶಿರೋಮುಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸುಗಂಧರಾಯನು ತಿಳಿ
 ಯದಂತೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಚೆಗಿಯುವ ಚಮತ್ಕಾರ ಚತುರತೆ ಯಿಂದ ತನ್ನಂತಬ್ಬಿ

ಕೊಂಡು ಮೇಲ್ಮಲಗಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಯಂಗೆ ಚುಂಬನಾರ್ಥಮಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧರವಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯ ಫಲವಂ ಒದುಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ತನಗಳಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಲೀಲಾ ಕಂಠಾಕವಂಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ದಿವ್ಯೋಪಧಾಸನಂ ಕೊಡಲು, ಆಗ ವಿಜಾತೀಯನಾದ ರಸ ಸ್ಪರ್ಶ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಿಂದ ಜಲವಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಸಲೋಳಿರುವ ಮತ್ಸ್ಯದಂತೆಯು, ದಿವ್ಯ ವರಿನುಳ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಾದೂಷಕಮಂ ಕಂಡು ತ್ನುಲೆಬಡುವ ತೃಪಿತಸಂತೆಯೂ ಸುಗಂಧ ರಾಯನು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಳನಳಿಸಿ ಸುಲಹೆಂದು ತೋಳಿಬಿಳಲಿ ಕಾಮ ಬಾಣಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಗಡಗಡಾಗಿ ವಿರಹ ತಾಪಕ್ಕೆ ನಡುಸಡುಗಿ ರಾಣಿಯಂಕು ರಿತು ಮೆಚ್ಚಿದನು ಸ್ತ್ರೀರುಗಳೋಳಿರುವ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಚಾತುರ್ಯಗಳ ಪುರುಷರೋಳ್ ಇರುವದತಿಶಯವೆಂದು ಸುಡಿಯುವ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಂತನಂ ತಬ್ಬಿತನ್ನ ಕಲೆಗಳ ಅಧಿಕಮಾದ ಚಮತ್ಕಾರ ಚತುರತೆಗಳಂ ತೋರಿಸಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಕರೀರ ಅಂಗಮನಸ್ಸೌಖ್ಯಂಗಳೋಳ್ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದ ತಿಳಿಯದಂತ ಸಮರತಿಯ ಸಮ್ಮರ್ಥ ಸಂರಂಭ ಸಂಜಾಕಮಾದ ನಿರತಿಶಯ ಸೌಖ್ಯ ಸಂದೋಹನುಂ ಬೆಳೆಸಿದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿಯಿರಲು, ಆಗ ದುಪತಿಗಳೀರ್ವರು ಸಮರತಿಯ ಸೌರಂಭ ಮಹಾಸೌಖ್ಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿನುಳಗಿ ತೇಳಾಡಿ ಈಜೆಬರುತ ಶ್ರಾಂತರಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆನು ಪುಷ್ಪದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದಮಾರುತದಿಂದ ಸೇವಿತರಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಪರಿಜನರಿಂದ ಪಾನೀಯಪನ್ನೀರು ವ್ಯಜನೋಪಚಾರಂಗಳಂ ಗ್ರಹಿಸುತ ಕೆಲವುಹೊತ್ತು ಏಗಡೆಯನ್ನಾಡುತ ಈರ್ವರನಸೂಟವೆ ನಾಡಿಹರೆ ನನುರತಿಯುಕೊಡುವದು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಪುರುಷಾಯಿತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈದು ಆಡಿ ಆದೇಮೇರಿಗೆ ನಡಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂದ ಪರವಶವಾಗಿ ಪವಡಿತಿಹರಲು, ಆಗ ಉದಯಕಾಲದೋಳಾಗುವ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಡ್ಯ ವಿಕೀಷಂಗಳಿಂದಲೂ ಗಾಯಕರು ಪಾಡುವ ಉದಯ ರಾಗಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ದೇವಾಲಯಂಗಳೋಳ್ ವಿಪ್ರನರೈರು ಪೇಳುವ ಸುಪ್ರಭಾತ ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಲೂ ಯೆಚ್ಚುರ ಗೊಂಡು, ದುಪತಿಗಳೀರ್ವರು ಇಳಿದು ಬಂದು ಮುಖಮಜ್ಜನ ಮೊದಲಾದ ಸ್ನಾನನಂಗೈದು ಅರೋಗಣೆಯೊಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗೃಹದೋಳ್ ಗುರುಪನೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು.

ಹೀಗೆವೊಂದೊಂದು ದಿನಸದೋಳ್ ವೊಂದೊಂದು ಕ್ರೀಡಾವಿಲಾಸ
 ದೋಳರುತನುತೊಂದುದಿನಸದೋಳ್ ಸುಗಂಧರಾಯನುಗೃಹೋಪವನ
 ದೋಳರುತನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಪ್ತಿಯಾಗಿವಾಸನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಭ
 ರಣ ಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ವೀಣೆಯಂವಾದಿಸುತ್ತ ಸುನ್ಮಾನವಂದಿರುವ ಕುಸು
 ಮಲತೆಯಂ ನೆನಮ ಪೋಗಿ ಆ ಮಂದಿರದೋಳಾಕಾಂತೆಯೊಡನೆ ಚತು
 ರಂಗನನ್ನಾಡುತ ಕಾಂತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೋಡಿ ಸುದತಿಯಂ ಕುರಿ
 ತು ನೀನೇ ಪಾಡಿದ ಘನ ರಾಗನಂ ಬಿಟ್ಟು ಅನುರಾಗನಂ ತೋರಿಸೆಂದು
 ಹಾಸ್ಯನಂ ಮಾಡುತ ಕಾಮಾಸಕ್ತನಾಗಿ ನುಡಿಯುವ ಪ್ರಿಯನಂ ಕುರಿತು
 ಕುಸುಮಲತಾ ದೇವಿಯು ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ತಾಳವನೇವೇ ಜೊತೆವಾಡಿ ಹಾ
 ಯಿಗೊಳಿ ಕಪೋತ ಕೂಜಿತದಿಂದ ಹಂಸ ಮಯೂರಾಭಿನಯನುಂ ತಾ
 ಳ್ವ ಕಾಲತ್ರಯನುಂ ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಛನಾದಿಗಳಂ ಕಳಿದು ವಿಶ್ರಮಸ್ಥಾ
 ಸದೋಳ್ ಸಂಚರಿಸಿದಾನಯಗೂಡಿ ಮೃದುವಾಗಿಚಿತ್ತಾನಂದನಂ ಬೆಳಸೊ
 ವದು ಸಿನ್ಧು ಅರ್ಧಿನವೇ ಸರಿಯೆಂದು ಶ್ಲೇಷೆಯ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಯಳೆನಗೆ
 ಯ ಕುಡಿಕೂಟದಿಂ ಶುಕದಂತೆ ನುಡಿಯುವ ಕಾಮಿನಿಯು ಕೈಪಿಡಿದು, ಆ
 ಲಿಂಗಿಸುತ್ತ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರತಿ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಆನಂದಗೊಳಿ, ಮದನನು
 ಹಾರಾಯಂಗೆ ದುಬ್ಬಾಭಿಷೇಕನಂ ಗೈರಿ, ಆಕಾಂತೆಯಂ ತಕ್ಕೈತ್ತಿ, ತಂ
 ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬೀಸುವ ವನಮಧ್ಯದ ಪುಷ್ಪಲತೆಗಳ ಪಂಜಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿ
 ವಂ ಮಾಡಿ ಮರಿಸಾನೆಯಂತೆ ಜನ್ಮನದ ನೊಂಪಿಸಂದೊಡಗೂಡಿ ನ್ನೇದ
 ದಿಂ ತನುತಂಪಾಗಿ ರತಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಖಬಿನರಿ ಸ್ತಿ ಗ್ರಹಂಗಳನುಂ ಬೆನ್ನ
 ಗಳಂ ಪುಷ್ಪಾಪಹಯ ನೆನದಿಂದ ಮರಿಸುತಬರುವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ಸಂಪುಷ್ಪಾರ್ಥನಾಗಿ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯುಕಂ
 ಡು ಕಾಣದಂತೆ ಪುಷ್ಪನಂ ಕೂಯುತತನ್ನೊಳಗೆತಾನೆ ಈಪುಷ್ಪಗಳಂಕೂ
 ಯುವದು ಬಹುಪ್ರಯಾಸವು, ಇದರಿಂದಬಹುತ್ರನು ಕಾಣುವದೆಂದು ನುಡಿ
 ಯುತಹಾಗೆಸವಿಸವೋಳುವನು ಜಕಾಂತನಂಕಂಡು ಆತನಡಿಗಳಿಗೆಯೊರಗಿ
 ಕೈಮುಗಿದುನಿಲ್ಲಲು, ಆಗಸುಗಂಧರಾಯನು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂಕುರಿತು
 ಸಗುತತನ್ನ ಕೈಮೊಳಗಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳಂಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡಲು ಆಗ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪತಿಯಂಕುರಿತು ತನ್ನಮ್ಮುದುವಾದ ಹಸ್ತಂಗಳಂ

ದಯುಕ್ತಿದಹವುಗಳು ಬಹುವಾಗಿರುವದರಿಂದಾಹಸ್ತಗಳು ಯಪ್ಪುಪು
 ಷುಮೋಡದೊ? ಕರೀರವೆಪ್ಪು ಬೆನರಿರುವದೊ? ಮುಖವೆಪ್ಪು ಕುಂದಿಯಿ
 ರುವದೋ ಯಂದು ಪುಷ್ಪವೆಂ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳತ ಆತನವೈಯ್ಯನೊಡಿ ಈ
 ವೆಲ್ಲವು ಕುಸುಮದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಲತಾನಂಬಂಧದಿಂದ ಆಗಿರುವದು ನಿಶ್ಚ
 ಯವೆಂದು ವೇಳಿ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲಾ ಆಣೆಯಂವೇಳುವೆನೆಂದು
 ನುಡಿದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೊಡನೆ ನಗುತ ನಿನ್ನ ಹಾಸ್ಯವೀಗ ಯಥಾರ್ಥ
 ವೆಂದು ಸರಸವಾಡುತ್ತಾ ಕರನಂಪಿಡಿದು ಉಪನವಕಡೆಯೊಳ್ ಕೆಂಪು
 ನಾಣಿಕದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕಗಳಿಂದಾ ತುಂಬಿ ದೂರಕ್ಕೆ
 ಅತಿಕೆಂಪಾದ ವಸಂತದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಮನೋಹರವಾಗಿಯಿರುವ ಸರ
 ಸ್ಸಿನ ಸವಿಾವನು ಕುರಿತು ಕರತಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳಂ ತೆಗದು ಜಲವಂಪ್ರ
 ವೇಶಿಸಿ ಬಹುವಿಧಂಗಳಾಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಂನಾಡುತ್ತಿರುವಸಮಯದೊಳ್
 ನೀರೊಳಗೆ ಯಿರುತ್ತ ಮುಖವ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ ಕಂಟಿನ ಸರದಲ್ಲಚ
 ಲ್ಲಿಸುವಕಾಂತೆಯಂ ಕಂಡು ಮತ್ಸ್ಯವೆಂಪಿಡಿಯಬಂದ ಸರ್ಪವೆಂತಿಳಿದು
 ಬೆದರುವಕಾಂತನುಕಂಡುದೇವಿಯುಯದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು, ಸರ್ಪನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಮದೆಂ
 ದು ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಜಲವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ವಿಲಾಸನಂ ಗೈಯುತ್ತಿರುತ
 ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೊಳ್ ಬಗ್ಗಿಯಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಜಡೆ
 ಯಂ ಕಂಡು ಭೇದತಿಯದೆ ಬೆದರುವ ರಾಯನಂಕಂಡು ನಗುತ ಕಾಂತ
 ಸಕ್ಕೆಯಂ ಪಿಡಿಯಲು ಆಗ ನಿನ್ನ ಜಡೆಯಂಕಂಡು ಭೀತಿಯೊರುವದೆಂ
 ದು ರಾಣಿಯಂತಕ್ಕೈಶಿ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಈರ್ವರು ವಸ್ತ್ರಗಳಂಧರಿಸಿ
 ಪುಷ್ಪಿತವಾದ ಚಂಪಕವೃಕ್ಷದ ಉಪರಿಭಾಗದಿಂದ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಗಳಂ ಕಳೆದುಕಟ್ಟಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂನಾಡಿ ಈರ್ವರೂ ವಿಲಾಸ
 ದಿ ದದರೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಡುತ್ತಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳಂ ಕೂಯಿದು ಮುಡಿಯು
 ತ ಮುಂಭಾಗದೊಳ್ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯತಪಂ ಮೂರಿಯಿರುವ
 ಕಿರುಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳಂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸವಿಮ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅಧರ
 ರಸಂಗಳಂ ಸವಿಮನೋಡಿ ಅಧರರಸವೆ ಅಧಿಕವೆಂದು ಸೀತ್ಪಾರಂಗಳಿಂದಾ
 ಶ್ಲಾಪನಂಗೈಯುವ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಉಯ್ಯಾಲೆಗಳಿಂದಿಳಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಲತಾ
 ವಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಸಹಿತವಾಗಿ ವಾಸವೆನ್ನಾಡಿಕೊಂಡು ಲತೆಗಳ

ಮೇಲೆ ಬಗಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವ ಹಂಸ ಮಯೂರ ಗಿಳಿ ಚಕ್ರವಾಕಗ
ಳಂಕಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಸವನುಲ್ಲಿಕಾ
ಕುಂಬಗಳೊಳಗೆ ಬೆತ್ತ ಕ್ರೀಡೆಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ಮದಕರಂಗಗಳಾದ ಫಲಂಗ
ಳಂ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತ ತಳುಕುಗಳ ಹಾಕಿಗೆಮೋಳೆ ಮಲಗುತ್ತ, ಚಿಗುರುವಿ
ಲ್ಯಗಳಂ ಸವಿಯುತ್ತ, ತರುಣಿಯರ ಮುಖಗಂದಕ್ಕೆ ಬಂದುಕೊಗುವ ಯ
ಳತುಂಬೆಗಳ ಧ್ವನಿಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿನಾದದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಂಚಾರಿ ನುಡಿಯು
ವ ಗಿಳಿಗಳ ಸೊಲ್ಲುಕಟ್ಟನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಯಸ್ಥಾನವಂಪಿಡಿದು, ಕುಣಿ
ಯುವ ನವಿಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಸೇತ್ರಾನಂದಕರನಾಗಿ ಕಿನಿಗಿಂಪಾಗಿಯೂ
ಯಿರುವ ಸ್ವರವನೊಂಪಿನಿಂದ ಪರಮೋಲ್ಲಾಸ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ಪುಷ್ಪಂಗ
ಳಂ ತಂದಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತ ಅರವನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ದಿವ್ಯಮೃತ್ಯಾ
ನ್ನಭೋಜನಂ ಗೈದು ದಿನದಿನದೊಳೊಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ
ನಿತ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವದಿಂದಕೂಡಿ ನಕಲ ದೂ
ಮಂಡೆಲಾಧಿಪತ್ಯ ವೈಭವದಿಂದ ಗುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ॥

ಗದ್ಯ * ಕುಂಡಲಿತಯ ಖಂಡಪರಕು ಪುಂಡರೀಕ ಜವಾಖಂಡಲ
ವ್ರಮುಖ ನಿಖಲ ಸುರನರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡ ಮುಂ
ಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾಂಡ
ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಕುಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧನಾಸ ಭೂಮಂಡ
ಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರತಾಪ ನಕಲಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕಪ ಚ
ತುರ್ವಿಧ ನರಸಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ಮಾಣಧೌರೇಯ ಘಟಿಕಾಕತ
ಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಯ
ಸುಗೋತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರಜಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ ನರಪತಿಬಿರುವ ಮ
ಹೀಶೂರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ವಡೆಯರನಿಂದ ರಸಿಕಜ
ನಾನಂದಕರನಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ಸ
ವಿನ ಕೃತಿಯೋಳ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾವಿವಾಹ ರತ್ನ
ಪುರವ್ರವೇಶ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವ ವರ್ಣನವೆಂಬ ೩೩ನೇ ಅಸ್ತ
ಸಕ್ಕ ಮಂಗಳ ಮಹಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಮೂವತ್ತ ಮೂರನೇ ಅಷ್ಟಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣಪು.

ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳಂ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ, ಮುಖವಂ ತೋರದೆ ಅಸ್ತಾಚಲವಂ ಮರೆನಾಡಿಕೊಂಡು ಪೋಗುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಂಡವಟವಂ ಮರೆನಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತೀ ವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ. ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರ್ಪ ಸರಸ್ವತೀಸಹಾಯ ಶಾರದಾಶರೀರವೆಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ವೇಳಲ್ಪಡುವ ಪುರಾತನ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾದ ರಾಜರುಗಳಚರಿತ್ರಗಳಂ ಮತ್ತೂ ಆರಾಯರೂಮಾಡಿದ ಇಷ್ಟಾಪೂರ್ತಂಗಳಾದ ದ.ಕರ್ಮಗಳಂಕೇಳುತ್ತ ಮತ್ತು ಆರಾಯರೂ ಮಾಡಿದ ಆಶ್ವರ್ಯಕರಮಾದ ಕಾಯ್ದೆಗಳಂ ಪರಾಮರಿಸುತ್ತ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನೈವಿ ಆಪ್ತಾದಕಪುರಾಣ ಶ್ರವಣಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಂಗಳಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಫಲಂಗಳಂ ತುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಮೋಹಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನಂಗಳಾದ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಂಗಳನ್ನೆ ಬಯಸುತ್ತಾ ನಿಜಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯ ಚರಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲೇ ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರಂಕುರಿತು ವೇಳುತ್ತಾ ಪುತ್ರೇಷಣ, ದಾರಿಷಣ್ಯನೆಷಣಂಗಳಂಬಿಬ್ಬ ನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿಯಿರುತ್ತಿರುವ ರಾಯನಂನೋಡಿ ಧರ್ಮನತ್ತಿಯಾದ ಗುಣವತೀದೇವಿಯುಪತಿಗೆ ಅನುಕೂಲನಾಗಿ ಸಡಿಯುವದೇ ಪತಿವ್ರತಾಸ್ತ್ರೀರಿಗವರಮಧರ್ಮವೆಂದು ಕೇಳಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಂ ಬಯಸದೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು ಮಣಿಮಂಜರಿ ಕನಕಲತಾ ಕಮಲಿನೀ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂಬ ನವತಿಸುರಂನೋಡಿ ಎಲೈ ತಂಗಿಯರೇ! ನೀವುನಾಲ್ವರಂ ಅಂತಃಪುರದೋಳ್ ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸವಂಗಳಂ ಚಳಿಸುತ್ತಾ ಸುಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುವಂತೆ ನೇಮಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದು, ಎಂದು ವೇಳಿ ನೋಸಿಯೆರಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಕುಸುಮಲತೆಯ ರೀರ್ದರಂ ಅವರವಶವಂಮಾಡಿ ರಾಯನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾಸಿರುವೆನೆಂದುವೇಳಿ, ಗುಣವತೀದೇವಿಯು ರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು; ಆ ಬಳಿಕ ಸುಮತಿ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ, ವೀರಗೇನ ಚಿತ್ರಗೇನ ಮೊದಲಾದ ಸೇನಾಪತಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿವೃತನಾಗಿ ಬಲಗಶಾಲೆಯೋಳ್ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ

ಸುಗಂಧಮಾಕಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುಳಿತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿನಿಜ ಭುಜಪರಾಕ್, ಮಂಗಳಂ ವಕ್ಷುಣಿಸುವ ವಂದಿನಾಗಧ ಮೈತಾಳಕವನಂಗಳಂ ಜಯಜಯ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂದಲೂ ಕೈಲಾಗಗಳಂಬಿಟ್ಟು ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನಮಾಡುವ ಸಾಮಂತರಾಯರ ಕೀರಿಟ ಕುಂಡಲಾಭರಣಂಗಳ ಝಣತ್ವಾರ ಶಬ್ದಂಗಳಿಂದಲೂ, ಇವರು ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ಅವರು ವೀರರಾಹುತರು, ಅವರು ದೇಶಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಯಿವರೆಲ್ಲರೂ ಲಾಟ ವರಾಟ ಮರಾಟಮುಂತಾದ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಈತನ ಕಷ್ಟವೆನ್ನೊಪ್ಪಿ, ಕುಟಾಕ್ಷನಂಸವೇಕ್ಷಿ ಕಾದಿರುವ ಕಾರ್ತೀರವತಿಯು, ಪರಾಕ್ರಾಂತಾನಿ ಮರಾಮುನಿಜೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಅವಸರದಗುರಿಕಾರರ ದೀರ್ಘವಾದ ಯಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ, ಭೇರೀ ಪಟಕ ನಿಸ್ಸಾಣಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಭಾಂಕಾರಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಚಾಮರಂಗಳಂ ಬೀಸುವ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರ ಕರಕಂಕಣಾರವಗಳಿಂದಲೂ, ಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳು ನೋಂಕಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ತೆರೆಗಳಿಂದಕೂಡಿ ಮೊರೆಯುವ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪವು ಸಾಮಾಜಿಕರಿಂದ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಟಕಾಧಿಪತಿ ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಖರ್ವನಂಖ್ಯವುಳ್ಳ ಕನಕಮುದ್ರಿಕೆಗಳಂ ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಾಯನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕರಿಕಲಪಸಹಸ್ರಂಗಳಂ ಪರಾಮರಿಸುತ್ತಾ ಸುಮತಿಯಂ ನೋಡಿ ಕಾರ್ತೀರವತಿ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಮುಖವೆನ್ನೋಡಲು, ಆಗಸುಮತಿಯು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆನ್ನರಿತು ದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳಂ ಮುತ್ತಿನಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವರನ್ನೆದ ತುರಾಯಿಗಳಂ ಹತ್ತಾರು ಚಿನ್ನದತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ, ನಿರಾಜೆಯಮುಸುಕುಗಳಂ ಪೊದ್ದಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ವೀರಸೇನನಂ ವಾರಿಸೋಟದಿಂದ ದೀಕ್ಷಿಸಿದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿದ್ದು ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರಲು ; ಆಗರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಯ್ಯಾವೀರಸೇನ ; ಕೆಲವುದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನಾನವನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಜೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಯದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಕರ್ನಾಟಕನರವತಿಗಳುಮಾಡುವ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ

ನಡೆದು ಬ. ದವೋ ತಿಳುಮೆಲ್ಲಿಲ್ಲ, ವೃದ್ಧಮಂತ್ರಿರಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ
ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ದೇವರ ರೀತಿಗೆ ನಡೆಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರು
ತಲಿಭೆಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂಕೊಡಲು, ಆವೀರನೇನನು ಸರಸ್ವತೀ ವಿಲಾ
ಸ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಗೆ ಬಾಗಿಳೋಳ್ ನಿಂತು ನೀತಿವಂಶ . ಗುರಿಕಾರನಿ
ಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲಾ ಗುರಿಕಾರನು ವೃದ್ಧರಾಯರ ಸಮಿ.ಪನ್ನ, ಪ್ರದಿ, ದುಗ್ಗಿ
ಬಾಯಿಗೆ ಹಸ್ತವೆಂಮರೆವಾಡಿ ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜನೆ ! ಮುಖ್ಯನೇ
ನಾಪತಿಯಾದ ವೀರನೇನನು ಏನೂ ಪ್ರೇಮ ಕಾರ್ಯವಾವಿಡ್ಲಾವನೆ
ಯಗೈಯ್ಯಜೇಕೆಂದು ಒಂದು ಇಥಾಸ, ಯೆಂದೂ. ದ ವರಾಹಂಕೇಳಿ
ಸುಬುದ್ಧಿಯಮುಖವಂ ನೋಡಲಾಮಂತ್ರಿಯು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ವೀರ
ನೇನಸಂಕಂಡು ಮತ್ತೇನು ವಿಶೇಷವೆಂದು ಕೇಳಲು ಆವೀರನೇನನು ಎಲೈ
ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆ! ಈಗ ಕೆಲವು ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕ
ಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದಕಾರಣ ನಿನ್ನಂಕರದುಕೊಂಡುಬರೆಯೆಂದು ಸು
ಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ, ಯೆಂದು ಬೇಳ್ವ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇ
ಳಿ, ವೃದ್ಧರಾಯನ ಪಾದದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತುಕೇಳಿದ ವರ್ತಮಾನವಂ ವಿ
ಜ್ಞಾನವನಯಂ ಗೈಯ್ಯಲಾ ವೃದ್ಧರಾಯನು ಅಯ್ಯಾಮಂತ್ರಿಯೆ ! ಆ
ಯಾಜುರಿಯರಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾನುರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಮಾ
ತ್ರವೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಬಾರವಂತೆಯೂ, ಆ ರಾಯರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾ
ಪಕ್ಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಡತೆಗಳಂ ಚನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ನೀನು ಉಪೇಕ್ಷೆ
ಮಾಡದೆಅಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ ಪ್ರಮಾದಂಗಳು ಬಾರವಂತೆ ನೋಡಿಬರೆಯೆಂದು
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು; ಆಗಮಂತ್ರಿಶೇಷನಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಆಜ್ಞೆಯಂಶಿರಸಾ
ವಹಿಸಿವೀರನೇನಂದೊಡಗೂಡಿಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾಣಾನುಸಂ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆವೃದ್ಧಮಂತ್ರಿಯಂ ನೋಡಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
ಅಯ್ಯಾ ಮುಖ್ಯಮಾತ್ಯರೆ! ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸವಿಸಪಕ್ಕೆಕರದು ಈ
ಗ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಉಂಟಾದದ್ದರಿಂದ
ನಿಮ್ಮನಂ ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದೆವೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಗ ವೃದ್ಧಮಂತ್ರಿ
ಯು ಸಾವ್ಯಮಿ ಮಹಾನು ಭಾವನೆ! ನಿಮ್ಮ ಚರಣಂಗಳನ್ನೆ ಕಾಡಿರುವೆನೆಂದು
ವೇಳಿ ವೀರನೇನ ಸುಮತಿಗಳೇರ್ವರಿಗೆ ಕಾಕ್ಷೀರವತಿ ಮರಾಟವತಿಗಳಂ ಕ

ರದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರ !
 ಈ ಯಾರ್ಯ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿರು
 ವ ರತ್ನ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಪೂರ್ವದಿಂದ
 ಲೂ ನಡಮ ಬಂದು ಇಥೇಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ನು
 ಮತಿ ವೀರಸೇನರ ಕರಲಾಘವದಿಂದ ಬರುವ ರಾಯರಿಗೆ ಮುಖ್ಯಾ ಮಾತ್ಸನಾ
 ದ ಸುಬುದ್ಧಿಯುಯದ ರಾಗಿಪೋಗಿ ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ
 ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರತರಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ರನ್ನದಜತ್ತಗಳು ಪಿಡಿದು ಸಂತಿರುವ ಕಂಚುಕಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿವರಾಕು!
 ಕಾಶ್ಮೀರ ಪತಿ ಕೈಗಳಂ ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಕಾದಿರುವನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಜೀ
 ಕೆಂದು ವೇಳದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿನಿಂತಿರ್ದ ದೇಶಾಧಿ
 ಪತಿಗಳಂ ನೋಡಲಾಗ ಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿಪಿಡಿದಿರುವ ಸಿಂಹ
 ಜಿ ವಸ್ತ್ರದೋಳ್ ಮಡಗಿರುವ ರತ್ನಗಳಂ ಕೈಕಾಣಿಕೆ ಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ
 ನೂರಾರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿಯಲಾಗ ಮ
 ರಾಟಪತಿಯು ಮರಕತಮಣಿಗಳಂ ಕೈಕಾಣಿಕೆಗಳಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರ
 ಲು, ಆಕಾಲದೋಳ್ ಅನಹಾಯ ಶೂರ ವೀರನರವತಿ ಬಿರುದಂತೆಂಬರ ಗಂ
 ಡೆ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಾಕೆಂದು ಬಹುಾಗಿ
 ವಂದಿಗಳು ಬಿರುದು ವ್ಯಂಗಗಳಂ ವಖ್ಯಣಿಶಿ ಕೈವಾರಂಗಳಂನಾಡುತ್ತಿರ
 ಲು, ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಾಶ್ಮೀರಮರಾಟಪತಿಗಳ ಹಸ್ತಗಳಂಪಿಡಿ
 ದು ಎಲೈ ರಾಯರುಗಳರಾ! ದಯಮಾಡಜೀಕೆಂದು ಮಣಿಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕು
 ಳೈರುವಂತೆನೇಮಿಶಿ,ಲಾಟ ವರಾಟ ಮುಂತಾದ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನ ಉಚಿತ
 ಮಾಡ ಉಲಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವಂತೆ ಅವಸರದವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಂನಿತ್ತು
 ಮುಖ್ಯಾ ಮಾತ್ಸನ ಮುಖವಂನೊಡಲು,ಅನಾಮಾತ್ಸನೈವ್ಯನು ವೀರಸೇನನಿಗೆ
 ಸಂಭೋದೆಯಂನಾಡಲಾಗ ವೀರಸೇನನು ಅವಸರದ ಗುರಿಕಾರನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ
 ದರನ್ನದ ತಟ್ಟಿಗಳಂಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ರ
 ನ್ನದಹಾರಗಳಂಕಂಠದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿ ಮುತ್ತಿನ ತುರಾಯಿಕುಚ್ಚು ಮಣಿಕಿರೀಟಕ್ಕೆ
 ಮಡಗಿ ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಂಒಪ್ಪಿಶಿ,ಮರಾಟಪತಿಗೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ
 ಕುಂಡಲ ಕಿರೀಟಗಳಂಒಪ್ಪಿಶಿ ಮರಕತಮಣಿಹಾರಂಗಳಂ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ

ಸುತ್ತುವಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗಳೆಂಧಕಸೂರಿಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳೆಂಪ್ಪಿ, ವೀರಸೇನನು ರಾಜೇಂದ್ರಸಹಿಯೆಂಗೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಮಿಕ್ಕಾಡದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ವಿವಾಹಂಬರಾಭರಣಂಗಳೆಂಪ್ಪಿ ನನ್ಯಾನವೆಂಮಾಡಲು, ಆಗಸುಬುದ್ಧಿಯು ಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯೆಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯೆ! ನೀವು ನೀತಿನಾರ್ಗವೆಂಬಿಟ್ಟು ನಡಿಯುವರಲ್ಲ, ಸ್ವಬಲಪರಬಲಂಗಳೆಂ ಪರಾಮರಿಸದೆಕಾರ್ಯಂಗಳೆಂಬೆನುಸುವೆರಲ್ಲ, ಆದರೂ ನಿಮಗೂ ಕಾನು ರೂಪವರಿಗೂ ಬಂದಿರುವ ಕಲಹಂಗಳೆಂನೋಡಿವರೆ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟು ಮಾರಿ ಮನಸ್ಸುಬಂದಂತೆ ನಡಿಯುವೆರಿ ತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅದೇನಾರೂಪಗುಂಟಾದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವನಮ್ಮನೇನಾ ಕೆಟಕವೂ ನಿಮ್ಮಕಾಶ್ಮೀರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿರುವ ಸರಸ್ವತೀ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಯೆ ನೇನಾಕೆಟಕವಾಣಿತು, ಇಂತುಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಆಗಿಲ್ಲದೆಯೆಂಮಸುಬುದ್ಧಿಯು ಬೇಳುತಲಿರಲು, ಆಗಕಾಶ್ಮೀರಪತಿಯು ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವೆಂನೋಡುತ ಆಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ಕೇಳಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ನಾಗಚೇಕೆಂದು ಕಾದಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದಲಂದಿಗೂ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಕಾನುರೂಪದ ಅರಸಿಗೆ ಬೇಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಓಡೋಲಗವಿಂದೆದ್ದು ಅಡ್ಡಬೀಳುವ ಜನರಂಕಾಣುತ್ತಾ ಕಾಂಡೆಪಟವೆಂಪೊಕ್ಕು ನೇವ ಕೆಜನರೊಡಗೂಡಿ ಶಕುಂತಲೆಯೋಳ್ ಶಯ್ಯಾಗೃಹವೆಂ ಶೇರಿ ಕಯನವೆಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು ;

ಅತ್ತಲಾ ಅಂತಃಪುರದೋಳ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆ ಇವರೀರ್ವರೂ ಕುಮಾರ ಭವನದಕುರುನಿಂದ ಹಜಾರದೋಳ್ ಕುಳಿತುಯಿದು ವಂಶತಿಲಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರಾದ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಮೊದಲಾದವರ ಬಾಲ್ಯಕೌಮಾರ ಯವ್ಯನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಪಠಗಳೆಂ ಪರಾಮರಿಸುತ್ತಾ, ಮತ್ತೂ ಯದುಪತಿಯಪತ್ತಿಯೆರ ಕ್ರೋಡಾ ವಿಹಾರದ ಪಠಂಗಳೆಂ ನೋಡುವನಮಯದೋಳ್ ಪ್ರಣಯಕೋಪದಿಂ ಕೋಪಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಪಾದಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೀಡಿಕೊಳ್ಳುವಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ರಪಠವೆಂ ನೋಡಿ ಮಾಲತಿಯು ಇದುವರಾವ

ಪಠವೊಕಾಣ, ವೇಷ್ಯಸಕಾಲ್ಯಭಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒಪ್ಪಾಡುಮೊರವುಯಾವದೋ? ಈ ದೇವರುಗಳು ಪಟ್ಟವಾಡು ಯಾರಿಗೂಬಾಡುವೆಂದು ಕಾಕುಹಾಕಿಸಿಗೂತ ಮರಳಮರಳ ಹಾಸ್ಯನಾಡುಗಳೆನಾಡುತ್ತಿರಲು; ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕೋಪದಿಂದೊಬ್ಬನಂಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಅದಯಾವನಳೇನಗುವಳು ಅವಳಂ ಆಜೆಗೆಕಳುಹಿತಿ ಬಾಡುಂದು ಧ್ವನತಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲಾಗ ಮಾಲತಿಯು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ತಾಯಿನಡತಿಯೆ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಪರೀಮಾಡುಗಳಂ ಆಡಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದರೆ ಆಜೆಗೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದೆಂದು ಚೇಡಿ ಕೊಟ್ಟುನ ಮಾಲತಿಯು ನೋಡಿ ಮಂದಯಾನೆಯು ಎಲೇಚೂಂತಕಾರ ಹುಡುಗಿಯೇ! ದೊರಚ್ಚಾ ಗಿಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ ನೀನೆಂದು ಪೇಳುವ ಕಾಲದೋಳಾ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಂದು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆ ಇವರೀರ್ವರಂ ನೋಡಿ ತಾಯಿದೇವಿಯೇ! ಬುಚಿತ ಮಾದ ಊಟವೆನ್ನಾಡಿ ಆಟಗಳೆನಾಡುತ್ತಾ ಪಠಗಳಂಪಠಮೆರಿಸಬಹುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಸೆಯೆಂಮಾಡಲಾಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಬುವನಂ ಪಿಡಿದುಬಿರುತ ಎಲೈಸಖಿಯೇ! ಕಳಂಗೆಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದಬಳಿಕ ಈಭೂವಿಶೇಷ ವೀನೋಕಾಣ, ಹಣಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳು ಆಗುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಯೇನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಾ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆಗಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ವನ್ನೀರನಿಂದ ಪಾಹಂಗಳಂತೊಳದು ಮಣಿಮೀತಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿತಿ, ರತ್ನದತ್ತಸ್ತಿಸೋಳಾ ಸಣ್ಣ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಮಡಗಿರುವ ಮಧುರಾನ್ನವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಪಾಗದೆ ಆಗಲೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲಾಗರಗಳಂ ಸವಿದೂಸವಿಸುದೆ ಸುರಿಯಾಗಿ ಕೂತಿರುವ ಕುಸುಮಲತೆಯುಳ್ಳಿಗೆ ಕಲನು ಮೇಲಾಗರಗಳಂ ಕೊಡಲು, ಎಲೈ! ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯುತಂಗಳೊಟವು ನನುಗೆ ಧರನಲ್ಲವೆಂದು ತಾಳದಗಳಂಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಊಟದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಪಲ್ಲವಾಧರಿಸುರುತ್ತಲ್ಲಣಪಡುತ ಪದ್ಮರಾಗದಬಟ್ಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟನಾಗಿ ಮಡಗಿದ ಮಧುರಮಾಡ ಮಕರಂದರಸನೆಂಸವಿಯುತ ಎಲೈಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೇ! ಸುಗಂಧದಿಂ ಫುಮುಫುಮಿಸುವ ಸುರಭಿಯುಹಾಲಿನೋಳಾ ಹದವಾಗಿಹಬ್ಬಿರುವಹಾಲುಕೆನೆಯುಬೆಟ್ಟ ಸಿಂದಾದರೂ ಮುಟ್ಟದೆಬಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದುಕೇಳುತ್ತ ಕುಸುಮಲತೆ

ಮುಕುರುವಿಂದದತ್ತಜ್ಯೋತ್ಸವೋದ್ಯಮಗಮನೋದ್ಯಮಸುಖೋದ್ಯಮ
ತುತ್ತುವರೂ ಮತ್ತಗೆ ಮೆಲ್ಲಬಹುದುಮಂದುನುಡಿಯಲು, ಆಗಲುಪ್ಪಿನಿಂದೂ
ರಿದುಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳಂಸವಿಮನೋಡುತ್ತದಧ್ಯನ್ಮನಂಕರ್ತರೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾ
ಗಿ ಭುಂಜಿಸುತೆ ರುಚಿತೋರದೆ ತೋರವಾಗಬಾಯಿನೀರೂರಿ ನಾಕರಿಸುತ್ತ
ಉಟಪುಟಾಡವುಲುಪಚಾರಪುಟಾಡವೆಂದುಕೈಗಳಂತೊಳದು ಕಪೂರ್
ರವನೋಗಡು ನೋಂಕಿದವೀಳ್ಳನಂ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಜತ್ತಲೇಖೆಯಭುಜದೋಳ್
ಹತ್ತವಂನಿಟ್ಟು ತಡತಡದು ನಿಜು ಸುರಂಬಿಡುತೆ ಕಚಭಾರದಿಂ ಕಂಠನಂ
ನಿಲ್ಲಿಸುವವಕ್ಕೆ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೇಲಿಸುತ್ತ
ಪುರ್ಬುಗಳಂಚಲಿತಿ ಆಯಾನದಿಂ ಜೀಸರಂಗೊಳುತೆ, ನಾಲತಿಯು ಕೊಡು
ವ ನೀಳ್ಳದಮಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮನವುಬಾರದೆ ಮಾರುವೂರವಾದರೂ ದೂರೆ
ವಾಗಿತೋರಿ ಸುರಗೀಹುವ್ವಿನ ಸುರಟನೆಳಳೋಳ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು
ಕುನಾರ ಭನನವಂಪೂಕ್ಕು ಗಿಣಿ ಕಾಳಂಗಳಮೊದಲಾದ ವಕ್ರಗಳುಬೇಳುವ
ಪಾದದ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳಂ ಕೇಳಿ ಕೇಳದಂತೆ ಕೈಗಳಂಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿರುವ ಕೆ
ಳದಿಯರಂ ಕಂಡು ಕಾಣದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆಬರುತೆ ವನೇಳದಪರ್ಮಂಕದಲ್ಲಿ ಹಸ
ನಾದ ಹಂಸತೂರಿಕಾ ತಲ್ಪದೋಳ್ ಕುಳತಿರಲು, ಮಂದಯಾನೆಯ ಬೆಗ
ಳೋಳ್ ಬುದನಂನಿತ್ತು ಕುಸುಮಲತೆಯು ಯಡಬಿಡದಿರುವ ತೊಡೆಗಳಭಾ
ರದಿ ತಡಬಡುತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಟ್ಟುಸುರಂ ಬಿಡುತೆ ಕಮಲದವಳುಗೆ
ಳಂತೆನವ ಕಣ್ಣಿಳರೆವೈಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚದೆ ಇರುವರವ್ಯರೋಳ್
ಪೇಳಲಕಕ್ಕನಾದ ದೌಹೃದಯಾನವಂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆಬಂದು
ತೂಗುನುಂಜದೋಳ್ ಕುಳತು ಬರುಗುವಿಂಬು ಮೋಲಿ ವಾಲೆಯಾಗಿ ನು
ಲಗಿ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ನೀಣೆಯಂ ಮಡಗಿ ನು
ಲಗಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಂ ನೀಕ್ಷಿಸಲು, ಆಗ ಆದೇವಿಯು ಎನಗಿಂ
ತಲೂ ನುಕುನಾರಿಯಾದ ಕುಸುಮಲತೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಯಾಸಪಡು
ವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತಲಿಫೆಯಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ವ
ಲ್ಲವೆಗಳಂತಿರುವ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೀತಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಡ್ವಾದಿಸ್ಸರಗಳಂ
ಸರಿನೋಡಿ ಪಂಚಮಸ್ಸರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವಾಗಿ ಸಂಚಾಗಿನುಡಿಸುತೆ ಕಳಾ
ಭಿಜ್ಜುಣಾದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನನ್ನೆ ಮನವು ಬಮನುತ್ತಿರುವವ್ಯರೋಳ್ ಪೇ

ಳಲಕಕ್ಕನಾದ ಪ್ರೇಮವುಂಟಾಗಲಾ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೀನೆಯಂದಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿ
 ಯೂನೋಡದೆ ಪೊಗ್ಗಲಾಗಿಮಲಗಿರುವ ದೇವಿಯರೀರ್ವರಂ ನೋಡಿ ಚಿತ್ರ
 ಲೇಖಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಳವಿಯರೀರ್ವರಂ ನೋಡಿ ಒಡತಿಯರಿಗೆ ಒಡಲೊಳ್
 ಖೇನೋಬಂದುಬಗೆಯಾದ ಬಳಲಿಕೆ ತೋರಿಯಿರುವೆವು, ಉಟವಂ ಮಾ
 ಡುವಾಗ ಯಾರಾವರೂ ನೋಟವಂನೋಡಿದರೊ ? ತಾಟಕಿಯುಂ ತಿರುವ
 ತಂಟಲ ಮಾರಿಗೌಡಿಯರು ಮಾಡಿದಮಾಟದ ಮಹಿಮೆಯೋಲಂದು ಸ
 ಖೀಜನುಗಳೆ ಗುಸುಗುಂಪು ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಚಿಂತೆ
 ಯುಂಪಡುತೆ ಮಂದಯಾನೆಯಂ ಮಾಲತಿಯರೀರ್ವರಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸ
 ಖಿಯರೆ! ಸಾವಕಾಶವೆನೊಡದೆ ಮನೆದೇವರಿಗೆ ಮುಡುನಾಗಿ ನಿಸ್ಸಲಂಕ
 ಟ್ಟಿ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ದೀಪಗಳಂ ತೆಗದು ಮಂದಾಕಿನ್ನೇ ಸನಿಹವನ್ನೆಲ್ಲದಿ ಮಂತ್ರ
 ಬೂದಿಯನ್ನಾದರೂ ಬೇಗಪೋಗಿ ತೆಗದುಕೊಂಡುಬಾಯಂದು ಮಾಲತಿ
 ಯಂಕಳುಹಿಸಿ, ತಾವು ಕಟ್ಟುಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೈಕರ್ಣಿಕೆಗಳಂ ಮಾಡುವ ಕೆ
 ಲವಿಂಕಸಂಕರೆಯುವಂತೆ ಬಾಗಿಲಗುರಿಕಾರನಿಗೆ ಕಟು ಮಾಡಿ, ಮಣವಂ
 ಜರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಲೀಲಾಶುಕವೆನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ ಲೀಲಾಶುಕವೆ! ಸೌ
 ಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆ ರೀರ್ವರೂ ಮೈಬಳಲಿ ಮಾತಾಡದೆಮಲಗಿ
 ರುವ ಪರಿಯುಂನೋಡಿ ಎನ್ನಬುದ್ಧಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೇನೂ ತೋರದ
 ಬಂದೆನು, ಸ್ಯಾಮಿ ಲೀಲಾ ಶುಕವೇ! ನೀನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಈ ಪರಿ
 ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯಲಕಕ್ಕೆ ವಂದು ವೇಳೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಮಾತುಗಳಂ ಲಾ
 ಲಿಖಿ, ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳು, ಅದು ಬಳಲಿಕವು ಅಲ್ಲ, ಬಾಧೆಯು ಅಲ್ಲ, ಆಸುಗಂ
 ಧ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಸುಮಾನ ಗಾರಿಕೆ ಮಹಿಮೆ, ನಿನಗೇಕೆ ಹೊ
 ತ್ತು ಹೋಗದು ಪೋಗಿಂದು ಸಂತೋಷವಿಂ ನಗುತೆ ಲೀಲಾ ಶುಕವು ಎಲೈ
 ಬಾಲೆಯೆ ಕೇಳು, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೂ ಕುಸುಮಲತೆಯ ರೀರ್ವರಿಗೂ ಮ
 ಕರಂದ ಪುಷ್ಪದಂತ ರೆಂಬ ಹೆಸರಿಸಿಂದ ನಾನೆ ಉದಯಸುವೆನೆಂದು ಮ
 ನ್ತೃಥಸು ವನವೊಳ್ ಸ್ವಪ್ನಶಿ ಯೆನಗೆ ವೇಳಲು ಆಗ ನಾನು ಮದನ ಮ
 ಹಾರಾಯನೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ವೆದಕ್ಕೆ ನಿಮಿ
 ತ್ಯ ವೇನು ಯೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವೆನೆಯುಂಗೆಯಲು, ಆಗ ಮದನನು ಅದರ್ಥ
 ಲೀಲಾ ಶುಕವೇ! ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೂ ನನಿಗೂ ಜನ್ಮಾಂತರೈದ ಸ೧

ಬಂಧನೆ ಸುತ್ತು ವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯ ನಾಗಿವೋದ
ನೂ ಯೆಂದು ಅಡ್ಡವಿಡಿ, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯಂ ಕಳುಹಿಸಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ
ಕುನಾರಾಭಸನಂಶೋಕ್ತು ಕುರುವಿಂದಮೋಪೀತಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸವ
ರಸ ಮಂಜರಿಯು ಬ ನಾಟಕವಂ ಅನಲೋಕಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವಿಯಂ
ಕಂಡು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಒಡತಿಯೆ! ನಮ್ಮಲೀಲಾ ಶುಕವು ಗುಣವತಿ
ದೇವಿ ದೊವಲಾದ ವೃಂದರಾಯನ ಪಟ್ಟ ದರಶಿಯರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಈರ್ಪರ ಕರೀ
ರಾಯನಾನಂ ತಿಳುಹಿಸಾ ಯಂದು ಕಟ್ಟುವಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನುಪೋಗಿ ಬ
ರುವೆನೆಂದು ನಿಪ್ಪಾವನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಸರಸ್ವತಿವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹಜಾರಕ್ಕೆ
ಪೋಗಿ ಗುಣವತಿ ದೇವಿಯರ ಪಾಪಂಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಲು, ಆದೇವಿಯು
ಎಲೈ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ! ನಮ್ಮ ಸೊಸೆಯರಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯ
ರೀರ್ಪರಾಕುಶಲವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತ, ಸುಗಂಧ ಕುನಾರನು ಕುವಾರ ಪ
ದನಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯಾಳ ಬರುವುದುಂಟೆ ಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ನಿಯ್ಯ
ಲು, ಆಗ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ತಾಯಿ ಗುಣವತಿ ದೇವಿಯೆ ! ಈಗ ಹತ್ತಾ
ರು ದಿನಸಗಳಿಂದಲೂ ಸುಗಂಧ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯರು
ಹೊಸ್ತಾದ ಗುಣಂಗಳಂ ತಾಳ ಮನಸ್ಸು ಯಲ್ಲಿಯು ನಿಲ್ಲದೆ ನಖೀಜನಕೊ
ಡನ ಸವಿಯಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೆ ಮೌನವಂದಿರುವರು, ನತ್ತೂ ಮಣಿ
ವಂಜರಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗೃಹಕಾರಿಕ ಕುಕಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಮಾತು
ಗಳಂ ಪೇಳುವವ್ಯರೋಳ ಎಷ್ಟೋ ಆಯಾಸವಂ ಪಟ್ಟ ಪುರುಬ್ಬಗ
ಳಂ ಗಂಟಕ್ಕೆ ನಿಟ್ಟುಸರಂ ಬಿಡುವರು, ಇಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಊಟದಲ್ಲಿಯೂ
ಉಪೇಕ್ಷೆಯಂ, ಆಟವಂ ಆಡುವಲ್ಲಿ ಆಯಾಸವಂ, ನಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಕೆಗ
ಳುಂಟಾಗಿ ಯಾವವವಾರ್ಥವೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಕಾಗದೆ ಕರತ್ಕಾಲಚಂದ್ರಿಕೆ
ಗಳಂತೆ ಕರೀರವು ಬಿಳವೇರಿ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳಕುತ್ತಾ ಬಲವು ತಪ್ಪಿ ಅಬ
ಲಿಯರಿಗೆ ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಬಳಲಿಕೆ ಉಂಟಾದದ್ದರಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬಿ
ನ್ನವಿಜೇಕೆಂದು ಬಂದನೆಂದು ಪೇಳ್ದ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮಾತುಗಳಂ ಲಾ
ಲಿಶಿ, ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಅಬಳಕ ಗುಣವತಿದೇವಿಯು ಈಗ ಪೇ
ಳ್ಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಎನ್ನ ಬುದ್ದಿಗೆ ಗರ್ಭ ಚೆನ್ನೆಗಳಂತೆ ತೋರುತಲಿವೆ ಇಂತು
ಮನದೋಳ ಯೋಚಿಸುತ್ತ. ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂ ಬರುತ್ತ

ಎಚ್ಚಿತ್ರ ಲೇಖಿಯೇ! ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಗೆ ಕಲಗುನೂಡಿ ಯೆಷ್ಟು ವಿನಯ
 ವಾಯಿಹು, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟೂ ಯೆಂದೂ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂ ನೀಯಲು, ಅನುಬಿ
 ಯು ತಾಯಿ ನಡೆತಿಯೆ! ಎರಡೂನೆರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಲಿಲ್ಲಾ
 ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೂತನಕೇಳ ನಗುತ್ತಾ ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಮು
 ಖನಂ ನೋಡಿ ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ! ಗರ್ಭವೇ ನಿಂತಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತಲಿ
 ದ್ದೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಂ ಕೊಡುತ್ತ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಗುಣನತಿ ದೇವಿ
 ಯು ಮುಣಿನುಂಜರಿ, ಕನಕಲತೆ, ಕನುಲಿನಿ, ಚಂದ್ರಕಳೆಯರಿದೊಡಗೂಡಿ
 ಕುಮಾರ ಭವನನಂ ಕುರಿತು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೋಳ್ ನೂಲತಿ
 ಯು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ ತಾಯಿ ಒಡೆತಿಯೆ! ಚಿತ್ರ
 ಶಾಲೆ ಯಿಂದ ಗುಣನತಿ ದೇವಿಯು ಸಖೀಜನ ಸಮೇತಳಾಗಿ ಕುರುವಿಂದ
 ಕಂಬದ ಕೈಸಾಲುನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಲಿಥಾರೆಂದು ಪೇಳಲಾಗ ಮಂದಯಾಸಗೆ
 ಮುಣಿ ಪೀಠಂಗಳು ಸಜ್ಜು ಮಾಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ
 ದೋಳ್ ಪಾದದ ಯೆಚ್ಚು ರಿಕೆಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಾ ವನಳದ ಹಾವಿಗೆಗಳಂ
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಮಂಜುವಾಣಿಯ ಭುಜದೋಳ್ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಮುಣಿ
 ಮಂದಿರನಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲೂ, ಆಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯರೀರ್ವರೂ
 ಮಂಚದಿಂದಿದ್ದು ತಡಬಡುತ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ ಸಮೀಪವನ್ನೈದಿ
 ದಿ ಪ್ರಣಾಮವಂ ಗೈಯಲಾಗ ಗುಣನತಿ ದೇವಿಯು ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದ ನೂ
 ಸೆಯರ ಕೈಗಳಂ ಪಿತದತ್ತಿ ವೊಗನಂ ಮುದ್ದುಗೊಳುತ ಗದ್ದಿಗೆದೋಳ್
 ಕುಳಿತು ಮುಣಿನುಂಜರಿ ವೊದಲಾದ ರಾಜ ಕಾಂತೆಯರ ಕೈಗಳಂ ಪಿಡಿದುಸ
 ವಿಸವದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಪೀಠಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ, ಗುಣನತಿದೇವಿಯು ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ಕುಸುಮಲತೆಯ ರೀರ್ವರಿಗೂ ಕೂಡುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲಾ ದೇವಿಯ
 ರೀರ್ವರೂ ಮುಣಿ ಮಂಜರಿ ವೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರ
 ಣಾಮವಂ ಮಾಡಲಾ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಕಂತುವಿಗೆ ಜಯಂತನಿಗೆ ಸ
 ಮಾನರಾದ ಪುತ್ರರಂ ಏಡದು ವತಿನೈತಾಶೀರೋಮುಣಿಗಳಾಗಿ ಸೌಮಂಗಳ
 ಲೈದಿ ಸುಖವಾಗಿರಿ ಯೆಂದು ಹರಕಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿರುವ ಸರಿ
 ಗೆ ಬುಲಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಆಗ ಗುಣನತಿ ದೇವಿಯು ಸೊಸೆಯರ ಅಂ
 ಗನಂ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸಸರುತ್ತ ಎಲೈ ಮುಣಿನುಂಜರಿಯೇ! ಈ ಹುಡುಗೀ

ಯರು ಊಟವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯಂತೆ ಮೈಗಳು ಕೃತವಾಗಿ
 ಉಸರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಚೇತರಬರುವದೋ ಏನೋಯಂಬ ಧಮದಿಂದ ಮಾ
 ತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿಶಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವ ಭಾವನಂ ನೋಡಿ
 ದಡೆ ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನೋ? ಬಂದು ಆತ್ಮರೈ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ವೇಳುತ್ತಿ
 ರುವ ಕಾಲದೋಳ್ ಮಣಿಮಂಜರಿಯು ನಸುನಗುತ್ತ ಗುಣವತಿಯೆ ಮುಖ
 ವಂ ನೋಡಿದಂತೆ ಆತ್ಮಯ್ಯಾ! ನೀವು ಮರತಲೋ ಏನೊಕಾಣೆ, ಇದ್ದತ್ತು
 ವೆರುವದ ಆಚೆಗೆ ಒಂದಾವರ್ತಿಸಿದಾಗೆ ಈಗಿಯಾದ ಚಿನ್ನೆಗಳುಂಟರು
 ವಾಗ ಮುದಕಿಯಾದ ಮಂದಾಕಿನಿಯು ಬಂದು ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಅಲಕ್ಷ
 ಣಂಗಳು ಮಂಜುವಾಣಿಗೆ ಎನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು ಅಂತಿರ್ದ ಲಕ್ಷಣ ಚಿನ್ನೆ
 ಗಳು ಇವೆಂದು ವೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಣಿಮಂಜರಿಯು ಕೂರಿತು ಎಲೈ ಚದು
 ರಕಾಂತೆಯೆ ! ನೀನುಬಲ್ಲೆ ಹಾಸ್ಯಗಾತಿ ಎಂದು ವೇಳಲಾಗ ರಾಜಕಾಂ
 ತೆದುರೆಲ್ಲರೂ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ನೋಡಿ ಮುಖಗಳಂ ಮಾರಾಗಿ ತಿರಿಗಿ
 ನಗುಗೊಳುತ್ತಿರಲು, ಬಳಿಕ ಗುಣವತೀದೇವಿಯು ಮಣಿಮಂಜರಿಯುಕೂರಿ
 ತು ಎಲೈ ತಂಗಿಯೇ! ನೊನೆಯರಿಗೆ ಗುಜರಾತಿಯೆ ಇನ್ನು ಗಳಂವಾಡಿ ಕರೆ
 ದುಕೊಂಡುಬಾ ಯಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಡಲಾಗ ಮಣಿಮಂಜರಿಯು
 ಪನಕದಕಂಭ ಕೈಸಾಲಿಸಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿರುವಕಾಂಡದಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಸೌಗಂ
 ಧಿಕಾಕುಸುಮಲತೆಯರೀದ್ವರಂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗಲು, ಅಬಳಿಕಗುಣ
 ವತೀದೇವಿಯು ಮಂಜುವಾಣಿಯು ನಮಿಸಿ ಕರೆದು ಕೆಲವು ಕೆಳದಿಯರ
 ನ್ನಾಚೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಗೆನೇಮಿಸಿ, ಮಾಲತಿಯು ಮಲ್ಲಿಗೆಹು
 ವ್ವುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ಬೀಸಣಿಗೆಯಂ ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ಎಲೈ ಮಂಜುವಾ
 ಣಿಯೇ! ಈಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯರಂ ನೋಡಿದ್ದೇವಲ್ಲಾ ಇವೆ
 ರ ಅವಯವಲಕ್ಷಣಂಗಳು ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನು ತೋರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅ
 ಪ್ಪಣೆಯುಕೊಡುವ ಗುಣವತೀದೇವಿಯು ಮುಖಕಮಲವನ್ನೋಡಿ ಮಂಜು
 ವಾಣಿಯು ನಸುನಗುತ್ತ ತಾಯಿವಡತಿಯೆ, ಅರಟ್ಟ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಕು
 ಸುಮಲತೆಗೆ ಕಳಂಗರಾಜ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಪ್ರತಿ
 ಹ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ದೌಹ್ಯದಚಿನ್ನೆಗಳು ಥರಥರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಬಿ
 ನ್ನದ ಬಳ್ಳುಗಳಂತೆ ತೋರುವ ಕರೀರಂಗಳು ಮೋವದ ವಿಶೇಷಂಗಳಲ್ಲದೆ

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಕಾರ್ತೃಭಾವದಿಂ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಅಳತೆಯಾಗಿದ್ದ
ಆಪರಣಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಸಡ್ಲವಾಗಿ ಜಗಲುತ್ತಾ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳೆ
ಬೈತಸ್ಸರೂಪನಂ ತಾಳದವೋಯಂಬಂತೆ ಶರೀರಗಳು ಬಿಳವೇರಿ ಕೊನೆ
ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕೋರಿಕೆಗಳೂರಿ ಮೇರೆ ಮೀರಿ ಭಾರಿಭಾರಿಗೂ ಪರಿ ಪರಿ
ಯಾಗಿ ಪರಿಭಾವನದೋಳು ಮುಳ್ಳುಗಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾದುದರಿಂದ ಅ
ವುಸನುಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಗಳೆಂದು ಚನ್ನಾಗಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು, ಇಂತು
ಮಲ್ಲದೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಿಗೆ ನಳತ್ರಯವು ರೇಪಾರೂಪನಾದ ವಿಕಾರವೆಂಬಿ
ಟ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾರರೂಪನಾದ ಸತ್ಯವೆಂಪ್ರದಿವವೋ ಯಂಬಂತೆ ಉದರವು ವೈ
ದ್ವಿಯನ್ನೈದುತ್ತಿರುವಷ್ಟರೋಳು ಆಕಾಶವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರದೇ
ಶವು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವ ಕ
ರ್ಣಕವಂತೆ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಬರುವ ಹೊಕ್ಕಳುವ ಪೊರಟಿರುವ ಕರಿಯಿ
ರವೆ ಸಾಲುಸಂತೆ ಕಪ್ಪೇರಿ ಬರುವ ಬಾಸಿಗೆ ಇಂದಲು ಶೃಂಗಾರ ರಸವು
ತುಂಬಿದ ಸುವರ್ಣ ಕಲಕಂಗಳಂತಿರುವ ಕುಚಗಳಂ ಮೇರಿವಿರಿಕ್ಕಿಗಳಂ
ನೋಕಿಸುವಂತೆ ಮದನಮಹಾರಾಯನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲ್ಮುದ್ರೆಯಾಯೆಂಬಂ
ತೆ ಸ್ತನಾಗ್ರಗಳು ಸೈಲ್ಯವನ್ನೈದುವದರಿಂದ ಮಾಕಂದ ಮೊದಲಾದ ವೈ
ಕ್ಷಂಗಳಿಗೆ ದೋಹದಂಗಳು ಮಾಡುವರೀತಿಯಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಿಗೂ ಗ
ರ್ಭದೋಹದ ರೂಪನಾದ ಮೃತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ ಮತ್ತು ಗೊಂ
ಡಂತೆ ಮನವು ಉದಾಸೀನಭಾವ ಉಂಟಾದುದರಿಂದ ಯಳಗರ್ಭಲಕ್ಷಣಂಗೆ
ಳೇ ಸರಿಯೆಂದು ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಪೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟ ರೋಳು ಪೌಡ್ಯದಾ
ಯಾಸದಿಂದಳವೆಟ್ಟು ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ನೋಲುತ್ತ ಕಾಂಡಪಟದಿಂ ಪೊರಟುಬಂ
ದು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯರೀರ್ವರು ಗುಣವತೀದೇವಿ ಮೊದಲಾದ
ರಾಜಕಾಂತೆಯರ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಉಚಿತಮಾದ ಸರಿಗೆ ಉಲಾರ
ದೋಳು ಕುಳುತಿರ್ದನೊನೆಯರಂ ನೀಕ್ಷಿತಿ, ಆನಂದಭರಿತಳಾಗಿ ಮುಹೂರ್ತ
ಮಾತ್ರ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದು ಆಬಳಿಕ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ಅನೇಲೋಕಿತಿ,
ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ! ನಮ್ಮ ರಮನನಂ ಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯ
ರಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉತ್ಸವಂಗಳಂ ಬಿಳಿಯಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ನೀನು ಈಕು
ಮಾರಭವನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾದಿರೂಯೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಲಾಗಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯು

ಮಹಾವ್ರತಾದಮೊಂದು ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಗುಣವತಿದೇವಿ
ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಗಂಧಕಸ್ತೂರಿ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಮಳ ದ್ರ
ವ್ಯಂಗಳಂ, ಪಾರಿದಾತಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಚಿರಶಿಕ್ಷು ರುವ ಮಂದಾರಪುಷ್ಪ
ಪಾಲಿಕೆಗಳಂ, ಪ್ರಾಜ್ಞೇಷ್ಟ ಮಕರಂದ ಮೊದಲಾದ ಫಲಂಗಳಂ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತೀ ವಿಲಾಸದ ಹಜಾರನಂ ಕುರಿತು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಕಾ
ಲದೋಳ್ ಸಖೀದಸಂಗಳು ಸಾಲಾಗಿಕ್ಕೆಗಳಂ ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡು ಯೆಚ್ಚರಿ
ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕೆಂಬ ಕಬ್ಬಂಗಳಂ ಫುಲ್ಲಫುಲ್ಲೆಂದು ಮೊರೆಯುವ ಕಾ
ಲೆಜ್ಜೆಗಳ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಗಳಂ ಕೇಳಿ, ಕಂಚುಕಿಗಳು ಸುಚರಿತ್ರಮಹಾ
ರಾಯನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತಿರುವ ಸರಸ್ವತೀಸಹಾಯಕಾರದ ಕರೀರರೆಂಬವಿವಾಂಸರ ಮುಖಂ
ಗಳಂನೋಡಲಾ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ರಾಯಸಭಾಸನನ್ನರಿತು ಆಚೆಗೆ ಮರೆಯಾ
ಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿರುವಷ್ಟ ರೋಳ್ ಆಹಂಸ ಗಮನೆಯರತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ
ದಿಂ ಬಂದು ರಾಯನ ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಕರಣನಮಾಡಿ ಫಲಪುಷ್ಪ ಮೊದ
ಲಾದ ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಂ ಪವಿತ್ರಿ ನಿಂತಿರಲು, ಆಬಳಿಕ ಸುಚರಿತ್ರನು
ಹಾರಾಯನು ಗುಣವತಿದೇವಿಮೊದಲಾದ ನಿಜಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರಂನೋಡಿ ವಿ
ನೋಬಂದಪೂರ್ವಮಾದ ಕುಭಕಾರ್ಯಮಂ ಸೂಚನೆಯಂಗೈಚೇಕೆಂದು
ಬಂದಿರುವರೆಂತಾನುಸರೋಳ್ ನಿಶ್ಚೈಶಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬಂ
ದಿರುವ ಪರಿಯೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗ ಮಣಿಮಂಜರಿಯು ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿ
ಯೇ ! ನಿಮ್ಮ ಸುಗಂಧಕುಮಾರನ ಪಟ್ಟ ದರಶಿಯರಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ
ದೇವಿ ಕುಸುಮಲತೆದು ರೀರ್ವರೂ ದೌಹೃದಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ತಾಳುವ ಕು
ಭವಾರ್ತೆಯಂ ಪಾಡಕ್ಕೆ ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ
ಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನುತಿತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದಮೈಯು
ಬೈ ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಆಬಳಿಕ ನಸುನಗುತೆ ಮನ
ದೋಳ್ ಮಹಾದೇವಿಯು ವೇಳದ ದೇವರಹಸ್ಯನಂ ನೆನದು ನಿಜಕಾಂತೆ
ಯರಮುಖ ಕಮಲಂಗಳಂ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಎಲೈಕಾಂತೆಯರೇ ! ನಿಮ್ಮ
ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯ ಚರಣ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೇನೇ
ನು ಕುಭಕಾರ್ಯಂಗಳು ವಡಗೂಡಿಬರುವವು, ಮನುಷ್ಯಸೂತ್ರರಾದ ನಾ

ವೇನು ಬಿಲ್ಲೆವು, ಅಪರಮೇಶ್ವರಿಮೇಬಲ್ಲಳೆಂದು ಅನ್ಯಣೆಯೆಂ ಕೊಡುತೆ ಗ
ದ್ದಿಗೆ ಯಿಂದದ್ದು ನಿಜಕಾಂತೆಯೆರ ಕರಲಾಗದಿಂ ಕನಕನುಂದಿರನಂ ಕು
ರಿತು ತೆರಳುತ್ತಿರಲು;

ಅತ್ತಲಾ ಕುಮಾರದನಸದೋಳು ಮುಂಜುವಾಣಿಯ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ
ಯೆಂ ಕರದು ಎತ್ತಿಸಖಿನೆ! ಕಕುಂತಕಾಲೇಸೋಳು ವಿಜಯಂಗೈದಿರು
ವ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನ ಸಮೀಪವನ್ನೆ ಪ್ರವಿ ಈಶುಭ ಸುನಾಚಾರವಂ ವಿ
ಜ್ಞಾನವನೆಯಂಮಾಡಿ ಬಾಯೆಂದುವೇಳಲಾಗ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಹಂಸತೂ
ಲಿಕಾತಬ್ಬದೋಳು ಮಲಗಿರುವ ದೇವಿಯರ ಸಮೀಪವನ್ನೆ ಪ್ರವಿ ತಾಯಿವಡ
ತಿಯೆ! ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಈಗ ನಡೆದ ಸಂತೋಷನ
ಮಾಚಾರವಂ ಬಿನ್ನೆ ಪ್ರಣಿಬರುವೆನುಂದು ದೇವದ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ನೀಕ್ಷಿತಿ
ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಳ್ಯದ ಮದಪುಗಳಂ ಪರಿ
ಮಳದಿರತನಾದ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಎಲೆಸಖಿ
ಯೇ! ಎನ್ನ ಪೂಜಕಾಂತನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನು ನೆನ್ನಿವನ ರಾತ್ರಿಯೋಳ
ಲ್ಲಿಗೆ ಆರೋಗಣೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನವನೆಯಂಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
ಯಂನಿತ್ತು ಕಳುಹಲು, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ವಿಳ್ಯದಮಡುವುಗಳಂ ರನ್ನದ
ತಟ್ಟಿಯೋಳು ನಡಗಿ ದೂಲಿಯುಳ್ಳಿರಿದಿದು ಸವರಂಗಹಾರವಂದಾಂ
ಟ ನಾಟಕಕಾಲೆಯ ಮೆಲ್ಲಚ್ಚುನಿಂದಿಳಿದು ಮೇಲಾದನಗೆಯಂ ಬೆರಕೆ
ನೇದಿರುವಕಲಹಂಸ ಪಂಚೈಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದಕಳಂಗದೇಶದ ಬಿಳೀಶೀರೆ
ಯೆನೆರಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿಚಲಿಸುನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ವತ್ಸಾಣದ ಕಿರುಫುಂ
ಟಿಗಳ ಕಿಣಕಿಣಕಬ್ಬಂಗಳಂ, ರನ್ನದಕಾಲುಂಗರಗಳ ಖಣಿಖಣಿರೆನ್ನುವ ಕ
ಳಬ್ಬಂಗಳಂ, ಫುಲ್ಲುಫುಲ್ಲೆಂದು ಬೊಲೆಯುವಕಾಲಂದಿಗಳಳುಮಧುರಾರವಂ
ಗಳಂಕೇಳ ಕಲವಿಂಕನು ಎತ್ತಿ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನೇ! ಅಂ
ತರಿಪುರದ ವಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ್ಯಾಕೊ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬರುವಭಾವವಾಗಿ ತೋ
ರತದಿಧೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಸಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿ
ಯಂ ಸವರಂಗಹಾರದ ಬೊಲ್ಲಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಖಿಯರ್ಯಾಕೋ
ನೋಡಿ ಬಾಯೆಂದುಕಳುಹಿಸಿ ಚಿತ್ರಣಿಯ ಮುಖವನ್ನೋಡಿ ಎಲೆಕಳಾವ
ತಿಯೆ, ಎನ್ನ ದಕ್ಷಿಣಭುಜವು ಚಲಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತವೇನೋಕಾಣೆ, ನಿನ್ನಕರ

ಮಿದ ಬಿಗಿಯಾಗಿಸುಡಿಯಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಂ ಕೊಡುವಷ್ಟು ರೋಳು ಕಲಾ
ಭಿಷ್ಟನಾದ ಕಲವಿಕನು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು, ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾಸುಭಾವನೆ!
ಇವರಫಲವು ನಾನಂತು ಪೇಳಲಿ, ಪೇಳಿದರೂ ಕಲವಿಕನ ಕಸುಟಗಾಥೆಗ
ಳೆಂದು ಹಾಸ್ಯಂ ಮಾಡದೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಾಮರಿಕಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಪಾದಕ್ಕೆ
ಬಿನ್ನೈಸುವನೆಂದು ಪೇಳುವ ವಿಮಾಘಕನ ಮಾತುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ನಗುತ
ಚಿತ್ರಣಿಯು ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯಂ ಸಿಟ್ಟು ಮೆಲಗಿ ಎಲೈ ವಿಮಾಘಕನೆ! ಅದೇ
ನ ವಿಶೇಷವೂ ಪೇಳೆಂದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಆಗ ಕಲವಿಕನು ಸ್ವಾಮಿಯೇ
ನನಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಭುಜವು ಒಂದು ವಿನವರ್ಯಂತವು ಏಕವ್ಯಕಾರ
ಮಾಗಿ ಚಲಿಸಲಾಗ ನಾನು ಅದರುವಾಯುವಿನ ವಿಕಾರವೋ? ತಿಮಿರವಾಯು
ವೋ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳುಸ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಷ್ಟನಾದ
ಶಾಲಕಭಟ್ಟನು ಬಂದು ಎಲೈ ವಿಮಾಘಕನೆ ! ನಿನಗೆ ಭುಜವು ಚಲಿಸಿದ
ರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದೋಳು ಪುತ್ರಜನನವಾಗುವದು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಪೇ
ಳ್ತು ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದೊಳಗಾಗಿ ನನಗೆ ಎಂದು ಮೊಗುವಾಯಿತು, ಈ ಅಕ್ಷಣ
ವು ಸಟಿಯಲ್ಲಾಯಂದು ಪೇಳುವಷ್ಟು ರೋಳು ಕಾಲಂದಿಗೆಗಳ ಕಬ್ಬಂಗಳಂ
ಕೇಳಿ ಕಲವಿಕನು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಾರೆಯಾಗಿ ಪೋಗುತ್ತಿರಲು, ಆಗ
ಪದ್ಮಿನೀಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮಾಲತಿಯ ಕರವಂ ಪಿಡಿದು ಕ
ಕುಂತಶಾಲೆಯಂ ಶೇರಿ ಕಲಹಂಸಮರಿಗಳಿಗೆ ನಡೆಯ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಮಂದ
ಗತಿ ಯಿಂದಂದಗಾತಿಯು ಕುಚಕುಂಭಂಗಳ ಕುಣಿದಾಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ
ಅಲ್ಲಾಡುವ ಕಟಪ್ರದೇಶದೋಳು ಕರವಂ ಸಿಟ್ಟು ಕಂದರ್ಪನದರ್ಪನಂ ನ
ಣಗಿಸುವ ನೊಗಸುಗಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ವಾರೆನೋಟದಿಂದೀ
ಕ್ಷಿತಿ ಒಯ್ಯಾರದಿಂ ವಾರಾಗಿ ಬರುತ ಮುಗುಳುನಗೆಯಂಬ ತೆರೆಯಮರೆ
ಯಾಗಿ ಮೊಗವಂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಸಖಾವನನ್ನೆತ್ತಿದ ಪವಳದ ವರ್ಯಂಕದ
ಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪಾದಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಪಣೆಯೋಳು ಬತ್ತಿ ಚಿ
ತ್ರದಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಪಾರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ರಾಯ
ನು ಧಿಸುಕಾರ್ಯದಿಂದಿನಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳೊ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸು
ತ್ತಾ ಎಲೈ ನಖಿಯೆ ! ಎನ್ನ ರಾಣಿಯರಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಇಧಾರೆ
ಯೇ ಪಟ್ಟ ದರಾಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸುಖವಾಗಿ ಇದಾಳೆಯೆ?

ಕುಸುಮಲತೆಯು ಕುಶಲವಾಗಿ ಇರುವಳೋ ; ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾದರೂ ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದವುಗಳಿಂದ ಕೇಳಲು, ಆಗಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ರನ್ನದಡಬ್ಬಿಯೊಳ್ ಮಡಗಿದ ಕರ್ಪೂರನೀಳ್ಳಿದಮಡುವುಗಳಂ ಒಪ್ಪಿ, ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವಾಲಿಕೆಗಳಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎಲೈ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ! ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕುಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಇರುವರು, ಇದಲ್ಲದೆ ಗುಣವತೀದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಕುಮಾರಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೌಗಂಧಿಕಾ, ಕುಸುಮಲತೇರ್ದರ ಮನೋಭಾವಂಗಳಂ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಾಮುರಿಸಿಸಿ ನೋಡುವರು ದೌಹ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ತಾಳ್ದರೆಂದು ಸಂತೋಷವಂನೈದಿ ನರಸ್ತುತೀವಿಲಾಸದ ಹಜಾರದಲ್ಲಿರುವ ನೈದ್ರಾಯರಗಮಿಸಿ ಕೈ ತೆರಳಲು, ಆಬಳಿಕ ನಮ್ಮೊಡ್ಡತಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಈ ದಿನರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕುಮಾರಭವನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಯಂನಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿಬಾಯಂದು ಅವುಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ಪಾದದಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಮೃದುಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಂ ಪರಾಮುರಿಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯು ಪಾಪಾರವಿಂದವಂನೆನದು ಪರವಶನಾಗಿ, ಆನಂದ ಭಾವಂಗಳಂನಲ್ಲಿಯೆ ರವೈಗಳಿಂದ ತಡಿಯುತ್ತಾ ವೈಯುಬ್ಬಿ ನಿಬ್ಬರವಾದ ಸಂತೋಷಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರಿಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯು ಅಂತರಿಕ್ಷೇರಣೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರಾಸ್ತುರಣೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರಾಸ್ತುರಣೆ ಉಂಟಾಗಿ ತನ್ನ ತಾನಿಂದ್ರನಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ನಾನಲ್ಲವೆ, ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಾದ ಕಚಿಯೊಡನೆ ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ ನಂದನವನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸೋಗುತ್ತನಾರ್ಗದೊಳ್ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಸಂತಾನದಿಂಟುಂಟಾದ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯವು ಹ್ಯಾಗೆ ಇರುವುದೋಯಂದಾಗ ಸತಿವತಿಯರೀಡ್ವರೂ ಸಲ್ಲಾವಗಳೆನಿಸಿದ ಸಂತೋಷ ನೃತ್ಯಾಂತವೆಲ್ಲವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾಗಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮನುಷ್ಯಕರೀರ ಧರ್ಮಗಳಂ ಮರತು ಕಚಿಯ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರಪದವಿಯ ಸನುಭವಿಸು

ತ್ತಾ ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ಮೌನಸುದೈಯಿಂದ ಸುಸ್ತುನೆಯಿರುವ ಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕುಳಕ್ತಿಯಿಂದನಿಶಿದ ಮಹಾನಾಯೆಯು ತನ್ನ ನಾಯೆಯಂಬ
 ತೆರೆಯುಂನುರನಾಡಲಾಗರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಿದೈಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತನೆಯಂಬ
 ತೆನಾಲ್ಪೆಣ್ಣಗಳಂ ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾ ಇದೇನಾದರೂಸ್ವಪ್ನವೆಂದುವೇಳುವದ
 ಕ್ಕೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನವಾಗುವದು ಸರ್ವಥಾ ಆಯುಕ್ತ, ಅದುಕಾರಣ
 ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವೆಂ ನನುಭವಿಸಿದ ಮವಸ್ಪಿಸನಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಂಗಳೆ ಸರಿ
 ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿ, ಆಒಳಕ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಮೊಗನಂನೋಡಿ ಮುಗುಳನಗೆ
 ಯಿಂದ ಮೊಗನಂ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತ ಮಂಚದಿಂದೆದ್ದು ತನ್ನ ಕಂಠದೋಳುಧರಿಸಿದ
 ನವರತ್ನವಾಲೆಯಂ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಸುಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವನೆಂದಿಂದ ಕಚ್ಚ
 ಹೂವುನಾಡಿ ಕಳಾಸಾಸ್ಥಾನವೆಂಸರಿತು ಕರಗಳಂನೋಂಕಿಸಲಾಗ ಕಳಾಪ
 ತನಮಾಗಿ ಜುಮ್ಮನೆಪುಳಕಂಗಳುದಯಿಸಿ ಕಿರುಚಿನರುಗಳಿಂದ ಕುಚಕೊ
 ನೆಗಳಂ ನೆನಸುತ್ತಾತಲೆಬಾಗಿ ಕರವೆಂನೆರಿಗಳಂಪಿಡಿದು ಕಾಂಡವಟನಂಮ
 ರೆನಾಡಿನಿಂತಿದ್ ಭಾವನನ್ನರಿತು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈವದ್ವಿನಿಯೆ! ನೀ
 ನುನುಂದಾರನಾಲೆಯಂ ಕರದುಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮಾ
 ಲತಿಯುಂ ಮನಸ್ಸಿಗೆತಾರದೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಂನಾಲಿಂಗಿಸಿ, ಕುಚಗಳಂ ಪಿಡಿ
 ದು ಅಧರಾಮೃತವೆಂ ನಾಸ್ವಾದನೆಯುಂನಾಡುತ ಧರಧರನಾಗಿ ಮದನ
 ಮಯೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೆಳಸಿ, ನೆಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಂ ಸ
 ರಿನಾಡುತ ಕಾಂಡವಟದಿಂದೀರ್ವರೂಪೊರಟು ಬಂದು ಒರ್ವಳಾಗಿ ನಿಂತಿ
 ರ್ತಮಾಲತಿಯೆಂನೋಡಿ, ನಾಚಿಗೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಪೋಗಿ, ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
 ಮಣಿನುಂಚದಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಲತಿಯುಂ ನೋ
 ಡಿ ಎಲೈಹುಡಗಿಯೆ! ಕಂಗಳಂಮುಚ್ಚಿ ಬೆರಗಾಗಿ ದಾರನ್ನುಕಾಣುವದಿ
 ಳ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಶಿದಭಾವನೋ? ಇದೇನುಮೇಳೆಂದು ಸುಡಿಯಲಾಗಸ್ಯಾವಿೂ!
 ನಾನುಭಾವವೂ ಅರಿತವಳಲ್ಲ, ಭಾಗ್ಯವೂ ಅರಿತವಳಲ್ಲ, ಅರಿತವಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿ
 ರುವಳು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆದೇವರುದಯನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನದೇವರಿಗೆ ಕಾಣಿ
 ಕೆಗಳಂ ಕಟ್ಟುವಳು, ಇಂತು ವೇಳ್ವ ಕಳಂಗದೇಶದ ಕನ್ನೈಯರಕವಟ
 ಚಾಮುತ್ಯಾರಮಾತುಗಳಂ ವಾರೆನೋಟಿದ ಮಯ್ಯಾರವಂಕುಚಗಳ ಕೋ
 ಮಲತ್ನವಂ ನೋಡಿ ಕರವೆಂಪಿಡಿದು ಕನ್ನೆಗೆ ಕಂದರ್ವಳುಯೋಳು ಕಾಳ

ಗಳಂಹಚ್ಚಿ ಶಿ, ಸಚ್ಚೈಯವುಂಗರವಂನಂಗುಳಿಗೆ ಇಟ್ಟುಮಣಿಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕು
 ಳತಿರುವ ಸಮುದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಿನಿಯು ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯುಂ ಕರದುಕೊಂ
 ಡು ರಾಜೇಂದ್ರನ ಸವಿವಾಪನಂಶೇರಿ, ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಕರಣುಮಾಡಿ ಸಂತಿ
 ದ್ಧ ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯುಂನೋಡಿ ಎಲೈ ಕಾಂತೆಯೆ ! ಮಾಲತಿಗೆ ಊಟ
 ವಂ ಮಾಡಿಶಿ ಆಟಗಳಿಂದ ಅನಕಾಶವೆಮಾಡದೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಬಾಸ್ತ
 ಗಚಾಯೆಂದು ಆಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗ ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯು ಚತ್ರಲೇಖಿಯು
 ಮಾಲತಿಯ ಕರಗಳೆಂ ಪಿಡಿಮ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಂ ಕೂರಿತು ಪೋಷಡ್
 ನೋಪೇತಮಾದ ಭೋಜನಸಂಗೈಶಿ, ಕರ್ಪೂರದ ವೀಳ್ಯವೆಂಸತ್ತು ಅತ್ತಲಿಂ
 ದ ಅತಿಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕುಂತಾಶಾಲೆಗೆ ಕರತರಲು, ರಾಜೇಂದ್ರನಾಗ ಸಖಿ
 ಯಾದ ಮಾಲಿನಿಯು ಮುಖವೆಂನೋಡಲಾ ಮಾಲಿನಿಯು ದಿವ್ಯಾಂಬರವಂ
 ನುಡಿಶಿ, ರತ್ನಾಭರಂಗಳಂ ಅಲಂಕರಿಸಲು, ಬಳಕ ಕುರ್ದುರೂರಾಜೇಂದ್ರ
 ನ ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವೆಂಮಾಡಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಸಖಿ
 ಯೆ ! ಎನ್ನಪಟ್ಟ ದರಾಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕೆಗೆ ನಾವುಬರುವ ವರ್ತಮಾ
 ನೆವಂ ತಿಳುಹಹೋಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯುಂನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಲಾ ಚತ್ರಲೇಖಿಯು
 ಪಾಲತಿಯ ಕರವೆಂಪಿಡಿಮ ಕುಮಾರಭವನವೆಂ ಶೇರಿನಡತಿಯಾದ ಸೌ
 ಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಆಭಿನಂದಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕ್ಷೇಮವಂತಿಳುಹಿ
 ಆಬಳಕ ಮಂಡಾರಮಾಲೆಯುಮಾಲಿನಿಯರ ಕ್ರೀಡಾವಿಹಾರಂಗಳಂವೇಳು
 ತ್ತಾ ಇರುತಿರುವವ್ವ ರೋಳು ಪದ್ಮಿನೀವಲ್ಲಭನಾದಸೂರ್ಯನುಅಸ್ತಾ ಚಲ ಶಿ
 ಖರವೆಂಶೇರುತ್ತಿರಲು, ಕುಮಾರಭವನದೋಳು ಕರ್ಪೂರಬತ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೀ
 ಪಂಗಳೆಂಹಚ್ಚಿ ಕಾಂಡವಟಗಳಂ ಸರಿಮಾಡುತ್ತಾ ಸಖೀಜನಂಗಳು ಎಲೈ
 ಮಂಜುಪಾಣಿಯೆ ! ಮಣಿಪಂಜರಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುಕಾರಿಕಾ ಮೊದಲಾದ
 ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮಧುರಮಾದ ಮಾತುಗಳೆಂ ವೇಳು, ಎಲೈ ಮಾಲತಿಯೆ !
 ವಾತಾಯನೆಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮಂದಮಾರುತ ಮೈರಿಗಳಿಗೆ ವ್ರಷ್ಟಗಳ
 ತೆರೆಯೆಂಮರಿಮಾಡು, ಎಲೈ ಕುಂದರದನೆಯೆ ! ಕುಂದಮಂಡಾರ ವೈಷ್ಣಂ
 ಗಳಿಗೆ ಕುರುವಿಂದ ಕುಚಾಯಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಕುಮ ರಸದಿಂದಸಂಧ್ಯಾ
 ದೋಹದವೆಂಮಾಡುಲು, ಎಲೈ ವಾಸಂತಿಯೆ ! ವಸಂತ ವಾಸರಂಗಳ ಜೆಸರೆ
 ತ್ತದೆ ಇರುವ ಮಲ್ಲಿಯ ಬಳ್ಳಗಳಂ ಸುರಹೊನ್ನೆಗೆಸುತ್ತಿ ಪಚ್ಚೈಕರ್ಪೂರ

ರವ ವಾತೆಯೆಂಕಟ್ಟಿಸು, ಎಶೈ ಮೆಂದಯೆಗನೆಯೆ! ಹುಸಮರಿಗನಿಗೆ ಆ
ಯಾಸವಿಲ್ಲವದೆ ಸಪ್ತೇಳಂತೋರಿಸು, ಎಶೈ ಕನುಲಕಾಲಿಕೆ ! ಕಳಿಂಗ
ಕಾಶ್ಮೀರ ಕಾಂಭೋಜ ಕಾಮರೂಪವೇರಾಧಪತಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕನ್ನೆಯ
ರಿಗೆ ಕಳಾಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ವೇಳೆಂದು ಕಾವರಿಸುಡಿಯುವ ಸಖೀಪರ ಸಾ
ಯೆಂಕಾಲದ ಸುರಸ ಸತ್ಯಾಪಂಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಾ ನನರಂಗ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ
ನಾಪ್ಪನಂ ಆಡುವ ನಾರಿಯರನ್ನನಲೋಕಿಸುತ್ತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
ನೋಡಿಸಿಯು ಒಪ್ಪಿಸುವ ನೀಳ್ಳನು ಮೆಲ್ಲುತ ಮಂದಾರನಾಕುಸುಮಜವ
ಲ್ಲಿ ಹಸ್ತನುಂಬಟ್ಟು ಬದ್ಧಿವೇ ನೊದಲಾದ ಜಾತ್ಯಸ್ತ್ರಿಯರುಬೇಳ್ಳವಾದ ಏ
ಜ್ಜೆರಿಕೇಳಿದ ಒಳ್ಳಿನೋ ಆಡ್ಡಬಿಳುವ ಅಬಲಾ ಜನಂಗಳನ್ನನಲೋಕಿ
ಸುತ್ತಾ ಕುಸಾರಭಸನದಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪರಾಗಜಹಾರಕ್ಕೆ
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಬಿಸಿಯುಂಗೈವರೆಂದು ಅಂತರಿಪುರದ ಗುರಿಕಾರರು
ಬಾಗಳೋಳ ಕಾದಿರುವ ಜರತಿಯುಂಟು ತಾಯಿ ಭದ್ರಾನತಿವೇ! ಸು
ಗಂಧನುಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಂತರಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂ ಗೈಯುವಂತ
ತೋರುತಲಿವೆ, ದೇವಿಯರಿಗೆ ವಿಪ್ಲವವೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದ ಗುರಿ
ಕಾರಸ ನೂತುಕೇಳಿ, ನಜ್ರವಿಳ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಭದ್ರಾನತಿಯು ಚಿತ್ರ
ಲೇಖಿಯ ಮುಖನಚನವಿಂದ ದೇವಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗ, ಮಣಿನುಂಚದಿಂದ
ಮೆಲ್ಲವೆಯದ್ದು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯ ರೀರ್ಪರೂ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ
ಮಂಜುವಾಣಿಯರ ಹಸ್ತಲಾಘದಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಜಾರದ ಮುಂಬಾಗಿಲಸ
ನಿರಾದಕ್ಕೆ ಬರುತಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಎದುಗೊಂಡು ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾ
ದ ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇವಿಯು ಪನ್ನೀರುನಿಂದ ಪಾದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಮುತ್ತಿ
ನಕರಗಿನಿಂಪನರಸಿ, ರತ್ನ ದಾರತಿಯುಂಸೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿನ ಶಾಸೆಗಳತೆಗದು
ಸೌಗಂಧಿಕೆ ಕುಸುಮಲತೆಯರ ಹಸ್ತಲಾಘದಿ ನಜ್ರವಿಳ ಹಜಾರಕ್ಕೆ
ಚಿತ್ತೈಸಿ ಮಣಿನುಂಚದ ಮೇಲ್ಕಡೆಯಲ್ಲಿಕುಳಿತು ಮಾಲತೀಬಾಗಿಲೋಳ
ಕಾದಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುನೂಡಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಾಂತೆಯಾರಿರ್ಪರ ಕರೆಗಳಂ
ವಿಡಿದು ಅಂಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುಖನಂ ಮುದ್ದುಗೊಳುತ ಕರೀರಂಗಳಂ
ನನರಿ ನಿಮಿತ್ತಾರ್ಯರ ಕರೀರಂಗಳು ಕೃತಭಾವನಂ ಸೈದಿರುವ ಪರಿವೋ
ನು? ಬೆರಳಗೆಧರಿಶಿರುವ ರನ್ನದ ಉಂಗುರಂಗಳು ಕಂಕಣಂಗಳಂತಾಗಿ

ರುವೆಕಾರಣವೇನು? ಕಂಕಣಂಗಳು ಬಾಪುರಿಗಳಾಗಿತ್ತೋರುಬಗೆಯೇನು?
 ಭಾಪುರಿಗಳು ಅಂಗದಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತವೇನು? ಅಂಗದಗಳು
 ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಅಳತೆಯಾಗಿರುವ ಸೊಬಗೇನು? ಕಾಲುಂಗರಂಗಳೇ ಅಂದಿಗೆಗ
 ಳಂತಾಗಿ ಅಂದಿಗೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಸಡಿಲಬಿದ್ದುಪೋದುದು ನರಿಯದೆ ಮ
 ನೋವಿಕಾರದಿಂದ ದೀಪರಿ ನಾರೀ ಶಿರೋರತ್ನಂಗಳು ಸಳಗಿರುವ ರೀತಿಯುಂ
 ಸಿನರ ಮನೋಧರ್ಮಂಗಳಂ ಅಂಗುಗಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ಆಬರ
 ಣಂಗಳ ಅವನುನೋಡಿ ಮಗುಧರಾಜೇಂಜನು ಇವುಮಲ್ಲವು ಗರ್ಭಲಕ್ಷ
 ಣದಿಂದ ಉಪಾಯಿತೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರುವದ್ದೆ ರೋಳು ಪಟ್ಟದರಶಿವಾದ
 ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತಾ ದೇವಿಯ ರಿವ್ವರೂ ನಾಚಿಗೆಯಿಂ ಪಲೆಯುಂ
 ಬಾಗಿ ತಳಿರಂಗಳಂತೆನಿಸೆ ತುಚ್ಛತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗುಗಳ ಮರಿಗಳು
 ನಾಚ್ಯುಂ ನಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೋಳು ಸಂತೋಷ ಪರಂಪರೆಗಳೆಂಬ ತೆ
 ರೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಸರೋವರವು ಉಕ್ಕಿ ಕಂಠವಂ ನೊತ್ತಲಾಗ, ರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ಗದ್ದದಾಸ್ವರದಿಂದ ತನ್ನ ರಾಣಿಯರ ಮುಖಕಮಲಂಗಳಂ ಮು
 ದ್ದುಗೊಳುತ್ತ ಎತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯೆರೆ! ನಿಮ್ಮ ಮುಖಕಾಂತಿಯುಂ ಅಂ
 ಗುಂಗಸೌಧಂವ್ಯಮ ಆಬರಣಂಗಳ ಅಲಂಕಾರವಿಣೀಪಂಗಳೆಂ ನೋಡಿ
 ದರೆ ಯೆಸಗೇ ಕಳಂಗಳವೇಕದ ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಮಾತುಸಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಅ
 ಲಂಕಾರಗಳಂತೆ ತೋರುತಲಿಸೆ ಯಂದೀವರಿವಿನೋದ ನಾತುಗಳೆನ್ನಾಡು
 ತ್ತು ಎತ್ತಿರಾಣಿಯರೆ! ನಿನ್ನನಾಡಿದ ಜನ್ಮಾಂತರ ಪುಣ್ಯಂಗಳಗಣ್ಯಂಗಳು
 ಊನಪೋಡೆಕ ವರ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಭರತವರ್ಷವೆನ್ನಾಳುವೆ ಪುತ್ರಪಂಪಡೆ
 ಯುವ ನಿನ್ನಾರ್ಯರ ಪುಣ್ಯಫಲವು ನಾನೆಂತುಬಣ್ಣಿಸಲಿ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿರಪ
 ತ್ತಿಯರು ಮಹಾಪತಿಂ ಕ್ರಿಯೆಮೆಂದಿವೇಳ್ವನಾತುಗಳು ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೈರಲ್ಲಿಯೆ
 ಸುಮಂದುನುಡಿ ಮುತ್ತಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯೇ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವೆಂ ಸಲಹೆಂದು
 ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆಂ ಮಾತುತಿರುವವೇಳೆಬೋಳು, ಮಂಜುವಾಣಿಯು ವಜ್ರ
 ದನಳಹಪಾರಕಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜೇಂದ್ರನೆ ನಿನಿವವನ್ನೆವಿ ಕೈಗಳಂಮು
 ಗಿಸು ಎತ್ತಿ ನ್ವಾನಿ! ನೆನ್ನೊಡೆಯನೆ ನಿನ್ನೆದಿವಾಪರೆಗಳಂ ಕಂಡು ಆರು
 ತಿಂಗಳಾಯಿತು, ಗುಣನತೀದೇವಿಯರ ಪುಣ್ಯಫಲವೆ ಪುರುಷಾಕಾರಮಂ
 ತಾಳಿ ಮುದ್ದುಕುನಾರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನಿನ್ನಂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸುರಕ್ಷಣೆ

ಯಂನಗಾಹುತತೆ ಮುದಿಯಾಗಿ ನೋಗಿರುವ ನನ್ನಂ ಸುಪೇಕ್ಷೆಯಂನಗಾಡೆ
 ದೆ ಸಲಹೆಯೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಮಂಜುವಾಣಿಯಂನೋಡಿ ತಾಯಿ
 ಮಂಜುವಾಣಿವೇ! ನೀನು ಹೋಮವಾಗಿಯಿದ್ದೀಯಾದುದುಕುಳವಂಕೇ?
 ಲ್ಲ ಸುಗಂಧಕುನಗಾರಸಂಕುರಿತುವಡೆವನೇ ನನ್ನಕುಳವೇನುಸಾಕ್ಷಿವಿ?
 ನೋನೊಬ್ಬನು ಕುಳಲವಾಗಿದ್ದರೆ? ನಾಡೆಲ್ಲವೂ ಕುಳಲವೆಂದುಬೇಳುತ್ತಾ ಗಲ್ಲ
 ವಂಪಿಡಮ ಮುದ್ದುಗೊಳುತರಿವನ್ನಾಭ್ರಾಣಿಕರಿಂರಸಂಸವರುತ್ತಾ ಸ
 ವಿಸದವಲ್ಲಿಕೂತಿರುವೆಣ್ಣುಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾಗ, ರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ಎಲೈತಾಯಿಯೇ! ಅವರುದ್ವೀಪಾಂತರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಮಿಸ್ತುತಿ
 ಜಾತಿಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅವರಹೆಸರೆತ್ತ ಬಾರದು, ಅವರು ಬಲುನುನಗಾಸಗಾತ್ರೆಯ
 ರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂನೆಯ್ಯಲು, ಮಂಜುವಾಣಿಯುದೇಶಂಗಳಂ ಕೆಡಿಸಿದ
 ಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ವೇಶ್ಯಜಾತಿಯಹೆಣ್ಣುಗಳಂ ಸವಿಸದವಲ್ಲಿಕುಳ್ಳರಿ
 ಸಬಹುದೆ, ನಾನುಮಿಸುರು ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಗಳು ಈವರಿನಗಾಡೋದು ನೀ
 ಮಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ, ರನ್ನದಜೊಂಬೆಗಳಂತೆಜೆಳಗುವ ರಾಣಿಯರಂಮುಟ್ಟ
 ದೆರಾಜಸ್ವಭಾವವಂ ಬಿಟ್ಟಿ ವರಂಜಯಂದುಮುಖವಂ ಗಂಟಕ್ಕೆ ಚೆತ್ತದ
 ಕೋಲಂ ಹುಡುಕುತ್ತವಡೆಯನು ವಡಲನೊಂಕುಮಂತ ಕೂತಿರುವೆಡ್ಡರ
 ಹುಡಗಿಯರು ನೀವೆಲ್ಲಿಯವರೆ? ಯಂದುಬಂದಿಎಂದುಘುಟ್ಟಿ ಯಾಗಿ ವೇಳ್ಳ
 ಮಂಜುವಾಣಿಯ ನಗಾತುಗಳಂಕೇಳಿ, ತಾಯಿಕೂಗಬಾಡೆಂದುಬೇಡುತ್ತ,
 ರಾಣಿಯರ ಮುಖಕಮಲಂಗಳಂನೋಡಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನುಸುಗೊಳುತನೀ
 ನ್ನುಕೇಅವರು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೀವೆ? ಅವರವ್ಯರಾದರೂಆಗಲಿ ನೀನೀಜಿಗಿಬಾ
 ಯಂದುನುಡಿಯುತ್ತ ಆಮುದಿಕಿಹಿಡಿದಿರುವೆತ್ತದ ಕೋಲಂಹಿಡಿದುಕಳೆಯ
 ಲು ಆಗಮಂಜುವಾಣಿಯು ಎಲೈ ನಮ್ಮಮಿಯೇ! ನಾನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರು ವಿಚಾ
 ರಣೆಯಂಗೆಯ್ಯುವರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಸುತ್ತಾ ತಲೆಬಾಗಿ ಕಂಗಳಂ ಕು
 ರುಜುವಾಡಿ ಕರನಂಪಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಗುರುತು
 ಕಾಣದೆ ವಡೆಯನೇ ಕಂಗಳುಕಾಣುವದಿಲ್ಲ, ಕಿವಿಗಳು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು
 ಮುದಿಯಾದ ನಾನು ಬದುಕಿಫಲವೇನೆಂದು ಬೇಸರಂಗೊಳುತೆ ಅವಳ್ಯಾರೆ
 ಬಾಗಿಲ್ಲ ಕಾದಿರುವಳೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯೋ ತಾಯಿ ನಾನು
 ನಾಲತಿಯಂದು ನುಡಿಯಲು ಎಲೈ ಹುಡಗಿಯೇ ! ಮರೆಯಾಗಿರುವ

ತೆಲೆಯುಂ ಆಜಿಗೆ ಕಳೆದುಹೋಗಲು, ತೆಗೆಯುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ರಾಣಿಯರನುಬಿಡುವದಿ, ಚಂದ್ರಿಕೆಗಳ ಜೊಳವು ಸಿಂದ ಕಂಗುಳುತಂಪಾಗಿ ತರುಣೀರತ್ನಂಗಳಂ ತಡವಾಗಿಸೋಡಿ ತಾಯಿನಡೆಯಲೆ ! ನಾನೆಂತು ಆಪ ರಾಧನತಿಯಾದೆ ಹರಹರಾಯನುಂ ಪೇಳುತ್ತ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ದೇವಿಯು ಪಾಡುಗಲಂವಿಡಿದು ಪ್ರಣಾಮಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಬಡೆಯನು ಬೇಳ್ವ ವಂಚನಾರೂಪನಾದ ಮಾತುಗಳಂಕೇಳಿ, ಮನವು ಬಂದಂತೆ ಪೇಳ್ವ ದುರುಕ್ತಿಗಳಂ ಮನಸ್ಸುಗತರದೆ ದುಷ್ಟರಾದ ಪುತ್ರರಂ ತಾಯಿಸುರಕ್ಷಿಸುನಂತೆ ಸನ್ನೆಂಪಲಮಾಡಿಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುನ ಮಂಜುವಾಣಿಯು ವಿನೋದವಚನುಗಳಂ ಕೇಳಿ, ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಮುಖವೊಂದ ಮುಂಡಲಂಗಳಲ್ಲಿಮಂದಹಾಸದಮುರಿಗಳೆಂಬಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳಂ ಸಖೀಜಸರ ಚಕ್ಷುರ್ಭೂತೋರಂಗಳಿಂದವಾಸನಂಗೆಯ್ಯುವುದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೇಳೆಯೋಳು, ಚಕ್ರಪೇಟೆಯು ರಾಜೇಂದ್ರನಸವಿಜನಂನೈದಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ಉಂಟಕ್ಕುಚಿತ್ತೈಸುವೇಕೆಂದು ನಿಜವಾಗಿವಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಜ್ಜನ ಪಂಗೈದು, ಸಂಧ್ಯಾನಂದನೆಯು ಮಾಡಿ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಸತ್ತ್ವಮಂಗಳಂ ಸಮನು ಪೂರ್ವಕನಾಗಿ ಸೆರವೇರಿತೆ, ಆಬಳಿಕ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕರನಂವಿಡಿದು ನಿಜಕಾಂತಾಜನಂಗಳಂ ದೊಡಗೊಡಿ ಭೋಜನಕಾಲೆಯೋಳು ವಡ್ರಸೋಪೇತಮಾದ ಮಧು ರಾನ್ನನು ಭುಂಜಿತೆ, ಪುಷ್ಪಫಲಾಸನಂಗಳಂ ಆಸ್ವಾದನಂಗೈದು, ಕರ್ಪೂರದ ವೀಳ್ಯವಂ ಮೆಲ್ಲತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಹಸ್ತವಂವಿಡಿದುಳು ಆಸನುಯದೋಳು ರಾಜಕಾಂತೆಯರು ಪರಸ್ಪರನೀಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದಲೇ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂತಿಳಿದು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕುರ್ಯಾಗೃಹಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಯನನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಬಳಿಕ ರಾಜದಂಪತಿಗಳು ಚಂದ್ರಕಾಲೆಗೆ ಪೋಗಿ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಲನಾದ ಹಂಸತೂಟಿಕಾತೆ ಲ್ಪದೋಳು ಕೂಳೆತು ರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಣಿಯಂನಾಲಾಗಿತೆ, ಎತ್ತೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯು ! ನಿನ್ನಮನಸ್ಸು ಯಾವಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಬಯಸುತ್ತಲಿದೆ, ಎನ್ನಾಣ ನೀನು ಪೇಳೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನು ಕೂರಿತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು, ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾನುಭಾವನೆ ! ನಿನ್ನ ಚರಣ

ಸೇವಕಳಾದೆನಗೆ ಯಾವಪದಾರ್ಥವುಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ, ದೇವತಾಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದಪದಾರ್ಥಗಂಗಳೂಕೂಡಾ ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತದರಿಂದ ಎನಗೆಯಾವಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ, ಆದರೂನಿಮ್ಮೊಡನೆಕೂಡಿ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವನಿಶೇಷಂಗಳಂ ಪರಾಮರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆವಿಹಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಪದಾರ್ಥನಂ ಯನ್ನೆನುಸನ್ಸು ಬಯಸೋದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಣಿಯಂತಕ್ಕೈತಿ, ಎಲೈ ಪಾತ್ರಕಾಂತೆಯೆ ! ನಿನ್ನೆನುಸನ್ನಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಗಲೀ ಎಂದಪ್ಪಣೆಯಂತಿತ್ತು ಆಯಾಸತೋರದಂತೆ ಅನಾಗಕ್ರೀಡೆಯಂ ಪರನಕರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ನಿರ್ದ್ರಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ಅಬಳಕೆ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಮುತ್ತಿನಹಾರಂಗಳು ತನುವಿಗೆ ತಂಪುತೋರಿದಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಚ್ಚರಂಗೊಂಡು ಬೆಳಗುನದೀಪಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟಿರಿದವಿಕ್ರಟಗಳಂ ನೀಕ್ಷಿಸಿ, ಬೆಳಗಾಯಿತೆಂದು ಬೇಗನೆನುಂಟದಿಂದೆದ್ದು ಸುಂದರಾಂಗಿನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಪಕ್ಕದೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಬೇಣಾಂಬರವಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೈನೋಂಕದಂತೆ ಕಳೆದು ಮುದ್ದುಗಾತಿಯು ಪೊದ್ದಿದಮುತ್ತಿನ ಮುಸಕಂತೆಗದು ಮುಖವೆನನಲೋಕಿಸಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಕಂಠಚಕ್ರ ರೇಖಾಂಕಿತ ಮಾದತನ್ನ ಕರಕಮಲವಂ ನನಲೋಕಿಸಿ, ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯಿಂದ ಪೊರಟು ಚಿನ್ನದ ಚಿಕ್ಕ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೈಗಳಂಮುಗಿಯುವ ಸುಮತಿಯ ಕರಲಾಘಾದಿಂದ ಚಿತ್ತರದಹಜಾರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಮುಖಮೆಜ್ಜನಮಂಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾನಂದನೆ ಮೊದಲಾದ ವಿತ್ಯುಕರ್ಮಂಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮಿತಜನ ಸಮೇತನಾಗಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಯುಂನೈದಿ, ಎಡ್ರಸೋಮೇತನಾದ ಕಾಲ್ಯಾಣನಂ ಭುಂಜಿಸಿ, ಕರ್ಪೂರದವಿಳ್ಳೆವಂ ಸವಿಯುತ್ತ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನ ಭುಜವಂಪಿಡಿದು ಬರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ದೇಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹುವ ಆಜ್ಞಾಪತ್ರಿಕೆಗಳಂನೊಪ್ಪಿಸಲಾಗ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸ್ವಹಸ್ತಾಕ್ಷರಲಕ್ಷಿತಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮಣಿಮಂದಿರವಂದಾಟ ಅಂತಃಪುರವಂಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾಕುಸುಮಲತಾದೇವಿ ಮುಂತಾದ ಸಮೂಹಂಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪದ್ಮನೀಮೊದಲಾದ ಸಖೀಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂದಸೇವಿತನಾಗಿ ವೈದ್ಯಮಾಯಾಸವೆಂಬ ಪುಷ್ಪಕವನ್ನೇರಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗಳಂ ಪರಾಮರಿಸುತ್ತಾ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂ

ಗಳಂ ಸಪ್ತಸೂಗರಂಗಳಂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ
 ಸಂತೋಷವಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಎಲೈ ರಾಣಿಯೆ ! ಅನೇಕನವರನ್ನ ಸಾ
 ಮಾನುಗಳೆ ಧಳಧಳಸುವ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದಕಂಗಳು ಮುಚ್ಚು ತಮುಗಿದುಗ
 ಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವದೇ ಕಸಕಾಚಲವು, ಇದು ಕುಚೇರಧವನವು, ಅದು
 ಕೈಲಾಸವು, ಇದುತೇಜೋನತಿಪಲ್ಲವು, ಕುಸುಮಲತೆಯಂ ಶರಣಂ
 ಗೈವ ಜಂರುಸಾಮಾರುತನು ವಾಸವಾಗಿದವನಜ್ರಪುರವಿದು, ಎಂದನು. ಡಿ
 ಯುತ್ತ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳೂ ಅಯದಾಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ
 ಚೇಷ್ಟೆಗಳೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹಂತಿರುಗಿಪಟ್ಟ ಒಕ್ಕಪುಣ್ಯಗುಪ್ತವೆಂದು ಮ
 ನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರೋಮಯಾನವುಗಗನವಲ್ಲಿರನ್ನದ ಬುಗುರಿ
 ಮುಂತೆ ಗರಗತಿರುಗಿ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಆಗರಾ
 ಜೇಂದ್ರನು ರಾಣಿಯೆಂಕುಂತು ಎಲೈ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಿಯೆ ! ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ
 ಸಮುದ್ರಗಳನುಚ್ಚಂಭರಿ ನೂರೈವರಪವೇಗನಂ ತಡಿಯುವಂತೆ ಬೆಳದ
 ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಾಗಿ ನಿರ್ದ್ರವಾಸಿಸಿದುಂಬವೆಸರನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ
 ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೊಪಡೆದ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲವಿದು, ಇದು ಮಂಜೇಂದ್ರಪರ್ವತವು, ಅದು
 ಆನಂದೇವಚ್ಚಣವು, ಇದುಹಂದ್ರಪ್ರಾಪ್ತವು, ಯದುರಾಗಿ ಕಾಣುವದೆ
 ನಮ್ಕುರತ್ತ ಪುರ ರಾಜಧಾನಿಯೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟೆರೊಳೆ ಆವ್ಯೋಮ
 ಯಾನವು ನೂರೈವರಪವೆ ಇಳಿದು ಬರುವದೋಯಂಬಂತೆ ಅಂತಃಪುರ
 ದ ಉದ್ಯಾನನಂಶೇರಲು, ಆಗರಾಜೇಂದ್ರನು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆ
 ಯರ ಕರನೊಪ್ಪಿದು ಪುಷ್ಪಕವಿಂದಿಳುಹಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ನಮಸ್ಕಾರನಮಾಡಿ ಕುಸುಮಲತೆಯನನಂಪುಕ್ಕು ಎಂದಿನಂತೆ ಅಂತಃಪು
 ರದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಂದ್ಯಾನಂದನಮೊದಲಾದ ಕರ್ಣಗಳಂಸಾಂ
 ಗವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯೊಡನೆ ಆರೋಗಣೆಯಂಗೈದು, ಕುಸು
 ಮಲತಾದೇವಿಯುಕರನಂಪಿಡಿದು, ಮಣಿಮಂದಿರವಂಶೇರಿ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪ
 ದೊಳೆ ಪನಡಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಸುಲ್ಲಿ ರತಿಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಂವಿರದರಾಜದಂಪತಿ
 ಗಳು ರತಿಕ್ರೀಡಾಸರವಶರಾಗಿ ಸುಖನಿಂಬಿವರಿ ಕಾಲವಂಕಳಯುತ್ತಿರಲು;

ಆಬಳಕಅಂತಃಪುರದೊಳೆ ಬಂದಾನೊಂದುವಿನ ಮಣಿಮಂಚದಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತು ಆಮಾಸವಿದುಚ್ಚೈನನಂ ಬಿಡುತಲಿರುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾಕುಸು

ಮುಲತಾಪೇಷಿನೀರೂಪೋಷಿತಶ್ರೀಲೇಖಯು ವೈಷ್ಣವಾಧಮಂಜುವಾಣಿಯಂ
 ಕುರಿತುಂಮಯಿನಂಜುವಾಣಿಯು! ದೇವಿಯುರಿದಿನಸತೀಗಣೆಯಂಬಿಟ್ಟು
 ಯಾರಸಂಗತಲೂವನಾತುಗಳಂನಾಡದೆತಾಳೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯುಂ
 ಡದೆತಯಾಸವಿದಿರುನೆ ಪರಿಯನುಸರಿತವೆಲ್ಲ, ನೀವಲ್ಲಿಗೆಯೊಂದಿಸಂತೆ ಬಂ
 ದುಅಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಂವರಮುರಿಸಬೇಕೆಂದುಸುಡಿದಚಿತ್ರಲೇಖೆಯನಾತುಗಳಂ
 ಲಾಳಿ, ಮಂಜುವಾಣಿಯೇಳಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷಣನಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆನಿಂತು ಯೆ
 ಲೆಸಖೆಯೆ! ದೇವಿಯೆರು ಗಡಪಂಧರಿತಿ ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾಯಿತು, ನೀನುಬಳ್ಳಿ
 ಯೆರಾಯಂದು ಬೇಳ್ತನುಧುರನಾದಮಂಜುವಾಣಿಯ ಪಾತಂಕೇಳಿ ತಾಯಿ
 ಕಾಣುಸರುಣ್ಯಮೆ ಹಿಂದಣ ದಿಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ಪೋಕುಳಮುಂನಾಡುತನಳ ಬಾಗಲಿದನುಪ್ರದಹವೂರಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂ
 ಗೈಯಲಾಕ ನಾಡುಗಳಗೆಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಯನ್ನವಡತಿಯರು ನಡೆ
 ಲುನಾಣಿ ನಾರಾಗಿನಂದುವಿಸ ವಾಯಿತೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದದಿನವೆ ಎಸಗೆಗು
 ರುತೆಂದ ಸುಡಿದಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಪಾತಂಕಿಸಿಗಿಂಪಾಗಿ ಕೇಳಿ ಮಂಜುವಾಣಿ
 ಯು ಎಲೆಸಖೆಯೆ! ಅಂದಣಂದಗಿಂದಿಗೆ ಆರೂನಲೆ ತಿಂಗಳಾಯಿತು, ಗ
 ಬ-ವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲಿರುವದಿಂದಾಳಯೆಸವಾಗುವದು ಉಚಿತವೇಸರಿ, ಎ
 ಲೆ ಸಖೆಯೆ! ಇದಲ್ಲದೆ ಆರೂತಿಂಗಳಾದ ಬಳಕ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿ ಅವ
 ಯವಂಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಗೂಡಿದ ನಸುಬೆಳವೇರಿ
 ಕೆನ್ನೆಗಳಂಕೆಂಪುವಿರಿಕಾಣುತ್ತಾ, ಕಮಲದವಸಳುಗಳಂತೆ ರೆಪ್ಪೆಗಳುಬ್ಬಿ
 ಪುರ್ಬುಗಳಂ ಮೋಲ್ಕಡೆಗೆಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಟುವಾಗಿಸಿಗ್ಗದೇರಿ ಪೊಗ್ಗೆಗ
 ಳಂತೆ ಮೂಲೆಗಳಂಸುಣುವೇರಿ ತೋರುತ್ತ ಮುಟ್ಟುವಿರಾತಿ ಹುಟ್ಟಿದಕಿರಜೆ
 ವರುಗಳು ಮಂಜುಸಂತೆಮೈಬೋಳುಸುರಿಯುತಲಿರುವ ಈಪರಿಲಕ್ಷಣಂ
 ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಟ್ಟರಬೇಕೆಂದು ವೇಳುತ್ತಾ ಮಂಜುವಾಣಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ
 ರೀರ್ಪರೂ ದೇವಿಯರಸವಿವವಂ ನೈದಿ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೇಲ್ದಲಕ್ಷಣಂಗಳೆ
 ಲ್ಲವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತಸಂತೋಷವಿಂದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಸವಿವವಂನೈದಿ, ಈಗ ದೇವಿಯರಿಗೆನೀನುಂತ್ಯೋತ್ಸ
 ವನುಂನಾಡುವೆ ಕಾಲವದಗಿಬಂತೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಅಂತಃಪುರವಂ ಕೇರ
 ಲಾಗ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುನುತಿಯಂಕರದು ಅಯ್ಯಮುಂತ್ರಿಸು! ನೀನಂತ

ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದಿಗಳಂನಂಜೈಹಿಸ ಮಂತ್ರೆಯೊ
 ಕ್ಕನದಗುರಿಕಾರನಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ ವೀರನೇನಮೊದಲಾದ ಸೇನಾವತಿಗಳಿಂದೊಡ
 ಗೊಡಿ ನೀನುಸಾಮಂತರಾಯರ ಮಂದಿರಂಗಳಿಗೆಪೋಗಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಸೀಮಂತಮಹೋತ್ಸವವುದಯಮೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ
 ನದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕರಲ್ಲರಿಗೂ ಬುಖ್ಯಾಗಿ ಅವುತನನಂಜೇಳ ಬಾಳುಮಂದ
 ಪ್ಪಣೆಯಂನಿತ್ತು ವೇದವಿಶ್ರುತನಂನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾಪುರೋಹಿತರೆ' ಅಷ್ಟಮಂ
 ಗಳದ್ರಸ್ಯಂಗಳಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಲಾಸವೆಂಬ ಹ
 ಜಾರದಲ್ಲಿವಿವಾಂಸರ ಸಮೂಹದಿಂ ದೊಡಗೊಡಿ ನೀವು ಕಾದಿರುವದೆಂದು
 ಕಟ್ಟು ಮೊಡಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, ರಾಜೇಂದ್ರನು ರಾಣಿಯರಿಂ
 ದೊಡಗೊಡಿ ಮಂಗಳಸ್ನಾನನಂಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣನಾಲಾಸು
 ಲೇವನಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ತುದೆಯಾದಸುಚರಿತ್ರ ಮಹಾರಾಜೇಂ
 ದ್ರನ ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರನಂಮಾಡಿಗುಣನತಿರೇಮಿಯರ ಚ
 ರಣಗಳಿಗೆ ಶರಣನಂಗೈದು, ಪಾದಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತೆಯರ ಕರಗಳಂಪಿಡಿದು ವಿಜಯಲ
 ಕ್ಷ್ಮಿವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು, ಮಣಿಪೀಠಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮ
 ಯದೊಳ್ ವೀಣಾವೇಣು ಮೃದಂಗಾದಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಂಗಳು ಭೋರಂದು
 ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲು, ನರ್ತಕಿಯರು ನಾಟ್ಯನಂನಾಡುತ್ತಿರಲು, ನಂದಿಮಾಗಧ
 ವೈತಾಳಕಜನಗಳು ಬಿರುಮವದ್ಯಂಗಳಂ ವೇಳುತ್ತಿರಲು, ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತುಸಾ
 ಷ್ವಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗಳಂಮಾಡುವಸಾಮಂತರಾಯರಿನರು ಪರಾಕುಸ್ನಾ
 ಮಿ, ಪರಾನುರಿಸಬೇಕೆಂದು ವೇತ್ರಹಸ್ತರು ವೇಳುತ್ತಿರುವಕಾಲದೊಳ್
 ವೇದವಿಶ್ರುತನು ಸಂಕಲ್ಪ ಪೂರ್ವಕದಿಂ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಿಯನಾಗಿ ಸೀಮಂ
 ತಶುಭಕರ್ಮವಂ ಸಾಂಗವಾಗಿನಾಡಿಭೂಸುರಾಶೀರ್ವಚನಗಳಂ ಶಿರಸಂವ
 ಹಿಸಿ, ಅನರಿವಿತಮಾದ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾ ಭರಣಾಗ್ರಹಾರಂಗಳಂವಿಶ್ವಾ ಸಪೂ
 ರ್ವಕನಾಗಿ ವಿಷ್ವಜ್ಜನರಿಗ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಸಾಮಂತರಾಯರು ಸಮೇತ
 ನಾಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆಪೋಗಿಫರಫರಮಾದಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋ
 ಜ್ಯಂಗಳಂ ಮೆಲ್ಲುತೆ ಮಧುರಾನ್ನವಂಭುಂಜಿಸಿ, ಕರ್ಪುರವೀಳ್ಯವಂಧರಿಸಿ, ಕ
 ಕುಂತಲಶಾಲೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು, ಸುಮತಿಯಂನೋಡಿಅಮೃತಮಂತ್ರಿಯೇ

ನೀನು ಕುನಾರಭವನವಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾವುಕಟ್ಟುಗಳಂ ಕಲಿತುನಕಲ
ವಿಕಸಂ ಹಗಲಿರಳುಕಾದಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕಾಲವಂತಿಕದ ಗಣಿತ
ಜ್ಞಾರಿಂದಲು ಸಂಪದಾಪ್ತರಾಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ಸೇವನವನ್ನವೇಕ್ಷಿಸಿ, ಹಳಬರಾದ
ಮೈದ್ಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಡದಸನಾಚಾರಂಗಳಂ ಎನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರು
ಯೆಂದು ಸುನಂತಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯುಂನಿತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದಚಿತ್ರ ವತ್ರಗಳನ್ನಾ
ಡುತ್ತ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯೆ ಮೂಲಲಾದಕಾಂತೆನುರ ಕರಲಾಘದಿಂದ ಉ
ಭಾಸನನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿನೋದವಾದ ವಿಹಾರಂಗಳಿಂದ ಸುಖವಂನನುಭವಿಸುತ್ತ
ಕಾಲವಂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು,

ಆಬಳಕೆ ಬಂದುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯದೊಳ್ ಪ್ರ
ಸವವೇದನೆ ಉಂಟಾಗಲಾಗ ಚಿತ್ರೇಖೆಯು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಕಾದಿದ್ ಸು
ಮತಿಯುಂನೋಡಿ ಅದ್ಯಮಂತ್ರಿಯು ! ಈಗ ಪ್ರಸವನಮಯವೆಂ
ದು ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸಬಹುದುಂ ನೇಮಿಸಲಾಗ, ಮಂತ್ರಿಯು
ಶಕುಂತಲೆಯೊಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೈಗಳ್ಳು ಮುಗಿದು ಸ್ವಾ
ಮಿ, ಈಗ ಪ್ರಸವನಮಯವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವವೇಳೆಯೋಳ್ ಕಲ
ವಿಕನು ಓಡಿಬಂದು ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನೆ !
ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಕುಸುಮಲತಾದೇವಿಯರು ಪುತ್ರರಂಪಡದರೆಂದು ವೇ
ಳ್ಳ ಶುಭವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ಮನವು ಸಂತೋಷ ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮು
ಳಗಿವಾಲಾಡಲು, ಆಗರಾಜೇಂದ್ರನು ಸುಮತಿಕಲನಿಕರೀರ್ಪರಿಗೂ ನಿಜಾ
ಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ, ಅಂತಃಪುರದ ಉಪವನದಲ್ಲಿರುವ ಅವ್ಯತೆ
ಪರೋವರದಲ್ಲಿ ಧೂನುಕಿದುಂದಾಗಿ ಸ್ನಾನವಂಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳಂ ಧ
ರಿಸಿ, ದಿವ್ಯರತ್ನಮಯಂಗಳಾದ ಕೀರೀಟ ಕುಂಡಲಂಗಳದಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂ
ಕೃತನಾಗಿ ನಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ
ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾನುಭವನೆ ! ಶುಭದಿನ ಶುಭಮುಹೂರ್ತ ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ
ಪುತ್ರರತ್ನಂಗಳು ಉದಯಿಸಿದರೆಂದು ವೇಳೆ, ಜನನವತ್ರಗಳಂ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಬ
ಪ್ಪಿಸಿದ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾ ಹಾರಂಗಳಂನಿತ್ತು ಜಾತಕರ್ಮವಂ ನೆ
ರವೇರಿಸಿ, ನವರತ್ನಂಗಳಿಂದ ಭೆರಶಬ್ದ ಧಾನ್ಯರಾಶಿಗಳಂ ದಾನವಂಕೊಟ್ಟು
ಪುಚ್ಛರಿತ, ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನವಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವಂಮಾಡಿ ಗುಣ

ನತೀದೇವಿ ವೇದವಲದ ತಾಮ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಂಗವೆರಗಿ ಲಕ್ಷಣವಧಿ ತ =
 ಟಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಕಾರವಂತುಂಬಿತಿ, ರತ್ನಪುರದ ಬೀದಿಬೀದಿಯೋಳು ಹೊಳೆ
 ನಂತೆ ಸುನುತಿಗೆ ನೇಮಿತಿ, ಚಂದ್ರಕಾಂಡಹಜಾರವಂಸ್ಕೆ, ಸುಖದಿಂದೀಡ
 ರಿ ಹತ್ತು ನಿನಂಗಲು ತುಂಬಿಬರಲಾಗ ಸುಗಂಧಕುಪಾರಾಜೇಂದ್ರ ಸುಳುಜ
 ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಪುತ್ರನಿಗೆ ಮಕರಂದವೆಂದು ಕು
 ಸುನುಲತಾದೇವಿಯು ಪುತ್ರನಿಗೆ ಪುಷ್ಪದಂತನೆಂದು ನಾಮಕರಣವಂ
 ದೂಡಿ ಕೋಟಿಕೊತ್ತಳಗಳಲ್ಲಿ ಪಿರಂಗಿಗಳಂಹಾರಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯೂ
 ಸತ್ತು ಕಳಂಗನಗಕ್ಕೆ ಸ್ವದಸ್ತಾಪ್ತರಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪಿಗಳಾದ ದಕ್ಷಿ
 ಕೆಗಳಕೂಳುಹಿಸಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕಾಲಕಾಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ
 ಅನ್ನಪಾತ್ರಕನು ಜೊಡಾಕರ್ನವೇದವಲದ ಕುಭಕರ್ಮಗಳೂ ನೆರವೇರಿ
 ಶಿ ಕರತಾಲಕುಪ್ಪದಕ್ಷದ ಬಿಡಿಗೇಚಂದ್ರರಂತೆವ್ರತಿದಿಸ ಸ್ರಿಸ್ತದ್ವಯೋಸ
 ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಐದುಸಂವತ್ಸರಗಳು ಆಗುತ್ತಿರಲು; ಬಂದುದಿನ ರಾ
 ಜೇಂದ್ರನುಶಾರದಾಕೀರಲೆಂಬವಿದ್ವಾಂಸಸಂಕರನು ಆಯ್ಕನ್ನಿದ್ವಾಂಸನೆ
 ಮಕರಂದ ಪುಷ್ಪದಂತರೆಂಬ ಕುಮಾರಕರಿಗೆ ಚತುಷ್ಟುಪ್ಪವಿದ್ಯಾಗಳಂ ಚ
 ನ್ನಾಗಿ ನೀವೆಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೆ ನೆತೊ ಬ್ಬರಿದಾಗಲಾರವೆಂದು ನೇಮಿತಿ, ಕೆ
 ಲವುಕಾಲವಾದಬಳಿಕ ವಿದ್ಯಾಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂಮಾಡಿ ಮೇಧಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಪು
 ತ್ರರನ್ನೂ ಸಂದದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಶರದಾಶರೀರನಿಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವಂಕೊಚ್ಚು
 ಸನ್ನಾನದಿಕಳುಹಿ, ಆಬಳಿಕಬಂದುದಿನ ಶುಭಲಗ್ನದೋಳು ಉಪನಯನ
 ವೆಂಮಾಡಿ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುಮಾರಕರೀರ್ಮನು ತನ್ನಂಕ
 ದೋಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತರೀಮಂತ್ರ
 ನಂ ಉದ್ದೇಶವೆಂಮಾಡಿ ಪುನಶ್ಚ ರಣೆ ವಿಧಾನವೆಂಜೇಳು, ಆಬಳಿಕ ಏಕಕಾ
 ಲದಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ತಪಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪದೇಶವೆಂಮಾಡಿ ಧನುವೆಂಪಿ
 ಭ್ಯಾಸವೆಂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಕರೆಂನೋಡಿ ರಾಜವಂಶತಿಗಳು ಆ
 ನಂದದಿಂದ ಕಾಲವೆಂಕಳೆಯುತ್ತ, ಬಂದಾನೊಂದುದಿನ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕು
 ಸುನುಲತಾ ದೇವಿಯುರೊಡನೆ ಯೋಚನೆಯುಂಗೆಯ್ದು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ಕುಮಾರರಿಗೆ ವಿವಾಹನುಜೋತ್ಸವನುಂಜೆಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕ
 ಳಂಗಪುರವಂ ನಾಳುವ ಕೀರ್ತಿವರ್ಣರಾಯನಿಗೆ ಬಂಧುವರ್ಣಂಗಳಂದೊ

ತೆಗೊಳಿ ಪುತುರಂಗನೊನಾ ಸಮೀತನಾಗಿ ವಾಧನೀಕುಮುಂಟುಯಲೊಂ
 ಕುಸುಮಂ ಕರದುಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ಕುಪವತ್ರಿಕಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಣ
 ಮಂವಣಿ ಅಂಚುಕ ಐವತ್ತಾರುಮೇಶಂಗಳಂ ಆಳುವರಾನುರಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ
 ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿತಿ. ಪ್ರಜ್ಞಾನ್ವಿತನೊಬ ಶಿಲ್ಪಕಾರನಿಗೆ ಚಿತ್ರವಿ
 ಚಿತ್ರನಾದ ಮೇಲುಚಪ್ಪರನಂ ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆನಿಸಿತಿ, ನಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅ
 ಗತ್ಯಕ್ಕೆ ವಷ್ಟು ಮುನ್ನೊದಗಲಂ ಸಜ್ಜುಮಾಡುವಂತೆ ಮನುತೆಗೆ ಅ
 ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಂದುತ್ತ ಸುಖದೊಂದಿರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಮೊಳ ಕಳಂಗನಗಕ್ಕೆ
 ಕಳುಹಿಸಿದ ದಾತರುಬಿಂದು ಪ್ರಣಾಮನಂಮಾಡಿದುಹಾರಾಚಾರಿರಾದನು!
 ಕೀರ್ತಿವರ್ನರಾಯನು, ಸೇನಾಸಮೀತನಾಗಿ ರತ್ನ ಪುರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂ
 ದನೆಂದು ನಿಜವಾಗಿರುವ ಮಾತುಗಳಂ ಲಾಲಿತಿ, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನಿ
 ಜನೇನಾಕುಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಕೀರ್ತಿವರ್ನನು ಸೆವಾಗೊಂಡು ಕುಶಲವ್ರತ್ನ
 ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲಿಂಗನಂಮಾಡಿ ಈಗ್ಗೆಯ ಚತುರ್ದಂತಾಜನಂನೊದಿ
 ಬುಭಯನೇನಯಿಂ ದೊಡ್ಡದೊ ತರಳಬಿಂದು ಅರಮನೆಯ ಸುನಿಬದ್ಧನಿ
 ರ್ತರು ಆಸೆಯಿಂದಿಳಿದುಕಿಂತಿಪುರಸು ಪ್ರವೇಶನಂಗೈಯಲಾಗ, ಕೀರ್ತಿವ
 ರ್ನನು ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಂತ್ರಯರ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಮರಳಿ
 ಬಿಡದಿರಾಗಿ ಮಾಡಿರುತೆ ಮೂಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಸುಖದೊಂದಿರುತ್ತಿರಲು,
 ಅನುರೂಪ ಕುಭಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪುರೋಹಿತನ
 ಮುಖವಚನದಿಂದಾ ನಾಳಮೊದಲಾಗಿ ಕುಬದಿಂದಾಗುವ ಆಪರಣ ಧಾರಣ
 ಸ್ತಂಭ ಮೂಹೂರ್ತ ಇನ್ನದೇವತಾ ಸಮಾರಾಧನ ಸುಮಂಗಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥ
 ನೆ ಸುವಾಸನಿ ಪ್ರೊಪೆನೊದಲಾದ ಕುಭಕಾರ್ಯಂಗಳು ವರನಾಗ್ಯಹದಲ್ಲಿಯೇ
 ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕನ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಹೃತ್ತಿಯ
 ದೋಳ್ ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶದ ವದ್ವತಿಹನುವದರಿಂದ ಅದೇಮೇರಿಗೆನಡಿಯು
 ವಂತೆ ಕೀರ್ತಿವರ್ನರಾಯನಿಗೆ ತಿಳುಹಿತಿ, ನಿವಾಹಮುಹೂರ್ತನಕ್ಕೆ ಒಂ
 ದಿರುವವೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡದಿಗಳಂಮಾಡಿ ನಾನಾಖವಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡು
 ವಂತೆ ಮನುತೆಗೆಅವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನಿತ್ತು ಅನುರೂಪ ಪಟಹ ನಿರ್ಮಾಣವೀ
 ಶಾವೇಣುಮೊದಲಾದ ಕುಭಮಾಧ್ಯಂಗಳು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಸಂಪ್ರದಾ
 ಯಜ್ಞಪೂರದ ನಿವ್ಯಜ್ಞನರು ವೇದಭೋಜನಂಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಕುಭವಗ್ನದ

ಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾವರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂಗಲ್ಯಧಾರಣೆಯು ನಡೆದಿ, ಸಪ್ತಪದಿ ಯಿಂದ ಸುಂಚಾರವಂಗೈತಿ, ಲಾಜಾಹೋನುಸಂ ಸಾಂಗವಾಗಿನಾಡಿ, ವೇದವಿಕ್ರತನಂಬ ಪುರೋಹಿತನು ವೇದ್ಯಾದ್ಯಯಕ್ತಾ ಆರುಂಧತೀದರ್ಶನವೆನಾಡಿಸಿ, ಆಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನನನಿವಕ್ತೃಬಂದು ಎಲೈಮಹಾನುಭಾವನೆ! ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹನುರೋತ್ಸವವಾಯಿತೆಂದು ವೇಳ್ವ ಪುರೋಹಿತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತ ವೇದ್ಯವರದಿಂದ ಕೂಡಿ, ವಡ್ರನೋವೇತನಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ ಬುಂಜಿಸಿ, ಸುಖದಿಂದೀಪರಿ ವಸಂತೋತ್ಸವ ಮೊದಲಾದ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿವರ್ನರಾಯಸಿಗೆ ಅಪೂರ್ವಂಗಳನಾದ ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನವೆನಾಡಿ, ಕಳಂಗಸಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಆಬಳಿಕ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತನಾದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ವೇದಲಾದ ತನ್ನ ನಿಜಕಾಂತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿನೋದನಿಕಾರಂಗಳಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಾ ಮಕರಂದ ಪುಷ್ಪದಂತ ಕುಮಾರರಂ ನೋಡಿ ಆನಂದವಡೆಯುತ್ತ ಅಖಂಡಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವಂ ಆನಂದದಿಂದ ಪರಿವಾಸೆಯಂ ಗೈಯುತ್ತ ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ ನನುಭವಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂದರುತ್ತಿ ದ್ರನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

ಗದ್ಯ * ಕುಂಡಲಿಕೆಯ ಖಂಡಪರಕು ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಚಂಡ ಮುಂಡ ವಿಖಂಡನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಕುಹ್ಲ ನೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯವ್ರತಾಪ ಸಕಲಭಾವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕವ ಚತುರ್ವಿಧ ನರಸಕವಿತಾ ನಿಸ್ಸಹಾಯ ನಿರ್ವಾಣಧರ್ಮೀಯ ಘಟಿಕಾಕತ ಗ್ರಂಥ ದಿನದಿನಪ್ರಬಂಧ ನಿಬಂಧನ ಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನ ಪವಿತ್ರಾತ್ರೇಯ ಸಗೋತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ ನರವತಿಬಿರುದ ಮಹೀಶ್ವರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಡೆಯರನರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರವಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈ ಸು

ವೀನ ಕೃತಿವಿಚಾರ ಸುಕರಂದ ಪುಷ್ಪದಂತೋತ್ಪತ್ತಿ ಇನೀರೈರವಿವಾಹ
ಸಿರೂಪಣವೆಂಬ ಶಿಲೆಗೆ ಅಶ್ವಾಸ ನಿರೂಪಣಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ * * *

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

—೪೪೪—

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಮೂವತ್ತೈದನೇಯ ಅಶ್ವಾಸ ಪಾರಂಭ 8

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯಿನಮಃ.

ಈಶ್ವರತನುಶ್ಚಿ ಸುಕರಿತ, ಮಹಾರಾಯನು ತನಗೆಕುಮಾರಕನಾದ
ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವೆಂಬ ನಾಡಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ
ನೆಂದ ಭಾವಿಸಿ, ರಾಜ್ಯಭಾರವೆಂಬ ಕುಮಾರಕನಲ್ಲಿ ಇಳುಹಿ ಸುಖದಿಂದಿರು
ತ್ತಾ ಬಂದಾನೊಂದು ಸಮುದಾಯವೋ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಬುದ್ಧಿ
ಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯುಂಟೋಡಿ ಎಲೈ ಸಚಿವೋತ್ತಮನೆ ! ನನ್ನ ಕುಲವರಂ
ಪೆಯಾಗಿ ಈದೇಶಾಧಿಪತ್ಯವೆಂಬನಾಡುತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಯಶೋ
ವಂತರಾಗಿ ಇವ್ವಧೂರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಂತ್ರವದವಿಯಂ
ಪಡದು ಆಪ್ತರಾದನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪುರೂಷರುಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ರಾಯ
ರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಂ ಹೇಳುತ್ತ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಬರಮುಯಿರುವಂತಿಳಿದು ಇ
ರವೆಯೆಷ್ಟೆ, ಮತ್ತು ನಾವುಪಾಡಿದ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂತಿಳಿದು ಇರುವೆಯೆ
ಲ್ಲಾ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕುಮಾರಕನಾದ ಸುಗಂಧರಾವನು ಸುಪಾದಿಸಿದಕೀ
ರ್ತಿಯಂ ಕೇಳಿಇರುವೆಯೆಷ್ಟೆ? ಇದಲ್ಲವೆಂ ಕಂಡುಕೇಳಿ ಇರುವೆ ಲೋಕದ
ವರು ಏನೆಂದು ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು ನಿನಗೆತಿಳಿದು ಇರುವೆ ಅ
ರ್ಥವೆಂ ವೇಳುವನಾಗು ಎಂದು ರಾಯನುಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸು
ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯುಕ್ಷಣವೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಯನವಾಕ್ಯದ ಭಾ
ವವಂತಿಳಿದು ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆ! ಮಹರ್ಷಿಗಳೆ ಮುಖದಿಂದ ಬಹು ಅರ್ಥ
ಗರ್ಭಿತಂಗಳಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಅವ್ವಣೆಯಂಪಾತಿಸಿದ
ಅರ್ಥವು ಸತ್ಯವೇಸರಿ, ಲೋಕಮೊಚ್ಚವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದೇಶೈಯ
ಸ್ವರವು, ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿತರದೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡರೆಹಾನಿಕರವು, ಲೋ

ಕವನರುಯಾರಿಂದರೆ--ವಿಹಿತದಿಂದನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಲೋಕದವರು, ವಿಹಿತ
ವ್ಯಾಪದಿಂದರೆ--ವಿಹಿತವನ್ನು ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ
ಯೆ, ವೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ
ಫಲಿಸುವಂತಾಗುವುದು, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದವಾದವೆಂಬುದು, ಈ ಅವಾದವೆಂಬುದು
ಈ ಅಯಶಸ್ಕರವು, ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವು ದರಿದ್ರಾಸ ವೆಂಬವೆಂದಿ ನಾ
ಗ ಧರ್ಮೋತ್ತರ ನಿಂದಗಳು ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಮುನ್ನಂಟುನಾ
ಡಲಾರವು, ಅದರಿಂದ ಹೊಂದಿಸುವುದು ಮುನ್ನಂಟುನಾ ರಾದುದರಿಂದ ಲೋಕನ
ಮೃತವಾಗಿಸುವುದು. ಸ್ವಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥ
ವನ್ನು ಪಡೆದು, ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾಮಭೋಗಗಳೂ ಅ
ನುಭವಿಸುವ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಣೆಯು ಮೂಡುವ ಅರಸಿಗೆ ಇಹವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
ಲೋಕಾಸ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಅದರಿಂದ ಲೋಕನಾಯಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು
ನೂಕೂಡ ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಭೀತನು, ಮತ್ತೆ ನೆತನವಾಗಿಯಾದ ಸೀ
ತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕೂಡ ವಾಲ್ಮೀಕಿಶಾಸ್ತ್ರನಾಭಿಮಾನವಾಗಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದನು,
ಹೀಗೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ಸಗರರಾಯನು ಅಸಮಂಜಸನೆಂಬ ಸುನಂಪರಿತ್ಯಜಿಸು
ವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು? ಇಂಥಾ ಮಹಾಸು ಭಾವರುಗಳಿಗೆ ಲೋಕಾಪವಾದ
ಭೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರವಾಡೇನು, ಇದಂತಿರುವ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ವು ಮೂಡುವ ಭೂವತಿಯು ಧರ್ಮೈಕಕರಣವೆಂಬುದು ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಭೀತ
ನಾಗಿ ಸದಯುತ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ವಿಹಿತದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾ
ಪಿಸುವುದು ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಗಿಂತಲು ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಪರಮಧರ್ಮವೆಂಬ
ದು ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ, ಆತನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಧರ್ಮವೇ ಇಹವರದಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸು
ವುದು, ಮತ್ತು ಈ ಧರ್ಮವು ಸಾಂಗವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾ
ನಾತಿರಿಕ್ತ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೋಷಕ ಮಹಾದಾನಗಳನ್ನೂ
ಚರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಶಕ್ತನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದರೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ ಅನಿವ
ಸ್ಯವೃತ್ತಿಗೋಗುವುದು ಅಷ್ಟಮೇಧಯಾಗವೆಂಬುದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಬೇಕು,
ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ ಯುದ್ಧಮುಖದಿಂದ ಸದ್ಗತಿ
ಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ವಧರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊ
ಳ್ಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಅರಸಿಗೆ ಬರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ--ಪ್ರಭು

ವಿಸಿಂಹಾ ಸಂರಕ್ಷಿತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳದೇಶಿಯಿಂದ ಧನಾದಿಗಳು ಬೋಕ್ಕ ಸಕ್ಕರೆ
ಬಂದವನವನಂತೆ, ಅಪ್ರಜೆಗಳುಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರುಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಅಂಶವು ಅರಸಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿವದಗುವಂತೆ, ಪುಣ್ಯರಾ
ಶಿಯವನಾಗಿ ಶಾಶ್ವತಸದ್ಗತಿಯುಂ ಉಂಟುಮಾಡುವದು, ಈ ಅರ್ಥವಂ ಶಾ
ಸ್ತ್ರಸಜ್ಜನ ಮುಖದಿಂತಿಳಿಯದೆ ಉಪೇಕ್ಷಾಂತನಾಗಿ ಮನಬಂದಂತೆ
ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ರಾಜ್ಯಮರಣ್ಯದೆ ಕೆಟ್ಟು ಕೈತಪ್ಪಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ದುಷ್ಟಕಾ
ರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಪಾಪನಂನಾರ್ಜಿಸುವದರಿಂದಾ ಅವಾಯವೆಲ್ಲಾ ಒ
ಟಾಟಾಗಿ ನಿಯಾನುಕನಾದ ಅರಸುಯೊಂದಿ ರಾಜ್ಯಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕೋಟಲೆ
ಗೊಳಿಸುವದು ಇದಂತಿಳಿದು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಾಣೆಯುಂಕೊಡುವನನೋಟ
ವಂತೆ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತವೇಕಾಗದಿಂದಿರಬೇಕು, ಹೀಗೆ
ಜುದರೆ ಅಪವಾದ ಸಂಭವಿಸದೆ ಲೋಕಪೂಜ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿ
ದಂತಾಯಿತು, ಮಹಾಪ್ರಭುವೆ ! ಹೇಳಿದಂತೆನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿನೀವಲ್ಲದೆ
ಮೃತ್ಯುರುಗಮರ್ಧರಾಗುವರು, ಈ ಅರ್ಥವೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮತವಾದುದ
ರಿಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಕಾಮಿಗಳಾದ ಅರಸುಗಳು ತಿಳಿದು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ರ
ಘುಕುಲದಲ್ಲಿ ಆನತರಿತಿದ ಮಹಾಪಾಯರುಗಳು ಭೂಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂಭ
ಡೆದು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪಾಲನವಂಗೈದು ಯಶೋವಂತರೆಂದು ಹೊಗಳಿ
ಳಿಕೊಂಡಂತೆ ನಿಮ್ಮಯವನಂಶಸ್ಥರಾದ ಮಹಾರಾಯರುಗಳು ಪೃಥ್ವೀ
ಸಾನುಸ್ರವ್ಯವಂಗೈಯುತಾ ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಕೀರ್ತಿಯಂವಡೆದು
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೋಕರೆಂದೆನಿಕೊಂಡರು, ಮತ್ತೊಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಾದವರು ಧ್ವ
ವತಾನತಾರದ ಕಥೆಗಳಂಪೊಗಳುಂತೆ ನಿಮ್ಮಚರಿತ್ರಕಥನದಿಂ ಕಾಲವಂ
ಕಳೆಯುತ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದಾ ಸಾಧಾರಣರು ಶ್ಲಾಘಿಸುವದ
ರಲ್ಲಿ ಸಂತಯವೇನುಇರುವದು, ಹೀರಸಾಗರಜಲವಂ ಹೊಂದಿದ ಕುಮುದ
ನಿಕ್ಷರಂಗಳು ಚಂದ್ರಕಿರಣಾವಲೋಕನದಿಂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಲಿಯುವಂತೆ
ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರಕನಾದ ಸುಗಂಧ
ರಾಜೇಂದ್ರನ ಆದರಣೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಡುವರು, ಮ
ತ್ತೂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದೊಳ್ಳುಪ್ರೇಶವಂಗೈದ ಸೂರ್ಯತವವೆ ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಯವದಿಂ ಪರಿಣಮಿಸಿಕೊಂಡಜಾಡ್ಯಸಂತಾಪಾತನಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುವಂತೆ

ನಿವಿಷ್ಟೈರಪ್ರತಾಪಯಶಸ್ಸುಗಳ್ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಂತಾಪನಂ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು, ಎಂದು ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಐಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿನೇ ! ನೀನು ಹೇಳಿದವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವವನ್ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪಾತಿಶಯವಂ ಕುಮಾರಕನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸುರಾಗವಂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು ಇದೊಂದುನುಡಿಯಲ್ಲ, ಜಯ್ಯಾ! ಪೌರುಷ ಬಲದಿಂದಲೇ ಈನಾಹಾರಾಧ್ಯನಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ಅಸದೃಶಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಲೋಕವಂ ಶ್ವೇತದ್ರೀವದಂತೆ ನೀವು ಮೂಡಿದುದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಾಪವು ಅಸದೃಶವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು, ಇಮ್ಮು ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನಾದರೋ? ಸಾಕ್ಷಾದ್ಧೇವಾಂಶ ಪುರುಷನಾದ್ದರಿಂದ ಈತನಲ್ಲಿ ಮಾನಗುಣಂಗಳಂ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅಶ್ಬರ್ಯಕರವಲ್ಲ, ಅದೇನಂದರೆ- ಲೋಕಕಂಟಕರಾದರಾಷ್ಟ್ರಸುರುಲೋಕವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದುದರಿಂದ ಧರ್ಮನಷ್ಟವಾಗಿ ಬರುವದಂ ತಿಳಿದು ಅವರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಲೋಸುಗ ಅಂಶನಂಭೂತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಜಗದ್ವಿಶ್ವರಿಯು ಬಿಡುಸಾಧನಂಗಳಂ ಪಾಲಿಸಿ ದುಷ್ಟರಂ ನಿಗ್ರಹಗೊಳಿಸಿ ದಳ್ಳದಿ ಸಾಧಾರಣ ಹೈತ್ರಗೇರಿಗೆ ಸಾಧನವಂ ಪಾಲಿಸಿ, ದೇವಕಾರ್ಯವಂ ನಿರರ್ಪಣೆ ಗೊಳಿಸಿದವಳಲ್ಲ, ಇದರಿಂದೇನಾಯಿತೆಂದರೆ- ದೊಡ್ಡಪರಶಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನೋಗದಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳಂ ಛೇದನೆಗೊಳಿಸಿ ದಂತಾಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಹುಬಲದಿಂದಲೇ ನೋಗದಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳಂ ಜೀರುಸಮೇತವಾಗಿ ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಟಂತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾದರೂ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಂದ ಸಂಪಾದಿತಮಾದ ಯಶಸ್ಸುಸಹ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಜಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕಿರಣವು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಲೋಕಾನಂದಕರವಾಯಿತು, ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರಿ ಯವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ನುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಅಯ್ಯಾ ನಬಿವೋತ್ತಮನೇ! ನುಗಂಧರಾಯನು ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತನಾದುದರಿಂದ ದೇವಿಯರು ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಹಾಸಾಧನಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಲೋಕಕಂಟಕರಂ ಈತನ ಮುಖಾಂತರದಿಂ ಪರಿಹಾರವಂ ಗೊಳಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ದೇವಕಾರ್ಯವಾದಬಳಿಕಾ ಕುಮಾರಕನಲ್ಲಿ ಅಮಹಾಸಾಧನಂಗಳು ಎಂದಿನಂತೆ ಇರುವನೋ? ನಿವಾಹಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳು ಯಥಾಸ್ಥಾನವಂ ಹೊಂಥು

ವಂತೆ ಕಾಣ್ಕೊನೂ ಬೆಂಕಿ ಬುಳಿದ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲಿಸುಂತೆ ಶಾಂತವಾದವೋ? ಎಸ
ಲು. ಮಹಾವ್ರಜವೇ! ವಿಹಿತವಾಗಿ ಅನ್ನ ಸಯಂ ಕೊಟ್ಟ ರತಾಯಿತ್ತು, ಜ
ಗಜ್ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬುದಕಧಾರಿಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಸಂತಾಪ ಕಮಿಸ
ವಂನಾಡಿ ಜೀವಸಸುಕಲ್ಪವೆಂದೇ ಘೃಪು ವರ್ಷಾಕಾಲಕಳದಬಳಕೆಆತಂದಿ
ರಾದಿ ವಿಸ್ತೃತ ಪ್ರಭುಯಿಂ ರಹಿತನಾಗಿ, ಸಿರ್ಗುಲನಾಗಿ, ಶಾಂತನಾಗಿ, ಕಾಣಿ
ಶಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಹಾಕಾಶ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬದಗಿದಸುಧನುಗಳ ತೇಜಸ್ಸುಗಳು
ಕಾಶ್ಯನಿರ್ವಾಹಾಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದಿವ ಸಪ್ಯರನಾಗುವದಂಟುಎಂದು ಮಂ
ತ್ರಿಯುಜೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಮನದೊಳಾಂತಂ
ಕ ಪಡುವವಾಗಿ ಐಯ್ಯಾ ಸುಬುದ್ಧಿವೇ! ನೀನುಜೇಳಿದ ಅರ್ಥವು ಯು
ಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಕಾರಾಂತರವಾಗಿಯೂ ತೋರುತಲಿಥೆ, ಕುಮಾರಕ
ಸು ವಿದ್ವಿದಯನೆಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನಮುಖದ ತೇ
ಜಸ್ಸು ವ್ಯಾಪ್ತವು ನೋಡಾಂಡಮಂಡಲವಂ ನೋಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮಂಥಾ
ವರಿಗೂ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು. ಈಗ ಮುಜು ಮುಜ್ಜಿ ದಸ್ಯಾರ್ಯ
ಸುತೆ ಪ್ರಭಾರಹಿತನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವೆವೆಂದ ಸುಗೇ ಮಾತ್ರಹೀಗೆತೋರು
ವೆದೋ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೇರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರುವದೋ? ಎಂದು ನುಡಿಯಲು,
ಜಿವಯ್ಯಾ! ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ತೋರುವ
ಧುಂಟೆ? ಎಂದು ಮಂತ್ರಿವೇಳಲು, ಮಂತ್ರಿರರ್ಯನೆ! ಈಮಾತಿನಿಂದ ಮನ
ಸ್ಸು ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿ ಇರುವದು, ನನಗೆ ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು ಇಹಲೋ
ಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭೂತವಾಗಿ ಇರುವವು, ಕುಮಾರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಜಗ
ದ್ವಿಬ್ಯಾತನಾಗಿ ಶ್ರೇಯೋವಂತನಾಗಿ ಇರುವದನ್ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಇದಕ್ಕಿಂತ
ಲೂ ಇನ್ನು ಮನೋರಥವೆಂಬುವದು ಬ್ಯಾರೇಉಂಟೆ? ಇನ್ನು ನಾವು ಬಹು
ದಿನಸ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವದೆಂಬಿಟ್ಟ ಜಾಗತ್ರೆಯಾಗಿ ಸದ್ಗತಿ
ಯನ್ನಾಜಿಸುವ ದಕ್ಕೊಳುಗ ವಾಸವಸ್ಥನಾಗಿ ಪರಮವಾನನಂಗಳಾದ
ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಮವಂ ಹೊಂದುವದುಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುತಲಿಥೆ,
ಎಂದು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ರಾಜಾಧಿರಾಜನೆ! ಸಾಂಗ
ವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಜಾಪಾಲನ ವ್ರತಕಿಂತಲೂ ಆಶ್ರಮವಾಸ ವೆಂಬುದು ಅ
ಧಿಕಪುಣ್ಯ ಫಲವ್ರದವೆಂಥು ತಮ್ಮಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ತೋರಿದಬಳಿಕ ನಮ್ಮಂಥಾ

ವರು ವಿಪ್ಲವಿಸುನವು ಬಿಸುಯಿರುವವು, ಎಂದು ವಿಪ್ಲವಿಸುನು, ಐಯ್ಯಾ
 ಮಂತ್ರಿಯೇ ! ನಮ್ಮವಂಕವನರು ಬಹುಜೊ ಗರೂಕರಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸೇತಿ
 ಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವೆಂಪರಿಕಾಲಿಸುತ ಬಹುಸುಕೃತಕ್ಕೆ ವಾತ್ರರಾದರು, ರಾಜ್ಯ
 ಭಾರಾಸಂತರದಲ್ಲಿ ವಾಸಸ್ತ್ರಸ್ತರಾದವೆಂಬುವವು ವಸಂವರಾ ವಾಸ್ತವು
 ಎಂಬ ರಾಯನುಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಕ್ತವೆ ಸರಿ, ಈಗಲೇಅವು
 ಸರ್ಯಂತವು ಆಲೋಚಿಸುವವಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತತೋರುವವಲ್ಲ, ಕುಮಾರಕನಾ
 ದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಇನ್ನೂ ಬಹುಕಾಲ ತಮ್ಮಚರಣ ಸೆವೆಯೆಂಪಡಾ
 ತ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಈವರ್ತಮಾನವಂ ಕೇಳಿದ
 ರೆ ವ್ಯಾಕುಲವಂತನಾಗುವನು, ಯಾವಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ
 ಪರಿಕ್ಷಿಸಿ ಯುಕ್ತವಿದ್ದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನಲು, ಐಯ್ಯಾಮಂತ್ರಿಯೇ !
 ಬಹುಕಾಲಾರವ್ಯ ನಾನೀರ್ಪರು ನಿಶ್ಚೈಶಿವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದವುಂ
 ಟಾದವಲ್ಲವೆ? ಈಗಿನ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವುಂ
 ದುರಾಯನು ಸುಖಿಯುಕ್ತಿರಲು, ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಈಗಿನವನಿವಿಗೆ ನಮ್ಮೀವರ ಆ
 ಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕುಮಾರಕನ ವಿಚಾರಮಾಗಿ ಆಲೋ
 ಚಿಸಿದ ಅರ್ಥವು ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದುದರಿಂದಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿ
 ಶ್ಚೈಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಏಮ್ನಿಂದ ಏಮ್ನಿದುರಾಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಕೂಡದು
 ಎಂದು ಸುಖದ್ವಿಯುವಿಚ್ಛಾಸಿಸುತ್ತಿರಲು, ಐಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯೇ ! ಹಾಗೆ
 ಇದ್ದುಬಳಿಕ ನಾಳೆ ಕುಮಾರಕನಂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆಕಳುಹಿಸುವೆನು, ನೀ
 ನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಬೇಕು ಮಂತ್ರಿಯೇ ಅತಸ್ಸಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ
 ತಾಸು ಅಂತಃಪುರವನ್ನೇದ್ರಿ, ಆ ವಾರತೆ ದಿವಸ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸ್ನಾ
 ನವವಗಳಂ ನೆರವೇರಿಸಿ ನವೀಪಗತನಾದ ಆನಂದವನವುಖವಂ ನೋ
 ಡಿ ಚಿರಂಜೀವಿಯಂ ಕರೆತರುವೆನೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆನನು ಮಹಾಪ್ರ
 ಸಾದವೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೋಗಿಸುಗಂಧರಾದನಂ ಕಂಡುಸ್ರವಾಮವಂ
 ಗೈದು, ವೃದ್ಧರಾಯರುಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವೆಂಬಿನ್ನೈಸಲು, ಆಗ ನೋಡುತ್ತಿ
 ದ್ದ ಕಾರ್ಯವೆಂಬಿಟ್ಟು ಸುಗಂಧರಾಯನು ಕುಚಿಬ್ಬೂತನಾಗಿ ಸುನುತಿಯೊ
 ಡಗೊಡಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಸುಖದ್ವಿಯು ಸುಚರಿ
 ತ್ರರಾಯಂಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಲಲು, ಆ ಸುಗಂಧರಾಯನು ತಂದೆಯಜಡಿ

ಗಳಿಗೆ ಎಂಟವತ್ಸ್ರಣಾಮಂಗಳೈದು ಅಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರ
 ಪೀಠದಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು. ಸುಮತಿಯು ದೂರದಿಂದಲೆ ಪ್ರಣಾಮಂಗಳೈದು
 ತನ್ಮುರಾಯನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳಂ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತುಯಿರಲು, ಸುಚರಿ
 ತ್ರರಾಯನು ಕುಪಾರಕನಶಿರವಂ ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂ ಸೇವಿಸುತ್ತ ಸುಮತಿ
 ಯೆಂನೋಡಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮುಖವಂ
 ನೋಡಲು. ಅತನು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಮತಿಯ ಮುಖವೆಂನೋಡಿ ಎಲ್ಲೆಡಾ
 ಲಕನೆ ! ನೀನು ಮಹಾರಾಜಕುಮಾರರಾದ ಸುಗಂಧರಾಜಕಿರೋಮಾಣಿ
 ಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮ ದಿನದವರಿಗೂಯೆಡೆಯೆಡೆಯೆ ಹೃತ್ಯಭಾವದಲ್ಲಿ ಇರು
 ವೆನುಪ್ಪೆ? ಸಿಮ್ಮರಾಯನು ಮಾಡಿದದ್ದಿಂ ಜಯವರ್ತಮಾನವಂ ಇನ್ನೊ
 ಮೈಕೇಳುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರಾಯನು ಸಿಮ್ಮಂ ಕರೆದುಕಳುಹಿದರು, ನ
 ಮೈಲ್ಲಿರಿಗೂ ಕೋಶ್ರಾಸೂದ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಅೀಕವು ಉಳಿಯದಂತೆ
 ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವನಾಗುವನು. ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಸುಮತಿಯು ಕೈಗ
 ಳಂ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ಮುರಾಯನು ರತ್ನ ಪುರವೆಂಬಿಟ್ಟು ಮೊರಟದ್ದು
 ಮೊದಲಾಗೊಂಡು ಪುನುಬಂದು ಪುರವಂ ತಲಪಿದವರಿಗೂ ನತದಯುಧ್ಧ
 ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲವಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದೆಲ್ಲವಂಕೇಳಿದ ಸುಚರಿತ್ರರಾ
 ಯ ಸುಬುದ್ಧಿಗಳಬ್ಬರಿಗೂ ಆತನ ಪಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷತೋರದೆ ಅನಾಸು
 ಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯರ್ಥವಡುತ್ತ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸುಗಂಧರಾಯನಂ
 ಕುರಿತು ಎಲ್ಲೆ ಕುಮಾರಕನೆ! ದೇವತಾವ್ರತಾದದಿಂದಲು ಪೌರುಷಬಲ
 ದಿಂದಲು ಶತ್ರುಗಳಂಜೈಶಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೈಮವಂ ಉಂಟುಮಾಡಿದುದರಿಂದಾ
 ಕಾನಿನ್ನ ಯಕನ್ನು ಆಚಂದ್ರತಾರಕವಾಗಿ ಇರುವದಾಯಿತು, ಸಿಮ್ಮ ಪೂ
 ವೀಕರ ತದಾಫಲದಿಂದ ಕಾನಿನ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಡುಗನಾದೆ, ನಿನ್ನ ಪು
 ತ್ರರು ಸಹಪ್ರಜುನ್ಮರಾಗಿ ಬರುವವಂನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಸನಿಗೆ ಇನ್ಯಾನ
 ವೆವೋರಥ ಯಿರುವದು, ಅವಂ ತಿವಲಿ, ನನ್ನಿಂದನಿಗಿಗುಲುವದಿಷ್ಟುಮಾದ ಮಂ
 ತ್ರರಹಸ್ಯಂಗಳುಂ ತಿಳಿದುಯಿರುವೆಯುಪ್ಪೆ? ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯು ಜವಿಸುತಲಿರುವೆ
 ಯೋ? ಅಪ್ಪ ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಂಗಳು ಅನುಷ್ಠಿತವಾಗಿ ಇ
 ರುವವೋ? ಲೌಕಿಕವೈವಹಾರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ವಿಸ್ಮೃತವಾಗಿರುವವೋ? ಎಂತಿರು
 ವವೋ? ಹೇಳುವನಾಗುವನು, ಹೀಗೆ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸುಚರಿ

ತ್ರರಾಯನ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಯುರಹಸ್ಯಾಪೋಷಸಮಮುಖಂ
 ದು ಸುಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಪುತ್ರಸಮೇತನಾಗಿ ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರೆ
 ಯಲ್ಲಿನಿಂತಿರಲು, ಅಗಸುಗಂಧರಾಯನು ತಂದೆಕೇಳಿದನೂತಿಗೆ ಮಂತ್ರನಂ
 ಪ್ರದಾಯವಂ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ತೋರದೆ ದೋಷಿಸುತ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವ
 ದನೋಡಿ ಸುಹೇತ್ರರಾಯನು ಸುಗಂಧರಾಯನು ಕುರಿತು ಎಚ್ಚೆ ಕು
 ವರಾರನೆ! ಬಹುಯಶಸ್ಕರನಾದ ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯವಂ ವೇಳುವದಕ್ಕೆತೋ
 ರದೆ ಇರುವನಾಗಿ ಅಭಿಚಾರಪ್ರಯೋಗದಿಂ ಸಭಿಸುಲ್ಲಿ ಸ್ತುಬ್ಧನಾಗಿ ಪ್ರತಿ
 ವಾದಿಗೆ ಉತ್ತರವಂ ಪೇಳದಿರುವ ವಿಧ್ಯಾಂಸರಂತೆ ಮೂರ್ಛಾಭಾವದಿಂದ
 ಇರುವವರಾಕೆ?ಮಂತ್ರವಿಸ್ತೃತಿಮುಯಗಾರಿಗೆಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದರೆ...ವರ
 ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿತನುರಕ್ತರಾದ ವರ್ಗಬಾಹ್ಯಾಣ್ಣಿಯರನ್ನುಅನುರೂಪದಿಂ
 ದನೋದಿದವರ್ಗ,ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥನನ್ನುಅಪಹರಿಸಿದವರಿಗೆ, ಕೃತಘ್ನರಿಗೆ,ಅನಾಚಾರ
 ದಿಂದ ಸತೆಯುವರಿಗೆ, ಸ್ವಭರ್ತುವಂಬಿಟ್ಟವರ್ಗ,ಅಸೃತವನ್ನಾಡುವರ್ಗ, ನಿ
 ರಪರಾಧಿಗಳಂ ದಂಡಿದವರ್ಗ,ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತಗುಳ್ಳವರಿಗೆ, ವಿಹಿ
 ತದಿಂಬದುಕುವರಂಕಂಡುಮತ್ಸರಪಡುರಿಗೆ, ದೇವತಾನಿಂದಕರಿಗೆ,ವೇದದೂ
 ಜಕರಿಗೆ,ಮಹಾತ್ಮರಂ ಧಿಕ್ಕಾರಿಸಿದವರಿಗೆ,ಅಶೂಭ್ಯರಂಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ,ಹೀಗೆ
 ಮಹಾಮಂತ್ರವಿಸ್ತೃತಿಉಂಟಾಗಬೇಕೆಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಂಧಾ ಪಾಪಸ್ಥಳಿಗೆಉಂಟು
 ಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನು ಎಂದೆನಲು, ಅನೂತಿಗೆ ಬಿನ್ನಸಾದ ಸುಗಂ
 ಧರಾಯನು ಯಾವನಿಚಾತುರ್ಯದಿಂದಲೋ ಮಹಾನಂತ್ರಪ್ರಾ ವಿಸ್ತೃತಿ
 ತವಾದವೆಂದು ಮನದೊಳು ವ್ಯಸನಪಡುತ ಪುನಃತಂದೆಯ ಅಡಿಗಳ
 ಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಸತ್ಯಮಿ ಅಪ್ಪಾಜಿಗಳರಾ! ಹೀಗೆ ತಾವುಹೇಳಿ
 ದ ದೋಷಂಗಳು ತ್ರಿಕರಣದಿಂದಲಾದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿ
 ಮಿತ್ತ ನಿಲ್ಲಾ. ನಾನು ಲೋಕವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೆನಸಲ್ಲ, ತಮ್ಮ
 ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣವೆನಿಸಾಡಿ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ದುಷ್ಟ
 ರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಯಶಸ್ಸೆಂಬ ಪುಷ್ಪಸಮರ್ಪಣೆಯಂ
 ಗೈದುಇರುವೆನು, ನನಗೆತಿಳಿಯದೆ ಉಂಟಾಗಿರುವೆನು ಅಪರಾಧವೇನುಮಿ
 ದ್ದರೂ ಹ್ಲಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪುನಃನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ಕುಮಾರನಂ
 ನೋಡಿ ಎಚ್ಚೆ ಆಯುಷ್ಯಂತನೆ ! ಮಂತ್ರಂಗಳು ವಿಸ್ತೃತವಾದವೆಂದು ಚಿಂ

ತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಜಿಡ, ನಿಸುನೂಡಿದಧರ್ಮಾಚರಣವೆ ಇದವನದಲ್ಲ ನಿಸ್ಸಂ
ರಕ್ತನುವದು, ನಿಸುಗೆ ತಿಳಿಯದೊಂದದೋವಕ್ಕೆ ನಿಸ್ಸಲ್ಲಿ ಅವರಾದವೇನು,
ಪುನು ಅವರಸ್ಯುತಿಗುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ, ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಹ್ಯಾ
ಗೆಇರುವವೋ? ಅವರಿಂದಾಇದು ತಿಳಿಸು ಸ್ವಲ್ಪವಿದವದಲ್ಲಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಉಪಾಯವೇನುಬೆನ್ನ, ವ್ಯಾಕುಲವೆಂಬಿಬ್ಬ, ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಜ್ಯವಿಜಯ
ವೆಂಮಾಡುತ್ತಿರುವನು-ನು ಎಂದುವಳಿ ಪಾತ್ರವುನೂತನಿಬ್ಬ ಕಳುಹಿ
ನುಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರೆದು ಐವರ್ಯಾ ಮುಂಚ್ಚಿನಿ ! ನಾಪೇಶ್ವರಾಕುಪೆರಾರನಾ
ದ ಸುಗಂಧರಾಯನ ನಿಜೆಯವಾಗಿ ಅರೋಪಿತದ ಅರ್ಥವೆ ಇದ್ದೆಯದಾಮಿ
ತು, ಈಕುಸಾರನಿಗೆ ಮಂತ್ರವಿರ್ಮಲತಿ ನಿಮಿತ್ತವಂ, ಪುನುನಂದಿನಂತೆ ಸಿ
ದ್ಧಿತಿಗುವ ಉಪಾಯವಂ, ಮಹಾತ್ಮರಾದಮುಷಿಗಳ ವಹನದಿಂದಲೆ ತಿಳಿ
ಯೆಜೇಕಾಯಿತು, ಮತ್ತೂ ನೂನು ವಾಸವ್ರಸ್ಥರಾಗುವದಕ್ಕೂ, ಅವರ ಅ
ನುಮತಿಗುಂಟಾಗಜೇಕು, ಸನ್ನಲ್ಲಿಕಿಸುಗ್ರಹವಿಬ್ಬ, ಈ ಮಹಾತ್ಮರು ನಾಲ್ಕು
ಮೂರುವಿನದಲ್ಲಿ ಬಂದುದರ್ಹನವಂ ಕೇಳುತರು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರರಸ್ಥವು
ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಿಯಿರಲಿ, ರಾಜಯೋಧಿಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳು ಪರಿ
ಕುಪ್ಪನಾಗಿಇರಲಿ, ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯ ನಾಲುಪೋಷ್ಣಗಳ ಜಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರೆ
ವಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋದನಂಗಳು ಸ್ವಸ್ತಿವಹ
ನಂಗಳು ಆಗುತ್ತಲಿರಲಿ, ಈಅರ್ಪನಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೇಮಿಸಿ ಮಾಡಿಸುವ
ನಾಗು ಎಂದುಜೇಳಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂಕಳುಕಿ, ಆಗಮುಕೆರಿತೆ, ರಾಯನು ಕುಜ
ಭೋತನಾಗಿ ವಾನುದೇವ ಮಹಾಖುಷಿಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವ್ರತಸ್ಥ
ನಾಗಿ ಆಹಾರವಂತ್ಯಜಿಸಿ ಅವರಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಯೆರಡು ಮೂರು ದಿನಸ
ಅಂತರಿಪುರದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇರಲು, ಮಹಾಮುನಿಮರಾದ ವಾನುದೇವಖು
ಷಿಗಳ ದಿವ್ಯವೃಷ್ಟಿಗೆ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ತಮ್ಮ ಆಗಮಸನಿಮಿತ್ತವ್ರತ
ಸ್ಥನಾಗಿ ಇರುವ ಅರ್ಥವು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಶಿಷ್ಯಯುಗ್ಮನಮೇತ
ರಾಗಿ ಆಶ್ರಮದಿಂದಹೊರಟು ತಪೋಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪೂರಿತನಾಗಿ ಬರುತ
ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿಬಂದುಸಹ್ಯಪರ್ವತವಂನೈ
ದಿ ಕಕುಂದಿರಿಯಂಕಂಡು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಬರುತ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲಕಲುಷ
ವಂ ಪರಿಹರಿವಕಾವೇರಿನದಿಯು ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸ್ನಾನವೆಂಮಾಡಿ ಸಾಯಂ

ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸನೆಯೊಂದಿಗೂ ಹೊರತು ಸಂತರದೇವೀಕೊಡುತುಂಟು
 ಪುರವಂ ಕುರಿತುಬರುತ್ತಿರಲು, ಅನರದೇಹದವ್ಯಭೆಯು ರಾತ್ರಿವೇಳೆಕಾಣಿ
 ಸುವ ಕಾಡುಗಿಜ್ಜೆ ಸಂತೆ ಮಾರ್ಗದವನವಂ ಬೆಳಗುತ್ತ ಪ್ರಾಣದ ಉಪ್ಪರಿ
 ಗೆಮುಲ್ಲಿ ನಿಂತುನೋಡುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದೇನು ಉತ್ತರವಿಕ್ಕಿಸಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ
 ನು ಉದಯಿಸುವದು ಉಂಟುಎಂದುಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಲು,
 ಅದಂನೋಡಿದ ಕಂಚುಕೆಯುನೋಡಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಜಂಗೆ ಕೈಮು
 ಗಿಮು ಜೇಯ! ಇದೇನುಕಾರಣವೋ? ಉತ್ತರವಿಕ್ಕಿಸಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಸುಖದಯಿಸು
 ವಂತೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ದವಾಗ್ನಿ ಎಂದುಹೇಳುವಬಿಗ್ಗೆ ಧೂಮೇಶ್ವರವಲ್ಲಾ
 ಪ್ರಭಾಮಂಡಲವೆ ತೋರುತಲಿದೆ, ಬಿಂಬವೆಂಬದು ಕಾಣಿಸುವವಿಲ್ಲಾ ಎಂದು
 ವಿಪ್ರಾಪಿಡಿದ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ ಅದನ್ನೇಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರುವ ರಾಯನು ಯಳೆ
 ಗಂದಿಯು ಕರುವಂಸ್ತುರಿಕಿಬರುವಂತೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಗಳಾದ ವಾನರವೇನು
 ಒಳಗಲು ಮುಂಪಾಡುವಂತೆ ತೋರುತ್ತೆಯೆಂದು ಸ್ವಪ್ನಶಿ, ಸಮೀಪಗತನಾ
 ಗಿ ಇರುವ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮುಖವಂನೋಡಿ ಎಶೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ! ನಾನುಹೇ
 ಲವಂತೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಬರುವರಾಗಿಇದಾರೆ, ಎಮಗೆಎಂಥು ಕರತರುವ
 ದಕ್ಕೆ ಸಕಲವೈದನದಿಂದಆಯುಷ್ಯಂತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಪುರೋಹಿ
 ತ ಸಮೇತನಾಗಿ ಮುಂದೆನಡೆಯಲಿ, ಪ್ರಜಾಸಾಹಿತ್ಯಂಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ, ನಾ
 ವು ರಾಜವ್ಯಾಪ್ತದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವೆವು ಎಂದುಹೇಳಲು, ಆತನು ರಾಯ
 ನುತಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜಂಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಸಕಲವರಿ
 ವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಕಲದೇ
 ವತಾ ಸಂಘದೊಡಗೂಡಿ ಕಣ್ಣವಮಹಾಮುನೀಂದ್ರನಂ ಯದುರುಗೊಂ
 ಡು ಕರತರುವದೇಂದ್ರನಂತೆ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಆಗದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿ
 ನುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾವೀಷವಂನೋಡಿಸುಗಂಧಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಂ
 ತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿಯಂ ಕುರಿತು ನೋಡೈ ಮಂತ್ರಿಯೆ ! ಸೂರ್ಯುದಯಿ
 ಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೆ ಪ್ರಭಾನಿಕರವು ಲೋಕದ ಅಂಧಕಾರವಂ
 ಪರಿಹರಿಸುವಂತೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ತೇಜೋವಿಶೇಷವು ನಮ್ಮ ಮನೋನೇ
 ತ್ರಾಧಿಕಾರಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುತಲಿದೆ, ಮತ್ತು ಕಾಂಡವನವನಂ ಬಂಟು
 ಶಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪವಂಧರಿ ಪಾರ್ಥನಂ ಕುರಿತು ಬರುವವನಕನೋ

ಯೆಂಬಂತೆ ಅಹವನೀಯದಷ್ಟೆಣಾಕ್ಷಿಗಳೆಂಕೂಡಿಗ್ರಹವತಿಗೆವ್ರಸನ್ನನಾಗುವ
 ಗಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯಾಗ್ನಿಯೋಯುಂಬಂತೆಋಕ್ಕಾನುಗಳೆಂಕೂಡಿ ಸೂರ್ಯನುಂಡೆ
 ಲದಿಮಂದ್ಯನಿಶಿದ ಯಜುರ್ವೇದಪುರುಷನೊ ಎಂಬಂತೆ ಮಿಂಚುಗಳೆಂ ರಜ
 ಶಿಯಿರುವ ಅವನುವದಿಂ ಕೂಡಿಯಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯಯುಗ್ಗ್ರಸಮೇತರಾಗಿ ಸ
 ಕಲತಿ ಧಾರ್ಭಿಷೇಕದಿಂ ಅತಿಪನಿತ್ರನಾಗಿ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಿಂದುದ್ಯನಿಶಿದ
 ಕಿರಣಸಮುಪಾಹದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸೆಂಬ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂ ಹೊರಜೊಮ್ಮಿಹ
 ರುವನೋ? ಎಂಬಂತೆ ಬಿಳಲುಗಳೆಂಕೂಡಿಯಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ, ಜಟಾ
 ಭಾರದಿಂ ಶೋಭಿಸುತ ಪಾವನತ್ವವೆ ಮೂರ್ತಿರೂಪಿನಿಂಬರುವಂತೆ, ಸೌ
 ದರ್ಶ್ಯವಿಖುಷಿರೂಪನಂ ಧರಿಸಿಯಿರುವಂತೆ, ಪಾನುದೇವ ಮಹಾಮುನಿಗಳು
 ಬರುವರುಮೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುಲು, ಅವನಾತಿಗೆ ಸುಮತಿಯು ಐಯ್ಯಾ ರಾ
 ಜಶಿರೋಮಣೀಯೆ! ಬಹುಪುಣ್ಯನಶದಿಂದಲ್ಲದೆ ಈಮಹಾಮುನಿಗಳ ದರ್ಶ
 ನಲಭಿಸಲಾರದು ಇವರತವಾಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೆ ಈಜಗವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿವಿರು
 ನೆದು, ಈಜೂನಿಯುಚಲಿಸದೆ ಇರುವದು, ಸೂರ್ಯಕಿರಣವು ಇನರಭೀತಿ
 ಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಷ್ಣ ವೆನ್ನೊಡದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರು
 ನೆದು, ವಾಯುಗಳು ಸಹಿಸುವಂತೆ ಬೀಸುವದು, ಸಮುದ್ರವು ಮ್ಯಾಲೆತಪ್ಪದೆ
 ಯಿರುವದು, ಕಲಿಕಲ್ಮಷವು ಕರಗಿಪೋಗುವದು, ಈಮಹಾತ್ಮರು ಕರುಣಾರ
 ಸದ ಸಮುದ್ರರೂ, ಆಶಾಲತಾಗಹನಕ್ಕೆ ಪರಶುಗಳು, ಲೋಭಾರ್ಣವಕ್ಕೆ
 ಬಡಬಾಸಲರು, ರಾಗವಲ್ಲವೆಗಳಿಗೆ ದವಾಗ್ನಿಗಳು, ಕೋಗ್ರಧವೆಂಬ ಸರ್ಪಂಗಳಿಗೆ
 ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳು, ಮೋಹಾಂಧಕಾರಂಗಳಿಗೆ ದಿನಮಣಿಗಳು, ಸರ
 ಕದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಪರಿಫಂಗಳು ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮಹಾನಿಧಿಗಳು, ತಪೋರತ್ನಂ
 ಗಳಿಗೆ ಕೋಶಗೃಹಂಗಳು ಈಮಹಾತ್ಮರು ಸಕಲಜಗಜ್ಜಾಲವಂ ಕರತ
 ಳಾ ಮಲಕದಂತೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡತ ಚರಾಚರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿ
 ತಿಲಯಂಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಲವಂ ತಿಳಿ
 ಯುತ ಈಗ ಆಗುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳವರೋಕ್ಷವ್ಯಾಪಾರವಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
 ನೋಡುತ ಮುಂದೆ ಆಗುವಲೋಕವಂ ಹಾನಿನೃಪ್ತಿಗಳಂ ಈಗಲೇ ನೋಡಿ
 ತಿಳಿಯುವರಾದುದರಿಂದ ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಈಶ್ವರರೆಂಬವರು ಬ್ಯಾರಿಹಲ್ಲಾ
 ಅದರಿಂದಲೆ ಈವಾಮದೇವರಂ ಮಹಾದೇವನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು

ಇವರು ಕಂತನುವಿನಂತೆ ದೇವವ್ರತಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಶಿಶಿರನಮಯನೂರ್ಮನಂತೆ
 ಖುತ್ತರಸಂಗಯುಕ್ತರಾಗಿ ಬಡುಬಡುಯಂತೆ ಸದಾಪಯುಧಾಸನಮಾ
 ಡುತ್ತ ಅಂಬಿಕಾ ಕರತದಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗ್ರಾಹಣ ಸಿಫುಣರಾಗಿ ದಾಢಾಸ
 ಲಾಲೆಯಂತೆ ವೀನಾನಾಥ ವಿವಸ್ವತರಣರಾಗಿ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಂತೆ ಕೃ
 ಪಾಸಮೇತರಾಗಿ, ದಲಧರನಮಯದಂತೆ ರಜಸ್ತೋಮನು ಪ್ರಶಮನಗೈ
 ಯುತ, ನುಕುಂದನಂತೆ ಸರಕಭಯನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತ, ಸಾಮಾನ್ಯವೋಗ
 ನಿಪುಣರಾದರೂ ಸದಾಪಂದನಂ ಧರಿಸಿ, ಹರಿಚಂದ್ರನಂತೆ ಕೋಮಲವಲ್ಕ
 ಲದಿಂದಾವೃತರಾಗಿ, ಬಿಸಸೂತ್ರದಂತೆ ಕುಬ್ರನಾಗಿ ಇರುವ ಮುಚ್ಚೋಪ
 ವಿತದಂ ಸತ್ಯತಪಾಕುಚಿಗಳಂ ತಿರ್ಪಜಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರದಂತಮಾ ಸಾಮಾ
 ಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮೇಗಲನುಮಂತರ್ದ ಅಕ್ಷವಾಲೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸದನವನ್ನೊ
 ದಿಸಲೇಖಿ ವಾಕ್ರರ್ಥಿಸುತ್ತ, ಸುಗಡಬರುವ ರಾಜಹಂಸೇವೋ ! ಎಂಬಂತೆ
 ಸ್ಪಟಿಕ ಕೆನುಂಡಲದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಕುಪ್ಪಸತ್ಯಗುಣವೇ ಪ್ರಸನ್ನವಾ
 ದಂತೆ ಬಿರುವರು ಎದುರೇಳುತ್ತಿರಲು, ಸಕಲವೈಭವದಿಂದ ಯೆದುರ್ಗೊಳ
 ಡು ಬರುವ ಆರಾಯಸಂಸೋಡಿ ಪಾಮದೇವ ಮಹಾಮುನಿಯು ಶಿಷ್ಯನು
 ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸತ್ಯವಾದಿಯೆ ! ಸಕಲದಾನವಪತ್ನೀರುಗಳ ಕುಚಕುಂಭ
 ಮಕರವತ್ಪ್ರಭಂಗವಂ ಮಾಡುವ ಶೌರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಭುಜಗಳಂ ನೋ
 ಡುವರೆ ನೇತ್ರಗಳಂ ಸಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತ ಬರುವ ಈರಾಯನೆ ಕಣ್ಣೆಪಾಂಶೆ
 ಸಂಭೂತನಾದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಿಗೆ ಪುತ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಯನು, ಈ
 ತನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರೇಂದ್ರನಾದರೂ ನೈವತಿಸಾಧಾರಣನಾಗಿ ಬೂದಿನುಚ್ಚಿ
 ದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಮಂಜನಮಲೆಯಾದ ಕಿರಣರಾಶಿಗುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಾಣಿ
 ಸುವನು. ಮೃಗರಾಜನು ಎಲ್ಲಿಯೊಕ್ಕುರು ಗಜಸಮೂಹವಂ ಸಂಹರಿಸು
 ವಂತೆ ಈಭೂಲೋಕವಂಜೊಂದಿದವನಾದರೂ ಧರ್ಮಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷ
 ಸರಂಸಂಹರಿಸಿ, ಬೂಮಿಗೆದೇವೇಂದ್ರನೆಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವನು, ತ್ರಿ
 ಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ಈದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಭೂಲೋಕವಾಸವು ದೇವಕಾರ್ಯ
 ಥವಾಗಿಯೆ ದುರ್ಮಾಸ ಕೋಪದಿಂದ ಮಂಟಾಯಿತಲ್ಲದೆ ಅವರನುತ್ಪರಧಿಂಧ
 ಉಂಟಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸನುಯದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ಬಂದು ಮುನಿಪಾದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದಿಸಲು, ಐಯ್ಯಾ ಕುಮಾರಕನೆ !

ಸುನು ಶ್ರೇಯೋನಂತನಾಗೆಂದುಹರತಿ ಚತಸರುಜನಂ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸ
 ವರುತ ಪ್ರಜಾ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾದ ನಿನಗೆ ಹೋಮವೆ ಎಂಬುದುಹಾಸು
 ಭಾವನೆ! ಅಂತರ್ಬಹಿಷ್ಕಾರಗಳೂ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತ ಇಹಸರದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟಿಸಂಘ
 ಗಳ ದೂರಗೊಳಿಸುವದೇ ಮಹತ್ಕೃಗಳಂತೆ ಅಪೋಭಾವದ ತನ್ಮೃತಭಾವಣ
 ದಿಂದಲೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಮಿಗಳಾಗಿ ಇರುವೆವು. ಸುರಸದೀತರಂಗನಿಕರದಿಂ
 ಶಿತವಾದ ಮೂಲಪ್ರದೇಶದಿ ಕೋಭಿಸುತ್ತ ಪುಷ್ಪಭಲಂಗಳಂ ಬಗ್ಗಿ
 ಭೂಮಿದೇವಿಯು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ತನ್ಮೃತಮದಮೃತ್ವಂ
 ಗಳು ಅಭ್ಯಗತಾತಫನತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರುವ ಉಪಚಾರತ
 ರಾದ ಶಿಷ್ಯಸನ್ನಿಧಾನ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಜಾತಿ ಮೈರವಂಬಿಟ್ಟು ಸಿಂಹಾಶನಗ
 ಳೆಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ತನ್ಯಪಾನಮಂಗೈಯುವ ಹರಿಣಶಿಕುಗಳು ಕೋಮಲ
 ವಾಗಿಮೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಂಬುಗಳಂ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ಬರ್ಹಿಸ್ಸಿದಭಾರ್ಗ
 ಗ್ರನಂ ಭಕ್ತಿಸುತ ಸುಖವಾಗಿಇರುವವೆ, ಭೂತಪಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯಾದಿಪಂಚ
 ಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದನೇನಾರದವೈರುಗಳಂ ಹೊಂದಿ
 ಮೃಗಂಗಳು ಭಕ್ತಿಸದೇಶತ್ವದಲ್ಲು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆವೆ, ಮತ್ತು ನಿರಂತರ
 ವು ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕ್ರತುಪುರೋಡಾಶ ಪರಿಮಳನಂ ದೂರದಿಂದಲೆ ಆ
 ಭ್ರಾತೃಸುತ ಬರುವ ಆತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತವರ್ಚನದಿಂ ಶಿಕ್ಷಿತ
 ನಾದ ಕುಕರಾರಿಕೆಗಳು ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ವೇಳುತ್ತಿರುವವೆ ಯಂದು
 ಧಯೆನು ಕುಕಲನಂಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಐಯ್ಯಾ ರಾಜಶಿರೋಮುಣಿಯೆ ! ಸ
 ಕಲಮಪ್ಪವರ್ಗವಂ ಜಯಿಸಿ, ಪ್ರಜಾನಾಥನಾದ ನೀನುಜಾಗರೂಕನಾಗಿಇ
 ರುವಲ್ಲಿ ನಮಗೆನರ್ವತ್ರ ಹೋಮವೇ ಉಂಟಾಗಿಇರುವದು ಎಂದುಜೇಳುತ್ತಿರ
 ಲು, ರಾಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಮನೋಡಿ ಎಶೈಸುಮತಿಯೆ! ಈಮಹಾನುಭಾ
 ವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟಮೃಗಂಗಳು ಮೈರವಂಬಿಟ್ಟು ಸಾ
 ಧಾರಣ್ಯಮೃಗಂಗಳಂತೆ ಇರುವವರಿಂದ ಮೃಗಬಾಧಾಪರಿಹಾರಕ್ಕೋನು
 ಗೆ ಇರುವಂಗಳಂ ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲ, ರಕ್ಷೋಘ್ನಮಂತ್ರ ಕುಶ
 ಲರಹದ ಇವರಶ್ರಮಂಗಳಂ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಣ್ಣಿಂದಲಾದರೂ ನೋಡಲಂ
 ಜೆ ಪಲಾಯನಂಗೆಯುವದರಿಂದಾ ಯಜ್ಞವಿಘ್ನವೆಂಬದು ಎಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ
 ಸಕಲಭುವನವನ್ನೊದರೂ ಋತ್ವಿಜರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತ

ರೂಪದಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನವೇಕ್ಷಿಸಿ ನಗರಾಭಿಮುಖರಾದರೆಂದು ಹೇಳಿಕೂ
ಡದು, ಮತ್ತೇನೆಂದರೆ:—ನಮ್ಮ ಪ್ರವೀಣರ ತಪಃಫಲವು ಈ ಮಹಾತ್ಮರ
ರೂಪದಿಂದ ದರ್ಶನವೆಂ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು
ಎಂದುರಾಯನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ವಾಮದೇವಬುಧಿಗಳು
ಸುಯ್ಯಾ ರಾಜಶೀಲೋನುಣಿಮೆ! ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ನಿನ್ನಿಂದ
ಸಂಹೃತರಾಗಿಧರ್ಮವು ಚಲಿಸದೆಹರುವದಂತಿಳಿದುದಾನವಾಂತಕನಾದಶ್ರೀ
ಮನ್ನಾರಾಣಸು ಮರ್ಯಾದಾಭಾವವಂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಳುಹಿ ಶೇಷವರ್ಯಂಕದೋಳ
ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂ ಗೈಯುವನು, ಹಾಗೆ ಧರಣಿಭಾರವೆಂವಹಿ ಇರುವನಿ
ನ್ನನೋಡಿ ಮಹಾಶೇಷನು ಬೂದರಣಶ್ರಮವಂ ಬಿಟ್ಟು ರತಿಚರದಿಂದ ಕೆದರಿ
ದ ಪ್ರಿಯಳಮುಂಗುರುಳಂ ಸರಸವಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅವಸರವಂ
ಕೊಡನು, ಐರಾವತಾದಿದಿಗ್ಗಜಗಳೆಲ್ಲವು ಕರಿಣೀಬೃಂದದ ತೆಕ್ಕೆಗೆವಳಗಾಗಿ
ಭೂಭಾರಸ್ಮರಣೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಾನೆಗಳಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂ ವಿಹರಿಸುತ
ಲಿರುವವು, ಅದರಿಂದ ಸಕಲಬೂಭಾರ ಶ್ರಮವು ನಿನ್ನಿಗೆಯಂತಿರುವದೊಂ
ದು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದಬಂದೆವುಎಂದು ವಾಮದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಿ
ರಲು, ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ವಾಮದೇವಪಾದದುಗಳೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಾರವಿಂ
ದದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ಇಧ್ಮಾಧಾನ ಸೂಕ್ತಿಯಿಂ ಯಜಮಾನಂಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು
ನ್ನೆಂಟು ಮಾಡುತ ವೇದವ್ರತಿಪಾಧ್ಯನಾಸರಾದ ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ
ಸಾನುಪಾತ್ರನಾದ ಬಳಕ ಸನ್ನ ಬಲವೆಲ್ಲವು ಇಂದಿಗೆಪಾವನವು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾ
ವೀಣಕರು ಮಹಾಸುಕೃತಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕುಎಂದು ಸುಗಂಧನು
ಹಾರಾಯನು ಹಸ್ತಲಾಘಾದಿಂದ ಮುನಿವತಿಯಂ ಕರತರುತಲಿರಲು, ಮಾ
ರ್ಗದ ಉಭಯಪಾಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದನನನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿರುವ ಸಾಲ
ತೋಪುಗಳ ಯಡೆಯಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಅರವಟ್ಟೆಗಳೆಂ ತೋರಣ ಕು
ರುಜುಮೇಲುಕಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಗಳ ಆಸ್ತರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭೋರಂದು ಧ್ವನಿಗೈವ
ಭ್ರಮರನಿಕರ ಝೇಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನ ಭೋ
ಷನಂಕೇಳುತ ಎದುರ್ಗೊಂಡುಬರುವ ನೋಮಯಾಜಿಗಳ ಸ್ವಾಗತವು
ನಕ್ಕೆ ಕುಶಲವಂ ಕೇಳುತ ಅಭಿವಂದಿಸಿದವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಚನವಂ ಹೇಳು
ತ ಅಲ್ಲಿಅಲ್ಲಿರಚಿರುವ ಪುರಶ್ಯಂಗಾರವಂ ನೋಡುತ ರಾಜದ್ವಾರದಬಳಿಗೆ

ಬರುತ್ತಿರಲು, ಸುಚರಿತ್ರೆರಾಯನು ಮಂತ್ರಿಮೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಮುನ್ನಪ
ತಿಯ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಭಿನಂದಿತಿ ಹಸ್ತಲಾಗದಿಂದ ಮಣಿಮಂಟಪದ ರತ್ನಪೀಠದಲ್ಲಿ
ಕುಳ್ಳಿರತಿ ತೀರ್ಥೋದಕದಿಂದ ಪಾಪದಂಗಳಂ ತೊಳೆದು ಅರ್ಘ್ಯಪಾಪ್ಯಮಧು
ವರ್ಕಾದಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು ಕುಶಲವೆಂಪೇಳುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಉಚಿ
ತಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಮಾಮದೇವರು ಸುಚರಿತ್ರೆರಾಯನಂ ನೋಡಿ ಐ
ದರ್ಯ ಬದವತಿಯೆ ! ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಕಾಂತೆಯು ತನ್ನ ಎಳಸಗೆಯಿಂದ ನಾ
ರಾಯಣನಂ ಕೂಡಾ ಕಂಕರಸಂತೆ ಸ್ವಟಿಕವರ್ಣಮಾಡಲೆಣಿಸಿ ಉಮಾದೇ
ವಿಯುಂ ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅಂದನಾಚಲವೆ
ನ್ನು ಮೊದಲು ಕೈಲಾಸದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಳಂದಿನದಿಯಂ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹ
ದಂತೆ, ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ವಂಚ್ಚಿಗಳಂ ಮಂದಾಕಿನಿ ತರಂಗಮಾಲೆಯಂತೆ, ನ
ನಾವಳಿಯಂ ಹಿಮಾನಿಕರದಂತೆ, ಮಯೂರಸಿಂಹನಂ ರಾಜಹಂಸಿಗಳಂತೆ ಕೃ
ಷ್ಣ ಪಕ್ಷವಂಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದಂತೆ, ಭ್ರಮರಸಮೂಹವಂ ಮುಕ್ತಾಫಲದಂತೆ, ಧೂ
ಮಸ್ತೋಮವಂಶರನ್ನೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಾ ರಾಯಮಂಡಲಪುಷ್ಪನಾ
ಗಿಹರವದೊ? ಇದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನ ಪ್ರತಾಪವೆಂಬ ಸೂ
ರ್ಯತವವು ಕೆತ್ತುಗಳ ದೇಶಗಳಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ಬಾಲಾತವದಂತೆ
ಮಾಡುತ್ತ ರಿಪುಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಓಡುವರಭಸದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿ ಪೋಗುವಕಚ್
ಭಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಧೂಳುಮುಸುಕಿದಂತೆ ತೋರುತ ಕುಚ್ ಕುಟ್ಟೀಲಗಳಲ್ಲಿ
ಕುಂಕುಮಾಂಗರಾಗದಂತೆ ಎನೆಯುತ ಶೂನ್ಯಫಲದೋಳ್ ಗೋರೋಚ
ನೇತಿಲಕದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ ಧೂಳೀಧೂಸರಿತಮಾದಸೀಮಂತದೋಳ್ ಸಿಂಧೂ
ರರೇಖೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪುತ ಬಾಡುವ ಕಪೋಲದೋಳ್ ಬೆಳಿಪರಿಶಿನದ ಛಂದ
ಮಾಗುತ ಕಂಮತಿರುವ ಪಾಪದೋಳ್ ಅಲತಿಯ ಬಣ್ಣದಂತೆ ತೋರಿ
ಸುತ ಉಟ್ಟಿರುವ ಕುಭ್ರವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಕೆಂದರಳರಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದ
ರಿಂದಾ ನಿಮ್ಮೀರ್ಷರ ಯಶಸ್ವಿಪ್ರತಾಪಗಳು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದವಂ ಕೆತ್ತ
ಗಳಿಗೆ ಕುಹಾಭೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನವಂ ಮಾಡಿದುದರಿ
ಂದ ಇವಂತಿಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರನು ದೇವಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉವೇಕ್ಷಾಂವಂತ
ನಾಗಿವಜ್ರನಂಹಿದಿಯುವದಂಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕನಂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂ
ಬವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ, ನಿನ್ನನ್ನು ತಂದೆಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವವಂ

ಎಂದು ಭಾವಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ರಾಯನಂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಮಾತೃಗೆ ಸುಚರಿ
 ತ್ರರಾಯನು ಮಂದಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಮಹಾಖುಷಿಯ ವಾಕ್ಯವಾಹನವ್ಯವಹರಿಸಿ
 ದು ದೇಳುತ್ತಿರಲು, ಅದರಕೇಳಿದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ವಸದೊ
 ಣು ಈಮಹಾಖುಷಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟು ಸಮೀಪಿತವಾಗಿ
 ಸ್ತುತಿಸುವ ವಾಕ್ಯವಂಕೇಳಿ ಅದಂಸತ್ಯವೆಂದು ನಮ್ಮತಂದೆಗಳು ತಿಳಿದು,
 ಇರುವದಕ್ಕೆಪ್ಪೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಮುನೀಶ್ವರಿ
 ಯೆಂ ಕುರಿತು ಮಹಾಸುಭಾನರೆ ! ಸಕಲವೇದಗಳಂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾನ
 ನಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರುಮಾಡುವೆ ಕ್ರಮದಂಭೂಂಜಿಸುತ್ತ ಕರ್ಮಫಲದಾಯಕನಾಗಿ
 ಧರ್ಮಕಂಠಕರಾದ ವೈತ್ರ ಸಮುಚಿ ವಿಶೋಚಕನ ಬಲ ಶಂಕರ ಜಂಭಾರಿಗಳ
 ಗವನಂ ದಂಭೋಳಯ ಪ್ರಹರದಿಂ ಸ್ತಂಭನಗ್ಮಯಿತ ಉಕ್ಕು ವಲೋ
 ಸದಿಂ ರಕ್ತಮುದ್ಬುಧಗಳಂತೆ ತೋರುವ ಸೇತ್ರ ಸಹಸ್ರಗಳಂ ಆಗ್ನೇಯಾ
 ಸ್ತ್ರಗಳಂ ಪ್ರವೋದಿಸುವೆನೆಯಂಬಂತೆ ಭುಕ್ತುಲೋ ಭೇದಜನಾಗಿ ರ
 ಕ್ತಸರ ವೇಗವಂ ವಕ್ರಲಿಪ್ತಿದ ವೈತ್ರಾತಕನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮ
 ನುಪ್ಯನಾತ್ರ ದನರು ಎಂತುಸರಿಸುಯರು ಯಂದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ
 ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆಮಾತೃಗೆ ಮಾಮದೇನೆ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಸತ್ಯವೀಧಿಯು ಐ
 ಯ್ಯಾ ರಾಜಶಿರೋಮಣೀಯೆ ! ದೇವೇಂದ್ರನು ಹವಿರ್ಭಾಗವಂಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ
 ತೆ ಈಲೋಕ ರಕ್ಷಕನಾದ ನಿನಗೆ ಶಿಷ್ಯರುಮಾಡುವೆ ಸತ್ಕರ್ಮದ ಆರುಭೂ
 ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದುಅಂಶ ಉಂಟಾದುದರಿಂದಲೂ ವೈತ್ರಜಂಭಾದಿ ಅನುರಂಜನ
 ವೇಂದ್ರನು ನಿಗ್ರಹಿ ಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಭೂಲೋಕವ
 ನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬಂದಬುಗ್ರಬಾಹು, ಜಂಘೂನಾರುತ, ದುರ್ಧರ್ಮಮುಖ್ಯ
 ರಾದ ದುಷ್ಟರಕ್ತಸರಂನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಈಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುವದರಿಂ
 ದಲೂ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಐರಾವತ ಉಚ್ಚೈಶ್ವ
 ರ್ಯವಸ್ತು ಕಾಮಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಚಿಂತಾಮಣಿ, ರಂಭಾದಿಗಳು ಆತನ
 ಸಂಪತ್ತಿಗೋಸುಗ ಲಬ್ಧನಾಗಿ ಇರುವದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ, ಆದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ
 ನಿಧಿಯಾಗಿ ಬೂಲೋಕವೆಂದೊಂದಿದ ನೆಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲವರ್ಜ
 ತವಾಗಿ ಸುಖನಂನುಂಟುಮಾಡುವದರಿಂದಾ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂದೇವೇಂದ್ರಪ
 ದವೆಂಬದು ಹ್ಯಾಗೆಇರುವದು, ಮಯೂರಗಳುಪಿಂಞದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇತ್ರ

ಪಂಜಿಗಳಂ ಶೋಭಿಸುನಂತೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಸಹಸ್ರಸೇತ್ರಗಳಿಂದಾ ಅಲ್ಲ
 ಕೃತವಾಗಿ ಇರಾನೆಂಬುದು ಹೊರತುಮಿಕ್ಕಾದ ವೈಭವಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತ
 ಧಿಕರ್ಯರು,ನುಡ್ತು ಈವಿಶೋಕನಂ ದೊಂದಿಬಿರುನ ದೇವತಾವಸ್ತು ಸ
 ದೃಶನಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಪಣವಾಗಿ ಬೇಡಿ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಯಶಸ್ಸನ್ನುಂಟು
 ಮಾಡಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವೆನಾಡಿದ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗಿಂತಲೂ
 ವಿಶೇಷಗುಣಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳು ಇನ್ನಾವಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟಾದ
 ರೆ ಅವಳಂಕಷಿದ ನಿಮಿಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಎನಲು, ಆದಕ್ಕೆ ಅಸುಗಂದ
 ರಾಜೇಂದ್ರನು ಸತ್ಯವೀಧಿಯೊಂಕುರಿತು ಮಹಾಬುಧಿಗಳೆ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊ
 ದ್ರನಿಗೆ ಮುಖವಾಮೃತವೇಳದಿದ್ದರೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಹ್ಲಾಪಾದಿ ಗುಣಗಳು
 ಏತು ತೋರದೆಬಿರುನದೋ? ಹೇಳಿರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನವರೈಕ್ಯ ಸಮ್ಮ
 ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನು ಹೇಳದೆಇದ್ದರೆ ಲೋಕದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿನ
 ಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಾಗೆ ತೋರುವದು, ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟವಸ್ತು ಸ್ವ
 ಲ್ಪಗುಣವುಳ್ಳದ್ದಾದರೂ ಅಭಿಮಾನವೆಂದ ಸಮೋತ್ತಮವಾಗಿ ತೋರು
 ವಂತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೃಪಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನೇತೋರಿದುದೇಶ್ವರನು
 ರವೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆ
 ನಾತಿಗೆ ಸುಹರಿತ್ರರಾಯನು ಎಲೈ ಕುಮಾರನೆ! ಬಿಡುಗಳವಚನಕ್ಕೆ
 ಬದಲು ಹೇಳಬಾರದು, ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳಿಗೆ ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗವಂಗೆ
 ಯುತ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಈನು
 ಹಾತ್ಮರವಚನವು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣತಪ್ಪಿದರೂ ಮೇರುವರ್ಷತಪಿಸಿದರೂ
 ತಪ್ಪುವದು ಅಲ್ಲಾ, ಇದಂ ಅರ್ಥವಾದವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು ಎನಲು, ಆ
 ನಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗ
 ಲು, ಸತ್ಯವೀಧಿಯ ವಾನುದೇವನು ಹರ್ಷಿಯಂಕುರಿತು ಆಚಾರ್ಯರೆ! ಈ
 ರಾಯನು ಶಾಸ್ತ್ರತರಹಸ್ಯನಂ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಹೇ
 ಳಕೂಡದು ಎಂದನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಐಯ್ಯಾ ಸತ್ಯವೀಧಿಯೆ! ಈತನು
 ರಾಜಬುಧಿಯ ಹೊರ್ತು ಸಾಧಾರಣ ನೈಪತಿಅಲ್ಲಾ, ಇಂದಿನದಿನವೆನಿಸಲೋ
 ಕವಾಪನಿಯಾದ ಕಾವೇರಿತೀರದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿತಿರುವನೆ ಶಿಶುಸ್ತಂಭಗ
 ಳಂನೋಡಿಬಂದುದು ಸರಿಯೆನ್ನೆ ? ಅವೆಲ್ಲವು ಈರಾಯನುನಾಡಿದ ಅಕ್ಷು

ಮೋಧಯಾಗುಗಳಯೂಪಸ್ತಂಜಗಳು ಇಮುಚೋರಮು ಅನೇಕಕ್ರತುಗಳಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಮುಖದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿಇರುವನು, ಮೋಡಕ ನುಕಾದಾನಾಚರಣ
ಯಿಂ ನಿಯಾತಿಯುಂಪಡವನು, ಈತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸಮ್ಮತನು, ಲೋಕಾ
ಪವಾದನುನರ್ವದಂಶದಂತೆ ಭಾವಿಸುವವರಿಂದ ಇಹವರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶ್ರೇಯ
ಸ್ಸಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಇರುವನು, ಅಪೂಜ್ಯಗಂಪೂಜಿಸದೆ ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ಅವನಾ
ಸನುನಾಡದೆ ಇರುವನನಾದ್ದರಿಂದ ಈತನರಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಲಸುರಣವು
ಮುಖ್ಯ-ಕ್ಷಮಣಾರ್ಥನು ಸಾಂಕರ್ಯಬಯಗಳೆಂಬದು ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜೆಗಳು
ನುಖದಿಂದ ಇರುವರು, ಮತ್ತು ಪಾಪಭೀತರುಗಳಾಗಿ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಶ್ರೇಯ
ಸ್ಸನ್ನೇ ಹಾಕೈಸುತ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಯನಂ ತಿಳಿದಿರುವ ನಿವೃತ್ಯನಾಪವನ್ನಾ
ದಿಸುವನೇಜೋರತು ಸ್ವಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಿ ಪರಲೋಕದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಡಾಂ
ಭಿಕರೆ ವಾಕ್ಯನನ್ನಾದರಿಸುವನಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ವ್ಯಯವೆಂಬದು ಸತ್ಸಾ
ತ್ವದಲ್ಲೇ ಉಂಟಾಗಿ ಸುಕೃತರಾಶಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು, ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆ
ಗಳಿಂ ಬಂದಧನಗಳಂ ಪ್ರಚಾರಕ್ಷಣೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ ಮುಚಾರ್ಜಿತದ,
ಸ್ಯದಿಂ ಸ್ವೇಷ ಭೋಗನಂ ಸಫಲಗೊಳಿಸುವವರಿಂದ ಅದು ಈತನಿಗೆ ಧ
ರ್ಮಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಸಾಧನಮಾಗುವದು, ಮೇಘಪಾನದಿಂದೆಷ್ಟು ಉ
ದಕವ್ಯಯನಾವರೂ ನದಿಗಳಮುಖದಿಂದೆಷ್ಟು ವದಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ
ಗ್ಗಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತವಾದ ಧನದಿಂದ ಪ್ರಜಾಸಂರ
ಕ್ಷಣನಂ ಗೈಯುತ ಸಂಚಿತ ಧನವನ್ನ ವೇಕ್ಷಿಸದೆ ಕುಖೀರನ ಕೋಶಗೃ
ಹದಂತೆ ಬಿಡುಕುವು ಸಮೃದ್ಧಮಾಗಿ ಇರುವವರಿಂದ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಭ
ಯವು, ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸವು, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಪುಷ್ಟಿ
ರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೇಳಿದುದೆಲ್ಲನು ಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹನಂತರಾಗಿಇ
ರುವವರಾದರೂ ನ್ಯಾಯವೆಂದೀರಿ ಅಧಿಕನನ್ನ ವೇಕ್ಷಿಸುವನಲ್ಲ, ಈತನದಯ
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳು ಸದ್ವ್ಯವರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿಯಿರುವವರಿಂದ ಬಂಧುಗಳುಸಲಿಗೆ
ಯಂ ತುಂಟರುಮುಷ್ತ ತನಕಂ ಚೋರರುಕಳ್ಳಿತನನಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಯಭಕ್ತಿ
ಗಳಿಂದಾ ನತಮಕೊಳ್ಳುವರು, ಈರಾಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರವೆಂಬ ತ್ರಾಸಿನ
ಕೊನೆಯಂ ವಿಡಿದು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಲೋಕ ಇಹಲೋಕಗಳೆಂಬ ಎರಡುಬ
ಟ್ಟುಗಳೆಂಮಾಡಿಸುವನವನಭೇದವಂಡಗಳೆಂಬ ಸೂತ್ರನಾಲ್ಕುನ್ನು ಬಂದಕ್ಕೆ

ಅಳವಡಿಸಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸೂತ್ರಗಳಂ
ಬಂದಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ ಅದರಿಂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೀತಿಯೆಂಬ ತುಲಾದಂಡ
ದಮಧ್ಯಭಾಗದೊಳುಂಟಾಗಿ ಇರುವಸುರಾದೇಯಂಬ ಮುಳ್ಳಿನಅಗ್ರ
ವಂದಿಕಾಗ್ರವಿತ್ತವೆಂಬ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂವಾಸರಬಾರದಂತೆ ನೋಡುತನ್ಯಾಯ
ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ರತ್ನಗಳೆಂಬ ರತ್ನಗಳಂತೂಗಿಕೊಡುತ ಖ್ಯಾತಿಯೆಂಬಬೀ
ಜರಾಯೆಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರಮೆಂಬ ಜ್ಞೇತೃವೋಳೆ ಬಿತ್ತುತಕ್ರೋಧಸ್ವೆಂಬ ಅಧಿ
ಕಭಲಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುವಾದಿಸುವದರಿಂದಾ ಈತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು
ನ್ಯಾಯತತ್ಪರರಾಗಿ ಶಿಸ್ತುಗುರುಗಳಂ ಪತ್ತಿಯರು ಪತಿಯಂ, ಭೃತ್ಯ
ರು ಸ್ವಾಮಿಯಂ, ಸದಿಗಳು ಸಮುದ್ರವಂ, ಸಮುದ್ರವು ಮರಾದೇಯಂ,
ಮರಾದೇಯು ಧರ್ಮವಂ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಭುವಂ ಆಶ್ರಯಿಸುತ, ವರ್ಷ
ಸ್ಯಸುಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಿಸುತ ಋತುಧರ್ಮಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದೆ ಭೂ
ಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಸುತಪ್ಪದೆ ಓಸಧಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸವುತಪ್ಪದೆ ಜಲದಿಂವ್ಯಾಧಿವುಂ
ಟಾಗದೆ ಅಗ್ನಿಯು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಭೂಧಿಸದೆ ವಾಯುವು ಮಿತಮಿರಿಬೀ
ಸದೆ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳಾಗದೆ ಕ್ಷುದ್ರ
ಭೂತಗಳು ಲೋಕವಂಬಾಧಿಸದೆ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಂಗಳು ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ
ವಾದ ನ್ಯಾಯನೋಲದಿಂ ನಡೆಯುವದರಿಂದಾ ನ್ಯಾಯವಂತನಾದ ಪ್ರಭುವಿ
ಗಿಂತಲೂ ಈಶ್ವರನೆಂಬುವನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾರೆನುತೊಬ್ಬನಿಲ್ಲಾನ್ಯ
ಯೆಂಬುದಾರೆ ಪ್ರಪಂಚಮರಾದೇಯು, ಅದುತಪ್ಪಿದರೆ ಪ್ರಳಯೆಂಬಂ
ಟವುನವು, ನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕಪಿಗಳು ತಿ
ರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳು ಆದರೂ ಸಹಾಯವೆಂಬ ಮಾಡುವನು, ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗವಂ
ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯುತಲಿದ್ದ ರಾವಣನಂ ನರ್ತಕದರನಾದ ವಿಭೀಷಣನೊಕೂಡ
ತ್ಯಜಿಸಿಜೋದನು, ಅದರಿಂದಲೋಕಗಳು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮಾ
ಗಿ ಇರುವನು, ಮತ್ತು ದಂಡನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಪುಣರಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಕುಶಲರಾಗಿ, ಅವಮಾನ್ಯರಾಗಿ, ಪಾಪಭೀರು
ಗಳಾಗಿ ಪ್ರಜಿಸುಮ್ಮತರಾಗಿ, ಪಾರಂಪರ್ಯದಿಂಬಂದವರಂ ಮಂತ್ರಿಪದದ
ಲ್ಲಿನೇಮಿಸಿ ಇರುವನಾದ್ದರಿಂದಾ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪುಷ್ಪರಾಗಿ, ಶತ್ರುಗಳು ಭ
ಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ, ತ್ರನೇಗಕ್ಕೆ ಹರ್ಷಣುಂಟಾಗಿ, ಧರ್ಮವುಚಲಿಸದೆ ಅ

ಬೈದಮಂಟುಂಟಾಗಿರುವದು, ಈರಾಯನು ತಾನುನಾಡುವೆ ಕಾರ್ಯವೆಂ
ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸೇಮಿನದೆ, ಆಸ್ವರಿಂದ ಆಗುವದಕ್ಕೆ ತಾನುಯತ್ನೀಕರಿಸದೆ, ಈಗ
ಮಾಡುವದಂ ನಾಳೆಯಂದೆನದೆ, ಮುಂದೆಕಗುವದಕ್ಕೆಗಲೆ ತವಕಪಡದೆ, ಜೇ
ಡಿಗಳಮುಂದ ಕೂರರಿಗೆ ಅವನಾಸನವನಾಡದೆ, ಪುರುಷಸ್ವಭಾವವೆಂಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ, ಪ್ರಮಾದಗುಂಟಾಗದಂತೆ ಆ
ಲೋಚನಿನಿರ್ವಾಪನೆಂ ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯವೆಂಸೇಮಿಸುತ, ಕಾರ್ಯನುಗುಣವಾಗಿ
ದೃತ್ಯೈಗೆ ಸಂಬಳ ಸನ್ಮಾನವೆಂಮಾಡುತ, ಅವರಾಧಾನುಗುಣವಾಗಿ ದಂಡ
ಸೆಯಂಗೆಯುತ, ಪ್ರವಾರೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನರಿತು ನಡೆಸುತ, ಸ್ವಧರ್ಮನು
ಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿಹಿತದಿಂ ನಡೆಯುವಂತೆಸೇಮಿಸಿ ಇ
ದಂತಿಳಿದು ಸೈತ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ, ಆಪ್ತರಾದ ಚರರಮುಖದಿಂ ಪ
ರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆಯುವದಲ್ಲವಂತಿಳಿದು ಸದ್ವ್ಯಸರಂ ಸಮಾನ್ಯಗೋಳಿಸಿ
ವೆಂಪಕರಂದಂಡಿಸುತ, ಸ್ತ್ರೀದುರ್ದ್ಯದ್ಯುತಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿಹ್ವಲನಾಗದೆ, ಬಿಡು
ವತ್ತು ಬಸರಸ್ವಭಾವವೆಂಪರಿತು ತನ್ನಇಂಗಿತವು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಆಗಾಧಪ್ರದಮನಾಗಿ, ಸದ್ವ್ಯನಿಗೆ ಸುಲಭನಾಗಿ, ದುರ್ಜನರಿಗೆ ದುರ್ಲಭ
ನಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಬಿಟ್ಟನೆನಾಗಿ, ದರ್ಮೈಕಕರಣನಾಗಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ
ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ, ಚಂದ್ರಸಂತೆ ಬಗವಾಹಲ್ಲ ದಕ್ಷರನಾಗಿ,
ಸೂರ್ಯಸಂತೆ ಬಿಜಯಾಭ್ಯಂತರ ಜಾಡ್ಯವೆಂಪರಿಹರಿಸುತ, ದೇವೇಂದ್ರಸಂತೆ
ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಂರಪ್ಪಿಸುತ, ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕುತಿಯಂತೆ ದಂಡಧರನಾಗಿ, ವರುಣಸಂತೆ
ಜೀವನಪಾಯಕನಾಗಿ, ಕುಬೇರಸಂತೆ ಧನವನಾಗಿ, ಈಶಾನಸಂತೆ ಮಹಾಸೇನಾ
ನುಗತನಾಗಿ, ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ, ನಿಬುಬುತಿಯಂತೆ ಶತ್ರುಭಯಂ
ಕರನಾಗಿ, ವಾಯುವಿನಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಮಹಾಶೇಷಸಂತೆ ಭೂ
ಭಾರಧಾರಣಕುಶಲನಾಗಿ, ವನಮಧ್ಯದೋಳೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸಿಂಹನಂತೆ ನ
ಮುದ್ರದೋಳೆ ಮಹಾಮತ್ಸ್ಯದಂತೆ, ಮಹಾನಾಗಕುಲದೋಳೆ ಪಾಸುಕಿ
ಯಂತೆ, ದೇವನಮೂರುದೋಳೆ ಪಾಕಶಾನಸಂತೆ, ಸಕಲರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವೆಂ
ಮಾಡುವದಂದಾ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪಾಡಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಭೈತ್ಯರು ಈತನನಂ
ಪದವೆಂಹಾರೈಸುತ, ಶಿಷ್ಯರು ಈತನಅಭ್ಯುದಯವೆಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ, ಪ್ರಜೆಗೆ
ಳು ತಂದೆಯಂಜೊಂದಿಇರುವಂತೆ, ಸ್ತ್ರೀರುಗಳು ತಾರುವನೆಯೆಂ ಹಾರೈ

ಸುವಂತೆ ಧೀನಾನಾಥರಿಗೆದಿಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಪನ್ನರಿಗೆರಕ್ಷಕನಾಗಿ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಧರ್ಮಗಳಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಅರಸಿನರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಎ
ಡೆನಟ್ಟುಬಾರದೆ, ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ತಟನಟುಂಟಾಗದೆ, ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು
ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ, ಗೋವುಗಳು ಅಧಿಕಕ್ಷೀರವೆಂಕರೆಯುತ್ತ, ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹ
ವೆಂತರಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕರಪ್ರಚಾರವಿಲ್ಲದೆ, ವೇದವಂ ಶೂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಯಸದೆ,
ಮಂತ್ರವಂ ಮತ್ತೂ ಬೃರುತಿಳಿಯದೆ, ಖತ್ತಮರು ನೀಚವೃತ್ತಿಯಂ ಬೇ
ವಿಸದೆ, ನೀಚರು ಖತ್ತಮವದಕ್ಕೆ ರದೆ, ಸ್ವನಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಗಳಿ
ಲ್ಲದೆ, ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತಃ ಉಂಟಾಗದೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಟಕಾಣಿಸದೆ,
ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರುವ್ಯಸಂಭವಿಸದೆ, ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರತೋರದೆ, ನೀತಿಯಲ್ಲಿ
ವ್ರಮಾದಃ ಉಂಟಾಗದೆ, ಗಣಕರಲ್ಲಿ ವಂಚಸತತೋರದೆ, ಲಂಚಗಳಂ ರಾ
ಜಕಾರ್ಯಕೆಡದೆ, ಭೃತ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿವದವಸ್ತು ಪೊಪ್ಪಿಸದೆ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಭೃ
ತ್ಯರಕ್ರಮವೆನುರಿಯದೆ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳು ಧರ್ಮವೆಂಮೀರದೆ, ಬೆಳ್ಳ
ರಸ್ಸತ್ತೆಂ ಅನ್ಯರು ಅದೇಕ್ಷಿಸದೆ, ಮಿತ್ರರು ಕತುಸುಖರಾಗದೆ, ಕ್ರೂ
ರಮೃಗಂಗಳು ಪ್ರಜಾವಶುಗಳಂ ಬಾಧಿಸದೆ, ಸರ್ವಾದಿಗಳು ಗ್ರಾಮಾಭಿ
ಮುಖವಾಗದೆ, ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳು ಸ್ವಸ್ತದಲ್ಲಿ ತದರೂ ಸುಳಿಯದೆ, ಪೃರುಗ
ಳಿಗೆ ಈತಿಬಾಧೆ ತಟ್ಟದೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಪತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೆಂ ಪೇಳದೆ,
ಪುರುಷರು ಅನ್ಯೆಸ್ತ್ರೀರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗದೆ, ಜನರೂಪಿತವೆಂಮೀರಿ ಹೆ
ಚ್ಚು ಬಯಸದೆ, ದಾತ್ಯಗಳು ಉಚಿತವೆಂಮೀರಿ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡದೆ, ದ್ರವ್ಯ
ತಮುಖವಿಂದ ದ್ರವ್ಯವ್ರಮವಾಗದೆ, ಪ್ರಬಲರಿಂ ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಬಾಧೆ ಉಂ
ಟಾಗದೆ, ತೆರಿಗೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಾರದೆ, ಆಯಕಟ್ಟುಗಳು ತೆಗ್ಗಿಕೋಗದೆ,
ಘರ್ಯಾದಿಗಳು ಮನಣಿಕೋಗದೆ, ವಿಹಿತವೆಂಮೀರಿ ಕಾರ್ಯೋಪಕ್ರಮ
ಉಂಟಾಗದೆ, ಕಾರ್ಯಾರಂಭವು ನಿಷ್ಫಲವಾಗದೆ, ದಸ್ಯಗಳೆಂಬ ಕಬ್ಬವೆಂಕು
ರಿಸದೆ, ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಹೊದೊಗ್ರವವ್ರವಿಲ್ಲದೆ, ರಾಜಾಜ್ಞೆಯು ಅಪ್ರತಿ
ಹತವಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯು ದೇವರಾಜ್ಯದಂತೆ ಮಂಗಳವಾಯ
ವಾಗಿ ರಾಜಗೃಹವು ಲಕ್ಷ್ಮೀಭವನವಾಗಿ ತೊಟ್ಟಿಗಳು ಸರಸ್ವತೀನಿಲಾಸ
ರೂಪವಾಗಿ ಅಂತಃಪುರವು ಅಂಬಿಕಾವಿಲಾಸವಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿನವು ಧರ್ಮನು
ಯವಾಗಿ ಖಿಡಿಪಾನಡಿಗಳು ನ್ಯಾಯಮಯವಾಗಿ, ಸಭೆಮಲ್ಲವು ಸಜ್ಜಮನ

ಯೆವಾಗಿ, ಬಾಹ್ಯವೈಷಯತನಗಳು ಸತ್ಕರ್ಮನಿಜವೆನಾಗಿ, ಹೃತ್ತಿಯಾವಾ
ಸಂಗಳು ಅಭ್ಯುದಯನನ್ಮುದನಾಗಿ, ಜೈಕ್ಯಗೃಹಂಗಳು ಸದ್ವಸ್ತುವೆಯು
ವಾಗಿ, ಕೂಡ್ರವಾಸಂಗಳು ಕುಭವವಿವಾಗಿ, ಸರ್ವಕೇನಾಚ್ಛೇದಂಗಳು ಸಹ
ವಿಜಯವಾಗಿ, ನೇನಾಸಿವೇಶವು ಶೌರ್ಯವಿವಾಗಿ, ರಾಯನ ಚಿತ್ತ
ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸುಸ್ಥಿರಳಾಗಿ, ಇರುವದರಿಂದ [ರಾಜಾಸತ್ಯಂಚ
ಧರ್ಮಶ್ಚ ರಾಜಾಕುಲನತಾಂಕುಲಂ | ರಾಜಾನಾತಾಪಿತಾಂಶ್ಚ | ರಾಜಾಪುತ್ರಕ
ರೋ ಸ್ಯುತಾಂ |] ಎಂಬಶಾಸ್ತ್ರಾನುಗುಣವಾಗಿ ರಾಜಮೂಲದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರವು
ಜ್ಞಾನವಿಂದಿರುವದು, ಹೀಗೆ ಪ್ರಭುವೃದ್ಧವೃತ್ತಿರತನಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಈತನ
ಆನುಸರ್ತನಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳ್ಳೂ ಧರ್ಮಸರತರಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಈತನ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದಲಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಕಾಶಿನ್ನದಿಂಬುಮಕಾ
ವಕುಂಬುಲಗಳಲ್ಲಿ, ವಕ್ರತೆಂಬುದು ಕುಡಿಮಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ, ಚಾಂಚಲ್ಯವು ನೇ
ತ್ರಾಂಚಲಗಳಲ್ಲಿ, ಬಾಹನೆಂಬುದು ಪಿಪ್ಪಲಾಧರವಾನದಲ್ಲಿ, ಕುಟಲತೆಯು
ಲಲಿತಾಗ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಂಧನವು ಧನ್ಯುಲಕುಸುಮನಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಾಚಾಳಕ
ತ್ವವು ಕಾಂಜಿದಾನದಲ್ಲಿ, ಮುಬರತೆಯು ಪಾಪಾಪರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಭಂಗವು
ನುಕುರಿಕಾರದ್ರದಲ್ಲಿ, ಮಿಥ್ಯಾದಾದವು ಚಾಚುಬಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹವಾಚವು
ಕುಕಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮುನಿಸಂಗಳು ಪ್ರಣಯ ಕಲಹಗಳಲ್ಲಿ, ವರ್ಣಸೂಕ್ತ
ಯೋಕುದ್ಧಿಗಳು ಸುನರ್ಲದಲ್ಲಿ, ಮಿತ್ರದ್ವೇಷವು ಕುಮುದ ಪೆಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ
ಜೈವಾತ್ಮಿಕ್ರಮಣವೆಂಬುದು ಚಂದ್ರನೂರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಗ್ರಹವೆಂಬುದು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದೇನೋರತು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಎಂದು
ವಾಮನದೇವ ಋಷಿಗಳು ಪೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸತ್ಯಾಸಾಧಿಯು ವಪ
ಮದೇವರಂಕುರಿತು ಗುರುವರ್ಯೇ ! ಈರಾಯನು ಆಚರಿಸುವ ನ್ಯಾಯ
ನೀತಿಗಳು ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾದುದರಿಂದ ಲೋಕವು ಜ್ಞಾನವಿಂ
ದಿರುವದು, ಈಅರ್ಥವಂ ತಿಳಿದು ನಡೆದುಕೊಂಡವರಾಯನೋನಂತರಾಗು
ವರು, ಸಜ್ಜನರು ಈರಾಯನಚರಿತ್ರೆಯಂ ಶ್ಲಾಘನೆಗೈಯುವದರಿಂದ
ಈತನಿಗೆ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನೆಂಬುವದು ಅನ್ವಯಧನಾಮವಾಯಿತು, ಎಂದು
ಪೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸತ್ಯಾಸಾಧಿಯಂಕುರಿತು
ಮಹರ್ಷಿಗಳ ! ಮಹಾತ್ಮರಾದ ವಾಮನದೇವರು ನನ್ನಲ್ಲಿಕೃಪೆಯಿಂದಪೇಳಿದ

ಅರ್ಥವೆ ಉಪನಿವೃತ್ತನು ವಾದ್ಯರಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಕಲ ಸೀತಿದ್ಧರ್ಮವಂ ಹೇಳುವಂತಾಯಿತು, ಈ ಸೀತಿನಾಂಕಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಯಸ್ಕಾಮಿಗಳಾದ ಭೋರಗಳು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಅಚರಿಸುವರಾಗುವರು, ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಸಮಯದೊಳಗೆ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಜ್ಞಮಯಾನು ಸೂಚಕನಿವಾದ ರುಪಿ, ಭೇರಿಯ ಕಾಹಳಾದಿವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳು ಭೋರುತ್ತಿರಲು, ಲಿಂಗೋಪಕಾರವೆನಿಸು ನುನಿಸುತೆಗೆ ಅಭಿನಂದಿತಿ ಹಸ್ತಲಾಘವಿರಿದು ತನ್ನ ಅಗ್ನಿ ದೇವತೆಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಉಪಚಾರವೆನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ರಮಿತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಮಣಿಸೋಪಾನದಿಂ ರಚಿತವಾದವನು ಸಮಾನವರಗಳು ಸತ್ಯಾನ್ವಾಧೀನತೋರಿತೆ, ಅನರತುಮುತಿಯಿರುವರಾಯನು ಅಂತ ಪುರವಂನೈಮತ್ತಿರಲು, ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರಾಯನು ಘಾಸ್ತಾನವನ್ನೊದ್ದರು.

ಆನಾರಸ ದಿನಸುಕುಚಿಭೂತನಾದ ಸುಕೃತಿ ರಾಯನು ದರ್ಶನವಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಪನಂನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಸಮಯವನ್ನರಿತು, ಏಕಾಘಾಂಗಳ ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು ನಿಂತಿರುವರಾಯನಂ ನೋಡಿ ಎದ್ದು ಅತನಹಸ್ತಲಾಘವಿದುದ್ದಾನವನನ್ನೊಡನೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ತೆರಳುತ್ತ ಅತಿ ರಮಣೀಯಗಳಾದ ಸರೋವರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ನಂದನವನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದವೈಬವದಿಂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಉದ್ಯಾನವನವಂ ನೋಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ಮಣಿಸುಯವಾದ ಜಗತಿಯಂ ಕೋಭಿಸುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ನೋಡಿ, ಇದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಲಬ್ಧವಾಯಿತೆನೆಲು, ಮಹಾನುಭವನೇ! ಈ ವೃಕ್ಷವು ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸ್ವಯಂವರ ಪಣನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕುಮಾರಕನಿಂದ ಲಬ್ಧವಾಗಿ ಈ ಉದ್ಯಾನವಂ ನೈದಿತು, ಹೀಗೆ ಮತ್ತೆ ಮದಗಜವು, ಅಶ್ವರತ್ನವು, ಭೇನು ಶ್ರೇಷ್ಠವು, ಬಡುಸುವರ್ಣವಂ ಪ್ರಸವಿಸುವ ಮಹಾರತ್ನವು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸ್ತುರತ್ನಗಳು ಸಹ ಲಬ್ಧವಾದವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ನರ್ಣಸ ಲಕ್ಷ್ಯವಾದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೈದು ನಡೆಯತೆಕಾಮಧೇನುವಂ ಕಂಡು ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು, ಐರಾವತ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಗಳಂ ನೋಡಿ, ಸ್ತುತಿಸುತೆ ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ ! ಇದೇ ಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವದುಂಟೆ, ಇದಂ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ದ್ವಿಸಮರ್ಥರಿಂತಹರು, ಈ ವಸ್ತುಗಳು ಭೋಲೋಕವಂಜೊಂದುವದಕ್ಕೆ

ಮಹರ್ಷಿಗಳಾದ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಶಾಪವು ನಿಮಿತ್ತವಾಯಿತು, ಅದಂತಾನೆ ದೇವಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಉಂಟಾಯಿತಲ್ಲದೆ ಈ ವ್ಯಾಧಿ ವೇಶದಿಂದ ಉಂಟಾದುದಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಮಹಾನುಭಾವನರ! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಾದಿಗಳು ದೇವತೆಗಳಂ ಬಾಧಿಸುವದಂ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಅವತಾರರೂಪಗಳಂತಾಳಿ ದುಷ್ಟ ದೈತ್ಯರಂ ಸಂಹರಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳಂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ಪುರಾಣಮುಖದಿಂ ಕೇಳಿದುದುಂಟು, ಮುಂದೆಯಾರು ಉಂಟಾಗುವರೋ? ಈ ಉತ್ತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಜಗದ್ವ್ಯಾಸಾರನಂ ತಿಳಿಯಲು ಆಶಕ್ತರಾದ ಸಮೃಂಧಾನರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಆಗುವ ಈಶ್ವರಸಂಕಲ್ಪಿತಕಾರ್ಯಂಗಳು ಎಂತು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಅದು ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಗೋಚರವು, ಎದುಸುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆಯ್ಯಾ ಭೂಪತಿಯೆ ! ಕೇಳು ಕುತೂಹಲವಿದ್ದರೆ ದೇವರಹಸ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಯೋಗ್ಯನಾದ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು, ಈಗ ದೂರ್ವಾಸಶಾಪದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ದಾಸವಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳು ಬಲಹೀನರಾದುದರಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನಂಟುಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಲವಂ ನಿತ್ಯತ್ವವಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಮುಖದಿಂದ ದೈತ್ಯರಂ ನಿಗ್ರಹಗೊಳಿಸಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಗೈಯಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಇರುವನು, ಅದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಮೇ ಉಂಟಾಗುವದು, ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾದಿವಸ್ತುಗಳು ಈಗಭೂಮಿಯಂ ಹೊಂದಿ ತೇಜೋರಹಿತವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯಸಮುದ್ರೋಳು ಹೋದ ಸೌಗಂಧಿಕದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಸಂಗೈದು, ಭೂಸ್ಪರ್ಶದೋಷದಿಂದ ಮುಂಕ್ತಗಳಾಗಿ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಮೀಪವಾಗಿ ದೇವಲೋಕವಂ ನೈವದುವು, ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಕುಮಾರಕಥಾವದಲ್ಲಿರುವ ಸುಗಂಧರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲದಮೇಲೆ ಸಮ್ಮಿ ಫೂರ್ವೀಕರಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ದೇವಕಾರ್ಯವಂ ತಿಳುಹಿಸಿ ವತ್ಸೀಸವೇತನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜನಂ ಕರದುಕೊಂಡು ತೆರಳುವರು, ಇದು ದೇವ ರಹಸ್ಯವು, ಎದುಸುಡಿಯಲು, ಅದಂಕೇಳಿದ ರಾಯನು ಸ್ವಾಮಿಯೆ ! ಅಮೃತಾನ್ನಿಭಾರ್ವಕಥೆಯು ಪುರಾಣವ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅಮೃತಪಾಪ್ತಿಯಿಂದ. ಆಶ್ಚರ್ಯತೋರುನದೆನಲು, ಐಯ್ಯಾರಾಮನೆ ! ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ

ಯೂ ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವು, ಪ್ರಳಯಗಳು ಹಾಗೆ ಆಗುವವು, ಈಗವಿದ್ಯಮಾನ ಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಅನ್ಯತಾವಿಭಾವವೆಂ ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಮುಂದೆಆಗುವ ಅನ್ಯತಾವಿಭಾವವೆಂ ಸಹ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು, ಹಾಗೆ ಪುರಾಣಗಳು ಅನಾದಿಸಿದ್ಧಗಳು, ಇದರಿಂದ ಕಲ್ಪಾಂತರಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ, ಎಂದುಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆಮಾತಿಗೆ ಮಹಾವ್ರಸಾದವೆಂದುನುಡಿದು ಮಹಾಸುಭಾವರೆ! ದೇವತೆಗಳು ಬಲಹೀನರಾಗಿ ದೈತ್ಯರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದರೆಂದು ವೇಳದಮಾತಿಗೆ ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷನಾದ ಈ ಸುಗಂಧರಾಜನು ದೇವಾಂಶಪುರುಷನಾದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ತೇಜೋಬಲಹೀನನಾಗಿ ಇರುವನೋ? ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಈಗಕಾರಣಾಂತರಗಳುಂಟೋ? ಇದು ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ ತನ್ಮುಚರಣಗಳೆಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪಾರ್ಥಿವನು, ಎಂದು ಸುಚರಿತ್ರರಾನುನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಅಮರ್ಯಾ ರಾಯನೆ! ನೀನುಸ್ಮರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತ ತಿಳಿದುಲಾಯಿತು, ದೇವತೆಗಳು ಬಲಹೀನರಾದುದರಿಂದಲೇ ಭೋಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು, ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಕುನಾರಕನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅವತರಿಸಿರುವನು, ಈಗವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಬ್ಧನಾದಮಂತ್ರರಹಸ್ಯಗಳು ವಿಸ್ಮೃತವಾಗಿ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವೇನೆಂದರೆ:— ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಾಶಕ್ಕೋಸುಗ ಮಹಾಪರಣ್ಯವೆಂ ದಹಿಸುವಂತೆ ಅಗ್ನಿಯೆಂ ಹತ್ತಿಸಿದರೆ ಅದರಮೂಲಕದಿಂದ ಆ ರೇಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವೆಂ ಗೈಯುವ ಬಹುಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಮ್ಪವಾಗುವಂತೆ ಭೋಲೋಕವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಬಂದ ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪತಿಗಳೆಂ ಸಂಹರಿಸಲೇಣಿಸಿದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಹಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾಲೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ದಗ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಆದೋಷವ್ಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಬಳಸಿದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಗಳು ವಿಸ್ಮೃತಂಗಳಾಗಿ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆಯು ಉಂಟಾಯಿತೆನಲು, ಆಮಾತಿಗೆ ರಾಯನು ದುಷ್ವರಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆಬರುವದುಂಟೆ? ಎಂದುಕೇಳಲು ಐಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಾದವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕರಾದ ಮಿತ್ರರೂ ಉಂಟು, ಅವರಂ ಹೊಂದಿ ಉಪಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೂ ಉಂಟು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇವಕರೂ

ಉಂಟು, ತಟಸ್ಥರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವರೂಉಂಟು, ಸಿರಪರಾಧಿಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿರುವರು ಶತ್ರುಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಅಸ್ತ್ರಜ್ವಾಲೆಯು ಪ್ರಜಾ ವಶುಸಮೇತವಾದ ಶತ್ರುಪುರಗಳಂ ದಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಿರಪರಾಧಿಗಳೂನಹ ಸಮ್ಪರಾದರು, ಅದೇದೋಷವೆಂದೆನಲು, ಮುನಿವರೈ! ಈದೋಷತೋಲಗಿ ತೇಜೋವೈದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗುವಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆನಾದರೂ ಉಪಾಯಉಂಟೋ? ಎನಲು ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ ! ಸುಗಂಧರಾಜನು ಮಹಾ ಕಾರ್ತ್ಯೋದ್ಯೋಗವೆನೊಡಿ ಒಂದು ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದರೂ ತನಗೆ ಜ್ಯೋತಿಸಾಗದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ದೋಷವೆಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೋಷಕಮಹಾದಾನವಾತ್ರದಿಂದ ದೋಷಪರಿಹರವಾಗುವದು, ಈದಾನಂಗಳು ಈತನ ಔದಾರ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿಷಯವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೂ ಶಕ್ತನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಆದುದರಿಂದಲೂ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಇಷ್ಟವಾಸ್ತಿಯೆಂ ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು, ಇದರಿಂದೊದಲಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕವಾದ ತೇಜೋಬಲಗಳುಂಟಾಗುವವು, ಎಂದು ವಾನುದೇವರು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸುಕೃತಿತ್ರರಾಯನು ಮಹಾತ್ಮರೆ ! ಈಗ ಅವುಣೆವಾಲಿಸಿದ ಅರ್ಥವು ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೇಸರಿ, ಈಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಚನದಿಂದಲೇ ಸುಗಂಧರಾಯನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆನಲು, ಒಳ್ಳೆದೆಂದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಸಂ ಕರೆಯಕಳುಹಿ ಆತನಂ ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾಯವನಂಕ ಕುಲತಿಲಕನೇ ! ದೇವಾಂಶ ಸಂಭೂತನಾದ ನಿನ್ನಿಂದ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ನಷ್ಟರಾಗಿ ಮಹಾಯಶಸ್ಸು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು, ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಉದಾರತ್ವದಿಂದ ಅಧಿಕ ಯಶಸ್ಸುಂಟಾಗುವ ಬಗ್ಯೆ ಸಮರ್ಥನಾದುದರಿಂದ ನೀನು ಅಶ್ವಮೇಧ ಕ್ರತುವೆನೊಡುವದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುತಲಿವೆ, ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರೂನಿತ್ಯಾ ಕ್ರತು ಮುಖದಿಂದ ಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡುವನಾಗು, ನಿಮ್ಮತಂದೆಯು ನಿನ್ನಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಕ್ರತು ಆಗುವಂ ನೋಡಬೇಕ್ಷಿಸಿ ಇರುವನು ಎಂದುಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಸುಗಂಧಮಹಾರಾಯನು ಮಹಾತ್ಮರೆ ! ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಕ್ರತುನಿಮ್ಮಿತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಅನುಜ್ಞೆಯಾದಬಳಿಕ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವಶ್ಯಕವಿನ್ಯಾನದಿರುವದು, ನಮ್ಮ ಅವ್ವಾಜಿಯವರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಈಅಭಿ

ಲಾನೆ ಇದ್ದ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಅಯ್ಯಾ ಕುಮಾರಕನೇ ! ನಮಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ನಾಗಿ ಯೆಜುಶ್ಯಾಖ್ಯಾಸಾತ್ ಕರ್ತನಾದ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಾಪಾಢಿಮುಷಿಯು ಸಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರತ ಕ್ರತುನಂ ಮಾಡಿಸುವನು, ಈತನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಯ್ಯಾ ಸತ್ಯಾಪಾಢಿಮುಷಿಯೇ ! ಸುಗಂಧ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ ಇಲ್ಲಿರುವನಾಗಿ ಮಹಾಕ್ರತು ವಂ ನೆರವೇರಿತದ ಬಳಿಕ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವನಾಗು ಎಂದುಜೇಳಲು, ಆತನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆನಲು, ಸುಬರಿತರಾಯನಂ ನೋಡಿ ಆಯ್ಯಾ ರಾಯನೇ ! ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾಡುವ ಮಹಾಕ್ರತುವು ನಿರ್ವಿಫ್ಲವಿ ಸಾಗುವದರಿಂದ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ತೇಜೋವಿಶೇಷಬುಂಟಾಗಿ ತ್ರಿಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗುವನು, ಈತನಕುಮಾರಕನು ಸಹ ಯಶೋವಂ ತನಾಗುವನು, ಸಿನ್ಮುವನೋರಥವೆಲ್ಲವು ಸಫಲವಾಗುವದು, ನಾವುಆಶ್ರಮ ಮುಕುರಿತುತೆರಳುವದಕ್ಕೆ ಅನುಮತನಾಗು ಎಂದುಬೇಳುತ್ತಿರಲು, ಮಹಾತ್ಮರೇ ! ಕುಮಾರಕನು ಯಶೋವಂತನಾಗಿ ಸಕಲಕರ್ತುಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ನಿರ್ವಹಿಸುವದನ್ನೋಡಿದಬಳಿಕ ನನಗೆ ಮತ್ಯವ ಮನೋರಥವಿರುವದು, ಸಕಲಭೋಗಂಗಳು ಅನುಭೂತಮಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರಸಬುಂಟಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರಪಾದಗಳಂ ಸೇವಿಸುತ ವಾಸಪ್ರಸ್ಥನಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಜೀಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿ ಇರುವೆನು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆಯು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಎಂದಿಗೇಕಡೆಹಾಯಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಪಾದನೇ ವೆಯುಮಾಡುತ ಸಂಗಡರೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು ನಮ್ಮತಜೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಐಶ್ವಾರ್ಯರಾಯನೇ ! ನೀನು ಸದ್ಗತಿವ್ರಮವಾದ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿಯೇ ಇರುವೆ, ಮನೋನೈರ್ಮಲ್ಯ ಉಂಟಾದನರಿಗೆ ಎಲ್ಲವದರೂ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರಸ್ತಮಾಗಿರುವದು, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖಾರಿಕೆಗೆ ಜೀತೋವ್ಣದಿ ದುರಿಖಂಗಳು ಅಸಹ್ಯಂಗಳಾಗಿರುವವು, ವಾಸ ಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಾಚರಣೆಯು ಬಹು ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದು, ಸ್ತ್ರೀಜನ ರಂ ಕ್ಲೇಶವಡಿಸದೆ ಕುಮಾರಕನಿಗೆ ವ್ಯಸನವಂ ಕಲ್ಪಿಸದೆ ಆತನ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನೋಡುತ ಸತ್ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಕಾಲನಂ ಕಳೆಯುವನಾಗು ಎನಲು

ಮಹಾತ್ಮರೆ ! ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಲಬ್ಧನಾಗುವ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಯಾವನತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರುವ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದವಾಗುವದು, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವೀಕರು ಆಚರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದಂತೆ ನನಗೂ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಚ್ಛೇಯಂ ಪಾಲಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನು ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಸುಗಂಧರಾಜನು ಪುತ್ರಪ್ರೇತಹನೋ? ಎಂದು ಪಾದಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಇರುವರಾಯನಂನೋಡಿ ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನುನಾಡುವ ಮಹಾಕ್ರತುನಂನೋಡಿ ಸಂತೃಪ್ತನಾದಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದ್ವ್ಯಾ ನತತ್ವಾಪಾಡಿಬಿಡಿಯೇ ! ಈ ರಾಯನು ವಾನಪ್ರಸ್ಥನಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿದಾನೆಯಷ್ಟೆ, ಅಸ್ವವೇಧಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಈರಾಯನು ಸ್ತ್ರೀಜನ ಸಮೇತನಾಗಿ ಹೊರಟರೂಸರಿ, ಪೋರ್ವನೇ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು, ಮಾರ್ಗಾಯಾನವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬಯಸಿದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂ ತೋರಿಸುತ್ತ ನಾನಧಾಸದಿಂದ ಹೊರಟು ಹಿಮಾಚಲದ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಪೂಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಎದುರೇಳಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಿ ಆಯ್ಯಾ ಕುಮಾರಕನೇ ! ನಿಮ್ಮತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೀಕರಂತೆ ವಾನಪ್ರಸ್ಥನಾಗಲೇವೆ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧಾನಶ್ಯತದವರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವನು, ಆಬಳಿಕ ಈತನು ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಾಭಿಮುಖನಾದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆವೆಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸಲಾಗದು, ಆದರೂ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕವನಲ್ಲ, ನೀನುಶ್ರೇಷ್ಠೋವಂತನಾಗಿ ಇರುವನಾಗು, ನಾವು ಆಶ್ರಮವಂಕುರಿತು ತೆರಳುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಾಸುಮತಿಯಿಂದ ಗುಣವತಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಬಂದು ಮಹಾಋಷಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಪಾದಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ ಪಾದಾರ್ಪಣವನೇ ವಿಸುತ್ತಿರಲು, ಗುಣವತೀದೇವಿಯು ರತ್ನತಾಟುಗಳಂ ಮುತ್ತಿನಹಾರನಂ ಪ್ರಸ್ಕಣ್ಯಮುನಿಯ ವಕವಂಮಾಡಿ ಋಷಿಪತ್ನೀಯರಿಗೆ ಇದಂ ನಾನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದೆನೆಂದುಹೇಳಲು, ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಅಸರ್ಭ್ಯರತ್ನಾ ಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲವಂ ವಾಮದೇವತೀಪೂರಾದ ಪ್ರಸ್ಕಣ್ಯಮುನಿಯ ವಕವಂಮಾಡಿ ಋಷಿಪತ್ನೀಯರಿಗೆ ತಲಪಿಸುವದೆಂದು ಹೇಳಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾಋಷಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಮಿಸುತ್ತಿರಲು ಎಲ್ಲರಂನೋಡಿಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿ

ಆಗಲೆಂದು ಅರ್ಶೀರ್ವಚನವಂನೂಡಿ ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ವಾಮುದೇವರು ನಾಲೈಂಟು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಮುಂದೆನಡೆದು ಅಂತರ್ಧಾನವೆವೈದಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಡತೆಯುಂಟಾದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವೆತ್ತಿರಲು;

ಅನಾರಸದಿನನ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಳಗೆಂದು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸರ್ವಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಂ ವದಗಿರಿ, ಕಾವೇರೀತೀರದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಸಾರ್ವಾಣಮಾಗಲಿ, ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಾರಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ ಎಂದುನೇಮಿಸಲು, ಅವರು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಪುರದಲ್ಲಿಯೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾದ್ಯಭೋಜನಮೇತವಾಗಿ ಸೂರಿಕಿ ಕಾವೇರೀತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯೋಜನಾಯತನಾದಶಾಲೆಯೆಂ, ಅದರಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಗ್ರಾಂಶ ಶಾಲೆಯೆಂ, ಪತ್ನೀಶಾಲೆಯೆಂ ಸದಸ್ಯಸ್ಥಾನಗಳೆಂ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರು ಕುಳ್ಳಿರುವದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಭೆಗಳನ್ನೆಂಟುಮಾಡಿ, ಋಷಿಗಳು ಇಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳೆಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಶಾಲೆಯೆಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಹನೋಪನಹಸ್ತ್ರ ರಾಜಯೋಗ್ಯಂಗಳಾದ ಬಿಡಾರಂಗಳನ್ನೆಂಟುಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾಜಿಯ ಕುರುಜುಮೇಲ್ಕಟ್ಟು, ಮುತ್ತಿನತೋರಣ, ಕವಳಸ್ತಂಭ, ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕಾ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳೆಂದಲಂಕರಿಸಿ, ಪರಿಮಳ ಧೂಪ ದೀಪದಿಂ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನೆಂಟು ಮಾಡಿ, ಕಾಲ್ಪೇಕಾರಂಜೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಘೂನ ನೂನತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳೆಂ ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಎರಡನೆ ಅನುರಾವತಿಯೋ? ಎಂಬಂತೆ ಪುರವನ್ನೆಲ್ಲವಂ ಶೃಂಗರಿಸಿ, ರಾಜನೂರ್ವಗಳೆಂ ಸಮಗೊಳಿಸಿ, ಸಾಲುತೋಪು, ಅರವಟ್ಟಿಗೆಕಟ್ಟಿ, ಕಾಲ್ಪೈ, ಕೆರೆ, ಭಾವಿ, ಕೂವಾರಾನು, ಅನ್ನ ಸತ್ರೆಗಳೆಂ ಲೋಭಿಸುವಂತೆಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಾಚಕ ವರಿಚಾರಕ ನೇವಕರಂನೇಮಿಸಿ, ಈ ಅರ್ಥವೆಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಗಂಧಕಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ತಿಳುಹಿಸಲು, ಆಗ ರಾಯನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂತರ್ವಣಿಯೆಂಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಸುಮದ್ಧಿಗೆನೇಮಿಸಿ, ಅರಸುಗಳೆಯೆದುಗೊಂಡು ಸಪತ್ನಾಸಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಸುಮತಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮಾನಶಾಲಿಗಳಾದವರೆಂಬ ಹುಮಾಸಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಸುಮೇಣನೆಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿ, ರಾಜಪತ್ನೀಯರುಗಳೊ ಸಮಾನ್ಯನಿಸುವಂತೆ ಕುಸುಮಲತೆಗೆ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮ

ಉಸ್ತಿಯರುಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ, ವಿಚಾರಿಸುವಂತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಗೆ ಆಪ್ಪಣೆ
 ಯನ್ನಿತ್ತು ಯಾವದರಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಸತೆಬಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದೆಂದು
 ಆಯಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಬುಡುಗಳಂ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಪು
 ರೋಹಿತಂಗೆ ಜೇಳ ತನ್ನ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ಉತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂ ತರಿಸಿದೊಡಿ,
 ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಅಶ್ವುತ್ತಮಾಶ್ವಂಗಳಂ ತೆಗೆದು ಸತ್ಯವಾಧಿಬುಡುಗಳ
 ಮುದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಅವರು ಅದಲ್ಲವೆಂದೊಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಸ್ನೇಹ
 ಸಪ್ತಶಮಾಗಿ ಶ್ಯಾಮೈಕಕರ್ನದಿಂದಲೂ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಒಪ್ಪುತೆ ಗು
 ಣರೂಪದಿಂದ ಸಪ್ತಶಮಾದ ಒಂದು ಅಶ್ವರತ್ನಮಂತೆಗೆದು ಇದು ಯಾಗ
 ಬೋಗ್ಯವೆಂದು ವೇಳಲು, ಅದು ವಂಚಾಮೃತಾದಿಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕನಂ
 ಮಾಡಿ ರತ್ನಮಯವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕರಿಕೆ, ಪೂಜಿಸಿ, ಸುಮುಹೂತನ
 ದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರನು ಸಕಲವೈಭವದಿಂದ ಹೊರಟು ಸಮ್ಮೇಳಿತ
 ನಾಗಿ ಕಾಲಾಪ್ರಸೇಶನವನಾದಿ, ಕುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಯನ ನಂದೀ
 ಪೂಜೆಯಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮಾತಾ, ಪಿತೃ, ಗುರು, ಅಪಾರಾಧಿಗಳಂ ಪೂ
 ಜಿಸಿ, ಎಲ್ಲರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಯಾಗಸಂಕಲ್ಪವೆಂದೊಡಿ, ವಿದ್ಯುಕ್ತ ಪ್ರಕಾಶ
 ದಿಂದ ಕ್ರತುವಿ ಜೈಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಪೂರ್ವಾಂಗ ಹೋಮವೆಂದೊಡಿ ಸು
 ವರ್ಣ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಪಟ್ಟಿಯೊಳು ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಬಿರು
 ದಂತೆಂಬರ ಗಂಡಲೋಕೈಕವೀರ ಯದುಕುಲ ಪಯೋವಾರಾವಾರ ಕಲಾ
 ನಿಧಿ ಮಲತರಾಜ ಗಜಕಂಠೀರವ ಶರಣಾಗತ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕರ್ನಾಟ ದೇ
 ಶಾಧೀಶ್ವರ ರತ್ನ ಪುರನರಾಧಿಪತಿ ಸುಚರಿತ್ರರಾಜ ತನುಭವ ರಾಕ್ಷಸವನ
 ದಾವಾನಲ ಭರಣೀದೇವೇಂದ್ರ ಸುಗಂಧರಾಜೀಂದ್ರ ಮಹಾರಾಜರುಮಾ
 ಡುವ ಮಹಾಕ್ರತುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯಾಂಗವಾದ ಅಶ್ವರತ್ನವು ಭೂವ್ರಹ್ಮ
 ಲಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಯದುಗೋಂ
 ಡು ಬಂದು ಇದಂ ಪೂಜಿಸಿ, ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸೇನಾಸಮ್ಮೇಳನಾ
 ಗಿ ಅಶ್ವದಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾದ ಮಹರಂದರಾಯ
 ಪುಸ್ಪದಂತರ ನಶವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ ಸಮ್ಮೇಳಿತರಾಗಿ ತೆರಳುತೆ
 ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನೆಕ್ಕಣೆಯಂ ಬರಗು ಪೂಜಿಸಿ ಆ ಸ್ವರ್ಣಪಟ್ಟಿಯೆಂ
 ಅಶ್ವದಘಾಲದೇಶದೋಳೆಕಟ್ಟಿ, ಅಶ್ವವು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋ

ಮನಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಸೇಮಿಸಿ, ಮಹರಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಂತೆಂ
 ಬ ಕಾರ್ಯಕುಮಾರಕರಂ ಕರದು ಎಲೈ ಆಯುಷ್ಯಂತರ! ಯಾಗಕ್ಕೆ ಮು
 ಬ್ಬಾಗಮಾದ ಈ ಅಶ್ವದಹಿಯಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೇನಾಸಮೇತನಾದ ವೀರ
 ಸೇನಸೂಡೆಗೂಡಿ ತೆರಳುತ ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಸೇ
 ವೀರರು ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ, ಅಶ್ವಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ
 ಸಿರೋಧವಂ ಮಾಡುವರಂ ದಂಡಿಸುತ್ತ, ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಂ ಒಪ್ಪುಧನರತ್ನಗ
 ಳರ ತೆಗೆದು ಯಾಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ, ಅಶ್ವದಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರೆ ಕಟ್ಟಿ
 ಅಗ್ರಹಾರಗಳಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತ, ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರ ಪೂರ್ವಂತವು ನಡೆ
 ಯದೇಶವೆಂಬಳಿ ಬಂದು ಯಾಜ್ಞಕಾಲೆಯಂ ಕುರಿತುರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು
 ಸೇಮಿಸಲು, ಅವರು ಮಹಾಪ್ರಾಣದವೆಂದು ತಂದೆಯ ಆಡಿಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ
 ಮನಂಗೈದು ಸಕಲ ಸೇನಾಸಮೇತರಾಗಿ ಅಶ್ವರತ್ನದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊ
 ರಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ವ್ರಯಾಣಸೂಚಕನಾದ ಭೇರೀ ಸಿಸ್ತಾಣಾದಿವಾದ್ಯ
 ಧ್ವನಿಗಳು ಕುಲಾಚಲ ಒದರುನಂತೆ, ಭೂಮಿಯು ಚಲಿಸುನಂತೆ, ಪರರಾ
 ಯರ ಎದೆ ಎಬ್ಬಿಸುನಂತೆ, ಭೈರವನ ಅಟ್ಟಹಾಸನಂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುನಂತೆ,
 ಭೂಮ್ಯಂತರಿಕ್ಷಂಗಳಂವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು, ಬೂತಸಂಘವು ಬೆದರಿಮುಹೂ
 ರ್ತನಾತ್ರ ಕಬ್ಬಿನಾಗಲು ನಮುಪ್ರಕರಂಗೆ ಮಾಲೆಗಳಂತೆ ತುರಗ ಪಂ
 ಬೈಗಳು, ಅವರ ಪಾಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮದಗಜಗಳ ತಂಡೋಪತಂಡಗಳು, ಅವರ
 ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷರಥಗಳ ಸಾಲಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಆನಂ
 ಖ್ಯಾತನಾದ ಪವಾತಿನೆಗಂಗಳು ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಸೇನಾಚಲನ ಘಾತ
 ದಿಂದೆದ್ದಧೂಳಿಯನಿಕರಂಗಳು ಸಭೋಲತರಾಳವೆಂಬೊಬ್ಬ ಕತ್ತಲೆಗೈಯು
 ನಂತೆ, ಅಕಾಲದ ಮಂಜುಕವಿಯುನಂತೆ, ಪ್ರಳಯಾನಲ ಧೂಮರಾಜೆಯೋ
 ಮಂಜಂತೆ, ಮುಹೂರ್ತದೋಳೆ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು,
 ವ್ರಯಾಣಾಯಾಸದಿಂ ಶ್ರಮಗೊಂಡ ತುರಗಾವಳಿಗಳ ಕಟನಾಯಿಸೂರೆ
 ಗಳಂಪಲು, ಮದಗಜಗಂಡವುಗಳಂಜಾರುತಿರುವ ಮದೋಪಕವ್ಯಷ್ಟಿ
 ಇಂದಲು ಸೊಂಡಿಲಪೂತಾರದಿಂ ಜೊನೆಜೊಮ್ಮೆ ಉದಕಬಿಂದು ಸಮೂ
 ಹವೆರವಲು ಧೂಳುಗಳಡೆಗಿ ದಿಕ್ಕುಗಳು ನಿರ್ಮಲಮಾಗಲು, ಭೂಮಿಯೇ
 ಈಗತಾನೆ ತುರಗಾವಳಿಯಂ ಪ್ರಸವಿಸಿತೋವೆಂಬಂತೆ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಗಜಸ

ಮೂಕನು ಉಗುಳುವನೋ? ಯೆಂಬಂತೆ, ಅಂತರಿಕ್ಷವು ರಥಸಮೂಹವೆಂ ಪ
 ಷ್ಠಿಶಿತೋ ಯೆಂಬಂತೆ, ಕಾಲವೆ ಪದಾತಿನರ್ಗವೆಂ ಯೆರಚಿತೋ ಯೆಂಬಂ
 ತೆ, ಸೂರ್ಯಾ ತವವು ಆಭರಣ ಪ್ರಭಾಮಯವಾಗಿ, ಅಂತರಿಕ್ಷವು ಭತ್ತ,
 ಮಯವಾಗಿ, ಸಭೋಮಂಡಲವು ಪತಾಕಾಮಯವಾಗಿ, ವಾಯುಗಳು ಮ
 ದೋದಕಪರಿಮಳಮಯವಾಗಿ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಜಯಕಬ್ಬ ಮಯವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ
 ಯು ರಾಜಪುತ್ರ ನಿರಮಯವಾದಂತೆ, ಭೂಮಂಡಲವು ಸೇನಾಕೋಶಾ
 ಹಲ ಧ್ವನಿಮಯವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು, ಸೇನಾಸಂಚರಣೆಯಿಂದ ಮಾ
 ಗದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ತಿಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಉನ್ನತದೂಮಿಗಳು ಸಮವಾಗಿ ಪನಗಹ
 ನುಗಳು ವಿರಳವಾಗಿ, ಮಹಾಸದಿಗಳು ಕಾಲುಗಡೆವಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಮೇರೆ
 ತಪ್ಪಿ ಕಾಳಿದಂತೆ ಪರದೇಶಗಳು ಸ್ವಸೇನಾಮಯವಾಗಿ ಕತ್ರಪ್ರಾಕಾ
 ರಂಗಳು ಸಲಸಮವಾಗಿ, ಸಕಾಣವವಾದಂತೆ ಜಗಂಗಳು ತೋರುತ್ತಿರ
 ಲು, ಈಸರ್ತಮಾನವು ಕೇಳಿದದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳು ಮಹಾಭೀತರಾಗಿ ತಮ್ಮ
 ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರುಕಾಲದಿಂದಾಜಿಗಿಡಿದ ರತ್ನ ಧನ ವಾಹನಾದಿಗಳಂ ನೆದಗಿ
 ಕೊಂಡು, ಯದುಗೊಂಡು ಬಂದು ಮಕರಂದರಾಯ, ಪುಷ್ಪದಂತರಂ
 ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಪ್ರಣಾಮವಂಗೈದು, ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿ, ನಾವು
 ನಮ್ಮನೇನಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡವಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಸೇನಾ
 ಸಮೇತರಾಗಿ ಆ ಈರ್ವರಸಂಗಡ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆರಾಯರು ತಂದುಬಪ್ಪಿ
 ಸುವ ಧನಾದಿಗಳಂ ಉಪ್ಪ ಕಕಟ ಗದಸಹಸ್ರಗಳಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಹೇರಿ
 ತಂದೆಯಬಳಿಗೆಕಳುಹಿಸುತೆ ಮುಂದೆತೆರಳುತಮಲತವರಂಹಿಡಿದುಕಿತ್ತಿ, ಧ
 ನಗಳನ್ನಾ ಜಿಫಿಕಳುಹುತೆ, ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವದಪೆಟ್ಟೆ
 ಗಳು ಊರಿವಬಳಿಯಲ್ಲಿಹೋಮವೆಂಮಾಡುವ ಋತ್ವಿಜರ ನಡಗರವೆಂನೋ
 ಡತೆ ಅಪ್ಪವು ನಿಂತಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳೆಂಮಾಡಿಸುತೆ, ಮಲಗಿದಕಡ
 ಯಲ್ಲಿ ಅಗ, ಕಾರವಾಗುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ಶಾಕಸಗಳಂ ಬರೆಧುಕೊಡುತ
 ಮುಂದೆ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಆತನಸೇನಾಚಲನ ಜೋಭೆಯಿಂದಲೇ ಕತ್ತುಗಳ
 ಪುರವೆಲ್ಲವೂ ನಪ್ಪೆವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಧನಾದಿಗಳು ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಪುರಕ್ಕೆ
 ಕಳುಹಿಸುವ ವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳಂ ಮಾರ್ಗವು ಯಡಬಿಡದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇ
 ರಲು, ಕತ್ರವೆಂಬ ಒಬ್ಬರಾಯನಾದರೂ ಎಮರಿಗೆನಿಂತು ಘಟಕನಾತ,

ವಾಪರೂ ಯುದ್ಧವಂ ನಾಡಿದುದಿಲ್ಲಾ, ಆಗಬಂದು ಬದಗುವೆ ಪರದೇಶನ
 ಸ್ತುತಳು ರಾಜಕೋಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಪುರವರ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣಿಗೊಳಿ ಹೆಚ್ಚು
 ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಬೊಕ್ಕಸದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಲೆಖ್ಪನಂ ಬರಿಯುವದಕ್ಕೆ
 ಅವಕಾಶಂಟಾಗದೆ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಒದಗಿಬರುವ ಧನಗಳು ಇಷ್ಟೆಂದು ತಿ
 ಳಿಯಲಕಕ್ಕುಪಾಗಿಧಾನ್ಯಗಳನ್ನಳಿಯುವಂತೆ ಧನಗಳು ಕೊಳಗೊಂಡುಗ
 ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ರಾಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಉಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದು ಬದ
 ಗುವೆ ಅನರ್ಥವಸ್ತುಗಳಂ ರಾಣಿಗೊಳಿ ಇಟ್ಟು ಪುರುಷವ್ರಮಾಣರಾಣಿಗ
 ಳು ಇಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿದರಲ್ಲದೆ ಅಳತೆಲೆಖ್ಪನಂ ಕಂಡುಬಿಲ್ಲರತ್ನ ಸರೀಕ್ಷಕರು
 ಎಣಿಸಲಕಕ್ಕೆರಾಗಿ ತಕ್ಕಡಿಗಳಿಂದ ಮೂಣ ಇಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿದರಲ್ಲದೆರತ್ನಗಳು
 ಇಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿದವರಲ್ಲ, ಬಂದುವದಗುವೆ ವಾಹನಾದಿಗಳಂ ಬಟ್ಟುಕೊಡಿತಿ
 ವ್ವು ಮೋದನವಿಸ್ತಾರ ಭೂಮಿತುಂಬಿತೆಂದುತಿಳಿದವರಲ್ಲದೆ ವಾಹನವಿಷ್ಟೆಂ
 ದುಅರಿತವರಲ್ಲ, ಈರಿತಿಯಲ್ಲಿನಸ್ತು ವಾಹನಗಳಂ ಬದಗಿಸುತಮಕರಂದಪುಸ್ಪ
 ದಂತರೀರ್ವರು ಸಂವತ್ಸರವರ್ಯಂತೆರವುಅಶ್ವರತ್ನದಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿಬರುತ
 ತಂದೆಯುಸೇಮಿಡ ಮೇರಿಗೆಭೂಮಿಯಂ ಪ್ರವಕ್ಷಣಗೈದುಬಂದುಅಶ್ವರತ್ನ
 ಮತಂದೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆತನ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮನಾಗೈದುನಿಲ್ಲಲು, ಸುಗಂಧ
 ರಾಜೆಂದ್ರನು ಪುತ್ರನನ್ನಾಲಿಂಗಿ ಶಿರನನ್ನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಎಲೈ ಕುಮಾರ
 ಕರೆ ನನಗೆ ಅನುರೂಪರಾದ ಪುತ್ರರೆಂದು ನಿಮ್ಮಂ ಇಂದುಭಾವಿಸಿದೆನು,
 ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವದೆಲ್ಲವಂ ವಿಚಾರಿಸುವೆಂದು ಸೇಮಿತಿ ಕಳುಹಿತಿ ಆಗ ಬ
 ರುವ ಋಷಿಸಂಘವಂ ಶ್ರೋತೃಗಳೆನಾಗಿ ಉಪಚರಿತಿ ಪೂಜಿತಿ ಅವರ
 ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಮುಂವಣಯಾಗಕರ್ಮವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಪುರ
 ದೇಶವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಮಯವಾಗಿ, ಅರಸುಗಳ ಬಿಡಾರಗಳೆಲ್ಲವು ದೇಶಾ
 ಧಿಪತಿಗಳಂ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ ಯಾಗಶಾಲೆಯೋಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಸದನದಂತೆ ವೇದ
 ಭೋಷ ಮುಖರಿತಮಾಗಿ ಕೆಲವೆಡೆಯೋಳ್ ಅಧ್ವರೈಗಳ ಸ್ವಾಹಾಕಾರ
 ವೆ ವಟ್ಟಾರಗಳಂ ಶೋಭಿತಮಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳುದ್ಗಾತ್ರಗಳ ಸಾ
 ಮನೋಮಗಳಂ ಕಿವಿಗೆ ಆನಂದಕರಮಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆಯೋಳ್
 ಹೋತೈಗಳಣಗಳ ದೇವತಾಹವಾನಸ್ತೋತ್ರಯುಕ್ತಗಳಂ ರಮಣೀಯವಾಗಿ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ವಿಧಿಮಂತ್ರದಿಂ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೋಳು

ವಿನೋದಾಂಸಾವ್ರಸುಗಮಿ ಮನೋಹರಮಾಗಿ ಬಂದುಕಡೆಯೋಳ್ ತರ್ಕ
ವ್ಯಾಕರಣವಾದಂಗಳಂ ಹರ್ಷಕರಮಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯೋಳ್ ಸರ್ವಶಾ
ಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಸಮನ್ವಯಾರ್ಥವಂ ಪೇಳುವೆ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಂ
ಗಳಿಂದಾನಂದಸ್ವರ್ತಿಲುಂಟಾಗುತ್ತ ವೇದವೇದಾಂಗ ಕೋವಿದರಾದ ಋ
ತ್ವಿಜರುಗಳು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯ ಉಪಸತ್ತುಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಪ್ರಾ
ತಸ್ಸನನಮಾಧ್ಯಂದಿವ ಸನನ ತೃತೀಯಸದನಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಐಂ
ದ್ರಸೂಗ ಸೋಮಾಭಿವನಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬೈಲ್ವಖಾದಿರ ಪಾಲಾಶಗಳಿಂದ
ಇವ್ವತ್ತೊಂದು ಯೂಪಸ್ತಂಭಗಳಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುಮಾಡಿ ಈಯೂಪಗ
ಳನ್ನು ಗಂಧಪುಷ್ಪ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸುರ್ಣಮ
ಯಂಗಳಾದ ಇಟ್ಟಕೆಗಳಿಂದ ಗರುಡಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಚಯನವಂ ರಚಿಸಿ ಅ
ಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂಗೈದ-ತತ್ತರ್ದೇವತಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುರಗಪತ್ನಿ ಜಲ
ಚರಗಳಂ ಉಪಧಾನವೆನೂಡಿ ಮುನ್ನೂರುಪಶುಗಳಿಂದ ಸವೇತವಾಗಿ ಆ
ಶ್ವರತ್ನವಂ ಯೂಪಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಖಡ್ಗಪಾಣಿ
ಯಾಗಿ ಅಶ್ವರತ್ನವಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪದ್ಧಕ್ಷಿಣವಂಗೈದು, ಶಾಮಿತ್ರಗೃಹದಲ್ಲಿ ಆ
ಶ್ವರತ್ನವಂ ಖಡ್ಗದಿಂದ ವಿಕನವಂಗೈದು ವೇದೋಕ್ತ ರೀತಿಯಿಂದಗ್ರಾಮಾರ
ಣ್ಯಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞೋಪವೇಶಮಯುಕ್ತವಾದುದಂಗ್ರಹಿಸಿ ಉಳಿದಪಶು
ಗಳೆಂಬಿಟ್ಟು ಸುಜ್ಞಾಪಿತವಾದ ಅಶ್ವದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆದೇವಿಯು ಆರಾತ್ರಿ
ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಅಧ್ಯಯನಗಳಂ ಕ್ರಮಿತಮಾದ ವನೇ
ಯಂ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮವೆನೂಡಿ, ಹಾಗೆ ಅಂಗಹೋಮವೆನೂಡಿ ಆ
ಹೋಮಗಂಧಾಪ್ರಾಣದಿಯೆಜಮಾನ ಮುಖ್ಯರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಧಿಂ
ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಆ ಸದಸೈಲ್ಲವು ಸಕಲದೇವತಾಮಯವಾದಂತೆ ತೋರುತ
ಯಜ್ಞವೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆದಿವಸಂಗಳು ಆ
ಮೃತಾವಿಭಾವಸಮಯದಂತೆ ಸಕಲಜನಾನಂದಕರಮಾಗಿರಲು ಕೆಲವು
ರಾಜಮಂಡಲಗಳು ಸಕಿರೀಟ ಮಣಿಪ್ರಭಾನಿಕರದಿಂ ಆ ಸದಸ್ಯಂಗಳೊಡ
ನಂ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯೋಳ್ ಚಿತ್ರರಥ ಸಗರಿಯಂತೆ
ಗಾಸಸಂವತ್ತಿನಿಂದೊಪ್ಪುತ ಬಂದೆಡೆಯೋಳ್ ನರ್ತಕಿಯುರಾಗಳುಮಂ
ಜು ಮಂಜೇರರವದಿಂ ಮಂಜುಗಳ ಸಂಗೀತಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ರಂಜ

ನೆಯು ಪೂಡುತ ಕೆಲವು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಂತೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಂದ
 ಲಂಕೃತನಾಗಿ, ತೇಜೋಬೋಧಕದಂತೆ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ಸಹಸ್ರಗಳಂವ್ರಕಾಶ
 ಮಾನವಾಗಿ, ಅನುರಾನತಿಯಂತೆ ದೇವತಾನಸ್ತು ಸನ್ಮೃದ್ಧನಾಗಿ, ನಸಂತನ
 ಮಯದಂತೆ ಫಲಪುಷ್ಪಾನಳಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ವರ್ಷಾಕಾಲದಂತೆ
 ಧಾರಾಗೃಹೋಪಶೋಭಿತನಾಗಿ, ಶರತ್ಸಮಯದಂತೆ ಸಿಂಹಿತನಾದರಿತ ಪ
 ರಿಮಳಯುತನಾಗಿ, ಸಮುದ್ರಮುಧನ ಸಮಯದಂತೆ ವಿವಿಧವಾದ್ಯಘೋಷ
 ದಿಂದ ಭರಿತನಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಯಾಣನಯವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು,
 ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕಲಕ್ಷಬ್ರಾಹ್ಮರು ಮೃಷಾಸ್ತನಂ ಭುಂಜಿತಿ ಭಕ್ಷ
 ರಾಶಿಗಳು ಪ್ರಾಕಾರನಮವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲು, ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂಬಿಟ್ಟ
 ಭೃತಗಳು ಕಾಲ್ಮಗಲಾಗಿ, ಮಧುಕ್ಷೀರಗಳು ಮಡಹುಗಳಾಗಿ, ಶರ್ಕರೆ
 ಗಳು ಸೈಕತವ ತಿಟ್ಟುಗಳ ಚಂದನಾಗಿ, ಉಳಿದುಇರುವ ಚಂದನ ಕರ್ಮನು
 ಗಳು ಕಲಕಿಪಾಟಲಕಂಠನಾಗಿ, ಕಸ್ತೂರಿಪಂಕ್ತಗಳು ಕಲಕಿಚಲ್ಲಾಡುತ,
 ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಗಳು ಕವರಿಕೋಡಿಕಾರಿಯುತ, ಪುಷ್ಪದಚಪ್ಪರಗಳು ಪುನಃ
 ಪುನಃ ನಿರ್ವಾಣವಾಗುತ, ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳು ಅಶ್ವರ್ಯ
 ವ್ಯಪ್ತಿಯ ಹೋಲುತ ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣೆಗಳು ಭೂಸುರರೊಡಲಾರದೆ ಚಿನ್ನ
 ಬಾಳಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿನಹ ಹೊರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸುವರ್ಣದಬಾಗಿಲನಗಳಂ ಪಡೆ
 ದು ದುಪತಿಗಳು ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟನಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಿತ ಮಾಂಧಾತಮರುತ ರಾ
 ಯರಮಾಗಗಳಿಗೆ ಇಮ್ಮಿಗಿ ಲಾಯಿತೆಂದು ಸುಗಂಧರಾಯನಂ ಲೋಕದ
 ನರು ಸ್ತೋತ್ರನಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಅನುಹಾಕ್ರತುನಂ ನೆರವೇ
 ರಿತಿ ಭೂಸುರಸ್ತೋನುಕ್ತೆ ಮೋಡತನುಹಾದಾಸನಂನೂಡಿ ಸಕಲವೈ
 ಭವದಿಂದಮೊರಟು, ಎಲ್ಲರೂ ಈರಾಯನೊಡನೆ ಅವಿಭೃತಸ್ನಾನನಂ ಮಾಡಿ
 ಡುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಋಷಿವರ್ಮನಾದ ಸತ್ಯಾಪಾಧಿ
 ಋಷಿಯಂ ಪೂಜಿತಿ, ಸತ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದಂಕೊಡಿತಿ, ಋಷಿನಂಘು
 ವನಲ್ಲವಂಪೂಜಿತಿ, ಸ್ಪಟಿಕಕಮಂಡಲುಗಳಂಮುತ್ತಿನ ಜವಸರಂಗಳಂ ಯ
 ಜ್ಞೋರ್ಥವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲನಂಕೊಟ್ಟು ಭೂಸುರಸ್ತೋನುಗಳಿಗೆಧನರಾ
 ಶಿಗಳಂ ಅಳಿದುಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ರತ್ನಗಳಂ ಬೊಗನೆ
 ಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಸುಬುಧ್ಧಿಯು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಕೊಡಲು ನುನು

ತಿಯು ಸಾಲಂಕೃತವಾದ ಗೋಲಕ್ಷಗಳಂ ವಿಪ್ರರಿಗೆಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಮುಖ್ಯ
 ಜರಿಗೆ ರಾಯನು ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷಗೋಪ
 ಲಕ್ಷಾಃಮೆಯಂ ಧಾರೆಯನೆರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಮುಕರಂದರಾಯ ನೂತನವಾಗಿ
 ಅಗ್ರಹಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ, ಶಾಸನಗಳಂ ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಪುಷ್ಪ
 ವಂತರಾಯನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ರಥಗಜಾಶ್ವಾದಿವಾಹನಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತಿರ
 ಲು, ಗುಣನತಿದೇವಿಯು ಸುಮಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಸುನರ್ಣದ ಬಾಳಿನಗಳಂ ಕೊಡು
 ತ್ತಿರಲು, ಸೌಗಂಧಿಕಾವೇನಿಯು ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ ವಿವಿಧಾಭರಣಗಳಂ ದಿ
 ವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಶಿಗಳಂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಅಗಲಬ್ಬಮಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕಳೆ
 ಅಣ್ಣಗಜಗಳಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಸಾವಧಾನವಿಂದ ತೆರಳುತ್ತಿರಲು, ಜಲ್ಲವೆಂಬ
 ನೊಲ್ಲುಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ಬಾಯಂಬಕಬ್ಬವು ನವ್ವಮಾಗಿ ದಾರಿ
 ದ್ರಯವೆಂಬುದು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಓಡುತ್ತ ಕೃಪಣತ್ನಕ್ಕೆ ಕಾರ್ವಣ್ಯುಲುಂ
 ಟಾಗಿ, ಆದೇಶವಿಲ್ಲವು ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ, ದೇವರಾಜ್ಯದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿ
 ರಲು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಪ್ರ
 ಣಾಮವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ, ಮಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತ, ಅವರೆಲ್ಲರಿ
 ಗೂ ದಿವ್ಯರಥನೊದಲಾದ ಗಜಖತ್ತಮಾಳ್ವಭತ್ತಚಾನೂರ ರತ್ನಾಭರಣಗ
 ಳಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಅವರು ಕೊಡುವ ಕಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವೆಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತ, ಅ
 ವರನರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಂಗದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ವಿಜ
 ಯನುರಾಯಂಗೆ ತನಗೀತೋರಿದ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ,
 ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶಾಧಿಪತಿಯಂ ಬಹುವಿಧದಿಂ ಸನ್ಮಾನಗೊಳ
 ಸಿ, ಅವರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ
 ರತ್ನದಹಾರವಂ ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಗಳಂ ಉಂಬಳಗಳಂ ಸಹಾಕೊಟ್ಟು
 ಉಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಂವಿಾರಿ ಸನ್ಮಾನವಂ ಮಾಡಿ ಭೃತ್ಯರಿ
 ಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಉಡುಗೆರೆ ಅಭರಣಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಪುರದೇಶಗಳ
 ಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ನರ್ತಕರು ವೊದಲಾದವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಂಗಳಂ
 ಕೊಟ್ಟು, ದೇಶಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂರುಸಂವತ್ಸರದ ಕಂದಾಯವಂ ಉ
 ಚಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಯಥಾಸ್ಥಾನ
 ನೆನ್ನೆಯುತ್ತಿರಲು, ರಾಯನು ಪತ್ನೀಸಮೇತನಾಗಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಪು

ರಸಸೈವಿ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂ ಪೃಥ್ವೀಸಾಸ್ರಾಜ್ಯವಂ
 ಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು, ಆರಾಯನುಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ ಮುಗಿಮೆಯಿಂದ
 ವೊಡಲಿಗಿಂತ ಅತಿಶಯವಾದ ತೇಜೋಬಲಂಗಳು ಆತನಿಗೆಬಲಾಗಿ ವಿ
 ಸ್ತೃತನಾದ ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯಂಗಳು ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆಬಂದು ಸಾಣೆಯಿಂದ ತೊ
 ಳದ ವಜ್ರದಂತೆ ಮೇಘನಿವಾರಣದಿಂ ಹೊರಡುವ ನೂತಾಂತಮಂಡ
 ಲದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನೋಡಿದ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಮಹಾ
 ತ್ವರ ವಚನವು ವೋಸಬರುವದುಂಟು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ
 ಗೊಳುತ್ತ ನುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಅಯ್ಯಪ್ಪಂತನೆ ! ನ
 ಮ್ಮ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಪೂರ್ವೀಕರಿಗಿಂತಲು ದಶಗುಣಾಧಿಕವಾಗಿ ನುಹಾ ಕ್ರ
 ತುನುಮಾಡಿ ನೀನುಬಹುವಿಖ್ಯಾತನಾದೆ, ಇದಂನೋಡಿದಬಳಿಕ ನನಗಿನ್ಯಾನ
 ಮನೋರಥವಿರುವದು, ನಾನು ಸದ್ಗತಿಯಂಸಂಪಾದಿಸಲುಪ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ಚಕ್ರ
 ಮವಂನೈದುವದಕ್ಕೆ ಸುಕಲ್ಪಿಸಿಇರುವೆನು, ನೀನು ವ್ಯಸನವಂಟಿಟ್ಟು ಸಮ್ಪ್ರ
 ತನಾಗುವದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ವೃದ್ಧರಾಯನು ಜೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆನಾತಿಗೆ
 ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಭೀತ
 ನಾಗಿ ಕಂಬನಿಗಳಂ ತುಂಬುತ್ತಿರವಂಬಾಗಿ ಮಹಾಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರು
 ವದಂ ನೋಡಿ ವೃದ್ಧರಾಯನು ಕುಮಾರಕನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡು ಶಿರವಂ
 ತನ್ನಹಸ್ತದಿಂ ನೇವರಿಸುತ್ತಿರಲು, ತಂದೆಯನುಖವನ್ನೋಡಿ ಅಂಜಲಿಬಿ
 ದ್ಧನಾಗಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುವದಂನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂಪಾರ್ಥಸಗೈ
 ಯ್ಯಲು ಯತ್ನವಂಮಾಡಿದ ಕುಮಾರನ ಇಂಗಿತವಂತಿಳಿದು ಅಯ್ಯಾ ಶ್ರುತ್ರೆ
 ನೆ! ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಏನುಅಭಿಲಾಷೆಇದ್ದರೂ ಜೇಳು
 ವನಾಗು ಎನಲು, ಆನಾತಿಗೆ ಪಾರ್ಥಿಸಲಂಜಿ ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಬಳಿಕ
 ಚಿತ್ತವಿದ್ದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಜೇಳಲು, ಅವ್ವರಲ್ಲಿಮೇ ಕಾವರ್ತಮಾ
 ನವಂಕೇಳಿ ಗುಣವತೀದೇವಿಯು ಎಲ್ಲವಂಬಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ಗೌರಿದೇವಿ
 ಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಪತಿಯಡಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿತಿ ಸಂಗಡಬರು
 ವ ಸಡಗರದಿಂದಿರುವ ಗುಣವತೀದೇವಿಗೆ ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಒಡಂಬಡಿದರೂ
 ಸತ್ಯಮಿ ಚಂದ್ರಸಂಚಂದ್ರಿಕೆಹೊಂದಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನಗಲಿಹ್ನನಾತ್ರವು
 ಇರತಕ್ಕವಳಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು, ಹಾಗೆ ಆ ದೇ

ಪಿಯ ಸವತ್ಸಿಯರುಗಳು ಪತಿಯಡಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಪ್ರಯಾಣವಂತರೆ
 ಳುವವಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಲು, ಇದ್ದೇನಂನೋಡಿದ ಸುಗಂಧರಾಯನು ಸೌ
 ಸಂಧಿಕಾದೇವಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರು ಮನುಷ್ಯಳುಪರಿತಾದ ಗೊಳ್ಳುಕುಲಿರಲು,
 ಅನರೈಲರಂ ಸಂತಪಿಟ್ಟು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೂಪೂಜೆಗೈವ ಶಿವ
 ಶಿಂಗ ಸಂಪುಟಿತಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಧರಣಗಳಂ ಪುರೋಹಿತಗೇಕೊಟ್ಟು
 ಸಕಲವಿದ್ಯಜ್ಞಾನಾನುನುಶ್ರಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕರ ಸಮ್ಮೇಳಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವಂ
 ಬಿಟ್ಟು ಪೂರೆಯಂಬಿಟ್ಟುಕೊನಿಸುತ್ತ ಪತ್ನೀಮರ ಒಡಗೂಡಿ ಮೂರಡುತ್ತಿರ
 ಲು ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕೋಟಿಧನ ರತ್ನಗಳಂ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಯಾ
 ತ್ರಾಪಾನನಂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅತನ ಪತ್ನೀಮರುಗಳು ಅತ್ತೆಮಾನಂ
 ದಿರ ಅಡಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿ ಸಮಗೆ ಏನುಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳುವಿರಿ ಎನಲು,
 ಅವಲಕ್ಷಿಗೂ ಗುಣವತ್ತೀನೀವಿಯು ಪತಿಯ ಛಾಯಾನುನರ್ತಿ ಗಳಾಗಿರು
 ಪಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನ ಸಾರಥಿಯು ರಥವಂ
 ಸಜ್ಜುವಾಡಿ ರಾಜದ್ವಾರದ ಪುರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸುಚರಿತ್ರರಾ
 ಯನು ಇವ್ಯವೇವತಾವಂದನವೆನೂಡಿ ತನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಬೇ
 ಕಾದುದಂಕೊಟ್ಟು ಇವರಂಕೈಬಿಡದೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸುಗಂಧರಾಯನಿ
 ಗೆಆಜ್ಞಾಪಿತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿ ಹೊರಟು ರಥಕ್ಕೆಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾ
 ಡಿ ರಥಾರೂಢನಾಗಲು, ಅದಂನೋದಿಎಲ್ಲವಂಬಿಟ್ಟು ಸುಬುದ್ಧಿಯಂಬನುಂ
 ತ್ರಿಯು ಪುತ್ರನಿಗೆನೇಳುವ ಬುದ್ಧಿಮತಿಯುಹೇಳಬಂದು ವೃದ್ಧರಾಯಂಗೆ
 ದೂರವಿದಭಿನಂದಿತಿ ಮಹಾಪ್ರಭುವೆ! ಬಾಲಾಶ್ವರಭೈವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮಪಾ
 ದವಂಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದವನಲ್ಲತಾವು ತೆರಳಬಳಕೆ ನನ್ನಗಿಲ್ಲಿ ಏನುಕರುಮದು,ನೇ
 ವೆಯಂ ಮಾಡುತ ಸಂಗಡಲೆ ಬರುವೆನು, ಅಪ್ಪಣೀಆಗಬೇಕೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥನೆ
 ಲು, ಆಮಾತಿಗೆ ಹಾಗೆಆಗಲೆಂದು ರಾಯನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆಗಸುಗಂ
 ದರಾಯ ಸುಬುದ್ಧಿಗಳು ಕಾಲಾನಡೆಯಿಂದಲೇ ರಥವಪಾರ್ಶ್ವಗತರಾಗಿ ಬ
 ರುತ್ತಿರಲು, ಅವನ್ನು ನೋಡಿಸಕಲನೇನೆಯು ಪುರದ ಜನರೈಲ್ಲರೂ ಸಂಗಡ
 ತೆರಳುತ ಮಹಾಕಲಕಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲು, ಹಾಗೆತೆರಳ ಕಾವೇರೀನದೀ
 ತೀರದಲ್ಲಿ ಅವನರಾತ್ರಿ ಇಳಿದು ಪುತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿನೀ ಎಲ್ಲವಂಹೇಳ
 ಎಲ್ಲರು ನಿವ್ರಾಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು, ಆರಾತ್ರಿ ನಾಲ್ಕುನೆಯಾದುದಲ್ಲಿ ಸುಚ

ರಿತ್ತೆರಾಯನು ಸತ್ಯಾಸಾಧಿಮುಷಿಯಂ ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ
 ರೇ! ಈಗ ಸಂಗಡಬಂದುಇರುವ ಜನಸಮೂಹವೆನ್ನೋಡಿ ಇರುವಿಗಷ್ಟೆ, ಇ
 ನ್ನು ವಿಳಂಬವೆಂದಾಡಿದರೆ; ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಗಡಬರುವೆವೆಂದು ಯತ್ನವಂ
 ವಾಡುವೆನೋ? ಅದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಈಗಬೇರೆ ಜೊರಟು
 ಕೋಗುವ ಎಂದತ್ಸರ್ವವಡಿಸಲು, ಅಯ್ಯಾರಾಯನೆ! ಪತ್ತೀಸಮೇತನಾಗಿ
 ಒಬ್ಬರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಪೋಗುವಪರಿಹಾರಗೆ ಎಂದೆನಲು, ಐಯ್ಯಾ ಮುನಿ
 ವರೇ! ಕಾವಿನನನದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಇರುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತೆರ
 ಳಬಹುದೆನಲು, ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸತ್ಯಾ
 ಸಾಧಿ ನುಡಿಯಲು, ಕಾಣೀಕ್ಷೇತ್ರ ದರ್ಶನವಾಗೈದೂ, ಅಬಳಿಕ ಪ್ರಯಾಗವಂ
 ಪೊಕ್ಕು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಮಾರ್ಗದಿಂದ ಗಂಗೋತ್ರರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಬಳಿಕ
 ನೀವು ತೋರುವ ಮಾರ್ಗವುಗುಣವಾಗಿ ಒರುವೆನನಲು, ಅಯ್ಯಾ ರಾ
 ಯನೆ! ಈಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಲ್ಲವಂ ಬಳಸಿದ ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವಂ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ
 ಕ್ಕೆ ಶೇರಬೇಕು ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಮಹಾತ್ಮರೇ! ಈಕ್ಷೇತ್ರವನುಕಾ
 ತ್ಯೋಗಗಳಂ ಬಹುವುರಾಣ ಕ್ರುತಿಗಳು ಹೇಳುವವರಿಂದ ಅವದದರ್ಶನವಂ
 ಮಾಡಲು ಬಯಸಿ ಇರುವೆನನಲು, ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ! ಪರಾಳಿಸಲುಗಳಂ
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವೆನಿನ್ನು ಪತ್ತೀಯರು ಈಮಾರ್ಗದ ಕ್ಲೇಶವಂ
 ಒಂದೆರಡು ಸುನತ್ನರದ ಪರಿಯಂತರವುಂ ಎಂದುಸಹಿಸುವರು, ವೃದ್ಧನಾ
 ದುದರಿಂದ ನೀನುತಾನೆ ಎಂದುಸಹಿಸುವೆ ಎನಲು, ಅಯ್ಯಾ ಮುನಿವರರೇ!
 ಅದೆಲ್ಲವಂನೋಡಿದರೆ ಎಂದುಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವೆನು, ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಬಳಿಕ ಏ
 ನುಶ್ರಮಬಂದರೂಅನುಭವಿಸಜೀಕೆಂದು ರಾಯನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು, ಆ
 ಗ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಇದೆಲ್ಲವಂಕೇಳಿದನನಾಗಿ ಜೇಗ ಎಷ್ಟು ರಾಯನ ಸಂರ
 ಹ್ತೆಣೆಗೋಸುಗ ಧನುರ್ಬಾಣ, ಖಡ್ಗ, ಪರಕು, ವಲ್ಕಲ, ಗುದ್ದಲಿ, ಮಕ್ಕುರಿ
 ಗಳುಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ್ಧನಾಗಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸ
 ತ್ಯಾಸಾಧಿಮು ಈತನು ರಾಯನಲ್ಲಿ ಸಂತತಭಕ್ತಿಯು ಉಳ್ಳವನಾದುದರಿಂ
 ದ ಸದಗಡಲೆ ಹೊರಟುಇರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾಯನಂಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ
 ಭೂವತಿಯೇ! ಸಾಧಾರಣ ಜನರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಂ ಮಾಡತ ಕ್ಲೇಶ
 ವಂಸೇವಿಸಿಕೊಳ್ಳತೆ ನಿಮ್ಮಿಂದಕರ್ತವಾಗುವದುಂಟೆ? ಅದಂತಿರಲಿ ಈಗಲೆಕಾಣಿ

ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನವು ಮಾಡಿಸುವೆನು, ವತ್ಸೀಭೃತ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಕುಳಿತು
 ಒಂದುಮುಹೂರ್ತಕಣ್ಣುಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯವೆನ್ನೋಡದೆ ಇ
 ರುವನಾಗುವೆನು, ಆನಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷಯುಕ್ತನಾದ ರಾಯನು ಋಷಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಏನುವಿಶೇಷವಿರುವದೋ ಎಂದು ತಿಳಿದು ವತ್ಸೀಯರುಗಳಂಕರೆದು
 ಸುಬುದ್ಧಿಯೆನ್ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರು ಋಷಿಗಳು ದೇವದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಂಮುಚ್ಚಿ
 ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯವೆನ್ನೋಡದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸೇ
 ಮಿಶಿ ತಾನು ದೇವತಾಧ್ಯಾಸನಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕಣ್ಣುಗಳಂಮುಚ್ಚಲು ಸತ್ಯಾ
 ಪಾಠಿಯು ತನ್ನ ಯೋಗಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವೆಲ್ಲರಂ ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರ
 ದೋರ್ಚಿ ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ದೇಹವಲಗದಂತೆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಣಿಕರ್ಣಿ
 ಕಾ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಳುಕಿತಿ ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ ! ಈಗಕಣ್ಣುಗಳಂ ತೆರೆದು
 ನೋಡು ಏನುಕಾಣಿಸುವೆನಲು, ಹಾಗರಾಯನು ಕಣ್ಣುಗಳಂ ತೆರೆದು
 ಸ್ವಪ್ನಾದಿ ದುಷ್ಕರವಾದಂತೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಗಾನದಿ
 ಯನ್ನೋಡಿ ಮಹಾತತ್ವ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರೇ ! ನಾವು ಎಲ್ಲಿಂದಬಂದೆವು,
 ಈಮಹಾವ್ರವಾಹವ್ಯಾಪಕನಲು, ಅಯ್ಯಾ ರಾಯನೆ ! ಇದು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ
 ವೃತ್ತ, ಮುಂದೆಕಾಣುವೆದೆ ಗಂಗಾನದಿಯೋ, ನಿನ್ನ ಸುಕೃತವು ಇಲ್ಲಿಗೆತಂದು
 ಬಿಟ್ಟಿತು ಎನಲು, ಆಗ ಅವರವಾದಕ್ಕೆ ಅಭಿವಂದಿತಿ ಮಹಾತ್ಮರೇ ! ನನ್ನ ಸು
 ಕೃತವೆ ನಿಮ್ಮ ರೂಪಿನಂ ಇಲ್ಲಿಗೆಕರೆತಂದುದು ಬಳಕನನಿಗೇಯಾವ ಮುಕ್ತಿ
 ಪದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಾಗದು, ಎಂದುಬೇಡಿ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ
 ಗಂಗಾನ್ನಾನವಂಮಾಡಿ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದುಮಾನವಿರುತೆ ದಂಚೆಕ್ಕೋ
 ಶಯಾತ್ರೆಯೆಂಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಘಸ್ನಾನಾದಿಗಳಂ ನೆರವೇರಿತೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠ
 ಪಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರಾಧನೆಗಳಂಮಾಡಿ, ಪಿತೃಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಅ
 ದೇವೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗದಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೆತ್ತಿ, ಪಿತೃದೇವತೆಗಳನ್ನಾ ರಾಧಿಸಿ, ಪ್ರಯಾ
 ಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ತ್ರಿಪೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವೆಂಮಾಡುತ್ತ, ಒಂದುತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿ
 ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೆದಿ, ಅದಂ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಗೋತ್ತರೀಗೆ
 ಹೋಗಿ ಆಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನಂ ನೇವಿಸುತ, ಎಂಟುದಿನವೆಲ್ಲಿ
 ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೋಗುವದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಹಿ
 ನಾಚಲವೆಂದೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿಂದಮುಂದೆಮುನಿವನ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಸುಕೃತಿ

ಗಳೂ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೈದುಮಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಸದೃಶವಾದ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವೆಂದೊಂದು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಾದ ವಾಮದೇವರಂಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಸಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅವರು ರಾಯನು ಕುಳುಗಳಂ ಕೇಳಿ ದಾನವ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಂಗಲ್ಲವೆಂದೇಳಿ ಕಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದು ನೇಮಿಸಲು, ಆಮಾತಿಗೆ ರಾಯನು ಮಹಾವ್ರಸಾದನೆಂದು ವಲ್ಲವನನ್ನುಟ್ಟು ಜನಿಗಳಂಧರಿತಿ ಭೂತದಯಾವರಣಾಗಿ ತ್ರಿಪ್ರವಣ ನ್ನು ಸಮವಾಡುತ ಅಗ್ನಿ ಶಿಕ್ರೂಪವೆಂದಾಡುತ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ರಜಿತವಾದ ವರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವೆಂದಾಡುತ ಗುರುಸಂಪ್ರದಾಯವಾನುಸಾರವಾಗಿ ಯೋಗಾಸಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ಗುಣವತೀರೇನಿಯು ಮೊದಲಾದ ಅರಳುವ ಪತ್ನೀರುಗಳೂ ನಾರುಣೀಯನ್ನುಟ್ಟು ಋಷಿಪತ್ನೀರುಗಳಂತೆ ಸರ್ವದಾ ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಪತಿಸೇವೆಯೆಂದಾಡುತ, ಅಗ್ನಿಯಂರಕ್ಷಿಸುತ ಋಷಿಪತ್ನೀಯರ ಸತ್ಕಥಾಲಾಪದಿಂ ಕತಲವಂಕಳೆಯುತ, ಕಂದಮೂಲಗಳಂ ಜೇನಿತಿಕ್ಕೊಂಡು ಇರಲು, ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಸತ್ಯಾಪಾದಿಗಳೆ ಅಸುಗ್ರಹವಂ ಪಡೆದು ಸುಯತವ್ರತನಾಗಿ ರಾಯನಂ ರಕ್ಷಿಸುತ, ಕಂದಮೂಲಗಳಂ ತಂದು ಬದಗಿಸುತ ಸತ್ಪುರುಷ ಸದುವಾಸದಿಂ ಕಾಲವಂಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು,

ಇತ್ತಲೂ ಕಾವೇರೀತೀರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಜನಗಳಗೆಕಾಣದಂತೆ ವೃದ್ಧರಾದುನು ತೆರಳಿದ ಬಳಕಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ತಂದೆಯಂಕಾಣದೆ ತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಸಮೇತನಾಗಿಬಹುಕಾಲಯಡಕಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಕುರುಹುನಂತಿಳೆಯದೆ ಇದುದರಿಂದ ಮುನಿಪತಿಯು ತಪೋಮಾತಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಜನರಕೋಟಲೆಯಂ ತಪ್ಪಿತಿಕ್ಕೊಂಡು ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮವಂಹೊಂದಿದರೆಂದು ನಿಶ್ಚೈತಿ ಪರಿಜನ ಸಮೇತನಾಗಿ ಪುರವಂನೈದಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯೆಂದಾಡುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನೂ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ,

ಕುಂಡಲಿಕೆಯು ಖಂಡಪರಶು ವುಂಡರೀಕ ಭವಾಖಂಡಲ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿಭವ ಪರಿಣತ ಪ್ರಚಂಡ ಬಲಹಂಡಮುಂಡ ನಿಖಂಡ ನ ನಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಭುಜಾದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿತ ಚಾನುಂಡಿಕಾಕಟಾಕ್ಷನೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ ಸತ್ಯೈಕತಾಪ ಸಕಲಭಾವಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಂಕವೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರ

ಸಕವಿತಾ ಸಿಸ್ಸಹಾಯ ಸಿರ್ನಾಣ ಧೌರೇಯ ಘಟಕಾ ಶತಗ್ರಂಥ ದಿನದಿ
 ನಪ್ರಬಂಧ ಸಿಬಂಧನಧುರಂಧರತ್ರಿಭುವನವವಿತ್ರಾತ್ಮೀಯನಗೋತ್ರ ಸು
 ಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾಕಾಶಪುತ್ರ ಸರಪತಿಬಿರುದ ಮಹಿಷೂರ ಪು
 ರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರ
 ಮಾಗಿ ವಿರಚಿತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯವೆಂಬ ಈಸರ್ವಿಸ ಕೃತಿ
 ಯೋಳ್ ವಾಮುದೇವಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ರಾಜನೀತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಲವು
 ಶೈಯಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನು ಸುಗಂಧಮಹಾರಾ
 ಜೇಂದ್ರನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಶ್ವಮೇಧಯಾಗನಂ ನೋಡಿದಬಳಿಕ
 ತಪೋವನನಂ ಕುರಿತು ತೆರಳಿದ್ದಂ ನಿರೂಪಿತಿ ಇರುವದೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಏಳನೇ
 ಅಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ * ಶ್ರೀ * ಶ್ರೀ * ಶ್ರೀ

ಮೂವತ್ತೈದನೆ ಅಶ್ವಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

—ಶ್ಲೋಕ—

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಮೂ ವ ತ್ತಾ ರ ನೇ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಪಾ ರಂ ಭ ೬.

ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬಾಯೈನಮಃ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು || ಈಪರಿಯಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು
 ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳುವ ಬೇಕಾಗಿ ಮೂರ್ವಾಸನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯಶಾಪವನೆನ
 ದಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂಕದೋಳನತರಿತಿ ದೇವೀಕುಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಆ
 ಮಾನುಷ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ ಪಡೆದು ಯುವರಾಜವೆಳೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಚೈತ್ರಯಾ
 ತ್ರೆಯೆಂ ತೆರಳಿ ದುಷ್ಪ್ರರಾಜರುಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸ್ವರಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವದೆ
 ಕೆಲಸವಾಗಿ ಬರುತ ಕಳಂಗ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುಂಮಾಡಿರುವ ಪಣನಿರ್ವಾಹಾರ್ಥಮಾಗಿ ಲೋಕಕಂಟಕರಾದ
 ರಾಕ್ಷಸರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಕಲ ಪಣಂಗಳಂ -ನೆರವೇರಿಸಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕು
 ಸುಮಲತಾ ದೇವಿಯಿರೀದ್ವರ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವೆನೊಡಿ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿ
 ಯಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದೊಳಿರುವ ರತ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂದೆಯಾದ
 ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಸಾರ್ವಭೌಮವಾದಲ್ಲಿರಾಜ್ಯ

ಭಾರವಂ ನಿಚ್ಚಾರಿಸುತ ಸಾವರ್ಭೌಮವ್ರತ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವ್ರತಂ
 ಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಈರ್ವಪತ್ನಿಯರಂ ದೊಡಗೂಡಿ ಪರಿಪರಿಯುಭೋಗ ಭಾ
 ಗ್ಯಂಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಜಯಂತೆ ಸಳಕೂಬರಂತಿರುವ ಮೆಕರಂದಪುಷ್ಪ
 ದಂತೆಂಬ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ ಉಪನಯನ ವಿವಾಹಾದಿಶುಭೋತ್ಸ
 ವಗಳಂ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಆಬಳಕಲಶ್ಯಮೇಧ ಮೊದಲಾದ ಸ
 ಕಲಕ್ರತುಗಳಂ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಲೋಕಂಗಳೋಳ್ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಪಡೆದು ಸ
 ಕಲಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮೈದ್ದಿಗೊಳಿಸಿ ಅಖಂಡ ನಾನಾಪ್ರಾಪ್ತಿದೋಳಿರುತೆ ಬಂ
 ದೊಂದುದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂ ನಿಚ್ಚಾರಿಸುತ ನಾನಾವೇಳೆದ ರಾಜರುಗಳೊ
 ಫ್ಫಿಸುವ ಕಪ್ಪುಗಳಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ ಅಮರೇಶ್ವರಾಲಯ ಮೊದಲಾದ ಸಂ
 ಖೈಇಲ್ಲದೆ ದೇವಾಲಯಗಳಂ ನಿರ್ಮಾಣವಂ ಮಾಡಿಸುತ ಬಂದೊಂದು ಸ
 ಮಯದೋಳ್ ಅನೇಕನಾದ ಅಗ್ರಹಾರಂಗಳಂ ನೂತನಮಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾ
 ಪನಂ ಗೈಯುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದೋಳ್ ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತರಿಂದಲಂ
 ಸಕಲ ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ ಬಂದುವೇಳೆ
 ಯೋಳ್ ಐರಾವತನನಾರೋಹಣಂಗೈದು, ಛಾಯಾಗುಪ್ತನಿಂದೊಡಗೂ
 ಡಿ ಚಕ್ರವಾಳ ಗಿರಿಮಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರನಾಗಿರುವ ಮಣಿಭೂಮಿ
 ಗಳನ್ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮೃಗಸಾವಿಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಬರುತ ಮತ್ತೊಂದು
 ವೇಳೆಯೋಳ್ ಉಚ್ಚೈಕ್ಯವಸ್ಥೆಂಬ ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನೇರಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳ
 ಲ್ಲಿರುವ ಅರಸುಗಳು ನಡೆಯಿಸುವ ಧರ್ಮದ ತಾರತಮ್ಯವಂ ನೋಡುತ, ಆ
 ಯಾದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶ್ಯರ್ಥಶರಂಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಸಾವಕಾಶಮಾ
 ಗಿ ನೋಡಿಸಂತೋಷಪಡುತ, ಬಂದೊಂದು ಕಾಲವಿಶೇಷದೋಳ್ ಲೀಲೆಯಿಂ
 ದ ಸೌಗಂಧಿಕಾಕ್ಷುಸುಮಲತೆಮಂದಾರಮಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರಿದೊ
 ಡಗೂಡಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ವಾಸಂತಿ ಮಾಲತಿ ಮೊದಲಾದ ಸಖೀನಿಹಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿ ಕುಬೇರ ಪುಷ್ಪಕದಂತೊಪ್ಪುವ ವೈದ್ಯಮಯಾಸವನ್ನೇರಿ ಗಗನ
 ದೋಳ್ ಸ್ವಾರಿಯಂತೆರಳುವಾಗ ಭಯದಿಂದ ಕಂವಿಸುವ ರಾಣಿಯರಗಾಢಾ
 ಲಿಂಗಳನದ ಸುಖವನ್ನಾಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸುತ ಬುಗುರಿಗಳಂತೆ ಕಾಣಿ
 ಸುವ ವರ್ಷದ ಸಾಲುಗಳಂ ರೇಖೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಸದಿಗಳಂ ಕನ್ನಡಿ
 ಯ ಗುಂಡು ಬಿಲ್ಲುಗಳಂತೆ ಕಾಣ್ಬರುವ ಸಮುದ್ರಂಗಳಂ ಗದ್ದೆಯೆ ಮಡಿ

ಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಮೃದುವೇಷದ ಬೂಮಿಗಳಂ ಕಾಂತೆಯರಿಗೆ ತೋರಿತೆ, ಅ
 ಶ್ವರ್ಯಗೋಳನುತ ನಿಮಿಷದೋಳಿ ಗಂಧನಾದನ, ಪವನ, ಪಾರಿಯಾತ್ರ,
 ಗೋವಕೂಟ, ಕುರಂಗ, ಕುರನ, ಕರವೀರವರ್ವತಂಗಳಂನೋಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿವೋ
 ಸುಯಾನವೆಂ ನಿಲ್ಲಿತಿ ಉಪಸಂದನವನ, ಚೈತ್ರರವ, ಪೈಭ್ರಾಜನನ, ಬದ್ರನ
 ಸ ಮೋಡಲಾದ ವಿಸ್ತವನಂಗಳೋಳಿ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯನಂ ವಸವಿಹಾರನಂ
 ನೋಡುತ ಬಯೋದ್ರದ, ಅಮೃತಸರೋವರ, ಸೌಗಂಧಿಕಾಸರೋವರ ಮೊ
 ದಲಾದ ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗಕನ್ನೆಯರಿದೋಡಗೂಡಿದ ವರಣಾನಂತೆ ಜ
 ಬಕೋಳಿಯುಗೈಯುತ ಸಡನಡುವೆ ಇಷ್ಟುಸರೋವರದ ಮಧುರಜಲನಂ
 ಸ್ವಾಧನಂಗೆಯ್ದು, ತಿಶ್ರಮನಂ ಪರಿಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತ ಮೂರದೋಳಿ ಕಾಣಿಸು
 ವದೆ ಮೇರುಪವನವೊಂದು ತೋರಿಸುತ, ಮಾಸವಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ದೇ
 ವೇಂದ್ರ, ಭೋಗವನ್ನನುಗವಿಸುತ, ಕರ್ಮಬೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉದಯುಡವನಾ
 ದಕಾರಣ ವಾಸನಾಬಲದಿಂದ ಬೆರತುಂಡದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸಗರಿಗೆ ಅದೇದಿನ
 ಮೊಳ ಮರಳಿ ತೆರಲಿಬರುತಲೀಪರಿಯಿಂದ ಲೋಕಾತಿಕಮಮಾದ ವಿಶವ
 ಮಂ, ಮಹಿಮೆಯಂ, ಭೋಗಮಂಪಡೆದು, ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಂ ಕೆಶ್ವ
 ವನವತಾರನೊಂದು ಜನರು ಊಹಿಸಿ ಪೊಗಳುವ ಸುಡಿಗಳಂ ಕೇಳುವ
 ಪರಿದಲೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಂಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಶಂಗಳಾ
 ಗಿ ಇರುವದರಿದಲೂ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯು ನಿರಂಕು
 ಸನಾಗಿ ನಡೆಯುವದರಿದಲೂ, ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ತಾನು ಬಿಡೇಂದ್ರನೊ
 ಏನೋಯೆಂದುಸುಕುಯೆಂಪಡುತ ಅನ್ವರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೇನಪ್ಪಾ ಸದಿದಾಸಹಂ
 ಕಾರನಂಪೊಂದಿ ಅಮರಾನತೀಜತಿಯೇ ನಾನೆಂದು ಸಂಕಯನಂ ತಾಳ್ದನು,
 ಪ್ರೂರ್ವದೋಳೋರ್ವ ಭೂಪಾಲನು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ
 ಸ್ತಂಭಗಳಂ ನಿಲ್ಲಿತಿ ಯಾಗಗಳಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯಂಪಡೆದ
 ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಇದಲ್ಲದೆ ತಾನೇರಿರುವ ರಥದಬಂಡಿಗಳ ಅಂಚಿನ
 ಇತದಿಂದ ಆಳವಾದ ಹೆಳ್ಳಗಳನ್ನೆ ಸಮುದ್ರಗಳಂಮಾಡಿ ತನ್ನ ವೆಸರಿನಿಂದ ಧ
 ರಣಿಯಂ ಪ್ರಿಯವ್ರತ ಪೃಥಿವಿಯನಿಡ ಪೃಥುರಾಯರಿಗಿಂತಲೂ ಸಾಸು
 ಅಧಿಕನಾಗುವೆನೆ? ಉಗ್ರತವನಂಮಾಡಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಬೇಡಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ
 ನಂಗೆೊಂಡು ದೇವಗಂಗೆಯಂ ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕಿಳುಹಿ ತನ್ನ ವೆಸರಿನಿಂದ

ಗಂಗೆಯಂ ಭಾಗೀರಥಿಯುಂ ದೆಸಿತಿ ಜಗದ್ವಂದ್ಯನಾದ ಭಗೀರಥರಾಯು ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ನೆಹಿಯೊಂ ಪುರಾಣಂಗಳೂಕೂಡ ಬಣ್ಣಿಸುವು, ಅಂತಿರುದಾ ಗ ನನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಎಷ್ಟು? ನಾನು ಇಂದ್ರನೊಳ್ಳ, ಈ ಕೃತನೂ ಅಲ್ಲ, ಈ ವಿಭವವೆಲ್ಲ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಕಾದೇವಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಮನದೊಳೆ ಸುಚರಿತ್ರ ವಾಮದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಭಾವವೆಂ ನೆನದು ಅ ಕೃತ್ಯವೆಡುತ, ಬಂದೊಂದು ಸಮಯದೊಳೆ ತನ್ನ ಕೂಲದೇವತೆಗೆ ವಸಂತ ಪುಷ್ಪ ರಥೋತ್ಸವವಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಲಿ ಮಾಡಿಸುತ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದೊಳೆ ಕಾಮಧೇನುವಂಪೂಜಿತಿ, ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಯೋಗ್ಯವೇದ್ಯಪಾನಿಯುಂ ರೂಪನಾದ ವಂಚವಿದ ಮಧುರಾಹಾರಂಗಳಿಂದ ನಾಲ್ವಾರು ಲಕ್ಷಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರಿಗೆ ಏಕಕಾಲದೊಳೆ ಆಪೋಶನವಂ ಕೊಡುತ್ತ, ಒಂದು ವೇಳೆದೊಳೆ ಬಿಂತಾಮಣಿಯ ನ್ನಾ ರಾಧನಂಗೈದು ಒಂದೊಂದು ದಿನ ನಾಲ್ವಾರು ಸಾವಿರ ವಿಪ್ರದಂಪತಿಗಳಂ ಮಣಿಸುವರ್ನಾಲಂಕಾರಂಗಳಿಂದ ಪೊಚ್ಚಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಳೆದೊಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ಪ್ರಸಂಗದೊಳೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಭಾವದಿಂದ ಅನುವಾದ ವಂ ಮಾಡಿನೋದವಂಗೆ ಒಳ್ಳಿತ, ಒಂದು ಕಾಲದೊಳೆ ಅಲಂಕಾರರಸಧ್ವನಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಗಳಂ ರಚನೆಯಂಗೈಯುತ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದೊಳೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲಭಾಷೆಗಳಿಂದಲು ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದೊಪ್ಪುವಂತೆ ಸರಸಕವಿಗಳಿಂದ ವಿರಚಿತಗಳಾದ ಶೃಂಗಾರಕಾವ್ಯಗಳಂ ತನ್ನ ಪೆಸರಿನಿಂದ ಕೈಕೊಂಡು ರತ್ನಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿಸುತ, ಒಂದೊಂದು ಹೊತ್ತಿ ನೋಳೆ ವೀಣೆ, ಸಾರಂಗಿ, ರಾಗಮಾಲೆ ಮೊದಲಾದ ಮಧುರವಾದ್ಯಗಳ ಸರಸ ಸಂಗೀತಮಂಕೇಳಿ ಹಾಯಿಗೊಳುತ, ಒಂದು ಸಮಯದೊಳೆ ಕಂತುಕಕ್ರಿಡೆ, ವಗಡೆ, ಚತುರಂಗ, ಚಿತ್ರವತ್ರದ ಆಟಗಳಂ ನಾಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದೊಳೆ ಛಾಯಾಗುಪ್ತನು ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಸಪ್ತದ್ವೀಪದ ಅರಸುಗಳ ಸೌಖ್ಯಸಮಾಚಾರವಂಕೇಳಿಸಂತೋಷವಾಡುತ ಲೋಕವಿಚಿತ್ರನಾದ ತನ್ನ ಚರಿತ್ರಮಂ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಬರೆಯಿಸುವ ವಿಲಾಸದಿಂದಿರುತ, ಒಂದೊಂದು ದಿನದೊಳೆ ಶೃಂಗಾರನಾಟಕಂಗಳ ನೋಟದಿಂದ

[illegible]

ಇಂತಿರುವಾಗ ಚೆತುರ್ಮುಖ ಪುರಂದರರು ಮೊದಲಾದವರಂ ಪೇಳುವದೇನು? ಅಂಗನೆಯು ಅಂಗಸಂಗ ಸುಖವನುಂದೆ ಜನ್ಮಿಸುವು ಮೈರಾಗ್ಯವು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಸ್ತುರಣ ವಿವೇಕ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಾ ಮಲಿಸುಗಳಾಗಿ ಪುರುಷನು ಪರವಶನಾಗುವನಲ್ಲದೆ ಮನಮಂಡಡದು ಸಿಜಸ್ವರೂಪವೆಂ ತಿಳಿಯುವ ದಕಕ್ಕವು, ಅದರಿಂದ ಕಾಮದಲ್ಲಿಯೂ, ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧಿಕಾಸಕ್ತನಾಗದೆ ಉಚಿತಭೋಗವೆನ್ನ ಸುಭವಿಸುತ ಮಿಕ್ಕ ರವಿಂದಲಿರುವ ಮಹಾಪುರುಷನಲ್ಲಿರುವೆನೋ? ಯಾವೆನ್ನ ಪುರುಷನ ಉಪದೇಶ ಬಲವಿಂದಲಾಗುವಮೊ ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ತನ್ನ ವತಿಯಾದ ಲೀಲಾಶ್ವಕವಂ ಕೂರಿತು ಕ್ರೇಡಾಶ್ವಕಿಯು ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶುಕಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಸೇವಿತು ಪೇಳುವದೇನು, ಇದಾತ್ಮಯೆಂದಲ್ಲ ಲೋಕದೋಳು ಪುರುಷಸುಕಳಾಪತಿಯಾದ ಕಾಂತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಳಾಪನುರೂಪಂ ತಿಳಿದು ಕೃಂಗಾರರಸದ ನೆಲೆಯುಂಕಂಡು ರಸಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಇದಲ್ಲದೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವೆನ್ನ ವಲಂಬಿತಿ ಸ್ವರ್ಗಾರ್ಪಣವರ್ಗಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರನುಂಪಡದು ಪ್ರಜಾವಂತನಾಗಿದೇವಮುಷಿ ಪಿತ್ರಗಳಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಜಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಇರೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಂ ತಿಳಿಯುವನು, ಈಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಪರತ್ವಾರುವಂಬ ಮುಷಿಯೆ ನಿರರ್ಥನವು, ಅದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳೇ ಪುಣ್ಯವತಿಯರೆಂದು ಪೇಳಬಹುದು, ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವಾಗ ಕ್ರೀಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾಸರಗೊಂಡು ತನ್ನೆಚ್ಚೆ ಇಂದಲೇ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯುಂಬ ಸತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದಿರಂದಲೇ ಸಕಲ ಭುವನ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಕತ್ತಿಯಂತಾಳಿ ಅವಧಿಯಲ್ಲದೆ ಭೋಗವೆನ್ನ ಸುಭವಿಸುವನು, ಇಂತಿರುವಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಂದ ಪುರುಷರು ಸ್ವಸ್ವರೂಪವೆಂದುಮರತು ಮೋಹದೋಳು ಬೀಳುವರೆಂದು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞರಾದ ನೀವು ಭಾವನಾರ್ಥಮಾಗಿ ನುಡಿಯುವುದಂಕೇಳಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿದಡೆ ಯಾವದೋ ಒಂದಸ್ಪೃತಕಾರ್ಯವಂ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿ ನುಡಿದಂತೆ ತೋರುವೆವೆಂದು ಪೇಳಲಾಪುರಾತಿಗೆ ಲೀಲಾಕುಕವು ಎಲೈ ಕಾಂತೆಯೇ! ನೀನು ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯಾದರೂ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಯೋಗಿನಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ವಿವೇಕವಂ ಪಡೆದಿರುವೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚನವಂಗೈವ ಬುದ್ಧಿ

ಪಾತಿಗೂ ನಾನು ಪುಟ್ಟವನು, ನಿನಗಿರುವಬುದ್ಧಿಯು ನನ್ನ ಸುಗಂಧರಾ
ಪೇಂದ್ರಂಗ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಯೊಡಗೂಡಿಭೋಗಾಸಕ್ತ
ನಾಗಿ ಪೂರ್ವಸ್ಥರಾದಿಲ್ಲದೆ ಅನುರಾಣತಿಯ ಭೋಗವೆನುರತು ಭೂಲೋ
ಕದಸುಖ ಲೇಖದೊಳಾಸಕ್ತ ನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳೋಳ್ ವ್ಯಾ
ಮೋಹವನಿಹ ನಾಗಬಾರದೆಂದು ಬೇಳಿದೆನು ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಪತಿವೊ
ಡನೆ ಕ್ರೀಡಾಕುಕಿಯು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಎಲೈ ಮಹಾನುಹಮನೆ! ಈಸುಗಂಧ
ರಾಪೇಂದ್ರನು ಅನುರಾಣತಿಯುಭೋಗವೆನು ಮರತು ಇರುವನೆಂದು ಬೇಳಿ
ದೆ, ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯನಂ ಬಿಟ್ಟು ದೇವೇಂದ್ರನು ಈಲೋಕ ದೊಳವತಾರ
ವಂಗೈಯುವದಕೆ ಕಾರಣವನು, ಇದರಪರಿಯಂ ಎನ್ನಲಿಕರುಣೆಯಿಂದ ಸಿ
ರೂಪಿನ ಜೀಹಂಕು ಜೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರೀಡಾಕುಕಿನೊಡನೆ ಲೀಲಾಕುಕವು
ಎಲೈ ಸಖಿಯೆ ! ಈರಾಪೇಂದ್ರಸನತಾರ ನಿಮಿತ್ತವೆಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳು
ವೆನು ಕೇಳು. ಪೂರ್ವದೋಳು ಅನುರಾಣತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಂದು
ದಿನ ಕುಚಿಸಮೇತನಾಗಿ ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ ವಿಹಾರಾರ್ಥಮಾಗಿ ನಂದನವನ
ಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ತಮ್ಮಮನದೋಳ್ ಭೂಲೋಕದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನನು
ದವಿಸುವದು ಎಂತಿರುವದೋ ಎಂದು ನೆನಯುತ್ತಬರಲು, ಆ ಯೋಚನೆಗೆ
ಸರಿಯಾಗಿ ಭೂಲೋಕದೋಳ್ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯಿಂದಲು, ದುಷ್ಟರಾದ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧಂಗಳಾದ ನಡೆತೆಗಳಿಂದಲು ಭಾರವೇರಿ ಭೂಮಿ
ದೇವಿಯು ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊಲೆಯಿಡಲು, ಆಗ ಚ
ತುರ್ಮುಖನು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಈಗ ಪುರುಂದರನ ಅಭಿಲಾಷೆ
ಯು ಸಫಲವಾಗುವಂತೆಯೂ ಅವನ ದೇಯಿಂದಲೇ ಭೋಧಾರ ತೊಲಗಿ
ಧರ್ಮ ಸುಸೌಖ್ಯವನ ವಾಗುವಂತೆಯು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದೂ
ರವ್ಯಸನೆಂಬ ಋಷಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅಮುನಿಯು ಅನುರಾಣತಿಗೆ ಬಂದು
ಎದುರಾಗಿ ಗಜಾರೂಢನಾಗಿ ಬರುವ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನೋಡಿ ದೇವತಾಪ್ರ
ಸಾದವಾದ ಒಂದು ಸುನರ್ಣಕಮಲವಾಲೆಯು ಕೊಡಲು ದೈವಗತಿಯಿಂ
ದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಅತನಗಿನನುಸ್ಮರಿಸದೆ ಆಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ
ಐರಾವತದ ಕುಂಭಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆಯಿಡಲು, ಆಗಜವುತನ್ನಸ್ವಭಾವ ಬುದ್ಧಿ
ಯಿಂದ ಲಾವಣಿಯಂ ಪಾವದಿಂ ತುಳಿಯಲು ಅನುರಾಪುರಾಣನೊಡ

ಷೂರ್ವಾಸನು ಕೋವನಾತ್ರಾಳ ಭೂಲೋಕದೋಳು ಜನಿಸುವೆಂದು ಏಕ
ಪನಂಕೋಟ್ಯ, ಅನುಮಂದ್ರನ ಹಿಂಬಳಗದೋಳು ಜಾನುರನು ಬೀಸು
ತ್ತಿರುನ ನೂತಲಿಯಂ ಕುರಿತು ಮುನಿವತ್ಸನು ಎಲೈ ದುರಾತ್ಮನೆ ! ಈ
ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿವೇಕ ತಿಳಿಸದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಈತನೊ
ಡನೆ ನೀನು ಭೂಲೋಕವಂ ವಡೆದುಂದು ಕಪಟಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು, ಅಶಾವ
ದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆ ದೇವೇಂದ್ರನೆ ಈಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಾಗಿ, ಅಶವಿ
ಯೆ ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಾಗಿ ನೂತಲಿಯೇ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ನುನುತಿ
ಯಾಗಿ, ಈ ಭೂಲೋಕದೋಳು ಅವತರಿಸಲು, ನಾನು ಅನುರಾವತ್ತಿಗೆ ಸಂದ
ನನನದಿಂದ ಬಂದು ಕಚೇಪುರಂದರರಂ ಕಾಣದೆ ವ್ಯಸನವಂಗೊಂಡು ಮರ
ಳ ನೂತನ ಪಾದವಂ ಕಂಡು ಆಸರ್ವಜ್ಞನಿಂದ ವೇನಕಾರ್ಯದ ರೀತಿಯ
ಸೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿದು ಈ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಎಂದಿನೂತೇರಿ ಋ
ಷಿಶಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದೋಳು ರಾಕ್ಷಸರ ವಸಂಗಳಾಗಿರುವ ಐ
ರಾವತ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಪೂನಾಗಿ ಕೇಳಿದನು, ಆಗ ಸುಗಂಧ
ರಾಜೇಂದ್ರನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂಗೈದು, ಉಪವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವ
ಜ್ರಾಯುಧವನ್ನೆತ್ತಿ ರಾಜರಂ ಗೆಬ್ಬ, ಆಬಳಕ ಪ್ಲಕ್ಷವ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ
ಉಗ್ರಬಾಹುವೆಂಬ ದೈತ್ಯನಂ ಸುಹರಿಶಿ ಐರಾವತನಂ ತಂದು, ಆಬಳಕ
ಇಳಾವೃತಬಂಡಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಜಂಝೂಮಾರುತನಂ ಸುಹರಿಶಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕರೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾರದ್ವಾಜ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಬದನಪಾಪಸಂಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರನೇ ಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಪನಂ ಮಾಡಿದ ಸೃಜಾನತಿ
ಯ ಅನಿತಾರನಾದ ಕುಸುಮಲತಾ ದೇವಿಯಂ ಅಲ್ಲಿನೇ ಗಂಧರ್ವವಿವಾ
ಹನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸೆಂಬ ಅಕ್ಷರತ್ನಮಂ ತಂದು ಅ
ಲ್ಲಿಂದ ಪುರುಷಾನ್ಮುಗನಂ ಕಂಡು ಶೈವಮಾಹಾತ್ಮೆಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿ
ಳಿದು, ಬಳಕಪಾತ್ರಾಳಲೋಕವಂ ಸಾರಿ ಮಹಾನಾಗಸಮಗಳಾದ ಮಾಲಿ
ನಿಯಂಬ ಕಾಂತಾಶಿರೋಮುಣಿಯಂ ಚಿಂತಾಮುಣಿಯಂಕೂಡ ಪಡೆದು ಶಾ
ಲ್ಮಲಿ ದ್ವೀಪದೋಳು ದುರ್ಧರ್ಪನಂ ವಕ್ತೃಲಿಕ್ಕಿ, ಆಬಳಕ ಶಾಕದ್ವೀಪಕ್ಕೆ
ಪ್ರಯಣವಂನೂಡಿ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಂ ವಧಿಸಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂ
ಗೈಕೊಂಡು ಮಂಧಾರನಾಲೆಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಬಂದು ಅನಂತರ

ಕೌಂ ರೇರಳ ಸ್ವರಸ್ಥಿಭವನಾನ ದೇವತೆಯಾದ ಬೃಂದಾವನ
 ಕೌಂ ಮೂಲಾ ದೋಗಿನಿಯುಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜಯಂತನ
 ಳಕೂಬರ ಗಳನೋಡಿ ರಂಭಾವಿಕಾಂತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬ
 ರುವಾಗ ಬಂದಿಗುವೆವೆವಾದಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿನಡೆದ ವೃತಾಂತವೆಲ್ಲ
 ವಂಸಿಬಲ್ಲೆ. ಕು. ಕಿಬಳಕಕುಶವ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿತಿ ಅಭರಾಸುರನೆಂದೆದ್ದು,
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಂಭ ಸು ರಂತಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರುಷ್ಟ್ಯರದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಕರಾಳ
 ಸಂಬರಾಕ್ರಮಣಂಪಂಹರಿತಿ ವಿಷ್ಣು ನಿತ್ಯಲೆಂಬ ಸತ್ಯಮುಕ್ತನಾದ ಬುಗಿಯು
 ದವಿಷ್ಟು ಮೂರುಬಿಟ್ಟು ಮೂರುತಿಳಿದು ಪ್ರೋಮಯಾನನಂತಂನು ಕೇರೀತಿಯು
 ಪಂಚುನಗಂಗಳೂಸರವೇರಿಸಿ ಈಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯ ಪೂಣಿಗ್ರಹಣನಂ
 ದಡದುಮಂದ ಘೋರಾದೇವಿಗೆ ಭಾರವಾದವಾನನರು ಮಡಿಮಧುಮವು
 ಎಂದಿನಂತೆ ನಾಲ್ಕು ವಾದಂಗಳಿಂದಲಿರುವದು ಅನತಾರದಕಾರ್ಯವಾದುದು,
 ಸುವತಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸಿಲೆಗಳೆಂಬಿಟ್ಟು ಮಂದರಗಿರಿ ಮೊದಲಾದಸ್ಥಳಂಗಳ
 ಳಲ್ಲಿ ತಿರಿತಿರಿಗಿಬಾಸುರಾಗೋಡು ಅನುರಾವತಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಯಾವಾಗ
 ಬರುವನೋ ಎಂದು ಎಂದು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಲಿರುವದಂ ತಿಳಿಯದೇ ಭೋ
 ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಗವನ್ನ ಸುಭವಿಸುತ ಮೈನುರತಿರುವನು, ನಾರದನು
 ಈಕಜೇಪುರಂದರರಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅನುರಾವತಿಗೆ ಕರತರುವದೆಂದು ನನಗೆ ಕ
 ಟ್ಪುವೂಡಿರುವನು, ಈಗನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನು, ದೇವತೆಗಳ ಪುಣ್ಯವಂತಿರು
 ವೆದೋ? ಕಾಪವಗಡುಬಿನ ವಿಸುಂಗಳೆಲ್ಲ ತೀರಿಬಂದವು, ಈಗಇವರಿಗೆನಾನೆಂತು
 ತಿಳಿಸುವೆನು, ಬಂತೆಯಂಗೆಯೆವೆನೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಪುರಾಣವಾಕ್ಯ
 ಳಂತಿರುವ ಸವಿಸುಡು, ಕೇಳಿ ಕ್ರಿಡಾಕುಕಿಯು ಪರವತಳಾಗಿ ಸಮಿಪನು
 ಮೃನೆಯಿದ್ದು ಮೋಸವಿಟ್ಟುತ್ತು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಿಶಿಬುಕ್ಕಿ ಬರುವ ಅಕ್ಕ
 ರೆಯುಂದ ಕೊಕ್ಕು ಬೋಳು ಕೊಕ್ಕು ಯಂನಿರಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಅವ್ವರೋಳು
 ಭಯನಂ ಭಕ್ತಿಯಂತಾಳಿ ಎಲೈ ಶುಕಶ್ರೇಷ್ಠನೆ! ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ
 ಯ ಸನಿಹಪವಲ್ಲಿ ನೆ ಎದುರ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳ ಸಮಾಚಾರನಂ ಎಳ್ಳಿಸತ
 ವ್ವೊಪೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಆಮಲಕನಂ ಕಂಡಂತೆ ಅವ್ವ
 ಣಯಿಸಿತ್ತು ಸಿನ್ನಸರ್ಪಜ್ಞತೆಯೆನ್ನೋಡಿದರೆ ಕುಕಾಪಾಘ್ಯನೇ ಲೋಕೋ
 ವಕಾರನಾಗಿ ಈರೂಪನಂ ತಾಳಿ ಇರುವಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಮೆಹಿಮೆಯಂ ಬಣ್ಣಿ

ನುನವಕ್ಕೆ ಯಾರಿಂದಲಾಗುವದು ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಶುಕದಂಪತಿಗಳ ಸ
ವಿವಾಹವಾತುಗಳಂ ಸುಗಂಧರಾಜ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿ ಪೂರ್ವರೂಪಕನನಿ
ಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಂತೆಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಂತೆಎದ್ದು ಇದೇನೆಂದು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೊಳುಂ
ನೋಡುತ್ತ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಸನುಕುಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಪವು ಚಂದ್ರನುಂ
ಡಲಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಮೇಘವು ಮಸುರಿಸಿಪೋದಂತೆ ದೀಪಕ್ಕೆ ಮುರೆಯಾಗಿ
ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತೆಯಂತೆ ಸಂತೆ ಸದ್ಗುಣವು ಪವಿತ್ರವಾದವಿವಿಧ್ಯಾಸಂಬಂಧನಂ
ತೊಲಗಿತಿ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಂ ತಿಳಿಯುವ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯಂತೆಕೇರ್ಪರೂ
ನಿವ ಸ್ವರೂಪಗಳಂ ತಿಳಿಯುವ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಿ ಆಕ್ಷಣದೋಳು
ಅನುರಾವತುಂಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಯುದ್ಧನಂ ಮಾಡುವಂತೆತೋರಿ ವಾ
ತಲಿಯೇ ವಜ್ರಾಯುಧ ಪೆಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಗತಾರೆಂದು ಉಸುರುತೆ ಅನುರರ
ಉಸುರುಗಳ ಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ಕೋಪನಂತಾಳಿ ಅಟ ಹಾ
ಸದಿಂದಿರುವ ರಾಜೇಂದ್ರಸಂಕಂಡು ಲೀಲಾಶುಕವು ಎಲೈ ಭೂವಾಲಖರೋ
ಮಣಿಯೆ ! ನೀನು ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಸನಂದರೇನು ? ಮಾತಲಿಯಂಕರೆ
ಯುವ ಬಗೆಯೇನು ? ಇದೇನು ಕಂಡೆ ಕನನೋ ? ಅಲ್ಲದರೆ ಪುಷ್ಪಾಸನಂ
ಗಳಂ ನೇವಿಡಿದ ಮಹಿಮೆಯೋ ? ಇದೂ ಅಲ್ಲದರೆನನ್ನನ್ನು ತಿರುಗಾಪ್ತಿಯೆಂದು
ತಿಳಿದು ಈಗ ನಿನ್ನಾರ್ಥರಲ್ಲಿಯು ನಡೆದ ಸುಖೋಗದ ಪರಿಗಳಂ ಮರನಾ
ಚುವ ನುಡಿಗಳೋ ? ವಿವಿಧಾತ್ಮ ಯಮೆಂದುಕೇಳುವ ಲೀಲಾಶುಕದ ನುಡಿಗ
ಳಂಕೇಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯಂ ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸ್ಯಾನಿ
ಯೆ ! ಈಳುಕವು ನಾಲದನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಬಂದ ನಮ್ಮ ಲೀಲಾಶುಕವಲ್ಲ
ವೇ ಎಂದುನುಡಿದು ಧಿಗ್ಗನೆಯೆದ್ದು ಪಂಜರದಿಂದ ಶುಕನನತ್ತ ಪಿಡಿದು ಮು
ದ್ದಾಡಿ ಎಲೈ ಶುಕವೆ ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಅವರಾಧನಂ ಮಾಡಬಂದೆನು ಅದ
ನ್ನೆಲ್ಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಡಗದಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವನಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರನಾದ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಎಲೈ ಶುಕವೇ ! ಪೂರ್ವದೋಳು ನೀನು
ವೇಳಿದ ಸಪ್ತತಿಳಿಗಳಂ ಕೇಳಿದರೂ ನಿಜಸ್ವರೂಪನಂ ತಿಳಿಯದನ್ನಿರಾ
ಯನಂತೆ ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಿ ನುಡಿಯುವ ನಾರದನ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹವು
ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು, ಆತನ ಬೆಳೆಯಿಂದ ನನ್ನರಸಿಯಾದ ಈಶಬೇದೇವಿ
ಗೆ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಲೀಲಾಶುಕವಲ್ಲವೆ ? ನೀನು, ಸರ್ವಜ್ಞ

ನೌಗಾರ್ಧು ಈಪರಿಯಿಂದ ಅವಲಾಸದ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳುವೆನು ವಿವಿಧವೆನು
 ದೇ ಎಂದು ಕೇಳುವೆ ರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಸ್ಯಾಮಿಯೇ! ಇಷ್ಟು
 ದಿನ ವಧ್ಯಂತವು ಈನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ನಯವು ತಿಳಿಯದೆ ಆರಸಿಯಾಗಿ
 ದೊಡ್ಡಗೂಡಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕಾಲನಂಕಳಯುತ ಅನುರಾನತಿಯಂ ನುರತು
 ದೇವತೆಗಳಂ ನೆನಪುವೆ ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವರುತ್ತಯಿದರ್ಥ ಈಗಲಾದರೂ
 ನನ್ನಂ ಲೀಲಾಕುಕವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂತೇ ಯೆನುತ ಸುಡಿಯುವೆ ಕುಕದ
 ಒಂದಿ ವಾಕ್ಯನುಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದತಲೆಮಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧರೂ
 ಪಗಳ ನೆಲೆಯಂ ಭೋಲೋಕದೋಳ್ ಆನತರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯನು ಈಶ್ವರ ಸಂ
 ಕಲ್ಪ ನಿರೂಪದರಿಸುಂ ವಿಹವನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತ ಬರಲು, ತನ್ನ ಮಗನಾದ
 ಜಯಂತನಂಕಾಣದೆ ನಿಮಿಷ ತಡೆಯಲಾಲೆ ನೆಂದು ಕೂಬ್ಜಮುಂದಂಬ
 ಹಂಬಲಿಸುವ ರಾಣಿಯಂಕಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರನು ಯೆಷ್ಟನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತ
 ಕ್ಷಣವಿಳಿಯೆ ವಕ್ಷಿರಾಜನಂತೆ ಪೇಗದಿಂಬಂದು ಎದುರಾಗಿ ಕೃಪುಂಗಿಡು
 ನಿಂತಿರುವೆ ಭಾಯಾಗುಪ್ತನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ದೇವೀಕುಚಾಕ್ಷರಾತ್ರನಾದ
 ಯಕ್ಷನೇ! ನೀನು ಶೀಘ್ರದಿಂದ ಅಲಕಾಪುರಿಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕ್ರೋಚ
 ವ್ವೀವಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ದೂರ್ವಾಸರ ಶಾಪವು ಕಳದ ನ್ಯಂತಾಂತನಂ ಸಮ್ಯಕ್
 ಗುರುವಾದ ಸುರಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಬಿನ್ನನಿಸಿ ಆಯುಷ್ಮಂತನಾದ ಜಯಂತ
 ನು ಬ್ರಾಹ್ಮ ಕರತರುನಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಯಲಾಗ ಯಕ್ಷನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಂ
 ಗಳಂದೊಪ್ಪಿರುವನುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ ಶರೀರನಂಕಂಡುಪರಮಹರ್ಷವಂ
 ಗೊಂಡು ದೇವತೆಗಳ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲವು ತೀರಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂ
 ದ್ರನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗವೆರಗಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಕ್ರೋಚವ್ವೀವನಂ ಸೇರಿ
 ಜಯಂತನಂಕಂಡು ನಮಿಸಿ, ಎಲೈ ಸ್ಯಾಮಿಯೇ! ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ನುಗಂ
 ಧರಾಜೇಂದ್ರನರು ನಿಮ್ಮನ್ನೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಬರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ
 ರುವರು, ಇದು ಮಲ್ಲದೆ ಸುರಾಚಾರ್ಯ ನಳಕೂಬರಂ ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ
 ಯಾಗಿರುವೆಂದು ಪೇಳಲಾನಾತಿಗೆ ಜಯಂತನು ಇದೇನು ಸಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ
 ಧರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿದನು, ಅಶ್ವತ್ಥಮೆಂದು ಎಲ್ಲರೂಕೂ
 ಡಿ ಬೃಂದಾರಿಕಾ ಯೋಗಿನೀ ಸಮಾಪನಂ ಕುರಿತುಬಂದು ಇದರ ಪರಿಯೇ
 ನೆಂದು ಕೇಳಲಾ ಯೋಗಿನಿಯು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಭಾಸಿಸಿನೋಡಿ

ಈಗಿನ ಕೌರವಂ ಸುರಾಚಾರ್ಯನಾಯನೆ ಎಂದು ನುಡಿಯುತೆ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸನ ಜಗದನುಗ್ರಹರೂಪಮಾದ ಶಾಪವು ತೀರಿಬಂದಂತೆಕಾಣುವದು, ಆದರಿಂದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯಾದ ಶಚಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲೇಣಿಶಿರುವಳೇನೋ ? ಈಗಲೆ ಮನುಷ್ಯರೂಪವಿಂದಿರುವ ಶಚೀಪುರಂದರರ ಮೈಭವನಂನೋಡಿ ಬರುವಾಯಂದು ಯಕ್ಷನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿಗ ತೆರಳಿ ಬಂದೇಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಪುರದ ಅರಮನೆಯ ಉಪರಿಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ವಿಲಾಸವೆಂಬ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆಗ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಮಹಾಯೋಗಿನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವೆನ್ನಮಾಡಿ, ಅಬಳಕ ಸುರಾಚಾರ್ಯಂಗಳಿವೆಂದಿತಿ, ನಳಕೂಬರನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವಂಕೊಟ್ಟು ಜಯಂತನಂ ಮೈದಡವಿ ಶಿರಸ್ಸನ್ನಾಭ್ರಾಣಿಸಲು, ಆಗನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡುವ ಜಯಂತನಂ ನೋಡಿ, ಪಾತ್ಸಲ್ಯನಿತಿವಿಾರಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕುಚಗಳೋಳ್ ಸ್ತಸ್ಯುಕ್ತು ಬರಲು ಮೈಯುಬ್ಬಿ ಮಗನಾದ ಜಯಂತನಂ ಮೈದಡವಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಎಲೈ ಆಯುಷ್ಮಂತನೇ ! ಈದಿನವರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮೆಯಿಂದ ಕಾಲವಂ ಕಳೆದೆಯೋ ? ಎಂದು ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಸುರಿವ ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಬಗನೆ ಕಣ್ಣುರೆದ್ವಿಗಳಿಂದ ಗಲಗಲನೆ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಸುರಿವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯುಂನೋಡಿ ಬೃಂದಾರಿಕಾಯೋಗಿನಿಯು ಎಲೈ ಸೌಮಂಗಳನತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅರಾಧ್ಯಂಗಿಯೆ ! ಕೇಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಇರುವ ನಿಮ್ಮದಂವತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ವಿಯೋಗವು, ಭೋಯೋಕದೋಳ್ ಅವತಾರವು, ನಿನ್ನ ವತಿಗೆ ಅನೇಕದಾನನರೊಡನೆ ಯದ್ವವು ಇವುಮೊದಲಾದ ಶ್ರಮವು ನಿಮಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಜಯಂತಮೊದಲಾದ ನನುಗೆಲ್ಲ ಸುಖವೆಂತು ದೊರಕುವದೆಂದು ನುಡಿಯುವ ಯೋಗಿನಿಯ ಮಾತಂಕೇಳಿ, ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಎಲೈ ಮಹಾಮುನಿಮುಖೆ ! ನಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಭಿನವಾನ ದೇವತೆಯು ನೀನಲ್ಲವೆ ? ನಿನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಜಯಂತನಿಗೆ ಶ್ರಮವೆಂಬುದಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಪಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಇಂತು ನುಡಿದೆನು, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಸರಂಗೋಳಲಾಗದು ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರ ಈಶ್ವರನ ಕೇಳುವಂತೆ ಬೃಂದಾರಿಕಾಯೋಗಿನಿಯು ಎಲೈ ಕೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಂದುಫುಳಿಗೆಯ ಶ್ರ

ಮುಕ್ತ ಚೋರಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನಂತಕಾಲ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು, ಜಗದ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸುಕಲ್ಪವು ಪ್ರತಿಕ್ಲ್ಪವಲ್ಲವೂ ಅಪರಿಚಿತಿಯಾದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನಕ್ಕೋಸ್ಕರಾಗುವುದುಸುವದು, ಆದೇವಿಮುರತಜ್ಞೋಚಕ್ರದೋಳ ಹೇರಿ, ನೇಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದೋಳ ಇರುವುದು ಸ್ವತಂತ್ರರೂಪವು ಸಮೀಪ ತಿಳಿದ ಇರುವದು, ಕೇಗಧೂಭಾರವಡಗಿದುದು, ಋಷಿಗಳ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು, ಜನಗಳಲ್ಲ ಧರ್ಮದೋಳ ಅನುಕ್ರಮದ ಪಡೆದರು, ದೇವರ ಗಳು ಮತ್ತೆ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವಕೆ, ಅವರಿದ ಸುಕರಾದನಿಗೆ ಭೂಲೋಕಾದಿವದ್ರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಿಂಹಪರಿವಾರ ವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಅಮರವತಿಯ ನೂನೋದ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಭೂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದುದು, ಸುರಾಚಾರ್ಯ ನು ಮೋಕ್ಷತ ನುಡಿದು ಸಾವಿರ ಮುಕ್ತರಾದರು ಅಲಕಾಪುರಿಯ ವರ್ಗದಿಂದ ಸೇವಕಪದ್ಧತ ಸನ್ನಿವಹಕ್ಕೆ ತರಳಿ ಅಲ್ಲಿಕಾದಿರುವ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಸ್ವತ್ಯಾಚಾರ್ಯ ತಿರುದು ಸುರಸಗತಿ ಬಂದು ಬೇರನೆಯು, ಎಂದಾದಳಿ ಎಂದರು ಲೀಲಾವತಿಗೆ ಕೈಗಳನುಗಿದು ಈ ವಂದನುಭಾವನಲ್ಲವು ಧರ್ಮನಾ ಜನಕ್ಕೆ ಮೂಲವುರವನಂದ. ಪ್ರೋಳುತ್ತ ನಾರವಸು ನೆನದು ಮುನ್ನ ನುನುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತರಳಲು,

ಏತ್ತ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ದೂಲೋಕದೋಳ ನಡೆವ ಕಾರ್ಯವೆ ನ್ನೇ ನುನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡಕನಿಸಿಸಂತ ನೆನದು ಶಚಿಯಂನೋಡಿ ಸಗುತ ಸ್ವಯಂವರವದಿ ನಡೆವ ವಿಲಾಸಂಗಳನೊಂದೊಂದಂ ನೆನಯುತ್ತ, ಹಂಗಳಿಸುತೆ, ರಾಸ್ಯ ಸಂಪಾಡುತ್ತ, ನಾಚಿಕೆಗೊಳುತ ಅಕ್ಷರಸಂಪಂ ಪಡುತ ನರಳಿ ಹಗ ದಂಬಾಪಿರಾಸುಂದು ತಿಳಿಯುತೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊನ್ನೆಎದ್ದು ಮೇಲುಮೆಚ್ಚಿ ನೂ ದಿಳಿದು ರುಗರೂಪವೆಂಬ ಮುತ್ತಿನ ಮೂರಕಾಡಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮನೆ ಯಿಂದ ಸುಗುತಿಯಂ ಕರೆದಿಸಲು, ಸುಮತಿಯು ಹಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊ ದ್ದು ದೊತ್ತಿ ನೋಳ ಅರಸುಕರಯಿದನು ಎಂದವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಮು ತ್ತಿನಮಂಪರದೋಳ ಕುಂದೂದಮಣಿಯೋಳ ಪುರಂದರನೆಂಬಂ ಮು ಕುಳಿ ತಿರುನೆಂಕೆ ಸದಸ್ಯನಮಸಗಳಿಂದ ಪ್ರೊಪ್ಪಿದಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನಂನೋ ಟಿ, ಪಸುನುಭಕ್ತಿಯಂ ಉತ್ಸಾಹವಂ ವಿಸ್ಮಯಂಗೆಂಡು ದಂಡವ್ರಣಾ ಮನುಮಾಡಿವಳುವೆವ್ವ ರೋಳ ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವಂತಿಳಿದು ಎದ್ದು ಕೈಗೆ

ಕಂಕಟ್ಟು ಎಲೈ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪನೆ ! ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಯಾರು ಬಲ್ಲವರು,
 ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳೂನಿರತವು ನಿನ್ನಂಸುತಿಯಂಗೈವವು, ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯುಂ ದೂ
 ವಾರ್ಸುಂ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳೇ ಬಲ್ಲರೆಂದು ಮೈನುರತು ಆನಂದದಿಂದ
 ಪೂರ್ಣವುಂಟು. ನುಮತಿಯೆಂಬವರಾತಲಿಯಂಕರದೊಳಿ ಬಿನ್ನೋಳ್ ಎಲೈ
 ಸಾರಥೀ ! ನಮ್ಮ ಅವತಾರದ ದೇವಿಯಂ ಭೂಭಾರವಡೆಗಿದುದು, ಇನ್ನು
 ಬಾಹ್ಯಗತ ಅಮರವತಿಗೆ ಸ್ವೋಗದೇಹ, ಆದರಿಂದ ಮುಕರಂದ ಕುಮಾರನಿಗೆ
 ಸುಖಾಭಿಷೇಕ ನುಮೊಡ್ಡುವಕ್ಕೆ ಯೆಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬಳಸುವನು ಸ
 ಮಯಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಹಿಸಬೇಕೆಂದು ರಹಸ್ಯದೊ ಪೇಳುವ ಮೂರುಗಳಂ ತೆರ
 ಯೆ ಮರುಮಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಮಾಗಿ ಮೂಗಿರುವ ಚಿತ್ರಲೇಖಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಿನಿ
 ಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಹಾ ಸಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವೆಂತುಬಿಡೆ? ದೇವೇಂದ್ರನ ಭಾವವೆತ್ತಕ್ಕೆ
 ಸರಿಯಾದ ರೂಪದಿಂದಲೂ, ವಜ್ರಾದಿವಣಿಸಾಧನದಿಂದಲೂ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪ
 ದ ಸಂಚಾರದಿಂದಲೂ, ಶೀಲಂಕಾಗಮನದೊ, ಇನ್ನೂ ಪರಿಪರಿಯ ಭಾ
 ವಂಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯುಂ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು
 ಶಚೀಪುರುಷರರೇ ಎಂದು ಊಹೆಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ ಸನ್ನ ಬುದ್ಧಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಎಳೆವತಾದರೂ ಮೋಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಇದು ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆ
 ಯೋ? ಋಷಿಗಳ ತಪಃಫಲವೋ? ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಂತೋಷವೋ? ಜನಗ
 ಳಭಾಗ್ಯವೋ? ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವೋ? ಜಗದೀಶ್ವರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವೋ? ಈದೇ
 ವತೆಗಳಿರತಕ್ಕನಂ ಈಗ ಬಯಲುಮಾಡಿವರೆ ಏನುಬರುವವೋ? ಇದು ಇ
 ಲ್ಲಿಯೇಮರತಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೊನೆಯಿ
 ಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷವಂ ಪಡೆತಲಿವಳು, ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಕುಕದೊಡ
 ನೆ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಂಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಸಂವಿಧಾನಂಗಳಂಕಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಸಮಯದೊಳ್ ಐರಾವತಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ
 ಲ್ಲಿಯೇ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಇರುವಾಯಂದು ತೆರಳಿದನೆಂಬಂತೆ ಮರೇಂದ್ರ
 ನಿಗೆ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಕಾಲವೆಂದು ತಾನು ದ್ವಿಜರಾಜನಾದ
 ಕಾರಣ ನಮುದ್ರದೊಳ್ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪೋದನೆಂಬಂತೆ
 ಯಾರಾಶಾಪಕ್ಕಾದರೂ ಕೊನೆಬಂಟು, ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ತನಗೆ ಬಂದಶಾಪ
 ಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗಾಣದಂತಾಯಿತು ಎಂದು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಅವಮಾನದಿಂದ ಅಸ್ತು

ಗಿರಿಯ ಅಡರಿಬಿದ್ದು ಪೋದನೆಂಬಂತೆಯೂ, ಇಂದ್ರನು ಅನುರಾವತಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಯವಾರವೆಂಬ ವರುಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದು ಪ್ರಕಟವೆಂಬಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು, ಆಬಳಿಕ ಕೂಡಿಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಡವಾಗದೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಬ್ಯಾಗಪೋಗೇಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರಾದಂತೆ, ಮಹರಂದನ ಪುಷ್ಪಭಿಷೇಕವೆಂಬ ನೋಡಬಂದನೆಂಬಂತೆ, ಅರವಿಂದ ಭಾಂಧವನು ಉದಯಾದ್ರಿಶಿಖರವು ಶೇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಯಥಾಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಿದ್ದು ಮುಖಮಂಜ್ವಲನಂಗೈದನುಮತಿಯುಂಕರತೆರಿಕೆ ವೇದವಿಶ್ವತ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ಪುರೋಹಿತರಂ ವಿದ್ಯಾಜ್ವಲನರಸಾ ನೂಜಿಕರಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂ ದೇಶದೇಶದ ಭೂಪಾಲರಂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಮಹರಂದ ಪುಷ್ಪವಂತರಿಗೆ ಮಂಗಳಸನ್ನಿವಸಂ ಮಾಡಿಸಿ, ರಂಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರತೆಂದು ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಸಭಾಮಂಟಪದೋಳ್ ಪೂಜೆಯುಗೊಳುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಹಾಸನದ್ರಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಈರ್ವರಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಪೂಜಾಸನ್ನಿವಸುರಂ-ಡಿಂದಿಸುವನುರುಷತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಧಾಂಧಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದಭೇರಿಭಾಂಕಾರವು ಭೋರಿಂದು ಮೊಳಗಲು, ವಂದಿತರಾಗಧರೂ ಬೆರದುಪವ್ಯಗಳಂ ಉಗ್ಗಡಿಸುತ್ತಿರಲು, ವಾರನಾರಿಯರು ಮೈತ್ರಾದ್ಯದಿಂದ ಅಭಿನಯವ ಹಾವಭಾವಗಳಂಕೂಡ ನಾಟ್ಯವಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು, ಹಿರಿಯಸುವಾಸಿನಿಯರುಗಳಿಂದ ದಧಿಪಿಪ್ಪವೆಲ್ಲವಾಹ್ನತ ಕ್ಷೀರ ಪುಷ್ಪಫಲ ದೂವಾಗದರ್ಪಣಾದಿ ಸಕಲ ಶುಭವಸ್ತುಗಳಂ ತರಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಭಾಮಂಜ್ವಲನಂ ಪಡೆದು ಸುಚರಿತ್ರರಾಯನಿಂದ ಒಂದನಂಪ್ರದಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಗಿ ಕುಲದೇವತೆಯಾದ ಚಾಮುಂಡಿಯಂ ನಮದು ವಿರಿಯ ಸುವಾಸಿನಿಯರ ಕರಕಮಲಗಳಿಂದ ಹರಿದ್ರೋದಕದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವಂಗೈಸಿ, ಆಬಳಿಕ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರನು ಸಕಲ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದ ಬಂಧುವರ್ಗಗಳಿಂದ ಗುರುಗಳಿಂದಲೂ ಸಮುದ್ರ ಗಂಗಾಜಲ ನವರತ್ನ ಸುವರ್ಣಪುಷ್ಪಕ್ಷೀರಲಲಿತಗಳಂಜೆರಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕವೆಂಬನೋಡಿಸಿದಾಗಲೋಕದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹರಂದನಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಮಂಕಟ್ಟ ದೇವೀಪ್ರಸಾದ ಲಬ್ಧಿ ಮಾಡಿಕಂದ್ರಪಾಸನಂಕೊಟ್ಟು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಿರುವತನಕ ಈಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಈಚಂದ್ರವೆಂಕದ ಪರಂಪರಾಭಿ ವೈದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲೆಂದು

ಹರಶಿ, ಆಬಳಿಕ ಪುಷ್ಪದಂತನು ಯುವರಾಜವಟ್ಟದೋಳ್ ಸಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆದಿಕಕ್ಕೆ
ಯಿಂದಬಂದ ಕೆತ್ತಿ ಎಂಬತೆಯು ಧವಿಳೇಷವಂ ಸಿತ್ತು ಹರಶಿ, ಸುನುತಿಯನು ಗನಾ
ದಸುನೀತಿಯಂ ಮಂತ್ರಿಪದವಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಿ, ಮಕರಂದರಾಜನ ಮೊಗಮಂ
ಮೋಡಿ, ಮಹೀಪಾಲರನೆಲ್ಲರಂ ಕೈತೋರಿ, ಮಾನದಿಂದ ಮರಾಠೆಯಂ ತಿಳಿ
ದು ತಾರತಮ್ಯವನರಿತು ಇವರಿನರ ಮನೋಭೀಷ್ಠಂಗಳಂ ಗಡಿಯಿಸುತೆ
ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಂ ಬಿಡದೆ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದೋಳ್ ಸಿಪ್ಪಣರೊಡ ಮಂತ್ರಿವಿಷ್ಣು
ಜ್ಞಾನಂಗಳಂಕೂಡಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದಡೆ ಯ
ಕೋನುತ ನಾಗುವೇಯುಂದು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ, ಸಕಲಸಭಾಜನಂಗಳಂ ಆಭರ
ಣವಸ್ತು ವಾಹನಂಗಳಂದ ನನ್ಮಾನಿಸಿ, ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಿಂದ ಎದ್ದು ರಾ
ಜಸಮಾಜದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಭೋಜನವಂಗೈದು, ಆದಿನದರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಸೌಗಂಧಿಕಾದಿ ಸತಿಯಾರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರ್ದು ಮರುದಿನ
ಉದಯದೋಳ್ ಮಕರಂದನಂ ಕರದು ಎಚ್ಚಿ ಕಂದನೆ! ಒಹುಕಾಲದಿಂದ
ರಾಜ್ಯಭಾರವಂ ವಿಚಾರಣಂಗೆಯ್ದು ಬ್ಯಾಸರಂಗೊಂಡು ಇರುವೆನು, ಈಗ
ಪರಿವಾರದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ವಿಹಾರಾರ್ಥಮಾಗಿ ನಸುತನನಂಕುರಿತು ತೆರ
ಳುವೆನು, ನೀನು ಧೀರಚಿತ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವ
ದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮೈದಡವಿ ಮಾತಲಿಯು ಹಸ್ತಲಾಘದಿಂದ ಮದ್ದಾಯನ್ನೇ
ರಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಕುಸುಮಲತಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರಿದೊಡಗೂ
ಡಿ, ರತ್ನಪುರಿಯ ರಾಜಬೀದಿಯೋಳ್ ಸಕಲ ವಿಜನದಿಂದ ತೆರಳುವನಂತನ
ಕೈ ಬಂದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನಂಗಳಂ ಬರುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ, ಚತುರಂಗ
ಬಳಪರಿವಾರಂಗಳಂ ಕಳುಹಿ, ಅನ್ಯತಸರೋವರದೋಳ್ ಸ್ನಾನವಂಗೈ
ಯುತ್ತ ಮರಕತಾಂಗಿಯಾದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಯಂ ಪೂಜಿಸುತೆ, ತಾಸುಮೊ
ದಲು ತಪವಂ ಮಾಡುವಾಗ ನೆರಳತ್ತ ಕದಂಬವೃಕ್ಷವಂ ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯ
ರಿಗೆ ತೋರಿಸುತೆ ನಾಲ್ಕಾರುದಿನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ನಡಿಸಬೇಕೆಂದು
ಯೋಚನೆಯಿಂದಿರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ವಾಮದೇವೆ
ನೆಂಬ ಋಷಿಯು ತನಗೆ ಪ್ರಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ತ್ರಿಲೋಕ ಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರ
ನೆಂ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬರಲು, ಅಖುಷೀಶ್ವರನು ಪರಮಗುರು
ವಾದ ಕ್ಷಾರಣ ಪರಮ ಬಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಣಾಮಂಗೈದು, ತಾಸು ಅವತರಿಸಿದ

ಬಳಿಕ ನಡೆಯುವ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತಳಿಯ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರಲು, ತಲೆನೂಗಿ ಶ್ಲಾಘನೆಯೊಡನೆ ಕೃತ್ರಿಮಂಭ ವಿಲಂಬದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಸುಹೃದಿ, ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ನಿಮಗೆ ಈಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯೆ ಮಾಡುವದು ಸ್ವಭಾವಧರ್ಮವಾಗಿರುವದೆಂದು ಸ್ತುತಿಯುಂಟೆವೆವೆ ಮನೆಯೊಳಿಂದ ಕೆಲವುದೊಡ್ಡು ಸ್ವರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಇತಿರಾಣುಗಳಿರಿಸಿ ಈಧರ್ಮ ಮಹಿಮೆಗಳಂ ಮೆರಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪೇಳುವೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಭೇದಗಳಂ ಕರ್ಮಪ್ರಾಣ ದತ್ತಿ ಸ್ರವತ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರಾಣಿಯ ಸದಾಬಾರದಿಂದ ಪದ್ಧಿವುಗಳಾದ ಪೂಜ್ಯವಾದ್ಯಾದ ತಾರತಮ್ಯವು ಕೇಳಿ ಅನಂದಪರವಶನಾಗುತ್ತ ಈಸರಿಯಂಪವರಣಾತ್ಮವಿಶಾಸನೂ ವಿಷಾಸಿಗನುತಲುವ ನಮಯದೊಳೆ ಆಯಂಭ ಮೂವೈವಾದನ ಗೋಶಾಲೆಗಳೊಡನೆ ಮಹಿಮೆ ಅಧಿಕಾರಿವರಾದರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಐರಾವತ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ ಕಾಮಧೇನುಗಳಂ ಕಾಣದೆ ಭಯಂಕರತರಾಗಿ ಓಡೋಡಿಯಂ ಮಹಾಶನದ ಬಾಳಿಗಿಲ್ಲ ಕಾನವಲಾಗಿರುವ ಮಾತಳಿಯೊಡನೆ ಮಲ್ಲಕೆ ತಳುಕಿಸಲು, ಆಗ ಮಾತಳಿಯೊಡನೆ ಸುನುತಿಯು ಮರಳಿ ಏನುಬಂದುದೋಯೊಂದು ಬಾಳುಗಬಂದು ಕಂಡಿದನುಮಿದ ಸವನುನಕರೀರದಿಂದ ಗದ್ದವಸ್ವರದಿಂದಲೂಕೂಡಿ ದುರಾಗಿ ಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಮೆ ! ಅಶ್ವಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಆಯಾಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲೆ ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳುಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವರೆಂದು ಭೀತಿಯಂಕೂದಿದ ತೊದಲುನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಆಗ ಮುಖೇಂದ್ರನೊಮ್ಮೆ ಯಲ್ಲಾ ಮುಕೇರಿವೆಂತಾಗಿ ವರ್ವತಾಗ್ರದಿಂದ ಹರಿಗೆ ಬೀಳುವನಂತೆ ಎದಗೆಟ್ಟು ಮನು ತೋರದೆ ಮಿದುಸಿಮಿಸ್ತೆ ಶಿಲೆಯಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆಳುಕ್ಕು ದೈವಗತಿಯಿಂದ ಮಲ್ಲನೇಯೆಚ್ಚತ್ತು ಮಾತಳಿಯೊಡನೆ ಮರಳಿವೇಳೆಂದುವೊಂದೊಂಭತ್ತಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡುನಿಮ್ಮಡಿಮಾಡಿ ಯಾವನನೋಬಿಟ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನುನಮ್ಮ ಅಮರಾನತಿಮನಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲ ಆವಹರಿಸುವನಾಮಧ್ಯವೆಂಪಡೆದುಮೊಸತಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಬಂದಿರುವನಂತೆಕಾಣುವದು, ಈಗನೋಡುವಂದೆನಿಮಿದೊಳೆ ಅರಾಕ್ಷಸವೆಂಬ ಅಸ್ತ್ರನಂಪ್ರಯೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬವೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೊ ಎಂದು ಮುಗ್ರಕೋಪದಿಂದ ಕಾಲರುದ್ರನಂತೆ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದೊಮ್ಮಿರುವ ಮುಖೇಂದ್ರನ ಭಾವನೆಯೋಡಿ, ವಾಮದೇವನು ಈಗ ಇಂದ್ರನು

ಹೋವದಿಂ ಮೂಲೋಕ್ತವೇನಾಗುವದೋ? ಈಗ ನಾವಿದ್ದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾರದಂಥ ಮೋಟೆ, ಎಲೈ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಮಹೇಂದ್ರನೆ! ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಿವಿಂಶುಕೇ ಇವನು ನಡುವರೇ? ಮೂಲೋಕ್ತಗಳೂ ಇವು ಅಧೀನಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಇವು ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲಿವೋಗುವವು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸರ ಭಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಇದಂಪರಿಭಾವಿಸುವಂಥವೆಂತೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅವಸ್ಥಿಸಿರುವ ವರದಾಚಾರ್ಯನ ಹಿತವಾಕ್ಯಗಳೇ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಂತನಾಗಿ ಅದಂತರಲಿ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ನೋಡುವ ಗುಗ್ಗನೊಬ್ಬನು ಮಾತಳಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ನಿರುತ್ಸಾಹವಾಗಿ ಬಂದು ಅದಂಕಾಣದೆ ಅತಿ ದುಃಖಿತವಾಗಿ ಇದುರಾಕ್ಷಸರ ಕೃತ್ಯವಲ್ಲ, ಇದು ದೂಷಣೆ ಸನಿಹಿತವಾದ ಬಂದ ದೂರವೃಕ್ಷದ ಸೊಗಡು, ಇನ್ನೂ ಇರುವುದು ನುಡಿಯಿತು. ತಿಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೀ ಈಗ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಸನಿಹಿತದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಮನೆಯಂ ಕುರಿತು ರಮಣೀಸುಮಾದ ಮನೆಯು ಇರುವುದೇ ನೋಡುವುದೇಳಲು, ಆಗ ಕರ್ಣಿಯಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾದೇವಿಯು ಕುಂದದ ಭರಣಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಯಂಕಾಣದೆ ಮನೆಯಂದು ಮೈಗುಂದಿ ಹಾ ಎಂಬ ಹಂಬಲಿತ ಕಂಬನುಮೆಂಬಿ ಇದೇನಿದೇನೆಂದು ಅಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯಸನವಂ ಭಯವಂ, ಭ್ರಾಂತಿಯಂ, ಶೋಕವಂಗಳೊಂಡು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕುತ ಯಲ್ಲೆಯೂ ಕಾಣದೇ ನಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾದವು, ಇದ್ದರಪರಿಣೀನೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಂಗವಾಗಿ ವಾಮದೇವನ ಪಾದಂ ಸಗಳಿಗೆರಗಿ ನಾಣಿಸುಯೆ! ನಾನು ಭೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತನಿಲ್ಲದೇ ಅನುಮತಿಯೇ ಪ್ರೀತಿಯದಕ್ಕೆ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳೂ ಕಳಕೊಂಡು ಮಧ್ಯದೋಳು ತ್ರಿಶೂಕವಿನಂತೆ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತೆನು, ಇನ್ನೇನುಗತಿಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವ-ಕರ್ಣಿಕಾಂತನಂ ಕುರಿತು ವಾಮದೇವರು ಎಲೈ ದೇವೇಂದ್ರನೆ! ಕೇಳು, ಲೋಕಾಂತರದಿಂದ ಬಂದ ಲೀಲಾಶುಕವು ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದವಾಗ ಇದರವರಿಯಂ ಪೇಳುವದಕ್ಕೆ ನಾನುಕಕ್ಷನೆ? ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಲೀಲಾಶುಕವು ಇದರಪರಿ ಯಾರೇನುಬಲ್ಲರು, ಜಗದೀಶ್ವರಿಯೆ ಬಲ್ಲಳು ಅನುಹಾದೇವಿಯು ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಪ್ರಕಟ

ಗಳಿತಗುವಂತೆ ವಿಧ್ವಂಗಳಲ್ಲವೋಗಿ ಅಮರಾವತಿಯ ಸುಮನಾ, ಜ್ಯ ಪೊದ
 ಲಿಸಂತೆ ಕೈಗೊದಿ ಬರುವದೂ ಎಂದು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗೈಯು
 ಲು, ಆಗ ಮಹೇಂದ್ರನು ಕುಡ್ಡಾಚಮನನಾಗೈದು ಕುಚಿಯೊತನಾಗಿ ನೆ
 ವಾಕ್ಷರಿಯಂ ಜಮಿತಿ, ಗುರುಪರಂಪರೆಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾ
 ದೇವಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಂ ಮನದೊಳಟ್ಟು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಾಗಬೇ
 ರೆಂದುಬೇಡುವ ಭಾವನೆಯಾಗೈವ ಕುಭಾವನರದೋಳ್ ಬಗ್ಗಜ್ಜನನಿಯಾ
 ದ ತ್ರಿದೇವಿಯು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ, ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ದಿಕ್ಪಾ
 ಲಕರಿಂದಲೂ, ಆದಿತ್ಯ ರುದ್ರವನುಗಳು ಮೊದಲಾದ ದೇವತಾಗಣಂಗಳಿಂದ
 ಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮಣೀಗಳಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿಮೊದಲಿಸಂತೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡ
 ಗಲು, ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪುಳಕಾಂಕಿತ ಕರೀರನಾಗಿ ಸ
 ಹಸ್ರನಮನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮಹಾದೇವಿಯ ರೂಪವನ್ನೋಡಿ ಕೃತಾರ್ಥ
 ನಾದೆನೆಂದು ಮರಳಮರಳ ಪ್ರಣಾಮವೆನ್ನಾಡುತೆ, ವಿನಯದಿಂದ, ಭಯ
 ದಿಂದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನು ಕುರಿತು ಎ
 ಲೈ ಪುತ್ರನೇ ! ನೀನು ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದೊಳೆನತಾರವಂ ಮಾಡಿ ಭೂ
 ಭಾರವಂ ನಿಳುಹ ಲೋಕುಗಮೆ ಪುಷ್ಪಮಾಯೆಯನ್ನಿತ್ತು ಈ ದೂರ್ವಾಸ
 ಸುನಾನಾಗಿ ಕಳುಹಿದನು, ಈಬ್ರಹ್ಮರವನು ಕೋಪವಂ ಮಾಡಿದುದು
 ಲೋಕೋಪಕಾರವೆಂದು ತಿಳಿ, ಈಗ ನಿನ್ನಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ಪಾಲುಗ
 ಡಲಿನೋಳ್ ಅಂತರ್ಧಾಸನಂ ಗೈದಿರುವವು, ದೇವದಾಸನರಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಸಮುದ್ರನಂ ಮುಳಿಸಿದಡೆ ಎಂದಿನಂತೆ ನಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಅಭಿಸಂಗ
 ಳಾಗಿ ಅಮರಾವತಿಯಂಕೇರಿ ಸುಖದಿಂದಲಿರುವೆ, ಈದೇವಗಣಂಗಳಂ ದೊ
 ಡಗೂಡಿ ನಡೆಯುವನಾಗು, ಈಪರಿಯಿಂದಲೆ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಪ್ರತಿಕ್ಲ್ಪ
 ಪಲ್ಲಿಯೊ ಒಂದೇಪರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವದೂ ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯ ನ್ನಿತ್ತು
 ಇಂದ್ರನು ವಾನುದೇವ ಲೀಲಾಕುಕ ಮೊದಲಾದವರು ಸ್ತುತಿಯಾಗೈವ ನು
 ಡಿಗಳಂಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅಂತರ್ಧಾಸವಾಗಲು, ಆಗಮಹೇಂದ್ರ
 ನು ವಾನುದೇವನಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿತಿ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸೌಗಂಧಿಕಾ
 ಕುಸುಮಲತೆ ಮೊದಲಾದ ರಾಣಿಯರಿದಲೂ, ಮಾತಳಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ
 ಎಲ್ಲರೂ ದೇವಿಯರ ಅಮೃತಕನುಂಡಲೋದಕದ ಸೇಚನವನುಹಿವೆಯಿಂದ

ಮಾಸುವದೇಹಂಗಳೇ ದೇವಶರೀರಂಗಳಾಗಿ ಅಗಲಿವಿಜಾತೀಯ ಕಾಂತಿ ವಿ
ಶೇಷದಿಂದೊಪ್ಪಿ ಸ್ಮರಣನಾತ್ರದಿಂದ ಪ್ರೋಮಯಾಸನಂ ಕೇವಲ ಲೀಲಾ
ಕೃತದೊಡಗೂಡಿ ಎಲ್ಲರೂವಿರಿ ಶ್ರೀದೇವಿಗೆ ಪರಿವಾರವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದದೇನೆ
ತಾ ಗಣಂಗಳೂರ ಒಡಗೂಡಿ ತೆರಳುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಿದ್ಧವಿಷ್ಣುಸ
ರಗರುಡಗಂಧವೆ, ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುಕುಪ್ಪೆಯೆಹ್ಲ, ಅಪ್ಪರೋಗಣಂಗಳು ಮೊ
ದಲಾದನರಿಬಾರಕಪಸಂಗಳು ಕಾರ್ತಿದೂರದಂಕಂಡು ದೇನೆಯಂದುಬಿಷ್ಟನಿ
ಳು ಭೋಲಿಮು ಚತುರ್ದಶಲೋಕಂಗಳಿಗೂ ಇಂದ್ರನು ಅನುರಾವತಿಗೆ ಬಿ
ರುವ ಸಮಾಪಾರನು ನಾರುನಂತೆ ಮೊಳಗಿ, ದಿಕ್ಕು ಪುಷ್ಪಂಗಳ ಮೆಳಗಿ
ಯೆ, ನಾಭ್ಯನಂಗೈನ ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಧಿಂ ಧಿಮಿ ದ್ವಾಸಂಗಳು ಬು
ವಿನಭೋತರಂಗಳಂತಾಯೆ, ಕಿನ್ನರಿಬ್ಬಂದ, ಸರಸಸಂಗೀತ, ರೀತಿಗಳು
ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೆನೂಡೆ, ಶೈಲೈಸರಜ್ಯನಾಂದ್ಯದಿಂ
ದೊಪ್ಪಿ ವಿಕಲ್ಪಲನಾದ ವಾಯು ಮೆಲ್ಲನೆಬಂದು ಸವಾರಿಯೋಳ್ ತೀತೋಪ
ಚಾರವೆನೂಡೆ, ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲ ವಿಕಾಸನುಂಪಡೆಯೆ, ಕಾಪರಿಯಿಂದ ಸಹಸ್ರ
ಮುಖಂಗಳ ಸುಳ್ಳೆನಿಸಿದಲೂ ಸೊಗಲನದಕ್ಕು ಚಕ್ರಮೆಲ್ಲವ ಮಹಾವೈದನ
ದಿಂದ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಿಂತರಳ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಲಗುವನುನೆಯಾದ
ಪ್ರೀತನಮುದ್ರವೆನೋಡಿ ಪಾಸು ಅಸಂದಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮುಳುಗಿ, ಚ
ತುಮುಗುವ ಚರಣಂಗಳಿಗೆಗಿ, ನಾರಾಯಣನ ಅಡಿಪಾಲನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಿಶ್ರ
ಕೃಷ್ಣರಸಪಾಪರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿತಿ, ಈಮೂರ್ತಿಯ ಅನುಗ್ರಹನಂ ಪ
ಡದು ಅನರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದರೆನಡದ ಸಮುದ್ರಮಧಾನದಿಂದನುರಳಪುಟ್ಟಿ ಬಂ
ದ ಏರಾವತಾದಿ ನಿಜನಸ್ತುಬ್ಧಂದನಂ ಎಂದಿನಂತೆ ಪಡದು ಪ್ರೀತ್ಯಸಮೂ
ಹಂಗಳಂ ದಂಡೆಯಂಗೈಮ, ಜರಾಮರಣಂಗಳಂ ಪ್ರೇಗಲಾಡಿಸುವ ದಿ
ವ್ಯಾನೃತನಂ ಕೈಗೊಂಡುಂಧನ್ವಂತರಿಗೆ ಪುರಂದರನು ಸಕಲಪರಿವಾರದಿಂ
ದೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳು ವಸ್ತ್ರ ರೊಳಗಾಗಿಮೇ ಕುಚೇರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮರಿಂದ
ಎಂದಿನಂತೆ ಅಲಂಕೃತನು ಅನುರಾವತೀಪುರವಂ ಕುರಿತುಬಂದು ಮೊದ

ನೆ ಮಣಿಗೊಪುರ ಪ್ರಾಕಾರ ವಿವಣಿ

ದ್ರಶಾಲಾ ಸಹಸ್ರಗಳಿಂದ ಮೊಪ್ಪಿದ

ಮಿತನುತೋವನಂ ಪಡುತ ಅಲ್ಲಿ

ದ ಮಹಾನಾಯಕನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟೆ. ಇಂತಿ-
 ದ ಸರಸ, ಸಂವಿಧಾನಂಗಳೂ ದೊಡಗೂಡಿ ಕಲ್ಪಿತಂಗಳಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ-
 ಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರವಾಣಚರಿತನುಪಮಂಗಳು ರಸಿಕಜನ ಹೃದಯವನ್ನೂ
 ಮೆಚ್ಚುವಾಗಲೂ ನಗುರನಾಲಂಕಾರ ಭೃಗುಸಂಚಾರಿಭೂತ ಚಿತ್ರವಿರಕದೀಶನೆಯ್ಯಾ-
 ದಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೊಪ್ಪಿ ಕೃಂಗಾರರಸಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಿ ಜೀವನವಾಗಿ ಸರಸ
 ಪ್ರಬಂಧ ಶಿರೋಭೂಷಣವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕವರಿಣಯವೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರ
 ಕಥಾಸುಕ್ರಮಣಿಕಾ ಚುಕಂಗಳಾದ ಮೂರುತ್ತಮ ಅರವ್ಯಸಂಗಳಿಂದ
 ಲೊಪ್ಪಿ ಜಳಕಿರಗವಾಗಿ ಶ್ರೀಶೋಕಾಧಿ ಪತಿಯಾದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಚಾ-
 ರಿತ್ರರೂಪದಿಂದ ಸಕಲಪ್ರಕಾರ ಅತಿಹಾಸ ನೀತಿಲಕ್ಷಣಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ-
 ಸಾರಪೂತವಾದ ಸೌಗಂಧಿಕವರಿಣಯವೆಂಬ ಶುಭವಾದ ಹೆಸರುಳ್ಳ
 ದಾಗಿ ಅದಿಕಕ್ಷಿಯಾದ ದೇವಿಯವರಮಹಾಸಂಕಲ್ಪದ ಬೀಜವಾಗಿ ದೂ-
 ವಾರಸನೆಂಬ ಬಿಂಬಿಯಶಾವನೆಂಬ ಅಂಕುರದಿಂದ ಬಗುರಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ ಸು-
 ಹಾರಾದ ಮೈಥವೆ ನಿರೂಪಣದಿಂದ ಪುಷ್ಪಿತವಾಗಿ ದರಿಹರರ ಗುಹ್ಯಾ-
 ಸ್ಪದಂಗಳಾದ ಶ್ರೀಮೈಕುಂತ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ಣಸ ಮೊದಲಾದ ವಿಸ್ಮಯೀ-
 ಶಾಸ್ತ್ರಪೂಜ್ಯಂಗಳಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀಸಗರಬೋಳಿರುವ ಶ್ರೀಚಕ್ರನರ್ವನಾದಿ-
 ದ ವೀರವಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅಂತರ್ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯಿಂ-
 ದೊಡಗೂಡಿದ ಮನೋಲಗ್ನನ ಫಲಿತವಾಗಿ ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಪೊಪ್ಪು-
 ತಿರಾದ ಈನವೀನ ಕೃತಿಯು ಅಮೃತವನರ್ವನ ಹಂಚಲಕ್ಷಣ ಅಮಾಂ-
 ಗ ಪಡ್ಬಾದ ಶ್ರುತೀಲ್ಲೀಖ ಮಿಶ್ರೀತಿ ವೃತ್ತ ಅನೇಕ ವಿಚ್ಛಿತ್ತಿ ವಿರೇಷೋ-
 ಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಪಲ್ಲವ ಚಮತ್ಕಾರದ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂ-
 ದ ರಸಿಕಜನ-ಕಣನಿಶ್ಯಮಾಗಿ ಪೂತ್ರಿಂಕದಧ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ತತ್ವಪ್ರ-
 ಕಾಶವಂ ಮೂಡುತನುಚನಕಾನೈವಾಗಿ ಸುಲಭದಿಂದ ಸಕಲ ಪ್ರಮೇಯಂ-
 ಗಳಂ ವಿಶವವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಈನವೀನ ಕೃತಿಯುವೋದಿ ನೋಡು-
 ತ್ತು ಕೇಳುತ್ತ ನಂದಿಸದೆ ಗುಣಗ್ರಹಣದಿಂದ ಸಂತೋಷವಡುವೆರಿಗೆ ಜಗ-
 ಜ್ಜ್ವನಸುಯಾದ ಶ್ರೀಚಾನುಂಡೇಶ್ವರಿ ಅಮ್ಮನವರು, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ
 ಮುಖ್ಯದೇವತೆಯೇಶ್ವರನು ಈಮೂರು ದೇವರುಗಳು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಸಂತ-
 ತ ಸಂಪತ್ತು ವಿದ್ಯಾನಿಶೇಷಂಗಳಂ ಸಕಲ ಮನೋಭೀಷ್ಯಂಗಳಂ ಸಮೃ-

ಬ್ಧಮಾಗಿ ಕರುಣಿತ ಗಲಹುವರು, ಮತ್ತೊಂದು ಈಕೃತಿಯು ಓದುವಲ್ಲಿ ಸವ್ವ
ಪರಾನ್ನಸವೆ ಮುಂದೆ ಓದಿ ಅನಂತರ ಆದಿವಿಂದ ಮುನ್ನೆತ್ತಾರು ಅಶ್ವ
ಸಹವರಿಗೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ದೇವತಾಸ್ತುತಿ ಮಾಡಾ
ತ್ತೈವಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸರ್ವೋಪಚಾರದಿಂದ ದೇವರಂಪೂಜೆ, ಸುಗಂಧವಾ
ಜಿಂದ್ರಸ ಉನ್ನತಲಕ್ಷಣ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಂ ಒಮ್ಮಾ
ಗ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ವರ್ಷಿಸುತ್ತ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿ ಮನಸ್ಸುತ್ಸಾಹದ
ಿಂದ ಮರಳಿಸದ್ದುನಾಶ್ವಸವೆ ಓದಿ ಬೆಳಸುವರಿಗೆ ನಾರಕಾಂತರವಾಪಿ
ಸವಜರಂಜನಿಗಳ ದೀರ್ಘಾರ್ಪಣೆಯವ್ಯವೃ, ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದ ಆರೋಗ್ಯ
ವೃ, ಸೌಖ್ಯಮ ಸಂತಾಪವೃ, ಕುಜೇರನ ಐಶ್ವರ್ಯವೃ, ವೃಹಸ್ಪತಿಯ
ಪಾಂಡಿತ್ಯವೃ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ದೇವತೆಗಳರೂಪ ಲವಣ ಸೌಂದರ್ಯ ಸೌಕು
ಸಾರಾಧಿಗಳು ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾದ ಮಾತಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು, ಇಂದ್ರಸ ಅ
ಸುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲವ್ಯಾಪ್ತವೃ ಸುಖದಿಂದ ಲಭಿಸುವದು, ಇನ್ನು ಬಾ
ಲರಾದವರು ಇದಂ ಕೇಳಿದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿನಿಷ್ಕಮುಖ

ಪತ್ನೀನಂದೋದಗೂಡಿ ಕುಕ್ಕಪಕ್ಷದ ಬಿದಿಗೆಯೆ ತಂದ್ರನೆ
ಳಾಗಿ ಸುಗಂಧರಾಜೇಂದ್ರಸುತೆ ಜಗತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗುಂ . . . ಸ್ತುತು
ರಿಗಳಂಬ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಮಿಗಳು ಕೇಳಿ ಓದಿದಂಥಾನಾದರೆ ಉತ್ತಮವಾ

ಕಾಶ, ರೂಪ, ಗುಣ, ಚಾರಿತ್ರಗುಳ್ಳ ಕನ್ಯೆಯರ ಪೂರ್ಣಗ್ರಹಣನಂ ಮಾಡ
ದಕೊಂಡು ದೇವತುಷಿ ಪಿತೃಪುಣಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಕೊಂಡು ಆಸ್ವತ್ಥ
ರೈಗುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಇರುವರು, ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಾದಿಸಕಲಾಶ್ರಮಿ
ಗಳು ಏಕದತ್ತಿಗುಳ್ಳವರಾಗಿ ಧೃಢಚಿತ್ತದಿಂದ ಒದಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದಕೋಕಂ
ದ ಸಕಲೈಶ್ವರೈನನ್ನನುಭವಿಸಿ ಅಶ್ವಮೇಧಾದಿ ಸಕಲ ಕ್ರತುಫಲಂಗಳಂ ಪೆ
ದದು ಪುಣ್ಯಲೋಕ ವಾಸವಂಸ್ಸೆದುವರು, ಇನ್ನು ಋತುಸಾಗದ ಸ್ತ್ರೀಗು
ಳು ಕೇಳಿದರೆ ಸುಖನದೋಳು ಪ್ರಪ್ಪಿಣಿಯರಾಗಿ ಸಕಲ ಸಂವತ್ಸರಗಳನ್ನು
ಜ್ಞಪತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸುಪುತ್ರರಂ ಪಡೆವರು, ಪ್ರಯುದ್ಧರಾದ ಸತಿಗಳು
ವಿಶ್ವನಂದಿದ ಓದಿಕೊಳ್ಳಿದರೆ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾಗಿ ಗೌರವತೆಮುಂ
ತೆ ಸುಪುತ್ರರಂಪಡೆದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂವತ್ಸರ ಸೌಮ್ಯಗರ್ಭಾದಿ ಸೌ
ಖ್ಯಾಗ್ರಂಗಳಂ ಯೆದುವರು.

ದೃಗು ಮಂಗಳಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಶ್ವಾಸಮಂ ದೇವೀಸನ್ನಿಧಾನ
 ದೋಳು ಓದಿದರೂಓದಿದ್ದಂಕೇಳಿದರೂ ದೇವೀಪ್ರಸಾದ ಉಂಟಾಗಿ ಅಕ್ಷಮೇ
 ಧಾದಿ ಸಕಲ ಕ್ರತುಫಲಂಗಳಂಪಡೆದು ಪಿಡಿದಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂಡಿ ಸಕಲೈ
 ಶ್ವರ್ಯವಂ ಅನುಭವಿಸುವರು. ಸ್ಥಿರವಾರದೋಳು ಮೂವತ್ತನೇ ಆಶ್ವಾಸನಂ
 ವಿಸ್ತೃತನಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲೆ ಶುಭಾರ್ಥತರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಲು ಓದಿದ್ದಂಕೇಳಿದ
 ರೂ ಶ್ರೀರಂಗಾದಿ ಯಾತ್ರಾಫಲಂಗಳಂ ಗಂಗಾದಿ ಸಕಲತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಫ
 ಲಂಗಳಂ ವ್ರತೋಪವಾಸ ಜಾಗರಣಾದಿ ಫಲಂಗಳಂ ಪಡೆವರು. ನೋಮ
 ವಾರದೋಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತೆ. ಉದನೇ ಆಶ್ವಾಸಗಳಂ ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರ
 ನಾಗಿ ಓದಿಕೇಳಲು ಈಶ್ವರಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಆವೈಶ್ವರ್ಯಮಂಪಡೆದು ಇಂ
 ದ್ರಭೋಗವಂ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಿಶಿ ಒಡುಯಶಸ್ಸಂಪಡೆವರು.

ಈ ಪರಿಯ ಗುಣಂಗಳಂದೊಪ್ಪುವ ಈ ಸರ್ವೀನಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾ
 ಷಂಗಳೋಳು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಬಂದ ನ್ಯೂನಾಧಿಕಭಾವ ಇದ್ದಲ್ಲಿ
 ಜ್ಞಾರಾದ ಸರಸಕವಿಗಳು ತಿದ್ದಿ ಓದುತ್ತ ದೇಶದೇಶಂಗಳೋಳು

ಆಚಂದ್ರತಾರಕವಿರುನಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದನಂ ಗೈಯ್ಯಬಹು
 ಮ. ಕೇಳುವವರು ದೋಷವನ್ನೆಣಿಸದೆ ಗುಣವೆಂಕಂಡು ಆನಂದನಂ ಪ
 ಡುವುದೂ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ || ಶ್ರೀ || ಶ್ರೀ || ಶ್ರೀ || ಶ್ರೀ || ಶ್ರೀ

ಗದ್ಯ || ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶ್ವರ ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಚಾನು
 ರಾಜ ಒಡೆಯರನರ ಧರ್ಮಪತ್ತೀ ಕೆಂಪನಂಜನಾಂಬಾ ಗರ್ಭಸುಧಾಂಬು
 ಧಿ ರಾಕಾಸುಧಾಕರಾಯನಾನರಾದ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿಕಾ ವರಪ್ರಸಾದೋ
 ಽಭ್ಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಸುಮಸ್ತಭೂಮಂಡಲ ಮಂಡನಾಯನಾನ ನಿಖಿಲದೇಶಾ
 ವತಂಸ ಕರ್ನಾಟ ಜನಪದ ಸಂಪದಧಿಪ್ತಾಸ್ತಭೂತ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶ್ವರ
 ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ದೇದೀವ್ಯಮಾನಾ ವಿಕಲಕಲಾನಿಧಿ ಕುಲಕ್ರಮಾ
 ಗತ ರಾಜಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ಪ್ರಮುಖ ನಿಖಿಲ ನಿಜರಾಜಾಧಿರಾಜ ಮಹಾರಾಜಚ
 ಕ್ರನರ್ತಿ ಮಂಡಲಾನುಭೂತ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಶ್ರೀಮದ್ರಾ
 ಜಾಧಿರಾಜರಾಜವರಮೇಶ್ವರಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪಾಪ್ರತಿಮಾವೀರನರಪತಿಬಿರು
 ದಂತೆಂಬರ ಗಂಡ ಲೋಕೈಕವೀರ ಯದುಕುಲ ಪಯಿಃಪಾರಾವಾರ ಕಲಾ
 ನಿಧಿ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕುಶ ಕುಠಾರ ಮಕರ ಮತ್ಸ್ಯ ಶರಭ ಸಾಳ್ವಗಂಡ

ಭೇರುಂಡಧರಣೀ ವೆವಾಹ ದಸುಮೇಧ್ಯ ರುಡಕಂಠೀರವಾದ್ಯನೇಕ ಬಿರುದಾಂ
 ಕಿವರಾದ ಕುಂಡಲೀಯ ಖಂಡವರಪ ವುಂಡರೀಕ ಜವಾಖಂಡಲಜ್ಜಮು
 ಖನಿಖಿಲ ಸುರವರ ಪರಿವನವರಿಣತ ಪ್ರಚೇತೆ ಬಲಕಂಡನುಂಡನುಂಡ ಡ
 ಸ ಸಿಪುಣ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಮಂಡಲಾಗ್ರಧರ ಜುಜಂದಂಡ ಪರಿಮಂಡಿ
 ತ ಚಾಮುಂಡಿಕಾಕುಪ್ರಾಪ್ರವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ಧವಾನ ಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತ್ಯ
 ಸತ್ಯಪ್ರತಾನ ಸಕಲಭೂಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಕನ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಸರ
 ಸಕವಿತಾ ಸಿಸ್ಸಹಾಯ ಸಿನಾರಾಣ ಧೌರೇಯ ಘಟಕಾ ಕತಗ್ರಂಥ ವಿನದಿ
 ಗನ್ಯಬಿಂಧ ನಿಬಿಂಧನಸುರಂಧರತ್ರಿಮುಕವವಿತ್ರಾ ತ್ರೇಯಸಗೋತ್ರ ಸು
 ಚರಿತ್ರ ಚಾಮರಾಜ ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರ ಸರಪತಿಬಿರುದ ಮಹಿಕೂರ ಪು
 ರವರಾಧೀಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಡೆಯರವರಿಂದ ರಸಿಕಜನಾನಂದಕರ
 ಸೂಗ ನಿರಬತನಾದ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯಶೆಂಬ ಈನವೀನ ಕೃತಿ
 ಬೋರ್ ಮದೇಂದ್ರ ಮುಖ್ಯವಿಷಯ ವರ್ಣನವಂ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ೩೬ ಸೇ
 ಆಹ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ನುತಲ ಶ್ರೀ * ಶ್ರೀ

ಮುಪ್ಪತ್ತಾರು ಅಶ್ವಾಸಗಳೊಳ್ಳಿ ಸೌಗಂಧಿಕಾವರಣಮ್

ಮುಕ್ತಾಯನಾಗಿರುವುದು.

ಮಂಗಳಾನಿಭವಂತು.

